
MORMONOVA KNJIGA

ŠE ENA ZAVEZA
JEZUSA KRISTUSA

MORMONOVA KNJIGA

še ena zaveza
Jezusa Kristusa

Izdala
Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni,
Salt Lake City, Utah, ZDA.

Prva angleška izdaja, objavljena v
Palmyri v zvezni državi New York v ZDA leta 1830.

Prosimo, da povratno informacijo oziroma predloge predložite na
scriptures@ChurchofJesusChrist.org ali po pošti na naslov
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street, 24th Floor,
Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

© 2018 by Intellectual Reserve, Inc.
All rights reserved.

Printed in the United States of America 5/2019

English approval: 3/15

Translation approval: 3/15

Translation of the Book of Mormon
Slovenian

MORMONOVA KNJIGA

POROČILO, KI GA JE

MORMON

ZAPISAL NA PLOŠČE,
VZETE Z NEFIJEVIH PLOŠČ.

Zatorej je to okrajšava zapisa o Nefijevem ljudstvu in tudi o Laman-
cih. — Zapisana Lamancem, ki so ostanek Izraelove hiše; in tudi Ju-
dom in drugim narodom. — Zapisana po zapovedi in tudi po duhu
preroštva in razodetja. — Zapisana in zapečaten in skrita za Gospoda,
da ne bodo uničene. — Da bo prišla na dan z Božjim darom in močjo
za tolmačenje le-tega. — Moroni jo je zapečatil in skrnil za Gospoda, da
bo v določenem času prišla na dan po drugih narodih. — Tolmačenje
le-teh z Božjim darom.

Gre tudi za okrajšavo Etrove knjige, ki je zapis o Jeredovem ljud-
stvu, ki je bilo razkrojeno v času, ko je Gospod zmešal jezik ljudi,
ko so gradili stolp, da bi prišli do nebes. — Ki naj bi ostanku Izra-
elove hiše pokazala, kakšne velike stvari je Gospod napravil za nji-
hove očete; in da bodo lahko poznali Gospodove zaveze, da niso za
vekomaj izvrženi. — In da bi tudi prepričala Jude in druge narode,
da JEZUS je KRISTUS, VEČNI BOG, ki se razodeva vsem narodom. — In
sedaj, če so napake, so to človeške zmote; zatorej ne obsojajte Božjih
stvari, da boste pred Kristusovim sodnim stolom lahko spoznani za
brezmadežne.

IZVIRNIK JE S PLOŠČ V ANGLEŠČINO
PREVEDEL JOSEPH SMITH ML.

VSEBINA

Uvod	ix
Pričevanje treh prič	xi
Pričevanje osmih prič	xi
Pričevanje preroka Josepha Smitha	xiii
Kratko pojasniloxvii
Slikexix
Prvi Nefi	1
Drugi Nefi	57
Jakob127
Enoš147
Jarom149
Omni151
Mormonove besede154
Mozija156
Alma223
Helaman401
Tretji Nefi444
Četrty Nefi506
Mormon510
Eter531
Moroni565
Vodič po svetih spisih	1
Kronologija203
Skladnost Evangelijev209

OKRAJŠAVE

Stara zaveza

1 Mz	Prva Mojzesova knjiga (Geneza)
2 Mz	Druga Mojzesova knjiga (Eksodus)
3 Mz	Tretja Mojzesova knjiga (Levitik)
4 Mz	Četrta Mojzesova knjiga (Numeri)
5 Mz	Peta Mojzesova knjiga (Devteronomij)
Joz	Jozue
Sod	Sodniki
Rut	Ruta
1 Sam	Prva Samuelova knjiga
2 Sam	Druga Samuelova knjiga
1 Kr	Prva knjiga kraljev
2 Kr	Druga knjiga kraljev
1 Krn	Prva kroniška knjiga
2 Krn	Druga kroniška knjiga
Ezr	Ezra
Neh	Nehemija
Est	Ester
Job	Job
Ps	Psalmi
Prg	Pregovori
Prd	Pridigar (Koholet)
Vp	Visoka pesem
Iz	Izaija
Jer	Jeremija
Žal	Žalostinke
Ezk	Ezekiel
Dan	Daniel
Oz	Ozej
Jl	Joel
Am	Amos
Abd	Abdija

Jon	Jona
Mih	Mihej
Nah	Nahum
Hab	Habakuk
Sof	Sofonija
Ag	Agej
Zah	Zaharija
Mal	Malahija

Nova zaveza

Mt	Evangelij po Mateju
Mr	Evangelij po Marku
Lk	Evangelij po Luku
Jn	Evangelij po Janezu
Apd	Apostolska dela
Rim	Pismo Rimljanom
1 Kor	Prvo pismo Korinčanom
2 Kor	Drugo pismo Korinčanom
Gal	Pismo Galačanom
Ef	Pismo Efežanom
Flp	Pismo Filipljanom
Kol	Pismo Kološanom
1 Tes	Prvo pismo Tesaloničanom
2 Tes	Drugo pismo Tesaloničanom
1 Tim	Prvo pismo Timoteju
2 Tim	Drugo pismo Timoteju
Tit	Pismo Titu
Fim	Pismo Filemonu
Heb	Pismo Hebrejcem
Jak	Jakobovo pismo
1 Pt	Prvo Petrovo pismo
2 Pt	Drugo Petrovo pismo
1 Jn	Prvo Janezovo pismo
2 Jn	Drugo Janezovo pismo
3 Jn	Tretje Janezovo pismo
Jud	Judovo pismo
Raz	Razodetje

Mormonova knjiga

1 Ne	Prva Nefijeva knjiga
2 Ne	Druga Nefijeva knjiga
JakK	Jakobova knjiga
En	Enóševa knjiga
Jar	Jaromova knjiga
Om	Omnijeva knjiga
MrmB	Mormonove besede
Moz	Mozijeva knjiga
Al	Almova knjiga
He	Helamanova knjiga
3 Ne	Tretji Nefi
4 Ne	Četrty Nefi
Mrm	Mormonova knjiga
Etr	Etrova knjiga
Mor	Moronijeva knjiga

Druge krajsave in pojasnila

rjs	Prevod Josepha Smitha
vss	Vodič po svetih spisih
Hebr.	Prevod iz hebrejščine
Gr.	Prevod iz grščine
Tj.	Pojasnilo idiomov in težjih izrazov
oz.	Besede, ki pojasnijo pomen arhaičnih izrazov.

Nauk in zaveze

NaZ	Nauk in zaveze
UI	Uradna izjava

Dragoceni biser

Mz	Mojzesova knjiga
Abr	Abrahamova knjiga
JS – Mt	Joseph Smith — Evangelij po Mateju
JS – ŽŽ	Joseph Smith — Življenjska zgodba
ČV	Členi vere

UVOD

Mormonova knjiga je knjiga svetih spisov, primerljiva s Svetim pismom. Je zapis o Božjih ravnanjih s starodavnimi prebivalci Amerike in vsebuje polnost večnega evangelija.

Knjigo je po duhu preroštva in razodetja zapisovalo veliko starodavnih prerokov. Njihove besede, zapisane na zlate plošče, je navedel in okrajšal prerok-zgodovinopisec po imenu Mormon. Zapis poroča o dveh velikih civilizacijah. Ena je prišla iz Jeruzalema leta 600 pr. Kr. in jo, kasneje razdeljeno na dva naroda, poznamo kot Nefijce in Lamance. Druga je prišla veliko prej, ko je Gospod pri babilonskem stolpu zmešal jezike. To skupino poznamo kot Jeredovce. Po več tisoč letih so bili pobiti vsi, razen Lamancev in ti so med predniki ameriških Indijancev.

Osrednji dogodek, zapisan v Mormonovi knjigi, je osebno delovanje Gospoda Jezusa Kristusa med Nefijci kmalu po njegovem vstajenju. Knjiga izpostavi evangelijske nauke, opiše načrt odrešitve in ljudem pove, kaj morajo storiti, da bodo dosegli mir v tem življenju in večno odrešitev v življenju, ki pride.

Ko je Mormon končal z zapisovanjem, je poročilo izročil svojemu sinu Moroniju, ki je dodal nekaj svojih besed in plošče skrnil na hribu Kumora. 21. septembra 1823 se je isti Moroni, tedaj že poveličano, vstalo bitje, prikazal preroku Josephu Smithu in ga poučil o starodavnem zapisu in nameravanem prevodu le-tega v angleški jezik.

Slednjič so bile plošče izročene Josephu Smithu, ki jih je prevedel z Božjim darom in močjo. Zapis je sedaj objavljen v številnih jezikih kot novo in dodatno pričevanje, da je Jezus Kristus Sin živega Boga in da bodo vsi, ki bodo prišli k njemu in bodo poslušni njegovim evangelijskim zakonom in uredbam, lahko odrešeni.

Prerok Joseph Smith je o tem zapisu rekel: »Bratom sem povedal, da je Mormonova knjiga najpravilnejša od vseh knjig na zemlji in sklepnik naše veroizpovedi, in če bo človek živel po njenih naukih, se bo Bogu približal bolj kot s katero koli drugo knjigo.«

Gospod je poleg Josepha Smitha priskrbel enajst drugih, da so sami videli zlate plošče in da so posebne priče o resnici in božanskosti Mormonove knjige. Njihovi zapisani pričevanja sta semkaj vključeni kot »Pričevanje treh prič« in »Pričevanje osmih prič«.

Vse ljudi vsepovsod vabimo, naj berejo Mormonovo knjigo, naj v srcu premišlujejo sporočilo, ki ga vsebuje, in naj potem vprašajo Boga, Večnega Očeta, v Kristusovem imenu, ali knjiga izpričuje resnico. Tisti, ki bodo sledili tej poti in vprašali v veri, bodo z močjo Svetega Duha pridobili pričevanje o njeni resnici in božanskosti (gl. Mor 10:3–5).

Tisti, ki bodo po Svetem Duhu pridobili to božansko pričevanje, bodo z isto močjo prav tako spoznali, da je Jezus Kristus Odrešenik sveta, da je Joseph Smith njegov razodevalec in prerok v teh poslednjih dneh in da je Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni Gospodovo kraljestvo, ponovno ustanovljeno na zemlji kot priprava na drugi Mesijev prihod.

PRIČEVANJE TREH PRIČ

Bodi znano vsem narodom, rodovom, jezikom in ljudstvom, h katerim bo to delo prišlo, da smo preko milostljivosti Boga Očeta in našega Gospoda Jezusa Kristusa videli plošče, ki vsebujejo ta zapis, ki je zapis o Nefijevem ljudstvu in tudi o Lamancih, njihovih bratih, in tudi o Jeredovem ljudstvu, ki je prišlo od stolpa, o katerem je bilo govora. In vemo tudi, da so bile prevedene z Božjim darom in močjo, kajti to nam je razglasil njegov glas; zatorej zagotovo vemo, da je to delo pristno. In pričujemo tudi, da smo videli gravure, ki so na ploščah; in pokazala nam jih je Božja moč in ne človek. In z besedami treznosti razgllašamo, da je iz nebes prišel Božji angel in jih prinesel in nam jih položil pred oči, da smo plošče in gravure na njih gledali in videli; in vemo, da je z milostljivostjo Boga Očeta in našega Gospoda Jezusa Kristusa, da smo videli in pričujemo, da so te stvari resnične. In to je v naših očeh čudovito. Vendar nam je Gospodov glas zapovedal, naj o tem pričujemo; da bi zatorej bili poslušni Božjim zapovedim, o teh stvareh pričujemo. In vemo, da bomo, če bomo zvesti v Kristusu, s svojih oblačil očistili kri vseh ljudi in bomo pred Jezusovim sodnim stolom spoznani za brezmadežne in bomo večno prebivali z njim v nebesih. In čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, kar je en Bog. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

PRIČEVANJE OSMIH PRIČ

Bodi znano vsem narodom, rodovom, jezikom in ljudstvom, h katerim bo to delo prišlo, da nam je Joseph Smith ml., prevajalec tega dela, pokazal plošče, o katerih je bilo govora, ki so videti kot zlato; in kolikor listov je omenjeni Smith prevedel, toliko smo jih imeli v rokah; in na njih smo tudi videli gravure, ki so vse videti kot starodavno delo in prefinjene izdelave. In to pričujemo z besedami treznosti, da nam jih je omenjeni Smith pokazal, kajti videli smo jih in jih potežkali in

zagotovo vemo, da ima omenjeni Smith plošče, o katerih smo govorili. In naša imena dajemo svetu, da bi svetu pričevali o tem, kar smo videli. In ne lažemo, o tem pričuje Bog.

CHRISTIAN WHITMER	HIRAM PAGE
JACOB WHITMER	JOSEPH SMITH ST.
PETER WHITMER ML.	HYRUM SMITH
JOHN WHITMER	SAMUEL H. SMITH

PRIČEVANJE PREROKA JOSEPHA SMITHA

Besede preroka Josepha Smitha samega o prihodu Mormonove knjige na dan so:

»Na večer enaindvajsetega septembra [1823] / . . . / sem se zatekel k molitvi in ponižni prošnji vsemogočnemu Bogu. / . . . /

Ko sem tako klical k Bogu, sem opazil, da se je v moji sobi pojavila svetloba, ki je postajala vse močnejša, dokler soba ni bila svetlejša kot opoldan, ko se je nenadoma poleg moje postelje pojavila neka oseba, ki je stala v zraku, kajti njegova stopala se niso dotikala tal.

Na sebi je imel ohlapno oblačilo nadvse izjemne beline. Ta belina je presegala vse zemeljsko, kar sem kdaj videl; niti ne verjamem, da bi kaj zemeljskega lahko bilo prikazano tako silno belo in sijajno. Njegove roke do zapestij in nekoliko od zapestij navzgor so bile gole; tudi njegove noge do gležnjev in nekoliko nad gležnji so bile gole. Gola sta bila tudi njegova glava in vrat. Opazil sem, da na sebi ni imel drugega oblačila kot to oblačilo, saj je bilo odprto, tako da sem lahko videl njegovo oprsje.

Silno belo pa ni bilo samo njegovo oblačilo, ampak je bila nepopisno veličastna vsa njegova podoba, njegovo obličje pa je bilo resnično kot blisk. Soba je bila silno svetla, a ne tako svetla kakor neposredno okrog njega. Ko sem se ozrl nanj, me je bilo sprva strah, toda strah me je kmalu zapustil.

Poklical me je po imenu in mi rekel, da je glasnik, poslan k meni iz Božje navzočnosti, in da mu je ime Moroni; da ima Bog zame delo, ki ga moram opraviti, in da bo moje ime za dobro in za slábo med vsemi narodi, rodovi in jeziki oziroma da se bo o njem med vsemi ljudmi govorilo tako dobro kot slábo.

Rekel je, da je nekje shranjena knjiga, napisana na zlate plošče, ki poroča o prejšnjih prebivalcih te celine in navaja vir, iz kje izvirajo. Rekel je tudi, da vsebuje polnost večnega evangelija, kakor ga je starodavnim prebivalcem predal Odrešenik;

da obstajata tudi dva kamna v srebrnih okvirih — in ta kamna, pritrjena na naprsnik, sestavljata to, kar se imenuje urím in tumím — ki sta shranjena s ploščami, in posedovanje ter uporaba teh kamnov je bilo tisto, kar je določalo `vidce` v starodavnih oziroma prejšnjih časih; in da ju je Bog namenoma pripravil za prevajanje knjige. / . . . /

Ponovno mi je rekel, naj takrat, ko bom dobil tiste plošče, o katerih je govoril — kajti čas, da bi jih prejel, se še ni izpolnil — slednjih ne pokažem nikomur; niti naprsnika z urímom in tumímom, samo tistim, katerim mi jih bo zapovedano pokazati, če pa bom, bom umrl.

Ko se je z menoj pogovarjal o ploščah, se mi je pred očmi odprlo videnje, da sem videl kraj, kjer so bile plošče shranjene, in to tako jasno in razločno, da sem kraj takoj prepoznal, ko sem tja prišel.

Po tem sporočilu sem videl, da se je svetloba v sobi začela zbirati neposredno okrog njega, ki je z menoj govoril, in tako se je nadaljevalo, dokler se v sobi ni spet stemnilo, razen le okrog njega, ko sem v trenutku videl nekaj takega kakor pot, ki se je odpirala naravnost v nebesa, in dvigal se je, dokler ni docela izginil, in soba je bila, kakor preden se je pojavila ta nebeška svetloba.

Ležal sem zamišljen nad neverjetnim dogodkom in se močno čudil temu, kar mi je povedal ta nenavadni glasnik, ko sem sredi premišljevanja nenadoma opazil, da se je v sobi spet začela pojavljati svetloba, in nekako v trenutku je bil isti nebeški glasnik spet pri moji postelji.

Spet je začel pripovedovati prav tisto, kar je bil storil ob prvem prihodu, brez najmanjše spremembe; ko je s tem končal, me je obvestil o velikih sodbah, ki prihajajo nad zemljo, z velikimi opustošenji zaradi lakote, meča in kuge; in da bodo te bridke sodbe na zemljo prišle v tem rodu. Ko mi je to povedal, se je spet dvignil, kakor je bil storil prej.

Do sedaj so bili vtisi v meni tako globoki, da me je spanec zapustil, in ležal sem osupel nad tem, kar sem tako videl kot slišal. A kolikšno je bilo moje presenečenje, ko sem ob svoji postelji spet zagledal istega glasnika in ga slišal pripovedovati oziroma spet ponavljati isto od začetka kakor prej; in dodatno me je posvaril, govoreč mi, da me bo Satan poskusil skušati (zaradi revščine v družini mojega očeta), da bi dobil plošče, da bi obogatel. To mi je prepovedal, rekoč, da ne smem imeti drugega namena, ko bom plošče dobil, kakor slaviti Boga, in ne smem pustiti, da bi name vplival kakršen koli drug motiv kakor le gradnja Božjega kraljestva; sicer jih ne bom mogel dobiti.

Po tem tretjem prihodu se je spet dvignil v nebesa kakor prej in spet sem premišljeval o nenavadnosti tega, kar sem bil pravkar izkusil, ko je skoraj takoj potem, ko se je bil nebeški glasnik od mene dvignil v tretje, zakikirikal petelin, in spoznal sem, da se dani, tako da so morali najini pogovori trajati vso tisto noč.

Kmalu potem sem vstal iz postelje in kot ponavadi šel po potrebnih dnevnih opravilih, toda ko sem poskusil delati kakor sicer, sem ugotovil, da so mi tako zelo pošle moči, da sem postal popolnoma nemočen. Moj oče, ki je delal z menoj, je opazil, da je z menoj nekaj narobe, in mi rekel, naj grem domov. Krenil sem z namenom, da pojdem proti hiši, a ko sem s polja, kjer sva bila, poskusil priti preko ograje, sem ostal povsem brez moči in nemočen sem padel po tleh ter se nekaj časa nisem ničesar zavedal.

Prvo, česar se spomnim, je bil glas, ki mi je govoril, ko me je poklical

po imenu. Pogledal sem navzgor in videl istega glasnika, ki je stal nad mojo glavo, obdan s svetlobo kakor prej. Potem mi je spet povedal vse, kar mi je povedal prejšnjo noč, in mi zapovedal, naj grem k očetu in mu povem o videnju in zapovedih, ki sem jih prejel.

Ubogal sem; vrnil sem se k očetu na polje in mu povedal celotno zadevo. Odvrnil mi je, da je bilo to od Boga, in mi rekel, naj grem in storim, kakor mi je glasnik zapovedal. Odšel sem s polja in šel na kraj, kjer so bile plošče shranjene, kakor mi je povedal glasnik; in zahvaljujoč jasnosti videnja, ki sem ga o tem imel, sem kraj v hipu prepoznal, ko sem tja prispel.

Nedaleč od vasi Manchester v okraju Ontario v New Yorku se nahaja hrib precejšnjega obsega in je najvišji od vseh v okolici. Na zahodni strani tega hriba nedaleč od vrha so pod kamnom precejšnje velikosti ležale plošče, shranjene v kamnitem zaboju. Ta kamen je bil v sredi na zgornji strani debel in okroglast ter tanjši na robovih, tako da se je srednji del videl iznad tal, rob pa je vse naokrog prekrivala zemlja.

Ko sem zemljo odstranil, sem si priskrbel vzvod, ki sem ga zataknil pod rob kamna in ga z malo napora dvignil. Pogledal sem noter in tam sem resnično zagledal plošče, urím in tumím ter naprsnik, kakor je navedel glasnik. Zaboj, v katerem so ležali, je bil oblikovan s polaganjem kamnov skupaj v nekakšno malto. Na dnu zaboja sta počez ležala dva kamna, na teh kamnih pa so ležale plošče in z njimi druge stvari.

Poskusil sem jih vzeti ven, toda glasnik mi je prepovedal in me spet spomnil, da čas, da bi prišle na dan, še ni napočil, niti ne bo, dokler od takrat ne minejo štiri leta, rekel pa mi je, naj na tisti kraj pridem natančno čez eno leto od takrat, da se bo tam sestal z menoj, in naj tako nadaljujem, dokler ne bo prišel čas, ko bom plošče prejel.

Zatorej sem, kot mi je bilo zapovedano, tja šel konec vsakega leta in vsakič našel istega glasnika in od njega prejel navodila in znanje ob vsakem od najinih pogovorov v zvezi s tem, kar je nameraval Gospod in kako ter na kakšen način bo v poslednjih dneh vodeno njegovo kraljestvo. / . . . /

Naposled je napočil čas, ko sem prejel plošče, urím in tumím in naprsnik. Dvaindvajsetega dne septembra tisoč osemsto sedemindvajset, ko sem šel kot ponavadi ob koncu še enega leta na kraj, kjer so bile shranjene, mi jih je isti nebeški glasnik izročil z naročilom, naj odgovorno skrbim zanje, da bom, če jih bom brezskrbno pustil iz rok ozioroma zavoljo svojega zanemarjanja, odrezan; če pa bom uporabil vsa svoja prizadevanja, da jih bom ohranil, dokler on, glasnik, ne bo prišel ponje, bodo zaščitene.

Kmalu sem odkril razlog, zakaj sem prejel tako stroga navodila, naj jih varno hranim, in zakaj je bilo, da je glasnik rekel, da bo, ko bom

naredil, kar se je od mene zahtevalo, prišel ponje. Kajti brž ko se je razvedelo, da jih imam, so vložili najprizadevnejše napore, da bi mi jih vzeli. V ta namen so uporabili vsako zvijačo, ki so si jo lahko izmislili. Pregarjanje je postalo bridkejše in hujše kot prej in množice so bile v stalni pripravljenosti, da bi mi jih vzele, če bi bilo mogoče. Z Božjo modrostjo pa so ostale varno v mojih rokah, dokler nisem bil z njimi dovršil, kar se je od mene zahtevalo. Ko je, kakor je bilo dogovorjeno, glasnik prišel ponje, sem mu jih izročil; in v oskrbi jih ima do današnjega dne, ki je drugi dan v maju tisoč osemsto osemtridesetega leta.«

Popolnejše poročilo se nahaja v delu Joseph Smith — Življenjska zgodba v Dragocenem biseru.

Starodavni zapis, ki je bil tako prinešen iz zemlje kot glas ljudstva, ki govori iz prahu, in preveden v današnji govor z Božjim darom in močjo, kot izpričuje Božja potrditev, je bil svetu prvič objavljen v angleščini leta 1830 kot THE BOOK OF MORMON.

KRATKO POJASNILO O MORMONOVI KNJIGI

Mormonova knjiga je sveti zapis o ljudstvih v starodavni Ameriki in je bil vgraviran na kovinske plošče. Viri, s katerih je bil zbrana ta zapis, vsebujejo naslednje:

1. *Nefijeve plošče*, ki so bile dveh vrst: male plošče in velike plošče. Prve so bile podrobneje posvečene duhovnim zadevam in delovanju ter naukom prerokov, medtem ko so bile slednje v večini zapolnjene s posvetno zgodovino zadevajajočih ljudstev (1 Ne 9:2–4). Vendar so od Mozijevega časa velike plošče vsebovale tudi odlomke velike duhovne pomembnosti.
2. *Mormonove plošče*, ki se sestojijo iz okrajšave velikih Nefijevih plošč, ki jo je napravil Mormon, s številnimi pripombami. Te plošče vsebujejo tudi nadaljevanje zgodovine, ki jo je zapisal Mormon, dopolnil pa njegov sin Moroni.
3. *Etrove plošče*, ki predstavijo zgodovino Jeredovcev. Ta zapis je okrajšal Moroni, ki je vnesel svoje lastne pripombe in vključil zapis s splošno zgodovino z naslovom »Étrova knjiga«.
4. *Medeninaste plošče*, ki jih je Lehijevo ljudstvo leta 600 pr. Kr. prineslo iz Jeruzalema. Te so vsebovale »pet Mojzesovih knjig / . . . / in tudi zapis Judov od začetka / . . . / do začetka vladavine Sedekija, Judovega kralja; in tudi prerokbe svetih prerokov« (1 Ne 5:11–13). V Mormonovi knjigi se pojavlja veliko navedkov, ki navedajo Izaija in druge svetopisemske ter nesvetopisemske preroke.

Mormonova knjiga vključuje petnajst glavnih delov oziroma delitev, ki jih poznamo, z eno izjemo, kot knjige; običajno so označene z imenom svojega glavnega avtorja. Prvi del (prvih šest knjig, ki se končajo z Omnijem) je prevod z malih Nefijevih plošč. Med Omnijevo in Mozijevo knjigo je vrinek, imenovan Mormonove besede. Ta vrinek povezuje zapis, vgraviran na male plošče, z Mormonovimi okrajšavami velikih plošč.

Najdaljši del, od Mozija do sedmega poglavja Mormona, je prevod Mormonove okrajšave velikih Nefijevih plošč. Zaključni del, od osmega poglavja do konca Mormonove knjige, je vgraviral Mormonov sin Moroni, ki je, potem ko je končal zapis o očetovem življenju, okrajšal jeredovski zapis (kot Étrovo knjigo) in kasneje dodal dele, poznane kot Moronijeva knjiga.

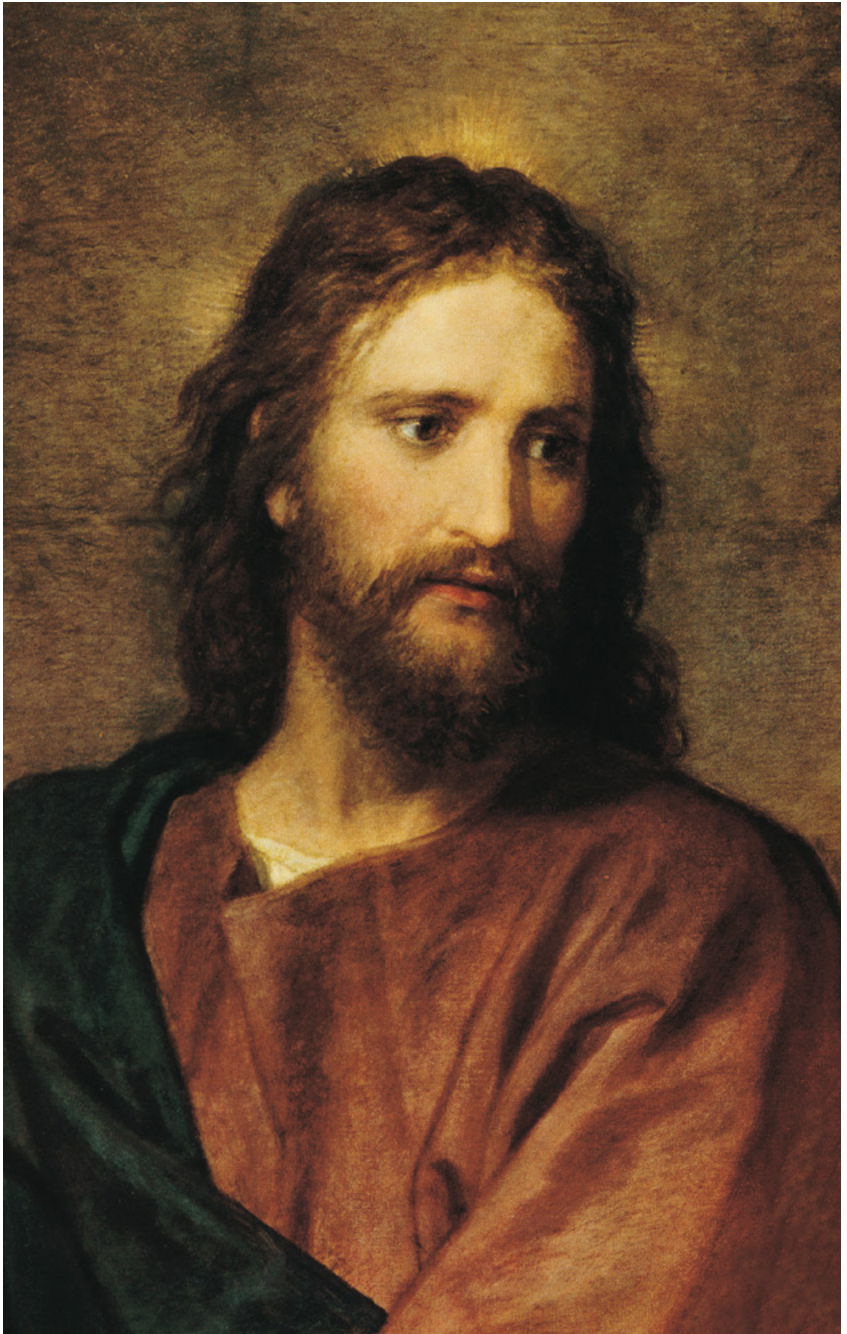
V ali okrog leta 421 po Kr. je Moroni, zadnji nefijski prerok-zgodovinopisec, zapečatil sveti zapis in ga skrnil za Gospoda, da bo obelodanjen v poslednjih dneh, kakor je Božji glas napovedal po svojih

starodavnih prerokih. Leta 1823 po Kr. se je ta isti Moroni, tedaj že vstalo bitje, prikazal preroku Josephu Smithu in mu kasneje izročil gravirane plošče.

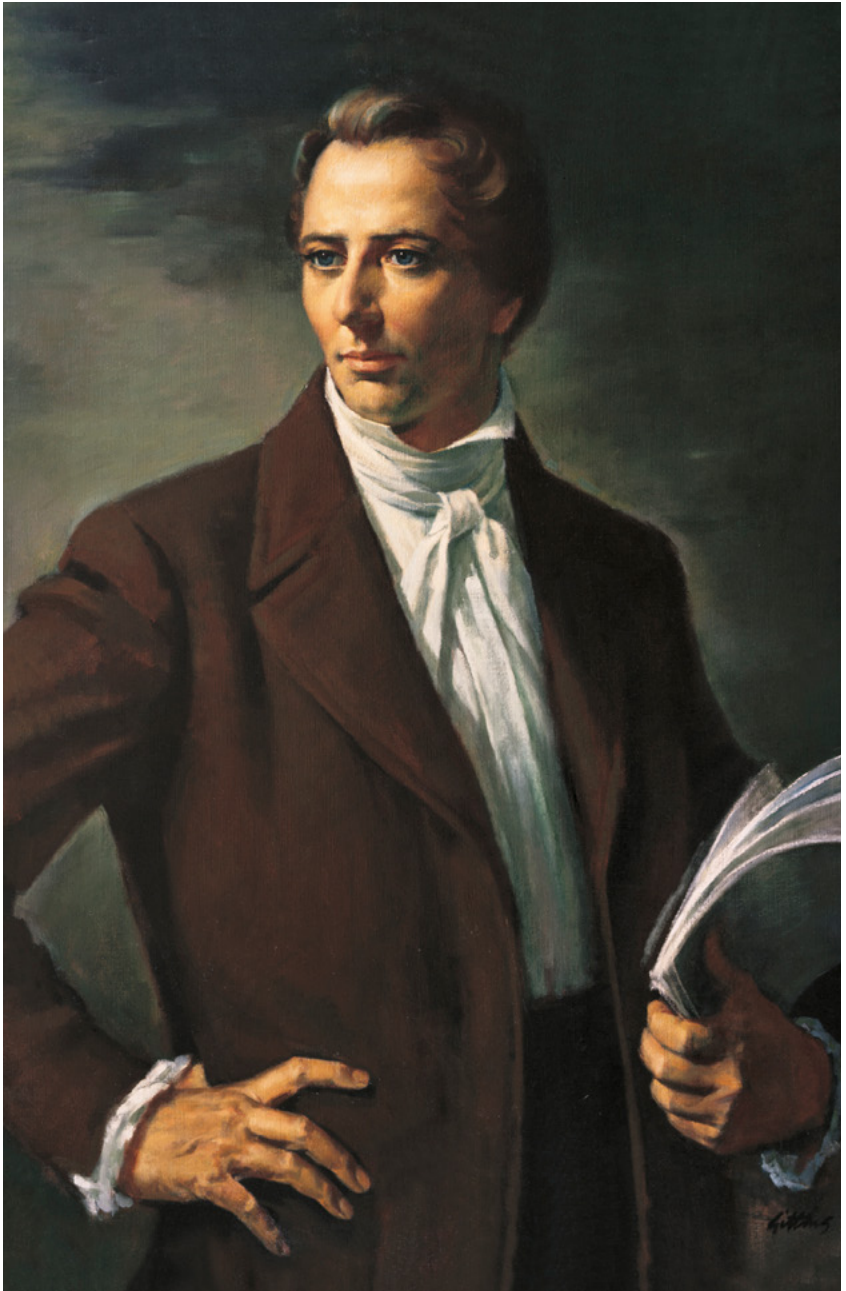
O tej izdaji: Izvirnik naslovnice, ki je tik pred stranjo z vsebino, je vzet s plošč in je del svetega besedila. Uvodi v neležečem tisku, kot je v Prvem Nefiju in tik pred devetim poglavjem Mozija, so prav tako del svetega besedila. Uvodi v ležečem tisku, kot so glave poglavij, niso del izvirnika, ampak so učni pripomoček, vključen za pomoč pri branju.

V preteklih izdajah Mormonove knjige, objavljenih v angleščini, so ostale nekatere manjše napake v besedilu. Ta izdaja vsebuje popravke, ki se zdijo ustrezni, da bi gradivo uskladili s predobjavljenimi rokopisi in prvimi izdajami, ki jih je uredil Joseph Smith.

SLIKE

Gospod Jezus Kristus
Naslikal Heinrich Hofmann.

Prerok Joseph Smith
Naslikal Alvin Gittins.

Gl. Pričevanje preroka Josepha Smitha, str. xiii–xvi.

Lehti odkrije Liahono
Naslikal Arnold Friberg.
Gl. 1 Ne 16, str. 36–39.

Lehi in njegovi ljudje prispejo v obljubljeni deželo
Naslikal Arnold Friberg.

Gl. 1 Ne 18, str. 44–47.

Alma krščuje v Mormonovih vodah

Naslikal Arnold Friberg.

Gl. Moz 18, str. 194–197.

Lamanec Samuel prerokuje
Naslikal Arnold Friberg.

Gl. He 16, str. 441–443.

Jezus Kristus obišče Ameriko

Naslikal John Scott.

Gl. 3 Ne 11, str. 466–469.

Moroni zakoplje nefijski zapis

Naslikal Tom Lovell.

Gl. Mrm 8, str. 523–527.

PRVA NEFIJEVA KNJIGA

NJEGOVO VLADANJE IN DELOVANJE

Poročilo o Lehiju in njegovi ženi Sariji in njegovih štirih sinovih, ki se imenujejo (začenši pri najstarejšem) Laman, Lemuel, Sam in Nefi. Gospod Lehija posvari, naj odide iz jeruzalemske dežele, ker ljudem prerokuje glede njihove krivičnosti in si prizadevajo, da bi mu pokončali življenje. Z družino se odpravi na tridnevno pot v divjino. Nefi s seboj vzame svoje brate in se vrne v jeruzalemsko deželo po zapis Judov. Poročilo o njihovem trpljenju. Za žene vzamejo Izmaelove hčere. S seboj vzamejo svoje družine in odidejo v divjino. Njihovo trpljenje in stiske v divjini. Smer njihovih potovanj. Pridejo do velikih vodá. Nefiju se bratje uprejo. Zmede jih in zgradi ladjo. Kraj poimenujejo Izobilje. Čez velike vode gredo v obljubljeni deželo in tako naprej. To je glede na Nefijevo poročilo; oziroma drugače rečeno: Jaz, Nefi, sem zapisal ta zapis.

1. POGLAVJE

Nefi začne zapisovati o svojem ljudstvu. — Lehi v videnju vidi ognjen steber in bere iz preroške knjige. — Slavi Boga, napove Mesijev prihod in prerokuje uničenje Jeruzalema. — Judje ga preganjajo. Okrog leta 600 pr. Kr.

JAZ, "Nefi, sem se rodil ^bdobrim ^cstaršem, zato sem bil nekoliko ^dpoučen v vsej učenosti svojega očeta; in ker sem v teku svojih dni videl veliko ^estisk, vendar ker sem bil vse svoje dni močno priljubljen pri Gospodu, da, ker imam veliko spoznanje o Božji dobroti

in ^fskrivnostih, zato napravim ^gzapis o svojih ravnanjih v svojih dneh.

2 Da, zapis napravim v "jeziku mojega očeta, ki se sestoji iz judovskega učenja in egipčanskega jezika.

3 In vem, da zapis, ki ga delam, izpričuje "resnico; in delam ga s svojo lastno roko; in delam ga glede na svoje znanje.

4 Kajti zgodilo se je na začetku "prvega leta vladavine ^bSedekija, Judovega kralja (moj oče, Lehi, je vse svoje dni prebival v "Jeruzalemu); in v tistem letu je prišlo veliko ^dprerokov, prerokujoč

- 1 *a* vss Nefi, Lehijev sin.
b Prg 22:1.
c NaZ 68:25, 28;
vss starši.
d En 1:1;
Moz 1:2–3;
vss učitelj — učiti.
e vss nadloga.
f vss Božje skrivnosti.

- g* vss sveti spisi.
2a Moz 1:2–4;
Mrm 9:32–33.
3a 1 Ne 14:30;
Moz 1:6;
Etr 5:1–3;
NaZ 17:6.
4a 598 pr. Kr.; gl.
Kronologija, Dodatek.

- b* 2 Krn 36:10;
Jer 52:3–5;
Om 1:15.
c 1 Krn 9:3.
d 2 Kr 17:13–15;
2 Krn 36:15–16;
Jer 7:25–26;
vss prerok.

ljudstvu, da se morajo pokesati, ali pa mora biti veliko mesto ^aJeruzalem uničeno.

5 Zatorej se je zgodilo, da je moj oče, ^aLehi, ko je šel, molil h Gospodu, da, in sicer z vsem ^bsrcem, za dobro svojega ljudstva.

6 In zgodilo se je, da se je, ko je molil h Gospodu, pojavil ognjen ^asteber in ostal nad skalo pred njim; in veliko je videl in slišal; in zaradi tega, kar je videl in slišal, se je silno tresel in trepetal.

7 In zgodilo se je, da se je vrnil v svojo lastno hišo v Jeruzalemu; in vrgel se je na svojo posteljo, ^aprevzet z Duhom in s tem, kar je videl.

8 In ker je bil tako prevzet z Duhom, je bil odnešen v ^avidenju, in sicer da je videl ^bnebesa, ki so se odprla, in mislil je, da vidi Boga, ki sedi na svojem prestolu, obdan z neštetimi zbori angelov, ki so peli in hvalili svojega Boga.

9 In zgodilo se je, da je videl Enega, ki se je spuščal s srede neba, in videl je, da je bil njegov ^asij nad tistim od sonca opoldan.

10 In videl je tudi ^advanajst drugih, ki so mu sledili, in njihov sijaj je prekašal tega od zvezd na nebesnem svodu.

11 In prišli so dol in šli po obličju

zemlje; in prišel je prvi in stopil pred mojega očeta in mu dal ^aknjigo in ga pozval, naj bere.

12 In zgodilo se je, da ga je, ko je bral, navdal Gospodov ^aDuh.

13 In bral je, rekoč: Gorje, gorje, Jeruzalemu, kajti videl sem tvoje ^agnusobe! Da, in moj oče je glede ^bJeruzalema prebral veliko stvari — da bo uničen in prebivalci le-tega; veliko jih bo pokončanih z mečem in veliko jih bo ^codpeljanih v ujetništvo v Babilon.

14 In zgodilo se je, da je oče, ko je prebral in videl veliko velikih in čudovitih stvari, Gospodu zaklical veliko stvari, kot so: Velika in čudovita so tvoja dela, o Gospod Bog Vsemogočni! Tvoj prestol je visoko v nebesih in tvoja moč in dobrotta in milost so nad vsemi prebivalci zemlje; in ker si milosten, ne boš dopustil, da bodo ti, ki ^apridejo k tebi, pogubljeni!

15 In takole je oče govoril, ko je hvalil svojega Boga; kajti njegova duša se je radostila in vse njegovo srce je bilo navdano zaradi stvari, ki jih je videl, da, ki mu jih je Gospod pokazal.

16 In sedaj jaz, Nefi, ne poročam o vseh stvareh, ki jih je oče zapisal, kajti zapisal je veliko stvari, ki

4e Jer 26:18;

2 Ne 1:4;

He 8:20.

5a vss Lehi, Nefijev oče.

b Jak 5:16.

6a 2 Mz 13:21;

He 5:24, 43;

NaZ 29:12;

JS – ŽZ 1:16.

7a Dan 10:8;

1 Ne 17:47;

Mz 1:9–10;

JS – ŽZ 1:20.

8a 1 Ne 5:4;

vss videnje.

b Ezk 1:1;

Apd 7:55–56;

1 Ne 11:14;

He 5:45–49;

NaZ 137:1.

9a JS – ŽZ 1:16–17.

10a vss apostol.

11a Ezk 2:9.

12a NaZ 6:15.

13a 2 Kr 24:18–20;

2 Krn 36:14.

b 2 Kr 23:27; 24:2;

Jer 13:13–14;

2 Ne 1:4.

c 2 Kr 20:17–18;

2 Ne 25:10;

Om 1:15.

14a Al 5:33–36;

3 Ne 9:14.

jih je videl v videnjih in v sanjah; in zapisal je tudi veliko stvari, ki jih je "prerokoval in govoril svojim otrokom, o čemer ne bom poročal v celoti.

17 Ampak bom napravil poročilo o svojih ravnanjih v svojih dneh. Glejte, očetov "zapis bom ^bokrajšal na plošče, ki sem jih napravil s svojimi lastnimi rokami; zato je bom potem, ko bom očetov zapis okrajšal, napravil poročilo o svojem življenju.

18 Zato bi želel, da bi vedeli, da je potem, ko je Gospod mojemu očetu Lehiju pokazal toliko čudovitih stvari, da, glede "uničenja Jeruzalema, glejte, šel med ljudi in jim začel ^bprerokovati in jim razglašati glede tega, kar je tako videl kot slišal.

19 In zgodilo se je, da so ga Judje "zasmehovali zaradi tega, o čemer je pričeval o njih; kajti resnično je pričeval o njihovi hudobiji in njihovih gnusobah; in pričeval je, da je to, kar je videl in slišal, in tudi to, kar je bral v knjigi, jasno razodelo ^bMesijev prihod in tudi odkupitev sveta.

20 In ko so Judje to slišali, so se nanj razjezili; da, prav kakor na starodavne preroke, ki so jih "izgnali in kamenjali in pobili; in stregli so mu tudi po življenju,

da bi mu ga vzeli. Toda glejte, jaz, Nepi, vam bom pokazal, da so Gospodove blage ^bmilosti nad vsemi tistimi, ki jih je izvolil, zaradi njihove vere, da jih bo napravil mogočne prav do moči za rešitev.

2. POGLAVJE

Lehi odvede svojo družino v divjino ob Rdečem morju. — Pustijo svoje imetje. — Lehi Gospodu daruje žrtev in sinove uči izpolnjevati zapovedi. — Laman in Lemuel godrnjata nad očetom. — Nepi je poslušen in moli v veri; Gospod mu govori in izvoljen je, da vlada bratom. Okrog leta 600 pr. Kr.

KAJTI glejte, zgodilo se je, da je Gospod očetu spregovoril, da, in sicer v sanjah, in mu rekel: Blagoslovljen si, Lehi, zaradi tega, kar si storil; in ker si bil zvest in si temu ljudstvu razglasil, kar sem ti zapovedal, glej, si prizadevajo, da bi ti "vzeli življenje.

2 In zgodilo se je, da je Gospod očetu "zapovedal, in sicer v ^bsanjah, naj s seboj "vzame svojo družino in odide v divjino.

3 In zgodilo se je, da je bil "poslušen Gospodovi besedi, zato je storil, kot mu je Gospod zapovedal.

16a 1 Ne 7:1.

17a 1 Ne 6:1–3; 19:1–6;

2 Ne 5:29–33;

NaZ 10:38–46.

b 1 Ne 9:2–5.

18a 2 Ne 25:9–10;

NaZ 5:20.

b vss prerokba — prerokovati.

19a 2 Krn 36:15–16;

Jer 25:4;

1 Ne 2:13; 7:14.

b vss Mesija.

20a He 13:24–26.

b Al 34:38;

NaZ 46:15;

vss milost — milosten.

2 1a 1 Ne 7:14.

2a 1 Ne 5:8; 17:44.

b vss sanje.

c 1 Mz 12:1;

2 Ne 10:20;

Etr 1:42;

Abr 2:3.

3a vss poslušnost — poslušen.

4 In zgodilo se je, da je odšel v divjino. In zapustil je hišo in deželo svoje dediščine in svoje zlato in svoje srebro in svoje dragocenosti in s seboj ni vzel nič drugega, razen svoje družine in živeža in šotorov ter "odšel v divjino.

5 In spustil se je ob mejah blizu obale "Rdečega morja; in po divjini je potoval v mejah, ki so bliže Rdečemu morju; in po divjini je potoval s svojo družino, ki so jo sestavljali moja mati, Sarija, in moji starejši bratje, ki so ^bLaman, Lemuel in Sam.

6 In zgodilo se je, da si je, ko je po divjini potoval tri dni, v "dolini na bregu vodne reke postavil šotor.

7 In zgodilo se je, da je postavil "oltar iz ^bkamnov in daroval Gospodu in se Gospodu, našemu Bogu, "zahvalil.

8 In zgodilo se je, da je reko poimenoval Laman in izlivala se je v Rdeče morje; in dolina je bila v mejah blizu njenega ustja.

9 In ko je oče videl, da so se rečne vode izlivala v vode Rdečega morja, je spregovoril Lamanu, rekoč: O, da bi bil ti kot ta reka, nenehno tekoč v studenec vse pravičnosti!

10 In spregovoril je tudi Lemuelu: O, da bi bil ti kot ta dolina,

trden in stanoviten, in neomajno izpolnjeval Gospodove zapovedi!

11 To je torej govoril zaradi Lamanove in Lemuelove trdovratnosti; kajti glejte v mnogočem sta "godrnjala nad ^bočetom, ker je bil "jasnovidec in vodil jih je iz jeruzalemske dežele, da so zapustili deželo svoje dediščine in svoje zlato in svoje srebro in svoje dragocenosti, da bi v divjini pomrli. In rekla sta, da je to storil zaradi neumnih domišljanj svojega srca.

12 In tako sta Laman in Lemuel, ki sta bila najstarejša, godrnjala nad očetom. In godrnjala sta, ker nista "poznala ravnanj tistega Boga, ki ju je ustvaril.

13 Niti nista verjela, da bi bil lahko Jeruzalem, to veliko mesto, "uničen glede na besede prerokov. In bila sta kakor Judje, ki so bili v Jeruzalemu, ki so si prizadevali, da bi mojemu očetu vzeli življenje.

14 In zgodilo se je, da jima je oče v dolini Lemuel govoril z "močjo, ker ga je navdal Duh, dokler se njuni telesi pred njim nista ^btresli. In zmedel ju je, da si nista drznila govoriti proti njemu; zatorej sta napravila, kot jima je zapovedal.

15 In moj oče je prebival v šotoru.

16 In zgodilo se je, da sem jaz, Nepi, ki sem bil silno mlad,

4a 1 Ne 10:4; 19:8.

5a 1 Ne 16:14;

NaZ 17:1.

^b vss Laman.

6a 1 Ne 9:1.

7a 1 Mz 12:7–8;

2 Mz 24:4;

Abr 2:17.

^b 2 Mz 20:25;

5 Mz 27:5–6.

^c vss zahvala — zahvaljevanje.

11a 1 Ne 17:17;

vss godrnjati.

^b Prg 20:20.

^c 1 Ne 5:2–4.

12a Mz 4:6.

13a Jer 13:14;

1 Ne 1:13.

14a vss moč.

^b 1 Ne 17:45.

vendar sem bil velike postave in sem prav tako imel veliko željo, da bi vedel za Božje "skrivnosti, zato je klical h Gospodu; in glejte, obiskal me je in mi 'omehčal srce, da sem "verjel vsem besedam, ki jih je "oče govoril; zato se mu nisem uprl kakor moja brata.

17 In spregovoril sem Samu in mu razkril stvari, ki mi jih je Gospod razodel po svojem Svetem Duhu. In zgodilo se je, da je mojim besedam verjel.

18 Toda, glejte, Laman in Lemuel nista hotela prisluhnuti mojim besedam; in "potrta zaradi njune trdosrčnosti sem zanju klical h Gospodu.

19 In zgodilo se je, da mi je Gospod spregovoril, rekoč: Blagor ti, Nefi, zaradi tvoje "vere, kajti marljivo si me iskal s ponižnostjo srca.

20 In če boste izpolnjevali moje zapovedi, boste "uspevali in vodeni boste v "obljubljeno deželo; da, in sicer v deželo, ki sem jo pripravil za vas; da, deželo, ki je izvoljena nad vsemi drugimi deželami.

21 In če se ti bodo bratje uprli, bodo "ločeni od Gospodove navzočnosti.

22 In če boš izpolnjeval moje zapovedi, boš postavljen za

"vladarja in učitelja nad svojimi brati.

23 Kajti glej, tisti dan, ko se mi bodo uprli, jih bom "prekrel, in sicer s hudim prekletstvom, in nad tvojim potomstvom ne bodo imeli moči, razen če se mi bodo uprli tudi oni.

24 In če bo tako, da se mi bodo uprli, bodo "bič za tvoje potomstvo, da jih bodo "spodbudili na pot spomina.

3. POGlavJE

Lehijevi sinovi se vrnejo v Jeruzalem, da bi dobili medeninaste plošče. — Laban se ploščam noče odreči. — Nefi svoje brate opominja in spodbuja. — Laban jim ukrade imetje in jih poskuša ubiti. — Laman in Lemuel udarjata Nefija in Sama in angel ju ošteje. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

In zgodilo se je, da sem se jaz, Nefi, potem ko sem govoril z Gospodom, vrnil v očetov šotor.

2 In zgodilo se je, da mi je spregovoril, rekoč: Glej, sanjal sem "sanje, v katerih mi je Gospod zapovedal, naj se ti in tvoji bratje vrnete v Jeruzalem.

3 Kajti glej, Laban ima zapis Judov in tudi "rodoslovje mojih

16a vss Božje skrivnosti.

b Ps 8:5;
Al 17:10;
NaZ 5:16;
vss razodetje.

c 1 Kr 18:37;
Al 5:7.

d 1 Ne 11:5.

e vss oče, zemeljski;
prerok.

18a Al 31:24;

3 Ne 7:16.

19a 1 Ne 7:12; 15:11.

20a Joz 1:7;

1 Ne 4:14;

Moz 1:7.

b 5 Mz 33:13–16;

1 Ne 5:5; 7:13;

Mz 7:17–18;

vss obljubljena dežela.

21a 2 Ne 5:20–24;

Al 9:13–15; 38:1.

22a 1 Mz 37:8–11;

1 Ne 3:29.

23a 5 Mz 11:28;

1 Ne 12:22–23;

NaZ 41:1.

24a Joz 23:13;

Sod 2:22–23.

b 2 Ne 5:25.

3 2a vss sanje.

3a 1 Ne 5:14.

prednikov in vgravirana sta na medeninastih ploščah.

4 Zatorej mi je Gospod zapovedal, naj greste ti in tvoji bratje v Labanovo hišo in si izprosate zapise in jih prinesite semkaj v divjino.

5 In sedaj, glej, tvoja brata godrnjata, rekoč, da je to, kar sem zahteval od njiju, težko; toda glej, tega od njiju nisem zahteval jaz, ampak je to Gospodova zapoved.

6 Zato pojdi, sin moj, in Gospod ti bo naklonjen, ker nisi "godrnjal.

7 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, očetu rekel: "Šel bom in storil to, kar je Gospod zapovedal, kajti vem, da Gospod človeškimi otrokom ne da nobenih ^bzapovedi, ne da bi jim "pripravil pot, da lahko izvršijo to, kar jim zapove.

8 In zgodilo se je, da se je moj oče, ko je te besede slišal, silno razveselil, kajti vedel je, da me je Gospod blagoslovil.

9 In jaz, Nefi, in moji bratje smo se s šotori odpravili na pot v divjino proti jeruzalemski deželi.

10 In zgodilo se je, da smo se bratje, ko smo odšli v jeruzalemsko deželo, med seboj posvetovali.

11 In "žrebali smo — kdo od nas bo šel v Labanovo hišo. In zgodilo se je, da je žreb določil Lamana; in Laman je šel v Labanovo hišo

in je govoril z njim, ko je sedel v svoji hiši.

12 In od Labana je želel zapise, ki so bili vgravirani na medeninastih ploščah, ki so vsebovali "rodoslovje mojega očeta.

13 In glejte, zgodilo se je, da se je Laban razjezil in ga vrgel iz svoje navzočnosti; in ni hotel, da bi imel zapise. Zatorej mu je rekel: Glej, ti si ropar in ubil te bom.

14 Laman pa je zbežal iz njegove navzočnosti in to, kar je Laban storil, povedal nam. In silno smo se razžalostili in moji bratje so bili na tem, da se vrnejo k očetu v divjino.

15 Toda glejte, rekel sem jim, da: Kakor živi Gospod in kakor živimo mi, ne bomo šli k očetu v divjino, dokler ne bomo dovršili tega, kar nam je Gospod zapovedal.

16 Zatorej zvesto izpolnjujmo Gospodove zapovedi; zato pojdim v deželo očetove "dediščine, kajti glejte, pustil je zlato in srebro in vsakovrstno bogastvo. In vse to je storil zaradi Gospodovih ^bzapovedi.

17 Kajti vedel je, da mora biti Jeruzalem zaradi človeške hudobije "uničen.

18 Kajti glejte, "zavrnilo so besede prerokov. Če bi zatorej oče prebival v deželi, potem ko mu

6a vss podpora cerkvenim voditeljem.
7a 1 Sam 17:32;
1 Kr 17:11–15;
vss poslušnost — poslušen;
vera.

b vss Božje zapovedi.
c 1 Mz 18:14;
Flp 4:13;
1 Ne 17:3, 50;
NaZ 5:34.
11a Neh 10:35;
Apd 1:26.

12a 1 Ne 3:3; 5:14.
16a 1 Ne 2:4.
b 1 Ne 2:2; 4:34.
17a 2 Krn 36:16–20;
Jer 39:1–9;
1 Ne 1:13.
18a vss upor — upornišтво.

je bilo ^bzapovedano, naj iz de-
žele pobegne, glejte, bi prav tako
umrl. Zatorej mora biti, da iz de-
žele pobegne.

19 In glejte, to je v Bogu mod-
rost, da bomo dobili te "zapise, da
bomo jezik naših očetov lahko oh-
ranili za naše otroke;

20 in da bi prav tako zanje lahko
"ohranili besede, ki so jih govorila
usta vseh svetih prerokov, katere
so jim bile predane z Božjim Du-
hom in močjo, odkar se je začel
svet prav do tega sedanjega časa.

21 In zgodilo se je, da sem s ta-
kim govorjenjem brata prepriče-
val, naj zvesto izpolnjujeta Božje
zapovedi.

22 In zgodilo se je, da smo šli v
deželo svoje dediščine in zbrali
smo svoje "zlato in svoje srebro
in svoje dragocenosti.

23 In potem ko smo te stvari
zbrali, smo šli ponovno v Laba-
novo hišo.

24 In zgodilo se je, da smo šli k
Labanu in od njega želeli, da bi
nam dal zapise, ki so bili vgra-
virani na "medeninastih ploš-
čah, za katere bi mu dali svoje
zlato in svoje srebro in vse svoje
dragocenosti.

25 In zgodilo se je, da je Laban,
ko je videl naše imetje in da je bilo
silno veliko, tako zelo "poželel po
njem, da nas je vrgel ven in poslal
služabnike, da bi nas pobili, da bi
dobil naše imetje.

26 In zgodilo se je, da smo zbe-
žali pred Labanovimi služab-
niki in bili smo primorani pustiti
svoje imetje in padlo je v Laba-
nove roke.

27 In zgodilo se je, da smo zbe-
žali v divjino in Labanovi služab-
niki nas niso dohiteli in skrili smo
se v skalno votlino.

28 In zgodilo se je, da je bil La-
man jezen name in tudi na mo-
jega očeta; in tudi Lemuel je bil,
kajti prisluhnil je Lamanovim be-
sedam. Zatorej sta Laman in Le-
muel nama, mlajšima bratoma,
izrekla veliko "hudih besed in
udarjala sta naju, in sicer s palico.

29 In zgodilo se je, da je, ko sta
naju udarjala s palico, glejte, pri-
šel Gospodov "angel in stopil
prednju in jima spregovoril, re-
koč: Zakaj s palico udarjata mlaj-
šega brata? Mar ne vesta, da ga je
Gospod izvolil za ^bvladarja nad
vama in to zaradi vajinih krivič-
nosti? Glejta, ponovno boste šli v
Jeruzalem in Gospod vam bo La-
bana izročil v roke.

30 In potem ko nam je "angel go-
voril, je odšel.

31 In potem ko je angel odšel,
sta Laman in Lemuel spet začela
"godrnjati, rekoč: Kako je mogoče,
da nam bo Gospod izročil Labana
v roke? Glej, mogočen mož je in
ukaže lahko petdesetim, da, celo
pobije jih lahko petdeset; zakaj
potem ne nas?

18 b 1 Ne 16:8.

19 a Om 1:17;
Moz 1:2–6.

20 a vss sveti spisi,
sveti spisi, ki bi se

morali ohraniti.

22 a 1 Ne 2:4.

24 a 1 Ne 3:3.

25 a vss hlepeti.

28 a 1 Ne 17:17–18.

29 a 1 Ne 4:3; 7:10;

vss angeli.

b 1 Ne 2:22.

30 a 1 Ne 16:38.

31 a vss godrnjati.

4. POGLAVJE

Nefi na Gospodovo zapoved ubije Labana in potem z zvijačo zaščiti medeninaste plošče. — Zoram se odloči, da se bo pridružil Lehijevi družini v divjini. — Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da sem bratoma spregovoril, rekoč: Pojdimo spet v Jeruzalem in "zvesto izpolnujemo Gospodove zapovedi; kajti, glejta, mogočnejši je od vse zemlje, zakaj potem ne bi bil ^bmogočnejši od Labana in njegovih petdesetih, da, ali celo bolj kot na deset tisoče njegovih?

2 Zato pojdimo tja, bodimo "močni kakor ^bMojzes; kajti resnično je spregovoril vodam "Rdečega morja in razdelile so se semkaj in tjakaj in naši očetje so iz ujetništva prišli čez po suhem in sledile so faraonove čete in so v vodah Rdečega morja utonile.

3 Torej glejta, vesta, da je to res; in vesta tudi, da vama je govoril "angel; zatorej, mar lahko dvomita? Pojdimo tja; Gospod nas lahko reši prav kakor naše očete in Labana pokonča prav kakor Egipčane.

4 Ko sem torej te besede govoril, sta bila še besna in sta še vedno godrnjala; vendar sta mi sledila, dokler nismo prišli pred jeruzalemsko obzidje.

5 In bilo je ponoči; in naročil sem, naj se poskrijejo zunaj obzidja. In ko so se poskrili, sem se jaz, Nefi, splazil v mesto in šel proti Labanovi hiši.

6 In Duh me je "vodil, ne da bi jaz vnaprej ^bvedel, kaj naj storim.

7 Vendar sem šel in ko sem se približal Labanovi hiši, sem zagledal nekega moškega in predme je padel na zemljo, kajti bil je pijan od vina.

8 In ko sem prišel do njega, sem ugotovil, da je Laban.

9 In zagledal sem njegov "meč in izvlekel sem ga iz nožnice letega; in ročaj le-tega je bil iz čistega zlata in izdelava le-tega je bila silno izvrstna in videl sem, da je bilo rezilo le-tega iz najdragocenejšega jekla.

10 In zgodilo se je, da mi je Duh "prigovarjal, naj Labana ubijem; a v srcu sem si rekel: Nikoli nikdar nisem preлил človeške krvi. In obotavljal sem se in želel, da mi ga ne bi bilo treba ubiti.

11 In Duh mi je spet rekel: Glej, "Gospod ti ga je izročil v roke. Da, in vedel sem tudi, da si je prizadeval, da bi mi vzel življenje, da, in ni hotel prisluhnuti Gospodovim zapovedim; in ^bodvzel nam je tudi imetje.

12 In zgodilo se je, da mi je Duh spet rekel: Ubij ga, kajti Gospod ti ga je izročil v roke;

4 1a vss pogum —
pogumen;
vera.
b 1 Ne 7:11–12.
2a 5 Mz 11:8.
b vss Mojzes.

c 2 Mz 14:21;
1 Ne 17:26; Moz 7:19.
3a 1 Ne 3:29–31; 7:10.
6a vss navdih —
navdihniti;
Sveti Duh.

b Heb 11:8.
9a 2 Ne 5:14;
NaZ 17:1.
10a Al 14:11.
11a 1 Sam 17:41–49.
b 1 Ne 3:26.

13 glej, Gospod ^aubije ^bhudobne, da izpolni svoje pravične namene. ^cBolje je, da umre en človek, kakor da bi narod hiral in se pogubil v neveri.

14 In sedaj, ko sem jaz, Nefi, te besede slišal, sem se spomnil Gospodovih besed, ki mi jih je govoril v divjini, rekoč, da: ^aČe bo tvoje potomstvo izpolnjevalo moje ^bzapovedi, bodo v ^cobljubljeni deželi ^duspevali.

15 Da, in pomislil sem tudi, da ne bodo mogli izpolnjevati Gospodovih zapovedi glede na Mojzesovo postavo, če postave ne bodo imeli.

16 In vedel sem tudi, da je ^apostava vgravirana na medeninas-tih ploščah.

17 In spet, vedel sem, da mi je Gospod izročil Labana v roke zaradi tega, da bi dobil zapise glede na njegove zapovedi.

18 Zato sem bil poslušen glasu Duha in Labana prijel za lase in mu z njegovim lastnim ^amečem odsekal glavo.

19 In potem ko sem mu z njegovim lastnim mečem odsekal glavo, sem vzel Labanova oblačila in si jih nadel na svoje lastno telo; da, in sicer vsak kos, in okrog ledij sem si opasal njegov oklep.

20 In potem ko sem to storil, sem šel do Labanove zakladnice. In ko sem šel proti Labanovi zakladnici, glejte, sem zagledal Labanovega

^aslužabnika, ki je imel ključe zakladnice. In z Labanovim glasom sem mu ukazal, naj gre z menoj v zakladnico.

21 In predpostavljaj je, da sem njegov gospodar Laban, kajti videl je oblačila in tudi meč, opasan okrog mojih ledij.

22 In govoril mi je glede judovskih starešin, ker je vedel, da je njegov gospodar, Laban, ponoči zunaj med njimi.

23 In govoril sem mu, kakor če bi bil Laban.

24 In govoril sem mu tudi, da bom gravure, ki so na ^amedeninnastih ploščah, nesel svojim starejšim bratom, ki so zunaj obzidja.

25 In pozval sem ga tudi, naj mi sledi.

26 In predpostavljajoč, da sem govoril o bratih iz cerkve in da sem resnično tisti Laban, ki sem ga ubil, mi je zatorej sledil.

27 In večkrat mi je spregovoril glede judovskih starešin, ko sem šel k bratom, ki so bili zunaj obzidja.

28 In zgodilo se je, da se je Laman, ko me je zagledal, strašno prestrašil, in tudi Lemuel in Sam. In zbežali so izpred moje navzočnosti; kajti predpostavljali so, da je Laban in da me je ubil in da si prizadeva, da bi tudi njim vzel življenje.

29 In zgodilo se je, da sem

13a 1 Ne 17:33–38;
NaZ 98:31–32.

b vss hudobija —
hudoben.

c Al 30:47.

14a Om 1:6;

Moz 2:22;
Etr 2:7–12.

b vss Božje zapovedi.

c 1 Ne 17:13–14;

JakK 2:12.

d 1 Ne 2:20.

16a vss Mojzesova
postava.

18a 1 Sam 17:51.

20a 2 Ne 1:30.

24a 1 Ne 3:12, 19–
24; 5:10–22.

zaklical za njimi in slišali so me; zatorej so prenehali bežati iz moje navzočnosti.

30 In zgodilo se je, da je Labanov služabnik, ko je zagledal moje brate, začel trepetati in bil na tem, da pred menoj zbeži in se vrne v mesto Jeruzalem.

31 In sedaj sem jaz, Nefi, ker sem bil človek velike postave in ker sem od Gospoda prejel tudi veliko "moči, zato zgrabil Labanovega služabnika in ga držal, da ne bi zbežal.

32 In zgodilo se je, da sem govoril z njim, da ga bomo, če bo prisluhnil mojim besedam, kakor živí Gospod in kakor živim sam, prav tako, da če bo prisluhnil našim besedam, pustili pri življenju.

33 In govoril sem mu, in sicer s "prisego, da se mu ni treba bati; da bo svoboden človek kakor mi, če bo šel z nami v divjino.

34 In govoril sem mu tudi, rekoč: Gospod nam je zagotovo "zapovedal, naj to napravimo; in mar ne bomo marljivo izpolnjevali Gospodovih zapovedi? Če boš torej šel v divjino k mojemu očetu, boš imel mesto med nami.

35 In zgodilo se je, da se je "Zoram opogumil ob besedah, ki sem jih izgovoril. Služabniku je bilo torej ime Zoram; in obljubil je, da bo šel v divjino k našemu očetu. Da, in prisegel nam je tudi, da bo odtlej ostal z nami.

36 Želeli smo si torej, da bi ostal

z nami zato, da Judje ne bi vedeli glede našega pobega v divjino, da nas ne bi zasledovali in nas pokončali.

37 In zgodilo se je, da se, ko nam je Zoram "prisegel, glede njega nismo nič več bali.

38 In zgodilo se je, da smo s seboj vzeli medeninaste plošče in Labanovega služabnika in odšli v divjino in potovali k očetovemu šotoru.

5. POGlavJE

Sarija se pritožuje nad Lehijem. — Oba se radostita zaradi vrnitve svojih sinov. — Darujejo žrtve. — Medeninaste plošče vsebujejo zapise Mojzesa in prerokov. — Plošče dokažejo, da je Lehi Jožefov potomec. — Lehi prerokuje glede svojega potomstva in ohranitve plošč. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

In zgodilo se je, da je mojega očeta, potem ko smo prišli k njemu v divjino, glejte, navdala radost in tudi moja mati, "Sarija, se je silno razveselila, kajti resnično je žalovala zaradi nas.

2 Kajti predpostavljala je, da smo v divjini umrli; in pritoževala se je tudi nad mojim očetom, govoreč mu, da je jasnovidec; rekoč: Glej, odpeljal si nas iz dežele naše dediščine in mojih sinov ni več in mi v divjini umiramo.

3 In s takim govorjenjem se je mati pritoževala nad očetom.

31a Moz 9:17;

Al 56:56.

33a vss prisega.

34a 1 Ne 2:2; 3:16.

35a 1 Ne 16:7;

2 Ne 5:5–6;

vss Zoram — Zoramci.

37a Joz 9:1–21;

Prd 5:3;

vss prisega.

5 1a vss Sarija.

4 In zgodilo se je, da ji je oče spregovoril, rekoč: Vem, da sem ^ajasnovidec, kajti če v ^bvidenju ne bi videl Božjih stvari, ne bi poznal Božje dobrote, ampak bi ostal v Jeruzalemu in bi umrl s svojimi brati.

5 Toda glejte, prejel sem ^aobljubljeno deželo, v čemer se radostim; da, in ^bvem, da bo Gospod moje sinove rešil iz Labanovih rok in jih spet pripeljal k nama v divjino.

6 In s takim govorjenjem je moj oče, Lehi, tolažil mojo mater, Sario, glede nas, medtem ko smo po divjini potovali v jeruzalemsko deželo, da bi dobili zapis Judov.

7 In ko smo se vrnili k očetovemu šotoru, glejte, je bila njuna radost popolna in moja mati je bila potolažena.

8 In spregovorila je, rekoč: Sedaj zagotovo vem, da je Gospod mojemu možu ^azapovedal, naj zbeži v divjino; da, in zagotovo tudi vem, da je Gospod moje sinove zaščitil in jih rešil iz Labanovih rok in jim dal moč, s katero so lahko ^bizvršili to, kar jim je Gospod zapovedal. In s takim govorjenjem je govorila.

9 In zgodilo se je, da sta se silno

radostila in Gospodu darovala ^ažrtev in žgalne daritve; in ^bzahvalila sta ste Izraelovemu Bogu.

10 In potem ko sta se zahvalila Izraelovemu Bogu, je moj oče, Lehi, vzel zapise, ki so bili vgravirani na ^amedeninastih ploščah, in jih pregledal od začetka.

11 In videl je, da so vsebovali pet Mojzesovih ^aknjig, ki so poročale o stvarjenju sveta in tudi o Adamu in Evi, ki sta bila naša prva starša;

12 in tudi ^azapis Judov od začetka prav do začetka vladavine Sedekíja, Judovega kralja;

13 in tudi prerokbe svetih prerokov od začetka prav do začetka ^aSedekíjeve vladavine; in tudi veliko prerokb, ki so jih govorila ^bJeremijeva usta.

14 In zgodilo se je, da je moj oče, Lehi, na ^amedeninastih ploščah našel tudi rodoslovje svojih očetov, zatorej je vedel, da je ^bJožefov potomec; da, in sicer od tistega Jožefa, ki je bil ^cJakobov sin, ki so ga ^dprodali v Egipt in ki ga je Gospodova roka ^eobvarovala, da bi svojega očeta Jakoba in vso njegovo hišo obvaroval pred smrtjo zavoljo lakote.

4a 1 Ne 2:11.

b 1 Ne 1:8–13;
vss videnje.

5a 1 Ne 2:20;
18:8, 22–23;
vss obljubljeni dežela.

b vss vera.

8a 1 Ne 2:2.

b 1 Ne 3:7.

9a Moz 2:3;
3 Ne 9:19–20;
vss Mojzesova
postava.

b vss zahvala —
zahvaljevanje.

10a 1 Ne 4:24, 38; 13:23;
vss medeninaste
plošče.

11a 1 Ne 19:23;
vss Peteroknjžje
(Pentatevh).

12a 1 Krn 9:1;
vss sveti spisi.

13a 2 Kr 24:18;
Jer 37:1.
b Ezr 1:1;

Jer 36:17–32;
1 Ne 7:14;

He 8:20.

14a 1 Ne 3:3, 12;
vss medeninaste
plošče.

b 2 Ne 3:4;

Al 10:3;

vss Jožef, Jakobov sin.

c vss Jakob, Izakov sin.

d 1 Mz 37:29–36.

e 1 Mz 45:4–5.

15 In taisti Bog, ki jih je obvaroval, jih je tudi "vodil iz ujetništva in iz egiptovske dežele.

16 In tako je moj oče, Lehi, odkril rodoslovje svojih očetov. In tudi Laban je bil "Jožefov potomec, zatoorej so on in njegovi očetje vodili zapise.

17 In ko je torej oče vse to videl, ga je navdal Duh in začel je prerokovati glede svojega potomstva —

18 da bodo te medeninaste plošče šle k vsem narodom, rodovom, jezikom in ljudstvom, ki so od njegovega potomstva.

19 Zatorej je rekel, da te medeninaste plošče ne bodo "nikoli uničene; niti jih čas ne bo več zabil. In prerokoval je veliko stvari glede svojega potomstva.

20 In zgodilo se je, da sva doslej jaz in oče izpolnjevala zapovedi, s katerimi nama je Gospod zapovedal.

21 In dobila sva zapise, ki nama jih je Gospod zapovedal, in jih pregledala in spoznala, da so dobri; da, in sicer velike "vrednosti za nas, tako da smo Gospodove zapovedi lahko ^bohranili za svoje otroke.

22 Zatorej je bila v Gospodu modrost, da smo jih nesli s seboj, ko smo po divjini potovali proti objubljeni deželi.

6. POGLAVJE

Nefi piše o Božjih stvarih. — Nefijev namen je ljudi prepričati, naj pridejo k Abrahamovemu Bogu in bodo odrešeni. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

IN sedaj jaz, Nefi, v "tem delu svojega zapisa ne podajam rodoslovja mojih očetov; niti ga ne bom kdaj po tem podal na ^bplošče, na katere zapisujem; kajti podano je v zapisu, ki ga je vodil "oče, zatoorej ga ne zapisujem v to delo.

2 Kajti zadostuje mi, če rečem, da smo "Jožefovi potomci.

3 In ni mi mar, ali sem izčrpen pri celotnem poročanju o vseh očetovih stvarih, kajti ne morem jih zapisati na "te plošče, kajti želim prostor, da bom lahko zapisoval o Božjih stvarih.

4 Kajti ves moj namen je, da bi ljudi lahko "prepričal, naj ^bpridejo k Abrahamovemu Bogu in Izakovemu Bogu in Jakobovemu Bogu in bodo odrešeni.

5 Zatorej tega, kar je "povšeči svetu, ne zapisujem, ampak to, kar je povšeči Bogu in tistim, ki niso od sveta.

6 Zatorej bom svojemu potomstvu zapovedal, naj teh plošč ne zapolni s tem, kar za človeške otroke nima vrednosti.

15a 2 Mz 13:17–18;
Am 3:1–2;
1 Ne 17:23–31;
NaZ 103:16–18; 136:22.
16a 1 Ne 6:2.
19a Al 37:4–5.
21a vss sveti spisi,
dragocenost

svetih spisov.
b 2 Ne 25:26.
6 1a 2 Ne 4:14–15.
b 1 Ne 9:2.
c 1 Ne 1:16–17; 19:1–6.
2a 1 Ne 5:14–16.
3a JakK 7:27;
Jar 1:2, 14;

Om 1:30.
4a Jn 20:30–31. Gl.
naslovnico
Mormonove knjige.
b 2 Ne 9:41, 45, 51.
5a 1 Tes 2:4;
MrmB 1:4.

7. POGLAVJE

Lehijevi sinovi se vrnejo v Jeruzalem in Izmaela in njegovo hišo povabijo, naj se jim pridružijo na poti. — Laman in drugi se uprejo. — Nefi svoja brata opominja, naj verujeta v Gospoda. — Zvezeta ga z vromi in načrtujeta njegovo smrt. — Osvobodi se z močjo vere. — Njegova brata prosita odpuščanja. — Lehi in njegova skupina darujejo žrtev in žgalne daritve. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

IN želel bi torej, da bi vedeli, da se je, potem ko je moj oče, Lehi, prenehal "prerokovati glede svojega potomstva, zgodilo, da mu je Gospod spet spregovoril, rekoč, da zanj, Lehija, ni primerno, da bi s seboj v divjino vzel samo svojo družino; ampak naj njegovi sinovi vzamejo ^bhčere za ^cžene, da bodo v obljubljeni deželi Gospodu lahko vzgojili potomstvo.

2 In zgodilo se je, da mu je Gospod "zapovedal, naj se jaz, Nefi, in moji bratje ponovno vrnemo v jeruzalemsko deželo in v divjino pripeljemo Izmaela in njegovo družino.

3 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, z brati "ponovno odšel v divjino, da bi šli v Jeruzalem.

4 In zgodilo se je, da smo šli v Izmaelovo hišo in si pridobili naklonjenost v Izmaelovih očeh, tako da smo mu govorili Gospodove besede.

5 In zgodilo se je, da je Gospod omehčal srce Izmaelu in tudi njegovi hiši, tako da so se z nami odpravili na pot v divjino k očetovemu šotoru.

6 In zgodilo se je, da so se nam, ko smo potovali po divjini, glejte, Laman in Lemuel in dve Izmaelovi hčeri in dva Izmaelova "sinova in njuni družini uprli; da, meni, Nefiju, in Samu in njegovemu očetu, Izmaelu, in njegovi ženi in njegovim drugim trem hčeram.

7 In zgodilo se je, da so se v tem uporu želeli vrniti v jeruzalemsko deželo.

8 In sedaj sem jim jaz, Nefi, ker sem bil "potrt zavoljo njihove trdosrčnosti, spregovoril, rekoč, da, in sicer Lamanu in Lemuelu: Glejta, moja starejša brata sta in kako to, da sta tako trdosrčna in tako slepomiselna, da je potrebno, da vama jaz, vajin mlajši brat, govorim, da, in sem vama zgled?

9 Kako to, da nista prisluhnila Gospodovi besedi?

10 Kako to, da sta "pozabila, da sta videla Gospodovega angela?

11 Da, in kako to, da sta pozabila, kakšne velike stvari je za nas storil Gospod, ko nas je "rešil iz Labanovih rok in tudi da smo dobili zapis?

12 Da, in kako to, da sta pozabila, da je Gospod za človeške otroke zmožen narediti "vse glede na svojo voljo, če je tako,

7 1a 1 Ne 5:17–19.
b 1 Ne 16:7.
c vss poroka —
poročiti se.
2a 1 Ne 16:7–8.

3a 1 Ne 3:2–3.
6a 2 Ne 4:10.
8a 1 Al 31:2;
Mz 7:41.
10a 5 Mz 4:9;

1 Ne 3:29; 4:3.
11a 1 Ne 4.
12a 1 Ne 17:50;
Al 26:12.

da udejanjajo ^bvero vanj? Zatorej mu bodimo zvesti.

13 In če bo tako, da mu bomo zvesti, bomo prejeli "obljubljeno deželo; in v nekem kasnejšem obdobju bosta vedela, da se bo Gospodova beseda glede uničenja Jeruzalema izpolnila; kajti vse, kar je Gospod govoril glede ^buničenja Jeruzalema, se mora izpolniti.

14 Kajti glejta, Gospodov Duh se kmalu preneha truditi z njimi; kajti glejta, "zavrnilo so preroke in ^bJeremija so vrgli v ječo. In prizadevali so si, da bi "življenje vzeli mojemu očetu, tako da so ga pregnali iz dežele.

15 Sedaj glejta, povem vama, da bosta, če se bosta vrnila v Jeruzalem, prav tako umrla z njimi. In sedaj, če se tako odločita, pojedita v deželo in pomnita besede, ki vama jih govorim, da bosta, če bosta šla, prav tako umrla; kajti tako mi prigovarja Gospodov Duh, naj govorim.

16 In zgodilo se je, da sta se brata, ko sem jima jaz, Nefi, te besede govoril, name razjezila. In zgodilo se je, da sta name položila roke, kajti glejte, bila sta silno besna in "zvezala sta me z vrvmi, kajti prizadevala sta si, da bi mi vzela življenje, da bi me pustila v divjini, da bi me požrle divje živali.

17 Toda zgodilo se je, da sem molil h Gospodu, rekoč: O Gospod, glede na mojo vero vate, reši me iz rok mojih bratov; da, in sicer, daj mi moč, da bom lahko "pretrgal te vezi, s katerimi sem zvezan.

18 In zgodilo se je, da so se mi, ko sem te besede izrekel, glejte, vezi na rokah in nogah razvezale in stal sem pred bratoma in jima spet govoril.

19 In zgodilo se je, da sta se spet razjezila name in si name prizadevala položiti roke; toda glejte, ena od Izmaelovih "hčera, da, in tudi njena mati in eden od Izmaelovih sinov so prosili pri mojih bratih, tako da so jima omehčali srce; in nič več si nista prizadevala, da bi mi vzela življenje.

20 In zgodilo se je, da sta bila zaradi svoje hudobije žalostna, tako da sta se pred menoj priklonila in me prosila, naj jima odpustim to, kar sta mi storila.

21 In zgodilo se je, da sem jima odkritosrčno "odpustil vse, kar sta storila, in opomnil sem ju, naj Gospoda, svojega Boga, prosita za odpuščanje. In zgodilo se je, da sta tako storila. In potem ko sta prenehala moliti h Gospodu, smo spet potovali po poti proti očetovemu šotoru.

22 In zgodilo se je, da smo prišli do očetovega šotoru. In potem ko

12b 1 Ne 3:7; 15:11.

13a 1 Ne 2:20;

vss obljubljena dežela.

b 2 Kr 25:1–21;

2 Ne 6:8; 25:10;

Om 1:15;

He 8:20–21.

14a Ezk 5:6;

1 Ne 1:18–20; 2:13;

vss upor — uporništvu.

b Jer 37:15–21.

c 1 Ne 2:1.

16a 1 Ne 18:11–15.

17a Al 14:26–28.

19a 1 Ne 16:7.

21a vss odpustiti.

smo jaz in moji bratje in vsa Izmaelova hiša prišli do očetovega šotora, so se "zahvalili Gospodu, svojemu Bogu; in njemu so darovali ^bžrtev in žgalne daritve.

8. POGLAVJE

Lehi vidi videnje o drevesu življenja. — Jé od njegovega sadu in želi, da bi enako storila tudi njegova družina. — Vidi železni drog, tesno in ozko pot in temne megle, ki zastirajo ljudi. — Sarija, Nefi in Sam jedo od sadu, Laman in Lemuel pa odklonita. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da smo zbrali vsakovrstna semena vseh vrst, tako zrnje vsake vrste kot tudi semena sadežev vseh vrst.

2 In zgodilo se je, da nam je oče, medtem ko je ostal v divjini, govoril, rekoč: Glejte, "sanjal sem sanje; oziroma drugače rečeno, videl sem ^bvidenje.

3 In glejte, zaradi tega, kar sem videl, se upravičeno radostim v Gospodu zaradi "Nefija in tudi Sama; kajti upravičeno predpostavljam, da bosta onadva, in tudi veliko njunih potomcev, odrešena.

4 Toda glejta, "Laman in Lemuel, strašno se bojim zaradi vaju; kajti glejta, zdi se mi, da sem v sanjah videl temno in turobno divjino.

5 In zgodilo se je, da sem videl moža in oblečen je bil v belo "oblačilo; in prišel je in stopil predme.

6 In zgodilo se je, da mi je spregovoril in me pozval, naj mu sledim.

7 In zgodilo se je, da sem, ko sem mu sledil, zagledal sebe, da sem v temni in turobni pustoti.

8 In potem ko sem v temi potoval veliko ur, sem začel moliti h Gospodu, da bi se me "usmilil glede na množico svojih blagih milosti.

9 In zgodilo se je, da sem potem, ko sem molil h Gospodu, zagledal veliko in obsežno "polje.

10 In zgodilo se je, da sem zagledal "drevo, katerega ^bsad je bil zaželen, da človeka osreči.

11 In zgodilo se je, da sem šel in jedel od "sadu le-tega; in opazil sem, da je bil najslajši od vsega, kar sem kdaj prej okusil. Da, in opazil sem, da je bil sad le-tega bel, da je presegalo vso ^bbelino, ki sem jo kdaj videl.

12 In ko sem jedel od sadu le-tega, mi je dušo navdalo s silno veliko "radostjo, zato je sem si ^bzaželel, da bi od tega jedla tudi moja družina, kajti vedel sem, da je med vsemi drugimi sadovi najbolj ^czaželen.

13 In ko sem se ozrl z očmi naokrog, da bi morda videl tudi svojo

22a vss zahvala — zahvaljevanje.

b 1 Ne 5:9.

8 2a vss razodetje; sanje.

b 1 Ne 10:17; vss videnje.

3a 1 Ne 8:14–18.

4a 1 Ne 8:35–36.

5a JS – ŽZ 1:30–32.

8a vss milost — milosten.

9a Mt 13:38.

10a 1 Mz 2:9;

Raz 2:7; 22:2;

1 Ne 11:4, 8–25;

vss drevo življenja.

b Al 32:41–43.

11a Al 5:34.

b 1 Ne 11:8.

12a vss radost.

b Al 36:24.

c 1 Ne 15:36.

družino, sem zagledal vodno "reko; in tekla je vzdolž in bila je blizu drevesa, katerega sad sem jedel.

14 In pogledal sem, da bi videl, od kod je prišla; in malce stran sem videl izvir le-te in pri izviru le-te sem zagledal vašo mater Sarijo in Sama in Nefija; in stali so, kot da ne bi vedeli, kam naj gredo.

15 In zgodilo se je, da sem jim pomahal; in prav tako sem jim z glasnim glasom rekel, naj pridejo k meni in jedo od sadu, ki je med vsemi drugimi sadovi najbolj zaželen.

16 In zgodilo se je, da so prišli k meni in prav tako jedli od sadu.

17 In zgodilo se je, da sem si želel, da bi tudi Laman in Lemuel prišla in jedla od sadu; zato je sem se ozrl z očmi proti izviru reke, da bi ju morda zagledal.

18 In zgodilo se je, da sem ju zagledal, toda "nista hotela priti k meni in jesti od sadu.

19 In videl sem "železni drog in potekal je vzdolž rečnega brega in vodil k drevesu, pri katerem sem stal.

20 In videl sem tudi "tesno in ozko pot, ki je potekala vzdolž železnega droga, in sicer do drevesa, pri katerem sem stal; in prav tako je vodila ob začetku izvira na

veliko in obsežno ^bpolje, kakor če bi bilo to svet.

21 In videl sem neštete zборе ljudi, od katerih se jih je veliko prebijalo naprej, da bi dosegli "pot, ki je vodila k drevesu, pri katerem sem stal.

22 In zgodilo se je, da so prišli in začeli na poti, ki je vodila k drevesu.

23 In zgodilo se je, da je nastala temna "megla, da, in sicer silno gosta temna megla, tako da so ti, ki so začeli na poti, pot izgubili, da so odtavali stran in se izgubili.

24 In zgodilo se je, da sem videl druge, ki so se prebijali naprej, in prišli so in zgrabili za konec železnega droga; in prebijali so se skozi temno meglo, oprijemajoč se železnega droga, prav dokler niso prišli in jedli od "sadu z drevesa.

25 In potem ko so jedli od sadu z drevesa, so se ozrli z očmi naokrog, kot da bi jih bilo "sram.

26 In tudi sam sem se ozrl z očmi naokrog in na drugi strani vodne reke zagledal ogromno in "prostorno zgradbo; in stala je, kakor da bi bila v zraku visoko nad zemljo.

27 In polna je bila ljudi, tako starih kot mladih, tako moških kot žensk; in njihov način obleke je bil silno izvrsten; in s svojim "obnašanjem so zasmehovali in kazali

13a 1 Ne 12:16–18; 15:26–29.
18a 2 Ne 5:20–25.
19a Ps 2:9;
Raz 12:5;
pjs Raz 19:15
(Dodatek);

1 Ne 8:30; 11:25;
15:23–24.
20a Mt 7:14;
2 Ne 31:17–20.
b Mt 13:38.
21a vss pot.
23a 1 Ne 12:17; 15:24.

24a 1 Ne 8:10–12.
25a Rim 1:16;
2 Tim 1:8;
Al 46:21;
Mrm 8:38.
26a 1 Ne 11:35–36; 12:18.
27a vss ponos.

s prstom na tiste, ki so prišli in jedli od sadu.

28 In potem ko so sad "okusili, jih je bilo ^bsram zaradi tistih, ki so se jim rogali, in "odpadli so na prepovedane poti in se izgubili.

29 In sedaj jaz, Nefi, ne govorim "vseh očetovih besed.

30 Da pa bom kratek z zapisovanjem, glejte, videl je druge množice, ki so se prebijale naprej; in prišli so in zgrabili za konec "železnega droga; in prebijali so se po poti naprej, nenehno trdno držeč se železnega droga, dokler niso prišli in padli na kolena in jedli od sadu z drevesa.

31 In videl je tudi druge "množice, ki so šle tipajoč po poti proti ogromni in prostorni zgradbi.

32 In zgodilo se je, da jih je veliko utonilo v globinah "izvira; in veliko se mu jih je izgubilo izpred oči in zatavali so na stranpoti.

33 In velika je bila množica, ki je vstopila v tisto čudno zgradbo. In potem ko so v tisto zgradbo vstopili, so s prstom "zaničevanja kazali name in na tiste, ki so prav tako jedli od sadu, ampak mi se zanje nismo zmenili.

34 To so besede mojega očeta: Kajti toliko, kolikor jim jih je "prisluhnilo, jih je odpadlo.

35 In "Laman in Lemuel nista jedla od sadu, je rekel oče.

36 In zgodilo se je, da nam je oče, potem ko je izgovoril vse besede o svojem videnju oziroma sanjah, ki jih je bilo veliko, rekel, da se je zaradi tega, kar je v videnju videl, strašno bal za Lamana in Lemuela; da, bal se je, da ne bi bila izvržena iz Gospodove navzočnosti.

37 In potem ju je opominjal z vsem občutjem nežnega "starša, da bi prisluhnila njegovim besedam, da bi bil Gospod morda milosten z njima in ju ne bi izvrigel; da, oče jima je pridigal.

38 In potem ko jima je pridigal in jima tudi prerokoval o veliko stvarih, ju je pozval, naj izpolnjujeta Gospodove zapovedi; in prenehal jima je govoriti.

9. POGLAVJE

Nefi napravi dve vrsti zapisov. — Vsak se imenuje Nefijeve plošče. — Večje plošče vsebujejo posvetno zgodovino; manjše prvenstveno obravnavajo svete stvari. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

IN vse to je moj oče videl in slišal in govoril, ko je prebival v šotoru v "dolini Lemuel, in tudi silno veliko več, česar ni moč zapisati na te plošče.

2 In sedaj, kakor sem govoril glede teh plošč, glejte, to niso plošče, na katere v celoti poročam

28a 2 Pt 2:19–22.
b Mr 4:14–20; 8:38;
Lk 8:11–15;
Jn 12:42–43.
c vss odpad —
odpadništvo.
29a 1 Ne 1:16–17.

30a 1 Ne 15:23–24.
31a Mt 7:13.
32a 1 Ne 15:26–29.
33a vss preganjanje —
preganjati.
34a 2 Mz 23:2.
35a 1 Ne 8:17–18;

2 Ne 5:19–24.
37a vss družina;
starši.
9 1a 1 Ne 2:4–6, 8,
14–15; 16:6.

o zgodovini mojega ljudstva; kajti "ploščam, na katere v celoti poročam o svojem ljudstvu, sem dal Nefijevo ime; zato rej se imenujejo Nefijeve plošče, z mojim lastnim imenom; in tudi te plošče se imenujejo Nefijeve plošče.

3 Vendar sem prejel Gospodovo zapoved, naj te plošče napravim za poseben "namen, da bo na njih vgravirano poročilo o ^bdelovanju mojega ljudstva.

4 Na drugih ploščah naj bo vgravirano poročilo o vladavini kraljev in o vojnah in prepirih mojega ljudstva; zato rej so te plošče v večjem delu o delovanju; in "druge plošče so v večjem delu o vladavini kraljev in o vojnah in prepirih mojega ljudstva.

5 Zato rej mi je Gospod zapovedal, naj te plošče napravim zaradi "modrega namena v njem, namena, ki ga ne poznam.

6 Toda Gospod "ve vse od začetka; zato rej pripravi pot za dovršitev vseh svojih del med človeškimi otroki; kajti glejte, ima vso ^bmoč, da izpolni vse svoje besede. In tako je. Amen.

10. POGLAVJE

Lehi napove, da bodo Babilonci

zajeli Jude. — Pove o prihodu Mesija, Odrešenika, Odkupitelja med Jude. — Lehi pove tudi o prihodu tega, ki bo krstil Božje Jagnje. — Lehi pove o Mesijevi smrti in vstajenju. — Izraelovo razkropitev in zbiranje primerja z oljko. — Nefi govori o Božjem Sinu, o daru Svetega Duha in o potrebi po pravičnosti. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

IN sedaj jaz, Nefi, na "teh ploščah nadaljujem s poročanjem o svojih ravnanjih in svojem vladanju in delovanju; da bi zato rej nadaljeval s svojim poročilom, moram nekoliko govoriti o očetovih stvarih in tudi o svojih bratih.

2 Kajti glejte, zgodilo se je, da jim je oče, potem ko je prenehal govoriti besede o svojih "sanjah in jih prav tako opominjati k vsej marljivosti, govoril glede Judov —

3 da se bodo potem, ko bodo ponkončani, in sicer to veliko mesto "Jeruzalem, in jih bo veliko ^bodpeljanih v ujetništvo v "Babilon, ob Gospodovem lastnem času, spet "vrnili, da, privedeni bodo, in sicer iz ujetništva; in potem ko bodo privedeni iz ujetništva, bodo spet posedovali deželo svoje dediščine.

2a 1 Ne 19:2, 4;
JakK 3:13–14;
MrmB 1:2–11;
NaZ 10:38–40;
vss plošče.

3a NaZ 3:19.
b 1 Ne 6:3.

4a JakK 1:2–4;
MrmB 1:10.

5a 1 Ne 19:3; MrmB 1:7;

Al 37:2, 12, 14.

6a 2 Ne 9:20;
NaZ 38:2;
Mz 1:6, 35;
vss Vsevedni.

b Mt 28:18.

10 1a 1 Ne 9:1–5; 19:1–6;

JakK 1:1–4.

2a 1 Ne 8.

3a Est 2:6; 2 Ne 6:8;

He 8:20–21.

b 587 pr. Kr.; gl.
Kronologija, Dodatek;
2 Ne 25:10.

c Ezk 24:2;
1 Ne 1:13;
Om 1:15.

d Jer 29:10;
2 Ne 6:8–9.

4 Da, in sicer "šeststo let od časa, ko je moj oče zapustil Jeruzalem, bo Gospod Bog med Judi vzgojil ^bpreroka — in sicer "Mesija, oziroma drugače rečeno, Odrešenika sveta.

5 In govoril je tudi glede prerokov, kako veliko število jih je "pričevalo o teh stvareh, glede tega Mesija, o katerem je govoril, oziroma o tem Odkupitelju sveta.

6 Zatorej je bilo vse človeštvo v izgubljenem in v "padlem stanju in vedno bo, če se ne bodo oprli na tega Odkupitelja.

7 In govoril je tudi glede "pre-roka, ki bo pred Mesijem prišel pripraviti Gospodovo pot —

8 da, in sicer bo šel in v divjini klical: "Pripravite Gospodovo pot in zravnajte njegove steze, kajti med vami stoji nekdo, ki ga ne poznate, in mogočnejši je od mene in nisem vreden, da bi mu odvezal jermen na sandali. In oče je glede tega veliko govoril.

9 In oče je rekel, da bo krščeval v "Betaniji onkraj Jordana; in rekel je tudi, da bo ^bkrščeval z vodo; in sicer da bo z vodo krstil Mesija.

10 In potem ko bo z vodo krstil

Mesija, bo videl in pričeval, da je krstil Božje "Jagnje, ki bo odvzelo grehe sveta.

11 In zgodilo se je, da je oče, ko je te besede izgovoril, mojim bratom govoril glede evangelija, ki se ga bo pridigalo med Judi, in tudi glede "hiranja Judov v ^bneveri. In potem ko bodo "ubili Mesija, ki bo prišel, in potem ko ga bodo ubili, bo "vstal od mrtvih in se bo po "Svetem Duhu prikazal drugim narodom.

12 Da, in sicer je oče veliko govoril glede drugih narodov in tudi glede Izraelove hiše, da jih bodo primerjali z "oljko, veje katere bodo odlomljene in bodo ^brazkropljene po vsem obličju zemlje.

13 Zatorej je rekel, da mora biti, da bomo vsi skupaj vodeni v "obljubljeno deželo, da se izpolni Gospodova beseda, da bomo razkropljeni po vsem obličju zemlje.

14 In potem ko bo Izraelova hiša razkropljena, bodo spet "zbrani; oziroma skratka, potem ko bodo ^bdrugi narodi prejeli polnost evangelija, bodo "oljkine naravne veje, oziroma ostanki Izraelove

4a 1 Ne 19:8;

2 Ne 25:19;

3 Ne 1:1.

b 1 Ne 22:20–21.

c vss Mesija.

5a JakK 7:11;

Moz 13:33;

He 8:19–24;

3 Ne 20:23–24.

6a vss padec Adama

in Eve.

7a 1 Ne 11:27;

2 Ne 31:4.

8a Iz 40:3;

Mt 3:1–3.

9a Jn 1:28.

b vss Janez Krstnik.

10a vss Božje Jagnje.

11a JakK 4:14–18.

b Mrm 5:14.

c vss Jezus Kristus;

križanje.

d vss vstajenje.

e vss Sveti Duh.

12a 1 Mz 49:22–26;

1 Ne 15:12;

2 Ne 3:4–5;

JakK 5; 6:1–7;

vss Gospodov

vinograd;

oljka.

b 1 Ne 22:3–8;

vss Izrael,
razkropitev Izraela.

13a 1 Ne 2:20;

vss obljubljena dežela.

14a vss Izrael, *zbiranje*

Izraela.

b 1 Ne 13:42;

NaZ 14:10.

c JakK 5:8, 52, 54, 60, 68.

hiše, spet vcepljene oziroma spoznane resničnega Mesija, svojega Gospoda in svojega Odkupitelja.

15 In s takim govorjenjem je oče prerokoval in govoril mojima bratoma in tudi veliko več, česar ne zapisujem v to knjigo; kajti kolikor se mi je zdelo potrebno, sem zapisal v svoji ^adrugi knjigi.

16 In vse to, o čemer sem govoril, je bilo storjeno, ko je oče prebival v šotoru v dolini Lemuel.

17 In zgodilo se je, ko sem jaz, Nefi, slišal vse očetove ^abesede glede tega, kar je videl v ^bvideanju, in tudi tega, kar je govoril z močjo Svetega Duha, z močjo, ki jo je prejel po veri v Božjega Sina — in Božji Sin je bil ^cMesija, ki bo prišel — sem si jaz, Nefi, prav tako želel, da bi to videl in slišal in vedel z močjo ^dSvetega Duha, ki je Božji dar vsem tistim, ki ga ^emarljivo iščejo, tako v ^fstarodavnih časih prav kakor v času, ko se bo prikazal človeškim otrokom.

18 Kajti ^aisti je včeraj, danes in za vekomaj; in pot je pripravljena za vse ljudi od osnovanja sveta, če bo tako, da se pokesajo in pridejo k njemu.

19 Kajti ta, ki marljivo išče, bo našel; in Božje ^askrivnosti se jim bodo razkrile z močjo ^bSvetega

Duha, tako v teh časih kakor v starodavnih časih in tako v starodavnih časih kakor v časih, ki pridejo; zato je Gospodova ^csmer eno večno kroženje.

20 Zato pomni, o človek, za vsa svoja dejanja boš pripeljan pred ^asodbo.

21 Če si si zatorej v dneh svoje ^apreizkušnje prizadeval delati húdo, potem boš pred Božjim sodnim stolom spoznan za ^bnečistega; in z Bogom ne more prebivati nič nečistega; zatorej moraš biti za vekomaj izvržen.

22 In Sveti Duh mi daje polnomočje, naj te stvari govorim in jih ne zamolčim.

11. POGlavJE

Nefi vidi Gospodovega Duha in v videnju mu je pokazano drevo življenja. — Vidi mater Božjega Sina in izve o Božji blagohotnosti. — Vidi krst, delovanje in križanje Božjega Jagnjeta. — Vidi tudi imenovanje in delovanje dvanajstih Jagnjetovih apostolov. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

KAJTI zgodilo se je, potem ko sem želel vedeti to, kar je videl oče, in verjel, da mi bo to Gospod lahko razkril, ko sem v srcu ^apremišljujoč sedel, sem bil v Gospodovem

15a 1 Ne 1:16–17.

17a En 1:3;

Al 36:17.

b 1 Ne 8:2.

c vss Mesija.

d vss Sveti Duh.

e Mor 10:4–5, 7, 19.

f NaZ 20:26.

18a Heb 13:8;

Mrm 9:9;

NaZ 20:12;

vss Bog —

Božja trojica.

19a vss Božje skrivnosti.

b vss Sveti Duh.

c Al 7:20;

NaZ 3:2; 35:1.

20a Prd 12:14;

2 Ne 9:46;

vss poslednja sodba.

21a Al 34:32–35.

b 1 Kor 6:9–10;

3 Ne 27:19;

NaZ 76:50–62;

Mz 6:57.

11 1a NaZ 76:19;

vss premišljevat.

Duhu ^bvzet, da, na silno visoko ^cgoro, ki je nikoli prej nisem videl in na katero nikoli prej ni stopila moja noga.

2 In Duh mi je rekel: Glej, kaj želiš?

3 In rekel sem: Želim videti stvari, ki jih je ^avidel moj oče.

4 In Duh mi je rekel: Ali verjameš, da je oče videl ^adrevo, o katerem je govoril?

5 In rekel sem: Da, ti veš, da ^averjamem vsem očetovim besedam.

6 In ko sem te besede izgovoril, je Duh zaklical z glasnim glasom, rekoč: Hozána Gospodu, najvišjemu Bogu; kajti on je Bog nad vso ^azemljo, da, in sicer nad vsem. In blagor ti, Nefi, ker ^bverjameš v Sina najvišjega Boga; zatorej boš videl to, kar si želel.

7 In glej, to ti bo dano za ^aznamenje, da boš potem, ko boš videl drevo, ki je obrodilo sad, ki ga je okusil tvoj oče, prav tako videl človeka, ki se bo spuščal z neba, in njega boš videl; in potem ko ga boš videl, boš ^bpričeval, da je Božji Sin.

8 In zgodilo se je, da mi je Duh rekel: Poglej! In pogledal sem in videl drevo; in bilo je kakor ^adrevo, ki ga je videl oče; in lepota le-tega je bila zdaleč najlepša, da,

presegajoč vso lepoto; in ^bbelina le-tega je presejala belino sveže zapadlega snega.

9 In zgodilo se je, da sem potem, ko sem drevo videl, Duhu rekel: Vidim, da si mi pokazal drevo, ki je nadvse ^adragoceno.

10 In rekel mi je: Kaj želiš?

11 In rekel sem mu: Poznati ^arazlago le-tega — kajti z njim sem govoril, kakor govori človek; kajti opazil sem, da je bil v človeški ^bpodobi; pa vendar sem vedel, da je to Gospodov Duh; in govoril mi je, kakor človek govori z drugim.

12 In zgodilo se je, da mi je rekel: Poglej! In pogledal sem, kot bi pogledal nanj, in nisem ga videl; kajti izginil je izpred moje navzočnosti.

13 In zgodilo se je, da sem pogledal in videl veliko mesto Jeruzalem in tudi druga mesta. In videl sem mesto ^aNazaret; in v mestu Nazaret sem videl ^bdevico in bila je silno lepa in bela.

14 In zgodilo se je, da sem videl ^anebesa, ki so se odprla; in angel je prišel dol in stopil predme; in rekel mi je: Nefi, kaj vidiš?

15 In rekel sem mu: Devico, nadvse lepo in najkrepostnejšo med vsemi drugimi devicami.

1 b 2 Kor 12:1–4;

Raz 21:10;

2 Ne 4:25;

Mz 1:1.

c 5 Mz 10:1;

Etr 3:1.

3a 1 Ne 8:2–34.

4a 1 Ne 8:10–12; 15:21–22.

5a 1 Ne 2:16.

6a 2 Mz 9:29;

2 Ne 29:7;

3 Ne 11:14;

Mz 6:44.

b vss verovanje —
verjeti.

7a vss znamenje.

b vss pričevanje.

8a 1 Ne 8:10.

b 1 Ne 8:11.

9a 1 Ne 11:22–25.

11a 1 Mz 40:8.

b Etr 3:15–16.

13a Mt 2:23.

b Lk 1:26–27;

Al 7:10;

vss Marija,

Jezusova mati.

14a Ezk 1:1;

1 Ne 1:8.

16 In rekel mi je: Mar poznaš Božjo blagohotnost?

17 In rekel sem mu: Vem, da ljubi svoje otroke; vendar ne poznam pomena vsega.

18 In rekel mi je: Glej, "devica, ki jo vidiš, je ^bmati Božjega Sina po mesu.

19 In zgodilo se je, da sem videl, da je bila odnešena v Duhu; in potem ko je bila v ^aDuhu odnešena za nekaj časa, mi je angel spregovoril, rekoč: Poglej!

20 In pogledal sem in spet zagledal devico, nesočo ^aotroka v rokah.

21 In angel mi je rekel: Glej, Božje ^aJagnje, da, in sicer ^bSin Večnega ^aOčeta! Mar poznaš pomen ^adrevesa, ki ga je tvoj oče videl?

22 In odgovoril sem mu, rekoč: Da, to je Božja ^aljubezen, ki se pretaka v srcih človeških otrok; zato rej je od vsega najbolj zaželen.

23 In spregovoril mi je, rekoč: Da, in v njej se duša najbolj ^aradosti.

24 In potem ko je te besede izrekel, mi je rekel: Poglej! In pogledal sem in videl Božjega Sina, ki je ^ašel med človeške otroke; in veliko sem jih videl popadati k njegovim nogam in ga častiti.

25 In zgodilo se je, da sem videl, da je bil ^aželezni drog, ki ga je oče

videl, Božja beseda, ki je vodila k izviru ^bživih vodá oziroma k ^cdrevesu življenja; katerega vode so prikaz Božje ljubezni; in videl sem tudi, da je bilo drevo življenja prikaz Božje ljubezni.

26 In angel mi je spet rekel: Poglej in glej Božjo ^ablagohotnost!

27 In pogledal sem in ^avidel Odkupitelja sveta, o katerem je govoril oče; in videl sem tudi ^bpreroka, ki bo pred njim pripravil pot. In Božje Jagnje je šlo in on ga je ^ckrstil; in potem ko je bil krščen, sem videl nebesa, ki so se odprla, in Svetega Duha, ki je prišel iz nebes in ostal nad njim v podobi ^dgoloba.

28 In videl sem, da je v ^amoči in veliki slavi šel in poučeval ljudi; in množice so se zbrale, da bi ga poslušale; in videl sem, da so ga izgnali iz svoje srede.

29 In videl sem tudi ^advanajst drugih, ki so mu sledili. In zgodilo se je, da so bili v Duhu odnešeni izpred mojega obraza in nisem jih videl.

30 In zgodilo se je, da mi je angel spet spregovoril, rekoč: Poglej! In pogledal sem in spet videl nebesa, ki so se odprla, in videl sem ^aangele, ki so se spuščali nad človeške otroke; in služili so jim.

18a Iz 7:14;
Lk 1:34–35.

b Moz 3:8.

19a Mt 1:20.

20a Lk 2:16.

21a vss Božje Jagnje.

b vss Jezus Kristus.

c vss Bog — Božja trojica, Bog Oče.

d 1 Ne 8:10;

Al 5:62;

vss drevo življenja.

22a vss ljubezen.

23a vss radost.

24a Lk 4:14–21.

25a 1 Ne 8:19.

b vss živa voda.

c 1 Mz 2:9;

Al 32:40–41;

Mz 4:28, 31.

26a 1 Ne 11:16–33.

27a 2 Ne 25:13.

b Mt 11:10;

1 Ne 10:7–10;

2 Ne 31:4.

c vss krst — krstiti.

d vss znamenje goloba.

28a NaZ 138:25–26.

29a vss apostol.

30a vss angeli.

31 In spet mi je spregovoril, rekoč: Poglej! In pogledal sem in videl Božje Jagnje, ki je šlo med človeške otroke. In videl sem množice ljudi, ki so bili bolni in ki so jih prizadele vsakovrstne bolezni in ^ademoni in ^bnečisti duhovi; in angel je govoril in mi vse to pokazal. In z močjo Božjega Jagnjeta so bili ^cozdravljeni; in demoni in nečisti duhovi so bili izgnani.

32 In zgodilo se je, da mi je angel spet spregovoril, rekoč: Poglej! In pogledal sem in videl Božje Jagnje, da so ga ljudje prijeli; da, Sinu večnega Boga je ^asodil svet; in videl sem in pričujem.

33 In jaz, Nefi, sem videl, da je bil vzdignjen na ^akriž in ^bumorjen za grehe sveta.

34 In potem ko je bil umorjen, sem videl zemeljske množice, ki so se zbrale, da se bodo bojevale zoper Jagnjetove apostole; kajti tako je dvanajstere imenoval Gospodov angel.

35 In zemeljska množica se je zbrala; in videl sem, da so bili v veliki in prostorni ^azgradbi, podobni zgradbi, ki jo je videl oče. In Gospodov angel mi je spet spregovoril, rekoč: Glej svet in modrost le-tega; da, glej, Izraelova hiša se je zbrala, da se bo bojevala zoper dvanajst Jagnjetovih apostolov.

36 In zgodilo se je, da sem videl in pričujem, da je bila ogromna in prostorna zgradba ^aponos sveta; in padla je in padec le-te je bil silno velik. In Gospodov angel mi je spet spregovoril, rekoč: Tako bo uničenje vseh narodov, rodov, jezikov in ljudstev, ki se bodo bojevali zoper dvanajst Jagnjetovih apostolov.

12. POGLAVJE

Nefi v videnju vidi obljubljeni deželo; pravičnost, krivičnost in padec njenih prebivalcev; prihod Božjega Jagnjeta mednje; kako bo dvanajst učencev in dvanajst apostolov sodilo Izraelu; in ostudno in umazano stanje tistih, ki hirajo v neveri. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

In zgodilo se je, da mi je angel rekel: Poglej in glej svoje potomstvo in tudi potomstvo tvojih bratov. In pogledal sem in videl ^aobljubljeni deželo; in videl sem množice ljudi, da, in sicer kakor da bi jih bilo po številu toliko, kolikor je morskega peska.

2 In zgodilo se je, da sem videl množice, zbrane, da se bodo bojevale druga proti drugi; in med svojim ljudstvom sem videl ^avojne in govornice o vojnah in velike pokole z mečem.

3 In zgodilo se je, da sem videl

31a Mr 5:15–20;

Moz 3:5–7;

vss hudič.

b vss Duh, zli duhovi.

c vss zdravljenja — zdravit.

32a Mr 15:17–20.

33a Jn 19:16–19;

Moz 3:9–10;

3 Ne 27:14;

vss križ.

b vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

35a 1 Ne 8:26; 12:18.

36a vss ponos.

12 1a vss obljubljena dežela.

2a En 1:24;

Mrm 8:7–8;

vss vojna.

veliko rodov preiti v vojnah in prepirih v deželi; in videl sem veliko mest, da, in sicer da jih nisem preštel.

4 In zgodilo se je, da sem na obličju obljubljenega dežele videl ^atemno ^bmeglo; in videl sem bliške in slišal sem grome in potrese in vsakovrsten bučen hrup; in videl sem tla in skale, ki so se razklale; in videl sem gore, kako so se raztreščile na kose; in videl sem zemeljske planjave, ki so razpokale; in videl sem veliko mest, ki so ^cpotonila; in videl sem jih veliko, ki so bila požgana z ognjem; in videl sem jih veliko, ki so se zrušila na zemljo zaradi tresenja le-te.

5 In zgodilo se je, da sem potem, ko sem to videl, videl temno ^ameglico, ki se je dvignila z obličja zemlje; in glej, videl sem množice, ki niso padle zaradi velikih in strašnih Gospodovih sodb.

6 In videl sem nebesa, ki so se odprla, in Božje ^aJagnje, ki se je spuščalo iz nebes; in prišlo je dol in se jim pokazalo.

7 In videl sem tudi in pričujem, da se je Sveti Duh spustil na ^advanajst drugih; in Bog jih je posvetil in izvolil.

8 In angel mi je spregovoril, rekoč: Glej dvanajst Jagnjetovih

učencev, ki so izvoljeni, da služijo tvojemu potomstvu.

9 In rekel mi je: Se spomniš ^advanajstih Jagnjetovih apostolov? Glej, to so tisti, ki bodo ^bsodili dvanajstim Izraelovim rodovom; zato je bodo sodili dvanajstim služabnikom iz tvojega potomstva; kajti iz Izraelove hiše ste.

10 In teh ^advanajst služabnikov, ki jih vidiš, bo sodilo tvojemu potomstvu. In glej, vekomaj so pravični; kajti zaradi njihove vere v Božje Jagnje so njihova ^boblačila postala bela v njegovi krvi.

11 In angel mi je rekel: Poglej! In pogledal sem in v pravičnosti videl preiti ^atri rodove; in njihova oblačila so bila bela prav kakor Božje Jagnje. In angel mi je rekel: Ti so postali beli v Jagnjetovi krvi zaradi svoje vere vanj.

12 In jaz, Nefi, sem jih videl tudi veliko iz ^ačetrtega rodu, ki so preminili v pravičnosti.

13 In zgodilo se je, da sem videl zbrane zemeljske množice.

14 In angel mi je rekel: Glej tvoje potomstvo in tudi potomstvo tvojih bratov.

15 In zgodilo se je, da sem pogledal in videl ljudstva svojega potomstva, zbrana v množicah ^azoper potomstvo mojih bratov; in zbrali so se za boj.

4a He 14:20–28.

b 1 Ne 19:10.

c 3 Ne 8:14.

5a 3 Ne 8:20; 10:9.

6a 2 Ne 26:1, 9;

3 Ne 11:3–17.

7a 3 Ne 12:1;

19:12–13.

9a Lk 6:13.

b Mt 19:28;

NaZ 29:12;

vss poslednja sodba.

10a 3 Ne 27:27;

Mrm 3:18–19.

b Raz 7:14;

Al 5:21–27;

13:11–13;

3 Ne 27:19–20.

11a 2 Ne 26:9–10;

3 Ne 27:30–32.

12a Al 45:10–12;

He 13:5, 9–10;

3 Ne 27:32;

4 Ne 1:14–27.

15a Mrm 6.

16 In angel mi je spregovoril, rekoč: Glej izvir ^aumazane vode, ki ga je videl tvoj oče; da, in sicer ^breko, o kateri je govoril; in globine le-te so globine ^cpekla.

17 In temne ^amegle so hudičeve skušnjave, ki ^bslepijo oči in povzročajo, da človeški otroci postanejo trdosrčni in jih vodijo proč na ^cširoke poti, da se pogubijo in so izgubljeni.

18 In velika in prostorna ^azgradba, ki jo je videl tvoj oče, so puhla ^bdomišljanja in ^cponos človeških otrok. In loči jih velik in strašen ^dprepad; da, in sicer beseda ^epravice večnega Boga in Mesija, ki je Božje Jagnje, o katerem pričuje Sveti Duh od začetka sveta do tega časa in odslej in za vekomaj.

19 In ko je angel te besede govoril, sem gledal in videl, da se je potomstvo mojih bratov borilo zoper moje potomstvo glede na angelovo besedo; in opazil sem, da je zaradi ponosa mojega potomstva in hudičevih ^askušnjav potomstvo mojih bratov ^bpremagalo ljudstvo mojega potomstva.

20 In zgodilo se je, da sem zagledal in videl ljudstvo, ki je bilo potomstvo mojih bratov, kako so porazili moje potomstvo; in v množicah so šli po obličju dežele.

21 In videl sem jih zbrane v množice; in med njimi sem videl ^avojne in govorce o vojnah; in v vojnah in govoricah o vojnah sem videl preiti veliko rodov.

22 In angel mi je rekel: Glej, ti bodo ^ahirali v neveri.

23 In zgodilo se je, da sem videl, da so potem, ko so shirali v neveri, postali ^atemno in ostudno in ^bumazano ljudstvo, polno ^cbrezdelja in vsakovrstnih gnusob.

13. POGLAVJE

Nefi v videnju vidi hudičovo cerkev, ustanovljeno med drugimi narodi, odkritje in poseljevanje Amerike, kako je bilo izgubljeno veliko preprostih in dragocenih delov Svetega pisma, stanje, ki je sledilo odpadku drugih narodov, evangelijsko obnovo, obelodanjenje svetih spisov poslednjih dni in gradnjo Siona. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

In zgodilo se je, da mi je angel spregovoril, rekoč: Pogledaj! In pogledal sem in videl številne narode in kraljestva.

2 In angel mi je rekel: Kaj vidiš? In rekel sem: Vidim številne narode in kraljestva.

3 In rekel mi je: To so narodi in kraljestva drugih narodov.

16a vss umazanija — umazan.
b 1 Ne 8:13; 15:26–29.
c vss pekel.
17a 1 Ne 8:23; 15:24; NaZ 10:20–32.
b vss odpad — odpadništvo.
c Mt 7:13–14.
18a 1 Ne 8:26; 11:35–36.

b Jer 7:24.
c vss ponos.
d Lk 16:26;
1 Ne 15:28–30.
e vss pravica.
19a vss skušnjava — skušati.
b Jar 1:10;
MrmB 1:1–2.
21a Mrm 8:8;

Mor 1:2;
vss vojna.
22a 1 Ne 15:13;
2 Ne 26:15.
23a 2 Ne 26:33.
b 2 Ne 5:20–25.
c vss brezdelje — brezdelen.

4 In zgodilo se je, da sem med ljudstvi "drugih narodov videl ustanavljanje ^bmogočne cerkve.

5 In angel mi je rekel: Glej ustanavljanje cerkve, ki je najnagnusnejša od vseh drugih cerkva, ki "mori Božje svete, da, in jih muči in jih veže k tlom in jih podjarmlja z železnim ^bjarmom in jih odpelje v ujetništvo.

6 In zgodilo se je, da sem videl to "mogočno in nagnusno cerkev; in videl sem ^bhudiča, ki je bil ustanovitelj le-te.

7 In videl sem tudi "zlato in srebro in svile in škrlate in tanko tkano platno in vsakovrstna dragocena oblačila; in videl sem veliko vlačug.

8 In angel mi je spregovoril, rekoč: Glej, zlato in srebro in svile in škrlati in tanko tkano platno in dragocena oblačila in vlačuge so "poželenja te mogočne in nagnusne cerkve.

9 In prav tako za hvalo sveta "pobijajo Božje svete in jih odpeljejo v ujetništvo.

10 In zgodilo se je, da sem pogledal in videl številne vode; in druge narode so ločevale od potomstva mojih bratov.

11 In zgodilo se je, da mi je angel rekel: Glej, Božji srd je nad potomstvom tvojih bratov.

12 In pogledal sem in med drugimi narodi videl človeka, ki so ga številne vode ločile od potomstva mojih bratov; in videl sem "Božjega Duha, ki je prišel dol in deloval na tega človeka; in šel je preko številnih vodá, in sicer k potomstvu mojih bratov, ki so bili v obljubljeni deželi.

13 In zgodilo se je, da sem videl Božjega Duha, da je deloval na druge narode; in iz ujetništva so šli preko številnih vodá.

14 In zgodilo se je, da sem v "obljubljeni deželi videl veliko ^bmnožic drugih narodov; in videl sem, da je bil Božji srd nad potomstvom mojih bratov; in bili so "razkropljeni pred drugimi narodi in bili so udarjeni.

15 In videl sem, da je bil Gospodov Duh nad drugimi narodi in uspevali so in prejeli "deželo za svojo dediščino; in videl sem, da so bili beli in silno ^bzali in lepi kakor moje ljudstvo, preden je bilo "pobito.

16 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, videl, da so drugi narodi, ki so prišli iz ujetništva, postali ponižni pred Gospodom; in z "njimi je bila Gospodova moč.

17 In videl sem, da so se matere drugih narodov zbrale na vodah in tudi na kopnem, da se bodo bojevale zoper njih.

13 4a vss drugi narodi.

b 1 Ne 13:26, 34;
14:3, 9–17.

5a Raz 17:3–6;
1 Ne 14:13.

b Jer 28:10–14.

6a NaZ 88:94;

vss hudič,
hudičeva cerkev.

b 1 Ne 22:22–23.

7a Mrm 8:36–38.

8a Raz 18:10–24;

Mrm 8:35–38.

9a Raz 13:4–7.

12a vss navdih —

navdihniti.

14a vss obljubljena dežela.

b 2 Ne 1:11;

Mrm 5:19–20.

c 1 Ne 22:7–8;

vss Izrael,
razkropitev Izraela.

15a 2 Ne 10:19.

b 2 Ne 5:21.

c Mrm 6:17–22.

16a NaZ 101:80.

18 In videl sem, da je bila z njimi Božja moč in tudi da je bil Božji srd nad vsemi tistimi, ki so se zbrali, da se bodo bojevali zoper njih.

19 In jaz, Nefi, sem videl, da so bili drugi narodi, ki so prišli iz ujetništva, z Božjo močjo "rešeni iz rok vseh drugih narodov.

20 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, videl, da so v deželi uspevali; in videl sem "knjigo in med njimi se je prenašala naprej.

21 In angel mi je rekel: Mar poznaš pomen knjige?

22 In rekel sem mu: Ne poznam.

23 In rekel je: Glej, pride iz Judovih ust. In jaz, Nefi, sem jo videl; in rekel mi je: "Knjiga, ki jo vidiš, je ^bzapis "Judov, ki vsebuje Gospodove zaveze, ki jih je sklenil z Izraelovo hišo; in vsebuje tudi številne od prerokb svetih prerokov; in je zapis kakor gravure, ki so na "medeninastih ploščah, le da jih ni toliko; vendar vsebujejo Gospodove zaveze, ki jih je sklenil z Izraelovo hišo; zatorej so za druge narode velike vrednosti.

24 In Gospodov angel mi je rekel: Videl si, da je knjiga prišla iz Judovih ust; in ko je prišla iz Judovih ust, je vsebovala polnost Gospodovega evangelija, o katerem pričuje dvanajst apostolov; in

pričujejo glede na resnico, ki je v Božjem Jagnjetu.

25 Zatorej gredo te stvari od "Judov v čistosti k ^bdrugim narodom glede na resnico, ki je v Bogu.

26 In potem ko gredo po roki dvanajstih Jagnjetovih apostolov od Judov k "drugim narodom, vidiš ustanavljanje tiste ^bmogočne in nagnusne "cerkve, ki je najnagnusnejša od vseh drugih cerkva; kajti glej, iz Jagnjetovega evangelija so "odvzeli veliko delov, ki so "preprosti in nadvse dragoceni; in odvzeli so tudi veliko Gospodovih zavez.

27 In vse to so storili, da bi izkrivljali prava Gospodova pota, da bi človeškim otrokom zaslepili oči in da bi ti postali trdosrčni.

28 Zatorej vidiš, da je bilo potem, ko je šla knjiga skozi roke mogočne in nagnusne cerkve, veliko preprostih in dragocenih stvari odvzetih iz te knjige, ki je knjiga Božjega Jagnjeta.

29 In potem ko so bile te preproste in dragocene stvari odvzete, gre k vsem ljudstvom drugih narodov; in potem ko gre k vsem ljudstvom drugih narodov, da, in sicer preko številnih vodá, ki si jih videl, z drugimi narodi, ki so prišli iz ujetništva, vidiš — zaradi veliko preprostih in dragocenih stvari, ki so bile iz knjige odvzete,

19a 2 Ne 10:10–14;

3 Ne 21:4;

Etr 2:12.

20a 1 Ne 14:23.

23a 1 Ne 13:38;

2 Ne 29:4–12.

b vss sveti spisi.

c 2 Ne 3:12.

d 1 Ne 5:10–13.

25a 2 Ne 29:4–6;

NaZ 3:16;

vss Judje.

b vss drugi narodi.

26a Mt 21:43.

b 1 Ne 13:4–6;

14:3, 9–17.

c vss odpad —

odpadništvo, *odpad*

zgodnje krščanske cerkve.

d Mrm 8:33;

Mz 1:41.

e 1 Ne 14:20–26;

ČV 1:8.

ki so bile preproste, da so jih človeški otroci razumeli, glede na jasnost, ki je v Božjem Jagnjetu — zaradi teh stvari, ki so iz Jagnjetovega evangelija odvzete, se jih izredno silno veliko opoteka, da, tako da ima Satan nad njimi veliko moč.

30 Vendar vidiš, da so drugi narodi, ki so prišli iz ujetništva in so bili z Božjo močjo dvignjeni nad vse druge narode po obličju dežele, ki je izvoljena nad vsemi drugimi deželami, ki je dežela, za katero se je Gospod Bog s tvojim očetom zavezal, da jo bo njegovo potomstvo imelo za ^adeželo svoje dediščine; zatorej vidiš, da Gospod Bog ne bo dopustil, da bodo drugi narodi povsem pokončali ^bmešanico tvojega potomstva, ki je med tvojimi brati.

31 Niti ne bo dopustil, da bodo drugi narodi ^apokončali potomstvo tvojih bratov.

32 Niti Gospod Bog ne bo dopustil, da bodo drugi narodi za vekomaj ostali v tistem strašnem stanju slepote, v katerem vidiš, da so zaradi preprostih in nadvse dragocenih delov Jagnjetovega evangelija, ki jih je zadržala tista ^anagnusna cerkev, katere ustanavljanje si videl.

33 Zatorej Božje Jagnje govori: Milosten bom z drugimi narodi,

tako da bom z veliko sodbo obiskal ostanek Izraelove hiše.

34 In zgodilo se je, da mi je Gospodov angel spregovoril, rekoč: Glej, govori Božje Jagnje, potem ko bom obiskal ^aostanek Izraelove hiše — in ta ostanek, o katerem govorim, je potomstvo tvojega očeta — zatorej, potem ko jih bom obiskal v sodbi in jih udaril po roki drugih narodov in potem ko se bodo drugi narodi silno ^bopotekali zaradi najpreprostejših in najdragocenejših delov Jagnjetovega ^cevangelija, ki jih je zadržala tista nagnusna cerkev, ki je mati vlačug, govori Jagnje — bom tisti dan milosten z drugimi narodi, tako da jim bom v svoji moči ^dobelodanil veliko svojega evangelija, ki bo preprost in dragocen, govori Jagnje.

35 Kajti glej, govori Jagnje, prikazal se bom tvojemu potomstvu, da bodo zapisali veliko stvari, ki jih bom poučeval, ki bodo preproste in dragocene; in potem ko bo tvoje potomstvo pokončano in bo shiralo v neveri in tudi potomstvo tvojih bratov, glej, bodo ^ate stvari skrite, da bodo prišle k drugim narodom z Jagnjetovim darom in močjo.

36 In v njih bo zapisan moj ^aevangelij, govori Jagnje, in moja ^bskala in moja odrešitev.

30a vss obljubljeni dežela.

b Al 45:10–14.

31a 2 Ne 4:7; 10:18–19;

JakK 3:5–9;

He 15:12;

3 Ne 16:8–9;

Mrm 5:20–21.

32a vss hudič,

hudičeva cerkev.

34a vss Jožef, Jakobov sin.

b 1 Ne 14:1–3;

2 Ne 26:20.

c vss evangelij.

d NaZ 10:62;

vss evangelijska

obnova.

35a 2 Ne 27:6; 29:1–2;

vss Mormonova knjiga.

36a 3 Ne 27:13–21.

b He 5:12;

3 Ne 11:38–39;

vss skala.

37 In ^ablagor tistim, ki si bodo tistega dne prizadevali graditi moj ^bSion, kajti imeli bodo ^cdar in moč Svetega Duha; in če bodo ^dvztrajali do konca, bodo poslednji dan povzdignjeni in bodo odrešeni v večno Jagnjetovo ^ekraljestvo; in kdor bo ^foznanjal mir, da, novice o veliki radosti, kako lepi bodo ti na gorah!

38 In zgodilo se je, da sem videl ostanek potomstva mojih bratov in tudi ^aknjigo Božjega Jagnjeta, ki je prišla iz Judovih ust, da je šla od drugih narodov ^bk ostanku potomstva mojih bratov.

39 In potem ko je pri njih prišla na dan, sem videl druge ^aknjige, ki so z Jagnjetovo močjo prišle k njim od drugih narodov, da bi druge narode in ostanek potomstva mojih bratov in tudi Jude, ki so bili razkopljani po vsem obličju zemlje, ^bprepričale, da zapisi prerokov in dvanajstih Jagnjetovih apostolov izpričujejo ^cresnico.

40 In angel mi je spregovoril, rekoč: Ti ^azadnji zapisi, ki si jih videl med drugimi narodi, bodo ^bpotrdili resnico ^cprvih, ki so od dvanajstih Jagnjetovih apostolov, in po njih bodo razkrite preproste in dragocene stvari, ki so

jim bile odvzete; in po njih bo vsem rodovom, jezikom in ljudstvom razkrito, da je Božje Jagnje Sin Večnega Očeta in ^aOdrešnik sveta; in da morajo vsi ljudje priti k njemu, ali pa ne morejo biti odrešeni.

41 In priti morajo glede na besede, ki jih bodo potrdila Jagnjetova usta; in Jagnjetove besede bodo razkrite v zapisih tvojega potomstva, prav kakor v zapisih dvanajstih Jagnjetovih apostolov; zatorej bodo oboji potrjeni v ^aenem; kajti ^ben Bog je in en ^cPastir nad vso zemljo.

42 In prišel bo čas, ko se bo prikazal vsem narodom, tako ^aJudom kot tudi drugim narodom; in potem ko se bo prikazal Judom in tudi drugim narodom, potem se bo prikazal drugim narodom in tudi Judom in ^bzadnji bodo prvi in ^cprvi bodo zadnji.

14. POGLAVJE

Angel pove Nefiju o blagoslovih in prekletstvih, ki bodo doletela druge narode. — Samo dve cerkvi sta: Cerkev Božjega Jagnjeta in cerkev hudiča. — Mogočna in nagnusna cerkev preganja Božje svete med

37 *a* NaZ 21:9.
b vss Sion.
c vss dar Svetega Duha.
d 3 Ne 27:16;
 vss vztrajati.
e vss celestialna slava.
f Iz 52:7;
 Moz 15:14–18;
 3 Ne 20:40.
 38 *a* 1 Ne 13:23;
 2 Ne 29:4–6.
b Mrm 5:15.

39 *a* vss sveti spisi, *sveti spisi, prerokovani, da pridejo na dan.*
b Ezk 37:15–20;
 2 Ne 3:11–12.
c 1 Ne 14:30.
 40 *a* 2 Ne 26:16–17; 29:12;
 vss Mormonova knjiga.
b Mrm 7:8–9.
c vss Sveto pismo.
d Gl. naslovnico

Mormonove knjige.
 Mz 1:6.
 41 *a* Ezk 37:17.
b 5 Mz 6:4;
 Jn 17:21–23;
 2 Ne 31:21.
c vss dobri Pastir.
 42 *a* NaZ 90:8–9;
 107:33; 112:4.
b JakK 5:63.
c Lk 13:30;
 1 Ne 15:13–20.

vsemi narodi. — Apostol Janez bo pisal glede konca sveta. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

IN zgodilo se bo, da se jim bo, če bodo "drugi narodi tisti dan prisluhnili Božjemu Jagnjetu, v besedi in tudi v ^bmoči pokazal v vsakem dejanju, da bo odstranil njihove kamne ^cspotike —

2 in če ne bodo trdosrčni do Božjega Jagnjeta, bodo prišteti med potomstvo tvojega očeta; da, "prišteti bodo k Izraelovi hiši; in v obljubljeni deželi bodo za ve-komaj ^bblagoslovljeno ljudstvo; ne bodo več odpeljani v ujetništvo; in Izraelova hiša ne bo več pomešana.

3 In tista velika "jama, ki jo je za-nje izkopala tista mogočna in nagrusna cerkev, ki so jo ustanovili hudič in njegovi otroci, da bi človeške duše odvedel v pekel — da, tista velika jama, ki so jo izkopali za pogubljenje ljudi, bo napolnjena s tistimi, ki so jo kopali, v njihovo popolno pogubljenje, govori Božje Jagnje; ne v pogubljenje duše, razen če bo le-ta vržena v ^bpekel, ki nima konca.

4 Kajti glej, to je glede na hudičevo ujetništvo in tudi glede na

Božjo pravico do vseh tistih, ki bodo pred njim delali hudobije in gnusobe.

5 In zgodilo se je, da je angel spregovoril meni, Nefiju, rekoč: Videl si, da bo, če se bodo drugi narodi pokesali, z njimi dobro; in veš tudi glede Gospodovih zavez z Izraelovo hišo; in slišal si tudi, da mora biti, kdor se ne ^apokesa, pogubljen.

6 Zato "gorje drugim narodom, če bo tako, da bodo trdosrčni do Božjega Jagnjeta.

7 Kajti prišel bo čas, govori Božje Jagnje, ko bom med človeškimi otroki delal mogočno in ^ačudovito delo; delo, ki bo večno bodisi po eni ali po drugi strani — bodisi za prepričanje teh o miru in ^bvečnem življenju bodisi o izročitvi teh njihovi trdosrčnosti in njihovi slepomiselnosti, da bodo odpeljani v ^cujetništvo in tudi v pogubljenje, tako posvetno kot duhovno, glede na hudičevo ujetništvo, o čemer sem govoril.

8 In zgodilo se je, da mi je angel, ko je te besede izgovoril, rekel: Ali se spomniš Očetovih "zavez z Izraelovo hišo? Rekel sem mu: Da.

9 In zgodilo se je, da mi je rekel: Poglej in glej tisto mogočno in

14 1 a 3 Ne 16:6–13;
vss drugi narodi.

b 1 Tes 1:5;

1 Ne 14:14;

JakK 6:2–3.

c Iz 57:14;

1 Ne 13:29, 34;

2 Ne 26:20.

2 a Gal 3:7, 29;

2 Ne 10:18–19;

3 Ne 16:13; 21:6, 22;

Abr 2:9–11.

b 2 Ne 6:12; 10:8–14;

3 Ne 16:6–7; 20:27.

3 a 1 Ne 22:14;

NaZ 109:25.

b vss pekel;

prekletstvo.

5 a vss kesanje —

kesati se.

6 a 2 Ne 28:32.

7 a Iz 29:14;

1 Ne 22:8;

2 Ne 27:26; 29:1–2;

NaZ 4:1;

vss evangelijska

obnova.

b vss večno življenje.

c 2 Ne 2:26–29;

Al 12:9–11.

8 a vss Abrahamova

zaveza.

nagnusno cerkev, ki je mati gnusob, katere ustanovitelj je "hudič.

10 In rekel mi je: Glej, le "dve cerkvi sta; ena je cerkev Božjega Jagnjeta in ^bdruga je cerkev hudiča; zato je, kdor ne pripada cerkvi Božjega Jagnjeta, pripada tisti mogočni cerkvi, ki je mati gnusob; in ta je "vlačuga vse zemlje.

11 In zgodilo se je, da sem pogledal in videl vlačugo vse zemlje in sedela je na številnih "vodah; in ^bgospodovala je vsej zemlji, med vsemi narodi, rodovi, jeziki in ljudstvi.

12 In zgodilo se je, da sem videl cerkev Božjega Jagnjeta in bila je "maloštevilna zaradi hudobije in gnusob vlačuge, ki je sedela na številnih vodah; vendar sem opazil, da je bila Jagnjetova cerkev, katere člani so bili Božji sveti, prav tako po ^bvsem obličju zemlje; in njihova gospostva na obličju zemlje so bila majhna zaradi hudobije mogočne vlačuge, ki sem jo videl.

13 In zgodilo se je, da sem videl, da je mogočna mati gnusob zbrala množice po vsem obličju zemlje, med vsemi ljudstvi drugih narodov, da se bodo "bojevali zoper Božje Jagnje.

14 In zgodilo se je, da sem jaz,

Nefi, videl moč Božjega Jagnjeta, da se je spustila na svete v Jagnjetovi cerkvi in na Gospodovo ljudstvo zaveze, ki je bilo razkrojeno po vsem obličju zemlje; in oboroženi so bili s pravičnostjo in z "močjo Boga v veliki slavi.

15 In zgodilo se je, da sem videl, da se je Božji srd "izlil na tisto mogočno in nagnusno cerkev, tako da so bile vojne in govorice o vojnah med vsemi ^bnarodi in rodovi na zemlji.

16 In ker so se "vojne in govorice o vojnah začele med vsemi narodi, ki so pripadali materi gnusob, mi je angel spregovoril, rekoč: Glej, Božji srd je nad materjo vlačug; in glej, vse to vidiš —

17 in ko bo prišel "dan, da se bo Božji ^bsrd izlil na mater vlačug, ki je po vsej zemlji mogočna in nagnusna cerkev, katere ustanovitelj je hudič, potem se bo tistega dne začelo Očetovo "delo, da bo pripravljena pot za izpolnitev njegovih "zavez, ki jih je sklenil s svojim ljudstvom, ki so iz Izraelove hiše.

18 In zgodilo se je, da mi je angel spregovoril, rekoč: Poglej!

19 In pogledal sem in videl moža in oblečen je bil v belo oblačilo.

9a 1 Ne 15:35;

NaZ 1:35;

vss hudič.

10a 1 Ne 22:23.

b 1 Ne 13:4–6, 26.

c Raz 17:5, 15;

2 Ne 10:16.

11a Jer 51:13;

Raz 17:15.

b NaZ 35:11.

12a Mt 7:14;

3 Ne 14:14;

NaZ 138:26.

b NaZ 90:11.

13a Raz 17:1–6; 18:24;

1 Ne 13:5;

NaZ 123:7–8.

14a JakK 6:2;

NaZ 38:32–38.

15a NaZ 1:13–14.

b Mr 13:8;

NaZ 87:6.

16a 1 Ne 22:13–14;

Mrm 8:30.

17a vss poslednji dnevi.

b 1 Ne 22:15–16.

c 3 Ne 21:7, 20–29;

vss evangelijska

obnova.

d Mrm 8:21, 41;

vss Abrahamova

zaveza.

20 In angel mi je rekel: Glej "enega od dvanajstih Jagnjetovih apostolov.

21 Glej, videl bo in preostanek teh stvari zapisal; da, in tudi veliko tega, kar je bilo.

22 In pisal bo tudi glede konca sveta.

23 Zatorej so stvari, ki jih bo zapisal, pravične in zanesljive; in glej, zapisane so v "knjigi, ki si jo videl prihajati iz Judovih ust; in takrat, ko so prišle iz Judovih ust, oziroma takrat, ko je knjiga prišla iz Judovih ust, so bile stvari, ki so bile zapisane, preproste in popolne in nadvse ^bdragocene in vsem ljudem lahko razumljive.

24 In glej, stvari, ki jih bo ta Jagnjetov "apostol zapisal, so številne stvari, ki si jih videl; in glej, preostanek boš videl.

25 Toda stvari, ki jih boš videl po temle, ne boš zapisal; kajti Gospod Bog je posvetil apostola Božjega Jagnjeta, naj jih "zapiše.

26 In tudi drugim, ki so bili, je pokazal vse stvari in zapisali so jih; in "zapečateni so, da bodo prišle na dan v svoji čistosti glede na resnico, ki je v Jagnjetu, v Izraelovo hišo ob Gospodovem lastnem času.

27 In jaz, Nefi, sem slišal in pričujem, da se je Jagnjetov apostol imenoval "Janez glede na angelovo besedo.

28 In glejte, meni, Nefiju, je prepovedano, da bi zapisal preostale stvari, ki sem jih videl in slišal; zatorej mi to, kar sem zapisal, zadoštuje; in zapisal sem le majhen del tega, kar sem videl.

29 In pričujem, da sem videl stvari, ki jih je videl moj "oče, in razkril mi jih je Gospodov angel.

30 In sedaj preneham govoriti glede tega, kar sem videl, ko sem bil odnešen v Duhu; in če vse to, kar sem videl, ni zapisano, je to, kar sem zapisal, "res. In tako je. Amen.

15. POGlavJE

Lehijevo potomstvo bo v poslednjih dneh prejelo evangelij od drugih narodov. — Zbiranje Izraela je podobno oljki, katere naraavne veje bodo spet vcepljene. — Nefi razloži videnje o drevesu žioljenja in govori o Božji pravici, ko bo hudobne ločil od pravičnih. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da sem se potem, ko sem bil jaz, Nefi, odnešen v Duhu in sem vse to videl, vrnil k očetovemu šotoru.

2 In zgodilo se je, da sem videl brate in med seboj so se sporekali glede tega, kar jim je oče govoril.

3 Kajti resnično jim je govoril veliko velikih stvari, ki jih je bilo težko "razumeti, če človek ni

20a Raz 1:1–3;

1 Ne 14:27.

23a 1 Ne 13:20–24;

Mrm 8:33.

b 1 Ne 13:28–32.

24a Etr 4:16.

25a Jn 20:30–31;

Raz 1:19.

26a 2 Ne 27:6–23;

Etr 3:21–27; 4:4–7;

NaZ 35:18;

JS – ŽZ 1:65.

27a Raz 1:1–3.

29a 1 Ne 8.

30a 2 Ne 33:10–14.

15 3a 1 Kor 2:10–12;

Al 12:9–11.

vprašal Gospoda; in ker so bili trdosrčni, se torej niso ozirali h Gospodu, kakor bi se morali.

4 In sedaj sem bil jaz, Nefi, potrtr zaradi njihove trdosrčnosti in tudi zaradi tega, kar sem videl, in vedel sem, da se bo to neizogibno zgodilo zaradi velike hudobije človeških otrok.

5 In zgodilo se je, da so me moje "stiske upognile, kajti menil sem, da so bile moje stiske zaradi ^bpropada mojega ljudstva hujše od vsega drugega, kajti videl sem njihov padec.

6 In zgodilo se je, da sem potem, ko sem prejel "moč, spregovoril svojim bratom in od njih želel izvedeti za vzrok njihovih sporov.

7 In rekli so: Glej, ne moremo razumeti besed, ki jih je oče govoril glede oljkinih naravnih vej in tudi glede drugih narodov.

8 In rekel sem jim: Ali ste "vprašali Gospoda?

9 In rekli so mi: Nismo, kajti Gospod nam ne razkriva nič takšnega.

10 Glejte, rekel sem jim: Kako to, da ne izpolnjujete Gospodovih zapovedi? Kako to, da boste pogubljeni zaradi svoje "trdosrčnosti?

11 Mar ne pomnite tega, kar je

rekel Gospod? — Če ne boste postali trdosrčni in me boste "prosili v veri, verujoč, da boste prejeli, in boste marljivo izpolnjevali moje zapovedi, vam bo to zagotovo razkrito.

12 Glejte, povem vam, da je Gospodov Duh, ki je bil v očetu, Izraelovo hišo primerjal z oljko; in glejte, mar nismo odlomljeni od Izraelove hiše in mar nismo "veja Izraelove hiše?

13 In sedaj, to, kar oče méni glede vcepljanja naravnih vej preko polnosti drugih narodov, je, da bo v poslednjih dneh, ko bo naše potomstvo "shiralo v neveri, da, za razdobje veliko let in veliko rodov, potem ko se bo ^bMesija v telesu prikazal človeškim otrokom, takrat bo prišla polnost Mesijevega "evangelija k drugim narodom in od "drugih narodov k ostanku našega potomstva —

14 in tistega dne bo ostanek našega "potomstva vedel, da so iz Izraelove hiše in da so Gospodovo ^bljudstvo zaveze; in takrat bodo vedeli in "izvedeli za svoje prednike in izvedeli bodo tudi za evangelij svojega Odkupitelja, o katerem je poučeval njihove očete; zatorej bodo spoznali

5a vss nadloga.

b En 1:13;
Mrm 6:1.

6a Mz 1:10;
JS – ŽZ 1:20, 48.

8a Moz 26:13;
Al 40:3;
vss molitev.

10a vss odpad —
odpadništvo.

11a Jak 1:5–6;
En 1:15;

Mor 7:26;
NaZ 18:18;
vss prositi.

12a 1 Mz 49:22–26;
1 Ne 10:12–14; 19:24;
vss Lehi, Nefijev oče.

13a 1 Ne 12:22–23;
2 Ne 26:15.

b vss Mesija.
c vss evangelij.

d 1 Ne 13:42; 22:5–10;
NaZ 14:10;

vss drugi narodi.

14a 2 Ne 10:2;
3 Ne 5:21–26; 21:4–7.

b vss Abrahamova
zaveza.

c 2 Ne 3:12; 30:5;
Mrm 7:1, 9–10;
NaZ 3:16–20.

Gl. tudi naslovnico
Mormonove knjige.

svojega Odkupitelja in vse točke njegovega nauka, da bodo lahko vedeli, kako priti k njemu in biti odrešeni.

15 In mar se potem tistega dne ne bodo radostili in slavili svojega večnega Boga, svojo "skalo in svojo odrešitev? Da, mar tistega dne ne bodo prejeli moči in hrane od prave ^btrte? Da, mar ne bodo prišli v pravo Božjo čredo?

16 Glejte, povem vam, da; spet se jih bodo spomnili v Izraelovi hiši; "vcepljeni bodo, ker so oljina naravna veja, v pravo oljko.

17 In to je, kar méni oče; in méni, da se to ne bo zgodilo, dokler jih drugi narodi ne bodo razkropili; in méni, da se bo to zgodilo po drugih narodih, da bo Gospod drugim narodom lahko pokazal svojo moč zavoljo prav istega vzroka, zaradi katerega ga bodo Judje oziroma Izraelova hiša "zavrnil.

18 Zatorej oče ni govoril samo o našem potomstvu, ampak tudi o vsej Izraelovi hiši, pokazujoč na zavezo, ki se bo izpolnila v poslednjih dneh; zavezo, ki jo je Gospod sklenil z našim očetom Abrahamom, rekoč: V tvojem "potomstvu bodo blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji.

19 In zgodilo se je, da sem jim

jaz, Nefi, veliko govoril glede teh stvari; da, govoril sem jim glede "obnove Judov v poslednjih dneh.

20 In pripovedoval sem jim besede "Izaija, ki je govoril glede obnove Judov oziroma Izraelove hiše; in potem ko bodo obnovljeni, ne bodo nikoli več zmedeni, niti ne bodo več razkropljeni. In zgodilo se je, da sem bratom govoril veliko besed, da so se pomirili in postali ^bponižni pred Gospodom.

21 In zgodilo se je, da so mi spet spregovorili, rekoč: Kaj pomeni to, kar je oče videl v sanjah? Kaj pomeni "drevo, ki ga je videl?

22 In rekel sem jim: To je bil prikaz "drevesa življenja.

23 In rekli so mi: Kaj pomeni železni "drog, ki ga je oče videl, ki je vodil k drevesu?

24 In rekel sem jim, da je to Božja "beseda; in kdor bo Božji besedi prisluhnil in se je bo trdno ^bdržal, se ne bo nikoli pogubil; niti jih ne bodo premagale "skušnjave in "nasprotnikove ognjene "puščice, da bi jih zaslepile, da bi jih odvedle v pogubo.

25 Zatorej sem jih jaz, Nefi, opominjal, naj "prisluhnejo Gospodovi besedi; da, opominjal sem jih z vso vnemo svoje duše in z vso sposobnostjo, ki sem jo

15a vss skala.

b 1 Mz 49:11;

Jn 15:1.

16a JakK 5:60–68.

17a vss križanje.

18a 1 Mz 12:1–3;

Abr 2:6–11.

19a 1 Ne 19:15;

vss Izrael, *zbiranje*

Izraela.

20a 1 Ne 19:23.

b 1 Ne 16:5, 24, 39.

21a 1 Ne 8:10–12.

22a 1 Ne 11:4, 25;

Mz 3:9.

23a 1 Ne 8:19–24.

24a vss Božja beseda.

b 1 Ne 8:30;

2 Ne 31:20.

c 1 Ne 8:23;

vss skušnjava — skušati.

d vss hudič.

e Ef 6:16;

NaZ 3:8; 27:17.

25a NaZ 11:2; 32:4;

84:43–44.

posedoval, da bi prisluhnili Božji besedi in vselej v vsem pomnili izpolnjevati njegove zapovedi.

26 In rekli so mi: Kaj pomeni vodna ^areka, ki jo je videl oče?

27 In rekel sem jim, da je ^avoda, ki jo je videl oče, ^bumazanija; in v mislih je bil tako zatopljen v druge stvari, da umazanije vode ni videl.

28 In rekel sem jim, da je to strašen ^aprepad, ki hudobne loči od drevesa življenja in tudi od Božjih svetih.

29 In rekel sem jim, da je prikaz tistega strašnega ^apekla, za katerega mi je angel rekel, da je pripravljen za hudobne.

30 In rekel sem jim, da je oče tudi videl, da je Božja ^apravica prav tako ločevala hudobne od pravičnih; in sijaj le-teh je bil kakor sijaj plamtečega ognja, ki se dviga k Bogu na veke vekov in nima konca.

31 In rekli so mi: Ali to pomeni mučenje telesa v dneh ^apreizkušnje ali to pomeni končno stanje duše po ^bsmrti posvetnega telesa, ali to govori o tem, kar je posvetno?

32 In zgodilo se je, da sem jim rekel, da je to prikaz tako posvetnih

kot duhovnih stvari; kajti prišel bo dan, ko se jim mora soditi po njihovih ^adelih, da, in sicer po delih, ki so jih storili v posvetnem telesu v svojih dneh preizkušnje.

33 Če bodo zatorej ^aumrli v svoji hudobiji, morajo biti prav tako ^bizvrženi glede na to, kar je duhovno, kar zadeva pravičnost; zatorej morajo biti privedeni, da bodo stali pred Bogom, da se jim bo ^csodilo po njihovih ^ddelih; in če so njihova dela umazanija, morajo biti zagotovo ^eumazani; in če so umazani, mora biti, da ne morejo ^fprebivati v Božjem kraljestvu; sicer mora biti Božje kraljestvo prav tako umazano.

34 Toda glejte, povem vam, Božje kraljestvo ni ^aumazano in v Božje kraljestvo ne more vstopiti nič nečistega; zatorej mora biti za tisto, kar je umazano, pripravljen kraj umazanije.

35 In kraj je pripravljen, da, in sicer tisti strašni ^apekel, o katerem sem govoril, in pripravljalec tega je ^bhudič; zatorej je končno stanje človeških duš, da prebivajo v Božjem kraljestvu, ali pa bodo izvržene zaradi tiste ^cpravice, o kateri sem govoril.

36 Zatorej so hudobni odvrnjeni

26a 1 Ne 8:13.

27a 1 Ne 12:16.

b vss umazanija — umazan.

28a Lk 16:26;

1 Ne 12:18;

2 Ne 1:13.

29a vss pekel.

30a vss pravica.

31a Al 12:24; 42:10;
He 13:38.

b Al 40:6, 11–14.

32a vss dela.

33a Moz 15:26;

Mor 10:26.

b Al 12:12–16; 40:26.

c vss poslednja sodba.

d 3 Ne 27:23–27.

e 2 Ne 9:16;

NaZ 88:35.

f Ps 15; 24:3–4;
Al 11:37;

NaZ 76:50–70;

Mz 6:57.

34a vss umazanija — umazan.

35a 2 Ne 9:19;

Moz 26:27;

vss pekel.

b 1 Ne 14:9;

NaZ 1:35.

c vss pravica.

od pravičnih in tudi od tistega "drevesa življenja, katerega sad je med vsemi drugimi sadovi najbolj dragocen in najbolj ^bzaželen; da, in je "največji od vseh Božjih "darov. In tako sem govoril svojim bratom. Amen.

16. POGlavJE

Hudobni resnico težko sprejemajo. — Lehijevi sinovi se poročijo z Izmaelovimi hčerami. — Liahona vodi njihovo pot v divjini. — Od časa do časa se na liahoni izpišejo Gospodova sporočila. — Izmael umre; njegova družina godrnja zaradi stisk. Med letoma 600 in 592 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da so mi, potem ko sem jaz, Nefi, bratom prenehal govoriti, glejte, rekli: Razglasil si nam težke stvari, bolj kot smo jih zmožni prenesti.

2 In zgodilo se je, da sem jim rekel, da vem, da sem zoper hudobne govoril težke stvari glede na resnico; in pravične sem opravičil in pričeval, da bodo poslednji dan povzdignjeni; zato je "krivični težko sprejemajo ^bresnico, kajti "zadene jih v samo bistvo.

3 In sedaj, bratje moji, če bi bili pravični in bi bili voljni poslušati

resnico in ji prisluhniti, da bi pred Bogom "hodili pokončno, potem ne bi godrnjali zaradi resnice in rekli: Zoper nas govoriš težke stvari.

4 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, svoje brate z vso marljivostjo opominjal, naj izpolnjujejo Gospodove zapovedi.

5 In zgodilo se je, da so postali "ponižni pred Gospodom; tako da sem se radostil zanje in močno upal, da bodo hodili po poteh pravičnosti.

6 Torej, vse to je bilo rečeno in storjeno, ko je moj oče prebival v šotoru v dolini, ki jo je poimenoval Lemuel.

7 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, za "ženo vzel eno od Izmaelovih ^bhčera; in tudi moji bratje so za žene vzeli Izmaelove hčere; in tudi "Zoram je za ženo vzel najstarejšo Izmaelovo hčer.

8 In tako je moj oče izpolnil vse Gospodove zapovedi, ki so mu bile dane. In tudi mene, Nefija, je Gospod izjemno blagoslovil.

9 In zgodilo se je, da je Gospodov glas ponoči spregovoril očetu in mu zapovedal, naj se naslednji dan odpravi na pot v divjino.

10 In zgodilo se je, da je oče, ko se je zjutraj dvignil in šel k vhodu šotora, na svoje veliko začudenje

36a 1 Mz 2:9;

2 Ne 2:15.

b 1 Ne 8:10–12;

Al 32:42.

c NaZ 6:13.

d NaZ 14:7;

vss večno življenje.

16 2a Jn 3:20;

2 Ne 33:5;

En 1:23;

He 14:10;

vss krivda.

b Prg 15:10;

2 Ne 1:26; 9:40;

He 13:24–26.

c Apd 5:33;

Moz 13:7.

3a NaZ 5:21;

vss hoditi —

hoditi z Bogom.

5a 1 Ne 16:24, 39; 18:4.

7a vss poroka —

poročiti se.

b 1 Ne 7:1.

c 1 Ne 4:35;

2 Ne 5:5–6.

videl na tleh okroglo ^akroglo prefinjene izdelave; in bila je iz žlahtne medenine. In znotraj krogle sta bili dve kazalki in ena je kazala smer, kam naj gremo v divjini.

11 In zgodilo se je, da smo zbrali vse, kar naj bi odnesli v divjino, in ves preostali živež, ki nam ga je dal Gospod; in vzeli smo seme vsake vrste, da bi ga nesli v divjino.

12 In zgodilo se je, da smo vzeli šotore in odšli v divjino čez reko Laman.

13 In zgodilo se je, da smo potovali kake štiri dni skoraj v smeri jugo-jugovzhod in spet smo si postavili šotore; in kraj smo poimenovali Šazer.

14 In zgodilo se je, da smo vzeli svoje loke in svoje puščice in šli v divjino, da bi ubili hrano za svoje družine; in potem ko smo ubili hrano za svoje družine, smo se spet vrnili k svojim družinam v divjino na kraj Šazer. In spet smo šli v divjino, sledeč isti smeri, držeč se najrodovitnejših delov divjine, ki so bili v mejah blizu ^aRdečega morja.

15 In zgodilo se je, da smo potovali veliko dni, spotoma ubijajoč hrano z loki in puščicami in kamni in pračami.

16 In sledili smo ^asmeri krogle, ki nas je vodila v rodovitnejše dele divjine.

17 In potem ko smo potovali veliko dni, smo si za nekaj časa

postavili šotore, da bi se spet odpočili in priskrbeli hrano za svoje družine.

18 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, ko sem šel, da bi ubil hrano, glejte, zlomil svoj lok, ki je bil narejen iz žlahtnega ^ajekla; in potem ko sem svoj lok zlomil, glejte, so bili moji bratje name jezni, ker smo izgubili moj lok, kajti nismo priskrbeli hrane.

19 In zgodilo se je, da smo se k družinam vrnili brez hrane in ker so bili zaradi potovanja zelo utrujeni, so zavoljo pomanjkanja hrane zelo trpeli.

20 In zgodilo se je, da so Laman in Lemuel in Izmaelovi sinovi začeli strašno godrnjati zaradi svojih trpljenj in stisk v divjini; in prav tako je nad Gospodom, svojim Bogom, začel godrnjati moj oče; in vsi so bili silno žalostni, in sicer da so začeli godrnjati nad Gospodom.

21 Sedaj se je zgodilo, da sem jaz, Nefi, z brati trpel zaradi izgube mojega loka, in ker so njihovi loki izgubili prožnost, je postajalo silno težko, da, tako da nismo mogli priskrbeti hrane.

22 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, veliko govoril svojim bratom, ker so spet postali trdosrčni, da so se ^apritoževali celo nad Gospodom, svojim Bogom.

23 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, iz lesa napravil lok in iz ravne palice puščico; zatorej sem

10a Al 37:38–46;
vss liahona.
14a NaZ 17:1.

16a 1 Ne 16:10, 16, 26;
18:12;
Al 37:38–46.

18a 2 Sam 22:35.
22a 2 Mz 16:8;
4 Mz 11:1.

se opremil z lokom in s puščico, s pračo in s kamni. In "očetu sem rekel: Kam naj grem, da priskrbim hrano?

24 In zgodilo se je, da je "vprašal Gospoda, kajti zaradi mojih besed so postali ponižni; kajti v vnemi svoje duše sem jim rekel veliko stvari.

25 In zgodilo se je, da je k očetu prišel Gospodov glas; in resnično je bil "okaran zaradi svojega godrnjanja nad Gospodom, tako da je zapadel v globine žalosti.

26 In zgodilo se je, da mu je Gospodov glas rekel: Poglej na kroglo in glej to, kar je napisano.

27 In zgodilo se je, da se je oče, ko je videl to, kar je bilo napisano na krogli, strašno zbal in trepetal in prav tako moji bratje in Izmaelovi sinovi in naše žene.

28 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, videl kazalca, ki sta bila v krogli, ki sta delovala glede na "vero in marljivost in pozornost, ki smo jima jo izkazovali.

29 In na njih je bilo napisano tudi novo pisanje, ki je bilo jasno za branje, ki nam je dalo "razumevanje glede Gospodovih poti; in bilo je napisano in od časa do časa spremenjeno glede na vero in marljivost, ki smo ji izkazovali. In tako vidimo, da Gospod po ^bmajhnih stvareh lahko uresniči velike stvari.

30 In zgodilo se je, da sem šel jaz,

Nefi, na vrh gore glede na smernice, ki so bile dane na krogli.

31 In zgodilo se je, da sem ubil divje živali, tako da sem priskrbel hrano za naše družine.

32 In zgodilo se je, da sem se vrnil k našim šotorom, nesoč živali, ki sem jih ubil; in ko so torej videli, da sem priskrbel hrano, kako velika je bila njihova radost! In zgodilo se je, da so postali ponižni pred Gospodom in se mu zahvaljevali.

33 In zgodilo se je, da smo se spet odpravili na pot, potujoč skoraj v isti smeri kot na začetku; in potem ko smo potovali veliko dni, smo si spet postavili šotore, da bi ostali za nekaj časa.

34 In zgodilo se je, da je "Izmael umrl in pokopali smo ga na kraju, ki se je imenoval Nahom.

35 In zgodilo se je, da so Izmaelove hčere silno žalovale zaradi izgube svojega očeta in zaradi svojih "stisk v divjini; in godrnjale so nad mojim očetom, ker jih je izpeljal iz jeruzalemske dežele, rekoč: Naš oče je mrtev; da, in veliko smo taval po divjini in trpeli smo veliko stisko, lakoto, žejo in utrujenost; in po vsem tem trpljenju moramo v divjini od lakote pomreti.

36 In tako so godrnjale nad mojim očetom in tudi nad menoj; in spet so se želele vrniti v Jeruzalem.

23a 2 Mz 20:12;

Moz 13:20.

24a vss molitev.

25a Etr 2:14;

vss karanje — karati.

28a Al 37:40;

vss vera.

29a vss razumevanje.

b 2 Kr 5:13;

Jak 3:4;

Al 37:6–7, 41;

NaZ 123:16.

34a 1 Ne 7:2–6.

35a vss nadloga.

37 In Laman je Lemuelu in tudi Izmaelovim sinovom rekel: Glejte, "ubijmo našega očeta in tudi našega brata Nefija, ki se ima za ^bvladarja in učitelja nam, ki smo njegovi starejši bratje.

38 Pravi torej, da je z njim govoril Gospod in tudi da so mu služili "angeli. Toda glejte, vemo, da nam laže; in to nam govori in veliko dela s svojimi prekanjenimi zvijačnostmi, da bi lahko prevaral naše oči, misleč, da nas morda odpelje v neko tujo divjino; in potem ko nas odpelje, se misli postaviti za kralja in vladarja nad nami, da bi z nami delal glede na svojo voljo in zadovoljstvo. In tako je moj brat Laman podžigal njihova srca k jezi.

39 In zgodilo se je, da je bil Gospod z nami, da, celo Gospodov glas je prišel in jim rekel veliko besed in jih zelo "okaral; in potem ko jih je Gospodov glas okaral, so se odvrnili od svoje jeze in se pokesali svojih grehov, tako da nas je Gospod spet blagoslovil s hrano, da nismo pomrli.

17. POGLAVJE

Nefiju je zapovedano, naj zgradi ladjo. — Brata mu nasprotujeta. — Opominja ju s pripovedovanjem zgodovine o Božjih ravnanjih z Izraelom. — Nefija navdaja Božja moč. — Bratoma je prepovedano, da bi se ga dotaknila, da se ne bi

posušila kakor suho trsje. Med letoma 592 in 591 pr. Kr.

In zgodilo se je, da smo se v divjini spet odpravili na pot; in odtlej smo potovali skoraj vzhodno. In po divjini smo potovali in se prebijali skozi veliko stisko; in naše ženske so v divjini rojevale otroke.

2 In tako veliki so bili Gospodovi blagoslovi nad nami, da so, medtem ko smo v divjini živeli od "surovega mesa, naše ženske imele obilo mleka za svoje otroke in so bile močne, da, prav kakor možki; in potovanja so začele prenašati brez godrnjanja.

3 In tako vidimo, da se Božje zapovedi morajo izpolniti. In če je tako, da človeški otroci "izpolnjujejo Božje zapovedi, jih on hrani in jih krepi in priskrbi način, da lahko izvršijo to, kar jim je zapovedal; zatorej nam je ^bpriskrbel način, medtem ko smo bivali v divjini.

4 In bivali smo veliko let, da, in sicer osem let v divjini.

5 In prišli smo v deželo, ki smo jo poimenovali Izobilje, ker je bilo tam veliko sadja in tudi divjega medu; in vse to je Gospod pripravil, da ne bi pomrli. In zagledali smo morje, ki smo ga poimenovali Ireantum, kar v prevodu pomeni številne vode.

6 In zgodilo se je, da smo si šotore postavili ob morski obali; in

37a 1 Ne 17:44;
vss umor — umoriti.
b 1 Mz 37:9–11;
1 Ne 2:22; 18:10.

38a 1 Ne 3:30–31; 4:3.
39a vss karanje — karati.
17 2a 1 Ne 17:12.
3a Moz 2:41;

Al 26:12;
vss poslušnost —
poslušen.
b 1 Ne 3:7.

navkljub temu, da smo pretrpeli veliko ^astisk in veliko težav, da, in sicer toliko, da jih vseh ne moremo zapisati, smo se silno vzdostili, ko smo prišli na morsko obalo; in kraj smo poimenovali Izobilje, ker je bilo tam veliko sadja.

7 In zgodilo se je, da je k meni, potem ko sem bil jaz, Nefi, v deželi Izobilje veliko dni, prišel Gospodov glas, rekoč: Vstani in pojdi na goro! In zgodilo se je, da sem vstal in šel na goro in klical h Gospodu.

8 In zgodilo se je, da mi je Gospod spregovoril, rekoč: Zgrádi ladjo na ^anačin, ki ti ga bom pokazal, da bom tvoje ljudi lahko pripeljal čez te vode.

9 In rekel sem: Gospod, kam naj grem, da bom lahko našel rudo, ki jo bom stalil, da bom lahko napravil orodje, da bom zgradil ladjo na način, ki si mi ga pokazal?

10 In zgodilo se je, da mi je Gospod povedal, kam naj grem, da bom našel rudo, da bom napravil orodje.

11 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, iz živalskih kož napravil meh, s katerim se razpihuje ogenj; in potem ko sem napravil meh, da bi imel s čim razpihovati ogenj, sem z dvema kamnoma udarjal skupaj, da bi napravil ogenj.

12 Kajti Gospod doslej ni dopustil, da bi pogosto napravili ogenj, ko smo potovali po divjini; kajti

rekel je: Napravil bom, da bo vaša hrana postala okusna, da je ne boste ^akuhali;

13 In prav tako bom v divjini vaša luč; in pred vami bom ^apripravil pot, če bo tako, da boste izpolnjevali moje zapovedi; če boste torej izpolnjevali moje zapovedi, boste vodeni v ^bobljubljeno deželo; in ^cvedeli boste, da sem jaz tisti, ki vas vodi.

14 Da, in Gospod je prav tako rekel, da: Potem ko boste prispeli v obljubljeno deželo, boste ^avedeli, da sem jaz, Gospod, ^bBog; in da sem vas jaz, Gospod, rešil pred pogubljenjem; da, da sem vas izpeljal iz jeruzalemske dežele.

15 Zatorej sem si jaz, Nefi, prizadeval izpolnjevati Gospodove zapovedi in sem svoje brate opominjal k zvestobi in marljivosti.

16 In zgodilo se je, da sem orodje napravil iz rude, ki sem jo stalil iz skale.

17 In ko sta brata videla, da sem na tem, da ^azgradim ladjo, sta začela godrnjati nad menoj, rekoč: Naš brat je nor, kajti misli, da lahko zgradi ladjo; da, in misli tudi, da gre lahko čez te velike vode.

18 In tako sta se brata pritoževala nad menoj in sta želela, da jima ne bi bilo treba delati, kajti nista verjela, da lahko zgradim ladjo; niti nista verjela, da me je Gospod poučil.

19 In sedaj se je zgodilo, da sem

6a 2 Ne 4:20.

8a 1 Ne 18:2.

12a 1 Ne 17:2.

13a Al 37:38–39.

b 1 Ne 2:20;

JakK 2:12.

c 2 Mz 6:7.

14a 2 Ne 1:4;

vss pričevanje.

b NaZ 5:2.

17a 1 Ne 18:1–6.

bil jaz, Nefi, silno žalosten zaradi njune trdosrčnosti; in ko sta torej videla, da sem se razžalostil, sta bila v srcu zadovoljna, tako da sta se nad mano "radostila, rekoč: Vedela sva, da ne znaš zgraditi ladje, kajti vedela sva, da ti manjka presoje; zato ne moreš dovršiti tako velikega dela.

20 In tak si kot naš oče, ki so ga zapeljala neumna "domišljanja njegovega srca; da, vodil nas je iz jeruzalemske dežele in vsa ta številna leta smo tavalili po divjini; in naše ženske so garale, ko so bile noseče; in v divjini so rojevale otroke in pretrpele vse, razen smrti; in boljše bi bilo, da bi umrle, preden so prišle iz Jeruzalema, kot da so trpele te stiske.

21 Glej, ta številna leta smo trpeli v divjini, v času, ko bi lahko uživali v svojem imetju in deželi naše dediščine; da, in lahko bi bili srečni.

22 In veva, da je bilo ljudstvo, ki je bilo v jeruzalemski deželi, "pravično ljudstvo; kajti izpolnjevali so Gospodove predpise in sodbe in vse njegove zapovedi glede na Mojzesovo postavo; zato je veva, da so pravično ljudstvo; in naš oče jim je sodil in nas vodil stran, ker smo prisluhnili njegovim besedam; da, in naš brat je tak kot on. In s takim govorjenjem

sta moja brata godrnjala in se pritoževala nad nama.

23 In zgodilo se je, da sem jima jaz, Nefi, spregovoril, rekoč: Ali verjameta, da bi bili naši očetje, ki so bili Izraelovi otroci, vodeni iz rok Egipčanov, če ne bi prisluhnili Gospodovim besedam?

24 Da, mar predpostavljata, da bi bili vodeni iz suženjstva, če Gospod Mojzesu ne bi zapovedal, naj jih "vodi iz suženjstva?

25 Vesta torej, da so bili Izraelovi otroci v "suženjstvu; in vesta, da so bili obteženi s težkimi ^bdeli, ki jih je bilo bridko prenašati; zato je vesta, da mora biti to zanje zagotovo dobro, da so bili izpeljani iz suženjstva.

26 Vesta torej, da je Gospod "Mojzesu zapovedal, naj napravi tisto veliko delo; in vesta, da so se na njegovo ^bbesedo vode Rdečega morja razdelile semkaj in tjakaj in čez so prišli po suhem.

27 Ampak vidva vesta, da so Egipčani, ki so bili faraonove čete, utonili v Rdečem morju.

28 In vesta tudi, da so se v divjini hranili z "mano.

29 Da, in vesta tudi, da je Mojzes s svojo besedo glede na Božjo moč, ki je bila v njem, "udaril po skali in pritekla je voda, da so si Izraelovi otroci lahko potešili žejo.

19a vss preganjanje — preganjati.

20a 1 Ne 2:11.

22a 1 Ne 1:13.

24a 2 Mz 3:2–10;

1 Ne 19:10;

2 Ne 3:9; 25:20.

25a 1 Mz 15:13–14.

b 2 Mz 1:11; 2:11.

26a Apd 7:22–39.

b 2 Mz 14:21–31;

1 Ne 4:2;

Moz 7:19;

He 8:11;

NaZ 8:3;

Mz 1:25.

28a 2 Mz 16:4, 14–15, 35;

4 Mz 11:7–8;

5 Mz 8:3;

Moz 7:19.

29a 2 Mz 17:6;

4 Mz 20:11;

5 Mz 8:15;

1 Ne 20:21.

30 In navkljub temu, da so bili vodeni, da je Gospod, njihov Bog, njihov Odkupitelj, šel pred njimi, jih vodil podnevi in jim dajal luč ponoči in zanje napravil vse, kar človek "mora prejeti, so postali trdosrčni in slepomiselni in ^bžalili so Mojzesa in pravega in živega Boga.

31 In zgodilo se je, da jih je glede na svojo besedo "pokončal; in glede na svojo besedo jih je ^bvodil; in glede na svojo besedo je zanje storil vse; in nič ni bilo storjenega, kar ne bi bilo po njegovi besedi.

32 In potem ko so prišli čez reko Jordan, jih je napravil mogočne, da so otroke tiste dežele "pregnali, da, da so jih razkropili in pokončali.

33 In sedaj, mar predpostavljata, da so otroci te dežele, ki so bili v obljubljeni deželi, ki so jih naši očetje pregnali, mar predpostavljata, da so bili pravični? Glejte, povem vama, ne.

34 Mar predpostavljata, da bi bili naši očetje večji izvoljenci kakor oni, če bi bili pravični? Povem vama, ne.

35 Glejta, pred Gospodom je vse "meso enako; ta, ki je ^bpravičen, je

pri Bogu "priljubljen. Toda glejta, to ljudstvo je zavrnilo vsako Božjo besedo in bili so zreli v krivčnosti; in nad njimi je bila polnost Božjega srda; in Gospod je deželo zanje prekel in jo blagoslovil za naše očete; da, prekel jim jo je v njihovo pogubo in blagoslovil jo je za naše očete, da so nad njo pridobili oblast.

36 Glejta, Gospod je "ustvaril ^bzemljo, da bi bila "poseljena; in ustvaril je svoje otroke, da bi jo posedovali.

37 In "vzdigne pravičen narod in pokonča narode hudobnih.

38 In pravične odpelje v dragocene "dežele, hudobne pa ^bpokonča in zavoljo njih jim deželo prekolne.

39 Vlada visoko v nebesih, kajti njegov prestol so in ta zemlja je njegov "podnožnik.

40 In ljubi tiste, ki ga bodo imeli za svojega Boga. Glejta, ljubil je naše očete in z njimi se je "zavezal, da, in sicer z Abrahamom, ^bIzacom in "Jakobom; in spomnil se je zavez, ki jih je sklenil; zato je jih je izpeljal iz "egiptovske dežele.

41 In v divjini jih je pokoril s palico; kajti postali so "trdosrčni, je

30a NaZ 18:18; 88:64–65.

b 2 Mz 32:8;

4 Mz 14:2–3;

Ezk 20:13–16;

NaZ 84:23–25.

31a 4 Mz 26:65.

b 1 Ne 5:15;

NaZ 103:16–18.

32a 4 Mz 33:52–53;

Joz 24:8.

35a Apd 10:15, 34;

Rim 2:11;

2 Ne 26:23–33.

b Ps 55:23;

1 Ne 22:17.

c 1 Sam 2:30;

Ps 97:10; 145:20;

Al 13:4;

NaZ 82:10.

36a vss ustvariti.

b vss zemlja.

c Iz 45:18;

Abr 3:24–25.

37a Prg 14:34;

1 Ne 4:13;

Etr 2:10;

NaZ 117:6.

38a vss obljubljena dežela.

b 3 Mz 20:22.

39a Iz 66:1;

NaZ 38:17;

Abr 2:7.

40a vss Abrahamova

zaveza.

b 1 Mz 21:12;

NaZ 27:10.

c 1 Mz 28:1–5.

d 5 Mz 4:37.

41a 2 Kr 17:7–23.

prav kakor sta vidva; in Gospod jih je pokoril zaradi njihove krivičnosti. Mednje je poslal ognjene leteče ^bkače; in potem ko so jih pičile, je pripravil pot, da bi bili lahko ^cozdravljeni; in vse, kar so morali narediti, je bilo, da so pogledali; in zaradi ^dpreprostosti načina oziroma ker je bilo to lahko, jih je bilo veliko, ki so pomrli.

42 In od časa do časa so postali trdosrčni in ^ažalili so ^bMojzesa in tudi Boga; vendar vesta, da jih je njegova neprimerljiva moč vodila v obljubljeno deželo.

43 In sedaj, po vsem tem je napačil čas, da so postali hudobni, da, skoraj do polne mere; in mislim da je možno, da bodo na ta dan kmalu pokončani; kajti vem, da mora tisti dan zagotovo priti, da morajo biti pokončani, razen le nekateri, ki bodo odpeljani v ujetništvo.

44 Zatorej je Gospod mojemu očetu ^azapovedal, naj odide v divjino; in Judje so si prav tako prizadevali, da bi mu vzeli življenje; da, in tudi ^bvidva sta si prizadevala, da bi mu vzela življenje; zatorej sta v srcu morilca in sta kakor oni.

45 ^aHitro delata krivico, počasi pa pomnita Gospoda, svojega Boga. Videla sta ^bangela in govoril vama je; da, od časa do časa

sta slišala njegov glas; in govoril vama je z mirnim tihim glasom, vidva pa sta bila ^cbrezčutna, da nista mogla začutiti njegovih besed; zatorej vama je govoril kakor z glasom groma, kar je povzročilo, da se je zatresla zemlja, kakor če bi se razdvojila.

46 In vesta tudi, da lahko z ^amočjo svoje vsemogočne besede napravi, da bo zemlja preminila; da, in vesta, da lahko po svoji besedi napravi, da se bodo težko prehodni kraji zravnali in ravni kraji bodo razpokali. O, potem, zakaj je tako, da sta tako trdosrčna?

47 Glejta, duša se mi trga od tesnobe zaradi vaju in v srcu me boli; bojim se, da ne bosta za vekomaj izvržena. Glejta, ^apoln sem Božjega Duha, tako da moje telo ^bnima moči.

48 In sedaj se je zgodilo, da sta se, potem ko sem te besede izgovoril, name razjezila in želela sta me vreči v morske globine; in ko sta pristopila, da bi name položila roke, sem jima spregovoril, rekoč: V imenu vsemogočnega Boga vama zapovedujem, da se me ne ^adotikata, kajti navdaja me Božja ^bmoč, prav da mi izčrpava meso; in kdor bo name položil roke, se bo ^cposušil prav kakor suho trsje; in kakor nič bo pred Božjo močjo, kajti Bog ga bo udaril.

41 b 4 Mz 21:4–9;

5 Mz 8:15;

Al 33:18–22.

c Jn 3:13–15;

2 Ne 25:20.

d Al 37:44–47;

He 8:15.

42a 4 Mz 14:1–12;

vss upor — uporništvo.

b NaZ 84:23–24.

44a 1 Ne 2:1–2.

b 1 Ne 16:37.

45a Moz 13:29.

b 1 Ne 4:3.

c Ef 4:19.

46a He 12:6–18.

47a Mih 3:8.

b 1 Ne 19:20.

48a Moz 13:3.

b 2 Ne 1:26–27;

vss moč.

c 1 Kr 13:4–7.

49 In zgodilo se je, da sem jima jaz, Nefi, rekel, naj nič več ne go-drnjata nad svojim očetom; niti naj mi ne odrečeta svoje pomoči, kajti Bog mi je zapovedal, naj zgradim ladjo.

50 In rekel sem jima: "Če bi mi Bog zapovedal, naj naredim vse, bi to lahko naredil. Če bi mi za-povedal, naj tej vodi rečem, bodi zemlja, bi bila zemlja; in če bi to rekel, bi bilo storjeno.

51 In sedaj, če ima Gospod tako veliko moč in je med človeš-kimi otroki naredil toliko čude-žev, kako to, da ne more "poučiti mene, da zgradim ladjo?

52 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, svojima bratoma rekel ve-liko stvari, tako da sta bila zme-dena in se nista mogla prepirati z menoj; niti si nista drznila name položiti rok niti se me dotakniti s prstom, in sicer veliko dni. Tega si sedaj nista drznila storiti, da se ne bi posušila pred menoj, tako močan je bil "Božji Duh; in tako je deloval nanju.

53 In zgodilo se je, da mi je Go-spod rekel: Spet iztegni roko k svojima bratoma in ne bosta se posušila pred teboj, ampak ju bom stresel, govori Gospod, in to bom storil, da bosta lahko ve-dela, da sem jaz Gospod, njun Bog.

54 In zgodilo se je, da sem iz-tegnil roko k svojima bratoma in pred menoj se nista posušila; toda

Gospod ju je stresel, in sicer glede na besedo, ki jo je izgovoril.

55 In rekla sta torej: Zagotovo veva, da je Gospod s teboj, kajti veva, da je Gospodova moč tista, ki naju je stresla. In padla sta predme in bila na tem, da me "čas-tita, ampak tega nisem dopustil, rekoč: Vajin brat sem, da, in sicer vajin mlajši brat; zato je častita Gospoda, svojega Boga, in spoš-tujta očeta in mater, da bodo va-jini ^bdnevi dolgi v deželi, ki vama jo bo dal Gospod, vajin Bog.

18. POGLAVJE

Ladja je končana. — Omenjeno je Jakobovo in Jožefovo rojstvo. — Skupina se vkrca za obljubljeni de-žel. — Izmaelovi sinovi in njihove žene se pridružijo veseljačenju in uporu. — Nefija zvežejo in strašen divji vihar potiska ladjo nazaj. — Nefija osvobodijo in z njegovo mo-litvijo se nevihta poleže. — Ljudje prispejo v obljubljeni dežel. Med letoma 591 in 589 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da so častili Gospoda in šli z menoj; in de-lali smo gredje prefinjene izde-lave. In Gospod mi je od časa do časa pokazal, kako naj delam la-dijsko gredje.

2 Jaz, Nefi, gredja torej nisem delal tako, kakor so učili ljudje, niti nisem ladje gradil tako, kot je med ljudmi navada; ampak sem jo gradil na način, ki mi ga

50a Flp 4:13;
1 Ne 3:7.
51a 1 Mz 6:14–16;

1 Ne 18:1.
52a vss Sveti Duh.
55a Apd 14:11–15.

b 2 Mz 20:12;
Moz 13:20.

je pokazal Gospod; zato je ni bilo, kot je med ljudmi navada.

3 In jaz, Nefi, sem često šel na goro in često sem "molil h Gospodu; zato je mi je Gospod ^b pokazal velike stvari.

4 In zgodilo se je, da so potem, ko sem ladjo končal glede na Gospodovo besedo, moji bratje videli, da je dobra in da je izdelava le-te silno izvrstna; zato je so spet postali "ponižni pred Gospodom.

5 In zgodilo se je, da je k očetu prišel Gospodov glas, naj vstanemo in gremo v ladjo.

6 In zgodilo se je, da smo naslednji dan, potem ko smo vse pripravili, veliko sadja in "mesa iz divjine in medu v obilju in živeža glede na to, kar nam je Gospod zapovedal, šli v ladjo z vsem tovorom in s semeni in z vsem, kar smo prinesli s seboj, vsak glede na starost; zato je smo vsi šli v ladjo s svojo ženo in svojimi otroki.

7 In sedaj, mojemu očetu sta se v divjini rodila dva sinova; starejši se je imenoval "Jakob, mlajši pa ^b Jožef.

8 In zgodilo se je, da smo, potem ko smo vsi šli v ladjo in smo s seboj vzeli živež in to, kar nam je bilo zapovedano, odrinili na "morje in veter nas je gnal pred seboj proti ^b obljubljeni deželi.

9 In potem ko nas je veter gnal pred seboj veliko dni, glejte, so se

moji bratje in Izmaelovi sinovi in njihove žene začeli zabavati, tako da so začeli plesati in peti in zelo osorno govoriti, da, in sicer da so pozabili, katera moč jih je pripeljala tjakaj; da, bili so vzvišeni do silne osornosti.

10 In jaz, Nefi, sem se začel strašno bati, da se Gospod na nas ne bi razjezil in nas udaril zaradi naše krivičnosti, da bi nas pogoltnile morske globine; zato je sem jim jaz, Nefi, začel zelo trezno govoriti; toda glejte, "jezili so se name, rekoč: Nočemo, da bi bil naš mlajši brat ^b vladar nad nami.

11 In zgodilo se je, da sta me Laman in Lemuel prijela in me zvezala z vrvmi in z mano sta ravnala zelo osorno; vendar je Gospod to "dopustil, da bi pokazal svojo moč, da bi se izpolnila njegova beseda, ki jo je izgovoril glede hudobnih.

12 In zgodilo se je, da je, potem ko sta me zvezala, tako da se nisem mogel premakniti, "kompas, ki ga je pripravil Gospod, prenehala delovati.

13 Zatorej niso vedeli, kam naj krmarijo ladjo, tako da je nastala huda nevihta, da, hud in strašen divji vihar, in po vodah nas je "potiskalo nazaj kake tri dni; in strašno so se prestrašili, da bodo v morju utonili; vendar me niso odvezali.

18 3a vss molitev.
b vss razodetje.
4a 1 Ne 16:5.
6a 1 Ne 17:2.
7a 2 Ne 2:1.
b 2 Ne 3:1.

8a 2 Ne 10:20.
b 1 Ne 2:20;
vss obljubljena dežela.
10a 1 Ne 17:17–55.
b 1 Mz 37:9–11;
1 Ne 16:37–38;

2 Ne 1:25–27.
11a Al 14:11.
12a 1 Ne 16:10, 16, 26;
2 Ne 5:12;
Al 37:38–47; NaZ 17:1.
13a Moz 1:17.

14 In na četrty dan, ko nas je potiskalo nazaj, se je divji vihar silno poslabšal.

15 In zgodilo se je, da smo bili tik pred tem, da nas pogoltnejo morske globine. In potem ko nas je po vodah potiskalo nazaj kake štiri dni, so moji bratje "sprevideli, da so bile nad njimi Božje sodbe in da morajo umreti, če se ne bodo pokesali svojih krivičnosti; zatoorej so prišli k meni in mi razvezali vezi, ki sem jih imel na zapestjih, in glejte, strašno so mi otekla; in tudi gležnji so mi zelo otekli in velika je bila bolečina zavoljo le-tega.

16 Vendar sem se ozrl k svojemu Bogu in "slavil sem ga ves dan; in zaradi svojih stisk nisem godrnjal nad Gospodom.

17 Moj oče, Lehi, je torej rekel veliko stvari njim in tudi "Izmaelovim sinovom; toda, glejte, izrekli so veliko groženj vsakomur, ki bi govoril meni v prid; in moje starše je pod težo let in ker so zaradi svojih otrok pretrpeli veliko gorje, potolklo prav na bolniško posteljo.

18 Zaradi njunega gorja in velike žalosti in krivičnosti mojih bratov sta bila skoraj na tem, in sicer da bi ju odneslo iz tega časa, da bi se srečala s svojim Bogom; da, njuni sivi lasje naj bi kmalu legli globoko v prah; da, in sicer sta bila skoraj na tem, da bi bila s potrnostjo vržena v vodni grob.

19 In tudi Jakob in Jožef, ker sta

bila majhna in sta potrebovala veliko hranila, sta bila potrta zaradi materinih stisk; in tudi "moja žena s svojimi solzami in molitvami in tudi moji otroci niso omehčali src mojim bratom, da bi me odvezali.

20 In nič drugega ni bilo, razen Božje moči, ki jim je grozila s pogubljenjem, kar bi jim omehčalo srce; ko so zatoorej videli, da so tik pred tem, da jih pogoltnejo morske globine, so se pokesali za to, kar so storili, tako da so me odvezali.

21 In zgodilo se je, da sem, potem ko so me odvezali, glej, vzel kompas in deloval je, kakor sem želel. In zgodilo se je, da sem molil h Gospodu; in potem ko sem molil, so se vetrovi polegli in nevihta se je polegla in bilo je veliko zatišje.

22 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, vodil ladjo, da smo spet pluli proti obljubljeni deželi.

23 In zgodilo se je, da smo potem, ko smo pluli veliko dni, prispeli v "obljubljeno deželo; in šli smo po deželi in si postavili šotore; in poimenovali smo jo obljubljen dežela.

24 In zgodilo se je, da smo začeli obdelovati zemljo in začeli smo saditi seme; da, v zemljo smo dali vsako seme, ki smo ga prinesli iz jeruzalemske dežele. In zgodilo se je, da je silno raslo; zatoorej smo bili obilno blagoslovljeni.

25 In zgodilo se je, da smo v obljubljeni deželi, ko smo potovali

15a He 12:3.
16a Al 36:28.

17a 1 Ne 7:4–20.
19a 1 Ne 7:19; 16:7.

23a vss obljubljen dežela.

po divjini, odkrili, da so bile v gozdovih živali vsake vrste, tako krave kot bivoli in osli in konji in koze in divje koze in vsakovrstne divje živali, ki so bile za uporabo človeku. In našli smo vsakovrstno rudo, tako zlato kot srebro kot baker.

19. POGlavJE

Nefi iz rude napravi plošče in zapišuje zgodovino svojega ljudstva. — Izraelov Bog bo prišel šeststo let od časa, ko je Lehi zapustil Jeruzalem. — Nefi pove o Jezusovem trpljenju in križanju. — Judje bodo prezirani in razkropljeni do poslednjih dni, ko se bodo vrnili h Gospodu. Med letoma 588 in 570 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da mi je Gospod zapovedal, zatorej sem iz rude napravil plošče, da bi nanje vgraviral zapis o mojem ljudstvu. In na "plošče, ki sem jih napravil, sem vgraviral zapis mojega ^bočeta in tudi naša potovanja po divjini in prerokbe mojega očeta; in nanje sem vgraviral tudi veliko svojih lastnih prerokb.

2 In takrat, ko sem jih napravil, nisem vedel, da mi bo Gospod zapovedal, naj "te plošče napravim; zatorej je zapis mojega očeta in rodoslovje njegovih očetov in večji del vseh naših ravnanj v divjini vgravirano na tistih prvih

ploščah, o katerih sem govoril; zatorej je to, kar se je zgodilo, preden sem napravil ^bte plošče, v resnici podrobneje omenjeno na prvih ploščah.

3 In potem ko sem te plošče napravil po zapovedi, sem jaz, Nefi, prejel zapoved, naj bodo delovanje in prerokbe, preprostejši in dragocenejši deli teh, zapisani na "te plošče; in naj se to, kar je zapisano, ohranja za poučevanje mojega ljudstva, ki bo posedovalo deželo, in tudi v druge ^bmodre namene, namene, ki jih pozna Gospod.

4 Zatorej sem jaz, Nefi, na druge plošče napravil zapis, ki poroča oziroma ki obširneje poroča o vojnah in prepirih in propadanju mojega ljudstva. In to sem storil in svojemu ljudstvu zapovedal, kaj naj delajo, potem ko me ne bo več; in naj se te plošče predajajo iz roda v rod oziroma od enega preroka drugemu do nadaljnjih Gospodovih zapovedi.

5 In poročilo o mojem "izdelovanju teh plošč bo dano po temle; in potem, glejte, nadaljujem glede na to, kar sem govoril; in to delam, da se bodo svetejše stvari lahko ^bohranile, da bo moje ljudstvo vedelo zanje.

6 Vendar na plošče ne pišem ničesar, razen če mislim, da je "sveto. In sedaj, če se motim, celo

19 1a vss plošče.
b 1 Ne 1:16–17; 6:1–3.
2a 2 Ne 5:30.
b 1 Ne 9:1–5.
3a JakK 1:1–4; 3:13–14; 4:1–4.

b 1 Ne 9:4–5;
MrmB 1:7;
NaZ 3:19–20; 10:1–51.
5a 2 Ne 5:28–33.
b vss sveti spisi,
sveti spisi, ki bi se

moralo ohraniti.
6a Gl. naslovnico
Mormonove knjige;
vss svet (pridevnik).

starodavni so se motili; ne da bi se opravičeval zaradi drugih ljudi, ampak zaradi ^bšibkosti, ki je v meni po mesu, bi se opravičil.

7 Kajti to, čemur nekateri ljudje pripisujejo veliko vrednost, tako za telo kot za dušo, drugi ^aomalovažujejo in teptajo pod svojimi nogami. Da, ljudje ^bteptajo pod svojimi nogami celo samega Izraelovega Boga; pravim, teptajo pod svojimi nogami, toda povedal bi drugače — omalovažujejo ga in ne prisluhnejo glasu njegovih nasvetov.

8 In glejte, ^aprišel bo, glede na angelove besede, ^bšeststo let od časa, ko je moj oče zapustil Jeruzalem.

9 In svet ga bo zaradi svojih krivičnosti presodil za ničevega; zato je ga bičajo in on to trpi; in udarjajo ga in on to trpi. Da, ^apljuvajo nanj in on to trpi zaradi svoje ljubeče prijaznosti in svojega velikega potrpljenja s človeškimi otroki.

10 In ^aBog naših očetov, ki jih

je ^bvodil iz Egipta iz suženjstva in jih prav tako obvaroval v divjini, da, Abrahamov ^cBog in Izaakov in Jakobov Bog se ^dprepusti, glede na angelove besede, kot človek v roke hudobnežev, da bo ^evzdignjen, glede na ^fZenokove besede, in da bo ^gkrižan, glede na Neumove besede, in pokopan v ^hgrobnici, glede na ⁱZenosove besede, ki jih je govoril glede treh dni ^jteme, kar bo znamenje, dano o njegovi smrti, tem, ki bodo poseljevali morske otoke, bolj natančno, dano tistim, ki so iz ^kIzraelove hiše.

11 Kajti tako je govoril prerok: Gospod Bog bo tistega dne zagotovito ^aobiskal vso Izraelovo hišo, nekatere s svojim glasom zaradi njihove pravičnosti v njihovo veliko radost in odrešitev, druge pa z ^bgromi in bliski svoje moči, z divjim viharjem, z ognjem in z dimom in ^ctemno meglico in z odprtjem ^dzemlje in z ^egorami, katere bo dvignilo.

12 In ^avse to se mora zagotovo

6b Mrm 8:13–17;
Etr 12:23–28.

7a 2 Ne 33:2;
JakK 4:14.

b vss upor — uporništvo.

8a vss Jezus Kristus,
prerokbe o rojstvu in smrti Jezusa Kristusa.

b 1 Ne 10:4;
2 Ne 25:19.

9a Iz 50:5–6;
Mt 27:30.

10a 2 Ne 26:12;
Moz 7:27; 27:30–31;
Al 11:38–39;
3 Ne 11:14–15.

b 2 Mz 3:2–10; 6:6;
1 Ne 5:15;
NaZ 136:22.

c 1 Mz 32:10;
Moz 7:19;
NaZ 136:21;
vss Jehova.

d vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

e 3 Ne 27:14.

f Al 33:15; 34:7;
He 8:19–20;

3 Ne 10:15–16;
vss sveti spisi,
izgubljeni sveti spisi;
Zenok.

g 2 Ne 6:9;
Moz 3:9;
vss križanje.

h Mt 27:60;
Lk 23:53;

2 Ne 25:13.

i JakK 6:1;

He 15:11;

vss Zenos.

j 1 Ne 12:4–5;

He 14:20, 27;

3 Ne 8:3, 19–23; 10:9.

k 3 Ne 16:1–4.

11a 3 Ne 9;

NaZ 5:16.

b He 14:20–27;

3 Ne 8:5–23.

c Lk 23:44–45;

3 Ne 8:19–20.

d 2 Ne 26:5.

e 3 Ne 8:10.

12a He 14:20–28.

zgoditi, govori prerok ^bZenos. In zemeljske ^cskale se morajo razklati; in zaradi zemljinega ječanja bo na številne kralje morskih otokov deloval Božji Duh, da bodo vzkliknili: Bog narave trpi!

13 In tiste, ki so v Jeruzalemu, govori prerok, bodo ^abičala vsa ljudstva, zato ker ^bkrižajo Izraelovega Boga in srca obračajo stran in zavračajo znamenja in čudesa in moč in slavo Izraelovega Boga.

14 In ker srca obračajo stran, govori prerok, in ^aprezirajo Izraelovega Svetega, bodo tavalj v mesu in pomrli in postali ^bžrtev in ^ctarča posmeha in bodo osovraženi med vsemi narodi.

15 Vendar ko bo prišel tisti dan, govori prerok, da svojega srca ^ane bodo več obračali od Izraelovega Svetega, potem se bo spomnil ^bzavez, ki jih je sklenil z njihovimi očeti.

16 Da, potem se bo spomnil morskih ^aotokov; da, in vsa ljudstva, ki so iz Izraelove hiše, bom ^bzbral, govori Gospod, glede na besede preroka Zenosa, s štirih strani zemlje.

17 Da, in vsa zemlja bo ^avidela Gospodovo odrešitev, govori prerok; blagoslovljen bo vsak narod, rod, jezik in ljudstvo.

18 In jaz, Nefi, sem te stvari zapisal za svoje ljudstvo, da bi jih morda prepričal, naj pomnijo Gospoda, svojega Odkupitelja.

19 Zatorej govorim vsej Izraelovi hiši, če bo tako, da bodo ^ate stvari prejeli.

20 Kajti glej, v duhu me skrbi, kar me utruja, in sicer da so šibki vsi moji sklepi, za tiste, ki so v Jeruzalemu; kajti če Gospod ne bi bil milosten, da mi je pokazal glede njih prav kakor starodavnim prerokom, bi moral umreti tudi sam.

21 In zagotovo je starodavnim ^aprerokom pokazal vse ^bglede njih; in prav tako je številnim pokazal glede nas; zatorej mora biti, da vemo glede njih, kajti to je zapisano na medeninaste plošče.

22 Sedaj se je zgodilo, da sem jaz, Nefi, svoje brate učil o teh stvarih; in zgodilo se je, da sem jim bral veliko tega, kar je bilo vgravirano na ^amedeninastih ploščah, da bi vedeli glede Gospodovih dejanj v drugih deželah med starodavnimi ljudstvi.

23 In bral sem jim veliko tega, kar je bilo zapisano v Mojzesovih ^aknjigah; da pa bi jih lahko bolje prepričal, naj verjamejo v Gospoda, svojega Odkupitelja, sem

12b JakK 5:1.

c Mt 27:51.

13a Lk 23:27–30.

b 2 Ne 10:3.

14a Iz 53:3–6;

Moz 14:3–6.

b vss Judje.

c 5 Mz 28:37;

1 Kr 9:7;

3 Ne 16:9.

15a 1 Ne 22:11–12.

b vss Abrahamova zaveza.

16a 1 Ne 22:4;

2 Ne 10:21.

b Iz 49:20–22;

vss Izrael, *zbiranje Izraela.*

17a Iz 40:4–5.

19a En 1:16;

Mrm 5:12; 7:9–10.

21a 2 Kr 17:13;

Am 3:7;

vss prerok.

b 3 Ne 10:16–17.

22a 1 Ne 22:1.

23a 2 Mz 17:14;

1 Ne 5:11;

Mz 1:40–41.

jim bral to, kar je zapisal prerok ^bIzaija; kajti ^cpoistovetil sem nas z vsemi svetimi spisi, da bi nam bilo v ^dkorist in učenje.

24 Zatorej sem jim spregovoril, rekoč: Poslušajte prerokove besede, vi, ki ste ostanek Izraelove hiše, ^aveja, ki se je odlomila; poslušajte prerokove besede, ki so bile zapisane za vso Izraelovo hišo, in se poistovetite z njimi, da boste lahko imeli upanje prav tako kakor vaši bratje, od katerih ste bili odlomljeni; kajti tako je zapisal prerok.

20. POGlavJE

Gospod razodene svoje namene Izraelu. — Izrael je bil izvoljen v topilnici trpljenja in šel bo iz Babilona. — Primerjajte z osemindesetim poglavjem Izaija. Med letoma 588 in 570 pr. Kr.

PRISLUHnite in poslušajte to, o Jakobova hiša, ki se imenujete z Izraelovim imenom in ste prišli iz Judovih vodá oziroma iz vodá ^akrsta, ki zaprisegate pri Gospodovem imenu in omenjate Izraelovega Boga, vendarle ne zaprisegajo ne v resnici ne v pravičnosti!

2 Vendar se imenujejo po ^asve-tem mestu, ne ^bopirajo pa se na Izraelovega Boga, ki je Gospod

nad vojskami; da, Gospod nad vojskami mu je ime.

3 Glejte, ^aprejšnje stvari sem razglasil od začetka; in izšle so iz mojih ust in pokazal sem jih. Nenadoma sem jih pokazal.

4 In to sem naredil, ker sem vedel, da ^asi trmast in tvoj vrat je železna kita in tvoje čelo bron;

5 in prav od začetka sem ti razglasil; preden se je zgodilo, sem ti jih pokazal; in pokazal sem jih zavoljo strahu, da ne bi mogel reči — moj ^amalik jih je napravil in moja rezana podoba in moja ulita podoba jim je ukazala.

6 Vse to si videl in slišal; in ali jih ne boš razglašal? In da sem ti odslej pokazal nove stvari, in sicer skrite stvari, in nisi jih poznal.

7 Sedaj so ustvarjene in ne od začetka, in sicer pred dnem, ko jih nisi slišal, so ti bile razglašene, da ne bi mogel reči: Glej, poznal sem jih.

8 Da, in ne slišiš; da, ne veš; da, od takrat se tvoje uho ni odprlo; kajti vedel sem, da boš ravnal zelo sleparsko in od materinega telesa so te klicali ^aprestopnik.

9 Vendar bom zavoljo svojega ^aimena odložil svojo jezo in za svoje slavljenje se bom držal od tebe, da te ne ločim od sebe.

10 Kajti glej, izpopolnil sem te, izvolil sem te v topilnici ^atrpljenja.

23b 1 Ne 15:20;
2 Ne 25:4–6;
3 Ne 23:1.
c vss sveti spisi,
dragocenost
svetih spisov.
d 2 Ne 4:15.

24a 1 Mz 49:22–26;
1 Ne 15:12;
2 Ne 3:4–5.
20 1a vss krst — krstiti.
2a Iz 52:1;
vss Jeruzalem.
b Tj. zanašati se na.

3a Iz 46:9–10.
4a Tj. Izrael.
5a vss malikovanje.
8a Ps 58:4.
9a 1 Sam 12:22;
Ps 23:3; 1 Jn 2:12.
10a vss nadloga.

11 Zavoljo sebe, da, zavoljo sebe bom to storil, kajti ne bom dopustil, da bo moje "ime omadeževano, in svoje slave ^bne bom dal drugemu.

12 Prisluhni mi, o Jakob in Izrael moj poklicani, kajti jaz sem ta; jaz sem "prvi in jaz sem tudi zadnji.

13 Moja roka je prav tako "položila temelje zemlje in moja desnica je razpela nebo. Pokličem ju in stojita skupaj.

14 Vsi vi, zberite se in poslušajte; kdo med tistimi jim je to razglasil? Gospod ga je ljubil; da, in "izpolnil bo svojo besedo, ki jo je po njih razglasil; in z ^bBabilonom bo napravil po svojem zadovoljstvu in njegova roka bo prišla nad Kaldejce.

15 Prav tako govori Gospod; jaz, Gospod, da, sem govoril; da, poklical sem ga, naj razglasi, pripeljal sem ga in napravil bo svojo pot uspešno.

16 Pridite bliže k meni; nisem govoril na "skrivnem; od začetka, od časa, ko je bilo razglašeno, sem govoril; in Gospod Bog in njegov Duh sta me poslala.

17 In tako govori Gospod, tvoj "Odkupitelj, Izraelov Sveti; jaz sem ga poslal, Gospod, tvoj Bog,

ki te uči, kar ti koristi, ki te ^bvodi po poti, po kateri bi moral iti, je to naredil.

18 O, da bi prisluhnil mojim "zapovedim — potem bi bil tvoj mir kot reka in tvoja pravičnost kot morski valovi!

19 Prav tako je bilo tvojega "potomstva kot peska; potomcev tvojega telesa kot proda le-tega; njegovo ime naj ne bi bilo odrezano niti uničeno pred menoj.

20 "Pojdi iz Babilona, zbeži pred Kaldejci, s pojočim glasom razglasi, tole povej, izjavi na konec zemlje; reci: Gospod je odkupil svojega ^bslužabnika Jakoba.

21 In niso bili "žejni; vodil jih je skozi puščave; napravil je, da so zanje iz ^bskale pritekale vode; prav tako je razlomil skalo in ven so pridrlle vode.

22 In navkljub temu, da je naredil vse to in še več, za hudobne ni "miru, govori Gospod.

21. POGlavJE

Mesija bo luč za druge narode in bo osvobodil jetnike. — Izrael bo zbran z močjo v poslednjih dneh. — Kralji bodo njihovi skrbniki. — Primerjajte z devetinštiridesetim poglavjem Iza-ija. Med letoma 588 in 570 pr. Kr.

11a Jer 44:26.

b Iz 42:8;

Mz 4:1–4.

12a Raz 1:17; 22:13;

vss Alfa in Omega;

prvorojenec —

Prvorojeni.

13a Ps 102:26;

vss ustvariti.

14a 1 Kr 8:56;

NaZ 64:31; 76:3.

b vss Babilon.

16a Iz 45:19.

17a vss Odkupitelj.

b vss navdih —

navdihniti;

razodetje.

18a Prd 8:5.

19a 1 Mz 22:15–19;

Oz 2:1.

20a Jer 51:6;

NaZ 133:5–14.

b Iz 44:1–2, 21.

21a Iz 41:17–20.

b 2 Mz 17:6;

4 Mz 20:11;

1 Ne 17:29;

2 Ne 25:20.

22a vss mir.

IN spet: Prisluhni, o Izraelova hiša, vsi vi, ki ste odlomljeni in pregnani zaradi hudobije pastorev mojega ljudstva; da, vsi vi, ki ste odlomljeni, ki ste razkropljeni, ki ste od mojega ljudstva, o Izraelova hiša! Poslušajte me, o ^aotoki, in prisluhnite, vi ljudstva od ^bdaleč; Gospod me je poklical v materinem telesu; iz notranjosti moje matere je omenil moje ime.

2 In moja usta je napravil kakor oster meč; v senco svoje roke me je skrtil in me napravil za zloščeno strelico; v svoj tul za puščice me je skrtil;

3 in mi rekel: Moj ^aslužabnik si, o Izrael, v katerem bom poveličan.

4 Potem sem rekel, zaman sem delal, v nič in zaman sem zapravil svojo moč; moja sodba je zagotovo pri Gospodu in moje delo pri mojem Bogu.

5 In sedaj, govori Gospod — ki me je ^aoblikoval v materinem telesu, da bom njegov služabnik, da bom Jakoba spet pripeljal k njemu — čeprav Izrael ne bo zbran, bom vendarle veličasten v Gospodovih očeh in moj Bog bo moja moč.

6 In rekel je: Láhka stvar je to, da boš moj služabnik, da boš vzdignil Jakobove ^arodove in obnovil Izraelove obvarovane. Napravil te bom tudi za ^bluč ^cdrugim

narodom, da boš lahko moja odrešitev za konce zemlje.

7 Tako govori Gospod, Izraelov Odkupitelj, njegov Sveti, njemu, ki ga človek prezira, njemu, ki ga narodi sovražijo, služabniku vladarjev: Kralji bodo videli in se dvignili, princi bodo prav tako častili zaradi Gospoda, ki je zvest.

8 Tako govori Gospod: V sprejemljivem času sem vas slišal, o morski otoki, in na dan odrešitve sem vam pomagal; in obvaroval vas bom in vam dal ^asvojega služabnika za zavezo ljudem, da utrdite zemljo, da bom napravil, da bodo podedovali zapuščene dediščine;

9 da boste ^ajetnikom lahko rekli: Pojdite; k njim, ki sedijo v ^btemi: Pokažite se. Hranili se bodo ob poteh in njihovi ^apašniki bodo na vseh visokih krajih.

10 Ne bodo ne lačni ne žejni, niti jih ne bosta mučila ne vročina ne sonce; kajti ta, ki se jih usmili, jih bo vodil, prav z vodnim izvirovom jih bo usmerjal.

11 In vse svoje gore bom napravil za pot in moje ^aglavne ceste bodo vzdignjene.

12 In potem, o Izraelova hiša, glej, ^atile bodo prišli od daleč; in glej, tile s severa in z zahoda; in tile iz sinimske dežele.

13 ^aPojte, o nebesa; in bodi

21 1a 1 Ne 22:4;
2 Ne 10:20–22.
b NaZ 1:1.
3a 3 Mz 25:55;
Iz 41:8;
NaZ 93:45–46.
5a Iz 44:24.
6a vss Izrael, *dvanajst*

Izraelovih rodov.
b NaZ 103:8–10;
Abr 2:10–11.
c 3 Ne 21:11.
8a 2 Ne 3:6–15;
3 Ne 21:8–11;
Mrm 8:16, 25.
9a vss odrešitev za mrtve.

b 2 Ne 3:5.
c Ezk 34:14.
11a Iz 62:10;
NaZ 133:23–32.
12a Iz 43:5–6.
13a Iz 44:23.

radostna, o zemlja, kajti noge tistih, ki so na vzhodu, se bodo utrdile; in planite v petje, o gore, kajti ne bodo več udarjeni, kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo in usmilil se bo svojih trpečih.

14 Toda, glejte, Sion je rekel: Gospod me je zapustil in moj Gospod me je pozabil — toda pokazal bo, da ni.

15 Kajti mar lahko "ženska pozabi svojega dojenca, da se ne bi usmilila sina svojega telesa? Da, lahko ^bpozabijo, vendarle te jaz ne bom pozabil, o Izraelova hiša.

16 Glej, vrezal sem te v "dlani svojih rok; tvoje stene so nenehno pred menoj.

17 Tvoji otroci se bodo podvivali pred tvojimi pokončevalci; in tisti, ki te "pustošijo, bodo odšli od tebe.

18 Povzdigni oči naokrog in glej: vsi ti se "zbirajo in prišli bodo k tebi. In kakor živim, govori Gospod, se boš zagotovo ovesila z vsemi temi kot z okrasjem in si jih navezala prav kakor nevesta.

19 Kajti tvoji opusteli in zapuščeni kraji in dežela tvojega pogubljenja bo zaradi prebivalcev celo sedaj pretesna; in tisti, ki so te uničili, bodo daleč stran.

20 Otroci, ki jih boš imel, potem ko boš izgubil prvega, ti bodo spet rekli v ušesa: Kraj je

"pretesen zame, napravi mi prostor, da bom lahko prebival.

21 Potem "si boš v srcu rekel: Kdo mi je té rodil, videč, da sem izgubil svoje otroke in sem ^bzapuščen, ujetnik, in se premikam sem ter tja? In kdo je té vzgojil? Glej, ostal sem sam, tile, kje so bili?

22 Tako govori Gospod Bog: Glejte, dvignil bom svojo roko k "drugim narodom in ljudem postavil svoje ^bmerilo; in na "rokah bodo nosili tvoje sinove in na ramenih bodo nosili tvoje hčere.

23 In "kralji bodo tvoji ^bskrbniki in njihove kraljice tvoje dojlje; priklonili se ti bodo z obrazom proti zemlji in ti lizali prah z nog; in vedel boš, da sem jaz Gospod, kajti ne bo jih sram, ki "čakajo name.

24 Kajti mar bo mogočnemu plen odvzet oziroma bodo po "zakonu ujetniki izročeni?

25 Toda tako govori Gospod, celo ujetniki mogočnega bodo odpeljani in plen strašnega bo rešen, kajti prepiral se bom z njim, ki se prepira s teboj, in rešil bom tvoje otroke.

26 In "hranil jih bom, ki te zatirajo, z njihovim lastnim mesom; pijani bodo od svoje lastne krvi kakor od sladkega vina; in vse meso bo ^bvedelo, da sem jaz,

15a vss ženska — ženske.

^b Iz 41:17;

Al 46:8;

NaZ 61:36.

16a Zah 13:6.

17a 3 Ne 21:12–20.

18a Mih 4:11–13.

20a Oz. tesen oz. ozek.

21a Tj. Sion.

^b Iz 54:1;

Gal 4:27.

22a Iz 66:18–20.

^b Iz 11:12; 18:3.

^c 1 Ne 22:8;

2 Ne 10:8–9.

23a Iz 60:16.

^b 1 Ne 22:6.

^c 2 Ne 6:13;

NaZ 98:2;

133:10–11, 45.

24a 1 Ne 21:25.

26a 1 Ne 22:13–14.

^b Moz 11:22.

Gospod, tvoj Odrešenik in tvoj Odkupitelj, Jakobov ‐Mogočni.

22. POGlavJE

Izrael bo razkropljen po vsem obliĉju zemlje. — V poslednjih dneh bodo drugi narodi Izrael negovali in hranili z evangelijem. — Izrael bo zbran in odrešen in hudobni bodo zgoreli kot strnje. — Hudiĉevo kraljestvo bo uniĉeno in Satan bo zvezan. Med letoma 588 in 570 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da so bratje, potem ko sem jaz, Nefi, prebral to, kar je bilo vgravirano na ‐medeninastih ploščah, prišli k meni in mi rekli: Kaj pomeni to, kar si prebral? Glej, ali naj to razumemo glede na to, kar je duhovno, kar se bo zgodilo glede na duha in ne po mesu?

2 In jaz, Nefi, sem jim rekel: Glejte, preroku je bilo ‐razodeto po glasu ^bDuha, kajti ‐prerokom je po Duhu razkrito vse, kar bo prišlo nad ĉloveške otroke po mesu.

3 Zatorej to, o ĉemer sem bral, zadeva tako ‐posvetno kot duhovno, kajti zdi se, da bo Izraelova hiša prej ali slej ^brazkropljena po vsem obliĉju zemlje in tudi med vse narode.

4 In glejte, veliko jih je, za katere

tisti, ki so v Jeruzalemu, ne vedó. Da, večji del vseh ‐rodov je bil ^bodpeljan; in razkropljeni so sem ter tja po morskih ‐otokih; in kje so, ne ve nihĉe od nas, vemo le, da so bili odpeljani.

5 In ker so bili odpeljani, se je to prerokovalo glede njih in tudi glede vseh tistih, ki bodo po temle razkropljeni in bodo zmedeni zaradi Izraelovega Svetega, kajti do njega bodo postali trdosrĉni; zatorej bodo razkropljeni med vse narode in vsi ljudje jih bodo ‐sovražili.

6 Vendar ko jih bodo ‐drugi narodi ^bnahranili in bo Gospod dvignil svojo roko nad druge narode in jih postavil za merilo in njihove ‐otroke bodo nosili na rokah in njihove hĉere bodo nosili na ramenih, glejte, to, o ĉemer je govora, je časovno, kajti takšne so Gospodove zaveze z našimi oĉeti; in to pomeni nas v prihodnjih dneh in tudi vse naše brate, ki so iz Izraelove hiše.

7 In to pomeni, da bo prišel čas, ko bo Gospod Bog, potem ko bo vsa Izraelova hiša razkropljena in zmedena, med ‐drugimi narodi vzdignil mogoĉen narod, da, prav na obliĉju te deŹele; in ti bodo ^brazkropili naše potomstvo.

8 In potem ko bo naše potomstvo

26 c vss Jehova.

22 1a 1 Ne 19:22;

2 Ne 4:2.

2a 2 Pt 1:19–21.

b vss Sveti Duh.

c vss prerokba — prerokovati.

3a NaZ 29:31–34.

b 1 Ne 10:12–14;

2 Ne 25:14–16;

vss Izrael, razkropitev Izraela.

4a vss Izrael, deset izgubljenih Izraelovih rodov.

b 2 Ne 10:22.

c 1 Ne 21:1;

2 Ne 10:8, 20.

5a 1 Ne 19:14.

6a vss drugi narodi.

b 1 Ne 21:23.

c 1 Ne 15:13.

7a 3 Ne 20:27.

b 1 Ne 13:12–14;

2 Ne 1:11.

razkrojeno, bo Gospod Bog med "drugimi narodi še naprej opravljal bčudovito delo, ki bo za naše potomstvo velike c'vrednosti; zato je rečeno, da jih bodo drugi narodi hranili in nosili na rokah in na ramenih.

9 In prav tako bo precejšnje avrednosti za druge narode; in ne samo za druge narode, ampak b'za vso c'Izraelovo hišo za razkrivanje d'zavez nebeškega Očeta z Abrahamom, rekoč: V tvojem potomstvu bodo f'blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji.

10 In želel bi, bratje moji, da bi vedeli, da vsi rodovi na zemlji ne morejo biti blagoslovljeni, če ne bo a'razkril svoje roke v očeh narodov.

11 Zatorej bo Gospod Bog še naprej razkrival svojo roko v očeh vseh narodov, ko bo svoje zaveze in svoj evangelij prinesel tistim, ki so iz Izraelove hiše.

12 Zatorej jih bo spet privedel iz ujetništva in a'zbrani bodo v deželah svoje dediščine; in privedeni bodo iz mraka in iz b'teme; in vedeli bodo, da je c'Gospod njihov

d'Odrešenik in njihov Odkupitelj, Izraelov e'Mogočni.

13 In kri tiste mogočne in "nagnusne cerkve, ki je vlačuga vse zemlje, se bo obrnila na njihove lastne glave, kajti med seboj se bodo b'vojskovali in meč njihovih c'lastnih rok bo padel na njihove lastne glave in pijani bodo od svoje lastne krvi.

14 In vsak a'narod, ki se bo vojskoval proti tebi, o Izraelova hiša, se bo obrnil drug proti drugemu in b'padli bodo v jamo, ki so jo kopal, da bi vanjo ujeli Gospodovo ljudstvo. In vsi, ki se c'bojujejo s Sionom, bodo pokončani in tista mogočna vlačuga, ki je izkrivljala prava Gospodova pota, da, tista mogočna in nagnusna cerkev se bo sesula v d'prah in padec te bo velik.

15 Kajti glejte, govori prerok, naglo bo prišel čas, ko Satan ne bo več imel moči nad srci človeških otrok, kajti kmalu pride dan, ko bodo vsi ponosneži in ti, ki delajo húdo, kot a'strnje; in prišel bo dan, ko morajo b'zgoreti.

16 Kajti kmalu bo prišel čas, ko

8a 2 Ne 10:10–11;

3 Ne 16:4–7;

Mrm 5:19.

b Iz 29:14;

1 Ne 14:7;

2 Ne 27:26;

vss evangelijska
obnova.

c 1 Ne 15:13–18;

3 Ne 5:21–26; 21:7.

9a 1 Ne 14:1–5.

b 2 Ne 30:1–7.

c 2 Ne 29:13–14.

d 5 Mz 4:31.

e vss Abrahamova
zaveza.

f 1 Mz 12:2–3;

3 Ne 20:27;

Abr 2:9–11.

10a Iz 52:10.

12a vss Izrael, zbiranje
Izraela.

b vss tema, duhovna.

c 2 Ne 6:10–11.

d vss Odrešenik.

e vss Jehova.

13a vss hudič,

hudičeva cerkev.

b 1 Ne 14:3, 15–17.

c 1 Ne 21:26.

14a Lk 21:10.

b Iz 60:12;

1 Ne 14:3;

NaZ 109:25.

c 2 Ne 10:13; 27:3.

d Iz 25:12.

15a Iz 5:23–24;

Nah 1:10;

Mal 3:19;

2 Ne 15:24; 26:4–6;

NaZ 64:23–24; 133:64.

b Ps 21:10;

3 Ne 25:1;

NaZ 29:9;

vss zemlja,
očiščenje zemlje.

se bo polnost Božjega "srda izlila na vse človeške otroke, kajti ne bo dopustil, da bodo hudobni pokončali pravične.

17 Zatorej bo "pravične ^bobvaroval s svojo močjo, četudi bo tako, da mora priti polnost njegovega srda in pravični bodo obvarovani, in sicer da bodo njihovi sovražniki pokončani z ognjem. Zatorej se pravičnim ni treba bati, kajti, tako govori prerok, rešeni bodo, četudi bo tako kot po ognju.

18 Glejte, bratje moji, povem vam, da mora to kmalu priti; da, in sicer kri in ogenj in dimna meglica morajo priti; in mora biti na obličju te zemlje; in to pride k ljudem po mesu, če bo tako, da bodo postali trdosrčni do Izraelovega Svetega.

19 Kajti glej, pravični ne bodo pogubljeni, kajti zagotovo bo prišel čas, da bodo vsi, ki se bojujejo s Sionom, odrezani.

20 In Gospod bo za svoje ljudstvo zagotovo pripravil pot, da se izpolnijo Mojzesove besede, ki jih je govoril, rekoč: Gospod, vaš Bog, vam bo vzgojil "preroka, prav kakor mene, njega poslušajte v vsem, kar vam bo rekel. In zgodilo se bo, da bodo vsi tisti, ki tega preroka ne bodo poslušali, ^bodrezani od ljudstva.

21 In sedaj vam jaz, Nefi,

razglašam, da je ta "prerok, o katerem je govoril Mojzes, Izraelov Sveti, zatorej bo pravično izvrševal ^bsodbo.

22 In pravičnim se ni treba bati, kajti ti so tisti, ki ne bodo zmedeni. Toda hudičevo kraljestvo je tisto, ki bo zgrajeno med človeškimi otroki, kraljestvo, ki je ustanovljeno med njimi, ki so v mesu —

23 kajti naglo bo prišel čas, ko bodo vse "cerkve, ki so zgrajene, da bi se okoristile, in vse tiste, ki so zgrajene, da bi pridobile moč nad mesom, in tiste, ki so zgrajene, da bi postale ^bpriljubljene v očeh sveta, in tiste, ki si prizadevajo za poželenji mesa in stvarmi sveta in da bi delale vsakovrstno krivičnost; da, skratka, vse tiste, ki pripadajo hudičevemu kraljestvu, so te, ki se morajo bati in trepetati in se "tresti; te so tiste, ki morajo postati ponižne do prahu; te so tiste, ki morajo biti ^dpožgane kot strnje; in to je glede na prerokove besede.

24 In čas pride naglo, ko morajo biti pravični vodeni kakor "teleta iz staje in Izraelov Sveti bo kraljeval v gospostvu in moči in polnomočju in veliki slavi.

25 In "zbere svoje otroke s štiri strani zemlje; in prešteje svoje ovce in te ga poznajo; in ena čreda

16a 1 Ne 14:17.

17a 1 Ne 17:33–40.

b 2 Ne 30:10;

Mz 7:61.

20a Jn 4:19; 7:40.

b NaZ 133:63.

21a 5 Mz 18:15, 18;

Apd 3:20–23;

1 Ne 10:4;

3 Ne 20:23.

b Ps 98:9;

Mz 6:57.

23a 1 Ne 14:10;

2 Ne 26:20;

vss kvaziduhovništvo.

b Lk 6:26;

Al 1:3.

c 2 Ne 28:19.

d 2 Ne 26:6.

24a Am 6:4;

Mal 3:20;

3 Ne 25:2.

25a vss Izrael, zbiranje

Izraela.

bo in en^b pastir; in hranil bo svoje ovce in v njem bodo našle^c pašo.

26 In zaradi pravičnosti njegovega ljudstva "Satan nima moči, zatorej ne more biti spuščen za razdobje^b veliko let, kajti nima moči nad srci ljudi, kajti živijo pravično in Izraelov Sveti^c kraljuje.

27 In sedaj glejte, vam jaz, Nefi, povem, da mora vse to priti po mesu.

28 Toda, glejte, vsi narodi, rodovi, jeziki in ljudstva bodo varno prebivali v Izraelovem Svetem, če bo tako, da se bodo "pokesali.

29 In sedaj, jaz, Nefi, končam, kajti več kot to si glede teh stvari ne drznem govoriti.

30 Zatorej bi želel, bratje moji, da bi upoštevali, da je to, kar je zapisano na "medeninaste plošče, res; in pričuje, da mora biti človek poslušen Božjim zapovedim.

31 Zatorej vam ni treba predpostavljati, da sva jaz in moj oče edina, ki sva pričevala in to tudi učila. Če boste zatorej poslušni "zapovedim in vztrajali do konca, boste poslednji dan odrešeni. In tako je. Amen.

DRUGA NEFIJEVA KNJIGA

Poročilo o Lehijevi smrti. Nefiju se bratje uprejo. Gospod Nefija posvari, naj odide v divjino. Njegova potovanja po divjini in tako naprej.

1. POGlavJE

Lehi prerokuje o deželi svobode. — Njegovo potomstvo bo razkropljeno in udarjeno, če bodo zavrnili Izraelovega Svetega. — Svoje sinove opominja, naj si nadenejo oklep pravičnosti. Med letoma 588 in 570 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da jim je, potem ko sem jaz, Nefi, svoje brate prenehal učiti, veliko govoril tudi naš "oče, Lehi, in jim povedal, kako velike stvari je zanje

storil Gospod, ko jih je izpeljal iz jeruzalemske dežele.

2 In spregovoril jim je glede njihovih "uporov na vodah in milostih Boga, ki jih je ohranil pri življenju, da jih morje ni pogoltnilo.

3 In spregovoril jim je tudi glede obljubljenе dežele, ki so jo prejeli — kako milosten je bil Gospod, ko nas je svaril, naj pobegnemo iz jeruzalemske dežele.

4 Kajti glejte, je rekel, videl sem "videnje, zavoljo katerega vem,

25^b vss dobri Pastir.

^c Ps 23.

26^a Raz 20:2;

Al 48:17;

NaZ 43:31; 45:55;

88:110; 101:28;

vss hudič.

^b JakK 5:76.

^c vss tisočletnica.

28^a vss kesanje — kesati se;

odpustiti.

30^a 2 Ne 4:2.

31^a Mt 19:17;

vss Božje zapovedi.

[2 NEFI]

1 1^a vss patriarh —

patriarhalen.

2^a 1 Ne 18:9–20.

4^a vss videnje.

da je ^bJeruzalem uničen; in če bi ostali v Jeruzalemu, bi tudi mi ^cpomrli.

5 Ampak, je rekel, navkljub stiskam smo prejeli ^aobljubljeno deželo, deželo, ki je ^bizvoljena nad vsemi drugimi deželami; deželo, glede katere se je Gospod Bog ^czavezal z menoj, da bo dedna dežela mojega potomstva. Da, Gospod se je glede te dežele za vekomaj zavezal z menoj in z mojimi otroki in tudi z vsemi tistimi, ki jih bo Gospodova roka privedla iz drugih dežel.

6 Zatorej jaz, Lehi, prerokujem glede na delovanje Duha, ki je v meni, da ^anihče ne bo prišel v to deželo, če ga ne bo privedla Gospodova roka.

7 Zatorej je ta ^adežela posvečena njemu, ki ga bo privedel. In če bo tako, da mu bodo služili glede na zapovedi, ki jih je dal, bo to zanje dežela ^bsvobode; zatorej ne bodo nikoli odpeljani v ujetništvo; če bo temu tako, bo zaradi krivičnosti; kajti če bo krivičnosti v obilju, bo dežela zavoljo njih ^cprekleta, za pravične pa bo za vekomaj blagoslovljena.

8 In glejte, modro je, da za to deželo drugi narodi doslej niso vedeli; kajti glejte, deželo bi preplavili številni narodi, da ne bi bilo prostora za dediščino.

9 Zatorej sem jaz, Lehi, prejel obljubo, da bodo, ^ače bodo tisti, ki jih bo Gospod Bog izpeljal iz jeruzalemske dežele, izpolnjevali njegove zapovedi, ^buspevali na obličju te dežele; in ohranjeni bodo pred vsemi drugimi narodi, da bodo lahko sami posedovali to deželo. In če bo tako, da bodo ^cizpolnjevali njegove zapovedi, bodo blagoslovljeni na obličju te dežele in ne bo ga, ki bi jih nadlegoval, niti ki bi jim odvzel deželo njihove dediščine; in varno bodo prebivali za vekomaj.

10 Toda glejte, ko bo prišel čas, ko bodo hirali v neveri, potem ko bodo po Gospodovi roki prejeli tako velike blagoslove — ko bodo imeli znanje o stvarjenju zemlje in vseh ljudi, vedoč za Gospodova mogočna in čudovita dela od stvarjenja zemlje; ko jim bo dana moč, da bodo z vero naredili vse; ko bodo od začetka prejeli vse zapovedi in ko jih bo njegova neskončna dobrotta privedla v to dragoceno obljubljeno deželo — glejte, pravim, če bo prišel dan, da bodo zavrnilo Izraelovega Svetega, pravega ^aMesija, svojega Odkupitelja in svojega Boga, glejte, bodo sodbe njega, ki je pravičen, ostale nad njimi.

11 Da, k njim bo pripeljal ^adruge narode in dal jim bo moč in

4b 2 Kr 24:14–15;

Jer 44:2;

1 Ne 1:4;

He 8:20.

c Al 9:22.

5a vss obljubljena dežela.

b Etr 2:9–10.

c vss zaveza.

6a 2 Ne 10:22.

7a Moz 29:32;

Al 46:10, 20.

b 2 Ne 10:11;

vss svoboda —

svoboden.

c Al 45:10–14, 16;

Mrm 1:17;

Etr 2:8–12.

9a 2 Ne 4:4; Al 9:13.

b 5 Mz 29:8.

c vss poslušnost —

poslušen.

10a vss Mesija.

11a 1 Ne 13:12–20;

Mrm 5:19–20.

odvzel jim bo dežele njihove posesti in napravil bo, da bodo ^brazkropljeni in udarjeni.

12 Da, ko bo en rod prešel v drugega, bodo med njimi ^aprelivanje krvi in velika obiskanja; zatorej bi želel, sinovi moji, da bi pomnili; da, želel bi, da bi prisluhnili mojim besedam.

13 O, da bi se prebudili, prebudili iz trdnega spanca, da, in sicer iz spanja ^apekla, in se otresli strašnih ^bverig, s katerimi ste zvezani, ki so verige, ki zvežejo človeške otroke, da so odpeljani v ujetništvo v večni ^cprepad bede in gorja.

14 Prebudite se in se dvignite iz prahu in poslušajte besede trepetajočega ^astarša, čigar ude morate kmalu položiti v hladni in tihi ^bgrob, od koder se popotnik ne more vrniti; še nekaj dni in grem po ^cpoti vsega zemeljskega.

15 Toda glejte, Gospod je ^aodkupil mojo dušo iz pekla; videl sem njegovo slavo in ^broke njegove ^cljubezni me za večno obdajajo.

16 In želim si, da bi pomnili izpolnjevati Gospodove ^apredpise in sodbe; glejte, to je bila zaskrbljenost moje duše od začetka.

17 Od časa do časa mi je potrnost

težila srce, kajti bal sem se, da bi zavoljo vaše trdosrčnosti Gospod, vaš Bog, ne prišel nad vas v polnosti svojega ^asrda, da bi bili za vekomaj ^bodrezani in pokončani;

18 oziroma da bi nad vas prišlo prekletstvo v razdobju ^aveliko rodov; in doletita vas meč in lakota in osovraženi ste in vodeni glede na voljo in ujetništvo ^bhudiča.

19 O sinovi moji, da to ne bi prišlo nad vas, ampak da bi bili Gospodovo izvoljeno in ^apriljubljeno ljudstvo. Toda glejte, zgodi se njegova volja; kajti njegove ^bpoti so vekomaj pravične.

20 In rekel je, da: ^aČe boste izpolnjevali moje ^bzapovedi, boste v deželi ^cuspevali; če pa mojih zapovedi ne boste izpolnjevali, boste ločeni od moje navzočnosti.

21 In sedaj, da bi se moja duša nad vami lahko radostila in da bi moje srce lahko zaradi vas ta svet zapustilo z veseljem, da me v grob ne bosta spravila gorje in žalost, se dvignite iz prahu, sinovi moji, in bodite ^amožje in bodite ^benih misli in enega srca, zedinjeni v vsem, odločeni, da ne boste padli v ujetništvo;

22 da ne boste prekleti s hudim

11 b 1 Ne 22:7.
12a Mrm 1:11–19; 4:11.
13a vss pekel.
b Al 12:9–11.
c 1 Ne 15:28–30;
He 3:29–30.
14a vss starši.
b vss smrt, telesna.
c Joz 23:14.
15a Al 36:28;
vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

b JakK 6:5;
Al 5:33;
3 Ne 9:14.
c Rim 8:39;
vss ljubezen.
16a 5 Mz 4:5–8;
2 Ne 5:10–11.
17a 2 Ne 5:21–24;
Al 3:6–19.
b Moz 12:8.
18a 1 Ne 12:20–23.
b vss hudič.
19a vss izvoljen —

izvoljeni.
b Oz 14:10.
20a Jar 1:9;
Moz 1:6–7;
Al 9:13–14.
b 3 Mz 26:3–14;
Jl 2:23–26.
c Ps 67:7;
Moz 2:21–25.
21a 1 Sam 4:9;
1 Kr 2:2.
b Mz 7:18.

prekletstvom; in tudi, da si v pogubo ne boste nakopali nezadovoljstva "pravičnega Boga, da, v večno pogubo tako duše kot telesa.

23 Prebudite se, sinovi moji, nadenite si "oklep pravičnosti! Otresite se verig, s katerimi ste zvezani, in pridite iz mraka in se dvignite iz prahu!

24 Ne upirajte se več svojemu bratu, ki je videl veličastne stvari in ki je izpolnjeval zapovedi od časa, ko smo zapustili Jeruzalem; in ki je bil orodje v Božjih rokah, ko nas je peljal v obljubljeni deželo; kajti če ne bi bilo njega, bi morali v divjini od "lakote pomreti; vendar ste si prizadevali, da bi mu "bvzeli življenje; da, in zaradi vas je utrpel veliko gorja.

25 In zaradi vas se strašno bojim in trepečem, da bi on spet ne trpel; kajti glejte, obtožili ste ga, da si prizadeva za moč in "oblast nad vami, toda vem, da si ne prizadeva ne za moč ne za oblast nad vami, ampak si prizadeva za Božjo slavo in vašo lastno večno blaginjo.

26 In godrnjali ste, ker je bil jasen z vami. Pravite, da je uporabil "ostrino; pravite, da se je na vas jezil; toda glejte, njegova ostrina je bila ostrina moči Božje besede, ki je bila v njem; in to, kar imenujete jeza, je bila resnica glede

na to, kar je v Bogu, ki je ni mogel zadržati, in smelo je razodeval vaše krivičnosti.

27 In mora biti, da je z njim Božja "moč, in sicer da vam zapove, da morate biti poslušni. Toda glejte, ni bil on, ampak "Gospodov Duh, ki je bil v njem, ki mu je "odprl usta, da je govoril, da jih ni mogel zapreti.

28 In sedaj moj sin, Laman, in tudi Lemuel in Sam in tudi moji sinovi, ki ste Izmaelovi sinovi, glejte, če boste prisluhnili Nefijevemu glasu, ne boste pogubljeni. In če mu boste prisluhnili, vam bom pustil "blagoslov, da, in sicer svoj prvi blagoslov.

29 Če pa mu ne boste prisluhnili, vam svoj "prvi blagoslov odzvamem, da, in sicer moj blagoslov, in ostal bo na njem.

30 In sedaj, Zoram, govorim tebi: Glej, Labanov "služabnik si; vendar smo te izpeljali iz jeruzalemske dežele in vem, da si za vekomaj pravi prijatelj mojega sina Nefija.

31 Zatorej, ker si bil zvest, bo tvoje potomstvo blagoslovljeno "z njegovim potomstvom, da bodo na obličju te dežele dolgo uspevali; in vekomaj se jim ne bo zgodilo nič slabega oziroma nič ne bo zmotilo njihovega blagostanja na obličju te dežele, razen če bo med njimi krivičnost.

22a NaZ 3:4.

23a Ef 6:11–17.

24a 1 Ne 16:32.

b 1 Ne 16:37.

25a 1 Mz 37:9–11.

26a Prg 15:10;

1 Ne 16:2;

Mor 9:4;

NaZ 121:41–43.

27a 1 Ne 17:48.

b NaZ 121:43.

c NaZ 33:8.

28a vss prvorojenstvo.

29a Abr 1:3.

30a 1 Ne 4:20, 35.

31a 2 Ne 5:6.

32 Če boste zatorej izpolnjevali Gospodove zapovedi, je Gospod to deželo posvetil, da bo tvoje potomstvo s potomstvom mojega sina v njej varno.

2. POGLAVJE

Odkupitev pride preko Svetega Mesija. — Svoboda izbire (svobodna volja) je bistvena za obstoj in napredovanje. — Adam je padel, da bi ljudje bili. — Ljudje se svobodno odločajo za svobodo in večno življenje. Med letoma 588 in 570 pr. Kr.

IN sedaj, Jakob, govorim tebi: Ti si moj "prvorojenec v dneh moje stiske v divjini. In glej, v otroštvu si pretrpel stiske in veliko gorja zaradi osornosti svojih bratov.

2 Vendar Jakob, moj prvorojenec v divjini, ti poznaš Božjo veličino; in tvoje stiske bo posvetil v tvojo korist.

3 Zatorej bo tvoja duša blagoslovljena in varno boš prebival z bratom Nefijem; in svoje dneve boš preživel v služenju svojemu Bogu. Zatorej vem, da si odkupljen zaradi pravičnosti svojega Odkupitelja, kajti videl si, da pride v polnosti časa, da ljudem prinese odrešitev.

4 In v "mladosti si videl njegovo

slavo, zatorej si blagoslovljen prav kakor tisti, katerim bo služil v mesu; kajti Duh je isti včeraj, danes in za vekomaj. In pot je pripravljena od človekovega padca in odrešitev je ^bbrezplačna.

5 In ljudje so zadosti poučeni, da "prepoznavajo dobro od hudega. In ljudem je dana postava. In postava mesa ne ^bopravičuje; oziroma so ljudje "odrezani po postavi. Da, po posvetni postavi so bili odrezani; in tudi po duhovni postavi umrejo za to, kar je dobro, in postanejo za vekomaj nesrečni.

6 Zatorej ^aodkupitev pride po in preko Svetega ^bMesija; kajti navdajata ga "milostljivost in resnica.

7 Glejte, daruje se kot "žrtev za greh, da izpolni namene postave za vse tiste, ki so strtega srca in skesanega duha; in za nikogar drugega se ^bnameni postave ne morejo izpolniti.

8 Kako zelo pomembno je zatorej, da se to razkrije prebivalcem zemlje, da bodo lahko vedeli, da ni mesa, ki lahko prebiva v Božji navzočnosti, "kakor le po zaslugah in milosti in milostljivosti Svetega Mesija, ki da svoje življenje po mesu in ga spet vzame z močjo Duha, da bo lahko uresničil

2 1a 1 Ne 18:7.

4a 2 Ne 11:3;

JakK 7:5.

b vss milostljivost.

5a Mor 7:16.

b Rim 3:20;

2 Ne 25:23;

Al 42:12–16;

vss opravičenje — opravičiti.

c 1 Ne 10:6;

2 Ne 9:6–38;

Al 11:40–45; 12:16, 24;

42:6–11;

He 14:15–18.

6a 1 Ne 10:6;

2 Ne 25:20;

Al 12:22–25;

vss načrt odkupitve.

b vss Mesija.

c Jn 1:14, 17;

Mz 1:6.

7a vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

b Rim 10:4.

8a 2 Ne 25:20; 31:21;

Moz 4:8; 5:8;

Al 38:9.

^bvstajenje mrtvih in on sam bo prvi, ki bo vstal.

9 Zatorej je prvi sad Bogu, saj bo ^aposredoval za vse človeške otroke; in tisti, ki vanj verjamejo, bodo odrešeni.

10 In zaradi posredovanja za ^avse, vsi ljudje pridejo k Bogu; zatorej stojijo v njegovi navzočnosti, da jim bo ^bsodil glede na resnico in ^csvetost, ki je v njem. Zatorej so nameni postave, ki jo je dal Sveti za izvrševanje kazni, ki je pripisana, kazen pa, ki je pripisana, je v nasprotju s srečo, ki je pripisana, da se izpolnijo nameni ^dodkupne daritve —

11 kajti mora biti, da je v vsem ^anasprotje. Če ne bi bilo tako, moj prvorojenec v divjini, se pravičnost ne bi mogla uresničevati, niti hudobija, niti svetost, niti beda, niti dobro, niti slábo. Zatorej se mora vse sestavljati v eno; če je zatorej potrebno eno telo, mora ostati kot mrtvo, ker nima ne življenja, ne smrti, ne propadljivosti, ne nepropadljivosti, sreče ne bede, ne smisla, ne nesmisla.

12 Zatorej je moralo biti ustvarjeno zaman; zatorej v namenu tega stvarjenja ne bi bilo ^asmisla.

Zatorej mora to uničiti Božjo modrost in njegove večne namene in prav tako Božjo moč in milost in ^bpravico.

13 In če boste rekli, da ^ani postave, boste rekli tudi, da ni greha. Če boste rekli, da ni greha, boste rekli tudi, da ni pravičnosti. In če ni pravičnosti, ni sreče. In če ni pravičnosti ne sreče, ni kazni ne bede. In če tega ni, ^bni Boga. In če Boga ni, ni nas niti zemlje; kajti ne bi bilo stvarjenja niti tega, kar bi delovalo, ne tega, na kar bi se delovalo; zatorej bi se vse razblinilo.

14 In sedaj, sinovi moji, to vam govorim v vašo korist in učenje; kajti Bog je in on je ^austvaril vse stvari, tako nebo kot zemljo, in vse, kar je v njiju, tako to, kar deluje, kot to, na kar se ^bdeluje.

15 In da bi uresničil svoje večne ^anamene v nameri s človekom, potem ko je ustvaril naša prva starša in živali na polju in ptice neba in skratka, vse, kar je ustvarjeno, mora biti, da je bilo v tem nasprotje; in sicer ^bprepovedani ^csad v nasprotju z ^ddrevesom življenja; eden je sladak in drugi grenak.

16 Zatorej je Gospod Bog pustil človeku, naj ^adeluje sam od sebe. Zatorej človek sam od sebe

8b 1 Kor 15:20;
Al 7:12; 12:24–25; 42:23;
vss vstajenje.
9a Iz 53;
Moz 14:12; 15:8–9.
10a vss Odkupitelj.
b vss poslednja sodba.
c vss svetost.
d 2 Ne 9:7, 21–22, 26;
Al 22:14; 33:22; 34:9.
11a NaZ 29:39; 122:5–9;

vss nadloga.
12a NaZ 88:25–26;
vss zemlja, *ustvarjena*
za človeka.
b vss pravica.
13a 2 Ne 9:25.
b Al 42:13.
14a vss ustvariti.
b NaZ 93:30.
15a Iz 45:18;
Al 42:26;

Mz 1:31, 39.
b 1 Mz 2:16–17;
Mz 3:17.
c 1 Mz 3:6;
Al 12:21–23.
d 1 Mz 2:9;
1 Ne 15:22, 36;
Al 32:40.
16a 2 Ne 10:23;
Al 12:31;
vss svobodna volja.

ne bi mogel delovati, razen če ga ni eno ali drugo ^bprivlačilo.

17 In jaz, Lehi, moram glede na to, kar sem bral, predpostavljati, da je Božji ^aangel, glede na to, kar je zapisano, ^bpadel iz nebes; zato je postal hudič, ker si je prizadeval za to, kar je pred Bogom húdo.

18 In ker je padel iz nebes in je postal za vekomaj nesrečen, si je ^aprizadeval, da bi bilo nesrečno tudi vse človeštvo. Zatorej je ^bEvi rekel, da, in sicer tista stara kača, ki je hudič, ki je oče vseh ^claži, zatorej je rekel: Jej od prepovedanega sadu in ne boš umrla, ampak boš kot Bog, ^dprepoznavajoč dobro in húdo.

19 In potem ko sta Adam in Eva ^ajedla od prepovedanega sadu, sta bila izgana iz ^bedenskega vrta, da bi obdelovala zemljo.

20 In rodili so se jima otroci; da, in sicer ^adružina vse zemlje.

21 In dnevi ^ačloveških otrok so se podaljšali glede na Božjo voljo, da bi se lahko ^bpokesali, ko so v mesu; zatorej je njihovo stanje postalo stanje ^cpreizkušnje in čas

se jim je podaljšal glede na zapovedi, ki jih je Gospod Bog dal človeškim otrokom. Kajti zapovedal je, da se morajo vsi ljudje pokesati; kajti vsem ljudem je pokazal, da so bili zaradi prestopka svojih staršev ^aizgubljeni.

22 In sedaj, glejte, če se Adam ne bi pregrešil, ne bi padel, ampak bi ostal v edenskem vrtu. In vse, kar je bilo ustvarjeno, bi moralo ostati v istem stanju, v katerem je bilo, potem ko je bilo ustvarjeno; in tako bi moralo ostati za vekomaj in ne bi imelo konca.

23 In ne bi imela ^aotrok; zatorej bi ostala v stanju nedolžnosti, ne bi imela radosti, kajti nista poznala bede; ne bi delala dobrega, kajti nista poznala greha.

24 Toda glejte, vse je bilo storjeno v modrosti njega, ki ^ave vse.

25 ^aAdam je ^bpadel, da bi ljudje bili; in ljudje ^cso, da bi se ^dradostili.

26 In ^aMesija bo prišel v polnosti časa, da bo človeške otroke lahko ^bodkupil od padca. In ker so odkupljeni od padca, so postali za vekomaj ^csvobodni,

16 *b* NaZ 29:39–40.

17 *a* vss hudič.

b Iz 14:12;

2 Ne 9:8;

Mz 4:3–4;

Abr 3:27–28.

18 *a* 2 Ne 28:19–23;

3 Ne 18:18;

NaZ 10:22–27.

b vss Eva.

c 2 Ne 28:8;

Mz 4:4.

d 1 Mz 3:5;

Al 29:5;

Mor 7:15–19.

19 *a* Al 12:31;

vss padec Adama
in Eve.

b vss Eden.

20 *a* NaZ 138:38–39.

21 *a* Al 12:24;

Mz 4:23–25.

b Al 34:32;

vss kesanje —
kesati se.

c vss umrljivost —
umrljiv.

d JakK 7:12.

23 *a* Mz 5:11.

24 *a* vss Bog — Božja

trojica.

25 *a* vss Adam.

b Mz 6:48;

vss padec Adama
in Eve.

c vss umrljivost —
umrljiv.

d Mz 5:10;

vss človek — ljudje;
radost.

26 *a* vss Mesija.

b vss načrt odkupitve.

c Al 42:27;

He 14:30.

prepoznavajoč dobro od hudega; da delujejo sami in ne da se deluje nanje, razen glede na kaznovanje po ^apostavi na veliki in poslednji dan, glede na zapovedi, ki jih je dal Bog.

27 Zatorej so ljudje po mesu ^asvobodni; in dano jim je vse, kar je potrebno človeku. In svobodno se ^bodločajo za svobodo in ^cvečno življenje preko velikega Posrednika vseh ljudi oziroma se odločajo za ujetništvo in smrt glede na ujetništvo in moč hudiča; kajti prizadeva si, da bi bili vsi ljudje nesrečni, kakor je on sam.

28 In sedaj, sinovi moji, bi želel, da bi se ozirali k velikemu ^aPosredniku in prisluhnili njegovim velikim zapovedim; in bili zvesti njegovim besedam in se odločili za večno življenje glede na voljo njegovega Svetega Duha;

29 in se ne odločili za večno smrt glede na voljo mesa in zla, ki je v njem, kar daje hudičevemu duhu moč, da vas ^aujame, da vas privede v ^bpekkel, da vam lahko vlada v svojem lastnem kraljestvu.

30 Teh nekaj besed sem govoril vsem vam, sinovi moji, v zadnjih dneh svoje preizkušnje; in glede na prerokove besede sem izbral dobro stran. In nimam drugega namena kakor večne blaginje vaših duš. Amen.

3. POGLAVJE

Jožef v Egiptu je v videnju videl Nefijce. — Prerokoval je o Josephu Smithu, vidcu iz poslednjih dni, o Mojzesu, ki bo rešil Izrael, in o prihodu Mormonove knjige na dan. Med letoma 588 in 570 pr. Kr.

IN sedaj govorim tebi, Jožef, moj ^aposlednjerojeni. Rodil si se v divjini mojih stisk; da, mati te je rodila v dneh moje največje potrnosti.

2 In naj tudi zate Gospod posveti to ^adeželo, ki je nadvse dragocena dežela, da bo tvoja dediščina in dediščina tvojega potomstva s tvojimi brati, da boš za vekomaj varen, če bo tako, da boš izpolnjeval zapovedi Izraelovega Svetega.

3 In sedaj, Jožef, moj poslednjerojeni, katerega sem pripeljal iz divjine svojih stisk, naj te Gospod za vekomaj blagoslovi, kajti tvoje potomstvo ne bo povsem ^apokončano.

4 Kajti glej, sad mojih ledij si; in sem potomec ^aJožefa, ki so ga ^bujetega odpeljali v Egipt. In velike so bile Gospodove zaveze, ki jih je sklenil z Jožefom.

5 Zatorej je Jožef resnično ^avidel naš dan. In prejel je Gospodovo obljubo, da bo iz sadu njegovih ledij Gospod Bog Izraelovi hiši vzdignil ^bpravično

26d vss postava.

27a Gal 5:1;

Mz 6:56.

b vss svobodna volja.

c vss večno življenje.

28a vss posrednik.

29a Rim 6:16–18;

Al 12:11.

b vss pekkel.

3 1a 1 Ne 18:7.

2a 1 Ne 2:20;

vss obljubljena dežela.

3a 2 Ne 9:53.

4a 1 Mz 39:1–2; 45:4;

49:22–26;

1 Ne 5:14–16.

b 1 Mz 37:29–36.

5a rjs 1 Mz 50:24–38

(Dodatek);

2 Ne 4:1–2.

b JakK 2:25.

“vejo; ne Mesija, ampak vejo, ki se bo odlomila, vendar pa naj se v Gospodovih zavezah pomni, da se jim bo ^aMesija prikazal v poslednjih dneh, v duhu moči, da jih bo iz ^tteme privedel na svetlo — da, iz skrite teme in iz ujetništva v svobodo.

6 Kajti Jožef je resnično pričeval, rekoč: “Vidca bo Gospod, moj Bog, vzdignil, ki bo izvoljeni videc za sad mojih ^bledij.

7 Da, Jožef je resnično rekel: Tako mi govori Gospod: Izvoljenega ^avidca bom vzdignil iz sadu tvojih ledij; in visoko ga bodo cenili med sadom tvojih ledij. In zapovedal mu bom, da bo opravljal delo za sad tvojih ledij, svojih bratov, ki bo zanje velike vrednosti, in sicer da jih bo privedlo k spoznanju o zavezah, ki sem jih sklenil s tvojimi očeti.

8 In zapovedal mu bom, da ne bo opravljal ^adrugega dela, razen dela, ki mu ga bom zapovedal. In napravil ga bom mogočnega v svojih očeh; kajti opravljal bo moje delo.

9 In velik bo kakor ^aMojzes, za katerega sem rekel, da vam ga bom vzdignil, da bo ^brešil moje ljudstvo, o Izraelova hiša.

10 In Mojzesa bom vzdignil, da

bo tvoje ljudstvo rešil iz egiptovske dežele.

11 Iz sadu tvojih ledij pa bom vzdignil vidca; in dal mu bom ^amoč, da bo moja besedo obelodanil za potomstvo tvojih ledij — in moje besede ne bo samo obelodanil, govori Gospod, ampak jih bo o moji besedi, ki se bo že širila med njimi, prepričal.

12 Zatorej bo sad tvojih ledij ^azapisoval; in sad ^bJudovih ledij bo ^czapisoval; in to, kar bo zapisal sad tvojih ledij, in tudi to, kar bo zapisal sad Judovih ledij, bo zraslo skupaj, da bo ^dzmedlo lažne nauke in pomirilo prepire in vzpostavilo mir med sadom tvojih ledij in jih v poslednjih dneh ^eprivedlo k ^fspoznanju o njihovih očetih in tudi k spoznanju o mojih zavezah, govori Gospod.

13 In v šibkosti bo postal močan tisti dan, ko se bo moje delo začelo med vsem mojim ljudstvom, da boš obnovljena, o Izraelova hiša, govori Gospod.

14 In tako je prerokoval Jožef, rekoč: Glejte, tistega vidca bo Gospod blagoslovil; in tisti, ki si ga bodo prizadevali pokončati, bodo zmedeni; kajti obljuba, ki sem jo prejel od Gospoda, o sadu mojih ledij, se bo izpolnila. Glejte,

5c 1 Mz 49:22–26;
1 Ne 15:12; 19:24;
vss Gospodov
vinograd.

d 2 Ne 6:14;
NaZ 3:16–20.

e Iz 42:16.

6a 3 Ne 21:8–11;
Mrm 8:16;
vss videc.

b NaZ 132:30.

7a vss Smith ml., Joseph.

8a NaZ 24:7, 9.

9a Mz 1:41.

b 2 Mz 3:7–10;

1 Ne 17:24.

11a NaZ 5:3–4.

12a vss Mormonova
knjiga.

b 1 Ne 13:23–29.

c vss Sveto pismo.

d Ezk 37:15–20;

1 Ne 13:38–41;

2 Ne 29:8; 33:10–11.

e Mor 1:4.

f 1 Ne 15:14;

2 Ne 30:5;

Mrm 7:1, 5, 9–10.

prepričan sem, da se bo ta obljuba izpolnila;

15 In "imenoval se bo po meni; in po očetovem ^bimenu. In bo kakor jaz; kajti to, kar bo Gospod po njegovi roki obelodanil z Gospodovo močjo, bo moje ljudstvo privedlo v odrešitev.

16 Da, tako je prerokoval Jožef: O tem sem prepričan, prav kakor sem prepričan o Mojzesovi obljubi; kajti Gospod mi je rekel: Tvoje potomstvo bom "ohranil za vekomaj.

17 In Gospod je rekel: Vzdignil bom Mojzesa; in dal mu bom moč v palici; in sodbo mu bom dal v pisanju. Vendarle njegovega jezika ne bom razvezal, da bo veliko govoril, kajti ne bom ga napravil mogočnega v govoru. Toda s prstom lastne roke mu bom "napisal svojo postavo; in napravil mu bom ^bgovornika.

18 In Gospod mi je prav tako rekel: Za sad tvojih ledij ga bom vzgojil; in napravil mu bom govornika. In glej, zapovedal mu bom, da bo zapisal zapis sadu tvojih ledij za sad tvojih ledij; in govornik tvojih ledij bo to razglasil.

19 In besede, ki jih bo zapisal, bodo besede, ki so v moji modrosti potrebne, da bodo šle k "sadu tvojih ledij. In tako bo, kakor če bi jim sad tvojih ledij klical ^biz prahu; kajti poznam njihovo vero.

20 In "klicali bodo iz prahu; da,

in sicer svoje brate h kesanju, in sicer ko bo za njimi prešlo veliko rodov. In zgodilo se bo, da bo njihov klic šel, in sicer glede na preprostost njihovih besed.

21 Zaradi njihove vere bodo njihove "besede šle iz mojih ust k njihovim bratom, ki so sad tvojih ledij; in šibkost njihovih besed bom po njihovi veri napravil močno v spomin na zavezo, ki sem jo sklenil s tvojimi očeti.

22 In sedaj, glej, moj sin Jožef, tako je "prerokoval moj očak.

23 Zatorej si zaradi te zaveze blagoslovljen; kajti tvoje potomstvo ne bo pokončano, kajti prisluhnili bodo besedam knjige.

24 In med njimi bo vstal mogočni, ki bo napravil veliko dobrega tako v besedi kot v dejanju in bo orodje v Božjih rokah, silne vere, da bo delal velika čudesa in bo naredil tisto, kar je veliko v Božjih očeh, da bo izvedel veliko obnovo v Izraelovi hiši in med potomstvom tvojih bratov.

25 In sedaj, blagor ti, Jožef. Glej, majhen si; zatorej prisluhni besedam svojega brata Nefija in zgodilo se ti bo, in sicer glede na besede, ki sem jih govoril. Pomni besede svojega umirajočega očeta. Amen.

4. POGLAVJE

Lehi svetuje svojemu potomstvu in

15a NaZ 18:8.

b JS – ŽZ 1:3.

16a 1 Mz 45:1–8.

17a 5 Mz 10:2, 4;

Mz 2:1.

b 2 Mz 4:16.

19a NaZ 28:8.

b Iz 29:4;

2 Ne 27:13; 33:13;

Mrm 9:30;

Mor 10:27.

20a 2 Ne 26:16;

Mrm 8:23.

21a 2 Ne 29:2.

22a 2 Ne 3:5.

ga blagoslovi. — Umre in pokopljejo ga. — Nefi slavi v Božji dobroti. — Nefi vekomaj zaupa v Gospoda. Med letoma 588 in 570 pr. Kr.

IN sedaj jaz, Nefi, govorim glede prerokb, o katerih je govoril oče glede ^aJožefa, ki so ga odpeljali v Egipt.

2 Kajti glejte, resnično je prerokoval glede vsega svojega potomstva. In ^aprerokb, ki jih je zapisal, ni veliko večjih. In prerokoval je glede nas in naših prihodnjih rodov; in zapisane so na medeninate plošče.

3 Zatorej je oče, ko je prenehal govoriti glede Jožefovih prerokb, poklical Lamanove otroke, njegove sinove in njegove hčere, in jim rekel: Glejte, sinovi moji in hčere moje, ki ste sinovi in hčere mojega ^aprvorojenca, želel bi, da bi nastavili uho mojim besedam.

4 Kajti Gospod Bog je rekel, da: ^aČe boste izpolnjevali moje zapovedi, boste v deželi uspevali, če pa mojih zapovedi ne boste izpolnjevali, boste ločeni od moje navzočnosti.

5 Toda glejte, sinovi moji in hčere moje, ne morem v grob, če vam ne pustim ^ablagoslova; kajti glejte, vem da ne boste skrenili, če boste vzgojeni ^btako, kot bi morali biti.

6 Če ste zatorej prekleti, glejte,

vam puščam svoj blagoslov, da vam bo prekletstvo lahko odvzeto in bodo zanj odgovarjali vaši ^astarši.

7 Zatorej zaradi mojega blagoslova Gospod Bog ^ane bo dopustil, da se boste pogubili; zatorej bo za vekomaj ^bmilosten z vami in z vašim potomstvom.

8 In zgodilo se je, da je oče, ko je prenehal govoriti Lamanovim sinovom in hčeram, dal predse privedi Lemuelove sinove in hčere.

9 In spregovoril jim je, rekoč: Glejte, sinovi moji in hčere moje, ki ste sinovi in hčere mojega drugorojenega sina; glejte, puščam vam isti blagoslov, kakršnega sem pustil Lamanovim sinovom in hčeram; zatorej ne boste povsem pokončani; ampak bo vaše potomstvo nazadnje blagoslovljeno.

10 In zgodilo se je, da je oče, ko jim je prenehal govoriti, glej, spregovoril ^aIzmaelovim sinovom, da, in sicer vsej njegovi hiši.

11 In ko jim je prenehal govoriti, je spregovoril Samu, rekoč: Blagor tebi in tvojemu potomstvu; kajti deželo boš podedoval kakor tvoj brat Nefi. In tvoje potomstvo bo prišteto k njegovemu potomstvu; in prav kakor tvoj brat boš in tvoje potomstvo kakor njegovo potomstvo; in v vseh svojih dneh boš blagoslovljen.

12 In zgodilo se je, da se je moj

4 1a 1 Mz 39:1–2.

2a 2 Ne 3:5.

3a vss prvorojenec — Prvorojeni.

4a 2 Ne 1:9.

5a vss patriarhalni

blagoslov.

b Prg 22:6.

6a NaZ 68:25–29.

7a 2 Ne 30:3–6;

NaZ 3:17–18.

b 1 Ne 13:31;

2 Ne 10:18–19;

JakK 3:5–9;

He 15:12–13.

10a 1 Ne 7:6.

oče, Lehi, potem ko je govoril vsej svoji hiši glede na občutke svojega srca in Gospodovega Duha, ki je bil v njem, postaral. In zgodilo se je, da je umrl in bil pokopan.

13 In zgodilo se je, da so se ne veliko dni po njegovi smrti Laman in Lemuel in Izmaelovi sinovi razjezili name zaradi Gospodovih opominjanj.

14 Kajti jaz, Nefi, sem jim bil primoran govoriti glede na njegovo besedo; kajti veliko sem jim govoril in pred svojo smrtjo tudi moj oče; veliko teh besed je zapisanih na moje "druge plošče; kajti bolj zgodovinski del je zapisan na moje druge plošče.

15 In na "te zapisujem stvari svoje duše in veliko od svetih spisov, ki so vgravirane na medenastih ploščah. Kajti duša se mi radosti nad svetimi spisi in moje srce jih ^bpremišljuje in jih zapisuje za "učenje in v korist mojih otrok.

16 Glejte, "duša se mi radosti v Gospodovih stvareh; in moje ^bsrce nenehno premišljuje o tem, kar sem videl in slišal.

17 Vendar mi navkljub Gospodovi veliki "dobroti, ko mi je pokazal svoja velika in čudovita dela, srce vzklika: O kako ^bbeden človek sem! Da, srce se mi žalosti zaradi mojega mesa; moja duša je potrta zaradi mojih krivičnosti.

18 Obdan sem zaradi skušnjav in grehov, ki me tako zlahka "oblegajo.

19 In ko se želim radostiti, mi srce ječi zaradi mojih grehov; vendar vem, v koga zaupam.

20 Moj Bog je bil moja opora; voddil me je skozi moje stiske v divjini; in obvaroval me je na vodah velike globočine.

21 Navdal me je s svojo "ljubeznijo, prav da mi izčrpava meso.

22 Zmedel je moje "sovražnike, tako da je napravil, da so se pred menoj tresli.

23 Glejte, podnevi je slišal moj klic in ponoči mi je v "videnjih dal spoznanje.

24 In podnevi sem postal neustrašen v goreči "molitvi pred njim; da, glas sem poslal na višave; in angeli so prišli dol in mi služili.

25 In na krilih njegovega Duha je bilo moje telo "odvedeno na silno visoke gore. In moje oči so videle velike stvari, da, in sicer prevelike za človeka; zato mi je bilo ukazano, naj jih ne zapišem.

26 O potem, če sem videl tako velike stvari, če je Gospod v svoji blagohotnosti do človeških otrok obiskal ljudi v tolikšni milosti, "zakaj bi zaradi mojih stisk moje srce jokalo in se moja duša mudila v dolini žalosti in se moje meso trošilo in moje moči pešale?

14a 1 Ne 1:16–17; 9:4.

15a 1 Ne 6:4–6.

b vss premišljevat;
sveti spisi.

c 1 Ne 19:23.

16a vss zahvala —
zahvaljevanje.

b vss srce.

17a 2 Ne 9:10;

NaZ 86:11.

b Rim 7:24.

18a Rim 7:21–23;

Heb 12:1;

Al 7:15.

21a vss ljubezen.

22a 1 Ne 17:52.

23a vss videnje.

24a Jak 5:16;

1 Ne 2:16.

25a 1 Ne 11:1;

Mz 1:1–2.

26a Ps 43:5.

27 In zakaj bi zaradi svojega mesa "podlegel grehu? Da, zakaj bi se vdal ^bskušnjavam, da bi imel zlodej mesto v mojem srcu, da bi mi skalil "mir in mi prizadel dušo? Zakaj sem jezen zaradi svojega sovražnika?

28 Prebudi se, duša moja! Nič več ne hiraj v grehu! Raduj se, o srce moje, in ne dajaj več prostora "sovražniku moje duše!

29 Ne jezi se spet zaradi mojih sovražnikov! Ne pešaj mojih moči zaradi mojih stisk!

30 Raduj se, o srce moje, in kliči h Gospodu in reci: O Gospod, vekomaj te bom slavil; da, duša se mi bo radostila v tebi, moj Bog in "skala moje odrešitve.

31 O Gospod, mar boš odkupil mojo dušo? Mar me boš rešil iz rok mojih sovražnikov? Mar boš napravil, da se bom lahko tresel pred pojavo "greha?

32 Naj bodo vrata pekla ne-nehno zaprta pred menoj, ker je moje "srce strto in je moj duh skesan! O Gospod, ne zapri vrat svoje pravičnosti pred menoj, da bom lahko ^bhodil po poti globoke doline, da bom lahko čvrsto na ravni cesti!

33 O Gospod, ogrni me z ogrinjalom svoje pravičnosti! O Gospod, pripravi mi pot za pobeg pred mojimi sovražniki! Zravnaj

pot pred menoj! Ne postavljalj mi kamna spotike na pot — ampak pot pred menoj očisti in ne oviraj moje poti, ampak poti mojega sovražnika.

34 O Gospod, zaupal sem vate in vate bom vekomaj "zaupal. Ne bom ^bzaupal v roko iz mesa, kajti vem, da je preklet, ki "zaupa v roko iz mesa. Da, preklet je, ki zaupa v človeka oziroma se opira na roko iz mesa.

35 Da, vem da bo Bog "obilno dal temu, ki ga prosi. Da, moj Bog mi bo dal, če ga ne bom ^bprosil "nepripravo; zato bom povzdignil svoj glas k tebi; da, klical bom k tebi, moj Bog, ^dskala moje pravičnosti. Glej, moj glas se bo vekomaj dvigal k tebi, moja skala in moj večni Bog. Amen.

5. POGLAVJE

Nefijci se ločijo od Lamancev, izpolnjujejo Mojzesovo postavo in zgradijo tempelj. — Lamanci so zaradi svoje nevere ločeni od Gospodove navzočnosti, so prekleti in postanejo bič za Nefijce. Med letoma 588 in 559 pr. Kr.

GLEJTE, zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, veliko klical h Gospodu, svojemu Bogu, zaradi "jeze mojih bratov.

2 Toda glejte, v njiju je jeza do

27a Rim 6:13.
b vss skušnjava — skušati.

c vss mir.
28a vss hudič.

30a 1 Kor 3:11;
vss skala.

31a Rim 12:9;
Al 13:12.

32a vss strto srce.
b vss hoditi —

hoditi z Bogom.

34a vss zaupanje.
b Ps 44:7–9.

c Jer 17:5;
Mrm 3:9; 4:8.

35a Jak 1:5.

b vss molitev.

c He 10:5.

d 5 Mz 32:4.

5 1a 2 Ne 4:13–14.

mene rasla, tako da sta si prizadevala, da bi mi vzela življenje.

3 Da, nad menoj sta godrnjala, rekoč: Najin mlajši brat nama misli ^avladati; in zaradi njega smo imeli hude preizkušnje; zato je ga sedaj ubijva, da naju njegove besede ne bodo več prizadele. Kajti glejte, ne bomo ga imeli za vladarja; kajti nama, ki sva starejša brata, pripada, da vladava tem ljudem.

4 Na te plošče torej ne zapisujem vseh besed, ki sta jih godrnjala nad menoj. Vendar mi zadostuje, če rečem, da sta si prizadevala, da bi mi vzela življenje.

5 In zgodilo se je, da me je Gospod ^aposvaril, naj jaz, ^bNefi, odidem od njiju in zbežim v divjino, in vsi tisti, ki želijo z menoj.

6 Zatorej se je zgodilo, da sem jaz, Nefi, s seboj vzel svojo družino in tudi ^aZorama in njegovo družino in Sama, svojega starejšega brata, in njegovo družino in Jakoba in Jožefa, svoja mlajša brata, in tudi svoje sestre in vse tiste, ki so hoteli z menoj. In vsi tisti, ki so hoteli z menoj, so bili tisti, ki so verjeli v Božja ^bsvarila in razodetja; zato je so prisluhnili mojim besedam.

7 In vzeli smo šotore in vse, kar smo lahko, in po divjini potovali veliko dni. In potem ko smo

potovali veliko dni, smo si postavili šotore.

8 In moji ljudje so želeli, da bi kraj poimenovali ^aNefi; zato je smo ga poimenovali Nefi.

9 In vsi tisti, ki so bili z menoj, so se odločili, da se bodo imenovali Nefijevo ^aljudstvo.

10 In glede na Mojzesovo ^apostavbo smo si v vsem prizadevali izpolnjevati Gospodove sodbe in predpise in zapovedi.

11 In Gospod je bil z nami; in silno smo uspevali; kajti sejali smo seme in spet želi v obilju. In začeli smo gojiti drobnico in govedo in živali vsake vrste.

12 In jaz, Nefi, sem prinesel tudi zapise, ki so bili vgravirani na ^amedeninastih ploščah; in tudi ^bkroglo oziroma ^ckompas, ki ga je za mojega očeta pripravila Gospodova roka, glede na to, kar je zapisano.

13 In zgodilo se je, da smo v deželi začeli silno uspevati in se množiti.

14 In jaz, Nefi, sem vzel Labanov ^ameč in sem po zgledu tega naredil veliko mečev, da bi ljudstvo, ki se je sedaj imenovalo ^bLamanci, kakor koli ne prišlo nad nas in nas pokončalo; kajti vedel sem za njihovo sovraštvo do mene in mojih otrok in tistih, ki so se imenovali moje ljudstvo.

3a 1 Ne 16:37–38;
Moz 10:14–15.

5a vss navdih —
navdihniti.

b Moz 10:13.

6a 1 Ne 4:35; 16:7;
2 Ne 1:30–32.

b vss svarilo — svariti.

8a Om 1:12, 27;
Moz 9:1–4; 28:1.

9a JakK 1:13–14.

10a 2 Ne 11:4;

vss Mojzesova postava.

12a Moz 1:3–4;
vss plošče.

b Moz 1:16.

c 1 Ne 16:10, 16, 26;
18:12, 21;

Al 37:38–47;

NaZ 17:1.

14a 1 Ne 4:9;

JakK 1:10;

MrmB 1:13.

b vss Lamanci.

15 In svoje ljudstvo sem učil graditi zgradbe in delati z vsakovrstnim lesom in "železom in bakrom in bronom in jeklom in zlatom in srebrom in dragocenimi rudami, ki jih je bilo v velikem obilju.

16 In jaz, Nefi, sem zgradil "tempelj; in zgradil sem ga po zgledu ^bSalomonovega templja, le da ni bil zgrajen iz toliko ^cdragocenosti; kajti v deželi jih ni bilo najti, zato je ga ni bilo moč zgraditi tako kot Salomonov tempelj. Način gradnje pa je bil kakor pri Salomonovem templju; in izdelava le-tega je bila silno izvrstna.

17 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, svojemu ljudstvu naročil, naj bodo ^adelavni in naj delajo s svojimi rokami.

18 In zgodilo se je, da so hoteli, da bi bil jaz njihov ^akralj. Ampak jaz, Nefi, sem si želel, da ne bi imeli kralja; vendar sem zanje naredil glede na to, kar je bilo v moji moči.

19 In glejte, mojim bratom so se izpolnile Gospodove besede, ki jih je govoril glede njih, da bom njihov ^avladar in ^bučitelj. Zatorej sem jim bil glede na Gospodove zapovedi za vladarja in učitelja do tedaj, ko so si prizadevali, da bi mi vzeli življenje.

20 Zatorej se je izpolnila Gospodova beseda, ki mi jo je govoril,

rekoč, da: Če ^ane bodo prisluhnili tvojim besedam, bodo ^bločeni od Gospodove navzočnosti. In glejte, bili so ločeni od njegove navzočnosti.

21 In napravil je, da je zaradi njihove krivičnosti nadnje prišlo ^aprekletstvo, da, in sicer hudo prekletstvo. Kajti glejte, do njega so bili trdosrčni, da so postali kakor kremen; zatorej je, ker so bili beli in silno zali in ^bočarljivi, da ne bi privlačili mojega ljudstva, Gospod Bog napravil, da je nadnje prišla temna ^ckoža.

22 In tako govori Gospod Bog: Napravil bom, da bodo tvojemu ljudstvu ^aostudni, razen če se bodo svojih krivičnosti pokesali.

23 In preketo bo potomstvo njega, ki se bo ^apomešal z njihovim potomstvom; kajti prekleti bodo, in sicer z istim prekletstvom. In Gospod je govoril in bilo je storjeno.

24 In zaradi prekletstva, ki je bilo nad njimi, so postali ^abrezdelno ljudstvo, polni objestnosti in prekanjenosti, in v divjini so lovili roparske zveri.

25 In Gospod Bog mi je rekel: Ti bodo bič za tvoje potomstvo, da bodo v njih obudili spomin name; in če se me ne bodo spominjali in prisluhnili mojim besedam, jih bodo bičali prav do propada.

15a Etr 10:23.

16a vss tempelj,
Gospodova hiša.

b 1 Kr 6;

2 Krn 3.

c NaZ 124:26–27.

17a 1 Mz 3:19;

NaZ 42:42.

18a JakK 1:9, 11.

19a 1 Ne 2:22.

b vss učitelj — učiti.

20a 2 Ne 2:21.

b Al 9:14.

21a vss prekletstvo.

b 4 Ne 1:10.

c 2 Ne 26:33;

3 Ne 2:14–16.

22a 1 Ne 12:23.

23a vss poroka — poročiti se, versko mešana zakonska zveza.

24a vss brezdelje — brezdelen.

26 In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, "posvetil Jakoba in Jožefa, da bosta duhovnika in učitelja v deželi mojega ljudstva.

27 In zgodilo se je, da smo živelj srečno.

28 In od časa, ko smo zapustili Jeruzalem, je minilo trideset let.

29 In jaz, Nefi, sem na ploščah, ki sem jih doslej naredil, vodil zapise o svojem ljudstvu.

30 In zgodilo se je, da mi je Gospod Bog rekel: Napravi "druge plošče; in nanje boš vgraviral veliko tega, kar je dobro v mojih očeh, v korist svojega ljudstva.

31 Zatorej sem jaz, Nefi, da bi bil poslušen Gospodovim zapovedim, šel in napravil "te plošče, na katere sem to vgraviral.

32 In vgraviral sem to, kar je povšeči Bogu. In če je moje ljudstvo zadovoljno z Božjimi stvarmi, bodo zadovoljni z mojimi gravurami, ki so na teh ploščah.

33 In če si moje ljudstvo želi poznati podrobnejši del zgodovine mojega ljudstva, morajo raziskati moje druge plošče.

34 In zadostuje mi, če rečem, da je minilo štirideset let in že smo imeli vojne in prepire s svojimi brati.

6. POGlavJE

Jakob pripoveduje o judovski zgodovini: babilonsko ujetništvo in vrnitev; delovanje in križanje Izraelovega Svetega; pomoč, ki pride

od drugih narodov; in obnova Judov v poslednjih dneh, ko bodo verjeli v Mesija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

BESEDE Jakoba, Nefijevega brata, ki jih je govoril Nefijevemu ljudstvu:

2 Glejte, moji ljubljene bratje, jaz, Jakob, ki me je Bog poklical in sem bil posvečen po svetem redu in me je posvetil moj brat Nefi, na katerega gledate kot na "kralja oziroma zaščitnika in od katerega ste odvisni, kar zadeva varnost, glejte, veste, da sem vam silno veliko govoril.

3 Vendar vam spet govorim; kajti vašim dušam želim blaginjo. Da, velika je moja zaskrbljenost zavoljo vas; in sami veste, da je bilo vedno tako. Kajti opominjal sem vas z vso marljivostjo; in učil sem vas besede mojega očeta; in govoril sem vam glede vsega, kar je zapisano od stvarjenja sveta.

4 In sedaj, glejte, govoril bi vam glede tega, kar je in kar bo prišlo; zatorej vam bom bral "Izaijeve besede. In to so besede, ki jih je moj brat želel, naj vam jih govorim. In govorim zavoljo vas, da se boste lahko učili in poveličevali ime vašega Boga.

5 In sedaj, besede, ki jih bom bral, so te, ki jih je Izaija govoril glede vse Izraelove hiše; zatorej se boste z njimi lahko poistovetili, kajti iz Izraelove hiše ste. In veliko je tega, o čemer je govoril

Izaija, s čimer se lahko poistovetite, ker ste iz Izraelove hiše.

6 In to so torej besede: "Tako govori Gospod Bog: Glejte, dvignil bom svojo roko k drugim narodom in ljudem postavil svoje ^bmerilo; in na rokah bodo nosili tvoje sinove in na ramenih bodo nosili tvoje hčere.

7 In kralji bodo tvoji skrbniki in njihove kraljice tvoje dojlje; priklonili se ti bodo z obrazom proti zemlji in ti lizali prah z nog; in vedel boš, da sem jaz Gospod; kajti ne bo jih sram, ki ^ačakajo name.

8 In sedaj bi jaz, Jakob, želel nekoliko govoriti glede teh besed. Kajti glejte, Gospod mi je pokazal, da so bili tisti, ki so bili v ^aJeruzalemu, od koder smo prišli, pobiti in ^bodpeljani v ujetništvo.

9 Vendar mi je Gospod pokazal, da se bodo spet ^avrnili. In pokazal mi je tudi, da se jim bo Gospod Bog, Izraelov Sveti, prikazal v mesu; in potem ko se jim bo prikazal, ga bodo bičali in ga ^bkrižali glede na besede angela, ki mi je to govoril.

10 In potem ko bodo postali trdosrčni in trdovratni do Izraelovega Svetega, glejte, jih bodo doletele ^asodbe Izraelovega Svetega.

In prišel bo dan, ko bodo udarjeni in prizadeti.

11 Zatorej bodo številni, potem ko bodo preganjani sem ter tja, kajti tako govori angel, trpeli v mesu in zaradi molitev zvestih jim ne bo dopuščeno umreti; razkropljeni bodo in udarjeni in osovraženi; vendar bo Gospod z njimi milosten, da bodo, ^ako bodo ^bspoznali svojega Odkupitelja, spet ^czbrani v deželah svoje dediščine.

12 In blagor ^adrugim narodom, tistim, o katerih je prerok zapisal; kajti glejte, če bo tako, da se bodo pokesali in se ne bodo bojevali s Sionom in se ne bodo pridružili tisti mogočni in ^bnagnusni cerkvi, bodo odrešeni; kajti Gospod Bog bo izpolnil svoje ^czaveze, ki jih je sklenil s svojimi otroki; in zaradi tega je prerok to zapisal.

13 Zatorej jim bodo tisti, ki se bojujejo s Sionom in Gospodovim ljudstvom zaveze, lizali prah z nog; in Gospodovo ljudstvo se ne bo ^asramovalo. Kajti Gospodovo ljudstvo so ti, ki ga ^bčakajo; kajti še vedno čakajo Mesijev prihod.

14 In glejte, glede na prerokove besede si bo Mesija spet v ^adrugo zadal, da jih bo obnovil; zatorej se jim bo ^bprikazal v moči in veliki

6a Iz 49:22–23.

b vss zastava.

7a NaZ 133:45;

Mz 1:6.

8a Est 2:6;

1 Ne 7:13;

2 Ne 25:10;

Om 1:15;

He 8:20–21.

b 2 Kr 24:10–16; 25:1–12;

vss Izrael,

razkropitev Izraela.

9a 1 Ne 10:3.

b 1 Ne 19:10, 13;

Moz 3:9;

3 Ne 11:14–15;

vss križanje.

10a Mt 27:24–25.

11a 1 Ne 22:11–12;

2 Ne 9:2.

b Oz 3:5.

c vss Izrael, zbiranje

Izraela.

12a 1 Ne 14:1–2;

2 Ne 10:9–10.

b vss hudič,

hudičeva cerkev.

c vss Abrahamova

zaveza.

13a 3 Ne 22:4.

b Iz 40:31;

1 Ne 21:23;

NaZ 133:45.

14a Iz 11:11;

2 Ne 25:17; 29:1.

b 2 Ne 3:5.

slavi, da bo ^cpokončal njihove sovražnike, ko bo prišel tisti dan, ko bodo verjeli vanj; in nikogar ne bo pokončal, ki bo verjel vanj.

15 In tisti, ki vanj ne bodo verjeli, bodo ^apokončani tako z ^bog-njem kot z divjim viharjem in s potresi in s prelivanjem krvi in s ^ckugo in z lakoto. In vedeli bodo, da Gospod je Bog, Izraelov Sveti.

16 ^aKajti mar bo mogočnemu plen odvzet oziroma bo po ^bzakonu ujetnik izročen?

17 Toda tako govori Gospod: Celo ^aujetniki mogočnega bodo odpeljani in plen strašnega bo rešen; kajti ^bmogočni Bog bo ^crešil svoje ljudstvo zaveze. Kajti tako govori Gospod: Prepiral se bom z njimi, ki se prepirajo s teboj —

18 in hranil jih bom, ki te zatirajo, z njihovim lastnim mesom; in pijani bodo od svoje lastne krvi kakor od sladkega vina; in vse meso bo vedelo, da sem jaz, Gospod, tvoj Odrešenik in tvoj ^aOdkupitelj, Jakobov ^bMogočni.

7. POGLAVJE

Jakob nadaljuje z branjem iz Izaije: Izaija govori mesijansko. — Mesija bo imel jezik učenih. — Hrbet bo nastavil tistim, ki ga bodo

udarjali. — Ne bodo ga zmedli. — Primerjajte s petdesetim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

DA, kajti tako govori Gospod: Sem te mar odslovil oziroma sem te za vekomaj izvrigel? Kajti tako govori Gospod: Kje je ločitveni list tvoje matere? Komu sem te odslovil oziroma kateremu svojih upnikov sem te prodal? Da, komu sem te prodal? Glej, zavoljo svojih krivičnosti si se ^aprodal in zavoljo tvojih prestopkov je tvoja mati odslovljena.

2 Zatorej, ko sem prišel, ni bilo nikogar; ko sem ^aklical, da, ni bilo nikogar, ki bi odgovoril. O Izraelova hiša, ali je moja roka res prekratka, da ne morem odkupiti, oziroma mar nimam moči rešiti? Glejte, s svojo grajo izsušujem ^bmorje, njihove ^creke spreminjam v divjino in njihove ^dribe, da zaudarjajo, ker so vode usah-nile, in umirajo zaradi žeje.

3 Nebo obláčim v ^ačrnino in ^braševnik mu napravim za ogrinjalo.

4 Gospod Bog mi je dal ^ajezik učenih, da bom vedel, kako ti ob pravem času govoriti besedo, o Izraelova hiša. Ko si utrujena, te prebuja jutro za jutrom. Prebuja mi uho, da slišim kakor učeni.

14c 1 Ne 22:13–14.

15a 2 Ne 10:16; 28:15;

3 Ne 16:8;

vss poslednji dnevi.

b JakK 6:3.

c NaZ 97:22–26.

16a Iz 49:24–26.

b Tj. Gospodovo ljudstvo zaveze, navedeno v 17.v.

17a 1 Ne 21:25.

b vss Jehova.

c 2 Kr 17:39.

18a vss Odkupitelj.

b 1 Mz 49:24;

Iz 60:16.

7 1a vss odpad — odpadništvo.

2a Prg 1:24–25;

Iz 65:12;

Al 5:37.

b 2 Mz 14:21;

Ps 106:9;

NaZ 133:68–69.

c Joz 3:15–16.

d 2 Mz 7:21.

3a 2 Mz 10:21.

b Raz 6:12.

4a Lk 2:46–47.

5 Gospod Bog mi je odprl ^auho in nisem bil uporniški, niti nisem obrnil hrbta.

6 Hrbet sem nastavil tistemu, ki me je ^audarjal, in lica tem, ki so mi pulili brado. Obraza nisem skrnil pred sramotenjem in pljuvanjem.

7 Kajti Gospod Bog mi bo pomagal, zato se ne bom zmedel. Zato je moj obraz postal trd kakor kremen in vem, da ne bom osramočen.

8 In Gospod je blizu in opravičuje me. Kdo se bo prepiral z menoj? Stopiva skupaj. Kdo je moj nasprotnik? Naj se mi približa in udaril ga bom z močjo svojih ust.

9 Kajti Gospod Bog mi bo pomagal. In vsi ti, ki me bodo ^aobsojali, glejte, vsi ti se bodo postarali kot oblačilo in razjedel jih bo molj.

10 Kdo je med vami, ki se boji Gospoda, ki je poslušen ^aglasu njegovega služabnika, ki hodi v temi in nima luči?

11 Glejte, vsi vi, ki netite ogenj, ki vas bo zaobjel z iskrami, hodite v luči ^asvojega ognja in v iskrach, ki ste jih zanetili. To boste prejeli iz moje roke — legli boste v potrnosti.

8. POGlavJE

*Jakob nadaljuje z branjem iz Iza-
ije: V poslednjih dneh bo Gospod*

*tolažil Sion in zbral Izrael. — Od-
kupljeni bodo v Sion prišli sredi
velike radosti. — Primerjajte z Iza-
ijem 51 in 52:1–2. Med letoma 559
in 545 pr. Kr.*

PRISLUHnite mi, vi, ki sledite pravičnosti. Poglejte k ^askali, iz katere ste izklesani, in na odprto jamo, iz katere ste izkopani.

2 Poglejte k Abrahamu, svojemu ^aočetu, in k ^bSari, k njej, ki vas je rodila, kajti samo njega sem poklical in ga blagoslovil.

3 Kajti Gospod bo tolažil ^aSion, tolažil bo vse njegove opustele kraje in njegovo ^bdivjino bo napravil kot Eden in njegovo puščavo kot Gospodov vrt. Tamkaj bo najti radost in veselje, zahvaljevanje in glas napeva.

4 Prisluhni mi, ljudstvo moje; in nastavi mi uho, o narod moj; kajti od mene bo prišla ^apostava in svoje sodbe bom postavil za ^bluč ljudem.

5 Moja pravičnost je blizu; moja ^aodrešitev se je razširila in moja roka bo sodila ljudem. ^bOtoki me bodo čakali in v mojo roko bodo zaupali.

6 Povzdigni oči proti nebu in poglej na zemljo spodaj; kajti ^anebo bo ^bizginilo kot dim in zemlja se bo ^cpostarala kot oblačilo; in tisti, ki prebivajo na njej, bodo

5a NaZ 58:1.
6a Mt 27:26;
2 Ne 9:5.
9a Rim 8:31.
10a NaZ 1:38.
11a Sod 17:6.
8 1a vss skala.
2a 1 Mz 17:1–8;

NaZ 132:49.
b 1 Mz 24:36.
3a vss Sion.
b Iz 35:1–2, 6–7.
4a Oz. poučevanje, nauk.
Iz 2:3;
vss evangelij.
b vss Kristusova luč.

5a vss odrešitev.
b 2 Ne 10:20.
6a 2 Pt 3:10.
b Hebr. biti razkropljen.
Ps 102:26–28.
c Hebr. razpad.

umrli na enak način. Toda moja odrešitev bo za vekomaj in moja pravičnost ne bo odpravljena.

7 Prisluhnite mi, vi, ki poznate pravičnost, ljudstvo, v čigar srce sem zapisal svojo postavo, ne "bojte se očitkov ljudi, niti se ne bojte njihovih žalitev.

8 Kajti molj jih bo razjedel kakor oblačilo in črv jih bo razjedel kakor volno. Toda moja pravičnost bo za vekomaj in moja odrešitev iz roda v rod.

9 Prebudi se, prebudi se! Nadeni si "moč, o Gospodova roka, prebudi se kot v starodavnih dneh! Mar nisi ti ta, ki je razsekjal Rahaba in ranil zmaja?

10 Mar nisi ti ta, ki je posušil morje, vode velike globočine; ki je morske globine napravil za "pot odkupljenim, da so šli čez?

11 Zato se bodo Gospodovi "odkupljeni vrnili in ^bprepeva-joč prišli v Sion; in nad njihovimi glavami bosta večna radost in svetost; in dosegli bodo veselje in radost; potrto in "žalovane bosta zbežala.

12 "Jaz sem ta; da, jaz sem ta, ki vas tolaži. Glej, kdo si, da bi se moral ^bbati človeka, ki bo umrl, in sina človekovega, ki bo postal kakor ^ctrava?

13 In "pozabljaš Gospoda, svojega stvarnika, ki je razprostrl nebo in položil temelje zemlje, in

vsak dan si se nenehno bal zaradi zatiralčevega besa, kot da bi bil on pripravljen uničevati? In kje je zatiralčev bes?

14 Izgnanec v ujetništvu hiti, da bo lahko kmalu osvobojen in da ne bo umrl v jami, niti mu ne bo zmanjkalo kruha.

15 Toda jaz sem Gospod, tvoj Bog, čigar "valovi so bučali; Gospod nad vojskami mi je ime.

16 In svoje besede sem ti položil v usta in te skrtil v senco svoje roke, da lahko zasadam nebesa in položim temelje zemlje in rečem Sionu: Glej, ti si moje "ljudstvo.

17 Prebudi se, prebudi se, vstani, o Jeruzalem, ki si iz Gospodove roke pil iz "čaše njegovega ^bbesa — izpil si zadnje ostanke ožete čaše trepeta —

18 in med vsemi sinovi, ki so se mu rodili, ni nikogar, ki bi ga vodil; niti ga od vseh sinov, ki jih je vzgojil, ni, ki bi ga prijel za roko.

19 Ta dva "sinova sta prišla k tebi, kdo bo žaloval za teboj — tvoje opustošenje in tvoje uničenje in lakota in meč — in po kom te bom tolažil?

20 Tvoji sinovi so omedleli, razen teh dveh; ležijo na vogalih vseh ulic; kot divji bik v mreži so polni Gospodovega besa, Božje graje.

21 Zato sedaj poslušaj tole, ti, ki trpiš in si "pijan in ne od vina:

7a Ps 56:5, 11;

NaZ 122:9.

9a NaZ 113:7–8.

10a Iz 35:8.

11a vss odkupitev —

odkupiti — odkupljen.

b Iz 35:10.

c Raz 21:4.

12a NaZ 133:47; 136:22.

b Jer 1:8.

c Iz 40:6–8; 1 Pt 1:24.

13a Jer 23:27.

15a 1 Ne 4:2.

16a 2 Ne 3:9; 29:14.

17a Iz 29:9; Jer 25:15.

b Lk 21:24.

19a Raz 11:3.

21a 2 Ne 27:4.

22 Tako govori tvoj Gospod, Gospod in tvoj Bog ^azastopa stvar svojega ljudstva; glej, iz roke sem ti vzel čašo trepeta, ostanke čaše svojega besa; nikoli več ga ne boš spet pil.

23 Ampak jo bom ^apoložil v roke teh, ki ti prizadejajo bolečino; ki so tvoji duši rekli: Prikloni se, da bomo lahko šli čez — in svoje telo si polegel kakor tla in kakor ulico za te, ki so šli čez.

24 ^aPrebudi se, prebudi se, nadeni si svojo ^bmoč, o ^cSion, nadeni si svoja lepa oblačila, o Jeruzalem, sveto mesto, kajti odslej neobrezani in nečisti ^dne bodo več prihajali k tebi.

25 Otresi si prah, ^avstani, sedi, o Jeruzalem, odveži si ^bvezi z vratu, o ujeta sionska hči!

9. POGLAVJE

Jakob pojasni, da bodo Judje zbrani v vseh svojih obljubljenih deželah. — Odkupna daritev človeka odkupi od padca. — Telo umrlih bo vstalo iz groba in njihov duh iz pekla in iz raja. — Sodilo se jim bo. — Odkupna daritev odreši od smrti, iz pekla, pred hudičem in iz neskončnega mučenja. — Pravični bodo odrešeni v Božje kraljestvo. — Podane so kazni za greh. — Izraelov Sveti

je varuh pri vratih. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

IN sedaj, moji ljubljeni bratje, to sem prebral, da bi vi lahko vedeli glede Gospodovih ^azavez, s katerimi se je zavezal z vso Izraelovo hišo —

2 ki jih je po ustih svojih svetih prerokov govoril Judom, in sicer od začetka, iz roda v rod, dokler ne bo prišel čas, ko se bodo ^avrnili v pravo cerkev in Božjo čredo; ko bodo ^bzbrani doma v ^cdeželah svoje dediščine in se bodo naselili v vseh svojih obljubljenih deželah.

3 Glejte, moji ljubljeni bratje, to vam govorim, da se boste lahko radostili in za vekomaj ^ddvignili glavo zaradi blagoslovov, ki jih bo Gospod Bog podelil vašim otrokom.

4 Kajti vem, da ste številni od vas veliko raziskovali, da bi izvedeli o tem, kar bo prišlo; zatoj vem, da veste, da se mora naše meso iztrošiti in umreti; vendar bomo Boga videli v svojem ^atelesu.

5 Da, vem, da veste, da se bo v telesu prikazal tistim v Jeruzalemu, od koder smo prišli; kajti potrebno je, da bo med njimi; kajti nujno je, da veliki ^aStvarnik

22a Jer 50:34.

23a Zah 12:9.

24a Iz 52:1–2.

b NaZ 113:7–8.

c vss Sion.

d Jl 4:17.

25a Tj. dvigniti se iz prahu in sestati dostojanstveno, končno odkupljena.

b NaZ 113:9–10.

9 1a vss Abrahamova zaveza.

2a 2 Ne 6:11;

vss evangelijska obnova.

b vss Izrael, zbiranje Izraela.

c 2 Ne 10:7–8;

vss obljubljena dežela.

3a rjs Ps 24:7–10 (Dodatek).

4a Job 19:26;

Al 11:41–45; 42:23;

He 14:15;

Mrm 9:13.

5a vss ustvariti.

dopusti, da bo v mesu pokoren človeku in bo umrl za ^bvse ljudi, da bi mu bili vsi ljudje pokorni.

6 Kajti ker je nad vse ljudi prišla smrt, da bi se izpolnil milostni ^anačrt velikega Stvarnika, mora biti moč ^bvstajenja in vstajenje mora priti k človeku zaradi ^cpadca; in do padca je prišlo zaradi prestopka; in ker je človek padel, so bili ^dločeni od Gospodove navzočnosti.

7 Zatorej mora biti ^aneskončna ^bodkupna daritev — če neskončne odkupne daritve ne bi bilo, si ta propadljivost ne bi mogla nadeti nepropadljivosti. Zatorej bi moralo biti, da bi ^cprva sodba, ki je doletela človeka, ^dtrajala neskončno. In če bi bilo tako, bi se to meso moralo uleči v mater zemljo h gnitju in razpadanju, da ne bi več vstalo.

8 O Božja ^amodrost, njegova ^bmilost in ^cmilostljivost! Kajti glejte, če ^dmeso ne bi več vstalo, bi naš duh moral postati podvržen tistemu angelu, ki je ^epadel izpred navzočnosti večnega Boga in postal ^fhudič, da ne bo več vstal.

9 In naš duh bi neizogibno postal kakor on in postali bi hudiči, ^aangeli hudiču, ^bizključeni iz navzočnosti našega Boga in ostali bi z očetom ^claži, v bedi, kakor je on sam; da, s tem bitjem, ki je ^dpreslepil naša prva starša, ki se ^epreobraža kakor v ^fangela luči in človeške otroke hujska k ^gtajnim morilskim zvezam in vsakovrstnim tajnim delom teme.

10 O kako velika je dobrota našega Boga, ki nam pripravi pot za pobeg iz primeža te strašne pošasti; da, tiste pošasti ^asmrti in ^bpekla, ki jo imenujem telesna smrt in tudi duhovna smrt.

11 In zaradi načina ^arešitve našega Boga, Izraelovega Svetega, bo ^bsmrt, o kateri sem govoril, ki je telesna, izročila mrtve; smrt, ki je grob.

12 In ta ^asmrt, o kateri sem govoril, ki je duhovna smrt, bo izročila mrtve; ta duhovna smrt, ki je ^bpekkel; zatorej morata smrt in pekel izročiti mrtve in pekel mora izročiti ujete duhove in grob mora izročiti ujeta telesa in človeško telo in ^cduh se bosta ^dzdružila eno z

5b Jn 12:32;

2 Ne 26:24;

3 Ne 27:14–15.

6a vss načrt odkupitve.

b vss vstajenje.

c vss padec Adama in Eve.

d 2 Ne 2:5.

7a Al 34:10.

b vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

c Moz 16:4–5;

Al 42:6, 9, 14.

d Moz 15:19.

8a Job 12:13;

Abr 3:21;

vss modrost.

b vss milost — milosten.

c vss milostljivost.

d NaZ 93:33–34.

e Iz 14:12;

2 Ne 2:17–18;

Mz 4:3–4;

Abr 3:27–28.

f vss hudič.

9a JakK 3:11;

Al 5:25, 39.

b Raz 12:7–9.

c vss laganje.

d 1 Mz 3:1–13;

Moz 16:3;

Mz 4:5–19.

e 2 Kor 11:14;

Al 30:53.

f NaZ 129:8.

g vss tajne zveze.

10a Moz 16:7–8;

Al 42:6–15.

b vss pekel.

11a vss Rešitelj.

b vss smrt, telesna.

12a vss smrt, duhovna.

b NaZ 76:81–85.

c vss Duh.

d vss vstajenje.

drugim; in to je z močjo vstajenja Izraelovega Svetega.

13 O kako velik je "načrt našega Boga! Kajti po drugi strani mora Božji ^braj izročiti duhove pravičnih in grob izročiti telesa pravičnih; in duh in telo se ponovno "združita in vsi ljudje postanejo "združita in vsi ljudje postanejo nepropadljivi in ^dnesmrtni in so žive duše s ^epopolnim ^fspoznanjem tako kot mi v mesu, le da bomo imeli popolno spoznanje.

14 Zatorej bomo imeli popolno "spoznanje o vsej svoji ^bkrivdi in svoji nečistosti in svoji "goloti; in pravični bodo imeli popolno spoznanje o svoji radosti in svoji ^dpravičnosti, ^eoblečeni v ^fčistost, da, in sicer v ^goblačilo pravičnosti.

15 In zgodilo se bo, da se bodo morali vsi ljudje, potem ko bodo šli skozi to prvo smrt v življenje, ker bodo postali nesmrtni, pojaviti pred "sodnim stolom Izraelovega Svetega; in potem pride ^bsodba in potem se jim mora soditi glede na sveto Božjo sodbo.

16 In zagotovo kakor živí Gospod, kajti to je govoril Gospod Bog in to je njegova večna "beseda,

ki ne more ^bpreiti, da bodo ti, ki so pravični, še vedno pravični, in ti, ki so "umazani, bodo še vedno ^dumazani; zatorej so ti, ki so umazani, ^ehudič in njegovi angeli; in šli bodo v ^fvečni ogenj, pripravljen zanje; in njihovo mučenje je kakor ^gjezero ognja in žvepla, katerega plamen se dviga na veke vekov in nima konca.

17 O veličina in "pravica našega Boga! Kajti izvršuje vse svoje besede in izšle so iz njegovih ust in njegova postava se mora izpolniti.

18 Toda, glejte, pravični, "sveti Izraelovega Svetega, ti, ki so verjeli v Izraelovega Svetega, ti, ki so prenašali ^bkriže sveta in prezirali njegovo sramoto, bodo "podedovali Božje ^dkraljestvo, ki je bilo zanje pripravljeno od "osnovanja sveta, in njihova radost bo za ^fvekomaj polna.

19 O veličina milosti našega Boga, Izraelovega Svetega! Kajti svoje svete "reši pred tisto ^bstrašno pošastjo, hudičem, in smrtjo in "peklom in tistim jezerom ognja in žvepla, ki je neskončno mučenje.

20 O kako velika je "svetost na-

13a vss načrt odkupitve.

b NaZ 138:14–19;
vss raj.

c Al 11:43.

d vss nesmrtnost — nesmrten.

e vss popoln.

f NaZ 130:18–19.

14a Moz 3:25;
Al 5:18.

b vss krivda.

c Mrm 9:5.

d vss pravičnost — pravičen.

e Prg 31:25.

f vss čistost — čist.

g NaZ 109:76.

15a vss poslednja sodba.

b Ps 19:10;

2 Ne 30:9.

16a 1 Kr 8:56;

NaZ 1:38;

Mz 1:4.

b NaZ 56:11.

c vss umazanija — umazan.

d 1 Ne 15:33–35;

Al 7:21;

Mrm 9:14;

NaZ 88:35.

e vss hudič.

f Moz 27:28.

g Raz 21:8;

2 Ne 28:23;

NaZ 63:17.

17a vss pravica.

18a vss sveti.

b Lk 14:27.

c NaZ 45:58; 84:38.

d vss povzdignjenje.

e Al 13:3.

f vss večno življenje.

19a NaZ 108:8.

b 1 Ne 15:35.

c vss pekel.

20a vss svetost.

šega Boga! Kajti vse ^bve in ničesar ni, česar ne bi vedel.

21 In prišel bo na svet, da bo ^aodrešil vse ljudi, če bodo prisluhnili njegovemu glasu; kajti glejte, prenaša ^bbolečine vseh ljudi, da, bolečine vsakega živega bitja, tako moških, žensk kot otrok, ki pripadajo ^cAdamovi družini.

22 In to prenaša, da bi vstajenje prišlo na vse ljudi, da bi vsi stali pred njim na veliki in sodni dan.

23 In vsem ljudem zapove, da se morajo ^apokesati in se ^bkrstiti v njegovem imenu in imeti popolno vero v Izraelovega Svetega ali pa ne morejo biti odrešeni v Božje kraljestvo.

24 In če se ne bodo pokesali in verjeli v njegovo ^aime in se krstili v njegovem imenu in ^bvztrajali do konca, morajo biti ^cprekleti; kajti tako je govoril Gospod Bog, Izraelov Sveti.

25 Zatorej je dal ^apostavo; in kjer ^bpostava ni bila dana, tam ni kazni; in kjer ni kazni, tam ni obsodbe; in kjer ni obsodbe, tam zaradi odkupne daritve zanje veljajo

milosti Izraelovega Svetega, kajti rešeni so z njegovo močjo.

26 Kajti ^aodkupna daritev za dosti zahtevam njegove ^bpravice za vse tiste, ki jim ^cpostava ^dni bila dana, da so rešeni tiste strašne pošasti, smrti in pekla in hudiča in jezera ognja in žvepla, ki je neskončno mučenje; in povrnejo se k tistemu Bogu, ki jim je dal ^edih, ki je Izraelov Sveti.

27 Toda gorje mu, ki mu je bila ^apostava dana, da, ki ima vse Božje zapovedi kakor mi in ki jih krši in ki zapravlja dneve svoje preizkušnje, kajti njegovo stanje je strašno!

28 O prekanjeni zlodejev ^anačrt! O človeška ^bnečimrnost in šibkost in nespametnost! Če so ^cučeni, mislijo, da so ^dmodri, in ne prisluhnejo Božjemu ^enasvetu, kajti zapostavljajo ga, predpostavljajoč, da sami vedo, zatorej je njihova modrost nespametnost in jim ne koristi. In pogubljeni bodo.

29 Biti učen pa je dobro, če ^aprisluhnejo Božjim ^bnasvetom.

30 Toda gorje ^abogatim, ki so

20 *b* Al 26:35;
NaZ 38:2.

21 *a* vss odrešitev.
b NaZ 18:11; 19:18.
c vss Adam.

23 *a* vss kesanje —
kesati se.
b vss krst — krstiti.

24 *a* vss Jezus Kristus,
prevzeti ime Jezusa
Kristusa.
b vss vztrajati.
c vss prekletstvo.

25 *a* Jak 4:17;
vss postava.
b Rim 4:15;
2 Ne 2:13;

Al 42:12–24;
vss odgovornost —
odgovoren.

26 *a* 2 Ne 2:10;
Al 34:15–16;
vss odkupna
daritev — plačati
odkupnino.

b vss pravica.
c Moz 15:24;
NaZ 137:7.
d Moz 3:11.
e 1 Mz 2:7;
NaZ 93:33;
Abr 5:7.
27 *a* Lk 12:47–48.
28 *a* Al 28:13.

b vss nečimrnost —
nečimrn.
c Lk 16:15;
2 Ne 26:20; 28:4, 15.
d Prg 14:6;
Jer 8:8–9;
Rim 1:22;
vss modrost;
ponos.
e Al 37:12;
vss nasvet.
29 *a* 2 Ne 28:26.
b JakK 4:10.
30 *a* Lk 12:34;
1 Tim 6:10;
NaZ 56:16.

bogati glede na stvari sveta. Kajti zato ker so bogati, prezirajo ^brevne in preganjajo krotke in srce imajo pri svojih zakladih; zato-rej je njihov zaklad njihov bog. In glejte, njihov zaklad bo prav tako uničen z njimi.

31 In gorje gluhim, ki nočejo ^slišati, kajti pogubljeni bodo.

32 Gorje slepim, ki nočejo videti, kajti tudi ti bodo pogubljeni.

33 Gorje neobrezanim v srcu, kajti poslednji dan jih bo udarilo spoznanje o njihovih krivičnostih.

34 Gorje ^alažnivcu, kajti vržen bo v ^bpekel.

35 Gorje morilcu, ki namerno ^aubija, kajti ^bumrl bo.

36 Gorje jim, ki se vdajajo ^avlačugarstvu, kajti vrženi bodo v pekel.

37 Da, gorje tistim, ki častijo ^amalike, kajti nad njimi se radosti hudič vseh hudičev.

38 In, skratka, gorje vsem tistim, ki umrejo v svojih grehih, kajti ^avrnili se bodo k Bogu in gledali njegov obraz in ostali v svojih grehih.

39 O, moji ljubljene bratje, pomnite, kako strahotno je, če se pre-

grešite zoper Svetega Boga, in tudi kako strahotno je, če podležete očarljivostim tistega ^aprekanjenca. Pomnite, biti ^bmeseno naravnan je ^csmrt, biti duhovno naravnan pa je ^dvečno ^eživljenje.

40 O, moji ljubljene bratje, nastavite uho mojim besedam. Pomnite veličino Izraelovega Svetega. Ne recite, da sem zoper vas govoril težke stvari; kajti če boste, boste žalili ^aresnico; kajti govoril sem besede vašega Stvarnika. Vem, da so besede resnice ^btežke za vsako nečistost; toda pravični se jih ne bojijo, kajti ljubijo resnico in se ne zamajajo.

41 O potem, moji ljubljene bratje, ^apridite h Gospodu, Svetemu. Pomnite, da so njegove poti pravične. Glejte, za človeka je ^bpot ^cozka, toda leži v ravni smeri pred njim in varuh pri ^dvratih je Izraelov Sveti; in tam nima v službi nobenega služabnika; in ni druge poti kakor pri vratih; kajti ne da se ga prevarati, kajti Gospod Bog mu je ime.

42 In kdor trka, temu bo odprl; in ^amodri in učeni in tisti, ki so bogati, ki so ^bnaduti zaradi svoje

30 *b* vss reven.

31 *a* Ezk 33:30–33;
Mt 11:15; Moz 26:28;
NaZ 1:2, 11, 14;
Mz 6:27.

34 *a* Prg 19:9;
vss laganje;
poštenje — pošten.

b vss pekel.

35 *a* 2 Mz 20:13;
Moz 13:21.

b vss smrtna kazen.

36 *a* 3 Ne 12:27–29;
vss neomadeževanost.

37 *a* vss malikovanje.

38 *a* Al 40:11, 13.

39 *a* 2 Ne 28:20–22; 32:8;
Moz 2:32; 4:14;
Al 30:53.

b Rim 8:6;
vss mesen.

c vss smrt, duhovna.

d vss večno življenje.

e Prg 11:19.

40 *a* vss resnica.

b 1 Ne 16:2;
2 Ne 28:28; 33:5.

41 *a* 1 Ne 6:4;

JakK 1:7;

Om 1:26;

Mor 10:30–32.

b 2 Ne 31:17–21;

Al 37:46;

NaZ 132:22, 25.

c Lk 13:24;

2 Ne 33:9;

He 3:29–30.

d 2 Ne 31:9, 17–18;

3 Ne 14:13–14;

NaZ 43:7; 137:2.

42 *a* Mt 11:25.

b vss ponos.

učenosti in svoje modrosti in svojega bogastva — da, to so tisti, ki jih prezira; in če tega ne bodo zavrgli in se pred Bogom ne imeli za ‘nespametne in se ne bodo spustili do globin ‘ponižnosti, jim ne bo odprl.

43 Toda stvari modrih in razumnih bodo vekomaj ‘skrite pred njimi — da, tista sreča, ki je pripravljena za svete.

44 O, moji ljubljene bratje, pomnite moje besede. Glejte, slečem si oblačila in jih pred vami otrešem; molim k Bogu moje odrešitve, da me preišče s svojim ‘prodornim očesom; zatorej boste poslednji dan, ko se bo vsem ljudem sodilo po njihovih delih, vedeli, da je Izraelov Bog pričeval, da sem s svoje duše ^botresel vaše krivičnosti in da stojim pred njim v sijaju in sem ‘očiščen vaše krvi.

45 O, moji ljubljene bratje, odvrnite se od svojih grehov; otre-site se ‘verig njega, ki bi vas trdno zvezal; pridite k tistemu Bogu, ki je ^bskala vaše odrešitve.

46 Pripravite svojo dušo za tisti veličastni dan, ko bo ‘pravica dana pravičnim, in sicer na ^bsodni dan, da od strašnega strahu ne boste zlezli vase; da se vam ne bo treba v popolnosti spomniti svoje strašne ‘krivde in ne boste

primorani vzklikniti: Svete, svete so tvoje sodbe, o Gospod Bog ‘Vsemogočni — toda poznam svojo krivdo; prekršil sem tvojo postavo in moji prestopki so moji; in hudič me je pridobil, da sem plen njegove strašne bede.

47 Toda glejte, bratje moji, ali je potrebno, da vas prebudim v strašno resničnost tega? Mar bi vas v duši mučil, če bi imeli čiste misli? Mar bi bil jasen z vami glede na jasnost resnice, če bi bili osvobojeni greha?

48 Glejte, če bi bili sveti, bi vam govoril o svetosti; ker pa niste sveti in name gledate kot na učitelja, je zagotovo potrebno, da vas ‘učim o posledicah ^bgreha.

49 Glejte, moji duši se greh gnusi in srce se mi radosti v pravičnosti; in ‘slavil bom sveto ime mojega Boga.

50 Pridite, bratje moji, vsi, ki ste žejni, pridite k ‘vodam; in ta, ki nima denarja, pridi, kupi in jej; da, pridi, kupi vina in mleka brez ^bdenarja in brez cene.

51 Zatorej ne zapravljajte denarja za tisto, kar nima vrednosti, niti ne ‘delajte tistega, kar ne more zadovoljiti. Marljivo mi prisluhnite in pomnite besede, ki sem jih govoril; in pridite k Izraelovemu Svetemu in se ^bgostite s

42c 1 Kor 3:18–21.

d vss ponižnost —
ponižen.

43a 1 Kor 2:9–16.

44a JakK 2:10.

b JakK 1:19.

c JakK 2:2;

Moz 2:28.

45a 2 Ne 28:22;

Al 36:18.

b vss skala.

46a vss pravica.

b vss poslednja

sodba.

c Moz 3:25.

d 1 Ne 1:14;

Mz 2:1.

48a Al 37:32.

b vss greh.

49a 1 Ne 18:16.

50a vss živa voda.

b Al 42:27.

51a Iz 55:1–2.

b 2 Ne 31:20; 32:3;

3 Ne 12:6.

tistim, kar ne premine, niti se ne more izpriditi, in naj se vam duša radosti v obilju.

52 Glejte, moji ljubljeni bratje, pomnite besede svojega Boga; nenehno molite k njemu podnevi in se "zahvaljujte njegovemu svetemu imenu ponoči. Naj se vam srce radosti.

53 In glejte, kako velike so Gospodove "zaveze in kako velika je njegova blagohotnost do človeških otrok; in zaradi njegove velikine in njegove milostljivosti in ^bmilosti nam je obljubil, da glede na meso naše potomstvo ne bo povsem pokončano, ampak da jih bo ohranil; in v prihodnjih rodovih bodo postali pravična "veja Izraelove hiše.

54 In sedaj, bratje moji, bi vam še govoril, toda preostanek besed vam bom razglasil jutri. Amen.

10. POGLAVJE

Jakob pojasni, da bodo Judje križali svojega Boga. — Razkropljeni bodo, dokler ne bodo začeli verjeti vanj. — Amerika bo dežela svobode, kjer ne bo vladal kralj. — Spravite se z Bogom in zaradi njegove milostljivosti dosežite odrešitev. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

IN sedaj jaz, Jakob, spet govorim

vam, moji ljubljeni bratje, glede te pravične "veje, o kateri sem govoril.

2 Kajti glejte, "obljube, ki smo jih prejeli, so nam bile obljubljene po mesu; zato je, kakor mi je bilo pokazano, da se bodo številni izmed naših otrok po mesu pogubili zaradi nevere, vendar bo Bog milosten s številnimi; in naši otroci se bodo vrnili, da bodo lahko prišli k tistemu, kar jim bo dalo pravo spoznanje o njihovem Odkupitelju.

3 Kakor sem vam zatorej rekel, zagotovo je potrebno, da bo Kristus — kajti prejšnjo noč mi je "angel rekel, da se bo tako imenoval — ^bprišel med Jude, med tiste, ki so hudobnejši del sveta; in "križali ga bodo — kajti tako mora biti z našim Bogom in na zemlji ga ni drugega naroda, ki bi "križal svojega "Boga.

4 Kajti če bi se ti veliki "čudeži zgodili med drugimi narodi, bi se pokesali in vedeli, da je on njihov Bog.

5 Toda zaradi "kvaziduhovništva in krivičnosti bodo tisti v Jeruzalemu postali trdovratni do njega, da bo križan.

6 Zatorej jih bodo zaradi njihovih krivičnosti doletela opustošenja, lakote, kužne bolezni in

52a vss zahvala — zahvaljevanje.

53a vss zaveza.

b vss milost — milosten.

c vss Gospodov vinograd.

10 1a 1 Ne 15:12–16;
2 Ne 3:5;
JakK 5:43–45.

2a 1 Ne 22:8;

3 Ne 5:21–26; 21:4–7.

3a 2 Ne 25:19;

JakK 7:5;

Mor 7:22.

b vss Jezus Kristus, prerokbe o rojstvu in smrti Jezusa Kristusa.

c 1 Ne 11:33;

Moz 3:9;

NaZ 45:52–53.

d Lk 23:20–24.

e 1 Ne 19:10.

4a vss čudež.

5a Lk 22:2;

vss kvaziduhovništvo.

prelivanja krvi; in ti, ki ne bodo pokončani, bodo "razkropljeni med vse narode.

7 Toda glejte, tako govori "Gospod Bog: ^bKo bo prišel dan, ko bodo verjeli vame, da sem Kristus, takrat se bom zavezal z njihovimi očeti, da se bodo vrnili v mesu, na zemljo, v dežele svoje dediščine.

8 In zgodilo se bo, da bodo po dolgi razkropitvi "zbrani z morskimi ^botokovi in s štirih delov zemlje; in ljudstva drugih narodov bodo veliki v mojih očeh, govori Bog, ko jih bom "nosil v dežele njihove dediščine.

9 "Da, kralji drugih narodov bodo njihovi skrbniki in njihove kraljice bodo postale dojilje; zato rej so velike Gospodove ^bobljube drugim narodom, kajti to je govoril in kdo lahko oporeka?

10 Toda glejte, ta dežela, govori Bog, bo dežela vaše dediščine in "drugi narodi bodo v deželi blagoslovljeni.

11 In ta dežela bo za druge narode dežela "svobode in v deželi ne bo ^bkraljev, ki bi se dvignili nad druge narode.

12 In to deželo bom utrdil pred vsemi drugimi narodi.

13 In ta, ki se "bojuje s Sionom, bo ^bpogubljen, govori Bog.

14 Kajti ta, ki zoper mene vzdigne kralja, bo pogubljen, kajti jaz, Gospod, "kralj nebes, bom njihov kralj in vekomaj bom ^bluč njim, ki slišijo moje besede.

15 Zatorej moram zaradi tega, da se bodo lahko izpolnile moje "zaveze, ki sem jih sklenil s človeškimi otroki, da jih bom izpolnil, medtem ko so v mesu, uničiti ^btajna dela "teme in umorov in gnusob.

16 Zatorej bodo ti, ki se bojujejo s "Sionom, tako Judje kot drugi narodi, tako zaslužnjeni kot svobodni, tako moški kot ženska, pogubljeni; kajti ^bto so tisti, ki so vlačuga vse zemlje; kajti "tisti, ki "niso z menoj, so "proti meni, govori naš Bog.

17 Kajti "izpolnil bom obljube, ki sem jih dal človeškim otrokom, da jih bom izvršil, ko so v mesu —

18 zatorej, moji ljubljene bratje, tako govori naš Bog: Po roki drugih narodov bom prizadejal tvoje potomstvo; vendar bom "drugim

6a 1 Ne 19:13–14;
vss Izrael,
razkropitev Izraela.

7a vss Gospod.
b 2 Ne 25:16–17.

8a vss Izrael, *zbiranje Izraela.*

b 1 Ne 22:4;
2 Ne 10:20–22;
NaZ 133:8.

c 1 Ne 22:8.

9a Iz 49:22–23.

b 1 Ne 22:8–9;
NaZ 3:19–20.

10a 2 Ne 6:12.

11a vss svoboda —
svoboden.

b Moz 29:31–32.

13a 1 Ne 22:14, 19.

b Iz 60:12.

14a Al 5:50;

NaZ 38:21–22;
128:22–23;
Mz 7:53.

b vss Kristusova luč.

15a vss zaveza.

b He 3:23;
vss tajne zveze.

c vss tema, duhovna.

16a vss Sion.

b 1 Ne 13:4–5.

c 1 Ne 14:10.

d 1 Ne 22:13–23;

2 Ne 28:15–32;

3 Ne 16:8–15;

Etr 2:9.

e Mt 12:30.

17a NaZ 1:38.

18a Lk 13:28–30;

NaZ 45:7–30.

narodom omehčal srce, da bodo do njih kakor oče; zatorej bodo drugi narodi ^bblagoslovljeni in ^cprištetni k Izraelovi hiši.

19 Zatorej bom to deželo za vekomaj ^aposvetil za tvoje potomstvo in njim, ki bodo prištetni med tvoje potomstvo, za deželo njihove dediščine; kajti izvoljena dežela je, mi govori Bog, nad vsemi drugimi deželami, zatorej hočem, da me bodo vsi ljudje, ki prebivajo v njej, častili, govori Bog.

20 In sedaj, moji ljubljene bratje, videč, da nam je naš milostni Bog dal tako veliko spoznanje glede teh stvari, se ga spomnimo in opustimo svoje grehe in ne povešajmo glave, kajti nismo izvrženi; vendar smo bili ^apregnani iz dežele naše dediščine; toda vodeni smo bili v ^bboljšo deželo, kajti Gospod nam je morje napravil za ^cpot in na morskem ^dotoku smo.

21 Velike pa so Gospodove obljube tem, ki so na morskih ^aotokih; ker zatorej reče otoki, jih mora biti več kot ta in prav tako jih poseljujejo naši bratje.

22 Kajti glejte, Gospod Bog jih je od časa do časa ^aizpeljal iz Izraelove hiše glede na svojo voljo in zadovoljstvo. In sedaj glejte, Gospod se spomni vseh teh, ki so bili

odlomljeni, zatorej se spomni tudi nas.

23 Zato naj se vam srce razveseli in pomnite, da lahko sami ^asvoobodno ^bdelujete — da ^cizberete pot večne smrti oziroma pot večnega življenja.

24 Zatorej se, moji ljubljene bratje, spravite z Božjo voljo in ne z voljo hudiča in mesa; in pomnite, potem ko se boste spravili z Bogom, da je samo v in zaradi Božje ^amilostljivosti, da ste ^bodrešeni.

25 Zatorej naj vas Bog dvigne iz smrti z močjo vstajenja in tudi iz večno trajajoče smrti z močjo ^aodkupne daritve, da boste lahko sprejeti v večno Božje kraljestvo, da ga boste lahko slavili preko božanske milostljivosti. Amen.

11. POGLAVJE

Jakob je videl svojega Odkupitelja. — Mojzesova postava predstavlja Kristusa in dokaže, da bo prišel. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

IN sedaj, ^aJakob je tistikrat mojemu ljudstvu govoril veliko več, vendar sem dal ^bzapisati samo to, kajti to, kar sem zapisal, mi zadostuje.

2 In sedaj jaz, Nefi, zapišem več ^aIzaijevih besed, kajti duša se mi

18 b Ef 3:6.

c Gal 3:7, 29;

1 Ne 14:1–2;

3 Ne 16:13; 21:6, 22;

30:2;

Abr 2:9–11.

19 a 2 Ne 3:2.

20 a 1 Ne 2:1–4.

b 1 Ne 2:20;

vss obljubljena dežela.

c 1 Ne 18:5–23.

d Iz 11:10–12.

21 a 1 Ne 19:15–16; 22:4.

22 a 1 Ne 22:4.

23 a vss svobodna volja.

b 2 Ne 2:16.

c 5 Mz 30:19.

24 a vss milostljivost.

b vss odrešitev.

25 a vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

11 1 a 2 Ne 6:1–10.

b 2 Ne 31:1.

2 a 3 Ne 23:1.

radosti nad njegovimi besedami. Kajti njegove besede bom poistovetil s svojim ljudstvom in jih razposlal vsem svojim otrokom, kajti resnično je videl mojega ^bOdkupitelja, prav kakor sem ga videl sam.

3 In tudi moj brat, Jakob, ga je "videl, kakor sem ga videl sam; zato je bom njune besede razposlal svojim otrokom, da jim dokazem, da moje besede izpričujejo resnico. Zatorej bom po besedah ^btreh, je govoril Bog, potrdil svojo besedo. Vendar Bog pošlje več prič in vse svoje besede dokaže.

4 Glejte, duša se mi radosti, ko svojemu ljudstvu "dokazujem resnico o Kristusovem ^bprihodu; kajti zato je bila "Mojzesova postava dana; in vse, kar je Bog dal človeku od začetka sveta, govori o njem.

5 In duša se mi radosti tudi v Gospodovih "zavezah, ki jih je sklenil z našimi očeti; da, duša se mi radosti v njegovi milostljivosti in v njegovi pravici in moči in milosti v velikem in večnem načrtu rešitve iz smrti.

6 In duša se mi radosti, ko svojemu ljudstvu dokazujem, da bodo, "če Kristus ne pride, vsi ljudje pogubljeni.

7 Kajti če "ni Kristusa, ni Boga; in če ni Boga, ni nas, kajti ne bi bilo ^bstvarjenja. Toda Bog je in on je Kristus in pride v polnosti svojega lastnega časa.

8 In sedaj zapišem nekatere od Izaijevih besed, da bo lahko vsakdo od mojega ljudstva, ki bo te besede videl, povzdignil svoje srce in se radostil zavoljo vseh ljudi. To so torej te besede in z njimi se lahko poistovetite vi in vsi ljudje.

12. POGlavJE

Izaija vidi tempelj poslednjih dni, zbiranje Izraela in tisočletno sodbo in mir. — Ponosni in hudobni bodo ob drugem prihodu postali ponižni. — Primerjajte z drugim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

BESEDA, ki jo je "Izaija, Amócov sin, ^bvidel glede Juda in Jeruzalema:

2 In zgodilo se bo v poslednjih dneh, ko bo "gora Gospodove ^bhiše utrjena na vrhu ^cgorá in bo vzdignjena nad hribi in vsi narodi bodo pritekali k njej.

3 In veliko ljudstev bo šlo in reklo: Pridite in pojdemo na

2b vss Odkupitelj.

3a 2 Ne 2:3;

JakK 7:5.

b 2 Ne 27:12;

Etr 5:2–4;

NaZ 5:11.

4a 2 Ne 31:2.

b JakK 4:5;

Jar 1:11;

Al 25:15–16;

Etr 12:19.

c 2 Ne 5:10.

5a vss Abrahamova zaveza.

6a Moz 3:15.

7a 2 Ne 2:13.

b vss ustvariti.

12 1a Nefi v 2 Ne 12–24 z medeninastih plošč navaja poglavja 2–14 iz Izaija; pojavlja se nekaj razlik v izrazoslovju, ki jih je potrebno omeniti.

b Hebr. *khazah* pomeni »predstavljati si v videnju«. Pomeni, da je Izaija sporočilo od Gospoda prejel v videnju.

2a Jl 4:17;

vss Sion.

b vss tempelj, Gospodova hiša.

c NaZ 49:25.

Gospodovo goro, v hišo Jakobovega Boga; in učil nas bo o svojih poteh in "hodili bomo po njegovih stezah; kajti iz Siona bo prišla ^bpostava in Gospodova beseda iz Jeruzalema.

4 In "sodil bo med narodi in gral bo številna ljudstva; in meče si bodo prekovali v lemeže in sulice v srpe — narod ne bo vzdignil meča zoper narod, niti se ne bodo več učili vojskovanja.

5 O Jakobova hiša, pridite in hodimo v Gospodovi luči; da, pridite, kajti vsi ste "skrenili, vsak na svoja hudobna pota.

6 Zato si, o Gospod, zapustil svoje ljudstvo, Jakobovo hišo, ker so "polni navad vzhoda in prisluhnejo vedeževalcem kakor ^bFilistejci, in "ugajajo jim otroci tujcev.

7 Njihova dežela je tudi polna srebra in zlata, niti ni konca njihovim zakladom; njihova dežela je tudi polna konj, niti ni konca njihovim kočijam.

8 Njihova dežela je tudi polna "malikov; častijo delo svojih lastnih rok, tisto, ki so ga napravili njihovi lastni prsti.

9 In povprečnež se ne "prikloni in mogočnež ne postane ponižen, zato mu ne odpusti.

10 O ti hudobni, vstopi v skalo in se "skrij v prah, kajti strah pred Gospodom in slava njegovega veličastja te bosta udarila.

11 In zgodilo se bo, da bodo vzvišeni pogledi ljudi ponižani in človeška ošabnost se bo priklonila in tisti dan bo povzdignjen samo Gospod.

12 Kajti "dan Gospoda nad vojskami kmalu pride nad vse narode, da, nad vsakogar; da, nad ^bponosne in ohole in nad vsakogar, ki je vzvišen, in ponižan bo.

13 Da, in Gospodov dan bo prišel nad vse libanonske cedre, kajti visoke so in se visoko dvigajo, in nad vse bašánske hraste;

14 in nad vse visoke gore in nad vse hribe in nad vse narode, ki so vzvišeni, in nad vsako ljudstvo;

15 in nad vsak visok stolp in nad vsako utrjeno obzidje;

16 in nad vse "morske ladje in nad vse taršiške ladje in nad vse prijetne slike.

17 In človeška vzvišenost se bo priklonila in človeška ošabnost se bo spustila; in "tisti dan bo povzdignjen samo Gospod.

18 In malike bo povsem iztrebil.

19 In šli bodo v skalnate votline in v zemeljske jame, kajti obšel jih

3a vss hoditi —
hoditi z Bogom.

b Hebr. poučevanje oz
nauk; vss evangelij.

4a 2 Ne 21:2–9.

5a 2 Ne 28:14;
Moz 14:6; Al 5:37.

6a Tj. polni naukov, tujih
prepričanj.
Ps 106:35.

b vss Filistejci.

c Hebr. rokovati se oz.
skleniti zavezo z/s.

8a vss malikovanje.

9a Tj. Bogu; namesto
tega časti malike.

10a Al 12:14.

12a vss drugi prihod
Jezusa Kristusa.

b Mal 3:19;
2 Ne 23:11;
NaZ 64:24.

16a Grška različica
(Septuaginta) vsebuje
izraz, ki ga hebrejska
ne, hebrejska pa
vsebuje izraz, ki ga
grška ne, toda 2 Ne
12:16 vsebuje oba.
Ps 48:7;
Ezk 27:25.

17a Tj. dan Gospodovega
prihoda v slavi.

bo strah pred Gospodom in slava njegovega veličastja jih bo udarila, ko bo vstal, da bo strašno zatresel zemljo.

20 Tisti dan bo človek svoje srebrne malike in zlate malike, ki si jih je napravil za čaščenje, "vrgel krtom in netopirjem;

21 da bodo šli v gorske votline in v skalnate razpoke, kajti obšel jih bo strah pred Gospodom in veličastje njegove slave jih bo udarilo, ko bo vstal, da bo strašno zatresel zemljo.

22 "Obrnite se proč od človeka, čigar dih je v njegovih nosnicah; kajti kolikšna je sploh njegova vrednost?

13. POGlavJE

Juda in Jeruzalem bosta kaznovana za svojo neposlušnost. — Gospod prosi za svoje ljudstvo in mu sodi. — Sionske hčere so preklete in mučene zavoljo svoje posvetnosti. — Primerjajte s tretjim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

KAJTI glejte, Gospod, Gospod nad vojskami, Jeruzalemu in Judu odtegne podporo in pomoč, vso pomoč v kruhu in vso podporo v vodi —

2 mogočnejši in bojevniku, sodniku in preroku in razumnemu in starodavnemu;

3 poveljniku petdesetih in čas-

tivrednemu možu in svetovalcu in spretnemu obrtniku in zgovornemu govorniku.

4 In otroke jim bom dal za prince in dojenčki jim bodo vladali.

5 In ljudje bodo zatirali drug drugega in vsak svojega bližnjega; otrok se bo ponosno obnašal do starega in prostak do častitljivega.

6 Ko bo človek zgrabil svojega brata iz hiše svojega očeta in bo rekel: Obleko imaš, bodi nam vladar in ne dopusti, da bi to "razsulo prišlo v tvoje roke —

7 tisti dan bo zaprisegel, rekoč: Nočem biti "zdravnik, kajti v moji hiši ni ne kruha ne obleke; ne postavite me za vladarja ljudstvu.

8 Kajti Jeruzalem je "uničen in Juda je "padel, ker so bili njihovi jeziki in njihova dejanja zoper Gospoda, da so izzvali oči njegove slave.

9 Izraz njihovih obrazov priča zoper njih in razglaša, da je njihov greh prav kakor "Sódoma, in ne morejo ga skriti. Gorje njihovim dušam, kajti poplačale so se s hudim!

10 Recite pravičnim, da je z njimi "dobro; kajti jedli bodo sad svojih dejanj.

11 Gorje hudobnim, kajti pogubljeni bodo; kajti nad njimi bo plačilo njihovih rok!

12 In ljudstvo moje, otroci so njihovi zatiralci in ženske jim

20a Hebr. odvreči.

22a Tj. nehati se zanašati na smrtnika; v primerjavi z Bogom ima le malo moči.

Mz 1:10.

13 6a Iz 3:6.

7a Hebr. obveza (za rano). Tj. Ne morem rešiti tvojih težav.

8a Jer 9:10.

b Žal 1:3.

9a 1 Mz 19:1, 4–7, 24–25; vss homoseksualnost.
10a 5 Mz 12:28.

vladajo. O ljudstvo moje, ti, ki te "vodijo, povzročajo, da delaš napake, in uničujejo pot tvojih steza.

13 Gospod vstane, da bo "prosil, in stoji, da bo sodil ljudem.

14 Gospod se bo lotil sodbe s staroletnimi svojega ljudstva in s "princi le-tega; kajti ^bpojedli ste "vinograd in ^dnaropano pri ^erežežu v vaših hišah.

15 Kaj mislite? Zatirate moje ljudstvo in grdo izkoriščate režeže, govori Gospod Bog nad vojskami.

16 Gospod nadalje govori: Ker so sionske hčere ošabne in hodijo z iztegnjenimi vratovi in poželjivimi očmi, hodijo in "stopicajo, ko gredo, in z nogami delajo žvenket —

17 zato bo Gospod z garjami udaril tëme sionskih hčera in Gospod bo "razgalil njihovo goloto.

18 Tisti dan bo Gospod odvezel blišč njihovega žvenketajočega okrasja in "lasnih mrežic in ^bokraskov, okroglih kakor luna;

19 verižic in zapestnic in "palčnikov;

20 čepic in nožnega okrasja in naglavnih trakov in ploščic in uhanov;

21 prstanov in nosnih draguljev, 22 "ogrinjal in plaščev in rut in lasnih igel,

23 "zrcal in izvrstnega platna in kapuc in tančic.

24 In zgodilo se bo, da bo namesto sladkega vonja smrad; in namesto opasja "cape; in namesto dobro urejenih las pleša; in namesto ^btelovnika opasana raševina; "ožganost namesto lepote.

25 Tvoji možje bodo padli pod mečem in tvoji mogočni v vojni.

26 In njegova vrata bodo objokovala in žalovala in zapuščen bo in bo sedel na tleh.

14. POGlavJE

Sion in njegove hčere bodo odkupljeni in očiščeni v tisočletnem dnevu. — Primerjajte s četrtem poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

IN tisti dan se bo sedem žena oprijelo enega moža, rekoč: Jedle bomo svoj lastni kruh in nosile svoja lastna oblačila; samo dovoli se nam imenovati s tvojim imenom, da nam bodo "očitki odvzeti.

2 Tisti dan bo Gospodova "veja

12a Iz 9:15.

13a Hebr. boriti se za.

Mih 6:2;

NaZ 45:3–5.

14a Hebr. vladarji oz. voditelji.

b Hebr. použit oz. požgan.

c Iz 5:7.

d Tj. neupravičena pridobitev.

e 2 Ne 28:12–13.

16a Tj. delati kratke, hitre,

prisiljene korake.

17a Hebr. razkriti; pomen idioma: »spraviti v zadrego«.

18a Morda mrežice za lase. Strokovnjaki se vselej ne strinjajo glede vrste ženskih okraskov, ki so naštetih od 18. do 23. verza.

b Tj. okraski v obliki srpastega meseca.

19a Hebr. tančice.

22a Hebr. sijajna oblačila.

23a Oz. prosojna oblačila.

24a Hebr. razcapana obleka.

b Oz. oblačilo.

c Oz. žig (znamenje suženjstva).

14 1a Tj. zaznamovanost neporočenih in brez otrok.

2a Iz 60:21;

2 Ne 3:5;

JakK 2:25.

lepa in veličastna; sad zemlje odlične in lep za tiste, ki so pobegnili iz Izraela.

3 In zgodilo se bo, tisti, ki so jih pustili v Sionu in ostajajo v Jeruzalemu, se bodo imenovali sveti, vsak, ki je zapisan med živimi v Jeruzalemu —

4 ^ako bo Gospod ^bizmil umazanijo sionskih hčera in bo prečistil kri Jeruzalema iz srede le-tega z duhom sodbe in z duhom ^cognja.

5 In Gospod bo na vsakem prebivališču na gori ustvaril Sion in na njegovih zborovanjih ^aoblak in dim podnevi in sij plamtečega ognja ponoči; kajti nad vso sionsko slavo bo zaščita.

6 In podnevi bo tabernakelj dalj senco pred vročino in bo kraj ^azatočišča in zavetje pred nevihto in dežjem.

15. POGlavJE

Gospodov vinograd (Izrael) bo postal opustošen in njegovo ljudstvo bo razkrojeno. — Ko bodo v odpadlem in razkropljenem stanju, jih bo doletelo gorje. — Gospod bo dvignil zastavo in zbral Izrael. — Primerjajte s petim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

IN potem bom svojemu preljubemu pel ^apesem mojega ljubljene, ki se bo nanašala na njegov

vinograd. Moj preljubi ima vinograd na zelo rodovitnem hribu.

2 In ogradil ga je in iz le-tega zbral kamne in ga zasadil z najizbranejšo ^atrto in v njegovi sredi zgradil stolp in v njem napravil tudi stiskalnico; in prizadeval si je, da bi obrodila grozdje, in obrodila je divje grozdje.

3 In sedaj, o prebivalci Jeruzalema in Judovi možje, presodite, prosim vas, med menoj in mojim vinogradom.

4 Kaj več bi se še dalo storiti z mojim vinogradom, česar v njem še nisem storil? Ko sem si zatorej prizadeval, da bi obrodil grozdje, je obrodil divje grozdje.

5 In sedaj pridite; povedal vam bom, kaj bom storil s svojim vinogradom — ^aodstranil bom živo mejo le-tega in objeden bo; in podrl bom obzidje le-tega in po-teptan bo;

6 in pustil ga bom pusteti; ne bo obrezan ne okopan; ampak bo tam pognalo ^abodičevje in trnje; prav tako bom oblakom zapovedal, naj nad njim ne dežujejo ^bdežja.

7 Kajti ^avinograd Gospoda nad vojskami je Izraelova hiša in Judovi možje njegova prijetna rastlina; in upal je na ^brazsodbo in glejte, zatiranje; na pravičnost, toda glejte, krik.

8 Gorje jim, ki dodajajo ^ahišo

4a Tj. ko bo Gospod očistil zemljo.

b vss umivanja —

umiti — umit.

c Mal 3:2–3; 3:19.

5a 2 Mz 13:21.

6a Iz 25:4; NaZ 115:6.

15 1a Tj. prerok napiše pesem oziroma pesniško priliko o vinski trti in tako prikaže Božjo milost in Izraelovo ravnodušnost.

2a Jer 2:21.

5a Ps 80:13.

6a Iz 7:23; 32:13.

b Jer 3:3.

7a vss Gospodov vinograd.

b Oz. pravica.

8a Mih 2:1–2.

hiši, dokler ni več prostora, da ^bbi se jih lahko postavilo na sredo zemlje!

9 V ušesa mi je govoril Gospod nad vojskami, v resnici bo veliko hiš zapuščenih in mogočna in lepa mesta bodo brez prebivalcev.

10 Da, deset oralov vinograda bo dalo en ^ačebèr in en tovor semena bo dal en škač.

11 Gorje jim, ki vstajajo zgodaj jutraj, da lahko ^asežejo po močni pijači, ki nadaljujejo do noči in ^bvino jih podžiga!

12 In harfa in viola, tamburin in piščal in vino so na njihovih gostijah; na Gospodovo delo pa se ne ^aozirajo, niti ne upoštevajo izvajanja njegovih rok.

13 Zato je moje ljudstvo odšlo v ujetništvo, ker nimajo ^aspoznaja; in njihovi častivredni možje gladujejo in njihove množice je izsušila žeja.

14 Zato se je pekel razširil in čezmerno odprl svoja usta; in njihova slava in njihove množice in njihov blišč in ta, ki se radosti, se bo spustil vanj.

15 In povprečnež bo zrušen in mogočnež bo ponižan in oči vzvišenega bodo ponižane.

16 A Gospod nad vojskami bo povzdignjen v ^asodbi in Bog, ki je svet, bo posvečen v pravičnosti.

17 Takrat se bodo jagnjeta hranila na svoj način in opustele kraje debelih bodo jedli tujci.

18 Gorje jim, ki krivičnost vlečejo z vrvmi ^anečimrnosti in greh ^bkakor z vlečno vrvjo;

19 ki pravijo: ^aPohiti naj, pospeši svoje delo, da bomo to lahko ^bvideli; in naj se nasvet Izraelovega Svetega približa in pride, da bomo to lahko poznali.

20 Gorje jim, ki hudemu ^apravijo dobro in dobremu ^búdo, ki imajo ^btemo za luč in luč za temo, ki imajo grenko za sladko in sladko za grenko!

21 Gorje ^amodrim v njihovih lastnih očeh in razumnim v njihovem lastnem pogledu!

22 Gorje mogočnemu, ki pije vino, in močnemu človeku, ki meša močno pijačo;

23 ki opravičujejo hudobnega za plačilo in ^aodvzemajo pravičnost pravičnemu!

24 Kakor torej ^aogenj použije ^bstrnje in plamen požge ^cpleve, bo njihova korenina gniloba in njihovo cvetje se bo dvigalo kakor

8b Tj. pustiti živeti v osami. Bogati posestniki so prevzeli majhne kmetije revnih.

10a Ezk 45:10–11.

11a Prg 23:30–32.

^b vss Beseda modrosti.

12a Ps 28:5.

13a Oz 4:6;

vss spoznanje.

16a vss Jezus Kristus, sodnik.

18a vss nečimrnost —

nečimrn.

^b Tj. grehi jih vežejo nase, kakor tovor veže živali.

19a Jer 17:15.

^b Tj. v Mesija ne bodo verjeli, dokler ga ne bodo videli.

20a Mor 7:14, 18; NaZ 64:16; 121:16.

^b 1 Jn 1:6.

21a Prg 3:5–7; 2 Ne 28:15.

23a Tj. odvzeti mu zakonite pravice.

24a Abd 1:18;

Mal 3:19–20;

2 Ne 20:17.

^b Jl 2:5;

1 Ne 22:15, 23;

2 Ne 26:4, 6;

NaZ 64:23–24; 133:64.

^c Lk 3:17;

Moz 7:29–31.

prah; ker so zavrgli postavo Gospoda nad vojskami in ^aprezirali besedo Izraelovega Svetega.

25 Zato se je Gospodova ^ajeza razvnela zoper njegovo ljudstvo in nadnje je iztegnil svojo roko in jih udaril; in tresli so se hribi in njihova trupla so bila raztrgana sredi ulic. Kajti vsa ta njegova jeza se ni odvrnila, a njegova roka je še vedno iztegnjena.

26 In dvignil bo ^azastavo narodom od daleč in ^bpožvižgal jim bo s konca zemlje; in glejte, ^cprišli bodo bliskovito hitro; med njimi nobeden ne bo utrujen ne opotekajoč.

27 Noben ne bo dremal ne spal; niti se ne bo razvezalo opasje njihovih ledij, niti se ne bo strgala vezalka njihovih čevljev;

28 čigar puščice bodo ostre in vsi njihovi loki napeti in kopita njihovih konj bodo kakor kremen in njihova kolesa kakor vihar, njihovo rjojenje kakor levje.

29 Rjovelj bodo kakor mladi ^alevi; da, rjovelj bodo in prežali na plen in ga odnesli na varno in nihče ga ne bo rešil.

30 In tisti dan bodo rjovelj nanje kakor rjojenje morja; in če bodo pogledali po deželi, glejte, tema in potrto in luč nebes le-te je potemnela.

16. POGlavJE

Izaija vidi Gospoda. — Izaiju so grehi odpuščeni. — Poklican je, da prerokuje. — Prerokuje o Judovi zavrnitvi Kristusovih naukov. — Preostali se bodo vrnili. — Primerjajte s šestim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

V ^aLETU, ko je umrl kralj Uzija, sem prav tako videl Gospoda, ki je sedel na prestolu, visokem in vzvišenem, in njegova ^bvlečka je napolnila tempelj.

2 Nad tem so stali ^aserafi; vsak je imel šest kril; z dvema si je zakrival obraz in z dvema si je zakrival stopala in z dvema je letel.

3 In eden je zaklical drugemu in rekel: Svet, svet, svet je Gospod nad vojskami; vsa zemlja je polna njegove slave.

4 In ob glasu njega, ki je klical, so se premaknili ^apodboji vrat in hiša se je napolnila z dimom.

5 Potem sem rekel: Gorje mi, kajti ^aizgubljen sem, ker sem človek nečistih ustnic; in prebivam sredi ljudstva nečistih ustnic; kajti moje oči so videle Kralja, Gospoda nad vojskami.

6 Potem je k meni priletel eden od serafov in v svoji roki držal ^ažerjavico, ki jo je s kleščami vzel z oltarja;

24d 2 Sam 12:7–9.

25a NaZ 63:32;
Mz 6:27.

26a vss zastava.

b Oz. požvižgati. Tj. dati znak za zbiranje.
Iz 7:18;
2 Ne 29:2.

c vss Izrael,
zbiranje Izraela.

29a 3 Ne 21:12–13.

16 1a Tj. okoli 750 pr. Kr.

b Tj. rob njegovega oblačila, oz. obrobek oblačila.

2a vss kerubi.

4a Hebr. temelji praga so se tresli.

5a Hebr. odrezan.

Tj. bremenila ga je vest zaradi svojih grehov in grehov njegovega ljudstva.

6a Tj. simbol očiščenja.

7 in položil mi jo je na usta in rekel: Glej, to se je dotaknilo tvojih ustnic; in ^akrivičnost ti je odvezeta in tvoj greh očiščen.

8 Prav tako sem zaslišal Gospodov glas, rekoč: Koga naj pošljem in kdo bo šel za nas? Potem sem rekel: Tukaj sem, mene pošlji!

9 In rekel je: Pojdi in povej temu ljudstvu — dobro poslušajte, toda niso razumeli; in dobro glejte, toda niso dojeli.

10 Napravi srca tega ljudstva brezčutna in njihova ušesa napravi težka in zapri jim oči — da z očmi ne bodo videli in z ušesi ^aslišali in v srcu razumeli in se spreobrnili in ozdraveli.

11 Potem sem rekel: Gospod, kako dolgo? In rekel je: Dokler mesta ne bodo opustela brez prebivalca in hiše brez ljudi in bo dežela povsem opustošena;

12 in Gospod je ljudi ^apreselil daleč proč, kajti velika bo zapuščenost sredi dežele.

13 A vendarle jih bo še desetina in vrnili se bodo in objedeni bodo kakor lipa in kakor hrast, katerega sok je v njiju, ko odvržeta svoje liste; tako bo sveto potomstvo ^asok le-teh.

17. POGLAVJE

Efrájim in Arám se vojskujeta proti

Judu. — Kristus se bo rodil devici. — Primerjajte s sedmim poglavjem Iza-ija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

IN zgodilo se je v dneh Aháza, Jotámovega sina, Uzijevega vnuka, Judovega kralja, da sta Recín, arámski kralj, in Pékah, Remaljájev sin, Izraelov kralj, šla proti Jeruzalemu, da bi se vojskovala z njim, vendar ga nista mogla premagati.

2 In Davidovi hiši je bilo povedano, rekoč: Arám je združen z ^aEfrájimom. In njegovo srce je vztrepetalo, in srce njegovega ljudstva, kakor gozdno drevje vztrepeta pred vetrom.

3 Potem je Gospod Izaiju rekel: Pojdi sedaj Aházu naproti, ti in ^aŠeár Jašúb, tvoj sin, na konec vodovoda gornjega zbiralnika, na glavno cesto ob belivčevem polju,

4 in mu reci: Pazi in miruj; ^ane boj se, niti naj se ti srce ne plaši zavoljo dveh repov teh kadečih se ogorkov, zavoljo silovite Recínove jeze nad Arámom in jeze Remaljájevega sina.

5 Ker so Arám, Efrájim in Remaljájev sin podvzeli hudoben naklep zoper tebe, rekoč:

6 Pojdimo nad Juda in ga vzne-
mirimo in si ga ^apodvrzimo in v njegovi sredi postavimo kralja, da, Tabeálovega sina.

7a vss odpuščanje grehov.

10a Mt 13:14–15.

12a 2 Kr 17:18, 20.

13a Tj. kot drevo, katerega listi so odpadli, pa vendar v njem ostaja življenje in zmožnost,

da ustvarja življenje.

17 2a Tj. ves severni Izrael se je imenoval po Efrájimu, vodilnem severnem rodu.

3a Hebr. preostanek se bo vrnil.

4a Tj. naj vas napad ne prestraši; tista dva kralja nimata več veliko moči.

6a Hebr. razdeliti.

7 Tako govori Gospod Bog: To ne bo obveljalo, niti se ne bo zgodilo.

8 Kajti glava Aráma je Damask in glava Damaska Recín; in v petinšestdesetih letih bo Efrájim razbit, da ne bo ljudstvo.

9 In glava Efrájima je Samarija in glava Samarije je Remaljájev sin. Če "ne boste verjeli, zagotovo ne boste utrjeni.

10 Nadalje je Gospod spet govoril Aházu, rekoč:

11 Gospoda, svojega Boga, prosi za "znamenje; zanj prosi bodisi v globinah ali v višavah zgoraj.

12 Aház pa je rekel: Ne bom prosil, niti ne bom "skušal Gospoda.

13 In rekel je: Poslušajte torej, o Davidova hiša; ali vam je malenkost utrujati ljudi, toda mar boste utrujali tudi mojega Boga?

14 Zato vam bo sam Gospod dal znamenje — glejte, "devica bo spočela in rodila bo sina in imeovala ga bo ^bEmanuel.

15 Maslo in med bo jedel, da bo lahko znal zavračati húdo in izbirati dobro.

16 Kajti preden bo "otrok znal zavračati húdo in izbirati dobro, bosta deželo, ki jo sedaj prezirate, zapustila ^boba njena kralja.

17 Gospod bo nadte in nad tvoje ljudstvo in nad hišo tvojega očeta "poslal dneve, kakršnih od dneva,

ko je ^bEfrájim odšel od Juda, asirskega kralja, še ni bilo.

18 In tisti dan se bo zgodilo, da bo Gospod "požvižgal muhi, ki je v najskrajnejšem delu Egipta, in čebeli, ki je v asirski deželi.

19 In prišle bodo in se vse odpočile v opustošenih dolinah in v luknjah v skalah in na vseh trnih in na vsem grmovju.

20 Istega dne bo Gospod z britvijo, ki so jo najeli ti onkraj reke, po "asirskem kralju, ^bobril glavo in dlake na nogah; in ostrigel bo tudi brado.

21 In tisti dan se bo zgodilo, da bo človek "hranil telico in dve ovci;

22 in zgodilo se bo, da bo zavoljo obilice mleka, ki ga bodo dajale, jedel maslo; kajti maslo in med bo jedel vsak, ki bo ostal v deželi.

23 In tisti dan se bo zgodilo, da bo vsak kraj, kjer je bilo tisoč trt po tisoč "srebrnikov, ki bo za bodičevje in trnje.

24 Tjakaj bodo šli možje s puščicami in loki, ker bo vsa dežela postala bodičevje in trnje.

25 In na vse hribe, ki jih bodo okopavali z motiko, tjakaj strah pred bodičevjem in trnjem ne bo prišel; ampak jih bodo pasli voli in teptala "manjša živina.

9a 2 Krn 20:20.

11a vss znamenje.

12a Tj. preizkusiti oz. dokazati.

14a vss devica.

b Hebr. z nami je Bog; vss Emanuel.

16a 2 Ne 18:4.

b 2 Kr 15:30; 16:9.

17a 2 Krn 28:19–21.

b 1 Kr 12:16–19.

18a Oz. požvižgati.

Tj. dati znak, pozvati.

Iz 5:26.

20a 2 Kr 16:5–9.

b Tj. tuj napadalec

bo skrčil število prebivalcev v deželi.

21a Tj. preživelo bo le nekaj tistih, ki se sami vzdržujejo.

23a Oz. srebrniki.

25a Hebr. ovce oz. koze.

18. POGLAVJE

Kristus bo kakor kamen spotike in skala pohujšanja. — Iščite Gospoda ne čivkajočih čarovnikov. — Za vodstvo se obrnite k postavi in k pričevanju. — Primerjajte z osimim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

NADALJE mi je Gospodova beseda rekla: Vzemi si velik svitek in nanj s človekovim pisalom za-
piši glede ^aMaher-Šalal-Haš-Baza.

2 In izbral sem si zvesti ^apriči, da bosta zapisovali, duhovnika Urijá in Jeberehjájevega sina Zaharija.

3 In šel sem k ^aprerokinji; in spočela je in rodila sina. Potem mi je Gospod rekel: Imenuj ga Maher-Šalal-Haš-Baz.

4 Kajti glej, ^aotrok še ^bne bo znal klicati »moj oče in moja mati«, že bodo bogastva Damaska in ^cplen Samarije odnesli pred asirskega kralja.

5 Gospod mi je prav tako spet spregovoril, rekoč:

6 Ker to ljudstvo zavrača ^asíloaške vode, ki tečejo mirno, in se radosti v ^bRecínovem in Remaljájevem sinu;

7 zato bo torej, glej, Gospod ^anadnje pripeljal rečne vode, močne in številne, celo asirskega

kralja in vso njegovo slavo; in vzdignil se bo iz vseh svojih strug in prestopil vse svoje bregove.

8 In ^ašel bo skozi Juda; poplavljal bo in prestopal, segel bo celo do vratu; in njegova razpeta krila bodo polnila širino tvoje dežele, o ^bEmanuel.

9 ^aZdružite se, o ljudstva, in razleteli se boste na kose; in nastavite uho vsi vi iz daljnih dežel; opašite se in razleteli se boste na kose, opašite se in razleteli se boste na kose.

10 Posvetujte se in nič ne bo iz tega; govorite besedo in ne bo obveljala; ^akajti Bog je z nami.

11 Kajti Gospod je tako govoril z menoj z močno roko in me poučil, naj ne hodim po poti tega ljudstva, rekoč:

12 Ne recite ^azarota vsemu, čemur bo to ljudstvo reklo zarota; niti se ne bojte njihovega ustrahovanja, niti se ne ustrašite.

13 Posvečujte Gospoda nad vojskami samega in on ^anaj bo vaš strah in on naj bo vaša groza.

14 In za ^asvetišče bo; ampak za ^bkamen spotike in za skalo pohujšanja obema Izraelovima hišama, za zanko in past prebivalcem Jeruzalema.

15 In številni med njimi se bodo

18 1a Hebr. uničenje je neizbežno.

2a vss priča — pričevati.

3a Tj. njegova žena.

4a 2 Ne 17:16.

b Iz 8:4.

c 2 Kr 15:29.

6a 1 Mz 49:10;
rjs 1 Mz 50:24
(Dodatek).

b Iz 7:1.

7a Tj. najprej proti severnemu Izraelu.

8a Tj. Asirija bo vdrla tudi v Juda.

b vss Emanuel.

9a Tj. tvoriti zavezništva.

10a Tj. Judu (Emanuelovi deželi) bo prizanešeno. Ps 46:8.

12a Tj. Juda naj se za varnost ne zanaša na skrivne dogovore z drugimi.

13a Tj. biti spoštljivi in ponižni pred Bogom.

14a Ezk 11:15–21.

b 1 Pt 2:4–8;
JakK 4:14–15.

“opotekali in padli in zlomili jih bodo in jih ujeli v pasti in jih odpeljali.

16 Zavežite pričevanje, zapečatite “postavo med mojimi učenci.

17 In čakal bom na Gospoda, ki “skriva svoj obraz pred Jakobovo hišo, in iskal ga bom.

18 Glejte, jaz in otroci, ki mi jih je dal Gospod, smo v Izraelu za “znamenja in za čudesa od Gospoda nad vojskami, ki prebiva na gori Sion.

19 In ko bodo rekli: Iščite pri teh, ki “kličejo duhove, in pri ^bčarovnikih, ki čivkajo in momljajo — “mar naj bi ljudstvo ne iskalo pri svojem Bogu, da bi ^dod mrtvih slišali za žive?

20 K postavi in k pričevanju; in če “ne govorijo glede na to besedo, je to zato, ker v njih ni luči.

21 In “šli bodo skozi močno obteženi in lačni; in zgodilo se bo, da bodo, ko bodo lačni, obupavali in preklinjali svojega kralja in svojega Boga in gledali navzgor.

22 In gledali bodo po zemlji in videli težave in temo in tesnoben mrak in gnalo jih bo v temo.

19. POGLAVJE

Izaija govori mesijansko. — Ljudstvo

v temi bo videlo veliko luč. — Rodil se nam je otrok. — Princ miru bo in kraljeval bo na Davidovem prestolu. — Primerjajte z devetim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

VENDAR mrak ne bo tak, kakršen je bil v njegovi muki, ko je sprva slabotno prizadel Zábulonovo “deželo in Neftálijevo deželo in je nato močnejše udaril ob poti Rdečega morja onkraj Jordana v Galileji narodov.

2 Ljudstvo, ki je hodilo v “temi, je videlo veliko luč; nad tiste, ki prebivajo v deželi smrtne sence, je posijala luč.

3 Pomnožil si narod in “povečal radost — pred teboj se radostijo glede na radost ob žetvi in kakor se ljudje radostijo, ko delijo plen.

4 Kajti prelomil si jarem njegovega bremena in palico na njegovi rami, šibo njegovega zatiralca.

5 Kajti vsaka bojevnikova bitka je z zmedenim hrupom in oblačili, prepojenimi s krvjo; ta pa bo z gorenjem in gorivom za ogenj.

6 Kajti rodil se nam je “otrok, dan nam je sin; in ^bvladarstvo bo na njegovi rami; in imenoval se bo Čudoviti, Svetovalec, “Mogočni Bog, ^dVečni Oče, Princ ^emiru.

15a Mt 21:42–44.

16a Hebr. poučevanja oz. nauk; vss evangelij.

17a Iz 54:8.

18a Tj. ime Izaija in imena njegovih sinov pomenijo: »Jehova rešuje«, »preostanek se bo vrnil« in »priganja plen«.
2 Ne 17:3; 18:3.

19a 3 Mz 20:6.

b Tj. čarodeji, vedeževalci.

c 1 Sam 28:6–20.

d Oz. v imenu.

20a Tj. spiritualistični mediji (tudi v 21. in 22. verzju).

21a Tj. Izrael bo odpeljan v ujetništvo, ker niso bili poslušni.

19 1a Mt 4:12–16.

2a »Temačnost« in »tema« sta bila odpad in ujetništvo; »velika luč« je Kristus.

3a Iz 9:2.

6a Iz 7:14; Lk 2:11.

b Mt 28:18.

c Tit 2:13–14.

d Al 11:38–39, 44.

e Jn 14:27.

7 ^aNi konca večanju ^bvladarstva in miru na Davidovem prestolu in v njegovem kraljestvu, ki mu ukaže in ga ustanovi preudarno in pravično odslej, prav za vekomaj. Gorečnost Gospoda nad vojskami bo to izvedla.

8 Gospod je poslal svojo besedo Jakobu in svetica je nad ^aIzraelom.

9 In vsa ljudstva bodo vedela, celo Efrájim in prebivalci Samarije, ki v ponosu in z napihjenostjo v srcu pravijo:

10 Opeka je razpadla, a zidali bomo s klesanimi kamni; platanane so posekane, a nadomestili jih bomo s cedrami.

11 Zato bo Gospod zoper njega naščuval ^aRecínove nasprotnike in združil njegove sovražnike;

12 Arámce spredaj in Filistejce zadaj; in Izrael bodo ^apožrli z odprtimi usti. Kajti vsa ta njegova ^bjeza se ni odvrnila, a njegova roka je še vedno iztegnjena.

13 Kajti ljudstvo se ne ^aobrača k njemu, ki jih udarja, niti ne iščejo Gospoda nad vojskami.

14 Zato bo Gospod v enem dnevu od Izraela odsekal glavo in rep, vejo in ločje.

15 Starodavni, ta je glava; in prerok, ki uči laži, ta je rep.

16 Kajti voditelji tega ljudstva povzročajo, da delajo napake; in tisti, ki jih vodijo, so pokončani.

17 Zato se Gospod ne bo radostil nad njihovimi mladeniči, niti se ne bo ^ausmilil teh brez očetov in vdov; kajti vsak od njih je hinavec in hudodelec in vsaka usta govorijo ^bneumnost. Kajti vsa ta njegova jeza se ni odvrnila, a njegova ^croka je še vedno iztegnjena.

18 Kajti hudobija gori kot ogenj; použil bo bodičevje in trnje in se zanetil v gostih gozdovih in vzpenjali se bodo kakor dvigajoči se dim.

19 Zavoljo srda Gospoda nad vojskami se je stemnilo nad deželo in ljudstvo bo kakor gorivo za ogenj; ^anihče ne bo prizanesel svojemu bratu.

20 In hlastnil bo na desno in bo lačen; in ^ajedel bo na levi in ne bo potešen; in jedli bodo, vsak meso svoje lastne roke —

21 ^aManase ^bEfrájima; in Efrájim Manaseja; oba skupaj bosta zoper ^cJuda. Pri vsem tem se njegova jeza ni odvrnila, a njegova roka je še vedno iztegnjena.

20. POGlavJE

Uničenje Asirije je simbol uničenja hudobnih ob drugem prihodu. — Potem ko bo Gospod spet prišel, bo ostalo malo ljudi. — Jakobov ostanek se bo tisti dan

7a Dan 2:44.

b vss vlada — vladati.

8a Tj. preroško sporočilo, ki sledi (8. do 21. verz), je bilo svarilo severnim desetim rodovom, ki se imenujejo Izrael.

11a 2 Kr 16:5–9.

12a 2 Kr 17:6, 18.

b Iz 5:25; 10:4.

13a Am 4:6–12.

17a vss milost — milosten.

b 2 Ne 9:28–29.

c JakK 5:47; 6:4.

19a Mih 7:2–6.

20a 5 Mz 28:53–57.

21a vss Manáse.

b vss Efrájim.

c vss Juda (Stara zaveza).

vrnil. — Primerjajte z desetim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

GORJE jim, ki odredjajo nepravilne odredbe in ki pišejo zatiranje, ki ga predpisujejo;

2 da bi pomoči potrebne odvrgli od "sodbe in da bi revnim mojega ljudstva odvzeli pravico, da bi bile ^bvdove njihov plen in da bi oropali té brez očeta!

3 In kaj boste storili na dan "obiskanja in v opustošenju, ki bo prišlo od daleč? H komu boste zbežali po pomoč? In kje boste pustili svojo slavo?

4 Brez mene se bodo priklanjali pred jetniki in padli bodo k pobitim. Kajti vsa ta njegova jeza se ni odvrnila, a njegova roka je še vedno iztegnjena.

5 O Asirec, šiba moje jeze, in palica v njihovi roki je "njihova togota.

6 Poslal ga bom "nad hinavski narod in naročil mu bom, naj ljudstvu mojega srda vzame plen in naj vzame opljeno in naj jih po-tepta kakor blato na cesti.

7 Čeprav ne méni tako, niti tako ne misli njegovo srce; toda v njegovem srcu je, da bi pokončal in ločil ne malo narodov.

8 Kajti govori: Ali niso moji principi hkrati kralji?

9 Ali ni Kalne kakor Kárkemiš?

Ali ni Hamát kakor Arpád? Ali ni Samarija kakor Damask?

10 Kakor je "moja roka osnovala kraljestva malikov in katerih rezane podobe so prekašale te iz Jeruzalema in Samarije;

11 mar ne bom, kakor sem storil Samariji in njenim malikom, tako storil Jeruzalemu in njegovim malikom?

12 Zatorej se bo zgodilo, da bom, ko bo Gospod opravil vse svoje delo na gori Sion in v Jeruzalemu, kaznoval "sad brezčutnega srca ^basirskega kralja in slavo njegovih visokih pogledov.

13 Kajti "rekel je: Z močjo svoje roke in s svojo modrostjo sem to naredil; kajti razumen sem; in premaknil sem meje ljudstev in oropal njihove zaklade in prebivalce podjarmil kakor hraber mož;

14 in kakor gnezdo je našla moja roka bogastva ljudstev; in kakor človek zbira jajca, ki so zapuščena, sem zbral vso zemljo; in nikogar ni bilo, ki bi premaknil perut ali odprl kljun ali čivknil.

15 "Naj se ^bsekira baha pred njim, ki z njo seka? Naj se žaga povečuje pred njim, ki jo vleče? Kakor če bi se šiba morala tresti pred njimi, ki jo dvigujejo, ali kakor če bi se palica dvigovala, kot da ne bi bila les!

16 Zato bo Gospod, Gospod nad vojskami, med svoje debele poslal

20 2a Oz. pravica.

b vss vdova.

3a Tj. kazen.

5a Iz 10:5.

6a Tj. proti Izraelu.

10a Tj. roka asirskega

kralja (verza 10 in 11).

12a Tj. ošabno bahanje.

b Sof 2:13.

13a Tj. asirski kralj

(verza 13 in 14).

15a Vse metafore v tem

verzu zastavijo isto

vprašanje: Ali človek

(npr. asirski kralj)

lahko premaga Boga?

b Tj. ali kralj lahko

premagal Boga?

suhost; in pod "svojo slavo bo zanetil gorenje kakor gorenje ognja.

17 In Izraelova luč bo za ogenj in njegov Sveti za plamen in bo gorela in v enem dnevu bo použila njegovo trnje in bodičevje;

18 in "uničila bo slavo njegovega gozda in njegovega rodovitnega polja, tako dušo kot telo; in bodo, kakor ko omaga zastavonoša.

19 In "ostalih dreves njegovega gozda bo malo, da jih bo lahko popisal otrok.

20 In "tisti dan se bo zgodilo, da se Izraelov ostanek in taki, ki so pobegnili iz Jakobove ^bhiše, ne bodo nikoli več spet ^copirali nanj, ki jih je udarjal, ampak se bodo v resnici opirali na Gospoda, Izraelovega Svetega.

21 "Ostanek, da, in sicer Jakobov ostanek, se bo vrnil k mogočnemu Bogu.

22 Kajti čeprav bo tvojega izraelskega ljudstva kakor morskega peska, se bo njih ostanek vendarle vrnil; "razdejanje, ki je odrejeno, bo ^bpreplavljeno s pravičnostjo.

23 Kajti Gospod Bog nad vojskami bo "napravil razdejanje, in sicer določeno v vsej deželi.

24 Zato tako govori Gospod Bog nad vojskami: O ljudstvo moje, ki

prebivaš v Sionu, ne boj se Asirca; udaril te bo s šibo in bo "kakor v Egiptu proti tebi dvignil svojo palico.

25 Kajti čisto malo še in togota se bo podela in moja jeza v njihovem uničenju.

26 In Gospod nad vojskami bo nad njim zavihtel bič glede na "midjanski pokol pri Orébovi skali; in kakor je bila njegova palica nad morjem, tako jo bo vzdignil kakor v Egiptu.

27 In tisti dan se bo zgodilo, da ti bo njegovo "breme odvzeto z rame in njegov jarem z vratu in jarem bo uničen zaradi ^bmaziljenja.

28 "Pride v Ajo, gre skozi Migrón; v Mihmásu pusti ležati svoje vozove.

29 Šli so čez prelaz; vzeli so si prenočišča v Gebi; Ramo je strah; Savlova Gíbea je zbežala.

30 Povzdigni glas, o galímska hči; daj, da se bo slišalo v Lajiš, o ubogi Anatót!

31 Madména se je odmaknila; prebivalci Gebíma se zbirajo, da bodo zbežali.

32 Tistega dne bo še ostal v Nobu, z roko bo žugal proti gori sionske hčere, jeruzalemskemu hribu.

16a Tj. asirski kralj (tudi 17. do 19. verz).

18a Tj. Asirija bo popolnoma izginila.

19a Tj. preostanek asirske vojske.

20a Tj. poslednji dnevi.
b Am 9:8–9.

c Tj. zanašati se na.

21a Iz 11:11–12.

22a NaZ 63:34;

vss svet (samostalnik),
konec sveta.

b Tj. tudi ob kazni je na voljo milost.

23a Tj. povzročiti odrejeno uničenje.

24a Tj. kot so to v prejšnjih časih delali Egipčani.

2 Mz 1:13–14.

26a 1 Mz 25:1–2;
Sod 7:25.

27a Iz 14:25.

b vss Maziljenec.

28a Tj. zasledi se napredek asirske vojske proti Jeruzalemu; nato (verza 33 in 34) je Gospodov ukrep proti njim opisan v prenesenem pomenu.

33 Glej, Gospod, Gospod nad vojskami, bo s strahom oklestil krošnje; in ^avisoki bodo posekani; in ošabni bodo ponižani.

34 In gozdne goščave bo posekal z železom in Libanon bo padel pod mogočnim.

21. POGLAVJE

Jesejev poganjek (Kristus) bo sodil pravično. — Spoznanje o Bogu bo v tisočletnici prekrilo zemljo. — Gospod bo dvignil zastavo in zbral Izrael. — Primerjajte z enajstim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

IN iz ^aJesejevega ^bpoganjka bo pognala ^cmladika in iz njegovih korenin bo zrasla veja.

2 In na njem bo počival Gospodov ^aDuh, duh modrosti in razumevanja, duh posvetovanja in moči, duh spoznanja in strahu pred Gospodom;

3 in napravil bo, da bo hitro razumel v strahu pred Gospodom; in ne bo ^asodil po tem, kar bodo videle njegove oči, niti oštel po tem, kar bodo slišala njegova ušesa.

4 Ampak bo ^apravično sodil revnim in po pravici ^bošteval

^ckrotke na zemlji; in zemljo bo udaril s palico svojih ust in z dihom svojih ustnic bo pobil hudobnega.

5 In pravičnost bo opasje njegovih ledij in zvestoba opasje njegovih ^abokov.

6 Volk bo prav tako prebival z jagnjetom in leopard bo ležal s kozličem in tele in mlad lev in pitanček skupaj; in majhen otrok jih bo vodil.

7 In krava in medvedka se bosta pasli; njuni mladiči bodo ležali skupaj; in lev bo jedel slamo kakor vol.

8 In dojenček se bo igral nad ^agadjo luknjo in odstavljeni otrok bo položil roko v ^bmodrasjo votlino.

9 Na vsej moji sveti gori ne bodo ^ane škodovali ne uničevali, kajti zemlja bo polna ^bspoznanja o Gospodu, kakor vode prekrivajo morje.

10 In ^atisti dan bo ^bJesejeva korenina, ki bo za znamenje vsem ljudstvom; ^ck njej bodo stremeli ^adrugi narodi; in njegov počitek bo veličasten.

11 In tisti dan se bo zgodilo, da bo Gospod spet ^av drugo dvignil roko, da bo obnovil ostanek

33a He 4:12–13.

21 1a Jese je bil Davidov oče; nanaša se na kraljevsko davidovsko rodoslovno linijo, v katero se slednjič rodi Jezus. Mih 5:1; Heb 7:14; vss Jese.

b NaZ 113:1–2.

c NaZ 113:3–4.

2a Iz 61:1–3.

3a Jn 7:24.

4a Ps 72:2–4;

Moz 29:12.

b Hebr. odločiti se.

c vss krotkost — krotak.

5a Oz. pas.

8a Majhna egipčanska strupena kača.

b Še ena strupena kača.

9a Iz 2:4;

vss tisočletnica.

b NaZ 101:32–33; 130:9.

10a Tj. poslednji dnevi.

JŠ – ŽŽ 1:40.

b Rim 15:12;

NaZ 113:5–6.

c Oz. njemu.

d NaZ 45:9–10.

11a 2 Ne 6:14; 25:17; 29:1.

svojega ljudstva, ki bo ostalo, iz Asirije in iz Egipta in iz Patrôsa in iz Etiopije in iz Elâma in iz Šinârja in iz Hamâta in z morskih otokov.

12 In dvignil bo ^azastavo za narode in bo zbral Izraelove ^bpregnance in ^czbral razkropljene Jude z vseh štirih strani zemlje.

13 Prenehala bo tudi Efrájimova ^azavist in Judovi nasprotniki bodo ločeni; ^bEfrájim ne bo zavidal ^cJudu in Juda ne bo vznemirjal Efrájima.

14 Ampak bosta na ramenih Filistejcev ^apoletela proti zahodu; skupaj bosta opleniła te z vzhoda; roko bosta položila na Edóm in Moáb; in Amónovi otroci jima bodo poslušni.

15 In Gospod bo povsem ^auničil jezik egipčanskega morja; in s svojim mogočnim vetrom bo z roko zamahnil nad reko in udaril jo bo v sedem potokov in napravil, da bodo šli ljudje čez v suhi obutvi.

16 In tam bo ^aglavna cesta za ostanek njegovega ljudstva, ki bo ostal, iz Asirije, in sicer kakor je bila v Izraelu tisti dan, ko je prišel iz egiptovske dežele.

22. POGLAVJE

V tisočletnem dnevu bodo vsi ljudje slavili Gospoda. — Prebival bo med njimi. — Primerjajte z dvanajstim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

IN tisti dan boš rekel: O Gospod, slavil te bom; čeprav si bil name jezen, se je tvoja jeza odvrnila in me tolažiš.

2 Glej, Bog je moja odrešitev; ^azaupal bom in ne bom se bal; kajti Gospod ^bЈЕHOVA je moja moč in moja pesem; postal je tudi moja odrešitev.

3 Zato boste z radostjo zajemali ^avodo iz vodnjakov odrešitve.

4 In tisti dan boste rekli: ^aSlavite Gospoda, kličite njegovo ime, razglašajte njegova dejanja med ljudmi, omenjajte, da je njegovo ime povzdignjeno.

5 ^aPojte Gospodu; kajti storil je čudovite stvari; to ve vsa zemlja.

6 ^aVzklikni in zakliči, prebivalec Siona; kajti velik je Izraelov Sveti v tvoji sredi.

23. POGLAVJE

Uničenje Babilona je simbol uni-

12a vss zastava.

b 3 Ne 15:15; 16:1–4.

c Neh 1:9;

1 Ne 22:10–12;

NaZ 45:24–25;

vss Izrael, *zbiranje Izraela.*

13a Jer 3:18.

b Rodovi, ki jih vodita Juda in Efrájim, so bili zgodovinski nasprotniki (po dogodkih iz 1 Kr

12:16–20). V poslednjih dneh bo to sovrašтво odpravljeno.

Ezk 37:16–22;

vss zavidanje — zavidati.

c vss Juda (Stara zaveza).

14a Tj. napad na zahodna pobočja, ki so bila na ozemlju Filisteje.

15a Zah 10:11.

16a Iz 35:8;

NaZ 133:27.

22 2a Moz 4:6;

He 12:1.

b 2 Mz 15:2;

Ps 83:19;

vss Jehova.

3a vss živa voda.

4a vss zahvala — zahvaljevanje.

5a NaZ 136:28.

6a Iz 54:1;

Sof 3:14.

čenja ob drugem prihodu. — To bo dan srda in maščevanja. — Babilon (svet) bo padel za vekomaj. — Primerjajte s trinajstim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

^aPRIPÉV o ^bBabilonu, ki ga je videl Izaija, Amócov sin.

2 Na visoki gori dvignite ^aprapor, k njim povzdignite glas, ^bzamaahnite z roko, da bodo šli skozi vrata plemenitih.

3 Zapovedal sem svojim ^aposvečenim, poklical sem tudi svoje mogočne, kajti moje jeze ni nad njimi, ki se radostijo v moji veličini.

4 Hrup množice v gorah kakor od mogočnega ljudstva, bučen hrup ^akraljestev ^bzbranih narodov, Gospod nad vojskami pregleduje vojske za bitko.

5 Pridejo iz daljne dežele, s konca neba, da, Gospod in orožja njegove togote, da uničijo vso deželo.

6 Ječíte, kajti Gospodov dan se je približal; prišel bo kakor uničenje od Vsemogočnega.

7 Zato bodo vse roke omahnile, srce vsakega človeka bo upadlo;

8 in bali se bodo; zgrabile jih bodo ostre bolečine in potrtost; osupli bodo drug nad drugim; njihovi obrazi bodo kot plameni.

9 Glejte, pride Gospodov dan, krut tako zavoljo srda kot silovite jeze, da pusti deželo opustošeno; in iz le-te bo ^aodstranil grešnike.

10 Kajti zvezde na nebu in sozvezdja le-teh ne bodo dajala svetlobe; ^asonce bo otemnelo ob svojem vzhajanju in luna ne bo več svetila.

11 In svet bom ^akaznoval za húdo in hudobne za njihovo krivičnost; napravil bom, da bo domišljavost ^bponosnih prenehala in polegel bom ošabnost strašnih.

12 ^aČloveka bom napravil dragocenejšega od žlahtnega zlata; in sicer človeka bolj od ofirskega zlata.

13 Zato bom v srdcu Gospoda nad vojskami in na dan njegove silovite jeze zatresel nebo in zemlja se bo ^apremaknila s svojega mesta.

14 In to bo kakor ^apreganjana srna in kakor ovca, ki je nihče ne pobere; in vsakdo se bo obrnil k svojemu ljudstvu in zbežal vsak v svojo lastno deželo.

15 Vsak, ki je ponosen, bo preboden; da, in vsak, ki se je pridružil hudobnim, bo padel pod mečem.

16 Prav tako bodo pred njihovi očmi na kose raztreščeni njihovi otroci; njihove hiše bodo oplenjene in njihove žene onečaščene.

23 1a Tj. sporočilo o pogubljenju.
b Zgodovinski propad hudobnega Babilona, ki ga prerokuje v Iz 13 in 14, je simboličen za končni propad celega hudobnega sveta.
NaZ 133:5, 7, 14;

vss Babilon.
2a Oz. zastava;
vss zastava.
b Tj. pomahati, dati znak.
3a Tj. sveti.
4a Zah 14:2–3.
b Zah 12:3.
9a vss zemlja,

očiščenje zemlje.
10a vss svet (samostalnik), konec sveta.
11a Mal 3:19.
b NaZ 64:24.
12a Iz 4:1–4.
13a vss zemlja, končno stanje zemlje.
14a Oz. preganjana srnjad.

17 Glejte, zoper njih bom nauhujskal Medijce, ki se ne bodo ozirali na srebro in zlato, niti se ne bodo radostili v tem.

18 Njihovi loki bodo na kose raztreščili tudi mladeniče; in ne bodo se usmilili sadu materinega telesa; njihove oči ne bodo prizanesle otrokom.

19 In Babilon, slava kraljestev, "lepota kaldejskega blišča, bo, kakor ko je Bog razdejal ^bSódomo in Gomóro.

20 Nikoli ne bo "poseljen niti se ne bo prebivalo v njem iz roda v rod: niti si ne bo Arabec tam postavil šotora; niti ne bodo pastirji tam zbirali svoje črede.

21 Ampak bodo tam poležavale "divje puščavske živali; in njihove hiše bodo polne otožnih bitij; in tam bodo prebivale sove in tam bodo plesali ^bsatiri.

22 In divje živali na otokih bodo tulile v njihovih zapuščenih "hišah in ^bzmaji v njihovih prijetnih palačah; in njegov čas se približuje in njegov dan se ne bo podaljšal. Kajti naglo ga bom pokončal; da, kajti milosten bom s svojim ljudstvom, hudobni pa bodo pogubljeni.

24. POGLAVJE

Izrael bo zbran in bo užival tisoč-

letni počitek. — Lucifer je bil zavoljo upora izgnan iz nebes. — Izrael bo zmagal nad Babilonom (svet). — Primerjajte s štirinajstim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

KAJTI Gospod se bo usmilil Jakoba in bo vendarle "izvolil Izrael in jih nastanil v njihovi lastni deželi; in pridružili se jim bodo ^btujci in oklenili se bodo Jakobove hiše.

2 "In ljudje jih bodo vzeli s seboj in jih pripeljali na svoj kraj; da, od daleč na konce zemlje; in vrnili se bodo v svoje ^bobljubljene dežele. In Izraelova hiša jih bo posedovala in Gospodova dežela bo za "služabnike in dékle; in za ujetnike si bodo vzeli njih, katerim so bili ujetniki; in vladali bodo nad svojimi zatiralci.

3 In tisti dan se bo zgodilo, da ti bo Gospod naklonil "počitek od tvoje potrnosti in od tvojega strahu in od težkega suženjstva, v katerem si bil prisiljen služiti.

4 In tisti dan se bo zgodilo, da boš izrekel ta pogovor zoper "babilonskega kralja in rekel: Kako je končal tvoj zatiralec, kako je končalo zlato mesto!

5 Gospod je prelomil palico hudobnih, žezla vladarjev.

6 Njega, ki je v srdu z nenehnim

19a Tj. domišljavost.

b 1 Mz 19:24–25;

5 Mz 29:22;

2 Ne 13:9.

20a Jer 50:3, 39–40.

21a Iz 34:14–15.

b Hebr. kozli, oz.

demoni.

22a Hebr. palače.

b Hebr. (morda)

šakali oz. divji psi.

24 1a Zah 1:17.

b Iz 60:3–5, 10.

2a Tj. drugi narodi bodo

pomagali Izraelu.

b vss obljubljena dežela.

c Iz 60:14.

3a Joz 1:13;

NaZ 84:24.

4a vss Babilon.

udarcem udarjal ljudstvo, njega, ki je narodom vladal v jezi, preganjajo in nihče ga ne ovira.

7 Vsa zemlja počiva in miruje; planejo v "petje.

8 Da, "jelke se radostijo zaradi tebe in prav tako libanonske cedre, rekoč: Odkar si ^bpadel, nad nas ne pride "nihče, da bi nas posekal.

9 "Pekel spodaj se je vznemiril zavoljo tebe pred srečanjem ob tvojem prihodu; zavoljo tebe prebuja ^bmrtve, in sicer vse zemeljske veljake; vzdignilo je z njih prestolov vse kralje narodov.

10 Vsi ti bodo govorili in ti rekli: Mar si tudi ti postal šibak kakor mi? Mar si postal kakor mi?

11 Tvoj blišč je pahnjen v grob; hrupa tvojih viol se ne sliši; pod teboj je postlano s črvi in črvi te prekrivajo.

12 "Kako si padel iz nebes, o ^bLucifer, sin jutra! So posekali na tla tebe, ki si oslabil narode!

13 Kajti v srcu si si rekel: "Dvignil se bom v nebesa, svoj prestol bom povzdignil nad Božje zvezde; sedel bom tudi na gori zborovanja na skrajnem ^bseveru;

14 dvignil se bom nad višave oblakov; kakor Najvišji bom.

15 Vendarle boš pahnjen v peklo, na dno "jame.

16 Tisti, ki te vidijo, te bodo "motreče gledali in te bodo ocnjevali in rekli bodo: Je to človek, ki je napravil, da je trepetala zemlja, da je zamajalo kraljestva?

17 In je svet naredil kakor divjino in uničil mesta le-tega in ni odprl hiše svojih jetnikov?

18 Vsi kralji narodov, da, vsi ti ležijo v slavi, vsak od njih v "svoji lastni hiši.

19 Toda izvržen si iz svojega groba kakor "gnusna veja in ostanek tistih, ki so pobiti, prebodeni z mečem, ki gredo v ^bkamnito jamo, kakor truplo, pomendrano pod nogami.

20 Ne boš se jim pridružil pri pogrebu, ker si uničil svojo deželo in pobil svoje ljudstvo; "potomstvo ^bhudodelcev ne bo nikoli slavno.

21 Pripravi pokol za njegove otroke zavoljo "krivičnosti njihovih očetov, da ne bodo vstali, ne posedovali dežele, ne napolnili obličja sveta z mesti.

22 Kajti dvignil se bom zoper njih, govori Gospod nad vojskami; in Babilonu odrezal "ime in ostanek in sina in ^bnečaka, govori Gospod.

7a Iz 55:12.

8a Hebr. cipresa.

b Tj. v smrti.

c Hebr. sekalec (dreves) še ni prišel nad nas.

9a vss peklo.

b Tj. duh, ki je zapustil telo.

12a NaZ 76:26.

b Hebr. jutranja zvezda, sin zore. Vladar hudobnega sveta

(Babilona) je znan kot Lucifer, vladar vse hudobije; vss hudič; Lucifer.

13a Mz 4:1–4.

b Tj. bivališče bogov glede na babilonsko verovanje.

Ps 48:3.

15a 1 Ne 14:3.

16a Hebr. pogledovali náte

in o tebi premišljevali.

18a Tj. njegova družinska grobnica.

19a Tj. zavrtna veja, obrezana in odvržena.

b Tj. dno.

20a Ps 21:11–12; 37:28.

b vss hudobija — hudoben.

21a 2 Mz 20:5.

22a Prg 10:7.

b Job 18:19.

23 Spremenil ga bom tudi v "prebivališče velike bobnarice in v vodne tolmane; in pometel ga bom z ^bmetlo uničenja, govori Gospod nad vojskami.

24 Gospod nad vojskami je zaprsegel, rekoč: Zagotovo, kakor sem mislil, tako se bo zgodilo; in kakor sem namenil, tako bo obveljalo —

25 da bom "Asirca pripeljal v svojo deželo in ga na ^bsvojih gorah poteptal pod nogami; potem bo njegov "jarem padel z njih in jim z ramen padlo njegovo breme.

26 "To je namen, ki je namenjen vsej zemlji; in to je roka, ki je iztegnjena nad vse narode.

27 Kajti Gospod nad vojskami je namenil in kdo bo razveljavil? In njegova roka je iztegnjena in kdo jo bo zavrnil?

28 V "letu, ko je umrl kralj ^bAház, je nastal ta pripév.

29 Ne raduj se, vsa Filisteja, ker je palica njega, ki vas je udaril, zlomljena; kajti iz kačje korenine bo prišel modras in njegov sad bo ognjena leteča kača.

30 In prvorojenec reveža bo nahanjen in pomoči potreben bo varno ležal; in tvojo korenino bom ubil z lakoto in ta bo pobila tvoj ostanek.

31 Ječíte, o vrata, vpij, o mesto;

ti, vsa Filisteja, si razpuščena; kajti s severa bo prišel dim in nihče ne bo sam ob njegovem do-ločenem času.

32 Kaj bodo potem odgovorili glasniki narodov? Da je Gospod osnoval "Sion in ^brevni njegovega ljudstva bodo "zaupali vanj.

25. POGlavJE

Nefi slavi v jasnosti. — V poslednjih dneh bodo razumeli Izaijeve prerokbe. — Judje se bodo vrnili iz Babilona, križali Mesija in se razkropili in bodo bičani. — Obnovljeni bodo, ko bodo verjeli v Mesija. — Prvič bo prišel šeststo let potem, ko je Lehi zapustil Jeruzalem. — Nefijci izpolnjujejo Mojzesovo povelje in verjamejo v Kristusa, ki je Izraelov Sveti. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

SEDAJ jaz, Nefi, spregovorim nekoliko glede besed, ki sem jih zapisal, ki so jih govorila Izaijeva usta. Kajti glejte, Izaija je govoril veliko tega, kar je bilo za številne od mojega ljudstva "težko razumljivo; kajti ne poznajo navade glede prerokovanja med Judi.

2 Kajti jaz, Nefi, jih nisem veliko učil glede navad Judov; kajti njihova "dela so bila dela teme

23a Iz 34:11–15.

b Oz. metla.

25a Téma se preusmeri na napad Asirije in propad Juda, 701 pr. Kr. (24. do 27. verz).

2 Kr 19:32–37;

Iz 37:33–38.

b Tj. Judove in

Izraelove gore.

c Iz 10:27.

26a Tj. slednjič bodo vsi posvetni narodi tako uničeni.

28a Tj. okoli 720 pr. Kr. To sporočilo o pogubljenju je prerokovalo o

Filistejcih, medtem ko bo Juda varen.

b 2 Kr 16:20.

32a vss Sion.

b Sof 3:12.

c Oz. v Sionu poiskati zatočišče.

25 1a 2 Ne 25:5–6.

2a 2 Kr 17:13–20.

in njihova dejanja so bila gnusna dejanja.

3 Zatorej pišem svojemu ljudstvu, vsem tistim, ki bodo po temle prejeli to, kar zapisujem, da bodo lahko poznali Božje sodbe, ki doletijo vse narode glede na besedo, ki jo je govoril.

4 Zatorej prisluhnite, o ljudstvo moje, ki ste iz Izraelove hiše, in nastavite uho mojim besedam, kajti ker Izaijeve besede niso jasne vam, so vendar jasne vsem tistim, ki jih navdaja "duh ^bpre-roštva. Prerokujem pa vam glede na duha, ki je v meni; zatorej bom prerokoval glede na jasnost, ki je bila z menoj od časa, ko sem z očetom prišel iz Jeruzalema; kajti glejte, duša se mi radosti v "jasnosti do mojega ljudstva, da se bodo lahko učili.

5 Da, in duša se mi radosti v "Izaijevih besedah, kajti prišel sem iz Jeruzalema in moje oči so videle stvari ^bJudov in vem, da Judje razumejo stvari prerokov in ni drugega ljudstva, ki bi kakor oni razumeli to, kar je bilo povedano Judom, če o tem niso poučeni na judovski način.

6 Toda glejte, jaz, Nefi, svojih otrok nisem poučeval na judovski način; toda glejte, jaz sam sem prebival v Jeruzalemu, zatorej

poznam okoliške predele; in svojim otrokom sem omenjal Božje sodbe, ki so se "zgodile med Judi, svojim otrokom, glede na vse to, kar je govoril Izaija, in ne zapisujem jih.

7 Toda glejte, nadaljujem s svojo lastno prerokbo glede na "jasnost, v kateri vem, da se ne more nihče motiti; vendar bodo v dneh, ko se bodo Izaijeve prerokbe izpolnile, ljudje zagotovo vedeli, v tistem času, ko se bodo zgodile.

8 Zatorej so za človeške otroke precejšnje "vrednosti in ta, ki predpostavlja, da niso, njim bom še zlasti govoril in besede omejil na svoje ^blastno ljudstvo; kajti vem, da bodo zanje velike vrednosti v "poslednjih dneh; kajti tisti dan jih bodo razumeli; zatorej sem jih zapisal za njihovo dobro.

9 In kakor je bil med Judi zaradi krivičnosti "pokončan en rod, prav tako so bili glede na svoje krivičnosti pokončani iz roda v rod; in nikoli ni bil med njimi nihče pokončan, ne da bi jim to ^bnapovedali Gospodovi preroki.

10 Zatorej jim je bilo povedano glede "uničenja, ki je prišlo nadnje takoj potem, ko je moj oče zapustil Jeruzalem; vendar so postali trdosrčni; in glede na mojo prerokbo so bili pokončani, razen

4a vss Sveti Duh.
b vss prerokba — prerokovati.
c 2 Ne 31:3; 33:5–6;
JakK 4:13.
5a 1 Ne 19:23;
3 Ne 23:1.
b vss Judje.
6a 2 Ne 6:8;

He 8:20–21.
7a 2 Ne 32:7;
Al 13:23.
8a vss sveti spisi,
dragocnost svetih spisov.
b En 1:13–16;
Mrm 5:12–15;
NaZ 3:16–20.

c vss poslednji dnevi.
9a Jer 39:4–10;
Mt 23:37–38.
b Am 3:7;
1 Ne 1:13.
10a 1 Ne 7:13;
2 Ne 6:8;
Om 1:15;
He 8:20–21.

tistih, ki so ^bodpeljani v ujetništvo v Babilon.

11 In to torej govorim zaradi duha, ki je v meni. In navkljub temu, da so bili odpeljani, se bodo spet ^avrnili in posedovali jeruzalemsko deželo; zatorej bodo spet obnovljeni v deželi svoje dediščine.

12 Toda, glejte, imeli bodo vojne in govorce o vojnah; in ko bo prišel dan, ko se jim bo Očetov ^aEdinorojeni, da, in sicer Oče nebes in zemlje, prikazal v mesu, glejte, ga bodo zavrnilo zaradi svojih krivičnosti in svoje trdosrčnosti in svoje trdovratnosti.

13 Glejte, ^akrižali ga bodo; in potem ko ga bodo položili v ^bgrobnico za razdobje ^ctreh dni, bo ^avstal od mrtvih s krili ozdravljenja; in vsi tisti, ki bodo verjeli v njegovo ime, bodo odrešeni v Božje kraljestvo. Zatorej se mi duša radosti v prerokovanju glede njega, kajti ^evidel sem njegov dan in moje srce poveličuje njegovo sveto ime.

14 In glejte, zgodilo se bo, da bo potem, ko bo ^aMesija vstal od mrtvih in se prikazal svojemu ljudstvu, tolikim, kolikor jih bo verjelo v njegovo ime, glejte, Jeruzalem spet ^buničen; kajti gorje

jim, ki se bojujejo zoper Boga in ljudstvo njegove cerkve.

15 Zatorej bodo ^aJudje ^brazkropljeni med vse narode; da, in tudi ^cBabilon bo uničen; zatorej bodo Jude razkropili drugi narodi.

16 In potem ko bodo razkropljeni in jih bo Gospod Bog bičal po drugih narodih v razdobju veliko rodov, da, in sicer iz roda v rod, dokler se jih ne bo prepričalo, da bodo ^averjeli v Kristusa, Božjega Sina, in odkupno daritev, ki je za vse človeštvo neskončna — in ko bo prišel tisti dan, ko bodo verjeli v Kristusa in častili Očeta v njegovem imenu s čistim srcem in čistimi rokami in ne bodo več pričakovali drugega Mesija, potem bo tistikrat prišel dan, da je zagotovo potrebno, da bodo tem stvarjem verjeli.

17 In Gospod bo spet v drugo dvignil roko, da bo svoje ljudstvo ^aprivedel iz izgubljenega in padlega stanja. Zatorej bo med človeškimi otroki še naprej opravljal ^bčudovito in čudežno delo.

18 Zatorej jim bo obelodanil svoje ^abesede, besede, ki jih bodo ^bsodile poslednji dan, kajti dane jim bodo z namenom, da jih bodo ^cprepričale o resničnem Mesiju, ki so ga zavrnilo; in da jih bodo

10b 2 Kr 24:14;
Jer 52:3–16.

11a Ezr 1:1–4;
Jer 24:5–7.

12a vss Edinorojenec.

13a Lk 23:33.
b Jn 19:41–42;
1 Ne 19:10.

c Lk 24:6–7;
Moz 3:10.

d vss vstajenje.

e 1 Ne 11:13–34.

14a vss Mesija.

b Lk 21:24;

JS – Mt 1:1–18.

15a vss Judje.

b Neh 1:8–9; 2 Ne 10:6.

c vss Babilon.

16a 2 Ne 10:6–9; 30:7;
Mrm 5:14.

17a 2 Ne 21:11–12; 29:1;
vss evangelijska
obnova.

b Iz 29:14;

2 Ne 27:26;

3 Ne 28:31–33.

18a 2 Ne 29:11–12;
33:11, 14–15.

b vss poslednja sodba.
c 2 Ne 26:12–13.

prepričale, da jim ni nič več potrebno pričakovati Mesija, ki pride, kajti ne bo prišel drug kakor ^alažni Mesija, ki bo zavajal ljudi; kajti drugega Mesija ni kakor en sam, o katerem so govorili preroki, in tisti Mesija je ta, ki ga bodo Judje zavrnil.

19 Kajti glede na besede prerokov bo ^aMesija prišel ^bšeststo let od časa, ko je moj oče zapustil Jeruzalem; in glede na besede prerokov in tudi glede na besedo Božjega ^cangela se bo imenoval Jezus Kristus, Božji Sin.

20 In sedaj, bratje moji, govoril sem jasno, da se ne boste motili. In kakor živí Gospod Bog, ki je Izrael ^aizpeljal iz egiptovske dežele in Mojzesu dal moč, da je ^bozdravljaval narode, potem ko so jih pičile ^cstrupenjače, če so se ozrli z očmi na kačo, ki jo je postavil prednje, in dal mu je tudi moč, da je udaril po ^dskali in iz nje je pritekla voda; da, glejte, povem vam, kakor je to res in kakor živí Gospod Bog, pod nebom ni drugega ^eimena, razen tega Jezusa Kristusa, o katerem sem govoril, po katerem je človek lahko odrešen.

21 Zatorej mi je zaradi tega Gospod Bog obljubil, da se bo to, kar ^azapisujem, ohranjalo in obvarovalo in se izročalo mojemu potomstvu iz roda v rod, da se bo lahko izpolnila obljuba Jožefu, da njegovo potomstvo ne bo nikoli ^bpreminilo, dokler bo stala zemlja.

22 Zatorej bodo te stvari šle iz roda v rod, dokler bo stala zemlja; in šle bodo glede na Božjo voljo in zadovoljstvo; in narodom, ki jih bodo posedovali, se bo po njih ^asodilo glede na besede, ki so zapisane.

23 Kajti marljivo zapisujemo, da bi svoje otroke in tudi naše brate ^aprepričali, naj verjamejo v Kristusa in se spravijo z Bogom, kajti vemo, da smo odrešeni po ^bmilostljivosti, po vsem kar lahko ^cstorimo.

24 In navkljub temu, da verjamemo v Kristusa, ^aizpolnjujemo Mojzesovo postavo in s stanovitnostjo pričakujemo Kristusa, dokler postava ne bo izpolnjena.

25 Kajti zato je bila ^apostava dana; zatorej je postava za nas postala ^bmrtva in v Kristusu smo oživel zaradi naše vere; vendarle

18d vss antikrist.

19a vss Jezus Kristus, prerokbe o rojstvu in smrti Jezusa Kristusa.

b 1 Ne 10:4;
3 Ne 1:1, 13.

c 2 Ne 10:3.

20a 2 Mz 3:7–10;
1 Ne 17:24, 31; 19:10.

b Jn 3:14;
1 Ne 17:41.

c 4 Mz 21:8–9;
Al 33:19;
He 8:14–15.

d 2 Mz 17:6;

4 Mz 20:11;
1 Ne 17:29; 20:21.

e Oz 13:4;
Apd 4:10–12;

Moz 5:8;
Mz 6:52;
vss Odrešenik.

21a 2 Ne 27:6–14.
b Am 5:15;

2 Ne 3:16;
Al 46:24–27.

22a 2 Ne 29:11; 33:10–15;
3 Ne 27:23–27.

23a vss otrok — otroci.

b Rim 3:23–24;
2 Ne 2:4–10;
Moz 13:32;
Al 42:12–16;
NaZ 138:4;
vss milostljivost.

c Jak 2:14–26;
vss dela.

24a JakK 4:4–5.

25a vss Mojzesova postava.
b Rim 7:4–6.

postavo izpolnjujemo zaradi zapovedi.

26 In ^agovorimo o Kristusu, radostimo se v Kristusu, ^bpridigamo o Kristusu, prerokujemo o Kristusu in zapisujemo glede na naše prerokbe, da bodo naši ^cotroci lahko vedeli, h kateremu viru naj se ozirajo za ^dodpuščanje grehov.

27 Zatorej govorimo glede postave, da bodo naši otroci lahko vedeli o mrtvosti postave; in da bodo, ker vedo, da je postava mrtva, lahko pričakovali tisto življenje, ki je v Kristusu, in vedeli, zakaj je bila postava dana. In potem ko bo postava izpolnjena v Kristusu, da ni potrebno, da bi postali trdosrčni do njega, ko bo postavo potrebno odpraviti.

28 In sedaj glejte, ljudstvo moje, ^atrdovratno ljudstvo ste; zatorej sem vam govoril jasno, da ne morete razumeti nápak. In besede, ki sem jih govoril, bodo ^bpričevale zoper vas; kajti zadostujejo, da vsakogar ^cučijo o pravi poti; kajti prava pot je verjeti v Kristusa in ga ne zanikati; kajti če ga zanikate, prav tako zanikate preroke in postavo.

29 In sedaj glejte, povem vam, da je prava pot verjeti v Kristusa in ga ne zanikati; in Kristus je Izraelov Sveti; zatorej se morate pred njim prikloniti in ga častiti z

vso ^aodločnostjo, umom in močjo in z vso svojo dušo; in če boste to delali, nikakor ne boste izvrženi.

30 In kolikor bo potrebno, morate upoštevati Božja izvajanja in ^auredbe, dokler ne bo izpolnjena postava, ki je bila dana Mojzesu.

26. POGLAVJE

Kristus bo poučeval Nefijce. — Nefi napove propad svojega ljudstva. — Govorili bodo iz prahu. — Drugi narodi bodo gradili lažne cerkve in uvajali tajne zveze. — Gospod ljudem prepoveduje izvajati kvaziduhovništvo. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

In potem ko bo Kristus ^avstal od mrtvih, se bo ^bprikazal vam, otroci moji in moji ljubljene bratje, in besede, ki vam jih bo govoril, bodo ^cpostava, ki jo boste izvajali.

2 Kajti glejte, povem vam, da sem videl, da bo prešlo veliko rodov in med mojim ljudstvom bodo strašne vojne in prepiri.

3 In potem ko bo Mesija prišel, bodo mojemu ljudstvu dana ^aznamenja o njegovem ^brojstvu in tudi o njegovi smrti in vstajenju; in velik in strašen bo tisti dan za hudobne, kajti pogubljeni bodo; in pogubljeni bodo, zato ker so izganjali preroke in svete in jih kamenjali in jih morili; zatorej se bo

26a JakK 4:12;

Jar 1:11;

Moz 3:13.

b Lk 10:23–24.

c vss otrok — otroci.

d vss odpuščanje grehov.

28a Moz 3:14.

b vss pričevanje.

c 2 Ne 33:10.

29a 5 Mz 6:5;

Mr 12:29–31.

30a vss uredbe.

26 1a 3 Ne 11:1–12.

b 1 Ne 11:7; 12:6.

c 3 Ne 15:2–10.

3a 1 Ne 12:4–6;

vss znamenje.

b vss Jezus Kristus, prerokbe o rojstvu in smrti Jezusa Kristusa.

k Bogu zoper njih iz zemlje dvigal klic 'krvi svetih.

4 Zatorej bo vse tiste, ki so ponosni in ki delajo húdo, dan, ki pride, "požgal, govori Gospod nad vojskami, kajti kot strnje bodo.

5 In tiste, ki ubijajo preroke in svete, bodo "pogoltnile zemeljske globine, govori Gospod nad vojskami; in pokrile jih bodo ^bgore in odnesli jih bodo vrtinčasti viharji in nanje bodo padle zgradbe in jih zdrobile na kose in jih zmlele v prah.

6 In doleteli jih bodo gromi in bliski in potresi in vsakovrstna uničenja, kajti zoper njih se bo razvnela Gospodova ognjena jeza in bodo kot strnje, in dan, ki pride, jih bo použil, govori Gospod nad vojskami.

7 O bolečina in tesnoba moje duše zavoljo izgube mojega pobitega ljudstva! Kajti jaz, Nefi, sem to videl in skoraj bi me použilo pred Gospodovo navzočnostjo; toda k svojemu Bogu moram klicati: Tvoje poti so "pravične!

8 Toda glejte, pravični, ki prisluhnejo besedam prerokov in jih ne pokončajo, ampak navkljub vsemu "preganjanju s stanovitnostjo pričakujejo Kristusa

zavoljo znamenj, ki so dana — glejte, to so tisti, ki ^bne bodo pogubljeni.

9 Toda Sin Pravičnosti se jim bo "prikazal; in ^bozdravil jih bo in z njim bodo v 'miru, dokler ne bodo preminili ^dtrije rodovi in v pravičnosti jih bo preminilo veliko iz ^ečetrtga rodu.

10 In ko bodo te stvari minile, bo nad moje ljudstvo prišel nagel "propad; kajti to sem videl navkljub bolečinam svoje duše; zatorej vem, da se bo zgodilo; in prodajajo se za nič; kajti za plačilo za svoj ponos in svojo nespametnost bodo želi pogubo; kajti zato ker podlegajo hudiču in raje izbirajo dela teme kot luči, morajo v ^bpekel.

11 Kajti Gospodov Duh se ne bo vselej "trudil s človekom. In ko se Duh preneha truditi s človekom, potem pride nagel propad in to mi žalosti dušo.

12 In kakor sem govoril glede "prepričevanja ^bJudov, da je Jezus "tisti Kristus, mora biti, da bodo tudi drugi narodi prepričani, da Jezus je Kristus, večni Bog;

13 in da se prikaže vsem tistim, ki verjamejo vanj, z močjo "Svetega Duha; da, vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu, in dela

3c 1 Mz 4:10;
2 Ne 28:10;
Mrm 8:27.
4a 3 Ne 8:14–24; 9:3, 9.
5a 1 Ne 19:11;
3 Ne 10:14.
b 3 Ne 8:10; 9:5–8.
7a vss pravica.
8a vss preganjanje —
preganjati.

b 3 Ne 10:12–13.
9a 3 Ne 11:8–15.
b 3 Ne 17:7–9.
c 4 Ne 1:1–4.
d 1 Ne 12:11–12;
3 Ne 27:30–32.
e Al 45:10–12;
He 13:9–10.
10a Al 45:9–14;
Mrm 8:1–9.

b vss pekel.
11a Etr 2:15.
12a 2 Ne 25:18.
b 2 Ne 30:7;
Mrm 5:14;
vss Judje.
c Mrm 3:21.
13a vss Sveti Duh.

velike čudeže, znamenja in čudesna med človeškimi otroki po njihovi veri.

14 Toda glejte, prerokujem vam glede "poslednjih dni; glede dni, ko bo Gospod Bog te stvari ^bobelodanil človeškim otrokom.

15 Potem ko bo moje potomstvo in potomstvo mojih bratov hiralo v neveri in jih bodo drugi narodi udarili; da, potem ko se bo Gospod Bog utaboril okrog njih in jih oblegal z nasipa in postavil utrdbe pred njimi; in potem bodo končali v prahu, in sicer da jih ne bo več, vendarle bodo besede pravičnih zapisane in molitve zvestih bodo uslišane in vsi tisti, ki so hirali v neveri, ne bodo pozabljeni.

16 Kajti tisti, ki bodo pokončani, jim bodo "govorili iz zemlje in njihov govor bo prišel z dna prahu in njihov glas bo kakor od nekoga, ki kliče duhove; kajti Gospod Bog mu bo dal moč, da bo lahko šepetal glede njih, in sicer kakor bi bilo iz zemlje; in njihov govor bo šepetal iz prahu.

17 Kajti tako govori Gospod Bog: "Zapisovali bodo to, kar se bo zgodilo med njimi, in to bo zapisano in zapečateno v knjigi in tisti, ki so shirali v neveri, tega ne bodo imeli, kajti ^bprizadevajo si uničiti Božje stvari.

18 Zatorej so bili tisti, ki so bili pokončani, pokončani naglo; in množica njihovih strašnih bo kakor "pleve, ki premine — da, tako govori Gospod Bog: V trenutku bo, nenadoma —

19 in zgodilo se bo, da bo tiste, ki so shirali v neveri, "udarila roka drugih narodov.

20 In drugi narodi so vzvišeni v "ponosu svojih oči in ^bspotikali so se zaradi velikosti svojega kamna "spotike, da so zgradili veliko "cerkva; vendar omalovažujejo Božjo moč in čudeže in si pridigajo svojo lastno modrost in svojo lastno "učenost, da bi se okoristili in ^fgrdo izkoristili reveža.

21 In zgrajenih je veliko cerkva, ki povzročajo "zavidanja in zdrahe in zlonamernost.

22 In obstajajo tudi "tajne zveze, prav kakor v starodavnih časih, glede na zveze hudiča, kajti on je ustanovitelj vsega tega; da, ustanovitelj umora in del teme; da, in vodi jih z laneno vrvjo okrog vratu, dokler jih s svojimi močnimi vrvmi ne zveže za vekomaj.

23 Kajti glejte, moji ljubljene bratje, povem vam, da Gospod Bog ne deluje v temi.

24 Ničesar ne stori, kar ne bi bilo v korist sveta; kajti svet "ljubi, in sicer da preda svoje življenje, da

14 a vss poslednji dnevi.

b vss evangelijska obnova.

16 a Iz 29:4;

Mor 10:27;

Mz 7:62;

vss Mormonova

knjiga.

17 a 2 Ne 29:12.

b En 1:14.

18 a Mrm 5:16–18.

19 a 3 Ne 16:8–9; 20:27–28.

20 a vss ponos.

b 1 Ne 13:29, 34;

vss odpad — odpadništvo.

c Ezk 14:4.

d 1 Ne 14:10; 22:23;

Mrm 8:28.

e 2 Ne 9:28;

Mrm 9:7–8.

f Iz 3:15;

2 Ne 13:15.

21 a vss zavidanje — zavidati.

22 a vss tajne zveze.

24 a Jn 3:16.

bi k sebi pritegnil ^bvse ljudi. Zatorej nikomur ne zapove, naj ne bo deležen njegove odrešitve.

25 Glejte, mar kateremu kliče, rekoč: Proč od mene? Glejte, povem vam, ne; ampak govori: "Pridite k meni, vsi vi konci zemlje, ^bkupite mleka in medu brez denarja in brez cene.

26 Glejte, je kateremu zapovedal, naj odide iz shodnic ali iz hiš čaščenja? Glejte, povem vam, ne.

27 Je kateremu zapovedal, naj ne bo deležen njegove "odrešitve? Glejte, povem vam, ne; ampak jo je ^bdal zastonj vsem ljudem; in svojemu ljudstvu je zapovedal, naj vse ljudi prepričajo h ^ckesanju.

28 Glejte, mar je Gospod kateremu zapovedal, naj ne bo deležen njegove dobrote? Glejte, povem vam, ne; ampak imajo ta privilegij "vsi ljudje, tako eni kakor drugi, in nikomur ni prepovedano.

29 Zapoveduje, naj ne bo "kvaziduhovništev; kajti glejte, kvaziduhovništva so, da ljudje pridigajo in se postavijo za luč svetu, da bi se okoristili in prejeli ^bhvalo sveta; a za blaginjo Siona si ne prizadevajo.

30 Glejte, Gospod je to prepovedal; zatorej je Gospod Bog zapovedal, naj bodo vsi ljudje

"dobrotljivi, kajti dobrotljivost je ^bljubezen. In če ne bi bili dobrotljivi, ne bi bili nič. Če bi zatorej bili dobrotljivi, ne bi dopustili, da bi se delavec v Sionu pogubil.

31 Toda delavec v "Sionu bo delal za Sion, kajti če bodo delali za ^bdenar, bodo pogubljeni.

32 In spet, Gospod Bog je "zapovedal, naj ljudje ne ubijajo, naj ne lažejo, naj ne kradejo, naj imena Gospoda, svojega Boga, ne izgovarjajo ^bvnemar, naj ne zavidajo, naj ne bodo zlonamerni, naj se ne prepirajo med seboj, naj se ne vdajajo vlačugarstvu in naj ne delajo nič od tega, kajti kdor bo to počel, bo pogubljen.

33 Kajti nobena od teh krivičnosti ne prihaja od Gospoda; kajti on dela tisto, kar je dobro med človeškimi otroki; in ne napravi ničesar, kar človeškim otrokom ne bi bilo jasno; in vse povabi, naj pridejo k njemu in bodo deležni njegove dobrote; in nikomur ne "odreče, ki pride k njemu, črncu in belcu, zaslužjenemu in svobodnemu, moškemu in ženski; in pomni ^bpogana; in Bogu so "vsi enaki, tako Judje kot drugi narodi.

27. POGLAVJE

Tema in odpadništvo bosta v po-

24b 3 Ne 27:14–15.

25a Al 5:33–35;

3 Ne 9:13–14.

b Iz 55:1–2.

27a vss odrešitev.

b Ef 2:8;

2 Ne 25:23.

c vss kesanje — kesati se.

28a Rim 2:11;

1 Ne 17:33–35.

29a vss kvaziduhovništvo.

b NaZ 121:34–37.

30a Mor 7:47–48;

vss dobrotljivost.

b vss ljubezen.

31a vss Sion.

b JakK 2:17–19;

NaZ 11:7; 38:39.

32a vss Božje zapovedi.

b vss bogokletstvo — govoriti bogokletno.

33a Apd 10:9–35, 44–45.

b Al 26:37.

c Rim 2:11;

1 Ne 17:35.

slednjih dneh prekrila zemljo. — Na dan bo prišla Mormonova knjiga. — O knjigi bodo pričevale tri priče. — Učenjak bo rekel, da zapečatenene knjige ne more brati. — Gospod bo opravil čudovito in čudežno delo. — Primerjajte z devetindvajsetim poglavjem Izaija. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

TODA glejte, v "poslednjih dneh oziroma v dneh drugih narodov — da, glejte vsa ljudstva drugih narodov in tudi Judje, tako tisti, ki bodo prišli v to deželo, kot tisti, ki bodo po drugih deželah sveta, da, in sicer po vseh deželah zemlje, glejte, pijani bodo od krivičnosti in vsakovrstnih gnusob —

2 in ko bo prišel tisti dan, jih bo Gospod nad vojskami obiskal z gromom in s potresom in z velikim hrupom in z nevihto in z divjim viharjem in s "plamenom požirajočega ognja.

3 In vsi "narodi, ki se ^bbojujejo s Sionom in ki ga pretresajo, bodo kakor sanje nočnega videnja; da, z njimi bo prav kakor z lačnim, ki sanja, in glejte, ^{jé}, toda prebudi se in njegova duša je prazna; ali kakor z žejnim, ki sanja, in glejte, pije, toda prebudi se in glejte, slaboten je in njegova duša ima tek; da, prav take bodo množice

vseh narodov, ki se bojujejo z goro Sion.

4 Kajti glejte, vsi vi, ki delate krivico, postojte in razmislite, kajti vzklikali boste in klicali; da, pijani boste, a ne od vina, opotekali se boste, a ne zavoljo močne pijače.

5 Kajti glejte, Gospod je na vas razlil duha trdnega spanca. Kajti glejte, zaprli ste oči in zavrnilo ste preroke; in vaše vladarje in vidce je zakril zaradi vaše krivičnosti.

6 In zgodilo se bo, da "vam bo Gospod Bog obelodanil besede ^bknjige in te bodo besede teh, ki so zaspali.

7 In glejte, knjiga bo "zapečatenena; in v knjigi bo Božje ^brazodetje od začetka sveta do "konca le-tega.

8 Zatorej zaradi stvari, ki so "zapečatenene, stvari, ki so zapečatenene, ^bne bodo izročene na dan človeške hudobije in gnusob. Zatorej bo knjiga pred njimi zadržana.

9 Knjiga pa bo izročena "človeku in ta bo predal besede knjige, ki so besede tistih, ki so zaspali v prahu, in te besede bo predal ^bdrugemu;

10 besed pa, ki so zapečatenene, ne bo predal, niti ne bo predal knjige. Kajti knjiga bo zapečatenena z Božjo močjo in razodetje, ki je bilo zapečateneno, se bo ohranjalo v knjigi vse do Gospodovega

27 1a vss poslednji dnevi.

2a Iz 24:6; 66:15–16;

JakK 6:3;

3 Ne 25:1.

3a Iz 29:7–8.

b 1 Ne 22:14.

6a Jar 1:2;

Mrm 5:12–13.

b 2 Ne 26:16–17; 29:12;

vss Mormonova

knjiga.

7a Iz 29:11–12;

Etr 3:25–27; 4:4–7.

b Moz 8:19.

c Etr 13:1–12.

8a Etr 5:1.

b 3 Ne 26:9–12;

Etr 4:5–6.

9a NaZ 17:5–6.

b JS – ŽZ 1:64–65.

lastnega časa, da bodo lahko prišle na dan; kajti glejte, razodevajo vse od osnovanja sveta do konca le-tega.

11 In prišel bo dan, ko bodo besede knjige, ki so bile zapečatenene, brali na strehah hiš; in brali jih bodo s Kristusovo močjo; in človeškim otrokom bo "razodeto vse, kar je kdaj bilo med človeškimi otroki in kar kdaj bo prav do konca zemlje.

12 Zatorej bo tistega dne, ko bo knjiga izročena človeku, o katerem sem govoril, knjiga skrita pred očmi sveta, da je nikogaršnje oči ne bodo videle, razen "treh^b prič, ki jo bodo videle z Božjo močjo, ter tega, ki mu bo knjiga izročena; in pričevali bodo o resnici knjige in tega, kar je v njej.

13 In nihče drug je ne bo videl, razen redkih, glede na Božjo voljo, da bodo človeškim otrokom pričevali o njegovi besedi; kajti Gospod Bog je rekel, da bodo besede zvestih govorile, kakor da bi bilo "od mrtvih.

14 Zatorej bo Gospod Bog še naprej obelodanjal besede knjige; in po ustih tolikih prič, kot se mu zdi dobro, bo potrdil svojo besedo; in gorje mu, ki bo Božjo besedo "zavrnil!

15 Toda glejte, zgodilo se bo, da bo Gospod Bog temu, kateremu bo knjigo predal, rekel: Vzemi te

besede, ki niso zapečatenene, in jih predaj drugemu, da jih bo lahko pokazal učenemu, rekoč: "Beri to, prosim te. In učeni bo rekel: Knjigo prinesi semkaj in prebral jih bom.

16 In sedaj, to bodo rekli zaradi slave sveta in da bi se "okoristili in ne zavoljo Božje slave.

17 In človek bo rekel: Ne morem prinesiti knjige, kajti zapečatenena je.

18 Nato bo učeni rekel: Ne morem je brati.

19 Zatorej se bo zgodilo, da bo Gospod Bog spet predal knjigo in besede le-te temu, ki ni učen; in človek, ki ni učen, bo rekel: Ni sem učen.

20 Nato mu bo Gospod Bog rekel: Učeni jih ne bodo brali, kajti zavrnilo so jih in svoje lastno delo lahko sam opravi; zatorej boš bral besede, ki ti jih bom dal.

21 Ne "dotakni se stvari, ki so zapečatenene, kajti te bom prinesel ob svojem lastnem času; kajti človeškim otrokom bom pokazal, da zmorem sam opraviti svoje lastno delo.

22 Ko boš zatorej prebral besede, ki sem ti jih zapovedal, in dobil "priče, ki sem ti jih obljubil, potem boš knjigo spet zapečatil in jo skrnil zame, da bom lahko ohranil besede, ki jih nisi bral, dokler se mi v moji modrosti ne bo zdelo

11a Lk 12:3;
Mrm 5:8;
NaZ 121:26–31.

12a 2 Ne 11:3;
Etr 5:2–4;
NaZ 5:11, 15; 17:1.

b 5 Mz 19:15.
13a 2 Ne 3:19–20; 33:13–15;
Mor 10:27.

14a 2 Ne 28:29–30;
Etr 4:8.
15a Iz 29:11–12;

JS – ŽZ 1:65.
16a vss kvaziduhovništvo.
21a Etr 5:1.
22a vss priče Mormonove knjige.

primerno, da človeškim otrokom razodenem vse.

23 Kajti glej, jaz sem Bog; in jaz sem Bog ^ačudežev; in svetu bom pokazal, da sem ^bisti včeraj, danes in za vekomaj; in med človeškimi otroki ne delujem drugače, razen ^cglede na njihovo vero.

24 In spet se bo zgodilo, da bo Gospod njemu, ki bo bral besede, ki mu bodo predane, rekel:

25 ^aKer se mi to ljudstvo približuje s svojimi usti in me ^bčasti s svojimi ustnicami, v srcu pa so se močno oddaljili od mene in svoj strah do mene poučujejo s človeškimi ^cnauki —

26 zato bom med tem ljudstvom še naprej opravljal ^ačudovito delo, da, ^bčudovito in čudežno delo, kajti modrost njihovih modrih in učenih bo prešla in razumevanje njihovih razumnih bo skrito.

27 In ^agorje jim, ki si prizadevajo svoj naklep temeljito skriti pred Gospodom! In njihova dela so v temi; in govorijo: Kdo nas vidi in kdo nas pozna? In govorijo tudi: Zagotovo se bo vaše obračanje stvari na glavo ocenjevalo kakor ^blončarjeva glina. Toda glejte, pokazal jim bom, govori Gospod nad vojskami, da poznam vsa njihova dela. Kajti mar bo delo o njem, ki ga je naredil, reklo, ni me naredil? Mar bo zasnovano o

njem, ki ga je zasnoval, reklo, ni imel razumevanja?

28 Toda glejte, govori Gospod nad vojskami, človeškim otrokom bom pokazal, da je samo še malo in Libanon se bo spremenil v rodovitno polje; in rodovitno polje bo cenjeno kakor gozd.

29 In ^atisti dan bo gluhi slišal besede knjige in oči slepega bodo videle iz mraka in iz teme.

30 In tudi ^akrotki se bodo okrepili in njihova ^bradost bo v Gospodu in revni med ljudmi se bodo radostili v Izraelovem Svetem.

31 Kajti tako zagotovo, kakor živí Gospod, bodo videli, da bo ^astrašni pokončan in porogljivec použit in vsi, ki oprezajo za krivičnostjo, bodo odrezani.

32 In tisti, ki človeka delajo za ^akrivca zavoljo besede in nastavljajo past tistemu, ki ošteva pri ^bvratih, in pravičnega ^czavračajo zavoljo ničevosti.

33 Zato tako govori Gospod, ki je odkupil Abrahama, glede Jakobove hiše: Jakob se sedaj ne bo sramoval, niti mu sedaj ne bo pobledel obraz.

34 Ko pa bo ^avidel svoje otroke, delo mojih rok, v svoji sredi, bodo posvečevali moje ime in posvečevali bodo Jakobovega Svetega in se bali Izraelovega Boga.

35 Tudi tisti, ki so se ^amotili v

23a vss čudež.

b Heb 13:8.

c Heb 11;

Etr 12:7–22.

25a Iz 29:13.

b Mt 15:8.

c 2 Ne 28:31.

26a 1 Ne 22:8;

2 Ne 29:1–2;

vss evangelijska
obnova.

b Iz 29:14; 2 Ne 25:17.

27a Iz 29:15.

b Jer 18:6.

29a Iz 29:18.

30a vss krotkost — krotak.

b NaZ 101:36.

31a Iz 29:20.

32a Lk 11:54.

b Am 5:10.

c 2 Ne 28:16.

34a Iz 29:23–24.

35a 2 Ne 28:14;

NaZ 33:4.

duhu, bodo razumeli, in tisti, ki so godrnjali, se bodo ^bnaučili nauka.

28. POGlavJE

V poslednjih dneh bo zgrajenih veliko lažnih cerkva. — Učile bodo lažne, puhle in neumne nauke. — Zaradi lažnih učiteljev bo odpadništva v obilju. — Hudič bo besnel v srcih ljudi. — Učil bo vsakovrstne lažne nauke. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

IN sedaj, glejte, bratje moji, govoril sem vam, kakor mi je prigovarjal Duh; zatorej vem, da se morajo zagotovo zgoditi.

2 In stvari, ki bodo napisane iz ^aknjige, bodo velike ^bvrednosti za človeške otroke in še zlasti za naše potomstvo, ki je ostanek Izraelove hiše.

3 Kajti tisti dan se bo zgodilo, da bodo ^acerkve, ki so zgrajene, in ne Gospodu, ko bo ena drugi rekla: Glej, jaz, jaz sem Gospodova; in druga bo rekla: Jaz, jaz sem Gospodova; in tako bo rekel vsak, ki je zgradil cerkve, in ne Gospodu —

4 in med seboj se bodo prepirali; in med seboj se bodo prepirali njihovi duhovniki in učili bodo s svojim ^aznanjem in zanikali Svetega Duha, ki daje govoriti.

5 In ^azanikajo ^bmoč Boga, Izraelovega Svetega; in ljudem pravijo: Prisluhnite nam in poslušajte naš nauk; kajti glejte, danes Boga ^ani, kajti Gospod in Odkupitelj je svoje delo opravil in svojo moč je dal ljudem;

6 glejte, prisluhnite mojemu nauku; če bodo rekli, da se je po Gospodovi roki zgodil čudež, ne verjemite; kajti on današnji dan ni Bog ^ačudežev; svoje delo je opravil.

7 Da, in veliko jih bo, ki bodo rekli: ^aJejte, pijte in se veselite, kajti jutri umremo; in z nami bo dobro.

8 In veliko jih bo tudi, ki bodo rekli: Jejte, pijte in se veselite; vendar se bojte Boga — ^aopravičil bo majhne grehe; da, malo ^blažite, izkoristite drugega zaradi njegovih besed, kopljite ^ajamo svojemu bližnjemu; v tem ni nič slabega; in vse to počnite, kajti jutri umremo; in če bo tako, da bomo krivi, nas bo Bog natepel z nekaj udarci in na koncu bomo odrešeni v Božje kraljestvo.

9 Da, in veliko jih bo, ki bodo tako učili lažne in puhle in ^aneumne ^bnauke in bodo naduti v srcu in si bodo prizadevali svoje naklepe temeljito skriti pred Gospodom; in njihova dela bodo v temi.

35 *b* Dan 12:4.
28 *2a* vss Mormonova knjiga.
b 1 Ne 13:34–42; 22:9;
3 Ne 21:6.
3a 1 Kor 1:10–13;
1 Ne 22:23;
4 Ne 1:25–29;

Mrm 8:28, 32–38.
4a 2 Ne 9:28.
5a 2 Ne 26:20.
b 2 Tim 3:5.
c Al 30:28.
6a Mrm 8:26; 9:15–26.
7a 1 Kor 15:32;
Al 30:17–18.

8 *a* Mrm 8:31.
b NaZ 10:25; Mz 4:4;
vss laganje.
c Prg 26:27;
1 Ne 14:3.
9 *a* Ezk 13:3;
He 13:29.
b Mt 15:9.

10 In "kri svetih bo vpila iz zemlje zoper njih.

11 Da, vsi so "zablodili; ^bizprijdili so se.

12 Zaradi "ponosa in zaradi lažnih učiteljev in lažnega nauka so se njihove cerkve izprijdile in njihove cerkve so vzvišene; zaradi ponosa so nadute.

13 "Revne ^bropajo zaradi svojih razkošnih svetišč; revne ropajo zaradi svojih razkošnih oblačil; in preganjajo krotke in uboge v srcu, ker so v svojem "ponosu naduti.

14 "Trdovratni so in visoko se nosijo; da, in zaradi ponosa in hudobije in gnusob in vlačugarstva so vsi ^bskrenili, razen redkih ponižnih Kristusovih privržencev; vendar jih vodijo, da se v številnih primerih motijo, zato ker jih poučujejo s človeškimi nauki.

15 O "modri in učeni in bogati, ki so naduti v ^bponosu srca, in vsi tisti, ki pridigajo lažne nauke, in vsi tisti, ki se vdajajo vlačugarstvu in kvarijo pravo Gospodovo pot, "gorje, gorje, gorje jim, govori Gospod Bog Vsemogočni, kajti vrženi bodo v pekel!

16 Gorje jim, ki pravičnega "zavračajo zavoljo ničevosti in žalijo tisto, kar je dobro, in pravijo, da nima vrednosti! Kajti prišel

bo dan, ko bo Gospod Bog naglo obiskal prebivalce zemlje; in tisti dan, ko bodo ^bdocela zreli v krivičnosti, bodo pogubljeni.

17 Toda glejte, če se bodo prebivalci zemlje pokesali svoje hudobije in gnusob, ne bodo pokončani, govori Gospod nad vojskami.

18 Toda glejte, tista mogočna in nagnusna cerkev, "vlačuga vse zemlje, se mora ^bsesuti na zemljo in velik mora biti padec le-te.

19 Kajti hudičevo kraljestvo se mora "zamajati in mora biti, da se te, ki mu pripadajo, izzove h kesanju ali pa jih bo ^bhudič zgrabil s svojimi večnimi "verigami in jih podžigal k jezi in bodo pogubljeni;

20 kajti glejte, tistega dne bo "besnel v srcih človeških otrok in jih podžigal k jezi zoper to, kar je dobro.

21 In druge bo "pomiril in jih zazibal v meseno varnost, da bodo rekli: Vse je dobro v Sionu; da, Sion uspeva, vse je dobro — in tako ^bhudič goljufa njihove duše in jih oprezno vodi dol v pekel.

22 In glejte, druge z laskanjem zavaja in jim govori, da "pekla ni; in pravi jim: Jaz nisem noben hudič, kajti ni ga — in tako jim šepeče v ušesa, dokler jih ne zgrabi

10a Raz 6:9–11;

2 Ne 26:3;

Mrm 8:27;

Etr 8:22–24;

NaZ 87:7.

11a He 6:31.

b Mrm 8:28–41;

NaZ 33:4.

12a Prg 28:25.

13a He 4:12.

b Ezk 34:8.

c Al 5:53.

14a Prg 21:4.

b Iz 53:6.

15a Prg 3:5–7.

b vss ponos.

c 3 Ne 29:5.

16a Iz 29:21.

b Etr 2:9–10.

18a Raz 19:2.

b 1 Ne 14:3, 17.

19a 1 Ne 22:23.

b Al 34:35.

c Al 12:11.

20a NaZ 10:20–27.

21a Mrm 8:31.

b 2 Ne 9:39.

22a vss pekel.

s svojimi strašnimi ^bverigami, od koder ni rešitve.

23 Da, zgrabila sta jih smrt in pekel; in smrt in pekel in hudič in vsi, katere so zgrabili, morajo stati pred Božjim prestolom in ^asodilo se jim bo po njihovih delih, od koder morajo na kraj, pripravljen zanje, in sicer ^bjezero ognja in žvepla, ki je neskončno mučenje.

24 Zato gorje mu, ki se v Sionu počuti lagodno!

25 Gorje mu, ki kliče: Vse je dobro!

26 Da, gorje mu, ki ^aprisluhne človeškemu naukom in zanika Božjo moč in dar Svetega Duha!

27 Da, gorje mu, ki govori: Prejeli smo in ne ^apotrebujemo več!

28 In skratka, gorje vsem tistim, ki trepetajo in so ^ajezni zaradi Božje resnice! Kajti glejte, ta, ki je sezidan na ^bskali, jo sprejme z veseljem; in ta, ki je sezidan na peščenem temelju, trepeti, da ne bi padel.

29 Gorje mu, ki bo rekel: Prejeli smo Božjo besedo in ^aše več Božje besede ne ^bpotrebujemo, kajti dovolj imamo!

30 Kajti glejte, tako govori Gospod Bog: Človeškemu otrokom bom dal vrstico za vrstico, ^anauk za naukom, malo tukaj in malo tam; in blagor tistim, ki prisluh-

nejo mojim naukom in nastavijo uho mojim nasvetom, kajti učili se bodo ^bmodrosti, kajti temu, ki ^cprejme, bom ^dše dal; in tem, ki bodo rekli, dovolj imamo, tem se bo odvzelo še tisto, kar imajo.

31 Preklet je ta, ki ^azaupa v človeka oziroma se opira na roko iz mesa oziroma bo prisluhnil človeškemu naukom, razen če jim njihovi nauki ne bodo dani z močjo Svetega Duha.

32 ^aGorje drugim narodom, govori Gospod Bog nad vojskami! Kajti navkljub temu, da jim bom iz dneva v dan iztegoval roko, me bodo zanikali; vendar bom z njimi milosten, govori Gospod Bog, če se bodo pokesali in prišli k meni; kajti moja ^broka je ves dan iztegnjena, govori Gospod Bog nad vojskami.

29. POGLAVJE

Veliko drugih narodov bo zavrnilo Mormonovo knjigo. — Rekli bodo, ne potrebujemo še več Svetega pisma. — Gospod govori številnim narodom. — Svetu bo sodil iz knjig, ki bodo zapisane. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

TODA glejte, veliko jih bo — tistega dne, ko bom med njimi še naprej opravljal ^ačudovito delo,

22 b Al 36:18.

23 a vss Jezus Kristus, sodnik;

poslednja sodba.

b 2 Ne 9:16, 19, 26.

26 a 2 Ne 9:29.

27 a Al 12:10–11.

28 a 2 Ne 9:40; 33:5;

vss upor — uporništvo.

b Mt 7:24–27;

vss skala.

29 a 2 Ne 27:14;

Etr 4:8.

b 2 Ne 29:3–10.

30 a Iz 28:9–13;

NaZ 98:12.

b vss modrost.

c Lk 8:18.

d Al 12:10;

NaZ 50:24.

31 a NaZ 1:19–20.

32 a 1 Ne 14:6.

b JakK 5:47; 6:4.

29 1 a 2 Ne 27:26;

vss evangelijska

obnova.

da se bom lahko spomnil svojih ^bzavez, ki sem jih sklenil s človeškimi otroki, da bom spet v ^cdrugo lahko iztegnil roko, da bom obnovil svoje ljudstvo, ki je iz Izraelove hiše;

2 in tudi, da se bom lahko spomnil obljub, ki sem jih dal tebi, Nefi, in tudi tvojemu očetu, da se bom spominjal tvojega potomstva; in da bodo ^abesede tvojega potomstva šle iz mojih ust k tvojemu potomstvu; in moje besede bodo ^bšvignile na konce zemlje za ^cmerilo mojemu ljudstvu, ki je iz Izraelove hiše;

3 in ker bodo moje besede švignile — bodo številni od drugih narodov rekli: ^a“Sveto pismo! Sveto pismo! Imamo Sveto pismo in ne more biti še več Svetega pisma.

4 Toda tako govori Gospod Bog: O nespametni, imeli bodo Sveto pismo; in prišlo bo od ^aJudov, mojega starodavnega ljudstva zaveze. In kako se zahvaljujejo Judom za ^bSveto pismo, ki so ga prejeli od njih? Da, kaj mislijo drugi narodi? Mar pomnijo muke in dela in bolečine Judov in njihovo marljivost do mene, da bi odrešitev prinesli drugim narodom?

5 O vi drugi narodi, ste se spomnili Judov, mojega starodavnega

ljudstva zaveze? Ne, ampak ste jih prekleli in jih ^asovražili in si jih niste prizadevali obnoviti. Toda glejte, vse to bom vrnil na vaše glave; kajti jaz, Gospod, nisem pozabil mojega ljudstva.

6 Ti, nespametni, ki boš rekel: ^a“Sveto pismo, imamo Sveto pismo in ne potrebujemo še več Svetega pisma. Ali bi dobili Sveto pismo, če ne bi bilo Judov?

7 Mar ne veste, da je več narodov kakor eden? Mar ne veste, da sem jaz, Gospod, vaš Bog, ^austvaril vse ljudi in da se spominim tistih, ki so na morskih ^botokih; in da vladam v nebesih zgoraj in na zemlji spodaj; in svojo besedo obelodanim človeškim otrokom, da, in sicer vsem narodom zemlje?

8 Čemu godrnjate, ker boste prejeli še več moje besede? Mar ne veste, da vam pričevanje ^adveh narodov ^bpričuje, da sem Bog, da se enega naroda spominim kakor drugega? Zatorej govorim iste besede enemu narodu kakor drugemu. In ko se bosta oba ^cnaroda zčila v eno, se bosta v eno prav tako zčila pričevanji obeh narodov.

9 In to delam, da bi številnim lahko dokazal, da sem ^a“isti večraj, danes in za vekomaj; in da

1 b vss Abrahamova zaveza.
c 2 Ne 6:14; 21:11–12; 25:17;
vss Izrael, *zbiranje Izraela*.
2a 2 Ne 3:18–21.
b Iz 5:26; 2 Ne 15:26; Mor 10:28.
c 1 Ne 21:22;

vss zastava.
3a 1 Ne 13:23–25;
vss Mormonova knjiga;
Sveto pismo.
4a NaZ 3:16;
vss Judje.
b vss Juda (Stara zaveza), *Judova palica*.
5a 3 Ne 29:8.

6a 1 Ne 13:38.
7a vss ustvariti.
b 1 Ne 22:4.
8a Ezk 37:15–20;
1 Ne 13:38–41;
2 Ne 3:12.
b Mt 18:16;
vss priča — pričevati.
c Oz 2:2.
9a Heb 13:8.

svoje besede govorim glede na svoje lastno zadovoljstvo. In ker sem izgovoril eno ^bbesedo, vam ni treba predpostavljati, da ne morem izgovoriti še ene; kajti moje delo še ni dokončano; niti ne bo do človekovega konca, niti od tistega časa naprej in za vekomaj.

10 Zatorej, ker imate Sveto pismo, vam ni treba predpostavljati, da vsebuje vse moje ^abesede; niti vam ni treba predpostavljati, da nisem dal zapisati več.

11 Kajti zapovedujem ^avsem ljudem, tako na vzhodu kot na zahodu in na severu in na jugu in na morskih otokih, naj ^bzapišejo besede, ki jim jih bom govoril; kajti iz ^cknjig, ki bodo napisane, bom ^dsodil svetu, vsakomur po njegovih delih, glede na to, kar je zapisano.

12 Kajti glejte, govoril bom ^aJudom in to bodo zapisali; in govoril bom tudi Nefijcem in to bodo ^bzapisali; in govoril bom tudi drugim rodovom Izraelove hiše, ki sem jih odpeljal proč, in to bodo zapisali; in govoril bom tudi ^cvsem narodom zemlje in to bodo zapisali.

13 In zgodilo se bo, da bodo ^aJudje imeli besede Nefijcev in Nefijci bodo imeli besede Judov;

in Nefijci in Judje bodo imeli besede izgubljenih Izraelovih rodov; in ^bizgubljeni Izraelovi rodovi bodo imeli besede Nefijcev in Judov.

14 In zgodilo se bo, da bo moje ljudstvo, ki je iz ^aIzraelove hiše, zbrano doma v deželah svoje posesti; in tudi moja beseda bo zbrana v ^beno. In tem, ki se bojujejo zoper mojo besedo in zoper moje ljudstvo, ki je iz Izraelove ^chiše, bom pokazal, da sem jaz Bog, in da sem se z Abrahamom ^dzavezal, da bom ^evekomaj pomnil njegovo ^fpotomstvo.

30. POGlavJE

Spreobrnjeni drugi narodi bodo prišteti k ljudstvu zaveze. — Veliko Lamancev in Judov bo verjelo besedi in postali bodo očarljivi. — Izrael bo obnovljen in hudobni pokončani. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

IN sedaj glejte, moji ljubljene bratje, rad bi vam govoril, kajti jaz, Nefi, ne bi dopustil, da bi predpostavljali, da ste pravičnejši, kot bodo drugi narodi. Kajti glejte, če ne boste izpolnjevali Božjih zapovedi, boste vsi enako pogubljeni; in zaradi besed, ki so bile izrečene, vam ni

9b vss razodetje.

10a vss sveti spisi, sveti spisi, prerokovani, da pridejo na dan.

11a Al 29:8.

b 2 Tim 3:16.

c vss knjiga življenja.

d 2 Ne 25:22;

33:11, 14–15;

vss poslednja sodba.

12a 1 Ne 13:23–29.

b 1 Ne 13:38–42;

2 Ne 26:17.

c 2 Ne 26:33.

13a Mrm 5:12–14.

b vss Izrael, deset izgubljenih

Izraelovih rodov.

14a Jer 3:17–18.

b Ezk 37:16–17.

c 1 Ne 22:8–9.

d 1 Mz 12:1–3;

1 Ne 17:40;

3 Ne 20:27;

Abr 2:9;

vss Abrahamova zaveza.

e 1 Mz 17:7.

f NaZ 132:30.

treba predpostavljati, da so drugi narodi povsem pokončani.

2 Kajti glejte, povem vam, da bo toliko drugih narodov, kolikor se jih bo pokesalo, Gospodovo ljudstvo ^azaveze; in kolikor ^bJudov se ne bo pokesalo, bo izvrženih, kajti Gospod se z nobenim ne zaveže, razen s tistimi, ki se ^cpokesajo in verjamejo v njegovega Sina, ki je Izraelov Sveti.

3 In sedaj, prerokoval bi nekoliko več glede Judov in drugih narodov. Kajti potem ko bo knjiga, o kateri sem govoril, prišla na dan in bo zapisana za druge narode in ponovno zapečateni za Gospoda, jih bo veliko, ki bodo ^averjeli besedam, ki so zapisane; in ^bnesli jih bodo k ostanku našega potomstva.

4 In takrat bo ostanek našega potomstva vedel glede nas, da smo prišli iz Jeruzalema in da so oni Judovi potomci.

5 In med ^anjimi se bo razglašalo evangelij Jezusa Kristusa; zatoorej bodo ponovno ^bprejeli ^cspoznanje o svojih očetih in tudi spoznanje o Jezusu Kristusu, ki so ga imeli njihovi očetje.

6 In takrat se bodo radostili; kajti vedeli bodo, da je to zanje blagoslov iz Božje roke; in mre ne teme jim bodo začele padati z oči; in med njimi ne bo prešlo veliko

rodov, če ne bodo neomadeževano in ^aočarljivo ljudstvo.

7 In zgodilo se bo, da bodo tudi ^aJudje, ki so razkropljeni, ^bzačeli verjeti v Kristusa; in začeli se bodo zbirati po obličju dežele; in toliko, kolikor jih bo verjelo v Kristusa, jih bo prav tako postalo očarljivo ljudstvo.

8 In zgodilo se bo, da bo Gospod Bog začel svoje delo med vsemi narodi, rodovi, jeziki in ljudstvi, da bo uresničil obnovo svojega ljudstva na zemlji.

9 In pravično bo ^aGospod Bog ^bsodil revnim in po pravici ošteval ^ckrotke na zemlji. In zemlja bo udaril s palico svojih ust; in z dihom svojih ustnic bo pobil hudobnega.

10 Kajti naglo bo prišel ^ačas, ko bo Gospod Bog med ljudstvom povzročil velik ^brazdor in bodo hudobni pokončani; in svojemu ljudstvu bo ^cprizanesel, da, četudi bo tako, da bo moral hudobne ^dpokončati z ognjem.

11 In ^apravičnost bo opasje njegovih ledij in zvestoba opasje njegovih bokov.

12 ^aIn takrat bo volk prebival z jagnjetom; in leopard bo ležal s kozličem in tele in mlad lev in pitanček skupaj; in majhen otrok jih bo vodil.

30 2a Gal 3:26–29.

b Mt 8:10–13;
vss Judje.

c vss kesanje —
kesati se.

3a 3 Ne 16:6–7.

b 1 Ne 22:8–9.

5a 3 Ne 21:3–7, 24–26.

b NaZ 3:20.

c 1 Ne 15:14;

2 Ne 3:12;

Mrm 7:1, 9–10.

6a NaZ 49:24; 109:65.

7a 2 Ne 29:13–14.

b 2 Ne 25:16–17.

9a Iz 11:4–9.

b 2 Ne 9:15.

c vss krotkost — krotak.

10a vss poslednji dnevi.

b NaZ 63:53–54.

c Mz 7:61.

d 1 Ne 22:15–17, 23;

vss zemlja,
očiščenje zemlje.

11a Iz 11:5–9.

12a Iz 65:25;

vss tisočletnica.

13 In krava in medvedka se bosta pasli; njuni mladiči bodo ležali skupaj; in lev bo jedel slamo kakor vol.

14 In dojenček se bo igral nad gadjo luknjo in odstavljeni otrok bo položil roko v modrasjo votlino.

15 Na vsej moji sveti gori ne bodo ne škodovali ne uničevali, kajti zemlja bo polna spoznanja o Gospodu, kakor vode prekri-vajo morje.

16 Zatorej bodo razkrite stvari "vseh narodov, da, človeškim otrokom bo ^brazkrito vse.

17 Ničesar ni, kar je skrito, kar ne bo ^arazodeto; ni dela teme, ki ne bo pokazano v luči; in ničesar ni, kar je zapečateno na zemlji, kar se ne bo odprlo.

18 Zatorej bo vse, kar je bilo razodeto človeškim otrokom, tistega dne razodeto; in Satan dolgo "ne bo več imel moči nad srci človeških otrok. In sedaj, moji ljubljeni bratje, preneham govoriti.

31. POGlavJE

Nefi pove, zakaj se je Kristus krstil. — Ljudje morajo hoditi za Kristusom, se krstiti, prejeti Sve-tega Duha in vztrajati do konca, da bodo odrešeni. — Kesanje in krst so vrata na tesno in ozko pot. — Večno življenje prejmejo tisti, ki po krstu izpolnjujejo zapovedi. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

In sedaj vam, moji ljubljeni bratje, jaz, Nefi, preneham "prerokovati. In več ne morem zapisati kot le nekaj, za kar vem, da se mora zagotovo zgoditi; niti ne morem zapisati več kot le nekaj besed svojega brata Jakoba.

2 Zatorej mi to, kar sem zapisal, zadostuje, razen nekaj besed, ki jih moram spregovoriti glede Kristusovega "nauka; zatorej vam bom govoril jasno glede na jasnost svojega prerokovanja.

3 Kajti duša se mi radosti v jasnosti; kajti tako dela Gospod Bog med človeškimi otroki. Kajti Gospod Bog daje "luč za razumevanje; kajti ljudem govori v njihovem ^bjeziku, da razumejo.

4 Zatorej bi želel, da bi pomnili, da sem vam govoril glede tistega "preroka, ki mi ga je Gospod pokazal, ki bo krstil Božje ^bJagnje, ki bo odvzelo grehe sveta.

5 In sedaj, če je potrebno, da se Božje Jagnje, ki je sveto, "krsti z vodo, da izpolni vso pravičnost, o potem, koliko bolj je potrebno, da se mi, ki nismo sveti, krstimo, da, in sicer z vodo!

6 In sedaj, vprašal bi vas, moji ljubljeni bratje, v čem je Božje Jagnje izpolnilo vso pravičnost, ko se je krstilo z vodo?

7 Mar ne veste, da je bil svét? Toda navkljub temu, da je svét, človeškim otrokom pokaže, da je po mesu postal ponižen pred

16a NaZ 101:32–35; 121:28–29.

b Etr 4:6–7.

17a NaZ 1:2–3.

18a Raz 20:1–3;

Etr 8:26.

31 1a 2 Ne 25:1–4.

2a 2 Ne 11:6–7.

3a vss Kristusova luč.

b NaZ 1:24.

4a 1 Ne 10:7; 11:27;

vss Janez Krstnik.

b vss Božje Jagnje.

5a Mt 3:11–17;

vss krst — krstiti.

Očetom in Očetu pričuje, da bo "poslušno izpolnjeval njegove zapovedi.

8 Zatorej se je potem, ko se je krstil z vodo, nadenj spustil Sveti Duh v "podobi ^bgoloba.

9 In spet, to človeškim otrokom pokaže tesnost poti in ozkost "vrat, skozi katera morajo vstopiti, s tem da je bil on sam zgled pred njimi.

10 In človeškim otrokom je rekel: "Hodite za menoj! Zatorej, moji ljubljene bratje, mar lahko ^bhodimo za Jezusom, ne da bi bili voljni izpolnjevati Očetove zapovedi?

11 In Oče je rekel: Pokesajte se, pokesajte se in se krstite v imenu mojega ljubljenega Sina!

12 In k meni je prišel tudi Sinov glas, rekoč: Ta, ki se krsti v mojem imenu, njemu bo Oče "dal Svetega Duha kakor meni; zatorej ^bhodite za menoj in delajte to, kar ste mene videli delati.

13 Zatorej, moji ljubljene bratje, vem, da boste, če boste za Sinom hodili v srcu trdno odločeni, brez hinavščine in brez prevare pred Bogom, ampak z resničnim namenom, kesajoč se grehov, pričujoč Očetu, da ste s "krstom voljni prevzeti Kristusovo ime — da, ko boste sledili svojemu Gospodu

in svojemu Odrešeniku v vodo, glede na njegovo besedo, glejte, nato prejeli Svetega Duha; da, nato pride ^bkrst z ognjem in s Svetim Duhom; in takrat lahko govorite "v jeziku angelov in kličete hvale Izraelovemu Svetemu.

14 Toda, glejte, moji ljubljene bratje, tako je k meni prišel Sinov glas, rekoč: Potem ko ste se pokesali svojih grehov in Očetu pričevali, da ste voljni izpolnjevati moje zapovedi s krstom z vodo in ste prejeli krst z ognjem in s Svetim Duhom in znate govoriti v novem jeziku, da, in sicer v jeziku angelov, in če bi me po tem "zanikali, bi bilo za vas ^bbolje, da me ne bi poznali.

15 In zaslišal sem glas Očeta, rekoč: Da, besede mojega ljubljenega so prave in zanesljive. Ta, ki bo vztrajal do konca, bo odrešen.

16 In sedaj, moji ljubljene bratje, po tem vem, da človek, če ne bo "vztrajal do konca in sledil ^bvzoru Sina živega Boga, ne bo mogel biti odrešen.

17 Zatorej delajte to, kar sem vam povedal, da sem videl, da bo delal vaš Gospod in vaš Odkupitelj; kajti zaradi tega mi je bilo pokazano, da bi vi lahko vedeli za vrata, skozi katera morate vstopiti. Kajti vrata, skozi katera

7a Jn 5:30;
vss poslušnost —
poslušen.

8a 1 Ne 11:27.

b vss znamenje goloba.

9a 2 Ne 9:41;

3 Ne 14:13–14;

NaZ 22:4.

10a Mt 4:19; 8:22; 9:9.

b Mor 7:11;

NaZ 56:2.

12a vss dar Svetega Duha.

b Lk 9:57–62;

Jn 12:26.

13a Gal 3:26–27.

b vss dar Svetega Duha;

ogelj.

c 2 Ne 32:2–3.

14a Mt 10:32–33;

Al 24:30;

NaZ 101:1–5;

vss neodpušljiv greh.

b 2 Pt 2:21.

16a Al 5:13; 38:2;

NaZ 20:29.

b vss Jezus Kristus,

zgled Jezusa Kristusa.

morate vstopiti, so kesanje in ^akrst z vodo; in potem pride ^bodpuščanje vaših grehov z ognjem in s Svetim Duhom.

18 In takrat ste na tej ^atesni in ozki ^bpoti, ki vodi v večno življenje; da, vstopili ste skozi vrata; napravili ste glede na Očetove in Sinove zapovedi; in prejeli ste Svetega Duha, ki ^cpričuje o Očetu in Sinu, da se izpolni obljuba, ki jo je dal, da jo boste, če boste stopili na to pot, prejeli.

19 In sedaj, moji ljubljene bratje, potem ko ste prišli na to tesno in ozko pot, bi vprašal, če je vse ^astorjeno? Glejte, povem vam, ne; kajti ne bi prišli tako daleč, če ne bi bilo po Kristusovi besedi z nemojnostjo ^bvero vanj, v celoti ^copirajoč se na zasluge njega, ki je mogočen, da odreši.

20 Zatorej si morate še naprej ^aprizadevati s stanovitnostjo v Kristusu, s popolnoma svetlim ^bupanjem in z ^cljubeznijo do Boga in do vseh ljudi. Če si boste zatorej še naprej prizadevali, ko se boste gostili s Kristusovo besedo, in ^dvztrajali do konca, glejte, tako govori Oče: Imeli boste večno življenje.

21 In sedaj, glejte, moji ljubljene

bratje, to je ^apot; in ^bni druge poti, niti ni pod nebom danega drugega ^cimena, po katerem je človek lahko odrešen v Božje kraljestvo. In sedaj, glejte, to je Kristusov ^dnauk in edini in pravi nauk ^eOčeta in Sina in Svetega Duha, kar je ^fen Bog, brez konca. Amen.

32. POGlavJE

Angeli govorijo z močjo Svetega Duha. — Ljudje morajo moliti in zase pridobiti spoznanje od Svetega Duha. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

IN sedaj, glejte, moji ljubljene bratje, predpostavljam, da v srcu nekoliko premišlujete glede tega, kar bi morali storiti, potem ko ste stopili na pot. Toda, glejte, zakaj v srcu premišlujete o tem?

2 Mar ne pomnite, da sem vam rekel, da boste potem, ko boste ^aprejeli Svetega Duha, znali govoriti v ^bjeziku angelov? In sedaj, kako bi znali govoriti v jeziku angelov, če ne po Svetem Duhu?

3 ^aAngeli govorijo z močjo Svetega Duha; zatorej govorijo Kristusove besede. Zatorej sem vam rekel, ^bgostite se s Kristusovimi besedami; kajti glejte, Kristusove

17a Moz 18:10;

vss krst — krstiti.

b vss odpuščanje grehov.

18a 1 Ne 8:20.

b Prg 4:18;

vss pot.

c Apd 5:29–32.

19a Moz 4:10.

b vss vera.

c NaZ 3:20.

20a vss hoditi — hoditi

z Bogom.

b vss upanje.

c vss ljubezen.

d vss vztrajati.

21a Apd 4:10–12;

2 Ne 9:41;

Al 37:46;

NaZ 132:22, 25.

b Moz 3:17.

c vss Jezus Kristus,

prevzeti ime Jezusa

Kristusa.

d Mt 7:28;

Jn 7:16–17.

e vss Bog —

Božja trojica.

f 3 Ne 11:27, 35–36;

vss enotnost.

32 2a 3 Ne 9:20.

b 2 Ne 31:13.

3a vss angeli.

b Jer 15:16.

besede vam bodo povedale vse, kaj naj bi delali.

4 Če zatorej sedaj, ko sem te besede izgovoril, teh ne morete razumeti, bo zato, ker ne "prosite, niti ne trkate; zatorej še niste prišli do luči, ampak morate biti pogubljeni v temi.

5 Kajti glejte, spet vam pravim, da vam bo, če boste stopili na pot in prejeli Svetega Duha, pokazal vse, kaj naj bi delali.

6 Glejte, to je Kristusov nauk in ne bo več danega drugega nauka, dokler se vam ne bo "prikazal v mesu. In ko se vam bo prikazal v mesu, boste izpolnjevali to, kar vam bo rekel.

7 In sedaj jaz, Nefi, več ne morem reči; Duh mi brani govoriti in prepuščen sem žalovanju zaradi človeške "nevere in hudobije in nevednosti in trdovratnosti; kajti ne bodo iskali znanja, niti razumeli velikega znanja, ko jim bo dano v "jasnosti, in sicer tako jasno kakor je lahko beseda.

8 In sedaj, moji ljubljene bratje, opažam, da v srcu še vedno preišljujete; in žalosti me, da moram govoriti o tem. Kajti če bi prisluhnili Duhu, ki človeka uči, naj "moli, bi vedeli, da morate moliti; kajti "zli duh človeka ne uči, naj moli, ampak ga uči, da ne sme moliti.

9 Toda glejte, pravim vam, da morate vselej "moliti in ne opešati; da za Gospoda ne smete ničesar storiti, če najprej ne molite k Očetu v Kristusovem "imenu, da bo posvetil vaše izvajanje, da bo vaše izvajanje lahko za "blaginjo vaše duše.

33. POGlavJE

Nefijeve besede izpričujejo resnico. — Pričujejo o Kristusu. — Tisti, ki verjamejo v Kristusa, bodo verjeli Nefijevim besedam, ki bodo pričevale pred sodnim stolom. Med letoma 559 in 545 pr. Kr.

In sedaj jaz, Nefi, ne morem zapisati vsega, kar se je poučevalo med mojim ljudstvom; niti nisem tako "mogočen v pisanju kakor v govorjenju; kajti ko človek "govori z močjo Svetega Duha, moč Svetega Duha to ponese do src človeških otrok.

2 Toda glejte, veliko jih je, ki postajajo "trdosrčni do Svetega Duha, da v njih nima mesta; zatorej zavračajo veliko tega, kar je zapisano, in to ocenjujejo kot ničevost.

3 Toda jaz, Nefi, sem zapisal, kar sem zapisal, in to ocenjujem kot veliko "vrednost in še zlasti za moje ljudstvo. Kajti podnevi nenehno "molim zanje in ponoči mi

4a vss prositi.

6a 3 Ne 11:8.

7a vss nevera.

b 2 Ne 31:2–3;

JakK 4:13.

8a vss molitev.

b Moz 4:14;

vss hudič.

9a 3 Ne 20:1;

NaZ 75:11.

b Mz 5:8.

c Al 34:27.

33 1a Etr 12:23–24.

b NaZ 100:7–8.

2a He 6:35–36.

3a vss sveti spisi,

dragocenost

svetih spisov.

b En 1:9–12;

MrmB 1:8.

oči močijo vzglavnik zaradi njih; in k svojemu Bogu kličem v veri in vem, da bo slišal moj klic.

4 In vem, da bo Gospod Bog posvetil moje molitve v korist mojemu ljudstvu. In besede, ki sem jih zapisal v šibkosti, bodo pred njimi dobile ^amoč; kajti to jih ^bprepričuje, naj delajo dobro; razkriva jim o njihovih očetih; in govori o Jezusu in jih prepričuje, naj verjamejo vanj in vztrajajo do konca, kar je ^cvečno življenje.

5 In ^aostro govorijo zoper greh glede na ^bjasnost resnice; zatoorej nihče ne bo jezen zaradi besed, ki sem jih zapisal, razen če ta ne bo od hudičevega duha.

6 Slavim v jasnosti, slavim v resnici, slavim v svojem Jezusu, kajti mojo dušo je ^aodkupil iz pekla.

7 S svojim ljudstvom sem ^adobrotljiv in imam veliko vero v Kristusa, da bom veliko duš srečal brezmadežnih pri njegovem sodnem stolu.

8 Dobrotljiv sem z ^aJudom — rečem Judom, ker mislim njih, od koder sem prišel.

9 Dobrotljiv pa sem tudi z ^adrugimi narodi. Toda glejte, za nobenega od teh ne morem upati,

razen če se bodo ^bspravili s Kristusom in vstopili skozi ^cozka vrata in ^dhodili po ^etesni poti, ki vodi v življenje, in po poti vztrajali do konca dneva preizkušnje.

10 In sedaj, moji ljubljeni bratje in prav tako Juda in vsi vi konci zemlje, prisluhnite tem besedam in ^averjemite v Kristusa; in če tem besedam ne verjamete, verjemite v Kristusa. In če boste verjeli v Kristusa, boste verjeli tem ^bbesedam, kajti Kristusove ^cbesede so in on mi jih je dal; in vse ljudi ^dučijo, naj delajo dobro.

11 In če to niso Kristusove besede, presodite — kajti Kristus vam bo poslednji dan pokazal z ^amočjo in veliko slavo, da so te besede njegove; in vi in jaz bomo stali iz obličja v obličje pred njegovim ^bsodnim stolom; in vedeli boste, da mi je to zapovedal zapisati navkljub moji šibkosti.

12 In Očeta prosim v Kristusovem imenu, da bomo številni od nas, če ne vsi, na tisti veliki in poslednji dan lahko odrešeni v njegovo ^akraljestvo.

13 In sedaj, moji ljubljeni bratje, vsi tisti, ki ste iz Izraelove hiše, in vsi vi konci zemlje, govorim vam kakor glas nekoga, ki ^akliče

4a Etr 12:26–27.

b Mor 7:13.

c vss večno življenje.

5a 1 Ne 16:1–3;

2 Ne 9:40.

b 2 Ne 31:3;

JakK 4:13.

6a vss odkupitev —

odkupiti — odkupljen.

7a vss dobrotljivost.

8a vss Judje.

9a vss drugi narodi.

b vss odkupna

daritev — plačati

odkupnino.

c 2 Ne 9:41.

d vss hoditi —

hoditi z Bogom.

e He 3:29–30;

NaZ 132:22.

10a vss verovanje —
verjeti.

b vss Mormonova
knjiga.

c Mor 10:27–29.

d 2 Ne 25:28.

11a Etr 5:4;

Mor 7:35.

b Raz 20:12;

Mor 10:34.

12a vss celestialna slava.

13a Iz 29:4;

2 Ne 26:16.

iz prahu: Zbogom, dokler ne bo prišel tisti véliki dan.

14 In vi, ki ne boste deležni Božje dobrote in ne boste spoštovali ^abesed Judov in prav tako mojih ^bbesed in besed, ki bodo prišle iz ust Božjega Jagnjeta, glejte, vam rečem večni zbogom,

kajti te besede vas bodo poslednji dan ^cobsodile.

15 Kajti kar bom zapečatil na zemlji, vas bo bremenilo pred ^asodnim stolom; kajti tako mi je zapovedal Gospod in biti moram poslušen. Amen.

JAKOBOVA KNJIGA

NEFIJEV BRAT

Besede njegovega pridiganja bratom. Zmede človeka, ki si prizadeva zrušiti Kristusov nauk. Nekaj besed glede zgodovine Nefijevega ljudstva.

1. POGlavJE

Jakob in Jožef si prizadevata prepričati ljudi, naj verjamejo v Kristusa in izpolnjujejo njegove zapovedi. — Nefi umre. — Med Nefijci prevlada hudobija. Med letoma 544 in 421 pr. Kr.

KAJTI glejte, zgodilo se je, da je minilo petinpetdeset let od časa, ko je Lehi zapustil Jeruzalem; zatorej je Nefi meni, ^aJakobu, ^bzapovedal glede ^cmalih plošč, na katerih so te stvari vgravirane.

2 In meni, Jakobu, je zapovedal, naj na te plošče zapišem nekaj stvari, ki sem jih imel za nadvse dragocene; naj se ne ukvarjam, razen če bo na kratko, z zgodovino

teh ljudi, ki se imenujejo Nefijevo ljudstvo.

3 Kajti rekel je, naj bo zgodovina njegovega ljudstva vgravirana na njegovih drugih ploščah, in naj te plošče ohranim in jih izročim svojemu potomstvu, iz roda v rod.

4 In če bi se pojavilo pridiganje, ki bo sveto, oziroma razodetje, ki bo veliko, oziroma prerokovanje, naj ^apoglavitno od tega vgraviram na te plošče in se tega dotaknem, kolikor bi bilo mogoče, zavoljo Kristusa in zavoljo najinega ljudstva.

5 Kajti zaradi vere in velike zaskrbljenosti nama je bilo resnično razodeto glede najinega ljudstva, kaj se jim bo ^azgodilo.

14a vss Sveto pismo.

b vss Mormonova knjiga.

c 2 Ne 29:11; Etr 4:8–10.

15a MrmB 1:11.

[JAKOB]

1 1a vss Jakob, Lehijev sin.

b JakK 7:27.

c 2 Ne 5:28–33;

JakK 3:13–14;

vss plošče.

4a Tj. glavne, pomembne stvari.

5a 1 Ne 12.

6 In imela sva tudi veliko razodetij in veliko duha preroštva; zatoorej sva vedela o ^aKristusu in njegovem kraljestvu, ki bo prišlo.

7 Zatorej sva marljivo delala med svojim ljudstvom, da bi jih prepričala, naj ^apridejo h Kristusu in bodo deležni Božje dobrote, da bodo lahko stopili v njegov ^bpočitek, da v srdu ne bi kako zaprisegel, da ne bodo ^cstopili, kot takrat, ko so ^dizzivali v dneh skušnjave, ko so bili Izraelovi otroci v ^edivjini.

8 Zatorej sva od Boga želela, da bi lahko vse ljudi prepričala, naj se ne ^aupirajo Bogu, naj ga ne ^bizzivajo k jezi, ampak da bi vsi ljudje verjeli v Kristusa in uvideli njegovo smrt in prenašali njegov ^ckriž in nosili sramoto sveta; zatorej, jaz, Jakob, prevzemam nase, da bom izpolnil zapoved svojega brata Nefija.

9 Nefi se je torej začel starati in videl je, da mora kmalu ^aumreti; zatorej je ^bmazilil nekega moškega, da bo sedaj kralj in vladar njegovemu ljudstvu glede na vladavine ^ckraljev.

10 Ljudje so imeli Nefija silno radi, saj je bil njihov velik

zaščitnik, saj je v njihovo bran vihtel Labanov ^ameč in vse svoje dni delal za njihovo blaginjo —

11 zatorej je ljudstvo želelo njegovo ime ohranjati v spominu. In kdor je vladal namesto njega, ga je ljudstvo imenovalo drugi Nefi, tretji Nefi in tako naprej glede na vladavine kraljev; in tako jih je imenovalo ljudstvo, naj so bili katerega koli imena.

12 In zgodilo se je, da je Nefi umrl.

13 Ljudje, ki torej niso bili ^aLamanci, so bili ^bNefijci; vendar so se imenovali Nefijci, Jakobovci, Jožefovci, ^cZoramci, Lamanci, Lemuelci in Izmaelci.

14 Toda jaz, Jakob, jih po temle ne bom razlikoval po teh imenih, ampak bom njih, ki si prizadevajo pokončati Nefijevo ljudstvo, ^aimenoval Lamance, in tiste, ki so bili prijateljski z Nefijem, bom imenoval ^bNefijce oziroma Nefijevo ^cljudstvo, glede na vladavine kraljev.

15 In sedaj se je zgodilo, da je Nefijevo ljudstvo pod vladavino drugega kralja postajalo trdosrčno in se nekoliko začelo vdajati hudobnim običajem, kakršnim se

6a 1 Ne 10:4–11; 19:8–14.

7a 2 Ne 9:41;

Om 1:26;

Mor 10:32.

b vss počitek —
odpočiti se.

c 4 Mz 14:23;

5 Mz 1:35–37;

NaZ 84:23–25.

d Heb 3:8.

e 4 Mz 26:65;

1 Ne 17:23–31.

8a vss upor — upornišтво.

b 1 Ne 17:30;

Al 12:36–37;

He 7:18.

c pjs Mt 16:25–26

(Dodatek);

Lk 14:27.

9a 2 Ne 1:14.

b vss maziliti.

c 2 Ne 6:2;

Jar 1:7.

10a 1 Ne 4:9;

2 Ne 5:14;

MrmB 1:13;

Moz 1:16;

NaZ 17:1.

13a En 1:13;

NaZ 3:18.

b vss Nefijci.

c 1 Ne 4:35;

4 Ne 1:36–37.

14a Moz 25:12;

Al 2:11.

b 2 Ne 4:11.

c 2 Ne 5:9.

je starodavni David, želeč si veliko ^ažena in priležnic, in tudi Salomon, njegov sin.

16 Da, in začeli so tudi na veliko iskati zlato in srebro in začeli so se nekoliko povzdigovati v ponosu.

17 Zatorej sem jim jaz, Jakob, dal te besede, ko sem jih učil v ^atempelju, potem ko sem predhodno prejel ^bnalogo od Gospoda.

18 Kajti mene, Jakoba, in mojega brata Jožefa je Nefi ^aposvetil za duhovnika in učitelja temu ljudstvu.

19 In svojo ^aslužbo sva poveljevala Gospodu, prevzemajoč ^bodgovornost, da bodo grehi ljudi prišli nad najino lastno glavo, če jih Božje besede ne bova učila z vso marljivostjo; zatorej, ker sva delala z vnemo, njihova ^akri ne bo mogla priti na najina oblačila; sicer bi njihova kri prišla na najina oblačila in poslednji dan ne bi bila spoznana za brezmadežna.

2. POGLAVJE

Jakob javno obtoži ljubezen do bogastva, ponos in omadeževanost. — Ljudje lahko iščejo bogastvo, da bi pomagali soljudem. — Gospod zapove, naj ne ima nihče med Nefijci več kot eno ženo. — Gospod se radosti nad neomadeževanostjo žensk. Med letoma 544 in 421 pr. Kr.

BESEDE, ki jih je Jakob, Nefijev

brat, po Nefijevi smrti govoril Nefijevemu ljudstvu:

2 Torej, moji ljubljeni bratje, jaz, Jakob, glede na odgovornost, ki jo imam pred Bogom, da poveljujem svojo službo s treznostjo in da bi si z oblačil očistil vaše grehe, ta dan prihajam v tempelj, da bi vam razglasil Božjo besedo.

3 In sami veste, da sem bil doslej marljiv v službi svojega poklica; ta dan pa me teži veliko večja želja in zaskrbljenost za blaginjo vaših duš, kakor me je doslej.

4 Kajti glejte, doslej ste bili poslušni Gospodovi besedi, ki sem vam jo dal.

5 Toda glejte, prisluhnite mi in vedite, da vam lahko s pomočjo vsemogočnega Stvarnika nebes in zemlje povem glede vaših ^amisli, kako to da se je v vašem delovanju začel pojavljati greh, greh, ki se zelo gnusi meni, da, in se gnusi Bogu.

6 Da, to mi žalosti dušo in povzroča, da od sramu lezem vase pred navzočnostjo svojega Stvarnika, da vam moram pričevati glede hudobije vaših src.

7 In prav tako me žalosti, da moram glede vas tako ^asmelo govoriti pred vašimi ženami in vašimi otroki, izmed katerih jih ima veliko pred Bogom silno nežna in ^bneomadeževana in rahločutna čustva, to, kar je Bogu povšeči;

15a NaZ 132:38–39.

17a 2 Ne 5:16;

vss tempelj,
Gospodova hiša.

b vss poklic —
poklicati — poklican

od Boga.

18a 2 Ne 5:26.

19a vss služba — uradnik.

b NaZ 107:99–100;
vss skrbništvo —
skrbnik.

c 2 Ne 9:44.

2 5a Al 12:3; NaZ 6:16;

vss Bog —
Božja trojica.

7a NaZ 121:43.
b vss krepost.

8 in zdi se mi, da so semkaj prišli poslušat prijetno "Božjo besedo, da, besedo, ki ozdravi ranjeno dušo.

9 Zatorej me v duši teži, da sem vas zaradi stroge zapovedi, ki sem jo prejel od Boga, primoran opomniti glede na vaše zločine, da bom poglobil rane tem, ki so že ranjeni, namesto da bi njihove rane blažil in zdravil; in za tiste, ki niso bili ranjeni, namesto da bi se gostili s prijetno Božjo besedo, so nastavljena bodala, da jim bodo prebodla dušo in ranila njihove tankočutne misli.

10 Toda navkljub velikanski nalogi moram narediti glede na stroge Božje "zapovedi in vam povedati glede vaše hudobije in gnusob v navzočnosti tistih, ki so čisti v srcu in strtega srca in pod ^bprodirnim očesom vsemogočnega Boga.

11 Zatorej vam moram povedati resnico glede na "jasnost Božje besede. Kajti glejte, ko sem vprašal Gospoda, se mi je tako zgodila beseda, rekoč: Jakob, jutri se odpravi v tempelj in temu ljudstvu razglasi besedo, ki ti jo bom dal.

12 In sedaj glejte, bratje moji, to je beseda, ki vam jo razglašam, da jih je veliko med vami začelo iskati zlato in srebro in vsakovrstne dragocene ^arude, ki jih ima

ta dežela, ki je ^bobljubljena dežela za vas in vaše potomstvo, v velikem obilju.

13 In roka previdnosti se vam je najprijetneje smehljala, da ste prejeli veliko bogastvo; in ker ste nekateri med vami prejeli obilneje kakor vaši bratje, ste "vzvišeni v ponosu srca in ste trdovratni in visoko se nosite zaradi dragocenih oblačil in preganjate svoje brate, ker predpostavljate, da ste boljši od njih.

14 In sedaj, bratje moji, mar predpostavljate, da vas Bog v tem opravičuje? Glejte, povem vam, ne. Ampak vas obsoja in če boste v tem vztrajali, vas morajo naglo doleteti njegove sodbe.

15 O, da bi vam pokazal, da lahko njegove oči prodrejo v vas in da vas lahko z enim bežnim pogledom zmelje v prah!

16 O, da bi vas osvobodil te kavičnosti in gnusobe. In o, da bi poslušali besedo njegovih zapovedi in ne dovolili temu "ponosu srca, da vam pogublja dušo!

17 O svojih bratih mislite kot o sebi in bodite prijazni z vsemi in radodarni s svojim "imetjem, da ^bbodo lahko bogati kakor vi.

18 Preden pa iščete "bogastvo, iščite Božje ^bkraljestvo.

19 In potem ko boste prejeli upanje v Kristusa, boste prejeli

8a Al 31:5.
10a vss Božje zapovedi.
b 2 Ne 9:44.
11a 2 Ne 25:4; 31:2–3.
12a 1 Ne 18:25;
He 6:9–11;
Etr 10:23.

b 1 Ne 2:20;
vss obljubljena dežela.
13a Mrm 8:35–39.
16a vss ponos.
17a vss blaginja;
miloščina — dajati
miloščino.

b 4 Ne 1:3.
18a 1 Kr 3:11–13;
Mr 10:17–27;
2 Ne 26:31;
NaZ 6:7;
vss bogastvo.
b Lk 12:22–31.

bogastvo, če ga boste iskali; in iskali ga boste z namenom, da boste "delali dobro — da boste oblačili gole in hranili lačne in osvobajali ujete in nudili pomoč bolnim in prizadetim.

20 In sedaj, bratje moji, govoril sem vam glede ponosa; in tisti med vami, ki ste prizadeli bližnjega in ga preganjali, ker ste bili v srcu ponosni na to, kar vam je dal Bog, kaj pravite o tem?

21 Mar ne predpostavljate, da se takšne stvari gnusijo njemu, ki je ustvaril vse meso? In eno bitje je v njegovih očeh tako dragoceno kakor drugo. In vse meso je iz prahu; in prav s tem namenom jih je ustvaril, da bodo izpolnjevali njegove "zapovedi in ga vekomaj slavili.

22 In sedaj vam preneham govoriti glede tega ponosa. In če ne bi bilo, da vam moram govoriti glede večjega zločina, bi se mi srce zaradi vas silno radostilo.

23 Toda Božja beseda me bremeni zaradi vaših večjih zločinov. Kajti glejte, tako govori Gospod: To ljudstvo je postajalo vse bolj krivično; ne razumejo svetih spisov, kajti prizadevajo se opravičevati, ker se vdajajo vlačugarstvu, zaradi stvari, ki so bile zapisane, glede Davida in Salomona, njegovega sina.

24 Glejte, David in "Salomon sta resnično imela veliko ^bžena in priležnic, to, kar je bilo pred menoj nagnusno, govori Gospod.

25 Zatorej tako govori Gospod: To ljudstvo sem z močjo svoje lastne volje vodil iz jeruzalemske dežele, da bi si iz sadu Jožefovih ledij vzdignil "pravično vejo.

26 Zatorej jaz, Gospod Bog, ne bom dopustil, da bo to ljudstvo delalo kot ta dva od starodavnih.

27 Zatorej, bratje moji, poslušajte me in prisluhnite Gospodovi besedi: Kajti nihče med vami ne bo imel več kakor "eno ženo; in nobenih priležnic ne bo imel;

28 kajti jaz, Gospod Bog, se radostim nad "neomadeževanostjo žensk. In vlačugarstvo se mi gnusi; tako govori Gospod nad vojskami.

29 Zatorej bo to ljudstvo izpolnjevalo moje zapovedi, govori Gospod nad vojskami, ali pa bo dežela zavoljo njih "prekleta.

30 Kajti če si bom hotel, govori Gospod nad vojskami, vzgojiti "potomstvo, bom zapovedoval svojemu ljudstvu; sicer bodo temu prisluhnili.

31 Kajti glejte, jaz, Gospod, sem videl žalost in slišal žalovanje hčera mojega ljudstva v jeruzalemski deželi, da, in v vseh

19a Moz 4:26.

21a NaZ 11:20;
Abr 3:25–26.

24a 1 Kr 11:1;
Neh 13:25–27.

b 1 Kr 11:1–3;
Ezr 9:1–2;

NaZ 132:38–39.

25a 1 Mz 49:22–26;
Am 5:15;

2 Ne 3:5;
Al 26:36;

vss Lehi, Nefijev oče.
27a NaZ 42:22; 49:16;

vss poroka —
poročiti se.

28a vss neomadeževanost.

29a Etr 2:8–12.

30a Mal 2:15;
NaZ 132:61–66.

deželah mojega ljudstva zaradi hudobije in gnusob njihovih mož.

32 In ne bom dopustil, govori Gospod nad vojskami, da se bodo klici zalih hčera tega ljudstva, ki sem ga vodil iz jeruzalemske dežele, dvigali k meni zoper može mojega ljudstva, govori Gospod nad vojskami.

33 Kajti hčera mojega ljudstva naj zaradi njihove nežnosti ne odpeljejo ujetih, sicer jih bom obiskal s hudim prekletstvom, prav do propada; kajti ne bodo se vdajali "vlačugarstvu kot ta dva od starodavnih, govori Gospod nad vojskami.

34 In sedaj glejte, bratje moji, veste, da so bile te zapovedi dane očetu, Lehiju; zatorej ste jih prej poznali; in prišli ste pod hudo obsodbo; kajti delali ste to, česar ne bi smeli delati.

35 Glejte, zagrešili ste "večje krivičnosti kot Lamanci, naši bratje. Strli ste srce svoji nežni ženi in izgubili zaupanje svojih otrok zaradi svojih slabih zgledov pred njimi; in ihtenje njihovega srca se k Bogu dviga zoper vas. In zaradi strogosti Božje besede, ki je zoper vas, je umrlo veliko src, prebode-nih z globokimi ranami.

3. POGLAVJE

Čisti v srcu prejmejo prijetno Božjo besedo. — Pravičnost Lamancev

presega pravičnost Nefijcev. — Jakob svari pred nečistovanjem, poltenostjo in vsakršnim grehom. Med letoma 544 in 421 pr. Kr.

TODA glejte, jaz, Jakob, bi želel govoriti vam, ki ste čisti v srcu. K Bogu glejte s trdnim namenom in k njemu molite s silno vero in tolažil vas bo v vaših stiskah in zagovarjal bo vaš primer in poslal pravico nad te, ki si vas prizadevajo pokončati.

2 O vsi vi, ki ste čisti v srcu, dvignite glavo in prejmite prijetno Božjo besedo in se gostite z njegovo ljubeznijo, kajti lahko se, če je vaše mišljenje za vekomaj "trdno.

3 Toda gorje, gorje vam, ki niste čisti v srcu, ki ste ta dan "umazani pred Bogom; kajti če se ne boste pokesali, bo dežela zavoljo vas ^bprekleta; in Lamanci, ki niso umazani kakor vi, vendar so prekleti s hudim prekletstvom, vas bodo bičali prav do propada.

4 In čas pride naglo, da bodo, če se ne boste pokesali, posedovali deželo vaše dediščine in Gospod Bog bo pravične "odpeljal iz vaše srede.

5 Glejte, Lamanci, vaši bratje, ki jih sovražite zaradi njihove umazanije in prekletstva, ki je prišlo nad njihovo kožo, so pravičnejši od vas; kajti niso "pozabili Gospodove zapovedi, ki je bila dana našemu očetu — naj imajo le eno

33a vss poltenost — polten; spolna nemoralnost.
35a JakK 3:5–7.

3 2a Al 57:26–27.
3a vss umazanija — umazan.
b 1 Ne 12:23.

4a Om 1:5–7, 12–13.
5a JakK 2:35.

ženo in naj nimajo nobenih priležnic in naj med njimi ne bo vdajanja vlačugarstvu.

6 In to zapoved si torej prizadevajo izpolnjevati, zatorej jih zaradi te prizadevnosti, da izpolnjujejo to zapoved, Gospod Bog ne bo pokončal, ampak bo z njimi "milosten; in nekega dne bodo postali blagoslovljeno ljudstvo.

7 Glejte, njihovi možje "ljubijo svoje žene in njihove žene ljubijo svoje možje; in njihovi možje in njihove žene ljubijo svoje otroke; in njihova nevera in sovraštvo do vas je zaradi krivičnosti njihovih očetov; koliko ste zatorej boljši kakor oni v očeh vašega velikega Stvarnika?

8 O bratje moji, bojim se, da bo, če se ne boste pokesali svojih grehov, njihova koža bolj bela kot vaša, ko boste skupaj z njimi privedeni pred Božji prestol.

9 Zatorej vam dajem zapoved, ki je Božja beseda, da jih nič več ne žalite zaradi njihove temne kože; niti jih ne boste žalili zaradi njihove umazanije; ampak se spomnite svoje lastne umazanije in se spomnite, da je njihova umazanija prišla zaradi njihovih očetov.

10 Zatorej se spomnite svojih "otrok, da ste jih v srcu prizadeli zaradi zgleda, ki ste jim ga dajali; in spomnite se tudi, da lahko zaradi vaše umazanije svoje otroke

pripeljete v pogubo in poslednji dan se vam bodo njihovi grehi zgrnili na glavo.

11 O bratje moji, prisluhnite mojim besedam; predramite sposobnosti svoje duše; stresite se, da se boste lahko "prebudili iz smrtnega spanca; in osvobodite se ^bpeklen-skih bolečin, da ne boste postali "angeli hudiču, da ne boste vrženi v tisto jezero ognja in žvepla, ki je druga ^dsmrt.

12 In sedaj sem jaz, Jakob, Nefijevemu ljudstvu govoril veliko več, svareč jih pred "nečistovanjem in ^bpoltenostjo in vsakovrstnim grehom, govoreč jim o strašnih posledicah teh.

13 In niti stotega dela ravnanj tega ljudstva, ki je sedaj postajalo številnejše, ni moč zapisati na "te plošče; toda številna njihova ravnanja so zapisana na večje plošče in njihove vojne in njihovi prepiri in vladavine njihovih kraljev.

14 Te plošče se imenujejo Jakobove plošče in Nefi jih je napravil s svojo roko. In preneham govoriti te besede.

4. POGLAVJE

Vsi preroki so Očeta častili v Kristusovem imenu. — Abrahamovo darovanje Izaka je bilo po prisposodbi Boga in njegovega Edinorojenca. — Ljudje naj se spravijo z Bogom zaradi odkupne daritve. — Judje bodo

6a 2 Ne 4:3, 6–7;

He 15:10–13.

7a vss družina;
ljubezen.

10a vss otrok — otroci.

11a Al 5:6–9.

b vss pekel.

c 2 Ne 9:8–9.

d vss smrt, duhovna.

12a vss nečistovanje.

b vss hudobija —

hudoben;

poželenje — poželeti.

13a 1 Ne 19:1–4;

JakK 1:1–4.

zavrnilo temeljni kamen. Med letoma 544 in 421 pr. Kr.

SEDAJ glejte, zgodilo se je, da sem jaz, Jakob, ker sem svoje ljudstvo veliko poučeval v besedi (in ne morem zapisati več kakor le malo svojih besed zaradi težavnosti graviranja naših besed na plošče) in vemo, da mora to, kar zapisujemo na plošče, ostati.

2 Toda vse, kar zapisujemo na drugo kot na plošče, mora preminiti in izginiti; toda na plošče lahko zapišemo nekaj besed, ki bodo našim otrokom in tudi našim ljubljnim bratom dale majhno stopnjo spoznanja glede nas oziroma glede njihovih očetov —

3 v tem se torej radostimo; in marljivo delamo, da bi te besede vgravirali na plošče, upajoč, da jih bodo naši ljubljeni bratje in naši otroci prejeli s hvaležnim srcem in gledali nanje, da bodo z radostjo in ne s potrptostjo, niti s prezirom lahko izvedeli glede svojih prvih staršev.

4 Kajti s tem namenom smo zapisovali te stvari, da bodo lahko vedeli, da smo ^avedeli o Kristusu in smo več sto let pred njegovim prihodom upali na njegovo slavo; na njegovo slavo pa nismo upali

samo mi, ampak tudi vsi sveti ^bpreroki, ki so bili pred nami.

5 Glejte, verjeli so v Kristusa in v njegovem imenu ^ačastili Očeta in tudi mi Očeta častimo v njegovem imenu. In s tem namenom izpolnjujemo Mojzesovo ^bpostavo, ki nam dušo ^cusmerja k njemu; in zaradi tega nam je posvečena za pravičnost, prav kot se je štelu Abrahamu v divjini, da je bil poslušen Božjim zapovedim, ko je daroval svojega sina Izaka, kar je prispodoba Boga in njegovega ^dedinorojenega Sina.

6 Zatorej preučujemo preroke in imamo veliko razodetij in duha ^apreroštva; in ker imamo vsa ta ^bpričevanja, prejmemo upanje in naša vera postane neomajna, tako da resnično lahko ^czapovedujemo v Jezusovem ^dimenu in so nam poslušna sama drevesa oziroma gore oziroma morski valovi.

7 Vendar nam Gospod Bog pokaže našo ^ašibkost, da bi vedeli, da je zaradi njegove milostljivosti in njegove velike blagohotnosti do človeških otrok, da imamo moč, da to naredimo.

8 Glejte, velika in čudovita so Gospodova dela. Kako ^aneraziskane so globine njegovih ^bskrivnosti; in nemogoče je, da bi človek odkril vsa njegova pota. In za

4 ^a vss Jezus Kristus.

^b Lk 24:25–27;
JakK 7:11;
Moz 13:33–35;
NaZ 20:26.

5 ^a Mz 5:8.

^b 2 Ne 25:24;
Jar 1:11;
Moz 13:27, 30;

Al 25:15–16;
vss Mojzesova
postava.

^c Gal 3:24.

^d 1 Mz 22:1–14;

Jn 3:16–18;
vss Edinorojenec.

6 ^a vss prerokba —
prerokovati.

^b vss priča — pričevati.

^c vss moč.

^d Apd 3:6–16;
3 Ne 8:1.

7 ^a Etr 12:27.

8 ^a Rim 11:33–36.

^b NaZ 19:10; 76:114;
vss Božje skrivnosti.

njegova 'pota ne ^ave nihče, če mu ni razodeto; zatorej, bratje, ne prezirajte Božjih razodetij.

9 Kajti glejte, z močjo njegove "besede je ^bčlovek prišel na obličje zemlje, zemlje, ki je bila ustvarjena z močjo njegove besede. Če je zatorej Bog spregovoril in je nastal svet in spregovoril in je bil ustvarjen človek, o potem zakaj ne bi mogel zapovedovati ^czemlji oziroma delu svojih rok na njenem obličju glede na svojo voljo in zadovoljstvo?

10 Zatorej si, bratje, ne prizadevajte "svetovati Gospodu, ampak jemati nasvet iz njegove roke. Kajti glejte, sami veste, da svetuje ^bmodro in pravično in z veliko milosti nad vsemi svojimi deli.

11 Zatorej, ljubljeni bratje, spravite se z njim zaradi "odkupne daritve Kristusa, njegovega ^bedinorojenega Sina, in prejeli boste "vstajenje glede na moč vstajanja, ki je v Kristusu, in bili predstavljeni kot Kristusovi ^aprvi sadovi Bogu, ker imate vero in ste prejeli zanesljivo upanje na njegovo slavo, preden se prikaže v mesu.

12 In sedaj, ljubljeni, ne čudite se, da vam to pravim; kajti zakaj ne bi ^agovorili o Kristusovi

odkupni daritvi in si ne pridobili popolnega spoznanja o njem, kakor si tudi pridobili spoznanja o vstajenju in prihodnjem svetu?

13 Glejte, bratje moji, ta, ki prerokuje, naj prerokuje, da ljudje razumejo, kajti "Duh govori resnico in ne laže. Zatorej govori o stvarih, kakor v resnici ^bso, in o stvarih, kakor v resnici bodo; zatorej so nam bile te stvari "jasno razodete za odrešitev naše duše. Toda glejte, nismo samo mi priče temu; kajti to je Bog govoril tudi starodavnim prerokom.

14 Toda glejte, Judje so bili "trdovratno ljudstvo; in ^bpreziral so jasne besede in ubijali preroke in si prizadevali za to, česar niso mogli razumeti. Zatorej morajo zaradi svoje "slepote, slepote, ki jih je doletela, ker so gledali mimo cilja, pasti, kajti Bog jim je odvzel svojo jasnost in jim predal veliko tega, česar ^ane morejo razumeti, ker so si tako želeli. In ker so si tako želeli, je Bog to napravil, da bi se opotekali.

15 In sedaj mene, Jakoba, Duh vodi, da še prerokujem; kajti po delovanju Duha, ki je v meni, opažam, da bodo zavoljo "spotikanja

8c Iz 55:8–9.

d 1 Kor 2:9–16;
Al 26:21–22;
vss spoznanje.

9a Mrm 9:17;
Mz 1:32.

b vss človek — ljudje;
ustvariti.

c He 12:8–17.

10a 2 Ne 9:28–29;
Al 37:12, 37;
NaZ 3:4, 13.

b vss modrost;

Vsevedni.

11a vss odkupna
daritve — plačati
odkupnino.

b Heb 5:9.

c vss vstajenje.

d Moz 15:21–23; 18:9;
Al 40:16–21.

12a 2 Ne 25:26.

13a vss resnica;
Sveti Duh.

b NaZ 93:24.

c Al 13:23.

14a Mt 23:37–38;

2 Ne 25:2.

b 2 Kor 11:3;

1 Ne 19:7;

2 Ne 33:2.

c Iz 44:18;

Rim 11:25.

d 2 Ne 25:1–2.

15a Iz 8:13–15;
1 Kor 1:23;
2 Ne 18:13–15.

Judov ^bzavrnilni 'kamen, na katerem bi lahko zidali in imeli varen temelj.

16 Toda glejte, glede na svete spise bo ta "kamen postal velik in poslednji in edini zanesljivi ^btemelj, na katerem Judje lahko zidajo.

17 In sedaj, moji ljubljeni, kako je mogoče, da ti, potem ko so zavrnilni zanesljivi temelj, sploh lahko "zidajo na njem, da bi postal glavni vogelni kamen?

18 Glejte, moji ljubljeni bratje, razkril vam bom to skrivnost; če se moja trdnost v Duhu ne bo kakor koli omajala in se ne opotečem zaradi svoje prevelike zaskrbljenosti zavoljo vas.

5. POGLAVJE

Jakob navaja Zenosa v zvezi s prisodobo o gojeni in divji oljki. — Sta podoba Izraela in drugih narodov. — Izraelova razkropitev in zbiranje sta bila predvidena. — S tem so mišljeni Nefijci in Lamanci in vsa Izraelova hiša. — Drugi narodi bodo vcepljeni v Izrael. — Nazadnje bo vinograd požgan. Med letoma 544 in 421 pr. Kr.

GLEJTE, bratje moji, mar ne pomnite, da ste brali besede preroka "Zenosa, ki jih je govoril Izraelovi hiši, rekoč:

2 Prisluhni, o Izraelova hiša, in poslušaj besede mene, Gospodovega preroka!

3 Kajti glej, tako govori Gospod, primerjal te bom, o "Izraelova hiša, z gojeno ^boljko, ki jo je človek vzel in jo negoval v svojem "vinogradu; in rasla je in se starala in začela ^dodmirati.

4 In zgodilo se je, da je gospodar vinograda šel in videl je, da je njegova oljka začela odmirati; in rekel je: Obrezal jo bom in jo okopal in jo negoval, da bi morda pognala mlade in nežne veje in ne odmrla.

5 In zgodilo se je, da jo je obrezal in jo okopal in jo negoval glede na svojo besedo.

6 In zgodilo se je, da je po veliko dneh začela nekoliko poganjati mlade in nežne veje; toda glejte, glavni vrh le-te je začel odmirati.

7 In zgodilo se je, da je gospodar vinograda to videl in je svojemu služabniku rekel: Žalosti me, da bi izgubil to drevo; zatorej pojdi in odlomi veje z "divje oljke in mi jih prinesi semkaj; in odlomila bova tiste glavne veje, ki so se začele sušiti, in vrgla jih bova v ogenj, da bodo zgorele.

8 In glej, govori Gospod vinograda, odnesel bom veliko teh mladih in nežnih vej in jih vcepil, kamor me bo volja; in ni

15b 1 Ne 10:11.
c vss skala;
temeljni kamen.
16a Ps 118:22–23.
b Iz 28:16;
He 5:12.
17a Mt 19:30;

NaZ 29:30.
5 1a vss Zenos.
3a Ezk 36:8;
vss Izrael.
b Rim 11:17–24;
vss oljka.
c NaZ 101:44;

vss Gospodov
vinograd.
d vss odpad —
odpadništvo.
7a Rim 11:17, 24.

pomembno, če bo tako, da bo korenina tega drevesa odmrila, si bom ohranil sad le-tega; zatoorej bom vzel te mlade in nežne veje in jih vcepil, kamor me bo volja.

9 Vzemi veje divje oljke in jih vcepi na "mesto le-teh; in te, ki sem jih odlomil, bom vrgel v ogenj in jih sežgal, da ne bodo v napoto na tleh mojega vinograda.

10 In zgodilo se je, da je služabnik Gospoda vinograda storil glede na besedo Gospoda vinograda in vcepil veje "divje oljke.

11 In Gospod vinograda je naročil, naj se jo okoplje in obreže in neguje, rekoč svojemu služabniku: Žalosti me, da bi izgubil to drevo; da bi zatoorej morda ohranil korenine le-tega, da ne bi odmrle, da bi si jih ohranil, sem to napravil.

12 Zatoorej pojdi svojo pot; pazi na drevo in ga neguj glede na moje besede.

13 In té bom "dal v najskrajnejši del mojega vinograda, kamor me bo volja, to tebi nič mar; in to storim, da si bom lahko ohranil naravne veje drevesa; in da si bom lahko shranil tudi sad le-tega za prihodnje obdobje; kajti žalosti me, da bi izgubil to drevo in sad le-tega.

14 In zgodilo se je, da je šel Gospod vinograda svojo pot in skril naravne veje gojene oljke v najskrajnejše dele vinograda, nekatere v enega in nekatere v drugega, glede na svojo voljo in zadovoljstvo.

15 In zgodilo se je, da je minilo veliko časa in Gospod vinograda je svojemu služabniku rekel: Pridi, pojdiva dol v vinograd, da bova v vinogradu lahko delala.

16 In zgodilo se je, da sta Gospod vinograda in tudi služabnik šla delat v vinograd. In zgodilo se je, da je služabnik svojemu gospodarju rekel: Glej, poglej sem; glej drevo!

17 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda pogledal in videl drevo, v katerega so bile vcepljene divje oljčne veje; in pognalo je in začelo dajati "sad. In videl je, da je dobro; in sad le-tega je bil kakor naravni sad.

18 In služabniku je rekel: Glej, veje divjega drevesa so jemale sok korenine le-tega, da je korenina le-tega dajala veliko moči; in zaradi veliko moči korenine le-tega, so divje veje obrodile gojen sad. Če torej teh vej ne bi vcepila, bi drevo le-te odmrlo. In sedaj, glej, shranil bom veliko sadu, ki ga je obrodilo drevo le-te; in sad le-tega si bom shranil za prihodnje obdobje.

19 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda služabniku rekel: Pridi, pojdiva v najskrajnejši del vinograda in poglejva, če niso morda tudi naravne veje drevesa obrodile veliko sadu, da si bom sad le-tega lahko shranil za prihodnje obdobje.

20 In zgodilo se je, da sta šla, kamor je gospodar skril naravne

9a Rim 1:13.
10a vss drugi narodi.

13a 1 Ne 10:12.
17a Jn 15:16.

veje drevesa in služabniku je rekel: Glej te; in videl je ^aprvo, da je obrodilo veliko sadu; in videl je tudi, da je bil dober. In služabniku je rekel: Vzemi od sadu le-tega in ga shrani za prihodnje obdobje, da si ga bom lahko ohranil; kajti glej, je rekel, ves ta čas sem ga negoval in obrodilo je veliko sadu.

21 In zgodilo se je, da je služabnik svojemu gospodarju rekel: Kako da si prišel semkaj posaditi to drevo oziroma to vejo z drevesa? Kajti glej, bil je najrevnejši kos zemljišča v vsem vinogradu.

22 In Gospod vinograda mu je rekel: Ne svetuj mi; vedel sem, da je reven kos zemlje; zato je sem ti rekel, da sem jo ves ta čas negoval in vidiš, da je obrodila veliko sadu.

23 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda svojemu služabniku rekel: Poglej semkaj; glej, prav tako sem zasadil še eno vejo z drevesa; in veš, da je bil ta kos zemlje revnejši od prvega. Toda, poglej drevo! Ves ta čas sem ga negoval in obrodilo je veliko sadu; zato ga naberi in shrani za prihodnje obdobje, da si ga bom lahko ohranil.

24 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda svojemu služabniku spet rekel: Poglej semkaj in glej tudi drugo ^a vejo, ki sem jo zasadil; glej, da sem jo tudi negoval in obrodila je sad.

25 In služabniku je rekel: Poglej

semkaj in glej zadnjo! Glej, to sem zasadil na ^a dober kos zemlje in ves ta čas sem jo negoval in samo del drevesa je obrodil gojen sad, ^b drugi del drevesa pa je obrodil divji sad; glej, to drevo sem negoval kakor druga.

26 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda služabniku rekel: Odlomi veje, ki niso obrodile dobrega ^a sadu, in jih vrzi v ogenj.

27 Toda glej, služabnik mu je rekel: Obreživa jo in okopljiva jo in jo še malo negujva, da ti morda obrodi dober sad, da ga boš shranil za prihodnje obdobje.

28 In zgodilo se je, da sta Gospod vinograda in služabnik Gospoda vinograda negovala ves sad vinograda.

29 In zgodilo se je, da je minilo veliko časa in Gospod vinograda je svojemu ^a služabniku rekel: Pridi, pojdiva dol v vinograd, da bova spet delala v vinogradu. Kajti glej, ^b čas se približuje in kmalu pride ^c konec; zato je si moram sad shraniti za prihodnje obdobje.

30 In zgodilo se je, da sta šla Gospod vinograda in služabnik v vinograd; in prišla sta do drevesa, katerega naravne veje so bile odlomljene in divje veje so bile vcepjene; in glej, drevo so težili vse ^a vrste sadovi.

31 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda okusil sad, vsako vrsto

20a JakK 5:39.

24a Ezk 17:22–24;

Al 16:17;

3 Ne 15:21–24.

25a 1 Ne 2:20.

b 3 Ne 10:12–13.

26a Mt 7:15–20;

Al 5:36;

NaZ 97:7.

29a NaZ 101:55; 103:21.

b vss poslednji dnevi.

c 2 Ne 30:10;

JakK 6:2.

30a vss odpad —
odpadništvo.

glede na njegovo število. In Gospod vinograda je rekel: Glej, ves ta čas sva negovala to drevo in precej sadu sem si shranil za prihodnje obdobje.

32 Toda glej, tokrat je obrodilo veliko sadu in od tega "ni nobe-nega, ki bi bil dober. In glej, tu so vse vrste slabi sadovi; in nič mi ne koristi navkljub vsemu najinemu delu; in sedaj me žalosti, da bi to drevo izgubil.

33 In Gospod vinograda je služabniku rekel: Kaj naj narediva z drevesom, da bom zase spet lahko ohranil dober sad le-tega?

34 In služabnik je svojemu gospodarju rekel: Glej, ker si vcepil veje divje oljke, so hranile korenine, da so žive in niso odmrle; zatoj vidiš, da so še dobre.

35 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda svojemu služabniku rekel: Drevo mi nič ne koristi in korenine le-tega mi nič ne koristijo, dokler bo obrodilo slab sad.

36 Vendar vem, da so korenine dobre in za svoj lastni namen sem jih ohranil; in zaradi njihove velike moči so doslej na divjih vejah obrodile dober sad.

37 Toda glej, divje veje so se razrasle in "prerastle korenine le-tega; in ker so divje veje prehitile korenine le-tega, je obrodilo veliko slabega sadu; in ker je obrodilo veliko slabega sadu, vidiš, da začenja odmirati; in kmalu bo dozorelo, da bo vrženo v ogenj, če

ne bova z njim nekaj storila, da ga ohraniva.

38 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda svojemu služabniku rekel: Pojdiva dol v najskrajnejše dele vinograda in poglejva, ali so naravne veje prav tako obrodile slab sad.

39 In zgodilo se je, da sta šla v najskrajnejše dele vinograda. In zgodilo se je, da sta videla, da se je tudi sad naravnih vej izpridil; da, s "prve in druge in tudi zadnje; in vse so se izpridile.

40 In "divji sad zadnje je prerasel tisti del drevesa, ki je obrodil dober sad, da se je veja celo posušila in odmrila.

41 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda zajokal in služabniku rekel: "Kaj več bi še lahko storil za svoj vinograd?

42 Glej, vedel sem, da se je ves sad vinograda, razen teh, izpridil. Sedaj pa so se tudi te, ki so nekoč obrodile dober sad, izpridile; in sedaj vse moje drevje v vinogradu ni dobro za nič drugega, kot da se ga poseka in vrže v ogenj.

43 In glej to zadnje, katerega veja se je posušila, sem zasadil na "dober kos zemlje; da, in sicer na tega, ki sem ga izvolil nad vsemi drugimi deli zemljišča mojega vinograda.

44 In vidiš, da sem posekal tudi to, kar je bilo v "napoto na tem kosu zemlje, da bom to drevo posadil na mesto le-tega.

32a JS – ŽZ 1:19.

37a NaZ 45:28–30.

39a JakK 5:20, 23, 25.

40a Mrm 6:6–18.

41a 2 Ne 26:24.

43a 2 Ne 1:5.

44a Etr 13:20–21.

45 In vidiš, da je del le-tega obrodil dober sad in del le-tega je obrodil divji sad; in ker vej le-tega nisem odlomil in jih vrgel v ogenj, glej, so prerasle dobro veje, da se je posušila.

46 In sedaj, glej, navkljub vsej skrbi, ki sva jo posvečala mojemu vinogradu, so se drevesa le-tega izpridila, da ne obrodijo dobrega sadu; in upal sem, da bom te ohranil, da si bom sad le-teh shranil za prihodnje obdobje. Toda, glej, postale so kakor divja oljka in nimajo druge vrednosti, kakor da se jih "poseka in vrže v ogenj; in žalosti me, da bi jih moral izgubiti.

47 Toda kaj več bi še lahko storil za svoj vinograd? Mar sem polenil svojo roko, da ga nisem negoval? Ne, negoval sem ga in okopaval sem ga in obrezoval sem ga in gnojil sem ga; in skoraj ves dan sem "iztegoval roko in bliža se ^bkonec. In žalosti me, da bi moral posekati vsa drevesa svojega vinograda in jih vreči v ogenj, da bodo zgorela. Kdo je, ki je izpridil moj vinograd?

48 In zgodilo se je, da je služabnik svojemu gospodarju rekel: Mar ni prevzetnost tvojega vinograda — mar niso veje le-tega prehitete korenin, ki so dobre? In ker so veje prehitete korenine le-tega, glej, so rasle hitreje kot moč korenin in si jemale moč. Glej, pravim, mar ni to vzrok, da so se drevesa tvojega vinograda izpridila?

49 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda služabniku rekel: Pojdiva in posekajva drevesa vinograda in jih vrziva v ogenj, da ne bodo v napoto na tleh mojega vinograda, kajti vse sem storil. Kaj več bi še lahko storil za svoj vinograd?

50 Toda, glejte, služabnik je Gospodu vinograda rekel: Prizanesi mu še "malo.

51 In Gospod je rekel: Da, malo mu bom še prizanesel, kajti žalosti me, da bi izgubil drevesa svojega vinograda.

52 Zatorej vzemiva "veje teh, ki sem jih zasadil v najsrajnejše dele svojega vinograda, in jih vcepiva v drevo, iz katerega so prišle; in z drevesa odlomiva tiste veje, katerih sad je nadvse grenak, in na mesto le-teh vcepiva naravne veje drevesa.

53 In to bom storil, da drevo ne odmre, da si morda ohranim korenine le-tega za svoj lastni namen.

54 In glej, korenine naravnih vej drevesa, ki sem jih zasadil, kamor me je bila volja, so še žive; da bi jih zatorej tudi lahko ohranil za svoj lastni namen, bom odvzel veje s tega drevesa in jih "vcepil vanje. Da, vanje bom vcepil veje s prvotnega drevesa, da bom zase lahko ohranil tudi korenine, da mi morda, ko bodo zadosti močne, obrodijo dober sad in morda bom še slavil v sadu svojega vinograda.

46a 3 Ne 27:11.
47a 2 Ne 28:32;
JakK 6:4.

b vss svet (samostalnik),
konec sveta.
50a JakK 5:27.

52a vss Izrael, zbiranje
Izraela.
54a 1 Ne 15:12–16.

55 In zgodilo se je, da sta vzela z naravnega drevesa, ki je podivjalo, in vcepila v naravna drevesa, ki so prav tako podivjala.

56 In prav tako sta vzela z naravnih dreves, ki so podivjala, in vcepila v prvotno drevo.

57 In Gospod vinograda je služabniku rekel: Ne lomi divjih vej z dreves, razen tistih, ki so nadvse grenka; in vanje boš vcepil glede na to, kar sem rekel.

58 In spet bova negovala drevesa vinograda in obrezala bova veje le-tega; in z dreves bova odlomila tiste veje, ki so dozorele, da morajo odmreti, in jih vrgla v ogenj.

59 In to delam, da bi se morda korenine le-tega okrepile, ker so dobre; in da morda zaradi zamenjanih vej dobro prevlada slabo.

60 In ker sem ohranil naravne veje in korenine le-teh in ker sem naravne veje spet vcepil v njihovo prvotno drevo in sem ohranil korenine njihovega prvotnega drevesa, da morda drevje mojega vinograda spet obrodi dober sad; in da se bom spet lahko radostil v sadu mojega vinograda in da se bom lahko silno radostil, da sem ohranil korenine in veje prvega sadu —

61 zatorej pojdi in skličiči "služabnike, da bomo marljivo, s svojo močjo ^bdelali v vinogradu, da bomo pripravili pot, da mi bo spet lahko obrodil naravni sad, naravni

sad, ki je dober in med vsemi drugimi sadovi najdragocenejši.

62 Zatorej pojdimo in tokrat zadnjič delajmo z vso močjo, kajti glejte, bliža se konec in to je poslednjič, da bom obrezal svoj vinograd.

63 Vcepite veje; začnite pri "zadnjih, da bodo prve in da bodo prve zadnje in okopljite drevesa, tako stara kot mlada, prva in zadnja; in zadnja in prva, da bodo vsa poslednjič še enkrat negovana.

64 Zatorej jih še poslednjič okopljite in jih obrežite in jih pognojite, kajti bliža se konec. In če bo tako, da bodo ti zadnji cepiči rasli in obrodili naraven sad, potem boste zanje pripravili pot, da bodo rasli.

65 In ko bodo začele rasti, boste odstranili veje, ki obrodijo grenak sad, glede na moč dobrih in velikost le-teh; in slabega le-tega ne boste odstranili vsega naenkrat, da korenine le-tega ne bi bile premočne za cepiče in bi cepiči le-teh odmrli in ne bi izgubil dreves svojega vinograda.

66 Kajti žalosti me, da bi izgubil drevesa svojega vinograda; zatorej boste slabe očistili glede na to, kakor bodo rasle dobre; da bosta korenina in krošnja po moči enaki, dokler dobre ne bodo prevladale nad slabimi in se bo slabe posekalo in vrglo v ogenj, da ne bodo v napoto na tleh mojega vinograda; in tako bom slabe odstranil iz svojega vinograda.

60a Iz 27:6.

61a JakK 6:2;
NaZ 24:19.

b NaZ 39:11, 13, 17.

63a 1 Ne 13:42;
Etr 13:10–12.

65a NaZ 86:6–7.

67 In veje naravnega drevesa bom spet vcepil v naravno drevo;

68 in veje naravnega drevesa bom vcepil v naravne veje drevesa; in tako jih bom spet privedel skupaj, da bodo obrodile naravni sad in bodo eno.

69 In slábo bo ^aizvrženo, da, in sicer z vsega mojega zemljišča v vinogradu; kajti glej, samo tokrat bom obrezal svoj vinograd.

70 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda svojega ^aslužabnika poslal; in služabnik je šel in storil, kakor mu je Gospod zapovedal, in pripeljal druge služabnike; in bilo jih je ^bmalo.

71 In Gospod vinograda jim je rekel: Pojdite in z vso močjo ^adelajte v vinogradu! Kajti glejte, tokrat je ^bposlednjič, ko bom negoval svoj vinograd; kajti konec je blizu in obdobje pride naglo; in če boste močno delali, se boste ^cradostili v sadu, ki si ga bom shranil za čas, ki bo kmalu prišel.

72 In zgodilo se je, da so služabniki šli in delali z vso močjo; in tudi Gospod vinograda je delal z njimi; in v vsem so bili poslušni zapovedim Gospoda vinograda.

73 In vinograd je spet obrodil naravni sad; in naravne veje so začele rasti in silno uspevati; in začeli so lomiti divje veje in jih metati proč; in korenino in krošnjo le-tega so ohranjali enaki glede na moč le-tega.

74 In tako so delali z vso marljivostjo glede na zapovedi Gospoda vinograda, prav dokler ni bilo slabo izvrženo iz vinograda, in Gospod si je ohranil, da so drevesa spet obrodila naraven sad; in postali so kot ^aeno telo; in sadovi so bili enakovredni; in Gospod vinograda si je ohranil naravni sad, ki je bil zanj od začetka nadvse dragocen.

75 In zgodilo se je, da je Gospod vinograda, ko je videl, da je njegov sad dober in da se njegov vinograd ni nič več izpridil, sklical svoje služabnike in jim rekel: Glejte, tokrat smo poslednjič negovali moj vinograd; in vidite, da sem napravil glede na svojo voljo; in ohranil sem naravni sad, da je dober, prav kot je bil na začetku. In ^ablagor vam; kajti ker ste bili marljivi, ko ste delali z menoj v mojem vinogradu, in ste izpolnjevali moje zapovedi in ste mi spet prinesli ^bnaravni sad, da se moj vinograd ni več izpridil, in je slábo izvrženo, glejte, se boste radostili z menoj zaradi sadu mojega vinograda.

76 Kajti glejte, ^adolgo bom zase shranjeval od sadu svojega vinograda za prihodnje obdobje, ki pride naglo; in poslednjič sem negoval svoj vinograd in ga obrezal in ga okopal in ga pognojil; zatoorej si bom shranil od sadu za dolgo časa glede na to, kar sem govoril.

69a 1 Ne 22:15–17, 23;
2 Ne 30:9–10.

70a NaZ 101:55; 103:21.
b 1 Ne 14:12.

71a Mt 21:28;

JakK 6:2–3;
NaZ 33:3–4.

b NaZ 39:17; 43:28–30.

c NaZ 18:10–16.

74a NaZ 38:27.

75a 1 Ne 13:37.

b vss Izrael.

76a 1 Ne 22:24–26;
vss tisočletnica.

77 In ko bo prišel čas, ko bo slab sad spet prišel v moj vinograd, potem bom dal zbrati dobro in slábo; in dobro si bom ohranil in slábo bom odvrigel tja, kamor sodi. In potem pride "obdobje in konec; in svoj vinograd bom dal ^bpožgati z ognjem.

6. POGLAVJE

Gospod bo v poslednjih dneh obnovil Izrael. — Svet bo požgan z ognjem. — Ljudje morajo hoditi za Kristusom, da se izognejo jezeru ognja in žvepla. Med letoma 544 in 421 pr. Kr.

IN sedaj, glejte, bratje moji, kakor sem vam rekel, da bom prerokoval, glejte, to je moja prerokba — da se mora to, kar je govoril ta prerok "Zenos glede Izraelove hiše, s čimer jih je primerjal z golenjo oljko, zagotovo zgoditi.

2 In dan, ko bo spet v drugo dvignil svojo roko, da bo "obnovil svoje ljudstvo, je dan, da, in sicer poslednjič, ko bodo Gospodovi ^bslužabniki šli v njegovi "moči, da bodo "negovali in obrezali njegov "vinograd; in po tem kmalu pride ^fkonec.

3 In kako blagoslovljeni so ti, ki so marljivo delali v njegovem

vinogradu; in kako prekleti so ti, ki bodo izvrženi, kamor sodijo! In svet bo požgan z "ognjem.

4 In kako milosten je naš Bog z nami, kajti pomni "Izraelovo hišo, tako korenine kot veje; in ves dan k njim izteguje svoje ^broke; in "trdovratno in ugovarjajoče ljudstvo so; toda toliko, kolikor jih ne bo postalo trdosrčnih, jih bo odrešenih v Božje kraljestvo.

5 Zatorej vas, moji ljubljeni bratje, z besedami treznosti rotim, da bi se pokesali in v srcu trdno odločeni prišli in se "oklenili Boga, kakor se on oklene vas. In ko vam v dnevni svetlobi podaja ^broko milosti, ne postanite trdosrčni.

6 Da, danes, če boste slišali njegov glas, ne postanite trdosrčni; kajti zakaj bi hoteli "umreti?

7 Kajti glejte, potem ko se vas je ves dan hranilo z dobro Božjo besedo, mar boste obrodili slab sad, da vas bo treba "posekati in vreči v ogenj?

8 Glejte, mar boste zavrnili te besede? Mar boste zavrnili besede prerokov; in mar boste zavrnili vse besede, ki so jih govorili glede Kristusa, potem ko jih je tako veliko govorilo glede njega; in zanimali dobro Kristusovo besedo in

77 a Raz 20:2–10;
NaZ 29:22–24;
43:29–33; 88:110–116.
b vss svet (samostalnik),
konec sveta.
6 1 a JakK 5:1.
2 a 1 Ne 22:10–12;
NaZ 110:11;
vss evangelijska
obnova.

b JakK 5:61.
c 1 Ne 14:14.
d JakK 5:71.
e vss Gospodov
vinograd.
f 2 Ne 30:10.
3 a 2 Ne 27:2;
JakK 5:77;
3 Ne 25:1.
4 a 2 Sam 7:24.

b JakK 5:47.
c Moz 13:29.
5 a vss enotnost.
b Al 5:33–34;
3 Ne 9:14.
6 a Ezk 18:21–23.
7 a Al 5:51–52;
3 Ne 27:11–12.

Božjo moč in "dar Svetega Duha in pogasili Svetega Duha in se posmehovali velikemu načrtu odkupitve, ki je bil pripravljen za vas?

9 Mar ne veste, da vas bo, če boste to delali, moč odkupitve in vstajenja, ki je v Kristusu, privedla pred "Božji sodni stol, kjer boste stali s sramom in strašno "krivdo?

10 In glede na moč "pravice, kajti pravice se ne da zanikati, morate v tisto "jezero ognja in žvepla, katerega plameni so neugasljivi in katerega dim se dviga na veke vekov, katerega jezero ognja in žvepla je "neskončno "mučenje.

11 O potem, moji ljubljene bratje, pokesajte se in vstopite skozi "ozka vrata in nadaljujte po poti, ki je tesna, dokler ne boste prejeli večnega življenja.

12 O bodite "modri; kaj več še lahko rečem?

13 Naposled se poslavljam od vas, dokler vas ne bom srečal pred prijetnim Božjim sodnim stolom, stolom, ki hudobne udari s "strašno grozo in strahom. Amen.

7. POGLAVJE

Šerem zanika Kristusa, se prepira z Jakobom, zahteva znamenje in Boga udari. — Vsi preroki so govorili o Kristusu in njegovi odkupni daritvi. — Nefijci so svoje dneve

preživeli kot popotniki, rojeni v stiski, in Lamanci so jih sovražili. Med letoma 544 in 421 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da je, potem ko je minilo nekaj let, med Nefijevo ljudstvo prišel človek, ki mu je bilo ime Šerem.

2 In zgodilo se je, da je med ljudmi začel pridigati in jim razglašati, da Kristusa ne bo. In pridigal je veliko tega, kar je ljudem laskalo; in to je delal, da bi zrušil Kristusov nauk.

3 In marljivo je delal, da bi zavajal srca ljudi, tako da je zavedel veliko src; in ker je vedel, da jaz, Jakob, verujem v Kristusa, ki bo prišel, si je zelo prizadeval za priložnost, da bi prišel k meni.

4 In bil je učen, tako da je imel popolno znanje o jeziku ljudi; zato je znal uporabiti veliko laskanja in veliko govorniške moči glede na hudičevo moč.

5 In upal je, da me bo omajal v veri navkljub številnim "razodetjem in veliko stvarjem, ki sem jih videl glede teh stvari; kajti resnično sem videl angele in služili so mi. In od časa do časa sem slišal tudi Gospodov glas, ki mi je govoril, in sicer z besedami; zato je me ni bilo moč omajati.

6 In zgodilo se je, da je prišel k meni in mi takole govoril, rekoč: Brat Jakob, zelo sem si prizadeval za priložnost, da bi govoril s

8a vss dar Svetega Duha.

9a vss poslednja sodba.

b Moz 15:26;

vss krivda.

10a vss pravica.

b 2 Ne 28:23;

vss pekel.

c NaŽ 19:10–12.

d vss prekletstvo.

11a 2 Ne 9:41.

12a Mrm 9:28.

13a Al 40:14.

7 5a 2 Ne 11:3;

JakK 2:11.

teboj; kajti slišal sem in tudi vem, da veliko hodiš naokrog, pridiga-joč o tem, kar imenuješ evangelij oziroma Kristusov nauk.

7 In med tem ljudstvom si jih veliko zapeljal, da izkrivljajo pravo Božjo pot in "ne izpolnjujejo Mojzesove postave, ki je prava pot; in Mojzesovo postavo spreobračaš v čaščenje bitja, za katerega praviš, da bo prišel veliko sto let odslej. In sedaj, glej, ti jaz, Šerem, razglašam, da je to bogokletstvo; kajti nihče ne ve o tem; kajti ^bne more povedati o tem, kar bo prišlo. In tako se je Šerem prepiral z menoj.

8 Toda glejte, Gospod Bog mi je v dušo vlil svojega "Duha, tako da sem ga zmedel v vseh njegovih besedah.

9 In rekel sem mu: Mar zanikaš Kristusa, ki bo prišel? In rekel je: Če bi Kristus bil, ga ne bi zanikal; a vem, da Kristusa ni, niti ga ni bilo, niti ga nikoli ne bo.

10 In rekel sem mu: Ali verjameš svetim spisom? In rekel je, da.

11 In rekel sem mu: Potem jih ne razumeš, kajti resnično pričujejo o Kristusu. Glej, povem ti, da noben prerok ni zapisoval, niti "prerokoval, ne da bi govoril glede tega Kristusa.

12 In to ni vse — razodeto mi je bilo, kajti slišal sem in videl; in prav tako mi je bilo razodeto

z "močjo Svetega Duha; zatoorej vem, če odkupne daritve ne bi bilo, bi moralo biti vse človeštvo ^bizgubljeno.

13 In zgodilo se je, da mi je rekel: Pokaži mi "znamenje s to močjo Svetega Duha, zaradi katere toliko veš.

14 In rekel sem mu: Kaj sem jaz, da bi skušal Boga, da bi ti pokazal znamenje o nečem, za kar veš, da je "res? Vendarle boš zanikal, ker si od ^bhudiča. Vendar naj se ne zgodi moja volja; če pa te bo Bog udaril, naj ti bo to v znamenje, da ima moč tako v nebesih kot na zemlji; in tudi da bo Kristus prišel. In zgôdi se, o Gospod, tvoja volja in ne moja.

15 In zgodilo se je, da je, ko sem jaz, Jakob, te besede izgovoril, nadenj prišla Gospodova moč, tako da je padel na zemljo. In zgodilo se je, da so ga negovali veliko dni.

16 In zgodilo se je, da je ljudem rekel: Jutri se zberite, kajti umrl bom; zatoorej ljudem želim govoriti, preden bom umrl.

17 In zgodilo se je, da se je naslednji dan zbrala množica; in jasno jim je govoril in zanikal, kar jih je učil, in priznal Kristusa in moč Svetega Duha in delovne angle.

18 In jasno jim je govoril, da ga je "prevarala ^bhudičeva moč. In

7a JakK 4:5.

b Al 30:13.

8a vss navdih — navdihniti.

11a Raz 19:10;

1 Ne 10:5;

JakK 4:4;

Moz 13:33–35;

NaZ 20:26;

vss Jezus Kristus.

12a vss Bog — Božja trojica, *Bog Sveti Duh*;

Sveti Duh.

b 2 Ne 2:21.

13a Mt 16:1–4;

Al 30:43–60;

vss znamenje.

14a Al 30:41–42.

b Al 30:53.

18a Al 30:53;

vss prevara —

prevarati.

b vss hudič.

govoril je o peklu in o večnosti in o večni kazni.

19 In rekel je: Bojim se, da sem morda zagrešil ^aneodpustljiv greh, kajti lagal sem Bogu; kajti zanikal sem Kristusa in rekel, da verjamem svetim spisom; in ti resnično pričujejo o njem. In ker sem tako lagal Bogu, se močno bojim, da bo moj primer ^bstrašen; toda Bogu priznam.

20 In zgodilo se je, da potem, ko je te besede izrekel, ni mogel reči ničesar več in je ^aizdihnil.

21 In ko je bila množica priča, da je to govoril, ko je bil tik pred tem, da izdihne, so silno osupnili, tako da je nadnje prišla Božja moč in jih ^aprevzela, da so popadali na zemljo.

22 To je bilo torej povšeči meni, Jakobu, kajti to sem prosil Očeta, ki je v nebesih; kajti slišal je moj klic in odgovoril na mojo molitev.

23 In zgodilo se je, da sta se mir in Božja ljubezen spet povrnila med ljudi; in ^araziskovali so svete spise in nič več niso prisluhnili besedam tega hudobneža.

24 In zgodilo se je, da smo si izmislili veliko načinov, da bi Lamance ^avrnili na pravo pot in jih povrnili k spoznanju resnice; toda vse je bilo ^bzaman, kajti navduševali so se nad ^cvojnami in ^dprelivanjem krvi in gojili so večno

^esovraštvo do nas, svojih bratov. In z močjo svojega orožja so si nas nenehno prizadevali pobijati.

25 Zatorej se je Nefijevo ljudstvo pred njimi utrjevalo z orožjem in z vso svojo močjo, zaupajoč v Boga in ^askalo svoje odrešitve; zatorej so bili doslej zmagovalci nad svojimi sovražniki.

26 In zgodilo se je, da sem se jaz, Jakob, začel starati; in ker se zapis o tem ljudstvu ohranja na ^adrugih Nefijevih ploščah, zatorej ta zapis zaključujem, razglašajoč, da sem pisal po svojem najboljšem znanju, rekoč, da nam je mineval čas in tudi ^bživljenje nam je minevalo, kakor bi bilo v sanjah, ker smo bili osamljeno in dostojanstveno ljudstvo, popotniki, izgnani iz Jeruzalema, rojeni v stiski, v divjini in naši bratje so nas sovražili, kar je povzročilo vojne in prepire; zatorej smo svoje dni žalovali.

27 In jaz, Jakob, sem videl, da moram kmalu v grob; zatorej sem sinu ^aEnošu rekel: Vzemi te plošče. In povedal sem mu o stvarih, ki mi jih je ^bzapovedal brat Nefi, in obljubil je poslušnost zapovedim. In preneham zapisovati na te plošče, kar sem malega zapisal; in od bralca se poslavljam, upajoč, da bodo številni od mojih bratov lahko brali moje besede. Bratje, z bogom.

19a vss neodpustljiv greh.

b Moz 15:26.

20a Jer 28:15–17.

21a Al 19:6.

23a Al 17:2.

24a En 1:20.

b En 1:14.

c Moz 10:11–18.

d Jar 1:6;

Al 26:23–25.

e 2 Ne 5:1–3;

Moz 28:2.

25a vss skala.

26a 1 Ne 19:1–6;

Jar 1:14–15;

vss plošče.

b Jak 4:14.

27a En 1:1.

b JakK 1:1–4.

ENÓŠEVA KNJIGA

Enoš goreče moli in prejme odpuščanje grehov. — V misli mu pride Gospodov glas, ki mu obljublja odrešitev za Lamance v nekem prihodnjem dnevu. — Nefijci so si prizadevali, da bi Lamance privedli nazaj na pravo pot. — Enoš se radosti v svojem Odkupitelju. Okrog leta 420 pr. Kr.

GLEJTE, zgodilo se je, da sem jaz, "Enoš, vedoč, da je bil moj oče ^bpravičen človek — kajti "učil me je v svojem jeziku in tudi v Gospodovi "vzgoji in opominjanju — in blagoslovljeno bodi ime mojega Boga za to —

2 in povedal vam bom o "borbi, ki sem jo imel pred Bogom, preden sem prejel ^bodpuščanje grehov.

3 Glejte, v gozdove sem šel loviti živali; in besede, katere sem očeta pogosto slišal govoriti glede večnega življenja in "radosti svetih, so se mi globoko ^bvtisnile v srce.

4 In moja duša je "gladovala; in ^bpokleknil sem pred svojega Stvarnika in k njemu klical v goreči "molitvi in ponižni prošnji za svojo dušo; in ves dan sem klical k njemu; da, in ko je prišla noč,

sem še vedno visoko dvigal glas, da je dosegel nebesa.

5 In k meni je prišel "glas, rekoč: Enoš, grehi so ti odpuščeni in blagoslovljen boš.

6 In jaz, Enoš, sem vedel, da Bog ne more lagati, zato je mi bila krivda izbrisana.

7 In rekel sem: Gospod, kako se je to zgodilo?

8 In rekel mi je: Zaradi tvoje "vere v Kristusa, ki ga nikoli prej nisi slišal niti videl. In minilo bo veliko let, preden se bo prikazal v mesu; zato je pojdi, tvoja vera te je ^brešila.

9 Sedaj se je zgodilo, da sem, ko sem te besede slišal, začutil "željo za blaginjo svojih bratov, Nefijcev; zato je sem zanje Bogu ^bizlil vso svojo dušo.

10 In ko sem si v duhu tako prizadeval, glejte, mi je v "misli spet prišel Gospodov glas, rekoč: Tvoje brate bom obiskal glede na to, kako marljivo bodo izpolnjevali moje zapovedi. ^bDal sem jim to deželo in sveta dežela je; in ne bom je "preklesl, razen če bi bilo zaljubljenost; zato je bom tvoje brate obiskal, kakor sem rekel; in

1 1a vss Enoš, Jakobov sin.
b 2 Ne 2:2–4.
c 1 Ne 1:1–2.
d Ef 6:4.
2a 1 Mz 32:25–31;
Al 8:10;
vss kesanje —
kesati se.
b vss odpuščanje grehov.
3a vss radost.

b 1 Ne 10:17–19;
Al 36:17–21.
4a 2 Ne 9:51;
3 Ne 12:6.
b vss spoštljivost.
c vss molitev.
5a vss razodetje.
8a Etr 3:12–13;
vss vera.
b Mt 9:22.

9a 1 Ne 8:12;
Al 36:24.
b 2 Ne 33:3;
MrmB 1:8;
Al 34:26–27.
10a vss misli;
navdih — navdihniti.
b 1 Ne 2:20.
c Etr 2:7–12.

njihove prestopke bom v potrnosti zgrnil nad njihove lastne glave.

11 In potem ko sem jaz, Enoš, te besede slišal, je moja vera v Gospoda postala neomajna; in k njemu sem s številnimi dolgimi prizadevanji molil za svoje brate, Lamance.

12 In zgodilo se je, da mi je, potem ko sem ^amolil in delal z vso marljivostjo, Gospod rekel: Zaradi tvoje vere ti bom dal glede na tvoje ^bželje.

13 In sedaj glejte, to je bila želja, ki sem jo želel od njega — da bo, če bi bilo tako, da bi moje ljudstvo, Nefijci, zapadlo v prestopki in bilo kakor koli ^apobito in Lamanci ne bi bili pobiti, da bo Gospod Bog ^bohranil zapis o mojem ljudstvu, Nefijcih; četudi bi bilo to z močjo njegove svete roke, da bi bil Lamancem ^cobelodanjen v nekem prihodnjem dnevu, da bi bili ^dprivedeni v odrešitev —

14 kajti za sedaj so bila naša prizadevanja, da bi se povrnili k pravi veri, ^azaman. In v srdcu so zaprisegli, da bodo, če bo mogoče, ^buničili naše zapise in nas in tudi vsa izročila naših očetov.

15 Zatorej sem, ker sem vedel, da Gospod Bog lahko ^aohrani naše zapise, nenehno klical k njemu, kajti rekel mi je: Vse, kar boš prosil

v veri, verujoč, da boš prejel, v Kristusovem imenu, boš prejel.

16 In veroval sem in sem klical k Bogu, naj ^aohrani ^bzapise; in z menoj se je zavezal, da jih bo ob svojem lastnem času ^cobelodanil Lamancem.

17 In jaz, Enoš, sem vedel, da se bo zgodilo glede na zavezo, ki jo je sklenil; zatorej sem se v duši pomiril.

18 In Gospod mi je rekel: To so me prosili tudi tvoji očetje; in izpolnilo se jim bo glede na njihovo vero; kajti njihova vera je bila kakor tvoja.

19 In sedaj se je zgodilo, da sem jaz, Enoš, hodil naokrog med Nefijevim ljudstvom in prerokoval o tem, kar bo prišlo, in pričeval o tem, kar sem slišal in videl.

20 In pričujem, da si je Nefijevo ljudstvo marljivo prizadevalo povrniti Lamance k pravi veri v Boga. Toda naš ^atrud je bil zaman; sovražstvo se je v njih zakoreninilo in vodila jih je grešna narava, da so postali divje in okrutno in ^bkrvoločno ljudstvo, polno ^cmalikovanja in umazanije; hranili so se z roparskimi zvermi; prebivali so v šotorih in potikali so se po divjini s kratko kožo, opasano okrog ledij, in z obritimi glavami in njihova spretnost je bila

12a Mrm 5:21; 9:36.

b Ps 37:4;
1 Ne 7:12;
He 10:5.

13a Mrm 6:1, 6.
b MrmB 1:6–11;
Al 37:2.
c Al 37:19;
Etr 12:22;

NaZ 3:18.

d Al 9:17.
14a JakK 7:24.

b Mrm 6:6.

15a vss sveti spisi,
sveti spisi, ki bi se
moralo ohraniti.

16a 3 Ne 5:13–15;
NaZ 3:19–20; 10:46–50.

b vss Mormonova
knjiga.

c 2 Ne 27:6.

20a Mor 9:6.

b Jar 1:6.
c Moz 9:12;
vss malikovanje.

v ^dloku in v zakrivljeni sablji in v sekiri. In številni od njih niso jedli nič drugega kakor surovo meso; in nenehno so si nas prizadevali pobiti.

21 In zgodilo se je, da je Nefijevo ljudstvo ^aobdelovalo zemljo in gojilo vsakovrstno žito in sadje in črede govedi in črede vsakovrstne živine vseh vrst in kože in divje kože in tudi veliko konj.

22 In med nami je bilo silno veliko ^aprerokov. In ljudje so bili ^btrdovratno ljudstvo, ki je težko razumelo.

23 In nič drugega ni zaleglo, razen silne ^astrogosti, ^bpridiganja in prerokovanja o vojnah in preprih in uničenjih in nenehno se jih je ^copozarjalo na smrt in na trajanje večnosti in na sodbe in na Božjo moč in na vse to — kar jih je ^dnenehno opominjalo, da so ostajali v strahu pred Gospodom. Pravim, da ni primanjkovalo ničesar od tega in silna velika jasnost govora jih je ohranjala pred naglim

padcem v propad. In tako zapisujem glede njih.

24 In v teku svojih dni sem med Nefijci in Lamanci videl vojne.

25 In zgodilo se je, da sem se začel starati in sto in devetinsedemdeset let je minilo od časa, ko je naš oče Lehi ^azapustil Jeruzalem.

26 In videl sem, da moram kmalu v grob in name je delovala Božja moč, da moram pridigati in prerokovati temu ljudstvu in razglašati besedo glede na resnico, ki je v Kristusu. In vse svoje dni sem jo razglašal in nad njo sem se bolj radostil kakor nad tisto od sveta.

27 In kmalu pojdem na kraj svojega ^apočitka, ki je pri mojem Odkupitelju; kajti vem, da se bom v njem odpočil. In radostim se dneva, ko si bo moje ^bumrljivo nadelo ^cnesmrtnost in bom stal pred njim; potem bom z zadovoljstvom gledal njegov obraz in on mi bo rekel: Pridi k meni, ti blagoslovljeni, v ^dbivaliških mojega Očeta je zate pripravljeno mesto. Amen.

JAROMOVA KNJIGA

Nefijci izpolnjujejo Mojzesovo postavo, pričakujejo Kristusov prihod in v deželi uspevajo. — Veliko

prerokov se trudi obdržati ljudi na poti resnice. Med letoma 399 in 361 pr. Kr.

20 *d* Moz 10:8.

21 *a* Moz 9:9.

22 *a* MrmB 1:16–18.

b Jar 1:3.

23 *a* 1 Ne 16:2;

2 Ne 33:5.

b vss pridigati.

c He 12:3.

d Jar 1:12;

Al 31:5.

25 *a* 1 Ne 2:2–4.

27 *a* vss počitek —

odpočiti se.

b vss umrljivost —

umrljiv.

c vss nesmrtnost —

nesmrten.

d Jn 14:2–3;

Etr 12:32–34;

NaZ 72:4; 98:18.

SEDAJ glej, jaz, Jarom, zapišem nekaj besed glede na zapoved svojega očeta, Enóša, da se bo naše ^arodoslovje ohranjalo.

2 In ker so ^ate plošče ^bmajhne in ker so te stvari ^czapisane z namenom, da bi koristile našim bratom ^dLamancem, zato mora biti, da nekoliko zapišem; ne bom pa zapisoval o svojem prerokovanju, niti o svojih razodetjih. Kajti kaj več bi še lahko zapisal, kot so zapisali moji očetje? Kajti mar niso razodeli načrta odrešitve? Povem vam, da; in to mi zadostuje.

3 Glejte, potrebno je, da bi se med tem ljudstvom veliko napravilo zaradi njihove trdosrčnosti in njihovih gluhih ušes in njihove slepomiselnosti in njihove ^atrdovratnosti; vendar je Bog z njimi silno milosten in jih še ni ^bizbrisal z obličja dežele.

4 In med nami jih je veliko, ki imajo veliko ^arazodetij, kajti vsi niso trdovratni. In toliko, kolikor jih ni trdovratnih in verujejo, jih je deležno ^bobčestva Svetega Duha, ki človeškim otrokom razodeva glede na njihovo vero.

5 In sedaj, glejte, minilo je dvesto let in Nefijevo ljudstvo se je v deželi okrepilo. Prizadevali so si ^aizpolnjevati Mojzesovo postavo

in ^bsobotni dan ohranjati svetega Gospodu. In niso bili ^cposvetni, niti niso govorili ^abogokletno. In deželni zakoni so bili silno strogi.

6 In na veliko so bili razkropljeni po obličju dežele in Lamanci prav tako. In bili so znatno številnejši, kot so bili Nefijci; in radi so ^aubijali in pili so kri živali.

7 In zgodilo se je, da so se šli velikokrat bojevat zoper nas, Nefijce. Toda naši ^akralji in naši voditelji so bili mogočni možje v veri v Gospoda; in ljudstvo so poučevali o Gospodovih poteh, zatoorej smo se Lamancem zoperstavili in jih izbrisali iz ^bsvojih dežel in začeli utrjevati mesta oziroma kateri koli kraj svoje dediščine.

8 In silno smo se namnožili in se razširili po obličju dežele in silno obogateli z zlatom in s srebrom in z dragocenostmi in s prefinjenimi lesenimi izdelki in z zgradbami in z napravami in tudi z železom in bakrom in bronom in jeklom in izdelovali smo vsakovrstno orodje vseh vrst, da smo obdelovali zemljo, in bojno ^aorožje — da, ostro ošiljeno puščico in tul in sulico in kopje in vse priprave na vojno.

9 In ker smo bili tako pripravljeni na srečanje z Lamanci, zoper nas niso uspeli. Potrdila pa se

1 1a 1 Ne 3:12; 5:14.

2a JakK 3:14;
Om 1:1.

b 1 Ne 6.

c vss sveti spisi,
dragocenost
svetih spisov.

d 2 Ne 27:6;

Mrm 5:12.

3a En 1:22–23.

b Etr 2:8–10.

4a Al 26:22;

He 11:23;

NaZ 107:18–19;

vss razodetje.

b vss Sveti Duh.

5a 2 Ne 25:24;

Al 34:13–14.

b 2 Mz 35:2;

vss sobotni dan.

c vss bogokletstvo —
govoriti bogokletno.

d vss bogokletstvo —
govoriti bogokletno.

6a JakK 7:24;

En 1:20.

7a JakK 1:9, 11, 15.

b MrmB 1:14.

8a Moz 10:8.

je Gospodova beseda, ki jo je govoril našim očetom, rekoč, da: Če boste izpolnjevali moje zapovedi, boste v deželi uspevali.

10 In zgodilo se je, da so Gospodovi preroki grozili Nefijevemu ljudstvu, glede na Božjo besedo, da bodo, če ne bodo izpolnjevali zapovedi, ampak bodo zapadli v prestopok, "izbrisani z obličja dežele.

11 Zatorej so preroki in duhovniki in učitelji marljivo delali in z vsem velikim potrpljenjem ljudi opominjali k marljivosti; učili so Mojzesovo "postavo in o namenu, zavoljo katerega je bila dana; prepričevali so jih, naj ^bpričakujejo Mesija in verjamejo, da bo prišel, "kakor da bi že. In tako so jih učili.

12 In zgodilo se je, da so jih s

takšnim ravnanjem ohranjali pred tem, da bi bili "odstranjeni z obličja dežele; kajti z besedo so jih ^bzbadali v srce, nenehno opominjajoč jih h kesanju.

13 In zgodilo se je, da je minilo dvesto in osemtrideset let — v vojnah in prepirih in razprtijah za razdobje veliko časa.

14 In jaz, Jarom, ne zapisujem več, kajti plošče so majhne. Toda glejte, bratje moji, pogledate lahko na "druge Nefijeve plošče; kajti glejte, na njih so vgravirani zapisi o naših vojnah, kakor so zapisovali kralji oziroma tisti, katerim so dali zapisovati.

15 In te plošče izročam v roke sinu Omniju, da se bodo ohranjale glede na "zapovedi mojih očetov.

OMNIJEVA KNJIGA

Omni, Ámaron, Kemiš, Abinadom in Amaleki, vsak zaporedoma ohranjajo zapise. — Mozija odkrije zarahemelsko ljudstvo, ki je prišlo iz Jeruzalema v Sedekijevih dneh. — Mozija so si postavili za kralja. — Mulekovi potomci v Zarahemli so odkrili Koriantumra, zadnjega od Jeredovcev. — Kralj Benjamin nasledi Mozija. — Ljudje naj darujejo svojo dušo kot daritev Kristusu. Med letoma 323 in 130 pr. Kr.

GLEJTE, zgodilo se je, da je Gmeni, Omniju, oče, Jarom, zapovedal, naj nekoliko zapišem na te plošče, da bom ohranjal naše rodoslovje.

2 Zatorej bi želel, da bi vedeli, da sem se v svojih dneh veliko boril z mečem, da bi svoje ljudstvo, Nefijce, obvaroval pred tem, da bi padli v roke svojih sovražnikov, Lamancev. Toda glejte, jaz sam sem hudobnejš in nisem

10a 1 Ne 12:19–20;

Om 1:5.

11a JakK 4:5;

Al 25:15–16.

b 2 Ne 11:4;

Etr 12:18–19.

c 2 Ne 25:24–27;

Moz 3:13; 16:6.

12a Etr 2:10.

b Al 31:5.

14a 1 Ne 9:2–4.

15a JakK 1:1–4.

izpolnjeval Gospodovih predpisov in zapovedi, kot bi jih moral.

3 In zgodilo se je, da je minilo dvesto in šestinsedemdeset let in imeli smo veliko obdobj miru; in imeli smo veliko obdobj resne vojne in prelivanja krvi. Da, in skratka, dvesto in dvainosemdeset let je minilo in te plošče sem ohranjal glede na "zapovedi mojih očetov; in predal sem jih sinu Ámaronu. In končam.

4 In sedaj jaz, Ámaron, v očetovo knjigo zapisujem to, kar zapisujem, česar je malo.

5 Glejte, zgodilo se je, da je minilo tristo in dvajset let in hudobnejši del Nefijcev je bil "pokončan.

6 Kajti Gospod ni hotel dopustiti, potem ko jih je vodil iz jeruzalemske dežele in jih ohranil in obvaroval pred tem, da bi padli v roke svojih sovražnikov, da, ni hotel dopustiti, da se ne bi potrdile besede, ki jih je govoril našim očetom, rekoč, da: Če mojih zapovedi ne boste izpolnjevali, v deželi ne boste uspevali.

7 Zatorej jih je Gospod obiskal v veliki sodbi; vendar je pravičnim prizanesel, da niso bili pobiti, ampak jih je rešil iz rok njihovih sovražnikov.

8 In zgodilo se je, da sem plošče predal svojemu bratu Kemišu.

9 Sedaj jaz, Kemiš, zapisujem to, kar malega zapisujem, v isto knjigo kot moj brat; kajti glejte, videl sem zadnje, kar je zapisal, da je zapisal s svojo lastno roko;

in zapisal je tisti dan, ko mi jih je predal. In tako ohranjamo zapise, kajti to je glede na zapovedi naših očetov. In končam.

10 Glejte, jaz, Abinadom, sem Kemišev sin. Glejte, zgodilo se je, da sem videl veliko vojn in preprirov med svojim ljudstvom, Nefijci, in Lamanci; in sam sem v bran svojih bratov s svojim lastnim mečem vzel življenje številnim Lamancem.

11 In glejte, zapis o tem ljudstvu je vgraviran na plošče, ki jih imajo kralji, glede na rodove; in ne poznam drugega razodetja, razen tega, ki je bilo zapisano, niti prerokbe; zatorej je to, kar zadostuje, zapisano. In končam.

12 Glejte, sem Amaleki, Abinadomov sin. Glejte, nekoliko vam bom govoril glede Mozija, ki so ga postavili za kralja zarahemelske dežele; kajti glejte, ker ga je Gospod posvaril, naj pobegne iz "nefijске dežele in naj jih toliko, kolikor jih bo prisluhnilo Gospodovemu glasu, z njim prav tako ^bodide iz dežele v divjino.

13 In zgodilo se je, da je storil, kakor mu je Gospod zapovedal. In iz dežele jih je v divjino odšlo toliko, kolikor jih je hotelo prisluhniti Gospodovemu glasu; in vodeni so bili z veliko pridiganji in prerokovanji. In Božja beseda jih je nenehno opominjala; in moč njegove roke jih je vodila skozi divjino, dokler niso prišli v deželo, ki se imenuje zarahemelska dežela.

1 3a JakK 1:1–4;
Jar 1:15.

5a Jar 1:9–10.
12a 2 Ne 5:6–9.

b JakK 3:4.

14 In odkrili so ljudstvo, ki se je imenovalo "zarahemelsko ljudstvo. Sedaj je bilo med zarahemelskim ljudstvom veliko radosti; in tudi Zarahemla se je silno radostila, ker je Gospod poslal Mozijevo ljudstvo z ^bmedeninastimi ploščami, ki so vsebovale zapis Judov.

15 Glejte, zgodilo se je, da je Mozija odkril, da je "zarahemelsko ljudstvo prišlo iz Jeruzalema v času, ko so ^bSedekija, Judovega kralja, odpeljali v ujetništvo v Babilon.

16 In potovali so po divjini in Gospodova roka jih je pripeljala čez velike vode v deželo, kjer jih je Mozija odkril; in odtlej so prebivali tam.

17 In do časa, ko jih je Mozija odkril, so postali že silno številni. Vendar so imeli veliko vojn in resnih prepиров in od časa do časa so padali pod mečem; in njihov jezik se je popačil; in s seboj niso prinesli nobenih "zapisov; in zanimali so obstoj svojega Stvarnika; in Mozija niti Mozijevo ljudstvo jih niso mogli razumeti.

18 Toda zgodilo se je, da je Mozija naročil, naj se jih poučuje v njegovem jeziku. In zgodilo se je, da je Zarahemla, potem ko so bili poučeni v Mozijevem jeziku, podala rodoslovje svojih očetov po svojem spominu; in zapisano je, ampak ne na te plošče.

19 In zgodilo se je, da sta se zarahemelsko ljudstvo in Mozijevo "združili; in ^bMozija so imenovali za kralja.

20 In zgodilo se je v dneh Mozija, da so mu prinesli velik kamen z gravurami; in gravure je "pretolmačil z Božjim darom in močjo.

21 In poročale so o nekem "Koriantumru in o pokolu njegovega ljudstva. In Koriantumra je odkrilo zarahemelsko ljudstvo; in z njimi je prebival za razdobje desetih lun.

22 Nekaj besed je govorilo tudi glede njegovih očetov. In njegovi prvi starši so prišli od "stolpa v času, ko je Gospod ^bzmešal jezik ljudi; in Gospodova strogost jih je doletela glede na njegove sodbe, ki so pravične; in njihove "kosti so ležale razkropljene v deželi na severu.

23 Glejte, jaz, Amaleki, sem se rodil v Mozijevih dneh; in doživel sem, da sem videl njegovo smrt; in "Benjamin, njegov sin, vlada namesto njega.

24 In glejte, v dneh kralja Benjamina sem med Nefijci in Lamanci videl resno vojno in veliko preliivanja krvi. Toda glejte, Nefijci so si pridobili veliko prednost pred njimi; da, tako da jih je kralj Benjamin pregnal iz zarahemelske dežele.

25 In zgodilo se je, da sem se začel

14a vss Zarahemla.

b 1 Ne 3:3, 19–20; 5:10–22.

15a Moz 25:2.

b Jer 39:1–10; He 8:21.

17a Moz 1:2–6.

19a Moz 25:13.

b Om 1:12.

20a Moz 8:13–19;

vss videc.

21a Etr 12:1;

vss Koriantumr.

22a Etr 1:1–5.

b 1 Mz 11:6–9;

Moz 28:17; Etr 1:33.

c Moz 8:8.

23a MrmB 1:3.

starati; in ker nimam potomcev in ker vem, da je kralj ^aBenjamin pravičen človek pred Gospodom, mu bom zatorej ^bpredal te plošče, opominjajoč vse ljudi, naj pridejo k Bogu, Izraelovemu Svetemu, in verjamejo v prerokovanje in v razodetja in v delovanje angelov in v dar govora jezikov in v dar tolmačenja jezikov in v vse, kar je ^cdobro; kajti nič ni dobrega, kar ne pride od Gospoda: in tisto, kar je ^dhúdo, pride od hudiča.

26 In sedaj, moji ljubljeni bratje, bi želel, da bi ^aprišli h Kristusu, ki je Izraelov Sveti, in bili deležni njegove odrešitve in moči njegove odkupitve. Da, pridite k njemu in mu ^bdarujte vso svojo dušo kot ^cdarovanje in nadaljujte s ^dpostom in molitvijo in vztrajajte do konca; in kakor živí Gospod, boste odrešeni.

27 In sedaj bi želel nekoliko govoriti glede določenega števila teh, ki so šli v divjino, da bi se vrnili v nefijsko deželo; kajti bilo jih je veliko število, ki so želeli posedovati deželo svoje dediščine.

28 Zatorej so šli v divjino. In njihov vodja je bil močan in mogočen in trdovraten mož, zatorej je med njimi povzročil prepir; in v divjini so bili ^apobiti vsi, razen petdesetih in spet so se vrnili v zarahemelsko deželo.

29 In zgodilo se je, da so vzeli tudi precejšnje število drugih in se spet odpravili na pot v divjino.

30 In jaz, Amaleki, sem imel brata, ki je prav tako šel z njimi; in od takrat ne vem ničesar o njih. In kmalu bom legel v grob; in ^ate plošče so polne. In preneham govoriti.

MORMONOVE BESEDE

Mormon okrajša velike Nefijeve plošče. — Male plošče priloži k ostalim ploščam. — Kralj Benjamin vzpostavi mir v deželi. Okrog leta 385 po Kr.

IN sedaj sem jaz, ^aMormon, na tem, da zapis, ki sem ga delal,

izročim v roke sinu Moroniju, glejte, bil sem priča skoraj celotnemu propadu mojega ljudstva, Nefijcev.

2 In je ^aveliko sto let po Kristusovem prihodu, ko te zapise izročam v sinove roke; in zdi se mi, da bo priča popolnemu propadu

25a MrmB 1:17–18;

Moz 29:13.

b MrmB 1:10.

c Al 5:40;

Etr 4:12;

Mor 7:15–17.

26a JakK 1:7; Al 29:2;

Mor 10:32.

b vss žrtvovanje —

žrtvovati.

c 3 Ne 9:20.

d vss post — postiti se.

28a Moz 9:1–4.

30a 1 Ne 6.

[MORMONOVE BESEDE]

1 1a 3 Ne 5:9–12;

Mrm 1:1–4; 8:1, 4–5;

vss Mormon,
nefijski prerok.

2a Mrm 6:5–6.

mojega ljudstva. Toda Bog naj mu dovoli, da jih bo preživel, da bo zapisal nekoliko glede njih in nekoliko glede Kristusa, da jim bo nekega dne morda ^bkoristilo.

3 In sedaj spregovorim nekoliko glede tega, kar sem zapisal; kajti potem ko sem ^aokrajšal ^bNefijeve plošče do vladavine kralja Benjamina, tega, o katerem je govoril Amaleki, sem raziskoval ^czapise, ki so mi jih izročili v roke, in našel sem te plošče, ki vsebujejo to kratko poročilo prerokov, od Jakoba do vladavine tega kralja ^aBenjamina, in tudi veliko Nefijevih besed.

4 In to, kar je na teh ploščah, mi je ^apovšeči zaradi prerokb o Kristusovem prihodu; in moji očetje vedo, da se je veliko tega izpolnilo; da, in tudi jaz vem, da se je, kar se je prerokovalo glede nas do današnjega dne, izpolnilo, in kar gre preko tega dne, se mora zagotovo zgoditi —

5 zatorej sem ^até izbral, da bom na njih končal svoj zapis, preostanek mojega zapisa, ki ga bom vzel z ^bNefijevih plošč; in ne morem zapisati niti ^cstotega dela o mojem ljudstvu.

6 Toda glejte, vzel bom te plošče, ki vsebujejo ta prerokovanja in razodetja, in jih priložil k preostanku mojega zapisa, kajti veliko

mi je do njih; in vem, da bo veliko do njih mojim bratom.

7 In to delam z ^amodrim namenom; kajti tako mi nekaj šepeče glede na delovanje Gospodovega Duha, ki je v meni. In sedaj, vsega ne vem, toda Gospod ^bve vse, kar bo prišlo; zatorej deluje v meni, da delam glede na njegovo voljo.

8 In moja ^amolitev k Bogu je glede mojih bratov, da bodo ponovno spoznali Boga, da, izvedeli za Kristusovo odkupitev, da bodo ponovno ^bočarljivo ljudstvo.

9 In sedaj jaz, Mormon, končujem svoj zapis, ki ga povzemam z Nefijevih plošč; in delam ga glede na znanje in razumevanje, ki mi ju je dal Bog.

10 Zatorej se je zgodilo, da je Amaleki te plošče, potem ko jih je ^aizročil v roke kralju Benjaminu, vzel in jih priložil k ^bdrugim ploščam, ki so vsebovale zapise, ki so si jih ^ckralji izročali iz roda v rod do dni kralja Benjamina.

11 In od kralja Benjamina so se izročale iz roda v rod, dokler niso padle v ^amoje roke. In jaz, Mormon, molim k Bogu, da bi se odslej ohranile. In vem, da se bodo ohranile; kajti nanje so zapisane velike stvari, iz katerih se bo mojemu ljudstvu in njihovim bratom na veliki in poslednji dan

2b NaZ 3:16–20.

3a NaZ 10:44.

b NaZ 10:38–40.

c Moz 1:6;

He 3:13–15;

Mrm 4:23.

d Om 1:23.

4a 1 Ne 6:5.

5a Tj. stvari, ki mu

ugajajo, omenjene v 4. v.

b 1 Ne 9:2.

c 3 Ne 5:8–11; 26:6–12.

7a 1 Ne 9:5; 19:3;

NaZ 3:12–20;
10:1–19, 30–47.

b vss Vsevedni.

8a 2 Ne 33:3–4;

En 1:11–12.

b 2 Ne 30:6.

10a Om 1:25, 30.

b 1 Ne 9:4.

c Jar 1:14.

11a 3 Ne 5:8–12;

Mrm 1:1–5.

^bsodilo glede na Božjo besedo, ki je zapisana.

12 In sedaj, glede tega kralja Benjamina — imel je nekoliko prepиров med svojim lastnim ljudstvom.

13 In zgodilo se je tudi, da so lamanske čete prišle iz "nefijske dežele, da bi se bojevale zoper njegovo ljudstvo. Toda glejte, kralj Benjamin je zbral svoje čete in se jim zoperstavil; in z Labanovim ^bmečem se je boril z močjo svoje lastne roke.

14 In v Gospodovi moči so se borili zoper sovražnika, dokler niso pobili veliko tisoč Lamancev. In zgodilo se je, da so se borili zoper Lamance, dokler jih niso pregnali iz vseh dežel svoje dediščine.

15 In zgodilo se je, potem ko so se pojavili lažni "Kristusi in so jim zaprli usta in jih kaznovali glede na njihove zločine;

16 in potem ko so se pojavili lažni preroki in lažni pridigarji in učitelji med ljudstvom, in vsi ti so bili kaznovani glede na svoje zločine; in potem ko je bilo veliko prepиров in veliko odpadništva k Lamancem, glejte, se je zgodilo, da je kralj Benjamin s pomočjo svetih "prerokov, ki so bili med njegovim ljudstvom —

17 kajti glejte, kralj Benjamin je bil "svet mož in svojemu ljudstvu je vladal pravično; in v deželi je bilo veliko svetih mož in Božjo besedo so govorili z ^bmočjo in s polnomočjem; in zaradi trdovratnosti ljudstva so uporabljali veliko "ostrine —

18 zatorej je s pomočjo teh, kralj Benjamin, ko je delal z vso močjo svojega telesa in sposobnostjo vse svoje duše, in tudi preroki, ponovno vzpostavil mir v deželi.

MOZIJEVA KNJIGA

1. POGLAVJE

Kralj Benjamin svoje sinove uči jezik in prerokbe njihovih očetov. — Veroizpoved in civilizacijo so ohranili zaradi zapisov, ki so jih vodili na različnih ploščah. — Mozijski je izvoljen za kralja in dodeljeno mu je skrbništvo nad zapisi in

drugimi stvarmi. Med letoma 130 in 124 pr. Kr.

In v vsej "zarahemelski deželi torej ni bilo več prepиров med vsem ljudstvom, ki je pripadalo kralju Benjaminu, tako da je imel kralj Benjamin preostanek vseh svojih dni nepretrgan mir.

11 b 2 Ne 25:18; 29:11;
33:11–15;
3 Ne 27:23–27.

13a Om 1:12.
b 1 Ne 4:9;
2 Ne 5:14;

JakK 1:10;
Moz 1:16;
NaZ 17:1.

15a vss antikrist.
16a En 1:22.
17a Al 13:26.

b Al 17:2–3.
c Mor 9:4;
NaZ 121:41–43.

[MOZIJA]
1 1a Om 1:13.

2 In zgodilo se je, da je imel tri sinove; in imenoval jih je Mozija in Helorum in Helaman. In naročil je, naj se jih "poučuje v vsem ^bjeziku njegovih očetov, da bi s tem lahko postali možje razumevanja; in da bi vedeli glede prerokb, ki so jih govorila usta njihovih očetov, katere jim je izročila Gospodova roka.

3 In učil jih je tudi glede zapisov, ki so bili vgravirani na medeninnastih ploščah, rekoč: Sinovi moji, želel bi, da bi pomnili, da bi, če ne bi bilo teh "plošč, ki vsebujejo te zapise in te zapovedi, morali celo v tem sedanjem času trpeti v ^bnevednosti, ker ne bi poznali Božjih skrivnosti.

4 Kajti ne bi bilo mogoče, da bi si oče, Lehi, vse to zapomnil, da bi o tem učil svoje otroke, če si ne bi pomagal s temi ploščami; kajti ker je bil poučen v "jeziku Egipčanov, je zato te gravure znal brati in o njih učil svoje otroke, da bi tako o tem oni lahko učili svoje otroke in tako izpolnjevali Božje zapovedi prav do tega sedanjega časa.

5 Povem vam, sinovi moji, če ne bi bilo tega, kar se je ohranjalo in "obvarovalo po Božji roki, da bi lahko ^bbrali in razumeli njegove "skrivnosti in imeli njegove zapovedi vselej pred očmi, da bi celo naši očetje shirali v neveri in bi mi

bili kakor naši bratje Lamanci, ki ne vedo ničesar glede teh stvari oziroma celo ne verjamejo, ko jih o tem učijo, zaradi "izročil svojih očetov, ki niso pravilna.

6 O sinovi moji, želel bi, da bi pomnili, da so te besede prave, in tudi, da ti zapisi izpričujejo "resnico. In glejte, tudi Nefijeve plošče, ki vsebujejo zapise in besede naših očetov od časa, ko so zapustili Jeruzalem, do sedaj, in govorijo resnico; in mi lahko vemo o njihovi gotovosti, ker jih imamo pred očmi.

7 In sedaj, sinovi moji, bi želel, da bi jih pomnili marljivo "raziskovati, da vam bo to lahko koristilo; in želel bi, da bi ^bizpolnjevali Božje zapovedi, da boste v deželi lahko "uspevali glede na "obljube, ki jih je Gospod dal našim očetom.

8 In kralj Benjamin je svoje sinove učil veliko več, česar ni zapisano v tej knjigi.

9 In zgodilo se je, da se je kralj Benjamin, potem ko je svoje sinove prenehal učiti, postaral in videl je, da mora zelo kmalu po poti vsega zemeljskega; zato se mu je zdelo potrebno, da kraljestvo preda enemu od svojih sinov.

10 Zato je dal predse privesti Mozija; in to so besede, ki mu jih je govoril, rekoč: Sin moj, želel bi,

2a Moz 4:14–15;
NaZ 68:25, 28.

b Mrm 9:32.

3a vss plošče.

b Al 37:8–9.

4a JS – ŽZ 1:64.

5a vss sveti spisi,

sveti spisi, ki bi se
moralo ohraniti.

b 5 Mz 6:6–8.

c vss Božje skrivnosti.

d Moz 10:11–17.

6a 1 Ne 1:3;

2 Ne 33:10–11;

Mor 10:27.

7a vss sveti spisi.

b Moz 2:22;

Al 50:20–22.

c Ps 122:6;

1 Ne 2:20.

d Al 9:12–14.

da razglasiš po vsej tej deželi med vsem tem ljudstvom oziroma "zahemelskim ljudstvom in Mozijevim ljudstvom, ki prebiva v deželi, da se bodo tako lahko zbrali; kajti jutri bom temu svojemu ljudstvu z lastnimi usti razglasil, da si ^bkralj in vladar temu ljudstvu, ki nama ga je dal Gospod, naš Bog.

11 In nadalje bom temu ljudstvu dal "ime, da se bodo tako lahko razlikovali od vseh ljudstev, ki jih je Gospod Bog izpeljal iz jeruzalemske dežele; in to delam, ker je to ljudstvo marljivo izpolnjevalo Gospodove zapovedi.

12 In dal jim bom ime, ki nikoli ne bo izbrisano, razen zaradi "prestopka.

13 Da, in nadalje ti povem, da jih bo, če bo to ljudstvo, ki je močno priljubljeno pri Gospodu, zapadlo v "prestopek in postalo hudobno in prešuštniško ljudstvo, Gospod izročil, da bodo tako postali ^bšibki kakor njihovi bratje; in nič več jih ne bo ^cohranjal s svojo neprimerljivo in neverjetno močjo, kakor je doslej ohranjal naše očete.

14 Kajti povem ti, da bi, če ne bi podal svoje roke, ko je ohranjal naše očete, morali pasti v roke Lamancev in postati žrtev njihovega sovraštva.

15 In zgodilo se je, da je dal kralj Benjamin svojemu sinu, potem ko mu je to prenehal govoriti, naročilo glede vseh zadev kraljestva.

16 In nadalje, dal mu je tudi naročilo glede zapisov, ki so bili vgravirani na "medeninastih ploščah; in tudi glede Nefijevih plošč; in tudi glede Labanovega ^bmeča in ^ckrogle oziroma usmerjevalca, ki je naše očete vodila skozi divjino, katero je pripravila Gospodova roka, da bi jih s tem vodil, vsakega glede na pozornost in marljivost, ki so mu jo izkazovali.

17 Ko so bili torej nezvesti, niso uspevali ne napredovali na poti, ampak jih je "potiskalo nazaj in nakopali so si Božje nezadovoljstvo; in zato jih je udarila lakota in hude stiske, da bi se v njih obudil spomin na njihovo dolžnost.

18 In sedaj, zgodilo se je, da je Mozija šel in storil, kakor mu je oče zapovedal, in razglasil vsem ljudem, ki so bili v zahemelski deželi, da bi se tako lahko zbrali, da bodo šli v tempelj, da bodo slišali besede, ki jim jih bo govoril njegov oče.

2. POGLAVJE

Kralj Benjamin nagovori svoje ljudstvo. — Pripoveduje o pravičnosti, poštenosti in duhovnosti svoje vladavine. — Svetuje jim, naj služijo svojemu nebeškemu Kralju. — Tisti, ki se upirajo Bogu, bodo trpeli tesnobo, ki bo kot neugasljiv ogenj. Okrog leta 124 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da so se, ko je

10a Om 1:14.

b Moz 2:30.

11a Moz 5:8–12.

12a vss greh.

13a Heb 6:4–6.

b He 4:24–26.

c NaZ 103:8–10.

16a Moz 1:3.

b 1 Ne 4:8–19;

MrmB 1:13;

NaZ 17:1.

c 1 Ne 16:10.

17a 1 Ne 18:12–13.

Mozija storil, kakor mu je oče zapovedal, in po vsej deželi izdal razglas, ljudje po vsej deželi zbrali, da bi šli v tempelj, da bodo slišali besede, ki jim jih bo govoril kralj Benjamin.

2 In bilo jih je veliko število, celo tako veliko, da jih niso prešteli; kajti v deželi so se silno namnožili in močno okrepili.

3 In vzeli so tudi od ^aprvencev svoje drobnice, da bi darovali ^bžrtev in žgalne ^cdaritve ^dglede na Mojzesovo postavo.

4 In da bi se tudi zahvalili Gospodu, svojemu Bogu, ki jih je izpeljal iz jeruzalemske dežele in ki jih je rešil iz rok njihovih sovražnikov in jim je za ^eučitelje ^fdoločil pravične može in prav tako za kralja pravičnega moža, ki je vzpostavil mir v ^gzarahemelski deželi in ki jih je učil ^hizpolnjevati Božje zapovedi, da bi se radostili in bi jih navdajala ⁱljubezen do Boga in vseh ljudi.

5 In zgodilo se je, da so si, ko so prišli k templju, okrog in okrog postavili šotore, vsakdo glede na svojo ^jdružino, ki jo je sestavljala njegova žena in njegovi sinovi in njegove hčere in njihovi sinovi in njihove hčere od najstarejšega do najmlajšega, in vsaka družina je bila ena od druge ločena.

6 In šotore so si postavili okrog

templja in vsakdo si je ^kšotor postavil z vhomom proti templju, da bi tako lahko ostali v šotorih in slišali besede, ki jim jih bo govoril kralj Benjamin.

7 Kajti množica je bila tako velika, da kralj Benjamin vseh ni mogel učiti znotraj tempeljskega obzidja, zato je dal postaviti stolp, da bi tako njegovo ljudstvo lahko slišalo besede, ki jim jih bo govoril.

8 In zgodilo se je, da je začel svojemu ljudstvu govoriti s stolpa; in zaradi velikanske množice vsi niso mogli slišati njegovih besed; zato je naročil, da se besede, ki jih je govoril, zapiše in pošlje med te, ki niso bili v dosegu njegovega glasu, da bi njegove besede prejeli tudi oni.

9 In to so besede, ki jih je ^lgovoril in jih dal zapisati, rekoč: Bratje moji, vsi vi, ki ste se zbrali, vi, ki slišite moje besede, ki vam jih bom ta dan govoril; kajti nisem vam zapovedal priti semkaj, da bi ^mzlahka jemali besede, ki jih bom govoril, ampak da bi mi ⁿprisluhnili in napeli ušesa, da boste slišali, in odprli ^osrce, da boste razumeli, in ^prazum, da se vam bodo pred očmi razkrile Božje ^qskrivnosti.

10 Nisem vam zapovedal priti semkaj, da bi se me ^rbali ali da

2 3a 1 Mz 4:4.

b vss žrtvovanje — žrtvovati.

c 1 Ne 5:9.

d 2 Ne 25:24;

Al 30:3; 34:13–14.

4a Moz 18:18–22;

vss učitelj — učiti.

b vss poklic —

poklicati —

poklican od Boga.

c Om 1:12–15.

d Jn 15:10.

e vss ljubezen.

5a vss družina.

6a 2 Mz 33:8–10.

9a Moz 8:3.

b NaZ 6:12.

c vss prisluhniti.

d Moz 12:27;

3 Ne 19:33.

e vss misli.

f vss Božje skrivnosti.

10a vss strah.

bi mislili, da sem jaz sam več kakor smrtnik.

11 Ampak sem kakor vi, podvržen vsakovrstnim slabostim telesa in duha; vendarle me je to ljudstvo izvolilo in oče me je posvetil in po Gospodovi roki mi je bilo dopuščeno biti vladar in kralj nad tem ljudstvom; in njegova neprimerljiva moč me je ohranjala in obvarovala, da sem vam služil z vso odločnostjo, umom in močjo, ki mi jih je dal Gospod.

12 Povem vam, kakor mi je bilo dopuščeno preživeti dneve, da sem vam služil prav do tega trenutka in od vas nisem zahteval ne "zlata, ne srebra, ne kakršnega koli bogastva;

13 niti nisem dopustil, da bi vas zapirali v ječe, niti da bi drug drugega zasužnjevali, niti da bi morili, ali plenili, ali kradli, ali prešuštovali; celo nisem niti dopustil, da bi zagrešili kakršno koli hudobijo, in v vsem sem vas učil izpolnjevati Gospodove zapovedi, v vsem, kar vam je zapovedal —

14 in celo jaz sam sem "delal s svojimi lastnimi rokami, da bi vam služil in da ne bi bili obremenjeni z davki in da nad vas ne bi prišlo nič, kar bi bilo bridko prenašati — in o vsem tem, kar sem govoril, ste ta dan vi sami pričë.

15 Vendarle, bratje moji, tega

nisem storil, da bi se bahal, niti tega ne pravim, da bi vas s tem obtožil; ampak vam to pravim, da boste vedeli, da lahko ta dan pred Bogom odgovarjam čiste "vesti.

16 Glejte, povem vam, da se, ker sem vam rekel, da sem svoje dneve preživel, da sem vam služil, ne želim bahati, saj sem le Bogu služil.

17 In glejte, to vam povem, da se boste lahko učili "modrosti; da boste lahko spoznali, da ko ^bslužite svojim "soljudem, le Bogu služite.

18 Glejte, imeli ste me za kralja; in če jaz, katerega imate za kralja, delam, da "služim vam, mar potem ne bi morali tudi vi delati, da bi služili drug drugemu?

19 In glejte tudi, če si jaz, katerega imate za kralja, ki sem svoje dni preživel, da sem vam služil, in vendarle sem služil Bogu, zaslužim kakršno koli zahvalo od vas, o kako bi se vi morali "zahvaljevati nebeškemu Kralju!

20 Povem vam, bratje moji, če boste vso zahvalo in "hvalo, ki jo zmore posedovati vsa vaša duša, izkazali tistemu ^bBogu, ki vas je ustvaril in vas ohranil in obvaroval in napravil, da ste se radostili in vam dovolil, da ste drug z drugim živeli v miru —

21 vam povem, da bi, če bi služili njemu, ki vas je ustvaril od

12a Apd 20:33–34.

14a 1 Kor 9:18.

15a vss vest.

17a vss modrost.

b Mt 25:40;

Jak 1:27;

NaZ 42:29–31;

vss služenje.

c vss brat — bratje;

sestra.

18a Mt 20:26–27.

19a vss zahvala —

zahvaljevanje.

20a 1 Ne 18:16.

b vss Bog —

Božja trojica.

začetka in vas iz dneva v dan ohranja, ko vam daje dih, da lahko živite in se gibljete in delate glede na svojo "voljo in vas celo podpira od enega trenutka do drugega — pravim, če bi mu služili z vso svojo dušo, bi bili še vedno ^bnekoristni služabniki.

22 In glejte, vse, kar od vas zahteva, je, da "izpolnujete njegove ^bzapovedi; in obljubil vam je, da boste, če boste njegove zapovedi izpolnjevali, v deželi uspevali; in nikoli ne "spreminja tega, kar je rekel; če torej njegove zapovedi "izpolnujete, vas blagoslovi in vam pomaga k uspehu.

23 In sedaj, kot prvo, ustvaril vas je in vam dal življenje, za kar ste mu dolžni.

24 In drugič, zahteva, da bi delali, kakor vam je zapovedal; kajti če tako delate, vas nemudoma "blagoslovi; in zato vam je plačal. In še vedno ste mu dolžni in ste mu in mu boste na veke vekov; s čim se imate torej bahati?

25 In sedaj vprašam, mar lahko sploh kaj rečete zase? Odgovarjam vam, ne. Ne morete reči niti, da ste toliko kot zemeljski prah; vendarle ste bili iz zemeljskega "prahu ^bustvarjeni; toda glejte, ta pripada njemu, ki ga je ustvaril.

26 In jaz, celo jaz, katerega imate za kralja, nisem nič boljši, kakor ste vi sami; saj sem tudi sam iz

prahu. In vidite, da sem star in to umrljivo telo bom kmalu prepustil materi zemlji.

27 Kakor sem vam torej rekel, da sem vam služil, "hodeč pred Bogom s čisto vestjo, prav tako sem vas tokrat dal zbrati, da bom lahko brez krivde in da vaša ^bkri ne bi prišla name, ko bom stal pred Bogom, da mi bo sodil za to, kar mi je zapovedal glede vas.

28 Povem vam, da sem vas dal zbrati, da bi si z oblačil "očistil vašo kri v tem časovnem obdobju, ko bom šel kmalu v grob, da bi odšel v miru in se bo moj nesmrtni ^bduh lahko pridružil "zborom zgoraj pri petju hvale pravičnemu Bogu.

29 In nadalje vam povem, da sem vas dal zbrati, da bi vam razglasil, da ne morem več biti vaš učitelj, niti vaš kralj;

30 kajti prav tačas mi vse telo silno trepeta, ko vam poskušam govoriti; toda Gospod Bog me podpira in mi je dopustil, da vam govorim, in zapovedal mi je, naj vam ta dan razglasim, da je moj sin Mozija vaš kralj in vladar.

31 In sedaj, bratje moji, želel bi, da bi delali, kakor ste delali doslej. Kakor ste izpolnjevali moje zapovedi in tudi zapovedi mojega očeta in ste uspevali in ste bili obvarovani pred tem, da bi padli v roke svojih sovražnikov, prav

21 a vss svobodna volja.

b Lk 17:7–10.

22 a 3 Mz 25:18–19;

2 Ne 1:9.

b vss Božje zapovedi.

c NaZ 3:1–2.

d NaZ 14:7; 58:2–3.

24 a vss blagoslov —

blagosloviti.

25 a 1 Mz 3:19;

JakK 2:21.

b vss ustvariti.

27 a vss hoditi —

hoditi z Bogom.

b JakK 1:19.

28 a JakK 2:2.

b vss Duh.

c Mrm 7:7.

tako boste, če boste izpolnjevali zapovedi mojega sina oziroma Božje zapovedi, ki vam jih bo izročil, v deželi uspevali in vaši sovražniki nad vami ne bodo imeli moči.

32 Toda, o ljudstvo moje, varujte se, da med vami ne bodo nastali "prepiri in se boste odločili, da boste poslušni zlemu duhu, o čemer je govoril moj oče Mozija.

33 Kajti glejte, gorje je izrečeno nad njim, ki se odloči poslušati tega duha; kajti če se ga odloči poslušati in ostane v svojih grehah in umre, tisti svoji duši pije "prekletstvo; kajti za svoje plačilo prejme ^bvečno kazen, ker je Božjo postavo prekršil navzlic svojemu spoznanju.

34 Povem vam, da jih ni med vami, razen majhnih otrok, ki glede teh stvari ne bi bili poučeni, ki ne bi vedeli, da ste za večno dolžni nebeškemu Očetu, da mu povrnete za vse, kar imate in ste; in poučevali so vas tudi glede zapisov, ki vsebujejo prerokbe, ki so jih govorili sveti preroki, prav do časa, ko je naš oče Lehi zapustil Jeruzalem;

35 in tudi vse, kar so do sedaj govorili naši očetje. In glejte tudi, govorili so, kar jim je zapovedal Gospod; zato so pravični in zanesljivi.

36 In sedaj, povem vam, bratje moji, da se boste, potem ko ste to

spoznali in bili o vsem tem poučeni, če se boste pregrešili in ravnali proti temu, o čemer je bilo govora, umaknili od Gospodovega Duha, da ne bo mogel imeti mesta v vas, da bi vas vodil po poteh modrosti, da bi bili blagoslovljeni, uspešni in obvarovani —

37 povem vam, da se človek, ki to počne, Bogu odkrito "upre; zato se odloči, da bo poslušen zlemu duhu, in postane sovražnik vse pravičnosti; zato Gospod v njem nima mesta, kajti ne prebiva v ^bnesvetih templjih.

38 Če se torej ta človek ne "pokesa in ostane in umre kot sovražnik Bogu, zahteve božanske ^bpravice v njegovi nesmrtni duši prebudijo živ občutek njegove lastne "krivde, ki povzroči, da se umakne iz Gospodove navzočnosti in to ga v prsah navda s krivdo in bolečino in tesnobo, kar je kot neugasljiv ogenj, katerega plameni se dvigajo na veke vekov.

39 In sedaj vam povem, da ta človek ne more več zahtevati "milosti; zato je njegova končna obsodba, da prenaša neskončno mučenje.

40 O, vsi vi stari ljudje in tudi vi mladi ljudje in vi majhni otroci, ki lahko razumete moje besede, kajti govoril sem vam jasno, da bi razumeli, molim, da bi se v vas prebudil "spomin na strašno stanje teh, ki so zapadli v prestoppek.

32a 3 Ne 11:29–30.

33a vss prekletstvo.

b NaŽ 19:6, 10–12.

37a Moz 3:12;

He 8:24–25;

vss upor — uporništvu.

b Al 7:21.

38a vss kesanje —

kesati se.

b vss pravica.

c vss krivda.

39a Al 34:8–9, 15–16;

vss milost — milosten.

40a Al 5:18.

41 In nadalje bi želel, da bi pretehtali blagoslovljeno in "srečno stanje tistih, ki izpolnjujejo Božje zapovedi. Kajti glejte, v vsem so ^bblagoslovljeni tako posvetno kot duhovno; in če bodo ^czvesto vztrajali do konca, bodo sprejeti v ^dnebesa, da bodo tako lahko prebivali z Bogom v stanju neskončne sreče. O pomnite, pomnite, da so te stvari resnične; kajti to je govoril Gospod Bog.

3. POGLAVJE

Kralj Benjamin nadaljuje z nagovorom. — Vsemogočni Gospod bo služil med ljudmi v tabernaklju iz ila. — Iz vsake pore bo pritekla kri, ko bo plačeval odkupnino za grehe sveta. — Le po njegovem imenu pride odrešitev. — Ljudje lahko odvržejo naravnega človeka in postanejo sveti zaradi odkupne daritve. — Mučenje hudobnih bo kot jezero ognja in žvepla. Okrog leta 124 pr. Kr.

IN spet, bratje moji, bi vas prosil za pozornost, kajti nekoliko več vam bom še govoril; kajti glejte, govoril vam bom glede tega, kar bo prišlo.

2 In to, kar vam bom povedal, mi je razkril Božji ^aangel. In rekel mi je: Prebudi se; in prebudil sem se in glejte, stal je pred menoj.

3 In rekel mi je: Prebudi se in poslušaj besede, ki ti jih bom povedal; kajti glej, prišel sem ti razglasit "vesele novice o veliki radosti.

4 Kajti Gospod je slišal tvoje molitve in presodil o tvoji pravičnosti in me poslal, da ti razglasim, da se lahko radostiš; in da lahko svojemu ljudstvu razglašiš, da bo tudi njih lahko navdajala radost.

5 Kajti glej, pride čas, in ni daleč proč, ko bo "Gospod Vsemogočni, ki kraljuje, ki je bil in je iz vse večnosti v vso večnost, z močjo prišel iz nebes med človeške otroke in bo prebival v ^btabernaklju iz ila in bo šel med ljudi in bo delal velike ^cčudeže, kot je zdravljenje bolnih, obujanje mrtvih, hromi bodo shodili, slepi prejeli vid in gluhi sluh in zdravil bo vsakovrstne bolezn.

6 In izganjal bo "demone oziroma zle duhove, ki prebivajo v srcih človeških otrok.

7 In glej, prenašal bo ^askušnjave in telesno bolečino, ^blakoto, žejo in utrujenost, in sicer več kot lahko človek ^cprenese, ne da bi umrl; kajti glejte, ^dkri priteče iz vsake pore, tako velika bo njegova ^etesnoba zavoljo hudobije in gnusob njegovega ljudstva.

8 In imenoval se bo "Jezus Kristus, ^bBožji Sin, ^cOče nebes in

41 a 4 Ne 1:15–18;
vss radost.

b vss blagoslov —
blagosloviti.

c NaZ 6:13.

d vss nebo — nebesa.

3 2 a vss angeli.

3 a Lk 2:10–11.

5 a vss Jehova.

b Moz 7:27;
Al 7:9–13.

c Mt 4:23–24;
Apd 2:22;

1 Ne 11:31;

vss čudež.

6 a Mr 1:32–34.

7 a vss skušnjava —
skušati.

b Mt 4:1–2.

c NaZ 19:15–18.

d Lk 22:44.

e Iz 53:4–5.

8 a vss Bog — Božja
trojica, Bog Sin.

b Al 7:10.

c He 14:12;

3 Ne 9:15.

zemlje, Stvarnik vsega od začetka; in njegova ^amati se bo imenovala ^eMarija.

9 In glej, pride k svojim, da bi k človeškim otrokom prišla ^aodrešitev, in sicer po ^bveri v njegovo ime; in celo po vsem tem ga bodo imeli za človeka in rekli, da ima ^ahudiča, in ^bbičali ga bodo in ga ^ekrižali.

10 In ^atretji dan bo ^bvstal od mrtvih; in glejte, stoji, da bo ^csodil svetu; in glejte, vse to se bo zgodilo, da bi človeške otroke doletela pravična sodba.

11 Kajti glej, in prav tako njegova ^akri ^bplača odkupnino za grehe tistih, ki so ^cpadli zaradi Adamovega prestopka, ki so umrli, ne da bi vedeli za Božjo voljo glede njih samih, ali ki so ^anevede grešili.

12 Toda gorje, gorje mu, ki ve, da se ^aupira Bogu! Kajti odrešitev ne pride k nobenemu od takih, razen s kesanjem in vero v ^bGospoda Jezusa Kristusa.

13 In Gospod Bog je med vse človeške otroke poslal svoje svete preroke, da bodo te stvari razglasali vsakemu rodu, narodu in

jeziku, da bo tako vsakdo, ki bo verjel, da bo Kristus prišel, prejel ^aodpuščanje grehov in se radostil s silno veliko radostjo, in sicer ^bkakor da bi že prišel mednje.

14 Vendarle je Gospod Bog videl, da je njegovo ljudstvo trdovratno ljudstvo, in dodelil jim je postavo, in sicer Mojzesovo ^apostavo.

15 In pokazal jim je veliko znamenj in čudes in ^asimbolov in odsevov glede svojega prihoda; in glede njegovega prihoda so jim govorili tudi sveti preroki; in vendarle so postali trdosrčni in niso razumeli, da Mojzesova ^bpostava nič ne koristi, če ne bi bilo odkupne daritve njegove krvi.

16 In četudi bi bilo mogoče, da bi majhni ^aotroci grešili, ne bi bili odrešeni; toda povem vam, da so ^bblagoslovljeni; kajti glejte, kakor v Adamu, oziroma po naravi, padejo, prav tako Kristusova kri plača odkupnino za njihove grehe.

17 In nadalje vam povem, da ^ane bo drugega imena, ne kakšne druge poti, ne načinov, po katerih lahko k človeškim otro-

8d Mt 1:16;
1 Ne 11:14–21.

e vss Marija,
Jezusova mati.

9a vss odrešitev.

b vss vera.

c Jn 8:48.

d Mr 15:15.

e Lk 18:33;

1 Ne 19:10;

2 Ne 10:3;

vss križanje.

10a Mt 16:21;

2 Ne 25:13;

He 14:20–27.

b vss vstajenje.

c vss sodba — soditi.

11a vss kri.

b vss odkupna
daritev — plačati
odkupnino.

c vss padec Adama
in Eve.

d 2 Ne 9:25–26.

12a Moz 2:36–38;

He 8:25;

vss upor — uporništvo.

b vss Gospod.

13a vss odpuščanje grehov.

b 2 Ne 25:24–27;

Jar 1:11.

14a vss Mojzesova
postava.

15a vss Jezus Kristus,
Kristusova znamenja
oziroma simboli.

b Moz 13:27–32.

16a vss otrok — otroci.

b Mor 8:8–9.

17a Apd 4:10–12;

2 Ne 31:21.

kom pride ^bodrešitev, samo v in preko imena ^cKristusa, Gospoda Vsemogočnega.

18 Kajti glejte, sodi in njegova sodba je pravična; in dojenček, ki umre v otroštvu, ni pogubljen; ljudje pa svoji duši pijejo prekletstvo, razen če postanejo ponižni in ^apostanejo kot majhni otroci in verjamejo, da je odrešitev bila in je in bo prišla v in zaradi ^bodkupne krvi Kristusa, Gospoda Vsemogočnega.

19 Kajti ^anaravni človek je Bogu sovražnik in je od Adamovega ^bpadca in bo na veke vekov, če se ne ^cprepusti očarljivostim ^dSvetega Duha in ne odvrže posvetnega človeka in postane ^esveti zaradi odkupne daritve Gospoda Kristusa in postane kot ^fotrok, ubogljiv, krotak, ponižen, potrpežljiv, navdan z ljubeznijo, pripravljen podvreči se vsemu, kar se Gospodu zdi prav mu zadati, prav kakor se otrok podvrže svojemu očetu.

20 In nadalje vam povem, da bo prišel čas, ko se bo ^aspoznanje o Odrešeniku razširilo med ^bvsemi narodi, rodovi, jeziki in ljudstvi.

21 In glejte, ko pride tisti čas, ne bo pred Bogom nihče brez ^akrivde, razen majhnih otrok, kakor samo

s kesanjem in vero v ime Gospoda Boga Vsemogočnega.

22 In prav tačas, ko boš svoje ljudstvo poučeval to, kar ti je Gospod, tvoj Bog, zapovedal, celo tedaj ne bodo več brez krivde v Božjih očeh, kakor le glede na besede, ki sem ti jih govoril.

23 In sedaj, govoril sem besede, ki mi jih je Gospod Bog zapovedal.

24 In tako govori Gospod: Na sodni dan bodo kakor svetlo pričevanje zoper to ljudstvo; po njih se jim bo sodilo, vsakomur po njegovih delih, naj so bila dobra ali naj so bila hudobna.

25 In če so hudobna, so zapisani strašnemu ^apogledu na lastno krivdo in gnusobe, kar povzroči, da se umaknejo iz Gospodove navzočnosti v stanje ^bbede in neskončnega mučenja, od koder se ne morejo več vrniti; zato so svoji duši pili prekletstvo.

26 Zato so pili iz čaše Božjega srda, česar jim pravičnost ni mogla preprečiti nič bolj, kot ni mogla preprečiti, da je ^aAdam padel, ker je jedel od prepovedanega ^bsadu; zato za vekomaj ne bodo več mogli zahtevati ^cmilosti.

27 In njihovo ^amučenje je kakor ^bjezero ognja in žvepla, katerega

17b vss odrešitev.

c vss Jezus Kristus, prevzeti ime Jezusa Kristusa.

18a Mt 18:3.

b Moz 4:2; He 5:9.

19a 1 Kor 2:11–14;

Moz 16:2–3;

vss naravni človek.

b vss padec Adama

in Eve.

c 2 Krn 30:8.

d Mor 10:4–5;

vss Sveti Duh.

e vss sveti.

f 3 Ne 9:22.

20a NaZ 3:16.

b vss misijonarsko delo.

21a vss odgovornost — odgovoren.

25a Al 5:18; 12:14–15.

b Mrm 8:38.

26a Mrm 9:12.

b 1 Mz 3:1–12;

2 Ne 2:15–19;

Al 12:21–23.

c vss milost — milosten.

27a vss krivda.

b 2 Ne 9:16;

JakK 6:10; NaZ 76:36.

plameni so neugasljivi, katerega dim se dviga na veke vekov. Tako mi je zapovedal Gospod. Amen.

4. POGLAVJE

Kralj Benjamin nadaljuje z nagovorom. — Odrešitev pride zaradi odkupne daritve. — Verjemite v Boga, da boste odrešeni. — Ohranite odpuščanje grehov preko zvestobe. — Od svojega imetja dajajte revnim. — Vse delajte v modrosti in redu. Okrog leta 124 pr. Kr.

IN sedaj, zgodilo se je, da se je kralj Benjamin, ko je prenehal govoriti besede, ki mu jih je predal Gospodov angel, ozrl z očmi naokrog po množici in glejte, popadali so na zemljo, kajti obšel jih je "strah pred Gospodom.

2 In sebe so videli v svojem lastnem "mesenem stanju, celo ^bmanj kakor zemeljski prah. In vsi so glasno zaklicali v en glas, rekoč: O usmili se in se sklicuj na Kristusovo "odkupno kri, da bomo prejeli odpuščanje grehov in da bo naše srce očiščeno; kajti verjame-memo v Jezusa Kristusa, Božjega Sina, ki je ^dustvaril nebo in zemljo in vse; ki bo prišel med človeške otroke.

3 In zgodilo se je, da je, potem ko so te besede izgovorili, nadnje prišel Gospodov Duh in navdala

jih je radost in prejeli so "odpuščanje grehov in imeli so mirno ^bvest zaradi silne "vere, ki so jo imeli v Jezusa Kristusa, ki bo prišel glede na besede, ki jim jih je govoril kralj Benjamin.

4 In kralj Benjamin je spet odprl usta in jim začel govoriti, rekoč: Prijatelji moji in bratje moji, rod moj in ljudstvo moje, spet bi vas prosil za pozornost, da boste lahko slišali in razumeli preostanek besed, ki vam jih bom govoril.

5 Kajti glejte, če je spoznanje o "Božji dobroti tokrat v vas prebudilo občutje o vaši nepomembnosti in o vašem nevrednem in padlem stanju —

6 povem vam, če ste "spoznali Božjo dobroto in njegovo nepri-merljivo moč in njegovo modrost in njegovo potrpežljivost in njegovo veliko potrpljenje s človeškimi otroki; in tudi ^bodkupno daritev, ki je bila pripravljena od "osnovanja sveta, da bi tako odrešitev prišla k njemu, ki bo ^dzupal v Gospoda in bo marljivo izpolnjeval njegove zapovedi in nadaljeval v veri prav do konca svojega življenja, mislim na življenje umrljivega telesa —

7 povem, da je to človek, ki odrešitev prejme zaradi odkupne daritve, ki je bila pripravljena od osnovanja sveta za vse človeštvo,

4 1a vss strah.
2a vss mesen.
b He 12:7-8.
c Moz 3:18;
He 5:9.
d vss ustvariti.
3a vss odpuščanje grehov.

b vss vest.
c vss vera.
5a Mz 1:10.
6a vss Bog —
Božja trojica.
b vss odkupna
daritev — plačati

odkupnino.
c Moz 15:19.
d Ps 36:8;
2 Ne 22:2;
He 12:1;
vss zaupanje.

ki je bilo vse od Adamovega "padca oziroma ki je oziroma ki bo prav do konca sveta.

8 In to je način, po katerem pride odrešitev. In "ni druge odrešitve, razen te, o kateri je bilo govora; niti ni drugih pogojev, pod katerimi je človek lahko odrešen, razen pogojev, ki sem vam jih povedal.

9 Verjemite v Boga; verjemite, da je in da je ustvaril vse stvari tako na nebu kot na zemlji; verjemite, da ima vso "modrost in vso moč tako v nebesih kot na zemlji; verjemite, da človek ne ^bdoume vsega, kar lahko doume Gospod.

10 In spet, verjemite, da se morate "pokesati svojih grehov in jih opustiti in postati ponižni pred Bogom; in z iskrenim srcem prositi, da bi vam ^bodpustil; in sedaj, če vse to "verjamete, glejte, da boste tako ^ddelali.

11 In spet vam pravim, kakor sem rekel prej, če ste spoznali Božjo slavo oziroma če ste spoznali njegovo dobroto in ste "okusili njegovo ljubezen in ste prejeli ^bodpuščanje grehov, kar vas je v duši silno močno vzradostilo, prav tako bi želel, da bi pomnili in vselej ohranjali v spominu Božjo

veličino in lastno "nepomembnost in njegovo ^ddobroto in veliko potrpljenje z vami, nevrednimi bitji, in postali ponižni prav do globin "ponižnosti in vsak dan ^fklicali Gospodovo ime in bili stanovitni v veri v to, kar bo prišlo, kar je bilo rečeno po angelovih ustih.

12 In glejte, povem vam, da se boste, če boste to delali, vselej radostili in navdajala vas bo Božja "ljubezen in vselej boste ^bohranili odpuščanje grehov; in rasli boste v spoznanju o slavi njega, ki vas je ustvaril, oziroma v spoznanju tega, kar je pravično in res.

13 In ne boste imeli želje, da bi ranili drug drugega, ampak "mirno živeli in vsakomur dajali glede na to, kar mu pripada.

14 In ne boste dopustili, da bi bili vaši "otroci lačni ali goli; niti ne boste dopustili, da bi kršili Božje zakone in se med seboj ^bpretepali in prerekali in služili hudiču, ki je gospodar greha oziroma ki je zli duh, o katerem so govorili naši očetje, ker je sovražnik vse pravičnosti.

15 Ampak jih boste "učili ^bhoditi po poteh resnice in treznosti; učili jih boste, naj imajo drug drugega "radi in naj drug drugemu služijo.

7a vss padec Adama in Eve.

8a Apd 4:12; 2 Ne 31:21; Moz 3:17.

9a Rim 11:33–34; JakK 4:8–13.

b Iz 55:9.

10a vss kesanje — kesati se.

b NaZ 61:2.

c Mt 7:24–27.

d 2 Ne 31:19–21.

11a Al 36:24–26.

b vss odpuščanje grehov.

c Mz 1:10.

d 2 Mz 34:6;

Mor 8:3.

e vss ponižnost — ponižen.

f vss molitev.

12a vss ljubezen.

b Moz 4:26;

Al 4:13–14; 5:26–35;

NaZ 20:31–34.

13a vss miroljubni.

14a 1 Tim 5:8;

NaZ 83:4.

b vss prepir.

15a NaZ 68:25–28;

Mz 6:58;

vss učitelj — učiti.

b vss hoditi — hoditi z Bogom.

c Moz 18:21.

16 In tudi sami boste "podpirali tiste, ki potrebujejo vašo podporo; od svojega imetja boste dali njemu, ki ga potrebuje; in ne boste dopustili, da vas bo ^bberač zaman prosil in ga nagnali, da bo umrl.

17 Morda boste "rekli: Človek si je sam nakopal bedo; zato bom zadržal svojo roko in mu ne bom dal od svoje hrane, niti mu ne bom dal od svojega imetja, da ne bi več trpel, kajti njegove kazni so pravične —

18 toda povem ti, o človek, kdor to dela, ta ima velik razlog za kesanje; in če se ne pokesa za to, kar je naredil, je za vekomaj pogubljen in nima deleža v Božjem kraljestvu.

19 Kajti glejte, mar nismo vsi berači? Mar nismo vsi odvisni od istega Bitja, in sicer Boga, za vse imetje, ki ga imamo, tako za hrano in obleko kot za zlato in za srebro in za vsa bogastva, ki jih imamo vsake vrste?

20 In glejte, prav tačas ste klicali njegovo ime in beračili za odpuščanje svojih grehov. In je mar dopustil, da ste zaman beračili? Ne, na vas je razlil svojega Duha in napravil, da vam je srce navdala "radost, in vam zaprl usta, da niste mogli najti besed, tako silno velika je bila vaša radost.

21 In sedaj, če vam Bog, ki vas je ustvaril, od katerega je odvisno

vaše življenje in vse, kar imate in ste, dá, kar koli ga prosite, kar je prav, v veri, verujoč, da boste prejeli, o potem, kako bi morali vi drug drugemu "dajati od imetja, ki ga imate.

22 In če "sodite človeka, ki vas prosi od vašega imetja, da ne bi umrl, in ga obsojate, koliko bolj pravična bo obsodba nad vami, ker ^bzadržujete svoje imetje, ki ne pripada vam, ampak Bogu, kateremu pripada tudi vaše življenje; in vendarle ničesar ne prosite, niti se ne pokesate za to, kar ste storili.

23 Pravim vam, gorje tistemu človeku, kajti njegovo imetje bo preminilo z njim; in sedaj, to pravim tistim, ki so "bogati, kar za deva stvari tega sveta.

24 In spet pravim revnim, vam, ki nimate in vendarle imate zadosti, da shajate iz dneva v dan; mislim vse vas, ki odrečete beraču, ker nimate; želel bi, da bi v srcu rekli, da: Ne dam, ker nimam, če pa bi imel, bi "dal.

25 In sedaj, če v srcu rečete tako, ostajate brez krivde, sicer ste "obsojeni; in obsodba nad vami je pravična, saj hlepitate po tem, česar niste prejeli.

26 In sedaj, zavoljo tega, kar sem vam govoril — to je zavoljo tega, da bi iz dneva v dan ohranjali odpuščanje grehov, da boste lahko "hodili brez krivde pred

16a vss dobrotljivost;
služenje.

b 5 Mz 15:7–11;
Prg 21:13;
Iz 10:1–2.

17a Prg 17:5.

20a vss radost.

21a vss blaginja;
služenje.

22a Mt 7:1–2;
Jn 7:24.

b 1 Jn 3:17.

23a NaZ 56:16.

24a Mr 12:44.

25a NaZ 56:17.

26a JakK 2:17–19.

Bogom — bi želel, da bi ^brevnim ^cdajali od svojega imetja, vsakdo glede na to, kar ima, tako da boste ^ahranili lačne, oblačili gole, obiskovali bolne in jim nudili pomoč tako duhovno kot posvetno glede na njihove potrebe.

27 In glejte, da bo vse to storjeno v modrosti in redu; kajti ni potrebno, da bi človek tekel ^ahitreje, kot ima moči. In spet, potrebno je, da bi bil marljiv, da bi tako osvojil nagrado; zato mora biti vse storjeno glede na red.

28 In želel bi, da bi pomnili, da mora, kdor med vami si izposodi od svojega bližnjega, vrniti to, kar si je izposodil, kakor se je dogovoril, ali pa boš grešil; in morda boš povzročil, da bo grešil tudi tvoj bližnji.

29 In končno, ne morem vam povedati vsega, s čimer lahko grešite; saj so raznolike poti in načini, in sicer jih je toliko, da jih ne morem naštet.

30 Toliko pa vam lahko povem, da morate, če ne boste ^abdeli nad seboj in svojimi ^bmislimi in svojimi ^cbesedami in svojimi dejanji in ne boste izpolnjevali Božjih zapovedi in ne nadaljevali v veri v to, kar ste slišali glede Gospodovega prihoda, prav do konca svojega življenja, biti pogubljeni. In sedaj, o človek, pomni in se ne pogubi.

5. POGLAVJE

Sveti po veri postanejo Kristusovi sinovi in hčere. — Tedaj se imenujejo s Kristusovim imenom. — Kralj Benjamin jih opominja, naj bodo stanovitni in neomajni v dobrih delih. Okrog leta 124 pr. Kr.

IN sedaj, zgodilo se je, da je kralj Benjamin, ko je tako govoril svojemu ljudstvu, poslal mednje in od ljudstva želel izvedeti, ali verjamejo besedam, ki jim jih je govoril.

2 In vsi so v en glas zaklicali, rekoč: Da, verjamemo vsem besedam, ki si nam jih govoril; in tudi vemo o njihovi gotovosti in resnici zaradi Duha Gospoda Vsemogočnega, ki je v nas oziroma v našem srcu povzročil veliko ^aspremembo, da nismo več nagnjeni k temu, da bi delali ^bhúdo, ampak da bi nenehno delali dobro.

3 In tudi mi sami imamo zaradi neskončne Božje dobrote in razodetij njegovega Duha velik vpogled v to, kar bo prišlo; in če bi bilo potrebno, bi lahko prerokovali o vsem.

4 In vera, ki smo jo imeli v to, kar nam je naš kralj govoril, je tista, ki nas je pripeljala do tega velikega spoznanja, zavoljo česar se radostimo s tako silno veliko radostjo.

26 b vss hoditi —
hoditi z Bogom.
c Zah 7:10;
Al 1:27;
vss miloščina —
dajati miloščino.
d Iz 58:10–11;

NaZ 104:17–18.
27a NaZ 10:4.
30a Al 12:14;
vss stražiti — stražarji.
b Mr 7:18–23;
vss misli.
c Mt 15:18–20;

vss bogokletstvo —
govoriti bogokletno.
5 2a Al 5:14;
vss roditi — roditi
se — roditi se v Bogu.
b Al 19:33.

5 In z Bogom smo voljni skleniti ^azavezo, da bomo preostanek vseh svojih dni izvrševali njegovo voljo in da bomo poslušni njegovim zapovedim v vsem, kar nam bo zapovedal, da si ne bomo nakopali ^bneskončnega mučenja, kakor je govoril ^cangel, da ne bomo pili iz čaše Božjega srda.

6 In to so torej besede, ki jih je od njih želel kralj Benjamin; in zato jim je rekel: Govorili ste besede, ki sem jih želel; in zaveza, ki ste jo sklenili, je pravična zaveza.

7 In sedaj, zaradi zaveze, ki ste jo sklenili, se boste imenovali Kristusovi ^aotroci, njegovi sinovi in njegove hčere; kajti glejte, ta dan vam je ^bdal duhovno življenje; saj pravite, da ste se v ^csrcu spremenili po veri v njegovo ime; zato ste se ^drodili v njem in postali njegovi ^esinovi in hčere.

8 In pod tem imenom ste ^aosvojenjeni in ^bni drugega imena, po katerem bi se lahko osvobodili. Ni drugega ^cimena, po katerem pride odrešitev; zato bi želel, da bi ^dprevzeli Kristusovo ime, vsi vi, ki ste z Bogom sklenili zavezo, da boste poslušni do konca svojega življenja.

9 In zgodilo se bo, da se bo, kdor

bo to delal, znašel na Božji desnici, kajti poznal bo ime, s katerim se imenuje; kajti imenoval se bo s Kristusovim imenom.

10 In sedaj se bo zgodilo, da se mora, kdor ne bo prevzel Kristusovega imena, imenovati s kakšnim ^adrugim imenom; zato se bo znašel na Božji ^blevici.

11 In želel bi, da bi prav tako pomnili, da je to ^aime, za katerega sem rekel, da vam ga bom dal, da ne bo nikoli izbrisano, razen zaradi prestopka; zato pazite, da se ne pregrešite, da ime ne bo izbrisano iz vašega srca.

12 Pravim vam, želel bi, da bi pomnili ime ^aohranjati vselej zapisano v srcu, da se ne boste znašli na Božji levici, ampak da boste slišali in poznali glas, s katerim boste poklicani, in tudi ime, s katerim vas bo poklical.

13 Kajti kako ^apozna človek gospodarja, kateremu ni služil in ki mu je tuj in je daleč od misli in vzgibov njegovega srca?

14 In spet, ali človek vzame osla, ki pripada njegovemu bližnjemu, in ga obdrži? Pravim vam, ne; ne bo dopustil niti, da se bo pasel med njegovo drobnico, ampak ga bo napodil in ga pregnal. Pravim vam, da bo celo tako med vami,

5a Moz 18:10.

b Moz 3:25–27.

c Moz 3:2.

7a Moz 27:24–26;

Mz 6:64–68;

vss Božji sinovi in hčere.

b vss roditi — roditi

se — roditi se v Bogu.

c vss srce.

d Moz 15:10–11;

vss roditi — roditi

se — roditi se v Bogu.

e NaZ 11:30.

8a Rim 6:18;

Gal 5:1;

He 14:30.

b Apd 4:10, 12;

Al 21:9.

c Moz 26:18.

d Apd 11:26;

Al 46:15.

10a Al 5:38–39.

b Mt 25:33.

11a Moz 1:11–12;

vss Jezus Kristus, prevzeti ime Jezusa Kristusa.

12a NaZ 18:23–25.

13a Moz 26:24–27.

če ne boste poznali imena, s katerim boste poklicani.

15 Zato bi želel, da bi bili stanoviti in neomajni, vselej delali obilo dobrih del, da vas bo Kristus, Gospod Bog Vsemogočni, lahko "pečatil za svoje, da boste privedeni v nebesa, da boste imeli neskončno odrešitev in večno življenje zaradi modrosti in moči in pravice in milosti njega, ki je ^bustvaril vse stvari, na nebu in na zemlji, ki je Bog nad vsem. Amen.

6. POGLAVJE

Kralj Benjamin zapiše imena ljudi in določi duhovnike, da jih bodo učili. — Mozija vlada kot pravičen kralj. Med letoma 124 in 121 pr. Kr.

IN sedaj, kralj Benjamin je mislil, da je potrebno, da naj potem, ko je ljudem prenehal govoriti, "popiše imena vseh tistih, ki so z Bogom sklenili zavezo, da bodo izpolnjevali njegove zapovedi.

2 In zgodilo se je, da ni bilo niti ene duše, razen majhnih otrok, ki ni sklenila zaveze in ni prevzela Kristusovega imena.

3 In spet, zgodilo se je, da je kralj Benjamin, ko je vse to končal in je svojega sina "Mozija posvetil za vladarja in kralja nad svojim ljudstvom in mu je dal vse zadolžitve glede kraljestva in je tudi ^bdoločil duhovnike, da bodo ljudi ^cučili,

da bi tako slišali in poznali Božje zapovedi in v njih obudili spomin na ^aprisego, ki so jo sklenili, množico razpustil in vrnili so se vsak s svojo družino v svojo lastno hišo.

4 In "Mozija je začel vladati namesto svojega očeta. In vladati je začel v tridesetem letu svoje starosti, kar je bilo skupaj okrog štiristo in šestinsedemdeset let od ^bčasa, ko je Lehi zapustil Jeruzalem.

5 In kralj Benjamin je živel tri leta in umrl je.

6 In zgodilo se je, da je kralj Mozija hodil po Gospodovih poteh in se držal njegovih sodb in njegovih predpisov in izpolnjeval njegove zapovedi v vsem, kar mu je zapovedal.

7 In kralj Mozija je svojemu ljudstvu naročil, naj obdeluje zemljo. In tudi sam je obdeloval zemljo, da tako "ne bi postal ljudstvu v breme, da bi lahko v vsem delal glede na to, kar je delal njegov oče. In med vsem ljudstvom ni bilo prepira za razdobje treh let.

7. POGLAVJE

Amon najde lehi-nefijsko deželo, kjer je Limhi kralj. — Limhijevo ljudstvo je v lamanskem suženjstvu. — Limhi pripoveduje o njihovi zgodovini. — Prerok (Abinadi) je pričeval, da je Kristus Bog in Oče

15a vss poklic in imenovanje; posvetitev — posvetiti.
b Kol 1:16; Moz 4:2; Al 11:39.

6 1a NaZ 128:8.
3a Moz 1:10; 2:30.
b vss posvetitev — posvetiti.
c Al 4:7.
d Moz 5:5–7.

4a vss Mozija, Benjaminov sin.
b 1 Ne 1:4.
7a 2 Kor 11:9.

vsega. — Tisti, ki sejejo umazanijo, žanjejo vihar, tisti pa, ki zaupajo v Gospoda, bodo rešeni. Okrog leta 121 pr. Kr.

IN sedaj, zgodilo se je, da je kralj Mozija, potem ko je imel nepretrgan mir za razdobje treh let, želel vedeti glede ljudi, ki so ^ašli prebivat v lehi-nefijsko deželo oziroma v mesto Lehi-Nefi; kajti njegovo ljudstvo ni slišalo ničesar o njih od časa, ko so zapustili ^bzarahemelsko deželo; zato so ga utrujali s svojim nadlegovanjem.

2 In zgodilo se je, da je kralj Mozija šestnajstim od svojih močnih mož dovolil, da so šli v lehi-nefijsko deželo poizvedovat glede svojih bratov.

3 In zgodilo se je, da so naslednji dan krenili gor in s seboj so imeli nekega Amona, ki je bil močan in mogočen mož in Zarahemlov potomec; in bil je tudi njihov vodja.

4 In sedaj, niso poznali smeri, v kateri naj bi po divjini potovali, da bi šli gor v lehi-nefijsko deželo; zato so veliko dni tavalali po divjini, tavalali so celo štirideset dni.

5 In potem ko so tavalali štirideset dni, so prišli do hriba, ki je severno od ^ašilomske dežele, in tam so si postavili šotore.

6 In Amon je s seboj vzel tri od svojih bratov, in ime jim je bilo Amaleki, Helem in Hem, in šli so v ^anefijsko deželo.

7 In glejte, srečali so kralja ljudstva, ki je bilo v nefijski deželi in

v šilomski deželi, in obkolila jih je kraljeva straža in zajeli so jih in jih zvezali in jih vrgli v ječo.

8 In zgodilo se je, potem ko so bili v ječi dva dni, so jih spet privedli pred kralja in jim razvezali vezi; in stali so pred kraljem in dovolili so jim, oziroma raje zapovedali, naj odgovarjajo na vprašanja, ki jim jih bo zastavil.

9 In rekel jim je: Glejte, sem ^aLimhi, sin Noeta, ki je bil sin Zenifa, ki je prišel iz zarahemelske dežele podedovat to deželo, ki je bila dežela njihovih očetov, ki je bil po glasu ljudstva postavljen za kralja.

10 In sedaj, želim poznati vzrok, zavoljo katerega ste bili tako smeli, da ste se približali mestnemu obzidju, ko sem bil jaz sam skupaj s svojimi stražarji pred mestnimi vrati?

11 In sedaj, zaradi tega sem dopustil, naj se vam prizanese, da bi vas lahko izprašal, ali pa bi naročil, naj vas moji stražarji usmrtilijo. Dovoljeno vam je govoriti.

12 In sedaj, ko je Amon videl, da mu je dovoljeno govoriti, je stopil naprej in se priklonil pred kraljem; in ko se je spet dvignil, je rekel: O kralj, ta dan sem pred Bogom zelo hvaležen, da sem še živ in mi je dovoljeno govoriti; in prizadeval si bom govoriti smelo;

13 kajti prepričan sem, da mi, če bi me poznal, ne bi dopustil, da bi imel na sebi te vezi. Kajti sem Amon in sem ^aZarahemlov

7 1a Om 1:27–30.
b Om 1:13.

5a Moz 9:6, 8, 14.
6a 2 Ne 5:8.

9a Moz 11:1.
13a Om 1:12–15.

potomec in prišel sem iz zarahemelske dežele poizvedovat glede naših bratov, ki jih je Zenif pripeljal iz tiste dežele.

14 In sedaj, zgodilo se je, da se je Limhi, potem ko je slišal Amovne besede, silno razveselil in rekel: Sedaj zagotovo vem, da so moji bratje, ki so bili v zarahemelski deželi, še živi. In sedaj se bom radostil; in jutri bom napravil, da se bo radostilo tudi moje ljudstvo.

15 Kajti glejte, smo v lamanskem suženjstvu in "obdavčeni smo z davkom, ki ga je bridko prenašati. In sedaj, glejte, bratje nas bodo rešili iz suženjstva oziroma iz rok Lamancev in jim bomo za sužnje; kajti bolje je biti suženj Nefijcem, kot plačevati dajatev lamanskemu kralju.

16 In sedaj, kralj Limhi je svojim stražarjem ukazal, naj nič več ne zvežejo ne Amona niti njegovih bratov, ampak je naročil, naj gredo do hriba, ki je bil severno od Šiloma, in naj v mesto pripeljejo njihove brate, da bi lahko jedli in pili in si odpočili od naporov na poti; saj so veliko trpeli; trpeli so lakoto, žejo in utrujenost.

17 In sedaj, naslednji dan se je zgodilo, da je kralj Limhi med vse svoje ljudstvo razposlal razglas, da bi se tako zbrali pri "templju, da bodo slišali besede, ki jim jih bo govoril.

18 In zgodilo se je, da jim je, ko so se zbrali, takole govoril, rekoč:

O, ljudstvo moje, dvignite glave in se potolažite; kajti glejte, čas se je približal oziroma ni daleč proč, ko ne bomo več podložni svojim sovražnikom navkljub našim številnim bojem, ki so bili zaman; vendarle zaupam, da pravi boj ostaja pred nami.

19 Zato dvignite glave in se radostite in zaupajte v "Boga, v tistega Boga, ki je bil Abrahamov Bog in Izakov in Jakobov; in tudi v tistega Boga, ki je Izraelove otroke ^bizpeljal iz egiptovske dežele in napravil, da so šli čez Rdeče morje po suhem in jih hranil z "mano, da v divjini ne bi umrli; in zanje je storil še veliko več.

20 In spet, taisti Bog je naše očete izpeljal "iz jeruzalemske dežele in svoje ljudstvo je ohranil in obvaroval prav do sedaj; in glejte, zaradi naših krivičnosti in gnusob nas je zaslužnil.

21 In vi vsi ste ta dan priče, da je Zenifa, ki je bil postavljen za kralja nad tem ljudstvom, ker je "preveč goreče želel podedovati deželo svojih očetov, zato prevarala prekanjenost in zvitost kralja Lamana, ki je s kraljem Zenifom sklenil dogovor in mu v roke predal posesti dela dežele oziroma celó mesto Lehi-Nefi in mesto Šilom in okoliško deželo —

22 in vse to je storil z enim samim namenom, da bi si njegovo ljudstvo "podvrigel oziroma zaslužnil. In glejte, tačas lamanskemu kralju

15a Moz 19:15.

17a 2 Ne 5:16.

19a 2 Mz 3:6;
1 Ne 19:10.

b 2 Mz 12:40–41;

Al 36:28.

c 2 Mz 16:15, 35;
4 Mz 11:7–8;

Joz 5:12.

20a 1 Ne 2:1–4.

21a Moz 9:1–3.

22a Moz 10:18.

plačujemo dajatev v vrednosti polovice naše koruze in ječmena, in celo vsega žita vsake vrste, in polovico prirasta naše drobnice in goveda; in lamanski kralj od nas zahteva celo polovico vsega, kar imamo oziroma posedujemo, oziroma naše življenje.

23 In sedaj, mar ni to bridko prenašati? In mar ni ta naša stiska velika? Sedaj glejte, kako velik razlog imamo za žalovanje.

24 Da, povem vam, veliki so razlogi, zavoljo katerih žalujemo; kajti glejte, koliko naših bratov je bilo ubitih in njihova kri je bila prelita zaman in vse zaradi krivičnosti.

25 Kajti če to ljudstvo ne bi zapadlo v prestopok, Gospod ne bi dopustil, da bi nadnje prišla ta velika hudobija. Toda glejte, niso hoteli prisluhniti njegovim besedam, ampak so med njimi nastali prepiri, in sicer taki, da so med seboj prelivali kri.

26 In ubili so Gospodovega ^apre-roka; da, izvoljenega Božjega človeka, ki jim je povedal o njihovi hudobiji in gnusobah in prerokoval o veliko stvareh, ki se bodo zgodile, da, celo o Kristusovem prihodu.

27 In ker jim je rekel, da je Kristus ^aBog, Oče vsega, in je rekel, da bo prevzel človeško podobo in to bo ^bpodoba, po kateri je bil

na začetku ustvarjen človek; oziroma drugače rečeno, rekel je, da je bil človek ustvarjen po ^cBožji podobi in da bo Bog prišel med človeške otroke in prevzel meso in kri in šel po obličju zemlje —

28 in sedaj, ker je to rekel, so ga usmrtili; in veliko več so naredili, kar je nadnje priklicalo Božji srd. Kdo se zato čudi, da so v suženjstvu in da so jih udarile hude stiske?

29 Kajti glejte, Gospod je rekel: Svojega ljudstva na dan njihovega prestopka ne bom ^apodpiral; ampak jim bom zapiral poti, da ne bodo uspevali; in njihova dejanja bodo pred njimi kakor kamen spotike.

30 In spet, pravi: Če bo moje ljudstvo sejalo ^aumazanijo, bodo ^bželi pleve le-tega v viharju; in posledica le-tega je strup.

31 In spet pravi: Če bo moje ljudstvo sejalo umazanijo, bodo želi ^avzhodni veter, ki prinese takojšnji propad.

32 In sedaj, glejte, Gospodova obljuba je izpolnjena in udarjeni ste in prizadeti.

33 Če pa se boste v srcu trdno odločili ^aobrnili h Gospodu in vanj zaupali in mu služili z vso marljivostjo uma, če boste to delali, vas bo glede na svojo lastno voljo in zadovoljstvo rešil iz suženjstva.

26^a Moz 17:12–20.

27^a vss Bog —

Božja trojica.

^b 1 Mz 1:26–28;

Etr 3:14–17;

NaZ 20:17–18.

^c Moz 13:33–34; 15:1–4.

29^a 1 Sam 12:15;

2 Krn 24:20.

30^a vss umazanija —

umazan.

^b Gal 6:7–8;

NaZ 6:33;

vss žetev.

31^a Jer 18:17;

Moz 12:6.

33^a Mrm 9:6.

8. POGLAVJE

Amon uči Limhijevo ljudstvo. — Izve o štiriindvajsetih jeredovskih ploščah. — Starodavne zapise lahko prevedejo vidci. — Ni večjega daru, kot je dar videnja. Okrog leta 121 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da je kralj Limhi, ko je svojemu ljudstvu prenehal govoriti, kajti veliko jim je govoril in v to knjigo sem zapisal le malo tega, svojemu ljudstvu povedal vse glede njihovih bratov, ki so v zarahemelski deželi.

2 In naročil je, naj Amon stopi pred množico in jim pove o vsem, kar se je zgodilo njihovim bratom od časa, ko je Zenif šel iz dežele, prav do časa, ko je iz dežele prišel on sam.

3 In povedal jim je tudi o zadnjih besedah, ki jih je učil kralj Benjamin, in jih pojasnil ljudstvu kralja Limhija, da bi tako lahko razumeli vse besede, ki jih je govoril.

4 In zgodilo se je, da je potem, ko je vse to storil, kralj Limhi množico razpustil in naročil, naj se vsak vrne v svojo lastno hišo.

5 In zgodilo se je, da je naročil, naj plošče, ki so vsebovale "zapis o njegovem ljudstvu od časa, ko so zapustili zarahemelsko deželo, prinesejo pred Amona, da bi jih bral.

6 Torej, brž ko je Amon zapis prebral, ga je kralj vprašal, da bi vedel, ali zna tolmačiti jezike, in

Amon mu je povedal, da jih ne zna.

7 In kralj mu je rekel: Ker sem bil potrj zavoljo stisk mojega ljudstva, sem triinštiridesetim svojim ljudem naročil, naj se odpravijo na pot v divjino, da bi tako morda našli zarahemelsko deželo, da bi se morda obrnili na svoje brate, da bi nas rešili iz suženjstva.

8 In v divjini so bili izgubljeni veliko dni, vendarle so bili marljivi, in niso našli zarahemelske dežele, ampak so se vrnili v to deželo, potem ko so potovali po deželi med številnimi vodami, ko so odkrili deželo, ki so jo prekrivale kosti ljudi in živali in prekrivale so jo tudi ruševine vsakovrstnih zgradb, ko so odkrili deželo, ki jo je poseljevalo ljudstvo, ki je bilo tako številno kot izraelske množice.

9 In v pričevanje, da je to, kar so rekli, res, so prinesli "štiriindvajset plošč, ki so zapolnjene z gravurami in so iz čistega zlata.

10 In glejte, prinesli so tudi "napsne oklepe, ki so veliki in so iz ^bmedenine in iz bakra in so odlično ohranjeni.

11 In spet, prinesli so meče, ročaji le-teh so propadli in rezila le-teh je razjedla rja; in v deželi ni nikogar, ki zna tolmačiti jezik oziroma gravure, ki so na ploščah. Zato sem ti rekel: Ali znaš prevajati?

12 In spet ti pravim: Mar poznaš koga, ki zna prevajati? Kajti želim, da bi bili ti zapisi prevedeni v naš jezik; kajti morda nam bodo

dali spoznanje o ostanku ljudstva, ki je bilo pokončano, od koder so ti zapisi prišli; oziroma nam bodo morda dali spoznanje prav o tem ljudstvu, ki je bilo pokončano; in želim poznati vzrok njihovega uničenja.

13 Sedaj mu je Amon rekel: Zagotovo ti lahko povem, o kralj, za človeka, ki te zapise zna "prevesti; saj ima nekaj, s čimer lahko pogleda in prevede vse zapise, ki so iz starodavnih dni; in to je dar od Boga. In stvári se imenujeta ^btolmača in nihče ne more gledati vanju, če mu ni zapovedano, da ne bi videl tega, česar ne bi smel in bi umrl. In komur je zapovedano gledati vanju, ta se imenuje ^cvidec.

14 In glej, kralj ljudstva, ki je v zarahemelski deželi, je človek, ki mu je to zapovedano delati in ki ima od Boga ta veliki dar.

15 In kralj je rekel, da je videc večji kot prerok.

16 In Amon je rekel, da je videc razodevalec in tudi prerok; in daru, ki je večji, ne more imeti nihče, razen če bi posedoval Božjo moč, kar ne more nihče; vendarle ima človek lahko veliko moč, ki mu jo da Bog.

17 Toda videc lahko ve o tem, kar je preteklost, in tudi o tem, kar bo prišlo, in po njih se bo vse razodelo, oziroma drugače, vse skrito bo razkrito in skrite stvari bodo prišle na svetlo in to, kar ni razkrito, bodo razkrili in razkrili

bodo tudi vse, kar sicer ne bi bilo razkrito.

18 Tako je Bog priskrbel načine, da bi človek po veri lahko delal velike čudeže; zato postane v veliko korist svojim soljudem.

19 In sedaj, ko je Amon te besede prenehal govoriti, se je kralj silno vzradostil in se zahvalil Bogu, rekoč: Te plošče nedvomno vsebujejo "veliko skrivnost in nedvomno sta bila ta tolmača priskrbljena za razkrivanje vseh takšnih skrivnosti človeškim otrokom.

20 O kako čudovita so Gospodova dela in kako dolgo prenaša svoje ljudstvo; da, in kako slepo in neobčutljivo je razumevanje človeških otrok; kajti ne prizadevajo si za modrost, niti si ne želijo, da bi "jim vladala!

21 Da, kot divja čreda so, ki pobegne pastirju in se razbeži in jo preganjajo in jo požrejo gozdne živali.

ZENIFOV ZAPIS. — Poročilo o njegovem ljudstvu od časa, ko so zapustili zarahemelsko deželo, do časa, ko so bili rešeni iz rok Lamancev.

Obsega 9. do 22. poglavje.

9. POGLAVJE

Zenif iz Zarahemle vodi skupino,

13a Moz 28:10–17.

b vss urím in tumím.

c vss videc.

19a Etr 3:21–28; 4:4–5.

20a Tj. modrost, samostalnik ženskega spola v

hebrejščini in grščini.

Prg 9:1;

Mt 11:19.

da bi posedovali lehi-nefijsko deželjo. — Lamanski kralj jim deželjo dovoli podedovati. — Med Lamanci in Zenifovim ljudstvom je vojna. Med letoma 200 in 187 pr. Kr.

JAZ, Zenif, sem bil poučen v vsem nefijskem jeziku in imam znanje o "nefijski deželi oziroma o prvi dedni deželi naših očetov, in med Lamance so me poslali kot izvidnika, da bi vohunil za njihovimi silami, da bi naša vojska prišla nadnje in jih pokončala — ko pa sem videl, kar je bilo med njimi dobrega, sem si želel, da ne bi bili pokončani.

2 Zato sem se s svojimi brati v divjini prepiral, kajti želel sem, da bi naš vladar z njimi sklenil dogovor; ker pa je bil surov in krvoločan človek, je ukazal, naj me ubijejo; toda zaradi veliko prelihanja krvi sem se rešil; kajti oče se je bojeval zoper očeta in brat zoper brata, dokler v divjini ni bil pobit večji del naše vojske; in vrnili smo se, tisti, ki nam je bilo prizanešeno, v zarahemelsko deželjo, da bi to vest prinesli njihovim ženam in njihovim otrokom.

3 In vendarle, ker sem preveč goreče želel podedovati deželjo naših očetov, sem jih zbral toliko, kolikor jih je želelo iti posedovati deželjo, in spet šel na pot v divjino, da bi šli v deželjo; ampak udarila nas je lakota in hude stiske; kajti počasni smo bili v tem, da bi pomnili Gospoda, svojega Boga.

4 Vendar smo si po veliko dneh tavanja po divjini postavili šotore na kraju, kjer so bili naši bratje pobiti, ki je bil blizu dežele naših očetov.

5 In zgodilo se je, da sem s štirimi od svojih mož spet šel v mesto h kralju, da bi izvedel o kraljevi volji in da bi izvedel, ali bi s svojimi ljudmi lahko šel in v miru posedoval deželjo.

6 In šel sem h kralju in z menoj se je zavezal, da lahko posedujem lehi-nefijsko deželjo in šilomsko deželjo.

7 In ukazal je tudi, naj njegovo ljudstvo odide iz dežele, in jaz in moji ljudje smo šli v deželjo, da bi jo posedovali.

8 In začeli smo graditi zgradbe in obnavljati mestno obzidje, da, in sicer obzidje mesta Lehi-Nefi in mesta Šilom.

9 In začeli smo obdelovati zemljo, da, in sicer z vsakovrstnim semenom, s semenom koruze in pšenice in ječmena in neasa in šeuma in s semenom vsakovrstnega sadja; in v deželi smo se začeli množiti in uspevati.

10 Prekanjenost in zvitost kralja Lamana je torej bila, da je deželjo predal, da bi jo mi posedovali, da bi moje ljudstvo "zasušnjil.

11 Zato se je zgodilo, da je kralj Laman, potem ko smo v deželi prebivali za razdobje dvanajstih let, postajal nekoliko nemiren, da se moje ljudstvo v deželi ne bi kakor koli okrepilo in da jih ne bi premagali in jih zasušnjili.

12 Bili so torej leno in "malikovalsko ljudstvo; zato so nas želeli zaslužnjiti, da bi se nasitili z delom naših rok; da, da bi se gostili z drobnico z naših poljan.

13 Zato se je zgodilo, da je kralj Laman začel hujskati svoje ljudstvo, da bi se borili z mojim ljudstvom; zato so se v deželi začele vojne in prepiri.

14 Kajti v trinajstem letu moje vladavine v nefijski deželi, tam na jugu šilomske dežele, ko so moji ljudje pojili in hranili svojo drobnico in obdelovali svojo zemljo, je nadnje prišla številna laman-ska vojska in jih začela pobijati in jim jemati drobnico in koruzo z njihovih polj.

15 Da, in zgodilo se je, da so zbežali vsi, katerih niso dohiteli, in sicer v mesto Nefi, in se name obrnili po zaščito.

16 In zgodilo se je, da sem jih oborožil z loki in s puščicami, z meči in z zakrivljenimi sabljami in s kiji in s pračami in z vsakovrstnim orožjem, ki smo ga mogli iznajti, in jaz in moje ljudstvo smo se šli bojevat zoper Lamance.

17 Da, v Gospodovi moči smo se šli bojevat zoper Lamance; kajti jaz in moje ljudstvo smo glasno klicali h Gospodu, da bi nas rešil iz rok naših sovražnikov, kajti v nas se je prebudil spomin na rešitev naših očetov.

18 In Bog je "slišal naše klice in odgovoril na naše molitve; in šli smo v njegovi moči; da, šli smo nad

Lamance in v enem dnevu in noči smo jih pobili tri tisoč in triinštirideset; pobijali smo jih, prav dokler jih nismo pregnali iz naše dežele.

19 In sam sem s svojimi lastnimi rokami pomagal pokopati njihove mrtve. In glejte, na našo veliko žalost in obžalovanje je bilo pobitih dvesto in devetinsedemdeset naših bratov.

10. POGlavJE

Kralj Laman umre. — Njegovo ljudstvo je divje in okrutno in verjame v lažna izročila. — Zenif in njegovo ljudstvo jih premagajo. Med letoma 187 in 160 pr. Kr.

In zgodilo se je, da smo spet začeli ustanavljati kraljestvo in smo spet začeli v miru posedovati deželo. In naročil sem, naj napravijo bojno orožje vsake vrste, da bi tako imel orožje za svoje ljudstvo v času, ko bi se Lamanci spet prišli vojskovat proti mojemu ljudstvu.

2 In okrog dežele sem postavil straže, da Lamanci ne bi spet nepričakovano prišli nad nas in nas pokončali; in tako sem varoval svoje ljudstvo in drobnico in jih obvaroval pred tem, da bi padli v roke svojih sovražnikov.

3 In zgodilo se je, da smo deželo naših očetov dedovali že veliko let, da, za razdobje dvaindvajsetih let.

4 In naročil sem, naj moški obdelujejo zemljo in gojijo vsakovrstno "žito in vsakovrstno sadje vseh vrst.

5 In naročil sem, naj ženske predejo in garajo in delajo in izdelujejo vsakovrstno izvrstno platno, da, in vsakovrstno ^ablago, da bi lahko pokrili svojo goloto; in tako smo v deželi uspevali — tako smo imeli v deželi nepretrgan mir za razdobje dvaindvajsetih let.

6 In zgodilo se je, da je kralj ^aLaman umrl in namesto njega je začel vladati njegov sin. In svoje ljudstvo je začel hujskati k uporju zoper moje ljudstvo; zato so se začeli pripravljati na vojno in da se bodo prišli bojevat zoper moje ljudstvo.

7 Jaz pa sem po ^ašemlonski deželi odposlal svoje izvidnike, da bi odkril njihove priprave, da bi se pred njimi zavaroval, da ne bi prišli nad moje ljudstvo in ga pokončali.

8 In zgodilo se je, da so prišli na sever šilomske dežele s svojo številno vojsko, moške so bili ^aoboroženi z ^bloki in s puščicami in z meči in z ukrivljenimi sabljami in s kamni in s pračami; in imeli so obrite glave, da so bile gole; in okrog ledij so si opasali usnjeno opasje.

9 In zgodilo se je, da sem naročil, naj se ženske in otroci mojega ljudstva skrijejo v divjino; in naročil sem tudi, naj se vsi moji stari moške, ki so zmožni nositi orožje, in tudi vsi moji mladeniči, ki lahko nosijo orožje, zberejo,

da se bodo šli bojevat zoper Lamance; in postavil sem jih na njihove položaje, vsakogar glede na njegovo starost.

10 In zgodilo se je, da smo se šli bojevat zoper Lamance; in jaz, celo jaz sem se v visoki starosti šel bojevat zoper Lamance. In zgodilo se je, da smo se šli bojevat v Gospodovi ^amoči.

11 Lamanci torej niso ničesar vedeli o Gospodu, niti o Gospodovi moči, zato so se zanašali na svojo lastno moč. Vendar so bili močno ljudstvo glede na človeško moč.

12 Bili so ^adivje in okrutno in krvoločno ljudstvo, verujoč v ^bizročilo svojih očetov, katero je tole — verjeli so, da so bili iz jeruzalemske dežele pregnani zaradi krivičnosti njihovih očetov in da so jim njihovi bratje v divjini prizadejali krivico in prav tako jim je bila prizadejana krivica, ko so šli čez morje;

13 in spet, da jim je bila prizadejana krivica, ko so bili v svoji ^aprvi dedni deželi, potem ko so šli čez morje, in vse to ker je Nefi zvesteje izpolnjeval Gospodove zapovedi — zato je bil pri Gospodu ^bpriljubljen, kajti Gospod je slišal njegove molitve in nanje odgovoril, in prevzel je vodstvo njihovega potovanja po divjini.

14 In njegovi bratje so bili nanj besni, ker niso ^arazumeli Gospodovih ravnanj; nanj so bili ^bbesni

5a Al 1:29.

6a Moz 9:10–11; 24:3.

7a Moz 11:12.

8a Jar 1:8.

b Al 3:4–5.

10a vss zaupanje.

12a Al 17:14.

b 2 Ne 5:1–3.

13a 1 Ne 18:23.

b 1 Ne 17:35.

14a 1 Ne 15:7–11.

b 1 Ne 18:10–11.

tudi na vodah, ker so postali trdosrčni do Gospoda.

15 In spet, nanj so bili besni, ko so prispeli v obljubljeni deželo, ker so rekli, da jim je iz rok vzel "vladarstvo nad ljudstvom; in prizadevali so si ga ubiti.

16 In spet, nanj so bili besni, ker je odšel v divjino, kot mu je zapovedal Gospod, in vzel "zapise, ki so bili vgravirani na medeninskih ploščah, kajti rekli so, da jih je ^boropal.

17 In tako so svoje otroke poučevali, naj jih sovražijo in naj jih pobijajo in naj pri njih ropajo in plenijo in delajo vse, kar lahko, da jih bodo pokončali; zato do Nefijevih otrok gojijo večno sovraštvo.

18 Zavoljo prav istega vzroka me je kralj Laman s prekanjenostjo in z zvitim laganjem in s svojimi lepimi obljubami prevaral, da sem to svoje ljudstvo pripeljal v to deželo, da bi jih pokončali; da, in ta številna leta smo trpeli v deželi.

19 In sedaj sem jih jaz, Zenif, potem ko sem svojemu ljudstvu povedal vse glede Lamancev, spodbujal, naj se gredo bojevat z močjo, z zaupanjem v Gospoda; zato smo se z njimi borili iz obličja v obličje.

20 In zgodilo se je, da smo jih spet pregnali iz svoje dežele; in pobili smo jih v velikem pokolu, in sicer toliko, da jih nismo prešteli.

21 In zgodilo se je, da smo se spet vrnili v svojo deželo in moje ljudstvo je spet začelo gojiti drobnico in obdelovati zemljo.

22 In sedaj sem, ker sem star, kraljestvo predal enemu od svojih sinov; zato ne rečem ničesar več. In naj Gospod blagoslovi moje ljudstvo. Amen.

11. POGlavJE

Kralj Noe vlada v hudobiji. — Predaja se razuzdanemu življenju s svojimi ženami in priležnicami. — Abinadi prerokuje, da bo ljudstvo odpeljano v suženjstvo. — Kralj Noe mu streže po življenju. Med letoma 160 in 150 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da je Zenif kraljestvo predal Noetu, enemu od svojih sinov; zato je Noe začel vladati namesto njega; in ni hodil po očetovih poteh.

2 Kajti glejte, ni izpolnjeval Božjih zapovedi, ampak je sledil željam svojega srca. In imel je veliko žena in "priležnic. In bil je ^bvzrok, da je njegovo ljudstvo grešilo in delalo to, kar je bilo nagnusno v Gospodovih očeh. Da, in vdajali so se "vlačugarstvu in počenjali vsakovrstne hudobije.

3 In odmeril je davek ene petine vsega, kar so posedovali, petino njihovega zlata in njihovega srebra in petino njihovega "zifa in njihovega bakra in njihovega bronca in njihovega železa;

15a 2 Ne 5:3.

16a 2 Ne 5:12.

b Al 20:10, 13.

11 2a JakK 3:5.

b 1 Kr 14:15–16;

Moz 29:31.

c 2 Ne 28:15.

3a Hebr. sorodne

besede: pridevnik

»sijoč«; glagol

»pokriti oziroma

prevleči s kovino«.

in petino njihovih pitančkov; in tudi petino vsega njihovega žita.

4 In vse to je vzel, da je vzdrževal sebe in svoje žene in svoje prilježnice; in tudi svoje duhovnike in njihove žene in njihove prilježnice; tako je spremenil zadeve kraljestva.

5 Kajti odstranil je vse duhovnike, ki jih je posvetil njegov oče, in namesto njih posvetil nove, takšne, ki so bili vzvišeni v ponosu srca.

6 Da, in tako so jih v njihovi lenobi in v njihovem malikovanju in v njihovem vlačugarstvu podpirali z davki, ki jih je kralj Noe naložil svojemu ljudstvu; tako je ljudstvo silno delalo, da je podpiralo krivičnost.

7 Da, in tudi sami so postali malikovalski, ker so jih prevarale puhle in laskave besede kralja in duhovnikov, saj so jim laskavo govorili.

8 In zgodilo se je, da je kralj Noe zgradil veliko elegantnih in prostornih zgradb; in okrasil jih je z umetelnimi lesorezi in z vsakovrstnimi dragocenostmi iz zlata in iz srebra in iz železa in iz bronu in iz zifa in iz bakra.

9 In zgradil si je tudi prostorno palačo in sredi le-te prestol, kar je bilo vse iz dragocenega lesa, in okrašeno je bilo z zlatom in srebrom in z dragocenostmi.

10 In svojim delavcem je tudi naročil, naj znotraj tempeljskih zidov izdelajo vsakovrstno umetelno delo iz dragocenega lesa in iz bakra in iz bronu.

11 In sedeže, ki so bili prihranjeni za vélike duhovnike, ki so bili nad vsemi drugimi sedeži, je okrasil s čistim zlatom; in naročil je, naj pred njimi postavijo naslonjalo, da bi si na njem odpočili telo in roke, ko bodo njegovemu ljudstvu govorili lažnive in puhle besede.

12 In zgodilo se je, da je blizu templja zgradil "stolp; da, zelo visok stolp, in sicer tako visokega, da je lahko stal na vrhu le-tega in gledal po šilomski deželi in tudi po šemlonski deželi, ki so jo posedovali Lamanci; in lahko je gledal prav po vsej okoliški deželi.

13 In zgodilo se je, da je dal v šilomski deželi zgraditi veliko zgradb; in dal je zgraditi velik stolp na hribu na severu šilomske dežele, ki je bila zavetje za Nefijeve otroke v času, ko so zbežali iz dežele; in tako je naredil z bogastvom, ki ga je pridobil z obdavčenjem svojega ljudstva.

14 In zgodilo se je, da je srce predal svojemu bogastvu in čas je zapravljajal z razuzdanim življenjem s svojimi ženami in svojimi prilježnicami; in tudi njegovi duhovniki so čas zapravljali z vlačugami.

15 In zgodilo se je, da je naokrog po deželi zasadil vinograde; in postavil je stiskalnice in prideval vina v obilju; in zato je postal "pivec vina in njegovo ljudstvo prav tako.

16 In zgodilo se je, da so Lamanci začeli prihajati nad njegovo

ljudstvo, nad maloštevilne, in jih pobijati na njihovih poljih in ko so čuvali svojo drobnico.

17 In kralj Noe je po deželi razposlal straže, da bi jih odganjali, vendar ni poslal zadostnega števila in Lamanci so prišli nadnje in jih pobili in veliko njihove drobnice pregnali iz dežele; tako so jih Lamanci začeli pobijati in nad njimi izvajati sovraštvo.

18 In zgodilo se je, da je kralj Noe nadnje poslal svoje čete in potisnjeni so bili nazaj oziroma so jih za nekaj časa potisnili nazaj; zato so se vrnili, radostech se ukradenega plena.

19 In sedaj, zaradi te velike zmage so bili vzvišeni v ponosu srca; "bahali so se z lastno močjo, govoreč, da bi se njihovih petdeset lahko zoperstavilo tisočem Lamancev; in tako so se bahali in se radostili v krvi in prelivanju krvi njihovih bratov in to zaradi hudobije njihovega kralja in duhovnikov.

20 In zgodilo se je, da je bil med njimi mož, ki mu je bilo ime "Abinadi; in šel je mednje in začel prerokovati, govoreč: Glejte, tako govori Gospod in tako mi je zapovedal, rekoč, pojdi in temu ljudstvu reci, tako govori Gospod — gorje temu ljudstvu, kajti videl sem njihove gnusobe in njihovo hudobijo in njihovo vlačugarstvo; in če se ne bodo pokesali, jih bom obiskal v svoji jezi.

21 In če se ne bodo pokesali in se obrnili h Gospodu, svojemu Bogu, glejte, jih bom izročil v roke njihovih sovražnikov; da, in "zasužnjili jih bodo; in zaradi sovražnika bodo trpeli.

22 In zgodilo se bo, da bodo vedeli, da sem jaz, Gospod, njihov Bog, in sem "ljubosumen Bog, ki kaznujem krivičnosti svojega ljudstva.

23 In zgodilo se bo, da bo to ljudstvo, če se ne bo pokesalo in obrnilo h Gospodu, svojemu Bogu, zasuznjeno; in nihče jih ne bo rešil, kakor samo Gospod, vsemo-gočni Bog.

24 Da, in zgodilo se bo, da bom, ko bodo klicali k meni, "počasen v tem, da bi slišal njihove klice, da, in dopustil bom, da jih bodo njihovi sovražniki udarili.

25 In če se ne bodo pokesali v rasevini in pepelu in glasno klicali h Gospodu, svojemu Bogu, ne bom "uslišal njihovih molitev, niti jih ne bom rešil iz njihovih stisk; in tako govori Gospod in tako mi je zapovedal.

26 Sedaj se je zgodilo, da so se, ko jim je Abinadi te besede izgovoril, nanj razsrdili in si prizadevali, da bi mu vzeli življenje; a Gospod ga je rešil iz njihovih rok.

27 Ko je kralj Noe torej slišal za besede, ki jih je Abinadi govoril ljudstvu, se je prav tako razsrdil; in rekel je: Kdo je Abinadi, da bi presojal mene in moje ljudstvo,

19a NaZ 3:4;
vss ponos.

20a vss Abinadi.

21a Moz 12:2; 20:21;

21:13–15; 23:21–23.

22a 2 Mz 20:5;

5 Mz 6:15;

Moz 13:13.

24a Mih 3:4;

Moz 21:15.

25a Iz 1:15; 59:2.

oziroma, "kdo je Gospod, ki bo nad moje ljudstvo priklical tako veliko stisko?

28 Ukazujem vam, da Abinadija pripeljete semkaj, da ga bom lahko ubil, kajti to je rekel, da bi moje ljudstvo podžgal k medsebojni jezi in bi med mojim ljudstvom povzročal prepire; zato ga bom ubil.

29 Oči ljudstva so bile torej "zaslepljene; zato so ^bpostali trdosrčni do Abinadijevih besed in od takrat naprej so si ga prizadevali prijeti. In kralj Noe je postal trdosrčen do Gospodove besede in se ni pokesal svojih hudobnih dejanj.

12. POGlavJE

Abinadija zaprejo, ker je prerokoval propad ljudstva in smrt kralja Noeta. — Lažni duhovniki navaajo svete spise in se pretvarjajo, da izpolnjujejo Mojzesovo postavo. — Abinadi jih začne učiti deset zapovedi. Okrog leta 148 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da je po razdobju dveh let Abinadi prišel mednje v preobleki, da ga niso prepoznali, in med njimi začel prerokovati, rekoč: Tako mi je zapovedal Gospod, rekoč — Abinadi, pojdi in temu mojemu ljudstvu prerokuj, kajti do mojih besed so postali trdosrčni; niso se pokesali svojih

hudobnih dejanj; zato jih bom "obiskal v svoji jezi, da, v svoji siloviti jezi jih bom obiskal v njihovih krivičnostih in gnusobah.

2 Da, gorje temu rodu! In Gospod mi je rekel: Iztegni roko in prerokuj, rekoč: Tako govori Gospod, zgodilo se bo, da bo ta rod zaradi svojih krivičnosti "zasužen in bo udarjen po ^blicu; da, in ljudje ga bodo preganjali in ga pobijali; in mrhovinarji z neba in psi, da, in divje živali bodo požrle njihovo meso.

3 In zgodilo se bo, da bo "življenje kralja Noeta vredno toliko kot oblačilo v vroči ^bpeči; kajti vedel bo, da sem jaz Gospod.

4 In zgodilo se bo, da bom to svoje ljudstvo udaril s hudimi stiskami, da, z lakoto in s "kugo; in napravil bom, da bodo ves dan ^bječali.

5 Da, in napravil bom, da jim bodo na hrbet privezali "bremena; in gnali jih bodo kakor nemega osla.

6 In zgodilo se bo, da bom nadnje poslal točo in udarila jih bo; in prav tako jih bo udaril "vzhodni veter; in njihovo deželo bo nadlegoval tudi ^bmrčes in požrl njihovo žito.

7 In udarila jih bo huda kuga — in vse to bom naredil zaradi njihovih "krivičnosti in gnusob.

8 In zgodilo se bo, da jih bom,

27a 2 Mz 5:2;
Moz 12:13.

29a Mz 4:4.
b Al 33:20;
Etr 11:13.

12 1a Iz 65:6.

2a Moz 11:21; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

b Moz 21:3–4.
3a Moz 12:10.
b Moz 19:20.
4a NaZ 97:26.

b Moz 21:9–10.

5a Moz 21:3.

6a Jer 18:17;

Moz 7:31.

b 2 Mz 10:1–12.

7a NaZ 3:18.

če se ne bodo pokesali, povsem "izbrisal z obličja zemlje; vendar bodo za seboj pustili ^bzapis in ohranil ga bom za druge narode, ki bodo posedovali deželo; da, prav to bom napravil, da bom gnusobe tega ljudstva lahko razkril drugim ljudstvom. In veliko stvari je Abinadi prerokoval zoper to ljudstvo.

9 In zgodilo se je, da so se nanj razjezili; in zgrabili so ga in ga zvezanega pripeljali pred kralja in kralju rekli: Glej, predte smo pripeljali človeka, ki je glede tvojega ljudstva prerokoval húdo in pravi, da jih bo Bog pokončal.

10 In húdo prerokuje tudi glede tvojega življenja in pravi, da bo tvoje življenje kakor oblačilo v gorci peči.

11 In spet, pravi, da boš kakor steblo, prav kakor suho steblo na polju, čez katerega tečejo živali in ga pomendrajajo pod nogami.

12 In spet, pravi, da boš kakor osatovo cvetje, ki ga, ko je docela zrelo, če piha veter, nosi po obličju dežele. In pretvarja se, da je to govoril Gospod. In pravi, da bo vse to prišlo nadte, če se ne boš pokesal, in to zaradi tvojih krivičnosti.

13 In sedaj, o kralj, kakšno veliko hudobijo si storil oziroma kako hudo je grešilo tvoje ljudstvo, da bi nas moral Bog obsoditi oziroma ta človek soditi?

14 In sedaj, o kralj, glej, brez krivde smo in ti, o kralj, nisi grešil; zato je ta mož o tebi lagal in je prerokoval zaman.

15 In glej, močni smo, ne bomo zaslužnjeni oziroma nas sovražnik ne bo zajel; da, in v deželi si uspeval in tudi boš uspeval.

16 Glej, tu je ta mož, izročamo ti ga v roke; z njim lahko napraviš, kakor se ti zdi dobro.

17 In zgodilo se je, da je kralj Noe naročil, naj Abinadija vržejo v ječo; in ukazal je, naj se "duhovniki zberejo, da se bo z njimi posvetoval, kaj naj z njim napravi.

18 In zgodilo se je, da so kralju rekli: Privedi ga semkaj, da ga bomo izprašali; in kralj je ukazal, naj ga privedejo prednje.

19 In začeli so ga izpraševati, da bi ga ujeli v protislovju, da bi ga tako imeli s čim obtožiti; toda odgovarjal jim je smelo in bil kos vsem njihovim vprašanjem, da, na njihovo osuplost; kajti bil jim je "kos v vseh njihovih vprašanjih in jih zmedel v vseh njihovih besedah.

20 In zgodilo se je, da mu je eden od njih rekel: Kaj pomenijo besede, ki so zapisane in ki so jih poučevali naši očetje, rekoč:

21 "Kako lepe so na gorah noge njega, ki prinaša dobre novice; ki oznanja mir; ki prinaša dobre novice o dobrem; ki oznanja odrešitev; ki pravi Sionu, tvoj Bog kraljuje;

22 tvoji stražarji bodo povzdignili svoj glas; v en glas bodo peli; kajti na lastne oči bodo videli, ko bo Gospod ponovno uvedel Sion;

8a Al 45:9–14.
b Mrm 8:14–16.

17a Moz 11:11.
19a NaZ 100:5–6.

21a Iz 52:7–10;
Nah 2:1.

23 vzradostite se; zapojte skupaj, vi opusteli jeruzalemski kraji; kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo, odkupil je Jeruzalem;

24 Gospod je razkril svojo sveto "roko v očeh vseh narodov in vsi konci zemlje bodo videli odrešitev našega Boga?

25 In Abinadi jim je torej rekel: Ali ste "duhovniki in se pretvarjate, da učite to ljudstvo in da razumete duha prerokovanja in vendarle od mene želite vedeti, kaj to pomeni?

26 Pravim vam, gorje vam, ker izkrivljate Gospodova pota! Kajti če to razumete, tega niste učili; zato ste izkrivljali Gospodova pota.

27 Niste "razumevali s srcem; zato niste bili modri. Kaj torej učite to ljudstvo?

28 In rekli so: Učimo Mojzesovo postavo.

29 In spet jim je rekel: Če učite Mojzesovo "postavo, zakaj je ne izpolnjujete? Zakaj srce predajate bogastvu? Zakaj se vdajate ^bvlačugarstvu in zapravljate svoje moči z vlačugami, da, in povzročate, da to ljudstvo greši, da ima Gospod razlog, da me pošlje, naj prerokujem zoper to ljudstvo, da, in sicer veliko hudobijo zoper to ljudstvo?

30 Mar ne veste, da govorim resnico? Da, vi veste, da govorim

resnico; in morali bi trepetati pred Bogom.

31 In zgodilo se bo, da boste udarjeni za svoje krivičnosti, kajti rekli ste, da učite Mojzesovo postavo. In kaj veste glede Mojzesove postave? Ali "odrešitev pride po Mojzesovi postavi? Kaj pravite?

32 In odgovorili so in rekli, da je odrešitev prišla po Mojzesovi postavi.

33 Sedaj pa jim je Abinadi rekel: Vem, da boste, če boste izpolnjevali Božje zapovedi, odrešeni; da, če boste izpolnjevali zapovedi, ki jih je Gospod predal Mojzesu na "Sinajski gori, rekoč:

34 "Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki te je ^bizpeljal iz egiptovske dežele, iz hiše suženjstva.

35 Ne imej "drugega Boga poleg mene!

36 Ne delaj si rezane podobe oziroma podobe česar koli v nebesih zgoraj oziroma česar koli, kar je na zemlji spodaj!

37 Sedaj jim je Abinadi rekel: Ali ste vse to delali? Pravim vam, ne, niste. In ali ste to ljudstvo "poučevali, naj vse to delajo? Pravim vam, ne, niste.

13. POGLAVJE

Abinadija zaščiti božanska moč. — Uči deset zapovedi. — Odrešitev ne pride zgolj po Mojzesovi

24a 1 Ne 22:11.

25a Moz 11:5.

27a vss razumevanje.

29a vss Mojzesova postava.

b vss prešuštvo.

31a Moz 3:15; 13:27–32;

Al 25:16.

33a 2 Mz 19:9, 16–20;

Moz 13:5.

34a 2 Mz 20:2–4.

b 2 Mz 12:51;

1 Ne 17:40;

Moz 7:19.

35a Oz 13:4;

vss malikovanje.

37a Moz 13:25–26.

postavi. — Bog sam bo izvršil odkupno daritev in odkupil svoje ljudstvo. Okrog leta 148 pr. Kr.

IN ko je torej kralj te besede slišal, je svojim duhovnikom rekel: Proč s tem človekom in ubijte ga; kajti kaj imamo mi opraviti z njim, kajti nor je.

2 In pristopili so in poskušali nanj položiti roke; toda zoperstavil se jim je in jim rekel:

3 Ne dotikajte se me, kajti Bog vas bo udaril, če boste name položili roke, kajti nisem predal sporočila, ki mi ga je Gospod poslal predati; niti vam nisem povedal tega, kar ste "hoteli, naj povem; zato Bog ne bo dopustil, da bi me tokrat pokončali.

4 Ampak moram izpolniti zapovedi, s katerimi mi je Bog zapovedal; in ker sem vam povedal resnico, se name jezite. In spet, ker sem govoril Božjo besedo, ste presodili, da sem nor.

5 Sedaj se je zgodilo, da si ljudje kralja Noeta, potem ko je Abinadi te besede izgovoril, nanj niso drznili položiti rok, kajti na njem je bil Gospodov Duh; in obraz mu je "sijal s silnim sijem, prav kakor je Mojzesov, ko je bil na Sinajski gori, ko je govoril z Gospodom.

6 In govoril je z Božjo "močjo in polnomočjem; in nadaljeval je s svojimi besedami, rekoč:

7 Vidite, da nimate moči, da bi

me ubili, zato končujem svoje sporočilo. Da, in opažam, da vas je v srce "zadelo, ker vam govorim resnico glede vaših krivičnosti.

8 Da, in moje besede vas navdajajo s čudenjem in začudenjem in z jezo.

9 Toda končujem svoje sporočilo; in potem ni pomembno, kam grem, če bo tako, da bom odrešen.

10 Toliko pa vam povem, kar boste po tem storili z menoj, bo kot "simbol in odsev tega, kar bo prišlo.

11 In sedaj vam preberem preostanek Božjih "zapovedi, kajti opažam, da jih nimate zapisanih v srcu; opažam, da ste večji del svojega življenja preučevali in poučevali krivičnost.

12 In sedaj, pomnite, da sem vam rekel: Ne delaj si rezane podobne oziroma kakršne koli podobne tega, kar je v nebesih zgoraj oziroma kar je na zemlji spodaj oziroma kar je v vodi pod zemljo!

13 In spet: Ne priklanaj se jim, niti jim ne služi; kajti jaz, Gospod, tvoj Bog, sem ljubosumen Bog, krivičnosti očetov kaznujem nad otroki do tretjega in četrtega rodu teh, ki me sovražijo;

14 in milost izkazujem tisočem teh, ki me ljubijo in izpolnjujejo moje zapovedi.

15 Ne izgovarjaj vnamar imena Gospoda, svojega Boga, kajti pred Gospodom ne bo brez krivde, ki njegovo ime izgovarja vnamar!

13 3a Moz 12:20–24.
5a 2 Mz 34:29–35.
6a vss moč.

7a 1 Ne 16:2.
10a Moz 17:13–19;
Al 25:10.

11a 2 Mz 20:1–17.

16 Pomni "sobotni dan, da ga ohranjaš svetega!

17 Šest dni delaj in opravljaj vsa svoja dela;

18 sedmi dan pa, sobotni dan za Gospoda, tvojega Boga, ne opravljaj nobenega dela ne ti, ne tvoj sin, ne tvoja hči, ne tvoj hlapec, ne tvoja dekla, ne tvoja živina, niti tujec, ki je znotraj tvojih vrat;

19 kajti v "šestih dneh je Gospod naredil nebo in zemljo in morje in vse, kar je v in na njiju; zatorej je Gospod blagoslovil sobotni dan in ga posvetil.

20 "Spoštuj očeta in mater, da se podaljšajo tvoji dnevi v deželi, ki ti jo daje Gospod, tvoj Bog!

21 Ne "ubijaj!

22 Ne "prešuštuj! Ne ^bkradi!

23 Ne pričaj po "krivem zoper svojega bližnjega!

24 Ne "želi hiše svojega bližnjega, ne želi žene svojega bližnjega, ne njegovega hlapca, ne dekcle, ne njegovega vola, ne njegovega osla, ne česar koli, kar je od tvojega bližnjega!

25 In zgodilo se je, da jim je Abinadi, ko je to prenehal govoriti, rekel: Ali ste to ljudstvo poučevali, naj si prizadevajo delati vse to, da bodo izpolnjevali te zapovedi?

26 Pravim vam, niste; kajti če bi

bili, Gospod ne bi ukazal, naj pridem in prerokujem húdo glede tega ljudstva.

27 In rekli ste torej, da odrešitev pride po Mojzesovi postavi. Povem vam, da je potrebno, da še naprej izpolnjujete Mojzesovo "postavo; toda povem vam, da bo prišel čas, ko Mojzesove postave ^bne bo več potrebno izpolnjevati.

28 In nadalje vam povem, da "odrešitev ne pride ^bzgolj po postavi; in da bi morali biti, če ne bi bilo "odkupne daritve, s katero bo Bog sam plačal za grehe in krivčnosti svojega ljudstva, neizogibno pogubljeni navkljub Mojzesovi postavi.

29 In sedaj vam povem, da je bilo potrebno, da je bila Izraelovim otrokom dana postava, da, in sicer zelo "stroga postava; kajti bili so trdovratno ljudstvo, ^bhitro so delali krivico in počasi pomnili Gospoda, svojega Boga;

30 zato jim je bila dana "postavava, da, postava o izvajanjih in o ^buredbah, postava, ki so jo morali iz dneva v dan strogo "izpolnjevati, da bi v spominu ohranjali Boga in svojo dolžnost do njega.

31 Toda glejte, povem vam, da je bilo vse to "simbol tega, kar bo prišlo.

16a vss sobotni dan.

19a 1 Mz 1:31.

20a Mr 7:10.

21a Mt 5:21–22;

NaZ 42:18;

vss umor — umoriti.

22a vss prešuštvo.

b vss kraja — krasti.

23a Prg 24:28;

vss laganje.

24a vss hlepiti.

27a vss Mojzesova

postava.

b 3 Ne 9:19–20; 15:4–5.

28a Gal 2:16;

vss odkupitev —

odkupiti — odkupljen;

odrešitev.

b Gal 2:21; Moz 3:14–15;

Al 25:15–16.

c vss odkupna

daritev — plačati

odkupnino.

29a Joz 1:7–8.

b Al 46:8.

30a 2 Mz 20.

b vss uredbe.

c JakK 4:5.

31a Moz 16:14; Al 25:15;

vss simbolika.

32 In sedaj, ali so postavili razumeli? Povem vam, ne, vsi postave niso razumeli; in to zaradi svoje trdosrčnosti; kajti niso razumeli, da nihče ne more biti odrešen, "razen preko Božje odkupitve.

33 Kajti glejte, mar jim ni Mojzes prerokoval glede Mesijevega prihoda in da bo Bog odkupil svoje ljudstvo? Da, in prav "vsi preroki, ki so prerokovali, vse odkar se je začel svet — mar niso več ali manj govorili glede teh stvari?

34 Mar niso rekli, da bo sam "Bog prišel med človeške otroke in prevzel človeško podobo in šel v veliki moči po obličju zemlje?

35 Da, in mar niso tudi rekli, da bo uresničil "vstajenje mrtvih in da bo on sam zatiran in prizadet?

14. POGlavJE

Izaija govori mesijansko. — Podano je Mesijevo ponižanje in trpljenje. — Svojo dušo daruje za greh in posreduje za prestopnike. — Primerjajte s triinpetdesetim poglavjem Izaija. Okrog leta 148 pr. Kr.

DA, mar Izaija ne pravi celo: Kdo je verjel našemu poročilu in komu se razodene Gospodova roka?

2 Kajti pred njim bo rasel kot nežna rastlina in kot korenina iz suhih tal; nima ne oblike ne

lepote; in ko ga bomo videli, ne bo lepote, da bi si ga želeli.

3 Ljudje ga prezirajo in zavračajo; mož potrtosti je in pozna gorje; in kakor da bi pred njim skrivali obraz; prezirali smo ga in ga nismo cenili.

4 Zagotovo je "prenašal naše ^bgorje in nosil našo potrtost, vendarle smo ga imeli za trpečega, od Boga udarjenega in prizadetega.

5 On pa je bil ranjen zavoljo naših "prestopkov, udarjen je bilo zavoljo naših krivičnosti; graja za naš mir je bila na njem; in po njegovih ranah smo ^bozdravljeni.

6 Mi vsi smo skrenili kakor "ovce; vsak se je obrnil na svojo pot; in njemu je Gospod naložil krivičnosti nas vseh.

7 Zatirali so ga in prizadeli, vendarle "ni odprl svojih ust; kakor ^bjagnje je pripeljan v zakol in kakor je ovca nema pred svojimi strižci, tako ni odprl svojih ust.

8 Iz ječe je bil vzet in obsodbe izvzet; in kdo se bo razglasil za njegov rod? Kajti bil je odrezan iz dežele živih; zavoljo prestopkov mojega ljudstva je bil udarjen.

9 In grob si je napravil pri hudobnih in pri "bogatem v svoji smrti; ker ni storil ^bhudega, niti ni bilo prevare v njegovih ustih.

10 Vendarle je bilo Gospodu po volji, da ga udari; zadal mu

32a 2 Ne 25:23–25.

33a 1 Ne 10:5;
JakK 4:4; 7:11.

34a Moz 7:27; 15:1–3;
vss Bog —
Božja trojica.

35a Iz 26:19;
2 Ne 2:8.

14 4a Al 7:11–12.

b Mt 8:17.

5a Moz 15:9;
Al 11:40.

b 1 Pt 2:24–25.

6a Mt 9:36;
2 Ne 28:14;
Al 5:37.

7a Mr 15:3;

vss Jezus Kristus.

b vss Božje Jagnje;
pasha.

9a Mt 27:57–60;
Mr 15:27, 43–46;

vss Jožef iz Arimateje.
b Jn 19:4.

je gorjé; ko boš njegovo dušo daroval za greh, bo videl svoje "potomstvo, podaljšal bo njegove dneve in Gospodovo zadovoljstvo bo uspevalo po njegovi roki.

11 Videl bo muko svoje duše in bo zadovoljen; s svojim spoznanjem bo moj pravični služabnik opravičil številne; kajti "nosil bo njihove krivičnosti.

12 Zato mu bom dal delež z močnimi, on pa bo plen delil z vélikimi; ker je svojo dušo izlil v smrt; in prišтели so ga k prestopnikom; in nosil je grehe številnih in "posredoval za prestopnike.

15. POGlavJE

Kako je Kristus tako Oče kot Sin. — Posredoval bo in nosil prestopke svojega ljudstva. — Oni in vsi sveti preroki so njegovo potomstvo. — Kristus uresniči vstajenje. — Majhni otroci imajo večno življenje. Okrog leta 148 pr. Kr.

IN sedaj jim je Abinadi rekel: Želel bi, da bi razumeli, da bo sam "Bog prišel med človeške otroke in bo ^bodkupil svoje ljudstvo.

2 In ker "prebiva v mesu, se bo imenoval Božji Sin, in ker je meso podvrigel ^bOčetovi volji, je Oče in Sin —

3 Oče, "ker je bil ^bspočet z Božjo močjo; in Sin zaradi mesa; tako postane Oče in Sin —

4 in sta "en Bog, da, sam ^bVečni "Oče nebes in zemlje.

5 In ker je tako meso postalo podvrženo Duhu oziroma Sin Očetu, ki sta en Bog, "prenaša skušnjavo in skušnjavi ne podleže, ampak dopušča, da ga njegovo ljudstvo zasmehuje in ^bbiča in izvrže in se mu "odreče.

6 In po vsem tem, potem ko je med človeškimi otroki delal veliko velikih čudežev, ga bodo gnali, da, prav "kakor je rekel Izaija, kakor je jagnje nemo pred strižcem, tako on ni ^bodprl svojih ust.

7 Da, celo tako ga bodo gnali, "križali in ubili, in meso bo postalo podvrženo prav do smrti, Sinova ^bvolja se bo zlila z Očetovo voljo.

8 In tako Bog pretrga "spone smrti, ker je dosegel ^bzmago nad

10a Moz 15:10–13.
11a 3 Mz 16:21–22;
1 Pt 3:18;
NaZ 19:16–19.
12a 2 Ne 2:9;
Moz 15:8;
Mor 7:27–28.
15 1a 1 Tim 3:16;
Moz 13:33–34;
vss Jezus Kristus.
b vss odkupitev —
odkupiti —
odkupljen.
2a Moz 3:5; 7:27;
Al 7:9–13.
b Iz 64:7;

Jn 10:30; 14:8–10;
Moz 5:7; Al 11:38–39;
Etr 3:14.
3a NaZ 93:4.
b Lk 1:31–33;
Moz 3:8–9;
Al 7:10;
3 Ne 1:14.
4a 5 Mz 6:4;
Jn 17:20–23;
vss Bog —
Božja trojica.
b Al 11:39.
c Moz 3:8;
He 14:12;
3 Ne 9:15; Etr 4:7.

5a Lk 4:2;
Heb 4:14–15.
b Jn 19:1.
c Mr 8:31;
Lk 17:25.
6a Iz 53:7.
b Lk 23:9;
Jn 19:9; Moz 14:7.
7a vss križanje.
b Lk 22:42;
Jn 6:38;
3 Ne 11:11.
8a Moz 16:7;
Al 22:14.
b Oz 13:14;
1 Kor 15:55–57.

smrtjo; in Sinu je dal moč, da ‘posreduje za človeške otroke.

9 In dvignil se je v nebesa, ker ga do obisti navdaja milost; navdaja ga sočutje do človeških otrok; in stoji med njimi in pravico; in pretrgal je spono smrti, ‘prevzel njihovo krivičnost in njihove prestopke in jih odkupil in ^bzadostil zahtevam pravice.

10 In sedaj vam pravim, kdo se bo razglasil za njegov rod? Glejte, povem vam, da bo potem, ko bo njegova duša darovana za greh, videl svoje ‘potomstvo. In kaj pravite sedaj? In kdo bo njegovo potomstvo?

11 Glejte, povem vam, da kdor je slišal besede ‘prerokov, da, vseh svetih prerokov, ki so prerokovali glede Gospodovega prihoda — povem vam, da so vsi tisti, ki so prisluhnili njihovim besedam in verjeli, da bo Gospod odkupil svoje ljudstvo, in so pričakovali tisti dan za odpuščanje grehov, povem vam, da so ti njegovo potomstvo oziroma da so ti dediči Božjega ^bkraljestva.

12 Kajti ti so tisti, katerih grehe je ‘nosil; ti so tisti, za katere je umrl, da jih bo odkupil od njihovih prestopkov. In sedaj, mar niso njegovo potomstvo?

13 Da, in ali niso preroki, vsak,

ki je odprl usta, da bo prerokoval, ki ni zapadel v prestopok, mislim vse svete preroke, vse odkar se je začel svet? Povem vam, da so njegovo potomstvo.

14 In ti so tisti, ki so ‘oznanjali mir, ki so prinašali dobre novice o dobrem, ki so oznanjali odrešitev; in Sionu rekli: Tvoj Bog kraljuje!

15 In o kako lepe so bile na gorah njihove noge!

16 In spet, kako lepe so na gorah noge tistih, ki še vedno oznanjajo mir!

17 In spet, kako lepe so na gorah noge tistih, ki bodo po temle oznanjali mir, da, odslej in za vekomaj!

18 In glejte, povem vam, to ni vse. Kajti o kako lepe so na gorah ‘noge njega, ki prinaša dobre novice, ki je začetnik ^bmiru, da, in sicer Gospod, ki je odkupil svoje ljudstvo; da, on, ki je svojemu ljudstvu dal odrešitev;

19 kajti če ne bi bilo odkupitve, ki jo je opravil za svoje ljudstvo, ki je bila pripravljena od ‘osnovanja sveta, povem vam, če tega ne bi bilo, bi moralo biti vse človeštvo ^bpogubljeno.

20 Toda glejte, spono smrti bodo pretrgane in Sin kraljuje in ima moč nad mrtvimi; zato uresniči vstajenje mrtvih.

8c 2 Ne 2:9.

9a Iz 53;

Moz 14:5–12.

b vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

10a Iz 53:10;

Moz 5:7; 27:25;

Mor 7:19.

11a NaZ 84:36–38.

b vss Božje oziroma nebeško kraljestvo; odrešitev.

12a Moz 14:12;

Al 7:13; 11:40–41.

14a Iz 52:7;

Rim 10:15;

1 Ne 13:37;

Moz 12:21–24;

vss misijonarsko delo.

18a 3 Ne 20:40;

NaZ 128:19.

b Jn 16:33;

vss mir.

19a Moz 4:6.

b 2 Ne 9:6–13.

21 In pride vstajenje, in sicer "prvo vstajenje; da, in sicer vstajenje tistih, ki so bili in ki so in ki bodo prav do vstajenja Kristusa — kajti tako se bo imenoval.

22 In sedaj, vstajenje vseh prerokov in vseh tistih, ki so verjeli njihovim besedam, oziroma vseh tistih, ki so izpolnjevali Božje zapovedi, bo prišlo v prvem vstajenju; zato so ti prvo vstajenje.

23 Vstali bodo, da bodo "prebivali z Bogom, ki jih je odkupil; tako imajo večno življenje po Kristusu, ki je ^bpretrgal spone smrti.

24 In ti so tisti, ki imajo delež pri prvem vstajenju; in ti so tisti, ki so umrli, preden je prišel Kristus, v svoji nevednosti, ne da bi jim bila razglašena "odrešitev. In tako Gospod uresniči njihovo obnovo; in imajo delež pri prvem vstajenju oziroma imajo večno življenje, ker jih je Gospod odkupil.

25 In tudi majhni "otroci imajo večno življenje.

26 Toda glejte in se "bojte in trepetajte pred Bogom, kajti morali bi trepetati; kajti Gospod ne odkupi takšnih, ki se mu ^bupirajo in "umrejo v svojih grehah; da, in sicer vsi tisti, ki so se pogubili v svojih grehah, vse odkar se je začel svet, ki so se zavestno uprli Bogu, ki so poznali Božje zapo-

vedi in jih niso izpolnjevali; ^ati so tisti, ki "nimajo deleža pri prvem vstajenju.

27 Mar bi zato ne morali trepetati? Kajti odrešitev k takim ne pride; kajti Gospod takih ni odkupil; da, Gospod takih niti ne more odkupiti; kajti ne more zanikati samega sebe; kajti ne more zanikati "pravice, ko nastopi njena terjatev.

28 In sedaj vam povem, da bo prišel čas, ko bo Gospodova odrešitev "razglašena vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu.

29 Da, Gospod, tvoji "stražarji bodo povzdignili svoj glas; v en glas bodo peli; kajti na lastne oči bodo videli, ko bo Gospod ponovno uvedel Sion.

30 Vzdostite se, zapojte skupaj, vi opusteli jeruzalemski kraji; kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo, odkupil je Jeruzalem.

31 Gospod je razkril svojo sveto roko v očeh vseh narodov; in vsi konci zemlje bodo videli odrešitev našega Boga.

16. POGLAVJE

Bog odkupi ljudi iz njihovega izgubljenega in padlega stanja. — Tisti, ki so meseni, ostanejo, kakor da odkupitve ne bi bilo. — Kristus uresniči vstajenje v neskončno življenje

21a Al 40:16–21.

23a Ps 24:3–4;

1 Ne 15:33–36;

NaZ 76:50–70.

^b vss smrt, telesna.

24a 2 Ne 9:25–26;

NaZ 137:7.

25a NaZ 29:46; 137:10;

vss odrešitev,
odrešitev otrok.

26a 5 Mz 5:29;

JakK 6:9.

^b 1 Ne 2:21–24.

^c Ezk 18:26;

1 Ne 15:32–33;

Mor 10:26.

^d Al 40:19.

^e NaZ 76:81–86.

27a Al 34:15–16; 42:1.

28a vss misijonarsko delo.

29a vss stražiti — stražarji.

ali v neskončno prekletstvo. Okrog leta 148 pr. Kr.

IN sedaj, zgodilo se je, da je Abinadi, potem ko je te besede izgovoril, iztegnil roko in rekel: Prišel bo čas, ko bodo vsi videli Gospodovo ^aodrešitev; ko bo vsak narod, rod, jezik in ljudstvo videlo na lastne oči in bo pred Bogom ^bpriznalo, da so njegove sodbe pravične.

2 In nato bodo hudobni ^aizvrženi in imeli bodo razlog za ječanje in ^bjok in stok in škripanje z zobmi; in to zato, ker niso hoteli prisluhniti Gospodovemu glasu; zato jih Gospod ne odkupi.

3 Kajti ^ameseni so in hudičevski in ^bhudič ima nad njimi moč; da, in sicer tista stara kača, ki je ^cpreslepila naša prva starša, kar je povzročilo njun ^apadec; kar je povzročilo, da je vse človeštvo postalo meseno, polteno, hudičevsko, ^eprepoznavajoč húdo od dobrega, ker so se podvrgli hudiču.

4 Tako je bilo vse človeštvo ^aizgubljeno; in glejte, bili bi neskončno izgubljeni, če Bog svojega ljudstva ne bi odkupil iz njihovega izgubljenega in padlega stanja.

5 Toda pomnite, da ta, ki vztraja v svoji lastni ^ameseni naravi in gre po poteh greha in upora Bogu, ostane v svojem padlem stanju in hudič ima nad njim vso moč. Zato je, kakor da ^bodkupitve ne bi bilo, ker je sovražnik Bogu; in tudi hudič je sovražnik Bogu.

6 In če torej Kristus ne bi prišel na svet, govoreč o stvareh, ki bodo prišle, ^akakor da bi že prišle, odkupitve ne bi moglo biti.

7 In če Kristus ne bi vstal od mrtvih oziroma pretrgal spone smrti, da grob ne bi imel zmage in da smrt ne bi imela ^ažela, ne bi moglo biti vstajenja.

8 Toda ^avstajenje je, zato grob nima zmage in želo ^bsmrti je premagano v Kristusu.

9 On je ^aluč in življenje sveta; da, luč, ki je neskončna, ki nikoli ne more potemneti; da, in tudi življenje, ki je neskončno, da smrti ne more več biti.

10 In sicer si bo to umrljivo nadelo ^anesmrtnost in ta propadljivost si bo nadela nepropadljivost in privedeni bodo, da bodo ^bstali pred Božjim sodnim stolom, da jim bo ^csodil po njihovih delih, naj so bila dobra ali naj so bila húda —

16 1a vss odrešitev.

b Moz 27:31.

2a NaZ 63:53–54.

b Mt 13:41–42;

Lk 13:28;

Al 40:13.

3a Gal 5:16–25;

Moz 3:19;

vss naravni človek.

b 2 Ne 9:8–9;

vss hudič.

c 1 Mz 3:1–13;

Mz 4:5–19.

d vss padec Adama in Eve.

e 2 Ne 2:17–18, 22–26.

4a Al 42:6–14.

5a Al 41:11;

vss mesen.

b vss odkupitev — odkupiti — odkupljen.

6a Moz 3:13.

7a Oz 13:14;

Moz 15:8, 20.

8a Al 42:15;

vss vstajenje.

b Iz 25:8;

1 Kor 15:54–55;

Mrm 7:5.

9a NaZ 88:5–13;

vss Kristusova luč.

10a Al 40:2;

vss nesmrtnost —

nesmrten.

b vss poslednja sodba.

c Al 41:3–6.

11 če so bila dobra, v vstajenje "neskončnega življenja in sreče; in če so bila hūda, v vstajenje ^bneskončnega prekletstva, in izročeni so hudiču, ki si jih je podvrgel, kar je prekletstvo —

12 in hodili so glede na svoja lastna mesena hotenja in poženja; in nikoli niso klicali h Gospodu, ko so jim bile podane roke milosti; kajti roke "milosti so jim bile podane, pa niso hoteli; bili so posvarjeni o svojih krivičnostih, in vendarle se jim niso hoteli odreči; in zapovedano jim je bilo, naj se pokesajo, in vendarle se niso hoteli pokesati.

13 In sedaj, mar ne bi morali trepetati in se pokesati svojih grehov in pomniti, da ste lahko odrešeni samo v in po Kristusu?

14 Če torej učite Mojzesovo "postavbo, učite tudi, da je ta odsev tistega, kar bo prišlo —

15 učite jih, da odkupitev pride po Kristusu Gospodu, ki je sam "Večni Oče. Amen.

17. POGlavJE

Alma verjame in zapiše Abinadijeve besede. — Abinadi utrpi smrt v ognju. — Svojim morilcem prerokuje bolezen in smrt v ognju. Okrog leta 148 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da je, ko je Abinadi to prenehal govoriti, da je kralj ukazal, naj ga "duhov-

niki primejo in naročil, naj ga usmrtijo.

2 Med njimi pa je bil nekdo, ki mu je bilo ime "Alma, ki je bil prav tako Nefijev potomec. In bil je mladenič in ^bverjel je besedam, ki jih je Abinadi govoril, kajti vedel je glede krivičnosti, o kateri je Abinadi pričeval zoper njih; zato je začel pri kralju prositi, naj se ne jezi na Abinadija, ampak naj mu dopusti, da bo v miru odšel.

3 Kralj pa se je še bolj razsrdil in naročil, naj Alma izženejo iz njihove srede, in za njim poslal svoje služabnike, da bi ga ubili.

4 Toda pred njimi je zbežal in se skrival, da ga niso našli. In medtem ko se je veliko dni skrival, je "zapisal vse besede, ki jih je Abinadi govoril.

5 In zgodilo se je, da je kralj svojim stražarjem naročil, naj Abinadija obkolijo in ga odpeljejo; in zvezali so ga in ga vrgli v ječo.

6 In po treh dneh, potem ko se je posvetoval s svojimi duhovniki, je naročil, naj ga ponovno privedejo predenj.

7 In rekel mu je: Abinadi, zoper tebe smo našli obtožbo in zaslužiš si smrt.

8 Kajti rekel si, da bo sam "Bog prišel med človeške otroke; in sedaj, zaradi tega boš usmrčen, razen če boš preklical vse besede, ki si jih zlonamerno govoril glede mene in mojega ljudstva.

11a vss večno življenje.

b vss prekletstvo.

12a vss milost — milosten.

14a vss Mojzesova postavba.

15a Moz 3:8; 5:7;

Etr 3:14.

17 1a Moz 11:1, 5–6.

2a Moz 23:6, 9–10;

vss Alma starejši.

b Moz 26:15.

4a vss sveti spisi.

8a Moz 13:25, 33–34.

9 Sedaj mu je Abinadi rekel: Povem ti, da ne bom preklical besed, ki sem vam jih govoril glede tega ljudstva, kajti izpričujejo resnico; in da boste lahko vedeli o njihovi gotovosti, sem dopustil, da sem vam padel v roke.

10 Da, in trpel bom prav do smrti in svojih besed ne bom preklical in pričevale bodo zoper vas. In če me boste ubili, boste prelili "nedolžno kri in tudi to bo poslednji dan pričevalo zoper vas.

11 In sedaj je bil kralj Noe na tem, da ga izpusti, kajti bal se je njegove besede; kajti bal se je, da bi ga ne doletele Božje sodbe.

12 Duhovniki pa so zoper njega povzdignili svoj glas in ga začeli obtoževati, rekoč: Žalil je kralja. Zato so kralja podžigali k jezi zoper njega in izročil ga je, da bi ga ubili.

13 In zgodilo se je, da so ga zgrabili in ga zvezali in mučili njegovo kožo z gorečim snopom šib, da, prav do smrti.

14 In ko so ga torej začeli ožigati plameni, jim je zaklical, rekoč:

15 Glejte, prav kakor ste vi storili meni, tako se bo zgodilo, da bo vaše potomstvo povzročilo, da jih bo veliko trpelo bolečine, ki jih trpim jaz, in sicer "smrtonosne bolečine v ognju; in to zato, ker bodo verjeli v odrešitev Gospoda, svojega Boga.

16 In zgodilo se bo, da vas bodo zaradi vaših krivičnosti prizadele vsakovrstne bolezni.

17 Da, in "udarjeni boste z vseh strani in boste pregnani in razkropljeni sem ter tja, in sicer kakor divje in krvoločne živali preganjajo divjo čredo.

18 In tisti dan vas bodo lovili in prijela vas bo sovražnikova roka in potem boste trpeli, kakor trpim jaz, "smrtonosne bolečine v ognju.

19 Tako Bog izvrši "maščevanje nad tistimi, ki pobijajo njegovo ljudstvo. O Bog, sprejmi mojo dušo.

20 In sedaj, ko je Abinadi te besede izrekel, je padel, ker je utrpel smrt v ognju; da, usmrtili so ga, ker ni hotel zanikati Božjih zapovedi, in resnico svojih besed je zapečatil s svojo smrtjo.

18. POGlavJE

Alma pridiga skrivoma. — Pojasni krstno zavezo in krščuje v Mormonovih vodah. — Ustanovi Kristusovo cerkev in posveti duhovnike. — Preživljajo se sami in učijo ljudstvo. — Alma in njegovi ljudje zbežijo pred kraljem Noetom v divjino. Med letoma 147 in 145 pr. Kr.

IN sedaj, zgodilo se je, da se je Alma, ki je zbežal pred služabniki kralja Noeta, "pokesal svojih grehov in krivičnosti in skrivoma hodil med ljudmi in začel učiti Abinadijeve besede —

2 da, glede tega, kar bo prišlo, in tudi glede vstajenja mrtvih in "odkupitve ljudi, kar naj bi se zgodilo

10a Al 60:13.

15a Moz 13:9–10;
Al 25:4–12.

17a Moz 21:1–5, 13.

18a Moz 19:18–20.
19a vss maščevanje.

18 1a Moz 23:9–10.

2a vss odkupitev —
odkupiti — odkupljen.

s Kristusovo ^bmočjo in trpljenjem in smrtjo in njegovim vstajanjem in vnebohodom.

3 In toliko, kolikor jih je hotelo prisluhniti njegovim besedam, jih je učil. In učil jih je skrivoma, da kralj tega ne bi izvedel. In veliko jih je njegovim besedam verjelo.

4 In zgodilo se je, da jih je toliko, kolikor mu jih je verjelo, šlo na "kraj, ki se je imenoval Mormon, in ime je dobil po kralju, in bil je v mejah dežele in občasno so ga, oziroma v različnih letnih obdobjih, pustošile divje živali.

5 V Mormonu je bil torej izviri čiste vode in Alma je krenil tjakaj, ker je bila tam blizu vode goščava drevesc, kjer se je podnevi skrival pred kraljevim preganjanjem.

6 In zgodilo se je, da jih je toliko, kolikor mu jih je verjelo, šlo tjakaj poslušat njegove besede.

7 In zgodilo se je po veliko dneh, da se jih je na kraju Mormon zbralo dobršno število, da bi slišali Almove besede. Da, zbrali so se vsi, ki so verjeli njegovi besedi, da bi ga slišali. In "učil jih je in jim pridigal kesanje in odkupitev in vero v Gospoda.

8 In zgodilo se je, da jim je rekel: Glejte, tukaj so Mormonove vode (kajti tako so se imenovale) in ker torej "želite priti v Božjo ^bčredo in se imenovati njegovo ljudstvo

in ste "voljni nositi drug drugega bremena, da bi bila lahka;

9 da, in ste voljni žalovati s tistimi, ki žalujejo; da, in tolažiti tiste, ki potrebujejo tolažbo, in "pričevati o Bogu vselej in v vsem in povsod, kjer bi utegnili biti, prav do smrti, da vas bo Bog lahko odkupil in prištel k tistim od ^bprvega vstajenja, da boste lahko imeli "večno življenje —

10 sedaj vam povem, če je to želja vašega srca, kaj imate proti temu, da bi se "krstili v Gospodovem imenu kakor priče pred njim, da bi z njim sklenili ^bzavezo, da mu boste služili in izpolnjevali njegove zapovedi, da bo na vas lahko obilneje razlil svojega Duha?

11 In ko so torej ljudje te besede slišali, so od radosti plosknili z rokami in vzkliknili: To je želja našega srca!

12 In sedaj se je zgodilo, da je Alma prijel Helama, ki je bil eden prvih, in šel in stopil v vodo in zaklical, rekoč: O Gospod, razlij svojega Duha na svojega služabnika, da bo lahko to delo opravil s svetostjo srca!

13 In ko je te besede izrekel, je bil na njem Gospodov "Duh in je rekel: Helam, ^bkrstim te s "polnomočjem vsemogočnega Boga kot pričevanje, da si sklenil zavezo,

2b vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

4a Al 5:3.

7a Al 5:11–13.

8a NaZ 20:37.

b vss Cerkev Jezusa

Kristusa.

c vss sočutje.

9a vss misijonarsko delo; priča — pričevati.

b Moz 15:21–26.

c vss večno življenje.

10a 2 Ne 31:17;

vss krst — krstiti.

b vss zaveza.

13a vss Sveti Duh.

b 3 Ne 11:23–26;

NaZ 20:72–74.

c ČV 1:5;

vss duhovništvo.

da mu boš služil, dokler ne boš mrtev, kar zadeva umrljivo telo; in naj se Gospodov Duh razlije nate; in naj ti da večno življenje preko ^dodkupitve Kristusa, ki ga je pripravil od ^eosnovanja sveta.

14 In potem ko je Alma te besede izrekel, sta se tako Alma kot Helam ^apotopila v vodo; in vstala sta in prišla iz vode radostna, ker ju je navdal Duh.

15 In spet, Alma je prijel drugega in šel v drugo v vodo in ga krstil kakor prvega, le da se sam ni spet potopil v vodo.

16 In tako je krstil vsakega, ki je šel na kraj Mormon; in po številu jih je bilo okrog dvesto in štiri duše; da, in ^akrstili so se v Mormonovih vodah in navdala jih je Božja ^bmilostljivost.

17 In od takrat naprej so se imenovali Božja cerkev oziroma Kristusova ^acerkev. In zgodilo se je, da so vsakogar, kdor se je krstil z Božjo močjo in polnomočjem, prištel k njegovi cerkvi.

18 In zgodilo se je, da je Alma, ki je imel Božje ^apolnomočje, posvetil duhovnike; in sicer enega duhovnika na vsakih petdeset od njihovega števila je posvetil, da jim bodo pridigali in jih ^bučili glede tega, kar zadeva Božje kraljestvo.

19 In zapovedal jim je, naj ne učijo nič drugega, razen tega, kar je učil on, in kar so govorila usta svetih prerokov.

20 Da, zapovedal jim je celo, naj ne ^apridigajo nič drugega, razen kesanja in vere v Gospoda, ki je odkupil svoje ljudstvo.

21 In zapovedal jim je, naj med njimi ne bo ^aprepira, ampak naj se zazrejo predse z ^benim očesom, ker so ene vere in enega krsta, ker so se jim srca prepletla v ^eeno in v medsebojno ljubezen.

22 In tako jim je zapovedal pridigati. In tako so postali Božji ^aotroci.

23 In zapovedal jim je, naj spoštujejo ^asobotni dan in ga ohranjajo svetega in naj se tudi vsak dan zahvaljujejo Gospodu, svojemu Bogu.

24 In zapovedal jim je tudi, naj duhovniki, ki jih je posvetil, za svoje preživljanje ^adelajo s svojimi lastnimi rokami.

25 In en dan v tednu je bil določen, da se zbirajo, da ljudi učijo in ^ačastijo Gospoda, svojega Boga, in tudi da se zbirajo kolikor krat je to v njihovi moči.

26 In duhovniki naj za svoje preživljanje ne bodo odvisni od ljudi; ampak naj za svoje delo prejmejo Božjo ^amilostljivost,

13d vss odkupitev — odkupiti — odkupljen.
e Mz 4:2; 5:9.

14a vss krst — krstiti,
krst s potopitvijo.

16a Moz 25:18.
b vss milostljivost.

17a 3 Ne 26:21; 27:3–8;
vss Cerkev Jezusa

Kristusa.

18a vss duhovništvo.

b vss učitelj — učiti.

20a NaZ 15:6; 18:14–16.

21a 3 Ne 11:28–30;

vss prepir.

b Mt 6:22;

NaZ 88:67–68.

c vss enotnost.

22a Moz 5:5–7;

Mz 6:64–68.

23a Moz 13:16–19;

NaZ 59:9–12.

24a Apd 20:33–35;

Moz 27:3–5; Al 1:26.

25a vss čast — častiti — izkazati čast.

26a vss milostljivost.

da se bodo okrepili v Duhu, ker bodo imeli ^bspoznanje o Bogu, da bodo lahko učili z Božjo močjo in polnomočjem.

27 In Alma je spet zapovedal, naj ljudje v cerkvi dajejo od svojega imetja, "vsak glede na to, kar ima; če ima kdo obilneje, naj daje obilneje; in od tega, ki ima malo, naj bi se le malo zahtevalo; in temu, ki nima, bi se moralo dati.

28 In tako naj dajejo od svojega imetja po lastni volji in dobrih željah do Boga, in tistim pomoči potrebnim duhovnikom, da, in vsaki goli duši, ki je potrebovala pomoč.

29 In to jim je rekel, ker mu je Bog zapovedal; in pred Bogom so "hodili pokončno in drug drugemu so ^bdajali tako posvetno kot duhovno glede na svoje potrebe in pomanjkanje.

30 In sedaj se je zgodilo, da je bilo vse to storjeno v Mormonu, da, ob "Mormonovih vodah, v gozdu, ki je bil blizu Mormonovih voda; da, kraj Mormon, Mormonove vode, Mormonov gozd, kako lepi so v očeh teh, ki so tam spoznali svojega Odkupitelja; da, in kako blagoslovljeni so, kajti vekomaj bodo peli v njegovo slavo.

31 In to je bilo storjeno v "mejah dežele, da kralj tega ne bi izvedel.

32 Toda glejte, zgodilo se je, da je kralj, ker je med ljudstvom odkril gibanje, poslal svoje služabnike, da bi jih opazovali. Zato jih je na

dan, ko so se zbrali, da bi slišali Gospodovo besedo, kralj odkril.

33 In sedaj je kralj rekel, da je Alma hujskal ljudi k uporju zoper njega; zato je poslal svojo vojsko, da bi jih pokončala.

34 In zgodilo se je, da so bili Alma in Gospodovo ljudstvo "obveščeni o prihodu kraljeve vojske; zato so vzeli svoje šotore in svoje družine in odšli v divjino.

35 In po številu jih je bilo okrog štiristo in petdeset duš.

19. POGLAVJE

Gideón si prizadeva ubiti kralja Noeta. — Lamanci vdrejo v deželo. — Kralj Noe utrpi smrt v ognju. — Linhi vlada kot podložni kralj. Med letoma 145 in 121 pr. Kr.

In zgodilo se je, da se je kraljeva vojska vrnila, ker je zaman iskala Gospodovo ljudstvo.

2 In sedaj glejte, kraljeve sile so bile majhne, ker so se zmanjšale, in med preostalim ljudstvom se je začel razdor.

3 In manjši del je začel izrekati grožnje kralju in med njimi se je začel velik prepir.

4 In med njimi je bil torej človek, ki mu je bilo ime Gideón, in bil je močan človek in kraljev sovražnik, zato je izvlekel svoj meč in v srdu zaprisegel, da bo kralja ubil.

5 In zgodilo se je, da se je s kraljem bojeval; in ko je kralj videl, da je na tem, da ga bo premagal,

26b vss spoznanje.
27a Apd 2:44–45;
4 Ne 1:3.

29a vss hoditi —
hoditi z Bogom.
b vss blaginja.

30a Moz 26:15.
31a Moz 18:4.
34a Moz 23:1.

je zbežal in tekel in se povzpel na "stolp, ki je bil blizu templja.

6 In Gideón ga je zasledoval in bil na tem, da se povzpne na stolp, da bo kralja ubil, in kralj se je ozrl z očmi naokrog proti šemlonski deželi in glejte, lamanska vojska je bila znotraj deželnih meja.

7 In sedaj je kralj s tesnobo v duši zaklical, rekoč: Gideón, prizanesi mi, kajti Lamanci grede nad nas in pokončali nas bodo; da, pokončali bodo moje ljudstvo.

8 In sedaj kralja ni toliko skrbelo za ljudstvo, kot ga je za svoje lastno življenje; vendar ga je Gideón pustil pri življenju.

9 In kralj je ljudstvu ukazal, naj pred Lamanci zbežijo, in on sam je šel pred njimi, in s svojimi ženskami in s svojimi otroki so zbežali v divjino.

10 In zgodilo se je, da so jih Lamanci zasledovali in jih dohiteli in jih začeli pobijati.

11 Sedaj se je zgodilo, da jim je kralj ukazal, naj vsi možje zapustijo svoje žene in svoje otroke in pred Lamanci zbežijo.

12 Bilo jih je torej veliko, ki jih niso hoteli pustiti, ampak so raje ostali in pomrli z njimi. In ostali so zapustili svoje žene in svoje otroke in zbežali.

13 In zgodilo se je, da so tisti, ki so ostali s svojimi ženami in s svojimi otroki, naročili, naj njihove zale hčere pristopijo in Lamance prosijo, naj jih ne pobijejo.

14 In zgodilo se je, da so se jih

Lamanci usmilili, kajti očarala jih je lepota njihovih žensk.

15 Zato so jih Lamanci pustili pri življenju in jih zajeli in jih odpeljali nazaj v nefijsko deželo in jim dovolili posedovati deželo pod pogoji, da bodo kralja Noeta izročili v roke Lamancev in izročili svoje imetje, in sicer polovico vsega, kar so posedovali, polovico zlata in srebra in vseh svojih dragocenosti, in tako bodo iz leta v leto lamanskemu kralju plačevali dajatev.

16 In med tistimi, ki so jih zajeli, je bil torej eden od kraljevih sinov, ki mu je bilo ime "Limhi.

17 In Limhi si je torej želel, da njegovega očeta ne bi pokončali; vendar Limhiju očetove krivčnosti niso bile neznane, ker je bil sam pravičen človek.

18 In zgodilo se je, da je Gideón v divjino skrivoma poslal može, da bi poiskali kralja in tiste, ki so bili z njim. In zgodilo se je, da so v divjini srečali ljudi, vse, razen kralja in njegovih duhovnikov.

19 V srcu so torej zaprisegli, da se bodo vrnili v nefijsko deželo in da bodo, če so bile njihove žene in njihovi otroci pobiti, in tudi tisti, ki so ostali z njimi, naklepali maščevanje in prav tako pomrli z njimi.

20 In kralj jim je ukazal, naj se ne vračajo; in na kralja so se razjezili in napravili, da mora trpeti, in sicer "smrt v ognju.

21 In bili so na tem, da zgrabijo

tudi duhovnike in jih usmrtijo, ti pa so pred njimi zbežali.

22 In zgodilo se je, da so bili na tem, da se vrnejo v nefijsko deželo in srečali so Gideónove može. In Gideónovi možje so jim povedali o vsem, kar se je zgodilo njihovim ženam in njihovim otrokom; in da so jim Lamanci dovolili, da lahko deželo posedujejo, če bodo Lamancem plačevali dajatev polovice vsega, kar so posedovali.

23 In ljudje so Gideónovim možem povedali, da so kralja ubili in njegovi duhovniki so pred njimi zbežali globlje v divjino.

24 In zgodilo se je, da so se potem, ko so končali z obredom, vrnili v nefijsko deželo, radostni, ker njihove žene in njihovi otroci niso bili pobiti; in Gideónu so povedali, kaj so storili kralju.

25 In zgodilo se je, da jim je lamanski kralj "prisegel, da jih njegovo ljudstvo ne bo pobilo.

26 In tudi Limhi je, ker je bil kraljev sin, ker mu je "ljudstvo predalo kraljestvo, lamanskemu kralju prisegel, da mu bo njegovo ljudstvo plačevalo dajatev, in sicer polovico vsega, kar so posedovali.

27 In zgodilo se je, da je Limhi začel ustanavljati kraljestvo in vzpostavljati mir med svojim ljudstvom.

28 In lamanski kralj je okrog dežele postavil straže, da bi Limhijevo ljudstvo zadržal v deželi, da ne bi mogli oditi v divjino; in svoje straže je vzdrževal z dajatvijo, ki jo je prejemal od Nefijcev.

29 In kralj Limhi je torej imel v svojem kraljestvu nepretrgan mir za razdobje dveh let, da jih Lamanci niso nadlegovali, niti si jih niso prizadevali pokončati.

20. POGlavJE

Noetovi duhovniki ugrabijo nekaj lamanskih hčera. — Lamanci se vojskujejo z Limhijem in njegovim ljudstvom. — Odbijejo napad lamanskih vojská in ti se pomirijo. Med letoma 145 in 123 pr. Kr.

V ŠEMLONU je bil torej kraj, kjer so se lamanske hčere zbirale, da so pele in plesale in se veselile.

2 In zgodilo se je, da se jih je nekoga dne zbralo majhno število, da bi pele in plesale.

3 In ker je bilo torej duhovnike kralja Noeta sram, da bi se vrnili v mesto Nefi, da, in ker so se tudi bali, da bi jih ljudstvo ubilo, zato se niso drznili vrniti k ženam in otrokom.

4 In ker so ostali v divjini in ker so odkrili lamanske hčere, so se potuhnil in jih opazovali;

5 in ko se jih je le nekaj od njih zbralo, da bi plesale, so prišli iz svojih skrivališč in jih zgrabili in jih odpeljali v divjino; da, v divjino so odpeljali štiriindvajset lamanskih hčera.

6 In zgodilo se je, da so se Lamanci, ko so ugotovili, da so njihove hčere izginile, razjezili na Limhijevo ljudstvo, kajti mislili so, da so bili to Limhijevi ljudje.

7 Zato so odposlali svoje čete;

da, celo kralj sam je šel pred svojimi ljudmi; in šli so v nefijsko deželo, da bi pokončali Limhijevo ljudstvo.

8 In Limhi jih je torej odkril s stolpa, odkril je celo vse njihove priprave na vojno; zato je zbral svoje ljudstvo in jim na poljih in v gozdovih postavil zasedo.

9 In zgodilo se je, da so Limhijevi ljudje, ko so se Lamanci približali, iz zasede planili nanje in jih začeli pobijati.

10 In zgodilo se je, da je bitka postala silno huda, kajti bojevali so se kakor levi za svoj plen.

11 In zgodilo se je, da so Limhijevi ljudje začeli preganjati Lamance; vendarle niso bili pol tako številni kakor Lamanci. Toda "bojevali so se za svoje življenje in za svoje žene in za svoje otroke; zato so se trudili in se bojevali kakor zmaji.

12 In zgodilo se je, da so med številnimi mrtvimi našli lamanskega kralja; vendarle ni bil mrtev, ampak je bil ranjen in pustili so ga na tleh, tako naglo so zbežali njegovi ljudje.

13 In prijeli so ga in mu obvezali rane in ga pripeljali pred Limhija in rekli: Glej, tukaj je lamanski kralj; ker je bil ranjen, je padel med mrtve in pustili so ga; in glej, pripeljali smo ga predte; in sedaj nam ga dovoli ubiti.

14 Toda Limhi jim je rekel: Ne boste ga ubili, ampak ga privedite semkaj, da ga bom lahko videl. In

privedli so ga. In Limhi mu je rekel: Kakšen razlog imate, da ste se prišli vojskovat proti mojemu ljudstvu? Glejte, moje ljudstvo ni prelomilo "prisega, ki sem jo sklenil z vami, zakaj bi torej vi prelomili prisego, ki ste jo sklenili z mojim ljudstvom?

15 In sedaj je kralj rekel: Prisego sem prelomil, ker so tvoji ljudje odpeljali hčere mojega ljudstva; zato sem v jezi svojemu ljudstvu naročil, naj se gre vojskovat proti tvojemu ljudstvu.

16 In sedaj Limhi glede te zadeve ni ničesar slišal; zato je rekel: Poizvedel bom med svojim ljudstvom in kdor je to storil, bo usmrčen. Zato je dal med svojim ljudstvom izvesti preiskavo.

17 Ko je torej "Gideón to slišal, je kot kraljevi poveljnik šel in kralju rekel: Prosim te, opusti to in ne poizveduj med tem ljudstvom in jih za to ne obtožuj.

18 Kaj se mar ne spomniš duhovnikov svojega očeta, ki si jih je to ljudstvo prizadevalo pokončati? In ali niso v divjini? In ali niso oni tisti, ki so ukradli lamanske hčere?

19 In sedaj, glej in o tem povej kralju, da bo svojemu ljudstvu povedal, da se bodo glede nas lahko pomirili; kajti glej, že se pripravljajo, da bodo prišli nad nas; in glej tudi, da nas je samo malo.

20 In glej, pridejo s svojo številno vojsko; in če jih kralj ne pomiri glede nas, moramo umreti.

21 Kaj se mar niso "izpolnile

Abinadijeve besede, ki jih je pre-rokoval proti nam — in vse to, ker nismo hoteli prisluhniti Gospodovim besedam in se odvrniti od svojih krivičnosti?

22 In pomirimo torej kralja in izpolnimo prisego, ki smo jo sklenili z njim; kajti bolje je, da smo v suženjstvu, kot da bi izgubili življenje; zato ustavimo tolikšno pre-livanje krvi.

23 In sedaj je Limhi kralju povedal vse glede svojega očeta in "duhovnikov, ki so zbežali v divjino in jim pripisal ugrabitev njihovih hčera.

24 In zgodilo se je, da se je kralj pomiril glede njegovega ljudstva; in rekel jim je: Pojdimo mojim ljudem naproti brez orožja; in s prisego vam zaprisežem, da moji ljudje ne bodo pobili vaših ljudi.

25 In zgodilo se je, da so sledili kralju in šli brez orožja naproti Lamancem. In zgodilo se je, da so se srečali z Lamanci; in lamanski kralj se je priklonil pred njimi in prosil za dobro Limhijevih ljudi.

26 In ko so Lamanci videli Limhijeve ljudi, da so brez orožja, so se jih "usmilili in se pomirili glede njih in se s svojim kraljem v miru vrnili v svojo lastno deželo.

21. POGlavJE

Lamanci udarijo in porazijo Limhijevo ljudstvo. — Limhijevi ljudje srečajo Amona in se spreobrnejo. — Amonu povedo za štiriindvajset

jeredovskih plošč. Med letoma 122 in 121 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da so se Limhi in njegovo ljudstvo vrnili v mesto Nefi in spet v miru začeli prebivati v deželi.

2 In zgodilo se je, da so bili po veliko dneh Lamanci spet podžgani k jezi zoper Nefijce in začeli so prihajati v meje okoliške dežele.

3 Niso se jih torej drznili pobijati zaradi prisega, ki jo je njihov kralj sklenil z Limhijem; ampak so jih udarjali po "licu in nad njimi izvajali oblast; in na hrbet so jim začeli nalagati težka ^bbremena in jih gnati kakor nemega osla —

4 da, vse to je bilo storjeno, da bi se Gospodova beseda izpolnila.

5 In stiske Nefijcev so bile tako velike in ni je bilo poti, po kateri bi se lahko rešili iz njihovih rok, kajti Lamanci so jih obkolili z vseh strani.

6 In zgodilo se je, da je ljudstvo zaradi svojih stisk začelo godrnjati pri kralju; in želeli so nadvladati v bitko. In s pritoževanjem so kralja hudo prizadeli; zato jim je dovolil, naj storijo glede na svoje želje.

7 In spet so se zbrali in si naredili oklepe in šli nad Lamance, da bi jih pregnali iz svoje dežele.

8 In zgodilo se je, da so jih Lamanci premagali in jih potisnili nazaj in številne od njih pobili.

9 In med Limhijevim ljudstvom

23a Moz 19:21, 23.
26a vss sočutje.

21 3a Moz 12:2.
b Moz 12:5.

je bilo torej veliko "žalovanje in objokovanje, vdove so žalovale za možmi, sinovi in hčere so žalovali za očetom in bratje za brati.

10 V deželi je bilo torej silno veliko vdov in iz dneva v dan so glasno klicale, kajti obšel jih je velik strah pred Lamanci.

11 In zgodilo se je, da so njihovi nenehni klici preostalo Limhijevo ljudstvo podžigali k jezi zoper Lamance; in spet so se šli bojevat, toda spet so bili potisnjeni nazaj in utrpeli so velike izgube.

12 Da, šli so vnovič, in sicer v tretje, in trpeli na enak način; in tisti, ki niso bili pobiti, so se spet vrnili v mesto Nefi.

13 In postali so ponižni prav do prahu in se podvrgli jarmu suženjstva in se uklonili, da so jih udarjali in preganjali sem ter tja in bili obteženi glede na želje njihovih sovražnikov.

14 In postali so "ponižni prav do globin ponižnosti; in glasno so klicali k Bogu; da, in sicer so ves dan klicali k svojemu Bogu, da bi jih rešil iz njihovih stisk.

15 In sedaj je bil Gospod zaradi njihovih krivičnosti "počasen v tem, da bi slišal njihov klic; vendar je Gospod njihove klice slišal in je Lamancem počasi mehčal srce, da so jim začeli lajšati bremena; vendarle se Gospodu ni zdelo primerno, da bi jih rešil iz suženjstva.

16 In zgodilo se je, da so v deželi začeli postopoma uspevati in začeli obilneje gojiti žito in drobnico in govedo, da niso trpeli lakote.

17 Bilo je torej veliko število žensk, več kakor je bilo moških; zato je kralj Limhi ukazal, naj vsak moški "namenil za podporo ^bvdov in njihovih otrok, da ne bi pomrli od lakote; in to so storili zaradi velikanskega števila teh, ki so bili pobiti.

18 Limhijevo ljudstvo se je torej držalo v skupini, kolikor je bilo to mogoče, in zavarovali so žito in drobnico;

19 in kralj sam si ni drznil iti zunaj mestnega obzidja, razen če je s seboj vzel stražarje, ker se je bal, da bi morda kako ne padel v roke Lamancev.

20 In naročil je, naj njegovi ljudje opazujejo okoliško deželo, da bi morda kako prijeli tiste duhovnike, ki so zbežali v divjino, ki so ukradli lamanske "hčere in ki so povzročili, da jih je doletela tako velika poguba.

21 Kajti želeli so jih prijeti, da bi jih kaznovali; kajti ponoči so prišli v nefijsko deželo in jim odnesli žito in številne dragocenosti; zato so jim postavili zasedo.

22 In zgodilo se je, da med Lamanci in Limhijevim ljudstvom ni bilo več nemirov prav do časa, ko so v deželo prišli "Amon in njegovi bratje.

9a Moz 12:4.

14a Moz 29:20;
vss ponižnost —
ponižen.

15a Prg 15:29;
Moz 11:23–25;
NaZ 101:7–9.
17a Moz 4:16, 26.

b vss vdova.
20a Moz 20:5.
22a Moz 7:6–13.

23 In ko je bil kralj s svojo stražo zunaj mestnih vrat, je odkril Amona in njegove brate; in ker je predpostavljal, da so Noetovi duhovniki, je zato naročil, naj jih primejo in zvežejo in vržejo v "ječo. In če bi bili Noetovi duhovniki, bi naročil, naj jih usmrtijo.

24 Ko pa je izvedel, da niso, ampak da so njegovi bratje in da so prišli iz zarahemelske dežele, ga je navdala silno velika radost.

25 Kralj Limhi je torej pred Amonovim prihodom poslal "majhno število mož ^biskat zarahemelsko deželo; ampak je niso mogli najti in v divjini so se izgubili.

26 Vendar so našli deželo, ki je bila nekoč poseljena; da, deželo, ki so jo prekrivale gole "kosti; da, deželo, ki je bila nekoč poseljena in ki je bila uničena; in ker so predpostavljali, da je to zarahemelska dežela, so se vrnili v nefijsko deželo in v meje dežele so prispeli ne veliko dni pred Amonovim prihodom.

27 In s seboj so prinesli zapis, in sicer zapis o ljudstvu, čigar kosti so našli; in vgraviran je bil na plošče iz rude.

28 In sedaj je Limhija spet navdala radost, ko je iz Amonovih ust izvedel, da ima kralj Mozija Božji "dar, s katerim lahko tolmači takšne gravure; da, in radostil se je tudi Amon.

29 Vendarle je Amona in njegove brate navdala potrnost, ker

je bilo toliko njihovih bratov pobitih;

30 in tudi ker so kralj Noe in njegovi duhovniki povzročili, da je ljudstvo zagrešilo toliko grehov in krivičnosti zoper Boga; in žalovali so tudi zavoljo Abinadijeve "smrti; in tudi zavoljo ^bodhoda Alma in ljudi, ki so šli z njim, ki so ustanovili Božjo cerkev z Božjo močjo in z vero v besede, ki jih je govoril Abinadi.

31 Da, žalovali so zavoljo njihovega odhoda, kajti niso vedeli, kam so zbežali. Sedaj bi se jim rade volje pridružili, kajti sami so z Bogom sklenili zavezo, da mu bodo služili in izpolnjevali njegove zapovedi.

32 In od Amonovega prihoda je torej kralj Limhi prav tako sklenil zavezo z Bogom, in tudi številni iz njegovega ljudstva, da mu bo služil in izpolnjeval njegove zapovedi.

33 In zgodilo se je, da so se kralj Limhi in številni iz njegovega ljudstva želeli krstiti; toda v deželi ni bilo nikogar, ki bi imel Božje "polnomočje. In Amon je odklonil, da bi to storil, ker se je imel za nevrednega služabnika.

34 Zato se tistikrat niso oblikovali kot cerkev, ampak so čakali na Gospodovega Duha. Želeli so torej postati prav kakor Alma in njegovi bratje, ki so zbežali v divjino.

35 Želeli so se krstiti kot dokaz

23a He 5:21.

25a Moz 8:7.

b Moz 7:14.

26a Moz 8:8.

28a Om 1:20–22;

Moz 28:11–16.

30a Moz 17:12–20.

b Moz 18:34–35.

33a vss polnomočje.

in pričevanje, da so z vsem srcem voljni služiti Bogu; vendar so s časom odlašali; in poročilo o njihovem krstu bo "dano po temle.

36 In sedaj so bile vse misli Amona in njegovih ljudi in kralja Limhija in njegovega ljudstva usmerjene v to, da bi se rešili iz rok Lamancev in iz suženjstva.

22. POGlavJE

Izdelani so načrti, da bi ljudstvo pobegnilo iz lamanskega suženjstva. — Lamance opijejo. — Ljudje pobegnejo, se vrnejo v Zarahemlo in postanejo podložni kralju Moziju. Med letoma 121 in 120 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da sta se Amon in kralj Limhi začela posvetovati z ljudmi, kako naj se rešijo iz suženjstva; in naročila sta celo, naj se zbere vse ljudstvo; in to sta storila, da bi glede zadeve slišala glas ljudstva.

2 In zgodilo se je, da niso mogli najti načina, kako bi se rešili iz suženjstva, razen če bi vzeli svoje ženske in otroke in drobnico in govedo in šotore in odšli v divjino; kajti ker so bili Lamanci tako številni, je bilo za Limhijevo ljudstvo nemogoče, da bi se borili z njimi, misleč, da se bodo iz suženjstva rešili z mečem.

3 Sedaj se je zgodilo, da je Gideón šel in stopil pred kralja in mu rekel: Sedaj, o kralj, doslej si velikokrat prisluhnil mojim besedam, ko smo se borili z našimi brati, Lamanci.

4 In sedaj, o kralj, če me nisi spoznal za nekoristnega služabnika oziroma če si doslej v kakršni koli meri poslušal moje besede in so ti služile, prav tako želim, da bi moje besede poslušal tokrat, in tvoj služabnik bom in to ljudstvo rešil iz suženjstva.

5 In kralj mu je dovolil govoriti. In Gideón mu je rekel:

6 Pomisli na izhod zadaj v zidu, zadaj na zadnji strani mesta. Lamanci, oziroma lamanski stražarji, so ponoči pijani; zato med vse to ljudstvo razpošljimo razglas, naj zberejo svojo drobnico in govedo, da jih bodo ponoči odpeljali v divjino.

7 In glede na tvoj ukaz bom šel in Lamancem plačal zadnjo dajatev v vinu in pijani bodo; in ko bodo pijani in bodo pospali, bomo šli skozi skriti prehod na levi strani njihovega tabora.

8 Tako bomo s svojimi ženskami in s svojimi otroki, s svojo drobnico in s svojim govedom odšli v divjino; in potovali bomo okrog šilomske dežele.

9 In zgodilo se je, da je kralj prisluhnil Gideónovim besedam.

10 In kralj Limhi je naročil, naj njegovo ljudstvo zbere svojo drobnico; in Lamancem je poslal dajatev v vinu; in tudi več vina jim je poslal za darilo; in brez zadržka so pili vino, ki jim ga je poslal kralj Limhi.

11 In zgodilo se je, da je ljudstvo kralja Limhija z drobnico in govedom ponoči odšlo v divjino

in v divjini so šli okrog šilomske dežele in zavili v smeri proti zarahemelski deželi in vodili so jih Amon in njegovi bratje.

12 In s seboj v divjino so vzeli vse svoje zlato in srebro in svoje dragocenosti, ki so jih lahko nesli, in tudi živež; in nadaljevali so s potovanjem.

13 In potem ko so bili v divjini veliko dni, so prispeli v zarahemelsko deželo in se pridružili Mozijevemu ljudstvu in postali njegovi podaniki.

14 In zgodilo se je, da jih je Mozija sprejel z radostjo; in sprejel je tudi njihove ^azapise in tudi ^bzapise, ki jih je našlo Limhijevo ljudstvo.

15 In sedaj se je zgodilo, da so Lamanci, ko so odkrili, da je Limhijevo ljudstvo ponoči odšlo iz dežele, v divjino poslali vojsko, da bi jih zasledovala;

16 in potem ko so jih zasledovali dva dni, niso več mogli slediti njihovim sledem; zato so se v divjini izgubili.

Poročilo o Almu in Gospodovem ljudstvu, ki jih je ljudstvo kralja Noeta pregnalo v divjino.

Obsega 23. in 24. poglavje.

23. POGlavJE

Alma noče biti kralj. — Služi kot véliki duhovnik. — Gospod kara svoje ljudstvo in Lamanci osvojijo

helamsko deželo. — Amulon, voditelj hudobnih duhovnikov kralja Noeta, vlada v podložnosti laman-skemu vladarju. Med letoma 145 in 121 pr. Kr.

KER je torej Gospod Alma posvaril, da bodo nadnje prišle čete kralja Noeta, in ker je to razglasil svojemu ljudstvu, zato so zbrali svojo drobnico in vzeli nekaj žita in pred četami kralja Noeta odšli v divjino.

2 In Gospod jih je okreplil, da jih ljudje kralja Noeta niso mogli dohiteti in pokončati.

3 In v divjini so bili na begu osem dni.

4 In prišli so v deželo, da, in sicer v zelo lepo in prijetno deželo, deželo čiste vode.

5 In postavili so si šotore in začeli obdelovati zemljo in začeli graditi zgradbe; da, bili so marljivi in so silno delali.

6 In ljudstvo si je želelo, da bi bil Alma njihov kralj, kajti ljudstvo ga je imelo rado.

7 Toda rekel jim je: Glejte, ni dobro, da bi imeli kralja; kajti tako govori Gospod: "Ne cenite enega mesa nad drugim oziroma človek naj ne misli, da je več kot drugi; zato vam povem, da ni dobro, da bi imeli kralja.

8 Če pa bi bilo mogoče, da bi vselej imeli pravične može za kralje, bi bilo za vas dobro, da bi imeli kralja.

9 Toda spomnite se "krivičnosti

kralja Noeta in njegovih duhovnikov; in jaz sam sem se ^bujel v past in sem naredil veliko tega, kar je bilo nagnusno v Gospodovih očeh, kar je povzročilo, da sem se grenko kesal;

10 vendar je po hudi ^astiski Gospod slišal moje klice in odgovoril na moje molitve in me napravil za orodje v svojih rokah, da sem jih ^btoliko od vas privedel k spoznani o njegovi resnici.

11 Vendar se s tem ne ponašam, kajti nisem vreden, da bi se ponašal.

12 In sedaj vam povem, kralj Noe vas je zatiral in njemu in njegovim duhovnikom ste bili za sužnje in privedli so vas v krivičnost; zato ste bili zvezani z ^avezmi krivičnosti.

13 In ker ste bili torej z Božjo močjo rešeni iz teh spon; da, in sicer iz rok kralja Noeta in njegovega ljudstva in tudi iz spon krivičnosti, prav tako želim, da bi bili ^astanovitni v ^bsvobodi, s katero ste bili osvobojeni, in da ^cno benemu človeku ne zaupate, da bi vam bil za kralja.

14 In prav tako nikomur ne zapujate, da bi vam bil za ^aučitelja niti za duhovnega služabnika, če ni Božji človek, ki hodi po njegovih poteh in izpolnjuje njegove zapovedi.

15 Tako je Alma svoje ljudstvo učil, naj vsak ^aljubi svojega bližnjega kakor samega sebe, naj med njimi ne bo ^bprepira.

16 In sedaj, Alma je bil njihov ^avéliki duhovnik, ker je bil ustanovitelj njihove cerkve.

17 In zgodilo se je, da ni nihče drugače prejel ^apolnomočja za pridiganje oziroma za poučevanje, kakor po njem, od Boga. Zato je posvetil vse duhovnike in vse učitelje; in nikogar ni posvetil, če ni bil pravičen mož.

18 Zato so bdeli nad svojim ljudstvom in so jih ^ahranili s tem, kar zadeva pravičnost.

19 In zgodilo se je, da so v deželi začeli silno uspevati; in deželo so imenovali Helam.

20 In zgodilo se je, da so se v helamski deželi silno množili in uspevali; in zgradili so mesto, ki so ga imenovali mesto Helam.

21 Vendar se Gospodu zdi prav ^akarati svoje ljudstvo; da, preizkusi jih v ^bpotrpežljivosti in v veri.

22 Vendar — kdor ^azaupa vanj, ta bo poslednji dan ^bpovzdignjen. Da, in tako je bilo s tem ljudstvom.

23 Kajti glejte, pokazal vam bom, da so bili zaslužnjeni in nihče drug jih ni mogel rešiti kakor samo Gospod, njihov Bog, da, in sicer Abrahamov in Izakov in Jakobov Bog.

9b Moz 17:1–4.

10a NaZ 58:4.

b Moz 18:35.

12a 2 Ne 28:19–22.

13a Gal 5:1.

b vss svoboda — svoboden.

c Moz 29:13.

14a Moz 18:18–22.

15a vss ljubezen.

b 3 Ne 11:28–29.

16a Moz 26:7.

17a vss duhovništvo; polnomočje.

18a 1 Tim 4:6.

21a He 12:3;

NaZ 98:21;

vss karanje — karati.

b vss potrpežljivost.

22a vss zaupanje.

b 1 Ne 13:37.

24 In zgodilo se je, da jih je rešil in jim pokazal svojo veliko moč in velika je bila njihova radost.

25 Kajti glejte, zgodilo se je, da je bila, ko so bili v helamski deželi, da, v mestu Helam, ko so obdelovali okoliško zemljo, glejte, lamanska vojska v mejah dežele.

26 Sedaj se je zgodilo, da so Almovi bratje zbežali s svojih polj in se zbrali v mestu Helam; in ob pogledu na Lamance so se zelo prestrašili.

27 Alma pa je šel in stopil mednje in jih opomnil, naj ne bodo prestrašeni, ampak naj pomnijo Gospoda, svojega Boga, in rešil jih bo.

28 Zato so pomirili svoje strahove in začeli klicati h Gospodu, da bi Lamancem omehčal srce, da bi prizanesli njim in njihovim ženam in njihovim otrokom.

29 In zgodilo se je, da je Gospod Lamancem omehčal srce. In Alma in njegovi bratje so šli in se izročili v njihove roke; in Lamanci so zavzeli helamsko deželo.

30 Lamanske čete, ki so sledile ljudstvu kralja Limhija, so se torej za veliko dni izgubile v divjini.

31 In glejte, tiste duhovnike kralja Noeta so našli na kraju, ki so ga imenovali Amulon; in začeli so posedovati amulonsko deželo in začeli so obdelovati zemljo.

32 Voditelju tistih duhovnikov je bilo torej ime Amulon.

33 In zgodilo se je, da je Amulon prosil pri Lamancih; in poslal je tudi njihove žene, ki so bile

lamanske "hčere, da bi prosile pri svojih bratih, da jim ne bi pokončali mož.

34 In Lamanci so se "usmilili Amulona in njegovih bratov in jih zaradi njihovih žena niso pokončali.

35 In Amulon in njegovi bratje so se pridružili Lamancem in potovali so v divjini in iskali nefijsko deželo, ko so odkrili helamsko deželo, ki so jo posedovali Alma in njegovi bratje.

36 In zgodilo se je, da so Lamanci Almu in njegovim bratom obljubili, da jih bodo, če jim bodo pokazali pot, ki vodi v nefijsko deželo, pustili pri življenju in jim naklonili svobodo.

37 Ko pa jim je Alma pokazal pot, ki je vodila v nefijsko deželo, Lamanci niso držali obljube, ampak so okrog helamske dežele postavili "stražarje nad Almom in njegovimi brati.

38 In preostali so šli v nefijsko deželo; in del njih se je vrnil v helamsko deželo in s seboj so pripeljali tudi žene in otroke stražarjev, ki so jih pustili v deželi.

39 In lamanski kralj je Amulonu dovolil, naj bo kralj in vladar svojemu ljudstvu, ki je bilo v helamski deželi; vendar ni imel moči storiti ničesar, kar bi bilo v nasprotju z voljo lamanskega kralja.

24. POGLAVJE

Amulon preganja Alma in njegovo ljudstvo. — Usmrtili jih bodo, če

bodo molili. — Gospod napravi, da se jim bremena zdijo lahka. — Reši jih iz suženjstva in vrnejo se v Zarahemlo. Med letoma 145 in 120 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da si je Amulon pridobil naklonjenost v očeh lamanskega kralja; zato je lamanski kralj dovolil, da bodo on in njegovi bratje določeni za učitelje nad ljudstvom, da, in sicer nad ljudstvom, ki je bilo v šemlonski deželi in v šilomski deželi in v amulonski deželi.

2 Kajti Lamanci so zavzeli vse te dežele; zato je lamanski kralj vsem tem deželam določil kralje.

3 In lamanskemu kralju je bilo torej ime Laman in imenoval se je po očetovem imenu; in zato so ga klicali kralj Laman. In bil je kralj številnega ljudstva.

4 In Amulonove brate je določil za učitelje v vsaki deželi, ki jo je posedovalo njegovo ljudstvo; in tako se je med vsem lamanskim ljudstvom začelo poučevati nefijski jezik.

5 In bili so ljudstvo, prijateljsko med seboj, vendar Boga niso poznali, niti jih Amulonovi bratje niso ničesar učili o Gospodu, njihovem Bogu, niti o Mojzesovi postavi, niti jih niso učili Abinadijevih besed;

6 ampak so jih poučevali, naj ohranjajo zapise in da bi drug drugemu pisali.

7 In tako so Lamanci začeli

bogateti in med seboj so začeli trgovati in postajati uspešni in postali so prekanjeno in modro ljudstvo glede na modrost sveta, da, zelo prekanjeno ljudstvo, ki se je radostilo v vsakovrstnih hudobijah in pljenju, razen med lastnimi brati.

8 In sedaj se je zgodilo, da je Amulon nad Almom in njegovimi brati začel izvajati "oblast in ga začel preganjati in naročil svojim otrokom, naj preganjajo njihove otroke.

9 Kajti Amulon je vedel, da je bil Alma "eden od kraljevih duhovnikov in da je bil tisti, ki je verjel Abinadijevim besedam in katerega so napodili izpred kralja in zato je bil nanj besen; kajti podložen je bil kralju Lamanu, vendarle je izvajal oblast nad njimi in jim nalagal ^btežka dela in nad njimi postavil priganjače.

10 In zgodilo se je, da so bile njihove stiske tako velike, da so začeli glasno klicati k Bogu.

11 In Amulon jim je ukazal naj ustavijo svoje klice; in nad njimi je postavil stražarje, da so jih opazovali, da bo, kogar bi dobili klicati k Bogu, usmrčen.

12 In Alma in njegovo ljudstvo niso dvigali glasu h Gospodu, svojemu Bogu, ampak so mu "izlili srce; in poznal je misli njihovega srca.

13 In zgodilo se je, da je v njihovih stiskah k njim prišel Gospodov glas, rekoč: Dvignite glavo

24 8a NaZ 121:39.

9a Moz 17:1-4; 23:9.

b Moz 21:3-6.

12a vss molitev.

in bodi vam v veliko uteho, kajti vem za zavezo, ki ste jo sklenili z menoj; in zavezal se bom s svojim ljudstvom in jih rešil iz suženjstva.

14 In olajšal bom tudi bremena, ki so vam naložena na ramena, da jih sploh ne boste čutili na svojem hrbtu, in sicer ko ste v suženjstvu; in to bom storil, da mi boste odslej za "priče in da boste zagotovo vedeli, da jaz, Gospod Bog, obiščem svoje ljudstvo v njihovih ^bstiskah.

15 In sedaj se je zgodilo, da so bremena, ki so bila naložena Almu in njegovim bratom, postala lahka; da, Gospod jih je "okrepil, da so ^bbremena lahko prenašali z lahkoto in vsej Gospodovi volji so se podvrgli vedro in s "potrpežljivostjo.

16 In zgodilo se je, da je bila njihova vera in njihova potrpežljivost tako velika, da je k njim spet prišel Gospodov glas, rekoč: Bodi vam v veliko uteho, kajti jutri vas bom rešil iz suženjstva.

17 In Almu je rekel: Šel boš pred tem ljudstvom in jaz bom šel s teboj in to ljudstvo rešil iz "suženjstva.

18 Sedaj se je zgodilo, da so Alma in njegovo ljudstvo ponoči zbrali svojo drobnico in tudi svoje žito; da, in sicer, drobnico so zbirali vso noč.

19 In zjutraj je Gospod napravil, da je nad Lamance prišel "trden

spanec, da, in vsi priganjači so globoko spali.

20 In Alma in njegovo ljudstvo so odšli v divjino; in ko so potovali ves dan, so si v dolini postavili šotore in dolino so poimenovali Alma, ker jih je on vodil na poti po divjini.

21 Da, in v dolini Alma so Bogu izlili "zahvalo, ker je bil z njimi milosten in jim je olajšal bremena in jih je rešil iz suženjstva; kajti bili so v suženjstvu in nihče drug jih ni mogel rešiti kakor samo Gospod, njihov Bog.

22 In zahvalili so se Bogu, da, vsi njihovi možje in vse njihove ženske in vsi njihovi otroci, ki so že govorili, so povzdignili svoj glas v slavljenju svojemu Bogu.

23 In sedaj je Gospod Almu rekel: Podvizaj se in pojdite ti in to ljudstvo iz te dežele, kajti Lamanci so se prebudili in te zasledujejo; zato pojdi iz te dežele in Lamance bom ustavil v tej dolini, da ne bodo še naprej zasledovali tega ljudstva.

24 In zgodilo se je, da so odšli iz doline in se odpravili na pot v divjino.

25 In potem ko so bili v divjini dvanajst dni, so prispeli v zarahemsko deželo; in kralj Mozija jih je prav tako sprejel z radostjo.

25. POGLAVJE

Mulekovi potomci v Zarahemli

14a vss priča — pričevati.

b vss nadloga.

15a Mt 11:28–30.

b Al 31:38; 33:23.

c NaZ 54:10;

vss potrpežljivost.

17a vss ujetništvo.

19a 1 Sam 26:12.

21a vss zahvala —

zahvaljevanje.

postanejo Nefijci. — Izvedo o Almovem in o Zenifovem ljudstvu. — Alma krsti Limhija in vse njegovo ljudstvo. — Mozija pooblasti Alma, da ustanovi Božjo Cerkev. Okrog leta 120 pr. Kr.

IN sedaj je kralj Mozija naročil, naj se zbere vse ljudstvo.

2 Sedaj ni bilo toliko Nefijevih otrok oziroma toliko tistih, ki so bili Nefijevi potomci, kot je bilo "ljudstva Zarahemla, ki je bil ^bMulekov potomec, in tistih, ki so šli z njim v divjino.

3 In Nefijevega ljudstva in zarahemelskega ljudstva ni bilo toliko, kot je bilo Lamancev; da, niti pol tako številni niso bili.

4 In sedaj se je zbralo vse Nefijevo ljudstvo in tudi vse zarahemelsko ljudstvo in zbrali so se v dveh skupinah.

5 In zgodilo se je, da je Mozija svojemu ljudstvu bral in dal brati Zenifove zapise; da, bral je zapise Zenifovega ljudstva od časa, ko so zapustili zarahemelsko deželo, dokler se niso spet vrnili.

6 In prebral je tudi poročilo o Almu in njegovih bratih in o vseh njihovih stiskah od časa, ko so zapustili zarahemelsko deželo, do časa, ko so se spet vrnili.

7 In sedaj, ko je Mozija zapise prenehal brati, je njegovo ljudstvo, ki je ostalo v deželi, zajelo čudenje in osuplost.

8 Kajti niso vedeli, kaj naj si

mislijo; kajti ko so videli tiste, ki so bili rešeni "iz suženjstva, jih je navdala silno velika radost.

9 In spet, ko so pomislili na svoje brate, ki so jih Lamanci pobili, jih je navdala potrnost in potočili so celo veliko solza potrtosti.

10 In spet, ko so pomislili na neposredno Božjo dobroto in njegovo moč, da je Alma in njegove brate rešil iz rok Lamancev in iz suženjstva, so dvignili svoj glas in se Bogu zahvalili.

11 In spet, ko so pomislili na Lamance, ki so bili njihovi bratje, o njihovem grešnem in omadeževanem stanju, sta jih navdala "bolečina in tesnoba glede blaginje njihovih ^bduš.

12 In zgodilo se je, da so bili tisti, ki so bili otroci Amulona in njegovih bratov, ki so si za žene vzeli lamanske hčere, nezadovoljni z ravnanjem svojih očetov in se niso več hoteli imenovati z očetovim imenom, zato so prevzeli Nefijevo ime, da bi se imenovali Nefijevi otroci in bili prišteti med tiste, ki so se imenovali Nefijci.

13 In vse zarahemelsko ljudstvo je bilo torej "prišteto k Nefijcem in to zato, ker se kraljestvo ni predalo nikomur drugemu kakor tistim, ki so bili Nefijevi potomci.

14 In sedaj se je zgodilo, da si je Mozija, ko je ljudstvu prenehal govoriti, želel, naj ljudstvu govori tudi Alma.

15 In Alma jim je govoril, ko so

25 2a Om 1:13–19.

b He 6:10;
vss Mulek.

8a Moz 22:11–13.

11a Moz 28:3–4;
Al 13:27.

b vss duša, vrednost duš.
13a Om 1:19.

bili zbrani v velike skupine, in šel je od ene skupine do druge, pridigajoč ljudstvu kesanje in vero v Gospoda.

16 In opominjal je Limhijevo ljudstvo in svoje brate, vse te, ki so bili rešeni iz suženjstva, naj pomnijo, da je bil Gospod tisti, ki jih je rešil.

17 In zgodilo se je, da se je, potem ko je Alma ljudi poučeval veliko tega in ko jim je prenehal govoriti, kralj Limhi želel krstiti; in krstiti se je želelo tudi vse njegovo ljudstvo.

18 Zato je šel Alma v vodo in jih "krstil; da, krstil jih je tako, kakor je v ^bMormonovih vodah krstil svoje brate; da, in toliko, kolikor jih je krstil, jih je pripadalo Božji cerkvi; in to zaradi njihovega verovanja v Almove besede.

19 In zgodilo se je, da je kralj Mozija Almu dovolil, da lahko po vsej zarahemelski deželi ustanavlja cerkve; in dal mu je "moč, da v vsaki cerkvi posveti duhovnike in učitelje.

20 To je bilo torej storjeno, ker je bilo toliko ljudi, da jih en učitelj ni mogel vseh voditi; niti niso mogli vsi na enem zborovanju slišati Božje besede;

21 zato so se zbirali v različnih skupinah, ki so se imenovale cerkev; vsaka cerkev je imela svoje duhovnike in svoje učitelje in vsak duhovnik je besedo pridigal, kakor mu je bila predana po Almovih ustih.

22 In tako so bile, navkljub številnim cerkvam, vse ena "cerkev, da, in sicer Božja cerkev; kajti v vseh cerkvah se ni pridigalo drugega kakor kesanje in vero v Boga.

23 In v zarahemelski deželi je bilo torej sedem cerkva. In zgodilo se je, da se je, kdor je želel prevzeti Kristusovo "ime oziroma Božje, pridružil Božjim cerkvam;

24 in imenovali so se Božje "ljudstvo. In Gospod je nanje razlil svojega Duha in bili so blagoslovljeni in v deželi so uspevali.

26. POGlavJE

Neverniki v greh zapeljejo veliko članov Cerkve. — Almu je obljubljeno večno življenje. — Tisti, ki se pokesajo in se krstijo, dosežejo odpuščanje. — Članom Cerkve, ki so v grehu, ki se pokesajo in priznajo Almu in Gospodu, bo odpuščeno; sicer ne bodo prišteti med ljudi v Cerkvi. Med letoma 120 in 100 pr. Kr.

SEDAJ se je zgodilo, da jih je bilo veliko od odraščajočega rodu, ki niso mogli razumeti besed kralja Benjamina, ker so bili v času, ko je govoril svojemu ljudstvu, majhni otroci; in niso verjeli v izročilo svojih očetov.

2 Niso verjeli, kar je bilo rečenega glede vstajenja mrtvih, niti niso verjeli glede Kristusovega prihoda.

3 In zaradi svoje nevere torej

18a Moz 21:35.
b Moz 18:8–17.
19a vss duhovništvo.

22a Moz 18:17.
23a vss Jezus Kristus,
prevzeti ime Jezusa

Kristusa.
24a vss zaveza.

niso mogli "razumeti Božje besede; in postali so trdosrčni.

4 In niso se hoteli krstiti; niti se niso hoteli pridružiti cerkvi. In glede na svojo vero so bili ločeno ljudstvo in taki so ostali vse od tlej, in sicer v svojem "mesenem in grešnem stanju; kajti niso hoteli klicati h Gospodu, svojemu Bogu.

5 In v Mozijevi vladavini torej niso bili pol tako številni kot Božje ljudstvo, ampak so zaradi "razprtij med brati postali številnejši.

6 Kajti zgodilo se je, da so z la-skavimi besedami zavedli veliko teh, ki so bili v cerkvi, in so povzročili, da so ti veliko grešili; zato je postalo potrebno, da je cerkev "opominjala tiste, ki so grešili, ki so bili v cerkvi.

7 In zgodilo se je, da so jih privedli pred duhovnike in duhovnikom so jih izročili učitelji; in duhovniki so jih privedli pred Alma, ki je bil "véliki duhovnik.

8 Kralj Mozija je torej Almu podelil polnomočje nad cerkvijo.

9 In zgodilo se je, da Alma ni vedel glede njih; zoper njih pa je bilo veliko prič; da, ljudje so stali in obilo pričevali o njihovi krivičnosti.

10 V cerkvi se torej prej ni zgodilo nič takšnega; zato je bil Alma v duhu nemiren in je naročil, naj jih privedejo pred kralja.

11 In kralju je rekel: Glej, tukaj jih je veliko, ki smo jih privedli predte, ki so jih bratje obtožili, da, in zalotili so jih pri raznolikih krivičnostih. In svojih krivičnosti se ne kesajo; zato smo jih privedli predte, da jim boš lahko sodil glede na njihove zločine.

12 Toda Kralj Mozija je Almu rekel: Glej, jaz jim ne sodim; zato jih "izročam v tvoje roke, da jim boš sodil.

13 In sedaj je bil Almov duh spet nemiren; in šel je in Gospoda vprašal, kaj naj napravi glede te zadeve, kajti bal se je, da bi v Božjih očeh ne napravil nápak.

14 In zgodilo se je, da je potem, ko je Bogu izlil vso svojo dušo, k njemu prišel Gospodov glas, rekoč:

15 Blagor ti, Alma, in blagor tistim, ki so se krstili v Mormonovih "vodah. Blagor ti zaradi tvoje silne ^bvere v same besede mojega služabnika Abinadija.

16 In blagoslovljeni so zaradi svoje silne vere v same besede, ki si jim jih govoril.

17 In blagoslovljen si, ker si med tem ljudstvom ustanovil "cerkev; in utrdil jih bom in moje ljudstvo bodo.

18 Da, blagor temu ljudstvu, ki je voljno nositi moje "ime, kajti z mojim imenom se bodo imenovali; in moi so.

26 3a vss razumevanje.

4a vss naravni človek.

5a vss odpad —
odpadništvo;
prepir.

6a Al 5:57–58; 6:3;

vss svarilo — svariti.

7a Moz 29:42.

12a NaZ 42:78–93.

15a Moz 18:30.

b Moz 17:2;

vss vera.

17a Moz 25:19–24.

18a Moz 1:11; 5:8;

vss Jezus Kristus,
prevzeti ime Jezusa
Kristusa.

19 In ker si me vprašal glede prestopnika, si blagoslovljen.

20 Moj služabnik si in s teboj se zavezujem, da boš imel "večno življenje; in služil mi boš in šel v mojem imenu in boš zbral moje ovce.

21 In ta, ki bo slišal moj glas, bo moja "ovca; in tega boš sprejel v cerkev in tega bom sprejel tudi sam.

22 Kajti glej, to je moja cerkev; kdor se bo "krstil, se bo krstil v kesanje. In kogar boš sprejel, bo verjel v moje ime; in temu bom rade volje ^bodpustil.

23 Kajti jaz sem ta, ki "prevzema grehe sveta; kajti jaz sem ta, ki jih je ^bustvaril; in jaz sem ta, ki temu, ki verjame do konca, zagotovi mesto na moji desnici.

24 Kajti glej, v mojem imenu so poklicani; in če me bodo "poznali, bodo vstali in bodo za večno imeli mesto na moji desnici.

25 In zgodilo se bo, da bodo takrat, ko bo zatrobila "druga trobenta, tisti, ki me niso nikoli ^bpoznali, vstali in stopili predme.

26 In takrat bodo vedeli, da sem jaz Gospod, njihov Bog, da sem njihov Odkupitelj; ampak ne bodo hoteli biti odkupljeni.

27 In takrat jim bom priznal, da jih nisem nikoli "poznal; in ^bodšli bodo v "večni ogenj, pripravljen za hudiča in njegove anjele.

28 Zato ti povem, da tega, ki ne bo hotel "slišati mojega glasu, tega ne boš sprejel v mojo cerkev, kajti njega poslednji dan ne bom sprejel.

29 Zato ti pravim: Pojdi; in kdor se pregreši zoper mene, temu boš "sodil ^bglede na grehe, ki jih je zagrešil; in če bo svoje grehe "priznal pred teboj in menoj in se "pokesal z iskrenim srcem, temu boš "odpustil in prav tako mu bom odpustil sam.

30 Da, in "kolikor krat se bo moje ljudstvo ^bpokesalo, tolikor krat jim bom odpustil njihove prestopke zoper mene.

31 In tudi vi drug drugemu "odpuščajte svoje prestopke; kajti resnično vam pravim, ta, ki svojemu bližnjemu ne odpusti prestopkov, ko reče, da se kesa, ta si je nakoopal obsodbo.

32 Sedaj ti pravim: Pojdi; in kdor se svojih grehov ne bo pokesal, ta ne bo prištet med moje ljudstvo; in to boste odslej izpolnjevali.

33 In zgodilo se je, ko je Alma te besede slišal, jih je zapisal, da bi jih

20a vss imenovanje;
izvoljen — izvoljeni;
večno življenje.

21a vss dobri Pastir.

22a 2 Ne 9:23;

vss krst — krstiti.

b vss odpustiti;
odpuščanje grehov.

23a vss Odkupitelj.

b vss ustvariti.

24a Jn 17:3.

25a NaZ 88:99, 109.

b NaZ 76:81–86.

27a Mt 7:21–23.

b Lk 13:27.

c NaZ 76:43–44.

28a 2 Ne 9:31;

NaZ 1:14.

29a vss sodba — soditi.

b vss odgovornost —

odgovoren.

c 3 Ne 1:25;

vss priznanje —
priznati.

d vss kesanje —
kesati se.

e vss odpustiti.

30a Mor 6:8.

b Ezk 33:11, 15–16;

Apd 3:19–20;

Moz 29:19–20.

31a 3 Ne 13:14–15;

NaZ 64:9–10.

imel in da bi ljudstvu te cerkve sodil glede na Božje zapovedi.

34 In zgodilo se je, da je Alma šel in sodil tistim, ki so jih zalotili pri krivičnosti, glede na Gospodovo besedo.

35 In kdor se je svojih grehov pokesal in jih "priznal, tega so prišteli med ljudi v cerkvi;

36 in ti, ki svojih grehov niso priznali in se svojih krivičnosti niso pokesali, ti niso bili prišteti med ljudi v cerkvi in njihova imena so bila "izbrisana.

37 In zgodilo se je, da je Alma upravljal vse cerkvene zadeve; in spet je napočil mir in v cerkvenih zadevah so začeli silno uspevati in budno hoditi pred Bogom, veliko so jih sprejeli in veliko krstili.

38 In sedaj, vse to so storili Alma in njegovi sodelavci, ki so bdeli nad cerkvijo in hodili v vsej marljivosti in v vsem učili Božjo besedo in trpeli vsakovrstne stiske, ker so jih preganjali vsi tisti, ki niso pripadali Božji cerkvi.

39 In opominjali so brate; in tudi sami so bili "opominjani, vsak z Božjo besedo glede na svoje grehe oziroma glede na grehe, ki jih je zagrešil, in Bog jim je zapovedal, naj^b molijo brez prestanka in se za vse^c zahvaljujejo.

27. POGlavJE

Mozija prepove preganjanje in zah-

teva enakost. — Alma mlajši in štirje Mozijevi sinovi si prizadevajo uničiti Cerkev. — Prikaže se angel in jim zapove, naj prenehajo s svojim hudobnim početjem. — Alma onemi. — Vse človeštvo se mora ponovno roditi, da bo doseglo odrešitev. — Alma in Mozijevi sinovi razglašajo vesele novice. Med letoma 100 in 92 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da so preganjanja, ki so jih neverniki prizadejali cerkvi, postala tako huda, da je cerkev glede zadeve začela godrnjati in se pritoževati svojim voditeljem; in pritožili so se Almu. In Alma je primer predložil kralju Moziju. In Mozija se je posvetoval s svojimi duhovniki.

2 In zgodilo se je, da je kralj Mozija po vsej okoliški deželi razposlal razglas, da noben nevernik ne sme "preganjati nobenega od teh, ki so pripadali Božji cerkvi.

3 In vsem cerkvam je bilo strogo zapovedano, naj med njimi ne bo preganjanj, naj bo med vsemi ljudmi "enakost;

4 naj niti ponosu ne ošabnosti ne dovolijo, da bi jim skalila "mir; naj vsak svojega bližnjega^b ceni kakor samega sebe in za svoje preživljanje dela s svojimi lastnimi rokami.

5 Da, in vsi njihovi duhovniki in učitelji naj za svoje preživljanje "delajo s svojimi lastnimi rokami v vseh primerih, razen v boleznih

35a vss priznanje — priznati.

36a 2 Mz 32:33; Al 1:24; vss izobčenje; knjiga življenja.

39a vss svarilo — svariti.
b 2 Ne 32:8–9.

c vss zahvala — zahvaljevanje.
27 2a vss preganjanje —

preganjati.

3a Moz 23:7; 29:32.

4a vss mir.

b vss ceniti.

5a Moz 18:24, 26.

oziroma v velikem pomanjkanju; in ker so to delali, so imeli obilje Božje ^bmilostljivosti.

6 In v deželi je spet napočil velik mir; in ljudje so postajali zelo številni in razkropili so se po obliču zemlje, da, na sever in na jug, na vzhod in na zahod, in so na vseh straneh dežele gradili velika mesta in vasi.

7 In Gospod jih je obiskoval in jih napravil uspešne in postali so številno in premožno ljudstvo.

8 Mozijevi sinovi so bili torej prišteti med nevernike; in prav tako je bil mednje prištet eden od Almovih ^asinov, ki se je po očetu imenoval Alma; vendar je postal zelo hudoben in ^bmalikovalski človek. In bil je človek veliko besed in je ljudem govoril zelo laskavo; zato je zapeljal veliko ljudi, da so delali takšne krivičnosti kakor on.

9 In postal je velika ovira za uspevanje Božje cerkve; in ^akradel je srca ljudi; in med ljudmi je povzročal številne razprtije; in Božjemu sovražniku je dajal možnost, da je nad njimi izvajal svojo moč.

10 In sedaj se je zgodilo, da se je, medtem ko je hodil naokrog, da bi uničil Božjo cerkev, kajti z Mozijevimi sinovi je skrivoma hodil naokrog, prizadevajoč si uničiti cerkev in Gospodovo ljudstvo speljati na kriva pota, kar je bilo v nasprotju z Božjimi zapovedmi oziroma celo s kraljevimi —

11 in kakor sem vam rekel, ko so hodili naokrog, ^aupirajoč se Bogu, glejte, se jim je ^bprikazal Gospodov ^cangel; in spustil se je kakor v oblaku; in govoril je kakor z glasom groma, kar je povzročilo, da se je zatresla zemlja, na kateri so stali;

12 in tako velika je bila njihova osuplost, da so popadali na zemljo in niso razumeli besed, ki jim jih je govoril.

13 Vendar je spet zaklical, rekoč: Alma, vstani in stopi naprej, kajti zakaj preganjaš Božjo cerkev? Kajti Gospod je rekel: ^a“To je moja cerkev in jaz jo bom ustanovil; in nič je ne bo zrušilo, razen prestopništva mojega ljudstva.

14 In spet, angel je rekel: Glej, Gospod je slišal ^amolitve svojega ljudstva in tudi molitve svojega služabnika, Alma, ki je tvoj oče; kajti molil je z veliko vere glede tebe, da bi te privedel k spoznanju resnice; kajti s tem namenom sem torej prišel, da te prepričam o Božji moči in polnomočju, da bodo ^bmolitve njegovih služabnikov lahko odgovorjene glede na njihovo vero.

15 In sedaj glej, mar lahko spodbijaš Božjo moč? Kajti glej, mar moj glas ne zatrese zemlje? In mar me prav tako ne vidiš pred seboj? In poslal me je Bog.

16 Sedaj ti pravim: Pojdi in se spomni ujetništva svojih očetov v helamski deželi in v nefijski

5b vss milostljivost.

8a vss Alma, Almov sin.

b vss malikovanje.

9a 2 Sam 15:1–6.

11a vss upor — uporništvo.

b Apd 9:1–9;

Al 8:15.

c vss angeli.

13a vss Jezus Kristus,
glava Cerkve.

14a Al 10:22.

b Mrm 9:36–37.

deželi; in spomni se, kako velike stvari je naredil zanje; kajti bili so v suženjstvu in "rešil jih je. In sedaj ti pravim, Alma, pojdi svojo pot in ne prizadevaj si več uničiti cerkev, da bodo njihove molitve odgovorjene in to četudi sam hočeš biti izvržen.

17 In sedaj se je zgodilo, da so bile to zadnje besede, ki jih je angel govoril Almu, in odšel je.

18 In sedaj so Alma in tisti, ki so bili z njim, spet popadali na zemljo, kajti velika je bila njihova osuplost; kajti na lastne oči so videli Gospodovega angela; in njegov glas je bil kakor grom, ki je stresel zemljo; in vedeli so, da ni bilo nič drugega, razen Božje moči, kar bi lahko zatreslo zemljo in povzročilo, da je trepetala, kakor da se bo razdvojila.

19 In Almova osuplost je bila torej tako velika, da je onemel, da ni mogel odpreti ust; da, in postal je šibak, in sicer da ni mogel premakniti rok; zato so ga tisti, ki so bili z njim, prijeli in ga nemočnega nesli, in sicer dokler ga niso položili pred njegovega očeta.

20 In njegovemu očetu so povedali vse, kar se jim je zgodilo; in njegov oče se je vzradostil, kajti vedel je, da je to Božja moč.

21 In naročil je, naj se množica zbere, da bi pričevali, kaj je Gospod storil za njegovega sina in tudi za tiste, ki so bili z njim.

22 In naročil je, naj se duhovniki zberejo; in začeli so se postiti in moliti h Gospodu, svojemu Bogu, da bi Almu odprl usta, da bi lahko govoril in tudi da bi njegovi udje prejeli moč — da bi se ljudem odprle oči, da bi videli in vedeli o Božji dobroti in slavi.

23 In zgodilo se je, da so potem, ko so se postili in molili za razdobje dveh dni in dveh noči, Almovi udje prejeli moč in vstal je in jim začel govoriti, roteč jih, naj jim bo v veliko uteho:

24 Kajti, je rekel, pokesal sem se svojih grehov in Gospod me je "odkupil; glejte, rodil sem se v Duhu.

25 In Gospod mi je rekel: Ne čudi se, da se mora vse človeštvo, da, moški in ženske, vsi narodi, rodovi, jeziki in ljudstva, ponovno "roditi; da, roditi se v Bogu, se ^bspremeniti iz "mesenega in padlega stanja v stanje pravičnosti in Bog jih odkupi in postanejo njegovi sinovi in hčere;

26 in tako postanejo nova bitja; in če tega ne storijo, "nikakor ne morejo podedovati Božjega kraljestva.

27 Povem vam, če temu ne bo tako, morajo biti izvrženi; in to vem, ker sem bil sam skoraj izvržen.

28 Vendar ko sem se prebijal skozi hudo stisko, kesajoč se na pragu smrti, se je Gospodu v

16a Moz 23:1–4.

24a 2 Ne 2:6–7;

vss odkupitev —
odkupiti — odkupljen.

25a Rim 6:3–11;

Moz 5:7;

Al 5:14;

Mz 6:59;

vss roditi — roditi

se — roditi se v Bogu.

b Moz 3:19; 16:3.

c vss mesen.

26a Jn 3:5.

milosti zdelo prav, da me potegne iz "večnega ognja, in rodil sem se v Bogu.

29 Moja duša je bila odkupljena iz brezna bridkosti in spon krivičnosti. Bil sem v najtemnejšem breznu; sedaj pa vidim čudovito Božjo luč. Mojo dušo je "trpinčilo večno mučenje; toda otet sem in v duši me ne boli več.

30 Zavrnil sem svojega Odkupitelja in zanikal tisto, kar so govorili naši očetje; da pa bodo torej videli, da bo prišel in da pomni vsako bitje svojega stvarjenja, se bo prikazal vsem.

31 Da, "vsako koleno se bo upognilo in vsak jezik priznal pred njim. Da, in sicer poslednji dan, ko bodo vsi ljudje stali pred njim, da jim bo ^bsodil, takrat bodo priznali, da je on Bog; takrat bodo ti, ki v svetu živijo "brez Boga, priznali, da je sodba večne kazni nad njimi pravična; in tresli se bodo in trepetali in lezli vase pod bliskovitim pogledom njegovega "prodornega očesa.

32 In sedaj se je zgodilo, da je Alma odslej začel učiti ljudstvo, in tisti, ki so bili z Almom takrat, ko se jim je prikazal angel, potujoč naokrog po vsej deželi, oznanjajoč vsem ljudem to, kar so slišali in videli, in pridigajoč Božjo besedo v hudi stiski, in tisti, ki so bili neverniki, so jih močno

preganjali, in številni od njih so jih udarili.

33 Toda navkljub vsemu temu so cerkvi nudili veliko tolažbo, krepili njihovo vero in jih z veliko potrpljenja in veliko trdega dela opominjali, naj izpolnjujejo Božje zapovedi.

34 In štirje od njih so bili "Mozijevi sinovi; in ime jim je bilo Amon in Aron in Omner in Himni; tako je bilo ime Mozijevim sinovom.

35 In potovali so po vsej zarahe-melski deželi in med vsem ljudstvom, ki je bilo pod vladavino kralja Mozija, goreče si prizadevajoč poravnati vse krivice, ki so jih storili cerkvi, in priznavali so vse svoje grehe in oznanjali vse, kar so videli, in pojasnjevali pre-rokbe in svete spise vsem, ki so jih želeli slišati.

36 In tako so bili orodje v Božjih rokah, da so jih veliko privedli k spoznanju resnice, da, k spoznanju o njihovem Odkupitelju.

37 In kako blagoslovljeni so! Kajti "oznanjali so mir; oznanjali so ^bdobre novice o dobrem; in ljudem so razglašali, da Gospod kraljuje.

28. POGLAVJE

Mozijevi sinovi gredo pridigat Lamancem. — Mozija uporabi dva vidčeva kamna, da prevede jere-dovske plošče. Okrog leta 92 pr. Kr.

28a 2 Ne 9:16.

29a Moz 2:38.

31a Flp 2:9–11;

Moz 16:1–2;

NaZ 88:104.

^b vss Jezus Kristus,

sodnik.

^c Al 41:11.

^d vss Bog —

Božja trojica.

34a vss Amon,

Mozijev sin.

37a Iz 52:7;

Moz 15:14–17;

vss pridigati.

^b vss evangelij.

SEDAJ se je zgodilo, da so jih ^aMozijevi sinovi, potem ko so vse to storili, s seboj vzeli majhno število in se vrnili k svojemu očetu, kralju, in od njega želeli, naj jim dovoli, da bodo s temi, ki so jih izbrali, šli v ^bnefijsko deželo, da bodo pridigali, kar so slišali, in da bi Božjo besedo razglašali svojim bratom, Lamancem —

2 da bi jih morda privedli k spoznanju o Gospodu, njihovem Bogu, in jih prepričali o krivičnosti njihovih očetov; in da bi jih morda ozdravili ^asovrašтва do Nefijcev, da bi jih prav tako privedli k radosti v Gospodu, njihovem Bogu, da bi bili drug z drugim prijateljski in da ne bi bilo več preprirov v vsej deželi, ki jo jim je dal Gospod, njihov Bog.

3 Želeli so torej, da bi se odrešitev razglašalo vsakemu bitju, kajti niso mogli ^aprenesti, da bi se kakšna človeška ^bduša pogubila; da, celo sama misel, da bi kakšna duša prenašala ^cneskončno mučenje, je povzročila, da so se tresli in trepetali.

4 In tako je nanje deloval Gospodov Duh, kajti bili so ^anajnižkotnejši med grešniki. In Gospodu se je v svoji neskončni ^bmilosti zdelo prav, da jim prizanese; vendar so zaradi svojih krivičnosti v duši trpeli veliko

tesnobo, zelo so trpeli in se bali, da bodo za vekomaj izvrženi.

5 In zgodilo se je, da so očeta veliko dni prosili, da bi lahko šli v nefijsko deželo.

6 In kralj Mozija je šel in Gospoda vprašal, ali naj svojim sinovom dovoli iti med Lamance pridigat besedo.

7 In Gospod je Moziju rekel: Dovolj jim iti, kajti veliko jih bo verjelo njihovim besedam in imeli bodo večno življenje; in tvoje sinove bom ^arešil iz rok Lamancev.

8 In zgodilo se je, da jim je Mozija dovolil, naj gredo in delajo, kakor so prosili.

9 In ^aodpravili so se na pot v divjino, da bodo šli med Lamance pridigat besedo; in po temle bom ^bporočal o njihovih ravnanjih.

10 Kralj Mozija torej ni imel nikogar, komur bi predal kraljestvo, kajti nobeden od njegovih sinov ni hotel prevzeti kraljestva.

11 Zato je vzel zapise, ki so bili vgravirani na ^amedeninastih ploščah, in tudi Nefijeve plošče in vse stvari, ki jih je ohranil in obvaroval, glede na Božje zapovedi, potem ko je prevedel in dal zapisati zapise, ki so bili na zlatih ^bploščah, katere so našli Limhijevi ljudje, katere mu je izročil Limhi;

12 in to je storil zaradi velike želje svojega ljudstva; kajti neizmerno so si želeli izvedeti

28 1a Moz 27:34.
b Om 1:12–13;
Moz 9:1.
2a JakK 7:24.
3a Al 13:27;
3 Ne 17:14;

Mz 7:41.
b vss duša, vrednost duš.
c JakK 6:10;
NaZ 19:10–12.
4a Moz 27:10.
b vss milost — milosten.

7a Al 19:22–23.
9a Al 17:6–9.
b Al 17–26.
11a vss medeninaste plošče.
b vss zlate plošče.

glede tistega ljudstva, ki je bilo pokončano.

13 In prevedel jih je torej s pomočjo tistih dveh "kamnov, ki sta bila pritrjena v dva obročka v okviru.

14 Te stvari so bile torej pripravljene od začetka in so se izročale iz roda v rod z namenom tolmačenja jezikov;

15 In ohranila in obdržala jih je Gospodova roka, da bo vsakemu bitju, ki bo posedovalo deželo, razodel krivičnosti in gnusobe svojega ljudstva;

16 in kdor ima te stvari, se prav kakor v starodavnih časih imenuje "videc.

17 Potem ko je torej Mozija končal s prevajanjem teh zapisov, glejte, je to poročalo o ljudstvu, ki je bilo "pokončano, do časa, ko so bili pokončani, vse od gradnje ^bvelikega stolpa v času, ko je Gospod ^czmešal jezik ljudi in so bili razkropljeni po vsem obličju zemlje, da, in sicer od takrat vse nazaj do Adamovega stvarjenja.

18 To poročilo je torej povzročilo, da je Mozijevo ljudstvo silno žalovalo, da, navdala jih je potrost; vendar jim je dalo veliko spoznanje, v čemer so se radostili.

19 In to poročilo bo zapisano po temle; kajti glejte, potrebno je, da bi vsi ljudje vedeli za to, kar je zapisano v tem poročilu.

20 In sedaj, kakor sem vam

rekel, da je kralj Mozija, potem ko je s tem končal, vzel "medeninaste plošče in vse, kar je hranil, in to predal Almu, ki je bil Almov sin; da, vse zapise, in tudi ^btolmača, in mu to predal in mu zapovedal, naj jih hrani in ^cvaruje in naj prav tako ohranja zapis o tem ljudstvu, in naj se to predaja iz roda v rod, prav kakor se je predajalo od časa, ko je Lehi zapustil Jeruzalem.

29. POGLAVJE

Mozija predlaga, naj se namesto kralja izvoli sodnike. — Nepravični kralji ljudstvo vodijo v greh. — Alma mlajši je po glasu ljudstva izvoljen za vrhovnega sodnika. — Je tudi véliki duhovnik v Cerkvi. — Alma starejši in Mozija umreta. Med letoma 92 in 91 pr. Kr.

Ko je Mozija torej to storil, je po vsej deželi med vse ljudstvo razposlal, želeč poznati njihovo voljo glede tega, kdo bo njihov kralj.

2 In zgodilo se je, da je prišel glas ljudstva, rekoč: Želimo, naj nam bo Aron, tvoj sin, za kralja in za vladarja.

3 Aron je torej odšel v nefijsko deželo, zato mu kralj ni mogel predati kraljestva; Aron kraljestva niti ne bi prevzel; niti ni bil kraljestva voljan prevzeti nobeden od "Mozijevih sinov.

4 Zato je kralj Mozija spet razposlal med ljudstvo; da, in sicer

13a vss urím in tumím.

16a Moz 8:13–18;
vss videc.

17a Moz 8:7–12.

b Etr 1:1–5.

c 1 Mz 11:6–9.

20a Al 37:3–10.

b vss urím in tumím.

c vss sveti spisi,
sveti spisi, ki bi se
moralí ohraniti.

29 3a Moz 27:34.

je med ljudstvo razposlal pisano besedo. In to so bile besede, ki so bile zapisane, rekoč:

5 Glejte, o ljudstvo moje oziroma bratje moji, kajti cenim vas kot take, želim, da bi pretehtali zadevo, ki ste jo poklicani pretehtati — kajti želite imeti ^akralja.

6 Razglašam vam torej, da je ta, ki mu kraljestvo upravičeno pripada, odklonil in kraljestva ne bo prevzel.

7 In če bi torej moral biti namesto njega določen drugi, glejte, se bojim, da bi med vami nastali prepiri. In kdo ve, če se ne bo moj sin, ki mu kraljestvo pripada, ujezil in del tega ljudstva potegnil za seboj, kar bi med vami povzročilo vojne in prepire, kar bi bilo vzrok velikemu prelivanju krvi in izkrivljanju Gospodove poti, da, in pogubilo bi duše veliko ljudi.

8 Pravim vam torej, bodimo modri in to pretehtajmo, kajti nimamo pravice pogubiti mojega sina, niti ne bi smeli imeti nikakršne pravice pogubiti drugega, če bi bil določen namesto njega.

9 In če bi se moj sin spet povrnil k svojemu ponosu in puhlostim, bi preklical, kar je rekel, in zahteval pravico do kraljestva, kar bi povzročilo, da bi veliko grešil on in tudi to ljudstvo.

10 In bodimo torej modri in to pričakujmo in naredimo to, kar bo temu ljudstvu zagotovilo mir.

11 Zato bom preostanek svojih

dni vaš kralj; vendar ^aimenujmo ^bsodnike, da bodo temu ljudstvu sodili glede na naš zakon; in na novo bomo uredili zadeve tega ljudstva, kajti za sodnike bomo določili modre može, ki bodo temu ljudstvu sodili glede na Božje zapovedi.

12 Bolje je torej, da človeku sodi Bog kakor človek, kajti Božje sodbe so vselej pravične, človekove sodbe pa niso vselej pravične.

13 Če bi bilo torej možno, da bi za kralje imeli ^apravične može, ki bi uvedli Božje zakone in tem ljudem sodili glede na njegove zapovedi, da, če bi za kralje imeli može, ki bi delali tako, prav kakor je za to ljudstvo moj oče ^bBenjamin — vam povem, če bi bilo temu vselej tako, potem bi bilo dobro, da bi vselej imeli kralje, ki bi vam vladali.

14 In celo jaz sam sem delal z vso močjo in sposobnostmi, ki sem jih posedoval, da bi vas učil Božje zapovedi in da bi po vsej deželi vzpostavil mir, da ne bi bilo vojn, niti prepиров, niti tatvin, niti plenjenja, niti umorov, niti nikakršne krivičnosti;

15 in kdor je bil krivičen, tega sem ^akaznoval glede na zločin, ki ga je zagrešil, glede na zakon, ki so nam ga dali naši očetje.

16 Sedaj vam povem, da zato, ker vsi ljudje niso pravični, ni dobro, da bi imeli kralja oziroma kralje, da bi vam vladali.

^a 1 Sam 8:9–19.
11a Moz 29:25–27.

^b 2 Mz 18:13–24.
13a Moz 23:8, 13–14.

^b MrmB 1:17–18.
15a Al 1:32–33.

17 Kajti glejte, kolikšno ^akrivičnost povzroči en ^bhudoben kralj, da, in kako veliko uničenje!

18 Da, spomnite se kralja Noeta, njegove ^ahudobije in njegovih gnusob in tudi hudobije in gnusob njegovega ljudstva. Glejte, kako veliko uničenje je prišlo nadnje; in zaradi svojih krivičnosti so bili prav tako ^bzaslužjeni.

19 In če ne bi bilo posredovanja njihovega vsemodrega Stvarnika, in to zaradi njihovega iskrenega kesanja, bi morali do sedaj neizogibno ostati v suženjstvu.

20 Toda glejte, rešil jih je, ker so pred njim ^apostali ponižni; in ker so glasno ^bklicali k njemu, jih je rešil iz suženjstva; in tako v vseh primerih dela Gospod s svojo močjo med človeškimi otroki in podaja roko ^cmilosti tem, ki vanj ^dzaupajo.

21 In glejte, sedaj vam povem, krivičnega kralja ne morete vreči s prestola, razen z veliko prepira in veliko prelivanja krvi.

22 Kajti glejte, ^aprijatelje ima v krivičnosti in okrog sebe ima stražarje; in razveljavi zakone tistih, ki so pred njim vladali pravično; in Božje zapovedi potepta pod svojimi nogami;

23 in odredi zakone in jih razpošlje med ljudstvo, da, zakone po lastni ^ahudobiji; in kdor njegovim zakonom ni poslušen, tega da

ubiti; in kdor se mu bo uprl, nad té bo poslal svoje čete, da se bodo bojevale in če jih bo lahko, jih bo pobil; in tako nepravični kralj izkrivlja poti vse pravičnosti.

24 In sedaj glejte, povem vam, ni dobro, da bi nad vas prišle takšne gnusobe.

25 Zato po glasu tega ljudstva izberite sodnike, da se vam bo lahko sodilo glede na zakone, ki so pravi, ki so vam jih dali naši očetje in ki jim jih dala Gospodova roka.

26 Ni torej v navadi, da bi glas ljudstva želel kar koli v nasprotju s tem, kar je prav; je pa v navadi za manjši del ljudstva, da želi, kar ni prav; zato se boste tega držali in bo postalo vaš zakon — da boste svoj posel izvajali po glasu ljudstva.

27 In ^ače bo prišel čas, da bo glas ljudstva izbral krivičnost, tedaj je čas, da vas bodo doletele Božje sodbe; da, tedaj je čas, ko vas bo obiskal z velikim uničenjem, in sicer kakor je to deželo obiskoval doslej.

28 In če torej imate sodnike in vam ne sodijo glede na zakon, ki je bil dan, lahko dosežete, da jim bo sodil višji sodnik.

29 Če vaši višji sodniki ne sodijo s pravično sodbo, naročite, naj se zbere majhno število vaših nižjih sodnikov in ti naj glede na

17a Al 46:9–10.

b Moz 23:7–9.

18a Moz 11:1–15.

b 1 Sam 8:10–18;

Moz 12:1–8;

Etr 6:22–23.

20a Moz 21:13–15.

b 2 Mz 2:23–25;

Al 43:49–50.

c Ezk 33:11, 15–16;

Moz 26:30.

d vss zaupanje.

22a 1 Kr 12:8–14.

23a vss hudobija —
hudoben.

27a Al 10:19.

glas ljudstva sodijo vašim višjim sodnikom.

30 In zapovedujem vam, da to delate v strahu pred Gospodom; in zapovedujem vam, da to delate in da nimate kralja; če bo to ljudstvo grešilo in bilo krivično, bo za to odgovarjalo.

31 Kajti glejte, povem vam, krivičnosti njihovih kraljev so povzročile, da je veliko ljudi grešilo; zato bodo za njihove krivičnosti odgovarjali njihovi kralji.

32 In želim torej, da v tej deželi ne bi bilo več te ^aneenakosti, zlasti med tem mojim ljudstvom; vendar želim, da bo ta dežela dežela ^bsvobode in da bo ^cvsak lahko užival svoje pravice in tudi privilegije tako dolgo, dokler se Gospodu zdi prav, da lahko živimo v deželi in jo dedujemo, da, in sicer tako dolgo, dokler bo kdo od našega potomstva ostal na obličju te dežele.

33 In veliko več jim je zapisal kralj Mozija, razkrivajoč jim vse preizkušnje in težave pravičnega kralja, da, vse duševne muke zavoljo svojega ljudstva in tudi vsa godrnjanja ljudstva kralju; in vse to jim je pojasnil.

34 In povedal jim je, da tega ne bi smelo biti, ampak naj breme pride nad vse ljudstvo, da bo vsakdo prenašal svoj del.

35 In prav tako jim je razkril vse neugodne plati, pod katerimi so delali, ko so imeli nepravičnega kralja, ki jim je vladal;

36 da, vse njegove krivičnosti in gnusobe in vse vojne in prepire in prelivanja krvi in tatvine in plenjenja in vdajanja vlačugarstvu in vsakovrstne krivičnosti, ki jih ni moč naštetih — govoreč jim, da tega ne bi smelo biti, da je bilo to izrecno v nasprotju z Božjimi zapovedmi.

37 In sedaj se je zgodilo, da jih je, potem ko je kralj Mozija to razposlal med ljudi, resnica njegovih besed prepričala.

38 Zato so se odrekli željam po kralju in postali silno neučakani, da bi po vsej deželi vsak imel enake možnosti; da, in vsak je izrazil pripravljenost odgovarjati za svoje grehe.

39 Zato se je zgodilo, da so se v skupinah zbrali po vsej deželi, da so glasovali o tem, kdo naj bodo njihovi sodniki, da jim bodo sodili glede na ^azakon, ki jim je bil dan; in silno so se vzradostili zaradi ^bsvobode, ki jim je bila dana.

40 In njihova ljubezen do Mozija se je okrepila; da, cenili so ga bolj kot vsakega drugega človeka; kajti nanj niso gledali kot na tirana, ki si prizadeva za svojo korist, da, za tisti pohlep, ki izpridi dušo; kajti od njih ni zahteval bogastva, niti se ni radostil v prelivanju krvi; ampak je v deželi vzpostavil ^amir in svojemu ljudstvu je dovolil, da so bili rešeni vsakršnega suženjstva; zato so ga cenili, da, silno, neizmerno.

32a Al 30:11.
b 2 Ne 1:7; 10:11;
vss svoboda —

svoboden.
c Al 27:9.
39a Al 1:14.

b vss svoboda —
svoboden.
40a vss miroljubni.

41 In zgodilo se je, da so imenovali "sodnike, da jim vladajo oziroma da jim sodijo glede na zakon; in to so storili po vsej deželi.

42 In zgodilo se je, da so Alma imenovali za prvega vrhovnega sodnika in bil je tudi véliki duhovnik, ker mu je oče podelil službo in mu dal nadzorstvo glede vseh cerkvenih zadev.

43 In sedaj se je zgodilo, da je Alma "hodil po Gospodovih poteh in je izpolnjeval njegove zapovedi in je sodil s pravično sodbo; in v deželi je bil nepretrgan mir.

44 In tako se je vladavina sodnikov začela po vsej zarahemelski deželi med vsemi ljudmi, ki so se

imenovali Nefijci; in Alma je bil prvi in vrhovni sodnik.

45 In sedaj se je zgodilo, da je njegov oče umrl, ko je bil star dva- inosemdeset let, in živel je, da bi izpolnil Božje zapovedi.

46 In zgodilo se je, da je v triin- tridesetem letu svoje vladavine umrl tudi Mozija, ko je bil star "triinšestdeset let; skupaj je bilo petsto in devet let od časa, ko je Lehi zapustil Jeruzalem.

47 In tako se je končala vladavina kraljev nad Nefijevim ljudstvom; in tako so se končali dnevi Alma, ki je bil ustanovitelj njihove cerkve.

ALMOVA KNJIGA

ALMOV SIN

Poročilo Alma, ki je bil sin Alma, prvega in vrhovnega sodnika nad Nefijevim ljudstvom in tudi vélikega duhovnika v Cerkvi. Poročilo o vladavini sodnikov in vojnah in prepirih med ljudstvom. In tudi poročilo o vojni med Nefijci in Lamanci glede na zapis Alma, prvega in vrhovnega sodnika.

1. POGLAVJE

Nehor uči lažne nauke, ustanovi cerkev, vpelje kvaziduhovništvo in ubije Gideóna. — Nehor je usmrčen zavoljo svojih zločinov. — Med ljudstvom se razširijo kvaziduhovništva in preganjanja. — Duhovniki se sami preživljajo, ljudje

skrbijo za revne in Cerkev uspeva. Med letoma 91 in 88 pr. Kr.

SEDAJ se je zgodilo, da je v prvem letu vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom, od tedaj ko je kralj Mozija "šel po poti vsega zemeljskega, vojskujoč dobro vojno, pokončno hodeč

41 a Moz 29:11.

43 a vss hoditi — hoditi

z Bogom.

46 a Moz 6:4.

[ALMA]

1 1 a Moz 29:46.

pred Bogom, ne da bi pustil, da bi kdo vladal namesto njega; vendar je uvedel ^bzakone in ljudstvo jih je priznavalo; zato so bili obvezani živeti po zakonih, ki jih je predpisal.

2 In zgodilo se je, da so v prvem letu Almove vladavine na sodnem stolu predenj privedli nekoga ^ačloveka, da bi mu sodil, človeka, ki je bil velik in je bil znan po svoji veliki moči.

3 In hodil je med ljudmi, pridi-gajoč jim, kar je ^aimenoval Božjo besedo, izvajajoč ^bpritisk na cerkev; razglašajoč ljudem, da bi morali ^cpreživljati vsakega duhovnika in učitelja; in naj ^dne bi delali s svojimi rokami, ampak naj bi jih ljudstvo podpiralo.

4 In ljudem je tudi pričeval, da bo poslednji dan odrešeno vse človeštvo in da se jim ni treba bati niti trepetati, ampak naj dvignejo glavo in se radostijo; kajti Gospod je ustvaril vse ljudi in je vse ljudi tudi odkupil; in na koncu bodo vsi ljudje imeli večno življenje.

5 In zgodilo se je, da je toliko učil o tem, da jih je njegovim besedam veliko verjelo, in sicer tako veliko, da so ga začeli vzdrževati in mu dajati denar.

6 In začel se je povzdigovati v ponosu svojega srca in nositi zelo draga oblačila, da, in glede na svoje pridiganje je celo začel ustanavljati ^acerkev.

7 In zgodilo se je, da je, ko je hodil pridigat tistim, ki so verjeli njegovi besedi, srečal človeka, ki je pripadal Božji cerkvi, da, in sicer enega od njihovih učiteljev; in z njim se je začel ostro prepirati, da bi morda zavedel ljudi v cerkvi; moški pa se mu je zoperstavil, opominjajoč ga z Božjimi ^abesedami.

8 Možu je bilo torej ime ^aGideón; in bil je tisti, ki je bil orodje v Božjih rokah, ko je Limhijevo ljudstvo rešil iz suženjstva.

9 Sedaj, ker se mu je Gideón zoperstavil z Božjimi besedami, se je na Gideóna razsrdil in izvlekel svoj meč ter ga začel udarjati. Ker so torej Gideóna številna leta upognila, se zato ni mogel zoperstaviti njegovim udarcem, zato je bil z mečem ^aubit.

10 In moža, ki ga je ubil, so ljudje iz cerkve prijeli in ga privedli pred Alma, da bi se mu ^asodilo glede na zločine, ki jih je zagrešil.

11 In zgodilo se je, da je stal pred Almom in se zagovarjal zelo smelo.

12 Alma pa mu je rekel: Glej, to je prvič, ko je bilo med to ljudstvo vpeljana ^akvaziduhovništvo. In glej, nisi kriv samo kvaziduhovništva, ampak si si ga prizadeval vsiliti z mečem; in če bi se kvaziduhovništvo temu ljudstvu vsililo, bi se to končalo z njihovim popolnim propadom.

1b Jar 1:5;
Al 4:16; He 4:22.
2a Al 1:15.
3a Ezk 13:3.
b vss antikrist.

c Lk 6:26;
1 Ne 22:23.
d Moz 18:24, 26; 27:5.
6a 1 Ne 14:10.
7a vss Božja beseda.

8a Moz 20:17; 22:3.
9a Al 6:7.
10a Moz 29:42.
12a 2 Ne 26:29;
vss kvaziduhovništvo.

13 In pretil si kri pravičnega človeka, da, človeka, ki je med tem ljudstvom naredil veliko dobrega; in če bi ti prizanesli, bi njegova kri prišla nad nas kot ^amaščevanje.

14 Zato si ^aobsojen na smrt glede na zakon, ki nam ga je dal Mozija, naš zadnji kralj; in to ljudstvo ga je priznalo; zato mora to ljudstvo živeti po zakonu.

15 In zgodilo se je, da so ga prijeli; in ime mu je bilo ^aNehor; in odpeljali so ga na vrh hriba Manti in tam je bil prisiljen, oziroma bolje, med nebom in zemljo je priznal, da je bilo to, kar je poučeval ljudi, v nasprotju z Božjo besedo; in tam je utrpel sramotno ^bsmrt.

16 Vendar to ni napravilo konca širjenju kvaziduhovništva v deželi; kajti bilo jih je veliko, ki so imeli radi puhlosti sveta in so šli, pridigajoč lažne nauke; in to so delali zavoljo ^abogastva in časti.

17 Vendar si zavoljo strahu pred zakonom niso drznili ^alagati, da se ne bi razvedelo, kajti lažnivce so kaznovali; zato so se pretvarjali, da pridigajo glede na svoje verovanje; in zakon torej ni nad nikomer imel moči zavoljo ^bnjegovega verovanja.

18 In zavoljo strahu pred zakonom si niso drznili ^akrasti, kajti takšne so kaznovali, niti si niso

drznili ropati niti ubijati, kajti tega, ki je ^bubijal, so kaznovali s ^csmrtjo.

19 Toda zgodilo se je, da je, kdor ni pripadal Božji cerkvi, začel preganjati tiste, ki so Božji cerkvi pripadali in so prevzeli Kristusovo ime.

20 Da, preganjali so jih in jih žalili z vsakovrstnimi besedami in to zaradi njihove ponižnosti; ker niso bili ponosni v svojih lastnih očeh in ker so med seboj razglašali Božjo besedo brez ^adenarja in brez cene.

21 Ljudje v cerkvi so torej imeli strog zakon, naj se nihče, ki pripada cerkvi, ne dvigne in ^apreganja tiste, ki cerkvi niso pripadali, in naj med njimi ne bo preganjanja.

22 Vendar jih je bilo med njimi veliko, ki so postajali ponosni in so se s svojimi nasprotniki začeli vroče prepirati prav do udarcev; da, drug drugega so udarjali s pestmi.

23 To je bilo torej v drugem letu Almove vladavine in je v cerkvi povzročilo veliko stisko; da, za cerkev je bilo to vzrok hude preizkušnje.

24 Kajti veliko jih je postalo trdosrčnih in njihova imena so bila ^aizbrisana, da se jih med Božjim ljudstvom ni več spominjalo.

13a vss maščevanje.

14a vss smrtna kazen.

15a Al 1:2.

b 5 Mz 13:2–10.

16a vss bogastvo;
nečimrnost — nečimrn.

17a vss laganje;

poštenje — pošten.

b Al 30:7–12;

ČV 1:11.

18a vss kraja — krasti.

b vss umor — umoriti.

c vss smrtna kazen.

20a Iz 55:1–2.

21a vss preganjanje —
preganjati.

24a 2 Mz 32:33;

Moz 26:36;

Al 6:3;

vss izobčenje.

In tudi številni so se ^bumaknili od njih.

25 To je bila torej velika preizkušnja za tiste, ki so bili stanovitni v veri; vendar so stanovitno in neomajno izpolnjevali Božje zapovedi in s ^a“potrpežljivostjo so prenašali preganjanje, ki se je zgrnilo nadnje.

26 In ko so duhovniki pustili svoje ^adelo, da bi ljudem razglašali Božjo besedo, so delo pustili tudi ljudje, da bi slišali Božjo besedo. In ko so jim duhovniki prenehali razglašati Božjo besedo, so se vsi spet marljivo vrnili k svojim opravilom; in duhovnik se ni cenil za več od svojih poslušalcev, kajti pridigar ni bil nič boljši od poslušalca, niti ni bil učitelj nič boljši od učenca; in tako so bili vsi enakovredni in vsi so delali, vsak ^bglede na svojo moč.

27 In ^adajali so od svojega imetja, vsak glede na to, kar je imel, ^brevnim in pomoči potrebnim in bolnim in prizadetim; in niso nosili dragih oblačil, vendarle so bili urejeni in lepi.

28 In tako so uvedli cerkvene zadeve; in tako je navkljub vsem preganjanjem med njimi spet napačil nepretrgan mir.

29 In sedaj, zaradi stanovitnosti

cerkve so silno ^abogateli, ker so imeli obilje vsega, kar so potrebovali — obilje drobnice in goveda in pitančkov vsake vrste in prav tako obilje žita in zlata in srebra in dragocenosti in obilje ^bsvile in tanko tkanega platna in vsakovrstnega preprostega blaga.

30 In v svojih ^augodnih okoliščinah tako niso odpravili nikogar, ki je bil ^bgol, ali ki je bil lačen, ali ki je bil žejen, ali ki je bil bolan, ali ki ni imel jesti; in srca niso predajali bogastvu; zato so bili velikodušni do vseh, tako starih kot mladih, tako zaslužjenih kot svobodnih, tako moških kot žensk, bodisi zunaj cerkve ali v cerkvi, ne da bi ^cdelali razlike med tistimi, ki so potrebovali pomoč.

31 In tako so uspevali in postali zdaleč premožnejši od tistih, ki niso pripadali njihovi cerkvi.

32 Kajti tisti, ki njihovi cerkvi niso pripadali, so se vdajali čarodejstvom in ^amalikovanju oziroma ^bbrezdelju in ^cčenčam in ^dzavidanjem in zdraham; nosili so draga oblačila; ^epovzdigovali so se v ponosu svojih lastnih oči; povzročali preganjanje, lagali, ropali, se vdajali vlačugarstvu in zagrešili umore in vsakovrstne hudobije; vendar so zakon

24 *b* Al 46:7;
vss odpad —
odpadništvo.

25 *a* vss potrpežljivost.

26 *a* Moz 18:24, 26; 27:3–5.

b Moz 4:27;
NaZ 10:4.

27 *a* vss miloščina —
dajati miloščino.

b Lk 18:22;

Moz 4:26;
NaZ 42:29–31.

29 *a* vss bogastvo.

b Al 4:6.

30 *a* JakK 2:17–19.

b vss reven.

c Al 16:14;
NaZ 1:35.

32 *a* vss malikovanje.

b vss brezdelje —

brezdeljen.

c vss hudobno
govorjenje.

d vss zavidanje —
zavidati.

e JakK 2:13;

Al 31:25;

Mrm 8:28;

vss ponos.

uveljavili pri vseh tistih, ki so ga prekršili, kolikor je bilo mogoče.

33 In zgodilo se je, da je, ker so tako nad njimi izvajali zakon, vsak pretrpel, glede na to, kar je storil, da so se bolj umirili in si niso drznili zagrešiti nobene hudobije, da se ne bi razvedelo; zato je bilo med Nefijevim ljudstvom do petega leta vladavine sodnikov zelo mirno.

2. POGlavJE

Amlisi si prizadeva postati kralj in glas ljudstva ga zavrne. — Njegovi privrženci ga postavijo za kralja. — Amlisijci se vojskujejo z Nefijci in so poraženi. — Lamanci in Amlisijci združijo sile in so poraženi. — Alma ubije Amlisija. Okrog leta 87 pr. Kr.

IN zgodilo se je na začetku petega leta njihove vladavine, da se je med ljudmi začel prepír; kajti neki človek, ki se je imenoval Amlisi, in bil je zelo prekanjen človek, da, modrec glede na modrost sveta, in bil je iz reda človeka, ki je z mečem ubil "Gideóna, ki je bil usmrčen glede na zakon —

2 ta Amlisi je torej s svojo prekanjenostjo za seboj potegnil veliko ljudi; in sicer toliko, da so postajali zelo močni; in začeli so si prizadevati, da bi Amlisija postavili za kralja nad ljudstvom.

3 To je sedaj vznemirilo ljudi v cerkvi in tudi vse tiste, ki jih Amlisi s svojim pričevanjem

ni potegnil za seboj; kajti vedeli so, da se mora glede na njihov zakon takšne stvari uvesti po "glasu ljudstva.

4 Če bi bilo torej mogoče, da bi si Amlisi pridobil glas ljudstva, bi jih, ker je bil hudobnež, "prikrajšal za pravice in privilegije v cerkvi; kajti njegov namen je bil uničiti Božjo cerkev.

5 In zgodilo se je, da so se ljudje po vsej deželi zbrali, vsak glede na svoje mišljenje, bodisi za oziroma proti Amlisiju, v ločenih skupinah, in med seboj so se hudo sporekli in se strahotno "prepirali.

6 In tako so se zbrali, da bi glede zadeve glasovali; in to so predložili sodnikom.

7 In zgodilo se je, da se je glas ljudstva izrekel zoper Amlisija, da ni bil postavljen za kralja nad ljudstvom.

8 To je sedaj v srcu tistih, ki so bili proti njemu, povzročilo veliko radost; toda Amlisi je tiste, ki so mu bili naklonjeni, podžigal k jezi zoper tiste, ki mu niso bili naklonjeni.

9 In zgodilo se je, da so se zbrali in so Amlisija posvetili za kralja.

10 Ko so si torej Amlisija postavili za kralja, jim je ukazal, naj primejo za orožje zoper svoje brate; in to je storil, da bi mu bili podložni.

11 Amlisijevo ljudstvo se je torej razlikovalo z Amlisijevim imenom in imenovali so se "Amlisijci;

2 1a Al 1:8.

3a Moz 29:25–27;

Al 4:16.

4a Al 10:19; He 5:2.

5a 3 Ne 11:29.

11a Al 3:4.

in preostali so se imenovali ^bNefijci oziroma Božje ljudstvo.

12 Nefijsko ljudstvo se je torej zavedalo namena Amlisijcev in zato so se pripravili, da se bodo z njimi spopadli; da, oborožili so se z meči in z zakrivljenimi sabljami in z loki in s puščicami in s kamni in s pračami in z vsakovrstnim "bojnim orožjem vseh vrst.

13 In tako so bili pripravljene, da se bodo spopadli z Amlisijci v času njihovega prihoda. In imenovali so poveljnike in višje poveljnike in vrhovne poveljnike glede na njihovo število.

14 In zgodilo se je, da je Amlisi svoje moče oborožil z vsakovrstnim bojnim orožjem vseh vrst; in določil je tudi vladarje in voditelje nad svojim ljudstvom, da jih bodo vodili v vojno proti njihovim bratom.

15 In zgodilo se je, da so Amlisijci prišli na hrib Amnihu, ki je bil vzhodno od "reke Sidon, ki je tekla ob ^bzarahemelski deželi, in tam so se začeli vojskovati z Nefijci.

16 Sedaj je Alma, ker je bil "vrhovni sodnik in upravitelj Nefijevega ljudstva, zato šel s svojimi ljudmi, da, s svojimi poveljniki in vrhovnimi poveljniki, da, na čelu svojih čet v boj z Amlisijci.

17 In Amlisijce so začeli pobijati na hribu vzhodno od Sidona. In Amlisijci so se z Nefijci borili z veliko močjo, tako da je pred Amlisijci padlo veliko Nefijcev.

18 Vendar je Gospod Nefijcem okreplil roke, da so v velikem pokolu pobijali Amlisijce, da so začeli pred njimi bežati.

19 In zgodilo se je, da so Nefijci ves tisti dan zasledovali Amlisijce in jih pobijali v velikem pokolu, tako da je bilo "pobitih Amlisijcev dvanajst tisoč petsto in dvaintrideset duš; in pobitih Nefijcev je bilo šest tisoč petsto dvainšestdeset duš.

20 In zgodilo se je, da je Alma, ko Amlisijcev ni mogel več zasledovati, naročil, naj si njegovi ljudje postavijo šotore v "dolini Gideón, dolini, ki se je imenovala po tistem Gideónu, ki ga je ^bNehor ubil z mečem; in v tej dolini so si Nefijci za čez noč postavili šotore.

21 In Alma je poslal izvidnike, da so sledili preostalim Amlisijcem, da bi izvedel za njihove načrte in njihove zarote, s čimer bi se pred njimi zavaroval, da bi svoje ljudstvo obvaroval pred uničenjem.

22 Tisti torej, ki jih je odposlal opazovat amlisijski tabor, so se imenovali Zeram in Amnor in Manti in Limher; ti so bili tisti, ki so se s svojimi možmi odpravili opazovat amlisijski tabor.

23 In zgodilo se je, da so se naslednji dan v veliki naglici vrnili v nefijski tabor in bili so močno osupli in polastil se jih je velik strah in so rekli:

11 *b* JakK 1:13–14;
Moz 25:12;
Al 3:11.
12 *a* Moz 10:8;

He 1:14.
15 *a* Al 3:3.
b Om 1:13–15.
16 *a* Moz 29:42.

19 *a* Al 3:1–2, 26; 4:2.
20 *a* Al 6:7.
b Al 1:7–15; 14:16.

24 Glejte, sledili smo ^aamlsijskemu taboru in na svojo veliko osuplost smo v minonski deželi severno od zarahemelske dežele v smeri ^bnefijske dežele videli številno lamansko vojsko; in glejte, Amlisijci so se jim pridružili;

25 in napadajo naše brate v tisti deželi; in ti s svojo drobnico in svojimi ženami in svojimi otroki pred njimi bežijo proti našemu mestu; in če se ne bomo podvzicali, se bodo našega mesta polastili in pobili naše očete in naše žene in naše otroke.

26 In zgodilo se je, da je Nefijevo ljudstvo vzelo svoje šotore in odšlo iz doline Gideón proti svojemu mestu, ki je bilo mesto ^aZarahemla.

27 In glejte, ko so šli čez reko Sidon, so Lamanci in Amlisijci, ki so bili skoraj tako ^aštevilni, kakor je morskega peska, prišli nadnje, da jih bodo pobili.

28 Vendar so bili Nefijci po Gospodovi roki ^aokrepljeni in mogočno so molili k njemu, da bi jih rešil iz rok njihovih sovražnikov, zato je Gospod uslišal njihove klice in jih okrepil in Lamanci in Amlisijci so padali pred njimi.

29 In zgodilo se je, da se je Alma z mečem boril z Amlisijem iz obličja v obličje; in močno sta se borila drug z drugim.

30 In zgodilo se je, da je Alma, ker je bil Božji človek, ker je udejanjal veliko ^avere, zaklical, rekoč: O Gospod, usmili se in me pusti

pri življenju, da bom lahko orodje v tvojih rokah, da bom rešil in obvaroval to ljudstvo.

31 Ko je torej Alma te besede izrekel, se je spet boril z Amlisijem; in prejel je moč, tako da je Amlisija z mečem ubil.

32 In boril se je tudi z lamanskim kraljem; toda lamanski kralj je izpred Alma zbežal in poslal svoje stražarje, da so se borili z Almom.

33 Toda Alma se je s svojimi stražarji boril s stražarji lamanskega kralja, dokler jih ni pobil in jih potisnil nazaj.

34 In tako je počistil ozemlje oziroma breg, ki je bil zahodno od reke Sidon, ko je trupla Lamancev, ki so bili pobiti, pometal v sidonske vode, da bi tako njegovo ljudstvo imelo prostor, da bi šli čez in se borili z Lamanci in z Amlisijci na zahodni strani reke Sidon.

35 In zgodilo se je, da so Lamanci in Amlisijci, ko so šli vsi čez reko Sidon, začeli pred njimi bežati, navkljub temu, da so bili tako številni, da jih ni bilo moč prešteti.

36 In pred Nefijci so zbežali proti divjini, ki je bila na zahodu in na severu, onkraj deželnihi meja; in Nefijci so jih z vso močjo zasledovali in jih pobijali.

37 Da, z vseh strani so se spopadali z njimi in jih pobijali in jih preganjali, dokler niso bili razkropljeni na zahod in na sever, dokler niso dosegli divjine, ki se

24a Al 3:4, 13–18.
b 2 Ne 5:8.

26a Om 1:14, 18.
27a Jar 1:6.

28a 5 Mz 31:6.
30a vss vera.

je imenovala Hermont; in to je bil tisti del divjine, v katerem so pustošile divje in sestradane živali.

38 In zgodilo se je, da jih je v divjini veliko umrlo zavrlojo ran in požrle so jih tiste živali in tudi mrhovinarji z neba; in našli so njihove kosti in nakopičile so se po zemlji.

3. POGlavJE

Amlisijci so se zaznamovali glede na preroško besedo. — Lamanci so bili zavrlojo svojega upora prekleti. — Ljudje si sami priključijo svoja lastna prekletstva. — Nefijci porazijo še eno lamansko vojsko. Med letoma 87 in 86 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da so se Nefijci, ki niso "padli pod bojnim orožjem, potem ko so pokopali tiste, ki so bili pobiti — število pobitih torej ni bilo prešteto zaradi njihovega velikanskega števila — potem ko so končali s pokopavanjem svojih mrtvih, vsi vrnili v svojo deželo in v svojo hišo in k svoji ženi in k svojim otrokom.

2 Veliko žena in otrok je bilo torej pobitih z mečem in tudi veliko njihove drobnice in njihovega goveda; in uničenih je bilo veliko njihovih žitnih polj, kajti potepale so jih človeške množice.

3 In sedaj, kolikor je bilo Lamancev in Amlisijcev, ki so bili pobiti

na bregu reke Sidon, jih je bilo pometanih v "sidonske vode; in glejte, njihove kosti so v "morskih globinah in veliko jih je.

4 In "Amlisijci so se od Nefijcev razlikovali, kajti čelo so si "zaznamovali z rdečo, kot je bila med Lamanci navada; vendar si glav niso brili kakor Lamanci.

5 Lamanci so torej imeli pobrite glave; in bili so "goli, razen kože, ki so jo imeli opasano okrog ledij, in tudi oklepa, ki so si ga opasali, in lokov in puščic in kamnov in prač in tako naprej.

6 In koža Lamancev je bila temna glede na znamenje, ki je prišlo nad njihove očete, kar je bilo "prekletstvo nad njimi zaradi njihovega prestopka in njihovega upora zoper svoje brate, ki so jih sestavljali Nefi, Jakob in Jožef in Sam, ki so bili pravični in sveti možje.

7 In njihovi bratje so si jih prizadevali pokončati, zato so bili prekleti; in Gospod Bog jih je "zaznamoval, da, Lamana in Lemuela in tudi Izmaelove sinove in Izmaelke.

8 In to je bilo storjeno, da bi se njihovo potomstvo razlikovalo od potomstva njihovih bratov, da bi tako Gospod Bog obvaroval svoje ljudstvo, da se ne bi "mešali in verjeli v napačna "izročila, kar bi se končalo z njihovim propadom.

3 1a Al 2:19; 4:2.

3a Al 2:15.

b Al 44:22.

4a Al 2:11.

b Al 3:13–19.

5a En 1:20;

Moz 10:8;

Al 42:18–21.

6a 2 Ne 5:21; 26:33;

vss prekletstvo.

7a 1 Ne 12:23.

8a vss poroka — poročiti

se, versko mešana zakonska zveza.

b Moz 10:11–18;

Al 9:16.

9 In zgodilo se je, da je, kdor je svoje potomstvo mešal s tem od Lamancev, na svoje potomstvo priklical isto prekletstvo.

10 Kdor je torej dopustil, da so ga Lamanci odpeljali, se je imenoval z njihovim imenom in nadenj je prišlo znamenje.

11 In zgodilo se je, da so se tisti, ki niso verjeli v lamansko "izročilo, ampak so verjeli tistim zapisom, ki so jih prinesli iz jeruzalemske dežele, in tudi v izročilo svojih očetov, ki so bili pravilni, ki so verjeli v Božje zapovedi in jih izpolnjevali, odtlej imenovali Nefijci oziroma Nefijevo ljudstvo —

12 in to so tisti, ki so o svojem ljudstvu in tudi o lamanskem ljudstvu vodili zapise, ki "izpričujejo resnico.

13 Sedaj se bomo spet vrnili k Amlisijcem, kajti tudi ti so bili "zaznamovani; da, sami so se zaznamovali, da, in sicer z rdečim znamenjem na čelu.

14 Tako se je Božja beseda izpolnila, kajti to so besede, ki jih je rekel Nefiju: Glej, Lamance sem prekel in zaznamoval jih bom, da se bodo oni in njihovo potomstvo razlikovali od tebe in tvojega potomstva odslej in za vekomaj, če se ne bodo pokesali svoje hudobije in se "obrnili k meni, da se jih bom lahko usmilil.

15 In spet: Zaznamoval bom

tega, ki bo svoje potomstvo mešal s tvojimi brati, da bo prav tako preklet.

16 In spet: Zaznamoval bom tega, ki se bo bojeval zoper tebe in tvoje potomstvo.

17 In spet, pravim, da se ta, ki odide od tebe, ne bo več imenoval tvoje potomstvo; in blagoslovil bom tebe in vsakogar, ki se bo imenoval tvoje potomstvo, odslej in za vekomaj; in to so bile Gospodove obljube Nefiju in njegovemu potomstvu.

18 Amlisijci torej niso vedeli, da so izpolnjevali Božje besede, ko so si začeli na čelo dajati znamenje; vendar so se odkrito "uprli Bogu; zato je bilo potrebno, da jih je doletelo prekletstvo.

19 Želel bi torej, da bi sprevideli, da so si nakopali "prekletstvo; in celo tako si vsak, ki je preklet, svojo lastno obsodbo nakoplje sam.

20 Sedaj se je zgodilo, da je ne veliko dni po bitki, ki so jo Lamanci in Amlisijci bojevali v zahemelski deželi, nad Nefijevo ljudstvo prišla še ena lamanska vojska na "istem kraju, kjer se je prva vojska spopadla z Amlisijci.

21 In zgodilo se je, da so poslali vojsko, da jih prežene iz njihove dežele.

22 Ker je bil Alma torej "ranjen, se tokrat ni šel bojevati zoper Lamance;

11a Al 17:9–11.

12a Moz 1:6;
Etr 4:6–11.

13a Al 3:4.

14a 2 Ne 30:4–6.

18a 4 Ne 1:38;
vss upor — uporništvo.

19a 2 Ne 5:21–25;

Al 17:15.

20a Al 2:24.

22a Al 2:29–33.

23 ampak je nadnje poslal številno vojsko; in šli so in pobili veliko Lamancev, preostale pa so pregnali preko meja svoje dežele.

24 In potem so se spet vrnil in v deželi začeli vzpostavljati mir in njihovi sovražniki jih nekaj časa niso več nadlegovali.

25 Vse to se je torej zgodilo, da, vse te vojne in prepiri so se začeli in končali v petem letu vladavine sodnikov.

26 In v enem letu je bilo na tisoče in na deset tisoče duš poslanih v večni svet, da bi želi ^aplačilo po svojih delih, naj so bila dobra oziroma naj so bila slaba, da bi želi večno srečo oziroma večno bedo glede na duha, kateremu so zapisali poslušnost, bodisi dobremu duhu oziroma slabemu.

27 Kajti vsak prejme ^aplačilo od njega, katerega se odloči ^bposlušati, in to glede na besede duha preroštva; zato naj bo glede na resnico. In tako se konča peto leto vladavine sodnikov.

4. POGlavJE

Alma krsti na tisoče spreobrnjenec. — V Cerkvi se pojavlja krivičnost in ovira napredovanje Cerkve. — Nefila je imenovan za vrhovnega sodnika. — Alma se kot véliki duhovnik posveti služenju. Med letoma 86 in 83 pr. Kr.

SEDAJ se je v šestem letu vladavine

sodnikov nad Nefijevim ljudstvom zgodilo, da v ^azarahemelski deželi ni bilo preprirov niti vojn;

2 toda ljudstvo je bilo prizadeto, da, hudo prizadeto zavoljo ^aizgube svojih bratov in tudi zavoljo izgube svoje drobnice in goveda in tudi zavoljo izgube svojih žitnih polj, ki so jih Lamanci pomendrali pod nogami in uničili.

3 In tako velike so bile njihove stiske, da je imela vsaka duša razlog za žalovanje; in verjeli so, da so bile to Božje sodbe, ki so bile poslani nadnje zaradi njihove hudobije in njihovih gnusob; zato se je v njih prebudil spomin na njihovo dolžnost.

4 In v večji meri so začeli ustanavljati cerkev; da, in veliko se jih je ^akrstilo v sidonskih vodah in pridružili so se Božji cerkvi; da, krstil jih je Alma, ki ga je njegov oče Alma posvetil za ^bvélikega duhovnika nad ljudmi v cerkvi.

5 In zgodilo se je v sedmem letu vladavine sodnikov, da je bilo okrog tri tisoč petsto duš, ki so se pridružile Božji ^acerkvi in se krstile. In tako se je končalo sedmo leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom; in ves tisti čas je vladal nepretrgan mir.

6 In zgodilo se je v osmem letu vladavine sodnikov, da so ljudje v cerkvi začeli postajati ponosni zaradi silnega ^abogastva in ^bizvrstne

26 *a* vss dela.
27 *a* Moz 2:31–33;
Al 5:41–42.
b Rim 6:16;
He 14:29–31;

vss poslušnost —
poslušen.
4 *1a* Om 1:12–19.
2a Al 2:19; 3:1–2, 26.
4a Moz 18:10–17.

b Moz 29:42.
5 *a* Moz 25:18–23;
3 Ne 26:21.
6 *a* vss bogastvo.
b Al 1:29.

svile in tanko tkanega platna in zaradi veliko drobnice in goveda in zlata in srebra in vsakovrstnih dragocenosti, ki so si jih pridobili s svojo delavnostjo; in z vsem tem so se povzdigovali v ponosu svojih oči, kajti začeli so nositi zelo draga oblačila.

7 To je bil torej vzrok velike stiske Alma, da, in številnih ljudi, ki jih je Alma "posvetil za učitelje in duhovnike in starešine v cerkvi; da, številni od njih so bili zelo potrti zavoljo hudobije, ki so jo videli, da se je začela med njihovim ljudstvom.

8 Kajti videli so in z veliko žalostjo gledali, da so se ljudje v cerkvi začeli povzdigovali v "ponosu svojih oči in srce predajati bogastvu in puhlostim sveta, da so se med seboj začeli zaničevati in začeli so preganjati tiste, ki ^bniso verjeli, glede na svojo lastno voljo in zadovoljstvo.

9 In tako so se v tem osmem letu vladavine sodnikov med ljudmi v cerkvi začeli veliki "prepiri; da, pojavila so se ^bzavidanja in zdrahe in zahrbtnost in preganjanja in ponos, in sicer da je preseglo ponos tistih, ki niso pripadali Božji cerkvi.

10 In tako se je končalo osmo leto vladavine sodnikov; in hudobija v cerkvi je bila velik kamen

spotike za tiste, ki cerkvi niso pripadali; in tako je cerkev začela zostajati v napredku.

11 In zgodilo se je na začetku devetega leta, Alma je videl hudobijo v cerkvi in videl je tudi, da je cerkev s svojim "zgleodom začela voditi tiste, ki so bili neverniki, iz enega dejanja krivičnosti v drugega, tako da so si ljudje nakopavali pogubo.

12 Da, med ljudstvom je videl veliko neenakost, nekateri so se povzdigovali v svojem ponosu in prezirali druge in obračali hrbet "pomoči potrebnim in golim in tistim, ki so bili ^blačni, in tistim, ki so bili žejni, in tistim, ki so bili bolni in prizadeti.

13 To je bil torej velik razlog za žalovanje med ljudstvom, medtem ko so drugi postali ponižni, podpirajoč te, ki so potrebovali podporo, tako da so od svojega imetja "dajali revnim in pomoči potrebnim, hranili lačne in trpeli vsakovrstne ^bstiske ^czavoljo Kristusa, ki bo prišel glede na duha preroštva;

14 pričakujoč tisti dan, da bodo tako "ohranili odpuščanje grehov, navdani z veliko ^bradostjo zaradi vstajenja mrtvih glede na voljo in moč in rešitev Jezusa Kristusa iz spon smrti.

15 In sedaj se je zgodilo, da se je

7a vss polnomočje.

8a vss nečimrnost —
nečimrn;
ponos.

b Al 1:21.

9a vss prepir.

b vss zavidanje —
zavidati.

11a 2 Sam 12:14;

Al 39:11.

12a Iz 3:14;

JakK 2:17.

b Moz 4:26.

13a vss miloščina —
dajati miloščino.

b vss nadloga.

c 2 Kor 12:10.

14a Moz 4:12;

Al 5:26–35;

vss opravičenje —
opravičiti.

b vss radost.

Alma, ker je videl stiske ponižnih Božjih privržencev in preganjanja, ki jih je nadnje zgrnil preostanek njegovega ljudstva, in videč vso njihovo "neenakost, zelo razžalostil; vendar se mu Gospodov Duh ni izneveril.

16 In izbral je modreca, ki je bil med starešinami cerkve, in mu dal moč glede na "glas ljudstva, da bo imel polnomočje za odrejanje ^bzakonov glede na zakone, ki so bili dani, in jih uveljavljati glede na hudobijo in zločine ljudi.

17 Temu možu je bilo torej ime Nefiha in imenovan je bil za "vrhovnega sodnika; in sédel je na sodni stol, da bo ljudstvu sodil in ga vodil.

18 Alma mu torej ni dodelil službe vélikega duhovnika v cerkvi, ampak je službo vélikega duhovnika obdržal; sodni stol pa je predal Nefihu.

19 In to je storil, da bi "sam lahko šel med svoje ljudstvo oziroma med Nefijevo ljudstvo, da bi jim pridigal Božjo ^bbesedo, da bi v njih ^cobudil "spomin na njihovo dolžnost in da bi z Božjo besedo z njih odstranil ves ponos in zvitost in vse prepire, ki so bili med ljudstvom, ker ni videl druge poti, da bi jih privedel nazaj na pravo pot, kakor da je jasno "pričeval zoper njih.

20 In tako je Alma na začetku

devetega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom sodni stol predal "Nefihu in se v celoti posvetil ^bvélikemu duhovništvu svetega Božjega reda, pričevanju besede glede na duha razodetja in preroštva.

Besede, ki jih je Alma, véliki duhovnik glede na sveti Božji red, predajal ljudem v njihovih mestih in vaseh po vsej deželi.

Začenši s 5. poglavjem.

5. POGLAVJE

Da bi ljudje dosegli odrešitev, se morajo pokesati in izpolnjevati zapovedi, se ponovno roditi, si očistiti oblačila s Kristusovo krvjo, biti ponižni in opustiti ponos in zavidanje in delati pravična dela. — Dobri Pastir kliče svoje ljudstvo. — Tisti, ki delajo hudobna dela, so hudičevi otroci. — Alma pričuje o resnici njegovega nauka in ljudem zapove, naj se pokesajo. — Imena pravičnih bodo zapisana v knjigo življenja. Okrog leta 83 pr. Kr.

SEDAJ se je zgodilo, da je Alma začel ljudem "predajati ^bBožjo besedo, najprej v zarahemelski deželi in od tamkaj po vsej deželi.

2 In to so besede, ki jih je govoril ljudem v cerkvi, ki je bila

15a NaZ 38:27; 49:20.

16a Al 2:3–7.

b Al 1:1, 14, 18.

17a Al 50:37.

19a Al 7:1.

b Al 31:5;

NaZ 11:21–22.

c En 1:23.

d Moz 1:17;

He 12:3.

e vss pričevanje.

20a Al 8:12.

b Moz 29:42;

Al 5:3, 44, 49.

5 1a Al 4:19.

b Al 5:61.

ustanovljena v mestu Zarahemla, glede na njegov zapis, rekoč:

3 Mene, Alma, je moj oče, Alma, "posvetil za ^bvélikega duhovnika v Božji cerkvi, ker je imel Božjo moč in ^cpolnomočje, da je to napravil, glejte, povem vam, da je začel ustanavljati cerkev v ^ddeželi, ki je bila v nefijskih mejah; da, v deželi, ki se je imenovala Mormonova dežela; da, in svoje brate je krstil v Mormonovih vodah.

4 In glejte, povem vam, z Božjo milostjo in močjo so bili ^arešeni iz rok ljudstva kralja Noeta.

5 In glejte, po tem so jih v divjini ^azasužnjili Lamanci; da, pravim vam, bili so v ujetništvu in Gospod jih je z močjo svoje besede spet rešil iz ^bsuženjstva; in privedel nas je v to deželo in tudi v tej deželi smo začeli ustanavljati Božjo cerkev.

6 In sedaj glejte, pravim vam, bratje moji, vam, ki pripadate tej cerkvi, ali ste zadostno ohranili v spominu ujetništvo svojih očetov? Da, in ali ste zadostno ohranili v spominu njegovo milost in veliko potrpljenje z njimi? In nadalje, ali ste zadostno ohranili v spominu, da je njihove duše rešil iz pekla?

7 Glejte, v srcu jih je spremenil; da, prebudil jih je iz trdnega spanca in prebudili so se v Bogu. Glejte, bili so sredi teme; vendar

so v duši zasvetili z lučjo večne besede; da, obdajale so jih ^aspone smrti in ^bverige pekla in čakala jih je večna poguba.

8 In sedaj vas vprašam, bratje moji, ali so bili pogubljeni? Glejte, povem vam, ne, niso bili.

9 In spet vprašam, ali so bile spone smrti pretrgane in verige pekla, ki so jih obdajale, ali so bile razklenjene? Povem vam, da, bile so razklenjene in v duši jim je kipel in peli so o ljubezni odkupljenja. In povem vam, da so odrešeni.

10 In sedaj vas vprašam, pod kakšnimi pogoji so ^aodrešeni? Da, kakšen razlog imajo, da upajo na odrešitev? Kaj je vzrok, da so razvezani spon smrti, da, in tudi verig pekla?

11 Glejte, lahko vam povem — mar ni moj oče Alma verjel besedam, ki so jih izrekla ^aAbinadijeva usta? In mar ni bil sveti prerok? Mar ni govoril Božjih besed in jim je moj oče Alma verjel?

12 In glede na svojo vero se je v srcu močno ^aspremenil. Glejte, pravim vam, da je vse to res.

13 In glejte, besedo je ^apridigal vašim očetom in tudi oni so se v srcu močno spremenili in postali so ponižni in ^bzaupali v pravega in ^cživega Boga. In glejte, bili so zvesti do ^dkonca; zato so bili odrešeni.

3a vss posvetitev — posvetiti.

b Al 4:4, 18, 20.

c Moz 18:13;

3 Ne 11:25.

d Moz 18:4;

3 Ne 5:12.

4a Moz 23:1–3.

5a Moz 23:37–39; 24:8–15.

b Moz 24:17.

7a Moz 15:8.

b Al 12:11;

NaZ 138:23.

10a vss načrt odkupitve; odrešitev.

11a Moz 17:1–4.

12a vss spreobrnitev — spreobrniti — spreobrnjenec.

13a Moz 18:7.

b vss zaupanje.

c Mrm 9:28;

NaZ 20:19.

d vss vztrajati.

14 In sedaj glejte, vprašam vas, moji bratje iz cerkve, ali ste se duhovno ^arodili v Bogu? Ali je vaše obličje prevzelo njegovo podobo? Ali ste v srcu izkusili to mogočno ^bspremembo?

15 Ali udejanjate vero, da vas bo ta, ki vas je ^austvaril, odkupil? Ali ste zazrti predse z očesom vere in vidite to umrljivo telo ^bvstati v nesmrtnost in to propadljivost vstati v nepropadljivost, da boste stali pred Bogom, da vam bo ^csojeno po delih, ki ste jih storili v umrljivem telesu?

16 Pravim vam, mar si lahko predstavljate, da slišite Gospodov glas, ki vam tisti dan govori: Pridite k meni, vi ^ablagoslovljeni, kajti glejte, vaša dela na obličju zemlje so bila pravična dela?

17 Oziroma ali si predstavljate, da boste tisti dan Gospodu lahko lagali in ^arekli — Gospod, naša dela na obličju zemlje so bila pravična dela — in da vas bo odrešil?

18 Oziroma drugače, mar si lahko predstavljate, da ste privedeni pred Božje sodišče z dušo, navdano s krivdo in obžalovanjem, ker se boste spomnili vse svoje krivde, da, popolnoma se boste ^aspomnili vse svoje hudo-

bije, da, spomnili, da ste kljubovali Božjim zapovedim?

19 Pravim vam, mar tistega dne lahko pogledate navzgor k Bogu s čistim srcem in čistimi rokami? Pravim vam, mar lahko pogledate navzgor in bo na vašem obličju vklesana Božja ^apodoba?

20 Pravim vam, mar si lahko mislite, da boste odrešeni, ko ste dopustili, da ste postali ^apodvrženi hudiču?

21 Povem vam, tistega dne boste vedeli, da ne morete biti ^aodrešeni; kajti nihče ne more biti odrešen, če njegova ^boblačila niso belo oprana; da, njegova oblačila morajo biti ^cočiščena, dokler niso čista vsakega madeža, s krvjo tega, o katerem so govorili naši očetje, ki bo prišel odkupit svoje ljudstvo njihovih grehov.

22 In sedaj vas vprašam, bratje moji, kako se bo počutil vsak od vas, če bo stal pred Božjim sodnim stolom, in bodo vaša oblačila zamazana s ^akrvjo in vsakovrstno ^bumazanijo? Glejte, kaj bo to pričevalo zoper vas?

23 Glejte, mar ne bo ^apričevalo, da ste morilci, da, in tudi da ste krivi vsakovrstnih hudobij?

24 Glejte, bratje moji, mar predpostavljate, da ima takšni lahko

14a Moz 27:24–27;
Al 22:15;
vss roditi — roditi se — roditi se v Bogu.
b Rim 8:11–17;
Moz 5:2;
Mz 6:65;
vss spreobrnitev — spreobrniti — spreobrnjenec.

15a vss ustvariti.
b vss vstajenje.
c vss poslednja sodba.
16a Mt 25:31–46.
17a 3 Ne 14:21–23.
18a Ezk 20:43;
2 Ne 9:14;
Moz 3:25;
Al 11:43.
19a 1 Jn 3:1–3.

20a Moz 2:32.
21a vss odrešitev.
b 1 Ne 12:10;
Al 13:11–13;
3 Ne 27:19–20.
c vss čistost — čist.
22a Iz 59:3.
b vss umazanija — umazan.
23a Iz 59:12.

mesto, da bo sedel v Božjem kraljestvu z "Abrahamom, z Izakom in z Jakobom in tudi z vsemi svetimi preroki, katerih oblačila so očiščena in so brezmadežna, čista in bela?

25 Povem vam, ne; razen če našega Stvarnika napravite za lažnivca od začetka oziroma če predpostavljate, da je lažnivec od začetka, ne morete predpostavljati, da ima takšni lahko mesto v nebeškem kraljestvu; ampak bodo izvrženi, kajti "otroci hudičevega kraljestva so.

26 In sedaj glejte, povem vam, bratje moji, če ste v srcu izkusili "spremembo in če ste začutili, da želite peti ^bpesem o ljubezni odkupljenja, vas bi vprašal, ali "lahko tako občutite sedaj?

27 Ali ste hodili, ohranjajoč se "brez krivde pred Bogom? Mar bi v sebi lahko rekli, da ste bili, če bi bili tačas poklicani umreti, zadosti ^bponižni? Da so vaša oblačila očiščena in bela s krvjo Kristusa, ki bo svoje ljudstvo prišel "odkupiti njihovih grehov?

28 Glejte, ali ste opustili "ponos? Povem vam, če niste, niste pripravljeni na srečanje z Bogom. Glejte, hitro se morate pripraviti; kajti nebeško kraljestvo

je blizu in takšen nima večnega življenja.

29 Glejte, pravim, ali je med vami kdo, ki ni opustil "zavidanja? Povem vam, da takšen ni pripravljen; in želel bi, da bi se ta hitro pripravil, kajti ura je zelo blizu in ne ve, kdaj bo prišel čas; kajti tak ni spoznan za nedolžnega.

30 In spet vam pravim, ali je med vami kdo, ki "zasmehuje svojega brata ali ki mu nalaga preganjanja?

31 Gorje takšnemu, kajti ni pripravljen in čas se je približal, ko se mora pokesati ali pa ne more biti odrešen!

32 Da, in sicer gorje vsem vam "delavcem krivičnosti; pokesajte se, pokesajte se, kajti to je govoril Gospod Bog!

33 Glejte, "vsem ljudem pošljite povabilo, kajti poda jim ^broke milosti, in govori: Pokesajte se in sprejel vas bom.

34 Da, govori: "Pridite k meni in jedli boste od ^bsadu z drevesa življenja; da, "zastonj boste jedli "kruh in pili vode življenja;

35 da, pridite k meni in izvajajte pravična dela in ne boste posekani in vrženi v ogenj —

36 kajti glejte, čas se je približal,

24a Lk 13:28.

25a 2 Ne 9:9.

26a vss spreobrnitev — spreobrniti — spreobrnjenec.

b Al 26:13.

c Moz 4:12;

NaZ 20:31–34.

27a vss opravičenje — opravičiti.

b vss ponižnost — ponižen.

c vss odkupitev — odkupiti — odkupljen.

28a vss ponos.

29a vss zavidanje — zavidati.

30a vss hudobno govorjenje.

32a Ps 5:6.

33a Al 19:36;

3 Ne 18:25.

b JakK 6:5;

3 Ne 9:14.

34a 2 Ne 26:24–28;

3 Ne 9:13–14.

b 1 Ne 8:11; 15:36.

c 2 Ne 9:50–51;

Al 42:27.

d vss kruh življenja.

da ima tisti, ki ne ^aprinaša dobrega sadu oziroma ki ne dela pravičnih del, razlog za stokanje in žalovanje.

37 O delavci krivičnosti; vi, ki ste naduti zaradi ^apuhlosti sveta, vi, ki trdite, da poznate pota pravičnosti, vendar ste ^bzatavali kakor ^covce, ki nimajo pastirja, navkljub temu, da je pastir ^aklicalc za vami in še kliče za vami, vi pa nočete ^eprisluhni njegovemu glasu!

38 Glejte, povem vam, da vas dobri ^apastir kliče; da, in kliče vas v svojem imenu, ki je Kristusovo ime; in če ne boste ^bprisluhnili glasu ^cdobrega pastirja, ^aimenu, s katerim vas kliče, glejte, niste ovce dobrega pastirja.

39 In če torej niste ovce dobrega pastirja, iz katere ^ačrede ste? Glejte, povem vam, da je ^bhudič vaš pastir in iz njegove črede ste; in sedaj, kdo lahko to zanika? Glejte, povem vam, kdor to zanika, je ^clažnivec in hudičev ^aotrok.

40 Kajti povem vam, da vse, kar je ^adobro, prihaja od Boga, in vse, kar je ^bhúdo, prihaja od hudiča.

41 Če človek torej izvaja ^adobra

dela, prisluhne glasu dobrega pastirja in hodi za njim; kdor pa izvaja hudobna dela, ta postane hudičev ^botrok, kajti njegovemu glasu prisluhne in hodi za njim.

42 In kdor to dela, mora svoje ^aplačilo prejeti od njega; zato za ^bplačilo prejme ^csmrt glede na to, kar zadeva pravičnost, ker je mrtev za vsa dobra dela.

43 In sedaj, bratje moji, želel bi, da bi me slišali, kajti govorim v vnemi svoje duše; kajti glejte, govoril sem vam jasno, da se ne boste motili, oziroma, govoril sem vam glede na Božje zapovedi.

44 Kajti tako sem poklican govoriti glede na ^asveti Božji red, ki je v Kristusu Jezusu; da, zapovedano mi je stati in pričevati temu ljudstvu o tem, kar so govorili naši očetje glede tega, kar bo prišlo.

45 In to ni vse. Mar ne predpostavljate, da sam to ^avem? Glejte, pričujem vam, da vem, da je to, o čemer sem govoril, res. In kako predpostavljate, da vem o gotovosti tega?

46 Glejte, povem vam, da mi je to ^arazkril Sveti Božji Duh. Glejte, ^bpostil sem se in molil veliko dni, da bi to sam spoznal. In sedaj sam

36a Mt 3:10; 7:15–20;

3 Ne 14:19;

NaZ 97:7.

37a vss nečimrnost —
nečimrn.

b 2 Ne 12:5; 28:14;

Moz 14:6.

c Mt 9:36.

d Prg 1:24–27;

Iz 65:12.

e Jer 26:4–5; Al 10:6.

38a vss dobri Pastir.

b 3 Mz 26:14–20;

NaZ 101:7.

c 3 Ne 15:24; 18:31.

d Moz 5:8;

Al 34:38.

39a Mt 6:24;

Lk 16:13.

b Moz 5:10;

vss hudič.

c 1 Jn 2:22.

d 2 Ne 9:9.

40a Om 1:25;

Etr 4:12;

Mor 7:12, 15–17.

41a 3 Ne 14:16–20;

vss dela.

b Moz 16:3–5;

Al 11:23.

42a Al 3:26–27;

NaZ 29:45.

b Rim 6:23.

c He 14:16–18;

vss smrt, duhovna.

44a Al 13:6.

45a vss pričevanje.

46a 1 Kor 2:9–16.

b vss post — postiti se.

vem, da je to res; kajti Gospod Bog mi je to razodel po svojem Svetem Duhu; in to je duh †razodetja, ki je v meni.

47 In nadalje vam pravim, da mi je bilo tako razodeto, da besede, ki so jih govorili naši očetje, govoriijo resnico, in sicer glede na duha preroštva, ki je v meni, kar je tudi po razodetju Božjega Duha.

48 Pravim vam, da sam vem, da je vse, kar vam bom rekel glede tega, kar bo prišlo, res; in pravim vam, da vem, da bo Jezus Kristus prišel, da, Sin, Očetov Edinorojeni, ki ga navdajajo milostljivost in milost in resnica. In glejte, on je ta, ki pride odvzet grehe sveta, da, grehe vsakogar, ki stanovitno verjame v njegovo ime.

49 In sedaj vam pravim, da je to †red, v katerega sem poklican, da, da pridigam svojim ljubljnim bratom, da, in vsakomur, ki prebiva v deželi; da, da pridigam vsem, tako starim kot mladim, tako zaslužnjem kot svobodnim; da, povem vam, ki ste v letih in tudi, ki ste srednjih let, in odraščajočemu rodu, da, da jim kličem, da se morajo pokesati in se ponovno †roditi.

50 Da, tako govori Duh: Pokesajte se, vsi vi konci zemlje, kajti

nebeško kraljestvo je blizu; da, Božji Sin pride v svoji †slavi, v svoji moči, veličastju, sili in gospostvu. Da, moji ljubljene bratje, pravim vam, da Duh govori: Glejte slavo †Kralja vse zemlje; in prav tako bo Kralj nebes zelo kmalu zasijal med vsemi človeškimi otroki.

51 In Duh mi tudi govori, da, kliče mi z močnim glasom, rekoč: Pojdi in temu ljudstvu reci: Pokesajte se, kajti če se ne pokesate, nikakor ne morete podedovati †nebeškega kraljestva.

52 In spet vam pravim, Duh govori: Glejte, †sekira je nastavljena na korenino drevesa; zato bo vsako drevo, ki ne bo obrodilo dobrega sadu, †posekano in vrženo v ogenj, da, ogenj, ki ga ni moč ustaviti, in sicer neugasljivi ogenj. Glejte in pomnite, to je govoril Sveti.

53 In sedaj, moji ljubljene bratje, vam pravim, mar lahko te besede ovržete; da, mar lahko date te stvari na stran in Svetega †poteptate pod svojimi nogami; da, mar ste lahko naduti v †ponosu svojega srca; da, mar boste še vedno vztrajali pri nošenju †dragih oblačil in srce predajali puhlostim sveta, svojemu †bogastvu?

54 Da, mar boste vztrajno

46 c vss razodetje.

49 a vss duhovništvo; poklic — poklicati — poklican od Boga.

b vss roditi — roditi se — roditi se v Bogu.

50 a vss drugi prihod Jezusa Kristusa; slava.

b Ps 24;

Mt 2:2;
Lk 23:2;
2 Ne 10:14;
NaZ 38:21–22; 128:22–23;
Mz 7:53;

vss Božje oziroma nebeško kraljestvo; Jezus Kristus.

51 a vss nebo — nebesa.

52 a Lk 3:9;
NaZ 97:7.
b JakK 5:46; 6:7;
3 Ne 27:11–12.

53 a 1 Ne 19:7.
b vss ponos.
c 2 Ne 28:11–14;
Mrm 8:36–39.
d Ps 62:11;
NaZ 56:16–18.

mislili, da ste boljši od drugih; da, mar boste vztrajali v preganjanju svojih bratov, ki so ponižni in sledijo svetemu Božjemu redu, preko katerega so prišli v to cerkev, in bili so "posvečeni s Svetim Duhom in izvajajo dela, ki so primerna za kesanje —

55 da, in mar boste vztrajali v tem, da boste obračali hrbet "revnim in pomoči potrebnim in zadrževali svoje imetje pred njimi?

56 In končno, vsi vi, ki boste vztrajali v svoji hudobiji, povem vam, da so to tisti, ki bodo posekani in vrženi v ogenj, če se ne bodo naglo pokesali.

57 In sedaj pravim vam, vsem vam, ki želite slediti glasu "dobrega pastirja, pojdite stran od hudobnih in bodite ^bločeni in se ne dotikajte njihove nečistosti; in glejte, njihova imena bodo "izbrisana, da imena hudobnih ne bodo prišteta med imena pravičnih, da se bo lahko izpolnila Božja beseda, ki pravi: Imena hudobnih se ne bodo mešala z imeni mojega ljudstva;

58 kajti imena pravičnih bodo zapisana v "knjigo življenja in njim bom dal dediščino na svoji desnici. In sedaj, bratje moji, kaj imate reči proti temu? Povem vam, če boste govorili proti temu, ni pomembno, kajti Božja beseda se mora izpolniti.

59 Kajti kakšen je med vami pastir, ki ima veliko ovac, katerih ne čuva, da ne pridejo volkovi in ne pokoljejo drobnice? In glejte, če v njegovo čredo pride volk, mar ga ne prežene? Da, in navsezadnje, če ga bo lahko, ga bo ubil.

60 In sedaj vam povem, da do bri pastir kliče za vami; in če boste prisluhnili njegovemu glasu, vas bo pripeljal v svojo čredo in njegove ovce boste; in zapove vam, da ne dopustite, da bi med vas prišel sestradan volk, da ne boste pokončani.

61 In sedaj vam jaz, Alma, zapovedujem v jeziku "njega, ki mi je zapovedal, da izpolnujete besede, ki sem vam jih govoril.

62 Z zapovedjo govorim vam, ki pripadate cerkvi; tistim pa, ki cerkvi ne pripadajo, govorim s povabilom, rekoč: Pridite in se krstite v kesanje, da boste tudi vi jedli od sadu z "drevesa življenja.

6. POGLAVJE

Cerkev v Zarahemli je prečiščena in napravljen je red. — Alma gre pridi-gat v Gideón. Okrog leta 83 pr. Kr.

In sedaj se je zgodilo, da je Alma, potem ko je prenehal govoriti ljudem v cerkvi, ki je bila ustanovljena v mestu Zarahemla, s polaganjem "rok glede na Božji

54a vss posvetitev — posvetiti.

55a Ps 109:15–16;
JakK 2:17;
He 6:39–40.

57a vss dobri Pastir.

b Ezr 6:21; 9:1;
Neh 9:2;
2 Tes 3:6;
NaZ 133:5, 14.
c 5 Mz 29:19;
Mor 6:7;

NaZ 20:8.

58a vss knjiga življenja.
61a Al 5:44.
62a 1 Ne 8:10; 11:21–23.
6 1a vss polaganje rok.

red ^bposvetil duhovnike in ^cstarešine, da bodo predsedovali in ^abdeli nad cerkvijo.

2 In zgodilo se je, da se je vsakdo, ki cerkvi ni pripadal, ki se je pokesal svojih grehov, ^akrstil v kesanje in sprejeli so ga v cerkev.

3 In zgodilo se je tudi, da je bil vsak, ki je pripadal cerkvi, ki se ni ^apokesal svoje hudobije in ni postal ponižen pred Bogom — mislim na tiste, ki so bili vzvišeni v ^bponosu svojega srca — tisti so bili zavrženi in njihova imena so bila ^cizbrisana, da njihova imena niso bila prišteta med pravične.

4 In tako so v mestu Zarahemla začeli vzpostavljati cerkveni red.

5 Želel bi torej, da bi razumeli, da je bila Božja beseda dostopna vsem, da nihče ni bil prikrajšan za privilegij, da bi se zbirali, da bi slišal Božjo besedo.

6 Vendar je bilo Božjim otrokom zapovedano, naj se pogosto zbirajo in se združujejo v ^apostu in goreči molitvi za blaginjo duš tistih, ki niso poznali Boga.

7 In sedaj se je zgodilo, da je Alma, ko je uvedel te predpise, od njih odšel, da, iz cerkve, ki je bila v mestu Zarahemla, in šel vzhodno od reke Sidon v ^adolino Gideón, in tam je bilo zgrajeno mesto, ki se je imenovalo mesto Gideón, ki je bilo v dolini, ki se je imenovala Gideón, imenujoč se po človeku, ki ga je Nehor ^bubil z mečem.

8 In Alma je šel in začel razglašati Božjo besedo cerkvi, ki je bila ustanovljena v dolini Gideón, glede na razodetje, da je beseda, o kateri so govorili njihovi očetje, govorila resnico, in glede na duha preroštva, ki je bil v njem, glede na ^apričevanje o Jezusu Kristusu, Božjem Sinu, ki bo prišel odkupiti svoje ljudstvo od njihovih grehov, in svetem redu, po katerem je bil poklican. In tako je zapisano. Amen.

Almove besede, ki jih je predal ljudem v Gideónu, glede na njegov lastni zapis.

Obsega 7. poglavje.

7. POGLAVJE

Kristus se bo rodil Mariji. — Razvezal bo spono smrti in prenašal grehe svojega ljudstva. — Tisti, ki se pokesajo, se krstijo in izpolnjujejo zapovedi, bodo imeli večno življenje. — Umazanija ne more podedovati Božjega kraljestva. — Potrebna je ponižnost, vera, upanje in dobrotljivost. Okrog leta 83 pr. Kr.

GLEJTE, moji ljubljeni bratje, ker vidim, da mi je bilo dovoljeno priti k vam, zato vas poskušam ^anagovoriti v svojem jeziku; da, s svojimi lastnimi usti, ker vidim, da je prvič, da sem vam spregovoril

1 *b* vss posvetitev — posvetiti.

c vss starešina.

d NaZ 52:39.

2 *a* vss krst — krstiti.

3 *a* Moz 26:6.

b vss ponos.

c 2 Mz 32:33; Moz 26:36;

Al 1:24; 5:57–58;

vss izobčenje.

6 *a* vss post — postiti se.

7 *a* Al 2:20.

b Al 1:9.

8 *a* Raz 19:10.

7 *1 a* Al 4:19.

z besedami svojih lastnih ust, ker sem v bil celoti vezan na ^bsodni stol, ker sem imel veliko posla, da nisem mogel priti k vam.

2 In celo sedaj v tem času ne bi mogel priti, če ne bi sodnega stola "predal drugemu, da vlada namesto mene; in Gospod mi je v veliki milosti dovolil priti k vam.

3 In glejte, prišel sem z velikimi upi in močno željo, da bi spoznal, da ste postali ponižni pred Bogom in da še naprej ponižno prosite za njegovo milostljivost, da bi vas našel brez krivde pred njim, da bi vas našel, da niste v strašnem precepu, v katerem so bili naši bratje v Zarahemli.

4 Toda blagoslovljeno bodi ime Boga, ki mi je dal vedeti, da, dal mi je silno veliko radost, da vem, da so se spet uveljavili na poti njegove pravičnosti.

5 In zaupam, glede na Božjega Duha, ki je v meni, da se bom tudi nad vami radostil; vendar ne želim, da bi se nad vami radostil zavoljo tako veliko stisk in potrtosti, ki sem jo izkusil zavoljo bratov v Zarahemli, kajti glejte, nad njimi sem se radostil potem, ko sem se prebijal skozi veliko stisko in potrtost.

6 Toda glejte, zaupam, da niste v stanju take nevere, kot so bili vaši bratje; zaupam, da v srcu niste

vzvišeni; da, zaupam, da srca ne predajate bogastvu in puhlostim sveta; da, zaupam, da ne častite "malikov, ampak da častite pravega in ^bživega Boga in da z večno vero pričakujete odpuščanje svojih grehov, ki bo prišlo.

7 Kajti glejte, povem vam, veliko tega bo prišlo; in glejte, eno je, kar je pomembnejše od vsega drugega — kajti glejte, ni več daleč "čas, ko Odkupitelj živi in pride med svoje ljudstvo.

8 Glejte, ne pravim, da bo med nas prišel v času svojega prebivanja v svojem umrljivem tabernaklju; kajti glejte, Duh mi ni rekel, da bo temu tako. Kar se torej tega tiče, ne vem; toliko pa vem, da ima Gospod Bog moč narediti vse glede na svojo besedo.

9 Toda glejte, toliko mi je Duh povedal, rekoč: Kliči temu ljudstvu, rekoč: "Pokesajte se in pripravite Gospodovo pot in hodite po njegovih poteh, ki so ravne; kajti glejte, nebeško kraljestvo se je približalo in Božji Sin ^bpride na obličje zemlje.

10 In glejte, "rodil se bo ^bMariji na jeruzalemskem, ki je "dežela naših prednikov, in "devica bo, dragocena in izvoljena posoda, katero bo "obsenčil Sveti Duh in spočela bo z njegovo močjo in rodila sina, da, in sicer Božjega Sina.

1 *b* Moz 29:42.

2 *a* Al 4:16–18.

6 *a* 2 Ne 9:37;

He 6:31.

b Dan 6:26.

7 *a* Al 9:26.

9 *a* Mt 3:2–4;

Al 9:25.

b Moz 3:5; 7:27; 15:1–2.

10 *a* Iz 7:14;

Lk 1:27.

b Moz 3:8;

vss Marija,

Jezusova mati.

c 1 Krn 9:3;

2 Krn 15:9;

1 Ne 1:4;

3 Ne 20:29.

d 1 Ne 11:13–21.

e Mt 1:20;

Moz 15:3.

11 In šel bo in prenašal bolečine in "stiske in skušnjave vsake vrste; in to zato, da bi se izpolnila beseda, ki pravi, da bo prevzel bolečine in boleznij svojega ljudstva.

12 In prevzel bo "smrt, da bo lahko razvezal sponje smrti, ki vežejo njegovo ljudstvo; in prevzel bo njihove slabosti, da ga bo do obisti navdajala milost, po mesu, da bo po mesu lahko vedel, kako ^bpodpirati svoje ljudstvo glede na njihove slabosti.

13 Duh torej "ve vse; vendar Božji Sin po mesu trpi, da bi lahko ^bprevzel grehe svojega ljudstva, da bi jim z močjo svoje rešitve izbrisal prestopke; in sedaj glejte, to je pričevanje, ki je v meni.

14 Sedaj vam povem, da se morate pokesati in se ponovno "roditi; kajti Duh pravi, če se ne boste ponovno rodili, ne morete podedovati nebeškega kraljestva; zato pridite in se krstite v kesanje, da boste umiti svojih grehov, da boste verovali v Božje Jagnje, ki odvzema grehe sveta, ki je mogočno, da odreši in očisti vse nepravičnosti.

15 Da, pravim vam, pridite in se ne bojte in opustite vsakršen greh, ki vas zlahka "napada, ki vas zveže v pogubo, da, pridite in pojdite in svojemu Bogu pokažite, da ste se voljni pokesati svojih

grehov in z njim skleniti zavezo, da boste izpolnjevali njegove zapovedi in mu to ta dan pričujte tako, da greste v vode krsta.

16 In kdor bo to delal in odtlej izpolnjeval Božje zapovedi, tisti bo pomnil, da mu pravim, da, pomnil bo, da sem mu rekel, da bo imel večno življenje, glede na pričevanje Svetega Duha, ki pričuje v meni.

17 In sedaj, moji ljubljene bratje, ali verjamete tem stvarim? Glejte, povem vam, da, vem, da verjamete; in vem, da verjamete, ker mi tako razodeva Duh, ki je v meni. In ker je torej vaša vera glede tega močna, da, glede tega, kar sem govoril, je moja radost velika.

18 Kajti kakor sem vam rekel od začetka, da sem si zelo želel, da ne bi bili v stanju precepa kakor vaši bratje, celo tako sem spoznal, da je bilo mojim željam zadoščeno.

19 Kajti opažam, da ste na poteh pravičnosti; opažam, da ste na poti, ki vodi v Božje kraljestvo; da, opažam, da mu ravnete "poti.

20 Opažam, da vam je bilo po pričevanju njegove besede razkrita, da ne more "hoditi po izkrivljenih poteh; niti ne spreminja tega, kar je rekel; niti za las se ne obrača z desne na levo oziroma od tega, kar je prav, k temu, kar

11a Iz 53:3–5;
Moz 14:3–5.

12a 2 Ne 2:8;
Al 12:24–25;
vss križanje.
b Heb 2:18; 4:15;
NaZ 62:1.

13a vss Bog —
Božja trojica.

b Moz 15:12;
vss odkupna
daritev — plačati
odkupnino.

14a vss roditi — roditi

se — roditi se v Bogu.

15a 2 Ne 4:18.
19a Mt 3:3.
20a 1 Ne 10:19;
Al 37:12;
NaZ 3:2.

je napačno; zato je njegova smer eno večno kroženje.

21 In ne prebiva v "nesvetih templjih; niti ne more biti umazanija ali kar koli drugega, kar je nečisto, sprejeto v Božje kraljestvo; zato vam povem, prišel bo čas, da, in bo poslednji dan, da bo ta, ki je ^humazan, ostal v svoji umazaniji.

22 In sedaj, moji ljubljeni bratje, to sem vam rekel, da bi v vas prebudil občutek dolžnosti do Boga, da boste pred njim hodili brez krivde, da boste sledili svetemu Božjemu redu, v katerega ste bili sprejeti.

23 In želel bi torej, da bi bili "ponižni in ubogljivi in ljubeznivi; zlahka uslišali prošnje; polni potrpežljivosti in velikega potrpljenja; zmerni v vsem; vselej marljivo izpolnjevali Božje zapovedi; prosili za vse, kar potrebujete, tako duhovno kot posvetno; vselej vračali zahvalo Bogu za vse, kar prejimate.

24 In glejte, da boste imeli "vero, upanje in dobrotljivost in takrat boste vselej delali obilo dobrih del.

25 In naj vas Gospod blagoslovi in svoja oblačila ohranjajte brezmadežna, da vas bodo naposled posedli z Abrahamom, Izakom in Jakobom in s svetimi preroki, ki so bili, vse odkar se je začel svet, ker bodo vaša oblačila "brezmadežna,

prav kakor so brezmadežna njihova oblačila, v nebeškem kraljestvu, da ne boste nič več šli ven.

26 In sedaj, moji ljubljeni bratje, te besede sem vam govoril glede na Duha, ki pričuje v meni; in duša se mi silno radosti zaradi silne marljivosti in pozornosti, ki ste jo izkazali moji besedi.

27 In sedaj, naj Božji "mir počiva nad vami in nad vašimi hišami in polji in nad vašo drobnico in govedom in nad vsem, kar posedujete, nad vašimi ženskami in vašimi otroki, glede na vašo vero in dobra dela, odslej in za vekomaj. In tako sem govoril. Amen.

8. POGLAVJE

Alma pridiga in krščuje v Meluku. — V Amonihu ga zavrnejo in odide. — Angel mu zapove, naj se vrne in ljudi kliče h kesanju. — Sprejme ga Amulek in oba pridigata v Amonihu. Okrog leta 82 pr. Kr.

In sedaj se je zgodilo, da se je Alma vrnil iz "gideónske dežele, potem ko je ljudi v Gideónu poučeval veliko tega, kar ni moč zapisati, in vzpostavil cerkveni red, kakor je doslej storil v zarahemelski deželi, da, vrnil se je v svojo lastno hišo v Zarahemli, da bi se odpočil od del, ki jih je opravil.

2 In tako se je končalo deveto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

21 a 1 Kor 3:16–17; 6:19;
Moz 2:37;
Al 34:36.
b 1 Ne 15:33–35;
2 Ne 9:16;

Mrm 9:14;
NaZ 88:35.
23 a vss ponižnost —
ponižen.
24 a 1 Kor 13;

Etr 12:30–35;
Mor 7:33–48.
25 a 2 Pt 3:14.
27 a vss mir.
8 1 a Al 2:20; 6:7.

3 In zgodilo se je na začetku desetega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom, da je Alma od tamkaj odšel in se odpravil na pot v meleško deželo, zahodno od ^areke Sidon, na zahodu ob mejah z divjino.

4 In ljudi v meleški deželi je začel učiti glede na ^asveti Božji red, po katerem je bil poklican; in začel je učiti ljudi po vsej meleški deželi.

5 In zgodilo se je, da so k njemu prihajali ljudje z vseh meja dežele, ki je mejila z divjino. In krščevali so se po vsej deželi;

6 tako da je, potem ko je svoje delo v Meleku končal, od tam odšel in prepotoval tridnevno pot na sever meleške dežele; in prišel je v mesto, ki se je imenovalo Amoníha.

7 Med Nefijevim ljudstvom je bila torej navada, da so svoje dežele in svoja mesta in svoje vasi, da, in sicer vse svoje vasice, imenovali po tistem, ki jo je prvi posedoval; in tako je bilo z amoníhaško deželo.

8 In zgodilo se je, da jim je Alma, ko je prišel v mesto Amoníha, začel pridigati Božjo besedo.

9 Satan se je torej močno ^apostalil src ljudi v mestu Amoníha; zato niso prisluhnili Almovim besedam.

10 Vendar je Alma v duhu močno ^adelal, ko se je v ^bgoreči

molitvi ^cboril z Bogom, da bi svojega Duha razlil na ljudi, ki so bili v mestu; da bi tudi dovolil, da bi jih lahko krstil v kesanje.

11 Vendar so postali trdosrčni in mu rekli: Glej, vemo, da si Alma; in vemo, da si véliki duhovnik v cerkvi, ki si jo v veliko delih dežele ustanovil glede na vaše izročilo; in nismo iz tvoje cerkve in ne verjamemo v takšna neumna izročila.

12 In vemo torej, da zato ker nismo iz tvoje cerkve, vemo, da nad nami nimaš moči; in sodni stol si predal ^aNefíhu, zato nisi naš vrhovni sodnik.

13 Ko so torej ljudje to izrekli in nasprotovali vsem njegovim besedam in ga žalili in pljuvali nanj in ga dali izgnati iz mesta, je od tamkaj odšel in se odpravil na pot proti mestu, ki se je imenovalo Aron.

14 In zgodilo se je, da se mu je, medtem ko je potoval tjakaj, potrt od žalosti, prebijajoč se skozi hudo ^astisko in duševno tesnobo zaradi hudobije ljudi, ki so bili v mestu Amoníha, in zgodilo se je, medtem ko je bil Alma potrt od žalosti, glej, prikazal Gospodov ^bangel, rekoč:

15 Blagor ti, Alma; zato dvigni glavo in se raduj, kajti velik razlog imaš za radost; kajti zvesto si izpolnjeval Božje zapovedi od časa, ko si od njega prejel prvo

3a Al 16:6–7.

4a NaZ 107:2–4;

vss Melkízedekovo duhovništvo.

9a 2 Ne 28:19–22;

NaZ 10:20.

10a Al 17:5.

b 3 Ne 27:1;

vss molitev.

c En 1:1–12.

12a Al 4:20.

14a vss nadloga.

b Al 10:7–10, 20;

vss angeli.

sporočilo. Glej, jaz sem ta, ki ti ga je "izročil.

16 In glej, poslan sem, da ti zapovem, da se vrni v mesto Amoníha in spet pridigaj ljudem v mestu; da, pridigaj jim. Da, reci jim, da jih bo Gospod Bog, če se ne bodo pokesali, "pokončal.

17 Kajti glej, tačas preučujejo, da bi tvojemu ljudstvu odvzeli svobodo (kajti tako govori Gospod), kar je v nasprotju s predpisi in sodbami in zapovedmi, ki jih je dal svojemu ljudstvu.

18 Sedaj se je zgodilo, da se je Alma, potem ko je od Gospodovega angela prejel sporočilo, naglo vrnil v amoníhaško deželo. In v mesto je prišel po drugi poti, da, po poti, ki je na jugu mesta Amoníha.

19 In ko je prišel v mesto, je bil lačen in nekemu človeku je rekel: Ali bi dal jesti ponižnemu Božjemu služabniku?

20 In mož mu je rekel: Nefijec sem in vem, da si sveti Božji prerok, kajti ti si človek, za katerega je "angel v videnju rekel: Sprejmi ga! Zato pojdi z menoj v hišo in dal ti bom od svoje hrane; in vem, da boš v blagoslov meni in moji hiši.

21 In zgodilo se je, da ga je mož sprejel v svojo hišo; in mož se je imenoval "Amulek; in prinesel je kruha in mesa in postavil pred Alma.

22 In zgodilo se je, da je Alma

jedel kruh in je bil sit; in "blagoslovil je Amuleka in njegovo hišo in se zahvalil Bogu.

23 In potem ko je pojedel in bil sit, je Amuleku rekel: Sem Alma in sem "véliki duhovnik v Božji cerkvi po vsej deželi.

24 In glej, glede na duha razodejta in preroštva sem bil poklican pridigati Božjo besedo med vsemi temi ljudmi; in bil sem v tej deželi in niso me sprejeli, ampak so me "vrgli ven in bil sem na tem, da tej deželi za vekomaj obrnem hrbet.

25 Toda glej, zapovedano mi je bilo, naj se spet vrnem in tem ljudem prerokujem, da, in pričujem zoper njih glede njihovih krivičnosti.

26 In sedaj, Amulek, ker si me nahranil in me sprejel, si blagoslovljen; kajti bil sem lačen, saj sem se veliko dni postil.

27 In Alma je pri Amuleku ostal veliko dni, preden je začel pridigati ljudem.

28 In zgodilo se je, da so se ljudje še bolj okrepili v svojih krivičnostih.

29 In k Almu je prišla beseda, rekoč: Pojdi, in tudi mojemu služabniku Amuleku reci, pojdi in prerokuj temu ljudstvu, rekoč: "Pokesajte se, kajti tako govori Gospod, če se ne boste pokesali, bom to ljudstvo obiskal v svoji jezi; da, in svoje silovite jeze ne bom odvrnil.

30 In Alma je šel, in tudi Amu-

15a Moz 27:11–16.

16a Al 9:12, 18, 24.

20a Al 10:7–9.

21a vss Amulek.

22a Al 10:11.

23a Al 5:3, 44, 49; 13:1–20.

24a Al 8:13.

29a Al 9:12, 18;

vss kesanje —
kesati se.

lek, med ljudi, da bi jim razglašala Božje besede; in navdal ju je Sveti Duh.

31 In dana jima je bila "moč, tako da ju ni bilo moč zapreti v ječo; niti ni bilo mogoče, da bi ju kdo ubil; vendar svoje ^bmoči nista izvajala, dokler nista bila zvezana z vezmi in vržena v ječo. To je bilo torej storjeno, da bi Gospod v njiju pokazal svojo moč.

32 In zgodilo se je, da sta šla in ljudem začela pridigati in prerokovati glede na duha in moč, ki jima jo je dal Gospod.

Almove besede in tudi Amulekove besede, ki sta jih razglašala ljudem, ki so bili v amonihaški deželi. In tudi v ječo sta bila vržena in rešila ju je čudežna Božja moč, ki je bila v njiju, glede na Almov zapis.

Obsega 9. do 14. poglavje.

9. POGLAVJE

Alma ljudem v Amonihu zapove, naj se pokesajo. — Gospod bo v poslednjih dneh milosten z Lamanci. — Če bodo Nefijci opustili luč, jih bodo Lamanci pokončali. — Božji Sin bo kmalu prišel. — Odkupil bo tiste, ki se pokesajo, se krstijo in verujejo v njegovo ime. Okrog leta 82 pr. Kr.

IN spet, ker je meni, Almu, Bog zapovedal, naj s seboj vzamem

Amuleka in grem spet pridigat temu ljudstvu oziroma ljudem, ki so bili v mestu Amoníha, se je zgodilo, da so se, ko sem jim začel pridigati, z menoj začeli prepirati, rekoč:

2 Kdo si? Mar predpostavljaš, da bomo verjeli pričevanju "enega človeka, čeprav bi nam pridigal, da bo zemlja prešla?

3 Niso torej razumeli besed, ki sta jih govorila, kajti niso vedeli, da bo zemlja prešla.

4 In rekli so tudi: Ne bomo verjeli tvojim besedam, če boš prerokoval, da bo to veliko mesto v "enem dnevu uničeno.

5 Niso torej vedeli, da Bog lahko napravi takšna čudovita dela, kajti bili so trdosrčno in trdovratno ljudstvo.

6 In rekli so: "Kdo je Bog, da med te ljudi ne pošlje ^bveč polnomočja kakor enega človeka, da bi jim razglašali resnico o tako velikih in čudovitih stvareh?

7 In pristopili so, da bi name položili roke, toda glejte, niso mogli. In smelo sem stal, da sem jim razglasil, da, smelo sem jim pričeval, rekoč:

8 Glejte, o hudobni in pokvarjeni "rod, kako ste pozabili izročilo svojih očetov; da, kako kmalu ste pozabili Božje zapovedi.

9 Mar ne pomnite, da je našega očeta, Lehija, iz Jeruzalema pripeljala Božja "roka? Mar ne pomnite, da jih je vse vodil skozi divjino?

31 a 1 Ne 1:20.
b Al 14:17–29.
9 2a 5 Mz 17:6.

4a Al 16:9–10.
6a 2 Mz 5:2;
Moz 11:27; Mz 5:16.

b Al 10:12.
8a Al 10:17–25.
9a 1 Ne 2:1–7.

10 In mar ste tako kmalu pozabili, kolikokrat je naše očete rešil iz rok njihovih sovražnikov in jih obvaroval pred tem, da bi bili pokončani, in sicer po roki svojih lastnih bratov?

11 Da, in če ne bi bilo njegove neprimerljive moči in njegove milosti in njegovega velikega potrpljenja z nami, bi bili mi dolgo pred tem časovnim obdobjem neizogibno izbrisani z obličja zemlje in morda bi bili zapisani stanju "neskončne bede in gorja.

12 Glejte, sedaj vam pravim, da vam zapoveduje, da se pokesate; in če se ne pokesate, nikakor ne morete podedovati Božjega kraljestva. Toda glejte, to ni vse — zapovedal vam je, da se pokesate ali pa vas bo povsem "izbrisal z obličja zemlje; da, obiskal vas bo v svoji jezi in od svoje ^bsilovite jeze se ne bo odvrnil.

13 Glejte, mar ne pomnite besed, ki jih je govoril Lehiju, rekoč da: "Če boste izpolnjevali moje zapovedi, boste v deželi uspevali? In spet, rečeno je, da: Če mojih zapovedi ne boste izpolnjevali, boste ločeni od Gospodove navzočnosti.

14 Želel bi torej, da bi pomnili, da so bili Lamanci, če Božjih zapovedi niso izpolnjevali, "ločeni od Gospodove navzočnosti.

Vidimo torej, da se je v tem potrdila Gospodova beseda in Lamanci so bili ločeni od njegove navzočnosti od začetka svojih prestopkov v deželi.

15 Vendar vam povem, da bo na sodni dan "laže zanje kakor za vas, če boste ostali v svojih grehah, da, in sicer bo v tem življenju laže zanje kakor za vas, če se ne boste pokesali.

16 Kajti veliko obljub je, ki se "nanašajo tudi na Lamance; kajti zaradi ^bizročil svojih očetov so ostali v stanju "nevednosti; zato bo Gospod z njimi milosten in jim ^dpodaljšal obstoj v deželi.

17 In v nekem časovnem obdobju bodo "začeli verjeti v njegovo besedo in spoznali, da so izročila njihovih očetov napačna; in številni od njih bodo odrešeni, kajti Gospod bo milosten z vsemi, ki ^bkličejo njegovo ime.

18 Toda glejte, povem vam, da se, če boste vztrajali v svoji hudobiji, vaši dnevi v deželi ne bodo podaljšali, kajti nad vas bodo poslani "Lamanci; in če se ne boste pokesali, bodo prišli v trenutku, ko ne boste vedeli in doletelo vas bo ^bpopolno pogubljenje; in to bo glede na silovito Gospodovo "jezo.

19 Kajti ne bo vam dopustil, da boste živeli v svojih krivičnostih,

11a Moz 16:11.

12a Al 8:16; 10:19, 23, 27.

b Al 8:29.

13a 2 Ne 1:20;

Moz 1:7;

Al 37:13.

14a 2 Ne 5:20–24;

Al 38:1.

15a Mt 11:22, 24.

16a Al 17:15.

b Moz 10:12 (gl. 11.

do 17. verz).

c Moz 3:11.

d He 15:10–12.

17a En 1:13.

b Al 38:5;

NaZ 3:8.

18a Al 16:2–3.

b Al 16:9.

c Al 8:29.

da boste pogubljali njegovo ljudstvo. Povem vam, ne; raje bi dopustil, da bi Lamanci "pokončali vse njegovo ljudstvo, ki se imenuje Nefijevo ljudstvo, če bi bilo mogoče, da bi ^bzapadli v greh in prestopke, potem ko jim je Gospod, njihov Bog, dal tolikšno luč in tolikšno spoznanje;

20 da, potem ko so bili tako močno priljubljeno Gospodovo ljudstvo; da, potem ko so bili priljubljeni bolj kot vsi drugi narodi, rodovi, jeziki ali ljudstva; potem ko jim je bilo vse "razkrito glede na njihove želje in njihovo vero in molitve, o tem, kar je bilo, kar je in kar bo prišlo;

21 ko jih je obšel Božji Duh; ko so govorili z angeli in ko jim je govoril Gospodov glas; in ko so imeli duha preroštva in duha razodetja in tudi veliko darov, dar govora jezikov in dar pridiganja in dar Svetega Duha in "prevajalski dar;

22 da, in potem ko jih je Bog z Gospodovo roko "rešil iz jeruzalemske dežele; ko so bili rešeni pred lakoto in pred boleznijo in vsakovrstnimi boleznimi vseh vrst; in dobili so moč v bitki, da ne bi bili pobiti; potem ko so bili znova in znova rešeni iz ^bsuženjstva in ko so bili ohranjeni in obvarovani do sedaj; in uspevali so,

dokler niso obogateli z vsakovrstnimi stvarmi —

23 in sedaj glejte, povem vam, da bo, če se bo to ljudstvo, ki je po Gospodovi roki prejelo toliko blagoslovov, pregrešilo navzlic luči in spoznanju, ki ga imajo, vam povem, da bo, če bo temu tako, če bodo zapadli v prestopke, zdaleč "laže za Lamance kakor zanje.

24 Kajti glejte, Gospodove "obljube se nanašajo tudi na Lamance, na vas pa se ne, če kršite; kajti mar ni Gospod posebej obljubil in trdno odredil, da boste, če se mu boste uprli, povsem izbrisani z obličja zemlje?

25 In sedaj, zaradi tega, da ne boste pokončani, je Gospod poslal svojega angela, da se je prikazal številnim njegovim ljudem, razglašajoč jim, naj gredo in glasno kličejo temu ljudstvu, rekoč: "Pokesajte se, kajti nebeško kraljestvo je blizu;

26 in "ne veliko dni odslej bo prišel Božji Sin v svoji slavi; in njegova slava bo slava Očetovega ^bEdinorojenega, ki ga navdajajo "milostljivost, poštenost in resnica in navdajajo ga potrpežljivost, "milost in veliko potrpljenje, ki hitro "usliši klice svojega ljudstva in odgovori na njihove molitve.

27 In glejte, pride "odkupit tiste,

19a 1 Ne 12:15, 19–20;
Al 45:10–14.

b Al 24:30.

20a vss razodetje.

21a Om 1:20;

Moz 8:13–19; 28:11–17.

22a 2 Ne 1:4.

b Moz 27:16.

23a Mt 11:22–24.

24a 2 Ne 30:4–6;

NaZ 3:20.

25a Al 7:9;

He 5:32.

26a Al 7:7.

b vss Edinorojenec.

c vss milostljivost.

d vss milost — milosten.

e 5 Mz 26:7.

27a vss odkupitev —

odkupiti — odkupljen.

ki se bodo ^bkrstili v kesanje po veri v njegovo ime.

28 Zato pripravite Gospodovo pot, kajti čas se je približal, ko bodo vsi ljudje želi plačilo za svoja ^adela glede na to, kakšna so bila — če so bila pravična, bodo svoji duši ^bželi odrešitev glede na moč in rešitev Jezusa Kristusa; če pa so bila hudobna, bodo svoji duši želi ^cprekletstvo glede na moč in ujetništvo hudiča.

29 Sedaj glejte, to je angelov glas, kličoč ljudem.

30 In sedaj, moji ^aljubljeni bratje, kajti moji bratje ste in morali bi biti ljubljene in morali bi izvajati dobra dela, ki so primerna za kesanje, ker ste postali skrajno trdosrčni do Božje besede in ker ste ^bizgubljeno in padlo ljudstvo.

31 Sedaj se je zgodilo, da so se, ko sem jaz, Alma, te besede izgovoril, glejte, ljudje name razsrdili, ker sem jim rekel, da so trdosrčno in ^atrdovratno ljudstvo.

32 In ker sem jim tudi rekel, da so izgubljeno in padlo ljudstvo, so se name razjezili in si prizadevali, da bi name dvignili roke, da bi me vrgli v ječo.

33 Toda zgodilo se je, da jim Gospod ni dopustil, da bi me tistikrat prijeli in me vrgli v ječo.

34 In zgodilo se je, da je Amulek šel in pristopil in jim prav tako začel pridigati. In Amulekove

^abesede torej niso vse zapisane, vendar je del njegovih besed zapisan v tej knjigi.

10. POGLAVJE

Lehi je Manasejev potomec. — Amulek pripoveduje o angelovi zapovedi, naj skrbi za Alma. — Zaradi molitev pravičnih je ljudstvu prizanešeno. — Nepravični pravniki in sodniki polagajo temelj pogubljenja ljudstva. Okrog leta 82 pr. Kr.

To so torej ^abesede, ki jih je ^bAmulek pridigal ljudem, ki so bili v amonihaški deželi, rekoč:

2 Sem Amulek; sem sin Gidona, ki je bil sin Izmaela, ki je bil Aminadijev potomec; in to je bil prav tisti Aminadi, ki je pretolmačil pisanje, ki je bilo na tempeljskem obzidju, katero je zapisal Božji prst.

3 In Aminadi je bil potomec Nefija, ki je bil sin Lehija, ki je prišel iz jeruzalemske dežele, ki je bil potomec ^aManaseja, ki je bil sin ^bJožefa, ki so ga bratje sami ^cprodali v Egipt.

4 In glejte, sam prav tako nisem človek majhnega slovesa med vsemi tistimi, ki me poznate; da, in glejte, veliko sorodnikov in ^aprijateljev imam in z delom svojih rok sem si tudi pridobil veliko bogastvo.

5 Vendar po vsem tem nisem

27 *b* vss krst — krstiti.

28 *a* NaZ 1:10; 6:33.

b Ps 7:17.

c vss prekletstvo.

30 *a* 1 Jn 4:11.

b Al 12:22.

31 *a* 2 Ne 25:28;

Moz 3:14.

34 *a* Al 10.

10 *a* Al 9:34.

b Al 8:21–29.

3a 1 Mz 41:51;

1 Krn 9:3.

b vss Jožef, Jakobov sin.

c 1 Mz 37:29–36.

4 *a* Al 15:16.

nikoli dosti poznal Gospodovih poti in njegovih "skrivnosti in neverjetne moči. Rekel sem, da tega nisem nikoli kaj dosti poznal; toda glejte, motim se, kajti videl sem veliko njegovih skrivnosti in njegovo neverjetno moč; da, in sicer ko je to ljudstvo ohranjalo pri življenju.

6 Vendar sem postal trdosrčen, kajti velikokrat sem bil "poklican in nisem hotel ^bslišati; zato sem glede teh stvari vedel, vendarle nisem hotel vedeti; zato sem se še naprej upiral Bogu v hudobiji svojega srca prav do četrtega dne sedmega meseca, ki je v desetem letu vladavine sodnikov.

7 Ko sem potoval, da bi obiskal zelo bližnjega sorodnika, glejte, se mi je prikazal Gospodov "angel in rekel: Amulek, vrni se v svojo hišo, kajti dal boš jesti Gospodovemu preroku; da, svetemu možu, ki je izvoljeni Božji mož; kajti veliko dni se je ^bpostil zaradi grehov tega ljudstva in lačen je in "sprejmi ga v svojo hišo in mu daj jesti, in blagoslovil bo tebe in tvojo hišo; in Gospodovi blagoslovi bodo nad teboj in tvojo hišo.

8 In zgodilo se je, da sem ubogal angelov glas in se vrnil proti svoji hiši. In na poti tjakaj sem našel "moža, o katerem mi je angel rekel: Sprejmi ga v svojo hišo — in glejte, to je bil tisti mož, ki vam je govoril glede Božjih stvari.

9 In angel mi je rekel, da je on "svet mož: zatorej vem, da je on svet mož, ker je to rekel Božji angel.

10 In spet, vem, da je to, o čemer je pričeval, res; kajti glejte, povem vam, da je, kakor živí Gospod, celo tako poslal svojega "angela, da bi mi to razodel; in to je storil, ko je ta Alma ^bprebival v moji hiši.

11 Kajti glejte, "blagoslovil je mojo hišo, blagoslovil je mene in ženske iz moje hiše in moje otroke in mojega očeta in moje sorodnike; da, prav vse moje sorodstvo je blagoslovil in Gospodov blagoslov je ostal nad nami glede na besede, ki jih je govoril.

12 In sedaj, ko je Amulek te besede izgovoril, so ljudje osupnili, videč, da je "več kot ena priča, ki pričuje o tem, česar so bili obtoženi in tudi o tem, kar bo prišlo, glede na duha preroštva, ki je bil v njiju.

13 Vendar jih je bilo med njimi nekaj, ki so ju mislili izprašati, da bi ju morda s svojimi prekanjenimi "zvijačami ujeli v besedah, da bi našli dokaz zoper njiju, da bi ju predali svojim sodnikom, da bi se jima sodilo glede na zakon in da bi bila usmrčena oziroma vržena v ječo glede na zločin, ki bi ga prikazali oziroma pričali zoper njiju.

14 To so bili torej tisti možje, ki

5a vss Božje skrivnosti.

6a Al 5:37.

b NaZ 39:9.

7a Al 8:20.

b Al 5:46; 6:6;

vss post — postiti se.

c Apd 10:30–35.

8a Al 8:19–21.

9a vss svet (pridevnik).

10a Al 11:30–31.

b Al 8:27.

11a Al 8:22.

12a Al 9:6.

13a Al 11:21.

so si ju prizadevali pokončati, ki so bili "pravniki, ki so jih ljudje najeli ali imenovali za izvajanje zakona v času njihovega sojenja oziroma ko se je ljudem pred sodniki sodilo za zločine.

15 Ti pravniki so bili torej učeni v vsej človeški zvijačnosti in prekanjenosti; in to jim je omogočalo, da so bili spretni v svojem poklicu.

16 In zgodilo se je, da so Amuleka začeli izpraševati, da bi ga tako pripravili do tega, da bi nasprotoval svojim besedam oziroma spodbijal besede, ki bi jih izrekel.

17 Niso torej vedeli, da Amulek ve za njihove načrte. Toda zgodilo se je, da je, ko so ga začeli izpraševati, "zaznal njihove misli in jim rekel: O hudobni in pokvarjeni ^brod, vi pravniki in hinavci, kajti vi polagate temelje hudiču; kajti ^czanke in pasti polagate, da bi ujeli Božje svéte.

18 Pripravljate načrte, da "izkrivljate poti pravičnosti in si nad svojo glavo nakopljete Božji srd, in sicer vse do popolnega propada tega ljudstva.

19 Da, dobro je rekel Mozija, ki je bil naš zadnji kralj, ko je bil na tem, da preda kraljestvo, ne da bi imel koga, komur bi ga predal, zato je napravil, da to ljudstvo

vodi glas ljudstva — da, dobro je rekel, da bo, če bo prišel čas, to ljudstvo "izglasovalo krivičnost, to je, če bo prišel čas, da bo to ljudstvo zapadlo v prestopok, bodo zreli za pogubo.

20 In sedaj vam pravim, da Gospod pravično sodi glede vaših krivičnosti; pravično kliče to ljudstvo po glasu njegovih "angelov: Pokesajte se, pokesajte, kajti nebeško kraljestvo se je približalo.

21 Da, pravično kliče po glasu angelov, da: "Prišel bom med svoje ljudstvo s poštenostjo in pravico v rokah.

22 Da, in povem vam, da bi vas, če ne bi bilo zavoljo "molitev pravičnih, ki so sedaj v deželi, celo sedaj doletel popoln propad, vendarle to ne bi bilo s ^bpovodnijo, kot je ljudi v Noetovih dneh, ampak bo z lakoto in s kugo in mečem.

23 Toda zavoljo "molitev pravičnih vam je prizanešeno; če boste torej iz svoje srede izgnali pravične, potem Gospod ne bo zadržal svoje roke; ampak bo v svoji siloviti jezi prišel nad vas; potem vas bodo udarili lakota in kuga in meč; in ^bčas je blizu, če se ne boste pokesali.

24 In sedaj se je zgodilo, da so se ljudje na Amuleka še bolj razjezili

14a Al 10:24;
11:20–21; 14:18.

17a Al 12:3; 18:20, 32;
NaZ 6:16.

b Mt 3:7;
Al 9:8.

c NaZ 10:21–27.

18a Apd 13:10.

19a Moz 29:27;
Al 2:3–7;

He 5:2.

20a Al 8:14–16; 13:22.

21a Moz 13:34.

22a Jak 5:16;

Moz 27:14–16.

b 1 Mz 8:21;

3 Ne 22:8–10;

vss potop v
Noetovem času.

23a vss molitev.

b Al 34:32–35.

in zaklicali so, rekoč: Ta človek žali naše zakone, ki so pravični, in naše modre pravnike, ki smo jih izbrali.

25 Amulek pa je iztegnil roko in jim močneje zaklical, rekoč: O hudobni in pokvarjeni rod, zakaj se je Satan tako močno polastil vaših src? Zakaj se mu boste prepustili, da bo imel nad vami moč, da vam bo "slepil oči, da ne boste razumeli besed, ki so izgovorjene glede na resnico le-teh?"

26 Kajti glejte, ali sem pričeval zoper vaš zakon? Ne razumete; pravite, da sem govoril proti vašemu zakonu; ampak nisem, ampak sem vašemu zakonu govoril v prid, vam v obsodbo.

27 In sedaj glejte, povem vam, da temelje pogubljenja tega ljudstva začenjajo polagati nepravični med vašimi "pravniki in vašimi sodniki.

28 In sedaj se je zgodilo, da so ljudje, potem ko je Amulek te besede izgovoril, zaklicali proti njemu, rekoč: Sedaj vemo, da je ta človek hudičev otrok, kajti "lagal nam je; kajti govoril je proti našemu zakonu. In sedaj pravi, da ni govoril proti njemu.

29 In spet, žalil je naše pravnike in naše sodnike.

30 In zgodilo se je, da so pravniki v srcu sklenili, da si bodo to zapomnili proti njemu.

31 In med njimi je bil nekdo, ki mu je bilo ime Zezrom. On je torej najglasneje "obtoževal Amuleka

in Alma, ker je bil eden od najizkušenejših med njimi, saj je veliko posloval z ljudmi.

32 Cilj teh pravnikov je torej bil, da bi se okoristili; in okoristili so se glede na svojo zaposlenost.

11. POGlavJE

Pojasnjen je nefijski denarni sistem. — Amulek se prepira z Zezrom. — Kristus ne bo odrešil ljudi v njihovih grehah. — Samo tisti, ki podedujejo nebeško kraljestvo, so odrešeni. — Vsi ljudje bodo vstali v nesmrtnost. — Po vstajenju ni smrti. Okrog leta 82 pr. Kr.

MOZIJEV zakon je torej narekoval, da mora vsak moški, ki je sodnik zakona, oziroma tisti, ki so imenovani za sodnike, prejeti plačilo glede na čas, kolikor so delali, ko so sodili tistim, ki so bili privedeni prednje, da se jim sodi.

2 Če je torej človek dolgoval drugemu in ni hotel plačati tega, kar je dolgoval, so ga ovádili sodniku; in sodnik je izvršil oblast in poslal stražnike, da so tega človeka privedli predenj; in človeku je sodil glede na zakon in dokaze, ki so bili podani zoper njega, in tako je bil človek primoran plačati to, kar je dolgoval, ali pa so mu odvzeli ali ga izgnali izmed ljudi kot tatu in roparja.

3 In sodnik je za svoje plačilo prejemal glede na svoj čas — senin zlata za dan ali senum srebra, kar je enakovredno seninu zlata;

in to je glede na zakon, ki je bil dan.

4 To so torej imena različnih kovancev iz zlata in iz srebra glede na vrednost. In imena so jim dali Nefijci, kajti niso vrednotili na način Judov, ki so bili v Jeruzalemu; niti niso merili na judovski način; ampak so vrednotenje in merjenje spreminjali glede na mišljenje in okoliščine ljudi v vsakem rodu do vladavine sodnikov, ki jo je "uvedel kralj Mozija.

5 Vrednotenje je torej tako — senin zlata, seon zlata, šum zlata in limna zlata.

6 Senum srebra, amnor srebra, ezrom srebra in onti srebra.

7 Senum srebra je bil enakoreden seninu zlata in vsak meri ječmena in tudi meri vsakovrstnega žita.

8 Vsota seona zlata je bila torej dvakratna vrednost senina.

9 In šum zlata je bil dvakratna vrednost seona.

10 In limna zlata je bila vrednost vseh skupaj.

11 In amnor srebra je veljal dva senuma.

12 In ezrom srebra je veljal štiri senume.

13 In onti je veljal toliko kakor vsi skupaj.

14 To je torej vrednost manjših števil pri vrednotenju —

15 šiblon je polovica senuma; zato je šiblon pol mere ječmena.

16 In šiblum je polovica šiblon.

17 In lea je polovica šibluma.

18 To je torej štetje glede na njihovo vrednotenje.

19 Antion zlata je torej enakoreden trem šiblonom.

20 Sedaj, zgolj zato, da bi zaslužili, ker so plačilo prejeli glede na zaposlenost, so torej hujskali ljudi k veseljačenju in vsakovrstnim nemirom in hudobiji, da bi bili zaposleni, da bi "dobili denar glede na tožbe, ki so jih prinesli prednje; zato so ljudi hujskali zoper Alma in Amuleka.

21 In ta Zezrom je začel izpraševati Amuleka, rekoč: Ali mi boš odgovoril na nekaj vprašanj, ki ti jih bom zastavil? Zezrom je bil torej človek, ki je bil izkušen v hudičevih "zvižajah, da bi uničil, kar je bilo dobro; zato je Amuleku rekel: Ali boš odgovoril na vprašanja, ki ti jih bom zastavil?

22 In Amulek mu je rekel: Da, če bo glede na Gospodovega "Duha, ki je v meni; kajti ničesar ne bom rekel, kar je v nasprotju z Gospodovim Duhom. In Zezrom mu je rekel: Glej, tukaj je šest srebrnih ontijev in vse te ti bom dal, če boš zanikal obstoj Najvišjega Bitja.

23 Amulek je torej rekel: O ti "otrok pekla, zakaj me ^bskušaš? Mar ne veš, da pravični ne podleže takšni skušnjavi?

24 Ali verjameš, da Boga ni? Pravim ti, ne, ti veš, da Bog je, toda tisti "pohlep imaš raje kakor njega.

25 In sedaj si mi pred Bogom

11 4a Moz 29:40–44.

20a Al 10:32.

21a Al 10:13.

22a vss Sveti Duh.

23a Al 5:41.

b vss skušnjava —

skušati.

24a 1 Tim 6:10;

Tit 1:11.

lagal. Praviš mi — poglej teh šest ontijev, ki so velike vrednosti, dal ti jih bom — ko je v tvojem srcu, da bi jih zadržal pred menoj; in želel si samo, da bi jaz zanimal pravega in živega Boga, da bi me ti imel razlog pokončati. In sedaj glej, za to veliko hudobijo boš prejel svoje plačilo.

26 In Zezrom mu je rekel: Praviš, da pravi in živi Bog je?

27 In Amulek je rekel: Da, pravi in živi Bog je.

28 Sedaj je Zezrom rekel: Ali jih je več kakor en Bog?

29 In odgovoril je: Ne.

30 Sedaj mu je Zezrom spet rekel: Kako to veš?

31 In rekel je: To mi je razodel "angel.

32 In Zezrom je spet rekel: Kdo je ta, ki bo prišel? Ali je Božji Sin?

33 In rekel mu je: Da.

34 In Zezrom je spet rekel: Ali bo svoje ljudstvo odrešil "v njihovih grehah? In Amulek je odgovoril in mu rekel: Povem ti, da jih ne bo, kajti zanj je nemogoče, da bi zanimal svojo besedo.

35 Sedaj je Zezrom ljudem rekel: Glejte, da si boste to zapomnili; kajti rekel je, da je en sam Bog; vendarle pravi, da bo Božji Sin prišel, a ne bo odrešil svojega ljudstva — kakor da bi imel oblast ukazovati Bogu.

36 Sedaj mu je Amulek spet rekel: Glej, lagal si, kajti praviš, da sem govoril, kakor da bi imel oblast ukazovati Bogu, ker sem rekel, da svojega ljudstva ne bo odrešil v njihovih grehah.

37 In spet ti pravim, da jih ne more odrešiti v njihovih "grehah; kajti ne morem zanikati njegove besede, in rekel je, da "nič nečistega ne more podedovati nebeškega "kraljestva; kako boste torej odrešeni, če ne boste podedovali nebeškega kraljestva? Zato ne morete biti odrešeni v svojih grehah.

38 Sedaj mu je Zezrom spet rekel: Ali je Božji Sin sam Večni Oče?

39 In Amulek mu je rekel: Da, on je sam "Večni Oče nebes in zemlje in "vsega, kar je v njiju; on je začetek in konec, prvi in zadnji;

40 in prišel bo na "svet "odkupit svoje ljudstvo; in "prevzel bo prestopke tistih, ki verjamejo v njegovo ime; in to so tisti, ki bodo imeli večno življenje, in k drugim odrešitev ne pride.

41 Zato hudobni ostanejo, kakor da ne bi bilo druge "odkupitve kakor le razvezanih spon smrti; kajti glejte, prišel bo dan, ko bodo vsi "vstali od mrtvih in stali pred Bogom in jim bo "sojeno po njihovih delih.

31 a Al 10:7–10.

34 a He 5:10–11.

37 a 1 Kor 6:9–10.

b 1 Ne 15:33;

Al 40:26;

3 Ne 27:19;

vss brezbožen.

c vss Božje oziroma

nebeško kraljestvo.

39 a Iz 9:5.

b Kol 1:16;

Moz 4:2.

40 a vss svet (samostalnik).

b Rim 11:26–27.

c 2 Mz 34:6–7;

Iz 53:5;

1 Jn 2:2;

Moz 14:5; 15:12;

NaZ 19:16–19.

41 a Al 12:18;

NaZ 88:33.

b Raz 20:12–13;

Al 42:23.

c vss poslednja sodba.

42 Torej, je smrt, ki se imenuje telesna smrt; in Kristusova smrt bo razvezala ^aspone te telesne smrti, da bodo iz te telesne smrti vsi vstali.

43 Duh in telo se bosta spet ^azdružila v svojo popolno obliko; tako udje kot sklepi bodo obnovljeni v svojo pravo obliko, in sicer kakor smo sedaj v tem času; in privedeni bomo, da bomo stali pred Bogom in vedeli, in sicer kakor vemo sedaj, in jasno se bomo ^bspomnili vse svoje ^ckrivde.

44 Te obnove bodo torej deležni vsi, tako stari kot mladi, tako zasuznjeni kot svobodni, tako moški kot ženske, tako hudobni kot pravični; in niti toliko kakor las z glave ne bo izgubljenega, ampak se bo vse ^apovrnilo v popolno obliko, kakor je sedaj, oziroma v telo, in bo privedeno, da bo stalo pred sodnim stolom Kristusa Sina in Boga ^bOčeta in Svetega Duha, ki je ^cen večni Bog, da jim bo ^dsojeno po njihovih delih, naj so bila dobra ali naj so bila huda.

45 Sedaj, glejte, govoril sem vam glede smrti umrljivega telesa in prav tako glede ^avstajenja umrljivega telesa. Povem vam, da bo to umrljivo telo ^bvstalo v ^cnesmrtno telo, to je iz smrti, in sicer iz prve smrti v življenje, da ne bo več ^dumrlo; duša se bo združila s

telesom, da se ne bosta nikoli ločila; tako v celoti postaneta ^eduhovna in nesmrtna, da ne bosta več videla propadljivosti.

46 Sedaj, ko je Amulek s temi besedami končal, so ljudje spet osupnili in tudi Zezrom je začel trepetati. In tako so se končale Amulekove besede oziroma to je vse, kar sem zapisal.

12. POGlavJE

Alma govori z Zezromom. — Božje skrivnosti so lahko dane le zvestim. — Ljudem je sojeno po njihovih mislih, prepričanjih, besedah in delih. — Hudobni bodo utrpeli duhovno smrt. — To življenje je stanje preizkušnje. — Načrt odkupitve uresniči vstajenje in, po veri, odpuščanje grehov. — Skesani imajo pravico do milosti preko edinorojenega Sina. Okrog leta 82 pr. Kr.

Ko je Alma torej videl, da so Amulekove besede Zezroma utišale, kajti videl je, da ga je Amulek ujel na ^alaži in zavajanju, da bi ga pogubil, in ko je videl, da je začel trepetati pod ^bzavestjo svoje krivde, je odprl usta in mu začel govoriti in potrjevati Amulekove besede in pojasnjevati še več tega oziroma razkrivati še več svetih spisov, kakor je storil Amulek.

2 Besede, ki jih je Alma govoril

42a Al 12:16.
43a 2 Ne 9:13;
Al 40:23.
b 2 Ne 9:14;
Moz 3:25;
Al 5:18.
c vss krivda.
44a Al 41:12–15.

b vss Bog — Božja trojica, Bog Oče.
c 3 Ne 11:27, 36;
vss Bog — Božja trojica.
d Raz 20:12–13.
45a Al 40:23;
NaZ 88:16.

b vss vstajenje.
c vss nesmrtnost — nesmrten.
d Raz 21:4;
NaZ 63:49; 88:116.
e 1 Kor 15:44.
12 1a Al 11:20–38.
b vss vest.

ZeZromu, so torej slišali ljudje naokrog; kajti množica je bila velika in takole je govoril:

3 Torej, ZeZrom, vidiš, da sva te zalotila na laži in pri goljufanju, kajti nisi lagal samo ljudem, ampak si lagal Bogu; kajti glej, on pozna vse tvoje "misli in vidiš, da nama je njegov Duh tvoje misli razkril;

4 in vidiš, da veva, da je bil tvoj načrt zelo prekanjen, glede na prekanjenost hudiča, da bi lagal tem ljudem in jih zavajal, da bi jih naščuval proti nama, da bi naju žalili in izgnali —

5 to je bil torej načrt tvojega "nasprotnika in na tebi je izvajal svojo moč. Želel bi torej, da bi pomnil, da to, kar rečem tebi, rečem vsem.

6 In glejte, vsem vam pravim, da je bila to nasprotnikova past, ki jo je pripravil, da bi ujel to ljudstvo, da bi si vas podvrigel, da bi vas obdal s svojimi "verigami, da bi vas z verigami vklenil v večno pogubo glede na moč svojega ujetništva.

7 Ko je torej Alma te besede izgovoril, je ZeZrom začel silneje trepetati, kajti bolj in bolj je bil prepričan o Božji moči; in prepričan je bil tudi, da imata Alma in Amulek spoznanje o njem, kajti prepričan je bil, da poznata misli

in vzgibe njegovega srca; kajti dana jima je bila moč, da sta to vedela glede na duha preroštva.

8 In ZeZrom ju je začel marljivo spraševati, da bi izvedel več glede Božjega kraljestva. In Almu je rekel: Kaj pomeni to, kar je Amulek govoril glede vstajenja mrtvih, da bodo vsi vstali od mrtvih, tako pravični kot krivični, in bodo privedeni, da bodo stali pred Bogom, da jim bo sojeno po njihovih delih?

9 In sedaj mu je Alma to začel pojasnjevati, rekoč: Številnim je dano spoznati Božje "skrivnosti, vendar so pod strogo zapovedjo, naj ne razglasijo več, ^bkakor le del besede, ki jo da človeškim otrokom glede na pozornost in marljivost, ki mu jo izkažejo.

10 In zato bo tisti, ki bo "postal trdosrčen, prejel ^bmanjši del besede; in temu, ki ne bo "postal trdosrčen, bo ^ddan večji del besede, dokler mu ni dano spoznati Božjih skrivnosti, dokler jih ne pozna v celoti.

11 In tistim, ki bodo postali trdosrčni, tem bo dan manjši "del besede, dokler glede njegovih skrivnosti ne bodo ^bvedeli nič; in potem jih hudič ujame in jih s svojo voljo vodi v pogubo. To je sedaj to, kar je bilo mišljeno z "verigami ^dpekla.

3a JakK 2:5;
Al 10:17;

NaZ 6:16.

5a vss hudič.

6a Al 5:7–10.

9a Al 26:22;

vss Božje skrivnosti.

b Jn 16:12; Al 29:8;

3 Ne 26:8–11;
Etr 4:7.

10a 2 Ne 28:27; Etr 4:8.

b NaZ 93:39.

c vss ponižnost —
ponižen.

d 2 Ne 28:30;

NaZ 50:24.

11a Mt 25:29.

b vss odpad —
odpadništvo.

c Jn 8:34;

2 Ne 28:19.

d Prg 9:18;

2 Ne 2:29;

vss pekel.

12 In Amulek je jasno govoril glede "smrti in vstajenja iz te umrljivosti v stanje nesmrtnosti in da bomo privedeni pred Božji sodni stol, da nam bo ^bsojeno po naših delih.

13 Če smo torej trdosrčni, da, če smo trdosrčni do besede, tako da je v nas ni moč najti, potem bo naše stanje strašno, kajti potem bomo obsojeni.

14 Kajti naše "besede nas bodo obsodile, da, vsa naša dela nas bodo obsodila; ne bomo spoznani za brezmadežne; in naše misli nas bodo obsodile; in v tem strašnem stanju si ne bomo drznili pogledati navzgor k našemu Bogu; in bili bi veseli, če bi lahko skalam in ^bgoram zapovedali, naj padejo na nas, da bi nas "skrile pred njegovo navzočnostjo.

15 Toda tako ne more biti; vstati moramo in stati pred njim v njegovi slavi in v njegovi moči in v njegovi odločnosti, veličastju in gospodstvu in na svojo večno "sramoto priznati, da so vse njegove ^bsodbe pravične; da je pravičen v vseh svojih delih in da je milosten s človeškimi otroki in da ima vso moč odrešiti vsakogar, ki verjame v njegovo ime in prinaša sad, primeren za kesanje.

16 In sedaj glejte, povem vam, takrat pride smrt, in sicer druga "smrt, ki je duhovna smrt; takrat je čas, da bo, kdor bo umrl v svojih grehah, kar zadeva telesno ^bsmrt, ^cumrl tudi duhovne smrti; da, umrl bo glede na to, kar zadeva pravičnost.

17 Takrat je čas, ko bodo njihove muke kot "jezero ognja in žvepla, katerega plameni se dvigajo na veke vekov; in takrat je čas, ko bodo priklenjeni v večno pogubo glede na Satanovo moč in ujetništvo, ker si jih je podvrgel glede na svojo voljo.

18 Potem, povem vam, bodo kakor da "odkupitve ne bi bilo; kajti glede na Božjo pravico ne morejo biti odkupljeni; in ne morejo ^bumreti, ker propadljivosti ni več.

19 Sedaj se je zgodilo, da so ljudje, ko je Alma te besede prenehal govoriti, še bolj osupnili;

20 toda neki Antiona, ki je bil glavni vladar med njimi, je pristopil in mu rekel: Kaj je to, kar si rekel, da bo človek vstal od mrtvih in se bo iz tega umrljivega spremenil v "nesmrtno stanje, da duša nikoli ne more umreti?

21 Kaj pomeni sveti spis, ki pravi, da je Bog na vzhodu "edenškega vrta postavil ^bkerube in

12a Al 11:41–45.

b vss poslednja sodba.

14a Mt 12:36;

Jak 3:6;

Moz 4:29–30.

b Oz 10:8;

2 Ne 26:5.

c Job 34:22;

2 Ne 12:10.

15a Moz 3:25.

b 2 Pt 2:9;

vss pravica.

16a vss smrt, duhovna.

b Al 11:40–45.

c 1 Ne 15:33;

Al 40:26.

17a Raz 19:20; 21:8;

Moz 3:27.

18a Al 11:41.

b Raz 21:4;

Al 11:45;

NaZ 63:49.

20a vss nesmrtnost — nesmrten.

21a 1 Mz 3:24;

Al 42:2;

Mz 4:31;

vss kerubi.

b vss Eden.

ognjeni meč, da naša prva starša ne bi pristopila in jedla od sadu z drevesa življenja in živela vekomaj? In tako vidimo, da ni bilo nobene možnosti, da bi živela vekomaj.

22 Alma mu je torej rekel: To je tisto, kar sem nameraval pojasniti. Vidimo torej, da je Adam ^apadel, ker je jedel od prepovedanega ^bsadu, glede na Božjo besedo; in tako vidimo, da je z njegovim padcem vse človeštvo postalo ^cizgubljeno in padlo ljudstvo.

23 In sedaj glejte, povem vam, če bi bilo mogoče, da bi Adam tisti-krat ^ajedel od sadu z drevesa življenja, smrti ne bi bilo in beseda bi bila neveljavna, kar bi Boga napravilo za lažnivca, kajti rekel je: ^bČe boš jedel, boš zagotovo umrl.

24 In vidimo, da nad človeštvo pride ^asmrt, da, smrt, o kateri je govoril Amulek, ki je telesna smrt; vendar je bilo ^bčloveku dopuščeno obdobje, v katerem bi se lahko pokesal; zato je to življenje postalo stanje preizkušnje; čas, da se ^cpripravimo na srečanje z Bogom, čas, da se pripravimo na tisto neskončno stanje, o katerem sva govorila, ki je po vstajenju mrtvih.

25 Če torej ne bi bilo ^anačrta

odkupitve, ki je bil načrtan od osnovanja sveta, ne bi bilo ^bvstajenja mrtvih; ampak načrtan je bil načrt odkupitve, ki bo uresničil vstajenje mrtvih, o čemer je bilo govora.

26 In sedaj glejte, če bi bilo mogoče, da bi naša prva starša pristopila in jedla z ^adrevesa življenja, bi bila vekomaj nesrečna, ker ne bi imela pripravljalnega stanja, in tako bi se ^bnačrt odkupitve izjavil in Božja beseda bi bila neveljavna, ker ne bi imela učinka.

27 Toda glejte, ni bilo tako, ampak je bilo ljudem ^adoločeno, da morajo umreti; in po smrti morajo priti k ^bsodbi, prav k tisti sodbi, o kateri sva govorila, ki je konec.

28 In potem ko je Bog določil, da se to človeku mora zgoditi, glejte, potem je videl, da je bilo potrebno, da človek ve glede tega, kar jim je določil;

29 zato je poslal ^aangele, da so govorili z njimi, ki so napravili, da so ljudje videli njegovo slavo.

30 In odtlej so začeli klicati njegovo ime; zato je Bog ^agovoril z ljudmi in jim razkril ^bnačrt odkupitve, ki je bil pripravljen od ^cosnovanja sveta; in to jim je razkril glede na njihovo vero in kesanje in njihova sveta dela.

22a 1 Mz 3:6;

2 Ne 2:15–19;

Moz 3:26.

^b vss padec Adama in Eve.

^c Moz 16:4–5.

23a Al 42:2–9.

^b 1 Mz 2:17.

24a vss smrt, telesna.

^b 2 Ne 2:21;

Mz 5:8–12.

^c Al 34:32–35.

25a vss načrt odkupitve.

^b 2 Ne 2:8;

Al 7:12; 42:23.

26a 1 Mz 2:9;

1 Ne 15:36;

Al 32:40.

^b Al 34:8–16; 42:6–28;

Mz 6:59–62.

27a Job 7:1;

Heb 9:27;

NaZ 42:48.

^b vss poslednja sodba.

29a Mor 7:25, 31;

NaZ 29:42.

30a Mz 5:4–5; 6:51.

^b vss načrt odkupitve.

^c Moz 18:13;

Al 13:3, 5, 7–8.

31 Zatorej je dal ljudem "zapovedi, ker sta najprej prekršila ^bprve zapovedi, kar zadeva to, kar je posvetno, in postala kot bogovi, "prepoznavajoč dobro od hudega, ker sta se postavila v stanje ^ddelovanja; oziroma ker sta bila postavljena v stanje delovanja glede na svojo voljo in zadovoljstvo, bodisi da sta delala húdo bodisi dobro —

32 zato jima je Bog, potem ko jima je "razkril načrt odkupitve, zapovedal, naj ne delata hudega, ker je bila kazen za le-to druga ^bsmrt, ki je bila večna smrt, kar zadeva pravičnost; kajti nad takšnim načrt odkupitve ni imel moči, kajti dela "pravice niso mogla biti uničena glede na najvišjo Božjo dobroto.

33 Toda Bog je poklical ljudi v imenu svojega Sina (to je bil načrt odkupitve, ki je bil začrtan), rekoč: Če se boste pokesali in ne boste postali trdosrčni, potem bom usmiljen z vami zaradi svojega edinorojenega Sina;

34 zato bo ta, ki se pokesa in ne postane trdosrčen, imel pravico do "milosti preko mojega edinorojenega Sina za ^bodpuščanje grehov; in ti bodo stopili v moj "počitek.

35 In kdor bo postal trdosrčen in bo delal krivico, glejte, v srdu zaprisežem, da ne bo stopil v moj počitek.

36 In sedaj, bratje moji, glejte, povem vam, da ne boste, če boste postali trdosrčni, stopili v Gospodov počitek; zato ga vaša krivičnost izzove, da nad vas pošlje srd kot pri "prvem izzivanju, da, glede na njegovo besedo pri zadnjem izzivanju kakor pri prvem, v večno ^bpogubo vaših duš; zato glede na njegovo besedo v zadnjo smrt kakor v prvo.

37 In sedaj, bratje moji, ker vidite, da to vemo in je to res, se pokesajmo in ne postanimo trdosrčni, da ne bomo "izzvali Gospoda, našega Boga, da bo nad nas pritegnil svoj srd v teh njegovih drugih zapovedih, ki nam jih je dal; ampak stopimo v Božji ^bpočitek, ki je pripravljen glede na njegovo besedo.

13. POGLAVJE

Moški so zaradi svoje silne vere in dobrih del poklicani za velike duhovnike. — Učiti morajo zapovedi. — Zaradi pravičnosti so posvečeni in stopijo v Gospodov počitek. — Melkizedek je bil eden od teh. — Angeli razglašajo vesele novice po vsej deželi. — Razglasili bodo dejanski Kristusov prihod. Okrog leta 82 pr. Kr.

In spet, bratje moji, v mislih bi vas želel peljati v čas, ko je Gospod

31a vss Božje zapovedi.

b 1 Mz 2:16–17;

2 Ne 2:18–19.

c 1 Mz 3:22–23;

Mz 4:11.

d 2 Ne 2:16;

vss svobodna volja.

32a Mz 5:4–9.

b vss smrt, duhovna.

c Moz 15:27;

Al 34:15–16; 42:15.

34a vss milost — milosten.

b vss odpuščanje grehov.

c vss počitek —

odpočiti se.

36a JakK 1:7–8;

Al 42:6, 9, 14.

b vss prekletstvo.

37a 1 Ne 17:30;

JakK 1:8;

He 7:18.

b Al 13:6–9.

Bog te zapovedi dal svojim otrokom; in želel bi, da bi pomnili, da je Gospod Bog "posvetil duhovnike po svojem svetem redu, ki je bil po redu njegovega Sina, da bodo o tem učili ljudi.

2 In tisti duhovniki so bili posvečeni po "redu njegovega Sina, ^btako da bi ljudje vedeli, kako naj glede odkupitve pričakujejo njegovega Sina.

3 In takole so bili posvečeni — "poklicani in ^bpripravljeni so bili od "osnovanja sveta glede na Božje "predvidevanje zaradi svoje silne vere in dobrih del; sprva jim je bilo dovoljeno "izbrati dobro ali húdo; zato so, ker so izbrali dobro in udejanjali silno veliko ^fvero, ^gpoklicani s svetim poklicem, da, s tistim svetim poklicem, ki je bil pripravljen z in glede na pripravljeno odkupitev za té.

4 In tako so bili v ta sveti poklic "poklicani zaradi svoje vere, medtem ko so drugi Božjega Duha zavrnilo zaradi svoje trdosrčnosti in svoje slepomiselnosti, medtem ko bi lahko, če tega ne bi bilo, imeli tako velik ^bprivilegij kakor njihovi bratje.

5 Oziroma skratka, predvsem so si bili s svojimi brati "na istem;

tako je bil ta sveti poklic pripravljen od osnivanja sveta za takšne, ki ne bodo postali trdosrčni, in to je bilo v in zaradi odkupne daritve edinorojenega Sina, ki je bil pripravljen —

6 in tako so bili poklicani s tem svetim poklicem in posvečeni v véliko duhovništvo svetega Božjega reda, da bodo človeške otroke učili njegove zapovedi, da bi tudi oni lahko stopili v njegov "počitek —

7 to véliko duhovništvo, ki je po redu njegovega Sina, po redu, ki je bil od osnivanja sveta; oziroma drugače rečeno, "brez začetka dni oziroma konca let, in je pripravljen iz večnosti v vso večnost glede na ^bnjegovo predvidevanje vsega —

8 takole so bili torej "posvečeni — poklicani s svetim poklicem in posvečeni s sveto uredbo in prevzeli so véliko duhovništvo svetega reda, katerega poklic in uredba in véliko duhovništvo so brez začetka oziroma konca —

9 tako so za vekomaj postali "véliki duhovniki po redu Sina, Očetočevega Edinorojenega, ki je brez začetka dni oziroma konca let, ki ga navdajajo ^bmilostljivost, poštenost in resnica. In tako je. Amen.

13 1a Abr 2:9, 11.

2a NaZ 107:2–4.

b Al 13:16.

3a NaZ 127:2;
vss imenovanje;
vnaprej poklicani.

b NaZ 138:55–56.

c Al 12:25, 30;
vss predsmrtno
življenje.

d NaZ 38:2.

e vss svobodna volja.

f vss vera.

g vss duhovništvo;
poklic — poklicati —
poklican od Boga.

4a Ètr 12:10.

b 1 Ne 17:32–35.

5a 2 Ne 26:28.

6a Al 12:37; 16:17;
vss počitek —
odpočiti se.

7a Heb 7:3.

b vss Bog —
Božja trojica.

8a NaZ 84:33–42;
vss Melkizedekovo
duhovništvo.

9a vss véliki duhovnik.

b 2 Ne 2:6;
vss milostljivost.

10 Sedaj, kakor sem rekel glede svetega reda oziroma tega "vélikega duhovništva, jih je bilo veliko, ki so bili posvečeni in so postali véliki Božji duhovniki; in to je bilo zaradi njihove silne vere in ^bkesanja in njihove pravičnosti pred Bogom, ker so se raje odločali, da se bodo kesali in ravnali pravično, kakor da bi bili pogubljeni;

11 zato so bili poklicani po tem svetem redu in so bili "posvečeni in njihova ^boblačila so bila z Jag-njetovo krvjo belo oprana.

12 Ker so torej potem, ko so bili po "Svetem Duhu ^bposvečeni, njihova oblačila postala bela, ker so bili pred Bogom "čisti in brezmadežni, na ^dgreh niso mogli gledati drugače kakor z ^egnusom; in bilo jih je veliko, izredno silno veliko, ki so bili očiščeni in so stopili v počitek Gospoda, svojega Boga.

13 In sedaj, bratje moji, želel bi, da bi postali ponižni pred Bogom in obrodili ^asad, primeren za kesanje, da bi tudi vi stopili v ta počitek.

14 Da, postanite ponižni prav kakor ljudje v dneh "Melkízedeka, ki je bil prav tako véliki duhovnik tistega reda, o katerem sem

govoril, ki je prav tako prevzel véliko duhovništvo za vekomaj.

15 In to je bil tisti Melkízedek, kateremu je "Abraham plačeval ^bdesetino, da, in sicer, naš oče Abraham je plačeval desetino v višini desetega dela vsega, kar je posedoval.

16 Te "uredbe so bile torej dane tako, da bi ljudje na ta način pričakovali Božjega Sina, ker je bilo to ^bsimbol njegovega reda oziroma ker je bil to njegov red, in to zato, da bi ga pričakovali zavljo odpuščanja grehov, da bi stopili v Gospodov počitek.

17 Ta Melkízedek je bil torej kralj salemske dežele; in njegovo ljudstvo se je okrepilo v krivičnosti in gnusobi; da, vsi so skrenili; bili so polni vsakovrstnih hudobij;

18 ker pa je Melkízedek udejanjal mogočno vero in prejel službo vélikega duhovništva glede na "sveti Božji red, je svojemu ljudstvu pridigal kesanje. In glejte, pokesali so se in Melkízedek je v svojih dneh vzpostavil mir v deželi, zato so ga imenovali princ miru, kajti bil je salemski kralj; in vladal je pod svojim očetom.

19 Sedaj, "veliko jih je bilo pred

10a NaZ 84:18–22.

b vss kesanje — kesati se.

11a Mz 6:59–60.

b 1 Ne 12:10;
Al 5:21–27;
3 Ne 27:19–20.

12a vss Sveti Duh.

b Rim 8:1–9;
vss posvetitev — posvetiti.

c vss čistost — čist.

d Moz 5:2;
Al 19:33.

e Prg 8:13;
Al 37:29.

13a Lk 3:8.

14a rjs 1 Mz 14:25–40
(Dodatek);
NaZ 84:14;
vss Melkízedek.

15a vss Abraham.

b 1 Mz 14:18–20;

Mal 3:8–10;
vss desetina —
plačati desetino.

16a vss uredbe.

b vss simbolika.

18a vss Melkízedekovo
duhovništvo.

19a He 8:18;
NaZ 84:6–16;
107:40–55.

njim in veliko jih je bilo tudi za njim, toda ^bni ga bilo mogočnejšega; zato so ga podrobneje omenjali.

20 Sedaj mi zadeve ni potrebno ponavljati; kar sem rekel, naj zadržuje. Glejte, "sveti spisi so pred vami, če jih boste ^bpopačili, bo v vašo lastno pogubo.

21 In sedaj se je zgodilo, da je Alma, ko jim je te besede izrekel, k njim iztegnil roko in zaklical z močnim glasom, rekoč: Sedaj je čas za "kesanje, kajti dan odrešitve se približuje;

22 da, in Gospodov glas po "ustih angelov to razglašča vsem narodom; da, to razglašča, da bi imeli vesele novice o veliki radosti; da, in med vsemi svojimi narodi oznanja te vesele novice, da, in sicer tistim, ki so razkropljeni po obličju zemlje; zatorej so prišle do nas.

23 In razkrite so nam z "jasnimi besedami, da bi razumeli, da se ne moremo motiti; in to zato, ker smo ^bpopotniki v tuji deželi; zato smo našli veliko naklonjenost, kajti te vesele novice so nam bile razglašane v vseh delih našega vinograda.

24 Kajti glejte, "angeli jih tačas v naši deželi razglašajo številnim; in to je z namenom, da se človeški otroci v srcu pripravijo, da bodo

sprejeli njegovo besedo v času njegovega prihoda v njegovi slavi.

25 In sedaj samo čakamo, da bomo zaslišali radostne novice, ki so nam jih angeli s svojimi usti razglašali o njegovem prihodu; kajti pride čas, "ne vemo, kako kmalu. Želel bi od Boga, da bi bilo v mojih dneh, a naj bo prej ali kasneje, tega se bom radostil.

26 In to bo po ustih angelov razkrito "pravičnim in svetim možem v času njegovega prihoda, da se bodo izpolnile besede naših očetov glede tega, kar so govorili o njem, kar je bilo glede na duha preroštva, ki je bil v njih.

27 In sedaj, bratje moji, iz dna srca "želim, da, z veliko zaskrbljenostjo, in sicer, da me boli, da bi prisluhnili mojim besedam in izvrgli svoje grehe in ne odlašali z dnevom svojega kesanja;

28 ampak da bi postali ponižni pred Gospodom in klicali njegovo sveto ime in nenehno "bdeli in molili, da ne boste ^bskušani bolj, kot lahko prenesete, in bi vas tako Sveti Duh vodil in bi postali ponižni, "krotki, ubogljivi, vztrajni, navdani z ljubeznijo in velikim potrpljenjem;

29 in "imeli vero v Gospoda; in imeli upanje, da boste prejeli večno življenje; in v srcu vselej imeli Božjo ^bljubezen, da boste

19 b NaZ 107:1–4.

20 a vss sveti spisi.

b 2 Pt 3:16;

Al 41:1.

21 a vss kesanje — kesati se.

22 a Al 10:20.

23 a 2 Ne 25:7–8; 31:3; 32:7;

JakK 4:13; Etr 12:39.

b JakK 7:26.

24 a Al 10:10; 39:19.

25 a 1 Ne 10:4;

3 Ne 1:13.

26 a Am 3:7;

Lk 2:8–11.

27 a Moz 28:3.

28 a vss molitev;

stražiti — stražarji.

b 1 Kor 10:13.

c vss krotkost — krotak;

potrpežljivost.

29 a Al 7:24.

b NaZ 20:31; 76:116;

vss dobrotljivost.

poslednji dan povzdignjeni in stopili v njegov †počitek.

30 In naj vam Gospod da kesanje, da si ne boste nakopali njegovega srda, da ne boste priklenjeni z verigami †pekla, da ne boste utrpeli druge †smrti.

31 In Alma je ljudem govoril veliko več besed, ki niso zapisane v tej knjigi.

14. POGlavJE

Alma in Amuleka zaprejo in udarjajo. — Verniki in njihovi sveti spisi zgorijo v ognju. — Te mučenike Gospod sprejme v slavi. — Stene ječe se razkoljejo in se zrušijo. — Alma in Amulek sta rešena in njuni preganjalci so pobiti. Med letoma 82 in 81 pr. Kr.

IN zgodilo se je, potem ko je ljudem prenehal govoriti, so številni od njih verjeli njegovim besedam in začeli so se kesati in raziskovati †svete spise.

2 Večina pa si je želela, da bi Alma in Amuleka umorili; kajti na Alma so bili jezni zaradi †jasnosti njegovih besed Zezromu; in rekli so tudi, da jim je Amulek †lagal in da je žalil njihov zakon in tudi njihove pravnike in sodnike.

3 In jezili so se tudi na Alma in Amuleka; in ker sta tako jasno pričevala zoper njihovo hudo bijo, so si ju skrivoma prizadevali odstraniti.

4 Toda zgodilo se je, da ju niso, ampak so ju zgrabili in zvezali z močnimi vrvmi in ju odpeljali pred vrhovnega sodnika dežele.

5 In ljudje so pristopili in pričevali zoper njiju — pričujoč, da sta žalila zakon in njihove pravnike in sodnike dežele in tudi vse ljudstvo, ki je bilo v deželi; in pričevali so tudi, da je en sam Bog in da bo med ljudi poslal svojega Sina, ampak jih ne bo odrešil; in veliko takega so ljudje pričevali zoper Alma in Amuleka. To se je torej zgodilo pred vrhovnim sodnikom dežele.

6 In zgodilo se je, da je Zezrom osupnil nad besedami, ki so bile izgovorjene; in vedel je tudi za slepomiselnost, ki jo je s svojimi lažnivimi besedami povzročil med ljudstvom; in v duši ga je začela †mučiti †vest zavoljo njegove lastne krivde; da, začele so ga obdajati peklenske bolečine.

7 In zgodilo se je, da je začel klicati ljudem, rekoč: Glejte, jaz sem †kriv, ta moža pa sta brezmadežna pred Bogom. In odtlej je začel zanjnjo prositi, toda žalili so ga, rekoč: Mar je tudi tebe obsedel hudič? In pljuvali so nanj in ga †izgnali iz svoje srede in tudi vse tiste, ki so verjeli besedam, ki sta jih govorila Alma in Amulek; in izgnali so jih in poslali moža, da bi vanju metali kamne.

8 In zbrali so njihove žene in

29 c NaZ 84:24.

30 a vss pekel;
prekletstvo.

b vss smrt, duhovna.

14 1 a 2 Kr 22:8–13;
vss sveti spisi.

2 a Al 12:3–7.

b Al 10:27.

6 a Al 15:5.

b vss vest.

7 a Al 11:21–37.

b Al 15:1.

otroke in vsakogar, ki je verjel oziroma so ga poučevali, naj verjame v Božjo besedo, so dali vreči v ogenj; in prinesli so tudi njihove zapise, ki so vsebovali svete spise, in jih prav tako vrgli v ogenj, da bi v ognju zgoreli in bili uničeni.

9 In zgodilo se je, da so zgrabili Alma in Amuleka in ju odpeljali na kraj mučeništva, da bi bila priči pokončanju tistih, ki jih je použil ogenj.

10 In ko je Amulek videl bolečine žensk in otrok, ki jih je poziral ogenj, je prav tako trpel; in Almu je rekel: Kako sva lahko priči temu strašnemu prizoru? Zato iztegniva roko in udejanjiva Božjo "moč, ki je v naju, in jih rešiva iz plamenov.

11 Alma pa mu je rekel: Duh mi prigovarja, da ne smem iztegniti roke; kajti glej, Gospod jih sprejema k sebi v "slavi; in dopušča, da to delajo oziroma da jim ljudje to delajo glede na svojo trdosrčnost, da bodo ^bsodbe, ki jih bo v srdu izvedel nad njimi, pravične; in ^ckri ^dnedolžnih bo pričevala zoper njih, da, in poslednji dan bo glasno klicala zoper njih.

12 Sedaj je Amulek rekel Almu: Glej, morda bodo tudi naju sežgali.

13 In Alma je rekel: Zgôdi se glede na Gospodovo voljo. Toda, glej, najino delo ni končano; zato naju ne sežgejo.

14 Sedaj se je zgodilo, da je, ko so telesa tistih, ki so jih vrgli v ogenj, zgorela, in tudi zapisi, ki so jih vrgli z njimi, prišel vrhovni sodnik dežele in stopil pred Alma in Amuleka, ki sta bila zvezana; in z roko ju je udaril po licu in jima rekel: Mar bosta po tem, kar sta videla, tem ljudem spet pridigala, da bodo vrženi v "jezero ognja in žvepla?

15 Glejta, vidita, da nista imela moči, da bi rešila tiste, ki so bili vrženi v ogenj; niti jih ni rešil Bog, ker so bili vajine vere. In sodnik ju je spet udaril po licu in vprašal: Kako se bosta zagovarjala?

16 Ta sodnik je bil torej po redu in veri tistega "Nehorja, ki je ubil Gideóna.

17 In zgodilo se je, da mu Alma in Amulek nista ničesar odgovorila; in spet ju je udaril in ju izročil stražnikom, da so ju vrgli v ječo.

18 In ko sta bila v ječi tri dni, je prišlo veliko "pravnikov in sodnikov in duhovnikov in učiteljev, ki so bili Nehorjeve veroizpovedi, in v ječo so ju prišli gledat in izprašali so ju o veliko besedah, ampak jim nista ničesar odgovorila.

19 In zgodilo se je, da je prednju stopil sodnik in rekel: Zakaj ne odgovarjata na besede teh ljudi? Mar ne vesta, da imam moč, da vaju izročim plamenom? In ukazal jima je govoriti; ampak nista ničesar odgovorila.

10a Al 8:30–31.

11a vss slava.

b Ps 37:8–13;

Al 60:13;

NaZ 103:3;

vss pravica.

c vss mučenik —
mučeništvo.

d Moz 17:10.

14a Al 12:17.

16a Al 1:7–15.

18a Al 10:14; 11:20.

20 In zgodilo se je, da so odšli in šli po svojih poteh, toda naslednji dan so spet prišli; in sodnik ju je prav tako spet udaril po licu. In prav tako jih je veliko pristopilo in ju udarilo, rekoč: Mar bosta spet stala in sodila temu ljudstvu in obsojala naš zakon? Če imata tako veliko moč, zakaj se ne ^arešita?

21 In veliko takega so jima govorili, škripajoč z zobmi proti njima in pljuvajoč vanju in govoreč: Kako bomo izgledali, ko bomo prekleti?

22 In veliko takega, da, vse mogoče so jima govorili; in veliko dni so ju tako zasmehovali. In odrekli so jima hrano, da bi bila lačna, in vodo, da bi bila žejna; in odvzeli so jima tudi oblačila, da sta bila gola; in tako sta bila zvezana z močnimi vrvmi in zaprta v ječi.

23 In zgodilo se je, da so, potem ko sta tako trpela veliko dni (in bilo je dvanajstega dne v desetem mesecu v desetem letu vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom), vrhovni sodnik amonihaške dežele in številni njihovi učitelji in njihovi pravniki šli v ječo, kjer sta bila Alma in Amulek zvezana z vrvmi.

24 In vrhovni sodnik je stopil prednju in ju spet udaril in jima rekel: Če imata Božjo moč, se rešita iz teh vezi in potem vama bomo verjeli, da bo Gospod

pokončal to ljudstvo glede na vašine besede.

25 In zgodilo se je, da so vsi pristopili in ju udarili, govoreč iste besede, prav do zadnjega; in ko jima je spregovoril zadnji, je bila nad Almom in Amulekom Božja ^amoč in vstala sta in se postavila na noge.

26 In Alma je zaklical, rekoč: Kako dolgo bova trpela te velike ^astiske, o Gospod? O Gospod, daj nama moč glede na najino vero v Kristusa, prav do rešitve. In pretrgala sta vrvi, s katerimi sta bila zvezana; in ko so ljudje to videli, so začeli bežati, kajti obšel jih je strah pred pogubo.

27 In zgodilo se je, da je bil njihov strah tako velik, da so popadali na zemljo in niso dosegli zunanjih vrat ^aječe; in zemlja se je močno stresla in stene ječe so se razklale na dvoje, tako da so se zrušile na zemljo; in vrhovnega sodnika in pravnike in duhovnike in učitelje, ki so udarjali po Almu in Amuleku, so pokopale pod seboj.

28 In Alma in Amulek sta prišla iz ječe in nista bila poškodovana, kajti Gospod jima je dal moč glede na njuno vero, ki je bila v Kristusa. In prišla sta naravnost iz ječe; in ^arazvezana sta bila vezi; in ječa se je zrušila na zemljo in vsaka duša znotraj sten le-te, razen Alma in Amuleka, je bila ubita; in prišla sta naravnost v mesto.

20a Mt 27:39–43.

25a Al 8:31.

26a Jak 5:10–11;

Moz 17:10–20;

NaZ 121:7–8.

27a Apd 16:26;

Etr 12:13.

28a JakK 4:6;

3 Ne 28:19–22.

29 Ker so torej ljudje zaslišali velik hrup, so v množicah pritekli skupaj, da bi spoznali vzrok tega; in ko so videli Alma in Amuleka prihajati iz ječe, in stene le-te so se zrušile na zemljo, jih je obšel velik strah in zbežali so iz Almove in Amulekove navzočnosti, in sicer kakor koza s svojimi mladimi zbeži pred dvema levoma; in tako so zbežali iz Almove in Amulekove navzočnosti.

15. POGlavJE

Alma in Amulek gresta v Sidom in ustanovita cerkev. — Alma ozdravi Zezroma, ki se pridruži Cerkvi. — Veliko se jih krsti in Cerkev uspeva. — Alma in Amulek gresta v Zarahemlo. Okrog leta 81 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da je bilo Almu in Amuleku zapovedano oditi iz tistega mesta; in odšla sta in prišla prav v sidomsko deželo; in glejte, tam sta našla vse ljudi, ki so odšli iz ^aamoníhaške dežele, ki so bili ^bizgnani in kamenjani, ker so verjeli v Almove besede.

2 In povedala sta jim vse, kar se je zgodilo njihovim ^aženam in otrokom in tudi glede njih samih in o njih ^bmoči za rešitev.

3 In v Sidomu je Zezrom prav tako ležal bolan z visoko vročino, ki so jo povzročile velike duševne stiske zaradi njegove ^ahudobije, kajti predpostavljal je, da Alma in Amuleka ni več; in predpostavljal

je, da so ju ubili zaradi njegove krivičnosti. In ta velik greh in veliko njegovih drugih grehov so ga v duši mučili, dokler ni bila silno razbolena, in zanj ni bilo rešitve; zato ga je začela kuhati huda vročičnost.

4 Sedaj, ko je slišal, da sta bila Alma in Amulek v sidomski deželi, se je v srcu opogumil; in nemudoma jima je poslal sporočilo, želeč, naj prideta k njemu.

5 In zgodilo se je, da sta nemudoma šla, upoštevajoč sporočilo, ki jima ga je poslal; in šla sta v hišo k Zezromu; in našla sta ga na postelji, bolnega, zelo slabotnega zaradi hude vročice in tudi v duši je bil zelo razbolen zaradi svojih krivičnosti; in ko ju je zagledal, je iztegnil roko in ju rotill, naj ga ozdravita.

6 In zgodilo se je, da mu je Alma, ko ga je prijel za roko, rekel: Ali ^averjameš v Kristusovo moč v odrešitev?

7 In odgovoril je in rekel: Da, verjamem vsem besedam, ki si jih poučeval.

8 In Alma je rekel: Če verjameš v Kristusovo odkupitev, lahko ^aozdraviš.

9 In rekel je: Da, verjamem glede na tvoje besede.

10 In potem je Alma zaklical h Gospodu, rekoč: O Gospod, naš Bog, usmili se tega človeka in ga ^aozdravi glede na njegovo vero v Kristusa.

15 1a Al 16:2–3, 9, 11.

b Al 14:7.

2a Al 14:8–14.

b Al 14:28.

3a Al 14:6–7.

6a Mr 9:23.

8a vss zdravljenja —
zdraviti.

10a Mr 2:1–12.

11 In ko je Alma te besede izrekel, je Zezrom ^askočil na noge in začel hoditi; in to se je zgodilo na veliko osuplost vseh ljudi; in vest o tem se je razširila po vsej sidomski deželi.

12 In Alma je Zezroma krstil v Gospodu; in odtlej je začel pridi-gati ljudem.

13 In Alma je v sidomski deželi ustanovil cerkev in v deželi posvetil duhovnike in učitelje, da so krstili v Gospodu vsakogar, kdor se je želel krstiti.

14 In zgodilo se je, da jih je bilo veliko, kajti zgrinjali so se z vseh sidomskih okoliških predelov in se krstili.

15 Kar pa zadeva ljudi v amoníhaški deželi, so še ostali trdosrčno in trdovratno ljudstvo; in niso se pokesali svojih grehov, pripisujoč vso Almovo in Amulekovo moč hudiču, kajti bili so ^aNehorjeve veroizpovedi in niso verjeli v kesanje za svoje grehe.

16 In zgodilo se je, da sta se Alma in Amulek, ko se je Amulek ^aodrekel vsemu svojemu zlatu in srebru in svojim dragocenostim, ki so bile v amoníhaški deželi, za-voljo Božje besede, ker so ga ^bzavrnili tisti, ki so bili nekoč njegovi prijatelji in tudi njegov oče in njegovo sorodstvo;

17 zato je Alma, potem ko je ustanovil cerkev v Sidomu, videč veliko ^aspremembo, da, videč, da

so se ljudje spremenili, kar se tiče ponosa v srcu in so postali ^bponižni pred Bogom in so se začeli zbirati v svetiščih, da so pred ol-tarjem ^cčastili Boga in nenehno ^dbdeli in molili, da bi se rešili Sa-tana in ^esmrti in pogubljenja —

18 kakor sem torej rekel, ko je Alma vse to videl, je Amuleka to-rej vzel s seboj in prišel v zarahemelsko deželo in ga odpeljal v svojo lastno hišo in mu v njegovi-h stiskah nudil pomoč in ga ok-repil v Gospodu.

19 In tako se je končalo deseto leto vladavine sodnikov nad Ne-fijevim ljudstvom.

16. POGLAVJE

Lamanci pobijejo ljudi v Amo-níhu. — Zoram vodi Nefijce do zmage nad Lamanci. — Alma in Amulek in veliko drugih pridiga be-sedo. — Učijo, da se bo Kristus po svojem vstajenju prikazal Nefijcem. Med letoma 81 in 77 pr. Kr.

In zgodilo se je v enajstem letu vladavine sodnikov nad Ne-fijevim ljudstvom, petega dne drugega meseca, ko je bilo v zarahemelski deželi zelo mirno, ko določeno število let ni bilo ne vojn ne prepirov, celo do petega dne drugega meseca v enajstem letu, da se je po vsej deželi zaslíšal vojni klic.

2 Kajti glejte, lamanske čete so

11a Apd 3:1–11.

15a Al 1:2–15.

16a Lk 14:33;

Al 10:4.

b vss preganjanje —

preganjati.

17a Al 16:21.

b vss ponižnost —

ponižen.

c vss čast — častiti —

izkazati čast.

d vss molitev;

stražiti — stražarji.

e vss smrt, duhovna.

prišle s strani, kjer je bila divjina, v meje dežele, in sicer v mesto "Amoníha, in začele pobijati ljudi in uničevati mesto.

3 In sedaj se je zgodilo, preden so Nefijci lahko zbrali zadostno vojsko, da bi jih iz dežele pregnali, so "pokončali ljudi, ki so bili v mestu Amoníha, in tudi nekatere okrog Noetovih meja, druge pa zajete odpeljali v divjino.

4 Sedaj se je zgodilo, da so Nefijci želeli dobiti tiste, ki so bili zasuznjeni odpeljani v divjino.

5 Zato je ta, ki je bil imenovan za vrhovnega poveljnika nad nefijskimi četami (in ime mu je bilo Zoram in imel je dva sinova, Lehija in Ahaja) — Zoram in njegova dva sinova so torej, vedoč, da je bil Alma njihov véliki duhovnik v cerkvi in ker so slišali, da ima duha preroštva, zato so šli k njemu in od njega želeli izvedeti, kam Gospod hoče, naj gredo v divjino iskat svoje brate, ki so jih Lamanci zajeli.

6 In zgodilo se je, da je Alma glede zadeve "vprašal Gospoda. In Alma se je vrnil in jim rekel: Glejte, Lamanci bodo šli čez reko Sidon na jugu divjine onkraj mantijskih deželnih meja. In glejte, tam, vzhodno od reke Sidon, se boste spopadli z njimi, in tam vam bo Gospod izročil brate, ki so jih Lamanci zajeli.

7 In zgodilo se je, da so Zoram in njegova sinova šli čez reko Sidon

s svojimi četami in odkorakali onkraj mantijskih meja na jug divjine, ki je bila na vzhodni strani reke Sidon.

8 In prišli so nad lamanske čete in Lamance so razkropili in jih pregnali v divjino; in s seboj so vzeli svoje brate, ki so jih Lamanci zajeli, in med njimi ni bilo niti ene duše, ki bi bila izgubljena, ki je bila zajeta. In bratje so jih odpeljali, da bi posedovali njihove lastne dežele.

9 In tako se je končalo enajsto leto sodnikov in Lamanci so bili pregnani iz dežele in ljudje v Amoníhu so bili "pokončani; da, vsaka amoníhaška živa duša je bila ^bpokončana in uničeno je bilo tudi njihovo veliko mesto, za katero so rekli, da ga Bog zaradi njegove veličine ne more uničiti.

10 Toda glejte, v "enem dnevu je ostalo zapuščeno; in trupla so raztrgali psi in divje živali divjine.

11 Vendar so se po veliko dneh njihova mrtva telesa nakopičila po obličju zemlje in prekrita so bila s tanko plastjo. In vonj le-teh je bil torej tako močan, da ljudje veliko let niso šli v amoníhaško deželo, da bi jo posedovali. In imenovali so jo Nehorjevo opustošenje; kajti bili so veroizpovedi "Nehorja, ki je bil ubit; in njihove dežele so ostale opustošene.

12 In Lamanci se niso spet prišli vojskovat proti Nefijcem vse do štirinajstega leta vladavine

16 2a Al 15:1, 15–16.

3a Al 9:18.

6a Al 43:23–24.

9a Al 8:16; 9:18–24;

Mrm 6:15–22.

b Al 25:1–2.

10a Al 9:4.

11a Al 1:15; 24:28–30.

sodnikov nad Nefijevim ljudstvom. In tako je Nefijevo ljudstvo tri leta imelo v vsej deželi nepretrgan mir.

13 In Alma in Amulek sta šla pridigat kesanje ljudem v njihove "templje in njihova svetišča in tudi v njihove ^bshodnice, ki so bile zgrajene na judovski način.

14 In tolikim, kolikor jih je njune besede hotelo slišati, sta nenehno razglašala Božjo besedo, ne da bi "delala razlike med ljudmi.

15 In tako sta šla Alma in Amulek in tudi veliko drugih, ki so bili izvoljeni za delo, pridigat besedo po vsej deželi. In ustanavljanje cerkve je postalo vsesplošno po vsej deželi v vseh okoliških predelih med vsem nefijskim ljudstvom.

16 In med njimi ni bilo "neenakosti; Gospod je po vsem obličju dežele razlil svojega Duha, da bi pripravil misli človeških otrok, oziroma da bi jih v ^bsrcu pripravil, da bodo sprejeli besedo, ki se jo bo poučevalo med njimi v času njegovega prihoda —

17 da ne bi bili otopeli do besede, da ne bi bili neverni in šli v pogubo, ampak da bi besedo sprejeli z radostjo, in kakor je "veja vcepljena v pravo ^btrto, da bi stopili v "počitek Gospoda, svojega Boga.

18 Tisti "duhovniki torej, ki so šli med ljudi, so pridigali zoper

vsako laganje in ^bzavajanje in "zavidanje in zdrahe in zlonamernosti in žalitve in tatvine, ropanje, plenjenje, umore, prešuštvovanje in vsakovrstno poltenost, kličoč, da tega ne sme biti —

19 na dolgo govoreč o tem, kar mora kmalu priti; da, na dolgo govoreč o "pripodu Božjega Sina, o njegovem trpljenju in smrti in tudi o vstajenju mrtvih.

20 In veliko ljudi je poizvedovalo glede kraja, kamor bo prišel Božji Sin; in poučeni so bili, da se jim bo "prikazal ^bpo svojem vstajenju; in to so ljudje poslušali z veliko radostjo in veseljem.

21 In potem ko je bila torej po vsej deželi ustanovljena cerkev — ko je "zmagala nad hudičem in se je po vsej deželi pridigalo Božjo besedo v njeni čistosti in je Gospod na ljudi izlival svoje blagoslove — se je tako končalo štirinajsto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

Poročilo Mozijevih sinov, ki so zavoljo Božje besede zavrnili svoje pravice do kraljestva in šli v nefijsko deželo pridigat Lamancem; njihovo trpljenje in rešitev. — Glede na Almov zapis.

Obsega 17. do 27. poglavje.

13a 2 Ne 5:16.

b Al 21:4–6, 20.

14a Al 1:30.

16a Moz 18:19–29;

4 Ne 1:3.

b vss strto srce.

17a JakK 5:24.

b vss Gospodov

vinograd.

c Al 12:37; 13:10–13.

18a Al 15:13.

b vss prevara —

prevarati.

c vss zavidanje —

zavidati.

19a vss Jezus Kristus,

prerokbe o rojstvu in smrti Jezusa Kristusa.

20a 2 Ne 26:9;

3 Ne 11:7–14.

b 1 Ne 12:4–6.

21a Al 15:17.

17. POGlavJE

Mozijevi sinovi imajo duha pre-roštva in razodetja. — V različne smeri gredo razglašat besedo Lamancem. — Amon gre v izmaelsko deželo in postane služabnik kralja Lamonija. — Amon reši kraljevo drobnico in pri Sebusovih vodah pobije njegove sovražnike. 1. do 3. verz: okrog leta 77 pr. Kr.; 4. verz: med letoma 91 in 77 pr. Kr.; 5. do 39. verz: okrog leta 91 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da je Alma, ko je potoval iz gideónske dežele na sever v mantijsko deželo, glejte, na svoje začudenje ^asrečal ^bMozijeve sinove, ki so potovali proti zarahemelski deželi.

2 Ti Mozijevi sinovi so bili torej z Almom takrat, ko se mu je angel prikazal ^aprvič; zato se je Alma silno vzradostil, da vidi svoje brate; in kar je še bolj doprineslo k njegovi radosti, je bilo to, da so bili še vedno njegovi bratje v Gospodu; da, in postali so močni v spoznanju resnice; kajti bili so moške jasne presoje in marljivo so ^braziskovali svete spise, da bi poznali Božjo besedo.

3 To pa ni vse; veliko so se predajali ^amolitvi in postu, zato so imeli duha preroštva in duha razodetja in ko so ^bpoučevali, so poučevali z Božjo močjo in polnomočjem.

4 In med Lamanci so Božjo

besedo učili za razdobje štirinajstih let in imeli so veliko ^auspeha in veliko so jih ^bpripeljali k spoznanju resnice; da, z močjo njihovih besed jih je bilo veliko privedenih pred Božji oltar, da so v molitvi klicali njegovo ime in mu ^cpriznali svoje grehe.

5 To so torej okoliščine, ki so jih spremljale na njihovih potovanjih, kajti imeli so veliko stisk; veliko so pretrpeli tako telesno kot duhovno, kot so lakota, žeja in utrujenost in tudi velik duhovni ^anapor.

6 Tole so bila torej njihova potovanja: ko so se ^aposlovlili od svojega očeta, Mozija, v prvem letu sodnikov; ko so ^bzavrnilo kraljestvo, ki jim ga je oče želel predati, in tako je bilo tudi mnenje ljudstva;

7 vendar so odšli iz zarahemelske dežele in vzeli svoje meče in svoje sulice in svoje loke in svoje puščice in svoje prače; in to so storili, da si bodo lahko priskrbeli hrano, ko bodo v divjini.

8 In tako so odšli in divjino s še nekaterimi, ki so jih izbrali, da bodo šli v nefijsko deželo Lamancem pridigat Božjo besedo.

9 In zgodilo se je, da so v divjini potovali veliko dni in veliko so se postili in veliko so ^amolili, da bi jim Gospod dal del svojega Duha, da bo šel z njimi in z njimi

17 1a Al 27:16.

b Moz 27:34.

2a Moz 27:11–17.

b vss sveti spisi.

3a vss molitev;

post — postiti se.

b vss učitelj — učiti,
poučevanje z Duhom.

4a Al 29:14.

b vss misijonarsko delo.

c vss priznanje —
priznati.

5a Al 8:10.

6a Moz 28:1, 5–9.

b Moz 29:3.

9a Al 25:17;

vss molitev.

prebival, da bi bili ^borodje v Božjih rokah, da bi, če bi bilo mogoče, svoje brate, Lamance, privedli k spoznanju resnice, k spoznanju o nizkotnosti ^cizročil njihovih očetov, ki niso bila pravilna.

10 In zgodilo se je, da jih je Gospod ^aobiskal s svojim ^bDuhom in jim rekel: ^cPotolažite se! In potolažili so se.

11 In Gospod jim je tudi rekel: Pojdite med Lamance, svoje brate, in potrdite mojo besedo: vendarle bodite ^apotrpežljivi v velikem potrpljenju in v stiskah, da jim boste za dober zgled v meni; in iz vas bom napravil orodje v svojih rokah za odrešitev številnih duš.

12 In zgodilo se je, da so se Mozijevi sinovi in tudi tisti, ki so bili z njimi, v srcu opogumili, da so šli k Lamancem razglašat Božjo besedo.

13 In zgodilo se je, da so se, ko so prispeli v meje lamanske dežele, ^aločili in odšli drug od drugega, zaupajoč v Gospoda, da se bodo na koncu svoje ^bžetve spet srečali; kajti predpostavljali so, da je bilo delo, ki so si ga zadali, veliko.

14 In zagotovo je bilo veliko, kajti zadali so si, da bodo Božjo besedo pridigali ^adivjemu in otopelemu in okrutnemu ljudstvu; ljudem, ki so se radostili, da so Nefijce morili in jih ropali in jim plenili; in v srcu so bili nagnjeni k bogastvu oziroma

zlatu in srebru in dragocenim kamnom; vendar so si te stvari prizadevali pridobiti z umori in plenjenjem, da jim ne bi bilo treba delati s svojimi lastnimi rokami.

15 Tako so bili zelo leno ljudstvo, med katerim jih je veliko častilo malike in nadnje se je zgrnilo Božje ^aprekletstvo zaradi ^bizročil njihovih očetov; navkljub temu so se Gospodove obljube nanašale tudi nanje pod pogoji kesanja.

16 To je bil zato ^avzrok, zavoljo katerega so si Mozijevi sinovi zadali delo, da bi jih morda privedli h kesanju; da bi jih morda lahko privedli do spoznanja o načrtu odkupitve.

17 Zato so se med seboj ločili in šli mednje, vsak sam, glede na Božjo besedo in moč, ki jim je bila dana.

18 Amon je bil torej med njimi glavni, oziroma jim je nudil pomoč, in od njih je odšel, potem ko jih je ^ablagoslovil glede na njihov različen položaj, ko jim je razglasil Božjo besedo oziroma jim pred svojim odhodom nudil pomoč; in tako so se odpravili na več poti po vsej deželi.

19 In Amon je šel v izmaelsko deželo, deželo, ki se je imenovala po ^aIzmaelovih sinovih, ki so prav tako postali Lamanci.

20 In ko je Amon prišel v izmaelsko deželo, so ga Lamanci pri-

9b Moz 23:10;

Al 26:3.

c Al 3:10–12.

10a NaZ 5:16.

b vss Sveti Duh.

c Al 26:27.

11a Al 20:29;

vss potrpežljivost.

13a Al 21:1.

b Mt 9:37.

14a Moz 10:12.

15a Al 3:6–19;

3 Ne 2:15–16.

b Al 9:16–24; 18:5.

16a Moz 28:1–3.

18a vss blagoslov — blagosloviti.

19a 1 Ne 7:4–6.

jeli in ga zvezali, kot je bila pri njih navada, da so zvezali vse Ne-fijce, ki so padli v njihove roke, in jih pripeljali pred kralja; in tako so bili prepuščeni kralju na milost in nemilost, da jih je ubil, ali jih obdržal v ujetništvu, ali jih je vrgel v ječo, ali jih je dal izgnati iz svoje dežele glede na svojo voljo in zadovoljstvo.

21 In tako so Amona pripeljali pred kralja, ki je bil nad izmaelsko deželo; in ime mu je bilo Lamoni; in bil je Izmaelov potomec.

22 In kralj je Amona vprašal, če želi prebivati v deželi med Lamanci oziroma med njegovim ljudstvom.

23 In Amon mu je rekel: Da, nekaj časa želim prebivati med temi ljudmi; da, in morda do dne, ko umrem.

24 In zgodilo se je, da je bil kralj Lamoni z Amonom zelo zadovoljen in je ukazal, naj mu razvežejo vrvi; in želel je, naj Amon vzame za ženo eno od njegovih hčera.

25 Amon pa mu je rekel: Ne, ampak bom tvoj služabnik. Amon je torej postal služabnik kralja Lamonija. In zgodilo se je, da so ga poslali med druge služabnike, da bo pazil Lamonijevo drobnico glede na lamanski običaj.

26 In potem ko je kralju služil tri dni, ko je z lamanskimi služabniki hodil z njihovo drobnico na kraj z vodo, ki se je imenoval Sebusova voda, in vsi Lamanci so semkaj gnali svojo drobnico, da bi pila vodo —

27 ko so torej Amon in kraljevi

služabniki gnali drobnico na ta kraj z vodo, glejte, je določeno število Lamancev, ki so prišli napojit svojo drobnico, vstalo in razkropilo drobnico Amona in kraljevih služabnikov in tako so jo razkropili, da se je razbežala na vse strani.

28 Kraljevi služabniki so torej začeli godrnjati, rekoč: Sedaj nas bo kralj ubil, kakor je naše brate, ker je bila njihova drobnica razkropljena zaradi hudobije teh mož. In začeli so silno jokati, rekoč: Glej, naša drobnica je že razkropljena.

29 Zaradi strahu, da jih bodo ubili, so torej zajokali. Ko je torej Amon to videl, je srce v njem prekipevalo od radosti; kajti, je rekel, tem svojim soslužabnikom bom pokazal svojo moč oziroma moč, ki je v meni, ko bom to drobnico zbral za kralja, da bom lahko osvojil srca teh svojih soslužabnikov, da jih bom lahko pripeljal do tega, da bodo verjeli mojim besedam.

30 In sedaj, to so bile Amonove misli, ko je videl stiske tistih, ki jih je imenoval za svoje brate.

31 In zgodilo se je, da jim je laskal s svojimi besedami, rekoč: Bratje moji, veselimo se in pojedimo iskat drobnico in zbrali jo bomo in jo pripeljali nazaj na kraj z vodo; in tako bomo drobnico obvarovali za kralja in ne bo nas ubil.

32 In zgodilo se je, da so šli iskat drobnico in sledili so Amonu in hitro pohiteli in dohiteli so

kraljevo drobnico in jo spet zbrali na kraju z vodo.

33 In tisti možje so se spet dvignili, da bi razkropili drobnico; Amon pa je svojim bratom rekel: Obkrožite drobnico okrog in okrog, da ne bo zbežala; in grem in se spoprimum s tistimi možmi, ki nam razganjajo drobnico.

34 Zato so storili, kakor jim je Amon ukazal, in šel je in se postavil, da se bo boril s tistimi, ki so stali pri Sebusovih vodah; in bilo jih je nemalo število.

35 Zato se Amona niso bali, kajti predpostavljali so, da bi ga glede na svoje zadovoljstvo lahko ubil eden od njihovih mož, kajti niso vedeli, da je Gospod Moziju obljubil, da bo njegove sinove "rešil iz njihovih rok; niti niso vedeli ničesar o Gospodu; zato so se radostili v pobijanju svojih bratov; in zaradi tega so se spet dvignili, da bi razkropili kraljevo drobnico.

36 "Amon pa je stopil naprej in začel vanje s pračo metati kamne; da, z veliko močjo je mednje lučal kamne; in tako jih je ^bdoločeno število pobil, tako da so osupnili nad njegovo močjo; vendar so bili zaradi poboja svojih bratov jezni in odločeni so bili, da bo padel; ker so torej videli, da ga "ne morejo zadeti s kamni, so se približali z gorjačami, da bi ga ubili.

37 Toda glejte, Amon je vsakomur, ki je dvignil gorjačo, da bi ga udaril, s svojim mečem odsekal roko, kajti njihovim udarcem se

je zoperstavil tako, da jim je z rezilom svojega meča odsekal roko, tako da so osupnili in začeli pred njim bežati; da, in ni jih bilo malo število; in z močjo svoje roke je napravil, da so zbežali.

38 Šest jih je torej pobil s pračo, toda z mečem ni ubil nobenega, razen njihovega vodjo; in odsekal je toliko rok, kolikor se jih je dvignilo nadenj, in ni jih bilo malo.

39 In ko jih je pregnal daleč stran, se je vrnil in napojili so drobnico in jo vrnili na kraljevi pašnik in potem šli h kralju, pri našajoč roke, ki jih je Amon odsekal z mečem tistim, ki so si ga prizadevali ubiti; in prinesli so jih h kralju v pričevanje o tem, kar so storili.

18. POGlavJE

Kralj Lamoni predpostavlja, da je Amon Veliki Duh. — Amon kralja uči o stvarjenju, Božjih ravnanjih z ljudmi in odkupitvi, ki pride po Kristusu. — Lamoni verjame in pade na zemljo, kot da bi bil mrtev. Okrog leta 90 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da je kralj Lamoni svojim služabnikom naročil, naj pristopijo in pričujejo o vsem, kar so glede zadeve videli.

2 In ko so vsi pričevali o tem, kar so videli, in je izvedel, da je Amon zvesto varoval njegovo drobnico in tudi o njegovi veliki moči, ko se je boril zoper tiste, ki so si ga prizadevali ubiti, je silno osupnil in

35a Moz 28:7; Al 19:22–23.

36a Etr 12:15.

b Al 18:16.

c Al 18:3.

rekel: To je zagotovo več kot človek. Glejte, mar ni to Véliki Duh, ki nad to ljudstvo zaradi njihovih umorov pošilja tako velike kazni?

3 In kralju so odgovorili in rekli: Ali je Véliki Duh ali človek, ne vemo; toliko pa vemo, da ga kraljevi sovražniki "ne morejo ubiti; niti ne morejo razkropiti kraljeve drobnice, ko je z nami, zaradi njegove izkušnosti in velike moči; zato vemo, da je kraljev prijatelj. In sedaj, o kralj, ne verjamemo, da ima človek tako veliko moč, kajti vemo, da ga ni moč ubiti.

4 In sedaj, ko je kralj te besede slišal, jim je rekel: Sedaj vem, da je Véliki Duh; in v tem času je prišel, da bi vas ohranil pri življenju, da vas ne bi "ubil, kakor sem vaše brate. To je torej Véliki Duh, o katerem so govorili naši očetje.

5 To je bilo torej Lamonijevo izročilo, ki ga je prevzel od očeta, da "Véliki Duh je. Navkljub temu, da so verjeli v Vélikega Duha, so predpostavljali, da je bilo, kar koli so počeli, prav; vendar se je Lamoni začel strašno bati zavoljo strahu, da je naredil narobe, ko je ubil svoje služabnike;

6 kajti ubil je številne od njih, ker so jim njihovi bratje na kraju z vodo razkropili drobnico; in tako so bili, ker so jim razkropili drobnico, ubiti.

7 Navada teh Lamancev je torej bila, da so stali pri Sebusovih vodah, da so ljudem razkropili drobnico, da so veliko te, ki se je

razkropila, odgnali v svojo lastno deželo, kajti takšna je bila med njimi navada plenjenja.

8 In zgodilo se je, da je kralj Lamoni svoje služabnike vprašal, rekoč: Kje je ta mož, ki ima tako veliko moč?

9 In rekli so mu: Glej, tvoje konje hrani. Kralj je torej svojim služabnikom, preden so šli napajat drobnico, ukazal, naj pripravijo njegove konje in kočije in ga odpeljejo v nefijsko deželo; kajti v nefijski deželi je Lamonijev oče, ki je bil kralj vse dežele, dal pripraviti veliko gostijo.

10 Ko je torej kralj Lamoni slišal, da Amon pripravlja njegove konje in kočije, se je še bolj začudil zaradi Amonove zvestobe, rekoč: Med vsemi mojimi služabniki zagotovo ni bilo nobenega služabnika, ki bi bil tako zvest kot ta mož; kajti pomni izvršiti prav vse moje ukaze.

11 Sedaj zagotovo vem, da je to Véliki Duh, in želim si, da bi prišel k meni, a si ne drznem.

12 In zgodilo se je, da je Amon, ko je za kralja in njegove služabnike pripravil konje in kočije, šel h kralju in videl je, da se je kralju izraz na obrazu spremenil; zato je bil na tem, da se iz njegove navzočnosti umakne.

13 In eden od kraljevih služabnikov mu je rekel, Rabána, kar v prevodu pomeni mogočni oziroma veliki kralj, ker so svoje kralje imeli za mogočne; in tako

mu je rekel: Rabána, kralj želi, da ostaneš.

14 Zato se je Amon obrnil h kralju in mu rekel: Kaj želiš, naj naredim zate, o kralj? In kralj mu ni odgovoril za kako eno uro po njihovem času, kajti ni vedel, kaj naj mu reče.

15 In zgodilo se je, da mu je Amon spet rekel: Kaj želiš od mene? Kralj pa mu ni odgovoril.

16 In zgodilo se je, da je Amon, ker ga je navdajal Božji Duh, zato zaznal kraljeve "misli. In rekel mu je: Mar je zato, ker si slišal, da sem ubranil tvoje služabnike in tvojo drobnico in pobil sedem njihovih bratov s pračo in z mečem in drugim odsekal roko, zato da bi ubranil tvojo drobnico in tvoje služabnike; glej, mar je to vzrok tvojemu čudenju?

17 Pravim ti, kaj je tisto, zavoljo česar je tvoje čudenje tako veliko? Glej, človek sem in tvoj služabnik sem; zato bom to, kar želiš, kar je prav, napravil.

18 Ko je torej kralj te besede slišal, se je spet čudil, kajti videl je, da je Amon lahko "presodil njegove misli; toda navkljub temu je kralj Lamoni odprl usta in mu rekel: Kdo si? Si mar tisti Veliki Duh, ki ^bve vse?

19 Amon je odgovoril in mu rekel: Nisem.

20 In kralj je rekel: Kako poznaš misli mojega srca? Govoriš lahko smelo in mi poveš glede teh stvari; in povej mi tudi, s kakšno močjo si

ubil in odsekal roke mojih bratov, ki so razkropili mojo drobnico —

21 in sedaj, če mi boš povedal glede teh stvari, ti bom, kar koli želiš, dal; in če bi bilo potrebno, bi te varoval s svojimi četami; toda vem, da si močnejši od njih vseh; vendar ti bom, kar koli želiš od mene, naklonil.

22 Ker je bil torej Amon moder, vendarle nenevaren, je Lamoniju rekel: Ali boš prisluhnil mojim besedam, če ti povem, s katero močjo to počnem? In to je tisto, kar želim od tebe.

23 In kralj mu je odgovoril in rekel: Da, verjel bom vsem tvojim besedam. In tako se je ujel z zvijačo.

24 In Amon mu je začel "smelo govoriti in mu rekel: Ali verjameš, da Bog je?

25 In odgovoril je in mu rekel: Ne vem, kaj to pomeni.

26 In potem je Amon rekel: Ali verjameš, da je Veliki Duh?

27 In rekel je: Da.

28 In Amon je rekel: To je Bog. In Amon mu je spet rekel: Ali verjameš, da je ta Veliki Duh, ki je Bog, ustvaril vse, kar je v nebesih in na zemlji?

29 In rekel je: Da, verjamem, da je ustvaril vse, kar je na zemlji; nebes pa ne poznam.

30 In Amon mu je rekel: Nebesa so kraj, kjer prebiva Bog in vsi njegovi sveti angeli.

31 In kralj Lamoni je rekel: Ali je to nad zemljo?

16a Al 12:3.

18a vss dar prepoznavanja

oziroma presojanja.

b vss Bog — Božja

trojica.

24a Al 38:12.

32 In Amon je rekel: Da, in on gleda na vse človeške otroke in pozna vse "misli in vzgibe srca, kajti njegova roka jih je vse ustvarila od začetka.

33 In kralj Lamoni je rekel: Verjamem v vse to, o čemer si govoril. Ali te je poslal Bog?

34 Amon mu je rekel: Človek sem; in "človek je bil na začetku ustvarjen po Božji podobi in po njegovem Svetem Duhu sem poklican, da o tem ^bučim ljudi, da bi bili privedeni k spoznanju o tem, kar je pravično in res;

35 in del tega "Duha prebiva v meni, kar mi daje ^bspoznanje in tudi moč glede na mojo vero in želje, ki so v Bogu.

36 Ko je torej Amon te besede izrekel, je začel pri stvarjenju sveta in tudi pri Adamovem stvarjenju in mu povedal vse glede človekovega padca in "pripovedoval in predenj položil zapise in ^bsvete spise ljudstva, o katerih so govorili "preroki, prav do časa, ko je njihov oče, Lehi, zapustil Jeruzalem.

37 In povedal jim je tudi (torej kralju in njegovim služabnikom) za vsa potovanja njihovih očetov v divjini in vse njihovo trpljenje zaradi lakote in žeje in njihovega trdega dela in tako naprej.

38 In pripovedoval jim je tudi glede uporov Lamana in Lemuela in Izmaelovih sinov, da, o vseh

njihovih uporih jim je poročal; in pojasnil jim je vse zapise in svete spise od časa, ko je Lehi zapustil Jeruzalem, prav do sedanjega časa.

39 To pa ni vse; kajti pojasnil jim je "načrt odkupitve, ki je bil pripravljen od osnovanja sveta; in razkril jim je tudi glede Kristusovega prihoda in razkril jim je vsa Gospodova dela.

40 In zgodilo se je, da je potem, ko je vse to izrekel in kralju pojasnil, da je kralj vsem njegovim besedam verjel.

41 In začel je klicati h Gospodu, rekoč: O Gospod, usmili se glede na obilje svoje "milosti, ki si jo imel z Nefijevim ljudstvom, usmili se mene in mojega ljudstva.

42 In sedaj, ko je to izrekel, je padel na zemljo, kot da bi bil mrtev.

43 In zgodilo se je, da so ga njegovi služabniki dvignili in ga odnesli k njegovi ženi in ga položili na posteljo; in ležal je, kot da bi bil mrtev, dva dni in dve noči; in njegova žena in njegovi sinovi in njegove hčere so žalovali za njim, kot je bila med Lamanci navada, hudo objokujoč, ker so ga izgubili.

19. POGLAVJE

Lamoni prejme luč večnega življenja in vidi Odkupitelja. — Vsi iz njegove hiše padejo v zamaknjenost

32a Am 4:13;

3 Ne 28:6;

NaZ 6:16.

34a Moz 7:27;

Etr 3:13–16.

b vss učitelj — učiti,

poučevanje z Duhom.

35a vss navdih — navdihniti.

b vss spoznanje.

36a Moz 1:4;

Al 22:12; 37:9.

b vss sveti spisi.

c Apd 3:18–21.

39a vss načrt odkupitve.

41a vss milost — milosten.

in veliko jih vidi angele. — Amon je čudežno obvarovan. — Veliko jih krsti in med njimi ustanovi cerkev. Okrog leta 90 pr. Kr.

IN zgodilo se je po dveh dneh in dveh nočeh, da so bili na tem, da bodo njegovo telo odnesli in ga položili v grobnico, ki so jo napravili z namenom, da bodo pokopali svoje mrtve.

2 Ker je kraljica torej slišala za Amonovo slavo, je zato poslala ponj in želela, naj pride k njej.

3 In zgodilo se je, da je Amon storil, kakor mu je bilo ukazano, in šel h kraljici in želel izvedeti, kaj želi, naj on naredi.

4 In rekla mu je: Služabniki mojega moža so mi razkrili, da si "prerok svetega Boga in da imaš moč, da v njegovem imenu delaš veliko mogočnih del:

5 Če je torej tako, bi želela, da greš in obišeš mojega moža, kajti na postelji leži kake dva dneva in dve noči; in nekateri pravijo, da ni mrtev, drugi pa pravijo, da je mrtev in da zaudarja in da bi ga morali položiti v grobnico; kar pa zadeva mene, meni ne zaudarja.

6 To je bilo torej tisto, kar je Amon želel, kajti vedel je, da je kralj Lamoni pod vplivom Božje moči; vedel je, da je z njegovega uma padla temna "tančica nevere, in ^bluč, ki je razsvetlila njegov razum, ki je bila luč Božje slave, ki je bila čudovita luč njegove dobrote — da, ta luč

mu je v dušo vlila takšno radost, da se je razblinil oblak teme in da je v njegovi duši zasvetila luč večnega življenja, da, vedel je, da je to premagalo njegovo naravno obliko, in odneslo ga je v Bogu —

7 zato je bilo to, kar je kraljica želela od njega, njegova edina želja. Zato je vstopil, da bi videl kralja, kakor je od njega želela kraljica; in pogledal je kralja in vedel je, da ni mrtev.

8 In kraljici je rekel: Ni mrtev, ampak spi v Bogu in jutri bo spet vstal; zato ga ne pokopljite.

9 In Amon ji je rekel: Ali verjameš temu? In rekla mu je: Nobena dokaza nisem imela, razen tvoje besede in besede najinih služabnikov; vendar verjamem, da bo, kakor si rekel.

10 In Amon ji je rekel: Blagoslovljena si zaradi svoje silne vere; povem ti, ženska, med vsem nefijskim ljudstvom ni bilo tako velike "vere.

11 In zgodilo se je, da je od tega trenutka bdela nad moževo posteljo prav do trenutka naslednjega dne, ki ga je Amon določil, da bo vstal.

12 In zgodilo se je, da je vstal glede na Amonove besede; in ko je vstal, je k ženski iztegnil roko in rekel: Blagoslovljeno bodi Božje ime in blagoslovljena ti!

13 Kajti tako zagotovo kakor živiš, glej, sem videl svojega Odkupitelja in prišel bo in "ženska ga

19 4a vss prerok.
6a 2 Kor 4:3–4;
vss tančica.

^b vss Kristusova luč.
10a Lk 7:9;
vss vera.

13a 1 Ne 11:13–21.

bo ^brodila in odkupil bo vse človeštvo, ki verjame v njegovo ime. Ko je torej te besede izrekel, mu je srce v notranjosti prekipevalo in od radosti se je spet zgrudil; in zgrudila se je tudi kraljica, ker jo je premagal Duh.

14 Ko je torej Amon videl, da se je Gospodov Duh glede na njegove "molitve razlil na Lamance, njegove brate, ki so bili vzrok tolikemu žalovanju med Nefijci oziroma med vsem Božjim ljudstvom zaradi njihovih krivičnosti in njihovih ^bizročil, je padel na kolena in začel v molitvi in zahvaljevanju Bogu izlivati dušo za to, kar je storil za njegove brate; in tudi njega je premagala "radost; in tako so se vsi trije "zgrudili na zemljo.

15 Sedaj, ko so kraljevi služabniki videli, da so popadali, so prav tako začeli klicati k Bogu, kajti tudi njih je obšel strah pred Gospodom, kajti oni so bili "tisti, ki so stali pred kraljem in mu pričevali glede velike Amonove moči.

16 In zgodilo se je, da so klicali Gospodovo ime v vsej svoji moči, prav dokler niso popadali na zemljo vsi, razen neke Lamanke, ki ji je bilo ime Abiš, in pred veliko leti se je zaradi nenavadnega očetovega videnja spreobrnila h Gospodu —

17 ker se je tako spreobrnila h Gospodu in ni tega nikoli razkrila, ko je torej videla, da so vsi

Lamonijeve služabniki popadali na zemljo, in tudi njena gospodarica, kraljica, in kralj in Amon so ležali na zemlji, je vedela, da je bila to Božja moč; in predpostavljajoč, da je to priložnost, da ljudem razglasi, kaj se je zgodilo med njimi, da bi jih ta prizor "pripravil, da bi verjeli v Božjo moč, zato je tekla od hiše do hiše in to razglašala ljudem.

18 In začeli so se zbirati v kraljevi hiši. In prišla je množica in na svojo veliko osuplost so zagledali kralja in kraljico in njune služabnike ležati na zemlji in vsi so ležali tam, kakor da bi bili mrtvi; in videli so tudi Amona in glejte, bil je Nefijec.

19 In ljudje so torej med seboj začeli godrnjati; nekateri so govorili, da je ta velika hudobija, ki je prišla nadnje oziroma nad kralja in njegovo hišo, zato ker je dopustil, da Nefijec "ostane v deželi.

20 Drugi pa so jih grajali, rekoč: Kralj je to hudobijo nad svojo hišo priklical, ker je pobil svoje služabnike, katerim se je pri "Sebusovih vodah razbežala drobnica.

21 In grajali so jih tudi tisti možje, ki so stali pri Sebusovih vodah in "razkropili drobnico, ki je pripadala kralju, kajti jezili so se na Amona zaradi števila teh, ki jih je pobil med njihovimi brati pri Sebusovih vodah, ko je branil kraljevo drobnico.

13b vss Jezus Kristus,
prerokbe o rojstvu in
smrti Jezusa Kristusa.
14a NaZ 42:14.

b Moz 1:5.
c vss radost.
d Al 27:17.
15a Al 18:1–2.

17a Moz 27:14.
19a Al 17:22–23.
20a Al 17:26; 18:7.
21a Al 17:27; 18:3.

22 Sedaj je eden od njih, čigar brata je Amon "ubil z mečem, ker je bil na Amona silno jezen, izvlekel svoj meč in pristopil, da bi ga pustil pasti na Amona, da bi ga ubil; in ko je meč dvignil, da ga bo prebodel, glej, se je zgrudil mrtev.

23 Vidimo torej, da Amona ni bilo moč ubiti, kajti "Gospod je Moziju, njegovemu očetu, rekel: Prizanesel mu bom in z njim bo glede na tvojo vero — zato ga je Mozija ^bzaupal Gospodu.

24 In zgodilo se je, da je množico, ko je videla, da se je mož, ki je dvignil meč, da bi Amona ubil, zgrudil mrtev, obšel strah in niso si drznili iztegniti roke, da bi se dotaknili njega ali koga od tistih, ki so popadali; in spet so se začeli med seboj čuditi, kaj bi bilo vzrok tej veliki moči oziroma kaj vse bi to lahko pomenilo.

25 In zgodilo se je, da jih je bilo med njimi veliko, ki so rekli, da je bil Amon "Véliki Duh, in drugi so rekli, da ga je poslal Véliki Duh;

26 drugi pa so jih vse grajali, rekoč, da je pošast, ki so jo poslali Nefijci, da bi jih mučila.

27 In bilo jih je nekaj, ki so rekli, da je Amona poslal Véliki Duh, da bi jih prizadel zaradi njihovih krivičnosti; in da je bil Véliki Duh, ki je vselej spremljal Nefijce, ki jih je vselej rešil iz njihovih rok; in rekli so, da je bil to ta Véliki Duh, ki je pokončal toliko njihovih bratov, Lamancev.

28 In tako se je prepir med njimi silno zaostрил. In ko so se tako prepirali, je "služabnica, zaradi katere se je začela zbirati množica, prišla in ko je videla prepir, ki se je odvijal med množico, se je silno užalostila, prav do solz.

29 In zgodilo se je, da je šla in kraljico prišla za roko, da bi jo morda dvignila s tal; in brž ko se je dotaknila njene roke, je vstala in se postavila na noge in zaklicala z glasnim glasom, rekoč: O blagoslovljen Jezus, ki me je odrešil iz "strašnega pekla! O blagoslovljen Bog, ^busmili se tega ljudstva!

30 In ko je to izrekla, je ploskala z rokami, ker jo je navdajala radost, in spregovorila veliko besed, ki jih niso razumeli; in ko je to storila, je prišla kralja, Lamoniya, za roko in glej, vstal je in se postavil na noge.

31 In nemudoma je, videč prepir med svojim ljudstvom, šel in jih začel grajati in jih učiti "besede, ki jih je slišal iz Amonovih ust; in toliko, kolikor jih je njegove besede slišalo, jih je verjelo in spreobrnilo so se h Gospodu.

32 Med njimi pa jih je bilo veliko, ki njegovih besed niso hoteli poslušati; zato so šli svojo pot.

33 In zgodilo se je, da jim je Amon, ko je vstal, tudi služil in prav tako vsi Lamonijski služabniki; in vsi so ljudem razglašali isto — da so se v srcu "spremenili; da nimajo več želje delati ^bhúdo.

22a Al 17:38.

23a Moz 28:7;

Al 17:35.

b vss zaupanje.

25a Al 18:2–5.

28a Al 19:16.

29a 1 Ne 14:3.

b vss milost — milosten.

31a Al 18:36–39.

33a vss roditi — roditi

se — roditi se v Bogu.

b Moz 5:2; Al 13:12.

34 In glejte, veliko jih je ljudem razglasilo, da so videli "angele in govorili z njimi; in tako so jim povedali o Božjih stvareh in o njegovi pravičnosti.

35 In zgodilo se je, da jih je bilo veliko, ki so njihovim besedam verjeli; in toliko, kolikor jih je verjelo, se jih je "krstilo; in postali so pravično ljudstvo in med seboj so ustanovili cerkev.

36 In tako se je med Lamanci začelo Gospodovo delo; tako je Gospod nanje začel razlivati svojega Duha; in vidimo, da svojo roko podaja "vsem ljudem, ki se bodo pokesali in verjeli v njegovo ime.

20. POGlavJE

Gospod pošlje Amona v Midoni rešit svoje brate, zaprte v ječi. — Amon in Lamoni srečata Lamonijevega očeta, ki je kralj vse dežele. — Amon starega kralja primora, da odobri izpustitev njegovih bratov. Okrog leta 90 pr. Kr.

In zgodilo se je, da je, ko so v deželi ustanovili cerkev, kralj Lamoni želel, naj gre Amon z njim v nefijsko deželo, da ga bo pokazal svojemu očetu.

2 In k Amonu je prišel Gospodov glas, rekoč: Ne pojdi v nefijsko deželo, kajti glej, kralj ti bo stregel po življenju, ampak pojdi v midonijsko deželo, kajti glej, tvoj brat Aron in tudi Muloki in Ama so v ječi.

3 Sedaj se je zgodilo, da je Amon, ko je to slišal, Lamoni rekel: Glej, moj brat in bratje so v ječi v Midoniju in grem, da jih lahko rešim.

4 Sedaj je Lamoni Amonu rekel: Vem, v Gospodovi "moči lahko narediš vse. Toda glej, šel bom s teboj v midonijsko deželo, kajti kralj midonijske dežele, ki se imenuje Antiomno, je moj prijatelj; zato grem v midonijsko deželo, da bom lahko laskal kralju dežele in tvoje brate bo izpustil iz ^bječe. Sedaj mu je Lamoni rekel: Kdo ti je povedal, da so tvoji bratje v ječi?

5 In Amon mu je rekel: Nihče drug mi ni povedal kakor Bog; in rekel mi je: Pojdi in reši svoje brate, kajti v ječi so v midonijski deželi.

6 Ko je torej Lamoni to slišal, je svojim služabnikom naročil, naj pripravijo "konje in kočije.

7 In Amonu je rekel: Pridi, s teboj bom šel v midonijsko deželo in tam bom kralja prosil, da bo tvoje brate izpustil iz ječe.

8 In zgodilo se je, da sta Amon in Lamoni, ko sta potovala tjakaj, srečala Lamonijevega očeta, ki je bil kralj "vse dežele.

9 In glejte, Lamonijev oče mu je rekel: Zakaj nisi prišel na "gostijo na tisti véliki dan, ko sem pripravil gostijo za svoje sinove in za svoje ljudstvo?

10 In rekel je tudi: Kam greš s

34a vss angeli.
35a vss krst — krstiti.
36a 2 Ne 26:33;

Al 5:33.
20 4a Al 26:12.
b Al 20:28–30.

6a Al 18:9–10.
8a Al 22:1.
9a Al 18:9.

tem Nefijcem, ki je eden od otrok "lažnivca?"

11 In zgodilo se je, da mu je Lamoni povedal, kam je namenjen, kajti bal se je, da bi ga užalil.

12 In povedal mu je tudi ves razlog, zakaj je ostal v svojem lastnem kraljestvu, da ni šel k očetu na gostijo, ki jo je pripravil.

13 In ko mu je torej Lamoni vse to pojasnil, glej, se je na njegovo osuplost oče nanj razjezil in rekel: Lamoni, rešiti nameravaš te Nefijce, ki so otroci lažnivca. Glej, oropal je naše očete; in sedaj tudi njegovi otroci prihajajo med nas, da bi nas s svojo prekanjenostjo in svojim laganjem prevarali, da bi nas spet oropali našega imetja.

14 Sedaj mu je Lamonijev oče ukazal, naj z mečem ubije Amona. In ukazal mu je tudi, naj ne hodi v midonijsko deželo, ampak naj se z njim vrne v "izmaelsko deželo.

15 Lamoni pa mu je rekel: Ne bom ubil Amona, niti se ne bom vrnil v izmaelsko deželo, ampak bom šel v midonijsko deželo, da bom lahko izpustil Amonove brate, kajti vem, da so pravični moške in sveti preroki pravega Boga.

16 Ko je torej njegov oče te besede slišal, se je nanj razjezil in je izvlekel svoj meč, da bi ga posekal na zemljo.

17 Amon pa je stopil naprej in rekel: Glej, ne ubij svojega sina; vendar bi bilo "bolje, da bi padel on kakor ti, kajti glej, ^bpokesal se

je svojih grehov; če pa bi ti moral tokrat pasti v svoji jezi, tvoja duša ne bi mogla biti odrešena.

18 In spet, prav je, da potrpiš; kajti če bi svojega sina "ubil, ker je nedolžen človek, bi njegova kri vpila iz zemlje h Gospodu, njegovemu Bogu, da bi nadte prišlo maščevanje; in morda bi izgubil svojo ^bdušo.

19 Ko mu je Amon torej te besede izrekel, mu je ta odgovoril, rekoč: Vem, da bi, če bi svojega sina ubil, preлил nedolžno kri; kajti ti si tisti, ki si ga je prizadeval pokončati.

20 In iztegnil je roko, da bi Amona ubil. Amon pa se je njegovim udarcem zoperstavil in ga tudi udaril po roki, da je ni mogel uporabljati.

21 Ko je torej kralj videl, da bi ga Amon lahko ubil, je začel Amona prositi, naj ga pusti pri življenju.

22 Amon pa je dvignil meč in mu rekel: Glej, udaril te bom, če mi ne boš zagotovil, da bodo moji bratje izpuščeni iz ječe.

23 Sedaj je kralj, ker se je bal, da bo izgubil svoje življenje, rekel: Če mi boš prizanesel, ti bom dal kar koli boš prosil, celo polovico kraljestva.

24 Ko je torej Amon videl, da je na starega kralja vplival glede na svojo željo, mu je rekel: Če boš zagotovil, da bodo moji bratje izpuščeni iz ječe in tudi da bo Lamoni lahko obdržal svoje kraljestvo in da z njim ne boš nezadovoljen,

10a Moz 10:12–17.
14a Al 17:19.

17a Al 48:23.
b Al 19:12–13.

18a vss umor — umoriti.
b NaZ 42:18.

ampak boš dovolil, da bo lahko delal glede na svoje želje, v "vsem, kar si zamisli, potem ti bom prizanesel; sicer te bom posekal na zemljo.

25 Ko je torej Amon te besede izrekel, se je kralj začel radostiti zaradi svojega življenja.

26 In ko je videl, da Amon nima želje, da bi ga pokončal, in ko je tudi videl veliko ljubezen, ki jo je občutil do njegovega sina Lamoniya, je silno osupnil in rekel: Ker je to vse, kar si želel, da izpustim tvoje brate in dopustim, da bo moj sin Lamoni obdržal svoje kraljestvo, glej, ti bom zagotovil, da lahko moj sin obdrži svoje kraljestvo od tega časa in vekomaj; in nič več mu ne bom vladal —

27 in prav tako ti bom zagotovil, da bodo tvoji bratje izpuščeni iz ječe in ti in tvoji bratje lahko pridete k meni v moje kraljestvo; kajti močno si te bom želel videti. Kajti kralj je močno osupnil nad besedami, ki jih je govoril, in prav tako nad besedami, ki jih je govoril njegov sin Lamoni, zato jih je "želel spoznati.

28 In zgodilo se je, da sta Amon in Lamoni nadaljevala svoje potovanje proti midonijski deželi. In Lamoni je našel naklonjenost v očeh kralja dežele; zato so Amovne brate pripeljali iz ječe.

29 In ko jih je Amon srečal, se je silno razžalostil, kajti glejte, bili so goli in njihova koža je bila silno ranjena, ker so bili zvezani

z močnimi vrvmi. In trpeli so tudi lakoto, žejo in vse vrste stisk, vendar so bili v vsem svojem trpljenju "potrpežljivi.

30 In pripetilo se je, da je bila njihova usoda, da so padli v roke bolj otopelemu in trdovratnejšemu ljudstvu, zato niso hoteli prisluhniti njihovim besedam in izgnali so jih in jih topli in jih preganjali od hiše do hiše in iz kraja v kraj, prav dokler niso prispeli v midonijsko deželo; in tam so jih prijeli in jih vrgli v ječo in jih zvezali z "močnimi vrvmi in jih imeli veliko dni v ječi in rešila sta jih Lamoni in Amon.

Aron in Muloki in njuni bratje poročajo o svojem pridiganju Lamancem.

Obsega 21. do 25. poglavje.

21. POGLAVJE

Aron Amalekijce uči o Kristusu in njegovi odkupni daritvi. — Aron in njegovi bratje so zaprti v Midoniju. — Potem ko so rešeni, poučujejo v shodnicah in veliko se jih spreobrne. — Lamoni dovoli versko svobodo ljudem v izmaelski deželi. Med letoma 90 in 77 pr. Kr.

Ko so se torej Amon in njegovi bratje "ločili v mejah lamanske dežele, glejte, se je Aron odpravil na pot proti deželi, ki so jo Lamanci imenovali Jeruzalem, ker so jo

24a Al 21:21–22.

27a vss ponižnost —

ponižen.

29a Al 17:11.

30a Al 26:29.

21a Al 17:13, 17.

poimenovali po rodni deželi svojih očetov; in bila je oddaljena in se je dotikala Mormonovih meja.

2 Lamanci in Amalekijci in "Amulonovo ljudstvo so torej zgradili veliko mesto, ki se je imenovalo Jeruzalem.

3 Lamanci so bili torej sami zadržani brezčutni, Amalekijci in Amulonci pa so bili še bolj brezčutni; zato so povzročali, da so Lamanci postajali trdosrčni, da so se okrepili v hudobiji in svojih gnusobah.

4 In zgodilo se je, da je Aron prišel v mesto Jeruzalem in najprej začel pridigati Amalekijcem. In začel jim je pridigati v njihovih shodnicah, kajti shodnice so zgradili po Nehorjevem "redu; kajti veliko Amalekijcev in Amuloncev je bilo iz Nehorjevega reda.

5 Ko je torej Aron vstopil v eno od shodnic, da bi ljudem pridigal, in ko jim je govoril, glejte, je vstal neki Amalekijec in se začel prepirati z njim, rekoč: Kaj je to, o čemer si pričeval? Si mar videl "angela? Zakaj se angeli ne prikažejo nam? Glej, mar to ljudstvo ni prav tako dobro kakor tvoje ljudstvo?

6 Praviš tudi, da bomo, če se ne bomo pokesali, pogubljeni. Kako poznaš misel in vzgib našega srca? Kako veš, da imamo razlog za kesanje? Kako veš, da nismo pravično ljudstvo? Glej, zgradili smo svetišča in zbiramo se, da

častimo Boga. Verjamemo, da bo Bog odrešil vse ljudi.

7 Sedaj mu je Aron rekel: Ali verjameš, da bo Božji Sin prišel odkupiti človeštvo od njihovih grehov?

8 In mož mu je rekel: Ne verjamemo, da veš za kaj takega. Ne verjamemo v ta neumna izročila. Ne verjamemo, da veš za "to, kar bo prišlo, niti ne verjamemo, da so tvoji očetje in tudi da so naši očetje poznali glede tega, kar so govorili, o tem, kar bo prišlo.

9 Sedaj jim je Aron začel odpirati svete spise glede Kristusovega prihoda in tudi glede vstajenja mrtvih in da "ni odkupitve za človeštvo, razen preko Kristusove smrti in trpljenja in "odkupne daritve njegove krvi.

10 In zgodilo se je, da so se, ko jim je začel to pojasnjevati, nanj razjezili in ga začeli zasmehovati; in niso hoteli poslušati besed, ki jim jih je govoril.

11 Ko je torej videl, da njegovih besed niso hoteli poslušati, je odšel iz njihove shodnice in prišel v vas, ki se je imenovala Ani-Anti, in tam je našel Mulokija, ki jim je pridigal besedo, in tudi Ama in njegove brate. In s številnimi so se prepirali glede besede.

12 In zgodilo se je, da so videli, da so ljudje postajali trdosrčni, zato so odšli in prišli v midonijsko deželo. In številnim so pridigali besedo in malo jih je verjelo besedam, ki so jih poučevali.

2a Moz 24:1; Al 25:4–9.

4a Al 1:2–15.

5a Moz 27:11–15.

8a JakK 7:1–8.

9a Moz 5:8;

Al 38:9.

b vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

13 Vendar so Arona in določeno število njegovih bratov prijeli in vrgli v ječo, preostali pa so zbežali iz midonijske dežele v okoliške predele.

14 In tisti, ki so bili vrženi v ječo, so marsikaj "pretrpeli in Lamoni in Amon sta jih rešila in bili so nahranjeni in oblečeni.

15 In spet so šli razglašat besedo in tako so bili prvič rešeni iz ječe; in tako so trpeli.

16 In šli so, kamor jih je vodil Gospodov "Duh, pridigajoč Božjo besedo v vsaki amalekijski shodnici oziroma na vsakem laman-skem zborovanju, kjer jim je bilo dopuščeno.

17 In zgodilo se je, da jih je Gospod začel blagoslavljati, tako da so jih veliko privedli k spoznanju resnice; da, veliko so jih "prepričali o njihovih grehah in o izročilih njihovih očetov, ki niso bila pravilna.

18 In zgodilo se je, da sta se Amon in Lamoni vrnila iz midonijske dežele v izmaelsko deželo, ki je bila dežela njihove dediščine.

19 In kralj Lamoni Amonu ni dopustil, da bi mu služil oziroma bil njegov služabnik.

20 Ampak je naročil, naj v izmaelski deželi zgradijo shodnice; in naročil je, naj se njegovo ljudstvo oziroma ljudstvo, ki je bilo pod njegovo vladavino, zbira.

21 In radostil se je nad njimi in jih učil veliko stvari. In prav tako

jim je razglasil, da so bili ljudstvo, ki je bilo pod njim in da so bili svobodni ljudje, da so osvobojeni izpod zatiranja kralja, njegovega očeta; kajti oče mu je dovolil, da lahko vlada ljudem, ki so v izmaelski deželi in v vsej okoliški deželi.

22 In razglasil jim je tudi, da bodo lahko "svobodno častili Gospoda, svojega Boga, glede na svoje želje, v katerem koli kraju so bili, če je bilo v deželi, ki je bila pod vladavino kralja Lamonija.

23 In Amon je pridigal ljudstvu kralja Lamonija; in zgodilo se je, da jih je učil o vsem glede tega, kar zadeva pravičnost. In vsak dan jih je opominjal z vso marljivostjo; in prisluhnili so njegovi besedi in goreče so izpolnjevali Božje zapovedi.

22. POGLAVJE

Aron Lamonijevega očeta uči o stvarjenju, Adamovem padcu in načrtu odkupitve po Kristusu. — Kralj in vsa njegova hiša se spreobrnejo. — Pojasnjena je ozemeljska delitev med Nefijci in Lamanci. Med letoma 90 in 77 pr. Kr.

SEDAJ, ker je tako Amon nepretrgoma učil Lamonijevo ljudstvo, se bomo vrnili k poročilu o Aronu in njegovih bratih; kajti potem ko je odšel iz midonijske dežele, ga je Duh "vodil v nefijsko deželo, in sicer v hišo kralja, ki je bil kralj vsej

14a Al 20:29.

16a Al 22:1.

17a NaZ 18:44.

22a NaZ 134:1–4;

ČV 1:11;

vss svoboda —

svoboden.

22 1a Al 21:16–17.

deželi, ^brazen izmaelski deželi; in bil je Lamonijev oče.

2 In zgodilo se je, da je šel z brati k njemu v kraljevo palačo in se pred kraljem priklonil in mu rekel: Glej, o kralj, mi smo Amonovi bratje, ki si jih ^arešil iz ječe.

3 In sedaj, o kralj, če nas boš pustil pri življenju, bomo tvoji služabniki. In kralj jim je rekel: Vstanite, kajti pustil vas bom pri življenju in ne bom dopustil, da boste moji služabniki; vztrajal pa bom, da mi boste pomagali, kajti nekoliko me je v duhu begalo zaradi velikodušnosti in veličine besed vašega brata Amona; in želim poznati vzrok, zakaj ni prišel z vami iz Midonija.

4 In Aron je kralju rekel: Glej, Gospodov Duh ga je poklical drugam; odšel je v izmaelsko deželo, da bo učil Lamonijevo ljudstvo.

5 Kralj jim je torej rekel: Kaj je to, kar ste rekli glede Gospodovega Duha? Glejte, to je tisto, kar mi ne da miru.

6 In tudi kaj je to, kar je rekel Amon — ^ače se boste pokesali, boste odrešeni, če pa se ne boste pokesali, boste poslednji dan izvrženi?

7 In Aron mu je odgovoril in mu rekel: Ali verjameš, da Bog je? In kralj je rekel: Vem, da Amalekijci pravijo, da Bog je, in dovolil sem jim, da bodo gradili svetišča, da

se bodo lahko zbirali, da ga bodo častili. In če boste sedaj rekli, da Bog je, glejte, bom ^averjel.

8 In ko je torej Aron to slišal, se mu je srce vzradostilo in rekel je: Glej, zagotovo kakor živiš, o kralj, Bog je.

9 In kralj je rekel: Ali je Bog tisti ^aVéliki Duh, ki je naše očete izpeľjal iz jeruzalemske dežele?

10 In Aron mu je rekel: Da, on je ta Véliki Duh in ^austvaril je vse stvari tako na nebu kot na zemlji. Ali to verjameš?

11 In rekel je: Da, verjamem, da je Véliki Duh ustvaril vse stvari in želim, da mi o vsem tem poveš in ^averjel bom tvojim besedam.

12 In zgodilo se je, da je Aron, ko je videl, da bo kralj njegovim besedam verjel, začel od stvarjenja Adama in kralju ^abral svete spise — kako je Bog ustvaril človeka po svoji lastni podobi in da mu je Bog dal zapovedi in da je človek padel zaradi prestopka.

13 In Aron mu je pojasnil svete spise od Adamovega ^astvarjenja in mu predstavil človekov padec in njegovo meseno stanje in tudi ^bnačrt odkupitve, ki je bil pripravljen ^cod osnovanja sveta, preko Kristusa, za vse, ki bodo verjeli v njegovo ime.

14 In ker je človek ^apadel, si sam ni mogel ničesar ^bprislužiti; toda Kristusovo trpljenje in smrt

1 *b* Al 21:21–22.

2 *a* Al 20:26.

6 *a* Al 20:17–18.

7 *a* NaZ 46:13–14.

9 *a* Al 18:18–28.

10 *a* vss ustvariti.

11 *a* vss verovanje — verjeti.

12 *a* 1 Ne 5:10–18;

Al 37:9.

13 *a* 1 Mz 1:26–28.

b vss načrt odkupitve.

c 2 Ne 9:18.

14 *a* vss padec Adama in Eve.

b 2 Ne 25:23;

Al 42:10–25.

č'plačata odkupnino za njegove grehe po veri in kesanju in tako naprej; in da bo pretrgal sponse smrti, da ^d'grob ne bo imel zmage in da bo želo smrti premagano v upanju na slavo; in Aron je vse to pojasnil kralju.

15 In zgodilo se je, da je kralj, potem ko mu je Aron vse to pojasnil, rekel: "Kaj naj storim, da bom lahko imel to večno življenje, o katerem si govoril? Da, kaj naj storim, da se bom lahko ponovno ^brodil v Bogu in bo ta hudobni duh izkoreninjen iz mojih prsi in bom prejel njegovega Duha, da me bo lahko navdala radost, da poslednji dan morda ne bom izvržen? Glej, je rekel, odrekel se bom č'vsemu, kar posedujem, da, odrekel se bom svojemu kraljestvu, da bom lahko prejel to veliko radost.

16 Aron pa mu je rekel: Če si to ^a'želiš, če se boš priklonil pred Bogom, da, če se boš pokesal vseh svojih grehov in se priklonil pred Bogom in v veri klical njegovo ime, verujoč, da boš prejel, potem boš prejel ^bupanje, ki ga želiš.

17 In zgodilo se je, da se je kralj, ko je Aron te besede izrekel, na kolenih ^a'priklonil pred Gospodom; da, in sicer se je vrgel na zemljo in glasno ^bzaklical, rekoč:

18 O Bog, Aron mi je povedal, da Bog je; in če Bog je in če ti si Bog,

ali se mi boš razodel in opustil bom vse svoje grehe, da te bom spoznal in da bom lahko vstal od mrtvih in bom poslednji dan odrešen. In ko je torej kralj te besede izrekel, ga je zadelo, kot da bi bil mrtev.

19 In zgodilo se je, da so njegovi služabniki tekli in kraljici povedali vse, kar se je zgodilo kralju. In prišla je h kralju; in ko ga je videla ležati, kot da bi bil mrtev, in tudi Arona in njegove brate, ki so stali, kakor da bi bili vzrok njegovemu padcu, se je nanje razjezila in ukazala, naj jih njeni služabniki oziroma kraljevi služabniki primejo in ubijejo.

20 Služabniki so torej videli vzrok, zakaj je kralj padel, zato si niso drznili položiti rok na Arona in njegove brate; in kraljico so prosili, rekoč: Zakaj nam ukazuješ, naj ubijemo te može, ko vidiš, da je eden od njih ^a'mogočnejši od nas vseh? Zato bomo pred njimi popadali.

21 Ko je torej kraljica videla strah služabnikov, se je tudi sama začela strašno bati, da bi nadjno ne prišla kakšna hudobija. In služabnikom je ukazala, naj gredo in skličejo ljudi, da bodo ubili Arona in njegove brate.

22 Ko je torej Aron videl kraljico odločnost, se je, ker je tudi poznal trdosrčnost ljudi, zbal, da se ne bi zbrala množica in bi med

14c Al 34:8–16;
vss odkupna
daritev — plačati
odkupnino.
d Iz 25:8;
1 Kor 15:55.

15a Apd 2:37.
b Al 5:14, 49.
c Mt 13:44–46; 19:16–22.
16a vss spreobrnitev —
spreobrniti —
spreobrnjenec.

b Etr 12:4.
17a NaZ 5:24.
b vss molitev.
20a Al 18:1–3.

njimi nastal velik prepir in nemir; zato je iztegnil roko in z zemlje dvignil kralja in mu rekel: Vstani! In postavil se je na noge, ker je prejel moč.

23 To se je torej zgodilo v navzočnosti kraljice in številnih služabnikov. In ko so to videli, so se močno čudili in se začeli bati. In kralj je pristopil in jih začel "poučevati. In poučeval jih je, tako da se je vsa njegova hiša ^bspreobrnila h Gospodu.

24 Zaradi kraljičinega ukaza torej se je množica zbrala in med seboj so začeli zelo godrnjati zaradi Arona in njegovih bratov.

25 Kralj pa je stopil mednje in jim služil. In pomirili so se glede Arona in tistih, ki so bili z njim.

26 In zgodilo se je, da je kralj, ko je videl, da so se ljudje pomirili, naročil, naj Aron in njegovi bratje stopijo v sredo množice in naj jim pridigajo besedo.

27 In zgodilo se je, da je kralj po vsej deželi razposlal "razglas med vse svoje ljudstvo, ki so bili v vsej njegovi deželi, ki so bili v vseh okoliških predelih, katerih meje so segale prav do morja na vzhodu in na zahodu in ki jih je od ^bzarahemelske dežele ločeval ozek pas divjine, ki je potekal od morja na vzhodu prav do morja na zahodu in okrog obalnih meja in meja z divjino, ki je bila na severu ob zarahemelski deželi,

preko mantijskih meja, ob izviru reke Sidon, potekajoč od vzhoda proti zahodu — in tako so bili razdeljeni Lamanci in Nefijci.

28 "Brezdelnejši del Lamancev je torej živel v divjini in prebival v šotorih; in razširili so se po divjini na zahodu v nefijski deželi; da, in tudi na zahodu zarahemelske dežele, v mejah ob morski obali in na zahodu v nefijski deželi, v prvem dednem kraju svojih očetov in tako mejijo vzdolž morske obale.

29 In veliko Lamancev je bilo tudi na vzhodu ob morski obali, kamor so jih pregnali Nefijci. In tako so Lamanci skorajda obkolili Nefijce, vendar so si Nefijci vzeli v posest vse severne dele dežele, ki je mejila z divjino, pri izviru reke Sidon, od vzhoda do zahoda, vse okrog divjine; na severu, prav dokler niso prišli v deželo, ki so jo imenovali "Izobilje.

30 In mejila je z deželo, ki so jo imenovali "Opustošenje, ker je bila tako daleč na severu, da je prišla v deželo, ki je bila poseljena in uničena, o katere ^bkosteh smo govorili, ki jo je odkrilo zarahemelsko ljudstvo, ker je bila kraj njihovega "prvega pristanka.

31 In od tam so prišli na jug divjine. Tako se je dežela na severu imenovala "Opustošenje in dežela na jugu se je imenovala Izo bilje in bila je divjina, v kateri je

23a vss delovati;
pridigati;
učitelj — učiti.

b vss spreobrnitev —
spreobrtniti —

spreobrtnjenec.
27a Al 23:1–4.
b Om 1:13–17.
28a 2 Ne 5:22–25.
29a Al 52:9; 63:5.

30a Al 50:34;
Mrm 4:1–3.
b Moz 8:7–12; 28:11–19.
c He 6:10.
31a He 3:5–6.

bilo polno vsakovrstnih divjih živali vsake vrste, del katerih je za hrano prišel iz dežele na severu.

32 In sedaj, to je za Nefijca "pomenilo samo dan in pol hoda po mejni črti med deželama Izobilje in Opustošenje, od vzhodnega na zahodno morje; in tako je nefijsko deželo in zarahemelsko deželo skorajda obdajala voda in med deželo na severu in deželo na jugu je bila le majhna kopenska ^božina.

33 In zgodilo se je, da so Nefijci poselili deželo Izobilje prav od vzhodnega do zahodnega morja in tako so Nefijci v svoji modrosti s svojimi stražami in s svojimi četami obkolili Lamance na jugu, da tako ne bi več imeli posesti na severu, da dežele na severu ne bi preplavili.

34 Lamanci torej niso več mogli imeti posesti drugje kakor le v nefijski deželi in okoliški divjini. Taka je bila torej modrost pri Nefijcih — ker so bili Lamanci njihovi sovražniki, niso hoteli trpeti njihovega nadlegovanja z vseh strani in tudi, da bi imeli neko deželo, kamor bi lahko zbežali glede na svoje želje.

35 In sedaj se, ko sem to povedal, spet vračam k poročilu o Amonu in Aronu, Omnerju in Himniju in njihovih bratih.

23. POGlavJE

Razglašena je verska svoboda. — Lamanci v sedmih deželah in mes-

tih se spreobrnejo. — Imenujejo se Anti-Nefi-Lehijci in osvobojeni so prekletstva. — Amalekijci in Amulonci zavrnejo resnico. Med letoma 90 in 77 pr. Kr.

GLEJTE, sedaj se je zgodilo, da je lamanski kralj med vse svoje ljudstvo razposlal "razglas, da ne smejo položiti rok na Amona ali Arona ali Omnerja ali Himnija, niti na nobenega njihovega brata, ki bodo šli pridigat Božjo besedo, v katerem koli kraju bodo v katerem koli delu njihove dežele.

2 Da, mednje je razposlal odredbo, da ne smejo položiti rok nanje, da bi jih zvezali oziroma jih vrgli v ječo; niti ne smejo pljuvati nanje, niti jih udarjati, niti jih izgnati iz njihovih shodnic, niti jih bičati; niti ne smejo vanje metati kamnov, ampak morajo imeti prost dostop v njihove hiše in tudi v njihove templje in njihova svetišča.

3 In tako so lahko šli in pridigali besedo glede na svoje želje, kajti kralj se je spreobrnil h Gospodu in vsa njegova hiša; zato je svojemu ljudstvu po vsej deželi razposlal razglas, da Božja beseda ne bi imela zaprek, ampak da bi šla po vsej deželi, da se bo njegovo ljudstvo prepričalo glede hudobnih "izročil svojih očetov in da se bodo prepričali, da so vsi bratje in da ne smejo ubijati, niti pleniti, niti krasti, niti prešuštвовati, niti zagrešiti kakršno koli hudobijo.

32a He 4:7.
b Al 50:34.

23 1a Al 22:27.
3a Al 26:24.

4 In sedaj se je zgodilo, da so, ko je kralj ta razglas razposlal, Aron in njegovi bratje šli od mesta do mesta in iz ene hiše čaščenja v drugo, ustanavljali cerkve in posvečevali duhovnike in učitelje med Lamanci po vsej deželi, da so med njimi pridigali in učili Božjo besedo; in tako so imeli veliko uspeha.

5 In na tisoče jih je bilo privedenih k spoznanju o Gospodu, da, na tisoče jih je začelo verjeti v nefijska ^aizročila; in poučevali so jih o ^bzapisih in o prerokbah, ki so se izročale prav do sedanjega časa.

6 In tako zagotovo kakor živí Gospod, tako zagotovo jih je toliko, kolikor jih je verjelo, oziroma toliko, kolikor jih je bilo privedenih k spoznanju resnice zaradi pridiganja Amona in njegovih bratov glede na duha razodetja in preroštva in Božja moč je v njih delala čudeže — da, povem vam, kakor živí Gospod, toliko Lamancev, kolikor jih je verjelo njihovemu pridiganju in so se ^aspreobrnili h Gospodu, jih ni ^bnikoli odpadlo.

7 Kajti postali so pravično ljudstvo; odložili so orožje svojega upora, da se niso nič več bojevali zoper Boga, niti zoper nobenega od svojih bratov.

8 Ti so torej ^atisti, ki so se spreobrnili h Gospodu:

9 Lamansko ljudstvo, ki je bilo v izmaelski deželi;

10 in tudi lamansko ljudstvo, ki je bilo v midonijski deželi;

11 in tudi lamansko ljudstvo, ki je bilo v mestu Nefi;

12 in tudi lamansko ljudstvo, ki je bilo v ^ašilomski deželi in ki je bilo v šemlonski deželi in v mestu Lemuel in v mestu Šimnilom.

13 In to so imena lamanskih mest, ki so se ^aspreobrnili h Gospodu; in to so tista, ki so odložila orožje svojega upora, da, vse svoje bojno orožje; in vsi so bili Lamanci.

14 In Amalekijci se niso ^aspreobrnili, razen enega samega; niti se ni spreobrnil noben ^bAmulonec; ampak so postali trdosrčni in prav tako Lamanci, ki so prebivali v tistem delu dežele, da, in vse njihove vasi in vsa njihova mesta.

15 Zato smo našteli vsa lamanska mesta, v katerih so se pokesali in spoznali resnico in se spreobrnili.

16 In sedaj se je zgodilo, da so si kralj in tisti, ki so se spreobrnili, želeli, da bi imeli ime, da bi se po njem razlikovali od svojih bratov; zato se je kralj z Aronom in številnimi njihovimi duhovniki posvetoval glede imena, ki ga bodo prevzeli, da se bodo lahko razlikovali.

17 In zgodilo se je, da so se poimenovali ^aAnti-Nefi-Lehijci; in s tem imenom so se imenovali in nič več se niso imenovali Lamanci.

5a Al 37:19.

b Al 63:12;

vss sveti spisi.

6a vss spreobrnitev — spreobrniti —

spreobrnjenec.

b Al 27:27.

8a Al 26:3, 31.

12a Moz 22:8, 11.

13a Al 53:10.

14a Al 24:29.

b Moz 23:31–39.

17a vss Anti-Nefi-Lehijci.

18 In postali so zelo delavno ljudstvo; da, in bili so prijateljski z Nefijci; zato so z njimi stopili v stik in Božje ^aprekletstvo jih ni več spremljalo.

24. POGlavJE

Lamanci pridejo nad Božje ljudstvo. — Anti-Nefi-Lehijci se radostijo v Kristusu in obiščejo jih angeli. — Odločijo se, da bodo raje utrpeli smrt, kakor da bi se branili. — Še več Lamancev se spreobrne. Med letoma 90 in 77 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da so Amalekijci in Amulonci k jezi zoper njihove brate podžigali Amalekijce in Amulonce in Lamance, ki so bili v amulonski deželi in tudi v helamski deželi in ki so bili v ^ajeruzalemski deželi, in skratka, v vsej okoliški deželi, ki se niso spreobrnil in niso prevzeli imena ^bAnti-Nefi-Lehijec.

2 In njihovo sovraštvo do njih se je silno poglobilo, in sicer tako da so se začeli kralju upirati, tako da ga niso več hoteli za kralja; zato so prijeli za orožje zoper anti-nefi-lehijsko ljudstvo.

3 Kralj je torej kraljestvo predal svojemu sinu in imenoval ga je Anti-Nefi-Lehi.

4 In kralj je umrl prav v tistem letu, ko so se Lamanci začeli pripravljati na vojno proti Božjemu ljudstvu.

5 Ko so torej Amon in njegovi

bratje in vsi tisti, ki so prišli z njim, videli priprave Lamancev, da bi pokončali svoje brate, so prišli v midjánsko deželo in tam se je Amon srečal z vsemi svojimi brati; in od tamkaj so prišli v izmaelsko deželo, da bi se ^aposvetovali z Lamonijem in tudi z njegovim bratom Anti-Nefi-Lehijem, kaj naj storijo, da se bodo ubranili pred Lamanci.

6 Med vsemi ljudmi, ki so se spreobrnil h Gospodu, ni bilo torej niti ene duše, ki bi prijela za orožje zoper svoje brate; ne, niti se niso hoteli pripravljati na vojno; da, in njihov kralj jim je tudi ukazal, naj se ne.

7 To so torej besede, ki jih je glede zadeve rekel ljudstvu: Zahvaljujem se svojem Bogu, moje ljubljeno ljudstvo, da nam je naš veliki Bog v dobroti poslal te naše brate, Nefijce, da nam pridigajo in nas prepričajo o ^aizročilih naših hudobnih očetov.

8 In glejte, zahvaljujem se svojemu velikemu Bogu, da nam je dal del svojega Duha, da nam je omehčal srce, da smo stopili v stik s temi brati, Nefijci.

9 In glejte, svojemu Bogu se tudi zahvaljujem, da smo bili s tem, ko smo stopili v stik z njimi, prepričani o svojih ^agrehih in o številnih umorih, ki smo jih zagrešili.

10 In svojemu Bogu, da, svojemu velikemu Bogu, se tudi zahvaljujem, da nam je dovolil,

18a 1 Ne 2:23;
2 Ne 30:5–6;
3 Ne 2:14–16.

24 1a Al 21:1.
b Al 25:1, 13.
5a Al 27:4–13.

7a Moz 1:5.
9a NaZ 18:44.

da smo se tega pokesali in tudi da nam je "odpuštil tiste številne grehe in umore, ki smo jih zagrešili, in nam s srca odvzel ^bkrivdo po zaslugah svojega Sina.

11 In sedaj glejte, bratje moji, ker je bilo vse, kar smo lahko storili (ker smo bili od vsega človeštva najbolj izgubljeni), to, da smo se pokesali vseh svojih grehov in številnih umorov, ki smo jih zagrešili, in da smo Boga pripravili, da nam jih je "odvzel s srca, kajti vse, kar smo lahko storili, je bilo, da smo se zadosti pokesali pred Bogom, da bi nam madež odvzel —

12 sedaj, moji nadvse ljubljene bratje, ker nam je Bog madeže odvezel in so naši meči postali svetli, potemtakem si mečev več ne omadežujmo s krvjo naših bratov.

13 Glejte, povem vam, ne, zadržimo svoje meče, da ne bodo omadeževani s krvjo naših bratov; kajti morda jih, če bomo svoje meče spet omadeževali, ne bo več moč "umiti do čistega s krvjo Sina našega velikega Boga, ki bo premeta za odkupno daritev naših grehov.

14 In veliki Bog se nas je usmilil in nam te stvari razkril, da ne bi bili pogubljeni; da, in te stvari nam je razkril vnaprej, ker ljubi naše "duše, prav kakor ljubi naše otroke; zato nas v svoji milosti obiskujejo njegovi angeli, da bi

se ^bnačrt odrešitve razkril tako nam kakor prihodnjim rodovom.

15 O, kako milosten je naš Bog! In sedaj glejte, ker je bilo to toliko, kolikor smo zmogli storiti, da so nam bili madeži odvzeti in so naši meči postali svetli, jih skrijmo, da bodo svetli ostali v pričevanje našemu Bogu poslednji dan oziroma dne, ko bomo privedeni, da bomo stali pred njim, da nam bo sojeno, da svojih mečev nismo omadeževali v krvi naših bratov, odkar nam je razglasil svojo besedo in nas z njo očistil.

16 In sedaj, bratje moji, če si nas bodo naši bratje prizadevali pokončati, glejte, bomo svoje meče skrili, da, in sicer jih bomo zakopali globoko v zemljo, da bodo poslednji dan ostali svetli v pričevanje, da jih nismo nikoli uporabljali; in če nas bodo naši bratje pokončali, glejte, bomo "šli k svojemu Bogu in bomo odrešeni.

17 In sedaj se je zgodilo, da so, ko je kralj to prenehal govoriti in so se vsi ljudje zbrali, prijeli svoje meče in vse orožje, ki so ga uporabljali za prelivanje človeške krvi, in so ga "zakopali globoko v zemljo.

18 In to so storili, ker je bilo to v njihovih očeh pričevanje Bogu in tudi ljudem, da ne bodo "nikoli več uporabili orožja za prelivanje človeške krvi; in to so storili, in jamčili so in se z Bogom ^bzavezali, da bodo raje "predali svoje

10a Dan 9:9.
b vss krivda.
11a Iz 53:4–6.
13a Raz 1:5.

14a vss duša, vrednost duš.
b vss načrt odkupitve.
16a Al 40:11–15.
17a He 15:9.

18a Al 53:11.
b vss zaveza.
c vss žrtvovanje —
žrtvovati.

življenje, kakor da bi prelili kri svojih bratov; in raje bodo bratom dali, kakor da bi jim vzeli; in raje bodo trdo delali s svojimi rokami, kakor da bi dneve preživljali v brezdelju.

19 In tako vidimo, da so bili ti Lamanci, ko so začeli verjeti in so spoznali resnico, "trdni in bi raje trpeli, prav do smrti, kakor da bi grešili; in tako vidimo, da so zakopali orožje miru oziroma so zakopali svoje bojno orožje zavoljo miru.

20 In zgodilo se je, da so se njihovi bratje, Lamanci, pripravili na vojno in prišli v nefijsko deželo z namenom, da bi ubili kralja in da bi namesto njega postavili drugega, in tudi da bi anti-nefi-lehij-sko ljudstvo iztrebili iz dežele.

21 Ko je torej ljudstvo videlo, da prihajajo nadnje, so jim šli naproti in se prednje "vrgli na zemljo in začeli klicati Gospodovo ime; in v takem položaju so torej bili, ko so nanje planili Lamanci in jih začeli pobijati z mečem.

22 In tako so jih, ne da bi nalezli na kakršen koli odpor, pobili tisoč in pet; in vemo, da so blagoslovljeni, kajti šli so prebivat k svojemu Bogu.

23 Ko so torej Lamanci videli, da njihovi bratje ne bežijo pred mečem, niti se ne obračajo na desno ali na levo, ampak da so legli in "umrli in slavili Boga, še celo ko so umirali pod mečem —

24 ko so torej Lamanci to videli, so jih "prenehali pobijati; in bilo jih je veliko, ki jih je v srcu ^bzaskalelo zavoljo tistih njihovih bratov, ki so padli pod mečem, kajti pokesali so se za to, kar so storili.

25 In zgodilo se je, da so odvrgli bojno orožje in zanj niso več hoteli prijeti, kajti zapekla jih je vest zavoljo umorov, ki so jih zagrešili; in zgrudili so se prav kakor njihovi bratje, zanašajoč se na milosti tistih, katerih orožje se je dvignilo, da jih bo ubilo.

26 In zgodilo se je, da se jih je tistega dne Božjemu ljudstvu pridružilo več, kakor je bilo število teh, ki so bili pobiti; in tisti, ki so bili pobiti, so bili pravični ljudje, zato nimamo razloga dvomiti, da so "odrešeni.

27 In med njimi ni bil ubit noben hudobnež, ampak jih je bilo več kot tisoč privedenih k spoznanju resnice; tako vidimo, da Gospod za odrešitev svojega ljudstva deluje na veliko "načinov.

28 Sedaj, največje število tistih med Lamanci, ki so pobili toliko svojih bratov, je bilo Amalekijcev in Amuloncev, katerih je bilo večinsko število iz "Nehorjevega ^breda.

29 Med tistimi torej, ki so se pridružili Gospodovemu ljudstvu, ni bilo "nikogar, ki bi bil Amalekijec ali Amulonec oziroma ki bi bil Nehorjevega reda, ampak so

19a vss vera.
21a Al 27:3.
23a Al 26:32.
24a Al 25:1.

^b vss sočutje.
26a Raz 14:13.
27a Iz 55:8–9;
Al 37:6–7.

28a Al 1:15; 2:1, 20.
^b Al 21:4.
29a Al 23:14.

bili dejanski Lamanovi in Lemuelovi potomci.

30 In tako lahko jasno prepoznamo, da so ljudje, potem ko jih je enkrat ^arazsvetlil Božji Duh in so imeli veliko ^bspoznanje o tem, kar zadeva pravičnost, in so nato ^czapadli v greh in prestopek, še bolj otopeli in tako njihovo stanje postane ^dslabše, kakor če o tem nikoli ne bi vedeli.

25. POGlavJE

Lamanski napadi se širijo. — Potomstvo Noetovih duhovnikov pomre, kakor je prerokoval Abinadi. — Veliko Lamancev se spreobrne in pridružijo se anti-nefi-lehijskemu ljudstvu. — Verjamejo v Kristusa in izpolnjujejo Mojzesovo postavo. Med letoma 90 in 77 pr. Kr.

IN glejte, sedaj se je zgodilo, da so bili tisti Lamanci še bolj jezni, ker so pobijali svoje brate; zato so prisegli, da se bodo nad Nefijci maščevali; in tistikrat niso več poskušali pobijati ^aanti-nefi-lehijskega ljudstva.

2 Ampak so vzeli svoje čete in šli v meje zarahemelske dežele in planili na ljudi, ki so bili v amoníhaški deželi, in jih ^apokončali.

3 In po tem je bilo med njimi in Nefijci veliko bitk, v katerih so bili pregnani in pobiti.

4 In med Lamanci, ki so bili pobiti, so bili skoraj vsi ^apotomci Amulona in njegovih bratov, ki so bili Noetovi duhovniki, in Nefijci so jih pobili;

5 in preostali so, ko so zbežali v vzhodno divjino in se polastili moči in oblasti nad Lamanci, povzročili, da je veliko Lamancev ^aumrlo v ognju zaradi svojega verovanja —

6 kajti številnim od ^anjih se je, potem ko so utrpeli veliko izgubo in toliko stisk, obudil spomin na ^bbesede, ki so jim jih v njihovi deželi pridigali Aron in njegovi bratje, zato so začeli dvomiti v ^cizročila svojih očetov in verjeti v Gospoda in da je Nefijcem dal veliko moč; in tako se jih je veliko med njimi v divjini spreobrnilo.

7 In zgodilo se je, da so tisti vladarji, ki so bili ostanek ^aAmulonovih otrok, naročili, naj jih ^busmrtijo, da, vse tiste, ki so v to verjeli.

8 To mučeništvo je torej povzročilo, da je bilo veliko njihovih bratov podžganih k jezi; in v divjini se je začel prepir; in Lamanci so začeli ^aloviti potomstvo Amulona in njegovih bratov in jih začeli pobijati; in zbežali so v vzhodno divjino.

9 In glejte, tega dne jih Lamanci lovijo. Tako so se izpolnile

30a Mt 12:45.

b Heb 10:26;
Al 47:36.

c 2 Ne 31:14;
Al 9:19;
vss odpad —
odpadništvo.

d 2 Pt 2:20–21.

25 1a vss Anti-Nefi-Lehijci.

2a Al 8:16; 16:9.

4a Moz 23:35.

5a Moz 17:15.

6a Tj. Lamanci.

b Al 21:9.

c Al 26:24.

7a Al 21:3; 24:1, 28–30.

b vss mučenik —
mučeništvo.

8a Moz 17:18.

Abinadijeve besede, ki jih je govoril glede potomstva duhovnikov, ki so ukazali, naj utрпи smrt v ognju.

10 Kajti rekel jim je: Kar boste "storili meni, bo simbol tega, kar bo prišlo.

11 In Abinadi je bil torej prvi, ki je utrpel "smrt v ognju zaradi svojega verovanja v Boga; to je torej tisto, kar je mislil, da jih bo veliko utrpelo smrt v ognju, kakor jo je utrpel sam.

12 In Noetovim duhovnikom je rekel, da bo njegovo potomstvo napravilo, da jih bo veliko usmrčenih na način, kakor je bil on sam, in da bodo razkropljeni in pobiti, in sicer kakor divje živali preganjajo in pobijajo ovce, ki nimajo pastirja; in sedaj glejte, te besede so se potrdile, kajti Lamanci so jih preganjali in jih lovili in jih potolkli.

13 In zgodilo se je, da so se Lamanci, ko so videli, da Nefijcev ne bodo mogli premagati, spet vrnili v svojo lastno deželo; in številni od njih so prišli prebivat v izmaelsko deželo in v nefijsko deželo in pridružili so se Božjemu ljudstvu, ki je bilo "anti-nefi-lehijsko ljudstvo.

14 In tudi oni so "zakopali svoje bojno orožje, kakor so ga njihovi bratje, in postali so pravično ljudstvo; in hodili so po Gospodovih

poteh in si prizadevali izpolnjevati njegove zapovedi in predpise.

15 Da, in izpolnjevali so Mojzesovo postavo, kajti potrebno je bilo, da so še izpolnjevali Mojzesovo postavo, kajti vsa še ni bila izpolnjena. Toda navkljub Mojzesovi "postavi so pričakovali Kristusov prihod, meneč, da je bila Mojzesova postava ^bsimbol njegovega prihoda in verujoč, da morajo izpolnjevati tista ^czunanja izvajanja do takrat, ko se jim bo razodel.

16 Niso torej predpostavljali, da je "odrešitev prišla po Mojzesovi ^bpostavi, ampak je Mojzesova postava služila, da so okrepili vero v Kristusa; in tako so po veri ohranili ^cupanje v večno odrešitev, zanašajoč se na duha preroštva, ki je govoril o tistem, kar bo prišlo.

17 In sedaj glejte, Amon in Aron in Omner in Himni in njihovi bratje so se silno radostili zavoljo uspeha, ki so ga imeli med Lamanci, videč, da jih je Gospod uslišal glede na njihove "molitve in da jim je tudi v vsaki malenkosti potrdil svojo besedo.

26. POGLAVJE

Amon slavi v Gospodu. — Gospod zveste okrepi in jim da spoznanje. — Z vero lahko ljudje h kesanju privedejo na tisoče duš. — Bog ima

10a Moz 13:10.
11a Moz 17:13.
13a Al 23:16–17.
14a Al 24:15; 26:32.
15a JakK 4:5;
Jar 1:11;

vss Mojzesova
postava.
b Moz 3:14–15;
16:14.
c Moz 13:29–32.
16a Moz 12:31–37;

13:27–33.
b 2 Ne 11:4.
c 1 Tes 5:8–9.
17a Al 17:9.

vso moč in vse doume. Med letoma 90 in 77 pr. Kr.

IN sedaj, to so besede Amona njegovim bratom, katere pravijo tako: Bratje moji in moji sobratje, glejte povem vam, kako velik razlog imamo za radost; kajti mar bi lahko predpostavljali, ko smo se "odpravili iz zarahemelske dežele, da nam bo Bog dal tako velike blagoslove?

2 In sedaj, vprašam, katere velike blagoslove nam je podelil? Ali lahko poveste?

3 Glejte, odgovoril bom namesto vas, kajti naši bratje, Lamanci, so bili v temi, da, in sicer v najtemnejšem breznu, toda glejte, kako "veliko jih je privedenih, da zagledajo čudovito Božjo luč! In to je blagoslov, ki nam je bil podeljen, da smo postali ^borodje v Božjih rokah, da uresničujemo to veliko delo.

4 Glejte, na "tisoče se jih radosti in prišli so k Božji čredi.

5 Glejte, "polje je obrodilo in blagor vam, kajti zamahovali ste s ^bsrpom in ste želi z vso svojo odločnostjo, da, ves dan ste delali; in pogledajte število svojih "snopov! In zbrani bodo v kašče, da ne propadejo.

6 Da, nevihta jih poslednji dan

ne bo potolkla; da, niti jih ne bodo branali vrtinčasti viharji; ampak bodo, ko bo prišla "nevihta, zbrani na svojem mestu, da nevihta ne bo mogla do njih; da, niti jih siloviti vetrovi ne bodo mogli odnesti tja, kamor se jih sovražniku zahoče odnesti.

7 Toda glejte, v rokah Gospoda "žetve so in njegovi so; in poslednji dan jih bo ^bobudil.

8 Blagoslovljeno bodi ime našega Boga, "pojmo v njegovo slavo, da, ^bzahvaljujmo se njegovemu svetemu imenu, kajti vekomaj ravna pravično.

9 Kajti če ne bi prišli iz zarahemelske dežele, bi te naše drage ljubljene brate, ki so nas tako močno vzljubili, še vedno trpinčilo "sovrašтво do nas, da, in tudi Bogu bi bili tujci.

10 In zgodilo se je, da je Amona, ko je te besede izrekel, brat Aron grajal, rekoč: Amon, bojim se, da te radost zanaša, da se bahaš.

11 Amon pa mu je rekel: Ne "baham se z lastno močjo, niti z lastno modrostjo; toda glej, moja ^bradost je polna, da, srce mi prekipeva od radosti in radostil se bom v svojem Bogu.

12 Da, vem, da nisem nič; kar zadeva mojo moč, sem šibak, zato se ne bom "bahal s seboj, temveč se

26 1a Moz 28:9;
Al 17:6–11.
3a Al 23:8–13.
b 2 Kor 4:5;
Moz 23:10.
4a Al 23:5.
5a Jn 4:35–37;
NaZ 4:4.
b Jl 4:13.

c NaZ 33:7–11;
75:2, 5.
6a He 5:12;
3 Ne 14:24–27.
7a vss žetev.
b Moz 23:22;
Al 36:28.
8a NaZ 25:12.
b vss zahvala —

zahvaljevanje.
9a Moz 28:1–2.
11a 2 Kor 7:14.
b NaZ 18:14–16;
vss radost.
12a Jer 9:23;
Al 29:9.

bom bahal s svojim Bogom, kajti v njegovi ^bmoči lahko naredim vse; da, glej, v tej deželi smo naredili veliko velikih čudežev, zavoljo česar bomo za vekomaj slavili njegovo ime.

13 Glej, koliko tisoč naših bratov je rešil ^apeklenskih bolečin; in pripravljani so bili ^bpeti o ljubezni odkupljenja in to zaradi moči njegove besede, ki je v nas, mar nimamo torej velikega razloga za radost?

14 Da, razlog imamo, da ga vekomaj slavimo, kajti on je Najvišji Bog in naše brate je osvobodil ^ave-
rig pekla.

15 Da, obdajala jih je večna tema in poguba, toda glejte, pripeljal jih je v svojo večno ^aluč, da, v večno odrešitev; in obdaja jih neprimerljivo obilje njegove ljubezni; da, in bili smo orodje v njegovih rokah, da je izvedel svoje veliko in čudovito delo.

16 Zato se ^aponašajmo, da, ^bponašali se bomo v Gospodu; da, radostili se bomo, kajti naša radost je polna; da, našega Boga bomo vekomaj slavili. Glejte, kdo lahko preveč slavi v Gospodu? Da, kdo lahko preveč pove o njegovi veliki moči in o njegovi ^cmilosti in o njegovem velikem potrpljenju s človeškimi otroki? Glejte, povem vam, ne morem

izraziti najmanjšega dela tega, kar občutim.

17 Kdo bi predpostavljaj, da bo naš Bog tako milosten, da nas bo iztrgal iz našega strašnega grešnega in omadeževanega stanja?

18 Glejte, šli smo, in sicer v srdu, s hudimi grožnjami, da ^auničimo njegovo cerkev.

19 O zakaj nas potemtakem ni zapisal strašni pogubi, da, zakaj ni meču svoje pravice dovolil pasti na nas in nas obsodil na večni obup?

20 O, duša mi tako rekoč beži ob tej misli. Glejte, nad nami ni izvajal svoje pravice, ampak nas je v svoji veliki milosti pripeljal čez tisti večni ^aprepad smrti in bede prav do odrešitve naše duše.

21 In sedaj glejte, bratje moji, kdo je tisti ^anaravni človek, ki to pozna? Povem vam, ni ga, ki to ^bpozna, razen če je spokorjeni.

22 Da, ta, ki se ^apokesa in udejanja ^bvero in obrodi dobra dela in nenehno moli brez prestanka — takemu je dano spoznati Božje ^cskrivnosti; da, takemu bo dano, da razodene to, kar ni bilo nikdar razodeto; da, in takemu bo dano, da bo na tisoče duš privedel h kesanju, prav kakor je bilo dano nam, da smo h kesanju privedli te naše brate.

23 Ali se torej spomnite, bratje

12b Ps 18:33–41;

Flp 4:13;

1 Ne 17:3.

13a vss pekel.

b Al 5:26.

14a Al 12:11.

15a vss Kristusova luč.

16a Rim 15:17;

1 Kor 1:31.

b 2 Kor 10:15–18;

NaZ 76:61.

c Ps 36:6–7.

18a Moz 27:8–10.

20a 2 Ne 1:13;

He 3:29–30.

21a vss naravni človek.

b 1 Kor 2:9–16;

JakK 4:8.

22a Al 36:4–5;

vss kesanje —

kesati se.

b vss vera.

c vss Božje skrivnosti.

moji, da smo svojim bratom v zahemelski deželi rekli, da bomo šli v nefijsko deželo pridigat našim bratom Lamancem, in so se nam posmehovali?

24 Kajti rekli so nam: Mar postavljate, da lahko Lamance privedete k spoznanju resnice? Mar predpostavljate, da lahko Lamance prepričate o napačnosti ^aizročil njihovih očetov, tako ^btrdovratno ljudstvo kakršni so, katerih srca se radostijo v prelivanju krvi; ki dneve preživljajo v največji krivičnosti, katerih poti so bile od začetka poti prestopnikov? Torej, bratje moji, vi se spomnite, da je bil to njihov govor.

25 In nadalje so rekli: Primimo za orožje zoper njih, da pokončamo njih in njihovo krivičnost v deželi, da nas ne preplavijo in nas pokončajo.

26 Toda glejte, moji ljubljeni bratje, v divjino nismo prišli z namenom, da pokončamo svoje brate, temveč z namenom da bi morda rešili nekaj malo njihovih duš.

27 Ko smo bili torej v srcu potrti in smo bili na tem, da se vrnemo, glejte, nas je Gospod ^apotolažil in rekel: Pojdite med svoje brate, Lamance, in s ^bpotrpežljivostjo prenašajte svoje ^cstiske in dal vam bom uspeh.

28 In sedaj glejte, prišli smo in bili tam med njimi; in bili smo

potrpežljivi v svojem trpljenju in trpeli smo vsakršno pomanjkanje; da, potovali smo od hiše do hiše, zanašajoč se na milosti sveta — ne le na milosti sveta, ampak na Božje milosti.

29 In vstopali smo v njihove hiše in jih poučevali in poučevali smo jih na njihovih ulicah; da, in poučevali smo jih na njihovih hribih; in vstopali smo tudi v njihove templje in njihove shodnice in jih poučevali; in izgnali so nas in nas zasmehovali in nas pljuvali in nas udarjali po licu; in kamenjali so nas in zgrabili in zvezali z močnimi vrvmi in vrgli v ječo; in z Božjo močjo in modrostjo smo bili spet rešeni.

30 In trpeli smo vsakovrstne stiske in vse to, da bi morda bili sredstvo, da bi rešili nekaj duš; in predpostavljali smo, da bo naša ^aradost polna, če bi morda mi lahko bili sredstvo, da bi jih nekaj rešili.

31 Sedaj glejte, pogledamo lahko predse in vidimo sadove svojega truda; in ali jih je malo? Povem vam, ne, ^aveliko jih je; da, in pričujemo lahko o njihovi iskrenosti zaradi njihove ljubezni do svojih bratov in tudi do nas.

32 Kajti glejte, raje so ^ažrtvovali svoje življenje, kot da bi življenje vzeli celo svojemu sovražniku; in zaradi ljubezni do svojih bratov so bojno orožje ^bzakopali globoko v zemljo.

24a Moz 10:11–17.

b Moz 13:29.

27a Al 17:9–11.

b vss potrpežljivost.

c Al 20:29–30;

vss nadloga.

30a NaZ 18:15–16.

31a Al 23:8–13.

32a Al 24:20–24.

b Al 24:15.

33 In sedaj glejte, povem vam, ali je v vsej deželi tako velika ljubezen? Glejte, povem vam, ne, celo med Nefijci je ni bilo.

34 Kajti glejte, prijeli bi za orožje zoper svoje brate; ne bi se pustili ubiti. Toda glejte, koliko od teh jih je dalo svoje življenje; in vemo, da so odšli k svojemu Bogu zaradi svoje ljubezni in svojega sovrašтва do greha.

35 Mar torej nimamo razloga za radost? Da, povem vam, ni bilo ljudi, ki bi imeli večji razlog za radost, kakor mi, odkar se je začel svet; da, in moja radost me je zanesla, da sem se celo bahal s svojim Bogom; kajti vso "moč ima, vso modrost in vse razumevanje; vse ^bdoume in je "milostno Bitje, in sicer v odrešitev, do tistih, ki se bodo pokesali in verjeli v njegovo ime.

36 Če je to torej bahanje, se bom celo tako bahal, kajti to je moje življenje in moja luč, moja radost in moja odrešitev in moja odkupitev od večnega gorja. Da, blagoslovljeno bodi ime mojega Boga, ki se spominja tega ljudstva, ki so "veja Izraelovega drevesa, in se je v tuji deželi izgubila z njegovega debla; da, pravim, blagoslovljeno bodi ime mojega Boga, ki se spominja nas, ^bpopotnikov v tuji deželi.

37 Torej, bratje moji, vidimo, da se Bog spominja vsakega

"ljudstva, naj bo v kateri koli deželi; da, svoje ljudstvo prešteje in milost njegovega srca je nad vso zemljo. To je torej moja radost in moje veliko zahvaljevanje; da, in svojemu Bogu se bom vekomaj zahvaljeval. Amen.

27. POGlavJE

Gospod Amonu zapove, naj anti-nefi-lehijsko ljudstvo odpelje na varno. — Amonu ob srečanju z Almom radost izčrpa moči. — Nefijci dajo Anti-Nefi-Lehijcem jeršonsko deželo. — Imenujejo se Amonovo ljudstvo. Med letoma 90 in 77 pr. Kr.

SEDAJ se je zgodilo, da so se, ko so tisti Lamanci, ki so se odšli vojskovat proti Nefijcem, po veliko bojih, da bi jih pokončali, ugotovili, da so si zaman prizadevali za njihov konec, spet vrnili v nefijsko deželo.

2 In zgodilo se je, da so bili Amalekijci zaradi svoje izgube silno jezni. In ko so videli, da se Nefijcem ne morejo maščevati, so začeli ljudi podžigati k jezi zoper njihove "brate, ^banti-nefi-lehijsko ljudstvo; zato so jih spet začeli pobijati.

3 To ljudstvo torej "spet ni hotelo prijeti za orožje in pustili so se pobijati glede na želje svojih sovražnikov.

4 Ko so torej Amon in njegovi

35a vss moč.
b NaZ 88:41.
c vss milost — milosten.
36a 1 Mz 49:22–26;

JakK 2:25; 5:25.
b JakK 7:26.
37a Apd 10:34–35;
2 Ne 26:33.

27 2a Al 43:11.
b Al 25:1;
vss Anti-Nefi-Lehijci.
3a Al 24:21–26.

bratje videli to uničevalsko početje med tistimi, katere so imeli tako zelo radi, in med tistimi, ki so zelo radi imeli njih — kajti z njimi so ravnali, kakor da bi bili angeli, ki jih je poslal Bog, da jih rešijo pred večno pogubo — ko so torej Amon in njegovi bratje videli to veliko uničevalsko početje, jih je ganilo sočutje in so kralju "rekli:

5 Zberimo to Gospodovo ljudstvo in pojdimo v zarahemelsko deželo k našim bratom Nefijcem in pobegnimo iz rok naših sovražnikov, da ne bomo pokončani.

6 Kralj pa jim je rekel: Glejte, Nefijci nas bodo pokončali zaradi številnih umorov in grehov, ki smo jih zagrešili zoper njih.

7 In Amon je rekel: Šel bom in vprašal Gospoda in če nam bo rekel, pojdite k vašim bratom, ali boste šli?

8 In kralj mu je rekel: Da, če nam bo Gospod rekel, naj gremo, bomo šli k našim bratom in jim bomo za sužnje, dokler jim ne poravnamo za številne umore in grehe, ki smo jih zagrešili zoper njih.

9 Amon pa mu je rekel: To je proti zakonu naših bratov, ki ga je uvedel moj oče, da bi bili med njimi kakšni "sužnji; pojdimo torej in se zanesimo na milosti naših bratov.

10 Kralj pa mu je rekel: Vprašaj Gospoda in če nam bo rekel, naj gremo, bomo šli; sicer bomo v deželi pomrli.

11 In zgodilo se je, da je Amon

šel in vprašal Gospoda in Gospod mu je rekel:

12 Odpelji to ljudstvo iz te dežele, da ne bodo pomrli, kajti Satan se je močno polastil src Amalekijcev, ki Lamance podžigajo k jezi zoper svoje brate, da bi jih pobili; zato pojd iz te dežele; in blagor temu ljudstvu v tem rodu, kajti obvaroval jih bom.

13 In sedaj se je zgodilo, da je Amon šel in kralju povedal vse besede, ki mu jih je izrekel Gospod.

14 In zbrali so vse svoje ljudi, da, vse Gospodovo ljudstvo, in zbrali so vso svojo drobnico in govedo in odšli iz dežele in prišli v divjino, ki je nefijsko deželo ločevala od zarahemelske dežele, in prišli na drugo stran blizu deželnih meja.

15 In zgodilo se je, da jim je Amon rekel: Glejte, jaz in moji bratje bomo šli v zarahemelsko deželo, vi pa boste ostali tukaj, dokler se ne vrnemo; in preizkusili bomo srca naših bratov, če bodo želeli, da pridete v njihovo deželo.

16 In zgodilo se je, da so, ko je šel Amon v deželo, on in njegovi bratje srečali Alma onstran na "kraju, o katerem je bilo govora; in glejte, to je bilo radostno srečanje.

17 Amonova "radost je bila torej tako velika, in sicer da ga je vsega navdala; da, radost njegovega Boga ga je prežela, da mu je celo ^bizčrpala moči; in ^cspet je padel na zemljo.

4a Al 24:5.

9a Moz 2:13; 29:32, 38, 40.

16a Al 17:1–4.

17a vss radost.

b 1 Ne 1:7.

c Al 19:14.

18 Torej, mar to ni bila silna radost? Glejte, to je radost, ki je ne prejme nihče, razen resnično spokorjeni in ponižni iskalec sreče.

19 Alma se je torej ob srečanju z brati resnično zelo vzradostil; in tudi Aron, Omner in Himni; toda glejte, njihova radost ni bila tolikšna, da bi presejala njihovo moč.

20 In sedaj se je zgodilo, da je Alma svoje brate povedel nazaj v zarahemelsko deželo; in sicer v svojo lastno hišo. In šli so in "vrhovnemu sodniku povedali vse, kar se jim je zgodilo v nefijski deželi med njihovimi brati, Lamanci.

21 In zgodilo se je, da je vrhovni sodnik po vsej deželi razposlal razglas, želeč, naj ljudje glasujejo, da bi brate, ki so bili anti-nefihijško ljudstvo, sprejeli.

22 In zgodilo se je, da je glas ljudstva prišel, rekoč: Glejte, odrekli se bomo jeršonski deželi, ki je na vzhodu ob morju, katera se dotika dežele Izobilje, ki je na jugu dežele Izobilje; in ta jeršonska dežela je dežela, ki jo bomo dali našim bratom v dediščino.

23 In glejte, svoje čete bomo postavili med jeršonsko deželo in nefijsko deželo, da bomo ščitili naše brate v jeršonski deželi; in to bomo napravili za naše brate, ker se bojijo prijeti za orožje zoper svoje brate, da ne bi grešili; in ta velik strah jih je obšel zaradi njihovega grenkega kesanja, ki je bil zaradi njihovih številnih umorov in njihove strašne hudobije.

24 In sedaj glejte, to bomo storili za naše brate, da bodo lahko podedovali jeršonsko deželo; in s svojimi četami jih bomo stražili pred njihovimi sovražniki pod pogojem, da nam bodo dali del svojega imetja, da nam bodo pomagali, da bomo lahko vzdrževali svoje čete.

25 Sedaj se je zgodilo, da se je Amon, ko je to slišal, vrnil k anti-nefi-lehijskemu ljudstvu, in z njim tudi Alma, v divjino, kjer so si postavili šotore, in jim vse to razkril. In Alma jim je tudi povedal o svoji "spreobrnitvi, z Amonom in Aronom in s svojimi brati.

26 In zgodilo se je, da je to med njimi povzročilo veliko radost. In šli so v jeršonsko deželo in jeršonsko deželo zavzeli; in Nefijci so jih imenovali Amonovo ljudstvo; zato so jih odtlej razlikovali po tem imenu.

27 In bili so med Nefijevim ljudstvom in bili so tudi prišteti med ljudi, ki so bili v Božji cerkvi. In razlikovali so se tudi po svoji gorečnosti do Boga in tudi do ljudi, kajti v vsem so bili popolnoma "pošteni in iskreni; in prav do konca so bili ^btrdni v veri v Kristusa.

28 In na prelivanje krvi svojih bratov so gledali z največjim gnusom; in nikoli jih ne bi bilo mogoče prepričati, da bi prijeli za orožje zoper svoje brate; in zavoljo svojega upanja in pogledov na

20a Al 4:16–18.
25a Moz 27:10–24.

27a vss poštenje — pošten.
b Al 23:6.

Kristusa in vstajenje niso na smrt nikoli gledali s kakršno koli stopnjo groze; zato je bila zanje smrt premagana s Kristusovo zmago nad njo.

29 Zato bi prej utrpeli "smrt na najtežji in najmúčnejši način, ki bi jim ga lahko prizadejali njihovi bratje, kakor da bi prijeli za meč ali zakrivljeno sabljo, da bi jih posekali.

30 In tako so bili goreče in ljubljeno ljudstvo, ljudstvo, močno priljubljeno pri Gospodu.

28. POGlavJE

Lamanci so v strašni bitki poraženi. — Na deset tisoče je pobitih. — Hudobni so zapisani stanju neskončnega gorja; pravični dosežejo neskončno srečo. Med letoma 77 in 76 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da so potem, ko se je Amonovo ljudstvo naselilo v "jeršonski deželi in so v jeršonski deželi ustanovili tudi cerkev in so okrog jeršonske dežele postavili nefijske čete, da, na vseh okoliških mejah zarahemelske dežele; glejte, lamanske čete sledile svojim bratom v divjino.

2 In tako je prišlo do strašne bitke; da, in sicer do takšne, kakršne med vsemi ljudmi v deželi ni poznal nihče od časa, ko je Lehi zapustil Jeruzalem; da, in na deset tisoče Lamancev je bilo pobitih in razkropljenih.

3 Da, in prišlo je tudi do strašnega

pokola med Nefijevim ljudstvom, vendar so Lamance "pregnali in jih razkropili in Nefijevo ljudstvo se je spet vrnilo v svojo deželo.

4 In to je bil torej čas, ko se je po vsej deželi, med vsem Nefijevim ljudstvom, slišalo veliko žalovanja in objokovanje —

5 da, klic vdov, žalujočih za svojimi možmi, in tudi očetov, žalujočih za svojimi sinovi, in hčere za bratom, da, brata za očetom; in tako se je med njimi vsemi slišal klic žalovanja, ker so žalovali za svojim sorodstvom, ki je bilo pobito.

6 In to je bil torej zagotovo žalosten dan; da, čas dostojanstvenosti in čas, ko so se veliko "postili in molili.

7 In tako se je končalo petnajsto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom;

8 in to je poročilo o Amonu in njegovih bratih, njihovih potomanjih v nefijski deželi, njihovem trpljenju v deželi, njihovi potrnosti in njihovih stiskah in njihovi "nedojemljivi radosti in sprejemu in varnosti bratov v jeršonski deželi. In sedaj, naj Gospod, Odkupitelj vseh ljudi, za vekomaj blagoslovi njihove duše.

9 In to je poročilo o vojnah in prepirih med Nefijci in tudi o vojnah med Nefijci in Lamanci; in končalo se je petnajsto leto vladavine sodnikov.

10 In od prvega do petnajstega leta je prišlo do propada več tisoč

življenj; da, prišlo je do strašnega prizora prelivanja krvi.

11 In trupla več tisočev so položena globoko v zemljo, medtem ko trupla več tisočev "razpadajo v kupih po obličju zemlje, da, in več tisočev jih ^bžaluje zavoljo izgube svojega sorodstva, ker jih je upravičeno strah, glede na Gospodove obljube, da so zapisani stanju neskončnega gorja.

12 Medtem ko več tisočev drugih resnično žaluje zavoljo izgube svojega sorodstva, se vendarle radostijo in vriskajo v upanju in celo vedó, glede na Gospodove "obljube, da bodo vstali, da bodo prebivali na Božji desnici v stanju neskončne sreče.

13 In tako vidimo, kako velika je "neenakost ljudi zaradi greha in prestopništva in hudičeve moči, ki pride s prekanjenimi ^bnačrti, ki si jih je izmislil, da bi srca ljudi ujel v past.

14 In tako vidimo veliki klic ljudem, naj marljivo delajo v Gospodovih "vinogradih; in tako vidimo velik razlog za potrnost in tudi za radost. — potrnost zaradi smrti in pogube med ljudmi in radost zaradi ^bKristusove luči za življenje.

29. POGLAVJE

Alma želi z angelsko gorečnostjo klicati h kesanju. — Gospod vsem

narodom da učitelje. — Alma slavi v Gospodovem delu in v uspehu Amona in njegovih bratov. Okrog leta 76 pr. Kr.

O, DA bi bil angel in bi se mi izpolnila srčna želja, da bi šel in govoril z Božjo trobento, z glasom, ki bi zatresel zemljo, in vse narode klical h kesanju!

2 Da, vsaki duši bi razglasil, kakor z glasom groma, kesanje in načrt odkupitve, naj se pokesajo in "pridejo k našemu Bogu, da po vsem obličju zemlje ne bi bilo več potrnosti.

3 Toda glejte, človek sem in v svoji želji grešim, kajti moral bi se zadovoljiti s tem, kar mi je Gospod dodelil.

4 V svojih željah ne bi smel prirojevati trdne odredbe pravičnega Boga, kajti vem, da ljudem da glede na njihovo "željo, bodisi je to v smrt ali v življenje; da, vem, da ljudem odmeri, da, odredi jim odredbe, ki so nespremenljive, glede na njihovo ^bvoljo, bodisi so v odrešitev ali v pogubo.

5 Da, in vem, da je dobro in húdo prišlo pred vse ljudi; ta, ki ne zna prepoznavati dobro od hudega, je brez krivde; ta pa, ki prepoznava "dobro in hudo, temu je dano glede na njegove želje, naj si želi dobro ali hudo, življenje ali smrt, radost ali očitek ^bvesti.

11a Al 16:11.
b Al 48:23;
NaZ 42:45–46.
12a Al 11:41.
13a 1 Ne 17:35.
b 2 Ne 9:28.

14a vss Gospodov
vinograd.
b vss Kristusova luč.
29 2a Om 1:26;
3 Ne 21:20.
4a Ps 37:4.

b vss svobodna volja.
5a 2 Ne 2:18, 26;
Mor 7:15–19;
vss dar prepoznavanja
oziroma presojanja.
b vss vest.

6 Torej, ker to vem, zakaj bi želel več kot to, da opravljam delo, h kateremu sem bil poklican?

7 Zakaj bi želel, da bi bil angel, da bi lahko govoril vsem koncem zemlje?

8 Kajti glejte, Gospod da "vsem narodom, glede na njihovo narodnost in ^bjezik, da učijo njegovo besedo, da, v modrosti, vse, kar se mu ^czdi primerno, da bi imeli; zato vidimo, da Gospod svetuje v modrosti, glede na to, kar je pravično in resnično.

9 Poznam to, kar mi je Gospod zapovedal, in se v tem ponašam. Ne "ponašam se v sebi, temveč se ponašam v tem, kar mi je Gospod zapovedal; da, in to je moja slava, da bi bil morda orodje v Božjih rokah, da bi nekaj duš privedel h kesanju; in to je moja radost.

10 In glejte, ko vidim številne svoje brate, ki se resnično spokorijo in pridejo h Gospodu, svojemu Bogu, potem mi dušo navda radost; potem se spomnim, "kaj je Gospod storil zame, da, in sicer da je uslišal moje molitev; da, potem se spomnim njegove milostne roke, ki mi jo je podal.

11 Da, in spomnim se tudi ujetništva mojih očetov; kajti zagotovo vem, da jih je "Gospod rešil iz suženjstva in s tem ustanovil svojo cerkev; da, Gospod Bog, Abrahamov Bog, Izakov Bog in Jakobov Bog jih je rešil iz suženjstva.

12 Da, vselej sem pomnil

ujetništvo svojih očetov; in taisti Bog, ki jih je "rešil iz rok Egipčanov, jih je rešil iz suženjstva.

13 Da, in taisti Bog je med njimi ustanovil svojo cerkev; da, in taisti Bog me je s svetim poklicem poklical, naj temu ljudstvu pridigam besedo, in dal mi je veliko uspeha, v čemer je moja "radost polna.

14 Ne radostim pa se samo nad svojim uspehom, temveč je moja radost bolj polna zaradi "uspeha mojih bratov, ki so bili v nefijski deželi.

15 Glejte, silno so delali in obrodili velik sad; in kako veliko bo njihovo plačilo!

16 Sedaj, ko pomislim na uspeh teh mojih bratov, mi dušo dvigne nekako tako, kakor da bi se hotela ločiti od telesa, tako velika je moja radost.

17 In naj torej Bog dovoli tem, mojim bratom, da se bodo usedli v Božje kraljestvo; da, in tudi vsem tistim, ki so sad njihovega truda, da ne bodo nikoli več šli ven, ampak da ga bodo vekomaj slavili. In naj Bog dovoli, da se bo zgodilo glede na moje besede, prav kakor sem govoril. Amen.

30. POGlavJE

Korihor, antikrist, zasmehuje Kristusa, odkupno daritev in duha preroštva. — Uči, da ni Boga, ne človekovega padca, ne kazni za greh

8a 2 Ne 29:12.

b NaZ 90:11.

c Al 12:9–11.

9a Al 26:12.

10a Moz 27:11–31.

11a Moz 24:16–21;

Al 5:3–5.

12a 2 Mz 14:30–31.

13a NaZ 18:14–16.

14a Al 17:1–4.

in ne Kristusa. — Alma pričuje, da bo Kristus prišel in da vse nakaže, da Bog je. — Korihor zahteva znamenje in onemi. — Hudič se je prikazal Korihorju kot angel in ga učil, kaj naj reče. — Korihorja po-teptajo in umre. Med letoma 76 in 74 pr. Kr.

GLEJTE, sedaj se je zgodilo, da se je, potem ko se je Amonovo "ljudstvo naselilo v jeršonski deželi, da, in tudi potem ko so bili Lamanci iz dežele ^bpregnani in je ljudstvo dežele pokopalo svoje mrtve —

2 svojih mrtvih torej niso prešteli zaradi njihovega velikanskega števila; niti niso prešteli mrtvih Nefijcev — toda zgodilo se je, da je, potem ko so mrtve pokopali in tudi po dnevih posta in žalovanja in molitve (in bilo je v šestnajstem letu vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom), po vsej deželi napočil nepretrgan mir.

3 Da, in ljudje so si prizadevali izpolnjevati Gospodove zapovedi; in Božje "uredbe so strogo izvajali glede na Mojzesovo postavo; kajti poučeni so bili, naj Mojzesovo postavo ^bizpolnjujejo, dokler ne bo izpolnjena.

4 In tako ljudje v vsem šestnajstem letu vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom niso imeli nemirov.

5 In zgodilo se je, da je bil na za-

četku sedemnajstega leta vladavine sodnikov nepretrgan mir.

6 Toda zgodilo se je proti koncu sedemnajstega leta, da je v zahemelsko deželo prišel neki človek in bil je "antikrist, kajti ljudstvu je začel pridigati zoper prerokbe, ki so jih preroki govorili glede Kristusovega prihoda.

7 Zakona zoper človekovo "verovanje torej ni bilo, kajti bilo je strogo v nasprotju z Božjimi zapovedmi, da bi bil potreben zakon, ki bi ljudi postavljaj v neenak položaj.

8 Kajti tako govorijo sveti spisi: Ta dan se "odločite, komu boste služili.

9 Če je torej človek želel služiti Bogu, je bilo to njegov privilegij; oziroma drugače, če je verjel v Boga, je bilo to njegov privilegij, da mu je služil; če pa vanj ni verjel, ni bilo zakona, ki bi ga kaznoval.

10 Če pa je moril, je bil kaznovan s "smrtjo; in če je ropal, je bil tudi kaznovan; in če je kradel, je bil tudi kaznovan; in če je prešuštoval, je bil tudi kaznovan; da, za vso to hudobijo so bili kaznovani.

11 Kajti zakon je bil, da se mora ljudem soditi glede na njihove zločine. Vendar ni bilo zakona zoper človekovo verovanje, zato je bil človek kaznovan samo za zločine, ki jih je storil; zato so bili vsi ljudje v "enakovrednem položaju.

30 1a Al 27:25–26;
vss Anti-Nefi-Lehijci.
b Al 28:1–3.
3a vss Mojzesova
postava.

b 2 Ne 25:24–27;
Al 25:15.
6a vss antikrist.
7a Al 1:17.
8a Joz 24:15;

vss svobodna volja.
10a vss smrtna kazen.
11a Moz 29:32.

12 In ta antikrist, ki mu je bilo ime Korihor (in zakon ni imel moči nad njim), je začel ljudem pridigati, da Kristusa ne bo. In takole je pridigal, rekoč:

13 O vi, ki vas veže neumno in prazno upanje, zakaj se podjarmljate s takšnimi neumnostmi? Zakaj pričakujete Kristusa? Kajti nihče ne more vedeti o ničemer, kar bo prišlo.

14 Glejte, to, kar imenujete prerokbe, za katere pravite, da so jih predajali sveti preroki, glejte, so neumna izročila vaših očetov.

15 Kako veste o njihovi gotovosti? Glejte, ne morete vedeti o tem, česar ne vidite; zato ne morete vedeti, da Kristus bo.

16 Pričakujete in pravite, da vidite odpuščanje svojih grehov. Toda glejte, to je posledica zblaznelega uma; in do te motnje v vašem umu pride zaradi izročil vaših očetov, kar vas napeljuje k prepričanju o tem, kar ni res.

17 In veliko več takšnega jim je povedal, govoreč jim, da za človeške grehe ne more biti odkupne daritve, temveč da se v tem življenju vsakemu bitju godi glede na njegovo ravnanje; zato vsakdo uspeva glede na svojo nadarjenost in da vsakdo zmaga glede na svojo moč; in kar človek stori, ni zločin.

18 In tako jim je pridigal in zavaljal srca mnogih in jih navajal, da so dvigovali glavo v svoji hudobiji, da, in zapeljal je veliko žensk in tudi moških, da so se vdajali

vlačugarstvu — govoreč jim, da je tedaj, ko je človek mrtev, vsega konec.

19 Ta človek je torej šel tudi v jersónsko deželo, da bi o tem pridigal med Amonovim ljudstvom, ki je bilo nekoč lamansko ljudstvo.

20 Toda glejte, bili so modrejši od večine Nefijcev; kajti zgrabili so ga in ga zvezali in ga pripeljali pred Amona, ki je bil véliki duhovnik tistega ljudstva.

21 In zgodilo se je, da je naročil, naj ga odpeljejo iz dežele. In prišel je v gideónsko deželo in jim prav tako začel pridigati; in tukaj ni imel veliko uspeha, kajti prijeli so ga in zvezali in pripeljali pred vélikega duhovnika in tudi pred vrhovnega sodnika v deželi.

22 In zgodilo se je, da mu je véliki duhovnik rekel: Zakaj hodiš naokrog in izkrivljaš Gospodova pota? Zakaj to ljudstvo učiš, da Kristusa ne bo, da jim kvariš radost? Zakaj govoriš proti vsem prerokbam svetih prerokov?

23 Vélikemu duhovniku je bilo torej ime Gidona. In Korihor mu je rekel: Ker ne učim neumnih izročil vaših očetov in ker tega ljudstva ne učim, naj se pustijo zvezati z neumnimi uredbami in izvajanji, ki so jih podali starodavni duhovniki, da so se polastili moči in oblasti nad njimi, da so jih držali v nevednosti, da ne bi dvigali glave, ampak da bi jih pokorili glede na tvoje besede.

24 Praviš, da je to ljudstvo svobodno ljudstvo. Glej, jaz pravim,

da so v suženjstvu. Praviš, da so tiste starodavne prerokbe resnične. Glej, jaz pravim, da ne veš, da so resnične.

25 Praviš, da je to ljudstvo krivo in padlo ljudstvo zaradi prestopka staršev. Glej, jaz pravim, da otrok ni kriv zaradi svojih staršev.

26 In tudi praviš, da bo Kristus prišel. Glej, jaz pa pravim, da ne veš, če Kristus sploh bo. In tudi praviš, da bo umrl za "grehe sveta —

27 in tako to ljudstvo zavajaš z neumnimi izročili svojih očetov in glede na svoje lastne želje; in omejuješ jih prav kakor v suženjstvu, da se lahko nažiraš s trudom njihovih rok, da si ne drznejo smelo pogledati navzgor in da si ne drznejo uživati svojih pravic in privilegijev.

28 Da, ne drznejo si uporabljati tega, kar je njihovo, da ne bi prizadeli svojih duhovnikov, ki jih podjarmljajo glede na svoje želje in so jih pripravili, da verjamejo, po svojih izročilih in svojih sanjah in svojih kapricah in svojih videnjih in svojih lažnih skrivnosti, da bodo, če ne bodo delali glede na njihove besede, užalili neko neznano bitje, za katerega pravijo, da je Bog — bitje, ki ga ni nikoli nihče videl ali poznal, ki ga nikoli ni bilo, niti ga nikoli ne bo.

29 Ko sta torej veliki duhovnik in vrhovni sodnik videla njegovo trdosrčnost, da, ko sta videla, da je žalil celo Boga, nista na njegove

besede dala nobenega odgovora; ampak sta ukazala, naj ga zvežejo; in izročila sta ga v roke stražniku in ga poslala v zarahemelsko deželo, da ga bodo privedli pred Alma in vrhovnega sodnika, ki je bil upravitelj vse dežele.

30 In zgodilo se je, da je, ko so ga privedli pred Alma in vrhovnega sodnika, nadaljeval prav tako, kot je v gideónski deželi; da, še naprej je govoril "bogokletno.

31 In pred Almom je vstal z velikimi, "napihljenimi besedami in žalil duhovnike in učitelje in jih obtoževal, da so ljudstvo zapeljali z nespametnimi izročili svojih očetov, da so se lahko nažirali s trudom ljudstva.

32 Alma mu je torej rekel: Ti veš, da se ne nažiramo s trudom tega ljudstva; kajti glej, prav od začetka vladavine sodnikov do sedaj s svojimi lastnimi rokami delam za svoje preživetje navkljub mojim številnim potovanjem naokrog po deželi, da svojemu ljudstvu razglašam Božjo besedo.

33 In navkljub temu, da sem za cerkev opravljal številna dela, za svoje delo nikdar nisem prejel niti toliko kakor celo en "senin; niti ni nobeden od mojih bratov, razen če je bilo na sodnem stolu; in potem smo za svoj čas prejeli le glede na zakon.

34 In sedaj, če za svoje delo v cerkvi ne prejmemo ničesar, kaj nam koristi to, da delamo v cerkvi, če

ne bi razglašali resnice, da bi se radostili v "radosti svojih bratov?"

35 Zakaj potem praviš, da temu ljudstvu pridigamo, da bi zaslužili, ko sam veš, da ne prejemamo nobenega zaslužka? In sedaj, ali verjameš, da to ljudstvo zavamo, kar v njihovih srcih povzroča tolikšno radost?

36 In Korihor mu je odgovoril: Da.

37 In potem mu je Alma rekel: Ali verjameš, da Bog je?

38 In odgovoril je: Ne.

39 Alma mu je torej rekel: Mar boš spet zanikal, da Bog je, in zanikal tudi Kristusa? Kajti glej, povem ti, vem, da Bog je in tudi da bo Kristus prišel.

40 In sedaj, kakšen dokaz imaš, da "Boga ni oziroma da Kristus ne bo prišel? Povem ti, da nimaš nobenega, razen samo svoje besede.

41 Toda, glej, vse stvari mi "pričujejo, da so te stvari resnične; in tudi tebi vse stvari pričujejo, da so resnične; in ali jih boš zanikal? Ali verjameš, da so te stvari resnične?"

42 Glej, vem, da verjameš, toda obsedel te je lažnivi duh in odrinil si Božjega Duha, da nima mesta v tebi; temveč ima hudič moč nad teboj in te nosi naokrog in dela zvijače, da bi pogubil Božje otroke.

43 In sedaj je Korihor Almu rekel: Če mi boš pokazal "znamenje, ki bi me prepričalo, da Bog je,

da, pokaži mi, da ima moč, in potem bom prepričan o resnici tvojih besed.

44 Alma pa mu je rekel: Dovolj si imel znamenj; mar boš skušal svojega Boga? Mar boš rekel: Pokaži mi znamenje, ko imaš pričevanje "vseh teh svojih bratov in tudi vseh svetih prerokov? Pred teboj so položeni sveti spisi, da, in ^bvse nakazuje, da Bog je; da, in sicer ^czemlja in vse, kar je na obličju te, da, in njeno ^dgibanje, da, in tudi vsi ^eplaneti, ki se gibljejo v svojih ustaljenih poteh, pričujejo, da Najvišji Stvarnik je.

45 In vendarle hodiš naokrog in zavajaš srca teh ljudi in jim pričuješ, da Boga ni? In vendarle boš zanikal vse te dokaze? In rekel je: Da, zanikal bom, če mi ne boš pokazal znamenja.

46 In sedaj se je zgodilo, da mu je Alma rekel: Glej, potrj sem zaradi tvoje trdosrčnosti, da, da se še upiraš duhu resnice, da bo tvoja duša pogubljena.

47 Toda glej, "bolje je, da bo izgubljena tvoja duša, kakor da boš sredstvo, ki bo veliko duš pripeljalo v pogubo s tvojim laganjem in s tvojimi laskavimi besedami; če boš zato spet zanikal, glej, te bo Bog udaril, da boš onemel, da ne boš nikoli več spet odprl ust, da ne boš nič več zavajal teh ljudi.

48 Sedaj mu je Korihor rekel: Ne zanikam obstoja Boga, ne

34a vss radost.

40a Ps 14:1.

41a vss priča — pričevati.

43a JakK 7:13–21;

NaZ 46:8–9;

vss znamenje.

44a Moz 13:33–34.

b Ps 19:2;

NaZ 88:47.

c Job 12:7–10.

d He 12:11–15.

e Mz 6:63.

47a 1 Ne 4:13.

verjamem pa, da Bog je; in pravim tudi, da ne veš, da Bog je; in če mi ne boš pokazal znamenja, ne bom verjel.

49 Sedaj mu je Alma rekel: To ti bom dal za znamenje, da boš glede na moje besede "onemel; in pravim, da boš v imenu Boga onemel, da ne boš več mogel govoriti.

50 Ko je torej Alma te besede izrekel, je Korihor onemel, da ni mogel govoriti, glede na Almove besede.

51 In ko je torej vrhovni sodnik to videl, je iztegnil roko in Korihorju napisal, rekoč: Ali si prepričan o Božji moči? Na kom si želel, naj ti Alma pokaže njegovo znamenje? Mar si hotel, da bi prizadel druge, da bi tebi pokazal znamenje? Glej, pokazal ti je znamenje; in mar boš torej še oporekal?

52 In Korihor je iztegnil roko in napisal, rekoč: Vem, da sem nem, kajti ne morem govoriti; in vem, da ni bilo nič drugega, razen Božje moči, ki mi je to nakopala; da, in vselej sem "vedel, da Bog je.

53 Toda glej, hudič me je "prevaral; kajti ^bprikazal se mi je v angelski podobi in mi rekel: Pojdi in to ljudstvo privedi nazaj na pravo pot, kajti vsi so skrenili za neznanim Bogom. In rekel mi je: "Boga ni; da, in učil me je, kar naj rečem. In učil sem njegove besede; in poučeval sem jih, ker so bile prijetne ^amesenemu umu; in poučeval

sem jih, prav dokler nisem bil zelo uspešen, tako da sem resnično verjel, da so bile resnične; in zaradi tega sem se zoperstavljal resnici, prav dokler si nisem nakopal tega velikega prekletstva.

54 Ko je torej to izrekel, je rotill, naj Alma moli k Bogu, da bi mu bilo prekletstvo odvzeto.

55 Alma pa mu je rekel: Če ti bilo to prekletstvo odvzeto, bi spet zavajal srca tega ljudstva; zato bo s teboj, prav kakor želi Gospod.

56 In zgodilo se je, da Korihorju prekletstvo ni bilo odvzeto; temveč so ga izgnali in hodil je od hiše do hiše in beračil za hrano.

57 Po vsej deželi je bila torej nemudoma oznanjena vest o tem, kar se je zgodilo Korihorju; da, vrhovni sodnik je razposlal razglas vsem ljudem v deželi, razglašajoč tistim, ki so verjeli v Korihorjeve besede, da se morajo naglo pokesati, da jih ne bi doletele iste sodbe.

58 In zgodilo se je, da so se vsi prepričali o Korihorjevi hudobiji; zato so se spet vsi spreobrnili h Gospodu; in to je napravilo konec krivičnosti na Korihorjev način. In Korihor je hodil od hiše do hiše in beračil za hrano za svoje preživetje.

59 In zgodilo se je, da so ga, ko je šel med ljudi, da, med ljudstvo, ki se je ločilo od Nefijcev in so se imenovali Zoramci, ker jih je

49a 2 Krn 13:20.

52a Al 30:42.

53a JakK 7:14.

b 2 Kor 11:14;

2 Ne 9:9.

c Ps 10:4.

d vss mesen.

vodil mož, ki mu je bilo ime Zoram — in ko je šel mednje, glej, pohodili in poteptali, prav dokler ni bil mrtev.

60 In tako vidimo konec tega, ki izkrivlja Gospodova pota; in tako vidimo, da ^ahudič poslednji dan noče ^bpodpirati svojih otrok, temveč jih naglo zveče v ^cpekel.

31. POGlavJE

Alma vodi misijo, da bi odpadniške Zoramce privedel nazaj na pravo pot. — Zoramci zanikajo Kristusa, verjamejo v lažno predstavo o imenovanju in častijo s predpisanimi molitvami. — Misijonarje navdaja Sveti Duh. — Njihove stiske použije radost v Kristusu. Okrog leta 74 pr. Kr.

SEDAJ se je zgodilo, da se je po Korihorjevem koncu, ker je Alma prejel novice, da Zoramci izkrivljajo Gospodova pota in da Zoram, ki je njihov vodja, vodi srca ljudi, da se ^apriklanjajo nemim ^bmalikom, njegovo srce spet začelo ^cžalostiti zaradi krivičnosti ljudi.

2 Kajti Alma je to, da je vedel za krivičnost med svojim ljudstvom, hudo ^ažalostilo; zato je bilo njegovo srce silno žalostno zaradi odcepitve Zoramcev od Nefijcev.

3 Zoramci so se torej zbrali v

deželi, ki so jo imenovali Antionum, ki je bila vzhodno od zarahemelske dežele, ki je ležala skoraj na meji z morsko obalo, ki je bila južno od jeršonske dežele, ki je prav tako mejila z divjino na jugu, z divjino, ki je bila polna Lamancev.

4 Nefijci so se torej hudo bali, da bi Zoramci stopili v stik z Lamanci in da bi to bilo sredstvo velike izgube na nefijski strani.

5 In sedaj, ker je imelo ^apridiganje ^bbesede veliko težnjo, da je ^cvodilo ljudi, da so delali to, kar je bilo pravično — da, imelo je močnejši učinek na um ljudi kakor meč ali kar koli drugega, kar se jim je zgodilo — zato je Alma menil, da je bolje, da preizkusijo učinkovitost Božje besede.

6 Zato je vzel s seboj Amona in Arona in Omnerja, Himnija pa je pustil v cerkvi v Zarahemli; toda prve tri je vzel s seboj in tudi Amuleka in Zezroma, ki sta bila v Meleku; in s seboj je vzel tudi dva svoja sinova.

7 S seboj torej ni vzel najstarejšega od svojih sinov in ime mu je bilo ^aHelaman; tistima pa, ki ju je vzel s seboj, je bilo ime Šiblon in Korianton; in to sta imeni tistih, ki sta šla z njim med ^bZoramce, da jim bodo pridigali besedo.

8 Zoramci so bili torej nefijski

60a vss hudič.
b Al 3:26–27; 5:41–42;
NaZ 29:45.
c vss pekel.
31 1a 2 Mz 20:5;
Moz 13:13.
b 2 Ne 9:37;

vss malikovanje.
c Al 35:15.
2a Moz 28:3;
3 Ne 17:14;
Mz 7:41.
5a En 1:23; Al 4:19;
vss pridigati.

b Heb 4:12;
JakK 2:8; Al 36:26.
c Jar 1:11–12;
NaZ 11:2.
7a vss Helaman,
Almov sin.
b Al 30:59.

“odpadniki; zato so jim pridigali Božjo besedo.

9 Toda “zapadli so v velike zmote, kajti niso si prizadevali izpolnjevati Božjih zapovedi in njegovih predpisov glede na Mojzesovo postavo.

10 Niti se niso držali cerkvenih izvajanj, da bi še naprej vsak dan molili in ponižno prosili Boga, da ne bi prišli v skušnjava.

11 Da, skratka, v zelo številnih primerih so izkrivljali Gospodova pota; zato so zaradi tega Alma in bratje šli v deželo, da jim bodo pridigali besedo.

12 Sedaj, ko so prišli v deželo, glejte, so na svojo osuplost odkrili, da so si Zoramci zgradili shodnice in da so se zbirali en dan v tednu, na dan, ki so ga imenovali Gospodov dan; in čistili so na način, kakršnega Alma in njegovi bratje niso nikoli videli;

13 kajti sredi shodnice so dali zgraditi prostor, prostor s stojiščem, ki je bil visoko nad glavami; in na vrhu le-tega je lahko stal samo en človek.

14 Kdor je torej želel “častiti, je moral najprej stopiti na vrh le-tega in iztegniti roke proti nebu in zaklicati z glasnim glasom, rekoč:

15 Sveti, sveti Bog; verjamemo, da si Bog, in verjamemo, da si svet in da si bil duh in da si duh in da boš vekomaj duh.

16 Sveti Bog, verjamemo, da si nas ločil od naših bratov; in ne

verjamemo v izročilo naših bratov, ki jim je bilo predano zaradi otročjosti njihovih očetov; toda verjamemo, da si nas “izvolil za svoje ^bsvete otroke; in razodel si nam tudi, da Kristusa ne bo.

17 Ampak ti si isti včeraj, danes in za vekomaj; in “izvolil si nas, da bomo odrešeni, medtem ko so vsi okrog nas izvoljeni, da jih bo tvoj srd zagnal v pekel; svetost, za katero se ti, o Bog, zahvaljujemo; in zahvaljujemo se ti tudi, da si nas izvolil, da nas niso zapeljala neumna izročila naših bratov, katera jih zavezujejo k verovanju v Kristusa, zavoljo česar njihova srca tavajo daleč proč od tebe, našega Boga.

18 In spet se ti zahvaljujemo, o Bog, da smo izvoljeno in sveto ljudstvo. Amen.

19 Sedaj se je zgodilo, da so Alma in njegovi bratje in njegovi sinovi, ko so te molitve slišali, neizmerno osupnili.

20 Kajti glejte, vsak je šel in daroval te iste molitve.

21 Prostor so torej imenovali Rameumptom, kar v prevodu pomeni sveto stojišče.

22 S tega stojišča so torej darovali Bogu, vsak prav isto molitev, zahvaljujoč se svojemu Bogu, da jih je izvolil in da jih ni zapeljal z izročilom njihovih bratov in da njihova srca niso bila ogoljufana, da bi verjeli v to, kar bo prišlo, o čemer niso vedeli ničesar.

8a Al 24:30.
9a vss odpad —
odpadništvo.

14a Mt 6:1–7.
16a Al 38:13–14.
b Iz 65:3, 5.

17a vss nečimrnost —
nečimrn.

23 Ko so torej vsi ljudje tako izkazali zahvalo, so se vrnili domov, ne da bi še "kdaj spregovorili o svojem Bogu, dokler se niso spet zbrali pred svetim stojiščem, da bi po svoji navadi izkazali zahvalo.

24 Ko je torej Alma to videl, ga je v srcu "potrlo; kajti videl je, da so bili hudobno in pokvarjeno ljudstvo; da, videl je, da so bili v srcu nagnjeni k zlatu in srebru in vsakovrstnim izvrstnim dobrinam.

25 Da, in videl je tudi, da so bili v svojem ponosu v srcu "vzvišeni, da so se močno bahali.

26 In povzdignil je svoj glas k nebesom in "zaklical, rekoč: O kako dolgo, o Gospod, boš dopuščal, da bodo tvoji služabniki prebivali tu spodaj v mesu, da bodo med človeškimi otroki gledali tako veliko hudobijo?

27 Glej, o Bog, k tebi "kličejo in vendarle je njihovo srce prevzel ponos. Glej, o Bog, k tebi kličejo s svojimi usti, medtem ko so zaradi puhlosti sveta "naduti prav do vzvišenosti.

28 Glej, o moj Bog, njihova draga oblačila in njihove kodrčke in njihove "zapestnice in njihovo zlato okrasje in vse njihove dragocnosti, s katerimi se krasijo; in glej, v srcu si jih zelo želijo in vendarle kličejo k tebi in govorijo: Zahvaljujemo se ti, o Bog, kajti mi smo tvoje izvoljeno ljudstvo, medtem ko bodo drugi pogubljeni.

29 Da, in govorijo, da si jim razglasil, da Kristusa ne bo.

30 O Gospod Bog, kako dolgo boš dopuščal, da bosta med tem ljudstvom takšna hudobija in nezvestoba? O Gospod, daj mi moč, da bom lahko prenašal svojo slabost. Kajti slaboten sem in takšna hudobija med tem ljudstvom moji duši zadaja bolečino.

31 O Gospod, moje srce je silno žalostno; potolaži mojo dušo "v Kristusu. O Gospod, nakloni mi, da bom lahko imel moč, da bom s potrpežljivostjo lahko prenašal te stiske, ki me bodo doletele zaradi krivičnosti tega ljudstva.

32 O Gospod, potolaži mojo dušo in mi daj uspeh, in tudi mojim sodelavcem, ki so z menoj — da, Amonu in Aronu in Omnerju in tudi Amuleku in Zezromu in tudi mojima "dvema sinovoma — da, prav vse te potolaži, o Gospod. Da, potolaži njihove duše v Kristusu.

33 Nakloni jim, da bodo imeli moč, da bodo prenašali stiske, ki jih bodo doletele zaradi krivičnosti tega ljudstva.

34 O Gospod, nakloni "nam, da bomo uspešni, da jih bomo spet privedli k tebi v Kristusu.

35 Glej, o Gospod, njihove "duše so dragocene in številni od njih so naši bratje; zato nam daj, o Gospod, moč in modrost, da bomo te, naše brate, spet privedli k tebi.

36 Sedaj se je zgodilo, da je Alma,

23a Jak 1:21–25.

24a 1 Mz 6:5–6.

25a JakK 2:13;

Al 1:32.

26a Mz 7:41–58.

27a Iz 29:13.

b vss ponos.

28a Iz 3:16–24.

31a Jn 16:33.

32a Al 31:7.

34a 2 Ne 26:33.

35a vss duša, vrednost duš.

ko je te besede izrekel, "roke ^bpoložil na vse tiste, ki so bili z njim. In glejte, ko je nanje položil roke, jih je navdal Sveti Duh.

37 In po tem so se ločili drug od drugega, "ne pomišljujoč, kaj bodo jedli, ali kaj bodo pili, ali kaj bodo oblekli.

38 In Gospod je poskrbel zanje, da niso bili lačni, niti niso bili žejni; da, in dal jim je tudi moč, da niso prenašali nobene vrste "stisk, razen če jih ni prežela Kristusova radost. To je bilo torej glede na Almovo molitev; in to zato, ker je molil v ^bveri.

32. POGlavJE

Alma uči revne, ki so jih stiske napravile ponižne. — Vera je upanje v tisto, kar se ne vidi, kar je resnično. — Alma pričuje, da angeli poučujejo moške, ženske in otroke. — Alma besedo primerja s semenom. — Treba jo je vsaditi in negovati. — Potem zraste v drevo, s katerega je obran sad večnega življenja. Okrog leta 74 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da so šli in ljudem začeli pridigati Božjo besedo, vstopajoč v njihove shodnice in v njihove hiše; da, in besedo so pridigali celo na ulicah.

2 In zgodilo se je, da so po veliko truda med njimi postajali uspešni

med "revnim slojem ljudi; kajti glej, iz shodnic so bili izgnani zaradi svojih preprostih oblačil —

3 zato jim ni bilo dovoljeno vstopiti v njihove shodnice, da bi častili Boga, ker so jih imeli za umazane; zato so bili revni; da, njihovi bratje so jih imeli za izmeček; zato so bili "revni, kar zadeva posvetne stvari; in bili so tudi ubogi v srcu.

4 Ko je torej Alma učil in govoril ljudem na hribu Onida, je k njemu prišla velika množica, ki so bili tisti, o katerih smo govorili, ki so bili "ubogi v srcu zaradi svoje revščine glede na stvari sveta.

5 In prišli so k Almu; in tisti, ki je bil med njimi glavni, mu je rekel: Glej, "kaj naj storijo ti moji bratje, kajti vsi jih prezirajo zaradi njihove revščine, da, in še zlasti naši duhovniki; kajti ^bvrgli so nas iz naših shodnic, za katere smo trdo delali, da smo jih zgradili z lastnimi rokami; in ven so nas vrgli zaradi naše silne revščine; in nimamo kraja, da bi častili našega Boga; in glej, "kaj naj storimo?

6 In ko je torej Alma to slišal, se je obrnil z obrazom neposredno proti njemu in gledal z veliko radostjo; kajti videl je, da so jih njihove "stiske resnično ^bnapravile ponižne in da so bili "pripravljeni poslušati besedo.

36a vss polaganje rok.

b 3 Ne 18:36–37.

37a Mt 6:25–34;

3 Ne 13:25–34.

38a Mt 5:10–12;

Moz 24:13–15;

Al 33:23.

b vss vera.

32 2a vss reven.

3a Al 34:40.

4a vss reven, ubogi
v duhu.

5a Prg 18:23.

b Al 33:10.

c Apd 2:37–38.

6a vss nadloga.

b vss ponižnost —
ponižen.

c Al 16:16–17;

NaZ 101:8.

7 Zato oni drugi množici ni rekel ničesar več, ampak je iztegnil roko in zaklical tistim, ki jih je gledal, ki so se resnično spokorili, in jim rekel:

8 Vidim, da ste v srcu "ponižni; in če je tako, blagor vam.

9 Glejte, vaš brat je rekel: Kaj naj storimo — kajti izgnani smo iz naših shodnic, da ne moremo častiti našega Boga?

10 Glejte, povem vam, mar predpostavljate, da ne morete "častiti Boga, kakor samo v vaših shodnicah?

11 In nadalje bi vprašal, mar predpostavljate, da Boga ne smete častiti kot le enkrat na teden?

12 Povem vam, dobro je, da ste izgnani iz vaših shodnic, da bi bili ponižni in da bi se učili "modrosti; kajti potrebno je, da se učite modrosti; kajti zato ker ste izgnani, ker vas vaši bratje prezirajo zaradi vaše silne ^brevščine, ste v srcu postali ponižni; zakaj potrebno je bilo, da ste postali ponižni.

13 In sedaj, ker ste primorani postati ponižni, blagor vam; kajti včasih si človek, če je primoran postati ponižen, prizadeva za kesanje; in torej bo zagotovo, kdor se pokesa, našel milost; in ta, ki bo našel milost in "vztrajal do konca, bo odrešen.

14 In sedaj, kakor sem vam rekel, da ste bili, ker ste bili primorani postati ponižni, blagoslovljeni,

mar ne predpostavljate, da so bolj blagoslovljeni ti, ki resnično postanejo ponižni zaradi besede?

15 Da, ta, ki resnično postane ponižen in se pokesa svojih grehov in vztraja do konca, taisti bo blagoslovljen — da, veliko bolj blagoslovljen kot tisti, ki so primorani postati ponižni zaradi svoje silne revščine.

16 Blagor torej tistim, ki "postanejo ponižni, ne da bi bili primorani postati ponižni; oziroma drugače rečeno, blagor temu, ki verjame v Božjo besedo in se krsti brez trmastega srca, da, ne da bi mu bilo o besedi povedano oziroma bi bil primoran vedeti, preden bo verjel.

17 Da, veliko jih je, ki govorijo: Če nam boš pokazal "znamenje iz nebes, potem bomo zagotovo vedeli; potem bomo verjeli.

18 Sedaj vprašam, je to vera? Glejte, povem vam, ne; kajti če človek nekaj ve, nima razloga, da "verjame, saj to ve.

19 In sedaj, koliko bolj preklet je ta, ki Božjo voljo "pozna in je ne izpolnjuje, kot ta, ki samo verjame oziroma ima samo razlog, da verjame, in zapade v prestopke?

20 To morate sedaj presoditi. Glejte, povem vam, da je tako po eni strani, prav kakor je po drugi; in z vsakim bo po njegovih delih.

21 In kakor sem torej rekel glede

8a Mt 5:3–5.

10a vss čast — častiti — izkazati čast.

12a Prd 4:13.

b Prg 16:8.

13a Al 38:2.

16a vss ponižnost — ponižen.

17a vss znamenje.

18a Etr 12:12, 18.

19a Jn 15:22–24.

vere — “vera ni, da bi imeli popolno spoznanje o stvareh; če torej imate vero, ^bupate na to, česar ‘ne morete videti, kar je resnično.

22 In sedaj, glejte, povem vam in želel bi, da bi pomnili, da je Bog milosten z vsemi, ki verjamejo v njegovo ime; zato predvsem želi, da bi verjeli, da, in sicer njegovi besedi.

23 In sedaj, ljudem po angelih razglaša svojo besedo, da, “ne samo moškim, ampak tudi ženskam. To pa sedaj ni vse; malim ^botrokom so velikokrat dane besede, ki zmedejo modre in učene.

24 In sedaj, moji ljubljeni bratje, ker ste želeli od mene izvedeti, kaj naj storite, ker ste v stiskah in izvrženi — ne želim torej, da bi predpostavljali, da vas menim soditi, razen glede na to, kar je res —

25 kajti ne menim, da ste bili vsi primorani postati ponižni, kajti resnično verjamem, da so med vami nekateri, ki bi postali ponižni, naj so v kakršnih koli okoliščinah.

26 Sedaj, kakor sem rekel glede vere — da ni popolno spoznanje — prav tako je z mojimi besedami. Sprva o njihovi gotovosti ne morete vedeti v popolnosti, kakor tudi vera ni popolno spoznanje.

27 Toda glejte, če se boste prebudili in predramili svoje sposobnosti, in sicer da boste preizkusili

moje besede in udejanjili delček vere, da, četudi ne morete več, kakor da “želite verjeti, naj ta želja deluje v vas, in sicer dokler ne boste tako verjeli, da boste napravili prostor deležu mojih besed.

28 Besedo bomo torej primerjali s “semenom. Če boste torej napravili prostor, da bo v vaše ^bsrce posajeno ‘seme, glejte, če bo pravo seme oziroma dobro seme, če ga s svojo “nevero ne boste izvrgli, da se boste uprli Gospodovemu Duhu, glejte, vam bo v prsih začelo kaliti; in ko boste začutili te premike kaljenja, si boste začeli govoriti — mora biti, da je to seme dobro, oziroma da je ta beseda dobra, kajti začenja mi širiti dušo; da, začenja mi razsvetljevati “razumevanje, da, začenja mi postajati slastna.

29 Sedaj glejte, mar vam to ne bi povečalo vere? Povem vam: Da, vendar ni zrasla do popolnega spoznanja.

30 Toda glejte, ko seme klije in poganja in začenja rasti, potem morate reči, da je seme dobro; kajti glejte, klije in poganja in začenja rasti. In sedaj, glejte, mar vam to ne bo okrepilo vere? Da, to vam bo vero okrepilo: kajti rekli boste, vem, da je to seme dobro; kajti glejte, poganja in začenja rasti.

31 In sedaj, glejte, ali ste prepričani, da je to seme dobro? Povem

21a Jn 20:29;
Heb 11.
b vss upanje.
c Etr 12:6.
23a Jl 3:1–2.

b Mt 11:25;
Lk 10:21;
3 Ne 26:14–16;
NaZ 128:18.
27a Mr 11:24.

28a Al 33:1.
b vss srce.
c Lk 8:11.
d Mt 17:20.
e vss razumevanje.

vam: Da; kajti vsako seme obrodi po svoji "vrsti.

32 Če torej seme raste, je dobro, če pa ne raste, glejte, ni dobro, zato je izvrženo.

33 In sedaj, glejte, ker ste izvedli preizkus in seme posadili in klije in poganja in začenja rasti, zagotovo veste, da je seme dobro.

34 In sedaj, glejte, ali je vaše "spoznanje popolno? Da, v tem je vaše spoznanje popolno in vaša ^bvera miruje; in to zato, ker veste, kajti veste, da vam je beseda povečala dušo, in veste tudi, da je pognala in da se vam je razumevanje začelo razsvetljevati in se vam je "um začel širiti.

35 O potem, mar ni to resnično? Povem vam, da, ker je "luč; in kar je luč, je dobro, ker je prepoznavno, zato zagotovo veste, da je dobro; in sedaj glejte, potem ko ste okusili to luč, ali je vaše spoznanje popolno?

36 Glejte, povem vam, ni; niti ne smete opustiti svoje vere, kajti svojo vero ste udejanjali samo toliko, da ste posadili seme, da ste izvedli preizkus, da bi vedeli, če je seme dobro.

37 In glejte, ko drevo začenja rasti, boste rekli: Negujmo ga z veliko skrbnostjo, da bo pognalo korenine, da bo zraslo in nam obrodilo sad. In sedaj glejte, če ga boste negovali z veliko skrbnostjo, bo pognalo korenine in zraslo in obrodilo sad.

38 Če pa boste drevo "zanemarjali in se ne menili za njegovo nego, glejte, ne bo pognalo nobenih korenin; in ko bo prišla vročina sonca in ga izsušila, bo ovenelo, ker nima korenin, in izpulite ga in ga izvržete.

39 To torej ni zato, ker seme ni bilo dobro, niti ni zato, ker sad le-tega ne bi bil dober, temveč je zato, ker so vaša "tla nerodovitna in drevesa nočete negovati, zato ne morete imeti sadu le-tega.

40 In tako ne boste, če besede ne boste negovali in bili z očesom vere zazrti v sad le-te, nikoli mogli trgati sadu z "drevesa življenja.

41 Če pa boste besedo negovali, da, negovali drevo, ko bo začelo rasti, s svojo vero, z veliko marljivostjo in s "potrpežljivostjo, pričakujoč sad le-tega, bo pognalo korenine; in glejte, to bo drevo, ki bo ^bpognalo v večno življenje.

42 In zaradi vaše "marljivosti in vaše vere in vaše potrpežljivosti z besedo, ko jo boste negovali, da bi se v vas zakoreninila, glejte, boste kmalu trgali ^bsad le-te, kateri je nadvse dragocen, ki je slajši od vsega, kar je sladko, in bolj bel od vsega, kar je belo, da, in čistejši od vsega, kar je čisto; in s tem sadom se boste gostili, prav dokler ne boste siti, da ne boste lačni, niti ne boste žejni.

43 Takrat, bratje moji, boste želi

31a 1 Mz 1:11–12.

34a vss spoznanje.

b Etr 3:19.

c vss misli.

35a Jn 3:18–21;

vss Kristusova luč.

38a vss odpad — odpadništvo.

39a Mt 13:5.

40a 1 Mz 2:9;

1 Ne 15:36.

41a vss potrpežljivost.

b Al 33:23; NaŽ 63:23.

42a vss marljivost.

b 1 Ne 8:10–12.

plačilo za svojo vero in svojo marljivost in potrpežljivost in veliko potrpljenje, čakajoč, da vam bo drevo obrodilo sad.

33. POGLAVJE

Zenos je učil, naj ljudje povsod molijo in častijo ter da bodo sodbe odvrnjene zaradi Sina. — Zenok je učil, da je milost podeljena zaradi Sina. — Mojzes je v divjini povzdignil simbol Božjega Sina. Okrog leta 74 pr. Kr.

Ko je torej Alma te besede izgovoril, so poslali k njemu, ker so želeli vedeti, ali naj verjamejo v "nega Boga, da bodo lahko prejeli ta sad, o katerem je govoril, oziroma kako naj posadijo ^bseme oziroma besedo, o kateri je govoril, za katero je rekel, da si jo morajo vsaditi v srce; oziroma kako naj začnejo udejanjati svojo vero.

2 In Alma jim je rekel: Glejte, rekli ste, da "ne morete častiti svojega Boga, ker ste izgnani iz vaših shodnic. Toda glejte, povem vam, če predpostavljate, da Boga ne morete častiti, se zelo motite in bi morali raziskovati ^bsvete spise; če predpostavljate, da vas tako učijo, jih ne razumete.

3 Ali se spomnite, da ste brali, kaj je "Zenos, starodavni prerok, rekel o molitvi oziroma ^bčaščenju?

4 Kajti rekel je: Milosten si, o Bog, kajti slišal si mojo molitev,

in sicer ko sem bil v divjini; da, milosten si bil, ko sem molil glede teh, ki so bili moji "sovražniki, in obrnil si jih k meni.

5 Da, o Bog, in milosten si bil z menoj, ko sem na "polju klical k tebi; ko sem v molitvi klical k tebi in si me slišal,

6 in spet, o Bog, ko sem se nameril v svojo hišo, si me slišal v moji molitvi.

7 In ko sem se nameril v svojo "sobo, o Gospod, in molil k tebi, si me slišal.

8 Da, milosten si s svojimi otroki, ko kličejo k tebi, da bi jih slišal ti in ne človek, in slišal jih boš.

9 Da, o Bog, milosten si bil z menoj in slišal si moje klice sredi svojih zborovanj.

10 Da, in slišal si me tudi, ko so me "izgnali in so me moji sovražniki prezirali; da, slišal si moje klice in si se jezil na moje sovražnike in v svoji jezi si jih obiskal z naglim uničenjem.

11 In slišal si me zaradi mojih stisk in moje iskrenosti; in zaradi tvojega Sina si bil tako milosten z menoj, zato bom klical k tebi v vseh svojih stiskah, kajti v tebi je moja radost; kajti svoje sodbe si odvrnil od mene zaradi svojega Sina.

12 In Alma jim je torej rekel: Ali verjamete tistim "svetim spisom, ki so jih zapisovali starodavni?

13 Glejte, če jim, morate verjeti,

33 1a 2 Ne 31:21;
Moz 15:2–4.
b Al 32:28–43.
2a Al 32:5.
b Al 37:3–10.

3a vss sveti spisi,
izgubljeni sveti spisi;
Zenos.
b vss čast — častiti —
izkazati čast.

4a Mt 5:44.
5a Al 34:20–25.
7a Mt 6:5–6; Al 34:26.
10a Al 32:5.
12a vss sveti spisi.

kar je rekel ^aZenos; kajti glejte, rekel je: Svoje sodbe si odvrnil zaradi svojega Sina.

14 Sedaj glejte, bratje moji, bi vas vprašal, če ste brali svete spise? Če ste jih, kako lahko dvo- mite v Božjega Sina?

15 Kajti ^ani zapisano, da je samo Zenos govoril o tem, temveč je o tem govoril tudi ^bZenok —

16 kajti glejte, rekel je: Jezen si, o Gospod, na to ljudstvo, ker no- čejo razumeti tvojih milosti, ki si jim jih podelil zaradi svojega Sina.

17 In sedaj, bratje moji, vidite, da je še en starodavni prerok pri- čeval o Božjem Sinu in ker ljudje niso hoteli razumeti njegovih besed, so ga ^akamenjali do smrti.

18 Toda glejte, to ni vse; ta dva nista edina, ki sta govorila glede Božjega Sina.

19 Glejte, o njem je govoril ^aMoj- zes; da, in glejte, ^bsimbol je bil ^cvzdignjen v divjini, da bo, kdor bo pogledal nanj, živel. In veliko jih je pogledalo in so živeli.

20 Toda malo jih je razumelo pomen tistega in to zaradi svoje trdosrčnosti. Bilo pa jih je veliko, ki so bili tako trmasti, da niso hoteli pogledati, zato so umrli. Razlog torej, zakaj niso hoteli pogledati, je, ker niso verjeli, da jih bo to ^aozdravilo.

21 O bratje moji, če bi vi bili

ozdravljeni s tem, da bi se zgolj z očmi ozrli, da bi bili ozdravljeni, mar ne bi hitro pogledali, ali bi raje postali trdosrčni v neveri in bili leni, da se ne bi ozrli z očmi, da bi umrli?

22 Če je tako, bo nad vas prišlo gorje; če pa ni tako, potem se oz- rite z očmi in ^azačnite verjeti v Božjega Sina, da bo prišel ^bodku- pit svoje ljudstvo in da bo trpel in umrl, da bo plačal odkupnino za njihove grehe; in da bo spet ^cvstal od mrtvih, kar bo uresni- čilo ^dvstajenje, da bodo vsi ljudje stali pred njim, da se jim bo na po- slednji in sodni dan sodilo po nji- hovih ^edelih.

23 In sedaj, bratje moji, želim, da boste to besedo ^avsadili v svoje srce in jo, ko začne kliti, celo tako hranili s svojo vero. In glejte, po- stala bo drevo, ki bo v vas ^bpog- nalo v večno življenje. In potem naj vas Bog usliši, da bodo vaša ^cbremena lahka preko radosti nje- govega Sina. In prav vse to lahko napravite, če hočete. Amen.

34. POGlavJE

Amulek pričuje, da je beseda v Kris- tusu v odrešitev. — Če odkupna da- ritev ne bo izvršena, mora biti vse človeštvo pogubljen. — Vsa Moj- zesova postava kaže na žrtvovanje

13a Al 34:7.

15a JakK 4:4.

b 1 Ne 19:10;

Al 34:7.

17a vss mučenik — mučeništvo.

19a 5 Mz 18:15, 18;

Al 34:7.

b 4 Mz 21:9;

2 Ne 25:20;

Moz 3:15.

c Jn 3:14;

He 8:14–15.

20a 1 Ne 17:40–41.

22a Al 32:27–28.

b Al 22:14; 34:8–9.

c vss vstajenje.

d Al 11:44.

e vss dela.

23a Al 33:1; 34:4.

b Al 32:41;

NaZ 63:23.

c Al 31:38.

Božjega Sina. — Večni načrt odkupitve je osnovan na veri in kesanju. — Molite za telesne in duhovne blagoslove. — To življenje je čas, da se ljudje pripravijo na srečanje z Bogom. — Za svojo odrešitev delajte s strahom pred Bogom. Okrog leta 74 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da se je Alma, potem ko jim je te besede izgovoril, usedel na tla in vstal je ^aAmulek in jih začel učiti, rekoč:

2 Bratje moji, mislim, da je nemogoče, da ne bi vedeli o tem, o čemer je bilo govora glede prihoda Kristusa, o katerem poučujeva, da je Božji Sin; da, vem, da so vas o ^atem veliko poučevali, preden ste odpadli od nas.

3 In ker ste od mojega ljubljene-
nega brata želeli, naj vam razkrije, kaj naj napravite zaradi svojih stisk; in nekoliko vam je govoril, da se v mislih pripravite; da, in opominjal vas je k veri in potrpežljivosti —

4 da, in sicer da bi imeli toliko vere, da bi besedo samo ^avsadili v svoje srce, da bi izvedli preizkus, ali je dobra.

5 In videli smo, da je veliko vprašanje, ki ga imate v mislih, to, ali je beseda v Božjem Sinu oziroma če Kristusa ne bo.

6 In videli ste tudi, da vam je moj brat v številnih primerih

dokazal, da je ^abeseda v Kristusu v odrešitev.

7 Moj brat se je skliceval na Zenosove besede, da odkupitev pride preko Božjega Sina, in tudi na Zenokove besede; in skliceval se je tudi na Mojzesa, da bi dokazal, da so te stvari resnične.

8 In sedaj, glejte, sam vam bom ^apričeval, da so te stvari resnične. Glejte, povem vam, da vem, da bo Kristus prišel med človeške otroke, da bo prevzel prestopke svojega ljudstva in da bo ^bplačal odkupnino za grehe sveta; kajti to je govoril Gospod Bog.

9 Kajti potrebno je, da mora biti izvršena ^aodkupna daritev, kajti glede na veliki ^bnačrt večnega Boga mora biti odkupna daritev izvršena, ali pa bo vse človeštvo neizogibno pogubljeno; da, vsi so otopeli; da, vsi so ^cpadli in so izgubljeni in morajo biti pogubljeni, razen zaradi odkupne daritve, za katero je potrebno, da mora biti izvršena.

10 Kajti potrebno je, da je veliko in poslednje ^ažrtvovanje; da, ne žrtvovanje človeka, niti živali, niti nobene vrste ptic; kajti ne bo človeško žrtvovanje; temveč mora biti ^bneskončno in večno ^cžrtvovanje.

11 Ni ga torej človeka, ki lahko žrtvuje svojo lastno kri, s katero bo plačal odkupnino za grehe

34 1a Al 8:21.

2a Al 16:13–21.

4a Al 33:23.

6a Jn 1:1, 14.

8a vss priča — pričevati.

b vss odkupna

daritev — plačati odkupnino.

9a Al 33:22.

b Al 12:22–33;

Mz 6:62.

c vss padec Adama

in Eve.

10a Mz 5:6–7.

b 2 Ne 9:7.

c vss žrtvovanje — žrtvovati.

drugega. Če torej človek mori, glejte, mar bo naš zakon, ki je "pravičen, vzel življenje njegovemu bratu? Povem vam, ne.

12 Toda zakon zahteva življenje tega, ki je "moril; zato ne more biti ničesar, kar je manj, kot je neskončna odkupna daritev, ki bo zadostovala za grehe sveta.

13 Zato je potrebno, da je veliko in poslednje žrtvovanje in nato se bo, oziroma je prav, da bi se, "končalo prelivanje krvi; tedaj bo Mojzesova ^bpostava izpolnjena; da, vse to bo izpolnjeno, vsaka pičica in pika in nič ne bo prešlo.

14 In glejte, to je ves "pomen ^bpostave, vsaka malenkost kaže na to veliko in poslednjo "žrtev; in tista velika in poslednja žrtev bo Božji Sin, da, neskončna in večna.

15 In tako bo prinesel "odrešitev vsem tistim, ki bodo verjeli v njegovo ime; to je namen tega poslednjega žrtvovanja, da bi jih do obisti navdajala milost, ki prevlada nad pravico, in ljudem nudi sredstvo, da verujejo v kesanje.

16 In tako lahko "milost zadostí zahtevam ^bpravice in jih obda z rokami varnosti, medtem ko je ta, ki ne udejanja vere v kesanje, izpostavljen celotni postavi zahtev "pravice; zato se samo njemu, ki veruje v kesanje, uresniči veliki in večni ^dnačrt odkupitve.

17 Zato naj vam Bog nakloni, bratje moji, da bi začeli udejanjati "vero v kesanje, da boste začeli ^bklicati njegovo sveto ime, da bo usmiljen z vami;

18 da, k njemu kličite za milost, kajti mogočen je, da odreši.

19 Da, postanite ponižni in še naprej molite k njemu.

20 Kličite k njemu, ko ste na svojih poljih, da, za vso svojo drobnico.

21 "Kličite k njemu v svoji hiši, da, za vso svojo hišo, tako zjutraj, opoldan kot zvečer.

22 Da, kličite k njemu za moč pred svojimi sovražniki.

23 Da, "kličite k njemu zoper ^bhudiča, ki je sovražnik vse "pravičnosti.

24 Kličite k njemu za poljske pridelke, da vam bodo uspevali.

25 Kličite za drobnico svojega polja, da se bo povečala.

26 To pa ni vse; svojo dušo morate izliti v svoji "sobi in na skrivnem in v divjini.

27 Da, in ko ne kličete h Gospodu, naj bo vaše "srce ^bizpolnjeno, nenehno naj se vrača v molitvi k njemu za vašo blaginjo in tudi za blaginjo tistih, ki so okrog vas.

28 In sedaj glejte, moji ljubljeni bratje, vam povem, ne predpostavljajte, da je to vse, kajti potem

11a 5 Mz 24:16; Moz 29:25.

12a vss smrtna kazen; umor — umoriti.

13a 3 Ne 9:17, 19–20.

b 3 Ne 15:5.

14a Al 30:3.

b vss Mojzesova postava.

c NaZ 138:35.

15a vss odrešitev.

16a vss milost — milosten.

b vss pravica.

c Al 12:32.

d vss načrt odkupitve.

17a vss vera.

b vss molitev.

21a Ps 5:2–4; 3 Ne 18:21.

23a 3 Ne 18:15, 18.

b vss hudič.

c vss pravičnost — pravičen.

26a Mt 6:5–6.

27a vss srce.

b vss premišljevat.

ko ste vse to storili, če zavrnete "pomoči potrebnega in golega in ne obiskujete bolnih in prizadetih in od svojega imetja, če imate, ne ^bdajete tistim, ki potrebujejo pomoč — vam povem, če ne delate nič od tega, glejte, je vaša "molitev ^dzaman in vam nič ne koristi in ste kakor hinavci, ki zanikajo vero.

29 Če torej ne pomnite, da morate biti "dobrotljivi, ste kakor izmeček, ki ga topilci izvržejo (ker je brez vrednosti) in ga ljudje pohodijo.

30 In sedaj, bratje moji, želel bi, da potem ko ste prejeli toliko prič, ker vidite, da o tem pričujejo sveti spisi, pristopite in obrodite "sad kesanja.

31 Da, želel bi, da bi pristopili in ne bili več trdosrčni, kajti glejte, sedaj je čas in "dan vaše odrešitve; in če se boste torej pokesali in ne boste trdosrčni, se bo na vas nemudoma uresničil veliki načrt odkupitve.

32 Kajti glejte, to življenje je čas, da se ljudje "pripravijo na srečanje z Bogom; da, glejte, dan tega življenja je dan, da ljudje opravijo svoja dela.

33 In sedaj, kakor sem vam rekel prej, ker ste imeli toliko prič, vas zato rotim, da ne "odlašate z dnevom svojega ^bkesanja do konca,

kajti po tem dnevu življenja, ki nam je dan, da se pripravimo na večnost, glejte, če ne bomo izrabili svojega časa, ko smo v tem življenju, bo potem prišla "temna ^dnoč, v kateri ne bomo mogli opravljati nobenega dela.

34 Ne morete reči, ko boste v tistem strašno "težkem položaju, da se bom pokesal, da se bom vrnil k svojemu Bogu. Ne, tega ne morete reči, kajti ta isti duh, ki bo posedoval vaše telo takrat, ko boste šli iz tega življenja, ta isti duh bo imel moč posedovati vaše telo v tistem večnem svetu.

35 Kajti glejte, če ste odlašali z dnevom svojega kesanja prav do smrti, glejte, ste postali "podvrženi hudičevemu duhu in ^bpečati vas za svoje; zato se je Gospodov Duh umaknil od vas in nima mesta v vas in hudič ima nad vami vso moč; in to je končno stanje hudobnih.

36 In to vem, ker je Gospod rekel, da ne "prebiva v nesvetih templjih, temveč prebiva v srcu ^bpravičnih; da, in rekel je tudi, da bodo pravični sedli v njegovo kraljestvo, da ne bodo nič več šli ven; njihova oblačila pa bodo postala bela z Jagnjetovo krvjo.

37 In sedaj, moji ljubljene bratje, želim, da bi si to zapomnili in

28a vss reven.
b vss miloščina —
dajati miloščino.

c Mt 15:7–8.

d Mor 7:6–8.

29a vss dobrotljivost.

30a Mt 3:8;

Al 13:13.

31a Rim 13:11–12.

32a 2 Ne 2:21;

Al 12:24; 42:4–6.

33a He 13:38;

NaZ 45:2.

b vss kesanje —
kesati se.

c vss smrt, duhovna;
tema, duhovna.

d Jn 9:4;

NaZ 45:17.

34a Al 40:13–14.

35a 2 Ne 28:19–23.

b 2 Ne 9:9.

36a Moz 2:37;

Al 7:21;

He 4:24.

b vss pravičnost —
pravičen.

da bi za svojo odrešitev "delali s strahom pred Bogom in da ne bi več zanikali Kristusovega prihoda;

38 da se ne boste več "prepirali s Svetim Duhom, ampak da ga boste prejeli in prevzeli Kristusovo ^bime; da boste postali ponižni prav do prahu in "častili Boga, v katerem koli kraju boste, v duhu in v resnici; in da boste živeli v vsakodnevnem "zahvaljevanju za številne milosti in blagoslove, ki vam jih podeli.

39 Da, in prav tako vas opominjam, bratje moji, da boste nenehno "čujoči v molitvi, da vas ne bodo zapeljale hudičeve ^bskušnjave, da vas ne bo premagal, da mu poslednji dan ne boste postali podvrženi; kajti glejte, ne poplača vas z "dobrim.

40 In sedaj, moji ljubljene bratje, bi vas opomnil, da bodite "potrpežljivi in da prenašate vsakovrstne stiske; da ne ^bžalite tistih, ki vas mečejo ven zaradi vaše silne revščine, da ne boste postali grešniki kakor oni;

41 ampak da boste potrpežljivi in tiste stiske prenašali s trdnim upanjem, da si boste nekega dne od vseh svojih stisk odpočili.

35. POGLAVJE

Pridiganje besede pokonča zvi-

jačo Zoramcev. — Izženejo spreobrnjence, ki se potem pridružijo Amonovemu ljudstvu v Jeršonu. — Alma je potrta zaradi človeške hudo-bije. Okrog leta 74 pr. Kr.

SEDAJ se je zgodilo, da sta se, potem ko je Amulek s temi besedami končal, umaknila iz množice in prišla v jeršonsko deželo.

2 Da, in tudi ostali bratje so, potem ko so besedo pridigali Zoramcem, prišli v jeršonsko deželo.

3 In zgodilo se je, da so bili, potem ko se je prevladujoči del Zoramcev posvetoval glede besed, ki so jim bile pridigane, zaradi besede jezni, kajti pokončala je njihovo "zvijačnost; zato besedam niso hoteli prisluhnuti.

4 In razposlali so sporočilo in zbrali vse ljudi iz vse dežele in se z njimi posvetovali glede besed, ki so bile izrečene.

5 Njihovi vladarji in njihovi duhovniki in njihovi učitelji torej niso dovolili, da bi ljudje vedeli glede njihovih želja; zato so skrivoma poizvedeli za mnenje vseh ljudi.

6 In zgodilo se je, da so, potem ko so izvedeli za mnenje vseh ljudi, tiste, ki so bili naklonjeni besedam, ki so jih govorili Alma in njegovi bratje, iz dežele izgnali; in bilo jih je veliko; in tudi ti so prišli v jeršonsko deželo.

37a Flp 2:12.

38a vss prepír.

b Moz 5:8;

Al 5:38.

c vss čast — častiti — izkazati čast.

d Ps 69:31;

NaZ 59:7;

vss zahvala — zahvaljevanje.

39a vss stražiti — stražarji.

b vss skušnjava — skušati.

c Al 30:60.

40a vss potrpežljivost.

b NaZ 31:9.

35 3a vss kvaziduhovništvo.

7 In zgodilo se je, da so jih Alma in njegovi bratje poučevali.

8 Zoramsko ljudstvo se je torej jezilo na Amonovo ljudstvo, ki je bilo v Jeršonu, in glavni vladar Zoramcev, ker je bil zelo hudoben človek, je dal poslati k Amonovemu ljudstvu in od njih želel, naj iz svoje dežele izženejo vse tiste, ki so prišli od njih v njihovo deželo.

9 In izrekel jim je veliko groženj. In Amonovo ljudstvo se torej ni balo njihovih besed; zato jih niso izgnali, ampak so sprejeli vse revne Zoramce, ki so prišli k njim; in "nahranili so jih in jih oblekli in jim dali zemljo za njihovo dediščino; in poskrbeli so zanje glede na njihove potrebe.

10 To je torej Zoramce podžgalo k jezi zoper Amonovo ljudstvo in začeli so se mešati z Lamanci in jih prav tako podžigati k jezi zoper njih.

11 In tako so se Zoramci in Lamanci začeli pripravljati na vojno proti Amonovemu ljudstvu in tudi proti Nefijcem.

12 In tako se je končalo sedemnajsto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

13 In Amonovo ljudstvo je odšlo iz jeršonske dežele in prišlo v meleško deželo in v jeršonski deželi napravilo prostor za nefijske čete, da bi se borile z lamanskimi in zoramskimi četami; in tako se je v osemnajstem letu vladavine

sodnikov začela vojna med Lamanci in Nefijci; in "poročilo o njihovih vojnah bo podano po temle.

14 In Alma in Amon in njuni bratje in tudi oba Almova sinova so se vrnili v zarahemelsko deželo, potem ko so bili orodje v Božjih rokah, da so "veliko Zoramcev privedli h kesanju; in toliko, kolikor jih je bilo privedenih h kesanju, jih je bilo pregnanih iz dežele; ampak za svojo dediščino imajo zemljo v jeršonski deželi in prijeli so za orožje, da bodo branili sebe in svoje žene in otroke in svoja ozemlja.

15 Ker je bil torej Alma potr t zavoljo krivičnosti svojega ljudstva, da, zavoljo vojn in preliivanja krvi in prepirov, ki so jih imeli med seboj; in ker je razglasil besedo oziroma je bil poslan razglašat besedo vsem ljudem v vsakem mestu; in videč, da so ljudje v srcu postajali otopeli in da so postajali "užaljeni zaradi strogosti besede, je bilo njegovo srce silno žalostno.

16 Zato je dal zbrati svoje sinove, da bi vsakemu ločeno dal "nalogo glede tega, kar zadeva pravičnost. In imamo poročilo o njegovih zapovedih, ki jim jih je dal, glede na njegov lasten zapis.

Almrove zapovedi sinu Helamanu.

Obsega 36. in 37. poglavje.

9a Moz 4:26;
vss blaginja.
13a Al 43:3.

14a Al 35:6.
15a vss odpad —
odpadništvo.

16a vss skrbništvo —
skrbnik.

36. POGLAVJE

Alma Helamanu pričuje o svoji spreobrnitvi, potem ko je videl angela. — Trpel je bolečine preklete duše; klical je Jezusovo ime in potem se je rodil v Bogu. — Sladka radost mu je navdala dušo. — Videl je zbere angelov, ki so hvalili Boga. — Veliko spreobrnjenecv je okusilo in videlo, kar je okusil in videl on sam. Okrog leta 74 pr. Kr.

“SIN moj, nastavi uho mojim besedam, kajti zaprisežem ti, da boš, če boš izpolnjeval Božje zapovedi, v deželi uspeval.

2 Želel bi, da bi storil, kakor sem storil sam, da bi pomnil ujetništvo naših očetov, kajti bili so v ^asuženjstvu in nihče jih ni mogel rešiti, razen Abrahamov ^bBog in Izakov Bog in Jakobov Bog; in zagotovo jih je rešil v njihovih stiskah.

3 In sedaj, o moj sin Helaman, glej, v svoji mladosti si in zato od tebe želim, da prisluhneš mojim besedam in se učiš od mene, kajti vem, da bo vsak, kdor bo zaupal v Boga, v svojih ^apreizkušnjah in svojih težavah in svojih stiskah prejel podporo in bo poslednji dan ^bpovzdignjen.

4 In ne bi želel, da misliš, da to ^avem sam od sebe — ne s posvetnim ampak z duhovnim, ne z ^bmesenim umom ampak v Bogu.

5 Sedaj, glej, ti povem, če se jaz ne bi ^arodil v Bogu, tega ^bne bi vedel; Bog pa mi je po ustih svojega svetega angela to razkril, ne ker bi bil jaz osebno ^cvreden;

6 kajti hodil sem naokrog z Mozijevimi sinovi, prizadevajoč si ^auničiti Božjo cerkev; toda glej, Bog nam je na pot poslal svojega svetega angela, da nas je ustavil.

7 In glejte, spregovoril nam je kakor z glasom groma in vsa zemlja je ^atrepetala pod našimi nogami; in vsi smo popadali na zemljo, kajti obšel nas je ^bstrah pred Gospodom.

8 Toda glejte, glas mi je rekel: Vstani! In vstal sem in se postavil pokonci in zagledal angela.

9 In rekel mi je: Četudi si ti sam želiš biti pogubljen, si nič več ne prizadevaj uničiti Božje cerkve.

10 In zgodilo se je, da sem padel na zemljo; in minilo je kake ^atri dni in tri noči, da nisem mogel odpreti ust, niti nisem mogel uporabljati udov.

11 In angel mi je govoril več tega, kar so slišali moji bratje, jaz pa tega nisem slišal; kajti ko sem zaslišal besede — četudi si ti sam želiš biti pogubljen, si nič več ne prizadevaj uničiti Božje cerkve — sta me obšla tako velik strah in osuplost, da nemara ne bi bil pogubljen, da sem padel

36 1a He 5:9–14.

2a Moz 23:23; 24:17–21.

b 2 Mz 3:6;

Al 29:11.

3a Rim 8:28.

b Moz 23:21–22.

4a 1 Kor 2:11;

Al 5:45–46;

vss spoznanje.

b vss mesen.

5a vss roditi — roditi se — roditi se v Bogu.

b Al 26:21–22.

c vss vreden — biti

vreden.

6a Moz 27:10.

7a Moz 27:18.

b vss strah, *strah pred Bogom.*

10a Moz 27:19–23.

na zemljo in nisem slišal ničesar več.

12 Toda trpinčilo me je "večno mučenje, kajti moja duša je bila v mukah najvišje stopnje in trpinčili so jo vsi moji grehi.

13 Da, spomnil sem se vseh svojih grehov in krivičnosti, zavoljo katerih so me "mučile peklenške bolečine; da, videl sem, da sem se upiral svojemu Bogu in da nisem izpolnjeval njegovih svetih zapovedi.

14 Da, in umoril sem veliko njegovih otrok oziroma drugače, vodil sem jih v pogubo; da, in skratka, tako velike so bile moje krivičnosti, da mi je že sama misel, da bi prišel v Božjo navzočnost, dušo trpinčila z neizrekljivo grozo.

15 O, sem pomislil, da "bi bil izgnan in bi umrl tako duhovno kot telesno, da nemara ne bi bil priveden, da bi stal v navzočnosti mojega Boga, da bi se mi sodilo za moja ^bdela.

16 In sedaj, tri dni in tri noči so me trpinčile, in sicer bolečine "preklete duše.

17 In zgodilo se je, da sem se, ko so me tako trpinčile muke, ko me je "mučil spomin na moje številne grehe, glej, prav tako spomnil, da sem slišal očeta ljudem prerokovati glede prihoda nekega Jezusa

Kristusa, Božjega Sina, ki bo plačal odkupnino za grehe sveta.

18 Sedaj, ko se je moj um oklenil te misli, sem v srcu zaklical: O Jezus, ti Božji Sin, usmili se me, ki sem "v breznu bridkosti in me obdajajo večne ^bverige smrti.

19 In sedaj, glejte, ko sem to premišljeval, se nisem več mogel spomniti svojih bolečin; da, nič več me ni "mučil spomin na moje grehe.

20 In o, kakšna "radost in kakšno čudovito luč sem zagledal; da, v duši me je navdala radost, ki je bila tako silna kakor moja bolečina!

21 Da, pravim ti, sin moj, da nič ne bi moglo biti tako ostro in tako bridko, kot so bile moje bolečine. Da, in spet ti pravim, sin moj, da po drugi strani nič ne more biti tako odlično in prijetno, kot je bila moja radost.

22 Da, zdelo se mi je, da vidim, prav kakor je videl naš oče "Lehi, Boga, ki sedi na svojem prestolu, obdanega z neštetimi zbori angelov, ko so peli in hvalili svojega Boga; da, in moja duša je zahrepenela, da bi bila tam.

23 Toda glej, moji udje so spet prejeli "moč in postavil sem se na noge in sem ljudem pričeval, da sem se ^brodil v Bogu.

24 Da, in od takrat sem se prav

12a NaZ 19:11–15.

13a vss krivda.

15a Raz 6:15–17;

Al 12:14.

b Al 41:3;

NaZ 1:9–10.

16a vss prekletstvo.

17a 2 Kor 7:10.

18a Tj. v skrajni skesanosti.

b 2 Ne 9:45; 28:22;

Al 12:11;

Mz 7:26.

19a vss krivda.

20a vss radost.

22a 1 Ne 1:8.

23a Mz 1:10.

b Al 5:14;

vss roditi — roditi

se — roditi se v Bogu.

do sedaj brez prestanka trudil, da bi duše pripeljal h kesanju; da bi jih pripeljal, da bi "okusile silno radost, ki sem jo okusil sam; da bi se prav tako rodile v Bogu in bi jih ^bnavdal Sveti Duh.

25 Da, in sedaj glej, o sin moj, Gospod mi daje silno veliko radost v sadu mojega truda;

26 kajti zaradi ^abesede, ki mi jo je razglasil, glej, se jih je veliko rodilo v Bogu in so okusili, kar sem sam okusil, in so na lastne oči videli, kar sem sam videl; zato o teh stvareh, o katerih sem govoril, vedo, kakor vem sam; in spoznanje, ki ga imam, je od Boga.

27 In podporo sem prejel v preizkušnjah in težavah vsake vrste, da, in v vsakovrstnih stiskah; da, Bog me je rešil iz ječe in iz spon in smrti; da, in zaupam vanj in še me bo ^arešil.

28 In vem, da me bo poslednji dan ^aobudil, da bom prebival z njim v ^bslavi; da, in vekomaj ga bom slavil; kajti naše očete je ^apripeljal iz Egipta in ^aEgipčane je pogoltnil v Rdečem morju; in s svojo močjo jih je vodil v obljubljeno deželo; da, in od časa do časa jih je rešil iz suženjstva in ujetništva.

29 Da, in tudi naše očete je izpeljal iz jeruzalemske dežele; in prav tako jih je od časa do časa s svojo večno močjo reševal iz ^asuženjstva in ujetništva prav do

današnjega dne; in vselej sem v spominu ohranil njihovo ujetništvo; da, in tudi ti bi moral, kakor sem sam storil, njihovo ujetništvo ohranjati v spominu.

30 Toda glej, sin moj, to ni vse; kajti moral bi vedeti, kakor sam vem, da boš, ^ače boš izpolnjeval Božje zapovedi, v deželi uspeval; in moral bi tudi vedeti, da boš, ^ače Božjih zapovedi ne boš izpolnjeval, ločen od njegove navzočnosti. To je torej glede na njegovo besedo.

37. POGLAVJE

Medeninaste plošče in drugi sveti spisi so se ohranili, da bi duše pripeljali v odrešitev. — Jeredovci so bili pokončani zaradi svoje hudobije. — Njihove tajne prisege in zaveze morajo biti zadržane pred ljudmi. — Posvetuj se z Gospodom v vseh svojih dejanjih. — Kakor je liahona vodila Nefijce, tako Kristusova beseda vodi ljudi v večno življenje. Okrog leta 74 pr. Kr.

IN sedaj, moj sin Helaman, ti zapovedujem, da vzameš ^azapise, ki so mi bili ^bzaupani;

2 in zapovedujem ti tudi, da vodiš zapis o tem ljudstvu, kakor sem storil jaz, na Nefijevih ploščah, in vse te stvari, katere sem jaz ohranjaj, ohranjaš svete, prav kakor sem jih ohranjaj jaz;

24a 1 Ne 8:12;
Moz 4:11.
b 2 Ne 32:5;
3 Ne 9:20;
vss Sveti Duh.
26a Al 31:5.

27a Ps 34:18.
28a 3 Ne 15:1.
b vss slava.
c 2 Mz 12:51.
d 2 Mz 14:26–27.
29a Moz 24:17; 27:16;

Al 5:5–6.
30a 2 Ne 1:9–11;
Al 50:19–22.
37 1a Al 45:2–8.
b Moz 28:20.

kajti z "modrim namenom se ohranjajo.

3 In te "medeninaste plošče, ki vsebujejo te gravure, na katerih so zapisi svetih spisov, na katerih je rodoslovje naših prednikov, prav od začetka —

4 glej, naši očetje so prerokovali, naj se ohranjajo in predajajo iz roda v rod in da jih bo Gospodova roka ohranjala in obdržala, dokler ne bodo prišli k vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu, da bodo vedeli za "skrivnosti, ki jih vsebujejo.

5 In sedaj glejte, če se bodo ohranile, morajo ohraniti svoj sijaj; da, in svoj sijaj bodo ohranile; da, in tudi vse plošče, ki vsebujejo stvari, ki so sveto pisanje.

6 Predpostavljaj lahko torej, da je to moja "nespametnost; toda glej, povem ti, da se po ^bmajhnih in preprostih stvareh dogajajo velike stvari in preprosto v številnih primerih zmede modre.

7 In Gospod Bog dela "tako, da uresniči svoje velike in večne namene; in s tem, kar je ^bpreprosto, Gospod zmede modre in izvrši odrešitev številnih duš.

8 In sedaj, doslej je bila v Gospodu modrost, da naj se te stvari ohranijo; kajti glej, "širile so spomin tega ljudstva, da, in številne

prepričale o njihovih zmotnih poteh in jih privedle k spoznanju o njihovem Bogu za odrešitev njihovih duš.

9 Da, povem ti, "če ne bi bilo tega, kar vsebujejo ti zapisi, ki so na teh ploščah, Amon in njegovi bratje ne bi mogli ^bprepričati več tisoč Lamancev o napačnem izročilu njihovih očetov; da, ti zapisi in njihove "besede so jih privedle h kesanju; to je, privedle so jih k spoznanju o Gospodu, njihovem Bogu, in k radosti v Jezusu Kristusu, njihovem Odkupitelju.

10 In kdo ve, morda bodo sredstvo, da bodo privedle več tisoč njih, da, in več tisoč naših trdovratnih bratov, Nefijcev, ki so sedaj trdosrčni v grehu in krivičnostih, k spoznanju o Odkupitelju?

11 Te skrivnosti mi torej še niso v celoti razkrite; zato se jim bom ognil.

12 In zadostuje, če rečem le, da so se ohranile z modrim namenom, namenom, ki ga pozna Bog; kajti "svetuje v modrosti nad vsemi svojimi deli in njegove poti so ravne in njegova smer je ^beno večno kroženje.

13 O pomni, pomni, moj sin Helaman, kako "stroge so Božje zapovedi. In rekel je: ^bČe boste izpolnjevali moje zapovedi, boste

2a En 1:13–18;
MrmB 1:6–11;
Al 37:9–12.

3a 1 Ne 5:10–19;
vss medeninaste
plošče.

4a vss Božje skrivnosti.

6a 1 Kor 2:14.

b 1 Ne 16:28–29;
NaZ 64:33; 123:15–17.

7a Iz 55:8–9.

b 2 Kr 5:1–14.

8a 2 Tim 3:15–17;

Moz 1:3–5.

9a Moz 1:5.

b Al 18:36; 22:12.

c vss evangelij.

12a 2 Ne 9:28;

JakK 4:10.

b 1 Ne 10:19;

Al 7:20.

13a 2 Ne 9:41.

b Al 9:13;

3 Ne 5:22.

v deželi †uspevali — če pa njegovih zapovedi ne boste izpolnjevali, boste ločeni od njegove navzočnosti.

14 In sedaj pomni, sin moj, da ti je Bog †zaupal to, kar je †sveto, kar je ohranjal sveto in tudi kar bo ohranjal in ohranil z †modrim namenom v sebi, da bo prihodnjim rodovom pokazal svojo moč.

15 In sedaj glej, govorim ti po duhu preroštva, da ti bo, če boš kršil Božje zapovedi, glej, to kar je sveto, z Božjo močjo odvzeto in izročeno boš Satanu, da te bo presejal kakor veter pleve.

16 Če pa boš Božje zapovedi izpolnjeval in s tem, kar je sveto, delal glede na to, kakor ti zapoveduje Gospod (kajti h Gospodu se moraš obračati za vse, kar moraš s tem napraviti), glej, ti tega ne more †vzeti nobena zemeljska ali peklena sila, kajti Bog je mogočen, tako da izpolni vse svoje besede.

17 Kajti izpolnil bo vse obljube, ki ti jih bo dal, kajti izpolnil je obljube, ki jih je dal našim očetom.

18 Kajti obljubil jim je, da bo te stvari †ohranil z modrim namenom v sebi, da bi prihodnjim rodovom pokazal svojo moč.

19 In sedaj glejte, en namen je izpolnil, in sicer da se je †več ti-soč Lamancev vrnilo k spoznanju resnice; in v njih je pokazal svojo moč in prav tako bo v njih

še kazal svojo moč †prihodnjim rodovom; zato bodo ohranjene.

20 Zato ti zapovedujem, moj sin Helaman, da marljivo izpolnjuješ vse moje besede in da marljivo izpolnjuješ Božje zapovedi, kakor so zapisane.

21 In sedaj, govoril ti bom glede tistih †štiriindvajsetih plošč, da jih hraniš, da se bodo skrivnosti in dela teme in njihova †tajna dela oziroma tajna dela tistega ljudstva, ki je bilo pokončano, razodela temu ljudstvu; da, vsi njihovi umori in ropanja in njihova plenjenja in vsa njihova hudobija in gnusobe se bodo temu ljudstvu razodele; da, in da boš ohranil ta †tolmača.

22 Kajti glej, Gospod je videl, da je njegovo ljudstvo začelo delovati v temi, da, izvajati skrivne umore in gnusobe; zato je Gospod rekel, da bodo, če se ne bodo pokesali, izbrisani z obličja zemlje.

23 In Gospod je rekel: Svojemu služabniku Gazelemu bom pripravil †kamen, ki bo zasijal v temi, da bo luč, da bom svojemu ljudstvu, ki mi služi, lahko razkril, da jim bom lahko razkril dela njihovih bratov, da, njihova tajna dela, njihova dela teme in njihovo hudobijo in gnusobe.

24 In sedaj, sin moj, ta tolmača sta bila priskrbljena, da bi se izpolnila Božja beseda, ki jo je govoril, rekoč:

13c Moz 1:7;
Al 50:20.

14a NaZ 3:5.
b vss svet (pridevnik).
c 1 Ne 9:3–6.

16a JS – ŽZ 1:59.
18a NaZ 5:9.
19a Al 23:5.
b En 1:13;
Mrm 7:8–10.

21a Etr 1:1–5.
b vss tajne zveze.
c vss urim in tumim.
23a Moz 8:13.

25 Iz teme bom na svetlo ^aprinesel vsa njihova tajna dela in njihove gnusobe; in če se ne bodo pokesali, jih bom ^bizbrisal z obličja zemlje; in vse njihove skrivnosti in gnusobe bom razkril vsakemu narodu, ki bo odslej posedoval deželo.

26 In sedaj, sin moj, vidimo, da se niso pokesali; zato so bili pokončani in doslej se je Božja beseda izpolnila; da, njihove tajne gnusobe so prišle iz teme in so nam bile razkrite.

27 In sedaj, sin moj, ti zapovedujem, da ohraniš vse njihove prisege in njihove zaveze in njihove dogovore glede njihovih tajnih gnusob; da, in vsa njihova ^aznamenja in njihova čudesa boš temu ljudstvu prikri, da jih ne bodo poznali, da ne bi morda tudi oni zapadli v temo in bili pogubljeni.

28 Kajti glej, nad vso to deželo je ^aprekletstvo, da bo vse te delavce teme doletela poguba glede na Božjo moč, ko bodo docela zreli; zato želim, da to ljudstvo ne bi bilo pokončano.

29 Zato temu ljudstvu prikrij te tajne načrte o njihovih ^aprisegah in njihovih zavezah in jim razkrij samo njihovo hudobijo in njihove umore in njihove gnusobe; in poučuj jih, naj se jim takšna hudobija in gnusobe in njihovi umori ^bgnusijo; in poučuj jih tudi, da je bilo to ljudstvo pokončano zaradi

svoje hudobije in gnusob in svojih umorov.

30 Kajti glej, umorili so vse Gospodove preroke, ki so prišli mednje, da bi jim razglasili glede njihovih krivičnosti; in kri tistih, katere so umorili, je klicala h Gospodu, njihovemu Bogu, po maščevanju nad temi, ki so bili njihovi morilci; in tako so Božje sodbe doletele te delavce teme in tajnih zvez.

31 Da, in naj bo dežela na veke vekov prekleta za tiste delavce teme in tajnih zvez prav do propada, razen če se bodo pokesali, preden bodo docela zreli.

32 In sedaj, sin moj, pomni besede, ki sem ti jih govoril; ne zapaj tistih tajnih načrtov temu ljudstvu, temveč jih poučuj večno ^asovraštvo do greha in krivičnosti.

33 ^aPridigaj jim kesanje in vero v Gospoda Jezusa Kristusa; poučuj jih, naj postanejo ponižni in naj bodo ^bkrotki in v srcu ponižni; poučuj jih, naj se vsaki hudičevi ^cskušnjavi zoperstavijo z vero v Gospoda Jezusa Kristusa.

34 Poučuj jih, naj se nikoli ne naveličajo dobrih del, temveč naj bodo krotki in v srcu ponižni; kajti taki se bodo v duši ^aodpočili.

35 O, pomni, sin moj, in se v mladosti uči ^amodrosti; da, v mladosti se nauči izpolnjevati Božje zapovedi.

36 Da, in ^aklič k Bogu za vso

25^a NaZ 88:108–110.

^b Moz 21:26.

27^a He 6:22.

28^a Al 45:16; Etr 2:7–12.

29^a He 6:25.

^b Al 13:12.

32^a 2 Ne 4:31.

33^a vss pridigati.

^b vss krotkost — krotak.

^c vss skušnjava —

skušati.

34^a Ps 37:4–7;

Mt 11:28–30.

35^a vss modrost.

36^a vss molitev.

podporo; da, naj bodo vsa tvoja dejanja v Gospodu in kamor pojdeš, naj bo to v Gospodu; da, naj bodo vse tvoje misli usmerjene h Gospodu, da, naj gre vsa tvoja predanost srca Gospodu za vekomaj.

37 "Posvetuj se z Gospodom v vseh svojih dejanjih in vodil te bo v dobro; da, ko boš ponoči legel, se ulezi v Gospodu, da bo bdel nad teboj, ko boš spal; in ko boš zjutraj vstal, naj ti srce navdaja ^bzahvala Bogu; in če boš to delal, boš poslednji dan povzdignjen.

38 In sedaj, sin moj, imam nekoliko reči glede tega, kar naši očetje imenujejo kroglja oziroma usmerjevalec — oziroma to so naši očetje imenovali "liahona, kar v prevodu pomeni kompas; in pripravil jo je Gospod.

39 In glej, nihče ne more izdelati nekaj po zgledu tako prefinjene izdelave. In glej, pripravljena je bila, da bi našim očetom kazala smer, v kateri naj potujejo v divjini.

40 In zanje je delovala glede na njihovo "vero v Boga; če so torej imeli vero, da so verjeli, da je Bog lahko napravil, da sta tisti kazalki lahko kazali pot, po kateri naj gredo, glej, je bilo storjeno; zato se je iz dneva v dan z Božjo močjo dogajal ta čudež in tudi veliko drugih čudežev.

41 Vendar, ker so se tisti čudeži

dogajali po "majhnih stvareh, jim je to pokazalo čudovita dela. Bili so leni in so pozabili udejanjati svojo vero in marljivost in takrat so tista čudovita dela prenehala in na poti niso napredovali;

42 zato so ostali v divjini oziroma niso potovali v ravni smeri in zaradi svojih prestopkov so trpeli lakoto in žejo.

43 In sedaj, sin moj, bi želel, da bi ti razumel, da te stvari niso zgolj odsev; kajti ko so bili naši očetje leni, da bi naklonili pozornost temu kompasu (te stvari so bile torej posvetne), niso uspevali; prav tako je s tem, kar je duhovno.

44 Kajti glej, tako lahko je prisluhni Kristusovi "besedi, ki ti bo pokazala ravno smer k večni blaženosti, kakor je bilo našim očetom, da bi naklonili pozornost temu kompasu, ki jim je kazal ravno smer v obljubljeni deželo.

45 In sedaj pravim, ali ni v tem simbol? Kajti tako zagotovo kakor je ta usmerjevalec naše očete, ko so sledili njegovi smeri, pripeljal v obljubljeni deželo, nas bo Kristusova beseda, če bomo sledili njeni smeri, popeljala preko te doline žalosti v zdaleč boljše obljubljeni deželo.

46 O sin moj, ne dovoli, da bomo "leni zaradi lahкости ^bpoti; kajti tako je bilo z našimi očeti; kajti tako je bilo zanje pripravljeno, da

37 a JakK 4:10;

NaZ 3:4.

b NaZ 46:32.

38 a 1 Ne 16:10; 18:12;

NaZ 17:1.

40 a 1 Ne 16:28.

41 a Al 37:6–7.

44 a Ps 119:105;

1 Ne 11:25;

He 3:29–30.

46 a 1 Ne 17:40–41.

b Jn 14:5–6;

2 Ne 9:41; 31:17–21;

NaZ 132:22, 25.

bodo, če bodo pogledali, †živel; prav tako je z nami. Pot je pripravljena in če bomo pogledali, bomo živel vekomaj.

47 In sedaj, sin moj, glej, da boš skrbel za te svete stvari, da, glej, da boš gledal k Bogu in živel. Pojdi k temu ljudstvu in razglajšaj besedo in bodi razumen. Sin moj, zbogom.

Almove zapovedi sinu Šiblonu.

Obsega 38. poglavje.

38. POGlavJE

Šiblon so preganjali zavoľjo pravičnosti. — Odrešitev je v Kristusu, ki je življenje in luč sveta. — Brzdajte vse svoje strasti. Okrog leta 74 pr. Kr.

SIN moj, nastavi uho mojim besedam, kajti povem ti, prav kakor sem rekel Helamanu, da boš, če boš izpolnjeval Božje zapovedi, v deželi uspeval, če pa Božjih zapovedi ne boš izpolnjeval, boš ločen od njegove navzočnosti.

2 In sedaj, sin moj, zaupam, da se bom nad teboj zelo radostil zaradi tvoje stanovitnosti in tvoje zvestobe Gospodu; kajti ker si začel v mladosti gledati h Gospodu, svojemu Bogu, prav tako upam,

da boš †še naprej izpolnjeval njegove zapovedi; kajti blagor temu, ki †vztraja do konca.

3 Povem ti, sin moj, da sem se nad teboj že zelo radostil zaradi tvoje zvestobe in tvoje marljivosti in tvoje potrpežljivosti in tvojega velikega potrpljenja med †zoramskim ljudstvom.

4 Kajti vem, da si bil v sponah; da, in vem tudi, da so te zavoľjo besede kamenjali; in vse to si prenašal s †potrpežljivostjo, ker je bil Gospod †s teboj; in sedaj veš, da te je Gospod rešil.

5 In sedaj moj sin, Šiblon, bi želel, da bi pomnil, da boš, če boš †zaupal v Boga, †rešen preizkušenj in †težav in stisk in poslednji dan boš povzdignjen.

6 Sedaj, sin moj, ne želim, da bi mislil, da to vem sam od sebe, temveč je Božji Duh, ki je v meni, tisti, ki mi to razkriva; kajti če se jaz ne bi †rodil v Bogu, tega ne bi poznal.

7 Toda glej, Gospod je v svoji veliki milosti poslal svojega †angela, da mi je razglasil, da moram prenehati z †uničevalskim početjem med njegovim ljudstvom; da, in iz obličja v obličje sem videl angela in z menoj je govoril in njegov glas je bil kakor grom in stresel je vso zemljo.

8 In zgodilo se je, da sem bil tri

46c Jn 11:25;
He 8:15;
3 Ne 15:9.
38 2a Al 63:1–2.
b 2 Ne 31:15–20;
3 Ne 15:9;
27:6, 16–17.

3a Al 31:7.
4a vss potrpežljivost.
b Rim 8:35–39.
5a Al 36:27;
vss zaupanje.
b Mt 11:28–30.
c NaZ 3:8; 121:7–8.

6a Al 36:26;
NaZ 5:16;
vss roditi — roditi se — roditi se v Bogu.
7a Moz 27:11–17.
b Al 26:17–18; 36:6–11.

dni in tri noči v najbridkejši duševni bolečini in tesnobi; in nikoli, dokler nisem zaklical h Gospodu Jezusu Kristusu za milost, nisem prejel "odpuščanja grehov. Toda glej, klical sem k njemu in v duši našel mir.

9 In sedaj, sin moj, to sem ti povedal, da se boš učil modrosti, da se boš od mene naučil, da "ni druge poti oziroma načina, po katerem je človek lahko odrešen, kakor samo v in po Kristusu. Glej, on je življenje in ^bluč sveta. Glej, on je beseda resnice in pravičnosti.

10 In sedaj, kot si začel učiti besedo, bi prav tako želel, da bi še naprej učil; in želel bi, da bi bil v vsem marljiv in zmeren.

11 Glej, da se ne povzdiguješ v ponosu; da, glej, da se ne "bahaš z lastno modrostjo niti z veliko močjo.

12 Uporablaj smelost, gospodovalnosti pa ne; in glej tudi, da brzdaš vse svoje strasti, da te bo navdala ljubezen; glej, da se vzdržiš brezdelja.

13 Ne moli kakor Zoramci, kajti videl si, da molijo, da bi jih ljudje slišali in da bi jih hvalili zavoljo njihove modrosti.

14 Ne reci: O Bog, zahvaljujem se ti, da smo "boljši od naših bratov, temveč raje reci: O Gospod, odpusti mi mojo ^bnevrednost in se v milosti spomni mojih bratov — da, svojo nevrednost vselej priznaj pred Bogom.

15 In naj Gospod blagoslovi tvojo dušo in te poslednji dan sprejme v svoje kraljestvo, da boš sédel v miru. Sedaj pojdi, sin moj, in to ljudstvo poučuj besedo. Bodi razumen. Sin moj, zbogom.

Almrove zapovedi sinu Korian-tonu.

Obsega 39. do 42. poglavje.

39. POGLAVJE

Spolni greh je gnusoba. — Korian-tonovi grehi so Zoramcem preprečevali, da bi prejeli besedo. — Kristusova odkupitev lahko odreši zveste, ki so živeli pred tem. Okrog leta 74 pr. Kr.

IN sedaj, sin moj, ti imam povedati še nekoliko več kot to, kar sem rekel tvojemu bratu; kajti glej, mar nisi opazil stanovitnosti svojega brata, njegove zvestobe in njegove marljivosti v izpolnjevanju Božjih zapovedi? Glej, mar ti ni bil dober zgled?

2 Kajti mojim besedam nisi pri-sluhnil tako pozorno, kot je tvoj brat med "zoramskim ljudstvom. Tole je torej, kar imam proti tebi; še naprej si se bahal s svojo močjo in svojo modrostjo.

3 In to ni vse, sin moj. Počel si to, kar je bilo zame bridko, kajti opustil si služenje in si šel v si-ronsko deželo znotraj lamanskih meja za "vlačugo Izabelo.

8a vss odpuščanje grehov.
9a He 5:9.
b Moz 16:9.

11a vss ponos.
14a Al 31:16.
b Lk 18:10–14.

39 2a Al 38:3.
3a vss poltenost —
polten.

4 Da, številnim je "ukradla srce; ampak to ni izgovor zate, sin moj. Moral bi stremeti k služenju, ki ti je bilo zaupano.

5 Mar ne veš, sin moj, da je "to gnusno v Gospodovih očeh; da, najgnusnejše od vseh grehov, razen prelivanja nedolžne krvi ali zanikanja Svetega Duha?

6 Kajti glej, če "zanikaš Svetega Duha, ko je že imel mesto v tebi, in veš, da si ga zanimal, glej, je to greh, ki je ^bneodpustljiv; in kdor mora zoper Božjo luč in spoznanje, "odpuščanja ne dobi lahko; da, povem ti, sin moj, da odpuščanja ne dobi lahko.

7 In sedaj, sin moj, bi jaz želel od Boga, da ti ne bi bil "kriv tako velikega zločina. Ne bi omenjal tvojih zločinov, da bi te v duši mučil, če ne bi bilo za tvoje dobro.

8 Toda glej, svojih zločinov ne moreš skriti pred Bogom; in če se ne boš pokesal, bodo poslednji dan pričevali zoper tebe.

9 Torej, sin moj, želel bi, da se pokesaš in opustiš svoje grehe in ne slediš več "poželenju svojih oči, temveč čez vse to ^bnapraviš križ; kajti če tega ne storiš, nikakor ne moreš podedovati Božjega kraljestva. O pomni in to sprejmi in čez to napravi križ.

10 In zapovedujem ti, da se

obvežeš, da se boš glede svojih podvigov posvetoval s svojima starejšima bratoma; kajti glej, v svoji mladosti si in potrebna ti je skrb tvojih bratov. In prisluhni njenemu nasvetu.

11 Ne dopusti, da bi te zapeljale kakršne koli puhlosti ali neumnosti; ne dopusti hudiču, da bi tvoje srce spet odpeljal za hudobnimi vlačugami. Glej, o sin moj, kako veliko krivičnost si priklical nad "Zoramce; kajti ko so videli tvoje ^bobnašanje, niso hoteli verjeti mojim besedam.

12 In sedaj mi Gospodov Duh govori: "Zapovej svojim otrokom, naj delajo dobro, da ne bodo src številnih ljudi odvedli v pogubo; zato ti zapovedujem, sin moj, v strahu pred Bogom, da se vzdržiš svojih krivičnosti;

13 da se obračaš h Gospodu z vso odločnostjo, umom in močjo; da ne boš več zavajal src, da bi delali húdo; temveč se raje vrni k njim in "priznaj svoje napake in krivico, ki si jo storil.

14 Ne "išči bogastva ne puhlosti tega sveta; kajti glej, ne moreš jih nesti s seboj.

15 In sedaj, sin moj, bi ti nekoliko govoril glede Kristusovega prihoda. Glej, povem ti, da je on tisti, ki bo zagotovo prišel odvzet grehe sveta; da, svojemu ljudstvu

4a Prg 7:6–27.

5a vss spolna nemoralnost.

6a NaZ 76:35–36.

b vss neodpustljiv greh.

c NaZ 64:10; vss odpustiti.

7a vss krivda.

9a vss mesen.

b 3 Ne 12:30.

11a Al 35:2–14.

b Rim 2:21–23; 14:13;

Al 4:11.

12a vss Božje zapovedi;

učitelj — učiti.

13a Moz 27:34–35.

14a Mt 6:25–34;

JakK 2:18–19;

NaZ 6:6–7; 68:31–32.

prihaja razglasit vesele novice o odrešitvi.

16 In sedaj, sin moj, to je bilo služenje, h kateremu si bil poklican, da temu ljudstvu razglašáš te vesele novice, da bi pripravil njihov um; oziroma drugače, da bi k njim lahko prišla odrešitev, da bi svoje ^aotroke v srcu pripravili, da bi besedo slišali v času njegovega prihoda.

17 In sedaj te bom glede tega nekoliko pomiril. Glej, čudiš se, zakaj bi to moralo biti razodeto toliko vnaprej. Glej, pravim ti, mar ni za Boga duša v tem času prav tako dragocena, kakor bo duša v času njegovega prihoda?

18 Mar ni potrebno, da bi se načrt odkupitve razkril temu ljudstvu kakor tudi njihovim otrokom?

19 Mar ni Gospodu v tem času enako lahko poslati svojega angela, da tiste vesele novice razglasi tako nam kot našim otrokom, oziroma kot v času po njegovem prihodu?

40. POGlavJE

Kristus uresniči vstajenje vseh ljudi. — Pravični mrtvi gredo v raj, hudobni pa v najzunanjejšo temo, kjer čakajo na dan svojega vstajenja. — V vstajenju se bo vse povrnilo v svojo pravo in popolno obliko. Okrog leta 74 pr. Kr.

SEDAJ, sin moj, nekoliko več je še, o čemer bi ti želel spregovoriti, kajti opažam, da te v mislih skrbi glede vstajenja mrtvih.

2 Glej, povem ti, da vstajenja ni — oziroma, bi rekel, drugače rečeno, da si to umrljivo ne nadene ^anesmrtnosti, ta propadljivost ne ^bnadene nepropadljivosti — kakor ^cšele po Kristusovem prihodu.

3 Glej, on uresniči ^avstajenje mrtvih. Toda glej, sin moj, vstajenja še ni. Sedaj ti razkrijem skrivnost; vendar je veliko ^bskrivnosti, ki so ^cprikrite, ki jih ne pozna nihče kakor sam Bog. Pokažem pa ti nekaj, za kar sem marljivo spraševal Boga, da bi vedel — to je glede vstajenja.

4 Glej, določen je čas, ko bodo vsi ^avstali od mrtvih. Kdaj torej pride ta čas, ne ve nihče; toda Bog pozna čas, ki je določen.

5 Sedaj, ali bo to enkrat oziroma ^adrugič oziroma tretjič, da bodo ljudje vstali od mrtvih, ni pomembno; kajti Bog ^bve za vse to; in zadostuje mi, da vem, da bo tako — da je čas določen, ko bodo vsi vstali od mrtvih.

6 Biti mora torej razmik med časom smrti in časom vstajenja.

7 In vprašal bi torej, kaj se zgodi s človeškimi ^adušami od tega časa smrti do časa, določenega za vstajenje?

8 Ali je torej določenih več časov

16a vss družina, starševske odgovornosti.
40 2a Moz 16:10–13; vss nesmrtnost — nesmrten.
b 1 Kor 15:53–54.

c 1 Kor 15:20.
3a vss vstajenje.
b vss Božje skrivnosti.
c NaZ 25:4; 124:41.
4a Jn 5:28–29.
5a Moz 26:24–25;

NaZ 43:18; 76:85.
b vss Bog — Božja trojica.
7a Al 40:21;
NaZ 138;
vss duša.

kakor samo eden, da bodo ljudje vstali, ni pomembno; kajti vsi ne umrejo naenkrat in to ni pomembno; pri Bogu je vse kakor en dan in čas si odmerjajo samo ljudje.

9 Zato je ljudem določen čas, ko bodo vstali od mrtvih; in med časom smrti in vstajenja je razmik. In sedaj, glede tega časovnega razmika, kaj se zgodi s človeškimi dušami, je tisto, o čemer sem marljivo spraševal Gospoda, da bi vedel; in to je tisto, kar vem.

10 In ko pride čas, ko bodo vsi vstali, takrat bodo vedeli, da Bog pozna vse "čase, ki so določeni človeku.

11 Torej glede stanja duše med "smrtjo in vstajenjem — glej, angel mi je razkril, da so duhovi vseh ljudi, brž ko zapustijo to umrljivo telo, da, duhovi vseh ljudi, naj so dobri ali zli, vzeti ^bdomov k tistemu Bogu, ki jim je dal življenje.

12 In potem se bo zgodilo, da bodo duhovi tistih, ki so pravični, sprejeti v stanje "sreče, ki se imenuje ^braj, stanje "počitka, stanje "miru, kjer bodo počivali od vseh svojih težav in od vseh skrbi in potrnosti.

13 In takrat se bo zgodilo, da bodo duhovi hudobnih, da, ki so

zlobni — kajti glej, nimajo ne delčka niti dela Gospodovega Duha; kajti glej, raje so izbirali hudobna dela kot dobra; zato je vanje prišel hudičev duh in začel posedovati njihovo hišo — in ti bodo izvrženi v "najzunanjejšo temo; tam bo ^bjok in stok in škripanje z zobmi in to zaradi njihove lastne krivičnosti, ker so bili ujetniki hudičeve volje.

14 To je torej stanje duš "hudobnih, da, v temi in v stanju strašnega, ^bgroznega čakanja na ognjevito togoto Božjega srda nad njimi; tako ostanejo v tem "stanju, prav kakor pravični v raju, do časa svojega vstajenja.

15 Sedaj, nekaj jih je, ki so razumeli, da je to stanje sreče in to stanje bede v duši pred vstajenjem prvo vstajenje. Da, priznam, da bi ga lahko imenovali vstajenje, povzdigovanje duha oziroma duše in njihovo zapisanost sreči oziroma bedi glede na besede, ki so bile izrečene.

16 In glej, spet je bilo rečeno, da je "prvo ^bvstajenje, vstajenje vseh tistih, ki so bili oziroma ki so oziroma ki bodo vse do Kristusovega vstajenja od mrtvih.

17 Sedaj, ne predpostavljamo, da je to prvo vstajenje, o katerem se tako govori, lahko vstajenje duš in njihova "zapisanost sreči

10a Apd 17:26.

11a Lk 16:22–26;

1 Pt 3:18–19; 4:6;

NaZ 76:71–74; 138.

b Prd 12:7;

2 Ne 9:38.

12a vss radost.

b vss raj.

c vss počitek —

odpočiti se.

d NaZ 45:46;

vss mir.

13a vss pekel.

b Mt 8:12;

Moz 16:2.

14a NaZ 138:20.

b JakK 6:13;

Mz 7:1.

c Al 34:34.

16a JakK 4:11;

Moz 15:21–23.

b vss vstajenje.

17a NaZ 76:17, 32, 50–51.

oziroma bedi. Ne moreš predpostavljati, da je to tisto, kar pomeni.

18 Glej, povem ti, ne; temveč to pomeni ponovno združitev duše s telesom tistih od Adamovih dni do Kristusovega "vstajenja.

19 Sedaj, če se bodo duše in telesa tistih, o katerih je bilo govora, vse združile naenkrat, hudobnih kakor pravičnih, tega ne pravim; naj zadostuje, da pravim, da bodo vsi vstali; oziroma drugače rečeno, do njihovega vstajenja bo prišlo "pred vstajenjem tistih, ki bodo umrli po Kristusovem vstajenju.

20 Sedaj, sin moj, ne pravim, da bo do njihovega vstajenja prišlo ob Kristusovem vstajenju; toda glej, to ti dam kot svoje mnenje, da se bodo duše in telesa pravičnih združili ob Kristusovem vstajenju in njegovem "vnebohodu.

21 Če pa bo ob njegovem vstajenju ali po njem, ne pravim; toliko pa pravim, da je med smrtjo in vstajenjem telesa "razmik in stanje duše v "sreči oziroma v "bedi do časa, ki ga je Bog določil, da bodo mrtvi vstali in bodo doživeli združitev tako duše kot telesa in bodo "privedeni, da bodo stali pred Bogom in jim bo sojeno po njihovih delih.

22 Da, to uresniči obnovo tistih stvari, o čemer so govorila usta prerokov.

23 "Duša se bo ^bpovrnila k "telesu in telo k duši; da, in vsi udje in sklepi se bodo povrnili k svojemu telesu; da, niti las z glave se ne bo izgubil, pač pa se bo vse povrnilo v svojo pravo in popolno obliko.

24 In sedaj, sin moj, to je obnova, o kateri so "govorila usta prerokov —

25 in takrat bodo pravični zasijali v Božjem kraljestvu.

26 Toda glej, nad hudobne pride strašna "smrt; kajti umrejo, kar zadeva stvari pravičnosti; kajti nečisti so in nič ^bnečistega ne more podedovati Božjega kraljestva; temveč so izgnani in zapisani, da bodo jedli sadove svojega truda oziroma svojega dela, ki je bilo hudobno; in pijejo ostanke grenke čaše.

41. POGLAVJE

V vstajenju ljudje vstanejo v stanje neskončne sreče ali neskončne bede. — Hudobija nikoli ni bila sreča. — Meseni ljudje so brez Boga v svetu. — Z obnovo vsak spet prejme značilnosti in lastnosti, ki jih je pridobil v tem življenju. Okrog leta 74 pr. Kr.

IN sedaj, sin moj, imam nekoliko reči glede obnove, o kateri je bilo govora; kajti glej, nekateri so "popačili svete spise in so zaradi tega

18a Mt 27:52–53.

19a Moz 15:26.

20a vss vnebohod.

21a Lk 23:39–43.

b vss raj.

c vss pekel.

d Al 42:23.

23a Tj. duh. NaZ 88:15–17;

vss duša.

b 2 Ne 9:12–13;

Al 11:40–45.

c vss telo.

24a Iz 26:19.

26a 1 Ne 15:33;

Al 12:16.

b Al 11:37.

41 1a 2 Pt 1:20; 3:16;

Al 13:20.

močno ^bskrenili. In opažam, da si tudi ti v mislih zaskrbljen glede tega. Toda glej, pojasnil ti bom.

2 Povem ti, sin moj, da je načrt obnove nujno potreben glede na Božjo pravico; kajti nujno potrebno je, da je vse obnovljeno glede na svoj pravi red. Glej, nujno potrebno in pravično je, glede na Kristusovo moč in vstajenje, da je človekova duša obnovljena k telesu in da je vsak ^adel telesa obnovljen.

3 In glede na Božjo ^apravico je nujno potrebno, da se ljudem ^bsodi po njihovih ^cdelih; in če so bila njihova dela v tem življenju dobra in če so bile želje njihovega srca dobre, naj se jim poslednji dan ^dpovrne to, kar je dobro.

4 In če so njihova dela hudobna, jim bodo ^apovrnjena za húdo. Zato bo vse obnovljeno glede na svoj pravi red, vse k svoji naravni obliki — ^bumrljivost bo vstala v nesmrtnost, ^cpropadljivost v nepropadljivost — vstalo v ^aneskončno srečo v dediščino Božjega kraljestva oziroma v neskončno bedo v dediščino hudičevega kraljestva, eden na eni strani, drugi na drugi —

5 eden vstane v srečo glede na svoje želje po sreči oziroma v dobro glede na svoje želje po

dobrem; in drugi v húdo glede na svoje želje po húdem; kajti ker je ves dan želel delati húdo, bo prav tako prejel svoje plačilo húdega, ko pride noč.

6 Po drugi strani pa je tako. Če se je pokesal svojih grehov in želel pravičnost do konca svojih dni, bo celo tako poplačan s pravičnostjo.

7 ^aTo so tisti, ki jih Gospod odkupi; da, to so tisti, ki so izvzeti, ki so rešeni tiste neskončne temne noči; in tako stojijo oziroma padejo; kajti glej, ^bsami sebi so sodniki, bodisi da delajo dobro bodisi húdo.

8 Božje odredbe so torej ^anespremenljive; zato je pot pripravljena, da bo, kdor bo hotel, hodil po njej in bo odrešen.

9 In sedaj glej, sin moj, ^aene same žalitve ne tvegaj več zoper svojega Boga v tistih točkah nauka, v katerih si doslej tvegaj, da si grešil.

10 Ne predpostavljaj, ker je bilo govora glede obnove, da se boš od greha povrnil k sreči. Glej, povem ti, ^ahudobija nikoli ni bila sreča.

11 In sedaj, sin moj, vsi ljudje, ki so v ^anaravnem stanju oziroma bi rekel v ^bmesenem stanju, so v breznu bridkosti in v sponah

1b vss odpad — odpadništvo.

2a Al 40:23.

3a vss pravica.

b vss odgovornost — odgovoren; sodba — soditi.

c vss dela.

d He 14:31.

4a Al 42:28.

b 2 Ne 9:12–13;

NaZ 138:17;

vss vstajenje.

c 1 Kor 15:51–55.

d vss večno življenje.

7a NaZ 76:50–70.

b 2 Ne 2:26; Al 42:27;

He 14:30;

vss svobodna volja.

8a NaZ 1:38.

9a NaZ 42:23–28.

10a Ps 32:10;

Iz 57:20–21;

He 13:38.

11a Moz 3:19;

vss naravni človek.

b vss mesen.

krivičnosti; so 'brez Boga v svetu in delujejo v nasprotju z Božjo naravo; zato so v stanju, ki je v nasprotju z naravo sreče.

12 In sedaj glej, ali beseda obnova pomeni to, da nekaj vzameš iz naravnega stanja in to postaviš v nenaravno stanje oziroma da to postaviš v stanje, ki je v nasprotju z naravo tega?

13 O, sin moj, to ni tako; temveč beseda obnova pomeni to, da se húdo spet povrne za húdo oziroma meseno za meseno oziroma hudičevsko za hudičevsko — dobro za to, kar je dobro; pravično za to, kar je pravično; pravica za to, kar je pravica; milost za to, kar je milost.

14 Zato, sin moj, glej, da boš milosten s svojimi brati; ravnaj "pošteno, ^bsodi pravično in nenehno delaj 'dobro; in če boš vse to delal, potem boš prejel svoje plačilo; da, spet ti bo povrnjena ^dmilost; spet ti bo povrnjena pravica; spet ti bo povrnjeno pravično sojenje; in spet boš poplačan z dobrim.

15 Kajti to, kar daješ od sebe, se ti bo spet povrnilo in bo obnovljeno; zato beseda obnova grešnika obsoja v večji meri in ga nikakor ne opravičuje.

42. POGLAVJE

Zemeljsko življenje je čas preizkušnje, ki človeku omogoča, da se

pokesa in služi Bogu. — Padec je vsemu človeštvu prinesel telesno in duhovno smrt. — Odkupitev pride s kesanjem. — Bog sam plača odkupnino za grehe sveta. — Milost je za tiste, ki se pokesajo. — Vsi drugi so podvrženi Božji pravici. — Milost pride zaradi odkupne daritve. — Samo resnično spokorjeni so odrešeni. Okrog leta 74 pr. Kr.

IN sedaj, sin moj, opažam, da je še nekoliko več, kar te skrbi v mislih, česar ne moreš razumeti — kar je glede Božje "pravice v zvezi s kaznovanjem grešnika, kajti skušáš predpostavljati, da je nepravilno, da bi bil grešnik zapisan stanju bede.

2 Sedaj glej, sin moj, ti bom to pojasnil. Kajti glej, potem ko je Gospod Bog iz "edenskega vrta ^bposlal naša prva starša, da bosta obdelovala zemljo, iz katere sta bila vzeta — da, je človeka izgnal in na vzhodni strani edenskega vrta postavil ^ckerube in ognjeni meč, ki se je obračal na vse strani, da je varoval ^ddrevo življenja —

3 sedaj vidimo, da je človek postal kakor Bog, prepoznavajoč dobro in zlo; in da ne bi iztegnil roke in vzel in jedel tudi z drevesa življenja in živel vekomaj, je Gospod Bog postavil kerube in ognjeni meč, da ne bi jedel od sadu —

4 in tako vidimo, da je bil človeku dan čas, da se pokesa, da,

11 c Ef 2:12.

14a vss poštenje — pošten.

b Jn 7:24;

NaZ 11:12.

c NaZ 6:13; 58:27–28.

d vss milost — milosten.

42 1a 2 Ne 26:7;

Moz 15:26–27;

vss pravica.

2a vss Eden.

b 1 Mz 3:23–24;

Mz 4:28–31.

c vss kerubi.

d 1 Mz 2:9.

čas "preizkušnje, čas, da se pokesa in služi Bogu.

5 Kajti glej, če bi Adam nemudoma iztegnil roko in jedel z drevesa življenja, bi za vekomaj živel, glede na Božjo besedo, ne da bi imel čas za kesanje; da, in prav tako bi bila Božja beseda neveljavna in veliki načrt odrešitve bi se izjalovil.

6 Toda glej, človeku je bilo določeno "umreti — ker sta bila torej ločena od drevesa življenja, sta morala biti izbrisana z obličja zemlje — in človek je postal za vekomaj izgubljen, da, postala sta ^bpadla človeka.

7 In sedaj, s tem vidiš, da sta bila naša prva starša tako telesno kot duhovno "ločena od Gospodove navzočnosti; in tako vidimo, da sta postala podvržena slediti svoji lastni ^bvolji.

8 Sedaj glej, ni bilo dobro, da bi bil človek rešen iz te telesne smrti, kajti to bi uničilo veliki "načrt sreče.

9 Ker torej duša ne more nikoli umreti in je "padec vsemu človeštvu prinesel tako duhovno kakor telesno smrt, to je, da so bili ločeni od Gospodove navzočnosti, je bilo dobro, da je bilo človeštvo rešeno iz te duhovne smrti.

10 Ker so torej po "naravi postali

^bmeseni, polteni in hudičevski, je to stanje "preizkušnje postalo stanje njune priprave; postalo je pripravljalno stanje.

11 In sedaj pomni, sin moj, če ne bi bilo načrta odkupitve (če ga odmisli), bi bile njihove duše, brž ko bi umrli, "nesrečne, ker bi bili ločeni od Gospodove navzočnosti.

12 In sedaj, ni bilo načina za rešitev ljudi iz tega padlega stanja, ki si ga je človek nakopal zaradi svoje neposlušnosti;

13 zato se glede na pravico "načrt odkupitve ne bi mogel uresničiti kakor samo pod pogojem, da se bodo ljudje ^bpokesali v tem stanju preizkušnje, da, v tem pripravljalnem stanju; kajti če teh pogojev ne bi bilo, milost ne bi imela učinka, razen če bi uničila delo pravice. Dela pravice torej ni bilo moč uničiti; če bi bilo tako, bi Bog "prenehal biti Bog.

14 In tako vidimo, da je bilo vse človeštvo "padlo in bili so v primežu ^bpravice; da, Božje pravice, ki jih je za vekomaj zapisala, da bodo ločeni od njegove navzočnosti.

15 In sedaj, načrta milosti ne bi bilo moč uresničiti, če odkupna daritev ne bi bila izvršena; zato je Bog sam "plačal odkupnino za

4a Al 34:32–33.

6a vss smrt, telesna.

b Moz 16:3–5;

vss padec Adama in Eve.

7a 2 Ne 2:5; 9:6; He 14:16;

vss smrt, duhovna.

b vss svobodna volja.

8a Al 34:9; Mz 6:62.

9a vss padec Adama in Eve.

10a vss naravni človek.

b vss mesen.

c vss umrljivost — umrljiv.

11a 2 Ne 9:7–9.

13a vss načrt odkupitve.

b vss kesanje —

kesati se.

c 2 Ne 2:13–14.

14a Al 22:13–14.

b 2 Ne 2:5.

15a 2 Ne 9:7–10;

Moz 16:7–8;

vss odkupna

daritev — plačati

odkupnino.

grehe sveta, da bi uresničil načrt ^bmilosti, da bi bilo ugodeno zahtevam ^cpravice, da bi bil Bog ^apopoln, pravičen Bog in tudi milosten Bog.

16 Sedaj, ljudje se ne bi mogli kesati, če ne bi bilo kazni, ki je prav tako ^avečna, kakor mora biti življenje duše, pripisane v nasprotju z načrtom sreče, ki je prav tako večer kakor življenje duše.

17 Sedaj, kako naj bi se človek pokesal, če ne bi ^agrešil? Kako bi grešil, če ne bi bilo ^bpostave? Kako bi bila postava, če ne bi bilo kazni?

18 Sedaj, kazen je bila pripisana in dana pravična postava, ki je človeku prinesla očitek ^avesti.

19 Sedaj, če postava ne bi bila dana — če človek ^amori, naj umre — mar bi se bal, da bo umrl, če bo moril?

20 In tudi, če ne bi bila dana postava zoper greh, ljudi ne bi bilo strah grešiti.

21 In če postava ^ane bi bila dana, kaj bi lahko naredila pravica, če bi ljudje grešili, ali pa milost, kajti nad tem bitjem ne bi imeli pravice?

22 Postava pa je dana in pripisana je kazen in dano ^akesanje; kesanje, ki zahteva milost; sicer

pravica zahteva to bitje in izvrši postavo in postava izreče kazen; če ne bi bilo tako, bi bila dela pravice uničena in Bog bi prenehal biti Bog.

23 Bog pa ne preneha biti Bog in ^amilost zahteva spokorjenega in milost pride zaradi ^bodkupne daritve; in odkupna daritev uresniči ^cvstajenje mrtvih; in vstajenje mrtvih pripelje ljudi ^anazaj v Božjo navzočnost; in tako se vrnejo v njegovo navzočnost, da jim bo ^csojeno po njihovih delih glede na postavo in pravico.

24 Kajti glej, pravica izvaja vse njegove zahteve in tudi milost zahteva vse, kar je njeno; in tako ni nihče, kakor samo resnično spokorjeni, odrešen.

25 Kaj mar predpostavljáš, da lahko milost oropa ^apravico? Povem ti, ne; niti malo ne. Če bi bilo tako, bi Bog prenehal biti Bog.

26 In tako Bog uresniči svoje velike in večne ^anamene, ki so bili pripravljani ^bod osnovanja sveta. In tako pride do odreditve in odkupitve ljudi in tudi do njihove pogube in bede.

27 Zato, o sin moj, ^akdor bo prišel, lahko pride in bo zastonj deležen vodá življenja; in kdor ne bo prišel, tisti ni primoran priti;

15 *b* vss milost — milosten.

c vss pravica.

d 3 Ne 12:48.

16 *a* NaZ 19:10–12.

17 *a* vss greh.

b Rim 4:15.

18 *a* vss vest.

19 *a* vss umor — umoriti.

21 *a* 2 Ne 9:25–26;

Moz 3:11.

22 *a* vss kesanje — kesati se.

23 *a* vss milost — milosten.

b vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

c 2 Ne 2:8; 9:4;

Al 7:12; 11:41–45;

12:24–25;

He 14:15–18;

Mrm 9:13.

d Al 40:21–24.

e vss poslednja sodba.

25 *a* vss pravica.

26 *a* 2 Ne 2:14–30;

Mz 1:39.

b Al 13:3;

3 Ne 1:14.

27 *a* Al 5:34; He 14:30;

vss svobodna volja.

poslednji dan pa mu bo ^bpovrnjeno po njegovih ^cdelih.

28 Če je želel delati ^ahúdo in se v svojih dneh ni pokesal, glej, mu bo storjeno húdo glede na Božjo obnovo.

29 In sedaj, sin moj, želim, da ne bi dovolil, da bi te to še skrbelo, dovoli pa samo svojim grehom, da te bodo skrbeli s takšno skrbjo, ki te bo pripravila do kesanja.

30 O sin moj, želim, da ne bi nič več zanikal Božje pravice. Ne prizadevaj si niti najmanj opravičevati za svoje grehe, tako da zanikaš Božjo pravico, temveč dopusti, do bodo Božja pravica in njegova milost in njegovo veliko potrpljenje dodobra zavladali v tvojem srcu; in naj te to ukloni do prahu v ^aponižnosti.

31 In sedaj, o sin moj, Bog te je poklical, da temu ljudstvu pridigaš besedo. In sedaj, sin moj, pojdi svojo pot, besedo razglašaj z resnico in treznostjo, da boš lahko duše pripeljal h kesanju, da jih bo veliki načrt milosti zahteval nazaj. In naj te Bog usliši, in sicer glede na moje besede. Amen.

43. POGlavJE

Alma in njegovi sinovi pridigajo besedo. — Zoramci in drugi nefijski odpadniki postanejo Lamanci. — Lamanci gredo v vojno proti Nefijcem. — Moroni Nefijce oboroži z zaščitnim oklepom. — Gospod

Almu razkrije lamansko taktiko. — Nefijci branijo svoj dom, svoboščine, družine in vero. — Moronijeve in Lehijeve čete obkolijo Lamance. Okrog leta 74 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da so Almovi sinovi šli med ljudi, da bi jim razglašali besedo. In Alma sam prav tako ni mogel mirovati in je prav tako odšel.

2 Glede njihovega pridiganja torej ne bomo rekli nič več, kakor to da so pridigali besedo in resnico glede na duha preroštva in razodetja; in pridigali so glede na ^asveti Božji red, po katerem so bili poklicani.

3 In sedaj se vračam k poročilu o vojnah med Nefijci in Lamanci v osemnajstem letu vladavine sodnikov.

4 Kajti glejte, zgodilo se je, da so ^aZoramci postali Lamanci; zato je na začetku osemnajstega leta nefijsko ljudstvo videlo, da nadnje prihajajo Lamanci; zato so se pripravili na vojno; da, v jeršonski deželi so zbrali svoje čete.

5 In zgodilo se je, da so prišli Lamanci s svojimi tisočeri; in prišli so v antionumsko deželo, ki je zoramska dežela; in človek, ki se je imenoval Zerahemna, je bil njihov vodja.

6 In sedaj, ker so bili Amalekijci bolj nagnjeni k hudobiji in umorom, kot so bili Lamanci sami po sebi, je zato Zerahemna

27b Al 41:15.
c Iz 59:18;
Raz 20:12.

28a Al 41:2–5.
30a vss ponižnost —
ponižen.

43 2a vss Melkizedekovo
duhovništvo.
4a Al 35:2–14; 52:33.

določil vrhovne poveljnike nad Lamanci in vsi so bili Amalekijci in Zoramci.

7 To je torej storil, da bi ohranil njihovo sovraštvo do Nefijcev, da bi jih pripravil, da bi pokorno izvršili njegove načrte.

8 Kajti glejte, njegovi načrti so bili, da bi Lamance podžigal k jezi zoper Nefijce; to je storil, da bi se polastil velike moči nad njimi in da bi si moč pridobil tudi nad Nefijci, tako da bi jih zaslužnil.

9 In načrt Nefijcev je torej bil, da bodo zaščitili svoje ozemlje in svoje hiše in svoje ^ažene in svoje otroke, da jih bodo lahko obvarovali pred rokami svojih sovražnikov; in tudi da bodo ohranili svoje pravice in svoje privilegije, da, in tudi svojo ^bsvobodo, da bodo Boga lahko častili glede na svoje želje.

10 Kajti vedeli so, da bodo vsakogar, ki bo padel v roke Lamancev, kdor bo ^ačastil Boga v ^bduhu in v resnici, pravega in živega Boga, Lamanci pokončali.

11 Da, in vedeli so tudi za skrajno sovraštvo Lamancev do njihovih ^abratov, ki so bili anti-nefi-lehijsko ljudstvo, ki so se imenovali Amonovo ljudstvo — in niso hoteli prijeti za orožje, da, sklenili so zavezo in niso je hoteli prelomiti — če bi torej padli v roke Lamancev, bi bili pokončani.

12 In Nefijci niso dopustili, da bi jih pokončali; zato so jim dali deželo za njihovo dediščino.

13 In Amonovo ljudstvo je Nefijcem dalo velik del svojega imetja za vzdrževanje njihovih čet; in tako so bili Nefijci primorani, da se sami zoperstavijo Lamancem, ki so jih sestavljali Laman in Lemuel in Izmaelovi sinovi in vsi tisti, ki so odpadli od Nefijcev, ki so bili Amalekijci in Zoramci in ^apotomci Noetovih duhovnikov.

14 Tisti potomci torej so bili skoraj tako številni, kakor so bili Nefijci; in tako so se bili Nefijci primorani boriti s svojimi brati prav do prelivanja krvi.

15 In zgodilo se je, ker so se lamanske čete zbrale v antionumski deželi, glejte, so bile nefijske čete pripravljene, da se z njimi spopadejo v jeršonski deželi.

16 Sedaj, nefijski vodja oziroma mož, ki je bil imenovan za vrhovnega poveljnika nad Nefijci — vrhovni poveljnik je torej prevzel poveljstvo vseh nefijskih čet — in ime mu je bilo Moroni;

17 in Moroni je prevzel vse poveljstvo in vodenje njihovih vojn. In star je bil samo petindvajset let, ko je bil imenovan za vrhovnega poveljnika nefijskih čet.

18 In zgodilo se je, da se je z Lamanci srečal v jeršonskih mejah in njegovi ljudje so bili oboroženi z meči in z zakrivljenimi sabljami in z vsakovrstnim bojnim orožjem.

19 In ko so lamanske čete videle, da je Nefijevo ljudstvo, oziroma tisti Moroni, svoje ljudi opremilo

9a Al 44:5; 46:12.
b vss svoboda —
svoboden.

10a vss čast — častiti —
izkazati čast.
b Jn 4:23–24.

11a Al 24:1–3, 5, 20; 25:1,
13; 27:2, 21–26.
13a Al 25:4.

z naprsnimi oklepi in s ščitniki za roke, da, in tudi s ščitniki za zaščito glave in oblečeni so bili tudi v debela oblačila —

20 Zerahemnova vojska torej ni bila opremljena z nobeno takšno stvarjo; imeli so samo svoje meče in svoje zakrivljene sablje, svoje loke in svoje puščice, svoje kamne in svoje prače; in bili so "goli, razen kože, ki so jo imeli opasano okrog ledij; da, vsi so bili goli, razen Zoramcev in Amalekijcev;

21 toda niso bili oboroženi z naprsnimi oklepi niti s ščiti, zato so se strašno bali nefijskih čet zaradi njihove oprave navkljub njihovem številu, saj jih je bilo veliko več kot Nefijcev.

22 Glejte, sedaj se je zgodilo, da si niso drznili priti nad Nefijce v jeršonskih mejah; zato so odšli iz antionumske dežele v divjino in se odpravili na pot naokrog po divjini, proč, ob izviru reke Sidon, da bi prišli v mantijsko deželo in deželo zavzeli; kajti niso predpostavljali, da bodo Moronijeve čete vedele, kam so odšli.

23 Toda zgodilo se je, brž ko so odšli v divjino, je Moroni v divjino poslal izvidnike, da bi opazovali njihov tabor; in Moroni je, ker je tudi vedel za Almove preokbe, k njemu poslal določene može in od njega želel, naj Gospoda vpraša, "kam naj gredo nefijske čete, da se bodo branile pred Lamanci.

24 In zgodilo se je, da je k Almu

prišla Gospodova beseda in Alma je Moronijeve sle obvestil, da so lamanske čete korakale naokrog po divjini, da bi prišle v mantijsko deželo, da bi začele napadati šibkejši del ljudstva. In ti sli so šli in sporočilo predali Moroniju.

25 Sedaj je Moroni, potem ko je del svoje vojske pustil v jeršonski deželi, da ne bi del Lamancev kako prišel v deželo in mesto zavzel, s seboj vzel preostali del svoje vojske in odkorakal v mantijsko deželo.

26 In naročil je, naj se vsi ljudje v tistem predelu dežele zberejo, da se bodo bojevali zoper Lamance, da bodo "branili svoje dežele in svojo domovino, svoje pravice in svoje svoboščine; zato so bili pripravljene na trenutek, ko bodo Lamanci prišli.

27 In zgodilo se je, da je Moroni ukazal, naj se njegova vojska poskrije v dolini, ki je bila blizu brega reke Sidon, ki je bila v divjini zahodno od reke Sidon.

28 In Moroni je naokrog razporedil izvidnike, da bi vedel, kdaj bo prišel lamanski tabor.

29 In sedaj, ker je Moroni poznal namen Lamancev, da so namerali pobiti svoje brate oziroma si jih podvreči in jih zaslužniti, da bi po vsej deželi ustanovili svoje kraljestvo;

30 in ker je tudi vedel, da je edina želja Nefijcev, da bi ohranili svoje dežele in svojo "svobodo in svojo cerkev, je zato premišljeval,

20a En 1:20.
23a Al 48:16.

26a NaZ 134:11.
30a Al 46:12, 35.

da ni greh, da bi jih branil z zvi-jačo; zato je od svojih izvidnikov izvedel, katero smer bodo Lamanci ubrali.

31 Zato je razdelil svojo vojsko in del pripeljal v dolino in jih poskril na vzhodu in na jugu hriba Ripla;

32 in preostale je poskril v zahodni dolini, zahodno od reke Sidon, in tako navzdol v meje mantijske dežele.

33 In ko je tako svojo vojsko razporedil glede na svojo željo, je bil pripravljen, da se z njimi spopade.

34 In zgodilo se je, da so Lamanci prišli na severno stran hriba, kjer se je skrival del Moronijeve vojske.

35 In ko so Lamanci šli čez hrib Ripla in prišli v dolino in se odpravili čez reko Sidon, je vojska, ki je bila skrita severno od hriba, ki jo je vodil mož, ki mu je bilo ime "Lehi, in svojo vojsko je povedel naprej in na vzhodu obkolil Lamance od zadaj.

36 In zgodilo se je, da so se Lamanci, ko so videli Nefijce prihajati nadnje od zadaj, obrnili in se začeli boriti z Lehijevo vojsko.

37 In na obeh straneh se je začelo smrtonosno delo, toda na lamanški strani je bilo strašnejše, kajti njihova "golota je bila izpostavljena težkim nefijskim udarcem z meči in zakrivljenimi sabljami, ki so prinašale smrt skoraj ob vsakem zamahu.

38 Medtem ko je po drugi strani sem ter tja pod njihovimi meči in zavoljo izgube krvi med Nefijci padel kak mož, kajti pomembne dele telesa so zaščitili oziroma pomembnejši deli telesa so bili pred udarci Lamancev zaščiteni z "naprsnimi oklepi in s ščitniki za roke in s šlemi; in tako so Nefijci med Lamanci nadaljevali s smrtonosnim delom.

39 In zgodilo se je, da so se Lamanci prestrašili zaradi velikega pobijanja med njimi, in sicer da so začeli bežati proti reki Sidon.

40 In Lehi in njegovi možje so jih zasledovali; in Lehi jih je pregnal v sidonske vode in šli so čez sidonske vode. In Lehi je svoje čete zadržal na bregu reke Sidon, da ne bi šli čez.

41 In zgodilo se je, da sta Moroni in njegova vojska Lamance pričakala v dolini na drugi strani reke Sidon in planila nanje ter jih začela pobijati.

42 In Lamanci so spet zbežali pred njimi proti mantijski deželi; in spet so jih pričakale Moronijeve čete.

43 V tem primeru so se torej Lamanci silno borili; da, nikoli niso bili Lamanci znani po tem, da bi se bojevali s tako silno veliko močjo in pogumom, ne, niti od začetka.

44 In navdihovali so jih "Zoramci in Amalekijci, ki so bili njihovi vrhovni poveljniki in voditelji, in Zerahemna, ki je bil

35a Al 49:16.
37a Al 3:5.

38a Al 44:8–9.
44a Al 43:6.

njihov vrhovni poveljnik oziroma njihov vrhovni voditelj in poglavar; da, bojevali so se kakor zmaji in s svojimi rokami so pobili veliko Nefijcev, da, kajti na dvoje so razklali veliko njihovih šlemov in prebodli so veliko njihovih naprsnih oklepov in odsekali so veliko njihovih rok; in tako so Lamanci udarjali v svoji siloviti jezi.

45 Vendar je Nefijce navdihovala boljša stvar, kajti niso se bojevali za kraljevino, niti za oblast, ampak so se bojevali za svoj dom in svoje^b svoboščine, svojo ženo in svoje otroke in vse svoje, za svoje obrede čaščenja in svojo cerkev.

46 In delali so to, kar so čutili, da je njihova "dolžnost, ki jo dolgujejo svojemu Bogu; kajti Gospod je njim in tudi njihovim očetom rekel tole: ^bČe ne boste krivi "prve zamere niti druge, ne boste dopustili, da bi vas vaši sovražniki ubili.

47 In spet, Gospod je rekel tole: Svoje družine boste "branili prav do prelivanja krvi. Zato so se Nefijci zaradi tega borili z Lamanci, da bi branili sebe in svoje družine in svoja zemljišča, svojo deželo in svoje pravice in svojo vero.

48 In zgodilo se je, da so bili Moronijevi možje, ko so videli silovitost in jezo Lamancev, na tem, da se umaknejo in pobegejo od njih. In Moroni je, videč njihov

namen, med njimi razglasil in njihova srca navdihnili s temi mislimi — da, z mislimi o njihovih pokrajinah, o njihovi prostosti, da, da bi se osvobodili suženjstva.

49 In zgodilo se je, da so se obrnili nad Lamance in v en glas so "klicali h Gospodu, svojemu Bogu, za svojo prostost in da bi se osvobodili suženjstva.

50 In Lamancem so se začeli zoperstavljeni z močjo; in še isto uro, ko so h Gospodu klicali za svojo svobodo, so Lamanci začeli bežati pred njimi; in pribežali so prav do sidonskih vodá.

51 Sedaj, Lamanci so bili številčnejši, da, za več kot polovico števila Nefijcev; vendar so jih pregnali, tako da so se zbrali v skupini v dolini na bregu reke Sidon.

52 Zato so jih Moronijeve čete obkolile, da, in sicer z obeh strani reke, kajti glejte, na vzhodu so bili Lehijevi možje.

53 Ko je torej Zerahemna videl Lehijeve može vzhodno od reke Sidon in Moronijeve čete zahodno od reke Sidon, da so jih Nefijci obkolili, jih je obšla groza.

54 Sedaj je Moroni, ko je videl njihovo grozo, svojim možem ukazal, naj prenehajo prelivati kri.

44. POGLAVJE

Moroni Lamancem ukaže, naj

45a Al 44:5.
b vss svoboda —
svoboden.
46a vss dolžnost.

b Al 48:14;
NaZ 98:33–36.
c 3 Ne 3:21;
NaZ 98:23–24.

47a NaZ 134:11.
49a 2 Mz 2:23–25;
Moz 29:20.

sklenejo zavezo miru ali pa bodo pokončani. — Zerahemna ponudbo zavrne in bitka se nadaljuje. — Moronijeve čete porazijo Lamance. Med letoma 74 in 73 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da so se ustavili in se za korak odmaknili od njih. In Moroni je Zerahemnu rekel: Glej, Zerahemna, da "ne želimo biti moške krvi. Veste, da ste v naših rokah, vendarle vas ne želimo pobiti.

2 Glej, nismo se prišli bojevat zoper vas, da bi prelivali vašo kri zovoljo moči; niti ne želimo nikogar vkleniti v jarem suženjstva. Prav to pa je vzrok, zovoljo katerega ste vi prišli nad nas; da, in na nas se jezite zaradi naše veroizpovedi.

3 Toda sedaj vidite, da je Gospod z nami; in vidite, da vas je izročil v naše roke. In želel bi torej, da bi razumeli, da se nam je to zgodilo zaradi naše veroizpovedi in naše vere v Kristusa. In vidite torej, da te naše vere ne morete uničiti.

4 Vidite torej, da je to prava Božja vera; da, vidite, da nas bo Bog podpiral in čuval in ohranjal tako dolgo, dokler bomo zvesti njemu in naši veri in naši veroizpovedi; in Gospod ne bo nikoli dopustil, da bi bili pokončani, razen če bomo zapadli v prestoppek in zanikali svojo vero.

5 In sedaj vam, Zerahemna, ukazujem v imenu tistega vsemogočnega Boga, ki nam je okrepil roke, da smo nad vami pridobili moč z

našo vero, z našo veroizpovedjo in z našimi "obredi čaščenja in z našo cerkvijo in s sveto podporo, ki jo dolgujemo svojim ženam in svojim otrokom, s tisto ^bsvobodo, ki nas veže na naše dežele in našo domovino; da, in tudi z ohranjanjem svete Božje besede, ki ji dolgujemo vso svojo srečo; in z vsem, kar nam je nadve ljubo —

6 da, in to ni vse; ukazujem vam pri vseh željah, ki jih imate do življenja, da nam predate svoje bojno orožje, in ne bomo terjali vaše krvi, temveč vas bomo pustili pri življenju, če boste šli svojo pot in se ne boste spet prišli vojskovat proti nam.

7 In sedaj, če tega ne napravite, glejte, ste v naših rokah in svojim možem bom ukazal, naj planijo na vas in vašim telesom prizadenejo smrtno rano, da boste umrli; in potem bomo videli, kdo bo imel moč nad tem ljudstvom; da, videli bomo, kdo bo zasužnjen.

8 In sedaj se je zgodilo, da je Zerahemna, ko je te besede slišal, pristopil in svoj meč in svojo zakrivljeno sabljo in svoj lok izročil Moroniju v roke in mu rekel: Glej, tukaj je naše bojno orožje; izročili ti ga bomo, ne bomo pa dopustili, da bi s teboj sklenili "prisego, za katero vemo, da jo bomo prelomili mi in tudi naši otroci; vzemi pa naše bojno orožje in nam dopusti oditi v divjino; sicer bomo svoje meče obdržali in bomo umrli ali pa vas premagali.

44 1a Al 43:45.
5a vss uredbe.

b vss svoboda —
svoboden.

8a vss prisega.

9 Glej, nismo vaše vere; ne verjamemo, da je Bog tisti, ki nas vam je izročil v roke; toda verjamemo, da je vaša prekanjenost tista, ki vas je varovala pred našimi meči. Glej, vaši "naprsni oklepi in vaši ščiti so tisti, ki so vas varovali.

10 In ko je torej Zerahemna te besede prenehal govoriti, je Moroni vrnil meč in bojno orožje, ki ga je prejel, Zerahemnu, rekoč: Glej, končali bomo spor.

11 Besed, ki sem jih govoril, torej ne morem preklicati, zato, kakor živi Gospod, ne boste odšli, če ne boste odšli s prisego, da se ne boste spet vrnili, da bi se vojskovali z nami. Ker vas imamo torej v svojih rokah, bomo vašo kri prelili po tleh ali pa se boste podvrgli pogojem, ki sem jih predlagal.

12 In ko je torej Moroni te besede izrekel, je Zerahemna obdržal svoj meč in se na Moronija razjezil in se pognal naprej, da bi Moronija ubil; ko pa je meč dvignil, glejte, je eden od Moronijevih vojakov udaril po njem, da je ta padel na zemljo in se zlomil pri ročaju; in udaril je tudi Zerahemna, da mu je vzel skalp in ta je padel na zemljo. In Zerahemna se je pred njimi umaknil v sredo svojih vojakov.

13 In zgodilo se je, da je vojak, ki je stal poleg, ki je Zerahemnu vzel skalp, skalp pobral s tal in si ga položil na konico meča in ga dvignil in jim z glasnim glasom rekel:

14 Prav kakor je na zemljo padel ta skalp, ki je skalp vašega

poglararja, tako boste na zemljo popadali vi, če ne boste predali svojega bojnega orožja in odšli z zavezo miru.

15 Bilo jih je torej veliko, ki jih je, ko so slišali te besede in videli skalp, ki je bil na meču, obšel strah; in veliko jih je pristopilo in bojno orožje vrglo Moroniju pred noge in sklenili so "zavezo miru. In tolikim, kolikor jih je zavezo sklenilo, so dopustili oditi v divjino.

16 Sedaj se je zgodilo, da je bil Zerahemna silno besen in je preostale svoje vojake podžgal k jezi, da bi se še močneje borili zoper Nefijce.

17 In Moroni je bil torej jezen zaradi trmoglavosti Lamancev; zato je svojim ljudem ukazal, naj planejo nanje in jih pobijejo. In zgodilo se je, da so jih začeli pobijati; da, in Lamanci so se borili s svojimi meči in s svojo močjo.

18 Toda glejte, njihova gola koža in njihove gole glave so bile izpostavljene ostrim mečem Nefijcev; da, glejte, prebadali so jih in jih udarjali, da, in silno hitro so padali pod meči Nefijcev; in so jih posekali, prav kakor je prerokoval Moronijev vojak.

19 Sedaj je Zerahemna, ko je videl, da so tik pred tem, da bodo vsi pokončani, glasno zaklical Moroniju in obljubil, da se bo z njimi zavezal on in tudi njegovo ljudstvo, če bodo preostale pustili pri življenju, da se "nikoli več ne bodo prišli vojskovat z njimi.

9a Al 43:38.
15a 1 Ne 4:37;

Al 50:36.
19a Al 47:6.

20 In zgodilo se je, da je Moroni ukazal, naj smrtonosno delo med ljudmi spet preneha. In Laman-cem je vzel bojno orožje; in potem ko so z njim sklenili "zavezo miru, jim je bilo dopuščeno oditi v divjino.

21 Torej, števila svojih mrtvih zaradi velikanskega števila niso prešteli; da, število mrtvih je bilo silno veliko tako pri Nefijcih kot pri Lamancih.

22 In zgodilo se je, da so mrtve pometali v sidonske vode in odneslo jih je naprej in pokopani so v morskih globinah.

23 In nefijske čete, oziroma Moronijeve, so se vrnile in prišle v svoje hiše in v svoje dežele.

24 In tako se je končalo osemnajsto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom. In tako se je končal Almov zapis, ki je bil zapisan na Nefijeve plošče.

Poročilo o Nefijevem ljudstvu in njihovih vojnah in razprtijah v Helamanovih dneh glede na Helamanov zapis, ki ga je zapisoval v svojih dneh.

Obsega 45. do 62. poglavje.

45. POGLAVJE

Helaman verjame Almovim besedam. — Alma prerokuje propad Nefijcev. — Blagoslovi in prekolne

deželo. — Morda je Duh vzel Alma prav kakor Mojzesa. — V Cerkvi narašča razprtija. Okrog leta 73 pr. Kr.

GLEJTE, sedaj se je zgodilo, da se je Nefijevo ljudstvo silno radostilo, ker jih je Gospod spet rešil iz rok njihovih sovražnikov; zato so se zahvalili Gospodu, svojemu Bogu; da, in veliko so se "postili in veliko molili in Boga so častili s silno veliko radostjo.

2 In zgodilo se je v devetnajstem letu vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom, da je Alma prišel k svojemu sinu Helamanu in mu rekel: Ali verjameš besedam, ki sem ti jih govoril glede "zapisov, ki smo jih vodili?

3 In Helaman mu je rekel: Da, verjamem.

4 In Alma je spet rekel: Ali verjameš v Jezusa Kristusa, ki bo prišel?

5 In rekel je: Da, verjamem vsem besedam, ki si jih govoril.

6 In Alma mu je spet rekel: Ali boš "izpolnjeval moje zapovedi?

7 In rekel je: Da, tvoje zapovedi bom izpolnjeval z vsem srcem.

8 Potem mu je Alma rekel: Blagor ti; in Gospod te bo v tej deželi napravil "uspešnega.

9 Toda glej, nekoliko ti imam "prerokovati; kar pa ti bom prerokoval, ne boš razkril; da, kar ti bom prerokoval, ne bo razkrito, in sicer dokler se prerokba ne bo

20a Al 62:16–17.

45 1a vss post — postiti se.

2a Al 37:1–5; 50:38.

6a vss Božje zapovedi;

poslušnost — poslušen.

8a 1 Ne 4:14;

Al 48:15–16, 25.

9a vss prerokba — prerokovati.

izpolnila; zato zapiši besede, ki jih bom rekel.

10 In to so besede: Glej, vidim, da bo prav to ljudstvo, Nefijci, glede na duha razodetja, ki je v meni, v "štiristo letih od časa, ko se jim bo Jezus Kristus prikazal, shiralo v ^bneveri.

11 Da, in takrat bodo videli vojne in kužne bolezni, da, lakote in prelivanje krvi, in sicer dokler Nefijevo ljudstvo ne bo "izumrlo.

12 Da, in to zato, ker bodo shirali v neveri in zapadli v dela teme in "poltenost in vsakovrstne krivičnosti; da, pravim ti, ker bodo grešili zoper tako veliko luč in spoznanje, da, ti pravim, da bodo od tistega dne, in sicer četrti rod ne bo ves prešel, ko bo prišla ta velika krivičnost.

13 In ko bo prišel tisti véliki dan, glej, zelo kmalu bo prišel čas, da tisti, ki so sedaj, oziroma potomstvo tistih, ki so sedaj prišteti med Nefijevo ljudstvo, "ne bodo več prišteti med Nefijevo ljudstvo.

14 Kdor pa bo ostal in tistega vélikega in strašnega dne ne bo pokončan, bo "prištet med Lamance in bo postal kakor oni, vsi, razen nekaterih, ki se bodo imenovali Gospodovi učenci, in té bodo Lamanci zasledovali, prav ^bdokler jih ne bodo pobili. In sedaj, ta

prerokba se bo izpolnila zaradi krivičnosti.

15 In sedaj se je zgodilo, da je Alma, potem ko je Helamanu to rekel, blagoslovil njega in tudi svoje druge sinove; in tudi zemljo je blagoslovil zavoľo "pravičnih.

16 In rekel je: Tako govori Gospod Bog — "prekleta bo dežela, da, ta dežela, za vsak narod, rod, jezik in ljudstvo, v pogubo tistim, ki delajo húdo, ko bodo dočela zreli in kakor sem rekel, tako bo; kajti to je Božje prekletstvo in ^bblagoslov nad deželo, kajti Gospod na greh ne more gledati z "najmanjšo mero dopustnosti.

17 In sedaj, ko je Alma te besede izrekel, je blagoslovil "cerkev, da, vse tiste, ki bodo od tistega časa naprej stanovitni v veri.

18 In ko je Alma to storil, je odšel iz zarahemelske dežele, kakor če bi šel v meleško deželo. In zgodilo se je, da se zanj ni nikoli več slišalo; o njegovi smrti oziroma pokopu ne vemo ničesar.

19 Glejte, to vemo, da je bil pravičen moľ; in v cerkvi se je širila govorica, da ga je vzel Duh, oziroma ga je "pokopala Gospodova roka, prav kakor Mojzesa. Toda glejte, sveti spisi pravijo, da je Gospod Mojzesa vzel k sebi; in predpostavljamo, da je po duhu k sebi vzel tudi Alma; zato zaradi

10a 1 Ne 12:10–15;

He 13:9;

Mrm 8:6–7.

^b vss nevera;

odpad — odpadništvo.

11a Jar 1:10;

Mrm 8:2–3, 6–7.

12a vss poželenje —
poželeti.

13a He 3:16.

14a Mor 9:24.

^b Mor 1:1–3.

15a Al 46:10; 62:40.

16a 2 Ne 1:7;

Al 37:31;

Etr 2:8–12.

^b NaZ 130:21.

^c NaZ 1:31.

17a vss Cerkev Jezusa

Kristusa.

19a vss prenesena bitja.

tega glede njegove smrti in pokopa ne vemo ničesar.

20 In sedaj se je zgodilo na začetku devetnajstega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom, da je šel Helaman med ljudi, da bi jim razglašal besedo.

21 Kajti glejte, zaradi njihovih vojn z Lamanci in številnih majhnih razprtij in nemirov, ki so bili med ljudstvom, je postalo potrebno, da bi se med njimi razglašalo Božjo "besedo, da, in da bi se v vsej cerkvi uvedlo predpis.

22 Zato so Helaman in bratje šli, da bi v vsej deželi spet ustanovili cerkev, da, v vsakem mestu po vsej deželi, ki ga je posedovalo Nefijevo ljudstvo. In zgodilo se je, da so po vsej deželi v vseh cerkvah določili duhovnike in učitelje.

23 In sedaj se je zgodilo, da je, potem ko so Helaman in njegovi bratje določili duhovnike in učitelje v cerkvah, med njimi nastala "razprtija in niso hoteli prisluhniti besedam Helamana in njegovih bratov;

24 temveč so postali ponosni, ker so v srcu postali vzvišeni zaradi svojega silno velikega "bogastva; zato so v svojih ^blastnih očeh bogateli in niso hoteli prisluhniti njihovim besedam, da bi pred Bogom hodili pokončno.

46. POGlavJE

Amalikija kuje zaroto, da bo kralj. —

Moroni dvigne napis svobode. — Zbere ljudi, da bodo branili svojo vero. — Pravi verniki se imenujejo kristjani. — Jožefov ostanek bo ohranjen. — Amalikija in odpadniki zbežijo v nefijsko deželo. — Tisti, ki nočejo podpreti stvari svobode, so usmrčeni. Med letoma 73 in 72 pr. Kr.

In zgodilo se je, da se jih je toliko, kolikor jih ni hotelo prisluhniti besedam Helamana in njegovih bratov, zbralo zoper svoje brate.

2 In sedaj glejte, bili so silno besni, tako da so bili odločeni, da jih bodo pobili.

3 Vodja teh, ki so bili besni na svoje brate, je bil torej velik in močan človek in ime mu je bilo Amalikija.

4 In Amalikija si je želel biti kralj, in tisti ljudje, ki so bili besni, so prav tako želeli, da bi bil on njihov kralj; in njihov večinski del so bili "nižji sodniki dežele in prizadevali so si za moč.

5 In vodilo jih je Amalikijevo laskanje, da jih bo, če ga bodo podprli in ga postavili za svojega kralja, napravil za vladarje nad ljudstvom.

6 Tako jih je Amalikija vodil v odpadništvo navkljub pridiganju Helamana in njegovih bratov, da, navkljub njihovi silno veliki skrbi za cerkev, kajti oni so bili v cerkvi veliki duhovniki.

7 In v cerkvi jih je bilo veliko, ki so Amalikijevim laskavim bese-

21a Al 31:5.

23a 3 Ne 11:28–29.

24a vss bogastvo.

b vss ponos.

46 4a Moz 29:11, 28–29.

dam verjeli, zato so celo odpadli od cerkve; in tako so bile zadeve Nefijevega ljudstva silno negotove in nevarne navkljub veliki "zmagi, ki so jo dosegli nad Lamanci, in veliki radosti, ki jih je navdajala, ker jih je Gospodova roka rešila.

8 Tako vidimo, kako "hitro človeški otroci pozabijo Gospoda, svojega Boga, da, kako hitro delajo krivico in jih zapelje zlodej.

9 Da, in vidimo tudi veliko "hudobijo, ki jo lahko med človeškimi otroki povzroči en zelo hudoben človek.

10 Da, vidimo, da je Amalikija, ker je bil človek prekanjenega ravnanja in človek veliko laskavih besed, da je veliko ljudem zavaljal srca, da so delali húdo; da, in prizadevali so si uničiti Božjo cerkev in uničiti temelje "svobode, ki jim jo je dal Bog, oziroma blagoslov, ki ga je Bog poslal po obličju dežele zavoljo ^bpravičnih.

11 In sedaj se je zgodilo, da se je Moroni, ki je bil "vrhovni poveljnik nefijskih čet, ko je slišal za to odpadništvo, na Amalikija razjezil.

12 In zgodilo se je, da si je pretrgal suknjo; in vzel je del le-te in nanjo zapisal — "v spomin na našega Boga, našo vero in svobodo in naš mir, naše žene in naše otroke — in ga pritrdil na konec droga.

13 In nadel si je šlem in naprsni

oklep in ščitnike in si okrog ledij opasal orožje; in vzel je drog, ki je imel na koncu le-tega njegovo pretrgano suknjo (in to je imenoval napis svobode) in priklonil se je do zemlje in goreče molil k svojemu Bogu, da bodo blagoslovi svobode počivali nad njegovimi brati tako dolgo, dokler bo ostala vsaj ena četa kristjanov, da bo posedovala deželo —

14 kajti tako so vse prave Kristusove vernike, ki so pripadali Božji cerkvi, imenovali tisti, ki cerkvi niso pripadali.

15 In tisti, ki so pripadali cerkvi, so bili zvesti; da, vsi tisti, ki so bili pravi verniki v Kristusa, so rade volje prevzeli Kristusovo "ime, oziroma ^bkristjani, kakor so jih imenovali zaradi njihovega verovanja v Kristusa, ki bo prišel.

16 In zato je Moroni tokrat molil, da bi bilo v dobro za stvar kristjanov in svobodo dežele.

17 In zgodilo se je, da je, ko je Bogu izlil dušo, imenoval vso deželo, ki je bila južno od dežele "Opustošenje, da, in skratka, vso deželo tako na severu kot na jugu — za izvoljeno deželo in deželo svobode.

18 In rekel je: Bog zagotovo ne bo dopustil, da bomo mi, ki nas prezirajo zato, ker smo prevzeli Kristusovo ime, poteptani in pokončani, dokler si tega ne nakopljemo s svojimi lastnimi prestopki.

7a Al 44:19–20.
8a He 12:2, 4–5.
9a Moz 29:17–18.
10a 2 Ne 1:7;
Moz 29:32.

b 2 Ne 1:7.
11a Al 43:16–17.
12a Neh 4:8;
Al 44:5.
15a Moz 5:7–9.

b Apd 11:26;
1 Pt 4:16.
17a Al 22:30–31.

19 In ko je Moroni te besede izrekel, je šel med ljudi in po zraku zamahoval s pretrganim delom svojega "oblačila, da bi vsi videli pisanje, ki ga je napisal na pretrgani del, in klical z glasnim glasom, rekoč:

20 Glejte, kdor hoče obdržati ta napis po deželi, naj pristopi v Gospodovi moči in sklene zavezo, da bo ohranil svoje pravice in svojo vero, da ga bo Gospod Bog lahko blagoslovil.

21 In zgodilo se je, da so, ko je Moroni te besede razglasil, glejte, ljudje pritekli vkup z orožjem, opasanim okrog ledij, in si pretrgali oblačila v znamenje oziroma kot zavezo, da ne bodo zapustili Gospoda, svojega Boga; oziroma drugače rečeno, če bodo kršili Božje zapovedi oziroma zapadli v prestop, in se bodo "sramovali prevzeti Kristusovo ime, jih bo Gospod pretrgal, prav kakor so oni pretrgali svoja oblačila.

22 To je bila torej zaveza, ki so jo sklenili, in svoja oblačila so vrgli Moroniju pred noge, rekoč: Z Bogom se zavezujemo, da bomo pokončani prav kakor naši bratje v deželi na severu, če bomo zapadli v prestop; da, lahko nas bo vrgel sovražnikom pred noge, prav kakor smo mi vrgli svoja oblačila tebi pred noge, da bomo poteptani, če bomo zapadli v prestop.

23 Moroni jim je rekel: Glejte, ostanek Jakobovega potomstva smo; da, ostanek "potomstva ^bJožefa, čigar ^csuknje so njegovi bratje raztrgali na veliko kosov; da, in sedaj glejte, pomnimo izpolnjevati Božje zapovedi ali pa nam bodo naši bratje raztrgali oblačila in nas bodo vrgli v ječo ali nas prodali ali pobili.

24 Da, ohranimo si svobodo kot Jožefov "ostanek; da, pomnimo Jakobove besede pred njegovo smrtjo, kajti glejte, videl je, da je kos preostanka Jožefove suknje ohranjen in ni razpadel. In rekel je: Prav kakor se je ta ostanek oblačila mojega sina ohranil, tako bo Božja roka ohranila ^bostanek potomstva mojega sina in prišli bodo k meni, medtem ko bo preostanek Jožefovega potomstva preminil prav kakor ostanek njegovega oblačila.

25 Sedaj glejte, to mi žalosti dušo; vendar se moja duša radosti v mojem sinu zaradi tistega dela njegovega potomstva, ki bo prišel k Bogu.

26 Sedaj glejte, to je bil Jakobov govor.

27 In sedaj, kdo ve, če niso morda ostanek Jožefovega potomstva, ki bo preminilo kakor njegovo oblačilo, ti, ki so odpadli od nas? Da, in sami bomo prav tako, če ne bomo stanoviti v veri v Kristusa.

19a vss zastava.
21a 1 Ne 8:25–28;
Mrm 8:38.
23a 1 Mz 49:22–26;

1 Ne 5:14–15.
b vss Jožef, Jakobov sin.
c 1 Mz 37:3, 31–36.
24a Am 5:15;

3 Ne 5:21–24; 10:17.
b 2 Ne 3:5–24;
Etr 13:6–7.

28 In sedaj se je zgodilo, da je Moroni, ko je te besede izrekel, šel in prav tako razposlal na vse strani dežele, kjer je bilo odpadništvo, in zbral vse ljudi, ki so želeli braniti svojo svobodo, da se zoperstavijo Amalikiju in tistim, ki so odpadli, ki so se imenovali Amalikijci.

29 In zgodilo se je, da je Amalikija, ko je videl, da je Moronijevo ljudstvo številnejše od Amalikijcev — in videl je tudi, da njegovi ljudje dvomijo v pravico glede stvari, ki so se je lotili — zato ker se je bal, da ne bo ničesar dosegel, s seboj vzel tiste svoje ljudi, ki so hoteli, in odšel v nefijsko deželo.

30 Moroni je torej premišljeval, da ni dobro, da bi Lamanci imeli še več moči; zato je premišljeval, da bi Amalikijeve ljudi prestregli oziroma jih vzeli s seboj in jih pripeljali nazaj in Amalikija usmrtili; da, kajti vedel je, da bo Lamance podžgal k jezi zoper njih in jih pripravil, da bi se prišli bojevat zoper njih; in vedel je, da bo Amalikija to napravil, da bi dosegel svoje namene.

31 Zato je Moroni menil, da bi bilo dobro, da bi s seboj vzel svoje čete, ki so se zbrale in se oborožile in sklenile zavezo, da bodo ohranjale mir — in zgodilo se je, da je s seboj vzel svojo vojsko in s svojimi šotori odkorakal v divjino, da bi Amalikiju prestregel pot v divjini.

32 In zgodilo se je, da je storil glede na svoje želje in odkorakal

v divjino in dohitel Amalikijeve čete.

33 In zgodilo se je, da je Amalikija zbežal z majhnim številom svojih mož, preostali pa so bili izročeni Moroniju v roke in bili odpeljani nazaj v zarahemelsko deželo.

34 Sedaj, ker je bil Moroni mož, ki so ga "imenovali vrhovni sodniki in glas ljudstva, zato je imel glede na svojo voljo moč nad nefijskimi četami, da je nad njimi uveljavljal in izvajal oblast.

35 In zgodilo se je, da je dal vsakega Amalikijca, ki ni hotel skleniti zaveze, da bo podprl stvar svobode, da bi obdržali svobodno vlado, usmrtili; in le nekaj jih je bilo, ki so zanikali zavezo svobode.

36 In zgodilo se je tudi, da je dal napis svobode izobesiti na vsak stolp, ki so bili po vsej deželi, ki so jo posedovali Nefijci; in tako je Moroni med Nefijci dvignil zastavo svobode.

37 In v deželi je spet napočil mir; in tako so mir v deželi ohranili skoraj do konca devetnajstega leta vladavine sodnikov.

38 In Helaman in "veliki duhovniki so red vzdrževali tudi v cerkvi; da, in sicer so za razdobje štirih let v cerkvi imeli veliko miru in radosti.

39 In zgodilo se je, da jih je bilo veliko, ki so umrli, trdno "verujoč, da je njihovo dušo odkupil Gospod Jezus Kristus; tako so odšli iz sveta radostni.

40 In bilo jih je nekaj, ki so umrli zaradi mrzlic, ki so bile v deželi v določenih letnih obdobjih zelo pogoste — vendar ne toliko zaradi mrzlic, zaradi odlične kakovosti številnih "rastlin in korenin, ki jih je Bog pripravil za odstranjevanje vzroka bolezni, katerim so bili ljudje podvrženi zavoljo narave podnebja —

41 bilo pa jih je veliko, ki so umrli zaradi visoke starosti; in tisti, ki so umrli v veri v Kristusa, so "srečni v njem, kar moramo nedvomno predpostavljati.

47. POGlavJE

Amalikija se posluži izdajstva, umora in spletkarjenja, da postane lamanski kralj. — Nefijski odpadniki so hudobnejši in okrutnejši od Lamancev. Okrog leta 72 pr. Kr.

V NAŠEM zapisu se bomo torej vrnili k Amalikiju in tistim, ki so z njim "zbežali v divjino; kajti glejte, s seboj je vzel tiste, ki so šli z njim, in šel v ^bnefijsko deželo med Lamance in Lamance podžigal k jezi zoper Nefijevo ljudstvo, tako da je lamanski kralj po vsej svoji deželi med vse svoje ljudstvo razposlal razglas, naj se spet zberejo, da se bodo šli bojevat zoper Nefijce.

2 In zgodilo se je, da so se, ko je šel razglas mednje, strašno prestrašili; da, zbalii so se, da kralja ne bi ujezili, in bilo jih je tudi strah iti v boj zoper Nefijce, da

ne bi izgubili življenja. In zgodilo se je, da niso hoteli oziroma njih večji del ni hotel biti poslušen kraljevim ukazom.

3 In sedaj se je zgodilo, da je bil kralj zaradi njihove neposlušnosti besen, zato je Amalikiju dal poveljstvo nad tistim delom svoje vojske, ki je bil njegovim ukazom poslušen, in mu ukazal, naj gre in jih prisili k orožju.

4 Sedaj glejte, to je bila Amalikijeva želja; kajti zato ker je bil zelo zahrbtnen človek in je delal húdo, je v srcu napravil načrt, da bo lamanskega kralja vrgel s prestola.

5 In dobil je torej poveljstvo nad tistim delom Lamancev, ki so bili kralju naklonjeni; in prizadeval si je pridobiti naklonjenost tistih, ki niso bili poslušni; zato je šel naprej na kraj, ki se je imenoval "Onida, kajti tjakaj so zbežali vsi Lamanci; kajti odkrili so prihajajočo vojsko in predpostavljajoč, da so jih prišli pobit, so zato zbežali v Onido, v vojaški tabor.

6 In določili so nekega moškega, da bo njihov kralj in vodja, ker so bili v sebi trdno odločeni, da se ne bodo pokorili, da bi šli nad Nefijce.

7 In zgodilo se je, da so se zbrali na vrhu gore, ki se je imenovala Antipa, da bi se pripravili na bitko.

8 Amalikija se torej z njimi ni nameraval bojevati glede na kraljeve ukaze; toda glejte, nameraval si je pridobiti naklonjenost

40a NaZ 89:10.
41a Raz 14:13.

47 1a Al 46:33.
b 2 Ne 5:5–8;

Om 1:12–13.
5a Al 32:4.

lamanskih čet, da bi se postavil na njihovo čelo in kralja vrgel s prestola in zavzel kraljestvo.

9 In glejte, zgodilo se je, da je svoji vojski ukazal, naj si postavijo šotore v dolini, ki je bila blizu gore Antipa.

10 In zgodilo se je, da je, ko je bila noč, na goro Antipa poslal tajnega odposlanca, želeč, da bi se vodja tistih, ki so bili na gori, ki mu je bilo ime Lehonti, spustil do vznožja gore, kajti z njim je želel govoriti.

11 In zgodilo se je, da si Lehonti, ko je sporočilo prejel, ni drznil iti dol do vznožja gore. In zgodilo se je, da je Amalikija spet v drugo poslal, želeč, da pride dol. In zgodilo se je, da Lehonti ni hotel; in spet je poslal v tretje.

12 In zgodilo se je, da se je Amalikija, ko je spoznal, da Lehontija ne more pripraviti, da bi prišel z gore, povzpел na goro skorajda v Lehontijev tabor; in spet je v četrto poslal svoje sporočilo Lehontiju, želeč, naj pride in naj s seboj pripelje svoje stražarje.

13 In zgodilo se je, da je, ko je Lehonti s svojimi stražarji prišel k Amalikiju, Amalikija od njega želel, naj pride ponoči s svojo vojsko in obkoli tiste može v njihovih taborih, nad katerimi mu je kralj dal poveljstvo, in da jih bo on izročil Lehontiju v roke, če bo njega (Amalikija) postavil za drugega vodjo celotne vojske.

14 In zgodilo se je, da je Lehonti prišel s svojimi možmi in obkolil

Amalikijeve može, tako da so jih, preden so se ob jutranji zori zbudili, Lehontijeve čete obkolile.

15 In zgodilo se je, da so, ko so videli, da so obkoljeni, Amalikija rotili, naj jim dopusti, da se združijo s svojimi brati, da ne bi bili pokončani. To pa je bilo torej prav to, kar je Amalikija želel.

16 In zgodilo se je, da je izročil svoje može, kar je bilo "v nasprotju s kraljevimi ukazi. To pa je bilo torej to, kar je Amalikija želel, da bi lahko izvršil svoje načrte, da bi kralja vrgel s prestola.

17 Med Lamanci je bila torej navada, da so, če je bil njihov glavni vodja ubit, za svojega glavnega vodjo imenovali drugega vodjo.

18 In zgodilo se je, da je Amalikija ukazal, da je eden od njegovih služabnikov Lehontiju postopoma dajal strup, da je umrl.

19 Sedaj, ko je bil Lehonti mrtev, so Lamanci imenovali Amalikija za svojega vodjo in svojega vrhovnega poveljnika.

20 In zgodilo se je, da je Amalikija (kajti dosegel je svojo željo) s svojimi četami odkorakal v nefijsko deželo v mesto Nefi, ki je bilo glavno mesto.

21 In kralj je prišel ven, da bi ga s svojimi stražarji pričakal, kajti predpostavljal je, da je Amalikija njegove ukaze izvršil in da je Amalikija tako veliko vojsko zbral, da bi šel v boj zoper Nefijce.

22 Toda glejte, ko je kralj prišel ven, da bi ga pričakal, je Amalikija naročil, naj gredo njegovi

služabniki pričakat kralja. In šli so in se priklonili pred kraljem, kot da ga častijo zaradi njegove veličine.

23 In zgodilo se je, da je kralj iztegnil roko, da jih bo dvignil, kot znamenje miru, kot je bila pri Lamancih navada, navada, ki so jo prevzeli od Nefijcev.

24 In zgodilo se je, da je, ko je s tal dvignil prvega, glej, ta kralja zabodel v srce; in padel je na zemljo.

25 Kraljevi služabniki so torej zbežali; in Amalikijevi služabniki so zagnali krik, govoreč:

26 Glejte, kraljevi služabniki so ga zabodli v srce in padel je in zbežali so; glejte, pridite in poglejte.

27 In zgodilo se je, da je Amalikija ukazal, naj njegove čete odkorakajo in vidijo, kaj se je kralju zgodilo; in ko so prišli na kraj in našli kralja ležati v svoji krvi, se je Amalikija pretvarjal, da je besen, in rekel: Kdor je imel kralja rad, naj gre in zasleduje njegove služabnike, da jih boste pobili.

28 In zgodilo se je, da so vsi tisti, ki so imeli kralja radi, ko so te besede slišali, pristopili in zasledovali kraljeve služabnike.

29 Ko so torej kraljevi služabniki videli vojsko, ki jih je zasledovala, so se spet prestrašili in zbežali v divjino in prišli v zarahemelsko deželo in se pridružili Amonovemu "ljudstvu.

30 In vojska, ki jih je zasledovala, se je vrnila, potem ko so jih

zaman zasledovali; in tako si je Amalikija s prevaro pridobil srca ljudi.

31 In zgodilo se je, da je naslednji dan s svojimi četami prišel v mesto Nefi in mesto zavzel.

32 In sedaj se je zgodilo, da je kraljica, ko je slišala, da je kralj ubit — kajti Amalikija je h kraljici poslal odposlanca, ki jo je obvestil, da so kralja ubili njegovi služabniki, da jih je on zasledoval s svojo vojsko, toda bilo je zaman, in da so pobegnili —

33 ko je torej kraljica to sporočilo prejela, je poslala k Amalikiju in od njega želela, naj prizanese ljudem v mestu; in želela je tudi, naj pride k njej; in želela je tudi, naj s seboj pripelje priče, da bodo pričevale glede smrti kralja.

34 In zgodilo se je, da je Amalikija s seboj vzel tistega služabnika, ki je kralja ubil, in vse tiste, ki so bili z njim, in šel h kraljici na kraj, kjer je sedela; in vsi so ji pričevali, da so kralja ubili njegovi lastni služabniki; in rekli so tudi: Zbežali so; mar to ne pričuje zoper njih? In tako so kraljico prepričali glede smrti kralja.

35 In zgodilo se je, da si je Amalikija prizadeval za naklonjenost kraljice in si jo je vzel za ženo; in tako si je s prevaro in s pomočjo svojih prekanjenih služabnikov pridobil kraljestvo; da, za kralja so ga priznali po vsej deželi med vsem lamanskim ljudstvom, ki so ga "sestavljali Lamanci in Lemuelci in Izmaelci

in vsi nefijski odpadniki od Nefijeve vladavine prav do sedanjega časa.

36 Ti "odpadniki torej, ki so bili poučeni in seznanjeni z istim kakor Nefijci, da, ki so bili poučeni v istem ^bspoznanju o Gospodu, vendar je čudno navajati, da so ne dolgo po svojem odpadništvu postali bolj brezčutni in ^cuporni in bolj divji, hudobni in okrutni kot Lamanci — zaživelci z lamanskimi izročili; predajali so se brezdelju in vsakovrstni poltenosti; da, v celoti so pozabili na Gospoda, svojega Boga.

48. POGlavJE

Amalikija hujska Lamance zoper Nefijce. — Moroni svoje ljudstvo pripravi, da bo branilo stvar kristjanov. — Radosti se svobode in prostosti in je mogočen Božji mož. Okrog leta 72 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da je Amalikija, brž ko je kraljestvo pridobil, začel Lamance v srcu podpihovati zoper Nefijevo ljudstvo; da, določil je može, ki so Lamancem s stolpov govorili zoper Nefijce.

2 In tako jih je v srcu podpihoval zoper Nefijce, tako da si je proti koncu devetnajstega leta vladavine sodnikov, ker je doslej izvršil svoje načrte, da, ker je bil postavljen za kralja nad Lamanci, prav tako prizadeval vladati vsej deželi, da, in vsemu ljudstvu, ki je

bilo v deželi, tako Nefijcem kakor Lamancem.

3 Zato je izvršil svoj načrt, kajti Lamance je delal trdosrčne in slepomiselne in v njih podžigal jezo, tako da je zbral številno vojsko, da bi se šla bojevat zoper Nefijce.

4 Kajti zaradi velikanskega števila svojih ljudi je bil odločen, da Nefijce premaga in da jih zaslužni.

5 In tako je "vrhovne poveljnike imenoval med Zoramci, ker so bili najbolj seznanjeni z močjo Nefijcev in njihovimi zatočišči in najšibkejšimi deli njihovih mest; zato jih je imenoval za vrhovne poveljnike svojih čet.

6 In zgodilo se je, da so podrli tabor in se v divjini pomikali proti zarahemelski deželi.

7 Sedaj se je zgodilo, da je, medtem ko je Amalikija tako pridobil moč s prevaro in goljufanjem, Moroni po drugi strani "pripravljaj misli ljudi, da so bili zvesti Gospodu, svojemu Bogu.

8 Da, krepil je nefijske čete in postavljaj majhne utrdbe oziroma zatočišča; okrog je gradil zemeljske nasipe, da je obdal svoje čete, in prav tako gradil kamnito obzidje, da jih je obdal, okrog njihovih mest in njihovih deželnih meja; da, vse okrog dežele.

9 In v njihove najšibkejše utrdbe je namestil večje število mož; in tako je utrdil in okreplil deželo, ki so jo posedovali Nefijci.

10 In tako se je pripravljaj, da se

36a vss odpad —
odpadništvo.
b Heb 10:26–27;

Al 24:30.
c Jer 8:12.
48 5a Al 43:6.

7a Al 49:8.

bo "zavzel za njihovo svobodo, njihove dežele, njihove žene in njihove otroke in njihov mir, in da bodo lahko živeli za Gospoda, svojega Boga, in da bodo branili tisto, kar so njihovi sovražniki imenovali stvar kristjanov.

11 In Moroni je bil močan in mogočen mož; bil je človek s popolnim "razumevanjem; da, človek, ki se ni radostil v prelivanju krvi; človek, čigar duša se je radostila, da so bili njegovi bratje in njegova dežela svobodni in prosti suženjstva in hlapčevstva;

12 da, človek, čigar srce je navdajalo zahvaljevanje Bogu za številne privilegije in blagoslove, ki jih je podelil svojemu ljudstvu; človek, ki je silno delal za "blaginjo in varnost svojega ljudstva.

13 Da, in bil je človek, ki je bil trden v veri v Kristusa, in s prisego je "zaprisegel, da bo branil svoje ljudstvo, svoje pravice in svojo deželo in svojo vero prav do izgube svoje krvi.

14 Nefijci so bili torej poučeni, naj se branijo pred sovražniki, prav do prelivanja krvi, če bi bilo potrebno; da, in poučeni so bili tudi, naj "nikoli ne dajejo povoda, da, in naj nikoli ne dvignejo meča, razen nad sovražnikom, razen za ohranitev svojega življenja.

15 In to je bila njihova vera, da jih bo Bog, če bodo tako delali, v deželi napravil uspešne, oziroma

drugače rečeno, da jih bo, če bodo zvesto izpolnjevali Božje zapovedi, v deželi napravil uspešne; da, jih posvaril, naj zbežijo oziroma se pripravijo na vojno, glede na to, kako nevarno bo zanje;

16 in tudi, da jim bo Bog razkril, kam naj gredo, da se bodo ubranili pred sovražniki, in s tem jih bo Gospod rešil; in to je bila Moronijeva vera in njegovo srce se je v tem ponašalo; "ne v prelivanju krvi, ampak v dobrih delih, v ohranjanju njegovega ljudstva, da, v izpolnjevanju Božjih zapovedi, da, in v upiranju krivičnosti.

17 Da, resnično, resnično vam povem, če bi vsi ljudje bili in so bili in kdaj koli bodo kakor Moroni, glejte, bi se same sile pekla za vekomaj zamajale; da, "hudič ne bi nikoli imel moči nad srci človeških otrok.

18 Glejte, bil je mož kakor Amon, Mozijev sin, da, in prav kakor drugi Mozijevi sinovi, da, in tudi Alma in njegovi sinovi, kajti vsi so bili Božji možje.

19 Sedaj glejte, Helaman in njegovi bratje niso bili nič manj uslužni do ljudstva, kakor je bil Moroni; kajti pridigali so Božjo besedo in v kesanje krščevali vse ljudi, kdor je hotel prisluhniti njihovim besedam.

20 In tako so šli in ljudje so zaradi njihovih besed "postali ponižni, tako da so bili močno ^bpriljubljeni

10a Al 46:12–13.
11a vss razumevanje.
12a vss blaginja.
13a Al 46:20–22.
14a Al 43:46–47;

3 Ne 3:20–21;
Mrm 3:10–11;
NaZ 98:16.
16a Al 55:19.
17a 1 Ne 22:26;

3 Ne 6:15.
20a vss ponižnost —
ponižen.
b 1 Ne 17:35.

pri Gospodu, in tako so bili osvojenjeni medsebojnih vojn in prepitrov, da, in sicer za razdobje štirih let.

21 Toda, kakor sem rekel, proti koncu devetnajstega leta so se bili, da, navkljub medsebojnemu miru, proti svoji volji primorani boriti s svojimi brati Lamanci.

22 Da, in skratka, njihove vojne z Lamanci niso za razdobje veliko let nikoli prenehale, navkljub temu, da je bilo proti njihovi volji.

23 Bilo jim je torej "žal prijeti za orožje zoper Lamance, ker se niso radostili v prelivanju krvi; da, in to ni bilo vse — bilo jim je žal, da so bili sredstvo, s katerim je bilo toliko njihovih bratov poslanih s tega sveta v večni svet, nepripravljenih na srečanje s svojim Bogom.

24 Vendar niso mogli dopustiti, da bi dali svoje življenje, da bi bile njihove "žene in njihovi otroci poklani z barbarsko okrutnostjo tistih, ki so bili nekoč njihovi bratje, da, in so odpadli od cerkve in so jih zapustili in so jih prišli pobijati, tako da so se pridružili Lamancem.

25 Da, niso mogli prenesti, da bi se njihovi bratje radostili nad krvjo Nefijcev, dokler je bil kdo, ki bi izpolnjeval Božje zapovedi, kajti Gospodova obljuba je bila, če bodo izpolnjevali njegove zapovedi, bodo v deželi uspevali.

49. POGLAVJE

Zavojevalski Lamanci niso zmožni

zavzeti utrjenih mest Amoníha in Noe. — Amalikija prekolne Boga in zapriseže, da bo pil Moronijevo kri. — Helaman in njegovi bratje še naprej krepijo Cerkev. Okrog leta 72 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo v enajstem mesecu devetnajstega leta, desetega dne v mesecu, da so opazili lamanske čete, ki so se približevale amoníhaški deželi.

2 In glejte, mesto je bilo ponovno zgrajeno in Moroni je na mejah mesta namestil vojsko in naokrog so nametali zemljo, da so se zaščitili pred puščicami in kamni Lamancev; kajti glejte, bojevali so se s kamni in s puščicami.

3 Glejte, rekel sem, da je bilo mesto "Amoníha ponovno zgrajeno. Pravim vam, da, da je bilo deloma ponovno zgrajeno; in ker so ga Lamanci enkrat uničili zaradi krivičnosti ljudi, so predpostavljali, da jim bo spet postal lahek plen.

4 Toda glejte, kako veliko je bilo njihovo razočaranje; kajti glejte, Nefijci so okrog sebe izkopali zemeljski nasip, ki je bil tako visok, da Lamanci nanje niso mogli metati kamnov in puščic, da bi dosegli namen, niti niso mogli nadnje priti drugače kakor samo pri vhodu v mesto.

5 Tokrat so torej lamanski vrhovni poveljniki silno osupnili zaradi modrosti Nefijcev, ko so si pripravljali zatočišča.

23a NaZ 42:45.
24a Al 46:12.

b vss odpad —
odpadništvo.

49 3a Al 16:2–3, 9, 11.

6 Lamanski voditelji so torej zaradi svojega velikanskega števila predpostavljali, da, predpostavljali so, da bodo v prednosti, ko bodo šli nadnje, kakor so storili doslej, da, in pripravili so se tudi s ščiti in naprsnimi oklepi in pripravili so se tudi z oblačili iz kože, da, z zelo močnimi oblačili, da so pokrili svojo goloto.

7 In ker so bili tako pripravljani, so predpostavljali, da bodo svoje brate zlahka premagali in jih podvrgli jarmu suženjstva oziroma jih glede na svoje zadovoljstvo pobili in poklali.

8 Toda glejte, na njihovo skrajno osuplost so se nanje "pripravili na način, ki ga med Lehijevimi otroci niso nikoli poznali. Bili so torej pripravljani na Lamance, da se bodo bojevali po Moronijevih navodilih.

9 In zgodilo se je, da so Lamanci oziroma Amalikijci silno osupnili nad tem, kako so se pripravili na vojno.

10 Sedaj, če bi kralj Amalikija prišel iz "nefijske dežele na čelu svoje vojske, bi morda Lamanec ukazal, naj napadejo Nefijce pri mestu Amoníha, kajti glejte, ni mu bilo mar za kri svojega ljudstva.

11 Toda glejte, Amalikija sam ni prišel v bitko. In glejte, njegovi vrhovni poveljniki si niso drznili napasti Nefijcev pri mestu Amoníha, kajti Moroni je spremenil upravljanje zadev med Nefijci,

tako da so bili Lamanci razočarani zaradi njihovih pribežališč in niso mogli nadnje.

12 Zato so se umaknili v divjino in podrli tabor in odkorakali proti Noetovi deželi, predpostavljajoč, da bo to zanje naslednji najboljši kraj, da gredo nad Nefijce.

13 Kajti niso vedeli, da je Moroni utrdil oziroma zgradil obrambne "utrdbе za vsako mesto v vsej okoliški deželi; zato so trdno odločeni odkorakali proti Noetovi deželi; da, njihovi vrhovni poveljniki so pristopili in prisegli, da bodo pokončali ljudi tistega mesta.

14 Toda glejte, na njihovo osuplost je mesto Noe, ki je bilo doslej šibko mesto, z Moronijevo pomočjo torej, postalo močno, da, v moči je celo prekašalo mesto Amoníha.

15 In sedaj, glejte, to je bilo v Moroniju modro; kajti predpostavljal je, da se bodo pri mestu Amoníha prestrašili; in ker je bilo mesto Noe doslej najšibkejši del dežele, so zato odkorakali tjakaj v boj; in tako je bilo glede na njegove želje.

16 In glejte, Moroni je Lehija imenoval za vrhovnega poveljnika mož tistega mesta; in to je bil "isti Lehi, ki se je boril z Lamanci v dolini vzhodno od reke Sidon.

17 In sedaj glejte se je zgodilo, da so bili Lamanci, ko so ugotovili, da je mestu poveljeval Lehi, spet razočarani, kajti Lehija so se

8a Al 48:7–10.
10a 2 Ne 5:8;

Om 1:12;
Al 47:1.

13a Al 48:8.
16a Al 43:35.

strašno bali; vendar so njihovi vrhovni poveljniki s prisego za-prisegli, da bodo mesto napadli; zato so privedli svoje čete.

18 Sedaj glejte, Lamanci v njihove obrambne utrdbe niso mogli priti nikakor drugače, razen pri vhodu, zaradi višine nasipov, ki so bili nametani, in globine jarkov, ki so bili izkopani okrog, razen tam pri vhodu.

19 In tako so bili Nefijci pripravljene pokončati vsakogar, ki bi poskušal splezati gor, da bi prišel v utrdbo po kakšni drugi poti, tako da so nanje metali kamne in puščice.

20 Tako so bili pripravljene, da, skupina njihovih najmočnejših mož, s svojimi meči in svojimi pračami, da bodo posekali vse, ki bi poskušali priti do zatočišča pri vhodu v mesto; in tako so bili pripravljene na obrambo pred Lamanci.

21 In zgodilo se je, da so lamanski poveljniki svoje čete privedli pred vhod v mesto in se začeli boriti z Nefijci, da bi prišli v njihovo zatočišče; toda glejte, od časa do časa so bili potisnjeni nazaj, tako da so bili pobiti v velikanskem pokolu.

22 Ko so torej ugotovili, da pri prehodu ne morejo pridobiti premoči nad Nefijci, so začeli izpodkopavati zemeljske nasipe, da bi napravili prehod za svoje čete, da bi imeli enake možnosti za boj; toda glejte, pri teh poskusih so jih pokosili kamni in puščice, ki so

jih metali vanje; in namesto da bi si jarke zapolnili tako, da bi sesuli zemeljske nasipe, so jih deloma napolnila njihova mrtva in ranjena telesa.

23 Tako so Nefijci imeli vso premoč nad sovražniki; in tako so Lamanci poskušali pokončati Nefijce, dokler niso bili vsi njihovi vrhovni poveljniki pobiti; da, in pobitih je bilo več kot tisoč Lamancev; medtem ko po drugi strani ni bila ubita niti ena nefijska duša.

24 Bilo jih je okrog petdeset, ki so bili ranjeni, ki so bili izpostavljeni lamanskim puščicam pri prehodu, toda zaščiteni so bili s svojimi ščiti in naprskami oklepi in šlemi, tako da so imeli rane po nogah, od katerih jih je bilo veliko zelo hudih.

25 In zgodilo se je, da so Lamanci, ko so videli, da so bili vsi njihovi vrhovni poveljniki pobiti, zbežali v divjino. In zgodilo se je, da so se vrnili v nefijsko deželo, da bi kralja, Amalikija, ki je bil po rojstvu Nefijec, obvestili glede njihove velike izgube.

26 In zgodilo se je, da se je na svoje ljudi silno razjezil, ker ni dosegel svoje želje nad Nefijci; ni jih podvrget jarmu suženjstva.

27 Da, bil je silno besen in ^apreklinjal je Boga in tudi Moronija in s ^bprisego zaprisegel, da bo pil njegovo kri; in to zato, ker je Moroni med pripravami na varovanje svojega ljudstva izpolnjeval Božje zapovedi.

28 In zgodilo se je, da se je po drugi strani Nefijevo ljudstvo "zahvaljevalo Gospodu, svojemu Bogu, zaradi njegove neprimerljive moči, da jih je rešil iz rok njihovih sovražnikov.

29 In tako se je končalo devetnajsto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

30 Da, in med njimi je bil nepretrgan mir in v cerkvi silno veliko blagostanje zaradi pozornosti in marljivosti, ki so jo posvečali Božji besedi, ki so jim jo razglašali Helaman in Šiblon in Korianton in Amon in njegovi bratje, da, in vsi tisti, ki so bili posvečeni po "svetem Božjem redu in so se krstili v kesanje in bili poslani pridigat med ljudi.

50. POGlavJE

Moroni utrjuje nefijske dežele. — Zgradijo veliko novih mest. — Nefijce v dneh njihove hudobije in gnusob doletijo vojne in uničenja. — Teankum porazi Moriantona in njegove odpadnike. — Nefiha umre in njegov sin Pahoran zasede sodni stol. Med letoma 72 in 67 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da se Moroni ni prenehal pripravljati na vojno oziroma braniti svojega ljudstva pred Lamanci, kajti ukazal je, naj njegove čete začnejo na začetku dvajsetega leta vladavine sodnikov, naj začnejo kopati kupe zemlje okrog vseh mest po vsej deželi, ki so jo posedovali Nefijci.

2 In na vrhu teh zemeljskih nasipov je dal postaviti hlode, da, postavitve iz hlodov, zgrajene do višine človeka, okrog mest.

3 In naročil je, naj bo na teh postavitvah iz hlodov ogrodje iz kolov, zgrajeno na hlodih okrog in okrog; in bili so močni in visoki.

4 In dal je postaviti stolpe, ki so gledali na to postavitev iz kolov in na teh stolpih je dal zgraditi zatočišča, da jih kamni in puščice Lamancev ne bi mogli raniti.

5 In bili so pripravljeni, da so lahko z vrha le-teh metali kamne glede na svoje zadovoljstvo in moč in ubili vsakogar, ki bi se skušal približati mestnemu obzidju.

6 Tako je Moroni okrog vsakega mesta po vsej deželi pripravil oporišča pred njihovimi sovražniki.

7 In zgodilo se je, da je Moroni svojim četam ukazal, naj gredo v vzhodno divjino; da, in šli so in pregnali vse Lamance, ki so bili v vzhodni divjini, v njihove lastne dežele, ki so bile na jugu zarahemelske dežele.

8 In nefijska dežela je potekala v ravni smeri od vzhodnega morja do zahodnega.

9 In zgodilo se je, da je Moroni, ko je pregnal vse Lamance iz vzhodne divjine, ki je bila severno od dežele njihove lastne posesti, ukazal, naj gredo prebivalci, ki so bili v zarahemelski deželi in v okoliški deželi, v vzhodno divjino prav do meja ob morski obali in se dežele polastijo.

10 In čete je namestil tudi na jugu v mejah njihove posesti in jim ukazal postaviti "utrdbе, da bi zavarovali svoje čete in svoje ljudstvo pred rokami njihovih sovražnikov.

11 In tako je uničil vsa lamanska oporišča v vzhodni divjini, da, in tudi na zahodu, in utrdil mejno črto med Nefijci in Lamanci, med zarahemelsko deželo in nefijsko deželo, od zahodnega morja, ki teče ob izviru reke Sidon — Nefijci so posedovali vso deželo na severu, da, in sicer vso deželo, ki je bila severno od dežele Izobilje, glede na svoje zadovoljstvo.

12 Tako si je Moroni s svojimi četami, ki so se vsak dan povečevale zaradi zagotovila o zaščiti, ki jim ga je prinašalo njegovo delo, prizadeval uničiti silo in moč Lamancev v deželi njihove posesti, da tako ne bi imeli moči nad deželami njihove posesti.

13 In zgodilo se je, da so Nefijci začeli z mestnimi temelji in mesto so imenovali Moroni; in bilo je ob vzhodnem morju; in bilo je na jugu ob mejni črti z lamansko posestjo.

14 In začeli so tudi z mestnimi temelji med mestom Moroni in mestom Aron in združili meje Arona in Moronija; in mesto oziroma deželo so imenovali Nefiha.

15 In v tistem letu so začeli graditi tudi veliko mest na severu, nekega na poseben način, ki so ga imenovali Lehi, ki je bilo na severu ob obalnih mejah.

16 In tako se je končalo dvajseto leto.

17 In v teh ugodnih okoliščinah je bilo Nefijevo ljudstvo na začetku enaindvajsetega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

18 In silno so uspevali in silno obogateli; da, in množili so se in se v deželi okrepili.

19 In tako vidimo, kako milostna in pravična so vsa Gospodova ravnanja, da izpolni vse svoje besede človeškim otrokom; da, lahko vidimo, da se njegove besede, ki jih je govoril Lehiju, potrjujejo, prav tačas, rekoč:

20 Blagor tebi in tvojim otrokom; in blagoslovljeni bodo; če bodo izpolnjevali moje zapovedi, bodo v deželi uspevali. Pomni pa, če mojih zapovedi ne bodo izpolnjevali, bodo "ločeni od Gospodove navzočnosti.

21 In vidimo, da so se te obljube Nefijevemu ljudstvu potrdile; kajti njihovi spori in njihovi prepiri, da, njihovi umori in njihovo plenjenje, njihovo malikovanje, njihovo vlačugarstvo in njihove gnusobe, ki so bile med njimi, so jih pripeljale do njihovih vojn in njihove pogube.

22 In tisti, ki so zvesto izpolnjevali Gospodove zapovedi, so bili vselej rešeni, medtem ko je bilo na tisoče njihovih hudobnih bratov zapisanih suženjstvu oziroma so bili pokončani z mečem oziroma so hirali v neveri in se pomešali z Lamanci.

23 Toda glejte, med Nefijevim ljudstvom ni bilo od Nefijevih dni nikoli "srečnejšega časa kakor v Moronijevih dneh, da, prav tačas, v enaindvajsetem letu vladavine sodnikov.

24 In zgodilo se je, da se je tudi dvaindvajseto leto vladavine sodnikov končalo v miru; da, in tudi triindvajseto leto.

25 In zgodilo se je, da bi bilo mirno tudi na začetku štiriindvajsetega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom, če ne bi bilo "prepira, do katerega je prišlo med njimi glede lehijske dežele in moriantonske dežele, ki se je stikala z lehijskimi mejami; od katerih sta bili obe na mejah ob morski obali.

26 Kajti glejte, ljudstvo, ki je posedovalo moriantonsko deželo, je zahtevalo del lehijske dežele; zato so se začeli vroče prepirati, tako da so Moriantonovi ljudje prijeli za orožje zoper svoje brate in bili so odločeni, da jih bodo z mečem pobili.

27 Toda glejte, ljudstvo, ki je posedovalo lehijsko deželo, je zbežalo v Moronijev tabor in se nanj obrnilo po pomoč; kajti glejte, nikomur niso storili krivice.

28 In zgodilo se je, da so se Moriantonovi ljudje, ki jih je vodil mož, ki mu je bilo ime Morianton, ko so odkrili, da je Lehijevo ljudstvo zbežalo v Moronijev tabor, silno prestrašili, da bi nadnje prišla Moronijeva vojska in jih pokončala.

29 Zato jim je Morianton položil v srce, naj zbežijo v deželo, ki je bila na severu, ki so jo pokrivalo velike vodne površine, in zavzamejo deželo, ki je bila na severu.

30 In glejte, ta načrt bi izpeljali (kar bi bilo razlog za žalovanje), toda glejte, ker je bil Morianton človek nagle jeze, se je zato razjezil na eno od svojih služabnic in planil je nanjo in jo hudo pretepel.

31 In zgodilo se je, da je zbežala in prišla v Moronijev tabor in Moroniju povedala vse glede zadeve in tudi glede njihovih namenov, da zbežijo v deželo na severu.

32 Sedaj glejte, ljudstvo, ki je bilo v deželi Izobilje, oziroma točneje Moroni, se je zbalo, da bodo prisluhnili Moriantonovim besedam in se pridružili njegovim ljudem in se tako polastili tistih delov dežele, kar bi lahko med Nefijevim ljudstvom imelo resne posledice, da, posledice, ki bi pripeljale do uničenja njihove "svobode.

33 Zato je Moroni poslal vojsko z njihovim taborom, da bi dohiteli Moriantonove ljudi, da bi ustavili njihov pobeg v deželo na severu.

34 In zgodilo se je, da jih niso dohiteli, dokler niso prišli do meja dežele "Opustošenje; in tam so jih dohiteli pri ozkem prelazu, ki je vodil ob morju v deželo na severu, da, ob morju na zahod in na vzhod.

35 In zgodilo se je, da je vojska, ki jo je poslal Moroni, ki jo je vodil mož, ki mu je bilo ime

23a Moz 2:41.
25a vss prepír.

32a vss svoboda —
svoboden.

34a Al 46:17.

Teankum, srečala Moriantonove ljudi; in tako trmasti so bili Moriantonovi ljudje (ker jih je navdihovala njegova hudobija in njegove laskave besede), da se je med njimi začela bitka, v kateri je Teankum ubil Moriantona in porazil njegovo vojsko in jih zajel in se vrnil v Moronijev tabor. In tako se je končalo štiriindvajseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

36 In tako so bili Moriantonovi ljudje privedeni nazaj. In potem ko so se zavezali, da bodo ohranjali mir, so jih odpeljali v moriantonsko deželo in prišlo je do združitve med njimi in Lehijevim ljudstvom; in tudi oni so odšli v svoje dežele.

37 In zgodilo se je, da je v istem letu, ko se je med Nefijevo ljudstvo povrnil mir, da je Nefiha, drugi vrhovni sodnik, umrl, potem ko je na sodnem stolu zasedal v popolni pokončnosti pred Bogom.

38 Vendar je zavrnil, da bi Alma v last dobil tiste zapise in tiste stvari, ki so jih Alma in njihovi očetje imeli za nad vse svete; zato jih je Alma predal svojemu sinu Helamanu.

39 Glejte, zgodilo se je, da je bil Nefihov sin določen, da zasede sodni stol na mestu svojega očeta; da, s prisego in sveto uredbo je bil imenovan za vrhovnega sodnika in upravitelja nad ljudstvom, da bo sodil pravično in ohranjal mir in svobodo ljudstva in jim zagotovil njihove svete privilegije, da

častijo Gospoda, svojega Boga, da, da bo vse svoje dni podpiral in branil Božjo stvar in da bo hudobne privedel pred pravico glede na njihov zločin.

40 Sedaj glejte, ime mu je bilo Pahoran. In Pahoran je zasedel stol svojega očeta in je na koncu štiriindvajsetega leta začel vladati nad Nefijevim ljudstvom.

51. POGlavJE

Pristaši kraljevine si prizadevajo spremeniti zakon in postaviti kralja. — Pahorana in svobodnjake podpre glas ljudstva. — Moroni pristaše kraljevine primora, da branijo deželo ali pa bodo usmrčeni. — Amalikija in Lamanci zavzamejo veliko utrjenih mest. — Teankum odbije lamanski vdor in Amalikija ubije v njegovem šotoru. Med letoma 67 in 66 pr. Kr.

In sedaj se je zgodilo na začetku petindvajsetega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom, potem ko so vzpostavili mir med Lehijevim ljudstvom in Moriantonovimi ljudmi glede njihovih dežel in potem ko so petindvajseto leto začeli v miru;

2 vendar v deželi niso za dolgo ohranili vsesplošnega miru, kajti med ljudstvom se je začel prepir glede vrhovnega sodnika Pahorana; kajti glejte, del ljudstva je želel spremeniti nekaj določenih točk zakona.

3 Toda glejte, Pahoran ni hotel spremeniti niti ni dopustil, da bi se zakon spremenil; zato ni

prisluhnil tistim, ki so odposlali svoj glas s prošnjo glede spremi-njanja zakona.

4 Zato so se tisti, ki so želeli, naj se zakon spremeni, nanj jezili, in želeli, da on ne bi bil več vrhovni sodnik v deželi; zato je nastal hud spor glede zadeve, ampak ne do prelivanja krvi.

5 In zgodilo se je, da so se tisti, ki so želeli, da bi Pahorana vrgli s sodnega stola, imenovali pristaši kraljevine, kajti želeli so, da bi se zakon spremenil tako, da bi zrušil svobodno vladno in v deželi postavil kralja.

6 In tisti, ki so želeli, da bi Pahoran ostal vrhovni sodnik dežele, so si naredili ime svobodnjaki; in takšna je bila delitev med njimi, kajti svobodnjaki so zaprisegli oziroma se zavezali, da bodo svoje pravice in privilegije svoje vere branili s svobodno vladno.

7 In zgodilo se je, da je bila ta zadeva glede njihovega prepira razrešena po glasu ljudstva. In zgodilo se je, da je bil glas ljudstva naklonjen svobodnjakom in Pahoran je obdržal sodni stol, kar je povzročilo veliko radost med Pahoranovimi brati in tudi med številnimi svobodoljubi, ki so prav tako utišali pristaše kraljevine, da si niso drznili nasprotovati, ampak so bili primorani braniti stvar svobode.

8 Tisti torej, ki so bili kraljem naklonjeni, so bili tisti iz "visokega stanu in prizadevali so si, da bi bili kralji; in podpirali so jih tisti,

ki so si prizadevali za moč in oblast nad ljudstvom.

9 Toda glejte, to je bil nevaren čas, da bi bili med Nefijevim ljudstvom takšni prepiri; kajti glejte, Amalikija je srca lamanskega ljudstva spet podžgal zoper nefijsko ljudstvo in z vseh strani dežele je zbiral vojake in jih oboroževal in se z vso marljivostjo pripravljaj na vojno; kajti "zaprisegel je, da bo pil Moronijevo kri.

10 Toda glejte, videli bomo, da je njegova obljuba, ki jo je dal, pre-nagljava; vendar je sebe in svoje čete pripravil, da se bodo prišli bojevat zoper Nefijce.

11 Njegove čete torej zaradi veliko tisočev, ki so jih pobili Nefijci, niso bile tako velike, kakor so bile doslej, toda navkljub njihovi veliki izgubi je Amalikija zbral presenetljivo veliko vojsko, tako da se ni bal priti v zarahemelsko deželo.

12 Da, celo Amalikija sam je šel na čelu Lamancev. In bilo je v petindvajsetem letu vladavine sodnikov; in bilo je v istem času, ko so začeli razreševati zadeve svojih prepirov glede vrhovnega sodnika Pahorana.

13 In zgodilo se je, da so se moške, ki so se imenovali pristaši kraljevine, ko so slišali, da Lamanci prihajajo nadnje v bitko, v srcu razveselili; in niso hoteli prijeti za orožje, kajti na vrhovnega sodnika in tudi na "svobodoljube so bili tako besni, da niso hoteli prijeti za orožje, da bi branili svojo deželo.

14 In zgodilo se je, da je bil Moroni, ko je to videl in ko je tudi videl, da so v meje dežele prihajali Lamanci, silno besen zaradi trmoglavosti tistih ljudi, za katere je tako marljivo delal, da bi jih obvaroval; da, bil je silno besen; dušo mu je navdala jeza zoper njih.

15 In zgodilo se je, da je dežel-nemu upravitelju poslal prošnjo z glasom ljudstva, ker je želel, naj jo prebere in dà njemu (Moroniju) moč, da tiste odpadnike primora, da branijo svojo deželo ali pa bodo usmrčeni.

16 Kajti njegova prva skrb je bila napraviti konec takšnim preprirom in razprtijam med ljudstvom; kajti glejte, to je bil doslej vzrok vsega njihovega uničenja. In zgodilo se je, da mu je bilo to dano glede na glas ljudstva.

17 In zgodilo se je, da je Moroni ukazal, naj gre njegova vojska nad tiste pristaše kraljevine, da bodo uklonili njihov ponos in njihovo plemstvo in jih zravnali z zemljo ali pa bodo prijeli za orožje in podprli stvar svobode.

18 In zgodilo se je, da so nadnje odkorakale čete; in uklonili so njihov ponos in njihovo plemstvo, tako da so jih, ko so dvignili bojno orožje, da se bodo bojevali z Moronijevimi možmi, posekali in zravnali z zemljo.

19 In zgodilo se je, da je bilo štiri tisoč "odpadnikov, ki so jih posekali z mečem; in tiste njihove voditelje, ki v bitki niso bili pobiti,

so prijeli in vrgli v ječo, kajti v tem obdobju ni bilo časa za njihovo sojenje.

20 In preostanek tistih odpadnikov se je, raje kot da bi bili z mečem posekani na zemljo, uklonil zastavi svobode in bili so primorani, da so na svojih stolpih in v svojih mestih izobesili "napis svobode in prijeli za orožje v bran svoje dežele.

21 In tako je Moroni napravil konec tistim pristašem kraljevine, da se ni vedelo za nikogar, ki bi se nazival pristaš kraljevine; in tako je napravil konec trmoglavosti in ponosu tistih ljudi, ki so trdili, da so plemenite krvi; ampak so jih pokorili, da so postali ponižni kakor njihovi bratje, in so se hrabro bojevali, da bi se osvobodili suženjstva.

22 Glejte, zgodilo se je, da so Lamanci, medtem ko je "Moroni tako končal vojne in prepire med svojim lastnim ljudstvom in jih podvrgel miru in omiki in uvažal predpise za priprave na vojno proti Lamancem, glejte, prišli v moronijsko deželo, ki je bila v mejah ob morski obali.

23 In zgodilo se je, da Nefijci v mestu Moroni niso bili zadosti močni; zato jih je Amalikija pregnal in jih veliko pobil. In zgodilo se je, da je Amalikija mesto zavzel, da, zavzel je vse njihove utrdbe.

24 In tisti, ki so zbežali iz mesta Moroni, so prišli v mesto Nefiha; in tudi ljudje iz mesta Lehi so se

zbrali in se pripravili in bili pripravljene, da se bodo spopadli v bitki z Lamanci.

25 Toda zgodilo se je, da Amalikija Lamancem ni dopustil, da bi šli v bitko nad mesto Nefiha, temveč jih je zadržal ob morski obali in pustil može v vsakem mestu, da so ga varovali in branili.

26 In tako je šel in si prisvojil veliko mest, mesto Nefiha in mesto Lehi in mesto Morianton in mesto Omner in mesto Gid in mesto Mulek, ki so bila vsa v vzhodnih mejah ob morski obali.

27 In tako so si Lamanci s svojimi nešteti vojskami z Amalikijevo prekanjenostjo pridobili toliko mest, ki so bila vsa močno utrjena po zgledu Moronijevih "utrdb; ki so vsa nudila oporišča za Lamance.

28 In zgodilo se je, da so korakali do meja dežele Izobilje in pred seboj preganjali Nefijce in jih veliko pobili.

29 Toda zgodilo se je, da jih je pričakal Teankum, ki je "ubil Moriantona, in dohitel njegovo ljudstvo, ki je bežalo.

30 In zgodilo se je, da je dohitel tudi Amalikija, ko je korakal s svojo številno vojsko, da bi zavzel deželo Izobilje in tudi deželo na severu.

31 Toda glejte, doživel je razočaranje, ker so Teankum in njegovi može odbili njihov napad, kajti bili so veliki bojevniki; kajti vsak Teankumov mož je Lamance prekašal po moči in po večini

vojskovanja, tako da so pred Lamanci pridobili prednost.

32 In zgodilo se je, da so jih oblegali, tako da so jih pobijali, prav dokler se ni znočilo. In zgodilo se je, da so si Teankum in njegovi može v mejah dežele Izobilje postavili šotore; in Amalikija si je šotore postavil v obalnih mejah ob morski obali in tako so jih pregnali.

33 In zgodilo se je, da sta se, ko je prišla noč, Teankum in njegov služabnik prikradla in šla ponoči ven in šla v Amalikijev tabor; in glejte, zaradi velike utrujenosti, ki so jo povzročila dela in dnevna vročina, jih je premagal spanec.

34 In zgodilo se je, da se je Teankum skrivoma prikradel v šotor kralja in mu v srce zasadil kopje; in nemudoma je povzročil kraljevo smrt, da ta ni prebudil služabnikov.

35 In spet se je skrivoma vrnil v svoj tabor in glejte, njegovi može so spali in zbudil jih je in jim povedal vse, kar je storil.

36 In ukazal je, naj bodo njegove čete v pripravljenosti, če bi se Lamanci prebudili in prišli nadjne.

37 In tako se je končalo petindvajseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom; in tako so se končali Amalikijevi dnevi.

52. POGLAVJE

Amoron nasledi Amalikija kot lamanski kralj. — Moroni, Teankum in Lehi povedejo Nefijce v zmagovito

vojno proti Lamancem. — Ponovno zavzamejo mesto Mulek in Jakob Zoramec je ubit. Med letoma 66 in 64 pr. Kr.

IN sedaj, zgodilo se je v šestindvajsetem letu vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom, glejte, ko so se Lamanci prvega jutra prvega meseca prebudili, glejte, so Amalikija našli mrtvega v njegovem lastnem šotoru; in videli so tudi, da je bil Teankum pripravljen, da se bo tisti dan bojeval z njimi.

2 In sedaj, ko so Lamanci to videli, so se prestrašili; in opustili so svoj načrt, da bi odkorakali v deželo na severu, in so se z vso svojo vojsko umaknili v mesto Mulek in si v njegovih utrdbah poiskali zaščito.

3 In zgodilo se je, da je bil Amalikijev brat imenovan za kralja nad ljudstvom; in ime mu je bilo Amoron; tako je bil kralj Amoron, brat kralja Amalikija, določen, da vlada namesto njega.

4 In zgodilo se je, da je ukazal, naj njegovo ljudstvo brani tista mesta, ki so jih zavzeli s prelivanjem krvi; kajti nobenega mesta niso zavzeli drugače kakor tako, da so izgubili veliko krvi.

5 In sedaj, Teankum je videl, da so bili Lamanci odločeni braniti tista mesta, ki so jih zavzeli, in tiste dele dežele, katerih so se polastili; in ker je tudi videl njihovo ogromno število, je Teankum menil, da ni dobro, da bi jih poskušal napasti v njihovih utrdbah.

6 Toda svoje može je zadržal v bližini, kot da bi se pripravljaj na vojno; da, in resnično se je pripravljaj, da se bo branil pred njimi, tako da je okrog in okrog "postavljaj obzidja in pripravljaj zatočišča.

7 In zgodilo se je, da se je še naprej tako pripravljaj na vojno, dokler Moroni ni poslal velikega števila mož, da bi okrepil njegovo vojsko.

8 In Moroni mu je poslal tudi ukaze, naj zadrži vse ujetnike, ki so padli v njegove roke; kajti ker so Lamanci zajeli veliko ujetnikov, naj zadrži vse lamanske ujetnike v odkupnino za tiste, ki so jih zajeli Lamanci.

9 In poslal mu je tudi ukaze, naj utrdi deželo Izobilje in zaščiti "ozek prelaz, ki je vodil v deželo na severu, da Lamanci ne bi dosegli te točke in bi imeli moč, da bi jih oblegali z vseh strani.

10 In Moroni je prav tako poslal k njemu, ker je od njega želel, da bi tisti predel dežele zvesto branil in da bi si prizadeval za vsako priložnost, da bo bičal Lamance v tistem predelu, kolikor je bilo v njegovi moči, da bi morda spet z zvijačo ali kako drugače zavzel tista mesta, ki so jim bila vzeta iz rok; in da bi prav tako utrdil in okrepil okoliška mesta, ki niso padla v roke Lamancev.

11 In rekel mu je tudi: Prišel bi k tebi, toda glej, Lamanci nas napadajo v mejah dežele ob zahodnem morju; in glej, nadnje pojdem, zato ne morem priti k tebi.

12 Sedaj, kralj (Amoron) je odšel iz zarahemelske dežele in je kraljico obvestil glede smrti svojega brata in zbral je veliko število mož in odkorakal nad Nefijce na mejah ob zahodnem morju.

13 In tako si je prizadeval oblegati Nefijce in del njihovih sil odpeljati v tisti del dežele, medtem ko je tistim, ki so ostali, da so posedovali mesta, ki jih je zavzel, ukazal, naj Nefijce oblegajo tudi na mejah ob vzhodnem morju in naj zavzamejo njihovo deželo, kolikor je bilo to v njihovi moči glede na moč njihovih čet.

14 In tako je bilo z Nefijci v tistih nevarnih okoliščinah konec šestindvajsetega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

15 Toda glejte, v sedemindvajsetem letu vladavine sodnikov se je zgodilo, da je Teankum na ukaz Moronija — ki je postavil čete, da bi ščitile južne in zahodne deželne meje, in je začel svoj pohod proti deželi Izobilje, da bi s svojimi možmi pomagal Teankumu ponovno zavzeti mesta, ki so jih izgubili —

16 in zgodilo se je, da je Teankum prejel ukaze, naj izvêde napad na mesto Mulek in ga ponovno zavzame, če bi to bilo mogoče.

17 In zgodilo se je, da se je Teankum pripravil, da bo izvêdel napad na mesto Mulek in s svojo vojsko odkorakal nad Lamance; toda videl je, da je nemogoče, da bi jih premagal, ko so v utrdbah; zato je svoje načrte opustil

in se spet vrnil v mesto Izobilje, da bi počakal na Moronijev prihod, da bi njegova vojska dobila okrepitev.

18 In zgodilo se je, da je Moroni s svojo vojsko v deželo Izobilje prispel proti koncu sedemindvajsetega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

19 In na začetku osemindvajsetega leta so imeli Moroni in Teankum in številni od vrhovnih poveljnikov bojni posvet — kaj naj storijo, da bodo Lamance pripravili, da bodo prišli nadnje v bitko; oziroma da bi jih morda kako zvalili iz njihovih oporišč, da bi si pridobili prednost pred njimi in mesto Mulek spet zavzeli.

20 In zgodilo se je, da so k lamanski vojski, ki je ščitila mesto Mulek, k njihovem voditelju, ki mu je bilo ime Jakob, poslali odposlance in od njega želeli, naj pride s svojimi četami ven in naj se z njimi spopade na planjavah med obema mestoma. Toda glejte, Jakob, ki je bil Zoramec, s svojo vojsko ni hotel priti ven, da bi se na planjavah spopadel z njimi.

21 In zgodilo se je, da je Moroni, ker ni imel upov, da se bo z njimi spopadel na nevtralnem ozemlju, zato sklenil načrt, da bi Lamance zvalil iz njihovih oporišč.

22 Zato je ukazal, naj Teankum povede majhno število mož in odkoraka v bližino morske obale; in Moroni in njegova vojska so ponoči odkorakali v divjino zahodno od mesta Mulek; in tako so naslednji dan, ko so lamanski

stražarji odkrili Teankuma, tekli in to povedali Jakobu, svojemu vodju.

23 In zgodilo se je, da so lamanske čete odkorakale nad Teankuma, predpostavljajoč glede na svoje število, da bodo Teankuma zaradi njegovega majhnega števila premagali. Ko pa je Teankum zagledal lamanske čete, ki so prihajale nadnje, se je začel umikati proti morski obali na sever.

24 In zgodilo se je, da so se Lamanci, ko so videli, da je začel bežati, opogumili in jih začeli vneto zasledovati. In ko je Teankum tako vodil stran Lamance, ki so jih zaman zasledovali, glejte, je Moroni ukazal, naj del njegove vojske, ki je bila z njim, vkoraka v mesto in ga zavzame.

25 In tako so storili in pobili vse tiste, ki so ostali, da ščitijo mesto, da, vse tiste, ki niso hoteli predati bojnega orožja.

26 In tako se je Moroni z delom svoje vojske polastil mesta Mulek, medtem ko je s preostalimi odkorakal, da bi pričakal Lamance, ko se bodo vračali z zasledovanja Teankuma.

27 In zgodilo se je, da so Lamanci Teankuma zasledovali, dokler se niso približali mestu Izobilje, in potem so jih pričakali Lehi in majhna vojska, ki je ostala, da bi ščitila mesto Izobilje.

28 In sedaj glejte, ko so lamanski vrhovni poveljniki zagledali Lehija z vojsko prihajati nadnje, so v veliki zmedji zbežali, boječ se, da

bi morda ne dosegli mesta Mulek, preden bi jih Lehi dohitel; kajti zaradi pohoda so bili utrujeni, Lehijevi možje pa so bili spočiti.

29 Lamanci torej niso vedeli, da je Moroni s svojo vojsko zadaj za njimi; in vsega, česar so se bali, so bili Lehi in njegovi možje.

30 Lehi jih torej ni želel dohiteti, dokler ne bi pričakali Moronija in njegove vojske.

31 In zgodilo se je, da so jih, preden so se Lamanci dobro umaknili, Nefijci obkolili, z ene strani so jih obkolili Moronijevi možje, z druge pa Lehijevi možje, ki so bili vsi spočiti in polni moči; Lamanci pa so bili zaradi dolgega pohoda utrujeni.

32 In Moroni je svojim možem ukazal, naj jih napadajo, dokler ne bodo predali bojnega orožja.

33 In zgodilo se je, da je Jakob, ker je bil njihov vodja, ker je bil tudi "Zoramec in ker je imel nepremagljivega duha, vodil Lamance v bitko s silnim besom do Moronija.

34 Ker je bil Moroni na pohodu, je bil zato Jakob odločen, da jih bo pobil in se prebil do mesta Mulek. Toda glejte, Moroni in njegovi možje so bili močnejši, zato se pred Lamanci niso umikali.

35 In zgodilo se je, da so se na obeh straneh bojevali s silnim besom; in na obeh straneh jih je bilo veliko pobitih; da, in Moroni je bil ranjen in Jakob je bil ubit.

36 In Lehi je s svojimi močnimi možmi od zadaj pritiskal nanje

s takšnim besom, da so Lamanci zadaj predali bojno orožje, preostali pa, ker so bili zelo zmedeni, niso vedeli, kod naj gredo oziroma napadejo.

37 Ko je Moroni torej videl njihovo zmedo, jim je rekel: Če boste prinesli svoje bojno orožje in ga predali, glejte, bomo prenehali prelivati vašo kri.

38 In zgodilo se je, da so, ko so Lamanci te besede slišali, njihovi vrhovni poveljniki, vsi tisti, ki niso bili pobiti, pristopili in bojno orožje vrgli Moroniju pred noge in tudi svojim možem ukazali, naj storijo enako.

39 Toda glejte, bilo jih je veliko, ki niso hoteli; in tiste, ki svojih mečev niso hoteli predati, so prišli in jih zvezali in jim odvzeli bojno orožje in primorani so bili, da s svojimi brati odkorakajo v deželo Izobilje.

40 In število ujetnikov, ki so jih zajeli, je torej presehalo število tistih, ki so bili pobiti, da, presehalo je tiste, ki so bili pobiti na obeh straneh.

53. POGlavJE

Lamanske ujetnike izkoristijo za utrjevanje mesta Izobilje. — Razprti je med Nefijci so povod za lamanske zmage. — Helaman prevzame poveljstvo nad dva tisoč mladimi sinovi Amonovega ljudstva. Med letoma 64 in 63 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da so lamanske ujetnike stražili in jih primorali,

da so šli in pokopali svoje mrtve, da, in tudi mrtve Nefijce, ki so bili pobiti; in Moroni je nad njimi postavil može, da so jih stražili, ko so opravljali svoje delo.

2 In Moroni je šel z Lehijem v mesto Mulek in prevzel poveljstvo v mestu in ga predal Lehiu. Sedaj glejte, ta Lehi je bil mož, ki je bil z Moronijem večinoma v vseh njegovih bitkah; in bil je mož "kakor Moroni in radostila sta se vzajemne varnosti; da, ljuba sta bila drug drugemu in ljuba tudi vsemu Nefijevemu ljudstvu.

3 In zgodilo se je, da so jih, potem ko so Lamanci prenehali pokopavati svoje mrtve in tudi mrtve Nefijce, odpeljali nazaj v deželo Izobilje; in Teankum je po Moronijevih ukazih naročil, naj začnejo delati na izkopavanju jarka okrog dežele oziroma mesta Izobilje.

4 In ukazal je, naj na notranji strani jarka napravijo "prsobran iz drevesnih debel; ob prsobran iz drevesnih debel pa so namestali zemljo iz jarka; in tako so Lamance pripravili k delu, dokler niso okrog mesta Izobilje postavili silno visoko, močno obzidje iz drevesnih debel in zemlje.

5 In to mesto je odtlej postalo silno oporišče; in v tem mestu so stražili lamanske ujetnike; da, in sicer znotraj obzidja, ki so jim ga ukazali zgraditi s svojimi lastnimi rokami. Moroni je bil torej primoran Lamancem naložiti delo, ker jih je bilo lahko stražiti, ko so bili

na delu; in želel je vse svoje sile, ko bo izvêdel napad na Lamance.

6 In zgodilo se je, da je Moroni tako dosegel zmago nad eno največjih lamanskih vojsk in se polastil mesta Mulek, ki je bilo eno najmočnejših lamanskih utrdb v nefijski deželi; in tako je tudi zgradil oporišče, da je zadržal ujetnike.

7 In zgodilo se je, da se v tistem letu ni več poskušal bojevati z Lamanci, ampak je svoje može zaposlil s pripravami na vojno, da, in z gradnjo utrdb za zaščito pred Lamanci, da, in tudi reševanjem žena in otrok pred lakoto in stiskami in pri oskrbi hrane za njihove čete.

8 In sedaj se je zgodilo, da so lamanske čete na zahodnem morju na jugu v Moronijevi odsotnosti zaradi nekega spletkarjenja med Nefijci, ki je med njimi povzročilo razprtije, pridobile prednost pred Nefijci, da, tako da so se v tistem delu dežele polastili številnih njihovih mest.

9 In tako so bili zaradi krivičnosti med njimi samimi, da, zaradi medsebojnih razprtij in spletkarjenja, postavljeni v najnevarnejše okoliščine.

10 In sedaj glejte, nekoliko imam reči glede Amonovega "ljudstva, ki so bili na začetku Lamanci; toda Amon in njegovi bratje oziroma natančneje Božja moč in beseda sta jih ^bspreobrnili h Gospodu; in

pripeljali so jih v zarahemelsko deželo in Nefijci so jih vse odtlej ščitili.

11 In zaradi svoje prisega so bili izvzeti od tega, da bi prijeli za orožje zoper svoje brate, kajti prisegli so, da ne bodo "nikoli več prelili krvi; in glede na svojo prisego bi bili pogubljeni; da, dopustili bi, da bi sami padli v roke svojim bratom, če ne bi bilo usmiljenja in silne ljubezni, ki so jim jo izkazovali Amon in njegovi bratje.

12 In zaradi tega so bili odpeljani v zarahemelsko deželo; in Nefijci so jih vselej "ščitili.

13 Toda zgodilo se je, da jih je, ko so videli nevarnost in veliko stisk in težav, ki so jih Nefijci prenašali zavoljo njih, ganilo sočutje in v bran svoje dežele so "želeli prijeti za orožje.

14 Toda glejte, ko so bili na tem, da primejo za bojno orožje, je med njimi prevladalo prigovarjanje Helamana in njegovih bratov, kajti bili so na tem, da "prelomijo ^bprisego, ki so jo sklenili.

15 In Helaman se je zbal, da bi, če bi tako storili, izgubili svojo dušo; zato so bili vsi tisti, ki so to zavezo sklenili, primorani gledati, kako se njihovi bratje tačas prebijajo skozi svoje stiske v nevarnih okoliščinah.

16 Toda glejte, zgodilo se je, da so imeli veliko sinov, ki niso sklenili zaveze, da ne bodo prijeli za

10a Al 27:24–26.

b Al 23:8–13.

11a Al 24:17–19.

12a Al 27:23.

13a Al 56:7.

14a 4 Mz 30:3.

b vss prisega.

bojno orožje, da bi se branili pred sovražniki; zato se jih je tokrat zbralo toliko, kolikor jih je bilo zmožnih prijeti za orožje, in imenovali so se Nefijci.

17 In sklenili so zavezo, da se bodo bojevali za svobodo Nefijcev, da, da bodo štitali deželo, celo če bi morali dati svoje življenje; da, zavezali so se celo, da se ne bodo nikoli odrekli "svobodi, ampak se bodo bojevali v vsakem primeru, da bodo Nefijce in sebe zaščitili pred suženjstvom.

18 Sedaj glejte, dva tisoč je bilo teh mladeničev, ki so sklenili to zavezo in prijeli za bojno orožje, da bodo branili svojo deželo.

19 In sedaj glejte, kakor doslej Nefijcem nikoli niso bili v oviro, so jim prav tako v tem trenutku postali v veliko podporo; kajti prijeli so za bojno orožje in hoteli, da bi bil Helaman njihov vodja.

20 In vsi so bili mladeniči in bili so silno hrabri, kar zadeva "pogum in tudi kar zadeva moč in delavnost; toda glejte, to ni bilo vse — bili so možje, ki so bili vselej ^bzvesti v vsem, kar jim je bilo zaupano.

21 Da, bili so resnicoljubni in preudarni možje, kajti poučevali so jih, naj izpolnjujejo zapovedi Boga in pred njim "hodijo pokončno.

22 In sedaj se je zgodilo, da je Helaman korakal na čelu svojih "dva

tisoč mladih vojakov, da bodo pomagali ljudstvu v mejah dežele na jugu ob zahodnem morju.

23 In tako se je končalo osemindvajseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

54. POGLAVJE

Amoron in Moroni se pogajata o izmenjavi ujetnikov. — Moroni zahteva, da se Lamanci umaknejo in prenehajo s svojimi morilskimi napadi. — Amoron zahteva, da Nefijci odložijo svoje orožje in postanejo podložni Lamancem. Okrog leta 63 pr. Kr.

In sedaj se je zgodilo na začetku devetindvajsetega leta vladavine sodnikov, da je "Amoron poslal Moroniju sporočilo, da želi menjati ujetnike.

2 In zgodilo se je, da je Moroni ob tej prošnji začutil silno radost, kajti živež, ki so ga dali za hrano lamanskim ujetnikom, je želel za hrano za lastne ljudi; in želel je tudi, da bi s svojimi možmi okrepil svojo vojsko.

3 Lamanci so torej zajeli veliko žensk in otrok in med vsemi Moronijevimi ujetniki oziroma ujetniki, ki jih je Moroni zajel, ni bilo niti ene ženske niti otroka; zato se je Moroni odločil za zvijačo, da bi od Lamancev dobil toliko nefijskih ujetnikov, kolikor bi jih bilo mogoče.

17a Al 56:47;
vss svoboda —
svoboden.
20a vss pogum —

pogumen.
b vss integriteta.
21a vss hoditi —
hoditi z Bogom.

22a Al 56:3–5.
54 1a Al 52:3.

4 Zato je napisal pismo in ga poslal po Amoronovem služabniku, po istem, ki je pismo prinesel Moroniju. To so torej besede, ki jih je napisal Amoronu, rekoč:

5 Glej, Amoron, nekoliko sem vam napisal glede te vojne, ki ste jo vojskovali zoper moje ljudstvo oziroma katero je zoper njih vojskoval tvoj "brat in katero ste po njegovi smrti še odločeni nadaljevati.

6 Glej, povedal bi ti nekoliko glede Božje "pravice in meča njegovega vsemogočnega srda, ki visi nad teboj, če se ne boš pokesal in svojih čet umaknil na svoje ozemlje oziroma v deželo svoje posesti, ki je nefijska dežela.

7 Da, te stvari bi ti povedal, če bi jim bil zmožen prisluhniti; da, povedal bi ti glede tistega strašnega "pekla, ki čaka, da sprejme takšne ^bmorilce, kakor sta ti in tvoj brat, če se ne boste pokesali in se odvrnili od svojih morilskih namenov in se s svojimi četami vrnili v svoje dežele.

8 Ker pa ste to enkrat že zavrnili in ste se bojevali zoper Gospodovo ljudstvo, prav tako lahko pričakujem, da boste to spet storili.

9 In sedaj glej, pripravljeni smo vas sprejeti; da, in če se ne boste odvrnili od svojih namenov, glejte, si boste priklicali srd tistega Boga, ki ste ga zavrnili, in sicer v svoje popolno pogubljenje.

10 Toda, kakor živi Gospod, naše čete bodo prišle nad vas, če se ne boste umaknili, in kmalu vas bo doletela smrt, kajti obdržali bomo svoja mesta in svoje pokrajine; da, in branili bomo svojo veroizpoved in stvar našega Boga.

11 Toda glej, zdi se mi, da ti zaman govorim glede teh stvari; oziroma se mi zdi, da si "otrok pekla; zato bom končal svoje pismo in ti rekel, da ujetnikov ne bom menjal drugače kakor pod pogojem, da boste za enega ujetnika predali moškega in njegovo ženo in njegove otroke; če bo to tako, da boste to storili, bom menjal.

12 In glej, če tega ne boste storili, bom nad vas prišel s svojimi četami; da, oborožil bom celo ženske in otroke in bom prišel nad vas in sledil vam bom prav v vašo deželo, ki je "naša prva dedna dežela; da, in kri za kri bo, da, življenje za življenje; in bojeval se bom z vami, prav dokler ne boste izbrisani z obličja zemlje.

13 Glej, jezen sem in moje ljudstvo prav tako; prizadevali ste si nas umoriti, in mi smo si prizadevali samo, da bi se branili. Toda glej, če si nas boste še naprej prizadevali pobijati, da, si bomo mi prizadevali pobijati vas; da, in zahtevali bomo svojo deželo, svojo prvo dedno deželo.

14 Sedaj zaključujem svoje pismo: Sem Moroni, sem vodja nefijskega ljudstva.

5a Al 48:1.
6a vss pravica.
7a vss pekel.

b Al 47:18, 22–24;
vss umor — umoriti.
11a Jn 8:42–44.

12a 2 Ne 5:5–8.

15 Sedaj se je zgodilo, da se je Amoron, ko je to pismo prejel, razjezil; in Moroniju je napisal še eno pismo in to so besede, ki jih je napisal, rekoč:

16 Sem Amoron, lamanski kralj, sem brat Amalikija, ki ste ga umorili. Glej, nad vami bom maščeval njegovo kri, da, in nad vas bom prišel s svojo vojsko, kajti tvojih groženj se ne bojim.

17 Kajti glej, vaši očetje so bili krivični do svojih bratov, tako da so jih oropali "pravice do vodenja, ko jim je ta upravičeno pripadala.

18 In sedaj glejte, če boste odložili orožje in postali podložni, da vas bodo vodili tisti, ki jim vodenje upravičeno pripada, potem bom ukazal, da bodo moji ljudje odložili orožje in ne bodo se več vojskovali.

19 Glej, zoper mene in moje ljudstvo si izrekel veliko groženj; toda glej, tvojih groženj se ne bojimo.

20 Vendar bom glede na tvojo prošnjo rade volje dovolil izmenjavo ujetnikov, da bom hrano lahko prihranil za svoje vojščake; in vojevala bova vojno, ki bo večna, bodisi se bodo Nefijci pokorili naši oblasti bodisi bodo za večno izumrli.

21 In kar zadeva tistega Boga, za katerega praviš, da smo ga zavrnil, glej, takšnega bitja ne poznamo; niti ga ne vi; če pa je tako, da takšno bitje je, ne vemo drugega, kakor da je ustvaril tako nas kakor vas.

22 In če je tako, da je hudič in pekkel, glej, mar te ne bo poslal tja, da boš prebival z mojim bratom, ki ste ga umorili, za katerega si namignil, da je šel na takšen kraj? Toda glej, to ni pomembno.

23 Sem Amoron in sem potomec "Zorama, ki so ga vaši očetje prisilili in ga privedli iz Jeruzalema.

24 In sedaj glej, neustrašen Lamane sem; glejte, to vojno smo vojevali, da bi maščevali njihove krivice in ohranili in pridobili njihove pravice do vodenja; in zaključujem svoje pismo Moroniju.

55. POGlavJE

Moroni zavrne izmenjavo ujetnikov. — Lamanske stražarje zmanjijo, da se napijejo, in nefijski ujetniki so osvobojeni. — Mesto Gid je zavzeto brez preliivanja krvi. Med letoma 63 in 62 pr. Kr.

SEDAJ se je zgodilo, da se je Moroni, ko je to pismo prejel, še bolj razjezil, ker je vedel, da Amoron natančno ve za njegovo "prevaro; da, vedel je, da Amoron ve, da to, kar ga je primoralo, da se je vojskoval proti Nefijevemu ljudstvu, ni bila pravična stvar.

2 In rekel je: Glej, z Amoronom ne bom menjal ujetnikov, razen če se bo odvrnil od svojega namena, kakor sem navedel v svojem pismu; kajti ne bom mu dovolil, da bo imel še več moči od te, ki si jo je pridobil.

3 Glej, vem za kraj, kjer Lamanci

stražijo moje ljudi, ki so jih zajeli kot ujetnike; in ker Amoron ne ugotovi mojemu pismu, glej, mu bom dal glede na svoje besede, da, prizadeval si bom za smrt med njimi, dokler ne bodo prosili za mir.

4 In sedaj se je zgodilo, da je Moroni, ko je te besede izrekel, ukazal, naj med njegovimi možmi izvedejo preiskavo, da bi med njimi morda našel moža, ki je Lamanov potomec.

5 In zgodilo se je, da so našli enega, ki mu je bilo ime Laman; in bil je eden od služabnikov kralja, katerega je umoril Amalikija.

6 Moroni je torej ukazal, naj gredo Laman in majhno število njegovih mož k stražarjem, ki so stražili Nefijce.

7 Nefijce so torej stražili v mestu Gid; zato je Moroni določil Lamana in ukazal, naj gre z njim manjše število mož.

8 In ko se je zvečerilo, je šel Laman k stražarjem, ki so stražili Nefijce, in glejte, videli so ga prihajati in so mu zaklicali; on pa jim je rekel: Ne bojte se; glejte, Lamane sem. Glejte, pobegnili smo Nefijcem in oni spijo; in glejte, vzeli smo od njihovega vina in ga prinesli s seboj.

9 Ko so torej Lamanci te besede slišali, so ga radostno sprejeli; in rekli so mu: Daj nam od svojega vina, da bomo pili; zadovoljni smo, da si tako s seboj odnesel vino, kajti utrujeni smo.

10 Toda Laman jim je rekel:

Prihranimo si vino, dokler ne bomo šli v bitko zoper Nefijce. Toda te besede so jih napravile samo še bolj željne, da bi vino pili;

11 kajti, rekli so: Utrujeni smo, zato nam dovoli vzeti nekaj vina in kmalu bomo vino prejeli za obrok, kar nas bo okrepilo, da bomo šli nad Nefijce.

12 In Laman jim je rekel: Storite lahko glede na svoje želje.

13 In zgodilo se je, da so vino pili brez zadržka; in prijetno je bilo njihovemu okusu, zato so ga pili še bolj brez zadržka; in bilo je močno, ker je bilo pripravljeno, da bo močno.

14 In zgodilo se je, da so pili in bili veseli in kmalu so bili vsi pijani.

15 In ko so torej Laman in njegovi možje videli, da so bili vsi pijani in so trdno spali, so se vrnili k Moroniju in mu povedali vse, kar se je zgodilo.

16 In to je bilo torej glede na Moronijev načrt. In Moroni je svoje moške opremil z bojnim orožjem; in šel je v mesto Gid, medtem ko so Lamanci trdno spali in bili pijani, in ujetnikom vrgel bojno orožje, tako da so bili vsi oboroženi;

17 da, celo njihovim ženskam in vsem njihovim otrokom, tolikim, kolikor jih je bilo zmožnih uporabljati bojno orožje, ko je Moroni oborožil vse tiste ujetnike; in vse to je bilo storjeno v globoki tišini.

18 Če pa bi Lamance prebudili, glejte, pijani so bili in Nefijci bi jih lahko pobili.

19 Toda glejte, to ni bila Moronijeva želja; ni se radostil v umoru oziroma v "prelivanju krvi, temveč se je radostil v tem, da je svoje ljudstvo ohranjal pred pogubljenjem; in zaradi tega, da si ne bi priklical nepravičnosti, ni hotel planiti na Lamance in jih pokončati v njihovi pijanosti.

20 Toda svoje želje je uresničil, kajti oborožil je tiste nefijske ujetnike, ki so bili znotraj mestnega obzidja, in jim dal moč, da so zavzeli tiste predele, ki so bili znotraj obzidja.

21 In potem je možem, ki so bili z njim, ukazal, naj se za korak odmaknejo od njih in obkolijo lamanske čete.

22 Glejte torej, to se je zgodilo v nočnem času, tako da so Lamanci, ko so se zjutraj zbudili, videli, da so jih Nefijci od zunaj obkolili in da so bili znotraj njihovi ujetniki oboroženi.

23 In tako so videli, da imajo Nefijci nad njimi premoč; in v teh okoliščinah so spoznali, da ne bi bilo dobro, da bi se z Nefijci bojevali, zato so njihovi vrhovni poveljniki zahtevali bojno orožje in prinesli so ga in ga vrgli Nefijcem pred noge, roteč za milost.

24 Sedaj glejte, to je bila Moronijeva želja. Zajel jih je kot vojne ujetnike in zavzel mesto in ukazal, naj osvobodijo vse ujetnike, ki so bili Nefijci; in pridružili so se Moronijevi vojski in so njegovo vojsko močno okrepili.

25 In zgodilo se je, da je Laman-

cem, ki jih je zajel kot ujetnike, ukazal, naj začnejo z "delom utrjevanja utrd obkroga mesta Gid.

26 In zgodilo se je, da je, ko je mesto Gid utrdil glede na svoje želje, ukazal, naj ujetnike odpeljejo v mesto Izobilje; in tudi to mesto je stražil s silno velikimi silami.

27 In zgodilo se je, da so navkljub vsem lamanskim spletkam obdržali in ščitili vse ujetnike, ki so jih zajeli, in prav tako ohranjali vse ozemlje in prednost, ki so si jo ponovno pridobili.

28 In zgodilo se je, da so Nefijci spet začeli zmagovati in uveljavljati svoje pravice in privilegije.

29 Velikokrat so jih Lamanci ponoči skušali obkoliti, toda v teh poizkusih so izgubili veliko ujetnikov.

30 In velikokrat so Nefijcem skušali dati vino, da bi jih pokončali s strupom oziroma s pijanostjo.

31 Toda glejte, Nefijci v tem svojem času stiske niso bili počasni v tem, da bi "pomnili Gospoda, svojega Boga. Niso jih mogli ujeti v svoje pastí; da, niso pili od njihovega vina, če ga prej niso dali kakemu lamanskemu ujetniku.

32 In bili so tako previdni, da jim ne bi dali kakega strupa, kajti če bi njihovo vino zastrupilo Lamanca, bi zastrupilo tudi Nefijca; in tako so preizkušali vse njihove pijače.

33 In sedaj se je zgodilo, da se je Moroniju zdelo potrebno pripraviti za napad na mesto Morianton;

kajti glejte, Lamanci so s svojim delom utrdili mesto Morianton, dokler ni postalo silno oporišče.

34 In v tisto mesto so nenehno pošiljali nove sile in tudi nove zaloge živeža.

35 In tako se je končalo devetindvajseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

56. POGlavJE

Helaman pošlje Moroniju pismo in poroča o stanju v vojni z Lamanci. — Antipus in Helaman dosežeta veliko zmago nad Lamanci. — Helamanovih dva tisoč mladih sinov se bojuje s čudežno močjo in nihče od njih ni ubit. 1. verz: okrog leta 62 pr. Kr.; 2. do 19. verz: okrog leta 66 pr. Kr.; 20. do 57. verz: med letoma 65 in 64 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo na začetku tridesetega leta vladavine sodnikov, drugega dne prvega meseca, da je Moroni od Helamana prejel pismo, ki je navajalo zadeve ljudstva v tistem predelu dežele.

2 In to so besede, ki jih je zapisal, rekoč: Moj dragi ljubljeni brat, Moroni, tako v Gospodu kakor v vojnih stiskah; glej, moj ljubljeni brat, imam ti nekoliko povedati glede našega vojskovanja v tem delu dežele.

3 Glej, "dva tisoč sinov tistih mož, ki jih je Amon pripeljal iz nefijske dežele — veš torej, da so ti potomci Lamana, ki je bil starejši sin našega očeta Lehija;

4 torej mi ti ni potrebno po-

jasnjevati glede njihovih izročil ali njihove nevere, kajti vse to poznaš —

5 zato mi zadostuje, da ti povem, da jih je dva tisoč od teh mladeničev prijelo za bojno orožje in želelo, naj bom njihov vodja; in šli smo branit deželo.

6 In veš torej tudi glede "zaveze, ki so jo sklenili njihovi očetje, da ne bodo prijeli za bojno orožje proti svojim bratom, da bi prelivali kri.

7 Toda v šestindvajsetem letu, ko so videli naše težave in naše stiske zaradi njih, so bili na tem, da "prelomijo zavezo, ki so jo sklenili, in primejo za bojno orožje v našo obrambo.

8 Toda nisem jim dopustil, da bi prelomili to zavezo, ki so jo sklenili, predpostavljajoč, da nas bo Bog okrepil, tako da ne bomo več trpeli, ker so izpolnili prisego, ki so jo sklenili.

9 Toda glej, tukaj je nekaj, v čemer se lahko zelo radostimo. Kajti glej, v šestindvajsetem letu sem jaz, Helaman, korakal na čelu teh dva tisoč mladeničev v mesto Judeja, da bi pomagali Antipusu, ki si ga določil za voditelja nad ljudstvom tistega dela dežele.

10 In svojih dva tisoč sinov (kajti vredni so, da jih imenujem sinovi) sem priključil Antipusovi vojski, v moči katerih se je Antipus silno radostil; kajti glej, njegovo vojsko so Lamanci oslabili, ker so njihove sile pobile ogromno število

naših mož, zavoljo česar imamo razlog za žalovanje.

11 Vendar se lahko tolažimo v tem smislu, da so umrli za stvar svoje dežele in svojega Boga, da, in "srečni so.

12 In Lamanci so zadržali tudi veliko ujetnikov, od katerih so vsi vrhovni poveljniki, kajti nobena drugega niso pustili pri življenju. In predpostavljamo, da so sedaj tačas v nefijski deželi; tako je, če jih niso pobili.

13 In to so torej mesta, ki so se jih Lamanci polastili s prelivanjem krvi tolikih naših hrabrih mož:

14 mantijska dežela oziroma mesto Manti in mesto Zezrom in mesto Kumeni in mesto Antipara.

15 In to so mesta, ki so jih posedovali, ko sem prispel v mesto Judeja; in našel sem Antipusa in njegove može, ki so z vso močjo garali, da bi mesto utrdili.

16 Da, in bili so potrjeni tako telesno kakor duhovno, kajti podnevi so se hrabro bojevali, ponoči pa so garali, da so obdržali svoja mesta; in tako so trpeli velike stiske vsake vrste.

17 In bili so torej odločeni, da bodo na tem mestu zmagali ali umrli; zato si lahko upravičeno predpostavljajš, da so jim te majhne sile, ki sem jih pripeljal s seboj, da, ti moji sinovi, dale velike upe in veliko radosti.

18 In sedaj se je zgodilo, da so bili Lamanci, ko so videli, da je Antipus dobil večjo okrepitev za svojo vojsko, zaradi Amoronovih

ukazov primorani, da ne gredo nad mesto Judeja oziroma nad nas v bitko.

19 In tako smo bili priljubljeni pri Gospodu, kajti če bi prišli nad nas v tej naši šibkosti, bi morda pokončali našo majhno vojsko; tako pa smo bili obvarovani.

20 Amoron jim je ukazal, naj obdržijo tista mesta, ki so jih zavzeli. In tako se je končalo šestindvajseto leto. In na začetku sedemindvajsetega leta smo mesto in sebe pripravili za obrambo.

21 Želeli smo si torej, da bi Lamanci prišli nad nas; kajti nismo si želeli, da bi mi izvêdli napad nanje v njihovih oporiščih.

22 In zgodilo se je, da smo zunaj naokrog imeli izvidnike, da so opazovali gibanje Lamancev, da ne bi ne ponoči ne podnevi šli mimo nas, da bi izvêdli napad na naša druga mesta, ki so bila na severu.

23 Kajti vedeli smo, da v tistih mestih niso zadosti močni, da bi se z njimi spopadli; zato smo želeli, da bi, če bi šli mimo nas, nanje planili od zadaj in bi se tako z njimi spoprijeli od zadaj v istem trenutku, ko bi se z njimi spopadli na čelu. Predpostavljali smo, da jih lahko premagamo; toda glej, v tej naši želji smo bili razočarani.

24 Niso si drznili iti mimo nas niti z vso svojo vojsko, niti si niso drznili z enim delom le-te, boječ se, da ne bi bili zadosti močni in bi padli.

25 Niti si niso drznili odkorakati nad mesto Zarahemla; niti si niso

upali čez izvir Sidona na drugo stran v mesto Nefiha.

26 In tako so bili odločeni, da bodo s svojimi silami obdržali tista mesta, ki so jih zavzeli.

27 In sedaj se je zgodilo v drugem mesecu tega leta, da so nam od očetov tistih mojih dva tisoč sinov prinesli veliko živeža.

28 In iz zarahemelske dežele so nam tudi poslali dva tisoč mož. In tako smo bili pripravljene z deset tisoč možmi in živežem zanje in tudi za njihove žene in njihove otroke.

29 In Lamanci, ker so tako videli, kako se naše sile vsak dan povečujejo in da prihaja živež za naše vzdrževanje, so se zbal in začeli bliskovito napadati, če bi bilo tako mogoče napraviti konec temu, da bi mi prejimali živež in okrepitev.

30 Ko smo torej videli, da so Lamanci takole postajali nemirni, smo jih želeli ukaniti z zvijačo; zato je Antipus ukazal, naj s svojimi malimi sinovi odkorakam v sosednje mesto, kot da v sosednje mesto nosimo živež.

31 In odkorakali naj bi v bližino mesta Antipara, kot da bi šli v naslednje mesto v mejah ob morški obali.

32 In zgodilo se je, da smo odkorakali, kakor če bi bili z živežem, da bi šli v tisto mesto.

33 In zgodilo se je, da je Antipus z delom svoje vojske odkorakal, puščajoč preostale, da branijo mesto. Vendar ni odkorakal, dokler nisem odšel s svojo

majhno vojsko in se približal mestu Antipara.

34 In sedaj, v mestu Antipara je bila nameščena najmočnejša lamanska vojska; da, najštevilnejša.

35 In zgodilo se je, da so, ko so jih njihovi izvidniki obvestili, prišli s svojo vojsko in korakali nad nas.

36 In zgodilo se je, da smo pred njimi zbežali na sever. In tako smo odpeljali najmočnejšo lamansko vojsko;

37 da, in sicer precej daleč, tako da se niso, ko so zagledali Antipusovo vojsko, ki jih je zasledovala s svojo močjo, obrnili ne na desno ne na levo, ampak so pohod nadaljevali v ravni smeri za nami; in kot predpostavljamo so nas nameravali pobiti, preden bi jih Antipus dohitel, in to zato da jih naši ljudje ne bi mogli obkoliti.

38 In sedaj je Antipus, videč našo nevarnost, pospešil pohod svoje vojske. Toda glejte, bila je noč; zato nas niso dohiteli, niti ni Antipus dohitel njih; zato smo se čez noč utaborili.

39 In zgodilo se je, da so nas pred jutranjo zoro, glejte, Lamanci zasledovali. Nismo bili torej zadosti močni, da bi se borili z njimi; da, jaz ne bi dopustil, da bi jim moji mali sinovi padli v roke; zato smo pohod nadaljevali in odkorakali v divjino.

40 Niso se torej drznili obrniti ne na desno ne na levo, da ne bi bili obkoljeni; niti se nisem sam obrnil ne na desno ne na levo, da me ne bi dohiteli in se jim ne bi mogli

zoperstaviti, ampak bi bili pobiti in bi oni pobegnili; in tako smo v divjino bežali ves tisti dan, prav dokler se ni stemnilo.

41 In zgodilo se je, da smo spet, ko je napačil jutranji svit, videli Lamance tik za seboj in pred njimi smo zbežali.

42 Toda zgodilo se je, da nas niso dolgo zasledovali, preden so se ustavili; in bilo je zjutraj tretjega dne v sedmem mesecu.

43 In sedaj, ali jih je dohitel Antipus, nismo vedeli, toda svojim možem sem rekel: Glejte, ne vemo, ali so se ustavili z namenom, da bi mi prišli nadnje, da bi nas ujeli v svojo past;

44 kaj pravite torej, sinovi moji, ali boste šli nadnje v bitko?

45 In sedaj ti povem, moj ljubljeni brat Moroni, da nisem nikoli videl tako velikega "poguma, ne, med vsemi Nefijci ne.

46 Kajti kakor sem jih jaz vselej klical za svoje sinove (kajti vsi so bili zelo mladi), prav tako so oni meni rekli: Oče, glej, naš Bog je z nami in ne bo dopustil, da bi padli; torej nas pusti iti; ne bi pobijali svojih bratov, če bi nas pustili pri miru; zato nas pusti iti, da ne bodo premagali Antipusove vojske.

47 Nikoli se torej niso bojevali, vendarle se smrti niso bali; in bolj so mislili na "svobodo svojih očetov kakor na svoje življenje; da, ^bmatere so jih učile, da jih bo Bog, če ne bodo dvomili, rešil.

48 In povedali so mi besede svojih mater, rekoč: Ne dvomimo, da so naše matere to vedele.

49 In zgodilo se je, da sem se vrnil s svojimi dva tisočimi nad te Lamance, ki so nas zasledovali. In sedaj glejte, Antipusove čete so jih dohiteli in začela se je strašna bitka.

50 Ker je bila Antipusova vojska utrujena zaradi dolgega pohoda v tako kratkem časovnem razmiku, so bili tik pred tem, da padejo v roke Lamancev; in če se ne bi vrnil s svojimi dva tisočimi, bi dosegli svoj namen.

51 Kajti Antipus je padel pod mečem, in številni njegovi voditelji, zaradi utrujenosti, ki jo je povzročila hitrost njihovega pohoda — zato so se Antipusovi možje, zmedeni, ker so njihovi voditelji padli, pred Lamanci začeli umikati.

52 In zgodilo se je, da so se Lamanci opogumili in jih začeli zasledovati; in tako so jih Lamanci zasledovali z veliko vnemo, ko jim je od zadaj prišel Helaman s svojimi dva tisočimi in jih začel silno pobijati, tako da se je vsa lamanska vojska zaustavila in se obrnila nad Helamana.

53 Ko so torej Antipusovi ljudje videli, da so se Lamanci obrnili, so zbrali svoje može in spet prišli Lamancem od zadaj.

54 In sedaj se je zgodilo, da smo mi, Nefijevo ljudstvo, Antipusovi ljudje in jaz z mojimi dva tisočimi,

45a Al 53:20–21.
47a Al 53:16–18.

b Al 57:21;
vss mati.

Lamance obkolili in jih pobijali; da, tako da so bili primorani predati svoje bojno orožje in tudi sebe za vojne ujetnike.

55 In sedaj se je zgodilo, da sem potem, ko so se nam predali, glejte, preštel tiste mladeniče, ki so se bojevali z menoj, boječ se, da jih je bilo veliko od njih pobitih.

56 Toda glejte, na mojo veliko radost ni na zemljo padla "niti ena duša; da, in bojevali so se, kakor če bi se z Božjo močjo; da, nikoli ni bilo slišati za može, ki bi se bojevali s takšno čudežno močjo; in s takšno veliko močjo so planili nad Lamance, da so jih prestrašili; in zaradi tega so se Lamanci predali za vojne ujetnike.

57 In ker za ujetnike nismo imeli prostora, da bi jih stražili, da bi jih zadržali pred lamanskimi četami, smo jih zato poslali v zahemelsko deželo in z njimi del tistih Antipusovih mož, ki niso bili pobiti; in preostale sem vzel s seboj in jih priključil mojim mladim "Amoncem in odkorakali smo nazaj v mesto Judeja.

57. POGlavJE

Helaman pripoveduje o zajetju Antipare in o predaji in kasneje o Kumenijevi obrambi. — Njegovi Amonovi mladeniči se hrabro bojujejo; vsi so ranjeni, nihče pa ni ubit. — Gid poroča o poboju in pobegu lamanskih ujetnikov. Okrog leta 63 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da sem od

kralja Amorona prejel pismo, ki je navajalo, da nam bo, če mu bom izročil tiste vojne ujetnike, ki smo jih zajeli, predal mesto Antipara.

2 Toda kralju sem poslal pismo, da smo prepričani, da naše sile zadostujejo, da mesto Antipara zavzamemo s silo; in z izročitvijo ujetnikov v zameno za tisto mesto bi veljali za nespametne in da bomo ujetnike izročili samo v izmenjavo.

3 In Amoron je moje pismo zavrnil, kajti ujetnikov ni hotel zamenjati; zato smo se začeli pripravljati, da bomo šli nad mesto Antipara.

4 Toda ljudje v Antipari so mesto zapustili in zbežali v druga mesta, ki so jih posedovali, da bi jih utrdili; in tako je mesto Antipara padlo v naše roke.

5 In tako se je končalo osemindvajseto leto vladavine sodnikov.

6 In zgodilo se je, da smo na začetku devetindvajsetega leta iz zahemelske dežele in iz okoliške dežele prejeli zalogo živeža in tudi okrepitev za našo vojsko, šest tisoč mož po številu, poleg šestdesetih amonskih "sinov, ki so se pridružili svojim bratom, moji skupinici dva tisočih. In sedaj glejte, bili smo močni, da, in prinesli so nam tudi veliko živeža.

7 In zgodilo se je, da je bila naša želja, da bi se bojevali z vojsko, ki je bila razporejena, da bi zaščitila mesto Kumeni.

8 In sedaj glej, pokazal ti bom, da smo kmalu izpolnili svojo

željo; da, z našimi močnimi silami oziroma z delom naših močnih sil smo ponoči obkolili mesto Kumeni, malo preden naj bi oni dobili zalogo živeža.

9 In zgodilo se je, da smo veliko noči taborili okrog mesta; toda spali smo na svojih mečih in stražili, da Lamanci ne bi ponoči prišli nad nas in nas pobili, kar so velikokrat poskušali; toda vsakokrat ko so to poskusili, je bila prelita njihova kri.

10 Naposled je njihov živež prispel in bili so na tem, da gredo v mesto ponoči. In namesto Lamancev smo bili mi, Nefijci; zato smo zajeli njih in njihov živež.

11 In navkljub temu, da so bili Lamanci tako odrezani od svojega živeža, so bili še vedno odločeni braniti mesto; zato je postalo potrebno, da tisti živež vzamemo in ga pošljemo v Judejo, naše ujetnike pa v zarahemelsko deželo.

12 In zgodilo se je, da ni minilo veliko dni, ko so Lamanci začeli izgubljeni vsakršno upanje na podporo; zato so mesto predali v naše roke; in tako smo izvršili svoje načrte, da bi pridobili mesto Kumeni.

13 Toda zgodilo se je, da so bili naši ujetniki tako številni, da smo navkljub svojemu velikemu številu bili primorani uporabiti vse svoje sile, da smo jih pridržali ali jih usmrtili.

14 Kajti glej, v velikem številu so pobegnili in se bojevali s kamni in z gorjačami oziroma z vsem, kar jim je prišlo pod roke, tako

da smo jih pobili več kot dva tisoč, potem ko so se že predali za vojne ujetnike.

15 Zato je za nas postalo potrebno, da napravimo konec njihovemu življenju oziroma jih stražimo z mečem v roki vse do zarahemelske dežele; in poleg tega je bilo našega živeža komaj zadosti za naše ljudi, navkljub temu, kar smo vzeli Lamancem.

16 In sedaj, v teh odločilnih okoliščinah je postalo zelo resno, kar zadeva odločitve glede tistih vojnih ujetnikov; vendar smo se odločili, da jih pošljemo v zarahemelsko deželo; zato smo izbrali nekaj naših mož in jih zadolžili, naj ujetnike odpeljejo v zarahemelsko deželo.

17 Toda zgodilo se je, da so se naslednji dan vrnili. In sedaj glej, nismo jih spraševali glede ujetnikov; kajti glej, Lamanci so šli nad nas, oni pa so se vrnili pravočasno, da so nas rešili pred tem, da bi padli v njihove roke. Kajti glej, Amoron jim je za okrepitev poslal novo zalogo živeža in tudi številno vojsko mož.

18 In zgodilo se je, da so tisti možje, ki smo jih poslali z ujetniki, prispeli pravočasno, da so jih zadržali, ko so bili tik pred tem, da nas premagajo.

19 Toda glej, moja skupinica dva tisoč in šestdesetih se je bojevala nadvse drzno; da, bili so odločni pred Lamanci in so zadajali smrt vsem tistim, ki so se jim zoperstavili.

20 In ko je bil preostanek naše

vojske na tem, da se umakne pred Lamanci, glejte, je bilo tistih dva tisoč in šestdeset odločnih in neustrašnih.

21 Da, in bili so poslušni in so vestno izpolnjevali vsako zapovedano besedo; da, in zgodilo se jim je prav glede na njihovo vero; in spomnil sem se besed, za katere so mi rekli, da so jih učile njihove "matere.

22 In sedaj glej, ti moji sinovi in tisti možje, ki so bili izbrani, da bodo prepeljali ujetnike, so tisti, ki jim dolgujemo to veliko zmago; kajti oni so bili tisti, ki so premagali Lamance; zato so bili potisnjeni nazaj v mesto Manti.

23 In obdržali smo naše mesto Kumeni in vsi nismo bili pokončani z mečem; vendar smo utrpeli veliko izgubo.

24 In zgodilo se je, da sem, potem ko so Lamanci zbežali, nemudoma ukazal, naj moje možje, ki so bili ranjeni, odnesejo izmed mrtvih in ukazal sem, naj jim oskrbijo rane.

25 In zgodilo se je, da jih je bilo dvesto od mojih dva tisoč in šestdesetih, ki so omedleli zaradi izgube krvi; vendar glede na Božjo dobroto in na našo veliko osuplost in tudi v radost naše celotne vojske ni bilo "niti ene duše, ki bi bila ubita; da, in med njimi ni bilo niti ene duše, ki ne bi zadobila veliko ran.

26 In sedaj, vsa naša vojska je osupnila nad tem, da so bili

obvarovani, da, da jim je bilo prizanešeno, medtem ko je bilo tisoč naših bratov, ki so bili pobiti. In to upravičeno pripisujemo čudežni Božji "moči zaradi njihove silne ^bvere v to, v kar so bili poučeni verjeti — da pravični Bog je in da bo vsakogar, ki ne dvomi, obvaroval s svojo neverjetno močjo.

27 To je bila torej vera tistih, o katerih sem govoril; mladi so in njihovo mišljenje je trdno in nenehno zaupajo v Boga.

28 In sedaj se je zgodilo, da smo, potem ko smo tako poskrbeli za svoje ranjence in smo pokopali svoje mrtve in tudi mrtve Lamance, ki jih je bilo veliko, glej, Gida povprašali glede ujetnikov, s katerimi so krenili proti zarahemelski deželi.

29 Gid je bil torej vrhovni poveljnik skupine, ki je bila določena, da jih zastražene vodi v deželo.

30 In sedaj, to so besede, ki mi jih je rekel Gid: Glej, z našimi ujetniki smo začeli hoditi proti zarahemelski deželi. In zgodilo se je, da smo srečali izvidnike iz naše vojske, ki so bili poslani opazovat lamanski tabor.

31 In zaklicali so nam, rekoč: Glejte, lamanske čete korakajo proti mestu Kumeni; in glejte, planili bodo nanje, da, in pokončali naše ljudi.

32 In zgodilo se je, da so naši ujetniki slišali njihove kriče, kar je povzročilo, da so se opogumili; in dvignili so se k uporju zoper nas.

33 In zgodilo se je, da smo zaradi njihovega upora napravili, da so šli naši meči nadnje. In zgodilo se je, da so kot skupina nalleteli na naše meče, v čemer jih je bilo večje število pobitih; in preostali so se prebili skozi in zbežali pred nami.

34 In glejte, ko so bežali in jih nismo mogli dohiteti, smo naglo korakali proti mestu Kumeni; in glejte, prišli smo pravočasno, da smo lahko pomagali našim bratom obvarovati mesto.

35 In glejte, spet smo rešeni iz rok naših sovražnikov. In blagoslovljeno bodi ime našega Boga; kajti glejte, on je tisti, ki nas je rešil; da, ki je storil to veliko stvar za nas.

36 Sedaj se je zgodilo, da je mene, Helamana, ko sem te Gidove besede slišal, navdala silna radost zaradi Božje dobrote, da nas je ohranil, da nismo vsi pomrli; da, in zaupam, da so duše teh, ki so bili pobiti, "stopile v Božji počitek.

58. POGlavJE

Helaman, Gid in Teomner z zvi-jačo zavzamejo mesto Manti. — Lamanci se umaknejo. — Sinovi Amonovega ljudstva so obvarovani, ko stanovitno branijo svojo svobodo in vero. Med letoma 63 in 62 pr. Kr.

IN glejte, sedaj se je zgodilo, da je bil naš naslednji cilj pridobiti mesto Manti; toda glejte, ni bilo načina, da bi jih iz mesta izpeljali

s svojimi majhnimi skupinami: kajti glejte, zapomnili so si, kar smo doslej napravili; zato jih nismo mogli "zvabiti iz njihovih oporišč.

2 In bili so toliko številnejši, kot je bila naša vojska, da si nismo drznili iti v napad na njihova oporišča.

3 Da, in postalo je potrebno, da smo zaposlili svoje može, da so branili tiste dele dežele, katerih smo se ponovno polastili; zato je postalo potrebno, da smo čakali, da bi prejeli večjo okrepitev iz zarahemelske dežele in tudi novo zalogo živeža.

4 In zgodilo se je, da sem tako poslal odposlance k upravitelju naše dežele, da bi ga seznanil glede zadev našega ljudstva. In zgodilo se je, da smo čakali, da bomo iz zarahemelske dežele prejeli živež in okrepitev.

5 Toda glejte, to nam je le malo koristilo, kajti tudi Lamanci so iz dneva v dan prejeli veliko okrepitev in tudi veliko živeža; in takšne so bile naše okoliščine v tem časovnem obdobju.

6 In Lamanci so nas od časa do časa bliskovito napadali, odločeni, da nas bodo z zvijačo pokončali; vendar nismo mogli v bitko nadnje zaradi njihovih pribežališč in njihovih oporišč.

7 In zgodilo se je, da smo v teh težkih okoliščinah čakali veliko mesecev, prav dokler nismo bili tik pred tem, da bomo zavoľjo pomanjkanja hrane pomrli.

8 Toda zgodilo se je, da smo prejeli hrano, katero nam je stražila vojska dva tisoč mož, ki nam je priskočila na pomoč; in to je vsa pomoč, ki smo jo prejeli, da smo branili sebe in svojo deželo pred tem, da bi padli v roke svojih sovražnikov, da, da smo se borili s sovražnikom, ki ga je bilo brez števila.

9 In vzroka za te naše težave oziroma vzroka, zakaj nam niso poslali večje okrepitve, torej nismo poznali; zato smo bili potrti in tudi navdani s strahom, da Božje sodbe ne bi kako prišle nad našo deželo, da bi mi padli in bili popolnoma pogubljeni.

10 Zato smo v molitvi k Bogu izlili svojo dušo, da bi nas okrepil in nas rešil iz rok naših sovražnikov, da, in nam dal tudi moč, da bi ohranili naša mesta in naše pokrajine in naše imetje za vzdrževanje našega ljudstva.

11 Da, in zgodilo se je, da nas je Gospod, naš Bog, obiskal z zagotovitvijo, da nas bo rešil; da, tako da nas je v duši pomiril in nam naklonil veliko vero in napravil, naj upamo na rešitev v njem.

12 In opogumili smo se zaradi naše male sile, ki smo jo prejeli, in bili trdno odločeni, da bomo premagali svoje sovražnike in "braniili svoje pokrajine in svoje imetje in svoje žene in svoje otroke in stvar svoje^b svobode.

13 In tako smo šli z vso svojo silo nad Lamance, ki so bili v mestu

Manti; in šotore smo si postavili pri meji z divjino, ki je bila blizu mesta.

14 In zgodilo se je, da so naslednji dan, ko so Lamanci videli, da smo v mejah z divjino, ki je bila blizu mesta, da so poslali izvidnike okrog nas, da bi odkrili število in moč naše vojske.

15 In zgodilo se je, da so, ko so videli, da nismo močni glede na naše število, in ker so se bali, da jih bomo odrezali od njihove zaščite, če ne bodo prišli nad nas v bitko in nas pobili, in predpostavljajoč tudi, da bi nas zlahka pokončali s svojimi številnimi vojskami, zato so se začeli pripravljati, da bodo šli nad nas v bitko.

16 In ko smo videli, da se pripravljajo, da bodo šli nad nas, glejte, sem Gidu ukazal, naj se z manjšim številom mož poskrije v divjino in naj se v divjino poskrijejo tudi Teomner in manjše število mož.

17 Gid in njegovi možje so bili torej na desni, drugi pa na levi; in ko so se tako poskrili, glejte, sem jaz ostal s preostalo svojo vojsko na tistem kraju, kjer smo si sprva postavili šotore za takrat, ko bodo Lamanci prišli v boj.

18 In zgodilo se je, da so Lamanci s svojo številno vojsko prišli nad nas. In ko so prišli in so bili na tem, da z meči planejo na nas, sem svojim možem, tistim, ki so bili z menoj, ukazal, naj se umaknejo v divjino.

12a Al 46:12–13;
Mrm 2:23.

^b vss svoboda —
svoboden.

19 In zgodilo se je, da so nam Lamanci sledili z veliko naglico, kajti silno so si nas želeli dohiteti, da bi nas pobili; zato so nam sledili v divjino; in med Gidom in Teomnerjem smo šli mimo tako, da jih Lamanci niso odkrili.

20 In zgodilo se je, da sta se Gid in Teomner, ko so Lamanci šli mimo oziroma ko je šla vojska mimo, dvignila iz skrivališč in prestregla lamanske izvidnike, da se ne bi vrnili v mesto.

21 In zgodilo se je, da so, ko so jih prestregli, stekli v mesto in planili na stražarje, ki so ostali, da stražijo mesto, tako da so jih pokončali in mesto zavzeli.

22 To se je torej zgodilo, ker so Lamanci dopustili, da je bila vsa vojska, razen nekaj stražarjev, odpeljana v divjino.

23 In zgodilo se je, da sta se Gid in Teomner s tem polastila njihovih oporišč. In zgodilo se je, da smo nadaljevali v naši smeri, potem ko smo v divjini dolgo potovali proti zarahemelski deželi.

24 In ko so Lamanci videli, da korakajo proti zarahemelski deželi, so se silno zbal, da je pripravljen načrt, ki jih bo vodil v pogubo; zato so se spet začeli umikati v divjino, da, in sicer nazaj po isti poti, po kateri so prišli.

25 In glejte, bila je noč in postavili so si šotore, kajti lamanski vrhovni poveljniki so predpostavljali, da so Nefijci zaradi pohoda utrujeni; in predpostavljajoč, da so odpeljali vso svojo vojsko,

jih torej ni skrbelo glede mesta Manti.

26 Sedaj se je zgodilo, da sem, ko je bila noč, svojim možem ukazal, naj ne spijo, ampak naj po drugi poti odkorakajo proti mantijski deželi.

27 In zaradi tega našega pohoda v nočnem času, glejte, smo bili naslednji dan pred Lamanci, tako da smo v mesto Manti prispele pred njimi.

28 In tako se je zgodilo, da smo s to zvižaho mesto Manti zavzeli brez prelivanja krvi.

29 In zgodilo se je, da so, ko so lamanske čete prispele v bližino mesta in videle, da smo se pripravljene spopasti z njimi, silno osupnili in obšel jih je velik strah, tako da so zbežali v divjino.

30 Da, in zgodilo se je, da so lamanske čete bežale iz vseh predelov te dežele. Toda glejte, s seboj so iz dežele odpeljali veliko žensk in otrok.

31 In "tista mesta, ki so jih Lamanci zavzeli, vsa ta so v tem časovnem obdobju v naši lasti; in naši očetje in naše ženske in naši otroci se vračajo domov, vsi razen tistih, ki so jih Lamanci zajeli kot ujetnike in jih odpeljali.

32 Toda glejte, naše čete so majhne, da bi lahko obdržale tako številna mesta in tolikšno posest.

33 Toda glejte, zaupamo v našega Boga, ki nam je zagotovil zmago nad tistimi deželami, tako da smo pridobili tista mesta in tiste pokrajine, ki so bila naša last.

34 Ne poznamo torej vzroka, zaradi katerega nam vlada ne zagotovi večje okrepiteve, niti tisti možje, ki so prišli k nam, ne vedo, zakaj nismo prejeli večje okrepiteve.

35 Glej, ne vemo, toda lahko da si neuspešen in si sile odpeljal v tisti predel dežele; če je tako, ne želimo godrnjati.

36 In če to ni tako, glej, se bojimo, da je v vladi nekakšen "razkol, da nam ne pošljejo več mož na pomoč; kajti vemo, da so številnejši kot tile, ki so nam jih poslali.

37 Toda, glej, ni pomembno — zaupamo, da nas bo Bog "rešil navkljub šibkosti naših čet, da, in nas rešil iz rok naših sovražnikov.

38 Glej, končuje se devetindvajseto leto in mi posedujemo svoje dežele, Lamanci pa so zbežali v nefijsko deželo.

39 In tisti sinovi Amonovega ljudstva, o katerih sem tako pohvalno govoril, so z menoj v mestu Manti; in Gospod jih je podpiral, da, in jih ohranjal pred tem, da bi padli pod mečem, tako da ni bila ubita niti "ena duša.

40 Toda glej, zadobili so veliko ran; vendar so stanovitni v "svobodi, s katero jih je Bog osvobodil; in iz dneva v dan strogo pomnijo Gospoda, svojega Boga; da, nenehno si prizadevajo izpolnjevati njegove predpise in njegove sodbe in njegove zapovedi;

in močna je njihova vera v preokrobo glede tega, kar bo prišlo.

41 In sedaj, moj ljubljeni brat Moroni, naj te Gospod, naš Bog, ki nas je odkupil in nas osvobodil, nenehno ohranja v svoji navzočnosti; da, in naj mu bo to ljudstvo pri srcu, in sicer, da se boš uspešno polastil vsega tistega, kar so nam Lamanci vzeli, kar je bilo za naše vzdrževanje. In sedaj, glej, zaključim svoje pismo. Sem Helaman, Almov sin.

59. POGLAVJE

Moroni prosi Pahorana, naj okrepi Helamanove sile. — Lamanci zavzamejo mesto Nefiha. — Moroni se jezi na vlado. Okrog leta 62 pr. Kr.

SEDAJ se je zgodilo v tridesetem letu vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom, potem ko je Moroni prejel in prebral Helamanovo "pismo, se je silno vzradostil zaradi blaginje, da, silnega uspeha, ki ga je Helaman imel, ko je pridobil tiste dežele, ki so jih izgubili.

2 Da, in to je razglasil vsemu svojemu ljudstvu v vsej okoliški deželi tistega predela, kjer je bil, da bi se tudi oni radostili.

3 In zgodilo se je, da je nemudoma poslal "pismo ^bPahoranu, želeč, naj da zbrati može, da bodo okrepili Helamana oziroma Helamanove čete, tako da bo lahko zlahka obdržal tiste dele dežele,

36a Al 61:1–5.
37a 2 Kr 17:38–39.
39a Al 56:56.

40a vss svoboda —
svoboden.
59 1a Al 56:1.

3a Al 60:1–3.
b Al 50:40.

ki jih je tako čudežno uspel ponovno pridobiti.

4 In zgodilo se je, ko je Moroni to pismo odposlal v zarahemelsko deželo, je spet začel kovati načrt, da bi pridobil preostanek tistih posesti in mest, ki so jim jih Lamanci odvzeli.

5 In zgodilo se je, da so, ko se je Moroni tako pripravljaj, da bo šel v bitko nad Lamanci, glejte, nefihaško ljudstvo, ki se je zbralo iz mesta Moroni in mesta Lehi in mesta Morianton, napadli Lamanci.

6 Da, in sicer tisti, ki so bili primorani pobegniti iz mantijske dežele in iz okoliške dežele, so prišli in se pridružili Lamancem v tem delu dežele.

7 In ker so bili silno številni, da, in iz dneva v dan prejemale okrepitev, so na Amoronov ukaz prišli nad nefihaško ljudstvo in jih začeli pobijati v silno velikem pokolu.

8 In njihove čete so bile tako številne, da je bil preostanek nefihaškega ljudstva primoran zbežati pred njimi; in celo prišli so in se pridružili Moronijevi vojski.

9 In ker je Moroni torej predpostavljaj, da bi morali v mesto Nefiha poslati moške, da bodo ljudem pomagali obdržati tisto mesto, in vedoč, da je mesto laže obvarovati pred tem, da bi padlo v roke Lamancev, kakor jim ga spet odvzeti, je predpostavljaj, da bodo to mesto zlahka branili.

10 Zato je zadržal vse svoje sile,

da bodo obdržali tiste kraje, ki jih je znova pridobil.

11 In sedaj, ko je Moroni videl, da je mesto Nefiha izgubljeno, se je silno užalostil in se začel bati, da zaradi človeške hudobije ne bi padli v roke svojih bratov.

12 Takšno je bilo torej stanje pri vseh njegovih vrhovnih poveljnikih. Bili so negotovi in se tudi čudili nad človeško hudobijo in to zaradi uspeha, ki so ga Lamanci imeli nad njimi.

13 In zgodilo se je, da se je Moroni jezil na vlado zaradi njihove "brezbriznosti glede svobode njihove dežele.

60. POGlavJE

Moroni se Pahoranu pritožuje, da vlada zanemarja vojsko. — Gospod dopusti, da so pravični pobiti. — Nefijci morajo uporabiti vso svojo moč in sredstva, da se rešijo svojih sovražnikov. — Moroni grozi, da se bo bojeval zoper vlado, če njegove čete ne bodo dobile pomoči. Okrog leta 62 pr. Kr.

In zgodilo se je, da je spet pisal deželnemu upravitelju, ki je bil Pahoran, in to so besede, ki jih je napisal, rekoč: Glej, svoje pismo naslavljam na Pahorana v mestu Zarahemla, ki je "vrhovni sodnik in upravitelj dežele, in tudi na vse tiste, ki jih je to ljudstvo izvolilo, da vodijo in upravljajo zadeve te vojne.

2 Kajti glej, nekoliko jim imam reči kot obsodbo; kajti glejte, vi

sami veste, da ste bili določeni, da zberete može in jih oborožite z meči in z zakrivljenimi sabljami in z vsakovrstnim bojnim orožjem vseh vrst in jih pošljete nad Lamance, v kateri koli del naše dežele bi ti prišli.

3 In sedaj glejte, povem vam, da smo jaz in tudi moji možje in tudi Helaman in njegovi možje pretrpeli silno veliko trpljenje; da, in sicer lakoto, žejo in utrujenost in vsakovrstne stiske vseh vrst.

4 Toda glejte, če bi bilo to vse, kar smo pretrpeli, ne bi niti go-drnjali niti se pritoževali.

5 Toda glejte, velik je bil pokol med našimi ljudmi; da, tisoči so padli pod mečem, medtem ko bi bilo lahko drugače, če bi vi našim četam dali zadostno okrepitev in podporo. Da, zelo ste nas zanemarjali.

6 In sedaj glejte, želimo poznati vzrok tega silno velikega zanemarjanja; da, želimo poznati vzrok vašega brezbriznega stanja.

7 Kako si lahko sploh mislite, da sedite na svojih prestolih v stanju brezbrizne otopelosti, medtem ko vaši sovražniki širijo delo smrti okrog vas? Da, medtem ko ubijajo tisoče vaših bratov —

8 da, in sicer tiste, ki so se k vam ozirali po zaščito, da, ki so vas postavili na položaj, da bi jih vi podpirali, da, da bi jim pošiljali čete, da bi jih okrepile, in rešili tisoče tistih pred tem, da bi padli pod mečem.

9 Toda glejte, to ni vse — odrekli ste jim svoj živež, tako da so se številni bojevali in izkrvali svoje življenje zaradi svoje velike želje, ki so jo imeli po blaginji teh ljudi; da, in to so storili, ko so bili tik pred tem, da bodo "pomrli od lakote, ker ste jih tako silno zanemarjali.

10 In sedaj, moji ljubljene bratje — kajti morali bi biti ljubljene; da, in morali bi si marljiveje prizadevati za blaginjo in svobodo teh ljudi; toda glejte, tako ste jih zanemarjali, da bo kri tisočev prišla nad vašo glavo v maščevanje; da, kajti Bog ve za vse njihove klice in vsa njihova trpljenja —

11 glejte, mar lahko predpostavljate, da bi sedeli na svojih prestolih in bi vam zaradi silne dobrote Boga ne bilo ničesar treba storiti in bi vas on rešil? Glejte, če ste to predpostavljali, ste predpostavljali zaman.

12 Mar "predpostavljate, da je bilo toliko vaših bratov pobitih zaradi njihove hudobije? Povem vam, če ste to predpostavljali, ste predpostavljali zaman; kajti povem vam, veliko jih je, ki so padli pod mečem; in glejte, to je v vašo obsodbo;

13 kajti Gospod dopusti, da so "pravični pobiti, da njegova pravica in sodba doletita hudobne; zato vam ni treba predpostavljati, da so pravični izgubljeni, ker so pobiti; toda glejte, stopijo v počitek Gospoda, svojega Boga.

9a Al 58:7.
12a Lk 13:1–5.

13a Al 14:10–11;
NaZ 42:46–47.

14 In sedaj glejte, povem vam, strašno se bojim, da bodo to ljudstvo doletele Božje sodbe zaradi silne počasnosti, da, in sicer počasnosti naše vlade in njenega silno velikega zanemarjanja svojih bratov, da, tistih, ki so bili pobiti.

15 Kajti če ne bi bilo zavoljo ^ahudobije, ki se je najprej začela pri našem vodstvu, bi se lahko zoperstavili sovražnikom, da nad nami ne bi pridobili moči.

16 Da, če ne bi bilo ^avojne, ki je izbruhnila med nami; da, če ne bi bilo teh pristašev ^bkraljevine, ki so med nami povzročili tolikšno prelivanje krvi; da, takrat, ko smo se borili med seboj, če bi združili svojo moč, kot smo delali doslej; da, če ne bi bilo želje po moči in oblasti, ki so jo nad nami imeli tisti pristaši kraljevine; če bi bili zvesti stvari svobode in se nam pridružili in šli nad naše sovražnike, namesto da so prijeli za meč proti nam, kar je povzročilo tolikšno prelivanje krvi med nami; da, če bi šli nadnje v Gospodovi moči, bi razkropili svoje sovražnike, kajti storjeno bi bilo, da bi se njegova beseda izpolnila.

17 Toda glejte, nad nas torej prihajajo Lamanci, si prisvajajo naše dežele in z mečem morijo naše ljudstvo, da, naše ženske in naše otroke, in jih prav tako odpeljejo v ujetništvo, povzročajo, da morajo trpeti vsakovrstne stiske in to zaradi velike hudobije tistih, ki si

prizadevajo za moč in oblast, da, in sicer tistih pristašev kraljevine.

18 Toda zakaj bi moral veliko reči glede te zadeve? Kajti mi ne vemo, ali si morda tudi vi ne prizadevate za oblast. Ne vemo, ali niste morda tudi vi izdajalci svoje dežele.

19 Ali pa je, da ste nas zanemarjali, ker ste v osrčju naše dežele in vas obdaja varnost, da ne ukažete, naj nam pošljejo hrano in tudi može za okrepitev naših čet?

20 Mar ste pozabili zapovedi Gospoda, svojega Boga? Da, mar ste pozabili ujetništvo naših očetov? Mar ste pozabili številne trenutke, ko smo bili rešeni iz rok naših sovražnikov?

21 Oziroma mar predpostavljate, da nas bo Gospod vseeno rešil, medtem ko sedimo na prestolu in ne uporabljamo sredstev, ki nam jih je priskrbel Gospod?

22 Da, mar boste sedeli v brezdelju, medtem ko vas obdaja na tisoče tistih, da, in na deset tisoče, ki prav tako sedijo v brezdelju, medtem ko jih je naokrog v mejah dežele na tisoče, ki padajo pod mečem, da, ranjenih in krvavečih?

23 Mar predpostavljate, da bo Bog gledal na vas kot na brezkrivdne, medtem ko mirno sedite in vse to gledate? Glejte, povem vam, ne. Želel bi torej, da bi pomnili, da je Bog rekel, da bo najprej očiščena ^anotranja posoda in nato bo očiščena tudi zunanja posoda.

15a Al 51:9, 13.
16a Al 51:16–19.

b Al 51:5, 8.
23a Mt 23:25–26.

24 In sedaj, če se ne boste pokesali za to, kar ste storili, in začeli delati in pošiljati hrano in može nam in tudi Helamanu, da bo lahko podpiral tiste dele naše dežele, ki jih je pridobil nazaj, in da bomo tudi mi pridobili preostanek naše posesti v teh delih, glejte, bo potrebno, da se ne bomo več borili z Lamanci, dokler ne bomo najprej očistili svoje notranje posode, da, sam veliki vrh naše vlade.

25 In če ne boste ugodili mojemu pismu in prišli ven in mi pokazali pravega "duha svobode in si prizadevali okrepiti in utrditi naše čete in jim zagotoviti hrano za njihovo preživljanje, glejte, bom pustil del svojih svobodnjakov, da bodo branili ta del dežele, in nad njimi bom pustil Božjo moč in blagoslove, da nobena druga moč ne bo mogla delovati proti njim —

26 in to zaradi njihove silne vere in njihove potrpežljivosti v stiskah —

27 in prišel bom k vam in če bo med vami kdo, ki si želi svobode, da, če bo ostala le iskrica svobode, glejte, bom med vami zanetil vstajo, in sicer dokler ne bodo tisti, ki so se želeli polastiti moči in oblasti, umrli.

28 Da, glejte, ne bojim se vaše moči ne oblasti, ampak je moj "Bog tisti, katerega se bojim; in to je glede na njegove zapovedi, da primem za meč, da branim stvar svoje dežele, in zaradi vaše

krivičnosti smo utrpeli tolikšno izgubo.

29 Glejte, čas je, da, čas se je približal, ko nad vami, če se ne boste zganili stopiti v bran svoje dežele in svojih malih, visi "meč pravice; da, in planil bo na vas in vas obiskal prav do popolnega pogubljenja.

30 Glejte, čakam na vašo pomoč; in če nam pomoči ne boste nudili, glejte, pridem k vam, in sicer v zahemelsko deželo, in vas udarim z mečem, tako da ne boste več imeli moči, da bi ovirali napredovanje tega ljudstva pri stvari naše svobode.

31 Kajti glejte, Gospod ne bo dopustil, da boste živeli in se krepili v svojih krivičnostih, da boste pokončali njegovo pravično ljudstvo.

32 Glejte, mar lahko predpostavljate, da vam bo Gospod prizanesel in prišel v sodbi nad Lamance, ko pa je izročilo njihovih očetov tisto, kar je povzročilo njihovo sovraštvo, da, in so ga podvojili tisti, ki so odpadli od nas, medtem ko je vaša krivičnost zavoljo vaše ljubezni do slave in do puhlosti sveta?

33 Veste, da kršite Božje zakone, in veste, da jih teptate pod svojimi nogami. Glejte, Gospod mi je rekel: Če se tisti, ki si jih imenoval za svoje upravitelje, ne bodo pokesali svojih grehov in krivičnosti, se boš šel bojevat zoper njih.

34 In sedaj glejte, jaz, Moroni, sem glede na zavezo, ki sem jo sklenil, primoran izpolnjevati zapovedi svojega Boga; zato bi želel, da bi prisluhnili Božji besedi in meni in tudi Helamanu naglo poslali od svojega živeža in od svojih mož.

35 In glejte, če tega ne boste storili, bom naglo prišel k vam; kajti glejte, Bog ne bo dopustil, da bi pomrli od lakote; zato nam bo dal od vaše hrane, četudi bo moralo biti z mečem. Sedaj glejte, da boste izpolnili Božjo besedo.

36 Glejte, sem Moroni, vaš vrhovni poveljnik. "Ne prizadevam si za moč, ampak da bi jo ovrgel. Ne prizadevam si za čast sveta, ampak za slavo svojega Boga in svobodo in blaginjo svoje dežele. In tako zaključim svoje pismo.

61. POGlavJE

Pahoran Moroniju pove o vstaji in uporuh zoper vlado. — Pristaši kraljevine zavzamejo Zarahemlo in so zavezniki z Lamanci. — Pahoran prosi za vojaško pomoč zoper upornike. Okrog leta 62 pr. Kr.

GLEJTE, sedaj se je zgodilo, da je Moroni, kmalu po tistem, ko je poslal pismo vrhovnemu upravitelju, prejel pismo od "Pahorana, vrhovnega upravitelja. In to so besede, ki jih je prejel:

2 Jaz, Pahoran, ki sem vrhovni upravitelj te dežele, pošiljam te

besede Moroniju, vrhovnemu poveljniku vojske. Glej, povem ti, Moroni, da se ne radostim nad vašimi velikimi "stiskami, da, to žalosti mojo dušo.

3 Toda glej, so taki, ki se radostijo nad vašimi stiskami, da, tako da so se dvignili k uporuh zoper mene in tudi zoper tiste od mojega ljudstva, ki so "svobodnjaki, da, in tisti, ki so se dvignili, so silno številni.

4 In tisti, ki so si prizadevali, da bi mi odvzeli sodni stol, so bili vzrok tej veliki krivičnosti; kajti uporabili so veliko laskanja in so zavedli srca veliko ljudi, kar bo vzrok za hudo stisko med nami; odrekli so nam živež in prestrašili naše svobodnjake, da niso prišli k vam.

5 In glej, pregnali so me pred seboj in zbežal sem v gideónsko deželo s toliko možmi, kolikor mi jih je bilo mogoče pridobiti.

6 In glej, v ta del dežele sem razposlal razglas; in glej, k nam se vsakodnevno zgrinjajo k orožju v bran svoje dežele in svoje "svobode in da se bodo maščevali za naše napake.

7 In prišli so k nam, tako da smo tistim, ki so se dvignili v uporuh zoper nas, kljubovali, da, tako da se nas bojijo in si ne drznejo priti nad nas v bitko.

8 Prisvojili so si deželo oziroma mesto Zarahemla; določili so si kralja in on je pisal lamanskemu kralju, s čimer je z njim sklenil

36a NaZ 121:39–42.
61 1a Al 50:39–40.

2a Al 60:3–9.
3a Al 51:6–7.

6a vss svoboda —
svoboden.

zavezništvo; zavezništvo, v katerem je privolil, da bo obdržal mesto Zarahemla, zavoljo česar je predpostavljaj, da bo to Lamancev omogočilo osvojiti preostanek dežele in da bo postavljen za kralja nad tem ljudstvom, ko ga bodo Lamanci zavojevali.

9 In sedaj, v svojem pismu si me grajal, toda ni pomembno; nisem jezen, ampak se radostim zaradi veličine tvojega srca. Jaz, Pahoran, si ne prizadevam za moč, kakor le da bom ohranil svoj sodni stol, da bom lahko ohranjal pravice in svobodo mojega ljudstva. Moja duša je stanovitna v svobodi, s katero nas je Bog "osvobodil.

10 In sedaj, glej, hudobiji se bomo upirali prav do prelivanja krvi. Krv Lamancev ne bi prelivali, če bi oni ostali v svoji lastni deželi.

11 Ne bi prelivali krvi naših bratov, če se ne bi dvignili k upor in prijeli za meč zoper nas.

12 Podvrgli bi se jarmu suženjstva, če bi to bilo potrebno glede na Božjo pravico oziroma če bi nam on zapovedal, naj tako storimo.

13 Toda glej, ne zapoveduje nam, naj postanemo podložni svojim sovražnikom, ampak naj mu "zaupamo in on nas bo rešil.

14 Zato se, moj ljubljeni brat Moroni, uprimo zlu in kateremu koli zlu se s svojimi besedami ne moremo upreti, da, kot so upori in

odpadništvo, se mu "uprimo s svojimi meči, da bomo lahko obdržali svojo svobodo, da se bomo lahko radostili v velikem privilegiju naše cerkve in v stvari našega Odkupitelja in našega Boga.

15 Zato pridi naglo k meni z nekaj svojimi možmi in pusti preostale pod Lehijevim in Teankumovim poveljstvom; daj jima moč, da bosta vojno v tistem delu dežele vodila glede na Božjega "Duha, ki je prav tako duh svobode, ki je v njiju.

16 Glej, poslal sem jim nekoliko živeža, da ne bodo pomrli, dokler ne pridete k meni.

17 Na pohodu semkaj zberite vsakršno silo, ki jo lahko, in naglo bomo šli nad tiste odpadnike v moči našega Boga, glede na vero, ki je v nas.

18 In zavzeli bomo mesto Zarahemla, da bomo priskrbeli več hrane, da jo bomo poslali Lehiju in Teankumu; da, šli bomo nadnje v Gospodovi moči in bomo tej veliki krivičnosti napravili konec.

19 In sedaj, Moroni, se radostim nad tvojim pismom, kajti nekoliko me je skrbelo glede tega, kar naj storimo, če bi bilo od nas pravično, da bi šli nad naše brate.

20 Toda rekel si, da ti je Gospod zapovedal iti nadnje, če se ne bodo pokesali.

21 Glej, da boš Lehija in Teankuma "okrepil v Gospodu; povej jima, naj se ne bojita, kajti Bog ju

9a Jn 8:31–36;
NaZ 88:86.
13a vss vera;

zaupanje.
14a Al 43:47.
15a 2 Kor 3:17;

vss Sveti Duh.
21a Zah 10:12.

bo rešil, da, in tudi vse tiste, ki so stanovitni v svobodi, s katero jih je Bog osvobodil. In sedaj zaključujem svoje pismo mojemu ljubljenu bratu Moroniju.

62. POGlavJE

Moroni koraka na pomoč Pahoranu v gideónsko deželó. — Pristaši kraljevine, ki nočejo braniti dežele, so usmrčeni. — Pahoran in Moroni ponovno zavzameta Nefiha. — Veliko Lamancev se pridruži Amonovemu ljudstvu. — Teankum ubije Amorróna in je zato ubit. — Lamanci so pregnani iz dežele in vzpostavljen je mir. — Helaman spet začne delovati in gradi Cerkev. Med letoma 62 in 57 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da se je Moroni, ko je to pismo prejel, v srcu opogumil in navdala ga je silno velika radost zaradi Pahoranove zvestobe, da tudi on ni bil "izdajalec svobode in stvari svoje dežele.

2 Je pa tudi silno žaloval zaradi krivičnosti tistih, ki so Pahorana pregnali s sodnega stola, da, skratka zaradi tistih, ki so se uprli svoji deželi in tudi svojemu Bogu.

3 In zgodilo se je, da je Moroni glede na Pahoranovo željo s seboj vzel manjše število mož in Lehiju in Teankumu predal poveljstvo nad preostalo svojo vojsko in odkorakal proti gideónski deželi.

4 In v vsakem kraju, kamor je šel, je dvignil "zastavo ^bsvobode

in na vsem svojem pohodu proti gideónski deželi je pridobil vsakršno silo, ki jo je lahko.

5 In zgodilo se je, da se jih je na tisoče zgrinjalo k njegovi zastavi in prijeli so za meče v bran svobode, da ne bi bili zasluženi.

6 In tako je Moroni, ko je zbral toliko mož, kolikor jih je na celotnem svojem pohodu lahko, prišel v gideónsko deželó; in ko je svoje sile združil s Pahoranovimi, so postali silno močni, in sicer bolj kot možje Pakusa, ki je bil "kralj tistih odpadnikov, ki so ^bsvobodnjake pregnali iz zarahemelske dežele in deželó zavzeli.

7 In zgodilo se je, da sta šla Moroni in Pahoran s svojimi četami v zarahemelsko deželó in sta šla nad mesto in se spopadla s Pakusovimi možmi, tako da so šli v bitko.

8 In glejte, Pakus je bil ubit in njegovi možje so bili zajeti kot ujetniki in Pahoran se je vrnil na sodni stol.

9 In Pakusovi možje so prišli pred sodišče, glede na zakon, in tudi tisti pristaši kraljevine, ki so bili zajeti in vrženi v ječo; in "usmrčeni so bili glede na zakon, da, tiste Pakusove možje in tiste pristaše kraljevine, ki niso hoteli prijeti za orožje v bran svoje dežele, ampak so se bojevali zoper njo, so usmrtili.

10 In tako je postalo potrebno, da se ta zakon strogo izpolnjuje

62 1a Al 60:18.

4a Al 46:12–13, 36;
vss zastava.

^b vss svoboda —
svoboden.
6a Al 61:4–8.

^b Al 51:5–7.

9a vss smrtna kazen.

zavoljo varnosti njihove dežele; da, in kdor jim je odrekel svobodo, je bil glede na zakon naglo usmrčen.

11 In tako se je končalo trideseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom; Moroni in Pahoran sta v zarahemelski deželi med svojim ljudstvom vzpostavila mir in zadala smrt vsem tistim, ki niso bili zvesti stvári svobode.

12 In zgodilo se je na začetku enaintridesetega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom, da je Moroni nemudoma naročil, naj se Helamanu pošlje živež in tudi vojsko šest tisoč mož, da mu bodo pomagali obvarovati tisti del dežele.

13 In ukazal je tudi, naj vojsko šest tisoč mož z zadostno količino hrane pošljejo Lehijevim in Teankumovim četam. In zgodilo se je, da je bilo to storjeno, da bi deželo utrdili pred Lamanci.

14 In zgodilo se je, da sta Moroni in Pahoran, ki sta v zarahemelski deželi pustila veliko skupino mož, z veliko skupino mož odkorakala proti nefíhaški deželi, ker sta bila odločena poraziti Lamance v tistem mestu.

15 In zgodilo se je, da sta, ko sta korakala proti deželi, zajela veliko skupino lamanskih mož in številne od njih pobila in jim pobrala živež in bojno orožje.

16 In zgodilo se je, da sta jih, potem ko sta jih zajela, pripravila, da so sklenili zavezo, da ne bodo več prijeli za bojno orožje proti Nefijcem.

17 In ko so to zavezo sklenili, so jih poslali prebivat k Amonovemu ljudstvu in teh, ki niso bili pobiti, je bilo po številu približno štiri tisoč.

18 In zgodilo se je, da so, ko so jih poslali proč, nadaljevali s pohodom v nefíhaško deželo. In zgodilo se je, da so si, ko so prišli v mesto Nefíha, na nefíhaških planjavah, ki so v bližini mesta Nefíha, postavili šotore.

19 Moroni si je torej želel, da bi Lamanci prišli nadnje v bitko na planjave; ker pa so Lamanci poznali njihov silno velik pogum in ker so videli njihovo velikansko število, si zato niso drznili priti nadnje; zato tisti dan niso šli v bitko.

20 In ko je prišla noč, je Moroni stopil v temo noči in prišel na vrh obzidja, da bi izvohunil, na katerem delu mesta so se Lamanci utaborili s svojo vojsko.

21 In zgodilo se je, da so bili na vzhodu ob vhodu; in vsi so spali. In Moroni se je torej vrnil k svoji vojski in ukazal, naj v naglici pripravijo močne vrvi in lestve, da se bodo z vrha obzidja spustili v notranji del obzidja.

22 In zgodilo se je, da je Moroni ukazal, naj njegovi možji odkorakajo in se povzpnejo na vrh obzidja in se spustijo v tisti del mesta, da, in sicer na zahodu, kjer Lamanci niso taborili s svojimi četami.

23 In zgodilo se je, da so se ponoči vsi spustili v mesto s pomočjo močnih vrvi in lestev; tako

so bili, ko je prišlo jutro, vsi znotraj mestnega obzidja.

24 In sedaj, ko so se Lamanci prebudili in videli, da so Moronijeve čete znotraj obzidja, so se silno zbalj, tako da so zbežali skozi prehod.

25 In ko je torej Moroni videl, da pred njim bežijo, je ukazal, naj njegovi možje odkorakajo nadnje; in veliko so jih pobili in veliko drugih obkolili in jih zajeli kot ujetnike; in preostali so zbežali v moronijsko deželo, ki je bila v mejah ob morski obali.

26 Tako sta se Moroni in Pahoran polastila mesta Nefíha, ne da bi izgubila eno dušo; in veliko je bilo Lamancev, ki so bili pobiti.

27 Sedaj se je zgodilo, da se je veliko Lamancev, ki so bili ujetniki, želelo pridružiti "Amonovemu ljudstvu in postati svobodni ljudje.

28 In zgodilo se je, da so tolikim, kolikor jih je želelo, ugodili glede na njihove želje.

29 Zato so se vsi lamanski ujetniki pridružili Amonovemu ljudstvu in začeli silno delati, obdelovati zemljo, gojiti vsakovrstno žito in drobnico in govedo vsake vrste; in tako so bili Nefijci razbremenjeni velikega bremena; da, tako da so bili razbremenjeni vseh lamanskih ujetnikov.

30 Sedaj se je zgodilo, da se je Moroni, potem ko se je polastil mesta Nefíha, ko je zajel veliko ujetnikov, kar je silno zmanjšalo lamanske čete, in ko je pridobil veliko Nefijcev, ki so bili zajeti

kot ujetniki, kar je silno okrepilo Moronijevo vojsko; zato je Moroni šel iz nefíhaške dežele v lehijsko deželo.

31 In zgodilo se je, da so se Lamanci, ko so videli, da nadnje prihaja Moroni, spet prestrašili in so pred Moronijevo vojsko zbežali.

32 In zgodilo se je, da so jih Moroni in njegova vojska preganjali od mesta do mesta, dokler jih nista srečala Lehi in Teankum; in Lamanci so pred Lehijem in Teankumom zbežali, in sicer vse do meja ob morski obali, dokler niso prišli v moronijsko deželo.

33 In lamanske čete so se vse zbrale, tako da so bile v moronijski deželi vse v eni skupini. Sedaj je bil Amoron, lamanski kralj, prav tako z njimi.

34 In zgodilo se je, da so se Moroni in Lehi in Teankum s svojimi četami utaborili naokrog v mejah moronijske dežele, tako da so Lamance obkolili v mejah z divjino na jugu in v mejah z divjino na vzhodu.

35 In tako so se utaborili čez noč. Kajti glejte, Nefijci in tudi Lamanci so bili zaradi napornega pohoda utrujeni; zato se ponoči niso odločili za nobeno zvižajo, razen Teankuma; kajti silno je bil jezen na Amorona, tako da je menil, da sta Amoron in njegov brat Amalikija "povzročila to veliko in dolgo trajno vojno med njimi in Lamanci, kar je povzročilo takšno vojno in prelivanje krvi, da, in tolikšno lakoto.

36 In zgodilo se je, da je Teankum v svoji jezi šel v lamanski tabor in se spustil z mestnega obzidja. In z vrvo je šel iz prostora v prostor, tako da je našel kralja; in vanj je "vrgel kopje, ki ga je prebodlo blizu srca. Toda glejte, kralj je, preden je umrl, prebudil svoje služabnike, tako da so Teankuma zasledovali in ga ubili.

37 Sedaj se je zgodilo, da sta se Lehi in Moroni, ko sta izvedela, da je Teankum mrtev, silno užalostila; kajti glejte, on je bil mož, ki se je hrabro bojeval za svojo deželo, da, pravi prijatelj svobode; in pretrpel je zelo veliko silno hudih stisk. Toda glejte, bil je mrtev in je odšel po poti vsega zemeljskega.

38 Sedaj se je zgodilo, da je naslednji dan Moroni odkorakal naprej in prišel nad Lamance, tako da so jih pobili v velikem pokolu; in pregnali so jih iz dežele; in zbežali so, in sicer da se tistikrat niso vrnili nad Nefijce.

39 In tako se je končalo enaintrideseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom; in tako so imeli vojne in prelivanje krvi in lakoto in stiske za razdobje veliko let.

40 In med Nefijevim ljudstvom so bili umori in prepiri in razprtije in vsakovrstna krivičnost; vendar jim je bilo zavoljo "pravičnih, da, zaradi molitev pravičnih, prizanešeno.

41 Toda glejte, zaradi silno dolge vojne med Nefijci in Lamanci jih

je zaradi silno dolge vojne veliko otopelo; in veliko se jih je zaradi svojih "stisk omehčalo, tako da so pred Bogom postali ponižni prav do globin ponižnosti.

42 In zgodilo se je, da se je Moroni, potem ko je utrdil tiste dele dežele, ki so bili najbolj izpostavljeni Lamancem, dokler niso bili zadosti močni, vrnil v mesto Zarahemla; in tudi Helaman se je vrnil na kraj svoje dediščine; in med Nefijevim ljudstvom je bil spet vzpostavljen mir.

43 In Moroni je poveljevanje svojih čet prepustil v roke svojega sina, ki mu je bilo ime Moroniha; in umaknil se je v svojo lastno hišo, da bi preostanek svojih dni prebil v miru.

44 In Pahoran se je vrnil na sodni stol; Helaman pa si je spet zadal, da bo ljudem pridigal Božjo besedo; kajti zaradi tolikih vojn in preprirov je postalo potrebno, da bi v cerkvi spet uvedli predpise.

45 Zato so Helaman in bratje šli in z veliko močjo razglašali Božjo besedo, da so veliko ljudi "prepričali o njihovi hudobiji, kar je povzročilo, da so se pokesali svojih grehov in se krstili v Gospodu, svojem Bogu.

46 In zgodilo se je, da so po vsej deželi ponovno ustanovili Božjo cerkev.

47 Da, in uvedli so predpise glede zakona. In izvolili so si "sodnike in vrhovne sodnike.

48 In Nefijevo ljudstvo je spet

začelo "uspevati v deželi in se začelo množiti in se v deželi spet silno krepiti. In začeli so silno bogateti.

49 Toda navkljub svojemu bogastvu oziroma svoji moči oziroma svojemu uspevanju se niso povzdigovali v ponosu svojih oči; niti niso bili počasni v tem, da bi pomnili Gospoda, svojega Boga; ampak so pred njim postali silno ponižni.

50 Da, pomnili so, kako velike stvari je Gospod storil zanje, da jih je rešil smrti in iz spon in iz ječ in iz vsakovrstnih stisk in rešil jih je iz rok njihovih sovražnikov.

51 In nenehno so molili h Gospodu, svojemu Bogu, tako da jih je Gospod blagoslovil glede na svojo besedo, tako da so se v deželi krepili in so uspevali.

52 In zgodilo se je, da je bilo vse to storjeno. In Helaman je umrl v petintridesetem letu vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

63. POGlavJE

Šiblon in kasneje Helaman vzameta v last svete zapise. — Veliko Nefijcev potuje v deželo na severu. — Hagot zgradi ladje, ki odplujejo na zahodno morje. — Moroniha v bitki porazi Lamance. Med letoma 56 in 52 pr. Kr.

In zgodilo se je na začetku šestintridesetega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom,

da je "Šiblon vzel v last tiste ^bsvete stvari, ki jih je Alma predal Helamanu.

2 In bil je pravičen mož in dokončno je hodil pred Bogom; in nenehno si je prizadeval delati dobro, izpolnjevati zapovedi Gospoda, svojega Boga; in prav tako si je njegov brat.

3 In zgodilo se je, da je tudi Moroni umrl. In tako se je končalo šestintrideseto leto vladavine sodnikov.

4 In zgodilo se je, da je v sedemintridesetem letu vladavine sodnikov velika skupina mož, in sicer po številu pet tisoč in štiristo mož z ženami in otroki, odšla iz zarahemelske dežele v deželo, ki je bila na "severu.

5 In zgodilo se je, da je Hagot, ker je bil silno radoveden mož, zato šel in si zgradil silno veliko ladjo na mejah dežele Izobilje pri deželi Opustošenje in jo splavil v zahodno morje ob "ozki ožini, ki je vodila v deželo na severu.

6 In glejte, veliko je bilo Nefijcev, ki so šli nanjo in odpluli z veliko živeža, in tudi veliko žena in otrok; in šli so v smeri proti severu. In tako se je končalo sedemintrideseto leto.

7 In v osemintridesetem letu je ta mož zgradil druge ladje. In vrnila se je tudi prva ladja in veliko več ljudi je šlo nanjo; in prav tako so vzeli veliko živeža in ponovno odpluli proti deželi na severu.

8 In zgodilo se je, da se o njih

48a Al 50:20.
63 1a Al 38:1–2.

b Al 37:1–12;
vss svet (pridevnik).

4a Al 22:31.
5a Al 22:32; Etr 10:20.

ni nikoli več slišalo. In predpostavljamo, da so utonili v morskih globinah. In zgodilo se je, da je odplula še neka druga ladja; in kam je šla, ne vemo.

9 In zgodilo se je, da je bilo v tem letu veliko ljudi, ki so šli v deželo na "severu. In tako se je končalo osemintrideseto leto.

10 In zgodilo se je v devetintridesetem letu vladavine sodnikov, da je umrl tudi Šiblon in Korianton je z ladjo odšel v deželo na severu, da bi odnesel živež ljudem, ki so šli v tisto deželo.

11 Zato je postalo potrebno, da je Šiblon pred svojo smrtjo tiste svete stvari predal "Helamanovemu sinu, ki se je imenoval Helaman, in imenoval se je po očetovem imenu.

12 Sedaj glejte, vse tiste "gravure, ki so bile v Helamanovi lasti, so bile zapisane in poslane med človeške otroke po vsej

deželi, razen v tiste dele, kamor je Alma ukazal, naj ^bne gredo.

13 Vendar se je moralo te stvari ohranjati svete in se jih "predajati iz roda v rod; zato so bile v tem letu pred Šiblonovo smrtjo predane Helamanu.

14 In v tem letu se je tudi zgodilo, da je bilo nekaj odpadnikov, ki so odšli k Lamancem; in podžgali so jih k jezi zoper Nefijce.

15 In prav tako so istega leta prišli s številno vojsko, da bi se vojskovali proti "Moronihovemu ljudstvu oziroma proti Moronihovi vojski, v čemer so bili premagani in spet potisnjeni v svoje lastne dežele, utrpeč velike izgube.

16 In tako se je končalo devetintrideseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

17 In tako se je končalo poročilo Alma in njegovega sina Helamana in tudi Šiblona, ki je bil njegov sin.

HELAMANOVA KNJIGA

Poročilo o Nefijcih. Njihove vojne in prepiri in njihove razprtije. In tudi prerokbe številnih svetih prerokov pred Kristusovim prihodom, glede na zapise Helamana, ki je bil Helamanov sin, in tudi glede na zapise njegovih sinov, prav do Kristusovega prihoda. In prav tako se spreobrne veliko Lamancev. Poročilo o njihovem spreobrnjenju. Poročilo o pravičnosti Lamancev in hudobiji in gnusobah Nefijcev, glede na zapis Helamana in njegovih sinov, prav do Kristusovega prihoda, katero se imenuje Helamanova knjiga, in tako naprej.

9a He 3:11–12.

11a Gl. glavo Helamanove knjige.

12a Al 18:36.

b Al 37:27–32.

13a Al 37:4.

15a Al 62:43.

1. POGLAVJE

Pahoran II. postane vrhovni sodnik in Kiškumen ga umori. — Pakumeni zasede sodni stol. — Koriantumr vodi lamanske čete, zavzame Zarahemlo in ubije Pakumenija. — Moroniha porazi Lamance in ponovno zavzame Zarahemlo in Koriantumr je ubit. Med letoma 52 in 50 pr. Kr.

IN sedaj glejte, zgodilo se je na začetku štiridesetega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom, da je med nefijskim ljudstvom nastala resna težava.

2 Kajti glejte, "Pahoran je umrl in šel po poti vsega zemeljskega; zato se je začel resen prepir glede tega, kdo med brati, ki so bili Pahoranovi sinovi, bi moral imeti sodni stol.

3 To so torej imena teh, ki so se prepirali za sodni stol, ki so povzročili, da se je prepiralo tudi ljudstvo: Pahoran, Peankaj in Pakumeni.

4 To torej niso vsi Pahoranovi sinovi (kajti imel jih je veliko), ampak so to ti, ki so se prepirali za sodni stol: zato so med ljudstvom povzročili delitev na tri tabore.

5 Vendar se je zgodilo, da je bil Pahoran po "glasu ljudstva imenovan za vrhovnega sodnika in upravitelja nad Nefijevim ljudstvom.

6 In zgodilo se je, da se je Pakumeni, ko je spredidel, da ne more pridobiti sodnega stola, pridružil glasu ljudstva.

7 Toda glejte, Peankaj in tisti del ljudstva, ki si je želel, da bi bil njihov upravitelj, so bili silno besni; zato je tem ljudem nameraval laškati, da bi se dvignili k uporu zoper svoje brate.

8 In zgodilo se je, da so ga, ko je nameraval to storiti, glejte, zajeli in mu sodili glede na glas ljudstva in ga obsodili na smrt; kajti dvignil se je k uporu in si prizadeval ljudstvu odvzeti "svobodo.

9 Ko so torej tisti ljudje, ki so si želeli, da bi bil njihov upravitelj, spredideli, da je obsojen na smrt, so bili zato jezni in glejte, poslali so nekega Kiškumna, in sicer do Pahoranovega sodnega stola, in umoril je Pahorana, ko je sedel na sodnem stolu.

10 In Pahoranovi služabniki so ga zasledovali; toda glejte, Kiškumen je bežal tako naglo, da ga ni mogel nihče dohiteti.

11 In šel je k tistim, ki so ga poslali, in vsi so sklenili zavezo, da, prisegajoč pri svojem večnem Stvarniku, da nikomur ne bodo povedali, da je Kiškumen umoril Pahorana.

12 Zato Nefijevo ljudstvo Kiškumna ni prepoznalo, kajti takrat, ko je umoril Pahorana, je bil preoblečen. In Kiškumen in tolpa, ki se je z njim zavezala, so se pomešali med ljudstvo tako, da vseh niso mogli najti; toda toliko, kolikor so jih našli, so jih obsodili na "smrt.

13 In sedaj glejte, Pakumeni je

1 2a Al 50:40.
5a Moz 29:26–29.

8a vss svoboda —
svoboden.

12a vss smrtna kazen.

bil glede na glas ljudstva imenovan za vrhovnega sodnika in upravitelja nad ljudstvom, da vlada na mestu svojega brata Pahorana; in to je bilo glede na njegovo pravico. In vse to se je zgodilo v štiridesetem letu vladavine sodnikov; in končalo se je.

14 In zgodilo se je v enainštiridesetem letu vladavine sodnikov, da so Lamanci zbrali vojsko nešteto mož in jih oborožili z meči in z zakrivljenimi sabljami in z loki in s puščicami in s šlemi in z napsrpnimi oklepi in z vsakovrstnimi ščiti vseh vrst.

15 In ponovno so prišli, da bi bili bitko zoper Nefijce. In vodil jih je mož, ki mu je bilo ime Koriantumr; in bil je Zarahemlov potomec; in bil je nefijski odpadnik; in bil je velik in mogočen mož.

16 Zato je lamanski kralj, ki mu je bilo ime Tubalot, ki je bil "Amoronov sin, predpostavljajoč, da se lahko Koriantumr, ker je bil mogočen mož, Nefijcem zoperstavi s svojo močjo in tudi s svojo veliko modrostjo, tako da bi si s tem, da ga pošlje, pridobil premoč nad Nefijci —

17 zato jih je podžigal k jezi in zbral je svoje čete in jim za vodjo določil Koriantumra in ukazal, naj odkorakajo proti zarahemelski deželi, da bi se bojevali zoper Nefijce.

18 In zgodilo se je, da zaradi tolikšnega prepira in tolikšne težave v vodstvu v zarahemelski deželi niso imeli zadosti stražarjev; kajti

predpostavljali so, da si Lamanci ne bodo drznili priti v osrčje njihove dežele, da bi napadli to veliko mesto Zarahemla.

19 Toda zgodilo se je, da je Koriantumr korakal na čelu svoje številne vojske in prišel nad prebivalce mesta in korakali so s tako silno veliko naglico, da Nefijci niso imeli časa zbrati svojih čet.

20 Zato je Koriantumr posekal stražo pri mestnem vhodu in z vso svojo vojsko vkorakal v mesto in pobili so vsakega, ki se jim je zoperstaval, tako da so zavzeli vse mesto.

21 In zgodilo se je, da je Pakumeni, ki je bil vrhovni sodnik, zbežal pred Koriantumrom, in sicer do mestnega obzidja. In zgodilo se je, da ga je Koriantumr udaril ob steno, tako da je umrl. In tako so se končali Pakumeni-jevi dnevi.

22 In ko je torej Koriantumr videl, da je zavzel mesto Zarahemla, in je videl, da so Nefijci pred njimi zbežali in bili pobiti in zajeti in vrženi v ječo in da se je polastil najmočnejše utrdbe v vsej deželi, se je v srcu opogumil, tako da je nameraval iti zoper vso deželo.

23 In ni torej ostal v zarahemelski deželi, ampak je odkorakal z veliko vojsko, in sicer proti mestu Izobilje; kajti odločil se je, da gre naprej in si z mečem utre pot, da bi pridobil severne dele dežele.

24 In predpostavljajoč, da je njihova največja moč v središču

dežele, je zato korakal dalje in jim ni dal časa, da bi se zbrali, razen v majhne skupine, in tako so planili nanje in jih posekali na zemljo.

25 Toda glejte, ta Koriantumrov pohod skozi središče dežele je dal Moronihu veliko prednost pred njimi navkljub velikanskemu številu Nefijcev, ki so bili pobiti.

26 Kajti glejte, Moroniha je predpostavljal, da si Lamanci ne bodo drznili priti v središče dežele, ampak bodo napadli okoliška obmejna mesta, kot so delali doslej; zato je Moroniha ukazal, naj njihove močne čete branijo tiste okoliške predele vzdolž meja.

27 Toda glejte, Lamanci se niso prestrašili, kot si je želel, ampak so prišli v središče dežele in zavzeli glavno mesto, ki je bilo mesto Zarahemla, in so korakali skozi najpoglavitnejše dele dežele, pobijajoč ljudi v velikem pokolu, tako moške, ženske kot otroke, ter zavzeli veliko mest in veliko oporišč.

28 Toda ko je Moroniha to odkril, je nemudoma poslal Lehija z vojsko naokrog, da bi jih prestregli, preden bi prišli v deželo Izobilje.

29 In tako je storil; in prestregel jih je, preden so prišli v deželo Izobilje, in se bojeval z njimi, tako da so se začeli umikati nazaj proti zarahemelski deželi.

30 In zgodilo se je, da jih je Moroniha ob njihovem umiku prestregel in se z njimi bojeval, tako

da je bitka postala silno krvava; da, veliko je bilo pobitih in med številom teh, ki so bili pobiti, se je znašel tudi "Koriantumr.

31 In sedaj, glejte, Lamanci se niso mogli umakniti nikamor, ne na sever, ne na jug, ne na vzhod, ne na zahod, kajti Nefijci so jih obkolili z vseh strani.

32 In tako je Koriantumr Lamance pahnil med Nefijce, tako da so bili v nefijski oblasti in sam je bil ubit in Lamanci so se predali v roke Nefijcev.

33 In zgodilo se je, da je Moroniha ponovno zavzel mesto Zarahemla in ukazal, naj Lamanci, ki so bili zajeti kot ujetniki, v miru odidejo iz dežele.

34 In tako se je končalo enainštirideseto leto vladavine sodnikov.

2. POGlavJE

Helaman, Helamanov sin, postane vrhovni sodnik. — Gadianton vodi Kiškumnovo tolpo. — Helamanov služabnik ubije Kiškumna in Gadiantonova tolpa zbeži v divjino. Med letoma 50 in 49 pr. Kr.

IN zgodilo se je v dvainštiridesetem letu vladavine sodnikov, potem ko je Moroniha ponovno vzpostavil mir med Nefijci in Lamanci, glejte, ni bilo nikogar, ki bi zasedel sodni stol; zato se je med ljudstvom ponovno začel prepir glede tega, kdo naj zasede sodni stol.

2 In zgodilo se je, da je bil Helaman, ki je bil Helamanov sin, po

glasu ljudstva določen, da zasede sodni stol.

3 Toda glejte, "Kiškumen, ki je umoril Pahorana, je postavil zasedo, da pokonča tudi Helamana; in podpirala ga je tolpa, ki je sklenila zavezo, da za njegovo hudobijo ne sme vedeti nihče.

4 Kajti bil je neki "Gadianton, ki je bil silno več v gostobesednosti in tudi v umetelnosti, da nadaljuje s tajnim morilskim in roparskim delom; zato je postal vodja Kiškumnove tolpe.

5 Zato je njim in tudi Kiškumnu laskal, da bo, če ga bodo postavili na sodni stol, zagotovil tem, ki pripadajo tolpi, da bodo med ljudstvom postavljeni na oblast in položaj; zato si je Kiškumen prizadeval ubiti Helamana.

6 In zgodilo se je, ko je šel proti sodnemu stolu, da bi Helamana ubil, glejte, je bil tam eden od Helamanovih služabnikov, ki je bil ponoči zunaj in ki je pod krinko izvedel za načrte, ki jih je ta tolpa napravila, da bi Helamana ubili —

7 in zgodilo se je, da je srečal Kiškumna in mu dal znak; zato mu je Kiškumen razkril svojo željeno namero, želeč, da ga povede do sodnega stola, da bi umoril Helamana.

8 In ko je Helamanov služabnik spoznal Kiškumna v dno srca in kako se je nameril ubijati in tudi da je namera vseh, ki so pripadali tolpi, da bi morili in ropali in si pridobili moč (in to je bil njihov

"tajni načrt in njihova zveza), je Helamanov služabnik rekel Kiškumnu: Pojdiva do sodnega stola.

9 To je torej Kiškumna silno razveselilo, kajti predpostavljal je, da bo lahko izvršil svoj načrt; toda glejte, Helamanov služabnik je, ko sta šla proti sodnemu stolu, Kiškumna zabodel prav v srce, da se je brez vzdihla zgrudil mrtev. In stekel je in povedal Helamanu vse, kar je videl in slišal in storil.

10 In zgodilo se je, da je Helaman razposlal, naj zajamejo to tolpo razbojnikov in skrivnih morilcev, da bi jih glede na zakon usmrtili.

11 Toda glejte, ko je Gadianton ugotovil, da se Kiškumen ni vrnil, se je zbal, da bo pokončan, zato je svoji tolpi ukazal, naj mu sledi. In po skrivni poti so se spustili v beg iz dežele v divjino; in tako jih, ko je Helaman razposlal, naj jih zajamejo, niso mogli najti nikjer.

12 In o tem Gadiantonu bo več govora po temle. In tako se je končalo dvainštirideseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

13 In glejte, na koncu te knjige boste videli, da je ta "Gadianton povzročil pokončanje, da, skoraj popoln propad Nefijevega ljudstva.

14 Glejte, ne mislim na konec Helamanove knjige, ampak mislim na konec Nefijeve knjige, iz katere sem vzel celo poročilo, ki sem ga zapisal.

2 3a He 1:9.

4a vss Gadiantonovi

razbojniki.

8a 2 Ne 10:15;

vss tajne zveze.

13a He 6:18; 4 Ne 1:42.

3. POGLAVJE

Veliko Nefijcev se preseli v deželo na severu. — Gradijo zidane hiše in ohranjajo veliko zapisov. — Na deset tisoče se jih spreobrne in krsti. — Božja beseda vodi ljudi v odrešitev. — Nefi, Helamanov sin, zasede sodni stol. Med letoma 49 in 39 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo v triinštridesetem letu vladavine sodnikov, da med Nefijevim ljudstvom ni bilo nobenega prepira, razen malo ponosa, ki je bil v cerkvi, ki je povzročil nekaj malega razprtij med ljudstvom, zadeve katerih so se razrešile konec triinštridesetega leta.

2 In v štiriinštridesetem letu med ljudstvom ni bilo prepira; niti ni bilo veliko prepira v petinštridesetem letu.

3 In zgodilo se je v šestinštridesetem, da, bilo je veliko prepira in veliko razprtij; zaradi katerih jih je bilo izredno silno veliko, ki so odšli iz zarahemelske dežele in šli v deželo na "severu, da bi deželo podedovali.

4 In prepotovali so silno veliko razdaljo, tako da so prišli do "velikih vodnih površin in številnih rek.

5 Da, in sicer so se razširili v vse dele dežele, v katerih koli delih ta ni bila opustošena in brez drevja zaradi številnih prebivalcev, ki so prej dedovali deželo.

6 In opustošen ni bil torej noben drug del dežele, razen drevja; toda zaradi velikega "propada ljudstva, ki je prej poseljevalo deželo, se je ta imenovala ^bopustošena.

7 In na obličju te dežele je bilo le malo drevja, vendar so ljudje, ki so prišli, postali silno izkušeni v zidarskih delih, zato so gradili zidane hiše, v katerih so prebivali.

8 In zgodilo se je, da so se množili in širili in šli iz dežele na jugu v deželo na severu in se tako razširili, da so začeli prekrivati vse obličje zemlje od južnega morja do severnega morja, od zahodnega "morja do vzhodnega morja.

9 In ljudje, ki so bili v deželi na severu, so prebivali v šotorih in v zidanih hišah in pustili so rasti vsakršno drevo, ki je pognalo na obličju dežele, da bi sčasoma imeli les za gradnjo hiš, da, mest in templjev in shodnic in svetišč in vsakovrstnih zgradb.

10 In zgodilo se je, da so ga, ker je bil les v deželi na severu silno redek, veliko pripeljali z "ladjami.

11 In tako so ljudem v deželi na severu omogočili, da so lahko zgradili veliko mest, tako lesenih kot zidanih.

12 In zgodilo se je, da jih je tudi veliko od Amonovega "ljudstva, ki so bili po rojstvu Lamanci, odšlo v to deželo.

13 In številni iz tega ljudstva so torej vodili veliko zapisov o rav-

3 3a Al 63:4.
4a Moz 8:8;
Mrm 6:4.

6a Moz 21:25–27.
b Al 22:31.
8a Al 22:27, 32.

10a Al 63:5–8.
12a Al 27:21–26.

nanjih tega ljudstva, ki so glede njih zelo izčrpni in zelo obširni.

14 Toda glejte, to delo ne more vsebovati niti stotega dela o ravnanjih tega ljudstva, da, poročila o Lamancih in o Nefijcih in njihovih vojnah in prepirih in razprtijah in njihovem pridiganju in njihovih prerokbah in njihovih ladijskih prevozih in gradnji ladij in gradnji "templjev in shodnic in njihovih svetišč in njihovi pravičnosti in njihovi hudobiji in njihovih umorih in njihovih ropanjih in njihovih plenjenjih in vsakovrstnih gnusobah in vlačugarstvu.

15 Toda glejte, obstaja veliko knjig in veliko vsakovrstnih zapisov in v glavnem so jih vodili Nefijci.

16 In Nefijci so jih "predajali iz roda v rod, in sicer dokler niso zapadli v prestopok in bili pomorjeni, oplenjeni in polovljeni in pregnani in pobiti in razkropljeni po obličju zemlje in so se mešali z Lamanci, dokler se ^bniso več imenovali Nefijci, in postajali so hudobni in divji in okrutni, da, postajali so celo Lamanci.

17 In sedaj se spet vračam k svojemu poročilu; kar sem torej govoril, se je zgodilo po velikih prepirih in nemirih in vojnah in razprtijah med Nefijevim ljudstvom.

18 Končalo se je šestinštirideseto leto vladavine sodnikov;

19 in zgodilo se je, da je bil v deželi še vedno velik prepир, da, in sicer v sedeminštiridesetem letu in tudi v osemninštiridesetem letu.

20 Vendar je Helaman sodni stol zasedal pravično in pošteno; da, prizadeval si je izpolnjevati predpise in sodbe in Božje zapovedi; in nenehno je delal to, kar je bilo prav v Božjih očeh; in hodil je po očetovih poteh, tako da je v deželi uspeval.

21 In zgodilo se je, da je imel dva sinova. Najstarejšemu je dal ime "Nefi, najmlajšemu pa ime ^bLehi. In začela sta rasti za Gospoda.

22 In zgodilo se je, da so vojne in prepiri med nefijskim ljudstvom začeli nekoliko pojenjati proti koncu osemninštiridesetega leta vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

23 In zgodilo se je v devetinštiridesetem letu vladavine sodnikov, da je bil v deželi vzpostavljen nepretrgan mir, vse razen tajnih zvez, ki jih je razbojnik "Gadian-ton uvedel v bolj naseljenih delih dežele, ki jih v tistem času tisti, ki so bili na čelu vlade, niso poznali; zato jih niso izkoreninili iz dežele.

24 In zgodilo se je, da je bilo tistega leta v cerkvi silno veliko blagostanje, tako da se jih je na tisoče pridružilo cerkvi in se krstilo v kesanje.

25 In tako veliko je bilo blagostanje v cerkvi in toliki blagoslovi,

14a 2 Ne 5:16;
JakK 1:17;
3 Ne 11:1.
16a 1 Ne 5:16–19;

Al 37:4.
b Al 45:12–14.
21a vss Nefi,
Helamanov sin.

b vss Lehi, nefijski
misijonar.
23a He 2:4.

ki so se izlili na ljudstvo, da so bili neizmerno osupli celo sami veliki duhovniki in učitelji.

26 In zgodilo se je, da je Gospodovo delo uspevalo, tako da se je krstilo in Božji cerkvi pridružilo veliko duš, da, celo na deset tisoče.

27 Tako lahko vidimo, da je Gospod milosten z vsemi, ki bodo z iskrenim srcem klicali njegovo sveto ime.

28 Da, tako vidimo, da so nebeška ^avrata odprta ^bvsem, in sicer tem, ki bodo verjeli v ime Jezusa Kristusa, ki je Božji Sin.

29 Da, vidimo, da se lahko vsak, ki želi, oprime Božje ^abesede, ki je ^bživa in močna, ki bo razdvojila vse hudičeve prekanjenosti in pastí in zvijače in Kristusovega človeka vodila po tesni in ^cozki poti čez tisti večni ^dprepad bede, ki je pripravljen, da pogoltne hudobne —

30 in odloži svojo dušo, da, svojo nesmrtno dušo, na Božji ^adesnici v nebeškem kraljestvu, da se usede z Abrahamom in Izakom in z Jakobom in z vsemi našimi svetimi očeti, da nikoli več ne odide.

31 In tega leta so se v zarahe-melski deželi in v vseh okoliških predelih, prav v vsej deželi, ki so jo posedovali Nefijci, nenehno radostili.

32 In zgodilo se je, da sta preostanek devetinštiridesetega leta vladala mir in silno velika radost; da, in nepretrgan mir in velika radost sta bila tudi v petdesetem letu vladavine sodnikov.

33 In mir je bil tudi v enainpetdesetem letu vladavine sodnikov, razen ponosa, ki se je začel pojavljati v cerkvi — ne v Božji cerkvi, ampak v srcih ljudi, ki so trdili, da pripadajo Božji cerkvi —

34 in bili so vzvišeni v ^aponosu, in sicer da so preganjali veliko bratov. To je bila torej velika hudobija, ki je povzročila, da je ponižnejši del ljudstva trpel velika preganjanja in se prebijal skozi veliko stisko.

35 Vendar so se često ^apostili in ^bmolili in postajali vse bolj ^cponižni in vse trdnejši v veri v Kristusa, tako da sta jim dušo navdala radost in uteha, da, in sicer do ^dočiščenja in ^eposvetitve srca, do posvetitve, ki pride zaradi ^fpredajanja srca Bogu.

36 In zgodilo se je, da se je tudi dvainpetdeseto leto končalo v miru, razen silno velikega ponosa, ki se je naselil v srca ljudi; in to je bilo zaradi njihovega silno velikega ^abogastva in njihovega blagostanja v deželi; in ta se je med njimi iz dneva v dan krepil.

37 In zgodilo se je, da je v triin-

28a 2 Ne 31:9, 17.

b Apd 10:28;

Rim 2:10–11.

29a vss Božja beseda.

b Heb 4:12;

NaZ 11:2.

c 2 Ne 9:41; 33:9.

d 1 Ne 15:28–30.

30a Mt 25:33–34.

34a vss ponos.

35a vss post — postiti se.

b vss molitev.

c vss ponižnost — ponižen.

d vss čistost — čist.

e vss posvetitev — posvetiti.

f 2 Krn 30:8;

Moz 3:19.

36a vss bogastvo.

petdesetem letu vladavine sodnikov Helaman umrl in namesto njega je zavladal njegov najstarejši sin Nefi. In zgodilo se je, da je sodni stol zasedal pravično in pošteno; da, izpolnjeval je Božje zapovedi in hodil po očetovih poteh.

4. POGLAVJE

Nefijski odpadniki in Lamanci združijo sile in zavzamejo zarahemelsko deželo. — Do nefijskih porazov pride zaradi njihove hudobije. — Cerkev hira in ljudstvo postaja šibko kot Lamanci. Med letoma 38 in 30 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da je bilo v štiriinpetdesetem letu v cerkvi veliko razprtij in med ljudstvom je bil tudi "prepir, tako da je bilo veliko prelivanja krvi.

2 In uporniški del je bil pobit in pregan iz dežele in ti so šli k lamanskemu kralju.

3 In zgodilo se je, da so si prizadevali, da bi Lamance nahujskali k vojni proti Nefijcem; toda glejte, Lamanci so se silno bali, tako da niso hoteli prisluhnuti besedam tistih odpadnikov.

4 Toda zgodilo se je, da so bili v šestinpetdesetem letu vladavine sodnikov "odpadniki, ki so šli od Nefijcev k Lamancem; in s tistimi drugimi jim jih je uspelo podžgati k jezi zoper Nefijce; in vse leto so se pripravljali na vojno.

5 In v sedeminpetdesetem letu so prišli v bitko nad Nefijce in

začeli so s smrtonosnim delom; da, tako da so se v oseminpetdesetem letu vladavine sodnikov uspeli polastiti zarahemelske dežele; da, in tudi vseh dežel prav do dežele, ki je bila blizu dežele Izobilje.

6 In Nefijci in Moronihove čete so bili pregnani, in sicer v deželo Izobilje.

7 In tam so se utrdili pred Lamanci, od zahodnega morja prav do vzhodnega; to je bilo za Nefijca dan hoda vzdolž meje, ki so jo utrdili in kamor so namestili svoje čete, da bi branili svojo severno deželo.

8 In tako so ti nefijski odpadniki s pomočjo številne lamanske vojske pridobili vso nefijsko posest, ki je bila v deželi na jugu. In vse to se je zgodilo v oseminpetdesetem in devetinpetdesetem letu vladavine sodnikov.

9 In zgodilo se je v šestdesetem letu vladavine sodnikov, da je Moronihu uspelo s četami pridobiti veliko delov dežele; da, zopet so si prisvojili veliko mest, ki so padla v roke Lamancev.

10 In zgodilo se je v enainšestdesetem letu vladavine sodnikov, da so si uspeli znova prisvojiti, in sicer polovico vse posesti.

11 Ta velika nefijska izguba in velik pokol, ki je bil med njimi, se torej ne bi zgodil, če ne bi bilo zavoljo njihove hudobije in njihove gnusobe, ki sta bili med njimi; da, in to je bilo tudi med temi, ki so trdili, da pripadajo Božji cerkvi.

12 In to je bilo zato, ker so bili v srcu "ponosni, ker so bili silno bogati, da, to je bilo zato, ker so zatirali revne, odrekli hrano lačnim, odrekli oblačila golim in udarjali svoje ponižne brate po licu, zasmehovali to, kar je bilo sveto, zanikali duha preroštva in razodetja, morili, plenili, lagali, kradli, prešuštovali, razpihovali velike prepire in prestopali k Lamancem v nefijsko deželo —

13 in zaradi te njihove velike hudobije in bahanja z lastno močjo so bili prepuščeni lastni moči, zato niso uspevali, ampak so jim Lamanci prizadejali stiske in jih udarjali in preganjali, dokler niso izgubili posesti skoraj vseh svojih dežel.

14 Toda glejte, Moroniha je ljudem zaradi njihove krivičnosti veliko pridigal in tudi "Nefi in Lehi, ki sta bila Helamanova sinova, sta ljudem veliko pridigala, da, in jim prerokovali veliko stvari glede njihove krivičnosti in kaj jih bo doletelo, če se svojih grehov ne bodo pokesali.

15 In zgodilo se je, da so se pokesali, in ker so se pokesali, so začeli uspevati.

16 Kajti ko je Moroniha sprevidel, da so se pokesali, si jih je upal voditi iz kraja v kraj in od mesta do mesta, in sicer dokler si niso znova prisvojili polovice svojega imetja in polovice vseh svojih dežel.

17 In tako se je končalo enainšestdeseto leto vladavine sodnikov.

18 In zgodilo se je v dvainšestdesetem letu vladavine sodnikov, da si Moroniha ni mogel več pridobiti posesti od Lamancev.

19 Zato so opustili svoj načrt, da bi si pridobili preostanek svojih dežel, kajti Lamanci so bili tako številni, da je za Nefijce postalo nemogoče, da bi nad njimi pridobili več moči, zato je Moroniha vse svoje čete zaposlil z obrambo tistih delov, ki jih je zavzel.

20 In zgodilo se je, da je bilo Nefijce zaradi velikanskega števila Lamancev zelo strah, da jih ne bi premagali in poteptali in pobili in pokončali.

21 Da, začeli so se spominjati Almovih prerokb in tudi Mozijevih besed; in sprevideli so, da so bili trdovratno ljudstvo in da so omalovaževali Božje zapovedi;

22 in da so spremenili in pod svojimi nogami poteptali Mozijeve "zakone, oziroma to, kar mu je Gospod zapovedal dati ljudstvu; in sprevideli so, da so se njihovi zakoni izpridili in da so postali hudobno ljudstvo, tako da so bili hudobni prav kakor Lamanci.

23 In zaradi njihove krivičnosti je cerkev začela "hirati; in začeli so dvomiti v duha preroštva in v duha razodetja; in Božje sodbe so jim zrle v obraz.

24 In sprevideli so, da so postali

12a Abd 1:3–4;
NaZ 101:42.

b 1 Tim 6:17; 2 Ne 9:42.

c NaZ 42:30–31.

13a vss ponos.

14a He 3:21.

22a Al 1:1.

23a vss odpad —
odpadništvo.

“šibki kot njihovi bratje, Lamanci, in da jih Gospodov ^bDuh ni več varoval; da, umaknil se je od njih, ker Gospodov Duh ne prebiva v ‘nesvetih templjih —

25 zato jih je Gospod prenehal varovati s svojo čudežno in neprimerljivo močjo, kajti zapadli so v stanje “nevere in strašne hudobije; in sprevideli so, da so Lamanci silno številnejši od njih in če se ne ^boklenejo Gospoda, svojega Boga, morajo neizogibno umreti.

26 Kajti glejte, sprevideli so, da je moč Lamancev tako velika kot njihova moč, in sicer mož na moža. In tako so zapadli v ta velik prestop; da, tako so v razdobju “ne veliko let zaradi svojega presstopka postali šibki.

5. POGLAVJE

Nefi in Lehi se posvetita pridiganju. — Njuni imeni ju spodbujata, naj si življenje krojita po vzorcu svojih prednikov. — Kristus odkupi tiste, ki se pokesajo. — Nefi in Lehi jih veliko spreobrnela in zaprejo ju in obda ju ogenj. — Oblak teme zasenči tristo ljudi. — Zemlja se zatrese in glas ljudem zapove, naj se pokesajo. — Nefi in Lehi se pogovarjata z angeli in množico obda ogenj. Okrog leta 30 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da je tistega leta, glejte, “Nefi sodni stol predal možu, ki mu je bilo ime Sezoram.

2 Kajti ker so bili njihovi zakoni in njihove vlade sprejete po ^aglasu ljudstva in so bili ti, ki so ^bizbirali húdo, številnejši od teh, ki so izbirali dobro, so zato dozorovali za pogubo, kajti zakoni so se izpridili.

3 Da, in to ni bilo vse; bili so trdovratno ljudstvo, tako da jim ni bilo moč vladati ne z zakonom ne s pravico, razen da je bilo v njihovo pogubo.

4 In zgodilo se je, da je Nefi postal utrujen zaradi njihove krivičnosti; in “predal je sodni stol in si zadal, da bo preostanek vseh svojih dni pridigal Božjo besedo, in tudi njegov brat Lehi, preostanek vseh svojih dni;

5 kajti pomnila sta besede, ki jima jih je govoril njun oče Helaman. In to so besede, ki jih je govoril:

6 Glejta, sinova moja, želim, da bi pomnila izpolnjevati Božje zapovedi; in želim, da bi te besede razglašala ljudstvu. Glejta, imenoval sem vaju po naših prvih “starših, ki sta prišla iz jeruzalemske dežele; in to sem storil, da se spomnita njiju, ko se spomnita imen; in ko se ju spomnita, se lahko spomnita njunih del; in ko se spomnita njunih del, lahko vesta, kako je rečeno in tudi zapisano, da so bila ^bdobra.

7 Zato, sinova moja, bi želel, da delata to, kar je dobro, da bi se

24a Moz 1:13.
b vss Sveti Duh.
c Moz 2:37;
Al 7:21; 34:36.
25a vss nevera.

b JakK 6:5.
26a Al 46:8;
He 12:3–4.
5 1a He 3:37.
2a Moz 29:25–27.

b Al 10:19.
4a Al 4:15–20.
6a 1 Ne 1:1, 5.
b 2 Ne 33.

o vama govorilo in tudi pisalo, prav kakor se je govorilo in pisalo o njiju.

8 In sedaj, sinova moja, glejta, od vaju želim nekoliko več, ta želja je, da tega ne bi počela, da bi se bahala, ampak da bi to počela, da bi si nabirala ^azaklad v nebesih, da, ki je večin in ki ne propade; da, da bosta imela ta ^bdragoceni dar večnega življenja, za katerega upravičeno predpostavljamo, da je bil dan našima očetoma.

9 O pomnita, pomnita, sinova moja, ^abesede, ki jih je kralj Benjamin govoril svojemu ljudstvu; da, pomnita, da ni druge poti ne načina, po katerem je človek lahko odrešen, kakor samo zaradi ^bodkupne krvi Jezusa Kristusa, ki bo prišel; da, pomnita, da pride ^codkupit ^dsvet.

10 In pomnita tudi ^abesede, ki jih je Amulek govoril Zezromu v mestu Amoníha; kajti povedal mu je, da bo Gospod zagotovo prišel odkupit svoje ljudstvo, vendar da jih ne bo prišel odkupit v grehah, ampak da jih bo odkupil od grehov.

11 In ima moč, ki mu jo je dal Oče, da jih odkupi od grehov zaradi kesanja; zato je ^aposlal svoje angele, da bi razglasili novice o pogojih kesanja, ki pripelje k

Odkupiteljevi moči, k odrešitvi duš.

12 In sedaj, sinova moja, pomnita, pomnita, da morata ^atemelje sezidati na ^bskali našega Odkupitelja, ki je Kristus, Božji Sin; da to, ko bo hudič poslal svoje mogočne vetrove, da, svoje strelice v viharju, da, ko vaju bosta udarjali vsa njegova toča in njegova močna ^cnevihta, ne bo imelo moči nad vama, da bi vaju povleklo v prepad bede in neskončnega gorja zaradi skale, na kateri sta sezidana, ki je zanesljiv temelj, temelj, na katerem ljudje ne morejo pasti, če zidajo na njem.

13 In zgodilo se je, da so bile to besede, ki jih je Helaman ^aučil svoja sinova; da, učil ju je veliko tega, kar ni zapisano, in tudi veliko tega, kar je zapisano.

14 In pomnila sta njegove besede; in zato sta šla, izpolnjujoč Božje zapovedi, da bi učila Božjo besedo med vsem Nefijevim ljudstvom, začenshi v mestu Izobilje;

15 in od tamkaj v mesto Gid; in iz mesta Gid v mesto Mulek;

16 in sicer od enega mesta do drugega, dokler nista šla med vse Nefijevo ljudstvo, ki je bilo v deželi na jugu; in od tamkaj v zarahemelsko deželo med Lamance.

17 In zgodilo se je, da sta pridila

8a 3 Ne 13:19–21.

b NaZ 14:7.

9a Moz 2:9.

b Moz 3:17–18;

vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

c vss odkupitev —

odkupiti — odkupljen.

d vss svet (samostalnik),

Ljudje, ki niso

poslušni zapovedim.

10a Al 11:34.

11a Al 13:24–25.

12a Iz 28:16;

JakK 4:16.

b Mt 7:24–27;

NaZ 6:34;

Mz 7:53;

vss skala;

temeljni kamen.

c 3 Ne 14:25, 27.

13a Moz 1:4.

gala z veliko močjo, tako da sta zmedla veliko teh "odpadnikov, ki so odšli od Nefijcev, tako da so pristopili in priznali svoje grehe in se krstili v kesanje in se nemudoma vrnili k Nefijcem, da bi si prizadevali poravnati krivice, ki so jim jih storili.

18 In zgodilo se je, da sta Nefi in Lehi pridigala Lamancev s tako veliko močjo in polnomočjem, kajti dana sta jima bila moč in polnomočje, da sta lahko "govorila, in dano jima je bilo tudi, kaj naj govorita —

19 zato sta govorila na veliko osuplost Lamancev, da sta jih "prepričala, tako da se je osem tisoč Lamancev, ki so bili v zarahemelski deželi in okolici, krstilo v kesanje in se prepričalo o hudobnih izročilih svojih očetov.

20 In zgodilo se je, da sta se Nefi in Lehi od tamkaj napotila v nefijsko deželo.

21 In zgodilo se je, da ju je lamanska vojska zajela in vrgla v "ječo; da, prav v tisto ječo, v katero so Limhijevi služabniki vrgli Amona in njegove brate.

22 In potem ko sta bila vržena v ječo brez hrane za veliko dni, glejte, so prišli v ječo, da bi ju odpeljali, da bi ju ubili.

23 In zgodilo se je, da sta bila Nefi in Lehi obdana, kakor če bi bila z "ognjem, in sicer tako da si

nanju niso drznili položiti rok iz strahu, da se ne bi opekli. Vendar se Nefi in Lehi nista opekla; in stala sta kakor sredi ognja in se nista opekla.

24 In ko sta videla, da ju obdaja ognjen "steber in ju ne opeče, sta se v srcu opogumila.

25 Kajti videla sta, da si Lamanci nanju ne drznejó položiti rok; niti se jima ne drznejó približati, ampak stojijo, kot da bi onemeli od začudenja.

26 In zgodilo se je, da sta Nefi in Lehi pristopila in jim začela govoriti, rekoč: Ne bojte se, kajti glejte, Bog je tisti, ki vam je pokazal to čudovito stvar, s katero vam je pokazano, da na naju ne morete položiti rok, da bi naju ubili.

27 In glejte, ko sta te besede izrekla, se je zemlja silno stresla in zidovi ječe so se zamajali, kot da bi bili tik pred tem, da se zrušijo na zemljo; toda glejte, niso se podrli. In glejte, tisti, ki so bili v ječi, so bili Lamanci in Nefijci, ki so bili odpadniki.

28 In zgodilo se je, da jih je zasenčil oblak "teme in obšel jih je strahospóštljiv strah.

29 In zgodilo se je, da je prišel "glas, kot da bi bil nad oblakom teme, rekoč: Pokesajte se, pokesajte se in ne prizadevajte si več ubiti mojih služabnikov, ki sem ju

17a He 4:4.

18a NaZ 100:5–8;
vss prerokba —
prerokovati.

19a vss misijonsko delo;
spreobrnitev —

spreobrniti —
spreobrnjenec.

21a Moz 7:6–7; 21:23.

23a 2 Mz 3:2.

24a 2 Mz 14:24;
1 Ne 1:6;

NaZ 29:12;

JS – ŽZ 1:16.

28a 2 Mz 14:20.

29a 3 Ne 11:3–14.

poslal k vam, da bosta razglasila dobre novice!

30 In zgodilo se je, ko so slišali ta glas in videli, da ni bil ne glas groma, niti ni bil glas velikega bučnega hrupa, toda glejte, to je bil "mirni glas popolne miline, kakor če bi bil šepet, in prodril je prav do same duše —

31 in navkljub milini glasu, glejte, se je zemlja silno stresla in zidovi ječe so se ponovno zamajali, kot da bi bili tik pred tem, da se zrušijo na zemljo; in glejte, oblak teme, ki jih je zasenčil, se ni razblinil —

32 in glejte, ponovno je prišel glas, rekoč: Pokesajte se, pokesajte se, kajti nebeško kraljestvo se je približalo; in ne prizadevajte si več ubiti mojih služabnikov! In zgodilo se je, da se je zemlja ponovno stresla in zidovi so se zamajali.

33 In spet je že tretjič prišel glas in jim spregovoril čudovite besede, ki jih človek ne more izreči; in zidovi so se spet zamajali in zemlja se je stresla, kot da bi bila tik pred tem, da se razdvoji.

34 In zgodilo se je, da Lamanci zaradi oblaka teme, ki jih je zasenčil, niso mogli zbežati; da, in nepremično so stali tudi zaradi strahu, ki jih je obšel.

35 Med njimi je bil torej nekdo, ki je bil po rojstvu Nefijec, ki je nekoč pripadal Božji cerkvi, ampak je od njih odpadel.

36 In zgodilo se je, da se je obrnil, in glejte, skozi oblak teme je zagledal Nefijev in Lehijev obraz; in glejte, silno sta "žarela, prav kakor obrazi angelov. In videl je, da sta oči povzdignila proti nebu; in bila sta, kakor če bi govorila oziroma povzdigovala glas k nekemu bitju, ki sta ga gledala.

37 In zgodilo se je, da je ta mož zaklical množici, da bi se obrnili in pogledali. In glejte, dana jim je bila moč, da so se obrnili in pogledali; in zagledali so Nefijev in Lehijev obraz.

38 In temu človeku so rekli: Glej, kaj pomeni vse to in kdo je ta, s katerim govorita tadvva moža?

39 Temu človeku je bilo torej ime Aminadab. In Aminadab jim je rekel: Govorita z Božjimi angeli.

40 In zgodilo se je, da so mu Lamanci rekli: "Kaj naj storimo, da bo ta oblak teme, ki nas zasenčuje, izginil?

41 In Aminadab jim je rekel: "Pokesati se morate in klicati h glasu, in sicer dokler ne boste ^bverovali v Kristusa, o katerem so vas učili Alma in Amulek in Zezrom; in ko boste to storili, bo oblak teme, ki vas zasenčuje, izginil.

42 In zgodilo se je, da so vsi začeli klicati h glasu njega, ki je zatresel zemljo; da, klicali so, vse dokler se oblak teme ni razblinil.

43 In zgodilo se je, da so, ko so se ozrli z očmi naokrog in videli, da se je oblak teme, ki jih je

30a 1 Kr 19:12;
NaZ 85:6.
36a 2 Mz 34:29–35;

Apd 6:15.
40a Apd 2:37–39.
41a vss kesanje —

kesati se.
b vss vera.

zasenčil, razblinil, glejte, videli, da jih, da, vsako dušo, "obdaja ognjen steber.

44 In Nefi in Lehi sta bila sredi med njimi; da, bili so obdani; da, bili so kot da bi bili sredi plamtečega ognja, vendarle jih ni poškodoval, niti ni zajel zidov ječe; in navdala jih je "radost, ki je neizrekljiva in polna slave.

45 In glejte, Božji "Sveti Duh je prišel iz nebes in jim prišel v srce in navdal jih je kot z ognjem in lahko so ^bgovorili čudovite besede.

46 In zgodilo se je, da je k njim prišel glas, da, prijeten glas, kot da bi bil šepet, rekoč:

47 "Mir, mir bodi z vami zaradi vaše vere v mojega nadvse Ljubljenega, ki je bil od osnovanj sveta!

48 In sedaj, ko so to slišali, so povzdignili oči, kot da gledajo, od kod prihaja glas; in glejte, videli so "nebesa, ki so se odprla; in angeli so prišli iz nebes in jim služili.

49 In bilo jih je okrog tristo duš, ki so to videle in slišale; in pozvani so bili, naj gredo in naj se ne čudijo, niti naj ne dvomijo.

50 In zgodilo se je, da so šli in ljudstvo poučevali, razglašajoč po vseh okoliških predelih vse, kar so slišali in videli, tako da so prepričali večji del Lamancev zaradi veličine dokazov, ki so jih prejeli.

51 In toliko, kolikor so jih "prepričali, jih je odložilo bojno orožje

in tudi opustilo sovraštvo in izročilo svojih očetov.

52 In zgodilo se je, da so Nefijcem prepustili njihove lastne dežele.

6. POGlavJE

Pravični Lamanci pridigajo hudobnim Nefijcem. — Obe ljudstvi uspevata med obdobjem miru in obilja. — Lucifer, osnovelec greha, podžiga srca hudobnih in Gadian-tonovih razbojnikov k umoru in hudobiji. — Razbojniki prevzamejo nefijsko vlado. Med letoma 29 in 23 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da se je, ko se je končalo dvainšestdeseto leto vladavine sodnikov, vse to zgodilo in Lamanci so, večji del njih, postali pravično ljudstvo, tako da je njihova "pravičnost prekašala to od Nefijcev zaradi njihove trdnosti in njihove stanovitnosti v veri.

2 Kajti glejte, bilo je veliko Nefijcev, ki so postali "otopeli in nespokorjeni in skrajno hudobni, tako da so zavrnilo Božjo besedo in vse pridiganje in prerokovanje, ki je prišlo mednje.

3 Vendar so ljudje v cerkvi čutili veliko radost zaradi spreobrnitve Lamancev, da, zaradi Božje cerkve, ki je bila ustanovljena med njimi. In drug z drugim so se "družili in drug z drugim so se radostili in čutili veliko radosti.

43a 3 Ne 17:24; 19:14.

44a vss radost.

45a 3 Ne 9:20;

Etr 12:14.

^b vss duhovni darovi.

47a vss mir.

48a 1 Ne 1:8.

51a Al 31:5.

6 1a He 13:1.

2a Rim 1:28–32.

3a vss izkazati prijateljstvo.

4 In zgodilo se je, da je veliko Lamancev prišlo v zarahemelsko deželo in nefijskemu ljudstvu razglasilo način svoje "spreobrnitve in jih opominjalo k veri in kesanju.

5 Da, in veliko jih je pridigalo s silno veliko močjo in polnomočjem, da bi številne od njih pripeljali do globin ponižnosti, da bi bili ponižni privrženci Boga in Jagnjeta.

6 In zgodilo se je, da je veliko Lamancev odšlo v deželo na severu; in tudi Nefi in Lehi sta šla v "deželo na severu, da bi pridigala ljudstvu. Tako se je končalo triinšestdeseto leto.

7 In glejte, v vsej deželi je bil mir, tako da so Nefijci šli, v kateri koli del dežele so želeli, bodisi med Nefijce ali Lamance.

8 In zgodilo se je, da so tudi Lamanci šli, kamor so želeli, bodisi med Lamance ali med Nefijce; in tako so se prosto gibali med seboj, da bi glede na svojo željo kupovali in da bi prodajali in da bi zaslužili.

9 In zgodilo se je, da so silno obogateli, tako Lamanci kot Nefijci; in imeli so silno veliko zlata in srebra in vsakovrstnih dragocenih kovin tako v deželi na jugu kot v deželi na severu.

10 Dežela na jugu se je torej imenovala Lehi, dežela na severu pa se je imenovala "Mulek, kar je bilo po Sedekijevem sinu; kajti

Gospod je Muleka pripeljal v deželo na severu, Lehija pa v deželo na jugu.

11 In glejte, v obeh deželah je bilo vsakovrstno zlato in srebro in dragocena ruda vseh vrst; in bili so tudi natančni rokodelci, ki so obdelovali vsakršno rudo in jo oplemenitili; in tako so obogateli.

12 Tako na severu kot na jugu so žito gojili v obilju; in tako na severu kot na jugu so silno uspevali. In množili so se in se v deželi silno okrepili. In gojili so veliko drobnice in goveda, da, veliko pitančkov.

13 Glejte, njihove žene so garale in predle in izdelovale so vsakovrstna oblačila iz tanko tkanega platna in vsakovrstnega blaga, da bi pokrili svojo goloto. In tako je štiriinšestdeseto leto minilo v miru.

14 In tudi v petinšestdesetem letu je bilo veliko radosti in miru, da, veliko pridiganja in veliko prerokb glede tega, kar bo prišlo. In tako je minilo petinšestdeseto leto.

15 In zgodilo se je, da je v šestinšestdesetem letu vladavine sodnikov, glejte, "Sezorama umorila neznana roka, ko je sedel na sodnem stolu. In zgodilo se je, da so istega leta umorili tudi njegovega sina, ki ga je ljudstvo postavilo namesto njega. In tako se je končalo šestinšestdeseto leto.

16 In na začetku sedeminšestde-

4a vss spreobrnitev —
spreobrniti —
spreobrnjenec.

6a Al 63:4–9;
He 3:11–12.
10a Moz 25:2–4;

He 8:21.
15a He 5:1.

setega leta so ljudje spet začeli postajati silno hudobni.

17 Kajti glejte, Gospod jih je tako dolgo blagoslavljal s posvetnim bogastvom, da niso bili podžgani k jezi, k vojniam, niti k prelivanju krvi; zato so začeli srce predajati svojemu bogastvu; da, začeli so si prizadevati za zaslužek, da bi se povzdignili drug nad drugega; zato so začeli "skrivoma ubijati in ropati in pleniti, da bi se okoristili.

18 In sedaj glejte, ti morilci in plenilci so bili tolpa, ki sta jo ustanovila Kiškumen in "Gadian-ton. In sedaj se je zgodilo, da jih je bilo v Gadian-tonovi tolpi veliko, celo med Nefijci. Toda glejte, bili so številnejši med hudobnejšim delom Lamancev. In imenovali so se Gadian-tonovi razbojniki in morilci.

19 In oni so bili tisti, ki so umorili vrhovnega sodnika Sezorama in njegovega sina, ko sta bila na sodnem stolu; in glejte, niso jih našli.

20 In sedaj se je zgodilo, da so se Lamanci, ko so ugotovili, da so med njimi razbojniki, silno užalostili; in uporabili so vsa sredstva, ki so bila v njihovi moči, da bi jih odstranili z obličja zemlje.

21 Toda glejte, Satan je podžigal srca večjega dela Nefijcev, tako da so se pridružili tistim razbojniškim tolпам in z njimi sklenili zaveze in prisege, da bodo drug

drugega ščitili in varovali v vsakršnih težkih okoliščinah, v katerih se bodo znašli, da ne bi trpeli za voljo svojih umorov in svojih plenjenj in svojih kraj.

22 In zgodilo se je, da so imeli svoja znamenja, da, svoja "tajna znamenja in svoje skrivne besede; in to zato, da bi lahko razlikovali brata, ki je sklenil zavezo, da mu ne bi, kakršno koli hudobijo bi brat naredil, škodoval ne brat ne tisti, ki so pripadali njegovi tolpi, ki so to zavezo sklenili.

23 In tako so lahko morili in plenili in kradli in se vdajali vlačugarstvu in zagrešili vsakovrstne hudobije v nasprotju z zakoni svoje dežele in tudi z Božjimi zakoni.

24 In kdor koli od tistih, ki je pripadal njihovi tolpi, bi svetu razkril njihovo "hudobijo in njihove gnusobe, bi mu morali soditi, ne glede na zakone njihove dežele, ampak glede na zakone njihove hudobije, ki sta jih dala Gadian-ton in Kiškumen.

25 Sedaj glejte, to so tiste tajne "prisege in zaveze, za katere je Alma sinu ukazal, da ne smejo v svet, da ne bi bile sredstvo, ki bi ljudstvo odvedle v pogubo.

26 Sedaj glejte, tiste "tajne prisege in zaveze do Gadian-tona niso prišle iz zapisov, ki so bili izročeni Helamanu; toda glejte, v Gadian-tonovo srce jih je vsadilo ^btisto bitje, ki je naša prva starša

17a 3 Ne 9:9.
18a He 2:4, 12–13.
22a vss tajne zveze.

24a vss hudobija —
hudoben.
25a Al 37:27–32.

26a Mz 5:29, 49–52.
b 3 Ne 6:28;
Mz 4:6–12.

zvabilo, da sta jedla od prepovedanega sadu —

27 da, tisto bitje, ki je s ^aKajnom skovalo zaroto, da tega, če bo umoril brata Abela, svet ne bo izvedel. In s Kajnom in njegovimi privrženci je odtlej kovalo zarote.

28 In to je tudi tisto bitje, ki je v srca ljudi položilo, naj ^azgradijo stolp, zadosti visok, da bodo lahko prišli do nebes. In to je bilo tisto bitje, ki je zavajalo ljudi, ki so od stolpa prišli v to deželo; ki je razširilo dela teme in gnusob po vsem obličju dežele, dokler ljudi ni zvleklo v ^bpopoln propad in v večni pekel.

29 Da, to je bilo tisto bitje, ki je položilo ^aGadiantonu v srce, naj še nadaljuje z delom teme in skrivnih umorov; in porajalo jih je od začetka človekovega obstoja prav do tega časa.

30 In glejte, on je ta, ki je ^aosnovalec vsega greha. In glejte, nadaljuje z deli teme in skrivnih umorov in predaja njihove zarote in njihove prisega in njihove zaveze in njihove načrte o strašni hudobiji iz roda v rod, v kolikor se lahko polasti src človeških otrok.

31 In sedaj glejte, močno se je polastil src Nefijcev; da, tako da so postali silno hudobni; da, večji del njih je skrenil s poti pravičnosti in pod svojimi nogami so ^apoteptali Božje zapovedi in krenili po svojih poteh in si iz zlata in srebra naredili malike.

32 In zgodilo se je, da so vse te krivičnosti prišle nadnje v razmiku ^ane veliko let, tako da je večji del prišel nadnje v sedem-inšestdesetem letu vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

33 In na veliko žalost in obžalovanje pravičnih so v svojih krivičnostih rasli tudi v osem-inšestdesetem letu.

34 In tako vidimo, da so Nefijci začeli hirati v neveri in rasti v hudobiji in gnusobah, medtem ko so Lamanci začenjali silno rasti v spoznanju o Bogu; da, začeli so izpolnjevati njegove predpise in zapovedi in hoditi pred njim v resnici in pokončnosti.

35 In tako vidimo, da se je Gospodov Duh začel ^aumikati od Nefijcev zaradi njihove hudobije in trdosrčnosti.

36 In tako vidimo, da je Gospod začel razlivati svojega Duha na Lamance zaradi njihove neprisljenosti in pripravljenosti, da verjamejo njegovim besedam.

37 In zgodilo se je, da so Lamanci lovili tolpo Gadiantonovih razbojnikov; in pridigali so Božjo besedo med hudobnejšim delom med njimi, tako da je bila ta razbojniška tolpa med Lamanci povsem pokončana.

38 Po drugi strani pa se je zgodilo, da so jih Nefijci krepili in podpirali, začenshi s hudobnejšim delom med njimi, dokler niso prekrili cele nefijske dežele in speljali

27a Mz 5:18–33.

28a 1 Mz 11:1–4; Etr 1:3.

b Etr 8:9, 15–25.

29a He 2:4–13.

30a Al 5:39–42;

Mor 7:12, 17; Mz 4:4.

31a 1 Ne 19:7.

32a Al 46:8.

35a Moz 2:36; NaZ 121:37.

večji del pravičnih, dokler niso ti pričeli verjeti v njihova dela in si deliti njihov plen in se jim pridruževati pri skrivnih umorih in zvezah.

39 In tako so si pridobili samo upravljanje vlade, tako da so pod svojimi nogami teptali in udarjali in prizadeli in obrnili hrbet "revnim in krotkim in ponižnim Božjim privržencem.

40 In tako vidimo, da so bili v strašnem položaju in so "dozorevali za večno pogubo.

41 In zgodilo se je, da se je tako končalo osemindesetsto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

PREROKBA NEFIJA, HELAMANOVEGA SINA. — Bog Nefijevemu ljudstvu zagrozi, da jih bo obiskal v jezi v njihovo popolno pogubljenje, če se ne bodo pokesali svoje hudobije. Bog Nefijevo ljudstvo udari s kugo; pokesajo se in se obrnejo k njemu. Samuel, Lamanec, prerokuje Nefijcem.

Obsega 7. do 16. poglavje.

7. POGLAVJE

Nefija na severu zavrnejo in vrne se v Zarahemlo. — Moli na stolpu na svojem vrtu in potem pokliče ljudi, naj se pokesajo ali preminejo. Med letoma 23 in 21 pr. Kr.

GLEJTE, sedaj se je zgodilo v devetinšestdesetem letu vladavine sodnikov nad nefijskim ljudstvom, da se je Nefi, Helamanov sin, "vrnil v zarahemelsko deželo iz dežele na severu.

2 Kajti bil je med ljudmi, ki so bili v deželi na severu, in jim pridigal Božjo besedo in jim prerokoval veliko stvari;

3 in zavrnilo so vse njegove besede, tako da ni mogel ostati med njimi, ampak se je spet vrnil v rodno deželo.

4 In videč ljudstvo v stanju tako strašne hudobije in kako ti Gardiantonovi razbojniko zasedajo sodne stole — se pollašajo moči in oblasti v deželi; ne meneč se za Božje zapovedi in niso niti najmanj pravicoljubni pred njim; kako ne izkazujejo pravice človeškemu otrokom;

5 pravične obsojajo zaradi pravičnosti; dopuščajo, da krivci in hudobneži ostanejo nekaznovani zaradi svojega denarja; in nadalje, delajo na čelu vlade, da vladajo in delajo glede na svojo voljo, da bi si pridobili zaslužek in slavo "sveta, in nadalje, da bi lažje prešuštovali in kradli in ubijali in delali glede na lastno voljo —

6 ta velika krivičnost je torej prišla nad Nefijce v razmiku ne veliko let; in ko je Nefi to videl, mu je srce v prsih prežela potrtost; in s tesnobo v duši je vzkliknil:

7 O, da bi bili moji dnevi v dneh,

39a Ps 109:16;
Al 5:54–56;
NaZ 56:16.

40a He 5:2; 11:37;
NaZ 18:6.
7 1a He 6:6.

5a Mt 13:22; 16:26.

ko je moj oče Nefi šele prišel iz je-
ruzalemske dežele, da bi se z njim
radostil v objubljeni deželi; tedaj
je bilo na njegovo ljudstvo zlahka
vplivati; neomajno so izpolnjevali
Božje zapovedi in težka jih je bilo
napeljati, da bi delali krivičnosti;
in hitro so prisluhnili Gospodo-
vim besedam —

8 da, ko bi bili moji dnevi v tis-
tih dneh, potem bi se moja duša
radostila zaradi pravičnosti moj-
jih bratov.

9 Toda glejte, zapisano mi je, da
so ti dnevi moji in da mi bo dušo
navdajala potrnost zaradi te hu-
dobije mojih bratov.

10 In glejte, sedaj se je zgodilo,
da je bilo to na stolpu, ki je bil v
Nefijevem vrtu, ki je bil ob glavni
cesti, ki je vodila na glavni trg, ki
je bil v mestu Zarahemla; zato se
je Nefi priklonil na stolpu, ki je bil
v njegovem vrtu, na stolpu, ki je
bil tudi blizu vrat vrta, mimo ka-
terega je vodila glavna cesta.

11 In zgodilo se je, da so neki
ljudje šli mimo in videli Nefija,
ko je na stolpu Bogu izlival svojo
dušo; in stekli so in ljudem pove-
dali, kar so videli, in ljudje so se
zbrali v množicah, da bi poznali
vzrok za tako veliko žalovanje za-
voljo človeške hudobije.

12 In sedaj, ko se je Nefi dvig-
nil, je zagledal množice ljudi, ki
so se zbrali.

13 In zgodilo se je, da je odprl
usta in jim rekel: Glejte, "zakaj ste

se zbrali? Da vam lahko povem o
vaših krivičnostih?

14 Da, ker sem se povzpел na
svoj stolp, da bi Bogu izlil svojo
dušo zaradi silne potrnosti v
mojem srcu, ki je zaradi vaših
krivičnosti!

15 In zaradi mojega žalovanja in
objokovanja ste se zbrali in se ču-
dite; da, in zelo se morate čuditi;
da, morali bi se čuditi, ker ste se
vdali, da se je hudič tako močno
polastil vaših src.

16 Da, kako ste se lahko vdali
zapeljevanju njega, ki si priza-
deva vaše duše zalučati v večno
bedo in neskončno gorje?

17 O, pokesajte se, pokesajte se!
"Zakaj hočete umreti? Obrnite se,
obrnite se h Gospodu, svojemu
Bogu! Zakaj vas je zapustil?"

18 To je zato, ker ste postali
trdosrčni; da, ne želite prisluh-
niti glasu "dobrega pastirja; da,
bizzivali ste ga, da se je razjezil
na vas.

19 In glejte, namesto da bi vas
"zbral, vas bo, če se ne boste pokes-
sali, glejte, razkropil, da boste po-
stali hrana za pse in divje živali.

20 O, kako ste lahko pozabili
svojega Boga še istega dne, ko
vas je rešil?

21 Toda glejte, to je zato, da bi
se okoristili, da bi vas ljudje hvali-
lili, da, in da bi si pridobili zlata
in srebra. In srce predajate bo-
gastvu in puhlostim tega "sveta,
zaradi česar morite in plenite in

13a Mt 3:5–8.

17a Ezk 18:23, 31–32.

18a Ezk 34:12;
Jn 10:14–16;

Al 5:38–41, 57–60;
vss dobri Pastir.

b JakK 1:8;

Al 12:36–37.

19a 3 Ne 10:4–7.

21a vss posvetnost.

kradete in po ^bkrivem pričate zoper bližnjega in delate vsakovrstne krivičnosti.

22 In zaradi tega bo nad vas prišlo gorje, če se ne boste pokesali. Kajti če se ne boste pokesali, glejte, bodo to veliko mesto in tudi vsa tista velika mesta, ki so naokrog, ki so v deželi naše posesti, odvzeta, da ne boste imeli mesta v njih; kajti glejte, Gospod vam ne bo naklonil "moči, kot je delal doslej, da bi se zoperstavili svojim sovražnikom.

23 Kajti glejte, tako govori Gospod: Hudobnim ne bom pokazal svoje moči, enim nič več kot drugim, razen tistim, ki se pokesajo svojih grehov in prisluhnejo mojim besedam. Zato bi torej želel, da bi uvideli, bratje moji, da bo "bolje za Lamance kot za vas, če se ne boste pokesali.

24 Kajti glejte, pravičnejši so od vas, kajti niso grešili zoper to veliko spoznanje, ki ste ga prejeli vi; zato bo Gospod z njimi milosten; da, "podaljšal jim bo dneve in jim povečal potomstvo, in sicer ko boš ti povsem ^bpokončan, če se ne boš pokesal.

25 Da, gorje vam zaradi velike gnusobe, ki je prišla med vas; in pridružili ste se ji, da, tisti "tajni tolpi, ki jo je ustanovil Gadianton!

26 Da, "gorje bo prišlo nad vas zaradi tistega ponosa, kateremu ste dopustili priti v vaše srce, ki vas je povzdignil nad to, kar je

dobro, zaradi vašega silno velikega ^bbogastva!

27 Da, gorje vam zaradi vaše hudobije in gnusob!

28 In če se ne boste pokesali, boste preminili; da, celo vaše dežele vam bodo odvzete in izbrisani boste z obličja zemlje.

29 Glejte torej, ne pravim sam od sebe, da to bo, ker tega ne "vem sam od sebe; toda glejte, vem, da so te stvari resnične, ker mi je to razkril Gospod Bog, zato pričujem, da bo.

8. POGlavJE

Izprijeni sodniki si prizadevajo nahujskati ljudstvo zoper Nefija. — Abraham, Mojzes, Zenos, Zenok, Ezija, Izaija, Jeremija, Lehi in Nefi so vsi pričevali o Kristusu. — Nefi po navdihu oznani umor vrhovnega sodnika. Med letoma 23 in 21 pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da so, ko je Nefi te besede izrekel, glejte, bili tam možje, ki so bili sodniki, ki so tudi pripadali Gadiantonovi tajni tolpi, in razjezili so se in zavpili proti njemu, govoreč ljudem: Zakaj ne zgrabite tega človeka in ga privedete, da bo obsojen glede na zločin, ki ga je zagrešil?

2 Zakaj gledate tega človeka in ga poslušate, kako žali to ljudstvo in naš zakon?

3 Kajti glejte, Nefi jim je govoril glede izprijenosti njihovega

21 b 2 Mz 20:16;
Mt 15:19–20.
22 a Moz 7:29.
23 a He 15:11–15.

24 a Al 9:16;
NaZ 5:33.
b Al 9:19.
25 a He 3:23.

26 a Iz 5:8–25.
b JakK 2:13.
29 a Al 5:45–46.

zakona; da, Nefi jim je veliko govoril, česar ni moč zapisati; in govoril ni nič takega, kar bi bilo v nasprotju z Božjimi zapovedmi.

4 In ti sodniki so bili nanj jezni, ker jim je jasno "govoril glede njihovih tajnih del teme; vendar si nanj niso drznili položiti rok, kajti bali so se ljudstva, da ne bi vpilo proti njim.

5 Zato so ljudstvu zavpili, rekoč: Zakaj temu človeku dopuščate, da nas žali? Kajti glejte vse to ljudstvo obsoja, in sicer na propad; da, in tudi da nam bodo odvzeta ta naša velika mesta, da ne bomo imeli mesta v njih.

6 In vemo torej, da je to nemogoče, kajti glejte, močni smo in naša mesta velika, zato naši sovražniki ne morejo imeti moči nad nami.

7 In zgodilo se je, da so tako ljudi podžigali k jezi zoper Nefija in med njimi povzročili prepire; kajti bilo jih je nekaj, ki so zaklicali: Pustite tega človeka pri miru, kajti dober človek je in to, kar pravi, se bo zagotovo zgodilo, če se ne bomo pokesali;

8 da, glejte, doletele nas bodo vse sodbe, o katerih nam je pričeval; kajti vemo, da nam je pravilno pričeval glede naših krivičnosti. In glejte, veliko jih je in prav kakor "ve za naše krivičnosti, ve za vse, kar nas bo doletelo;

9 da, in glejte, če on ne bi bil

prerok, glede tega ne bi mogel pričevati.

10 In zgodilo se je, da so bili tisti ljudje, ki so si Nefija prizadevali ubiti, zaradi strahu primorani, da nanj niso položili rok; zato jim je spet začel govoriti, videč, da si je v očeh nekaterih pridobil naklonjenost, tako da so se preostali zbal.

11 Zato jim je bil primoran spregovoriti več, rekoč: Glejte, bratje moji, mar niste prebrali, da je Bog dal moč enemu človeku, in sicer Mojzesu, da je udaril po vodah "Rdečega morja in so se razdelile semkaj in tjakaj, tako da so Izraelci, ki so bili naši očetje, prišli čez po suhem, nad egipčanskimi četami pa so se vode zaprle in jih pogoltnile?

12 In sedaj glejte, če je Bog temu človeku dal takšno moč, zakaj bi se potem sporekali med seboj in rekli, da meni ni dal nobene moči, s katero bi vedel glede sodb, ki vas bodo doletele, če se ne boste pokesali?

13 Toda, glejte, ne zanikate le mojih besed, ampak zanikate tudi vse besede, ki so jih govorili naši očetje, in tudi besede, ki jih je govoril ta mož, Mojzes, ki mu je bila dana tako velika moč, da, besede, ki jih je govoril glede Mesijevega prihoda.

14 Da, mar ni pričeval, da bo prišel Božji Sin? In kakor je "dvignil

8 4a 1 Ne 16:2–3.

8a He 7:29.

11a 2 Mz 14:16;

1 Ne 17:26;

Moz 7:19;

NaZ 8:2–3;

Mz 1:25.

14a 4 Mz 21:6–9;

2 Ne 25:20;

Al 33:19–22;

vss Jezus Kristus,
Kristusova znamenja
oziroma simboli.

bronasto kačo v divjini, prav tako bo dvignjen ta, ki naj bi prišel.

15 In toliko, kolikor jih bo tisto kačo pogledalo, jih bo ^aživel, prav kakor jih bo ^bživel toliko, kolikor jih bo pogledalo Božjega Sina z vero, skesanega duha, in sicer tisto življenje, ki je večno.

16 In sedaj glejte, o tem ni pričeval le Mojzes, ampak tudi ^avsi sveti preroki od njegovih dni prav do Abrahamovih dni.

17 Da, in glejte, ^aAbraham je videl o njegovem prihodu in navdalo ga je veselje in vzradostil se je.

18 Da, in glejte, povem vam, da o tem ni vedel le Abraham, ampak jih je bilo pred Abrahamovimi dnevi ^aveliko, ki so bili poklicani po Božjem ^bredu; da, in sicer po redu njegovega Sina; in to zato, da bi se ljudem pokazalo silno veliko tisoč let pred njegovim prihodom, da bo k njim prišla celo odkupitev.

19 In želel bi torej, da bi vedeli, da je bilo prav od Abrahamovih dni veliko prerokov, ki so o tem pričevali; da, glejte, prerok ^aZenos je smelo pričeval; zaradi česar so ga ubili.

20 In glejte, tudi ^aZenok in tudi Ezija in tudi ^bIzaija in ^cJeremija

(Jeremija je bil ta prerok, ki je pričeval o uničenju ^dJeruzalema) in vemo torej, da je bil Jeruzalem uničen glede na Jeremijeve besede. O potem, zakaj ne bi Božji sin prišel glede na njegovo prerokbo?

21 In mar boste torej oporekali, da je bil ^aJeruzalem uničen? Mar boste rekli, da Sedekíjevi ^bsinovi niso bili pobiti, vsi razen ^cMuleka? Da, in mar ne vidite, da je Sedekíjevo potomstvo z nami in so bili pregnani iz jeruzalemske dežele? Toda glejte, to ni vse —

22 naš oče Lehi je bil pregnan iz Jeruzalema, ker je o tem pričeval. O tem je pričeval tudi Nefi in tudi skoraj vsi naši očetje prav do tega časa; da, pričevali so o Kristusovem ^aprihodu in pričakovali so in se radostili njegovega dneva, ki bo prišel.

23 In glejte, on je Bog in z njimi je in prikazal se jim je, da jih je odkupil; in slavili so ga zaradi tega, kar mora priti.

24 In sedaj, videč, da to veste in tega ne morete zanikati, razen če se zlažete, zato ste v tem grešili, kajti vse to ste zavrnili navkljub tolikim dokazom, ki ste jih prejeli; da, in sicer ste prejeli ^avse, tako v

15a 1 Ne 17:41;

Al 37:45–47;

3 Ne 15:9.

b Jn 11:25.

16a JakK 4:4–5; 7:11.

17a 1 Mz 22:8–14;

Jn 8:56.

18a Al 13:19;

NaZ 84:6–16; 136:37.

b vss Melkízedekovo duhovništvo.

19a Al 34:7.

20a 1 Ne 19:10;

3 Ne 10:15–16;

vss sveti spisi, izgubljeni sveti spisi.

b Iz 53.

c 1 Ne 5:13; 7:14.

d Jer 26:18;

1 Ne 1:4.

21a 2 Ne 6:8;

Om 1:15.

b 2 Kr 25:7;

Jer 39:6; 52:10.

c Ezk 17:22–23;

He 6:10.

22a vss Jezus Kristus, prerokbe o rojstvu in smrti Jezusa Kristusa.

24a Al 30:44;

Mz 6:63.

nebesih, in vse, kar je na zemlji, kot dokaz, da je to res.

25 Toda glejte, zavrnilo ste resnico in se "uprli vašemu svetemu Bogu; in prav tačas si, namesto da bi si nabirali ^bzaklade v nebesih, kjer se nič ne izpridi in kamor ne pride nič, kar je nečisto, nakopavate srd za "sodni dan.

26 Da, prav tačas zaradi svojih umorov in svojega "nečistovanja in hudobije dozorevate za večno pogubo; da, in če se ne boste pokesali, bo kmalu prišla k vam.

27 Da, glejte, sedaj je prav pred vašimi vrati; da, pojdite do sodnega stola in poizvedite; in glejte, vaš sodnik je bil umorjen in "leži v svoji krvi; in umoril ga je ^bnjegov brat, ki si prizadeva zasesti sodni stol.

28 In glejte, oba sta pripadala vaši tajni tolpi, katere "osnovalca sta Gadianton in zlodej, ki si prizadeva pogubiti človeške duše.

9. POGLAVJE

Sli najdejo vrhovnega sodnika mrtvega ob sodnem stolu. — Zapore jih in kasneje izpustijo. — Nefi po navdihu prepozna Seantuma za morilca. — Nekateri sprejmejo Nefija za preroka. Med letoma 23 in 21 pr. Kr.

GLEJTE, sedaj se je zgodilo, da so, ko je Nefi te besede izgovoril, neki ljudje, ki so bili med njimi,

stekli do sodnega stola; da, in sicer pet jih je bilo, ki so šli, in ko so šli, so med seboj govorili:

2 Glejte, sedaj bomo zagotovo vedeli, ali je ta mož prerok in mu je Bog zapovedal, naj nam prerokuje tako čudovite stvari. Glejte, ne verjamemo, da mu je; da, ne verjamemo, da je prerok; če pa je to, kar je rekel glede vrhovnega sodnika, res, da je mrtev, potem bomo verjeli, da so druge besede, ki jih je spregovoril, resnične.

3 In zgodilo se je, da so na vso moč tekli in stopili do sodnega stola; in glejte, vrhovni sodnik je padel na zemljo in je "ležal v svoji krvi.

4 In sedaj glejte, ko so to videli, so silno osupnili, tako da so popadali na zemljo; kajti niso verjeli besedam, ki jih je Nefi izgovoril glede vrhovnega sodnika.

5 Toda sedaj, ko so videli, so verjeli in obšel jih je strah, da bodo ljudstvo doletele vse sodbe, ki jih je izgovoril Nefi; zato so se tresli in popadali na zemljo.

6 Sedaj, nemudoma ko je bil sodnik umorjen — zabodel ga je njegov brat, odet v plašč skrivnosti, in zbežal je in služabniki so stekli in povedali ljudem, zganjajoč vik o umoru med njimi.

7 In glejte, ljudje so se zbrali na mestu sodnega stola — in glejte, na svojo osuplost so videli tistih pet mož, ki so popadali na zemljo.

25a Moz 2:36–38; 3:12.

b He 5:8;

3 Ne 13:19–21.

c NaZ 10:20–23;

121:23–25.

26a vss nečistovanje.

27a He 9:3, 15.

b He 9:6, 26–38.

28a He 6:26–30.

9 3a He 8:27.

8 In sedaj glejte, ljudje niso nič vedeli glede množice, ki se je zbrala na Nefijevem "vrtu; zato so med seboj govorili: Ti možje so ti, ki so umorili sodnika, in Bog jih je udaril, da nam niso mogli pobegniti.

9 In zgodilo se je, da so jih prijeli in jih zvezali in jih vrgli v ječo. In razposlan je bil razglas, da je sodnik umorjen in da so morilce prijeli in vrgli v ječo.

10 In zgodilo se je, da so se naslednji dan ljudje zbrali na pogrebu velikega vrhovnega sodnika, ki je bil ubit, da bi žalovali in se "postili.

11 In tako so se tudi tisti sodniki, ki so bili na Nefijevem vrtu in so slišali njegove besede, zbrali na pogrebu.

12 In zgodilo se je, da so med ljudmi poizvedovali, rekoč: Kje je peterica, ki je bila poslana, da poizve glede vrhovnega sodnika, ali je mrtev? In odgovorili so in rekli: Glede peterice, za katero pravite, da ste jo poslali, ne vemo; vendar jih je pet, ki so morilci, ki smo jih vrgli v ječo.

13 In zgodilo se je, da so sodniki želeli, da jih privedejo; in privedli so jih in glejte, bili so tista peterica, ki so jo poslali, in glejte, sodniki so jih spraševali, da bi izvedeli glede zadeve, in povedali so jim vse, kar so storili, rekoč:

14 Stekli smo in prišli do mesta sodnega stola in ko smo videli vse, prav kakor je pričeval Nefi, smo tako osupnili, da smo

popadali na zemljo; in ko smo si od osuplosti opomogli, glejte, so nas vrgli v ječo.

15 Torej, glede umora tega moža, ne vemo, kdo je to storil; in vemo le to, pritekli smo in prišli, kakor ste želeli, in glejte, bil je mrtev, glede na Nefijeve besede.

16 In sedaj se je zgodilo, da so sodniki pojasnili zadevo ljudstvu in vzklikali zoper Nefija, rekoč: Glejte, vemo, da se je tale Nefi gotovo domenil z nekom, naj sodnika ubije, in bi nam to potem lahko razglasil, da bi nas spreobrnil v svojo vero, da bi se povzdigoval kot velik človek, izvoljen od Boga, in prerok.

17 In sedaj glejte, tega človeka bomo razkrinkali in priznal bo svojo napako in nam razkril pravega morilca tega sodnika.

18 In zgodilo se je, da je bila peterica osvobojena na dan pogreba. Vendar so grajali sodnike zaradi besed, ki so jih izrekli proti Nefiju, in se posamič prepirali z njimi, tako da so jih zmedli.

19 Vendar so ukazali, naj Nefija primejo in zvežejo in privedejo pred množico, in začeli so ga na različne načine izpraševati, da bi ga ujeli v protislovju, da bi ga lahko obtožili na smrt —

20 rekoč mu: Ti si sokrivec; kdo je človek, ki je zakrivil ta umor? Povej nam torej in priznaj svojo napako, rekoč: Glejte, tu je denar; in pustili te bomo pri življenju, če nam poveš in priznaš dogovor, ki si ga sklenil z njim.

21 Toda Nefi jim je rekel: O vi "nespametni, vi neobrezani v srcu, vi slepo in ^btrdovratno ljudstvo, ali veste, kako dolgo bo Gospod, vaš Bog, dopuščal, da boste nadaljevali na tej grešni poti?

22 O, morali bi začeti ječati in "žalovati zaradi velike pogube, ki vas tačas čaka, če se ne boste pokesali.

23 Glejte, pravite, da sem se s človekom dogovoril, naj umori Sezorama, našega vrhovnega sodnika. Toda glejte, povem vam, da je to zato, ker sem vam pričeval, da bi vi lahko vedeli glede tega; da, in sicer vam v dokaz, da sem vedel za hudobijo in gnusobe, ki so med vami.

24 In ker sem to storil, pravite, da sem se domenil s človekom, naj to stori; da, ker sem vam pokazal to znamenje, se name jezite in si mi prizadevate pogubiti življenje.

25 In sedaj glejte, pokazal vam bom še eno znamenje in videl, če si me boste v tem prizadevali pogubiti.

26 Glejte, pravim vam: Pojdite v hišo Seantuma, ki je Sezoramov "brat, in mu recite:

27 Se je mar Nefi, namišljeni prerok, ki je glede tega ljudstva prerokoval toliko hudega, domenil s teboj, zaradi česar si umoril Sezorama, ki je tvoj brat?

28 In glejte, rekel vam bo: Ne.

29 In vi mu recite: Si mar ti umoril svojega brata?

30 In v strahu bo stal in ne vedel, kaj reči. In glejte, zanikal vam bo; in pretvarjal se bo, kot da je začuden; vendar vam bo razglasil, da je nedolžen.

31 Toda glejte, preiskali ga boste in na podlogi njegovega ogrinjala boste našli kri.

32 In ko boste to videli, boste rekli: Od kje prihaja ta kri? Mar ne vemo, da je to kri tvojega brata?

33 In nato bo vztrepetal in bo videti bled, prav kakor če bi nanj prišla smrt.

34 In nato boste rekli: Zaradi strahu in bledice, ki sta obšla tvoj obraz, glejte, vemo, da si kriv.

35 In nato ga bo obšel še hujši strah; in nato vam bo priznal in nič več zanikal, da je zagrešil ta umor.

36 In nato vam bo rekel, da jaz, Nefi, glede zadeve ne vem nič, razen če mi je dano z Božjo močjo. In takrat boste vedeli, da sem pošten človek in da me je k vam poslal Bog.

37 In zgodilo se je, da so šli in storili, prav kakor jim je rekel Nefi. In glejte, besede, ki jih je izrekel, so bile resnične; kajti glede na besede je zanikal; in glede na besede je tudi priznal.

38 In pripravili so ga do priznanja, da je on sam ta morilec, tako da je bila peterica spuščena na prostost in Nefi je bil prav tako.

39 In bilo je nekaj Nefijcev, ki so Nefijevim besedam verjeli; in bilo jih je tudi nekaj, ki so verjeli

21a Apd 7:51.

b vss upor — upornišтво.

22a Moz 7:24.

26a He 8:27.

zaradi pričevanja peterice, kajti spreobrnili so se, ko so bili v ječi.

40 In med ljudstvom jih je bilo torej nekaj, ki so rekli, da je Nefi prerok.

41 In bili so drugi, ki so rekli: Glejte, on je bog, kajti če ne bi bil bog, ne bi mogel vedeti o vsem. Kajti glejte, povedal nam je misli našega srca in nam povedal tudi stvari; in prav on nas je pripeljal do tega, da smo izvedeli za pravega morilca našega vrhovnega sodnika.

10. POGlavJE

Gospod podeli Nefiju moč pečatenja. — Pooblaščen je, da zaveže in razveže na zemlji in v nebesih. — Ljudem zapove, naj se pokesajo ali preminejo. — Duh ga ponese od množice do množice. Med letoma 21 in 20 pr. Kr.

IN zgodilo se je, da je med ljudstvom nastal razdor, tako da so se razdelili semkaj in tjakaj in šli po svojih poteh in pustili Nefija samega, ko je stal v njihovi sredi.

2 In zgodilo se je, da je Nefi šel svojo pot proti svoji lastni hiši, "premišljujoč o tem, kar mu je Gospod pokazal.

3 In zgodilo se je, da je, ko je tako premišljeval — in je bil zelo potrj zaradi hudobije nefijskega ljudstva, njihovih tajnih del teme in njihovih umorov in njihovega

plenjenja in vsakovrstnih krivičnosti — in zgodilo se je, ko je tako v srcu premišljeval, glejte, kajtemu prišel glas, rekoč:

4 Blagoslovljen si, Nefi, zavoljo tega, kar si storil; kajti gledal sem, kako si temu ljudstvu z "neutrudnostjo razglašal besedo, ki sem ti jo dal. In nisi se jih bal in nisi se zavzemal za ^bsvoje življenje, ampak si si prizadeval spoznati mojo "voljo in izpolnjevati moje zapovedi.

5 In sedaj, ker si to storil s tako neutrudnostjo, glej, te bom blagoslovil za vekomaj; in napravil te bom mogočnega v besedi in v dejanju, v veri in v delih; da, in sicer da ti bo "vse napravljeno glede na tvojo ^bbesedo, kajti "ne boš prošil za tisto, kar je v nasprotju z mojo voljo.

6 Glej, ti si Nefi in jaz sem Bog. Glej, v navzočnosti svojih angelov ti razglašam, da boš imel nad tem ljudstvom moč in boš udaril zemljo z "lakoto in s kugo in uničenjem glede na hudobijo tega ljudstva.

7 Glej, dajem ti moč, da bo, kar boš "zapečatil na zemlji, zapečaten v nebesih; in kar boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih; in tako boš imel moč med tem ljudstvom.

8 In tako bo, če boš temu tempelj reknel, naj se razkolje na dvoje, to storjeno.

10 2a vss premišljevat.

4a vss marljivost.

b vss žrtvovanje — žrtvovati.

c 3 Ne 11:11.

5a 3 Ne 18:20;

NaZ 88:63–65.

b En 1:12.

c 2 Ne 4:35;

NaZ 46:30.

6a He 11:4–18.

7a Mt 16:19;

vss pečatenje — pečatiti.

9 In če boš tej "gori rekel: Zruši se in zravnaj, bo to storjeno.

10 In glej, če boš rekel, da bo Bog to ljudstvo udaril, se bo to zgodilo.

11 In sedaj glej, zapovedujem ti, da greš in razglašaj temu ljudstvu, da tako govori Gospod Bog, ki je Vsemogočni: Če se ne boste pokesali, boste udarjeni prav do "propada.

12 In glejte, sedaj se je zgodilo, da se je Nefi, ko mu je Gospod te besede izgovoril, ustavil in ni šel do svoje lastne hiše, ampak se je vrnil k množicam, ki so se razkropile po obličju dežele, in jim začel razglašati Gospodovo besedo, ki mu je bila povedana glede njihovega propada, če se ne bodo pokesali.

13 Sedaj glejte, navkljub tistemu velikemu čudežu, ki ga je Nefi naredil, ker jim je povedal glede smrti vrhovnega sodnika, so postali trdosrčni in niso prisluhnili Gospodovim besedam.

14 Zato jim je Nefi razglasil Gospodovo besedo, rekoč: Če se ne boste pokesali, tako govori Gospod, boste udarjeni prav do propada.

15 In zgodilo se je, da so bili, ko jim je Nefi besedo razglasil, glej, še vedno trdosrčni in niso hoteli prisluhniti njegovim besedam; zato so ga žalili in si prizadevali nanj položiti roke, da bi ga vrgli v ječo.

16 Toda glejte, z njim je bila

Božja moč in niso ga mogli prijati, da bi ga vrgli v ječo, kajti Duh ga je vzel in odnesel iz njihove srede.

17 In zgodilo se je, da je tako šel v Duhu od množice do množice, razglašajoč Božjo besedo, in sicer dokler je ni razglasil vsem oziroma jo ponesel med vse ljudstvo.

18 In zgodilo se je, da njegovim besedam niso hoteli prisluhniti; in začeli so se prepiri, tako da so bili med seboj razdeljeni in so drug drugega začeli pobijati z mečem.

19 In tako se je končalo enainšedemdeseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

11. POGLAVJE

Nefi prepričuje Gospoda, naj vojno zamenja z lakoto. — Veliko ljudi umre. — Pokesajo se in Nefi prosi Gospoda za dež. — Nefi in Lehi prejmeta veliko razodetij. — Gadiantonovi razbojniki se utrdijo v deželi. Med letoma 20 in 6 pr. Kr.

In sedaj se je zgodilo v dvainšedemdesetem letu vladavine sodnikov, da so se prepiri povečali, tako da so bile vojne po vsej deželi med vsem Nefijevim ljudstvom.

2 In to je bila "tajna razbojniška tolpa, ki je nadaljevala s tem uničevalskim početjem in hudobijo. In ta vojna je trajala vse leto; in trajala je tudi triinšedemdesetega leta.

3 In zgodilo se je, da je tega leta Nefi klical h Gospodu, rekoč:

9a Mt 17:20;
JakK 4:6;

Mrm 8:24;
Etr 12:30.

11a He 5:2.
11 2a He 6:18–24; 11:25–26.

4 O Gospod, ne dopusti, da bi bilo to ljudstvo pokončano z mečem; ampak, o Gospod, naj bo v deželi raje "lakota, da v njih obudi spomin na Gospoda, njihovega Boga, in morda se bodo pokesali in obrnili k tebi.

5 In tako je bilo storjeno glede na Nefijeve besede. In v deželi je bila huda lakota med vsem Nefijevim ljudstvom. In tako se je v štiriinsedemdesetem letu lakota nadaljevala in to uničevalsko početje z mečem je prenehalo, vendar je postalo húdo zaradi lakote.

6 In to uničevalsko početje se je nadaljevalo tudi v petinsedemdesetem letu, kajti zemlja je bila udarjena, da je bila presušena in v času žita ni obrodila žita; in vsa zemlja je bila udarjena, in sicer med Lamanci kakor tudi med Nefijci, tako da so bili udarjeni, da jih je v hudobnejših delih dežele umrlo na tisoče.

7 In zgodilo se je, da so ljudje spredvideli, da so tik pred tem, da pomrejo od lakote, in začeli so se "spominjati Gospoda, svojega Boga; in začeli so se spominjati Nefijevih besed.

8 In ljudje so začeli prositi pri svojih vrhovnih sodnikih in svojih voditeljih, da bi Nefiju rekli: Glej, vemo, da si Božji človek, in zato kličemo h Gospodu, našemu Bogu, da od nas odvrne to lakoto, da se ne bi izpolnile vse "besede, ki si jih govoril glede našega propada.

9 In zgodilo se je, da so sodniki rekli Nefiju glede na besede, ki so jih želeli. In zgodilo se je, da je Nefi, ko je videl, da so se ljudje pokesali in postali ponižni v raševini, spet zaklical h Gospodu, rekoč:

10 O Gospod, glej, to ljudstvo se je pokesalo; in iz svoje srede so izbrisali Gadiantonovo tolpo, tako da so izumrli in so tajne načrte poskrili v zemljo.

11 Sedaj, o Gospod, zaradi te njihove ponižnosti odvrni svojo jezo in naj ti jezo pomiri propad teh hudobnežev, ki si jih že pokončal.

12 O Gospod, odvrni svojo jezo, da, svojo silovito jezo, in napravi, da bo lakota v tej deželi prenehala.

13 O Gospod, prisluhni mi in daj da bo storjeno glede na moje besede in na obličje zemlje pošlji "dež, da bo obrodilo sad in žito v času žita.

14 O Gospod, prisluhnil si "mojim besedam, ko sem rekel: Bodi lakota, da bo prenehala kuga meča; in vem, da boš prav tačas prisluhnil mojim besedam, kajti rekel si: Če se bo to ljudstvo pokesalo, jim bom prizanesel.

15 Da, o Gospod, in vidiš, da so se pokesali zaradi lakote in kuge in pogubljenja, ki je prišlo nadnje.

16 In sedaj, o Gospod, ali boš odvrnil svojo jezo in ponovno poskusil, če ti bodo služili? In če bo tako, o Gospod, jih lahko blagosloviš glede na besede, ki si jih izrekel.

17 In zgodilo se je, da je v šes-

tinsedemdesetem letu Gospod odvrnil svojo jezo od ljudstva in povzročil, da je na zemljo padel "dež, tako da je obrodila sad v času sadu. In zgodilo se je, da je obrodila žito v času žita.

18 In glejte, ljudstvo se je radostilo in slavilo Boga in vse obličje dežele je napolnjevala radost; in niso si več prizadevali pokončati Nefija, ampak so ga cenili kot "velikega preroka in Božjega človeka, ki mu je Bog dal veliko moč in polnomočje.

19 In glejte, Lehi, njegov brat, ni niti za "malenkost zaostajal za njim v tem, kar zadeva pravičnost.

20 In tako se je zgodilo, da je Nefijevo ljudstvo v deželi ponovno začelo uspevati in začelo obnavljati svoje opustele kraje in se začelo množiti in širiti, in sicer dokler niso prekrili vsega obličja dežele tako na severu kot na jugu, od morja na zahodu do morja na vzhodu.

21 In tako se je zgodilo, da se je šestinsedemdeseto leto končalo v miru. In sedeminsedemdeseto leto se je začelo v miru; in "cerkev se je razširila po vsem obličju dežele; in večji del ljudstva, tako Nefijcev kot Lamancev, je pripadal cerkvi; in v deželi so imeli silno velik mir; in tako se je končalo sedeminsedemdeseto leto.

22 In mir so imeli tudi v oseminsedemdesetem letu, razen nekaj preprirov glede točk nauka, ki so ga podali preroki.

23 In v devetinsedemdesetem letu se je začela velika zdraha. Toda zgodilo se je, da so Nefi in Lehi in veliko njunih bratov, ki so vedeli glede pravih točk nauka, ker so vsak dan prejemali veliko "razodetij; zato so pridigali ljudstvu, tako da so še istega leta zdrahi napravili konec.

24 In zgodilo se je, da je bilo v osemdesetem letu vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom določeno število odpadnikov Nefijevega ljudstva, ki so nekaj let prej prešli k Lamancem in prevzeli ime Lamanci, in tudi določeno število, ki so bili pravi potomci Lamancev, ki so jih ti oziroma odpadniki, podžgali k jezi, zato so z brati začeli vojno.

25 In zagrešili so umore in plenjenja; in nato so se umaknili nazaj v gore in v divjino in v skrivališča in se poskrili, da jih niso mogli odkriti in vsak dan jih je bilo številčno več, ker so k njim prišli odpadniki.

26 In tako so sčasoma, da, in sicer v razmiku ne veliko let, postali silno velika razbojniška tolpa; in poglobili so se v vse Gadiantonove tajne načrte; in tako so postali Gadiantonovi razbojnik.

27 Sedaj glejte, ti razbojnik so veliko uničevali med Nefijevim ljudstvom in tudi med laman-skim ljudstvom.

28 In zgodilo se je, da je bilo potrebno, da se to uničevalsko

17a 5 Mz 11:13–17.
18a He 10:5–11.

19a He 5:36–44.
21a vss Cerkev Jezusa

Kristusa.
23a Al 26:22; NaZ 107:19.

početje prekine; zato so v divjino in v gore poslali vojsko močnih mož, da bi to razbojniško tolpo poiskali in jih pobili.

29 Toda glejte, zgodilo se je, da so bili v tistem letu potisnjeni nazaj, in sicer v svoje lastne dežele. In tako se je končalo osemdeseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

30 In zgodilo se je na začetku enainosemdesetega leta, da so ponovno šli nad to razbojniško tolpo in jih veliko pobili; in tudi njih je doletela precejšnja poguba.

31 In ponovno so se bili primorani vrniti iz divjine in z gora v svoje lastne dežele zaradi silno velikega števila tistih razbojnikov, ki so pustošili po gorah in po divjini.

32 In zgodilo se je, da se je tako končalo to leto. In razbojniki so se še vedno množili in krepili, tako da so kljubovali vsem nefijskim četam in tudi lamanskim; in povzročili so, da je ljudstvo po vsem obličju dežele obšel velik strah.

33 Da, kajti šli so nad veliko delov dežele in jim povzročili veliko uničenje; da, veliko so jih pobili in druge kot ujetnike odpeljali v divjino, da, in še zlasti njihove ženske in njihove otroke.

34 Sedaj je ta velika hudobija, ki je prišla nad ljudstvo zaradi njihove krivičnosti, v njih ponovno obudila spomin na Gospoda, njihovega Boga.

35 In tako se je končalo ena-

inosemdeseto leto vladavine sodnikov.

36 In v dvainosemdesetem letu so začeli ponovno "pozabljati Gospoda, svojega Boga. In v trinosemdesetem letu so se začeli krepiti v krivičnosti. In v štiriinosemdesetem letu svojih poti niso popravili.

37 In v petinosemdesetem letu se je zgodilo, da sta se ponos in hudobija vse bolj okrepila; in tako so ponovno dozorevali za pogubo.

38 In tako se je končalo petinosemdeseto leto.

12. POGLAVJE

Ljudje so omahljivi in nespametni in hitro delajo húdo. — Gospod kara svoje ljudstvo. — Nepomembnost ljudi se primerja z Božjo močjo. — Na sodni dan bodo ljudje dosegli večno življenje ali večno prekletstvo. Okrog 6 let pr. Kr.

In tako lahko vidimo, kako varljiva in tudi omahljiva so srca človeških otrok; da, vidimo lahko, da Gospod v svoji neskončni dobroti blagoslavlja tiste, ki mu "zaupajo, in jih ^bnapravi uspešne.

2 Da, in lahko vidimo, da prav ob času, ko svoje ljudstvo napravi uspešno, da, tako da jim namoži polja, drobnico in goveda in zlato in srebro in vsakovrstne dragocenosti vseh vrst in oblik; in jih pusti pri življenju in jih reši iz rok njihovih sovražnikov; in

36a Al 46:8.
12 1a Ps 36:8–9; 2 Ne 22:2;

Moz 4:6;
vss zaupanje.

b 2 Krn 26:5;
Ps 1:2–3.

omehča srce njihovim sovražnikom, da jim ne razglasijo vojn; da, in skratka, vse stori za blaginjo in srečo svojega ljudstva; da, tedaj je čas, ko "postanejo trdosrčni in pozabijo Gospoda, svojega Boga, in pod svojimi nogami ^bteptajo Svetega — da, in to zaradi svoje lagodnosti in silno velikega blagostanja.

3 In tako vidimo, če Gospod svojega ljudstva ne "kaznuje z veliko stiskami, da, če jih ne obišče s smrtjo in z grozo in z lakoto in z vsakovrstnimi kugami, se ga ne bodo ^bspominjali.

4 O kako nespametni in kako nečimrni in kako zlobni in hudičevski so človeški otroci in kako "hitro delajo krivico in kako počasi delajo dobro; da, kako hitro prisluhnejo besedam zlodeja in ^bsrce predajo puhlostim sveta!

5 Da, kako hitro postanejo vzvišeni v "ponosu; da, kako hitro se bahajo in počnejo vse vrste tega, kar je krivičnost; in kako počasi so v tem, da bi pomnili Gospoda, svojega Boga, in nastavili uho njegovim nasvetom, da, kako počasi ^bhodijo po poteh modrosti!

6 Glejte, ne želijo si, da bi jim Gospod, njihov Bog, ki jih je "ustvaril, ^bvladal in gospodoval;

navkljub njegovi veliki dobroti in njegovi milosti do njih omalovažujejo njegove nasvete in ne želijo, da bi jih vodil.

7 O kako velika je "nepomembnost človeških otrok; da, celo manj od zemeljskega prahu so.

8 Kajti glejte, zemeljski prah se pomika semkaj in tjakaj, da se razdvoji, na zapoved našega velikega in večnega Boga.

9 Da, glejte, na njegov glas hribi in gore trepetajo in se "tresejo.

10 In z "močjo njegovega glasu se razkoljejo in se zravnajo, da, prav kakor dolina.

11 Da, z močjo njegovega glasu se zatrese "vsa zemlja;

12 da, z močjo njegovega glasu se temelji zamajejo prav do samega središča.

13 Da, in če reče zemlji — premakni se — se premakne.

14 Da, če reče "zemlji — ^bzavrti se nazaj, da se dan "podaljša za veliko ur — je to storjeno;

15 in tako se glede na njegovo besedo zemlja zavrti nazaj in človeku se zazdi, da sonce miruje; da, in glejte, tako je; kajti zagotovo se premika zemlja in ne sonce.

16 In glejte tudi, če reče "vodam velike globočine — ^bizsušite se — je storjeno.

2a vss odpad —
odpadništvo.

b Al 5:53;
3 Ne 28:35.

3a Moz 23:21;
NaZ 98:21; 101:8.

b Am 4:6–11.

4a 2 Mz 32:8.

b Mt 15:19;
Heb 3:12.

5a Prg 29:23;
vss ponos.

b vss hoditi —
hoditi z Bogom.

6a Iz 45:9;
NaZ 58:30;
Mz 7:32–33.

b NaZ 60:4.

7a Iz 40:15, 17;
Moz 4:19;

Mz 1:10.

9a 3 Ne 22:10.

10a 1 Ne 17:46.

11a Mrm 5:23;

Etr 4:9.

14a Joz 10:12–14.

b Iz 38:7–8.

c 2 Kr 20:8–11.

16a Mt 8:27.

b Iz 44:27; 51:10.

17 Glejte, če reče tejele gori — vzdigni se in ^apridi in zruši se na to mesto, da bo zakopano — glejte, je to storjeno.

18 In glejte, če človek ^askrije zaklad v zemljo in Gospod reče — bodi ^bpreklet zaradi krivičnosti tega, ki ga je skrila — glejte, bo preklet.

19 In če bo Gospod rekel — bodi preklet, da te nihče ne bo mogel najti odslej in za vekomaj — glejte, ga nihče ne dobi odslej in za vekomaj.

20 In glejte, če bo Gospod človeku rekel — zaradi svojih krivičnosti bodi vekomaj preklet — bo to napravljeno.

21 In če bo Gospod rekel — zaradi svojih krivičnosti bodi ločen od moje navzočnosti — bo napravil, da bo tako.

22 In gorje mu, kateremu bo to rekel, kajti to bo temu, ki bo delal krivico, in ta ne more biti odrešen; zato se zaradi tega, da bi bili ljudje odrešeni, razglašaja kesanje.

23 Blagor torej tistim, ki se bodo pokesali in prisluhnili glasu Gospoda, svojega Boga; kajti ti so tisti, ki bodo ^aodrešeni.

24 In naj Bog v vsej svoji polnosti nakloni, da bi bili ljudje privedeni h kesanju in dobrim delom, da se jim po njihovih delih povrne milostljivost za ^amilostljivost.

25 In želel bi, da bi bili vsi ljudje odrešeni. Toda beremo, da bodo

na véliki in poslednji dan nekateri, ki bodo izgnani, da, ki bodo izvrženi izpred Gospodove navzočnosti;

26 da, ki bodo zapisani stanju neskončne bede in ki bodo izpolnili besede, ki pravijo: Tisti, ki so delali dobro, bodo imeli ^avečno življenje; in tisti, ki so delali húdo, bodo imeli večno ^bprekletstvo. In tako je. Amen.

Prerokba Samuela, Lamanca, Nefijcem.

Obsega 13. do 15. poglavje.

13. POGLAVJE

Lamanec Samuel prerokuje propad Nefijcev, če se ne bodo pokesali. — Prekleti so oni in njihovo bogastvo. — Zavrnejo in kamenjajo preroke, obdajajo jih demoni in si prizadevajo za srečo v povzročanju krivice. Okrog 6 let pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo v šestinosemdesetem letu, Nefijci so še vedno ostajali v hudobiji, da, v veliki hudobiji, medtem ko so si ^aLamanci strogo prizadevali izpolnjevati Božje zapovedi glede na Mojzesovo postavo.

2 In zgodilo se je, da je tega leta neki Samuel, Lamanec, prišel v zarahemelsko deželo in ljudstvu začel pridigati. In zgodilo se je, da

17a 3 Ne 8:10.
18a Mrm 1:18;
Etr 14:1.
b He 13:17.

23a vss odrešitev.
24a vss milostljivost.
26a Mt 25:46;
Jn 5:28–29;

Rim 6:13.
b vss prekletstvo.
13 1a He 15:4–5.

je temu ljudstvu veliko dni pridigal kesanje in izgnali so ga in bil je na tem, da se vrne v lastno deželo.

3 Toda glejte, k njemu je prišel Gospodov glas, da se mora spet vrniti in ljudstvu prerokovati vse, kar bi mu prišlo v "srce.

4 In zgodilo se je, da mu niso dopustili, da bi vstopil v mesto; zato je šel in se povzpел na obzidje tega in iztegnil roko in zaklical z glasnim glasom in ljudstvu prerokoval vse, kar mu je Gospod položil v srce.

5 In rekel jim je: Glejte, jaz, Samuel, Lamanec, govorim Gospodove besede, ki mi jih je položil v srce; in glejte, v srce mi je položil, naj temu ljudstvu rečem, da nad tem ljudstvom visi "meč pravice; in ne bo minilo štiristo let, ne da bi nad to ljudstvo padel meč pravice.

6 Da, to ljudstvo čaka huda "poguba in ta zagotovo pride nad to ljudstvo in tega ljudstva ne more odrešiti nič drugega, razen kesanje in vera v Gospoda Jezusa Kristusa, ki bo zagotovo prišel na svet in veliko pretrpel in bo za svoje ljudstvo umorjen.

7 In glejte, Gospodov "angel mi je to razglasil in moji duši prinesel ^bvesele novice. In glejte, k vam sem bil poslan, da to razglasim tudi vam, da bi imeli vesele novice; toda glejte, vi me ne želite sprejeti.

8 Zato tako govori Gospod: Zaradi trdosrčnosti nefijskega ljudstva jim bom, če se ne bodo pokesali, odvezel besedo in od njih "umaknil svojega Duha in jih ne bom več prenašal in bom srca njihovih bratov obrnil zoper njih.

9 In ne bo minilo "štiristo let, preden bom napravil, da bodo udarjeni; da, obiskal jih bom z mečem in z lakoto in s kugo.

10 Da, obiskal jih bom v svoji siloviti jezi in tam bodo tisti od "četrtega rodu, ki bodo živeli, izmed vaših sovražnikov, da bodo ugedali vaše popolno pogubljenje; in to se bo zagotovo zgodilo, če se ne boste pokesali, govori Gospod; in tisti od četrtega rodu vam bodo zadali pogubljenje.

11 Če pa se boste pokesali in se "vrnili h Gospodu, svojemu Bogu, bom odvrnil svojo jezo, govori Gospod; da, tako govori Gospod, blagor tistim, ki se bodo pokesali in se obrnili k meni, toda gorje mu, ki se ne pokesa.

12 Da, "gorje temu velikemu mestu Zarahemli; kajti glejte, zaradi teh, ki so pravični, je rešeno; da, gorje temu velikemu mestu, kajti opažam, govori Gospod, da jih je veliko, da, in sicer večji del tega velikega mesta, ki bodo postali trdosrčni do mene, govori Gospod.

13 Toda blagor tistim, ki se bodo pokesali, kajti njim bom

3a NaZ 100:5.

5a Al 60:29;

3 Ne 2:19.

6a Al 45:10–14;

He 15:17.

7a Al 13:26.

b Iz 52:7.

8a He 6:35.

9a Al 45:10–12.

10a 1 Ne 12:12;

2 Ne 26:9;

3 Ne 27:32.

11a 3 Ne 10:5–7.

12a 3 Ne 8:8, 24; 9:3.

prizanesel. Toda glejte, če ne bi bilo zavoljo pravičnih, ki so v tem velikem mestu, glejte, bi napravil, da bi iz nebes prišel "ogonj in ga uničil.

14 Toda glejte, zavoljo pravičnih mu je prizanešeno. Toda glejte, prihaja čas, govori Gospod, da boste takrat, ko boste iz svoje srede izgnali pravične, zreli za pogubo; da, gorje temu velikemu mestu zaradi hudobije in gnusob, ki so v njem.

15 Da, in gorje mestu Gideón zavoljo hudobije in gnusob, ki so v njem.

16 Da, in gorje vsem mestom, ki so v okoliški deželi, ki jih posedujejo Nefijci, zaradi hudobije in gnusob, ki so v njih.

17 In glejte, nad deželo bo prišlo "prekletstvo, govori Gospod nad vojskami, zaradi ljudstva, ki je v deželi, da, zaradi njihove hudobije in njihovih gnusob.

18 In zgodilo se bo, govori Gospod nad vojskami, da, naš veliki in pravi Bog, da kdor bo "skril zaklade v zemljo, jih ne bo več našel, zaradi velikega prekletstva dežele, razen če bo pravičen človek in jih bo skril za Gospoda.

19 Kajti želim, govori Gospod, da bodo svoje zaklade skrili zame; in prekleti bodo tisti, ki svojih zakladov ne skrijejo zame; kajti nihče ne skrije zakladov zame, razen pravični; in tisti, ki

zakladov ne skrije zame, je preklet in zaklad prav tako in nihče ga ne bo odkupil zaradi prekletstva dežele.

20 In prišel bo dan, ko bodo skrili svoje zaklade, ker so srce predali bogastvu; in ker so srce predali bogastvu in bodo zaklade skrili, ko bodo bežali pred sovražniki; ker jih ne bodo skrili zame, naj bodo ti in tudi njihovi zakladi prekleti; in tisti dan bodo udarjeni, govori Gospod.

21 Glejte, ljudje tega velikega mesta, in "prisluhnite mojim besedam; da, prisluhnite besedam, ki jih govori Gospod; kajti glejte, pravi, da ste prekleti zaradi vašega bogastva in preketo je tudi vaše bogastvo, ker ste mu predali srce in niste prisluhnili besedam njega, ki vam ga je dal.

22 Ne spominjate se Gospoda, svojega Boga, v tem, s čimer vas je blagoslovil, ampak se vselej spominjate svojega "bogastva, ne da bi se zanj zahvalili Gospodu, svojemu Bogu; da, vašega srca ne vleče h Gospodu, ampak ga napihuje velik ^bponos, do bahanja in do napihovanja, "zavidanj, zdrah, zlonamernosti, preganjanj in umorov in vsakovrstnih krivičnosti.

23 Zaradi tega je Gospod Bog napravil, naj pride prekletstvo nad deželo in tudi nad vaše bogastvo in to zaradi vaših krivičnosti.

13a 1 Mz 19:24;
2 Kr 1:9–16;
3 Ne 9:11.
17a He 12:18.
18a Mrm 1:18;

Etr 14:1.
21a vss prisluhniti.
22a Lk 12:34;
vss bogastvo;
posvetnost.

b vss ponos.
c vss zavidanje —
zavidati.

24 Da, gorje temu ljudstvu zaradi tega časa, ki je napočil, da "izganjate preroke in jih zasmehujete in vanje mečete kamne in jih pobijate in jim delate vsakovrstne krivičnosti, prav kakor so delali v starodavnih časih.

25 In ko torej govorite, pravite: Če bi bili naši dnevi v dneh naših "očakov, ne bi pobijali prerokov; ne bi jih kamenjali in preganjali.

26 Glejte, slabši ste od njih; kajti kakor živi Gospod, če pride "prerok med vas in vam razglasi Gospodovo besedo, ki pričuje o vaših grehah in krivičnostih, se nanj ^bjezite in ga preganjate in si ga prizadevate na vsak način ubiti; da, rekli boste, da je lažni "prerok in da je grešnik in od hudčiča, ker ^dpričuje, da so vaša dela hudobna.

27 Toda glejte, če bo med vas prišel človek in bo rekel: Naredite to, in v tem ni krivičnosti; naredite to, in ne boste trpeli; da, rekel bo: Sledite ponosu svojega lastnega srca; da, sledite ponosu svojih oči in delajte, kar vam srce poželi — in če bo prišel med vas človek in to rekel, ga boste sprejeli in rekli, da je "prerok.

28 Da, povzdigovali ga boste in dali mu boste od svojega imetja; dali mu boste od svojega zlata in od svojega srebra in oblekli ga boste v draga oblačila; in ker vam

govori ^alaskave besede in pravi, da je vse v redu, potem pri njem ne boste našli napake.

29 O hudobni in pokvarjeni rod; ti otopelo in trdovratno ljudstvo, kako dolgo boste predpostavljali, da vas bo Gospod prenašal? Da, kako dolgo boste prenašali, da vas vodijo "nespametni in ^bslepi vodniki? Da, kako dolgo se boste raje "odločali za temo kot za "svetlobo?

30 Da, glejte, zoper vas se je že razvnela Gospodova jeza; glejte, deželo je prekel zaradi vaše krivičnosti.

31 In glejte, prihaja čas, ko prekolne vaše bogastvo, da postane "izmuzljivo, da ga ne morete zadržati; in v dneh vaše revščine ga ne morete ohraniti.

32 In v dneh vaše revščine boste klicali h Gospodu; in zaman boste klicali, kajti vaše opustošenje je že prišlo nad vas in vaše pogubljenje je zagotovljeno; in takrat boste tisti dan jokali in ječali, govori Gospod nad vojskami. In nato boste tožili in rekli:

33 O, "da bi se pokesal in ne bi ubijal prerokov in jih ^bkamenjal in preganjal. Da, tisti dan boste rekli: O, da bi se spomnili Gospoda, svojega Boga, tisti dan, ko nam je dal bogastvo in potem ne bi postalo izmuzljivo, da bi ga

24a 2 Krn 36:15–16;

1 Ne 1:20.

25a Apd 7:51.

26a 2 Krn 18:7;

Lk 16:31.

b Iz 30:9–10.

c Mt 13:57.

d Gal 4:16.

27a Mih 2:11;

vss kvaziduhovništvo.

28a 2 Tim 4:3–4.

29a 2 Ne 28:9.

b Mt 15:14.

c Jn 3:19.

d Job 24:13.

31a Mrm 1:17–18.

33a Mrm 2:10–15.

b Mt 23:37.

izgubili; kajti glejte, naše bogastvo je šlo od nas.

34 Glejte, orodje položimo sem in naslednji dan ga ni; in glejte, meči so nam odvzeti na dan, ko jih iščemo za bitko.

35 Da, skrili smo svoje zaklade, zaradi prekletstva dežele pa so se nam izmuznili.

36 O, da bi se pokesali tisti dan, ko je k nam prišla Gospodova beseda; kajti glejte, dežela je prekleta in vse stvari so postale izmuzljive in ne moremo jih zadržati.

37 Glejte, obdajajo nas demoni, da, obkrožajo nas angeli tistega, ki si je prizadeval, da bi nam pogubil dušo. Glejte, naše krivičnosti so velike. O Gospod, mar svoje jeze ne moreš odvrniti od nas? In to bo vaša govorica v tistih dneh.

38 Toda glejte, "dnevi vaše preizkušnje so minili; ^bodlašali ste z dnem svoje odrešitve, dokler ni za vedno prepozno in je vaše pogubljenje zagotovljeno; da, kajti vse dni svojega življenja ste iskali to, česar si niste mogli pridobiti; in "srečo ste iskali v povzročanju krivice, kar je v nasprotju z naravo pravičnosti, ki je v našem velikem in večnem Voditelju.

39 O ljudstvo dežele, da bi slišali moje besede! In molim, da bi se Gospodova jeza odvrnila od vas in da bi se pokesali in bili odrešeni.

14. POGLAVJE

Samuel napove svetlobo ponoči in novo zvezdo ob Kristusovem rojstvu. — Kristus odkupi ljudi od telesne in duhovne smrti. — Znamenja njegove smrti vključujejo tri dni teme, razklanje skal in velika dviganja zemeljskega površja. Okrog 6 let pr. Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da je "Samuel, Lamanec, prerokoval silno veliko več, česar ni moč zapisati.

2 In glejte, rekel jim je: Glejte, dajem vam znamenje; kajti še pet let pride in glejte, potem pride Božji Sin odkupit vse, ki bodo verjeli v njegovo ime.

3 In glejte, tole vam bom dal za "znamenje v času njegovega prihoda; kajti glejte, na nebu bodo velike luči, tako da v noči, preden pride, ne bo teme, tako da se bo človeku dozdevalo, kot da bi bil dan.

4 Zato bodo dan in noč in dan, kot da bi bil en dan in noči ne bi bilo; in to vam bo za znamenje; kajti vedeli boste za vzhajanje sonca in tudi za njegovo zahajanje; zato bodo zagotovo vedeli, da bosta dva dneva in noč; vendar se ponoči ne bo stemnilo; in to bo noč, preden "se bo rodil.

5 In glejte, vzšla bo nova "zvezda, takšna kot je še niste videli; in tudi to vam bo za znamenje.

6 In glejte, to ni vse, na nebu bo veliko znamenj in čudes.

7 In zgodilo se bo, da boste vsi

38a Mrm 2:15.
b Al 34:33–34.
c Al 41:10–11.

14 1a He 13:2.
3a 3 Ne 1:15.
4a vss Jezus Kristus,

prerokbe o rojstvu in smrti Jezusa Kristusa.
5a Mt 2:1–2; 3 Ne 1:21.

osupli in se boste čudili, tako da boste "popadali na zemljo.

8 In zgodilo se bo, da bo, kdor bo "verjel v Božjega Sina, imel večno življenje.

9 In glejte, tako mi je Gospod po svojem angelu zapovedal, naj pridem in vam to povem; da, zapovedal je, naj vam to prerokujem; da, rekel mi je: Kliči temu ljudstvu: Pokesajte se in pripravite Gospodovo pot!

10 In sedaj, ker sem Lamanec in sem vam govoril besede, ki mi jih je Gospod zapovedal, in ker so bile za vas težke, se name jezite in si me prizadevate pogubiti in "izgnali ste me iz svoje srede.

11 In slišali boste moje besede, kajti s tem namenom sem se povzpел na mestno obzidje, da bi slišali in izvedeli za Božje sodbe, ki vas čakajo zaradi vaših krivičnosti, in tudi da bi poznali pogoje kesanja;

12 in tudi da bi vedeli za prihod Jezusa Kristusa, Božjega Sina, "Očeta nebes in zemlje, Stvarnika vsega od začetka; in da bi vedeli za znamenja njegovega prihoda, z namenom da bi verjeli v njegovo ime.

13 In če boste "verjeli v njegovo ime, se boste pokesali vseh svojih grehov, da vam bodo s tem odpuščeni po njegovih ^bzaslugah.

14 In glejte, spet, dajem vam še eno znamenje, da, znamenje njegove smrti.

15 Kajti glejte, da bi "odrešitev prišla, mora zagotovo umreti; da, zanj je nujno in potrebno, da umre, da uresniči ^bvstajenje mrtvih, da bodo ljudje tako lahko privedeni v Gospodovo navzočnost.

16 Da, glejte, ta smrt uresniči vstajenje in vse človeštvo "odkupi od prve smrti — tiste duhovne smrti; kajti vse človeštvo, ki je zaradi Adamovega ^bpadca "ločeno od Gospodove navzočnosti, velja za ^dmrtvo tako glede posvetnega kot glede duhovnega.

17 Toda glejte, Kristusovo vstajenje "odkupi človeštvo, da, prav vse človeštvo, in ga pripelje nazaj v Gospodovo navzočnost.

18 Da, in uresniči pogoj za kesanje, da kdor se pokesa, ni posekan in vržen v ogenj; kdor pa se ne pokesa, je posekan in vržen v ogenj; in nadnje ponovno pride duhovna smrt, da, druga smrt, kajti ponovno so odrezani od tega, kar zadeva pravičnost.

19 Pokesajte se torej, pokesajte se, da ne boste, ker to veste in tega ne delate, dopustili, da bi prišli pod obsodbo in da vas ne bo privedlo v drugo smrt.

20 Toda glejte, kakor sem vam rekel glede drugega ^aznamenja,

7a 3 Ne 1:16–17.

8a Jn 3:16.

10a He 13:2.

12a Moz 3:8;

3 Ne 9:15;

Etr 4:7;

vss Jezus Kristus.

13a Apd 16:30–31.

b NaZ 19:16–20.

15a vss Odrešenik.

b Al 42:23;

vss vstajenje.

16a vss načrt odkupitve.

b vss padec Adama

in Eve.

c Al 42:6–9.

d vss smrt, duhovna.

17a vss odkupitev —

odkupiti — odkupljen.

20a 3 Ne 8:5–25.

znamenja njegove smrti, glejte, tisti dan, ko bo utrpel smrt, bo sonce ^botemnelo in vam odreklo svetlobo; in tudi luna in zvezde; in na obličju te dežele ne bo svetlobe, in sicer od časa, ko bo utrpel smrt, za razdobje ^ctreh dni, do časa, ko bo spet vstal od mrtvih.

21 Da, takrat, ko bo izdihnil, bodo ^agromi in bliski veliko ur in zemlja se bo tresla in zamajala; in skale, ki so na obličju te zemlje, ki so tako nad zemljo kot spodaj, za katere veste, da so tačas trdne oziroma da je večji del teh trdna gmota, bodo ^brazpokale;

22 da, razklale se bodo na dvoje in vse odtlej se jih bo ^aprepoznalo po špranjah in razpokah in zlomljenih drobcih na vsem obličju zemlje, da, tako nad zemljo kot pod njo.

23 In glejte, nastali bodo veliki divji viharji in veliko gora se bo znižalo, kot bi bile doline, in veliko bo krajev, ki jih sedaj imenujemo doline, ki bodo postali gore, katerih višina bo velika.

24 In veliko glavnih cest bo razpokanih in veliko ^amest bo postalo zapuščenih.

25 In veliko ^agrobov se bo odprlo in izročilo veliko mrtvih; in številnim se bodo pokazali številni sveti.

26 In glejte, to mi je povedal

^aangel; kajti rekel mi je, da bodo gromi in bliski veliko ur.

27 In rekel mi je, da bo to medtem, ko bodo trajali grom in bližkanje in divji vihar, in da bo za razdobje treh dni ^atema prekrižala vse obličje zemlje.

28 In angel mi je rekel, da jih bo veliko videlo večje stvari od teh z namenom, da bi verjeli, da se bodo ^ata znamenja in ta čudesa zgodila na vsem obličju te dežele z namenom, da med človeškimi otroki ne bo vzroka za nevero —

29 in to z namenom da bo, kdor bo verjel, lahko odrešen in da bo vsakogar, ki ne bo verjel, lahko doletela pravična ^asodba; in tudi če bodo obsojeni, si bodo obsodbo nakopali sami.

30 In sedaj pomnite, pomnite, bratje moji, da kdor propade, propade zaradi sebe; in kdor dela krivico, jo dela sebi; kajti glejte, ^asvobodni ste; dovoljeno vam je, da delujete sami; kajti glejte, Bog vam je dal ^bspoznanje in vas je osvobodil.

31 Dal vam je, da lahko ^aprepoznate dobro od hudega, in dal vam je, da lahko ^bizberete življenje ali smrt; in lahko delate dobro in se povrnete k temu, kar je dobro, oziroma se vam ^cpovrne to, kar je dobro; oziroma lahko delate

20 b Lk 23:44.

c Moz 3:10.

21 a 3 Ne 8:6.

b 3 Ne 10:9.

22 a 3 Ne 8:18.

24 a 3 Ne 9:3–12.

25 a Mt 27:50–54;

3 Ne 23:9–11.

26 a Al 13:26.

27 a 1 Ne 19:10;

3 Ne 8:3.

28 a 1 Ne 12:4–5.

29 a vss poslednja sodba.

30 a 2 Ne 2:26–29;

Mz 6:56;

vss svobodna volja.

b vss spoznanje.

31 a Mor 7:16.

b 2 Ne 2:28–29;

Al 3:26–27.

c Al 41:3–5.

húdo in se vam povrne to, kar je húdo.

15. POGlavJE

Gospod je karal Nefijce, ker jih je ljubil. — Sprebrnjeni Lamanci so trdni in stanovitni v veri. — Gospod bo v poslednjih dneh milosten z Lamanci. Okrog 6 let pr. Kr.

IN sedaj, moji ljubljeni bratje, glejte, razglašam vam, da bodo vaše hiše, če se ne boste pokesali, ostale "zapuščene.

2 Da, če se ne boste pokesali, bodo imele vaše ženske tisti dan, ko bodo dojile, velik razlog za žalovanje; kajti skušali boste zbežati in ne bo kraja za zatočišče; da, in gorje "nosečim, kajti težke bodo in ne morejo bežati; zato bodo poteptane in prepuščene, da umrejo.

3 Da, gorje temu ljudstvu, ki se imenuje Nefijevo ljudstvo, če se ne bodo pokesali, ko bodo videli vsa ta znamenja in čudesa, ki jim bodo pokazana; kajti glejte, bili so Gospodovo izvoljeno ljudstvo; da, ljubil je Nefijevo ljudstvo in ga tudi "karal; da, ob dnevih njihovih krivičnosti jih je karal, ker jih je ljubil.

4 Toda glejte, bratje moji, Lamance je sovražil, ker so bila njihova dela nenehno hudobna in to zaradi krivičnosti "izročila njihovih očetov. Toda glejte, zaradi pridiganja Nefijcev je k njim prišla

odrešitev; in s tem namenom je Gospod ^bpodaljšal njihove dneve.

5 In želel bi, da bi uvideli, da je "večji del njih na poti svojih dolžnosti in budno hodijo pred Bogom in si prizadevajo izpolnjevati njegove zapovedi in njegove predpise in njegove sodbe glede na Mojzesovo postavo.

6 Da, povem vam, da to počne večji del med njimi in z neutrudno marljivostjo se trudijo, da bi k spoznanju resnice privedli preostale svoje brate; zato jih je veliko, ki vsak dan povečujejo njihovo število.

7 In glejte, sami veste, kajti bili ste priča temu, da so toliki, kolikor jih bo privedenih k spoznanju resnice in bodo spoznali hudobna in gnusna izročila svojih očetov in bodo vodeni, naj verjamejo v svete spise, da, prerokbam svetih prerokov, ki so zapisane, kar jih privede k veri v Gospoda in h kesanju, k veri in kesanju, katera ju v srcu "spremenita —

8 zato so toliki, kolikor jih pride do tega, sami veste, "trdni in stanovitni v veri in v tem, kar jih je osvobodilo.

9 In veste tudi, da so "zakopali bojno orožje in se ga bojijo pobrati, da ne bodo kakor koli grešili; da, vidite lahko, da se bojijo grešiti — kajti glejte, dopustili bodo, da jih sovražniki poteptajo in pobijejo in ne bodo dvignili mečev

15 1a Mt 23:37-38.

2a Mt 24:19.

3a Prg 3:12;

Heb 12:5-11;

NaZ 95:1.

4a vss izročila.

b Al 9:16.

5a He 13:1.

7a vss sprebrnitev — sprebrniti —

sprebrnjenec.

8a Al 23:6; 27:27;

3 Ne 6:14.

9a Al 24:17-19.

proti njim in to zaradi svoje vere v Kristusa.

10 In sedaj, zaradi njihove stanovitosti, ko verjamejo v to, kar verjamejo, kajti zaradi njihove trdnosti, ko bodo enkrat razsvetljeni, glejte, jih bo Gospod blagoslovil in podaljšal njihove dneve navkljub njihovi krivičnosti —

11 da, četudi bodo hirali v neveri, bo Gospod "podaljšal njihove dneve, dokler ne bo prišel čas, o katerem so govorili naši očetje in tudi prerok ^bZenos in veliko drugih prerokov, glede ponovne "vrnitve naših bratov, Lamancev, k spoznanju resnice —

12 da, pravim vam, da se v poslednjih časih Gospodove "obljube nanašajo tudi na naše brate, Lamance; in navkljub veliko stiskam, ki jih bodo doletele, in navkljub temu, da bodo po obličju zemlje ^bpreganjani sem ter tja in jih bodo lovili in udarjali in razkropili in ne bodo imeli kraja za zatočišče, bo Gospod z njimi "milosten.

13 In to je glede na prerokbo, da bodo ponovno "privedeni k resničnemu spoznanju, ki je spoznanje o njihovem Odkupitelju in njihovem velikem in resničnem ^bpastirju, in bodo prišteti med njegove ovce.

14 Zato vam pravim, "bolje bo zanje kakor za vas, če se ne boste pokesali.

15 Kajti glejte, "če bi bila njim pokazana mogočna dela, ki so bila pokazana vam, da, njim, ki so hirali v neveri zaradi izročil svojih očetov, lahko sami vidite, da ne bi nikoli več hirali v neveri.

16 Zato govori Gospod: Ne bom jih povsem pokončal, ampak bom napravil, da se bodo na dan moje modrosti spet vrnili k meni, govori Gospod.

17 In sedaj glejte, govori Gospod, glede nefijskega ljudstva: Če se ne bodo pokesali in ne bodo izpolnjevali moje volje, jih bom povsem "pokončal, govori Gospod, zaradi njihove nevere navkljub številnim mogočnim delom, ki sem jih storil med njimi; in tako zagotovo kakor živí Gospod, se bo to zgodilo, govori Gospod.

16. POGLAVJE

Nefi krsti Nefijce, ki verjamejo Samuelu. — Samuela puščice in kamni neskesanih Nefijcev ne morejo ubiti. — Nekateri postanejo trdosrčni in drugi vidijo angele. — Neverniki pravijo, da ni razumno verjeti v Kristusa in njegov prihod v Jeruzalem. Med letoma 6 in 1 pr. Kr.

In sedaj, zgodilo se je, da jih je bilo veliko, ki so slišali besede Samuela, Lamanca, ki jih je govoril na mestnem obzidju. In toliko, kolikor jih je njegovih besedi

11a Al 9:16.

b He 8:19.

c 2 Ne 30:5–8.

12a En 1:12–13.

b Mrm 5:15.

c 1 Ne 13:31;

2 Ne 10:18–19;

JakK 3:5–6.

13a 3 Ne 16:12.

b vss dobri Pastir.

14a He 7:23.

15a Mt 11:20–23.

17a He 13:6–10.

verjelo, jih je šlo in poiskalo Nefija; in ko so prišli in ga našli, so mu priznali svoje grehe in ne zanimali, želeč, da bi se lahko krstili v Gospodu.

2 Toda toliki, kolikor jih je bilo, ki Samuelovim besedam niso verjeli, so se nanj razjezili; in vanj so na obzidje metali kamne in vanj jih je tudi veliko, ko je stal na obzidju, izstrelilo puščice; toda z njim je bil Gospodov Duh, tako da ga niso mogli zadeti niti s kamni niti s puščicami.

3 Ko so torej videli, da ga ne morejo zadeti, jih je bilo še veliko več, ki so njegovim besedam verjeli, tako da so šli do Nefija, da bi se krstili.

4 Kajti glejte, Nefi je krščeval in prerokoval in pridigal, klical ljudstvo h kesanju, kazal znamenja in čudesa, med ljudstvom delal "čudeže, da bi vedeli, da mora Kristus ^bkmalu priti —

5 govoreč jim o tem, kar mora kmalu priti, da bodo takrat, ko bo to prišlo, vedeli in se spomnili, da jim je bilo razkrito vnaprej, z namenom da bi verjeli; zato jih je toliko, kolikor jih je verjelo Samuelovim besedam, šlo k njemu, da bi se krstili, kajti prišli so kesajoč se in priznavajoč svoje grehe.

6 Toda večji del jih Samuelovim besedam ni verjel; zato so, ko so videli, da ga ne morejo zadeti s kamni in puščicami, zaklicali poveljnikom, rekoč: Primate

tega človeka in ga zvežite, kajti glejte, hudiča ima; in zaradi hudičeve moči, ki je v njem, ga ne moremo zadeti s kamni in puščicami; zato ga primite in ga zvežite in proč z njim.

7 In ko so šli, da bi nanj položili roke, glejte, se je pognal z obzidja in zbežal iz njihovih dežel, da, in sicer v svojo lastno deželo, in začel pridigati in prerokovati med svojim lastnim ljudstvom.

8 In glejte, med Nefijci se o njem ni več slišalo; in take so bile zadeve ljudstva.

9 In tako se je končalo šestinosemdeseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

10 In tako se je končalo tudi sedeminosemdeseto leto vladavine sodnikov, večji del ljudstva je ostajal v svojem ponosu in hudobiji in manjši del je še budneje hodil pred Bogom.

11 In tako je bilo stanje tudi v osemnosemdesetem letu vladavine sodnikov.

12 In v devetinosemdesetem letu vladavine sodnikov je bilo v zadevah ljudstva le malo sprememb, razen da so ljudje začeli postajati še bolj otopeli v krivičnosti in so delali več in več tega, kar je bilo v nasprotju z Božjimi zapovedmi.

13 Toda zgodilo se je v devetdesetem letu vladavine sodnikov, da so bila ljudstvu dana "velika znamenja in čudesa; in besede prerokov so se ^bzačele izpolnjevati.

16 *4a* vss čudež.
b He 14:2.

13*a* 3 Ne 1:4.
b He 14:3-7.

14 In "angeli so se prikazovali ljudem, modrecem, in jim razglašali vesele novice o veliki radosti; tako so se tega leta sveti spisi začeli izpolnjevati.

15 Vendar so ljudje postajali trdosrčni, vsi razen najvernejših med njimi, tako Nefijcev kot tudi Lamancev, in začeli so se zanašati na lastno moč in na "lastno modrost, rekoč:

16 Nekatere stvari med tolikimi so morda pravilno uganili; toda glejte, vemo, da se vsa ta velika in čudovita dela, o katerih se je govorilo, ne morejo zgoditi.

17 In začeli so razpravljati in se med seboj pripravati, rekoč,

18 da: "Ni razumno, da bi prišlo takšno bitje, kot je Kristus; če pa je in bi bil Božji Sin, Oče nebes in zemlje, kot je bilo rečeno, čemu se nam ne bo prikazal prav kakor tem, ki bodo v Jeruzalemu?

19 Da, čemu se ne bo prikazal v tej deželi prav kakor v jeruzalemski deželi?

20 Toda glejte, vemo, da je to hudobno "izročilo, ki so nam ga zapustili naši očetje, da bi nas pripravili, da bi verjeli v nekaj velikega in čudovitega, kar se bo zgodilo, vendar ne med nami, ampak v deželi, ki je daleč proč, deželi, ki je ne poznamo; zato nas lahko puščajo v nevednosti, kajti

na lastne oči se ne moremo ^bprepričati, da je to res.

21 In z zlodejevimi prekanjnimi in skrivnostnimi veščinami bodo naredili kako veliko skrivnost, ki je ne moremo razumeti, ki nas bo omejevala, da bomo služabniki njihovih besed in tudi njihovi služabniki, kajti nanje se zanašamo, da nas bodo učili besedo; in tako nas bodo, če se jim bomo prepustili, v nevednosti držali vse dni svojega življenja.

22 In ljudje so si v srcu predstavljali veliko več tega, kar je bilo neumno in "puhlo; in bili so precej vznemirjeni, kajti Satan jih je nenehno hujskal, da so delali krivico; da, hodil je naokrog in po vsem obličju dežele širil govorce in prepire, da bi ljudstvo postalo trdosrčno do tega, kar je bilo dobro, in do tega, kar bo prišlo.

23 In navkljub znamenjem in čudesom, ki so se dogajala med Gospodovim ljudstvom, in številnim čudežem, ki so jih naredili, se je Satan močno polastil src ljudi po vsem obličju dežele.

24 In tako se je končalo devetdeseto leto vladavine sodnikov nad Nefijevim ljudstvom.

25 In tako se je končala Helamanna knjiga glede na zapis Helamanna in njegovih sinov.

14a Al 13:26.

15a Iz 5:21.

18a Al 30:12–13.

20a vss izročila.

b Etr 12:5–6, 19.

22a vss nečimrnost —
nečimrn.

TRETJI NEFI

NEFIJEVA KNJIGA

SIN NEFIJA, KI JE BIL HELAMANOV SIN

In Helaman je bil sin Helamana, ki je bil sin Alma, ki je bil sin Alma, ki je bil potomec Nefija, ki je bil sin Lehija, ki je prišel iz Jeruzalema v prvem letu vladavine Sedekíja, Judovega kralja.

1. POGlavJE

Nefi, Helamanov sin, odide iz deže in njegov sin Nefi ohranja zapise. — Čeprav je bilo znamenj in čudes, hudobni načrtujejo poboj pravičnih. — Pride noč Kristusovega rojstva. — Dano je znamenje in vzide nova zvezda. — Laganje in zavajanja naraščajo in Gadiantonovi razbojniki številne pobijejo. Med letoma 1 in 4 po Kr.

SEDAJ se je zgodilo, da je minilo enaindevetdeseto leto in je bilo "šeststo let od časa, ko je Lehi zapustil Jeruzalem; in bilo je leta, ko je bil Lakonij vrhovni sodnik in upravitelj dežele.

2 In Nefi, Helamanov sin, je odšel iz zarahemelske dežele in sina "Nefija, ki je bil njegov najstarejši sin, zadolžil za ^bmedeninate plošče in vse zapise, ki so jih zapisovali, in vse tiste stvari, ki so jih od Lehijevega odhoda iz Jeruzalema ohranjali svete.

3 Potem je odšel iz dežele in "kam je šel, ne ve nihče; in njegov sin Nefi je ohranjal zapise namesto njega, da, zapis o tem ljudstvu.

4 In zgodilo se je, da so se na začetku dvaindevetdesetega leta, glejte, prerokbe prerokov začele obširneje izpolnjevati; kajti med ljudstvom so se začela dogajati večja znamenja in večji čudeži.

5 Toda bilo jih je nekaj, ki so začeli govoriti, da je čas, ko naj bi se izpolnile besede, ki jih je "govoril Samuel, Lamanec, potekel.

6 In začeli so se radostiti nad brati, rekoč: Glejte, čas je potekel in Samuelove besede se niso izpolnile; zato sta bili vaša radost in vaša vera glede tega zaman.

7 In zgodilo se je, da so po vsej deželi povzročili velik nemir; in ljudje, ki so verjeli, so se začeli zelo žalostiti, da se to, o čemer je bilo govora, ne bi zgodilo.

8 Toda glejte, stanovitno so čakali na tisti dan in tisto noč in tisti dan, ki bodo kakor en dan, kot da noči ne bi bilo, da bi vedeli, da njihova vera ni bila zaman.

9 Sedaj se je zgodilo, da so neverniki določili dan, ko naj bi vse tiste, ki so tem izročilom verjeli, "usmrtili, če se ne bi zgodilo znamenje, ki ga je dal prerok Samuel.

1 1a 2 Ne 25:19.
2a vss Nefi, sin
Helamanovega

sina Nefija.
b Al 37:3–5.
3a 3 Ne 2:9.

5a He 14:2–4.
9a vss mučenik —
mučeništvo.

10 Sedaj se je zgodilo, da se je Nefi, Nefijev sin, ko je videl to hudobijo svojega ljudstva, v srcu silno užalostil.

11 In zgodilo se je, da je šel ven in se priklonil do zemlje in glasno zaklical k Bogu za dobro svojega ljudstva, da, teh, ki naj bi bili pogubljeni zaradi svoje vere v izročilo svojih očetov.

12 In zgodilo se je, da je "ves dan glasno klical h Gospodu; in glejte, k njemu je prišel Gospodov glas, rekoč:

13 Dvigni glavo in se veseli; kajti glej, čas se je približal in to noč bo dano znamenje in "jutri pridem na svet, da svetu pokažem, da bom izpolnil vse, kar sem ukazal ^bspregovoriti po ustih mojih svetih prerokov.

14 Glej, "pridem k svojim, da ^bizpolnim vse, kar sem razkril človeškim otrokom od 'osnovanja sveta, in da izpolnjujem voljo "tako Očeta kot Sina — Očeta zaradi mene in Sina zaradi mojega mesa. In glej, čas se je približal in to noč bo dano znamenje.

15 In zgodilo se je, da so se besede, ki so prišle k Nefiju, izpolnile, kakor so bile izrečene; kajti glejte, ob sončnem zatonu "ni bilo teme; in ljudje so se začeli čuditi, ker ni bilo teme, ko je prišla noč.

16 In bilo jih je veliko, ki besedam prerokov niso verjeli, ki so

"popadali na zemljo in postali, kot da bi bili mrtvi, kajti vedeli so, da se je veliki ^bnačrt pogube, ki so ga skovali za tiste, ki so besedam prerokov verjeli, izjalovil, kajti znamenje, ki je bilo dano, je bilo že tu.

17 In začeli so spoznavati, da se mora Božji Sin kmalu pojaviti; da, skratka, vsi ljudje na vsem obličju zemlje od zahoda do vzhoda, tako v deželi na severu kot v deželi na jugu, so bili tako silno osupli, da so popadali na zemljo.

18 Kajti vedeli so, da so preroki veliko let pričevali o tem in da je bilo znamenje, ki je bilo dano, že tu; in začeli so se bati zaradi svoje krivičnosti in svoje nevere.

19 In zgodilo se je, da vso tisto noč ni bilo teme, ampak je bilo tako svetlo, kakor bi bil poldan. In zgodilo se je, da je sonce zjutraj ponovno vzšlo glede na svoj pravi red; in zaradi znamenja, ki je bilo dano, so vedeli, da je to dan, ko naj bi se "rodil Gospod.

20 In zgodilo se je, da, vse, vsaka malenkost, glede na besede prerokov.

21 In zgodilo se je tudi, da se je glede na besedo pojavila nova "zvezda.

22 In zgodilo se je, da je odslej Satan med ljudstvo razpošiljal laži, da bi postali trdosrčni, z namenom da ne bi verjeli v

12a En 1:4;
Al 5:46.

13a Lk 2:10–11.

b vss Jezus Kristus,
prerokbe o rojstvu in
smrti Jezusa Kristusa.

14a Jn 1:11.

b Mt 5:17–18.

c Al 42:26.

d NaZ 93:3–4.

15a He 14:3.

16a He 14:7.

b 3 Ne 1:9.

19a Lk 2:1–7.

21a Mt 2:1–2;

He 14:5.

znamenja in čudesa, ki so jih videli, toda navkljub tem lažem in zavajanjem je večji del ljudstva verjel in spreobrnilo se h Gospodu.

23 In zgodilo se je, da je Nefi šel med ljudstvo, in tudi številni drugi, krščujoč v kesanje, v čemer je bilo veliko "odpuščanje grehov. In tako je ljudstvo spet imelo mir v deželi.

24 In ni bilo nobenih prepиров, le nekaj jih je začelo pridigati, prizadevajoč si, da bi s svetimi spisi dokazali, da ni več "potrebno izpolnjevati Mojzesovo postavo. V tem so se torej motili, ker svetih spisov niso razumeli.

25 Toda zgodilo se je, da so se kmalu spreobrnilo in se prepričali o zmoti, v kateri so bili, kajti razkrito jim je bilo, da se postava še ni "izpolnila in da se mora izpolniti do potankosti; da, k njim je prišla beseda, da se ta mora izpolniti; da, da niti ena pičica oziroma pika ne bo prešla, dokler se ne bo vsa izpolnila; zato so tistega leta spoznali svojo zmoto in ^bpriznali svoje napake.

26 In tako je minilo dvaindevetdeseto leto, ki je ljudstvu prineslo vesele novice zaradi znamenj, ki so se uresničila glede na prerokove besede vseh svetih prerokov.

27 In zgodilo se je, da je tudi triindevetdeseto leto minilo v miru, razen zavoljo "Gadiantonovih razbojnikov, ki so prebivali v gorah,

ki so pustošili po deželi; kajti njihove utrdbe in njihova skrivališča so bila tako močna, da jih ljudje niso mogli premagati; zato so zagrešili številne umore in naredili velik pokol med ljudstvom.

28 In zgodilo se je, da so se v štiriindevetdesetem letu začeli zelo množiti, ker je bilo med njimi veliko nefijskih odpadnikov, ki so prebežali k njim, kar je tistim Nefijcem, ki so ostali v deželi, povzročilo veliko gorja.

29 In tudi med Lamanci je obstajal vzrok za veliko gorja; kajti glejte, imeli so veliko otrok, ki so rasli in dorasli do let, ko so postali samostojni, in so jih nekateri, ki so bili "Zoramci, s svojim laganjem in svojimi laskavimi besedami zavédl, da so se pridružili Gadiantonovim razbojnikom.

30 In tako so bili prizadeti tudi Lamanci in začeli so pešati v veri in pravičnosti zaradi hudobije odraščajočega rodu.

2. POGLAVJE

Hudobija in gnusobe med ljudstvom naraščajo. — Nefijci in Lamanci se združijo, da bi se ubranili pred Gadiantonovimi razbojniki. — Spreobrnjeni Lamanci postanejo beli in se imenujejo Nefijci. Med letoma 5 in 16 po Kr.

In zgodilo se je, da je tako minilo tudi petindevetdeseto leto in ljudje so začeli pozabljati znamenja in

23a vss odpuščanje grehov.

24a Al 34:13.

25a Mt 5:17–18.

b Moz 26:29.

27a vss Gadiantonovi razbojniki.

29a Al 30:59.

čudesa, ki so jih slišali, in se vse manj in manj čudili ob znamenju ali čudesu z neba, tako da so začeli postajati trdosrčni in slepomiselni in so začeli dvomiti v vse, kar so slišali in videli —

2 ker so si v srcu predstavljali neko puhlost, da so to storili ljudje in hudičeva moč, da bi zavajali in "ogoljufali srca ljudi; in tako se je Satan ponovno polastil src ljudi, tako da jim je zaslepil oči in jih zavajal, da so verjeli, da je nauk o Kristusu neumnost in puhlost.

3 In zgodilo se je, da so se ljudje začeli krepiti v hudobiji in gnusobah; in niso verjeli, da bo danih še več znamenj oziroma čudes; in Satan je "hodil naokrog, zavajal srca ljudi, jih skušal in jih navajal, naj v deželi delajo velike hudobije.

4 In tako je minilo šestindevetdeseto leto in tudi sedemindevetdeseto leto in tudi osemindevetdeseto leto in tudi devetindevetdeseto leto;

5 in minilo je tudi sto let od dni "Mozija, ki je bil kralj nad nefijskim ljudstvom.

6 In minilo je šeststo in devet let, odkar je Lehi zapustil Jeruzalem.

7 In minilo je devet let od časa, ko je bilo dano znamenje, o katerem so preroki govorili, da bo Kristus prišel na svet.

8 Nefijci so torej začeli meriti čas od obdobja, ko je bilo dano zna-

menje oziroma od Kristusovega prihoda; torej je minilo devet let.

9 In Nefi, ki je bil oče Nefija, ki je bil zadolžen za zapise, se "ni vrnil v zarahemelsko deželo in ga ni bilo moč najti nikjer v vsej deželi.

10 In zgodilo se je, da so ljudje navkljub veliko pridiganju in prerokovanju, ki je bilo poslano mednje, še vedno ostajali v hudobiji; in tako je minilo tudi deseto leto; in tudi enajsto leto je minilo v krivičnosti.

11 In zgodilo se je v trinajstem letu, da so se po vsej deželi začele vojne in prepiri; kajti Gadiantonovi razbojniko so postali tako številni in so pobili toliko ljudi in razdejali toliko mest in po vsej deželi širili tolikšno smrt in pokol, da je postalo potrebno, da vsi ljudje, tako Nefijci kot Lamanci, primejo za orožje zoper njih.

12 Zato so se vsi Lamanci, ki so se spreobrnilo h Gospodu, pridružili svojim bratom, Nefijcem, in bili zavoljo varnosti svojega življenja in svojih žensk in svojih otrok primorani prijeto za orožje zoper te Gadiantonove razbojniko, da, in tudi braniti svoje pravice in privilegije svoje cerkve in svoja čaščenja in svojo "prostost in svojo ^bsvobodo.

13 In zgodilo se je, da je Nefijcem, preden je minilo to trinajsto leto, zaradi te vojne, ki je postala silno bridka, grozil popoln propad.

2 2a vss prevara —
prevarati.
3a NaZ 10:27.

5a Moz 29:46–47.
9a 3 Ne 1:2–3.
12a vss svoboda —

svoboden.
b vss svoboda —
svoboden.

14 In zgodilo se je, da so bili Lamanci, ki so se pridružili Nefijcem, prišteti med Nefijce;

15 in "prekletstvo jim je bilo odvzeto in njihova koža je postala ^bbela kakor nefijska;

16 in njihovi mladeniči in njihove hčere so postali silno zali in so bili prišteti med Nefijce in imenovali so se Nefijci. In tako se je končalo trinajsto leto.

17 In zgodilo se je na začetku štirinajstega leta, vojna med razbojniki in Nefijevim ljudstvom se je nadaljevala in postala silno bridka; vendar si je Nefijevo ljudstvo pridobilo nekaj prednosti pred razbojniki, tako da so jih iz svojih dežel pregnali nazaj v gore in v njihova skrivališča.

18 In tako se je končalo štirinajsto leto. In v petnajstem letu so prišli nad Nefijevo ljudstvo; in zaradi hudobije Nefijevega ljudstva in veliko njihovih preprirov in razprtij so si Gadiantonovi razbojniki pred njimi pridobili veliko prednosti.

19 In tako se je končalo petnajsto leto in tako je bilo ljudstvo v stanju veliko stisk; in nad njimi je visel "meč pogube, tako da so bili tik pred tem, da jih poseka in to zaradi njihove krivičnosti.

3. POGLAVJE

Gidianhi, gadiantonski vodja, zahteva, da Lakonij in Nefijci predajo sebe in svoje dežele. — Lakonij

imenuje Gidgidonija za vrhovnega poveljnika čet. — Nefijci se zberejo v Zarahemli in Izobilju, da bi se ubranili. Med letoma 16 in 18 po Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da je v šestnajstem letu od Kristusovega prihoda Lakonij, deželni upravitelj, prejel pismo od vodje in voditelja te razbojniške tolpe; in to so bile besede, ki so bile zapisane, rekoč:

2 Lakonij, nadvse plemeniti in vrhovni deželni upravitelj, glej, pišem ti to pismo in ti izrekam silno veliko hvalo zaradi tvoje trdnosti in tudi trdnosti tvojega ljudstva pri ohranjanju tistega, kar predpostavljate, da je vaša pravica in svoboda; da, dobro se držite, kakor če bi vas podpirala roka nekega boga, pri branjenju svoje svobode in svojega imetja in svoje dežele oziroma tega, kar tako imenujete.

3 In zdi se mi škoda, nadvse plemeniti Lakonij, da bi bili tako nespametni in nečimrni, da bi predpostavljali, da se lahko zoperstavite tolikim hrabrim možem, katerim poveljujem, ki sedaj v tem času stojijo v vojni opremi in z veliko nestrpnostjo čakajo na besedo: Pojdite nad Nefijce in jih pokončajte.

4 In jaz, vedoč za njihovega nepremagljivega duha, ker sem jih preizkusil na bojišču, in vedoč za njihovo večno sovrašтво do vas zaradi številnih krivic, ki ste jim jih prizadejali, če bi torej prišli

15a Al 17:15; 23:18.
b 2 Ne 5:21; 30:6;

JakK 3:8.
19a Al 60:29.

nad vas, bi vas obiskali s popolnim propadom.

5 Zato sem napisal to pismo, ga zapečatil s svojo lastno roko, misleč na vašo blaginjo zaradi vaše trdnosti v tisto, v kar verjamete, da je prav, in vašega plemenitega duha na bojišču.

6 Zato ti pišem, želeč, da bi tem mojim ljudem raje predali vašo mesta, vaše dežele in vaše imetje, kakor da bi vas oni obiskali z mečem in bi vas doletel propad.

7 Oziroma drugače rečeno, predajte se nam in se nam pridružite in se seznanite z našimi "tajnimi deli in postanite naši bratje, da bi bili kakor mi — ne naši sužnji ampak naši bratje in družabniki vsega našega imetja.

8 In glejte, s prisego vam "zapri-sežem, če boste to storili, ne boste pokončani; če pa tega ne boste storili, vam s prisego zaprisežem, da bom naslednji mesec ukazal, da bodo nad vas prišle moje čete in ne bodo zadržale roke in ne bodo prizanašale, ampak vas bodo pobile in pustile meču pasti na vas, dokler ne boste izumrli.

9 In glej, sem Gidianhi; in sem voditelj tega Gadiantonovega "tajnega društva; za katerega društvo in dela le-tega vem, da so ^bdobra; in so ^cstarejšega datuma in so nam jih predali.

10 In to pismo pišem tebi, Lakonij, in upam, da boste vaše dežele in vaše imetje predali brez

prelivanja krvi, da bodo moji ljudje ponovno dobili pravice in vlado, tisti, ki so odpadli od vas zaradi vaše hudobije, ker ste si pridržali njihove pravice do vladanja, in če tega ne boste storili, se bom maščeval za njihove krivice. Sem Gidianhi.

11 In sedaj se je zgodilo, da je Lakonij, ko je to pismo prejel, silno osupnil zaradi Gidianhovich drznih zahtev po posedovanju nefijske dežele in tudi grožnje ljudstvu in maščevanja za krivice do tistih, ki jim krivica ni bila storjena, razen da so sami "krivično ravnali s seboj, ker so odpadli k tem hudobnim in gnusnim razbojnikom.

12 Sedaj glejte, ta Lakonij, upravitelj, je bil pravičen mož in "razbojnikove zahteve in grožnje ga niso mogle prestrašiti, zato ni prisluhnil pismu Gidianhija, voditelja razbojnikov, ampak je svojemu ljudstvu naročil, naj kličejo h Gospodu za moč ob času, ko bodo nadnje prišli razbojniki.

13 Da, med vse ljudstvo je razposlal razglas, naj na enem kraju zberejo svoje ženske in svoje otroke, svojo drobnico in svoje govedo in vse svoje imetje, razen svojega ozemlja.

14 In ukazal je, naj okrog njih zgradijo utrdbe in naj bo moč teh silno velika. In ukazal je, naj čete tako Nefijcev kot Lamancev oziroma vseh, ki so bili prišteti med

3 7a He 6:22–26.

8a Etr 8:13–14.

9a vss tajne zveze.

b Al 30:53.

c He 6:26–30;

Mz 5:29, 49–52.

11a He 14:30.

12a Al 54:5–11;

3 Ne 4:7–10.

Nefijce, kot stražo razporedijo naokrog, da jih bodo dan in noč varovali in stražili pred razbojniki.

15 Da, rekel jim je: Kakor živí Gospod, če se ne boste pokesali vseh svojih krivičnosti in klicali h Gospodu, ne boste nikakor rešeni iz rok teh Gadiantonovih razbojnikov.

16 In tako velike in čudovite so bile Lakonijeve besede in prerokbe, da so povzročile, da je vse ljudi obšel strah; in po svojih močeh so si prizadevali, da bi delali glede na Lakonijeve besede.

17 In zgodilo se je, da je Lakonij nad vsemi nefijskimi četami določil vrhovne poveljnike, da bi jim poveljevali takrat, ko bodo nadnje prišli razbojniki iz divjine.

18 Imenovali so torej najvišjega med vsemi vrhovnimi poveljniki in glavnega poveljnika vseh nefijskih čet in ime mu je bilo "Gidgidoni.

19 Med vsemi Nefijci je bila torej navada, da so za vrhovne poveljnike imenovali (razen v času hudobije) nekoga, ki je imel duha razodetja in tudi "preroštva; torej, ta Gidgidoni je bil med njimi velik prerok kakor tudi vrhovni sodnik.

20 Ljudstvo je torej Gidgidoniju reklo: Moli h Gospodu in nam dovoli iti v gore in v divjino, da bomo planili na razbojnike in jih pokončali v njihovih lastnih deželah.

21 Toda Gidgidoni jim je rekel: Gospod "prepoveduje; kajti če bi

šli nadnje, bi nas Gospod ^bizročil njim v roke; zato se bomo pripravili v središču svojih dežel in bomo zbrali vse svoje čete in ne bomo šli nadnje, ampak bomo počakali, dokler ne bodo oni prišli nad nas; zato kakor živí Gospod, če bomo to storili, nam jih bo izročil v roke.

22 In zgodilo se je v sedemnajstem letu, proti koncu leta je šel Lakonijev razglas po vsem obličju dežele in vzeli so svoje konje in svoje kočije in svojo živino in vso svojo drobnico in svoje govedo in svoje žito in vse svoje imetje in so korakali v tisočih in v deset tisočih, dokler niso vsi odšli na kraj, ki je bil določen, da se bodo zbrali, da se bodo branili pred sovražniki.

23 In dežela, ki je bila določena, je bila zarahemelska dežela, in dežela, ki je bila med zarahemelsko deželo in deželo Izobilje, da, do mejne črte, ki je bila med deželo Izobilje in deželo Opustošenje.

24 In bilo je silno veliko tisočev ljudi, ki so se imenovali Nefijci, ki so se zbrali v tej deželi. Lakonij je torej ukazal, naj se zberejo v deželi na jugu zaradi velikega prekletstva, ki je bilo nad "deželo na severu.

25 In utrdili so se pred sovražniki; in prebivali so v eni deželi in v eni skupini in ustrašili so se besed, ki jih je govoril Lakonij, tako da so se pokesali vseh svojih grehov; in svoje molitve so dvigali

18a 3 Ne 6:6.
19a vss prerokba —

prerokovati.
21a Al 48:14.

b 1 Sam 14:12.
24a Al 22:31.

h Gospodu, svojemu Bogu, da bi jih "rešil v času, ko naj bi njihovi sovražniki prišli nadnje v bitko.

26 In silno so se užalostili zaradi svojih sovražnikov. In Gidgidoni je ukazal, naj izdelajo vsakovrstno bojno "orožje in naj se po njegovem navodilu dobro oborožijo z oklepi in s ščiti in z majhnimi ščiti.

4. POGlavJE

Nefijske čete porazijo Gadiantonove razbojnike. — Gidianhija ubijejo, njegovega naslednika, Zemnariha, pa obesijo. — Nefijci slavijo Gospoda za svoje zmage. Med letoma 19 in 22 po Kr.

IN zgodilo se je, da so se proti koncu osemnajstega leta tiste razbojniške čete pripravile na bitko in začele prihajati in bliskovito napadati s hribov in z gora in iz divjine in svojih oporišč in svojih skrivališč in začele zavzemati dežele, tako tiste, ki so bile v deželi na jugu, kot tiste, ki so bile v deželi na severu, in začele zavzemati vse dežele, ki so jih "zapustili Nefijci, in mesta, ki so ostala zapuščena.

2 Toda glejte, v tistih deželah, ki so jih zapustili Nefijci, ni bilo niti divjih živali niti divjačine in za razbojnike ni bilo divjačine druge, razen v divjini.

3 In razbojniki zaradi pomanjkanja hrane niso mogli živeti drugje, razen v divjini, kajti Nefijci so zapustili svoje dežele opustošene in

zbrali so svojo drobnico in svoje govedo in vse svoje imetje in so bili v eni skupini.

4 Zato razbojniki niso imeli priložnosti, da bi plenili in priskrbeli hrano, kakor to da pridejo v odprto bitko zoper Nefijce; in ker so bili Nefijci v eni skupini in ker jih je bilo po številu veliko in ker so si prihranili živež in konje in živino in drobnico vsake vrste, da bi zdržali za razdobje sedmih let, upajoč, da bodo v tem času razbojnike izbrisali z obličja dežele; in tako je minilo osemnajsto leto.

5 In zgodilo se je, da je v devetnajstem letu Gidianhi ugotovil, da je potrebno, da se gre bojevat zoper Nefijce, kajti ni bilo drugega načina, da bi zdržali, kakor da plenijo in ropajo in morijo.

6 In niso se drznili širiti po obličju dežele, tako da bi lahko gojili žito, da Nefijci ne bi prišli nadnje in jih pobili; zato je Gidianhi svojim četam ukazal, naj se gredo tega leta bojevat zoper Nefijce.

7 In zgodilo se je, da so se prišli bojevat; in bilo je v šestem mesecu; in glejte, velik in strašen je bil dan, ko so se šli bojevat; in opasali so se na razbojniški način; in okrog ledij so imeli ovčjo kožo in pobarvali so se s krvjo in glave so si pobrili in na njih so imeli šleme; in velik in strašen je bil pogled na Gidianhijeve čete zaradi njihovega oklepa in ker so se pobarvali s krvjo.

8 In zgodilo se je, da so nefijske čete, ko so videle, kako je

izgledala Gidianhijeva vojska, vse popadale na zemljo in povzdignile klice h Gospodu, svojemu Bogu, da bi jim prizanesel in jih rešil iz rok njihovih sovražnikov.

9 In zgodilo se je, da so Gidianhijeve čete, ko so to videle, začele z glasnim glasom vzklikati od radosti, kajti predpostavljali so, da so Nefijci popadali od strahu zaradi groze pred njihovimi četami.

10 Toda v tem so bili razočarani, kajti Nefijci se niso zbal njih, ampak so se "zbal svojega Boga in so ga ponižno prosili za zaščito; ko so torej Gidianhijeve čete navalile nanje, so se bili pripravljene spopasti z njimi; da, sprejeli so jih v Gospodovi moči.

11 In bitka se je začela v šestem mesecu; in velika in strašna je bila ta bitka, da, velik in strašen je bil ta pokol, tako da med vsem Lehijevim ljudstvom niso pomnili tako velikega pokola, odkar je zapustil Jeruzalem.

12 In navkljub "grožnjam in prisegam, ki jih je Gidianhi izrekel, glejte, so jih Nefijci premagali, tako da so se pred njimi umaknili.

13 In zgodilo se je, da je "Gidgironi ukazal, naj jih njegove čete zasledujejo vse do meja z divjino in naj ne prizanesajo nikomur, ki bi jim na poti padel v roke; in tako so jih zasledovali in jih pobijali do meja divjine, in sicer dokler niso izvršili Gidgidonijevega povelja.

14 In zgodilo se je, da so Gidianhija, ki je smelo stal in se bojeval,

zasledovali, ko je bežal; in ker je bil utrujen zaradi veliko bojevanja, so ga dohiteli in ubili. In tak je bil konec razbojnika Gidianhija.

15 In zgodilo se je, da so se nefijske čete spet vrnilo do svojega zatočišča. In zgodilo se je, da je to devetnajsto leto minilo in razbojniki niso prišli ponovno v bitko; niti niso ponovno prišli v dvajsetem letu.

16 In v enaindvajsetem letu se niso prišli bojevat, ampak so prišli z vseh strani, da bi obkolili Nefijevo ljudstvo, kajti predpostavljali so, da bi, če bi Nefijevo ljudstvo odrezali od njihovih dežel in jih obkolili z vseh strani in če bi jim onemogočili prednosti na prostem, da bi povzročili, da se predajo glede na njihove želje.

17 Določili so si torej drugega vodjo, ki mu je bilo ime Zemnariha; Zemnariha je bil torej tisti, ki je ukazal, naj se obleganje izvrši.

18 Toda glejte, to je bila za Nefijce prednost, kajti nemogoče je bilo, da bi razbojniki oblegali zadosti dolgo, da bi kakor koli vplivali na Nefijce, zaradi veliko živeža, ki so ga imeli na zalogi,

19 in zaradi pičlosti živeža med razbojniki; kajti glejte, za svoje preživetje niso imeli ničesar, razen mesa, mesa, ki so ga dobili v divjini;

20 in zgodilo se je, da je "divjad v divjini postala redka, tako da so bili razbojniki tik pred tem, da pomrejo od lakote.

10a vss strah.
12a 3 Ne 3:1–10.

13a 3 Ne 3:18.
20a 1 Ne 18:25.

21 In Nefijci so nepretrgoma korakali podnevi in ponoči in napa-dali njihove čete in jih posekali na tisoče in na deset tisoče.

22 In tako si je Zemnarihovo ljudstvo zaradi velike pogube, ki je prihajala nadnje podnevi in ponoči, želelo odvrniti od svojega načrta.

23 In zgodilo se je, da je Zemna-riha svojemu ljudstvu ukazal, naj prenehajo z obleganjem in odko-rakajo v najoddaljenejše dele de-žele na severu.

24 In sedaj je Gidgidoni, zaveda-joč se njihovega načrta in vedoč za njihovo šibkost zaradi pomanj-kanja hrane in velikega pokola, do katerega je prišlo med njimi, zato v nočnem času razposlal svoje čete in jim presekal pot nji-hovega umika in na pot njihovega umika namestil svoje čete.

25 In to so storili v nočnem času in se na pohod odpravili pred razbojniki, tako da so razbojnike naslednji dan, ko so začeli po-hod, nefijske čete pričakale tako od spredaj kot od zadaj.

26 In razbojniki, ki so bili na jugu, so bili prav tako odrezani na njihovih krajih umika. In vse to je bilo storjeno na Gidgidonijev ukaz.

27 In veliko tisoč jih je bilo, ki so se predali kot ujetniki Nefijcem, preostale pa so pobili.

28 In njihovega vodjo, Zemna-riha, so zajeli in obesili na drevo,

da, in sicer na vrh le-tega, dokler ni bil mrtev. In ko so ga dali obe-siti, dokler ni bil mrtev, so drevo posekali na zemljo in zaklicali z glasnim glasom, rekoč:

29 Naj Gospod ohrani svoje ljudstvo v pravičnosti in v sve-tosti srca, da bodo lahko napra-vili, da bodo posekali na zemljo vse, ki si jih bodo prizadevali po-biti zaradi moči in tajnih zvez, prav kakor je bil na zemljo pose-kan ta mož.

30 In radostili so se in ponovno v en glas zaklicali, rekoč: Naj Ab-rahamov ^aBog in Izakov Bog in Jakobov Bog štiti to ljudstvo v pravičnosti tako dolgo, dokler bodo za zaščito ^bklicali ime svo-jega Boga.

31 In zgodilo se je, da so vsi ka-kor eden planili v petje in ^ahva-ljenje Boga zavoljo velike stvari, ki jo je storil med njimi, ko jih je obvaroval pred tem, da bi padli v roke svojih sovražnikov.

32 Da, vzklikali so: ^aHozána Najvišjemu Bogu! In vzklikali so: Blagoslovljeno bodi ime Go-spoda Boga ^bVsemogočnega, Naj-višjega Boga!

33 In srce jim je prekipevalo od radosti, tako da jim je privrelo veliko solza zaradi velike Božje dobrote, ker jih je rešil iz rok nji-hovih sovražnikov; in vedeli so, da so bili zaradi svojega kesanja in ponižnosti rešeni pred večno pogubo.

30 *a* Al 29:11.

b Etr 4:15.

31 *a* Al 26:8;

vss zahvala —
zahvaljevanje.

32 *a* vss hozána.

b 1 Ne 1:14;

vss Bog —

Božja trojica.

5. POGLAVJE

Nefijci se pokesajo in opustijo svoje grehe. — Mormon piše zgodovino svojega ljudstva in jim razglasi večno besedo. — Izrael bo zbran po dolgi razkropitvi. Med letoma 22 in 26 po Kr.

IN sedaj glejte, med vsem nefijskim ljudstvom ni bilo žive duše, ki bi tudi najmanj podvomila v besede vseh svetih prerokov, ki so govorili; kajti vedeli so, da mora biti, da se morajo izpolniti.

2 In vedeli so, da mora biti potrebno, da Kristus pride, zaradi veliko znamenj, ki so bila dana glede na besede prerokov; in zaradi tega, kar se je že zgodilo, so vedeli, da mora biti, da se mora vse zgoditi glede na to, kar se je govorilo.

3 Zato so opustili vse svoje grehe in gnusobe in vlačugarstvo in so z vso marljivostjo dan in noč služili Bogu.

4 In sedaj se je zgodilo, da so, ko so vse razbojnike zajeli kot ujetnike, tako da ni pobegnil nihče, ki ga niso pobili, ujetnike vrgli v ječo in napravili, da se jim je pridigalo Božjo besedo; in toliko, kolikor se jih je pokesalo svojih grehov in sklenilo zavezo, da ne bodo več morili, so jih spustili na "svobodo.

5 Toda toliko, kolikor jih je bilo, ki zaveze niso sklenili in ki so v srcu še vedno imeli tiste skrivne umore, da, toliko, kolikor so jih

našli, da bratom izrekajo grožnje, so jih glede na zakon obsodili in kaznovali.

6 In tako so napravili konec vsem tem hudobnim in tajnim in gnusnim zvezam, v čemer je bilo toliko hudobije in zagrešenih toliko umorov.

7 In tako je minilo "dvaindvajseto leto in tudi triindvajseto leto in štiriindvajseto in petindvajseto; in tako je minilo petindvajset let.

8 In zgodilo se je veliko stvari, ki bi bile v očeh nekaterih velike in čudovite, vendar ne morejo biti vse zapisane v tej knjigi; da, ta knjiga ne more vsebovati niti "stotega dela tega, kar je bilo storjenega med tolikimi ljudmi v času petindvajsetih let.

9 Toda glejte, obstajajo "zapisi, ki vsebujejo vsa ravnanja tega ljudstva; in Nefi je podal krajše, toda zanesljivo poročilo.

10 Zato sem svoj zapis o teh stvareh naredil glede na Nefijev zapis, ki je bil vgraviran na ploščah, ki so se imenovala Nefijeve plošče.

11 In glejte, zapis delam na plošče, ki sem jih naredil s svojimi lastnimi rokami.

12 In glejte, imenujem se "Mormon, ker so me imenovali po ^bMormonovi deželi, deželi, v kateri je Alma med ljudstvom ustanovil cerkev, da, prvo cerkev, ki je bila ustanovljena med njimi po njihovem prestopku.

5 4a vss svoboda —
svoboden.
7a 3 Ne 2:8.

8a 3 Ne 26:6–12.
9a He 3:13–15.
12a Mrm 1:1–5.

b Moz 18:4;
Al 5:3.

13 Glejte, sem učenec Jezusa Kristusa, Božjega Sina. Poklical me je, da razglašam njegovo besedo med njegovim ljudstvom, da bi imeli večno življenje.

14 In da bi se molitve tistih, ki so prešli, ki so bili sveti, izpolnile glede na njihovo vero, je postalo potrebno, da glede na Božjo voljo napravim "zapis o tem, kar je bilo storjenega —

15 da, kratek zapis o tem, kar se je zgodilo od časa, ko je Lehi zapustil Jeruzalem, prav do sedanjega časa.

16 Zato svoj zapis napravim iz poročil, ki so jih podali ti, ki so bili pred menoj, do začetka mojih dni.

17 In potem napravim "zapis o tem, kar sem videl na lastne oči.

18 In vem, da je zapis, ki ga delam, pravilen in zanesljiv zapis, vendar je veliko tega, česar glede na naš jezik ne moremo "zapisati.

19 In sedaj preneham govoriti o sebi in nadaljujem s poročanjem o tem, kar je bilo pred menoj.

20 Sem Mormon in pristen Lehijev potomec. Upravičeno blagoslavljam mojega Boga in mojega Odrešenika Jezusa Kristusa, ker je naše očete izpeljal iz jeruzalemske dežele (in tega ni vedel "nihče, razen njega in teh, ki jih je iz te dežele pripeljal) in ker je meni in mojemu ljudstvu dal tolikšno spoznanje za odrešitev naših duš.

21 Zagotovo je blagoslovil "Jakobovo ^bhišo in bil ^cmilosten z Jožefovim potomstvom.

22 In "kolikor so Lehijevi otroci izpolnjevali njegove zapovedi, jih je blagoslavljal in jih napravil uspešne glede na svojo besedo.

23 Da, in zagotovo bo "ostanek Jožefovega potomstva ponovno privedel k ^bspoznanju o Gospodu, njihovemu Bogu.

24 In tako zagotovo kakor živí Gospod, bo s štirih strani zemlje "zbral ves ostanek Jakobovega potomstva, ki je razkropljeno po vsem obličju zemlje.

25 In ker se je zavezal z vso Jakobovo hišo, se bo celo tako zaveza, s katero se je zavezal z Jakobovo hišo, izpolnila ob njegovem lastnem času, ko se bo vsa Jakobova hiša "povrnila k spoznanju o zavezi, s katero se je zavezal z njimi.

26 In takrat bodo "spoznali svojega Odkupitelja, ki je Jezus Kristus, Božji Sin; in takrat se bodo zbrali s štirih strani zemlje v svojih lastnih deželah, od koder so bili razkropljeni; da, kakor živí Gospod, tako bo. Amen.

6. POGLAVJE

Nefijci uspevajo. — Pojavijo se ponos, bogastvo in razredno razlikovanje. — Cerkev pretresajo

14a En 1:13–18;
NaZ 3:19–20.

17a Mrm 1:1.

18a Etr 12:25.

20a 1 Ne 4:36.

21a 1 Mz 32:29.

b vss Izrael.

c 5 Mz 33:13–17.

22a 2 Ne 1:20.

23a Al 46:24.

b 2 Ne 3:12.

24a vss Izrael, zbiranje

Izraela.

25a 3 Ne 16:5.

26a 2 Ne 30:5–8;

3 Ne 20:29–34.

razprtije. — Satan vodi ljudstvo v odkrit upor. — Veliko prerokov kliče h kesanju in so pobiti. — Njihovi moralci kujejo zaroto, da bodo prevzeli vlado. Med letoma 26 in 30 po Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da se je v šestindvajsetem letu vse nefijsko ljudstvo vrnilo v svoje lastne dežele, vsak mož s svojo družino, svojo drobnico in svojim govedom, svojimi konji in svojo živino in vsem, kar jim je pripadalo.

2 In zgodilo se je, da niso pojedli vsega svojega živeža; zato so s seboj vzeli vse, česar niso použili, vse svoje vsakovrstno žito in svoje zlato in svoje srebro in vse svoje dragocenosti, in se vrnilo v svoje lastne dežele in k svojemu imetju, tako na severu kot na jugu, tako v deželi na severu kot v deželi na jugu.

3 In razbojnikom, ki so sklenili zavezo, da bodo v deželi ohranjali mir, ki so želeli ostati Lamanci, so dežele dodelili glede na njihovo število, da bi s svojim delom imeli nekaj, s čimer bi se preživljali; in tako so v vsej deželi vzpostavili mir.

4 In ponovno so začeli bogateti in postajati uspešni; in minilo je šestindvajseto in sedemindvajseto leto in v deželi je vladal velik red; in zakone so si oblikovali glede na poštenost in pravico.

5 In v vsej deželi torej ni bilo ničesar, kar bi ljudstvo oviralo pred

nenehnim uspevanjem, razen če bi zapadli v prestopok.

6 In Gidgidoni in sodnik Lakonij in ti, ki so bili imenovani za voditelje, so bili torej tisti, ki so v deželi vzpostavili ta velik mir.

7 In zgodilo se je, da je bilo veliko mest zgrajenih na novo in veliko starih mest je bilo obnovljenih.

8 In zgrajenih je bilo veliko glavnih cest in narejenih veliko poti, ki so vodile od mesta do mesta in od dežele do dežele in iz kraja v kraj.

9 In tako je minilo osemindvajseto leto in ljudje so imeli nepretrgan mir.

10 Toda zgodilo se je v devetindvajsetem letu, da so med ljudstvom nastali nekakšni spori in nekateri so bili vzvišeni v "ponosu in so se bahali zaradi svojega silno velikega bogastva, da, prav do velikih preganjanj.

11 Kajti v deželi je bilo veliko trgovcev in tudi veliko pravnikov in veliko uradnikov.

12 In ljudje so se začeli razlikovati po slojih glede na svoje "bogastvo in priložnosti za učenje; da, nekateri so bili zaradi svoje revščine nevedni, drugi pa so zaradi svojega bogastva prejeli veliko učenosti.

13 Nekateri so bili vzvišeni v ponosu, drugi pa so bili silno ponižni; nekateri so zmerjanje povrnili z zmerjanjem, medtem ko so bili drugi zmerjanja in "preganjanja in vsakovrstnih stisk deležni

6 10a vss ponos.
12a 1 Tim 6:17–19;

He 4:12.
13a vss preganjanje —

preganjati.

in se niso obrnili in ^bžalili nazaj, ampak so bili ponižni in spokorjeni pred Bogom.

14 In tako je v vsej deželi nastala velika neenakost, tako da je v cerkvi nastajal razkol; da, tako da je bil v tridesetem letu v cerkvi razkol v vsej deželi, razen med nekaj Lamanci, ki so se spreobrnilo k pravi veri; in niso se ji odrekli, kajti bili so trdni in stanovitni in neomajni, voljni, da z vso "marljivostjo izpolnjujejo Gospodove zapovedi.

15 Vzrok te krivičnosti ljudi je bil torej tale — Satan je imel veliko moč, da je hujskal ljudi, da so delali vsakovrstne krivičnosti in da so se napihovali od ponosa, skušajoč jih, da bi si prizadevali za moč in oblast in bogastvo in puhlosti sveta.

16 In tako je Satan zavajal srca ljudi, da so delali vsakovrstne krivičnosti; zato so le nekaj let uživali v miru.

17 In tako, na začetku tridesetega leta — ljudstvo se je že v razdobju veliko časa predajalo, da so ga hudičeve "skušnjave zanašale, kamor jih je želel zaneesti, in da so zagrešili kakršno koli krivičnost je želel, da jo zagrešijo — in tako so bili na začetku tridesetega leta v stanju strašne hudobije.

18 Niso torej grešili "nevede,

kajti poznali so Božjo voljo glede sebe, kajti o tem so bili poučeni; zato so se zavestno ^buprli Bogu.

19 In to je torej bilo v dneh Lakonija, Lakonijevega sina, kajti Lakonij je zasedel očetov stol in tega leta zavladal ljudstvu.

20 In pojavili so se možje, "navdihnjeni iz nebes in poslani med ljudstvo po vsej deželi, ki so smelo pridigali in pričevali o grehih in krivičnostih ljudstva in jim pričevali glede odkupitve, ki jo bo Gospod plačal za svoje ljudstvo, oziroma drugače rečeno, glede Kristusovega vstajenja; in smelo so pričevali o njegovi ^bsmrti in trpljenju.

21 Veliko je bilo torej ljudi, ki so bili silno jezni zaradi teh, ki so o tem pričevali; in tisti, ki so bili jezni, so bili predvsem vrhovni sodniki, in ti, ki "so bili véliki duhovniki in pravniki; da, vsi ti, ki so bili pravniki, so bili jezni na te, ki so o tem pričevali.

22 Ni bilo torej niti pravnik niti sodnika niti vélikega duhovnika, ki bi imel pooblastilo, da kogar koli obsodi na smrt, če obsodbe ni podpisal deželni upravitelj.

23 Veliko je bilo torej teh, ki so pričevali o stvareh, ki zadevajo Kristusa, ki so pričevali smelo, ki so jih sodniki zajeli in skrivoma usmrtili, da vest o njihovi smrti deželnega upravitelja ne bi

13b Mt 5:39;
4 Ne 1:34;
NaZ 98:23–25.

14a vss marljivost.

17a vss skušnjava —
skušati.

18a Moz 3:11.
b vss upor — upornišтво.
20a vss navdih —
navdihniti;
prerok.
b vss križanje;

odkupna daritev —
plačati odkupnino.
21a NaZ 121:36–37;
vss odpad —
odpadništvo.

dosegla prej kakor šele po njihovi smrti.

24 Sedaj glejte, v nasprotju z deželnimi zakoni je bilo to, da se nekoga usmrti, če niso imeli pooblastila od deželnega upravitelja —

25 zato je v zarahemelsko deželo do deželnega upravitelja prispela pritožba zoper sodnike, ki so v neskladju z zakonom Gospodove preroke obsojali na smrt.

26 Sedaj se je zgodilo, da so jih prijeli in pripeljali pred sodnika, da se jim bo sodilo za zločin, ki so ga zagrešili, glede na "zakon, ki ga je dalo ljudstvo.

27 Sedaj se je zgodilo, da so ti sodniki imeli veliko prijateljev in sorodnikov; in preostali, da, in sicer večina vseh pravnikov in vélikih duhovnikov, so se zbrali in se pridružili sorodnikom sodnikov, katerim naj bi se sodilo glede na zakon.

28 In drug z drugim so sklenili "zavezo, da, in sicer zavezo, ki so jo dali ti od starodavnih, zavezo, ki jo je dal in izvajal ^bhudič, da bi se združili zoper vso pravičnost.

29 Zato so se združili zoper Gospodovo ljudstvo in sklenili zavezo, da jih bodo pokončali in da bodo te, ki so krivi za umor, rešili iz primeža pravice, ki naj bi se izvedla glede na zakon.

30 In kljubovali so zakonu in pravicam svoje dežele; in drug z drugim so se zavezali, da bodo pokončali upravitelja in v deželi postavili "kralja, da dežela ne bo

več svobodna, ampak bo podložna kraljem.

7. POGLAVJE

Vrhovni sodnik je umorjen, vlada pade in ljudstvo se razdeli na plemena. — Jakob, antikrist, postane kralj tajne zveze. — Nefi pridiga ksanje in vero v Kristusa. — Angeli mu vsak dan služijo in brata obudi od mrtvih. — Veliko se jih pokesa in krsti. Med letoma 30 in 33 po Kr.

SEDAJ glejte, pokazal vam bom, da v deželi niso postavili kralja; toda istega leta, da, tridesetega leta, so na sodnem stolu pokončali, da, umorili vrhovnega sodnika dežele.

2 In ljudje so bili med seboj razdeljeni; in eden od drugega so se ločili po plemenih, vsak glede na svojo družino in svoje sorodstvo in svoje prijatelje; in tako so zrušili deželno vlado.

3 In vsako pleme si je določilo poglavarja oziroma vodjo; in tako so postali plemena in vodje plemen.

4 Sedaj glejte, med njimi ni bilo človeka, ki ne bi imel velike družine in veliko sorodnikov in prijateljev; zato so njihova plemena postala silno velika.

5 Vse to je bilo torej storjeno in doslej med njimi še ni bilo vojn; in vsa ta krivičnost je prišla nad ljudstvo, ker so "podlegli Satanovi moči.

6 In vladni predpisi so bili

26a Moz 29:25; Al 1:14.
28a vss tajne zveze.

b He 6:26–30.
30a 1 Sam 8:5–7; Al 51:5.

7 5a Rim 6:13–16;
Al 10:25.

razveljavljani zaradi "tajne zveze prijateljev in sorodnikov teh, ki so morili preroke.

7 In ti so v deželi povzročili velik prepir, tako da je pravičnejši del ljudstva skoraj ves postal hudoben; da, med njimi je bilo le nekaj pravičnih ljudi.

8 In tako ni minilo šest let, odkar se je večji del ljudstva odvrnil od pravičnosti kakor pes k svojemu "izbljuvku ali svinja k valjanju v blatu.

9 Sedaj se je ta tajna zveza, ki je nad ljudstvo prinesla tako veliko krivičnost, zbrala in na čelo postavila moža, ki so ga imenovali Jakob;

10 in imenovali so ga za kralja; zato je postal kralj te hudobne tolpe; in bil je eden najpoglavitejših, ki so govorili zoper preroke, ki so pričevali o Jezusu.

11 In zgodilo se je, da številčno niso bili tako močni kot plemena ljudstev, ki so se združila, razen da so njihovi vodje uvedli svoje zakone, vsak glede na svoje pleme; vendar so si bili sovražniki; navkljub temu, da niso bili pravično ljudstvo, jih je vendarle združevalo sovraštvo do teh, ki so sklenili zavezo, da bodo zrušili vlado.

12 Ker je Jakob torej videl, da so bili sovražniki številnejši od njih, je torej, ker je bil kralj tolpe, svojemu ljudstvu ukazal, naj se spustijo v beg v najsevernejši del dežele in si tam zgradijo

"kraljestvo, dokler se jim ne pridružijo odpadniki (kajti laskal jim je, da bo veliko odpadnikov) in ne postanejo zadosti močni, da se bodo borili s plemeni ljudstev; in tako so naredili.

13 In tako nagel je bil njihov pohod, da ga ni bilo moč preprečiti, dokler niso bili zunaj dosega ljudstva. In tako se je končalo trideseto leto; in take so bile zadeve Nefijevega ljudstva.

14 In v enaintridesetem letu se je zgodilo, da so bili razdeljeni na plemena, vsak glede na svojo družino, sorodstvo in prijatelje; vendar so se sporazumeli, da ne bodo šli v vojno drug z drugim; niso pa se zedinili glede zakonov in načina vladanja, kajti uvedli so jih glede na mnenja teh, ki so bili njihovi poglavarji in vodje. Uvedli pa so zelo stroge zakone, da se eno pleme ne bi pregrešilo nad drugim, tako da so do neke mere v deželi imeli mir; vendar so se njihova srca odvrnila od Gospoda, njihovega Boga, in so kamenjali preroke in jih izvrgli iz svoje srede.

15 In zgodilo se je, da je "Nefi — ker so ga obiskovali angeli in tudi Gospodov glas, ker je torej videl angele in bil očividec in ker mu je bila dana moč, da je vedel glede Kristusovega delovanja in ker je bil tudi očividec njihovemu hitremu povratku iz pravičnosti v hudobijo in gnusobe;

16 potrj zavoljo njihove trdosrč-

nosti in slepomiselnosti, je zato tistega leta šel mednje in začel smelo pričevati o kesanju in odpuščanju grehov zaradi vere v Gospoda Jezusa Kristusa.

17 In poučeval jih je veliko stvari; in vseh teh ni moč zapisati in del teh ne bi zadostoval, zato niso zapisane v tej knjigi. In Nefi je poučeval z "močjo in z velikim polnomočjem.

18 In zgodilo se je, da so bili jezni nanj, in sicer ker je imel večjo moč od njih, kajti "ni bilo mogoče, da njegovim besedam ne bi verjeli, kajti tako velika je bila njegova vera v Gospoda Jezusa Kristusa, da so mu angeli vsak dan služili.

19 In v Jezusovem imenu je izganjal demone in "nečiste duhove; in celo svojega brata je obudil od mrtvih, potem ko ga je ljudstvo kamenjalo in usmrtilo.

20 In ljudje so to videli in temu pričevali in so bili nanj jezni zaradi njegove moči; in v Jezusovem imenu je pred očmi ljudi prav tako naredil "še veliko več čudežev.

21 In zgodilo se je, da je minilo enaintrideseto leto in le malo jih je bilo, ki so se spreobrnili h Gospodu; toda toliko, kolikor se jih je spreobrnilo, jih je resnično naznanjalo ljudstvu, da sta jih obšla moč in Božji Duh, ki je bil v Jezusu Kristusu, v katerega so verjeli.

22 In vsi, iz katerih so bili iz-

gnani demoni in so bili ozdravljeni boleznimi in bolehnosti, so ljudstvu resnično pokazali, da je nanje deloval Božji Duh in so bili ozdravljeni; in kazali so tudi znamenja in med ljudstvom naredili nekaj čudežev.

23 Tako je minilo tudi dvaintrideseto leto. In Nefi je klical ljudstvu na začetku triintridesetega leta; in pridigal jim je kesanje in odpuščanje grehov.

24 Želel bi torej, da si zapomnite tudi, da ni bilo nikogar, ki bi bil priveden h kesanju, ki se ne bi "krstil z vodo.

25 Nefi je torej posvetil može za to služenje, da bi se vsi taki, ki bi prišli k njim, krstili z vodo in to v dokaz in pričevanje pred Bogom in ljudmi, da so se pokesali in prejeli "odpuščanje grehov.

26 In na začetku tega leta jih je bilo veliko, ki so se krstili v kesanje; in tako je minil večji del leta.

8. POGLAVJE

Divji viharji, potresi, požari, vrtinčasti viharji in dvoiganja zemeljskega površja izpričujejo o Kristusovem križanju. — Veliko ljudi je pokončanih. — Tema prekrije deželo za tri dni. — Ti, ki ostanejo, objokujejo svojo usodo. Med letoma 33 in 34 po Kr.

IN sedaj se je zgodilo, glede na naš zapis, in vemo, da je naš zapis

17a vss moč.
18a 2 Ne 33:1;
Al 4:19.

19a vss Duh, zli duhovi.
20a 3 Ne 8:1.
24a vss krst — krstiti.

25a NaZ 20:37;
vss odpuščanje grehov.

zanesljiv, kajti glejte, mož, ki je zapis ohranjal, je bil pravičen — kajti resnično je v Jezusovem "imenu naredil številne ^bčudeže; in nikogar ni bilo, ki bi lahko naredil čudež v Jezusovem imenu, če se ne bi ves očistil svoje krivičnosti —

2 in sedaj se je zgodilo, če se ta mož ni zmotil pri merjenju našega časa, je minilo "trihintrideseto leto;

3 in ljudstvo je začelo z veliko vneto iskati znamenje, ki ga je dal prerok Samuel, Lamanec, da, čas, ko bo po obličju dežele "tema za razdobje treh dni.

4 In med ljudstvom so se porajali veliki dvomi in spori navkljub tolikim "znamenjem, ki so bila dana.

5 In zgodilo se je v štirihintridesetem letu, v prvem mesecu, četrtega dne v mesecu, da je nastala huda nevihta, takšna, kakršne v vsej deželi niso nikoli poznali.

6 In bil je tudi velik in strašen divji vihar; in bilo je strašno "grmenje, tako da je ^bstresalo vso zemljo, kot da bi bila tik pred tem, da se razdvoji.

7 In bili so silno ostri bliski, kakršnih v vsej deželi niso nikoli poznali.

8 In "mesto Zarahemla je zajel požar.

9 In mesto Moroni je potonilo v morske globine in prebivalci letega so utonili.

10 In na mesto Moroniha je naneslo zemljo, da je na kraju mesta nastala velika gora.

11 In v deželi na jugu je bilo veliko in strašno uničenje.

12 Toda glejte, še večje in strašnejše uničenje je bilo v deželi na severu; kajti glejte, vse obličje dežele se je spremenilo zaradi divjega viharja in vrtnčastih viharjev in gromov in bliskov in silno velikega tresenja vse zemlje;

13 in "glavne ceste so razpokale in ravne ceste so bile poškodovane in veliko ravnih krajev je postalo težko prehodnih.

14 In veliko velikih in znamenitih mest je "potonilo in veliko jih je pogorelo in veliko se jih je treslo, dokler se zgradbe le-teh niso zrušile na zemljo in so bili prebivalci le-teh pobiti in so kraji ostali zapuščeni.

15 In bilo je nekaj mest, ki so ostala, toda škoda v le-teh je bila silno velika in v njih jih je bilo veliko, ki so bili pobiti.

16 In bilo jih je nekaj, ki jih je odnesel vrtnčasti vihar; in kam so šli, ne ve nihče, ve se le, da jih je odneslo.

17 In tako je vse obličje zemlje postalo izmaličeno zaradi divjih viharjev in gromov in bliskov in tresenja zemlje.

18 In glejte, "skale so se razklale na dvoje; razpokale so po vsem

8 1a Apd 3:6;
JakK 4:6.
b 3 Ne 7:19–20;
Mrm 9:18–19.
2a 3 Ne 2:8.
3a 1 Ne 19:10;

He 14:20, 27;
3 Ne 10:9.
4a vss križanje.
6a 1 Ne 19:11;
He 14:21.
b Mt 27:45, 50–51.

8a 4 Ne 1:7–8.
13a He 14:24;
3 Ne 6:8.
14a 1 Ne 12:4.
18a He 14:21–22.

obličju zemlje, tako da jih je bilo moč najti v zlomljenih delcih in v špranjah in v razpokah na vsem obličju dežele.

19 In zgodilo se je, ko so se gromi in bliski in nevihta in divji vihar in tresenje zemlje polegli — kajti glejte, trajali so za razmik kakih "treh ur; in nekateri so rekli, da je bil čas daljši; vendar so bile vse te velike in strašne stvari storjene v razmiku kakih treh ur — in nato glejte, je bila na obličju dežele tema.

20 In zgodilo se je, da je bila nad vsem obličjem dežele gosta tema, tako da so prebivalci le-te, ki niso padli, lahko "čutili temno ^bmeglico;

21 in zaradi teme ni bilo svetlobe, niti sveč, niti bakel; niti niso mogli s svojimi izvrstnimi in silno suhimi drvni prižgati ognja, tako da ni bilo sploh nikakršne svetlobe;

22 in videti ni bilo nikakršne svetlobe, niti ognja, niti svetlikanja, niti sonca, niti lune, niti zvezd, kajti tako goste so bile temne megle, ki so bile po obličju dežele.

23 In zgodilo se je, da je trajalo za razdobje "treh dni, da ni bilo videti svetlobe; in med vsem ljudstvom je bilo nenehno veliko žalovanje in ječanje in jok; da, veliko je bilo ječanje ljudstva zaradi teme in velikega uničenja, ki je prišlo nadnje.

24 In na enem kraju je bilo slišati vzklike, rekoč: O, da bi se pokesali pred tem velikim in strašnim dnem in potem bi bilo našim bratom prizanešeno in ne bi zgoreli v tem velikem mestu "Zarahemla!

25 In na drugem kraju je bilo slišati vzklike in žalovanje, rekoč: O, da bi se pokesali pred tem velikim in strašnim dnem in ne bi ubijali in kamenjali prerokov in jih preganjali; potem bi bilo našim materam in našim zalim hčeram in našim otrokom prizanešeno in ne bi bili zakopani v tem velikem mestu Moroniha! In tako so bila ječanja ljudstva velika in strašna.

9. POGLAVJE

V temi Kristusov glas razglasi pokončanje številnih ljudi in mest zavoljo njihove hudobije. — Razglasi tudi svojo božanskost, oznani, da je Mojzesova postava izpolnjena, in povabi ljudi, naj pridejo k njemu in bodo odrešeni. Okrog leta 34 po Kr.

In zgodilo se je, da se je med vsemi prebivalci zemlje po vsem obličju te dežele zaslišal "glas, kličoč:

2 Gorje, gorje, gorje temu ljudstvu; "gorje prebivalcem vse zemlje, če se ne bodo pokesali; kajti hudič se ^bsmeji in njegovi angeli se radostijo zaradi pobitih med zalimi sinovi in hčerami mojega ljudstva; in zaradi svoje krivičnosti in gnusob so padli!

19a Lk 23:44.

20a 2 Mz 10:21–22.

b 1 Ne 12:5; 19:11.

23a 1 Ne 19:10.

24a He 13:12.

9 1a 1 Ne 19:11;

3 Ne 11:10.

2a Mt 11:20–21.

b Mz 7:26.

3 Glejte, to veliko mesto Zarahemla in prebivalce le-tega sem požgal z ognjem.

4 In glejte, napravil sem, da je to veliko mesto Moroni potonilo v morskih globinah in da so prebivalci le-tega utonili.

5 In glejte, to veliko mesto Moroniha in prebivalce le-tega sem prekril z zemljo, da sem skrnil njihove krivičnosti in njihove gnusobe izpred svojega obraza, da kri prerokov in svetih ne bo več prihajala k meni zoper njih.

6 In glejte, napravil sem, da je mesto Gilgal potonilo in da so prebivalce le-tega pokopale zemeljske globine;

7 da, in mesto Oniha in prebivalce le-tega in mesto Mokum in prebivalce le-tega in mesto Jeruzalem in prebivalce le-tega; in napravil sem, da so namesto le-teh prišle ^avode, da so skrile njihovo hudobijo in gnusobe izpred mojega obraza, da kri prerokov in svetih ne bo več prihajala k meni zoper njih.

8 In glejte, mesto Gadiandi in mesto Gadiomna in mesto Jakob in mesto Gimgimno, vsa ta sem dal potopiti in na krajih le-teh napravil ^hhribe in doline; in prebivalce le-teh sem pokopal v zemeljskih globinah, da sem skrnil njihovo hudobijo in gnusobe izpred svojega obraza, da kri prerokov in svetih ne bi več prihajala k meni zoper njih.

9 In glejte, to veliko mesto Jakobugat, ki ga je poselilo ljudstvo kralja Jakoba, sem dal požgati z ognjem zaradi njihovih grehov in njihove hudobije, ki je presejala vso hudobijo vse zemlje zaradi njihovih ^askrivnih umorov in zvez; kajti ti so bili tisti, ki so porušili mir mojemu ljudstvu in deželni vladi; zato sem jih dal požgati, da jih ^bodstranim izpred svojega obraza, da kri prerokov in svetih ne bi več prihajala k meni zoper njih.

10 In glejte, mesto Laman in mesto Jós in mesto Gad in mesto Kiškumen in prebivalce le-teh sem dal požgati z ognjem zaradi njihove hudobije, ker so izganjali preroke in kamenjali te, ki sem jih poslal, da jim razglašajo glede njihove hudobije in njihovih gnusob.

11 In ker so vse izgnali, tako da med njimi ni bilo nobenega pravičnega, sem poslal ^aogenj in jih pokončal, da bi njihovo hudobijo in gnusobe skrnil izpred svojega obraza, da kri prerokov in svetih, ki sem jih poslal mednje, ne bo ^biz zemlje vpila k meni zoper njih.

12 In napravil sem, da je nad to deželo in nad to ljudstvo zaradi njihove hudobije in njihovih gnusob prišlo ^aveliko velikih uničenj.

13 O vsi vi, ki vam je ^aprizanešeno, ker ste bili pravičnejši od

7a Ezk 26:19.
8a 1 Ne 19:11.
9a He 6:17–18, 21.

b Moz 12:8.
11a 2 Kr 1:9–16;
He 13:13.

b 1 Mz 4:10.
12a 3 Ne 8:8–10, 14.
13a 3 Ne 10:12.

njih, se mar torej ne boste vrnili k meni in se pokesali svojih grehov in se spreobrnili, da vas lahko ^bozdravim?

14 Da, resnično vam pravim, če boste ^aprišli k meni, boste imeli ^bvečno življenje. Glejte, podal sem vam ^croko milosti in kdor bo prišel, ga bom sprejel; in blagor tistim, ki pridejo k meni.

15 Glejte, jaz sem Jezus Kristus, Božji Sin. ^aUstvaril sem nebo in zemljo in vse, kar je v njej. Z Očetom sem bil od začetka. ^bJaz sem v Očetu in Oče v meni; in v meni je Oče povečal svoje ime.

16 Prišel sem k svojim in moji me niso ^asprejeli. In sveti spisi glede mojega prihoda so se izpolnili.

17 In tolikim, kolikor me jih je sprejelo, sem ^adal, da postanejo Božji sinovi; in celo tako bom tolikim, kolikor jih bo verjelo v moje ime, kajti glejte, po meni pride ^bodkupitev in v meni je Mojze-
sova ^cpostava izpolnjena.

18 Jaz sem ^aluč in življenje sveta. Jaz sem ^bAlfa in Omega, začetek in konec.

19 In ne boste mi ^aveč darovali prelivanja krvi; da, vaše žrtve in žgalne daritve bodo odpravljene,

kajti nobenih vaših žrtev in žgalnih daritev ne bom sprejel.

20 In za ^ažrtev mi boste darovali strto srce in skesanega duha. In kdor pride k meni strtega srca in skesanega duha, ga bom ^bkrstil z ognjem in s Svetim Duhom, prav kakor so se Lamanci zaradi svoje vere vame v času svojega spreobrnjenja krstili z ognjem in s Svetim Duhom in tega niso vedeli.

21 Glejte, prišel sem na svet, da svetu prinesem odkupitev, da svet odrešim od greha.

22 Kdor se torej ^apokesa in pride k meni kot majhen ^botrok, ga bom sprejel, kajti takih je Božje kraljestvo. Glejte, za take sem ^cdal svoje življenje in ga ponovno prejel; pokesajte se torej in pridite k meni, vi konci zemlje, in bodite odrešeni.

10. POGLAVJE

V deželi je veliko ur tišina. — Kristusov glas obljubi, da bo zbral svoje ljudstvo, kakor zbira koklja svoja piščeta. — Pravičnejši del ljudstva je bil obvarovan. Med letoma 34 in 35 po Kr.

IN sedaj glejte, zgodilo se je, da

13^b Jer 3:22;

3 Ne 18:32.

14^a 2 Ne 26:24–28;

Al 5:33–36.

^b Jn 3:16.

^c Al 19:36.

15^a Jn 1:1–3;

Kol 1:16;

He 14:12;

Etr 4:7;

NaZ 14:9.

^b Jn 17:20–22;

3 Ne 11:27; 19:23, 29.

16^a Jn 1:11;

NaZ 6:21.

17^a Jn 1:12;

vss Božji sinovi

in hčere;

človek — ljudje,

človek, z zmožnostmi,

da postane kakor

nebeški Oče.

^b vss odkupitev — odkupiti — odkupljen.

^c 3 Ne 12:19, 46–47;

15:2–9.

18^a vss Kristusova luč.

^b Raz 1:8;

vss Alfa in Omega.

19^a Al 34:13.

20^a 3 Ne 12:19;

NaZ 20:37.

^b 2 Ne 31:13–14.

22^a vss kesanje —

kesati se.

^b Mr 10:15;

Moz 3:19;

3 Ne 11:37–38.

^c Jn 10:15–18.

so vsi ljudje v deželi slišali te besede in temu pričevali. In po teh besedah je bila v deželi tišina veliko ur;

2 kajti tako velika je bila osuplost ljudstva, da so prenehali tožiti in ječati zavoljo izgube svojega sorodstva, ki je bilo pobito; zato je bila v vsej deželi tišina veliko ur.

3 In zgodilo se je, da je glas ponovno prišel k ljudem in vsi ljudje so slišali in temu pričevali, rekoč:

4 O ljudstvo teh ^avelikih mest, ki so padla, ki ste Jakobovi potomci, da, ki ste iz Izraelove hiše, kako često sem vas zbral, kakor zbira koklja svoja piščeta pod peruti, in sem vas ^bhranil.

5 In spet, ^akako često sem vas zbral, kakor zbira koklja svoja piščeta pod peruti, da, o ljudstvo iz Izraelove hiše, ki ste padli; da, o ljudstvo iz Izraelove hiše, vi, ki prebivate v Jeruzalemu, kakor vi, ki ste padli; da, kako često sem vas zbral, kakor zbira koklja svoja piščeta, in vi niste hoteli.

6 O Izraelova hiša, ki sem ji ^aprizanesel, kako često vas bom zbral, kakor zbira koklja svoja piščeta pod peruti, če se boste pokesali in se v ^bsrcu trdno odločeni ^cvrnili k meni.

7 Če pa ne, o Izraelova hiša, bodo kraji vaših prebivališč postali zapuščeni do časa, ko se bo izpolnila ^azaveza z vašimi očeti.

8 In sedaj se je zgodilo, da so ljudje, ko so te besede slišali, glejte, začeli ponovno jokati in ječati zaradi izgube svojega sorodstva in prijateljev.

9 In zgodilo se je, da so tako minili trije dnevi. In bilo je zjutraj in ^atema se je razblinila z obličja dežele in zemlja se je prenehala majati in skale so se prenehale klati in strašno ječanje je prenehalo in ves hrupen trušč je minil.

10 In zemlja se je ponovno spojila, da je stala; in žalovanje in jok in stok ljudi, ki so jih pustili pri življenju, je prenehalo; in njihovo žalovanje se je spremenilo v radost in njihovo obžalovanje v slavljenje in zahvaljevanje Gospodu Jezusu Kristusu, njihovemu Odkupitelju.

11 In doslej so se ^aizpolnili sveti spisi, ki so jih govorili preroki.

12 In ^apravičnejši del ljudstva je bil ta, ki je bil odrešen, in ti so sprejeli preroke in jih niso kamenjali; in njim, ki niso prelivali krvi svetih, je bilo prizanešeno —

13 in prizanešeno jim je bilo in niso potonili in bili pokopani v zemlji; in niso utonili v morskih globinah; in niso zgoreli v ognju, niti ni nič padlo nanje in jih zmlelo do smrti; in ni jih odnesel vihar; niti jih nista premagali dimna in temna meglica.

14 In sedaj, kdor bere, naj razume; ta, ki ima svete spise, naj jih

10 4a 3 Ne 8:14.

b 1 Ne 17:3.

5a Mt 23:37;

NaZ 43:24–25.

6a 3 Ne 9:13.

b Ezk 36:26.

c 1 Sam 7:3;

He 13:11;

3 Ne 24:7.

7a vss zaveza.

9a 3 Ne 8:19.

11a Apd 3:18–20.

12a 2 Ne 26:8;

3 Ne 9:13.

“raziskuje in vidi, če vse te smrti in uničenja z ognjem in z dimom in z divjimi viharji in z vrtinčasti viharji in z ^bodprtjem zemlje, da jih sprejme, in če vse to ni zato, da bi se izpolnile prerokbe številnih od svetih prerokov.

15 Glejte, povem vam, da, veliko jih je pričevalo o tem ob Kristusovem prihodu in so bili “pobiti, ker so pričevali o tem.

16 Da, prerok “Zenos je pričeval o tem in tudi Zenok je govoril glede teh stvari, ker sta pričevala zlasti glede nas, ki smo ostanek njenega potomstva.

17 Glejte, tudi naš oče Jakob je pričeval glede “ostanka Jožefovega potomstva. In glejte, mar nismo mi ostanek Jožefovega potomstva? In to, kar pričuje o nas, mar ni zapisano na medeninaste plošče, ki jih je naš oče Lehi prinesel iz Jeruzalema?

18 In zgodilo se je, da je bila konec štiriintridesetega leta, glejte, pokazal vam bom, da je bila Nefijevemu ljudstvu, ki mu je bilo prizanešeno, in tudi tistim, ki so se imenovali Lamanci, ki jim je bilo prizanešeno, izkazana velika naklonjenost in na njihove glave so se izlili veliki blagoslovi, tako da se jim je kmalu po svojem “vnebohodu Kristus resnično prikazal —

19 jim “pokazal telo in jih poučeval; in poročilo o njegovem

delovanju bo dano po temle. Zato zaenkrat preneham govoriti.

Jezus Kristus se je prikazal Nefijevemu ljudstvu, ko se je množica zbrala v deželi Izobilje, in jih poučeval; in takole se jim je prikazal.

Obsega 11. do 26. poglavje.

11. POGLAVJE

Oče pričuje o svojem ljubljem Sinu. — Kristus se prikaže in razglasi svojo odkupno daritev. — Ljudje otipljejo znamenja ran na njegovih rokah in nogah in strani. — Vzкликajo hozána. — Pojasni način in izvedbo krsta. — Duh prepira je od hudiča. — Kristusov nauk je, da bi ljudje morali verjeti in se krstiti in prejeti Svetega Duha. Okrog leta 34 po Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da se je velika množica iz Nefijevoga ljudstva zbrala okrog templja, ki je bil v deželi Izobilje; in strmeli so in se čudili med seboj in drug drugemu kazali “veliko in čudovito spremembo, ki se je zgodila.

2 In pogovarjali so se tudi o tem Jezusu Kristusu, o katerem je bilo dano “znamenje glede njegove smrti.

3 In zgodilo se je, da so, ko so se tako pogovarjali med seboj,

14a vss sveti spisi,
dragocenost
svetih spisov.
b 1 Ne 19:11;
2 Ne 26:5.

15a vss mučenik —
mučeništvo.
16a He 8:19–20.
17a 2 Ne 3:4–5;
Al 46:24;

3 Ne 5:23–24.
18a Apd 1:9–11.
19a 3 Ne 11:12–15.
11 1a 3 Ne 8:11–14.
2a He 14:20–27.

zaslišali "glas, kakor če bi prišel iz nebes; in ozrli so se z očmi naokrog, kajti niso razumeli glasu, ki so ga slišali; in to ni bil oster glas, niti to ni bil glasen glas; vendar in navkljub temu, da je bil to ^btihi glas, je tem, ki so ga slišali, prodril do središča, tako da ni bilo dela njihovega telesa, ki ne bi drgetal; da, prodril jim je v samo dušo in povzročil, da so jim srca vzplamtela.

4 In zgodilo se je, da so ponovno zaslišali glas in ga niso razumeli.

5 In ponovno so v tretje zaslišali glas in napeli so ušesa, da bi ga slišali; in oči so imeli v smeri zvoka le-tega; in stanovitno so gledali proti nebu, od koder je glas prihajal.

6 In glejte, v tretje so razumeli glas, ki so ga slišali; in rekel jim je:

7 Glejte, moj "ljubljeni Sin, ^bs katerim sem zelo zadovoljen, v katerem sem povelečal svoje ime — poslušajte ga.

8 In zgodilo se je, da so se, ko so razumeli, ponovno ozrli z očmi proti nebu; in glejte, "videli so Človeka, ki se je spuščal iz nebes; in oblečen je bil v belo oblačilo; in prišel je dol in stopil mednje; in oči vse množice so se obrnile k njemu in niti si niso drznili odpreti ust in niso vedeli, kaj to

pomeni, kajti mislili so, da je bil ta, ki se jim je prikazal, angel.

9 In zgodilo se je, da je iztegnil roko in spregovoril ljudstvu, rekoč:

10 Glejte, jaz sem Jezus Kristus, o katerem so preroki pričevali, da bo prišel na svet.

11 In glejte, jaz sem "luč in življenje sveta; in pil sem iz grenke ^bčaše, ki mi jo je dal Oče, in sem slavil Očeta, "prevzemajoč grehe sveta, s čimer sem se Očetovi "volji podvrget v vsem od začetka.

12 In zgodilo se je, da je, ko je Jezus te besede izgovoril, vsa množica popadala na zemljo; kajti spomnili so se, da se je med njimi "prerokovalo, da se jim bo Kristus prikazal po svojem vnebohodu.

13 In zgodilo se je, da jim je Gospod spregovoril, rekoč:

14 Vstanite in pristopite k meni, da boste "položili svojo roko v mojo stran in da boste ^botipali tudi sledove žebeljev na mojih rokah in na mojih nogah, da boste vedeli, da sem Izraelov "Bog in Bog vse "zemlje, in so me ubili zaradi želje grehov sveta.

15 In zgodilo se je, da je množica pristopila in položila svoje roke v njegovo stran in otipala sledove žebeljev na njegovih rokah in na njegovih nogah; in to so storili, pristopajoč drug za drugim,

3a 5 Mz 4:33–36;

He 5:29–33.

3b 1 Kr 19:11–13;

NaZ 85:6.

7a Mt 3:17; 17:5;

JS – ŽZ 1:17.

b 3 Ne 9:15.

8a 1 Ne 12:6;

2 Ne 26:1.

11a vss Kristusova luč.

b Mt 26:39, 42.

c Jn 1:29;

NaZ 19:18–19.

d Mr 14:36;

Jn 6:38;

NaZ 19:2.

12a Al 16:20.

14a Jn 20:27.

b Lk 24:36–39;

NaZ 129:2.

c Iz 45:3;

3 Ne 15:5.

d 1 Ne 11:6.

dokler niso vsi pristopili in videli na lastne oči in otipali z lastnimi rokami in zagotovo vedeli in pričevali, da "je bil ta, o katerem so preroki zapisali, da bo prišel.

16 In ko so vsi pristopili in bili sami priča, so enoglasno vzkliknili, rekoč:

17 Hozána! Blagoslovljeno bodi ime Najvišjega Boga! In popadali so k Jezusovim nogam in ga "častili.

18 In zgodilo se je, da je spregovoril "Nefiju (kajti Nefi je bil med množico) in mu zapovedal, naj pristopi.

19 In Nefi je vstal in pristopil in se priklonil pred Gospodom in mu poljubil noge.

20 In Gospod mu je zapovedal, naj vstane. In vstal je in stopil predenj.

21 In Gospod mu je rekel: Dajem ti "moč, da boš to ljudstvo ^bkrstil, ko se bom ponovno dvignil v nebesa.

22 In Gospod je ponovno poklical "druge in jim povedal enako; in podelil jim je moč za krščevanje. In rekel jim je: Takole boste krščevali; in med vami naj ne bo ^bnikakršnih sporov.

23 Resnično vam pravim, da

boste vsakogar, ki se zaradi vaših "besed pokesa svojih grehov in se ^bželi krstiti v mojem imenu, krstili takole — glejte, šli boste in "stopili v vodo in ga krstili v mojem imenu.

24 In sedaj glejte, to so besede, ki jih boste izrekli, ko jih boste poklicali po imenu, rekoč:

25 S "polnomočjem, ki mi ga je dal Jezus Kristus, te krstim v imenu ^bOčeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

26 In potem jih boste "potopili v vodo in spet prišli iz vode.

27 In tako boste krščevali v mojem imenu; kajti glejte, resnično vam pravim, da so Oče in Sin in Sveti Duh "eno; in jaz sem v Očetu in Oče v meni in Oče in jaz sva eno.

28 In kakor sem vam zapovedal, tako boste krščevali. In med vami naj ne bo "sporov, kakor so bili doslej; niti naj med vami ne bo sporov glede točk mojega nauka, kakor so bili doslej.

29 Kajti resnično, resnično vam povem, ta, ki ima "duha ^bprepira, ni od mene, temveč je od hudiča, ki je oče prepira in podžiga srca ljudi, da se med seboj prepirajo v jezi.

30 Glejte, to ni moj nauk, da bi srca ljudi podžigal k medsebojni

15a vss Jezus Kristus, Kristus se prikazuje po vstajenju.

17a vss čast — častiti — izkazati čast.

18a 3 Ne 1:2, 10.

21a vss moč.

b vss krst — krstiti.

22a 1 Ne 12:7;

3 Ne 12:1.

b 3 Ne 18:34.

23a 3 Ne 12:2.

b vss krst — krstiti, pogoji za krst.

c 3 Ne 19:10–13.

25a Moz 18:13;

NaZ 20:73;

vss krst — krstiti, ustrezno polnomočje.

b vss Bog —

Božja trojica.

26a vss krst — krstiti, krst s potopitvijo.

27a Jn 17:20–22;

3 Ne 28:10;

Mrm 7:7;

NaZ 20:28.

28a 1 Kor 1:10;

Ef 4:11–14;

NaZ 38:27.

29a 2 Tim 2:23–24;

Moz 23:15;

vss prepir.

b pjs Ef 4:26 (Dodatek);

Moz 2:32–33.

jezi; temveč je moj nauk, da bi morale biti takšne stvari odpravljene.

31 Glejte, resnično, resnično, povem vam, razglasil vam bom svoj "nauk.

32 In to je moj "nauk in to je nauk, ki mi ga je dal Oče; in ^bpričujem o Očetu in Oče pričuje o meni in ^cSveti Duh pričuje o Očetu in o meni; in pričujem, da Oče vsem ljudem vsepovsod zapoveduje, naj se pokesajo in verjamejo vame.

33 In kdor verjame vame in se "krsti, ta bo ^bodrešen; in to so tisti, ki bodo ^cpodedovali Božje kraljestvo.

34 Kdor pa vame ne verjame in se ne krsti, bo preklet.

35 Resnično, resnično, povem vam, da je to moj nauk in, o tem pričujem, Očetov; in kdor "verjame vame, verjame tudi v Očeta; in temu bo Oče pričeval o meni, kajti obiskal ga bo ^{bz} ognjem in s ^cSvetim Duhom.

36 In tako bo Oče pričeval o meni in Sveti Duh mu bo pričeval o Očetu in o meni; kajti Oče in jaz in Sveti Duh smo eno.

37 In spet vam pravim, morate se pokesati in "postati kakor majhen otrok in se krstiti v mojem imenu ali pa tega nikakor ne morete prejeti.

38 In spet vam pravim, morate

se pokesati in se krstiti v mojem imenu in postati kakor majhen otrok ali pa Božjega kraljestva nikakor ne morete podedovati.

39 Resnično, resnično, povem vam, da je to moj nauk, in kdor "zida na tem, zida na moji skali in ^bvrata pekla ga ne bodo premagala.

40 In kdor bo razglašal več ali manj kot to in to navajal za moj nauk, ta prihaja od zlega in ni sezidan na moji skali; temveč zida na "peščenem temelju, in vrata pekla so odprta, da sprejmejo takšne, ko pridejo povodnji in jih udarjajo vetrovi.

41 Pojdite torej k temu ljudstvu in besede, ki sem jih govoril, razglašajte na konce zemlje.

12. POGlavJE

Jezus pokliče in pooblasti dvanajst učencev. — Nefijcem govori podobno kot v govoru na gori. — Pove blagre. — Njegovi nauki nadgradijo in imajo prednost pred Mojzesovo postavo. — Ljudem je zapovedano, naj bodo popolni, prav kakor sta popolna on in njegov Oče. — Primerjajte s petim poglavjem Evangelija po Mateju. Okrog leta 34 po Kr.

IN zgodilo se je, da je Jezus, ko je te besede izgovoril, Nefiju in tistim, ki so bili poklicani (sedaj, število teh, ki so bili poklicani in

31 a 2 Ne 31:2–21.

32 a vss Kristusov nauk.

b 1 Jn 5:7.

c 3 Ne 28:11; Etr 5:4.

33 a Mr 16:16;

vss krst — krstiti,
bistveno.

b vss odrešitev.

c vss celestialna slava.

35 a Etr 4:12.

b 3 Ne 9:20; 12:2.

c vss Sveti Duh.

37 a Mr 10:15;

Lk 18:17;

Moz 3:19;

3 Ne 9:22.

39 a Mt 7:24–29;

He 5:12;

vss skala.

b 3 Ne 18:12–13.

40 a 3 Ne 14:24–27.

so prejeli moč in polnomočje, da krščujejo, je bilo ^advanaest), in glejte, iztegnil svojo roko k množici in jim zaklical, rekoč: ^bBlagor vam, če boste prisluhnili besedam teh dvanaesterih, ki sem jih ^cizvolil iz vaše srede, da vam bodo služili in bodo vaši služabniki; in podeljujem jim moč, da vas bodo lahko krstili z vodo; in ko se boste krstili z vodo, glejte, vas bom krstil z ognjem in s Svetim Duhom; blagor vam torej, če boste verjeli vame in se krstili, potem ko ste me videli in veste, da sem.

2 In spet, še bolj blagoslovljeni so tisti, ki bodo vašim besedam ^averjeli zato, ker jim boste pričevali, da ste me videli, in da veste, da sem. Da, blagor tistim, ki bodo vašim besedam verjeli in se ^bspustili do globin ponižnosti in se krstili, kajti obiskala jih bosta ^cogelj in Sveti Duh in prejeli bodo odpuščenje grehov.

3 Da, blagor ^aubogim v duhu, ki ^bpridejo k meni, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

4 In spet, blagor vsem tistim, ki žalujejo, kajti potolaženi bodo.

5 In blagor ^akrotkim, kajti podedovali bodo ^bzemljo.

6 In blagor vsem tistim, ki so

^alačni in ^bžejni ^cpravičnosti, kajti navdal jih bo Sveti Duh.

7 In blagor ^amilostnim, kajti prejeli bodo milost.

8 In blagor vsem ^ačistim v srcu, kajti ^bvideli bodo Boga.

9 In blagor vsem ^amiroljubnim, kajti imenovali se bodo Božji ^botroci.

10 In blagor vsem tistim, ki jih ^apreganjajo zavoljo mojega imena, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

11 In blagor vam, ko vas bodo ljudje žalili in preganjali in zaradi mene zoper vas lažno govorili vsakovrstno zlo;

12 kajti zelo se boste radostili in se silno veselili, kajti veliko bo vaše ^aplačilo v nebesih; kajti tako so preganjali preroke, ki so bili pred vami.

13 Resnično, resnično, povem vam, dajem vam, da ste ^asol zemlje; če pa bo sol izgubila okus, s čim se bo zemlja osolilo? Sol ne bo odtlej dobra za nič drugega, kakor da se jo vrže proč in jo ljudje pohodijo.

14 Resnično, resnično, povem vam, dajem vam, da ste luč temu ljudstvu. Mesto, ki stoji na hribu, se ne more skriti.

12 1a 3 Ne 13:25.

b vss blagoslov — blagosloviti.

1c vss poklic — poklicati — poklican od Boga.

2a NaZ 46:13–14; vss verovanje — verjeti.

b Etr 4:13–15.

c 3 Ne 11:35; 19:13.

3a NaZ 56:17–18;

vss ponižnost — ponižen.

b Mt 11:28–30.

5a Rim 12:16;

Moz 3:19;

vss krotkost — krotak.

b vss zemlja.

6a 2 Ne 9:51; En 1:4.

b Jer 29:13.

c Prg 21:21.

7a vss milost — milosten.

8a vss čistost — čist.

b NaZ 93:1.

9a vss miroljubni.

b vss Božji sinovi

in hčere.

10a NaZ 122:5–9;

vss preganjanje — preganjati.

12a Etr 12:4.

13a NaZ 101:39–40;

vss sol.

15 Glejte, mar ljudje prižgejo "svetilko in jo položijo pod mer-
nik? Ne, temveč na podstavek in
sveti vsem, ki so v hiši.

16 Zato naj vaša "luč tako sveti
pred temi ljudmi, da bodo lahko
videli vaša dobra dela in slavili
vašega Očeta, ki je v nebesih.

17 Ne mislite, da sem prišel raz-
vezat postavo ali preroke. Nisem
je prišel razvezat, ampak izpolnit.

18 Kajti resnično vam pravim,
niti ena pičica in pika "postave ne
bosta prešli, ampak bo v meni vsa
izpolnjena.

19 In glejte, dal sem vam pos-
tavo in zapovedi mojega Očeta,
da boste verjeli vame in da se
boste pokesali svojih grehov in
prišli k meni "strtega srca in ske-
sanega duha. Glejte, zapovedi
imate pred seboj in ^bpostava je
izpolnjena.

20 Pridite torej k meni in bo-
dite odrešeni; kajti resnično vam
pravim, če ne boste izpolnjevali
mojih zapovedi, ki sem vam jih
tokrat zapovedal, ne boste v no-
benem primeru vstopili v ne-
beško kraljestvo.

21 Slišali ste, da so ti iz sta-
rodavnih časov rekli in je pred
vami tudi zapisano, da ne "ubi-
jaj, in kdor bo ubijal, bo v nevar-
nosti Božje sodbe;

22 toda povem vam, da bo, kdor

se jezi na svojega brata, v nevar-
nosti Božje sodbe. In kdor bo
svojemu bratu rekel raká, bo v ne-
varnosti pred svetom; in kdor bo
rekel, ti nespametni, bo v nevar-
nosti peklenškega ognja.

23 Če boste torej prišli k meni
oziroma si boste želeli priti k
meni in se spomnili, da ima vaš
brat kar koli proti vam —

24 pojdi k svojemu bratu in se
najprej "spravi s svojim bratom,
potem pa v srcu trdno odločen
pridi k meni in sprejel te bom.

25 Hitro se spravi s svojim na-
sprotnikom, dokler si še z njim
na poti, da te kdaj ne dobi in boš
vržen v ječo.

26 Resnično, resnično, povem
ti: Nikakor ne boš prišel od tam,
dokler ne boš odplačal zadnjega
senina. In mar lahko, medtem ko
si v ječi, odplačaš en sam "senin?
Resnično, resnično, povem ti: Ne.

27 Glejte, ti iz starodavnih ča-
sov so zapisali, da ne "prešuštvuj;

28 toda povem vam, da je, kdor
pogleda žensko, da jo "poželi, v
srcu že prešuštoval.

29 Glejte, zapovedujem vam, da
ničemur od tega ne dopustite, da
vam pride v "srce;

30 kajti bolje je, da se temu odre-
čete, s čimer boste vzeli svoj "križ,
kakor da bi bili vrženi v pekel.

31 Zapisano je bilo, da naj ji,

15a Lk 8:16.
16a 3 Ne 18:24.
18a vss Mojzesova
postava.
19a 3 Ne 9:20;
vss strto srce.
b 3 Ne 9:17.

21a 2 Mz 20:13;
Moz 13:21;
NaZ 42:18.
24a vss odpustiti.
26a Al 11:3.
27a 2 Ne 9:36;
NaZ 59:6.

28a NaZ 42:23;
vss poželenje —
poželeti.
29a Apd 8:22.
30a Mt 10:38; 16:24;
Lk 9:23.

kdor bo odslovil svojo ženo, dá "ločitveni list.

32 Resnično, resnično, povem vam, da bo, kdor bo "odslovil svojo ženo, izvzemši zavoljo ^bnečistovanja, povzročil, da bo "prešuštovala; in kdor se bo poročil s to, ki je ločena, bo prešuštoval.

33 In spet je zapisano: Ne zapri-segajte po krivem, ampak izpolnite Gospodu svoje "prisega;

34 toda resnično, resnično, povem vam: Sploh ne "zaprisegajte; niti pri nebesih, kajti Božji prestol so;

35 niti pri zemlji, kajti ta je njegov podnožnik;

36 niti ne zapri-segaj pri glavi, ker ne moreš enega lasu narediti črnega ali belega;

37 ampak naj bo tvoj govor da, da, ne, ne; kajti kar je več kot to, je húdo.

38 In glejte, zapisano je bilo: "Oko za oko in zob za zob;

39 toda povem vam, da se ne "upirajte zlu, ampak vsakomur, ki te udari po desnem licu, ^bobrni tudi drugo;

40 in če te bo kdo po zakonu tožil in ti vzal plašč, naj ima tudi tvojo suknjo;

41 in kdor te bo silil, da pojdi mi-ljo, pojdi z njim dve.

42 "Daj temu, ki te prosi, in ne

zavrni tistega, ki bi si želel izpo-soditi od tebe.

43 In glejte, zapisano je tudi, da ljubi svojega bližnjega in sovraži svojega sovražnika;

44 toda glejte pravim vam, lju-bite svoje "sovražnike, blagoslav-ljajte te, ki vas preklinjajo, delajte dobro tem, ki vas sovražijo, in ^bmolite za te, ki vas kruto izrab-ljajo in vas preganjajo;

45 da boste lahko otroci vašega Očeta, ki je v nebesih; kajti na-pravi, da sonce vzhaja nad hu-dobnimi in nad dobrimi.

46 Zato je to, kar je bilo v staro-davnih časih, kar je bilo pod pos-tavo, v meni vse izpolnjeno.

47 "Staro je minilo in vse je nas-talo novo.

48 Zato bi želel, da bi bili "po-polni prav kakor jaz ali kakor je popoln vaš Oče, ki je v nebesih.

13. POGlavJE

Jezus Nefijce uči Gospodovo moli-tev. — Morajo si nabirati zaklade v nebesih. — Dvanajstim učencem je zapovedano, naj med svojim de-lovanjem ne mislijo na posvetne stvari. — Primerjajte s šestim po-glavjem Evangelija po Mateju. Okrog leta 34 po Kr.

RESNIČNO, resnično, povem vam,

31 a vss ločitev.

32 a Mr 10:11–12.

b vss nečistovanje.

c vss prešuštvo.

33 a vss prisega.

34 a vss bogokletstvo — govoriti bogokletno.

38 a 3 Mz 24:20.

39 a 3 Ne 6:13;

4 Ne 1:34;

NaZ 98:23–32.

b vss potrpežljivost.

42 a JakK 2:17–19;

Moz 4:22–26.

44 a Prg 24:17;

Al 48:23.

b Apd 7:59–60.

47 a 3 Ne 15:2, 7;

NaZ 22:1.

48 a Mt 5:48;

3 Ne 27:27;

vss popoln.

da želim, da dajete ^amiloščino revnim; toda pazite, da miloščine ne dajete pred ljudmi, da bi vas videli; sicer ne boste prejeli plačila vašega Očeta, ki je v nebesih.

2 Kadar boste torej dajali miloščino, ne trobite pred seboj, kakor to delajo hinavci v shodnicah in na ulicah, da bi jih ljudje ^aslavili. Resnično vam pravim, prejeli so svoje plačilo.

3 Ko pa ti daješ miloščino, naj tvoja levica ne ve, kaj dela desnica;

4 da bo tvoja miloščina na skrivnem; in Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo sam odkrito poplačal.

5 In kadar ^amoliš, ne delaj kakor hinavci, kajti radi molijo, stoječ v shodnicah in na uličnih vogalih, da bi jih ljudje videli. Resnično vam pravim, prejeli so svoje plačilo.

6 Ti pa, ko moliš, vstopi v svojo sobo in ko zapreš vrata, moli k Očetu, ki je na skrivnem; in Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo odkrito poplačal.

7 Ko pa vi molite, ne ponavljajte v prazno kakor pogani, kajti mislijo, da bodo uslišani zavoljo veliko govorjenja,

8 ne bodite torej kakor oni, kajti vaš Oče ^ave, kaj potrebujete, še preden ga zaprosite.

9 Zato ^amolite ^btakóle: ‐Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime.

10 Zgôdi se tvoja volja na zemlji kakor se v nebesih.

11 In odpusti nam naše dolgove, kakor mi odpuščamo svojim dolžnikom.

12 In ne ^azapelji nas v skušnjava, ampak nas reši hudega.

13 Kajti tvoje je kraljestvo in moč in slava na vekomaj. Amen.

14 Kajti če boste ljudem ^aodpustili njihove prestopke, bo tudi nebeški Oče odpustil vam;

15 če pa ljudem njihovih prestopkov ne boste odpustili, vam tudi vaš Oče ne bo odpustil prestopkov.

16 Nadalje, kadar se ^apostite, ne bodite žalostnega obraza kakor hinavci, kajti kazijo obraze, da bi se pred ljudmi videlo, da se postijo. Resnično vam pravim, prejeli so svoje plačilo.

17 Ti pa, kadar se postiš, si pomazili glavo in umij obraz;

18 da se pred ljudmi ne bo videlo, da se postiš, ampak pred Očetom, ki je na ^askrivnem; in Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo odkrito poplačal.

19 Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer uničujeta molj in rja in vlamljajo in kradejo tatovi;

20 ampak si nabirajte ^azaklade v nebesih, kjer ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne vlamljajo in ne kradejo.

21 Kajti kjer je vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce.

13 1a vss miloščina — dajati miloščino.

2a NaZ 121:34–35.

5a vss molitev.

8a NaZ 84:83.

9a vss molitev.

b Mt 6:9–13.

c vss Bog — Božja trojica, *Bog Oče*.

12a rjs Mt 6:14 (Dodatek).

14a Moz 26:30–31;

NaZ 64:9;

vss odpustiti.

16a Iz 58:5–7;

vss post — postiti se.

18a NaZ 38:7.

20a He 5:8; 8:25.

22 "Luč telesa je oko; če bo torej tvoje oko predano, bo celo tvoje telo polno svetlobe.

23 Če pa bo tvoje oko zlobno, bo celo tvoje telo polno teme. Če je torej svetloba, ki je v tebi, tema, kako velika je ta tema!

24 Nihče ne more "služiti dvema gospodarjema: kajti ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo enega držal in drugega preziral. Ne morete služiti Bogu in mamonu.

25 In sedaj se je zgodilo, da se je Jezus, ko je te besede izgovoril, ozrl na dvanajstere, ki jih je izvolil, in jim rekel: Pomnite besede, ki sem jih govoril! Kajti glejte, vi ste tisti, ki sem jih izvolil, da boste "služili temu ljudstvu. Zato vam pravim: ^bNe skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili; niti za svoje telo, kaj boste oblekli. Mar ni življenje več kakor meso in telo več kakor obleka?

26 Glejte ptice neba, kajti ne sejejo, niti ne žanjejo, niti ne spravljajo v žitnice, vendarle jih nebeški Oče hrani. Mar niste veliko boljši od njih?

27 Kdo od vas lahko z mislijo doda en sam komolec svoji postavi?

28 In čemu mislite na obleko? Glejte lilije na polju, kako rastejo; ne delajo, niti ne predejo;

29 in vendarle vam povem, da

celo Salomon v vsej svoji slavi ni bil oblečen kakor ena od teh.

30 Če zatorej Bog tako oblači travo na polju, ki danes obstaja, jutri pa jo vržejo v peč, bo celo tako oblekel vas, če ne boste maloverni.

31 Zato ne skrbite, rekoč: Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli?

32 Kajti nebeški Oče ve, da vse to potrebujete.

33 Ampak iščite najprej Božje "kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo.

34 Ne skrbite torej za jutri, kajti jutrišnji dan bo sam skrbel zase. Zadosti je dnevu njegovo zlo.

14. POGlavJE

Jezus zapove: Ne sodite! Prosite Boga! Varujte se lažnih prerokov! — Obljubi odrešitev tistim, ki izpolnjujejo Očetovo voljo. — Primerjajte s sedmim poglavjem Evangelija po Mateju. Okrog leta 34 po Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da se je Jezus, ko je te besede izgovoril, ponovno obrnil k množici in jim ponovno spregovoril, rekoč: Resnično, resnično, povem vam: "Ne sodite, da ne boste sojeni!

2 "Kajti s kakršno sodbo sodite, boste sojeni, in s kakršno mero merite, se vam bo ponovno odmerilo.

22a NaZ 88:67.

24a 1 Sam 7:3.

25a vss delovati.

b Al 31:37–38;

NaZ 84:79–85.

33a Lk 12:31.

14 1a rjs Mt 7:1–2

(Dodatek);

Jn 7:24.

2a Mrm 8:19.

3 In zakaj gledaš iver, ki je v očesu tvojega brata, ne opaziš pa bruna, ki je v tvojem očesu?

4 Ali kako lahko rečeš svojemu bratu: Dovolj mi, da odstranim iver iz tvojega očesa — in glej, v tvojem očesu je bruno?

5 Hinavec, najprej odstrani "bruno iz svojega očesa; in potem boš razločno videl odstraniti iver iz očesa svojega brata.

6 Tega, kar je "sveto, ne dajajte psom, niti ne mečite biserov svinjam, da jih ne poteptajo pod svojimi nogami in se obrnejo in vas raztrgajo.

7 "Prosíte in vam bo dano; iščite in boste našli; trkajte in se vam bo odprlo.

8 Kajti vsak, ki prosi, prejme; in ta, ki išče, najde; in temu, ki trka, se bo odprlo.

9 Kdo pa bi med vami svojemu sinu, če ga prosi kruha, dal kamen?

10 Ali če ga prosi ribe, mu bo dal kačo?

11 Če potem vi, ki ste hudobni, veste, kako dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo vaš Oče, ki je v nebesih, dajal dobro tem, ki ga prosijo?

12 Vse, kar torej hočete, da bi ljudje storili vam, "storite tudi vi njim, kajti to so postava in preroki.

13 Vstopite skozi ^aozka vrata; kajti široka so vrata in ^bprostorna je pot, ki vodi v pogubo, in veliko jih je, ki vstopajo skoznja;

14 kajti ozka so ^avrata in ^btesna je pot, ki vodi v življenje, in ^cmalo jih je, ki jo najdejo.

15 Varujte se ^alažnih prerokov, ki prihajajo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so grabežljivi volkovi.

16 Spoznali jih boste po njihovih sadovih. Ali ljudje obirajo grozdje s trnja ali smokve z osata?

17 Celo tako vsako dobro drevo obrodi dober sad; slabo drevo pa obrodi slab sad.

18 Dobro drevo ne more obroditi slabega sadu, niti slabo drevo ne obrodi dobrega sadu.

19 Vsako drevo, ki ne ^aobrodi dobrega sadu, je posekano in vrženo v ogenj.

20 Zatorej jih boste spoznali po njihovih ^asadovih.

21 Ne bo vsak, ki mi pravi: Gospod, Gospod, vstopil v nebeško kraljestvo, ampak ta, ki izpolnjuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.

22 Veliko mi jih bo tisti dan "reklo: Gospod, Gospod, mar nismo prerokovali v tvojem imenu in v tvojemu imenu izganjali demone in v tvojem imenu storili veliko čudovitih del?

5a Jn 8:3–11.
6a vss svet (pridevnik).
7a 3 Ne 27:29;
vss molitev.
12a vss sočutje.
13a Lk 13:24;
3 Ne 27:33.

b NaZ 132:25.
14a 2 Ne 9:41; 31:9, 17–18;
NaZ 22.
b 1 Ne 8:20.
c 1 Ne 14:12.
15a Jer 23:21–32;
2 Ne 28:9, 12, 15.

19a Mt 3:10;
Al 5:36–41;
NaZ 97:7.
20a Lk 6:43–45;
Mor 7:5.
22a Al 5:17.

23 In takrat jim bom naznanil: Nikoli vas nisem "poznal; ^bproč od mene, vi, ki delate krivico!

24 Kdor torej sliši te moje besede in jih udejanja, ga bom primerjal z modrecem, ki si je hišo sezidal na "skali —

25 in "dež se je ulil in povodnji so prišle in vetrovi so zapihali in udarjali v to hišo; in ni ^bpadla, kajti temelje je imela na skali.

26 In vsak, ki sliši te moje besede in jih ne udejanja, bo podoben nespametnežu, ki si je hišo sezidal na "pesku —

27 in dež se je ulil in povodnji so prišle in vetrovi so zapihali in udarjali v to hišo; in padla je in velik je bil njen padec.

15. POGlavJE

Jezus oznani, da je Mojzesova postava izpolnjena v njem. — Nefijci so druge ovce, o katerih je govoril v Jeruzalemu. — Zaradi krivičnosti Gospodovo ljudstvo v Jeruzalemu ne ve za razkrojene Izraelove ovce. Okrog leta 34 po Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da se je Jezus, ko je to prenehal govoriti, ozrl z očmi naokrog po množici in jim rekel: Glejte, slišali ste, kar sem učil, preden sem se dvignil k svojemu Očetu; kdor bo torej pomnil te moje besede in jih

"udejanjal, tega bom poslednji dan ^bvzdignil.

2 In zgodilo se je, da je Jezus, ko je te besede izrekel, opazil, da jih je bilo med njimi nekaj, ki so se čudili in se spraševali, kaj misli glede "Mojzesove postave, kajti niso razumeli besed, da je staro minilo in da je vse nastalo novo.

3 In rekel jim je: Ne čudite se, da sem vam rekel, da je staro minilo in da je vse nastalo novo.

4 Glejte, povem vam, da je "postava, ki je bila dana Mojzesu, izpolnjena.

5 Glejte, "jaz sem ta, ki je dal postavo, in jaz sem ta, ki se je zavezal s svojim ljudstvom Izraelom; postava je torej v meni izpolnjena, kajti prišel sem ^bizpolnit postavo; torej je končana.

6 Glejte, ne "razvezujem prerokov, kajti toliki, kolikor se jih ni izpolnilo v meni, resnično vam pravim, se bodo vsi izpolnili.

7 In ker sem vam rekel, da je staro minilo, ne razvezujem tega, kar se je govorilo glede tega, kar pride.

8 Kajti glejte, "zaveza, ki sem jo sklenil s svojim ljudstvom, se še ni vsa izpolnila, postava pa, ki je bila dana Mojzesu, se je končala v meni.

9 Glejte, jaz sem "postava in ^bluč. Ozirajte se k meni in vztrajajte do

23a Moz 5:13; 26:24–27.

b Lk 13:27.

24a vss skala.

25a Al 26:6; He 5:12.

b Prg 12:7.

26a 3 Ne 11:40.

15 1a Jak 1:22.

b 1 Ne 13:37;

NaZ 5:35.

2a vss Mojzesova postava.

4a Moz 13:27–31;

3 Ne 9:17–20.

5a 1 Kor 10:1–4;

3 Ne 11:14;

vss Jehova.

b Al 34:13.

6a 3 Ne 23:1–5.

8a 3 Ne 5:24–26.

9a 2 Ne 26:1.

b vss Kristusova luč.

konca in boste čživeli, kajti temu, ki bo ^avztrajal do konca, bom dal večno življenje.

10 Glejte, dal sem vam ^azapovedi, zato moje zapovedi izpolnjujte. In to so postava in preroki, kajti resnično ^bpričujejo o meni.

11 In sedaj se je zgodilo, da je Jezus, ko je te besede izgovoril, dvanajsterim, ki jih je izvolil, rekel:

12 Vi ste moji učenci; in vi ste luč temu ljudstvu, ki je ostanek ^aJožefove hiše.

13 In glejte, to je ^adežela vaše deščine; in Oče jo je dal vam.

14 In Oče mi ni nikdar zapovedal, naj to ^apovem vašim bratom v Jeruzalemu.

15 Niti mi Oče ni nikdar zapovedal, naj jim povem glede ^adrugih rodov iz Izraelove hiše, ki jih je Oče vodil iz dežele.

16 Oče mi je zapovedal, naj jim povem toliko:

17 da imam druge ovce, ki niso iz te črede tudi njih moram pripeljati in slišale bodo moj glas; in ena čreda bo in en ^apastir.

18 In sedaj, zaradi trdovratnosti in nevere moje besede niso ^arazumeli; zato mi je Oče zapovedal, naj jim glede tega ne rečem ničesar več.

19 Toda resnično, povem vam, da mi je Oče zapovedal, in to vam pravim, da ste bili od njih ločeni

zaradi njihove krivičnosti; torej zaradi svoje krivičnosti ne vedo za vas.

20 In resnično, ponovno vam povem, da je Oče od njih ločil tudi druge rodove; in zaradi svoje krivičnosti ne vedo zanje.

21 In resnično vam pravim, da ste vi tisti, o katerih sem rekel: ^a„Druge ovce imam, ki niso iz te črede; tudi njih moram pripeljati in slišale bodo moj glas; in ena čreda bo in en pastir.“

22 In niso me razumeli, kajti predpostavljali so, da so to ^adrugi narodi; kajti niso razumeli, da se bodo drugi narodi ^bspreobrnili zaradi njihovega pridiganja.

23 In niso me razumeli, ko sem rekel, da bodo slišali moj glas; in niso me razumeli, da ^adrugi narodi ne bodo nikdar slišali mojega glasu — da se jim ne bom prikazal drugače kakor po ^bSvetem Duhu.

24 Toda glejte, vi ste tako slišali ^a„moj glas kot me videli; in vi ste moje ovce in prišteti ste med tiste, ki mi jih je ^bdal Oče.“

16. POGLAVJE

Jezus bo obiskal druge izgubljene Izraelove ovce. — V poslednjih dneh bo šel evangelij do drugih narodov in potem do Izraelove

9c Jn 11:25;
NaZ 84:44.

d vss vztrajati.

10a 3 Ne 12:20.

b Moz 13:33.

12a vss Jožef, Jakobov sin.

13a 1 Ne 18:22–23.

14a 3 Ne 5:20.

15a 3 Ne 16:1–4;
vss Izrael, deset
izgubljenih
Izraelovih rodov.

17a vss dobri Pastir.

18a NaZ 10:59.

21a Jn 10:14–16.

22a vss drugi narodi.

b Apd 10:34–48.

23a Mt 15:24.

b 1 Ne 10:11;

vss Sveti Duh.

24a Al 5:38;

3 Ne 16:1–5.

b Jn 6:37;

NaZ 27:14.

hiše. — *Gospodovo ljudstvo bo iz oči v oči gledalo, ko bo ponovno obnovil Sion. Okrog leta 34 po Kr.*

IN resnično, resnično, povem vam, da imam ^adruge ovce, ki niso iz te dežele, niti iz jeruzalemske dežele, niti v kakšnih delih tiste dežele, okrog katere sem deloval.

2 Kajti ti, o katerih govorim, so ti, ki še niso slišali mojega glasu; niti se jim nisem nikdar prikazal.

3 Vendar sem od Očeta prejel zapoved, naj grem k ⁿnjim in da bodo slišali moj glas in bodo prištetni med moje ovce, da bo lahko ena čreda in en pastir; zato grem, da se jim pokažem.

4 In zapovedujem vam, da te ^abesede zapišete, ko odidem, da bodo, če bo tako, da moje ljudstvo v Jeruzalemu, ti, ki so me videli in bili z menoj, ko sem deloval, ne bodo v mojem imenu Očeta prosili, da bi po Svetem Duhu prejeli spoznanje o vas in tudi o drugih rodovih, za katere ne vedo, da bodo te besede, ki jih boste zapisali, ohranjene in bodo razodete ^bdrugim narodom, da bo preko polnosti drugih narodov ostanek njihovega potomstva, ki bo razkropljen po obličju zemlje zaradi njihove nevere, priveden do

oziroma k ^cspoznanju o meni, njihovem Odkupitelju.

5 In takrat jih bom ^zzbral s štirih strani zemlje; in takrat bom izpolnil ^bzavezo, ki jo je Oče sklenil z vsem ljudstvom iz ^cIzraelove hiše.

6 In blagor ^ddrugim narodom zaradi njihovega verovanja vame v in preko ^bSvetega Duha, ki jim pričuje o meni in o Očetu.

7 Glejte, zaradi njihovega verovanja vame, govori Oče, in zaradi vaše nevere, o Izraelova hiša, bo v ^aposlednjih dneh prišla resnica do drugih narodov, da se jim bo razkrila polnost teh stvari.

8 Toda gorje, govori Oče, nevernim drugim narodom — kajti navkljub temu, da so prišli na obličje te dežele in so ^arazkropili moje ljudstvo, ki so iz Izraelove hiše; in moje ljudstvo, ki so iz Izraelove hiše, je bilo ^bizgnano iz njihove srede in so ga pomendrali;

9 in zaradi Očetovih milosti do drugih narodov in tudi Očetovih sodb nad mojim ljudstvom, ki so iz Izraelove hiše, resnično, resnično, povem vam, da po vsem tem, in svoje ljudstvo, ki so iz Izraelove hiše, sem dal udariti in prizadeti in ^apobiti in izgnati iz njihove srede in jih osovražiti in jih med njimi napraviti za tarčo posmeha —

16 1a 3 Ne 15:15;
vss Izrael, deset
izgubljenih
Izraelovih rodov.
3a 3 Ne 17:4.
4a vss sveti spisi.
b 1 Ne 10:14;
3 Ne 21:6.
c Ezk 20:42–44;

3 Ne 20:13.
5a vss Izrael, zbiranje
Izraela.
b 3 Ne 5:24–26.
c 1 Ne 22:9;
3 Ne 21:26–29.
6a 1 Ne 13:30–42;
2 Ne 30:3.
b 2 Ne 32:5;

3 Ne 11:32, 35–36;
vss Sveti Duh.
7a vss evangelijska
obnova.
8a 1 Ne 13:14;
Mrm 5:9, 15.
b 3 Ne 20:27–29.
9a Am 9:1–4.

10 in tako zapoveduje Oče, naj vam povem: Tistega dne, ko bodo drugi narodi grešili zoper moj evangelij in bodo zavrnilo polnost mojega evangelija in bodo v ponosu svojega srca "vzvišeni nad vsemi narodi in nad vsemi ljudstvi vse zemlje in bodo navdani z vsakovrstnimi lažmi in prevarami in objestnostjo in vsakovrstno hinavščino in umori in ^bkvaziduhovništvu in vlačugarstvom in s tajnimi gnusobami; in če bodo počeli vse to in bodo zavrnilo polnost mojega evangelija, glejte, govori Oče, jim bom polnost mojega evangelija vzel.

11 In takrat se bom "spomnil svoje zaveze, ki sem jo sklenil s svojim ljudstvom, o Izraelova hiša, in jim bom prinesel moj evangelij.

12 In pokazal ti bom, o Izraelova hiša, da drugi narodi ne bodo imeli moči nad teboj, ampak se bom spomnil svoje zaveze s teboj, o Izraelova hiša, in "spoznali boste polnost mojega evangelija.

13 Če pa se bodo drugi narodi pokesali in se vrnili k meni, govori Oče, glejte, bodo "prišteti med moje ljudstvo, o Izraelova hiša.

14 In mojemu ljudstvu, ki so iz Izraelove hiše, ne bom dopustil, da pojde mednje in jih potepta, govori Oče.

15 Če pa se ne bodo obrnili k meni in prisluhnili mojemu glasu, jim bom dopustil, da, dopustil bom svojemu ljudstvu, o Izraelova hiša, da bodo šli mednje in jih "poteptali in bodo kakor sol, ki je izgubila okus, ki odtlej ni dobra za nič drugega, kakor da se jo vrže proč in jo moje ljudstvo, o Izraelova hiša, pohodi.

16 Resnično, resnično, povem vam, tako mi je zapovedal Oče — da naj dam to deželo temu ljudstvu za njihovo dediščino.

17 In takrat se bodo izpolnile "besede preroka Izaija, ki pravijo:

18 "Tvoji ^bstražarji bodo povzdignili svoj glas; v en glas bodo peli, kajti iz oči v oči bodo videli, ko bo Gospod ponovno uvedel Sion.

19 Vzradostite se, zapojte skupaj, vi opusteli jeruzalemski kraji; kajti Gospod je potolažil svoje ljudstvo, odkupil je Jeruzalem.

20 Gospod je razkril svojo sveto roko v očeh vseh narodov; in vsi konci zemlje bodo videli Božjo odrešitev.

17. POGLAVJE

Jezus spodbudi ljudi, naj premišlujejo o njegovih besedah in molijo za razumevanje. — Ozdravi njihove bolne. — Moli za ljudi in uporablja jezik, ki ga ni moč

10a Mrm 8:35–41.

b 2 Ne 26:29.

11a 3 Ne 21:1–11;

Mrm 5:20.

12a He 15:12–13.

13a Gal 3:7, 29;

1 Ne 15:13–17;

2 Ne 10:18;

3 Ne 30:2;

Abr 2:9–11.

15a Mih 5:7–14;

3 Ne 20:16–19;

21:12–21;

NaZ 87:5.

17a 3 Ne 20:11–12.

18a Iz 52:8–10.

b Ezk 33:1–7;

vss stražiti — stražarji.

*zapisati. — Angeli služijo njihovi-
vim malim in obda jih ogenj. Ok-
rog leta 34 po Kr.*

GLEJTE, sedaj se je zgodilo, da se je Jezus, ko je te besede izgovoril, ponovno ozrl naokrog po množici in jim rekel: Glejte, moj ^ačas se je približal.

2 Opažam, da ste šibki, da ne morete ^arazumeti vseh mojih besed, ki mi jih je Oče zapovedal, naj vam jih tokrat spregovorim.

3 Zato pojdite domov in ^apremišljajte o tem, kar sem rekel, in prosite Očeta v mojem imenu, da boste lahko razumeli, in v mislih se ^bpripravite na ^cjutrišnji dan in ponovno pridem k vam.

4 Sedaj pa ^agrem k Očetu in tudi, da se ^bpokažem ^cizgubljenim Izraelovim rodovom, kajti za Očeta niso izgubljeni, kajti ve, kam jih je odpeljal.

5 In zgodilo se je, da se je Jezus, ko je tako govoril, ponovno ozrl z očmi naokrog po množici in videl, da so bili v solzah in so nepremično zrli vanj, kot da bi ga prosili, naj še malo ostane z njimi.

6 In rekel jim je: Glejte, do obisti me navdaja ^asočutje do vas.

7 Ali je med vami kdo, ki je bolan? Prinesite jih semkaj. Ali je med vami kdo, ki je hrom ali slep ali šepav ali pohabljen ali gobav

ali ki je sušičen ali ki je gluha ali ki je kakor koli prizadet? Prinesite jih semkaj in ozdravil jih bom, kajti sočustvujem z vami; do obisti me navdaja milost.

8 Kajti opažam, da si želite, da bi vam pokazal, kar sem storil za vaše brate v Jeruzalemu, kajti vidim, da je vaša ^avera ^bzadosti, da vas ozdravim.

9 In zgodilo se je, da je, ko je tako govoril, vsa množica hkrati prišla s svojimi bolnimi in prizadetimi in hromimi in s slepimi in nemimi in z vsemi, ki so bili kakor koli prizadeti; in ^aozdravil je vsakega od njih, ko so ga pripeljali k njemu.

10 In vsi, tako ti, ki so bili ozdravljeni, kot ti, ki so bili zdravi, so se priklonili ob njegovih nogah in ga častili; in toliko, kolikor jih je zaradi množice lahko prišlo, jih je ^apoljubilo njegove noge, tako da so mu noge okopali s svojimi solzami.

11 In zgodilo se je, da je zapovedal, naj prinesejo svoje ^amajhne otroke.

12 Zato so prinesli svoje majhne otroke in jih posedli okrog njega na tla in Jezus je stal v njihovi sredi; in množica se je umikala, dokler niso k njemu pripeljali vseh.

13 In zgodilo se je, da je, ko so

17 1a Tj. da se vrnem k Očetu. Gl. 4. v.
2a Jn 16:12;
NaZ 78:17–18.
3a vss premišljevat.
b NaZ 132:3.
c 3 Ne 19:2.

4a 3 Ne 18:39.
b 3 Ne 16:1–3.
c vss Izrael, deset izgubljenih Izraelovih rodov.
6a vss sočutje.
8a Lk 18:42.

b 2 Ne 27:23;
Etr 12:12.
9a Moz 3:5;
3 Ne 26:15.
10a Lk 7:38.
11a Mt 19:13–14;
3 Ne 26:14, 16.

pripeljali vse in je Jezus stal v njihovi sredi, množici zapovedal, naj "pokleknejo na tla.

14 In zgodilo se je, da je Jezus, ko so pokleknili na tla, v sebi zajčal in rekel: Oče, "zaskrbljen sem zaradi hudobije ljudstva iz Izraelove hiše.

15 In ko je te besede izrekel, je tudi sam pokleknil na zemljo; in glejte, molil je k Očetu in to, kar je molil, ni moč zapisati, in množica, ki ga je slišala, je pričevala.

16 In takole pričujejo: "Oko še nikoli ni videlo niti ni uho prej slišalo tako velikih in čudovitih stvari, kakor smo videli in slišali Jezusa govoriti Očetu.

17 In noben "jezik ne more govoriti, niti ne more nihče zapisati, niti srca ljudi ne morejo dojeti tako velikih in čudovitih stvari, kakor smo mi tako videli kot slišali govoriti Jezusa; in nihče ne more dojeti radosti, ki je napolnila naše duše takrat, ko smo ga slišali moliti za nas k Očetu.

18 In zgodilo se je, da je Jezus, ko je prenehal moliti k Očetu, vstal; toda tako velika je bila "radost množice, da jih je prevzelo.

19 In zgodilo se je, da jim je Jezus spregovoril in jih pozval, naj vstanejo.

20 In vstali so z zemlje in rekel jim je: Blagor vam zaradi vaše vere. In sedaj glejte, moja radost je polna.

21 In ko je te besede izrekel, je "zajokal in množica je temu pričevala, in vzel je njihove majhne otroke, drugega za drugim, in jih "bлагословil in zanje molil k Očetu.

22 In ko je to storil, je ponovno zajokal;

23 in spregovoril je množici in jim rekel: Poglejte svoje male!

24 In ko so pogledali, da bi videli, so se ozrli z očmi proti nebu in videli nebesa, ki so se odprla, in videli so angele, ki so se spuščali iz nebes, kakor bi bilo sredi ognja; in prišli so dol in "obdali te male in obdajal jih je ogenj; in angeli so jim služili.

25 In množica je videla in slišala in pričevala; in vedo, da je njihovo pričevanje resnično, kajti vsi od njih so videli in slišali, vsak posebej; in po številu jih je bilo okrog dva tisoč in petsto duš; in sestavljali so jih moški, ženske in otroci.

18. POGlavJE

Jezus med Nefijci uvede zakrament. — Zapovedano jim je, naj vselej molijo v njegovem imenu. — Tisti, ki ne vredni jedo njegovo telo in pijejo njegovo kri, so prekleti. — Učencem je dana moč za podeljevanje Svetega Duha. Okrog leta 34 po Kr.

In zgodilo se je, da je Jezus svojim

13a Lk 22:41;
Apd 20:36.
14a Mz 7:41.
16a Iz 64:3;

1 Kor 2:9;
NaZ 76:10, 114–119.
17a 2 Kor 12:4.
18a vss radost.

21a Jn 11:35.
b Mr 10:14–16.
24a He 5:23–24, 43–45.

učencem zapovedal, naj mu prinesejo nekaj "kruha in vina.

2 In ko so šli po kruh in vino, je množici zapovedal, naj se posedejo na zemljo.

3 In ko so učenci prišli s "kruhom in vinom, je vzel kruh in ga razlomil in blagoslovil; in dal je učencem in zapovedal, naj jedó.

4 In ko so pojedli in se nasitili, je zapovedal, naj dajo množici.

5 In ko je množica pojedla in se nasitila, je učencem rekel: Glejte, nekdo med vami bo posvečen in njemu bom dal moč, da bo kruh "razlomil in ga blagoslovil in ga dal ljudstvu moje cerkve, vsem tistim, ki bodo verjeli in se krstili v mojem imenu.

6 In to si boste vselej prizadevali delati, prav kakor sem delal jaz, prav kakor sem jaz razlomil kruh in ga blagoslovil in vam ga dal.

7 In to boste delali v "spomin na moje telo, ki sem vam ga pokazal. In to bo pričevanje Očetu, da se me vselej spominjate. In če se me boste vselej spominjali, bo moj Duh z vami.

8 In zgodilo se je, da je, ko je te besede izrekel, svojim učencem zapovedal, naj vzamejo čašo z vinom in od tega pijejo in da naj dajo tudi množici, da bodo od tega pili.

9 In zgodilo se je, da so storili tako in so pili od tega in se odžejali; in dali so množici in ti so pili in se odžejali.

10 In ko so učenci to storili, jim je Jezus rekel: Blagoslovljeni ste zaradi tega, kar ste storili, kajti to je izpolnjevanje mojih zapovedi in to Očetu pričuje, da ste voljni narediti to, kar sem vam zapovedal.

11 In to boste vselej delali za tiste, ki se pokesajo in se krstijo v mojem imenu; in to boste delali v spomin na mojo kri, ki sem jo preлил za vas, da boste lahko Očetu pričevali, da se me vselej spominjate. In če se me boste vselej spominjali, bo moj Duh z vami.

12 In zapovedujem vam, da to delate! In če boste to vselej delali, blagor vam, kajti sezidani ste na moji "skali.

13 Kdor med vami pa bo delal več ali manj kot to, ni sezidan na moji skali, ampak je sezidan na peščenem temelju; in ko se bo ulil dež in bodo prišle povodnji in zapihali vetrovi in udarjali vanje, bodo "padli in ^bvrata pekla so na stečaj odprta, da jih sprejmejo.

14 Blagor vam torej, če boste izpolnjevali moje zapovedi, katere mi je Oče zapovedal, naj vam jih dam.

15 Resnično, resnično, povem vam, vselej morate bdeti in "moliti, da vas hudič ne bo skušal in vas ne bo odpeljal ujetih.

16 In kakor sem jaz molil med vami, tako vi molite v moji cerkvi med mojim ljudstvom, ki se pokesa in se krsti v mojem imenu.

18 1a Mt 26:26–28.

3a vss zakrament.

5a Mor 4.

7a Mor 4:3.

12a vss skala.

13a vss odpad —
odpadništvo.

b 3 Ne 11:39.

15a Al 34:17–27;

vss molitev.

Glejte, jaz sem ^aluč; dal sem vam ^bzglede.

17 In zgodilo se je, da se je Jezus, ko je te besede izgovoril svojim učencem, ponovno obrnil k množici in jim rekel:

18 Glejte, resnično, resnično, povem vam, vselej morate bdeti in moliti, da ne pridete v skušnjava; kajti ^aSatan vas želi imeti, da vas preseje kakor pšenico.

19 Zato morate vselej moliti k Očetu v mojem imenu;

20 in ^akar koli boste Očeta prosili v mojem imenu, kar je prav, verujoč, da boste prejeli, glejte, vam bo dano.

21 V družini vselej ^amolite k Očetu v mojem imenu, da bodo vaša žena in otroci blagoslovljeni.

22 In glejte, često se sestajajte; in nikomur ne prepovejte priti k vam, ko se boste sestajali, ampak jim dopustite, da pridejo k vam in jim ne prepovejte;

23 ampak zanje ^amolite in jih ne odganjajte; in če bo tako, da bodo često prihajali k vam, zanje molite k Očetu v mojem imenu.

24 Zato povzdignite svojo ^aluč, da bo svetila svetu. Glejte, jaz sem ^bluč, ki jo povzdigate — kakor ste mene videli delati. Glejte, vidite, da sem molil k Očetu, in vi vsi ste priče.

25 In vidite, da sem zapovedal, naj ^anihče od vas ne pojde proč, ampak sem zapovedal, da pridete k meni, da bi se me ^bdotaknili in videli; celo tako boste delali svetu; in kdor to zapoved prelomi, se pusti zapeljati v skušnjava.

26 In sedaj se je zgodilo, da se je Jezus, ko je te besede izgovoril, z očmi ponovno obrnil k učencem, ki jih je izvolil, in jim rekel:

27 Glejte, resnično, resnično, povem vam, dajem vam še eno zapoved in potem moram k ^aOčetu, da lahko izpolnim ^bdruge zapovedi, ki mi jih je dal.

28 In sedaj glejte, to je zapoved, ki vam jo dajem, da ne boste nikomur vedoč dopustili, da bo ^anevreden ^bjedel od mojega mesa in krvi, ko boste to blagoslovili;

29 kajti kdor ^anevreden je moje meso in pije mojo ^bkri, je in pije prekletstvo svoji duši; če torej veste, da je človek nevreden, da bi jedel moje meso in pil mojo kri, mu prepovejte.

30 Vendar ga ne ^aizženite iz svoje srede, ampak ga poučujte in zanj molite k Očetu v mojem imenu; in če bo tako, da se bo pokesal in se krstil v mojem imenu, ga potem sprejmite in mu dajte od mojega mesa in krvi.

31 Če pa se ne bo pokesal, ne bo

16a vss Kristusova luč.
b vss Jezus Kristus,
zglede Jezusa Kristusa.

18a Lk 22:31;
2 Ne 2:17–18;
NaZ 10:22–27.

20a Mt 21:22;
He 10:5;
Mor 7:26;

NaZ 88:63–65.

21a Al 34:21.
23a 3 Ne 18:30.
24a Mt 5:16.
b Moz 16:9.

25a Al 5:33.
b 3 Ne 11:14–17.

27a vss Bog — Božja
trojica, Bog Oče.

b 3 Ne 16:1–3.

28a Mrm 9:29.
b 1 Kor 11:27–30.

29a NaZ 46:4.
b vss kri;
zakrament.

30a NaZ 46:3.

prištet med moje ljudstvo, da ne bo morda pokončal mojega ljudstva, kajti glejte, poznam "svoje ovce in preštete so.

32 Vendar ga ne izženite iz vaših shodnic oziroma vaših krajev čaščenja, kajti takemu morate vztrajno služiti; kajti ne veste, ali se bo vrnil in pokesal in v srcu trdno odločen prišel k meni in ga bom "ozdravil; in vi boste sredstvo, ki mu bo prineslo odrešitev.

33 Izpolnjujte torej te besede, ki sem vam jih zapovedal, da ne pridete pod "obsodbo; kajti gorje mu, ki ga Oče obsodi.

34 In te zapovedi vam dajem zaradi sporov, ki so bili med vami. In blagor vam, če med vami ne bo "sporov.

35 In sedaj grem k Očetu, ker je potrebno, da grem k Očetu "za voljo vas.

36 In zgodilo se je, da se je Jezus, ko je to prenehal govoriti, z "roko dotaknil ^bučencev, ki jih je izvolil, drugega za drugim, in sicer dokler se ni dotaknil vseh, in jim govoril, ko se jih je dotaknil.

37 In množica ni slišala besed, ki jih je govoril, zato niso pričevali; učenci pa so pričevali, da jim je dal "moč za podeljevanje ^bSvetega Duha. In po temle vam bom pokazal, da je to pričevanje resnično.

38 In zgodilo se je, da je, ko se je Jezus dotaknil vseh, nastal "oblak

in zasenčil množico, da Jezusa niso mogli videti.

39 In ko so bili zasenčeni, je od njih odšel in se dvignil v nebesa. In učenci so videli in pričevali, da se je ponovno dvignil v nebesa.

19. POGLAVJE

Dvanajst učencev poučuje ljudstvo in moli za Svetega Duha. — Učenci se krstijo in prejmejo Svetega Duha in uživajo delovanje angelov. — Jezus moli in uporablja besede, ki jih ni moč zapisati. — Izpričuje o silno veliki veri teh Nefijcev. Okrog leta 34 po Kr.

In sedaj se je zgodilo, da se je, ko se je Jezus dvignil v nebesa, množica razšla in vsak mož je vzel svojo ženo in otroke in se vrnil na svoj dom.

2 In nemudoma, še preden je bila tema, se je med ljudstvom razširil glas, da je množica videla Jezusa in da jim je služil in da se bo množici prikazal tudi naslednji dan.

3 Da, in prav vso noč se je razširjal glas glede Jezusa; in tako so ga širili med ljudmi, da jih je bilo veliko, da, silno veliko število jih je vso tisto noč silno delalo, da bi lahko bili naslednji dan na kraju, kjer naj bi se Jezus prikazal množici.

4 In zgodilo se je, da so naslednji

31a Jn 10:14;
Al 5:38;
3 Ne 15:24.
32a 3 Ne 9:13–14;
NaZ 112:13.
33a vss obsodba —

obsoditi.
34a 3 Ne 11:28–30.
35a 1 Jn 2:1;
2 Ne 2:9;
Mor 7:27–28;
NaZ 29:5.

36a vss polaganje rok.
b 1 Ne 12:7;
3 Ne 19:4.
37a vss moč.
b vss dar Svetega Duha.
38a 2 Mz 19:9, 16.

dan, ko se je množica zbrala, glejte, Nefi in njegov brat, ki ga je obudil od mrtvih, ki mu je bilo ime Timótej, in tudi njegov sin, ki mu je bilo ime Jonas, in tudi Matoni in Matoniha, njegov brat, in Kumen in Kumenonhi in Jeremija in Šemnon in Jonas in Sedekija in Izaija — to so bila torej imena učencev, ki jih je Jezus izvolil — in zgodilo se je, da so šli in stopili med množico.

5 In glejte, množica je bila tako velika, da so naročili, naj se razdelijo v dvanajst skupin.

6 In dvanajsteri so učili množico; in glejte, naročili so, naj množica poklekne na obličje zemlje in naj molijo k Očetu v Jezusovem imenu.

7 In tudi učenci so molili k Očetu v Jezusovem imenu. In zgodilo se je, da so vstali in ljudstvu služili.

8 In ko so poučevali prav tiste besede, ki jih je izrekel Jezus — ne da bi odstopali od besed, ki jih je izrekel Jezus — glejte, so ponovno pokleknili in molili k Očetu v Jezusovem imenu.

9 In molili so za to, kar so si najbolj želeli; in želeli so, da bi jim bil dan "Sveti Duh.

10 In ko so tako molili, so šli do roba vode in množica jim je sledila.

11 In zgodilo se je, da je Nefi šel "v vodo in bil krščen.

12 In prišel je iz vode in začel

krščevati. In krstil je vse, ki jih je Jezus izvolil.

13 In zgodilo se je, da se je, potem ko so se vsi "krstili in prišli iz vode, nanje spustil Sveti Duh in navdal jih je ^bSveti Duh in ogenj.

14 In glejte, bili so "obdani, kakor če bi bili z ognjem; in prišel je iz nebes in množica je bila temu priča in je pričevala; in angeli so prišli iz nebes in jim služili.

15 In zgodilo se je, da je, medtem ko so angeli služili učencem, glejte, prišel Jezus in stopil mednje in jim služil.

16 In zgodilo se je, da je spregovoril množici in jim zapovedal, naj ponovno pokleknejo na zemljo, in tudi svojim učencem, naj ponovno pokleknejo na zemljo.

17 In zgodilo se je, da je, ko so vsi pokleknili na zemljo, svojim učencem zapovedal, naj molijo.

18 In glejte, začeli so moliti; in molili so k Jezusu in ga klicali za svojega Gospoda in svojega Boga.

19 In zgodilo se je, da je Jezus odšel iz njihove srede in šel malce stran od njih in se priklonil do zemlje in rekel:

20 Oče, zahvaljujem se ti, da si dal Svetega Duha tem, ki sem jih izvolil; in zaradi svojega verovanja vame sem jih izvolil iz sveta.

21 Oče, prosim te, da daš Svetega Duha vsem, ki bodo verjeli v njihove besede.

22 Oče, Svetega Duha si jim dal, ker verjamejo vame; in vidiš, da

19 9a 3 Ne 9:20.

11a 3 Ne 11:23.

13a vss krst — krstiti.

b 3 Ne 12:2;

Mrm 7:10;

vss dar Svetega Duha.

14a He 5:23–24, 43–45;

3 Ne 17:24.

verjamejo vame, ker jih slišiš in molijo k meni; in k meni molijo, ker sem z njimi.

23 In sedaj, Oče, te prosim zanje in tudi za vse tiste, ki bodo verjeli v njihove besede, da bodo lahko verjeli vame, da bom lahko v njih, "kakor si ti, Oče, v meni, da bomo lahko ^beno.

24 In zgodilo se je, da je Jezus, ko je tako molil k Očetu, prišel do svojih učencev in glejte, še vedno so brez prestanka molili k njemu; in niso "pomnožili veliko besed, kajti dano jim je bilo, kaj naj ^bmolijo, in navdala jih je želja.

25 In zgodilo se je, da jih je Jezus blagoslovil, ko so molili k njemu; in njegovo obličje se jim je nasmehnilo in svetloba z njegovega "obličja jih je obsijala in glejte, bili so ^bbeli kakor Jezusovo obličje in tudi oblačila; in glejte, njihova belina je presegala vso belino, da, in sicer na zemlji ne bi moglo biti ničesar tako belega kakor njihova belina.

26 In Jezus jim je rekel: Še naprej molite; in niso prenehali moliti.

27 In Jezus se je ponovno obrnil od njih in šel malce stran in se priklonil do zemlje; in ponovno je molil k Očetu, rekoč:

28 Oče, zahvaljujem se ti, da si očistil tiste, ki sem jih izvolil, zaradi njihove vere, in molim zanje in tudi za te, ki bodo verjeli

v njihove besede, da bodo lahko "očiščeni v meni zaradi vere v njihove besede, prav kakor so ti očiščeni v meni.

29 Oče, ne molim za svet, ampak za tiste, ki si mi jih dal "iz sveta zaradi njihove vere, da bodo lahko očiščeni v meni, da bom lahko v njih, kakor si ti, Oče, v meni, da bomo lahko eno, da bom lahko poveličan v njih.

30 In ko je Jezus te besede izgovoril, je ponovno prišel k svojim učencem; in glejte, stanovitno, brez prestanka so molili k njemu; in ponovno se jim je nasmehnil; in glejte, bili so "beli prav kakor Jezus.

31 In zgodilo se je, da je ponovno šel malce stran in molil k Očetu;

32 in jezik ne more izreči besed, ki jih je molil, niti ne more nihče "zapisati besed, ki jih je molil.

33 In množica je slišala in pričuje; in srca so se jim odprla in v srcu so razumeli besede, ki jih je molil.

34 Vendar so bile besede, ki jih je molil, tako velike in čudovite, da jih ni moč zapisati, niti jih človek ne more "izreči.

35 In zgodilo se je, da je Jezus, ko je prenehal moliti, ponovno prišel k učencem in jim rekel: Med vsemi Judi nisem nikoli videl tako velike "vere; zato je jim

23a 3 Ne 9:15.
b Jn 17:21–23;
vss enotnost.
24a Mt 6:7.
b NaZ 46:30.
25a 4 Mz 6:23–27.

b vss spremenitev,
spremenjena bitja.
28a Mor 7:48;
NaZ 50:28–29;
88:74–75;
vss čistost — čist.

29a Jn 17:6.
30a Mt 17:2.
32a NaZ 76:116.
34a 2 Kor 12:4;
3 Ne 17:17.
35a vss vera.

zaradi njihove ^bnevere nisem mogel pokazati tako velikih čudežev.

36 Resnično vam pravim, ni jih, ki bi videli tako velike stvari, kot ste jih videli vi; niti niso slišali tako velikih stvari, kot ste jih slišali vi.

20. POGLAVJE

Jezus čudežno priskrbi kruh in vino in ljudem ponovno blagoslovi zakrament. — Jakobov ostanek bo spoznal Gospoda, svojega Boga, in bo podedoval Ameriko. — Jezus je prerok prav kakor Mojzes in Nefijci so otroci prerokov. — Drugi od Gospodovega ljudstva bodo zbrani v Jeruzalemu. Okrog leta 34 po Kr.

IN zgodilo se je, da je množici in tudi svojim učencem zapovedal, naj prenehajo moliti. In zapovedal jim je, naj v srcu ne prenehajo ^amoliti.

2 In zapovedal jim je, naj vstanejo in se postavijo na noge. In vstali so in se postavili na noge.

3 In zgodilo se je, da je ponovno razlomil kruh in ga blagoslovil in ga dal jesti učencem.

4 In ko so pojedli, jim je zapovedal, naj razlomijo kruh in ga dajo množici.

5 In ko so dali množici, jim je dal tudi piti vina in jim zapovedal, naj dajo množici.

6 Sedaj, niti ^akruha niti vina niso prinesli ne učenci ne množica;

7 toda resnično jim je ^adal jesti kruha in tudi piti vina.

8 In rekel jim je: Ta, ki ^aje ta kruh, je od mojega telesa za svojo dušo; in ta, ki pije od tega vina, pije od moje krvi za svojo dušo; in njegova duša ne bo nikoli gladovala ne žejala, temveč se bo nasitila.

9 Sedaj, ko je vsa množica pojedla in popila, glejte, jih je navdal Duh; in v en glas so vzklikali in slavili Jezusa, ki so ga tako videli kot slišali.

10 In zgodilo se je, da jim je Jezus, potem ko so ga vsi slavili, rekel: Glejte, sedaj končujem zapoved, ki mi jo je Oče zapovedal glede tega ljudstva, ki je ostanek Izraelove hiše.

11 Spomnite se, da sem vam govoril in rekel, da ko se bodo izpolnile ^aIzajjeve ^bbesede — glejte, zapisane so, imate jih pred seboj, torej jih raziskujte —

12 in resnično, resnično, povem vam, da se bo tedaj, ko se bodo izpolnile, izpolnila ^azaveza, ki jo je Oče sklenil s svojim ljudstvom, o Izraelova hiša.

13 In takrat bodo ^apreostali, ki bodo ^brazkropljeni po obliču zemlje, ^czbrani z vzhoda in z zahoda in z juga in s severa; in privedeni bodo k ^dspoznanju o

35 ^b Mt 13:58;
vss nevera.
20 1 ^a 2 Ne 32:9;
Moz 24:12.
6 ^a Mt 14:19–21.
7 ^a Jn 6:9–14.
8 ^a Jn 6:50–58;

3 Ne 18:7;
vss zakrament.
11 ^a 2 Ne 25:1–5;
Mrm 8:23.
^b 3 Ne 16:17–20; 23:1–3.
12 ^a 3 Ne 15:7–8.
13 ^a 3 Ne 16:11–12; 21:2–7.

^b vss Izrael,
razkropitev Izraela.
^c vss Izrael, zbiranje
Izraela.
^d 3 Ne 16:4–5.

Gospodu, svojem Bogu, ki jih je odkupil.

14 In Oče mi je zapovedal, naj vam dam to "dežel v dediščino.

15 In povem vam, da boste, če se drugi narodi, po blagoslovu, ki ga bodo prejeli, potem ko bodo razkropili moje ljudstvo, ne bodo "pokesali —

16 takrat boste vi, ki ste ostane Jakobove hiše, šli mednje in boste sredi med njimi, katerih bo veliko; in med njimi boste kakor "lev med gozdnimi živalmi in kakor mlad lev med čredo ovac, ki, če gre skozi, tako ^bpotepta kot raztrga na kose in nihče ne more rešiti.

17 Tvoja roka bo dvignjena nad tvojimi nasprotniki in vsi tvoji sovražniki bodo odrezani.

18 In "zbral bom svoje ljudstvo, kakor človek zbere svoje snope na mlatišču.

19 Kajti napravil bom svoje ljudstvo, s katerim se je Oče zavezal, da, tvoj "rog bom spremenil v železo in tvoja kopita bom spremenil v bron. In na kose boš strl veliko ljudi; in njihov zaslužek bom posvetil Gospodu in njihovo imetje Gospodu vse zemlje. In glejte, jaz sem ta, ki to dela.

20 In zgodilo se bo, govori Oče,

da bo tistega dne nad njimi visel "meč moje pravice; in če se ne bodo pokesali, bo padel nanje, govori Oče, da, in sicer nad vsa ljudstva drugih narodov.

21 In zgodilo se bo, da bom utrdil svoje "ljudstvo, o Izraelova hiša.

22 In glejte, to ljudstvo bom utrdil v tej deželi, da se izpolni "zaveza, ki sem jo sklenil z vašim očetom Jakobom; in to bo ^bNovi Jeruzalem. In med tem ljudstvom bodo nebeške moči; da, in sicer "jaz bom med vami.

23 Glejte, jaz sem ta, o katerem je Mojzes govoril, rekoč: Gospod, vaš Bog, bo med vašimi brati vzdignil "preroka kakor mene; njega poslušajte v vsem, kar vam bo rekel. In zgodilo se bo, da bo vsaka duša, ki tega preroka ne bo poslušala, odrezana od ljudstva.

24 Resnično vam pravim, da, in "vsi preroki od Samuela in tisti, ki sledijo, toliko, kolikor jih je govorilo, jih je pričevalo o meni.

25 In glejte, vi ste otroci prerokov; in vi ste iz Izraelove hiše; in vi ste iz "zaveze, ki jo je Oče sklenil z vašimi očeti, rekoč Abrahamu: In ^bv tvojem potomstvu bodo blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji.

14a vss obljubljeni dežela.

15a 3 Ne 16:10–14.

16a Mrm 5:24;

NaZ 19:27.

b Mih 5:7–8;

3 Ne 16:14–15; 21:12.

18a Mih 4:12.

19a Mih 4:13.

20a 3 Ne 29:4.

21a 3 Ne 16:8–15.

22a 1 Mz 49:22–26;

NaZ 57:2–3.

b Iz 2:2–5;

3 Ne 21:23–24;

Etr 13:1–12;

NaZ 84:2–4;

vss Novi Jeruzalem.

c Iz 59:20–21;

Mal 3:1;

3 Ne 24:1.

23a 5 Mz 18:15–19;

Apd 3:22–23;

1 Ne 22:20–21.

24a Apd 3:24–26;

1 Ne 10:5;

JakK 7:11.

25a vss Abrahamova

zaveza.

b 1 Mz 12:1–3; 22:18.

26 Oče me je najprej vzdignil za vas in me poslal, naj vas blagoslovim tako, da vsakega od vas "odvračam od krivičnosti; in to zato, ker ste otroci zaveze —

27 in potem ko ste bili blagoslovljeni, takrat Oče izpolni zavezo, ki jo je sklenil z Abrahamom, rekoč: "V tvojem potomstvu bodo blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji — da se bo na ^bdruge narode zaradi mene razlil Sveti Duh, blagoslov nad drugimi narodi, ki jih bo napravil mogočne nad vsemi, da bo moje ljudstvo razkropljeno, o Izraelova hiša.

28 In ti bodo "bič za ljudstvo te dežele. Vendar jim bom takrat, ko bodo prejeli polnost mojega evangelija, če bodo postali trdosrčni do mene, krivičnosti povrnili nad njihove glave, govori Oče.

29 In "spomnil se bom zaveze, ki sem jo sklenil s svojim ljudstvom; in z njimi sem se zavezal, da jih bom ob svojem lastnem času ^bzbral, da jim bom za njihovo dediščino ponovno dal "deželo njihovih očetov, ki je "jeruzalemska dežela, ki jim je za vekomaj obljubljena dežela, govori Oče.

30 In zgodilo se bo, da bo prišel čas, ko se jim bo pridigalo polnost mojega evangelija;

31 in "verjeli bodo vame, da sem jaz Jezus Kristus, Božji Sin,

in v mojem imenu bodo molili k Očetu.

32 Takrat bodo njihovi "stražarji povzdignili svoj glas in v en glas bodo peli; kajti videli bodo iz oči v oči.

33 Takrat jih bo Oče ponovno zbral in jim dal Jeruzalem za deželo njihove dediščine.

34 Takrat se bodo vzradostili: "Zapojte skupaj, vi opusteli jeruzalemski kraji; kajti Oče je potolažil svoje ljudstvo, odkupil je Jeruzalem.

35 Oče je razkril svojo sveto roko v očeh vseh narodov; in vsi konci zemlje bodo videli Očetovo odrešitev; in Oče in jaz sva eno.

36 In takrat se bo uresničilo to, kar je zapisano: "Prebudi se, znova se prebudi in nadeni si svojo moč, o Sion; nadeni si svoja lepa oblačila, o Jeruzalem, sveto mesto, kajti odslej neobrezani in nečisti ne bodo več prihajali k tebi.

37 Otresi si prah, vstani, sedi, o Jeruzalem, odveži si vezi z vratu, o ujeta sionska hči.

38 Kajti tako govori Gospod: Prodali ste se za nič in brez denarja boste odkupljeni.

39 Resnično, resnično, povem vam, da bo moje ljudstvo poznalo moje ime; da, tisti dan bodo spoznali, da sem jaz ta, ki govori.

40 In takrat bodo rekli: "Kako

26 a Prg 16:6.

27 a Gal 3:8;

2 Ne 29:14;

Abt 2:9.

b 3 Ne 16:6–7.

28 a 3 Ne 16:8–9.

29 a Iz 44:21;

3 Ne 16:11–12.

b vss Izrael, *zbiranje*

Izraela.

c Am 9:14–15.

d vss Jeruzalem.

31 a 3 Ne 5:21–26; 21:26–29.

32 a Iz 52:8;

3 Ne 16:18–20;

vss stražiti — stražarji.

34 a Iz 52:9.

36 a Iz 52:1–3;

NaZ 113:7–10;

vss Sion.

40 a Iz 52:7;

Nah 2:1;

Moz 15:13–18;

NaZ 128:19.

lepe so na gorah noge njega, ki jim prinaša dobre novice, ki ^boznanja mir, ki jim prinaša dobre novice o dobrem, ki oznanja odrešitev, ki pravi Sionu: Tvoj Bog kraljuje!

41 In takrat se bo širil klic: "Odidite, odidite, pojdite od tamkaj, ne dotikajte se tega, kar je ^bnečisto; pojdite iz njegove srede, bodite ^cčisti, vi, ki nosite Gospodove posode!

42 Kajti "ne boste odšli v naglici, niti šli v begu; kajti Gospod bo šel pred vami in Izraelov Bog bo vaša zadnja straža.

43 Glejte, moj služabnik bo ravnal razumno; povzdigoval se bo in hvalil in bo zelo vzvišen.

44 Kakor jih je veliko osupnilo nad teboj — njegov obraz je bil tako iznakažen, bolj kot vsakega človeka, in njegova oblika bolj kot človeških sinov —

45 tako bo "poškropil številne narode; kralji si bodo pred njim zatisnili usta, kajti videli bodo to, kar jim ni bilo povedano; in pretehtali bodo to, česar niso slišali.

46 Resnično, resnično, povem vam, vse to se bo zagotovo zgodilo, prav kakor mi je zapovedal Oče. Takrat se bo ta zaveza, s katero se je Oče zavezal s svojim ljudstvom, izpolnila; in takrat bo "Jeruzalem ponovno poseljen z mojim ljudstvom in to bo dežela njihove dediščine.

21. POGlavJE

Izrael bo zbran, ko pride Mormonova knjiga na dan. — Drugi narodi se bodo v Ameriki utrdili kot svobodno ljudstvo. — Odrešeni bodo, če bodo verjeli in bodo poslušni; sicer bodo odrezani in pokončani. — Izrael bo zgradil Novi Jeruzalem in izgubljeni rodovi se bodo vrnili. Okrog leta 34 po Kr.

IN resnično vam pravim, dajem vam znamenje, da boste prepoznali "čas, ko naj bi se to zgodilo — da bom zbral svoje ljudstvo, o Izraelova hiša, z njihove dolge razkropitve, in bom med njimi ponovno ustanovil moj Sion;

2 in glejte, to je tisto, kar vam bom dal za znamenje — kajti resnično vam pravim, ko se bo to, kar vam razglašam in kar vam bom po temle razglasil sam in z močjo Svetega Duha, ki vam ga bo dal Oče, razkrilo drugim narodom, da bodo lahko vedeli glede tega ljudstva, ki je ostanek Jakobove hiše, in glede mojega ljudstva, katerega bodo oni razkropili;

3 resnično, resnično, povem vam, ko jim bo Oče "to razkril in bo prišlo od Očeta, od njih do vas;

4 kajti to je v Očetu modrost, da se naselijo v tej deželi in se z Očetovo močjo ustalijo kot "svobodno ljudstvo, da bo to prišlo od njih do ostanka vašega potomstva, da se bo lahko izpolnila

40b Mr 13:10;

1 Ne 13:37.

41a Iz 52:11–15.

b vss čisto in nečisto.

c NaZ 133:5.

42a 3 Ne 21:29.

45a Iz 52:15.

46a Etr 13:5, 11.

21 1a vss poslednji dnevi.

3a Etr 4:17;

JS – ŽZ 1:34–36.

4a 1 Ne 13:17–19;

NaZ 101:77–80.

Očetova ^bzaveza, s katero se je zavezal s svojim ljudstvom, o Izraelova hiša;

5 ko bodo torej ta dela in dela, ki se bodo odslej delala med vami, prišla od ^adrugih narodov do vašega ^bpotomstva, ki bo zaradi krivičnosti hiralo v neveri;

6 kajti Očetova volja je, da to pride od ^adrugih narodov, da bo lahko drugim narodom pokazal svojo moč, zaradi tega da se bodo drugi narodi, če ne bodo postali trdosrčni, lahko pokesali in prišli k meni in se krstili v mojem imenu in spoznali prave točke mojega nauka, da bodo lahko ^bprištetni med moje ljudstvo, o Izraelova hiša;

7 in ko se bo to zgodilo, da bo vaše ^apotomstvo to začelo spoznavati — jim bo to v znamenje, da bodo lahko vedeli, da se je že začelo Očetovo delo za izpolnitev zaveze, ki jo je sklenil s ljudstvom, ki so iz Izraelove hiše.

8 In ko bo prišel ta dan, se bo zgodilo, da si bodo kralji zatisnili usta, kajti videli bodo to, kar jim ni bilo povedano, in pretehtali bodo to, česar niso slišali.

9 Kajti tisti dan bo Oče zavoljo mene opravil delo, ki bo med njimi veliko in ^ačudovito delo; in med njimi bodo tisti, ki temu ne

bodo verjeli, čeprav jim bo to razglasil človek.

10 Toda glejte, življenje mojega služabnika bo v moji roki; zato ga ti ne bodo ranili, čeprav bo zaradi njih ^aiznakažen. Vendarle ga bom ozdravil, kajti pokazal jim bom, da je ^bmoja modrost večja od hudičeve prekanjenosti.

11 Zgodilo se bo torej, da bo, kdor ne bo verjel v moje besede, ki sem Jezus Kristus, ki ^amu jih bo Oče naročil obelodaniti drugim narodom, in mu bo dal moč, da jih bo obelodanil drugim narodom (storjeno bo, prav kakor je rekel Mojzes), ^bodrezan od mojega ljudstva, ki je iz zaveze.

12 In moje ljudstvo, ki je Jakobov ostanek, bo med drugimi narodi, da, sredi med njimi, kakor ^alev med gozdnimi živalmi, kakor mlad lev med čredo ovac, ki, če gre skozi, tako ^bpotepta kot raztrga na kose in nihče ne more rešiti.

13 Njihova roka se bo vzdignila nad njihove nasprotnike in vsi njihovi sovražniki bodo odrezani.

14 Da, gorje drugim narodom, če se ne bodo ^apokesali; kajti tisti dan se bo zgodilo, govori Oče, da bom iz tvoje srede izbrisal tvoje konje in bom uničil tvoje bojne vozove;

4b Mrm 5:20;
vss Abrahamova
zaveza.

5a 3 Ne 26:8.
b 2 Ne 30:4–5;
Mrm 5:15;
NaZ 3:18–19.

6a 1 Ne 10:14;
JakK 5:54;
3 Ne 16:4–7.

b Gal 3:7, 29;
3 Ne 16:13;
Abr 2:9–11.

7a 3 Ne 5:21–26.

9a Iz 29:14;
Apd 13:41;
1 Ne 22:8;
vss evangelijska
obnova.

10a NaZ 135:1–3.

b NaZ 10:43.
11a 2 Ne 3:6–15;
Mrm 8:16, 25.

b NaZ 1:14.
12a Mih 5:7–14;
3 Ne 20:16.

b 3 Ne 16:13–15.
14a 2 Ne 10:18; 33:9.

15 in izbrisal bom mesta v tvoji deželi in porušil vsa tvoja oporišča;

16 in izbrisal bom čarovništvo iz tvojih dežel in ne boš več imel vedeževalcev;

17 iz tvoje srede bom izbrisal tudi tvoje ^arezane podobe in tvoje spominske stebre in ne boš več častil del svojih rok;

18 in iz tvoje srede bom izruval tvoje gozdčice; tako bom uničil tvoja mesta.

19 In zgodilo se bo, da bodo odpravljena vsa ^alaganja in zavajanja in zavidanja in zdrahe in kvazi-duhovništva in vlačugarstvo.

20 Kajti zgodilo se bo, govori Oče, da bom tistega dne ^{té}, ki se ne bodo pokesali in ne bodo prišli k mojemu ljubljenemu Sinu, odrezal od mojega ljudstva, o Izraelova hiša;

21 in nad njimi bom prav kakor nad pogani izvršil maščevanje in bes, za kakršna še niso slišali.

22 Če pa se bodo pokesali in prisluhnili mojim besedam in ne bodo postali trdosrčni, bom med njimi ^austanovil svojo cerkev in sklenili bodo zavezo in ^bprišteti bodo med ta Jakobov ostanek, kateremu sem to deželo dal za njihovo dediščino;

23 in pomagali bodo mojemu ljudstvu, Jakobovemu ostanku,

in tudi tolikim iz Izraelove hiše, kot bodo prišli, da bodo lahko zgradili mesto, ki se bo imenovalo ^aNovi Jeruzalem.

24 In nato bodo pomagali mojemu ljudstvu, da se bodo lahko zbrali ti, ki so razkropljeni po vsem obličju dežele, v Novem Jeruzalemu.

25 In nato bo mednje prišla nebeška ^amoč; in tudi ^bsam bom v sredi.

26 In nato se bo Očetovo delo začelo tistega dne, in sicer ko se bo med ostankom tega ljudstva začelo pridigati ta evangelij. Resnično vam pravim, tistega dne se bo Očetovo delo ^azačelo med vsemi razkropljenimi izmed mojega ljudstva, da, in sicer rodovi, ki so bili ^bizgubljeni, ki jih je Oče vodil iz Jeruzalema.

27 Da, delo se bo začelo med vsemi ^arazkropljenimi izmed mojega ljudstva z Očetom, ki bo pripravil pot, po kateri lahko pridejo k meni, da lahko kličejo Očeta v mojem imenu.

28 Da, in nato se bo začelo delo z Očetom, ki bo med vsemi narodi pripravil pot, po kateri bo njegovo ljudstvo lahko ^azbrano doma v deželi svoje dediščine.

29 In šli bodo iz vseh narodov; in ne bodo šli v ^anaglici niti v begu, kajti šel bom pred njimi,

17a 2 Mz 20:3–4;
Moz 13:12–13;
NaZ 1:16;
vss malikovanje.

19a 3 Ne 30:2.

22a vss razdobje.
b 2 Ne 10:18–19;
3 Ne 16:13.

23a 3 Ne 20:22;
Etr 13:1–12;
vss Novi Jeruzalem.

25a 1 Ne 13:37.

b Iz 2:2–4;
3 Ne 24:1.

26a 1 Ne 14:17;
3 Ne 21:6–7.

b vss Izrael, deset izgubljenih Izraelovih rodov.

27a 3 Ne 16:4–5.

28a vss Izrael, zbiranje Izraela.

29a Iz 52:12;
3 Ne 20:42.

govori Oče, in bom njihova zadnja straža.

22. POGlavJE

V poslednjih dneh bo ustanovljen Sion in njegovi koli in Izrael bo zbran v milosti in ljubeznivosti. — Zmagali bodo. — Primerjajte s štiriinpetdestim poglavjem Izaija. Okrog leta 34 po Kr.

IN nato se bo zgodilo to, kar je zapisano: Zapoј, o jalova, ti, ki nisi rodila; plani v "petje in glasno vzklikni, ti, ki nisi imela porodnih bolečin; kajti več so otroci osamele kakor otroci poročene žene, govori Gospod.

2 Razširi prostor svojega šotora in dovoli jim razpeti zastore tvojih bivališč; ne varčuj, podaljšaj svoje vrvi in utrdi svoje "kole;

3 kajti razširila se boš na desnico in na levico in tvoje potomstvo bo podedovalo "druge narode in poselilo zapuščena mesta.

4 Ne boj se, kajti ne bo te sram; niti se ne pusti zмести, kajti ne boš "osramočena; kajti pozabila boš na sramoto svoje mladosti in se ne boš spominjala očitkov iz svoje mladosti in se ne boš več spominjala očitka svojega vdovstva.

5 Kajti tvoj stvarnik, tvoj mož, Gospod nad vojskami mu je ime; in tvoj Odkupitelj, Izraelov Sveti — Bog vse zemlje se bo imenoval.

6 Kajti Gospod te je poklical kakor ženo, zapuščeno in potrto v duhu, in mlado ženo, ko si bila zavržena, govori tvoj Bog.

7 Za kratek trenutek sem te zapustil, toda z velikimi milostmi te bom zbral.

8 Za trenutek sem z manjšim srdom skril obraz pred teboj, toda z večno prijaznostjo se te bom "usmiliti, govori Gospod, tvoj Odkupitelj.

9 Kajti "to mi je kot ^bNoetove vode, kajti kakor sem zapisegel, da Noetove vode ne bodo nikoli več prekrile zemlje, tako sem zapisegel, da ne bom besen nate.

10 Kajti "gore se bodo premaknile in hribi bodo odstranjeni, moja prijaznost pa te ne bo ^bzapustila, niti ne bo odstranjena moja zaveza miru, govori Gospod, ki se te usmili.

11 O prizadeta, premetavana v divjem viharju in ne potolažena! Glej, polagal bom tvoje "kamne v lepih barvah in položil tvoje temelje s safirji.

12 In tvoja okna bom napravil iz rubinov in tvoja vrata iz ognjenecv in vse tvoje obzidje iz žlahtnih kamnov.

13 In "vse tvoje otroke bo učil Gospod; in velik bo mir tvojih otrok.

14 V "pravičnosti se boš uveljavila; daleč boš od zatiranja, kajti ne boš se bala, in od groze, kajti ne bo se ti približala.

22 1a vss peti.

2a vss kol.

3a vss drugi narodi.

4a 2 Ne 6:7, 13.

8a vss milost — milosten.

9a Iz 54:9.

b vss potop v Noetovem času.

10a Iz 40:4.

b Ps 94:14;

NaZ 35:25.

11a Raz 21:18–21.

13a Jer 31:33–34.

14a vss pravičnost — pravičen.

15 Glej, gotovo se bodo zbrali zoper tebe, ne zaradi mene; kdor se bo zbral zoper tebe, bo padel zaradi tebe.

16 Glej, ustvaril sem kovača, ki razpihuje oglje v ognju in ki izdeluje orodje za njegovo delo; in ustvaril sem pokončevalca, da uničuje.

17 Nobeno orožje, ki je oblikovano proti tebi, ne bo uspelo; in vsak jezik, ki te bo v sodbi žalil, boš obsodila. To je dediščina Gospodovih služabnikov in njihova pravičnost je od mene, govori Gospod.

23. POGlavJE

Jezus potrdi Izaijeve besede. — Ljudem zapove, naj preučujejo preroke. — Njihovim zapisom so dodane besede Lamanca Samuela glede vstajenja. Okrog leta 34 po Kr.

IN sedaj, glejte, pravim vam, da morate te stvari ^araziskovati. Da, zapovedujem vam, da te stvari marljivo raziskujete; kajti velike so ^bIzaijeve besede.

2 Kajti zagotovo je govoril, kar se tiče vsega glede mojega ljudstva, ki je iz Izraelove hiše; zato mora biti, da mora govoriti tudi drugim narodom.

3 In vse, kar jim je govoril, je bilo in ^abo, in sicer glede na besede, ki jih je govoril.

4 Zato prisluhnite mojim besedam,

zapišite to, kar sem vam povedal; in glede na čas in Očetovo voljo bo šlo k drugim narodom.

5 In kdor bo prisluhnil mojim besedam in se pokesal in se krstil, ta bo odrešen. Preučujte ^apreroke, kajti veliko jih bo, ki o tem pričujejo.

6 In sedaj se je zgodilo, da jim je Jezus, ko je te besede izrekel, potem ko jim je pojasnil vse svete spise, ki so jih prejeli, ponovno rekel: Glejte, želel bi, da zapišete še druge svete spise, ki jih nimate.

7 In zgodilo se je, da je Nefiju rekel: Prinesi zapis, ki ste ga ohranjali.

8 In ko je Nefi prinesel zapise in jih položil predenj, se je z očmi ozrl nanje in rekel:

9 Resnično vam pravim, svojemu služabniku ^aSamuelu, Lamanca, sem zapovedal, naj temu ljudstvu pričuje, da bo na dan, ko bo Oče v meni poveličal svoje ime, da bo ^bveliko ^csvetih, ki bodo ^avstali od mrtvih in se bodo številnim prikazali in jim služili. In rekel jim je: Mar ni bilo tako?

10 In učenci so mu odgovorili in rekli: Da, Gospod, Samuel je prerokoval glede na tvoje besede in vse so se izpolnile.

11 In Jezus jim je rekel: Kako to, da niste zapisali tega, da je veliko svetih vstalo in so se številnim prikazali in jim služili?

23 1a vss sveti spisi.
b 2 Ne 25:1–5;
Mrm 8:23;
vss Izaija.

3a 3 Ne 20:11–12.
5a Lk 24:25–27.
9a He 13:2.
b He 14:25.

c vss sveti.
d Mt 27:52–53;
vss vstajenje.

12 In zgodilo se je, da se je Nefi spomnil, da to ni bilo zapisano.

13 In zgodilo se je, da je Jezus zapovedal, naj se to zapiše; zato je bilo zapisano, kakor je zapovedal.

14 In sedaj se je zgodilo, da jim je Jezus, potem ko je obenem "pojasnil vse svete spise, kar so jih zapisali, zapovedal, naj učijo to, kar jim je pojasnil.

24. POGlavJE

Gospodov glasnik bo pripravil pot za drugi prihod. — Kristus bo zasedal v sodbi. — Izraelu je zapovedano, naj plačuje desetino in darovanja. — Piše se knjiga spominov. Primerjajte s tretjim poglavjem Malahija. Okrog leta 34 po Kr.

IN zgodilo se je, da jim je zapovedal, naj zapišejo besede, ki jih je Oče dal Malahiju, ki jim jih bo povedal. In zgodilo se je, da jih je potem, ko so bile zapisane, pojasnil. In to so besede, ki jim jih je povedal, rekoč: Tako je Oče rekel Malahiju: Glejte, poslal bom svojega "glasnika in pripravil bo pot pred menoj in Gospod, ki ga iščete, bo nenadoma prišel v svoj tempelj, in sicer glasnik zaveze, v katerem se radostite; glejte, prišel bo, govori Gospod nad vojskami.

2 Toda kdo bo mogel ^aprenesti

dan njegovega prihoda in kdo bo obstal, ko se prikaže? Kajti on je kakor ^btopilčev ogenj in kakor lug pralcev.

3 In sedel bo kakor topilec in čistilec srebra in očistil bo "Levijeve sinove in jih prečistil kakor zlato in srebro, da bodo lahko Gospodu ^bdarovali daritev v pravičnosti.

4 Takrat bo daritev iz Judeje in Jeruzalema ugajala Gospodu kakor v starodavnih dneh in kakor v prejšnjih letih.

5 In približal se vam bom k sodbi in bom hitra priča zoper čarodeje in zoper prešuštnike in zoper krivoprisežnike in zoper tiste, ki zatirajo dninarja pri njegovem plačilu, vdovo in "siroto, in ki zavračajo tujca in se me ne bojijo, govori Gospod nad vojskami.

6 Kajti jaz sem Gospod, ne spreminjam se; zato vi, Jakobovi sinovi, niste pokončani.

7 Prav od dni vaših očetov "odstopate od mojih uredb in jih ne izpolnjujete. ^bVrnite se k meni in jaz se bom vrnil k vam, govori Gospod nad vojskami. Vi pa pravite: Kako naj se vrnemo?

8 Bo človek oropal Boga? Vendarle ste me oropali. Toda pravite: V čem smo te oropali? V ^adesetini in ^bdarovanjih.

9 S prekletstvom ste prekleti,

14a Lk 24:44–46.

24 1a NaZ 45:9.

2a 3 Ne 25:1.

b Zah 13:9;

NaZ 128:24;

vss drugi prihod

Jezusa Kristusa;

zemlja, ^aočiščenje zemlje.

3a 5 Mz 10:8;

NaZ 84:31–34.

b NaZ 13.

5a Jak 1:27.

7a vss odpad —
odpadništvo.

b He 13:11;

3 Ne 10:6;

Mor 9:22.

8a vss desetina —
plačati desetino.

b vss daritev —
darovanje.

kajti oropali ste me, in sicer ves ta narod.

10 Prinesite vso ^adesetino v skladišče, da bo v moji hiši jedi, in preizkusite me torej s tem, govori Gospod nad vojskami, če vam ne odprem zapornic nebes in izlijem na vas ^bblagoslova, da ne bo dovolj prostora, da ga boste prejeli.

11 In grajal bom požiralca zavoljo vas in ne bo več uničeval plodov vaše zemlje; niti ne bo vaša trta predčasno odvrгла plodov na polju, govori Gospod nad vojskami.

12 In vsi narodi vas bodo imenovali blagoslovljene, kajti očarljiva dežela boste, govori Gospod nad vojskami.

13 Vaše besede proti meni so predrzne, govori Gospod. Vendarle pravite: Kaj smo govorili proti tebi?

14 Rekli ste: Zaman je služiti Bogu in kaj koristi, da smo izpolnjevali njegove uredbe in da smo spokorno hodili pred Gospodom nad vojskami?

15 In ponosneže torej imenujemo za srečne; da, tisti, ki delajo hudobijo, uspevajo; da, tisti, ki skušajo Boga, se celo rešijo.

16 Takrat so tisti, ki so se bali Boga, pogosto ^agovorili med seboj in Gospod je prisluhnil in

slišal; in pred njim se je zapisala ^bknjiga spominov za te, ki so se bali Gospoda in ki so mislili na njegovo ime.

17 In moji bodo, govori Gospod nad vojskami, tisti dan, ko ^azberem svoje dragulje, in prizanesel jim bom, kakor človek prizanesel lastnemu sinu, ki mu služi.

18 Nato se boste vrnili in ^aprepoznali pravične od hudobnih, med njim, ki služi Bogu, in njim, ki mu ne služi.

25. POGLAVJE

Ob drugem prihodu bodo ponosni in hudobni zgoreli kot strnje. — Elija se bo vrnil pred tistim velikim in strašnim dnem. — Primerjajte s tretjim poglavjem Malahija. Okrog leta 34 po Kr.

KAJTI glejte, prišel bo dan, ki bo ^arazžarjen kakor peč; in vsi ^bponosneži, da, in vsi, ki delajo húdo, bodo strnje; in dan, ki bo prišel, jih bo požgal, govori Gospod nad vojskami, da od njih ne bo ostala ne koreninica ne vejica.

2 Za vas pa, ki se bojite mojega imena, bo ^aSin Pravičnosti vstal z ozdravljenjem v svojih perutih; in šli boste in ^brasli kakor ^ctelički v staji.

3 In ^apoteptali boste hudobne;

10a NaZ 64:23; 119.

b vss blagoslov — blagosloviti.

16a Mor 6:5.

b NaZ 85:9;

Mz 6:5;

vss knjiga spominov.

17a NaZ 101:3.

18a vss dar prepoznavanja

oziroma presojanja.

25 1a Iz 24:6;

1 Ne 22:15;

3 Ne 24:2;

NaZ 29:9; 64:23–24;

133:64;

JS – ŽZ 1:37;

vss zemlja,

očiščenje zemlje.

b 2 Ne 20:33;

vss ponos.

2a Etr 9:22.

b NaZ 45:58.

c Am 6:4;

1 Ne 22:24.

3a 3 Ne 21:12.

kajti pepel pod podplati vaših nog bodo tisti dan, ko bom to napravil, govori Gospod nad vojskami.

4 Pomnite postavo Mojzesa, mojega služabnika, ki sem mu jo na "Horebu zapovedal za ves Izrael, s predpisi in sodbami.

5 Glejte, pred prihodom vélikega in strašnega Gospodovega "dne vam bom poslal preroka ^bElija;

6 in "obrnili bo srce očetov k otrokom in srce otrok k njihovim očetom, da ne pridem in udarim zemlje s prekletstvom.

26. POGLAVJE

Jezus pojasnjuje vse od začetka do konca. — Dojenčki in otroci izrekajo čudovite stvari, ki jih ni moč zapisati. — Ti v Kristusovi cerkvi imajo med seboj vse skupno. Okrog leta 34 po Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da je Jezus množici pojasnil vse, kar jim je povedal; in pojasnil jim je vse stvari, tako velike kot male.

2 In pravi: "Te svete spise, ki jih niste imeli pri sebi, mi je Oče zapovedal, naj vam jih dam; kajti v njem je modrost, naj se jih da bodočim rodovom.

3 In pojasnil je vse, in sicer od začetka do časa, ko bo prišel v svoji "slavi — da, in sicer vse, kar se bo zgodilo na obličju zemlje, in sicer dokler se zaradi žgoče vročine ne bodo stopile ^bprvine in se bo zemlja "zvila kakor svitek, nebo in zemlja pa bosta minila;

4 in prav do "velikega in poslednjega dne, ko bodo vsi ljudje in vsi rodovi in vsi narodi in jeziki ^bstali pred Bogom, da se jim bo sodilo po njihovih delih, naj so bila dobra ali naj so bila húda —

5 če so bila dobra, v "vstajenje večnega življenja; in če so bila húda, v vstajenje prekletstva; saj gresta vzporedno, eden v eno smer in drugi v drugo, glede na milost in ^bpravico in svetost, ki je v Kristusu, ki je bil, "preden se je začel svet.

6 In v to knjigo torej ni moč zapisati niti "stotega dela tega, kar je Jezus resnično učil ljudi;

7 toda glejte, "Nefijeve plošče vsebujejo večji del tega, kar je učil ljudi.

8 In zapisal sem te stvari, ki so manjši del tega, kar je poučeval ljudi; in to sem zapisal z namenom, da bi bilo lahko ponovno prineseno temu ljudstvu od "drugih

4a 2 Mz 3:1–6.

5a vss drugi prihod Jezusa Kristusa.

b 2 Kr 2:1–2;
NaZ 2:1; 110:13–16;
128:17–18;
vss Elija;
odrešitev za mrtve;
pečatenje — pečatiti.

6a NaZ 2:2.

26 2a Tj. Mal 3, navedeno v 3 Ne 24 in 25.

3a vss Jezus Kristus, slava Jezusa Kristusa.

b Am 9:13;
2 Pt 3:10, 12;
Mrm 9:2;
vss svet (samostalnik),
konec sveta;
zemlja, očiščenje zemlje.

c Mrm 5:23.

4a He 12:25;
3 Ne 28:31.

b Moz 16:10–11;

vss poslednja sodba.

5a Dan 12:2;
Jn 5:29.

b vss pravica.

c Etr 3:14;
vss Jezus Kristus,
Kristusov predsmrtni
obstoj.

6a Jn 21:25;
3 Ne 5:8.

7a vss plošče.

8a 3 Ne 21:5–6.

narodov glede na besede, ki jih je izgovoril Jezus.

9 In ko bodo prejeli to, kar je nujno, da imajo najprej, da preizkusi njihovo vero, in če bo tako, da bodo tem stvarjem verjeli, jim bodo nato razodete "večje stvari.

10 In če bo tako, da tem stvarjem ne bodo verjeli, jim bodo potem večje stvari "prikrite v njihovo obsodbo.

11 Glejte, bil sem na tem, da zapišem vse, kar je bilo vgravirano na Nefijevih ploščah, toda Gospod je to prepovedal, rekoč: "Preizkusil bom vero mojega ljudstva.

12 Zato jaz, Mormon, zapisujem to, kar mi je zapovedal Gospod. In sedaj jaz, Mormon, preneham govoriti in nadaljujem z zapisovanjem tega, kar mi je bilo zapovedano.

13 Zato bi želel, da bi uvideli, da je Gospod resnično učil ljudi za razdobje treh dni; in potem se jim je često "prikazal in je često razlomil ^bkruh in ga blagoslovil in jim ga dal.

14 In zgodilo se je, da je učil in služil "otrokom množice, o kateri se je govorilo, in ^brazvezal jim je jezike in očetom so govorili velike in čudovite stvari, celo večje, kakor jih je sam razodel ljudstvu; in jezike jim je razvezal, da so lahko govorili.

15 In zgodilo se je, da je potem,

ko se je dvignil v nebesa — ko se jim je v drugo pokazal in je odšel k Očetu, potem ko je "ozdravil vse bolne in hrome in je odprl oči slepim in odprl ušesa gluhim in je med njimi celo izvedel vsakovrstna zdravljenja in je obudil človeka od mrtvih in jim pokazal svojo moč in se je dvignil k Očetu —

16 glejte, se je na naslednji dan zgodilo, da se je množica zbrala in te otroke so tako videli kot slišali; da, celo "dojenčki so odprli usta in izrekli čudovite stvari; in stvari, ki so jih izrekli, so bile vsakomur prepovedane zapisati.

17 In zgodilo se je, da so "učenci, ki jih je Jezus izvolil, odtlej začeli ^bkrščeovati in učiti tolike, kolikor jih je prišlo k njim; in tolike, kolikor se jih je krstilo v Jezusovem imenu, je navdal Sveti Duh.

18 In številni od njih so videli in slišali neizrekljive stvari, ki jih "ni dopuščeno zapisati.

19 In učili so in drug drugemu služili; in med seboj so imeli "vse v ^bskupni lasti, vsak je pravično ravnal z drugim.

20 In zgodilo se je, da so naredili vse, prav kakor jim je Jezus zapovedal.

21 In ti, ki so se krstili v Jezusovem imenu, so se imenovali Kristusova "cerkev.

9a Etr 4:4–10.

10a Al 12:9–11.

11a Etr 12:6.

13a Jn 21:14.

b 3 Ne 20:3–9;

vss zakrament.

14a 3 Ne 17:11–12.

b Al 32:23;

3 Ne 26:16.

15a 3 Ne 17:9;

vss čudež;

zdravljenja — zdraviti.

16a Mt 11:25.

17a 3 Ne 19:4–13.

b 4 Ne 1:1.

18a 3 Ne 26:11.

19a 4 Ne 1:3.

b vss zakon posvetitve.

21a Moz 18:17;

vss Cerkev Jezusa

Kristusa.

27. POGlavJE

Jezus jim zapove, naj Cerkev imenujejo z njegovim imenom. — Njegovo poslanstvo in odkupno žrtvovanje sestavljata njegov evangelij. — Ljudem je zapovedano, naj se pokesajo in se krstijo, da jih bo Sveti Duh lahko posvetil. — Biti morajo, prav kakršen je Jezus. Med letoma 34 in 35 po Kr.

IN zgodilo se je, da so, ko so Jezusovi učenci potovali in pridigali, kar so tako slišali kot videli, in so krščevali v Jezusovem imenu, se je zgodilo, da so se učenci zbrali in bili ^azedinjeni v goreči molitvi in ^bpostu.

2 In Jezus se jim je ponovno ^a pokazal, kajti k Očetu so molili v njegovem imenu; in Jezus je prišel in stopil mednje in jim rekel: Kaj želite, naj vam dam?

3 In rekli so mu: Gospod, želeli bi, da bi nam povedal ime, s katerim bomo imenovali to cerkev; kajti med ljudstvom so spori glede te zadeve.

4 In Gospod jim je rekel: Resnično, resnično, povem vam, zakaj je tako, da ljudje godrnjajo in se sporekajo zaradi tega?

5 Mar niso brali svetih spisov, ki pravijo, da morate prevzeti Kristusovo ^aime, ki je moje ime? Kajti s tem imenom boste poklicani poslednji dan;

6 in kdor prevzame moje ime in

^avztraja do konca, ta bo poslednji dan odrešen.

7 Kar koli boste torej delali, to delajte v mojem imenu; zato cerkev imenujte z mojim imenom; in kličite k Očetu v mojem imenu, da bo blagoslovil cerkev zavoljo mene.

8 In kako bi bila ^amoja ^bcerkev, če se ne bi imenovala z mojim imenom? Kajti če bi se cerkev imenovala z Mojzesovim imenom, potem bi bila to Mojzesova cerkev; oziroma če bi se imenovala z imenom človeka, potem bi bila to človekova cerkev; če pa se imenuje z mojim imenom, potem je to moja cerkev, če je tako, da so sezidani na mojem evangeliju.

9 Resnično vam pravim, da ste sezidani na mojem evangeliju; zato vse, kar boste imenovali, imenujte z mojim imenom; če boste torej klicali k Očetu za cerkev, če bo to v mojem imenu, vas bo Oče uslišal;

10 in če bo tako, da bo cerkev sezidana na mojem evangeliju, potem bo v njej Oče pokazal svoja lastna dela.

11 Če pa ne bo sezidana na mojem evangeliju in bo sezidana na človeških delih ali na hudičevih delih, resnično vam pravim, ti se bodo nad svojimi deli radostili za nekaj časa in kmalu pride konec in ^aposekani bodo in vrženi v ogenj, od koder ni vrnitve.

27 1a NaZ 29:6.

b Al 6:6;

vss post — postiti se.

2a 3 Ne 26:13;

vss Jezus Kristus,

Kristus se prikazuje po vstajenju.

5a vss Jezus Kristus, prevzeti ime Jezusa Kristusa.

6a 3 Ne 15:9.

8a NaZ 115:4.

b vss Jezus Kristus, glava Cerkve.

11a Al 5:52.

12 Kajti njihova dela jim ^asledijo, kajti zaradi svojih del bodo posekani; pomnite torej, kar sem vam povedal.

13 Glejte, dal sem vam svoj ^aevangelij in to je evangelij, ki sem vam ga dal — da sem prišel na svet, da izpolnjujem ^bvolo svojega Očeta, ker me je moj Oče poslal.

14 In moj Oče me je poslal, da bom ^avzdignjen na križ; in da bi, ko bom vzdignjen na križ, lahko ^bpritegnil vse ljudi k sebi, da bo, kakor so me ljudje vzdignili, prav tako Oče vzdignil ljudi, da bodo stali pred menoj, da se jim bo ^csodilo po njihovih delih, naj so bila dobra ali naj so bila huda —

15 in zaradi tega sem bil ^avzdignjen; zato bom glede na Očetovo moč k sebi pritegnil vse ljudi, da jim bo lahko sojeno po njihovih delih.

16 In zgodilo se bo, da bo, kdor se bo ^apokesal in se ^bkrstil v mojem imenu, navdan; in če bo ^cvztrajal do konca, glejte, ga bom imel za brez krivde pred mojim Očetom tistega dne, ko bom stal, da bom sodil svetu.

17 In ta, ki ne vztraja do konca,

je ta, ki je tudi posekan in vržen v ogenj, od koder se zaradi Očetove ^apravice ne more vrniti.

18 In to je beseda, ki jo je dal človeškim otrokom. In zaradi tega izpolni besede, ki jih je dal, in ne laže, ampak izpolni vse svoje besede.

19 In ^anič nečistega ne more vstopiti v njegovo kraljestvo; torej nič ne stopi v njegov ^bpočitek, razen tistih, ki so si oblačila ^coprali v moji krvi, zaradi svoje vere in kesanja vseh svojih grehov in svoje zvestobe do konca.

20 To je torej zapoved: ^aPokesajte se, vsi vi konci zemlje, in pridite k meni in se ^bkrstite v mojem imenu, da boste ^cposvečeni s prejemom Svetega Duha, da boste lahko poslednji dan stali ^abrezmadežni pred menoj.

21 Resnično, resnično, povem vam, to je moj evangelij; in veste, kaj vse morate delati v moji cerkvi; kajti dela, katera ste mene videli delati, delajte tudi vi; kajti to, kar ste mene videli delati, delajte tudi vi;

22 blagor vam torej, če boste to delali, kajti poslednji dan boste povzdignjeni.

23 Zapišite to, kar ste videli

12a Raz 14:13;

NaZ 59:2.

13a NaZ 76:40–42;

vss evangelij.

b Jn 6:38–39.

14a 1 Ne 11:32–33;

Mz 7:55.

b Jn 6:44;

2 Ne 9:5;

NaZ 27:18.

c vss Jezus Kristus,

sodnik.

15a vss odkupna

daritev — plačati

odkupnino.

16a vss kesanje —

kesati se.

b vss krst — krstiti.

c 1 Ne 13:37;

vss vztrajati.

17a vss pravica.

19a Al 11:37.

b NaZ 84:24;

vss počitek —

odpočiti se.

c Raz 1:5; 7:14;

Al 5:21, 27; 13:11–13.

20a Etr 4:18.

b vss krst — krstiti,

bistveno.

c vss posvetitev —

posvetiti.

d NaZ 4:2.

in slišali, razen tistega, kar je "prepovedano.

24 Zapisujte dela tega ljudstva, ki bodo, prav kakor je bilo zapisano o tem, kar je bilo.

25 Kajti glejte, iz knjig, ki so bile napisane in ki bodo napisane, se bo "sodilo temu ljudstvu, kajti po njih se bodo ljudem razkrila njihova ^bdela.

26 In glejte, Oče "zapiše vse; zato se bo svetu sodilo iz knjig, ki bodo napisane.

27 In vedite, da "boste sodniki temu ljudstvu, glede na sodbo, ki vam jo bom dal, ki bo pravična. ^bKakšni ljudje morate torej biti? Resnično vam pravim, prav "kakršen sem sam.

28 In sedaj "grem k Očetu. In resnično vam pravim, vse, kar boste Očeta prosili v mojem imenu, vam bo dano.

29 Zato "prosite in boste prejeli; trkajte in se vam bo odprlo; kajti ta, ki prosi, prejme; in temu, ki trka, se bo odprlo.

30 In sedaj, glejte, moja radost je zaradi vas in tudi tega rodu velika, in sicer do polnosti; da, in zaradi vas in tega rodu se radosti celo Oče in tudi vsi sveti angeli; kajti "nihče od njih ni izgubljen.

31 Glejte, želel bi, da bi razumeli; kajti mislim njih, ki "sedaj

živijo iz ^btega rodu; in nihče od njih ni izgubljen; in v njih imam polnost "radosti.

32 Toda glejte, žalosti me zaradi "četrtga rodu od tega rodu, kajti ujete jih bo odpeljal, prav kakor je sina pogubljenja; kajti prodali me bodo za srebro in za zlato in za to, kar uniči ^bmolj in kjer vlamljajo tатовi in kradejo. In tisti dan jih bom obiskal, in sicer da bom njihova dela zvalil na njihove lastne glave.

33 In zgodilo se je, da je Jezus, ko je s temi besedami končal, svojim učencem rekel: Vstopite skozi "ozka vrata; kajti ozka so vrata in tesna je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo; toda široka so vrata in prostorna je pot, ki vodi v smrt, in veliko jih je, ki potujejo po njej, dokler ne pride noč, ko ne more delati nihče.

28. POGLAVJE

Devet od dvanajstih učencev si zaželi dediščino v Kristusovem kraljestvu, ko umrejo, in obljubljeno jim je. — Trije Nefijci si zaželeli moč nad smrtjo in dana jim je, tako da ostanejo na zemlji, dokler Jezus ne pride ponovno. — Preneseni so in vidijo stvari, ki jih ni dopuščeno izreči, in sedaj služijo med ljudmi. Med letoma 34 in 35 po Kr.

23a 3 Ne 26:16.

25a 2 Ne 33:10–15;
MrmB 1:11.

b 1 Ne 15:32–33.

26a 3 Ne 24:16;
vss knjiga življenja.

27a 1 Ne 12:9–10;
Mrm 3:19.

b vss Jezus Kristus,

zgleđ Jezusa Kristusa.

c Mt 5:48;
3 Ne 12:48.

28a Jn 20:17.

29a Mt 7:7;
3 Ne 14:7.

30a Jn 17:12.

31a 3 Ne 9:11–13; 10:12.

b 3 Ne 28:23.

c vss radost.

32a 2 Ne 26:9–10;
Al 45:10, 12.

b Mt 6:19–21;

3 Ne 13:19–21.

33a Mt 7:13–14;
3 Ne 14:13–14;
NaZ 22.

IN zgodilo se je, da je Jezus, ko je te besede izrekel, spregovoril svojim učencem, drugemu za drugim, govoreč jim: Kaj je to, kar si želite od mene, potem ko odidem k Očetu?

2 In vsi so spregovorili, razen treh, rekoč: Želimo, da bi se potem, ko doživimo človeško starost, naše delovanje, h kateremu si nas poklical, zaključilo, da bi naglo prišli k tebi v tvoje kraljestvo.

3 In rekel jim je: Blagoslovljeni ste, ker ste si to zaželeli od mene; zato boste potem, ko boste stari dvainsedemdeset let, prišli k meni v moje kraljestvo; in v meni se boste ^aodpočili.

4 In ko jim je govoril, se je obrnil k trojici in jim rekel: Kaj želite, naj naredim za vas, ko odidem k Očetu?

5 In v srcu so se razžalostili, kajti niso si mu drznili povedati to, kar so želeli.

6 In rekel jim je: Glejte, ^apoznam vaše misli in zaželeli ste si to, kar si je od mene zaželel ^bJanez, moj ljubljeni, ki je bil z menoj med mojim delovanjem, preden so me Judje vzdignili.

7 Zato ste še bolj blagoslovljeni, kajti ^anikoli ne boste okusili ^bsmrti, ampak boste doživeli, da boste videli vsa Očetova ravnanja s človeškimi otroki, prav dokler

se ne izpolni vse glede na Očetovo voljo, ko bom prišel v svoji slavi z nebeškimi ^cmočmi.

8 In nikoli ne boste prenašali smrtnih bolečin; ampak boste, ko bom prišel v svoji slavi, v trenu očesa spremenjeni iz ^aumrljivosti v ^bnesmrtnost; in potem boste blagoslovljeni v kraljestvu mojega Očeta.

9 In spet, dokler boste prebivali v mesu, ne boste občutili bolečine, niti potrnosti, razen zaradi grehov sveta; in vse to bom storil zaradi tega, kar ste od mene želeli, kajti želeli ste, da bi k meni ^apripeljali človeške duše, dokler bo svet stal.

10 In zaradi tega boste imeli ^apolnost radosti; in sedeli boste v kraljestvu mojega Očeta; da, vaša radost bo polna, prav kakor je dal Oče meni polnost radosti; in vi boste, prav kakršen sem jaz, in jaz sem prav kakor Oče; in Oče in jaz sva ^beno;

11 in ^aSveti Duh pričuje o Očetu in o meni; in Oče zaradi mene daje človeškim otrokom Svetega Duha.

12 In zgodilo se je, da se je Jezus, ko je te besede izgovoril, vsakega od njih dotaknil s prstom, razen trojice, ki naj bi ostala, in potem je odšel.

13 In glejte, nebesa so se odprla in ^avzeti so bili v nebesa in videli in slišali so neizrekljive stvari.

28 3a vss počitek — odpočiti se.

6a Am 4:13;

Al 18:32.

b Jn 21:21–23;

NaZ 7:1–4.

7a 4 Ne 1:14;

Mrm 8:10–11;

Etr 12:17.

b vss prenesena bitja.

c 3 Ne 20:22.

8a 3 Ne 28:36–40;

vss umrljivost — umrljiv.

b vss nesmrtnost — nesmrten.

9a Flp 1:23–24;

NaZ 7:5–6.

10a NaZ 84:36–38.

b Jn 17:20–23.

11a 2 Ne 31:17–21;

3 Ne 11:32.

13a 2 Kor 12:2–4.

14 In "prepovedano jim je bilo, da bi govorili; niti jim ni bila dana moč, da bi povedali to, kar so videli in slišali;

15 in ali so bili v telesu ali zunaj telesa, niso mogli reči; kajti zdelo se jim je kakor njihova "spremenitev, da so se iz tega mesenega telesa spremenili v nesmrtno stanje, da bi videli Božje stvari.

16 Toda zgodilo se je, da so spet poučevali po obličju zemlje; vendar niso poučevali o tem, kar so slišali in videli, zaradi zapovedi, ki jim je bila dana v nebesih.

17 In sedaj, ali so bili od dneva svoje spremenitve umrljivi ali nesmrtni, ne vem;

18 toliko pa vem glede na zapis, ki je bil dan — šli so po obličju dežele in služili vsem ljudem, jih združevali v cerkev, kolikor jih je njihovemu pridiganju verjelo; jih krščevali in toliko, kolikor se jih je krstilo, jih je prejelo Svetega Duha.

19 In ti, ki niso pripadali cerkvi, so jih vrgli v ječo. In "ječe jih niso mogle zadržati, kajti razklale so se na dvoje.

20 In vrženi so bili v zemljo, toda zemljo so udarili z Božjo besedo, tako da so bili z njegovo "močjo rešeni iz zemeljskih globin; in zato niso mogli izkopati ustreznih jam, ki bi jih zadržale.

21 In trikrat so bili vrženi v "peč in niso bili poškodovani.

22 In dvakrat so bili vrženi v "brlog divjih živali; in glejte, z živalmi so se igrali, kakor se otrok z jagnjetom, in niso bili poškodovani.

23 In zgodilo se je, da so tako šli med vse Nefijevo ljudstvo in vsemu ljudstvu na obličju dežele pridigali Kristusov "evangelij; in spreobrnilo so se h Gospodu in se pridružili Kristusovi cerkvi in tako je bilo ljudstvo ^btega rodu blagoslovljeno glede na Jezusovo besedo.

24 In sedaj jaz, Mormon, za nekaj časa preneham govoriti glede teh stvari.

25 Glejte, bil sem na tem, da zapišem "imena teh, ki naj ne bi nikoli okusili smrti, toda Gospod je to prepovedal, zato jih ne zapišem, kajti skrita so pred svetom.

26 Toda glejte, videl sem jih in služili so mi.

27 In glejte, med drugimi narodi bodo in drugi narodi jih ne bodo prepoznali.

28 Tudi med Judi bodo in Judje jih ne bodo prepoznali.

29 In zgodilo se bo, da bodo, ko se bo Gospodu v njegovi modrosti zdelo primerno, služili vsem "razkropljenim Izraelovim rodovom in vsem narodom, rodovom, jezikom in ljudstvom in izmed njih Jezusu pripeljali veliko duš, da se jim bo morda izpolnila želja,

14a NaZ 76:114–116.

15a Mz 1:11;
vss spremenitev.

19a Apd 16:26;

Al 14:26–28.

20a Mrm 8:24.

21a Dan 3:22–27;

4 Ne 1:32.

22a Dan 6:16–23;

4 Ne 1:33.

23a vss evangelij.

b 3 Ne 27:30–31.

25a 3 Ne 19:4.

29a vss Izrael, deset
izgubljenih Izraelovih
rodov;
Izrael, razkropitev
Izraela.

in tudi zaradi prepričevalne Božje moči, ki je v njih.

30 In so kakor Božji "angeli in če bodo k Očetu molili v Jezusovem imenu, se lahko pokažejo komur koli se jim zdi dobro.

31 Zato bodo pred "velikim in prihajajočim dnevom, ko morajo vsi ljudje zagotovo stati pred Kristusovim sodnim stolom, delali velika in čudovita dela;

32 da, celo med drugimi narodi bodo pred tistim sodnim dnem napravili "veliko in čudovito delo.

33 In če bi imeli vse svete spise, ki poročajo o vseh Kristusovih čudovitih delih, bi vi, glede na Kristusove besede, vedeli, da se mora to zagotovo zgoditi.

34 In gorje mu, ki "ne bo prisluhnil Jezusovim besedam, in tudi ^btem, ki jih je izvolil in poslal mednje; kajti kdor ne prejme Jezusovih besed in besed tistih, ki jih je poslal, ne prejme njega; in zato jih na poslednji dan ne bo sprejel;

35 in zanje bi bilo bolje, če se ne bi rodili. Kajti mar predpostavljate, da se lahko izognete pravici užaljenega Boga, ki so ga ljudje "poteptali pod svojimi nogami, da bi s tem lahko prišla odrešitev?

36 In sedaj glejte, ker sem govoril glede teh, ki jih je Gospod izvolil, da, in sicer trojice, ki so bili vzeti v nebesa, da nisem vedel,

ali so se očistili iz umrljivosti v nesmrtnost —

37 toda glejte, odkar sem zapisoval, sem spraševal Gospoda in razodel mi je, da se mora njihovo telo gotovo spremeniti ali pa mora biti, da morajo okusiti smrt;

38 telo se jim je torej "spremenilo, da ne bi okusili smrti, da ne bi trpeli niti bolečine niti potrnosti, razen zavoljo grehov sveta.

39 Ta sprememba torej ni enaka tisti, ki se bo zgodila poslednji dan, na njih pa se je zgodila sprememba, tako da Satan ni mogel imeti moči nad njimi, da jih ni mogel "skušati; in ^bposvečeni so bili v mesu, da so bili ^csveti in da jih zemeljske moči niso mogle zadržati.

40 In v tem stanju bodo ostali do Kristusovega sodnega dne; in tistega dne bodo prejeli večjo spremembo in bodo sprejeti v Očetovo kraljestvo, da ne bodo nikoli več šli ven, ampak večno prebivali z Bogom v nebesih.

29. POGLAVJE

Prihod Mormonove knjige na dan je znamenje, da je Gospod začel zbirati Izrael in izpolnjevati svoje zaveze. — Tisti, ki zavrnejo njegova razodetja in darove iz poslednjih dni, bodo prekleti. Med letoma 34 in 35 po Kr.

IN sedaj glejte, povem vam, da

30a vss angeli.
31a He 12:25;
3 Ne 26:4–5.
32a 2 Ne 25:17.
34a Etr 4:8–12.

b vss prerok.
35a He 12:2.
38a vss prenesena bitja.
39a vss skušnjava —
skušati.

b vss posvetitev —
posvetiti.
c vss svetost.

boste, ko se bo Gospodu v njegovi modrosti zdelo primerno, da bodo te besede "prišle k drugim narodom glede na njegovo besedo, takrat lahko vedeli, da se ^bzaveza, ki jo je Oče sklenil z Izraelovimi otroki glede njihove vrnitve v dežele njihove dediščine, že začenja izpolnjevati.

2 In lahko veste, da se bodo Gospodove besede, ki so jih govorili sveti preroki, vse izpolnile; in ni vam treba reči, da Gospod "zavlačuje svoj prihod k Izraelovim otrokom.

3 In v srcu si vam ni treba predstavljati, da so besede, ki so bile izgovorjene, zaman, kajti glejte, Gospod se bo spomnil svoje zaveze, ki jo je sklenil s svojim ljudstvom iz Izraelove hiše.

4 In ko boste videli te besede prihajati med vas, vam takrat ni treba več prezirati Gospodovih dejanj, kajti "meč njegove ^bpravice je v njegovi desnici; in glejte, tistega dne bo, če boste prezirali njegova dejanja, napravil, da vas bo kmalu dohitel.

5 "Gorje mu, ki ^bprezira Gospodova dejanja; da, gorje mu, ki bo "zanikal Kristusa in njegova dela!

6 Da, "gorje mu, ki bo zanikal Gospodova razodetja in ki bo rekel, da Gospod nič več ne deluje z razodetjem, ali s preroštvom, ali z

^bdarovi, ali po jeziki, ali z zdravljenji, ali z močjo Svetega Duha!

7 Da, in gorje mu, ki bo tistega dne zavoljo "zaslužka rekel, da Jezus Kristus ne more delati ^bčudežev; kajti kdor bo to storil, bo postal kakor "sin pogubljenja, za katerega ni bilo milosti, glede na Kristusovo besedo!

8 Da, in ni vam več treba "sikati, niti ^bprezirati, niti smešiti "Judov, niti koga izmed ostanka Izraelove hiše; kajti glejte, Gospod pomni svoje zaveze z njimi in jim bo storil glede na to, kar je zaprisegel.

9 Zato vam ni treba predpostavljati, da lahko Gospodovo desnico spremenite v levico, da ne bi izvršil sodbe, da se bo izpolnila zaveza, ki jo je sklenil z Izraelovo hišo.

30. POGLAVJE

Drugim narodom iz poslednjih dni je zapovedano, naj se pokesajo, pridejo h Kristusu in bodo prišteti k Izraelovi hiši. Med letoma 34 in 35 po Kr.

PRISLUHnite, o vi drugi narodi, in poslušajte besede Jezusa Kristusa, Sina živega Boga, ki mi jih je "zapovedal, naj jih spregovorim glede vas, kajti glejte, zapoveduje mi, naj zapišem, rekoč:

2 Odvrnite se, vsi "drugi narodi,

29 1a 2 Ne 30:3–8.
b Mrm 5:14, 20.
2a Lk 12:45–48.
4a 3 Ne 20:20.
b vss pravica.
5a 2 Ne 28:15–16.
b Mrm 8:17;

Etr 4:8–10.
c Mt 10:32–33.
6a Mrm 9:7–11, 15.
b vss duhovni darovi.
7a vss kvaziduhovništvo.
b 2 Ne 28:4–6;
Mrm 9:15–26.

c vss sinovi pogubljenja.
8a 1 Ne 19:14.
b 2 Ne 29:4–5.
c vss Judje.
30 1a 3 Ne 5:12–13.
2a vss drugi narodi.

od svojih hudobnih poti; in ^bpo-
kesajte se svojih hudobnih dejanj,
svojih laži in zavajanj in svo-
jega vlačugarstva in svojih taj-
nih gnusob in svojih malikovanj
in svojih umorov in svojih kva-
ziduhovništev in svojih zavidanj

in svojih zdrah in vse svoje hudo-
bije in gnusob in pridite k meni
in se krstite v mojem imenu, da
boste prejeli odpuščanje grehov in
vas bo navdal Sveti Duh, da boste
lahko ^cpristeti k mojemu ljudstvu,
ki so iz Izraelove hiše.

ČETRTE NEFI NEFIJEVA KNJIGA

KI JE SIN NEFIJA, ENEGA OD UČENCEV JEZUSA KRISTUSA

Poročilo o Nefijevem ljudstvu glede na njegov zapis.

Nefijci in Lamanci se vsi spreobrnejo h Gospodu. — Vse imajo v skupni lasti, delajo čudeže in uspevajo v deželi. — Po dveh stoletjih se pojavijo razdor, hudobija, lažne cerkve in preganjanja. — Po tristo letih so hudobni tako Nefijci kot Lamanci. — Amáron skriva svete zapise. Med letoma 35 in 321 po Kr.

IN zgodilo se je, da je minilo štiriintrideseto leto in tudi petintrideseto, in glejte, Jezusovi učenci so ustanovili Kristusovo cerkev po vseh okoliških deželah. In toliko, kolikor jih je prišlo k njim in so se resnično pokesali svojih grehov, so jih krstili v Jezusovem imenu; in prejeli so tudi Svetega Duha.

2 In zgodilo se je v šestintridesetem letu, vsi ljudje po vsem obličju dežele so se spreobrnilo h Gospodu, tako Nefijci kot Lamanci, in med njimi ni bilo prepitrov in sporov in vsak je z drugimi ravnal pošteno.

3 In med seboj so imeli "vse v skupni lasti; zato ni bilo bogatih in revnih, zaslužjenih in svobodnih, ampak so bili vsi osvobojeni in deležni nebeškega daru.

4 In zgodilo se je, da je minilo tudi sedemintrideseto leto in v deželi je bil še vedno mir.

5 In Jezusovi učenci so delali velika in čudovita dela, tako da so "zdravili bolne in obujali mrtve in napravili, da so hromi shodili in slepi prejeli vid in gluhi sluh; in

2b vss kesanje —
kesati se.

c Gal 3:27–29;
2 Ne 10:18–19;
3 Ne 16:10–13;

21:22–25;
Abr 2:10.

[4 NEFI]
1 3a Apd 4:32;

3 Ne 26:19;
vss zakon posvetitve.
5a vss zdravljenja —
zdraviti.

med človeškimi otroki so delali vsakovrstne ^bčudeže; in čudežev niso delali drugače kakor samo v Jezusovem imenu.

6 In tako je minilo osemintrideseto leto in tudi devetintrideseto in enainštirideseto leto in dvainštirideseto leto, da, in sicer dokler ni minilo devetinštirideseto leto in tudi enainpetdeseto leto in dvainpetdeseto leto; da, in celo dokler ni minilo devetinpetdeseto leto.

7 In Gospod jih je v deželi napravil silno uspešne; da, tako da so spet gradili mesta, kjer so mesta pogorela.

8 Da, ponovno so dali zgraditi celo tisto veliko ^amesto Zarahemla.

9 Toda bilo je veliko mest, ki so ^apotonila, in na njihovem mestu so se dvignile vode; zato teh mest niso mogli obnoviti.

10 In sedaj, glejte, zgodilo se je, da se je Nefijevo ljudstvo kre пило in se je silno hitro množilo in postalo silno ^azalo in očarljivo ljudstvo.

11 In ženili so se in bile dane v zakon in bili blagoslovljeni glede na množico obljub, ki jim jih je dal Gospod.

12 In nič več niso sledili ^aizvajanjem in uredbam Mojzesove

^bpostave; ampak so sledili zapovedim, ki so jih prejeli od svojega Gospoda in svojega Boga, vztrajali v ^cpostu in molitvi in se često sestajali tako pri molitvi kot pri poslušanju Gospodove besede.

13 In zgodilo se je, da med vsem ljudstvom v vsej deželi ni bilo prepira; med Jezusovimi učenci pa so se dogajali veliki čudeži.

14 In zgodilo se je, da je minilo enainsedemdeseto leto in tudi dvainsedemdeseto leto, da, in skratka, dokler ni minilo devetinsedemdeseto leto; da, in sicer je minilo sto let in Jezusovi učenci, ki jih je izvolil, so vsi odšli v Božji ^araj, razen ^btreh, ki so ostali; in na njihovo mesto so ^cposvetili druge ^aučence; in od tistega rodu jih je tudi veliko umrlo.

15 In zgodilo se je, da zaradi Božje ljubezni, ki je prebivala v srcih ljudi, v deželi ni bilo ^aprepira.

16 In ni bilo ^azavidanj, ne zdrah, ne razburjenosti, ne vlačugarstva, ne laganja, ne umorov, niti nikakršne ^bpoltenosti; in zagotovo ne bi moglo biti ^csrečnejšega ljudstva med vsemi ljudstvi, ki jih je ustvarila Božja roka.

17 Ni bilo roparjev, ne morilcev, niti ni bilo Lamancev, niti nikakršnih drugih -cev, ampak so

5b Jn 14:12;
vss čudež.

8a 3 Ne 8:8.

9a 3 Ne 9:4, 7.

10a Mrm 9:6.

12a 2 Ne 25:30;

3 Ne 15:2–8.

b vss Mojzesova

postava.

c Mor 6:5;

NaZ 88:76–77.

14a vss raj.

b 3 Ne 28:3–9;

vss prenesena bitja.

c vss posvetitev —
posvetiti.

d vss učenec.

15a vss mir.

16a vss enotnost.

b vss pozelejen —
pozeleti.

c Moz 2:41;

Al 50:23;

vss radost.

bili "zedinjeni, Kristusovi otroci in dediči Božjega kraljestva.

18 In kako blagoslovljeni so bili! Kajti Gospod jih je blagoslovljal v vseh njihovih dejanjih; da, bili so blagoslovljeni in so uspevali, prav dokler ni minilo sto in deset let; in prešel je prvi rod po Kristusu in v vsej deželi ni bilo prepira.

19 In zgodilo se je, da je Nefi, ta, ki je zapisoval ta zadnji zapis (in zapisoval ga je na "Nefijeve plošče), umrl in namesto njega ga je zapisoval njegov sin Amos; in tudi on ga je zapisoval na Nefijeve plošče.

20 In zapisoval ga je štiriinosemdeset let in v deželi je bil še vedno mir, razen pri manjšem delu ljudstva, ki so odpadli od cerkve in prevzeli ime Lamanci: zato so se v deželi spet pojavili Lamanci.

21 In zgodilo se je, da je tudi Amos umrl (in bilo je sto in štiriindevetdeset let od Kristusovega prihoda) in njegov sin Amos je vodil zapis namesto njega; in tudi on ga je zapisoval na Nefijeve plošče; in zapisan je bil tudi v Nefijevo knjigo, ki je ta knjiga.

22 In zgodilo se je, da je minilo dvesto let; in drugi rod je ves prešel, razen redkih.

23 In sedaj bi jaz, Mormon, želel, da bi vedeli, da so se ljudje množili, tako da so se razširili po vsem obličju dežele, in da so silno

obogateli zaradi svojega uspevanja v Kristusu.

24 In sedaj, v tem dvesto in prvem letu so se med njimi pojavili tisti, ki so bili vzvišeni v "ponosu, kakor je nošenje dragih oblačil in vsakovrstnih dragih biserov in izvrstnih stvari sveta.

25 In odtlej nič več niso imeli v "skupni lasti svojih dobrin in svojega imetja.

26 In začeli so se deliti na razrede; in začeli so si graditi "cerkve, da bi se ^bokoristili, in začeli so zanikati pravo Kristusovo cerkev.

27 In zgodilo se je, da je bilo, ko je minilo dvesto in deset let, v deželi veliko cerkva; da, bilo je veliko cerkva, ki so trdile, da poznajo Kristusa, in vendarle so "zanikale večji del njegovega evangelija, tako da so sprejemale vsakovrstne hudobije in so to, kar je sveto, dajale njemu, ki mu je bilo ^bprepovedano, ker je bil nevreden.

28 In ta "cerkev se je silno množila zaradi krivičnosti in zaradi moči Satana, ki se je polastil njihovih src.

29 In spet, bila je še neka druga cerkev, ki je zanikala Kristusa; in "preganjali so pravo Kristusovo cerkev zaradi njihove ponižnosti in njihovega verovanja v Kristusa; in prezirali so jih zaradi številnih

17a Jn 17:21;
vss Sion.
19a vss plošče.
24a vss ponos.
25a 4 Ne 1:3.
26a 1 Ne 22:23;

2 Ne 28:3;
Mrm 8:32–38.
^b NaZ 10:56;
vss kvaziduhovništvo.
27a vss odpad —
odpadništvo.

^b 3 Ne 18:28–29.
28a vss hudič,
hudičeva cerkev.
29a vss preganjanje —
preganjati.

čudežev, ki so se dogajali med njimi.

30 Zato so izvajali moč in oblast nad Jezusovimi učenci, ki so ostali z njimi, in vrgli so jih v "ječo; toda z močjo Božje besede, ki je bila v njih, so se ječe razklale na dvoje in šli so in med njimi delali velike čudeže.

31 Vendar in navkljub vsem tem čudežem so ljudje postali trdosrčni in so si jih prizadevali ubiti, prav kakor so si Judje v Jeruzalemu prizadevali ubiti Jezusa glede na njegovo besedo.

32 In metali so jih v "goreče pečini in ven so prišli, ne da bi bili poškodovani.

33 In prav tako so jih metali v "brloge divjih živali in z divjimi živalmi so se igrali prav kakor otrok z jagnjetom; in od njih so prišli, ne da bi bili poškodovani.

34 Vendar so ljudje postali trdosrčni, kajti vodilo jih je veliko duhovnikov in lažnih prerokov, da so zgradili veliko cerkva in delali vsakovrstne krivičnosti. In "udarjali so po Jezusovih ljudeh; Jezusovi ljudje pa jih niso udarjali nazaj. In tako so iz leta v leto hirali v neveri in hudobiji, in sicer dokler ni minilo dvesto in trideset let.

35 In sedaj se je zgodilo v tem letu, da, v dvesto in enaintridesetem letu, da je bil med ljudstvom velik razdor.

36 In zgodilo se je, da se je v tem

letu dvignilo ljudstvo, ki se je imenovalo Nefijci, in bili so pravi verniki v Kristusa; in med njimi so bili tisti, ki so jih Lamanci imenovali: Jakobovci in Jožefovci in Zoramci;

37 zato so prave vernike v Kristusa in prave Kristusove častilce (med katerimi so bili "trije Jezusovi učenci, ki bodo ostali) imenovali Nefijci in Jakobovci in Jožefovci in Zoramci.

38 In zgodilo se je, da so se tisti, ki so zavrnilo evangelij, imenovali Lamanci in Lemuelci in Izmaelci; in niso hirali v neveri, ampak so se zavestno "uprli Kristusovemu evangeliju; in svoje otroke so učili, naj ne verjamejo, prav kakor so hirali njihovi očetje od začetka.

39 In to je bilo zaradi hudobije in gnusobe njihovih očetov, prav kakor je bilo na začetku. In "poučevalo se jih je, naj sovražijo Božje otroke, prav kakor se je Lamance od začetka poučevalo, naj sovražijo Nefijeve otroke.

40 In zgodilo se je, da je minilo dvesto in štirinštirideseto leto in takšne so bile zadeve ljudstva. In hudobnejši del ljudstva se je okreplil in postal silno številnejši, kakor je bilo Božje ljudstvo.

41 In še naprej so si gradili cerkve in jih krasili z vsakovrstnimi dragocenostmi. In tako je minilo dvesto in petdeseto leto in tudi dvesto in šestdeseto leto.

42 In zgodilo se je, da je hudobni

30a 3 Ne 28:19–20.

32a Dan 3:26–27.

b 3 Ne 28:21.

33a 3 Ne 28:22.

34a 3 Ne 12:39;

NaZ 98:23–27.

37a 3 Ne 28:6–7;

Mrm 8:10–11.

38a vss upor — uporništvo.

39a Moz 10:17.

del ljudstva spet začel uvajati Gadiantonove tajne prisege in "zveze.

43 In tudi ljudstvo, ki se je ime-
novalo Nefijevo ljudstvo, je posta-
jalo ponosno v srcu zaradi silnega
bogastva in postali so nečimrni
kakor njihovi bratje, Lamanci.

44 In od tedaj so učenci postali
potrti zavoljo "grehov sveta.

45 In zgodilo se je, da so, ko je
minilo tristo let, tako Nefijevo
ljudstvo kot Lamanci postali silno
hudobni, tako eni kakor drugi.

46 In zgodilo se je, da so se Ga-
diantonovi razbojniki razširili po
vsem obličju dežele; in ni ga bilo,
ki bi bil pravičen, razen Jezuso-
vih učencev. In zlata in srebra so
si nakopčili v obilju in trgovali so
v vsakovrstnem trgovanju.

47 In zgodilo se je, da je, potem
ko je minilo tristo in peto leto
(in je ljudstvo še vedno ostajalo
v hudobiji), Amaron umrl; in nje-
gov brat, Amaron, je ohranjal za-
pis namesto njega.

48 In zgodilo se je, da je, ko je
minilo tristo in dvajset let, Amá-
ron, ker mu je Sveti Duh prigo-
varjal, skril "zapise, ki so bili
sveti, da, in sicer vse svete zapise,
ki so jih predajali iz roda v rod, ki
so bili sveti, in sicer do tristo in
dvajsetega leta od Kristusovega
prihoda.

49 In skril jih je za Gospoda, da
bi glede na Gospodove prerokbe
in obljube "ponovno prišli k os-
tanku Jakobove hiše. In takšen je
konec Amaronovega zapisa.

MORMONOVA KNJIGA

1. POGLAVJE

*Amaron pouči Mormona glede sve-
tih zapisov. — Med Nefijci in La-
manci se začne vojna. — Gospod
vzame tri Nefijce. — Prevladajo
hudobija, nevera, čarodejstva in
čarovništvo. Med letoma 321 in
326 po Kr.*

IN sedaj jaz, "Mormon, napra-
vim ^bzapis o tem, kar sem tako

videl kot slišal, in to imenujem
Mormonova knjiga.

2 In približno tisti čas, ko je
"Amaron skril zapise za Gospoda,
je prišel k meni (star sem bil ok-
rog deset let in postajal sem ne-
koliko ^bučen v učenosti mojega
ljudstva) in Amaron mi je rekel:
Opažam, da si resen otrok in da
hitro dojemaš.

3 Ko boš torej star približno

42a vss tajne zveze.
44a 3 Ne 28:9.
48a He 3:13, 15–16.
49a En 1:13.

[MORMON]
1 1a vss Mormon,
nefijski prerok.
b 3 Ne 5:11–18.

2a 4 Ne 1:47–49.
b Moz 1:3–5.

štiriindvajset let, bi želel, da se spomniš tega, kar si opazil pri tem ljudstvu, in ko boš te starosti, pojdi v antumsko deželo na hrib, ki se bo imenoval "Šim; in tam sem za Gospoda shranil vse svete gravure glede tega ljudstva.

4 In glej, "Nefijeve plošče boš odnesel k sebi, preostale pa boš pustil na kraju, kjer so; in na Nefijeve plošče boš vgraviral vse, kar si opazil pri tem ljudstvu.

5 In jaz, Mormon, ki sem "Nefijev potomec (in mojemu očetu je bilo ime Mormon), sem se spomnil tega, kar mi je Amáron zapovedal.

6 In zgodilo se je, da me je oče, ko sem bil star enajst let, odpeljal v deželo na jugu, in sicer v zarahemelsko deželo.

7 Vse obličje dežele so prekrivale zgradbe in ljudje so bili skoraj tako številni, kakor je morskega peska.

8 In zgodilo se je, da se je v tem letu začela vojna med Nefijci, ki so jih sestavljali Nefijci in Jakobovci in Jožefovci in Zoramci; in ta vojna je bila med Nefijci in Lamanci in Lemuelci in Izmaelci.

9 Lamanci in Lemuelci in Izmaelci so se torej imenovali Lamanci in ti dve skupini sta bili Nefijci in Lamanci.

10 In zgodilo se je, da se je vojna med njimi začela na zarahemelskih mejah ob sidonskih vodah.

11 In zgodilo se je, da so Nefijci

zbrali veliko število mož, in sicer da je presehalo število trideset tisoč. In zgodilo se je, da so istega leta imeli številne bitke, v katerih so Nefijci premagali Lamance in številne od njih pobili.

12 In zgodilo se je, da so se Lamanci odvrnili od svojega načrta in v deželi se je naselil mir; in mir brez prelivanja krvi je trajal za razdobje približno štirih let.

13 Toda po vsem obličju dežele je prevladala hudobija, tako da je Gospod vzel svoje "ljubljeni učenci in čudežnih del in ozdravitev je bilo zaradi krivičnosti ljudi konec.

14 In ni bilo "darov od Gospoda in ^bSveti Duh ni prišel na nikogar zaradi njihove hudobije in "nevere.

15 In ko sem bil star petnajst let in ker sem bil nekoliko resnega mišljenja, me je torej obiskal Gospod in okusil in spoznal sem Jezusovo dobroto.

16 In temu ljudstvu sem si prizadeval pridigati, toda usta so se mi zaprla in prepovedano mi jim je bilo pridigati; kajti glejte, zavestno so se "uprli Bogu; in ljubljene učenci so bili zaradi njihove krivičnosti ^bvzeti iz dežele.

17 Toda ostal sem med njimi, ampak mi jim je bilo zaradi njihove trdosrčnosti prepovedano pridigati; in zaradi njihove trdosrčnosti je bila dežela zanje "prekleta.

3a Etr 9:3.

4a MrmB 1:1, 11;
vss plošče.

5a 3 Ne 5:12, 20.

13a 3 Ne 28:2, 12.

14a Mor 10:8–18, 24.
b vss Sveti Duh.

c vss nevera.

16a vss upor — upornišтво.

b Mrm 8:10.

17a 2 Ne 1:7;

Al 45:10–14, 16.

18 In ti Gadiantonovi razbojniki, ki so bili med Lamanci, so pustošili po deželi, tako da so prebivalci le-te svoje "zaklade začeli skrivati v zemljo; in postali so izmuzljivi, ker je Gospod deželo preklel, da jih niso mogli zadržati, niti jih spet pridobiti.

19 In zgodilo se je, da so se pojavila čarodejstva in čarovništvo in magije; in zlodejeva moč se je izvajala po vsem obličju dežele, in sicer da so se izpolnile vse besede Abinadija in tudi Lamanca Samuela.

2. POGlavJE

Mormon vodi nefijske čete. — Deželo preplavita kri in pokol. — Nefijci objokujejo in žalujejo s potrptostjo prekletih. — Njihov dan milostljivosti je mimo. — Mormon dobi Nefijeve plošče. — Vojne se nadaljujejo. Med letoma 327 in 350 po Kr.

IN zgodilo se je, da se je v tistem letu začela vojna med Nefijci in Lamanci. In navkljub temu, da sem bil mlad, sem bil velike postave; zato me je Nefijevo ljudstvo določilo, naj bom njihov vodja oziroma vodja njihovih čet.

2 Zato se je zgodilo, da sem v svojem šestnajstem letu šel na čelu nefijske vojske nad Lamance; minilo je torej tristo in šestindvajset let.

3 In zgodilo se je, da so v tristo in sedemindvajsetem letu Lamanci prišli nad nas s silno veliko

močjo, tako da so prestrašili moje čete; zato se niso hotele bojevati in začele so se umikati proti severnim deželam.

4 In zgodilo se je, da smo prišli do mesta Angola in mesto smo zavzeli in se pripravljali, da se bomo branili pred Lamanci. In zgodilo se je, da smo mesto utrdili s svojimi silami, toda navkljub vsemu našemu utrjevanju so Lamanci prišli nad nas in nas iz mesta pregnali.

5 In pregnali so nas tudi iz Davidove dežele.

6 In odkorakali smo in prišli v Józuetovo deželo, ki je bila na mejah zahodno ob morski obali.

7 In zgodilo se je, da smo zbrali svoje ljudi, kakor hitro je bilo mogoče, da bi jih zbrali v eni skupini.

8 Toda glejte, dežela je bila polna roparjev in Lamancev; in navkljub velikemu propadu, ki je visel nad mojim ljudstvom, se svojih hudobnih dejanj niso pokesali; zato se je po vsem obličju dežele razlila kri in se je začel pokol, tako na nefijski strani kot tudi na lamanški strani; in po vsem obličju dežele je prišlo do prave revolucije.

9 In sedaj, Lamanci so imeli kralja in ime mu je bilo Aron; in prišel je nad nas z vojsko štiriinštirideset tisočev. In glejte, zoperstavljal sem se mu z dvainštirideset tisočimi. In zgodilo se je, da sem ga s svojo vojsko premagal, da je zbežal pred menoj. In glej, vse to se je zgodilo in minilo je tristo in trideseto leto.

10 In zgodilo se je, da so se Nefijci začeli kesati svoje krivičnosti in začeli so tarnati, prav kakor je prerokoval prerok Samuel; kajti glejte, nihče ni mogel obdržati tega, kar je bilo njegovo, zavoljo tatov in roparjev in morilcev in umetnosti magije in čarovništva, kar je bilo v deželi.

11 Tako se je zaradi tega po vsej deželi pričelo žalovanje in stokanje, in še zlasti med Nefijevim ljudstvom.

12 In zgodilo se je, da se je, ko sem jaz, Mormon, videl njihovo stokanje in njihovo žalovanje in njihovo potrnost pred Gospodom, srce v meni začelo radostiti, ker sem poznal Gospodove milosti in veliko potrpljenje, zato sem predpostavljaj, da bo z njimi milosten, da bodo spet postali pravično ljudstvo.

13 Toda glejte, ta moja radost je bila zaman, kajti njihova ^apotrnost ni vodila v kesanje zaradi Božje dobrote, ampak je bila bolj potrnost ^bprekletih, ker jim Gospod ne bo vselej dopuščal, da bi se ^cveselili v grehu.

14 In k Jezusu niso prišli strtega ^asrca in skesanega duha, ampak so Boga ^bpreklinjali in si želeli umreti. Vendar so se za svoje življenje bojevali z mečem.

15 In zgodilo se je, da sem postal spet potrtn in videl sem, da je ^adan ^bmilostljivosti ^cšel mimo njih, tako

posvetno kot duhovno; kajti na tisoče sem jih videl posekanih v odkritem uporuh zoper Boga in nakopičenih kakor gnoj po obličju dežele. In tako je minilo tristo in štiriinštirideseto leto.

16 In zgodilo se je, da so v tristo in petinštiridesetem letu Nefijci začeli bežati pred Lamanci; in zasledovali so jih, dokler niso prišli celo do jašonske dežele, preden jih je bilo moč ustaviti pri njihovem umiku.

17 In sedaj, mesto Jašon je bilo v bližini ^adežele, kjer je Amáron za Gospoda shranil zapise, da ne bi bili uničeni. In glejte, šel sem, glede na Amáronovo besedo, in vzel Nefijeve plošče in napravil zapis glede na Amáronove besede.

18 In na Nefijeve plošče sem napravil celotno poročilo o vseh hudobijah in gnusobah; toda ognil sem se temu, da bi na teh ^aploščah v celoti poročal o njihovih hudobijah in gnusobah, kajti glejte, nenehno je pred mojimi očmi prizor hudobij in gnusob, odkar sem zadosti velik, da vidim človeška pota.

19 In gorje mi zaradi njihove hudobije, kajti srce mi je vse moje dni navdajala potrnost zaradi njihove hudobije; vendar vem, da bom poslednji dan ^apovzdignjen.

20 In zgodilo se je, da so v tem letu spet lovili in preganjali

2 13a 2 Kor 7:10;

Al 42:29.

b vss prekletstvo.

c Al 41:10.

14a vss strto srce.

b vss bogokletstvo —
govoriti bogokletno.

15a He 13:38.

b vss milostljivost.

c Jer 8:20;

NaZ 56:16.

17a Mrm 1:1–4.

18a vss plošče.

19a Moz 23:22;

Etr 4:19.

Nefijevo ljudstvo. In zgodilo se je, da smo bili preganjani, dokler nismo prišli na sever v deželo, ki se je imenovala Sém.

21 In zgodilo se je, da smo utrdili mesto Sém in v njem smo zbrali svoje ljudi, kolikor jih je bilo mogoče, da bi jih morda rešili pred pogubljenjem.

22 In zgodilo se je v tristo in šestinštiridesetem letu, da so spet pričeli prihajati nad nas.

23 In zgodilo se je, da sem spregovoril svojim ljudem in jih z veliko vnemo rotil, naj smelo stopijo pred Lamance in se "bojujejo za svojo ženo in svoje otroke in svojo hišo in svoj dom.

24 In moje besede so jim vlile nekoliko moči, tako da pred Lamanci niso zbežali, ampak so se jim smelo zoperstavili.

25 In zgodilo se je, da smo se borili z vojsko trideset tisočev proti vojski petdeset tisočev. In zgodilo se je, da smo se jim zoperstavili s takšno odločnostjo, da so pred nami zbežali.

26 In zgodilo se je, da smo jih, ko so zbežali, zasledovali s svojimi četami in se spet spopadli z njimi in jih premagali; vendar Gospodove moči ni bilo z nami; da, prepuščeni smo bili sami sebi, zato smo postali šibki kakor naši bratje.

27 In moje srce je bilo žalostno zaradi te velike stiske mojega ljudstva, zaradi njihove hudobije in njihovih gnusob. Toda glejte,

šli smo nad Lamance in Gadiantonove razbojnike, dokler nismo spet zavzeli dežel naše dediščine.

28 In minilo je tristo in devetinštirideseto leto. In v tristo in petdesetem letu smo z Lamanci in z Gadiantonovimi razbojniki sklenili dogovor, v katerem smo dežele naše dediščine razdelili.

29 In Lamanci so nam dali deželo na severu, da, celo do "ozkega prehoda, ki je vodil v deželo na jugu. In mi smo Lamancem dali vso deželo na jugu.

3. POGLAVJE

Mormon kliče Nefijce h kesanju. — Dosežejo veliko zmago in se ponasajo v svoji lastni moči. — Mormon jih noče voditi in njegove molitve zanje so brez vere. — Mormonova knjiga je povabilo dvanajstim Izraelovim rodovom, naj verjamejo v evangelij. Med letoma 360 in 362 po Kr.

In zgodilo se je, da Lamanci niso šli ponovno v bitko, dokler ni minilo naslednjih deset let. In glejte, svoje ljudstvo, Nefijce, sem zaposlil, da so svoja ozemlja in svoje orožje pripravljali na čas bitke.

2 In zgodilo se je, da mi je Gospod rekel: Kliči temu ljudstvu — pokesajte se in pridite k meni in se krstite in spet zgradite mojo cerkev in prizanešeno vam bo.

3 In klical sem temu ljudstvu, toda bilo je zaman; in niso spoznali, da je bil Gospod tisti, ki jim je prizanesel in jim dal priložnost

za kesanje. In glejte, postali so trdosrčni do Gospoda, svojega Boga.

4 In zgodilo se je, da mi je, potem ko je minilo to deseto leto, kar je bilo skupaj tristo in šestdeset let od Kristusovega prihoda, lamanski kralj poslal pismo, ki mi je dalo vedeti, da se pripravljajo, da se bodo znova prišli bojevat zoper nas.

5 In zgodilo se je, da sem dal svoje ljudstvo zbrati v deželi Opustošenje, v mestu, ki je bilo na mejah pri ozkem prelazu, ki je vodil v deželo na jugu.

6 In tam smo namestili svoje čete, da bi ustavili lamanske čete, da si ne bi prisvojili kakšne od naših dežel; zato smo z vsemi svojimi silami utrdili obrambo pred njimi.

7 In zgodilo se je, da so v tristo in enainšestdesetem letu Lamanci prišli v mesto Opustošenje, da bi se bojevali zoper nas; in zgodilo se je, da smo jih v tistem letu premagali, tako da so se spet vrnili v svoje lastne dežele.

8 In v tristo in dvainšestdesetem letu so spet prišli v bitko. In spet smo jih premagali in jih veliko število pobili in njihove mrtve smo pometali v morje.

9 In sedaj, zaradi te velike stvari, ki jo je moje ljudstvo, Nefijci, napravilo, so se začeli "bahati z lastno močjo in začeli zaprisegati pri nebesih, da bodo maščevali

kri svojih bratov, ki so jih sovražniki pobili.

10 In pri nebesih in tudi pri Božjem prestolu so zaprisegli, da se bodo "šli bojevat zoper sovražnike in jih bodo izbrisali z obličja dežele.

11 In zgodilo se je, da sem jaz, Mormon, v celoti zavrnil, da bi bil odslej poveljnik in vodja tega ljudstva zaradi njihove hudobije in gnusobe.

12 Glejte, vodil sem jih, navkljub njihovi hudobiji sem jih velikokrat vodil v bitko in sem jih imel rad, glede na Božjo "ljubezen, ki je bila v meni, z vsem srcem; in ves dan sem v molitvi k Bogu zanje izlival svojo dušo; vendar je bilo to ^bbrez vere zaradi njihove trdosrčnosti.

13 In trikrat sem jih rešil iz rok njihovih sovražnikov in niso se pokesali svojih grehov.

14 In ko so zaprisegli pri vsem, kar jim je naš Gospod in Odrešenik Jezus Kristus "prepovedal, da bodo šli v bitko nad sovražnike in se maščevali za kri svojih bratov, glejte, je k meni prišel Gospodov glas, rekoč:

15 "Maščevanje je moje in jaz bom ^bpovrnili; in ker se to ljudstvo ni pokesalo, potem ko sem jih rešil, glejte, bodo izbrisani z obličja zemlje.

16 In zgodilo se je, da sem v celoti zavrnil, da bi šel nad svoje sovražnike; in storil sem, prav

3 9a 2 Ne 4:34.
10a 3 Ne 3:20–21;
Mrm 4:4.

12a vss ljubezen.
b Mrm 5:2.
14a 3 Ne 12:34–37.

15a vss maščevanje.
b NaZ 82:23.

kakor mi je Gospod zapovedal; in bil sem kakor nemočna priča, da sem svetu pričeval o tem, kar sem videl in slišal, glede na razodetja Duha, ki je pričeval o tem, kar bo prišlo.

17 Zato pišem ‐vam, drugi narodi, in tudi tebi, Izraelova hiša, ko se bo to delo začelo, da se boste kmalu pripravili na vrnitev v deželo svoje dediščine;

18 da, glejte, pišem vam, vsem koncem zemlje; da, vam, dvanajst Izraelovih rodov, ki vam bodo po vaših delih ‐sodili dvanajsteri, ki jih je Jezus v jeruzalemski deželi izvolil za svoje učence.

19 In pišem tudi ostanku tega ljudstva, kateremu bodo prav tako sodili ‐dvanajsteri, ki jih je Jezus izvolil v tej deželi; in njim bodo sodili oni drugi dvanajsteri, ki jih je Jezus izvolil v jeruzalemski deželi.

20 In to mi razodeva Duh, zato pišem vsem vam. In zaradi tega vam pišem, da boste vedeli, da morate vsi stati pred Kristusovim ‐sodnim stolom, da, vsaka duša, ki pripada vsej Adamovi človeški družini; in morate stati, da se vam bo sodilo po vaših delih, naj so bila dobra ali hūda.

21 In da bi tudi ‐verjeli v evangelij Jezusa Kristusa, ki ga boste imeli med vami; in da bodo tudi ‐Judje, Gospodovo ljudstvo zaveze, imeli še eno ‐pričo poleg

njega, ki so ga videli in slišali, tistega Jezusa, ki so ga umorili, ki je bil ‐sam Kristus in sam Bog.

22 In želel bi, da bi ‐vse vas konce zemlje prepričal, da bi se pokesali in se pripravili, da boste stali pred Kristusovim sodnim stolom.

4. POGLAVJE

Vojna in pokol se nadaljujeta. — Hudobni kaznujejo hudobne. — Prevladuje hudobija, večja kod kdaj prej v vsem Izraelu. — Ženske in otroke žrtvujejo malikom. — Lamanci začnejo brisati Nefijce pred seboj. Med letoma 363 in 375 po Kr.

IN sedaj se je zgodilo, da so v tristo in triinšestdesetem letu šli Nefijci s svojimi četami iz dežele Opustošenje, da bi se bojevali zoper Lamance.

2 In zgodilo se je, da so bile nefijske čete spet potisnjene nazaj v deželo Opustošenje. In ko so bili še utrujeni, je nadnje prišla spočita lamanska vojska; in prišlo je do hude bitke, tako da so Lamanci zavzeli mesto Opustošenje in pobili veliko Nefijcev in zajeli veliko ujetnikov.

3 In preostali so zbežali in se pridružili prebivalcem mesta Teankum. Mesto Teankum je torej ležalo v mejah ob morski obali; in bilo je tudi blizu mesta Opustošenje.

17a 2 Ne 30:3–8;

3 Ne 29:1.

18a Mt 19:28;

Lk 22:29–30;

NaZ 29:12.

19a 1 Ne 12:9–10.

20a vss poslednja sodba.

b NaZ 27:11.

21a NaZ 3:20.

b vss Judje.

c 2 Ne 25:18.

d 2 Ne 26:12;

Moz 7:27.

22a Al 29:1.

4 In zato ^aker so šle nefijske čete nad Lamance, so začele zadobivati udarce, kajti če ne bi bilo zavoljo tega, Lamanci nad njimi ne bi imeli moči.

5 Toda, glejte, Božje sodbe bodo doletele hudobne; in hudobni so tisti, ki ^akaznujejo hudobne; kajti hudobni so tisti, ki srca človeških otrok podžigajo k prelivanju krvi.

6 In zgodilo se je, da so se Lamanci pripravljali, da bodo šli nad mesto Teankum.

7 In zgodilo se je v tristo in štiriinšestdesetem letu, da so Lamanci prišli nad mesto Teankum, da bi tudi mesto Teankum zavzeli.

8 In zgodilo se je, da so Nefijci odbili napad in jih potisnili nazaj. In ko so Nefijci videli, da so Lamance pregnali, so se spet bahali z lastno močjo; in z lastno močjo so šli in spet zavzeli mesto Opustošenje.

9 In vse to je bilo torej storjeno in na obeh straneh je bilo pobitih na tisoče, tako Nefijcev kot Lamancev.

10 In zgodilo se je, da je minilo tristo in šestinšestdeseto leto in Lamanci so spet prišli nad Nefijce v bitko; in Nefijci se še niso pokesali za húdo, ki so ga storili, ampak so nenehno vztrajali v svoji hudobiji.

11 In nemogoče je, da bi jezik opisal oziroma človek podal popoln opis strašnega prizora krvi in pokola, ki je bil med ljudstvom,

tako med Nefijci kot med Lamanci; in vsi so postali trdosrčni, tako da so se nenehno radostili v prelivanju krvi.

12 In nikoli ni bilo tako velike ^ahudobije med Lehijevimi otroki, niti med vso Izraelovo hišo, glede na Gospodove besede, kakor med tem ljudstvom.

13 In zgodilo se je, da so Lamanci zavzeli mesto Opustošenje in to zato, ker je njihovo ^aštevilo presegalo število Nefijcev.

14 In odkorakali so tudi nad mesto Teankum in so iz njega pregnali prebivalce in zajeli veliko ujetnikov, tako žensk kot otrok, in jih darovali kot žrtev svojim bogovom ^amalikom.

15 In zgodilo se je, da so v tristo in sedeminšestdesetem letu Nefijci, ker so bili jezni, ker so Lamanci žrtvovali njihove ženske in njihove otroke, šli nad Lamance s silno veliko jezo, tako da so Lamance spet premagali in jih pregnali iz svojih dežel.

16 In Lamanci niso spet prišli nad Nefijce vse do tristo in petinšedemdesetega leta.

17 In v tem letu so nad Nefijce prišli z vsemi svojimi silami; in niso jih prešteli zaradi njihovega velikega števila.

18 In ^aodslej Nefijci niso več pridobivali moči nad Lamanci, ampak so zaradi njih začeli izginjati prav kakor rosa pred soncem.

19 In zgodilo se je, da so La-

4 4a Mrm 3:10.

5a NaZ 63:33.

12a 1 Mz 6:5;

3 Ne 9:9.

13a Mrm 5:6.

14a vss malikovanje.

18a Mrm 3:3.

manci prišli nad mesto Opustošenje in v deželi Opustošenje je bila silno huda bitka, v kateri so Nefijce premagali.

20 In spet so zbežali pred njimi in so prišli v mesto Boaz; in tam so se silno smelo zoperstavili Lamancem, tako da jih Lamanci niso premagali, dokler niso prišli v drugo.

21 In ko so prišli v drugo, so bili Nefijci pregnani in pobiti v silno velikem pokolu; njihove ženske in otroci pa so bili spet žrtvovani malikom.

22 In zgodilo se je, da so Nefijci spet zbežali pred njimi in s seboj odpeljali vse prebivalce tako iz mest kot iz vasi.

23 In sedaj sem jaz, Mormon, ker sem videl, da so bili Lamanci tik pred tem, da deželo uničijo, torej šel na hrib "Šim in gor odnesel vse zapise, ki jih je Amáron skrnil za Gospoda.

5. POGLAVJE

Mormon ponovno vodi nefijske čete v krvave bitke in pokol. — Mormonova knjiga bo prišla na dan, da bo ves Izrael prepričala, da Jezus je Kristus. — Zaradi njihove nevere bodo Lamanci razkropljeni in Duh se bo prenehal truditi z njimi. — Evangelij bodo prejeli od drugih narodov v poslednjih dneh. Med letoma 375 in 384 po Kr.

IN zgodilo se je, da sem šel med Nefijce in se pokesal zaradi "pri-sege, ki sem jo sklenil, da jim ne

bom več pomagal; in spet so mi dali poveljstvo nad svojimi četami, kajti name so gledali, kakor da jih lahko rešim iz njihovih stisk.

2 Toda glejte, bil sem "brez upanja, kajti vedel sem za Gospodove sodbe, ki jih bodo doletele; kajti niso se pokesali svojih krivičnosti, ampak so se za svoje življenje bojevali, ne da bi klicali k tistemu Bitju, ki jih je ustvarilo.

3 In zgodilo se je, da so Lamanci prišli nad nas, ko smo zbežali v mesto Jordan; toda glejte, potisnjeni so bili nazaj, da tistikrat mesta niso zavzeli.

4 In zgodilo se je, da so spet prišli nad nas in mesto smo obdržali. In bila so tudi druga mesta, ki so jih Nefijci obdržali, oporišča, ki so jim preprečevala, da niso mogli v deželo, ki je ležala pred nami, da bi pokončali prebivalce naše dežele.

5 Toda zgodilo se je, da so Lamanci uničili vsako deželo, skozi katero smo šli in katere prebivalci se niso zbrali, in njihova mesta in vasi in velika mesta so bila požgana z ognjem; in tako je minilo tristo in devetinsedemdeseto leto.

6 In zgodilo se je, da so v tristo in osemdesetem letu Lamanci prišli nad nas v bitko in smelo smo se jim zoperstavili; toda vse je bilo zaman, kajti njihovo število je bilo tako veliko, da so nefijsko ljudstvo teptali pod nogami.

7 In zgodilo se je, da smo se spet pognali v beg in tisti, ki so bežali

hitreje od Lamancev, so pobegnili, in tisti, ki niso bežali hitreje od Lamancev, so bili posekani in pokončani.

8 In sedaj glejte, jaz, Mormon, ne želim mučiti človeških duš s tem, da bi jim prikazal takšen strašen krvav prizor in pokol, kakor se je odvijal pred mojimi očmi; vem pa, da mora biti to zagotovo razkrito in da mora biti vse to, kar je skrito, "razodeto s streh hiš —

9 in tudi da mora te stvari "spoznati ostanek tega ljudstva in tudi drugi narodi, za katere je Gospod rekel, da bodo to ljudstvo ^brazkropili in bodo to ljudstvo imeli za ničvredno — zato pišem ^ckratko okrajšavo, ne da bi si drznil podati celotno poročilo o stvareh, ki sem jih videl, zaradi zapovedi, ki sem jo prejel, in tudi da vi ne bi bili preveč žalostni zaradi hudobije tega ljudstva.

10 In sedaj glejte, tole govorim njihovemu potomstvu in tudi drugim narodom, ki skrbijo za Izraelovo hišo, ki se zavedajo in vedó, od kod prihajajo njihovi blagoslovi.

11 Kajti vem, da se bodo takšni žalostili zavoljo stiske Izraelove hiše; da, žalostili se bodo zavoljo pogube tega ljudstva; žalostili se bodo, da se to ljudstvo ni

pokesalo, da bi jih Jezus objel s svojimi rokami.

12 "Te stvari so torej zapisane za ^bostanek Jakobove hiše; in tako so zapisane, ker Bog ve, da jim jih hudobija ne bo prinesla; in morajo biti ^cskrite za Gospoda, da bodo lahko prišle na dan ob njegovem lastnem času.

13 In to je zapoved, ki sem jo prejel; in glejte, na dan bodo prišle glede na Gospodovo zapoved, ko se mu bo v njegovi modrosti zdelo primerno.

14 In glejte, šle bodo k nevernim med "Judi; in s tem namenom bodo šle — da jih bodo lahko ^bprepričale, da Jezus je Kristus, Sin živega Boga; da bo Oče po svojem nadvse Ljubljenem uresničil svoj veliki in večni namen, ko bo obnovil Jude oziroma vso Izraelovo hišo v deželi njihove dediščine, ki jim jo je dal Gospod, njihov Bog, da bo izpolnil svojo ^czavezo.

15 In tudi da bo potomstvo ^atega ljudstva lahko bolj verjelo v njegov evangelij, ki bo ^bšel k njim od drugih narodov; kajti to ljudstvo bo ^crazkropljeno in ^dpostalo bo temno, umazano in ostudno ljudstvo, neprimerljivo s tem, kar je kdaj koli bilo med nami, da, celo tega, kar je bilo med Lamanci, in to zaradi njihove nevere in malikovanja.

8a Lk 12:2–3;
2 Ne 27:11;
NaZ 1:3.
9a 4 Ne 1:49.
b 3 Ne 16:8.
c Mrm 1:1.
12a En 1:16;
He 15:11–13;

vss Mormonova knjiga.
b NaZ 3:16–20.
c Mrm 8:4, 13–14;
Mor 10:1–2.
14a 2 Ne 29:13; 30:7–8;
vss Judje.
b 2 Ne 25:16–17.

c 3 Ne 29:1–3.
15a 3 Ne 21:3–7, 24–26.
b 1 Ne 13:20–29, 38;
Mrm 7:8–9.
c 1 Ne 10:12–14;
3 Ne 16:8.
d 2 Ne 26:33.

16 Kajti glejte, Gospodov Duh se je že prenehel "truditi z njihovimi očeti; in v svetu so brez Kristusa in Boga; in tavajo naokrog kakor veter nosi ^bpleve.

17 Nekoč so bili očarljivo ljudstvo in Kristusa so imeli za "pastirja; da, vodil jih je prav Bog Oče.

18 Toda sedaj, glejte, jih naokrog "vodi Satan, in sicer kakor veter nosi pleve oziroma kakor valovi premetavajo barko brez jader ali sidra ali brez česar koli, s čimer bi jo krmarili; in prav kakor je ta, so oni.

19 In glejte, Gospod je njihove blagoslove, ki bi jih lahko prejeli v deželi, prihranil za "druge narode, ki bodo deželo posedovali.

20 Toda glejte, zgodilo se bo, da jih bodo drugi narodi preganjali in razkropili; in potem ko jih bodo drugi narodi preganjali in razkropili, glejte, potem se bo Gospod "spomnil ^bzaveze, ki jo je sklenil z Abrahamom in z vso Izraelovo hišo.

21 In Gospod se bo spomnil tudi "molitev pravičnih, v katerih so se zanje obračali k njemu.

22 In potem, o vi drugi narodi, kako boste lahko stali pred Božjo močjo, če se ne boste pokesali in se odvrnili od hudobnih poti?

23 Mar ne veste, da ste v Božjih rokah? Mar ne veste, da ima

vso moč in na njegovo veliko "zapoved se bo zemlja ^bzvila kakor svitek?

24 Zato se pokesajte in postanite ponižni pred njim, sicer bo nad vas prišel v pravici — da ostanek Jakobovega potomstva ne bo šel med vami kakor "lev in vas raztrgal na kose, in nikogar ni, ki bi vas rešil.

6. POGLAVJE

Nefijci se zberejo v kumoraški deželi k poslednjim bitkam. — Mormon skriva svete zapise na hribu Kumora. — Lamanci zmagajo in nefijski narod je pokončan. — Na sto tisoče jih je pobitih z mečem. Okrog leta 385 po Kr.

IN sedaj končujem svoj zapis glede "propada mojega ljudstva, Nefijcev. In zgodilo se je, da smo korakali pred Lamanci.

2 In jaz, Mormon, sem laman-skemu kralju napisal pismo in od njega želel, naj nam dovoli, da bomo svoje ljudstvo zbrali v kumoraški "deželi pri hribu, ki se je imenoval Kumora, in tam bi se lahko spopadli z njimi.

3 In zgodilo se je, da mi je laman-ski kralj naklonil to, kar sem želel.

4 In zgodilo se je, da smo odkorakali v kumoraško deželo in smo si okrog hriba Kumora postavili

16a 1 Mz 6:3;
Etr 2:15.

^b Ps 1:4.

17a vss dobri Pastir.

18a 2 Ne 28:21.

19a 3 Ne 20:27–28.

20a 3 Ne 16:8–12.

^b vss Abrahamova
zaveza.

21a En 1:12–18;

Mrm 9:36–37.

23a He 12:8–17.

^b 3 Ne 26:3.

24a Mih 5:7;

3 Ne 20:15–16.

6 1a 1 Ne 12:19;

Jar 1:10;

Al 45:9–14;

He 13:5–11.

2a Etr 9:3.

šotore; in to je bilo v deželi številnih vodá, rek in izvirov; in upali smo, da bomo tukaj pridobili prednost pred Lamanci.

5 In ko je minilo tristo in štiriinosemdeseto leto, smo vse svoje preostale ljudi zbrali v kumoraški deželi.

6 In zgodilo se je, da sem se, ko smo vse svoje ljudstvo zbrali v kumoraški deželi, glejte, jaz, Mormon, začel starati; in ker sem vedel, da bo to zadnja bitka mojega ljudstva, in ker mi je Gospod zapovedal, naj ne dopustim, da bi zapisi, ki so nam jih predajali naši očetje, kateri so bili sveti, padli v roke Lamancev (kajti Lamanci bi jih uničili), zato sem z Nefijevih plošč napravil ^ata zapis in na hribu Kumora ^bskril vse zapise, ki mi jih je zaupala Gospodova roka, razen ^cteh nekaj plošč, ki sem jih dal sinu ^dMoroniju.

7 In zgodilo se je, da je moje ljudstvo s svojimi ženami in svojimi otroki sedaj zagledalo lamanske ^ačete, ki so korakale proti njim; in s tistim strašnim smrtnim strahom, ki navda prsi vsem hudobnim, so jih pričakali.

8 In zgodilo se je, da so se prišli bojevat zoper nas in vsako dušo je navdala groza zaradi njihovega velikega števila.

9 In zgodilo se je, da so na moje ljudstvo planili z meči in z loki in s puščicami in s sekirami in z vsakovrstnim bojnim orožjem.

10 In zgodilo se je, da so bili moji možje posekani, da, in sicer mojih deset tisoč, ki so bili z menoj, in ranjen sem padel v njihovo sredo; in šli so mimo mene, da niso napravili konec mojemu življenju.

11 In ko so šli skozi in so posekali ^avse moje ljudstvo, razen štiriindvajsetih od nas (med katerimi je bil moj sin Moroni), in ker smo preživeli smrt svojega ljudstva, smo se naslednji dan, ko so se Lamanci vrnili v svoje tabore, ozrli z vrha hriba Kumora na mojih deset tisoč ljudi, ki so bili posekani, ki sem jih sam vodil v prvih vrstah.

12 In zagledali smo tudi mojih deset tisoč ljudi, ki jih je vodil moj sin Moroni.

13 In glejte, Gidgidonijevih deset tisoč je padlo in tudi on v njihovi sredi.

14 In Lama je padel s svojimi deset tisočimi; in Gilgal je padel s svojimi deset tisočimi; in Limha je padel s svojimi deset tisočimi; in Jeneum je padel s svojimi deset tisočimi; in Kumeniha in Moroniha in Antionum in Šiblom in Sem in Jóš so padli vsak s svojimi deset tisočimi.

15 In zgodilo se je, da jih je bilo še deset, ki so padli pod mečem, vsak s svojimi deset tisočimi; da, in sicer ^avse moje ljudstvo, razen tistih štiriindvajsetih, ki so bili z menoj, in tudi nekaj, kar jih je

6a vss plošče.

b Etr 15:11.

c MrmB 1:2.

d Mrm 8:1.

7a 1 Ne 12:15.

11a 1 Ne 12:19–20;

He 15:17.

15a Al 9:24.

pobegnilo v južne dežele, in nekaj, kar jih je prebegnilo k Laman-cem, je padlo; in njihovo meso in kri in kosti so ležale po obličju zemlje, ker so jih pustili tisti, ki so jih pobili, da so razpadali po pokrajini in propadali in se vrnili v mater zemljo.

16 In tesnoba mi je razklala dušo zaradi pobitih od mojega ljudstva in zaklical sem:

17 O vi zali, kako ste mogli oditi z Gospodovih poti! O vi zali, kako ste mogli zavriniti tistega Jezusa, ki je stal razprtih rok, da bi vas sprejel!

18 Glejte, če tega ne bi storili, ne bi padli. Toda glejte, padli ste in žalujem izgubo za vami.

19 O vi zali sinovi in hčere, vi očetje in matere, vi možje in žene, vi zali, kako to, da ste padli!

20 Toda glejte, vas ni več in moja potrto vas ne more povrniti.

21 In kmalu pride dan, ko si bo vaše umrljivo moralo nadeti nesmrtnost in ta telesa, ki sedaj razpadajo v propadljivost, bodo morala kmalu postati "nepropadljiva telesa; in potem boste morali stati pred Kristusovim sodnim stolom, da vam bo sojeno po vaših delih, in če je tako, da ste pravični, potem ste blagoslovljeni skupaj s svojimi očeti, ki so odšli pred vami.

22 O, da bi se pokesali, preden je nad vas prišlo to veliko uničenje! Toda glejte, vas ni več in Oče, da,

Večni Oče nebes pozna vaše stanje; in z vami stori glede na svojo "pravico in ^bmilost.

7. POGlavJE

Mormon povabi Lamance iz poslednjih dni, naj verjamejo v Kristusa, sprejmejo njegov evangelij in bodo odrešeni. — Vsi, ki verjamejo Svetemu pismu, bodo verjeli tudi Mormonovi knjigi. Okrog leta 385 po Kr.

IN sedaj, glejte, bi nekoliko spregovoril "ostanku tega ljudstva, kateremu je prizanešeno, če bo tako, da jim bo Bog dal moje besede, da bodo lahko spoznali stvari svojih očetov; da, govorim tebi, ostanek Izraelove hiše; in to so besede, ki jih govorim:

2 Vedite, da ste iz "Izraelove hiše.

3 Vedite, da se morate pokesati ali pa ne morete biti odrešeni.

4 Vedite, da morate odložiti bojno orožje in se nič več radostiti v prelivanju krvi in nič več prijeti zanj, razen če bi vam to Bog zapovedal.

5 Vedite, da morate priti do "spoznanja svojih očetov in se pokesati vseh svojih grehov in krivičnosti in ^bverjeti v Jezusa Kristusa, da je on Božji Sin in da so ga Judje ubili in da je z Očetovo močjo spet vstal, s čimer je dosegel "zmago nad grobom; in v njem je premagano tudi želo smrti.

21 a 1 Kor 15:53–54.

22 a vss pravica.

b vss milost — milosten.

7 1 a He 15:11–13.

2 a Al 10:3.

5 a 2 Ne 3:12.

b vss vera;

verovanje — verjeti.

c Iz 25:8; Moz 16:7–8.

6 In on uresniči ^avstajenje mrtvih, zavoljo česar mora človek vstati, da bo stal pred njegovim ^bsodnim stolom.

7 In on je uresničil ^aodkupitev sveta, s čimer je temu, ki je pred njim na sodni dan spoznan za ^bnedolžnega, dano ^cprebivati v Božji navzočnosti v njegovem kraljestvu, da bo z ^dzbori zgoraj pel nenehne hvale Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, ki so ^een Bog, v stanju ^fsreče, ki nima konca.

8 Zato se pokesajte in se krstite v Jezusovem imenu in se oprimate Kristusovega ^aevangelija, ki bo postavljen pred vas ne le v tem zapisu, ampak tudi v ^bzapisu, ki bo k drugim narodom prišel ^cod Judov, v zapisu, ki bo ^dk vam prišel od drugih narodov.

9 Kajti glejte, ^ato je zapisano z namenom, da boste ^bverjeli tistemu; in če boste tistemu verjeli, boste verjeli tudi temu; in če verjamete temu, boste vedeli glede svojih očetov in tudi čudovitih del, ki so se med njimi dogajala z Božjo močjo.

10 In vedeli boste tudi, da ste ostanek Jakobovega potomstva; zato ste prišteti med ljudstvo prve zaveze; in če bo tako, da boste verjeli v Kristusa in se krstili, najprej

z vodo, potem z ognjem in s Svetim Duhom, sledeč ^avзору našega Odrešenika, glede na to, kar nam je zapovedal, bo na sodni dan z vami dobro. Amen.

8. POGlavJE

Lamanci iščejo in pobijajo Nefijce. — Mormonova knjiga bo prišla na dan z Božjo močjo. — Gorje je izrečeno nad tistimi, ki pihajo od srda in se bojujejo zoper Gospodovo delo. — Nefijski zapis bo prišel na dan v dnevu hudobije, izprijenosti in odpada. Med letoma 400 in 421 po Kr.

GLEJTE, jaz, ^aMoroni, končujem ^bzapis svojega očeta, Mormona. Glejte, le malo tega imam še zapisati, to, kar mi je zapovedal oče.

2 In sedaj se je zgodilo, da so po ^aveliki in strašni bitki pri Kumori, glejte, ^bLamanci lovili Nefijce, ki so pobegnili v deželo na jugu, dokler niso vseh pokončali.

3 In tudi mojega očeta so ubili in ostajam čisto ^asam, da zapišem žalostno zgodbo o propadu mojega ljudstva. Toda glejte, njih ni več in jaz izpolnjujem očetovo zapoved. In tega, ali me bodo ubili, ne vem.

4 Zato bom pisal in zapise

6a vss vstajenje.

b vss Jezus Kristus, sodnik; poslednja sodba.

7a vss odkupitev — odkupiti — odkupljen.

b vss opravičenje — opravičiti.

c 1 Ne 10:21; NaZ 76:62;

Mz 6:57.

d Moz 2:28.

e NaZ 20:28;

vss Bog — Božja trojica.

f vss radost.

8a vss evangelij.

b vss Sveto pismo.

c 2 Ne 29:4–13.

d 1 Ne 13:38.

9a vss Mormonova knjiga.

b 1 Ne 13:38–41.

10a 2 Ne 31:5–9.

8 1a vss Moroni, Mormonov sin.

b vss plošče.

2a Mrm 6:2–15.

b NaZ 3:18.

3a Mor 9:22.

skril v zemljo; in kam grem, ni pomembno.

5 Glejte, moj oče je napravil ^ata zapis in zapisal je namen le-tega. In glejte, tudi sam bi ga zapisal, če bi na ^bploščah imel prostor, pa ga nimam; in nimam rude, kajti sam sem. Moj oče je bil ubit v bitki in vsi moji sorodniki in nimam prijateljev, niti nimam kam; in tega, kako dolgo bo Gospod dopustil, da bom lahko živel, ne vem.

6 Glejte, ^aštiristo let je minilo od prihoda našega Gospoda in Odrešenika.

7 In glejte, Lamanci so lovili moje ljudi, Nefijce, od mesta do mesta in iz kraja v kraj, in jih polovili, in sicer dokler jih ni bilo več; in velik je bil njihov ^apadec; da, velik in neverjeten je propad mojega ljudstva, Nefijcev.

8 In glejte, Gospodova roka je tista, ki je to storila. In glejte tudi, Lamanci se ^avojskujejo drug z drugim; in vse obličje te dežele je nenehen krog pobijanja in preliivanja krvi; in nihče ne pozna konca vojne.

9 In sedaj, glejte, glede njih ne rečem ničesar več, kajti ni jih, razen Lamancev in ^aroparjev, ki obstajajo na obličju dežele.

10 In ni jih, ki poznajo pravega Boga, razen Jezusovi ^aučenci, ki so ostali v deželi, dokler človeška

hudobija ni bila tako velika, da jim Gospod ni dopustil ^bostati z ljudmi; in kje so na obličju dežele, ne ve nihče.

11 Toda glejte, moj ^aoče in jaz sva jih videla in služili so nama.

12 In kdor bo prejel ta zapis in ga ne bo obsodil zaradi nepopolnosti, ki so v njem, ta bo spoznal ^avečje stvari kot te. Glejte, sem Moroni; in če bi bilo mogoče, bi vam razkril vse.

13 Glejte, preneham govoriti glede tega ljudstva. Sem Mormonov sin in moj oče je Nefijev ^apotomec.

14 In jaz sem tisti, ki bo ta zapis ^askril za Gospoda; plošče le-tega so brez vrednosti zaradi Gospodove zapovedi. Kajti resnično je rekel, da jih nihče ne bo imel, da bi se z njimi ^bokoristil; toda zapis le-teh je velike vrednosti; in kdor ga bo razkril, tega bo Gospod blagoslovil.

15 Kajti nihče ne more imeti moči, da bi ga razkril, če mu ta ni dana od Boga; kajti Bog želi, da bo storjeno z ^aočesom, zazrtim v njegovo slavo oziroma blaginjo starodavnih in davno razkropljenega Gospodovega ljudstva zaveze.

16 In blagoslovljen naj bo, ^aki bo to razkril; kajti iz teme bo ^bprinešeno na svetlo glede na Božjo besedo; da, prinešeno bo iz zemlje in

5a Mrm 2:17–18.

b Mrm 6:6.

6a Al 45:10.

7a 1 Ne 12:2–3.

8a 1 Ne 12:20–23.

9a Mrm 2:8.

10a 3 Ne 28:7;

Etr 12:17;

vss trije nefijski učenci.

b Mrm 1:16.

11a 3 Ne 28:24–26.

12a 3 Ne 26:6–11.

13a 3 Ne 5:20.

14a Mor 10:1–2.

b JS – ŽZ 1:46.

15a NaZ 4:5.

16a 2 Ne 3:6–7, 11, 13–14.

b Iz 29:18;

2 Ne 27:29.

zasijalo bo iz teme in ljudje bodo za to vedeli; in zgodilo se bo z Božjo močjo.

17 In če bodo ^anapake, bodo napake človeka. Toda glejte, mi ne vemo za napake, vendar Bog vse ve; zato naj se ta, ki ^bobsoja, zave, sicer bo v nevarnosti peklenskega ognja.

18 In ta, ki pravi: Pokaži mi ali pa boš udarjen — naj se pazi, da ne bo zapovedoval tega, kar je Gospod prepovedal.

19 Kajti glejte, temu, ki naglo ^asodi, se bo spet naglo sodilo; kajti njegovo plačilo bo po njegovih delih; zato bo Gospod spet udaril njega, ki udari.

20 Glejte, kaj pravijo sveti spisi — človek naj ne udari, niti naj ne sodi; kajti sodba je moja, govori Gospod, in moje je tudi maščevanje in jaz bom povrnil.

21 In ta, ki bo pihal od srda in se bojeval zoper Gospodovo delo in zoper Gospodovo ljudstvo zaveze, ki so Izraelova hiša, in bo rekel: Uničili bomo Gospodovo delo in Gospod se ne bo spomnil svoje zaveze, ki jo je sklenil z Izraelovo hišo — ta je v nevarnosti, da bo posekan in vržen v ogenj;

22 kajti večni Gospodovi ^anamenji se bodo odvijali, dokler se ne bodo izpolnile vse njegove obljube.

23 Raziskujte ^aIzaijeve prerokbe. Glejte, ne morem jih zapisati. Da, glejte, povem vam, da bodo tisti sveti, ki so odšli pred menoj, ki so posedovali to deželo, ^bklicali, da, in sicer iz prahu bodo klicali h Gospodu; in kakor živí Gospod, se bo spomnil zaveze, ki jo je sklenil z njimi.

24 In pozna njihove ^amolitve, da so bile za dobro njihovih bratov. In pozna njihovo vero, kajti v njegovem imenu so lahko premikali ^bgore in v njegovem imenu so lahko napravili, da se je tresla zemlja, in z močjo njegove besede so napravili, da so se ^cječe zrušile na zemljo, da, celo strahovita ognjena peč jih ni mogla poškodovati, niti divje živali, niti strupenjače, zaradi moči njegove besede.

25 In glejte, njihove ^amolitve so bile prav tako za dobro njega, ki mu bo Gospod dopustil, da bo te stvari prinesel na dan.

26 In nikomur ni potrebno reči, da ne bodo prišle, kajti zagotovo bodo prišle, kajti to je govoril Gospod; kajti ^aiz zemlje bodo prišle po Gospodovi roki in nihče je ne more zadržati; in zgodilo se bo tisti dan, ko bodo rekli, da ^bčudežev ni več; in prišlo bo, prav kakor če bi človek govoril ^cod mrtvih.

17a Mrm 9:31, 33;
Etr 12:23–28.

b 3 Ne 29:5;
Etr 4:8.

19a pjs Mt 7:1–2 (Dodatek);
3 Ne 14:1–2;
Mor 7:14.

22a NaZ 3:3.

23a 3 Ne 20:11; 23:1.

b Iz 29:4;

2 Ne 3:19–20; 26:16.

24a En 1:12–18;

Mrm 9:36;

NaZ 10:46.

b JakK 4:6; He 10:9.

c Al 14:27–29.

25a Mrm 5:21.

26a Iz 29:4;

2 Ne 33:13.

b Mrm 9:15–26;

Mor 7:27–29, 33–37.

c 2 Ne 26:15–16;

Mrm 9:30;

Mor 10:27.

27 In zgodilo se bo tisti dan, ko bo ^akri svetih klicala h Gospodu zaradi ^btajnih zvez in del teme.

28 Da, zgodilo se bo tisti dan, ko bodo zanikali Božjo moč in bodo ^acerkve onečaščene in bodo vzvišeni v ponosu svojega srca; da, in sicer tisti dan, ko se bodo voditelji cerkva in učitelji povzdigovali v ponosu svojega srca, in sicer da bodo zavidali tem, ki pripadajo njihovi cerkvi.

29 Da, zgodilo se bo tisti dan, ko ^abodo slišali za požare in divje viharje in dimne ^bmeglice v tujih deželah;

30 in prav tako se bo slišalo o ^avojnah, govoricah o vojnah in potresih na različnih krajih.

31 Da, zgodilo se bo tisti dan, ko bo na obličju zemlje velika omadeževanost; umori bodo in ropanje in laganje in zavajanje in vlačugarstvo in vsakovrstne gnusobe; ko jih bo veliko, ki bodo rekli: Napravi to, napravi ono in ^ani pomembno, kajti Gospod bo poslednji dan takšne ^bpodprl. Toda gorje takim, kajti v ^cbreznu bridkosti so in v spolah krivičnosti.

32 Da, zgodilo se bo tisti dan, ko bodo cerkve, ki bodo zgrajene, rekly: Pridite k meni in za vaš denar vam bodo grehi odpuščeni.

33 O hudobno in pokvarjeno in trdovratno ljudstvo, zakaj ste si gradili cerkve, da bi se ^aokoristili? Zakaj ste ^bspremenili sveto Božjo besedo, da bi svoji duši priklicali ^cprekletstvo? Glejte, obrnite se na Božja razodetja, kajti glejte, tistega dne pride čas, ko se mora vse to izpolniti.

34 Glejte, Gospod mi je pokazal velike in čudovite stvari glede tega, kar mora kmalu priti tistega dne, ko bo to prišlo med vas.

35 Glejte, govorim vam, kot da bi bili navzoči in vendarle niste. Toda glejte, Jezus Kristus vas mi je pokazal in poznam vaša dejanja.

36 In vem, da ^ahodite v ponosu svojega srca; in ni jih, kakor le nekaj, ki se ne ^bpovzdigujejo v ponosu svojega srca, da bi nosili ^czelo izvrstna oblačila, da bi zavidali in da bi delali zdrahe in bili zlonamerni in preganjali druge in delali vsakovrstne krivičnosti; in vaše cerkve, da, prav vsaka, so postale omadeževane zaradi ponosa vašega srca.

37 Kajti glejte, raje imate ^adenar in svoje imetje in svoja izvrstna oblačila in okraševanje svojih cerkva, kakor imate radi revnega in pomoči potrebnega, bolnega in prizadetega.

38 O vi omadeževani, vi hinavci,

27a Etr 8:22–24;

NaZ 87:6–7.

b vss tajne zveze.

28a 2 Tim 3:1–7;

1 Ne 14:9–10;

2 Ne 28:3–32;

NaZ 33:4.

29a JI 3:1–5;

2 Ne 27:2–3.

b 1 Ne 19:11;

NaZ 45:39–42.

30a Mt 24:6;

1 Ne 14:15–17.

31a 2 Ne 28:21–22.

b 2 Ne 28:8.

c Al 41:11.

33a vss kvaziduhovništvo.

b 1 Ne 13:26–29.

c vss prekletstvo.

36a vss hoditi —

hoditi z Bogom.

b JakK 2:13.

c Al 5:53.

37a 2 Ne 28:9–16.

vi učitelji, ki se prodajate za to, kar bo razjedeno, zakaj ste omadeževali sveto Božjo cerkev? Zakaj vas je "sram prevzeti Kristusovo ime? Zakaj ne verjamete, da so vrednote neskončne sreče večje kakor ^bbeda, ki nikoli ne umre — zaradi ^chvale sveta?

39 Zakaj se krasite s tem, kar nima življenja, in vendarle dopuščate, da lačni in pomoči potrebni in goli in bolni in prizadeti hodijo mimo vas in jih ne opazite?

40 Da, zakaj razvijate "tajne gnusobe, da bi se okoristili, in povzročate, da vdove žalujejo pred Gospodom in da tudi sirote žalujejo pred Gospodom in da kri njihovih očetov in njihovih mož prav tako vpije iz zemlje h Gospodu po maščevanju nad vašo glavo?

41 Glejte, meč maščevanja visi nad vami; in kmalu pride čas, ko bo kri svetih "maščeval nad vami, kajti ne bo več prenašal njihovih klicev.

9. POGLAVJE

Moroni kliče tiste, ki ne verjamejo v Kristusa, naj se pokesajo. — Razglaša o Bogu čudežev, ki daje razodetja in na zveste izliva darove in znamenja. — Čudežev ni več zaradi nevere. — Znamenja spremljajo tiste, ki verjamejo. — Ljudi opominja, naj

bodo modri in izpolnjujejo zapovedi. Med letoma 401 in 421 po Kr.

IN sedaj spregovorim tudi glede tistih, ki ne verjamejo v Kristusa.

2 Glejte, ali boste verjeli na dan vašega obiskanja — glejte, ko bo prišel Gospod, da, in sicer tisti "véliki dan, ko se bo ^bzemlja zvila kakor svitek in se bodo zaradi žgoče vročine prvine "stalile, da, na tisti véliki dan, ko boste privedeni, da boste stali pred Božjim Jagnjetom — ali boste potem rekli, da Boga ni?

3 Ali boste takrat še zanikali Kristusa oziroma ali boste lahko pogledali Božje Jagnje? Mar predpostavljate, da boste z njim prebivali z zavestjo o svoji krivdi? Mar predpostavljate, da bi bili lahko srečni, če bi prebivali s tistim svetim Bitjem, ko vam dušo trpinči zavest o krivdi, da ste vselej kršili njegove zakone?

4 Glejte, povem vam, da bi bili nesrečnejši, če bi prebivali s svetim in pravičnim Bogom z zavestjo svoje umazanije pred njim, kakor bi bili, če bi prebivali s "prekletimi dušami v ^bpeklu.

5 Kajti glejte, ko boste zagledali svojo "goloto pred Bogom in tudi Božjo slavo in svetost Jezusa Kristusa, bo to v vas zanetilo neugasljivi ogenj.

38a Rim 1:16;
2 Tim 1:8;
1 Ne 8:25–28;
Al 46:21.
b Moz 3:25.
c 1 Ne 13:9.
40a vss tajne zveze.

41a 1 Ne 22:14.
9 2a Mal 3:23;
3 Ne 28:31.
b Mrm 5:23;
NaZ 63:20–21;
vss svet (samostalnik),
konec sveta.

c Am 9:13;
3 Ne 26:3.
4a vss prekletstvo.
b vss pekel.
5a 2 Ne 9:14.

6 O potem, vi, ^a“neverni, ^bobrnite se h Gospodu; glasno kličite k Očetu v Jezusovem imenu, da boste na tisti véliki in poslednji dan morda spoznani za brezmadežne, ^cčiste, zale in bele, potem ko boste očiščeni z ^d“Jagnjetovo krvjo.

7 In spet govorim vam, ki ^a“zaniKate Božja razodetja in pravite, da jih ni več, da ni več razodetij, ne prerokb, ne darov, ne zdravljenja, ne govora jezikov in ^btolmačenja jezikov;

8 glejte, povem vam, da ta, ki to zanika, ne pozna Kristusovega ^a“evangelija; da, ta svetih spisov ni prebral; če pa jih je, jih ne ^brazume.

9 Kajti mar ne beremo, da je Bog ^a“isti včeraj, danes in za vekomaj in da v njem ni odstopanja niti odseva spreminjanja.

10 In sedaj, če ste si predstavljali boga, ki se spreminja in v katerem je odsev spreminjanja, potem ste si predstavljali boga, ki ni Bog čudežev.

11 Toda glejte, pokazal vam bom Boga čudežev, in sicer Abrahamevega Boga in Izakovega Boga in Jakobovega Boga; in to je tisti ^a“Bog, ki je ustvaril nebo in zemljo in vse, kar je v njiu.

12 Glejte, ustvaril je Adama in po ^a“Adamu je prišel človekov ^bpadec. In zaradi človekovega padca je prišel Jezus Kristus, in sicer Oče in Sin; in zaradi Jezusa Kristusa je prišlo do ^c“odkupitve človeka.

13 In zaradi odkupitve človeka, ki je prišla po Jezusu Kristusu, so privedeni v Gospodovo navzočnost; da, to je tam, kjer so odkupljeni vsi ljudje zaradi Kristusove smrti, ki uresniči ^a“vstajenje, ki uresniči odkupitev od neskončnega ^bspanja, iz katerega se bodo vsi ljudje z Božjo močjo prebudili, ko bo zatrobila trobenta; in pristopili bodo, tako majhni kot veliki, in vsi bodo stali pred njegovim sodnim stolom, odrešeni in spuščeni s te večne ^c“spone smrti, ki je telesna smrt.

14 In potem pride nadnje ^a“sodba Svetega; in potem pride čas, da bo ta, ki je ^bumazan, še vedno umazan; in ta, ki je pravičen, bo še vedno pravičen; ta, ki je srečen, bo še vedno srečen; in ta, ki je nesrečen, bo še vedno nesrečen.

15 In sedaj, o vsi vi, ki ste si predstavljali boga, ki ne more delati ^a“čudežev, vprašal bi vas, je mar vse to, o čemer sem govoril, minilo? Mar je že prišel konec?

6a vss nevera.

b Ezk 18:23, 32;
NaZ 98:47.

c vss čistost — čist.

d vss Božje Jagnje.

7a 3 Ne 29:6–7.

b 1 Kor 12:7–10;
ČV 1:7.

8a vss evangelij.

b Mt 22:29.

9a Heb 13:8;

1 Ne 10:18–19;

Al 7:20;

Mor 8:18;

NaZ 20:12.

11a 1 Mz 1:1;

Moz 4:2;

NaZ 76:20–24;

vss Jezus Kristus.

12a Moz 3:26.

b vss padec Adama
in Eve.

c vss odkupitev —
odkupiti — odkupljen.

13a He 14:15–18.

b NaZ 43:18.

c NaZ 138:16.

14a vss poslednja sodba.

b Al 7:21;

NaZ 88:35.

15a Mor 7:35–37;

NaZ 35:8;

vss čudež.

Glejte, povem vam, ni; in Bog ni prenehal biti Bog čudežev.

16 Glejte, mar ni to, kar je Bog storil, čudovito v naših očeh? Da, in kdo lahko doume čudovita Božja "dela?

17 Kdo bo rekel, da ni bil čudež, da sta po njegovi "besedi nastala nebo in zemlja; in z močjo njegove besede je bil iz zemeljskega "prahu "ustvarjen človek; in z močjo njegove besede so se dogajali čudeži?

18 In kdo bo rekel, da Jezus Kristus ni naredil veliko velikih "čudežev? In po rokah apostolov se je zgodilo veliko velikih čudežev.

19 In če so se takrat dogajali "čudeži, zakaj je Bog prenehal biti Bog čudežev, pa vendarle je on nespremenljivo Bitje? In glejte, povem vam, ne spreminja se; če je tako, bi prenehal biti Bog; in ne preneha biti Bog in on je Bog čudežev.

20 In razlog, zakaj je med človeškimi otroki prenehal delati "čudeže, je ta, da hirajo v neveri in odhajajo s prave poti in ne poznajo Boga, v katerega bi morali "zaupati.

21 Glejte, povem vam, da mu bo, kdor verjame v Kristusa, ne da bi dvomil, dano vse, "kar bo Očeta prosil v Kristusovem imenu; in to je obljubljeno vsem, in sicer vsem koncem zemlje.

22 Kajti glejte, tako je govoril Jezus Kristus, Božji Sin, svojim učencem, ki bodo ostali, da, in tudi vsem svojim učencem, ko je množica poslušala: "Pojdite po vsem svetu in pridigajte evangelij vsakemu bitju;

23 in ta, ki verjame in se krsti, bo odrešen, ta pa, ki ne verjame, bo "preklet;

24 in ta "znamenja bodo spremljala te, ki verjamejo — v mojem imenu bodo izganjali "demone; govorili bodo z novimi jeziki; pobirali bodo kače; in če bodo popili kaj smrtonosnega, jim ne bo škodovalo; na bolne bodo polagali "roke in ozdraveli bodo;

25 in kdor bo verjel v moje ime, ne da bi dvomil, njemu bom "potr dil vse svoje besede, in sicer vsem koncem zemlje.

26 In sedaj, glejte, kdo se lahko zoperstavi Božjemu delu? "Kdo lahko zanika njegove besede? Kdo se bo dvignil zoper vsemogočno Gospodovo moč? Kdo bo preziral Gospodova dela? Kdo bo preziral Kristusove otroke? Glejte, vsi vi, ki ste "preziralci Gospodovih del, kajti čudili se boste in propadli boste.

27 O potem, ne prezirajte in se ne čudite, ampak prisluhnite Gospodovim besedam in prosite

16a Ps 40:6;
NaZ 76:114;
Mz 1:3–5.
17a JakK 4:9.
b 1 Mz 2:7;
Moz 2:25.
c vss ustvariti.
18a Jn 6:14.
19a NaZ 63:7–10.

20a Sod 6:11–13;
Etr 12:12–18;
Mor 7:35–37.
b vss zaupanje.
21a Mt 21:22;
3 Ne 18:20.
22a Mr 16:15–16;
vss misijonarsko delo.
23a vss prekletstvo.

24a Mr 16:17–18;
vss znamenje.
b Apd 16:16–18.
c vss blagoslov bolnim.
25a vss pričevanje;
razodetje.
26a 3 Ne 29:4–7.
b Prg 13:13.

Očeta v Jezusovem imenu za vse, kar boste potrebovali. Ne dvoimate, ampak verujte in začnite kakor v starodavnih časih in "pridite h Gospodu z vsem ^bsrcem in za svojo odrešitev ^cdelajte s strahom in trepetom pred njim.

28 Bodite ^amodri v dneh svoje preizkušnje; opustite vso nečistost; ne prosite, da bi to zapravili za svoja ^bpoželenja, ampak prosite z neomajno odločnostjo, da ne boste podlegli nobeni skušnjavi, ampak da boste služili pravemu in ^cživemu Bogu.

29 Glejte, da se ne boste krstili ^anevredni; glejte, da ne boste Kristusovega zakramenta vzeli ^bnevredni; ampak glejte, da boste vse to delali ^cvredni in to delajte v imenu Jezusa Kristusa, Sina živega Boga; in če boste tako delali in vztrajali do konca, nikakor ne boste izvrženi.

30 Glejte, govorim vam, kakor bi vam ^agovoril od mrtvih, kajti vem, da boste imeli moje besede.

31 Ne obsojajte me zaradi moje ^anepopolnosti niti mojega očeta zaradi njegove nepopolnosti, niti tistih, ki so zapisovali pred njim, ampak se Bogu raje zahvaljujte, da vam je naše nepopolnosti razodel, da se boste lahko naučili biti modrejši, kot smo bili mi.

32 In sedaj, glejte, ta zapis smo zapisovali glede na svoje znanje, z znaki, ki se med nami imenujejo ^apreoblikovana egipčansčina, ki smo jo predajali in jo spreminjali glede na način našega govorjenja.

33 In če bi bile naše plošče zadosti velike, bi zapisovali v hebrejščini; toda tudi hebrejščino smo spremenili; in če bi lahko zapisovali v hebrejščini, glejte, vi v našem zapisu ne bi imeli nepopolnosti.

34 Ampak Gospod ve za to, kar smo zapisovali, in tudi da nobeno drugo ljudstvo ne pozna našega jezika; in zato, ker nobeno drugo ljudstvo ne pozna našega jezika, je pripravil ^anačin za tolmačenje le-tega.

35 In te stvari so zapisane, da bomo lahko s svojih oblačil očistili kri svojih bratov, ki so hirali v ^aneveri.

36 In glejte, to, kar smo ^aželeli glede naših bratov, da, in sicer da bi se vrnili k spoznanju o Kristusu, je glede na molitve vseh svetih, ki so prebivali v deželi.

37 In naj Gospod Jezus Kristus nakloni, da bodo njihove molitve uslišane glede na njihovo vero; in naj se Bog Oče spomni zaveze, ki jo je sklenil z Izraelovo hišo; in naj jih za vekomaj blagoslovi po veri v ime Jezusa Kristusa. Amen.

27a Mor 10:30–32.

b Joz 22:5;
NaZ 64:22, 34;
vss srce.

c Flp 2:12.

28a JakK 6:12.

b vss poželenje —
poželeli.

c Al 5:13.

29a vss krst — krstili,
pogoji za krst.

b 1 Kor 11:27–30;
3 Ne 18:28–32.

c vss vreden —
biti vreden.

30a Mrm 8:26;

Mor 10:27.

31a Mrm 8:17;

Etr 12:22–28, 35.

32a 1 Ne 1:2;
Moz 1:4.

34a Moz 8:13–18;
Etr 3:23, 28;

NaZ 17:1.

35a 2 Ne 26:15.

36a Mrm 8:24–26;

NaZ 10:46–49.

ETROVA KNJIGA

Jeredovski zapis, vzet s štiriindvajsetih plošč, ki so jih v dneh kralja Mozija našli Limhijevi ljudje.

1. POGLAVJE

Moroni okrajša Etrove zapise. — Prikazan je Etrov rodovnik. — Pri babilonskem stolpu jeredovski jezik ni zmešan. — Gospod obljubi, da jih bo vodil v izvoljeno deželo in iz njih napravil velik narod.

IN sedaj, jaz, ^aMoroni, nadaljujem s poročanjem o tistih starodavnih prebivalcih, ki jih je Gospodova ^broka pokončala na obličju te severne dežele.

2 In svoje poročilo jemljem s ^aštiriindvajsetih plošč, ki so jih našli Limhijevi ljudje, katero se imenuje Etrova knjiga.

3 In ker predpostavljam, da prvi del tega zapisa, ki govori glede stvarjenja sveta in tudi o Adamu, in poročilo od takrat prav do velikega ^astolpa in vse, kar se je zgodilo med človeškimi otroki do tistega časa, Judje imajo —

4 zato ne zapisujem tistega, kar se je zgodilo od ^aAdamovih dni do tistega časa; ampak je to na ploščah; in kdor jih bo našel, ta bo imel moč, da bo dobil celotno poročilo.

5 Toda glejte, ne podajam celotnega poročila, ampak podajam le

del poročila, od stolpa vse do takrat, ko so bili pokončani.

6 In takole podajam poročilo. Ta, ki je ta zapis zapisal, je bil ^aEter in bil je Koriantorjev potomec.

7 Koriantor je bil Moronov sin.

8 In Moron je bil Etemov sin.

9 In Etem je bil Ahahov sin.

10 In Ahah je bil Setov sin.

11 In Set je bil Šiblonov sin.

12 In Šiblon je bil Komov sin.

13 In Kom je bil Koriantumov sin.

14 In Koriantum je bil Amnigadajev sin.

15 In Amnigada je bil Aronov sin.

16 In Aron je bil potomec Heta, ki je bil Heartomov sin.

17 In Heartom je bil Libov sin.

18 In Lib je bil Kišev sin.

19 In Kiš je bil Koromov sin.

20 In Korom je bil Levijev sin.

21 In Levi je bil Kimov sin.

22 In Kim je bil Moriantonov sin.

23 In Morianton je bil Riplakišev potomec.

24 In Riplakiš je bil Šezov sin.

25 In Šez je bil Hetov sin.

26 In Het je bil Komov sin.

27 In Kom je bil Koriantumov sin.

1 1a vss Moroni, Mormonov sin.
b Mrm 5:23;
NaZ 87:6–7.
2a Al 37:21;

Etr 15:33.
3a Om 1:22;
Moz 28:17;
He 6:28.
4a Tj. pokriva isto

obdobje kot Prva Mojesova knjiga (Geneza) 1–10.
6a Etr 12:2; 15:34.

28 In Koriantum je bil Emerjev sin.

29 In Emer je bil Omerjev sin.

30 In Omer je bil Šuletov sin.

31 In Šule je bil Kibov sin.

32 In Kib je bil sin Oríjaja, ki je bil sin Jereda;

33 "Jereda, ki je s svojim bratom in njunima družinama, z nekaterimi drugimi in njihovimi družinami prišel od velikega stolpa v času, ko je Gospod ^bzmešal jezik ljudi in v srdu zaprisežel, da bodo razkropljeni po vsem 'obličju zemlje; in glede na Gospodovo besedo je bilo ljudstvo razkropljeno.

34 In ker je bil "Jeredov brat velik in mogočen mož in človek, ki je bil močno priljubljen pri Gospodu, mu je Jered, njegov brat, rekel: Kliči h Gospodu, da nas ne bo zmedel, da ne bi mogli razumeti naših besed.

35 In zgodilo se je, da je Jeredov brat klical h Gospodu in Gospod se je Jereda usmilil; zato ni zmešal Jeredovega jezika; in Jered in njegov brat nista bila zmedena.

36 Potem je Jered svojemu bratu rekel: Kliči spet h Gospodu in Gospod se je Jereda usmilil; zato ni zmešal Jeredovega jezika; in Jered in njegov brat nista bila zmedena.

37 In zgodilo se je, da je Jeredov brat klical h Gospodu in Gospod se je usmilil njunih prijateljev in tudi njihovih družin, da niso bili zmedeni.

38 In zgodilo se je, da je Jered spet spregovoril svojemu bratu, rekoč: Pojdi in vprašaj Gospoda, ali nas bo pregnal iz dežele, in če nas bo pregnal iz dežele, kliči k njemu, kam naj gremo. In kdo ve, če nas Gospod ne bo peljal v deželo, ki je "izvoljena na vsej zemlji? In če bo tako, bodimo zvesti Gospodu, da jo bomo prejeli v dediščino.

39 In zgodilo se je, da je Jeredov brat klical h Gospodu glede na to, kar so govorila Jeredova usta.

40 In zgodilo se je, da je Gospod slišal Jeredovega brata in se ga je usmilil in mu rekel:

41 Pojdi in zberi svojo drobnico, tako samce kot samice vsake vrste; in tudi semena zemlje vsake vrste; in svoje "družine; in tudi Jereda, svojega brata, in njegovo družino; in tudi svoje ^bprijatelje in njihove družine in Jeredove prijatelje in njihove družine.

42 In ko boš to storil, "pojdi na čelu pred njimi v dolino, ki je na severu. In tam te bom pričakal in ^bpred teboj bom šel v deželo, ki je "izvoljena nad vsemi deželami na zemlji.

43 In tam bom blagoslovil tebe in tvoje potomstvo in od tvojega potomstva in od potomstva tvojega brata in teh, ki bodo šli s teboj, si bom vzdignil velik narod. In na vsem obličju zemlje ne bo večjega, kot bo narod, ki si ga bom vzdignil iz tvojega potomstva. In

33a vss Jered.
b 1 Mz 11:6–9.
c Moz 28:17.

34a vss Jeredov brat.

38a vss obljubljeni dežela.
41a Etr 6:20.
b Etr 6:16.

42a 1 Ne 2:1–2;

Abr 2:3.
b NaZ 84:88.
c 1 Ne 13:30.

tako ti bom storil, ker si ves ta čas klical k meni.

2. POGLAVJE

Jeredovci se pripravijo na pot v obljubljeni deželni. — To je izvoljena dežela, v kateri morajo ljudje služiti Kristusu ali pa bodo izbrisani. — Gospod tri ure govori Jeredovemu bratu. — Jeredovci zgradijo barke. — Gospod Jeredovega brata prosi, naj predlaga, kako bodo barke razsvetljene.

IN zgodilo se je, da so šli Jered in njegov brat in njuni družini in tudi prijatelji Jereda in njegovega brata in njihove družine v dolino, ki je bila na severu (in dolini je bilo ime "Nimród, ker se je imenovala po mogočnem lovcu), s svojo drobnico, ki so jo zbrali, s samci in samicami vsake vrste.

2 In nastavljali so tudi pastí in lovili ptice neba; in prav tako so pripravili posodo, v kateri so s seboj nesli ribe vodá.

3 In s seboj so prav tako nesli dezeret, kar v prevodu pomeni čebela; in tako so s seboj nesli čebelje roje in vsega od tega, kar je bilo po obliču dežele, semena vsake vrste.

4 In zgodilo se je, da je Gospod, ko so prišli v dolino Nimród, prišel dol in govoril z Jeredovim bratom; in bil je v "oblaku in Jeredov brat ga ni videl.

5 In zgodilo se je, da jim je Go-

spod zapovedal, naj gredo v divjino, da, v tisti predel, kjer človek še ni bil. In zgodilo se je, da je šel Gospod pred njimi in je govoril z njimi, ko je stal v "oblaku, in dajal smernice, kam naj potujejo.

6 In zgodilo se je, da so potovali v divjini in gradili so barke, v katerih so šli čez številne vode, in Gospodova roka jih je nenehno usmerjala.

7 In Gospod ni dopustil, da bi se ustavili onkraj morja v divjini, ampak je želel, da bi šli naprej, in sicer v "obljubljeni deželi, ki je bila izvoljena nad vsemi drugimi deželami, ki jo je Gospod Bog ohranil za pravično ljudstvo.

8 In v srdcu je Jeredovemu bratu zaprisegel, da bodo vsi, ki bodo to obljubljeni deželi posedovali, od tistega časa naprej in za vekomaj "služili njemu, pravemu in edinemu Bogu, ali pa bodo izbrisani, ko bo nadnje prišla polnost njegovega besa.

9 In sedaj, vidimo lahko Božje odredbe glede te dežele, ki je obljubljeni dežela; in kateri koli narod jo bo posedoval, bo služil Bogu ali pa bodo izbrisani, ko bo nadnje prišla polnost njegovega srda. In polnost njegovega srda pride nadnje, ko dozorijo v krivičnosti.

10 Kajti glejte, to je dežela, ki je izvoljena nad vsemi drugimi deželami; zato je bo ta, ki jo poseduje, služil Bogu ali pa bo izbrisan;

2 1a 1 Mz 10:8.
4a 4 Mz 11:25;
NaZ 34:7–9;
JS – ŽZ 1:68.

5a 2 Mz 13:21–22.
7a 1 Ne 4:14;
vss obljubljeni deželi.
8a Etr 13:2.

b Jar 1:3, 10;
Al 37:28;
Etr 9:20.

kajti to je večna Božja odredba. In dokler se "polnost krivičnosti med človeškimi otroki dežele ne bo dopolnila, ne bodo ^bizbrisani.

11 In to se vam bo zgodilo, o vi "drugi narodi, da boste poznali Božje odredbe — da se boste pokesali in ne boste nadaljevali v svojih krivičnostih, dokler ne pride polnost, da si ne boste nakopali Božjega srda, kakor so delali prebivalci dežele doslej.

12 Glejte, to je izvoljena dežela in kateri koli narod jo bo posedoval, bo "prost suženjstva in ujetništva in vseh drugih narodov pod nebom, samo če bodo ^bslužili Bogu dežele, ki je Jezus Kristus, ki se je razodel po tem, kar smo zapisali.

13 In sedaj nadaljujem s svojim zapisom; kajti glejte, zgodilo se je, da je Gospod pripeljal Jereda in njegove brate prav do tistega velikega morja, ki ločuje dežele. In ko so prišli do morja, so si postavili šotore; in kraj so poimenovali Moriankumer; in prebivali so v šotorih, in v šotorih na morski obali so prebivali za razdobje štirih let.

14 In zgodilo se je na koncu štirih let, da je Gospod spet prišel k Jeredovemu bratu in stal v oblaku in govoril z njim. In za kake tri ure je Gospod govoril z Jeredovim bratom in ga "karal, ker ni pomnil ^bklicati Gospodovega imena.

15 In Jeredov brat se je pokesal

za húdo, ki ga je storil, in klical Gospodovo ime za svoje brate, ki so bili z njim. In Gospod mu je rekel: Tebi in tvojim bratom bom odpustil grehe; toda nič več ne boste grešili, kajti pomnili boste, da se moj "Duh ne bo vselej ^btrudil s človekom; če boste zatorej grešili, dokler ne boste docela zreli, boste ločeni od Gospodove navzočnosti. In to so moje misli nad deželo, ki vam jo bom dal v dediščino; kajti "izvoljena dežela bo nad vsemi drugimi deželami.

16 In Gospod je rekel: Pojdi delat in gradi takšne barke, kakršne ste gradili doslej! In zgodilo se je, da je šel Jeredov brat delat in tudi njegovi bratje in so gradili barke tako, kakor so jih gradili, glede na Gospodova "navodila. In bile so majhne in bile so lahke na vodi prav kakor lahkotnost ptice na vodi.

17 In zgrajene so bile tako, da so bile silno "zatesnjene, in sicer da bi lahko držale vodo kakor posoda; in dno le-teh je bilo neprepustno kakor posoda; in strani le-teh so bile neprepustne kakor posoda; in konci le-teh so bili koničasti; in vrh le-teh je bil zatesnjen kakor posoda; in dolžina le-teh je bila dolžina drevesa; in vrata le-teh, ko so bila zaprta, so bila zatesnjena kakor posoda.

18 In zgodilo se je, da je Jeredov brat klical h Gospodu, rekoč: O

10a 2 Ne 28:16.

b 1 Ne 17:37–38.

11a 2 Ne 28:32.

12a vss svoboda — svoboden.

b Iz 60:12.

14a vss karanje — karati.

b vss molitev.

15a Etr 15:19.

b 1 Mz 6:3;

2 Ne 26:11;

Mrm 5:16.

c Etr 9:20.

16a 1 Ne 17:50–51.

17a Etr 6:7.

Gospod, opravil sem delo, ki si mi ga zapovedal, in napravil sem barke, kakor si mi narekoval.

19 In glej, o Gospod, v njih ni svetlobe; kam bomo krmarili? In prav tako bomo pomrli, kajti v njih lahko vdihavamo samo zrak, ki je v njih; zato bomo pomrli.

20 In Gospod je Jeredovemu bratu rekel: Glej, na vrhu napravi odprtino in tudi na dnu; in ko vam bo primanjkovalo zraka, odprtino odmašite in prejeli boste zrak. In če bo tako, da vas bo zalila voda, glej, boste odprtino zamašili, da ne boste pomrli v povodnji.

21 In zgodilo se je, da je Jeredov brat storil tako, kakor mu je Gospod zapovedal.

22 In spet je zaklical h Gospodu, rekoč: O Gospod, glej, storil sem, prav kakor si mi zapovedal; in pripravil sem barke za svoje ljudi in glej, v njih ni svetlobe. Glej, o Gospod, mar boš dopustil, da bomo čez to veliko vodo šli v temi?

23 In Gospod je Jeredovemu bratu rekel: Kaj želiš, naj napravim, da boste v barkah imeli svetlobo? Kajti glej, ne morete imeti oken, kajti raztreščila se bodo na kose; niti ne boste s seboj jemali ognja, kajti ne boste šli v svetlobi ognja.

24 Kajti glej, boste kakor kit sredi morja; kajti valovi, visoki kakor gora, bodo treščili v vas. Vendar vas bom spet prinesel iz morskih globin; kajti iz mojih ust

so izšli ^avetrovi in prav tako sem poslal ^bdeževje in povodnji.

25 In glej, na to vas pripravim, kajti ne morete čez to veliko globočino, če vas ne pripravim na morske valove in vetrove, ki sem jih poslal, in povodnji, ki bodo prišle. Kaj bi zato želel, naj vam pripravim, da boste imeli svetlobo, ko vas bodo pogoltnile morske globine?

3. POGLAVJE

Jerodov brat vidi Gospodov prst, ko se Gospod dotakne kamnov. — Kristus pokaže svoje duhovno telo Jeredovemu bratu. — Tistih, ki imajo popolno spoznanje, se ne more zadržati pred tančico. — Tolmača sta priskrbljena, da bo jeredovski zapis razkrit.

In zgodilo se je, da je Jerodov brat, (število bark, ki so bile pripravljene, je bilo torej osem) šel na goro, ki so jo zaradi njene silne višine imenovali gora Šelem, in iz skale stalil šestnajst majhnih kamnov; in bili so beli in svetli prav kakor prozorno steklo; in v rokah jih je nesel na vrh gore in spet zaklical h Gospodu, rekoč:

2 O Gospod, rekel si, da mora nad nas prihrumeti povodenj. Sedaj glej, o Gospod, in ne jezi se na svojega služabnika zaradi njegove šibkosti pred teboj, kajti vemo, da si svet in da prebivaš v nebesih in da smo nevredni pred teboj; zaradi ^apadca je naša

^bnarava postala nenehno grešna; vendar si nam, o Gospod, zapovedal, da moramo klicati k tebi, da bomo od tebe prejeli glede na svoje želje.

3 Glej, o Gospod, udaril si nas zaradi naše krivičnosti in si nas gnal dalje in vsa ta številna leta smo bili v divjini; vendar si bil z nami ^amilosten. O Gospod, v usmiljenju se ozri name in odvrni svojo jezo od tega svojega ljudstva in ne dopusti, da bodo šli čez te besneče globine v temi; ampak se ozri na te stvari, ki sem jih stalil iz skale.

4 In vem, o Gospod, da imaš vso ^amoč in lahko v korist človeka napraviš, kar hočeš; zato se, o Gospod, s prstom dotakni teh kamnov in jih pripravi, da bodo lahko svetili v temi; in svetili nam bodo v barkah, ki smo jih pripravili, da bomo lahko imeli luč, ko bomo šli čez morje.

5 Glej, o Gospod, ti to lahko napraviš. Vemo, da lahko pokažeš veliko moč, ki se človeškemu razumevanju ^azdi majhna.

6 In zgodilo se je, da je, ko je Jeredov brat te besede izrekel, glej, ^aGospod iztegnil roko in se s prstom dotaknil kamnov enega za drugim. In Jeredovemu bratu je bila z oči vzeta ^btančica in videl je Gospodov prst; in bil je kot prst

človeka, kakor iz mesa in krvi; in Jeredov brat je padel pred Gospoda, kajti obšel ga je strah.

7 In Gospod je videl, da je Jeredov brat padel na zemljo; in Gospod mu je rekel: Vstani, zakaj si padel?

8 In Gospodu je rekel: Videl sem Gospodov prst in sem se zbal, da me ne bi udaril, kajti nisem vedel, da ima Gospod meso in kri.

9 In Gospod mu je rekel: Zaradi svoje vere si videl, da bom prevzel ^ameso in kri; in nikoli ni človek prišel predme s takó silno vero, kakor si ti, kajti če ne bi bilo tako, mojega prsta ne bi videl. Si videl več kakor to?

10 In odgovoril je: Ne, Gospod, pokaži se mi.

11 In Gospod mu je rekel: Ali verjameš besedam, ki jih bom govoril?

12 In odgovoril je: Da, Gospod, vem, da govoriš resnico, kajti ti si Bog resnice in ^ane moreš lagati.

13 In ko je te besede izrekel, glejte, se mu je Gospod ^apokazal in rekel: Glej, ^bker to veš, si odkupljen od padca; zatorej si priveden v mojo navzočnost; zato se ti ^cpokažem.

14 Glej, jaz sem ta, ki je bil pripravljen od osnovanja sveta, da ^aodkupim svoje ljudstvo. Glej, jaz sem Jezus Kristus. Jaz sem ^bOče

2b Moz 3:19.

3a Etr 1:34–43.

4a vss moč.

5a Iz 55:8–9; 1 Ne 16:29.

6a vss Jezus Kristus.

b Etr 12:19, 21.

9a vss Jezus Kristus;

meso;

umrljivost — umrljiv.

12a Heb 6:18.

13a NaZ 67:10–11.

b En 1:6–8.

c vss Jezus Kristus,

Kristusov predsmrtni

obstoj.

14a vss Odkupitelj;

odkupitev —

odkupiti — odkupljen.

b Moz 15:1–4.

in Sin. V meni bo vse človeštvo imelo ^cživljenje in to za večno, in sicer tisti, ki bodo verjeli v moje ime; in postali bodo moji ^dsinovi in moje hčere.

15 In nikoli se nisem pokazal človeku, ki sem ga ustvaril, kajti nikoli ni človek ^averjel vame, kakor si ti. Vidiš, da si ustvarjen po moji ^bpodobi? Da, prav vsi ljudje so bili na začetku ustvarjeni po moji podobi.

16 Glej, to telo, ki ga sedaj vidiš, je moje ^aduhovno telo; in človeka sem ustvaril po svojem duhovnem telesu; in prav kakor sem se prikazal tebi, da sem v duhu, se bom prikazal svojemu ljudstvu v mesu.

17 In sedaj, kakor sem jaz, Moroni, rekel, ne morem napraviti celotnega poročila o tem, kar je zapisano, zato mi zadostuje, če rečem, da se je Jezus temu možu pokazal v duhu, in sicer na način in v podobi istega telesa, prav kakor se je ^apokazal Nefijcem.

18 In služil mu je, prav kakor je služil Nefijcem; in vse to, da bi ta mož vedel, da je on Bog, zaradi veliko mogočnih del, ki mu jih je Gospod pokazal.

19 In zaradi spoznanja tega človeka se ga ni moglo zadržati, da ne bi videl skozi ^atančico; in videl je Jezusov prst, zavoljo česar je, ko je videl, padel od strahu,

kajti vedel je, da je to Gospodov prst; in ni več veroval, kajti vedel je brez dvoma.

20 Zatorej, ker je imel to popolno spoznanje o Bogu, ga ^ani bilo moč zadržati pred tančico; zato je videl Jezusa; in on mu je služil.

21 In zgodilo se je, da je Gospod Jeredovemu bratu rekel: Glej, ne boš dopustil, da bo to, kar si videl in slišal, šlo v svet, dokler ne pride ^ačas, ko bom svoje ime povečal v mesu; zatorej boš to, kar si videl in slišal, čuval in tega ne boš pokazal nikomur.

22 In glej, ko boš prišel k meni, boš to zapisal in zapečatil, da tega nihče ne bo mogel tolmačiti, kajti to boš zapisal v jeziku, da tega ne bo mogoče brati.

23 In glej, dal ti bom ta ^adva kamna in prav tako ju boš zapečatil skupaj s tem, kar boš zapisal.

24 Kajti glej, jezik, v katerem boš zapisoval, sem zmešal; zatorej bom ob svojem lastnem času napravil, da bosta ta kamna človeškim otrokom približala to, kar boš zapisal.

25 In ko je Gospod te besede izrekel, je Jeredovemu bratu pokazal ^avse prebivalce zemlje, ki so bili, in tudi vse, ki bodo; in ni jih prikrikl pred njegovim pogledom, in sicer nobenega konca zemlje.

26 Kajti že prej mu je rekel, da mu lahko, ^ače bo vanj ^bverjel,

14c Moz 16:9.
d vss Božji sinovi
in hčere.

15a vss verovanje —
verjeti.
b 1 Mz 1:26–27;

Moz 7:27;
NaZ 20:17–18.
16a vss Duh.
17a 3 Ne 11:8–10.
19a vss tančica.
20a Etr 12:19–21.

21a Etr 4:1.
23a vss urim in tumim.
25a Mz 1:8.
26a Etr 3:11–13.
b vss verovanje —
verjeti.

pokaže vse — to mu bo pokazano, zato Gospod ničesar ni mogel prikriti pred njim, kajti vedel je, da mu Gospod lahko pokaže vse.

27 In Gospod mu je rekel: Te stvari zapiši in jih ^azapečati; in ob svojem lastnem času jih bom pokazal človeškim otrokom.

28 In zgodilo se je, da mu je Gospod zapovedal, naj zapečati oba ^akamna, ki ju je prejel, in ju ne pokaže, dokler ju Gospod ne bo pokazal človeškim otrokom.

4. POGLAVJE

Moroniju je zapovedano, naj zapečati zapise Jeredovega brata. — Ne bodo razodeti, dokler ljudje ne bodo verovali prav kakor Jeredov brat. — Kristus ljudem zapove, naj verjamejo njegovim besedam in tistim od njegovih učencev. — Ljudem je zapovedano, naj se pokesajo, verjamejo v evangelij in bodo odrešeni.

In Gospod je Jeredovemu bratu zapovedal, naj gre z gore iz Gospodove navzočnosti in ^azapiše to, kar je videl; in prepovedano je bilo, da bi to prišlo k človeškim otrokom, ^bdokler ne bo vzdignjen na križ; in zaradi tega jih je kralj Mozija imel, da ne bodo prišle v svet, dokler se Kristus ne pokaže svojemu ljudstvu.

2 In potem ko se je Kristus res-

nično pokazal svojemu ljudstvu, je zapovedal, naj se razodenejo.

3 In sedaj, po tem so vsi hirali v neveri; in ni drugih, razen Lamancev in ti so zavrnilo Kristusov evangelij; zato mi je zapovedano, naj jih spet ^askrijem v zemljo.

4 Glej, na te plošče sem zapisal prav tisto, kar je Jeredov brat videl; in nikoli ni bilo razodetih večjih stvari od tistih, ki so bile razodete Jeredovemu bratu.

5 Zatorej mi jih je Gospod zapovedal zapisati; in zapisal sem jih. In zapovedal mi je, naj jih ^azapečatim; in zapovedal mi je tudi, naj zapečatim tolmačenje le-teh; zatorej sem ^btolmača zapečatil glede na Gospodovo zapoved.

6 Kajti Gospod mi je rekel: K drugim narodom ne bodo šle do dne, ko se bodo pokesali svoje krivičnosti in postali čisti pred Gospodom.

7 In tisti dan bodo udejanjali vero vame, govori Gospod, prav kakor jo je Jeredov brat, da bodo lahko postali ^aposvečeni v meni, potem jim bom pokazal to, kar je videl Jeredov brat, in sicer da jim bom razkril vsa svoja razodetja, govori Jezus Kristus, Božji sin, ^bOče nebes in zemlje in vsega, kar je v njej.

8 In ta, ki se bo ^aboril zoper Gospodovo besedo, naj bo preklet; in ta, ki bo to ^bzanikal, naj bo preklet;

26c Etr 4:4.
27a 2 Ne 27:6–8.
28a NaZ 17:1.
4 1a Etr 12:24;
vss sveti spisi.
b Etr 3:21.

3a Mrm 8:14.
5a Etr 5:1.
b NaZ 17:1;
JS – ŽZ 1:52;
vss urim in tumim.
7a vss posvetitev —

posvetiti.
b Moz 3:8.
8a 3 Ne 29:5–6;
Mrm 8:17.
b 2 Ne 27:14; 28:29–30.

kajti tem ne bom pokazal ^cvečjih stvari, govori Jezus Kristus, kajti jaz sem ta, ki govori.

9 In na mojo zapoved se nebo razpre in ^azapre; in na mojo besedo se bo ^bzemlja zatresla; in na mojo zapoved bodo prebivalci le-te umrli, celo če bo po ognju.

10 In ta, ki ne verjame mojim besedam, ne verjame mojim učencem; in če je tako, da ne govorim jaz, presodite; kajti ^aposlednji dan boste vedeli, da sem jaz tisti, ki govori.

11 Tega pa, ki ^averjame temu, kar sem govoril, tega bom obiskal z razodetji svojega Duha in vedel bo in pričeval. Kajti zaradi mojega Duha bo ^bvedel, da so te stvari ^cresnične; kajti to ljudi prepričuje, naj delajo dobro.

12 In vse, kar človeka prepričuje, naj dela dobro, je od mene; kajti ^adobro ne prihaja od nikogar drugega kakor od mene. Jaz sem tisti, ki vodi ljudi k vsemu dobremu; ta, ki mojim besedam ^bne bo verjel, ne bo verjel meni — da sem; in ta, ki ne bo verjel meni, ne bo verjel Očetu, ki me je poslal. Kajti glejte, jaz sem Oče, jaz sem ^cluč in ^dživljenje in resnica sveta.

13 ^aPridite k meni, o vi drugi narodi, in pokazal vam bom večje

stvari, spoznanje, ki je skrito zaradi nevere.

14 Pridi k meni, o Izraelova hiša, in ^arazodeto ti bo, kako velike stvari je Oče pripravil zate od osnovanja sveta; in zaradi nevere to ni prišlo k tebi.

15 Glej, ko boš pretrgala tancico nevere, ki povzroča, da ostajaš v svojem strašnem stanju hudobije in trdosrčnosti in slepomiselnosti, nato bodo velike in čudovite stvari, ki so ti bile ^askrite od osnovanja sveta — da, ko boš klicala k Očetu v mojem imenu, strtega srca in skesanega duha, potem boš vedela, da je Oče pomnil zavezo, ki jo je sklenil s tvojimi očeti, o Izraelova hiša.

16 In nato se bodo moja ^arazodetja, ki sem jih dal zapisati po svojem služabniku Janezu, razkrila v očeh vseh narodov. Pomni, ko boš to videla, boš vedela, da se je čas približal, da se bo razodelo v dejanju samem.

17 ^aKo boste torej ta zapis preljeli, véдите, da se je Očetovo delo na vsem obličju dežele začelo.

18 Zato se ^apokesajte, vsi vi konci zemlje, in pridite k meni in verjemite v moj evangelij in se ^bkrstite v mojem imenu; kajti ta, ki verjame in se krsti, bo odrešen;

8c Al 12:10–11;
3 Ne 26:9–10.

9a 1 Kr 8:35;
NaZ 77:8.

b He 12:8–18;
Mrm 5:23.

10a 2 Ne 33:10–15.

11a NaZ 5:16.

b vss pričevanje.
c Etr 5:3–4;

Mor 10:4–5.

12a Al 5:40;
Mor 7:16–17.

b 3 Ne 28:34.

c vss Kristusova luč.

d Jn 8:12;
Al 38:9.

13a 3 Ne 12:2–3.

14a NaZ 121:26–29.

15a 2 Ne 27:10.

16a Raz 1:1;

1 Ne 14:18–27.

17a 3 Ne 21:1–9, 28.

18a 3 Ne 27:20;

Mor 7:34.

b Jn 3:3–5;
vss krst — krstiti,
bistveno.

ta pa, ki ne verjame, bo preklet; in 'znamenja bodo spremljala te, ki verjamejo v moje ime.

19 In blagor temu, ki bo poslednji dan spoznan za "zvestega mojemu imenu, kajti povzdignjen bo, da bo prebival v kraljestvu, ki je pripravljeno zanj od ^bosnovanja sveta. In glejte, jaz sem ta, ki je govoril. Amen.

5. POGlavJE

Tri priče in delo sámo bo pričevalo o verodostojnosti Mormonove knjige.

IN sedaj sem jaz, Moroni, zapisal besede, ki so mi bile zapovedane, po svojem spominu; in povedal sem ti o stvareh, ki sem jih ^azapečatil; zato se jih ne dotikaj z namenom, da bi prevajal; kajti to ti je prepovedano, razen če to kmalu ne bo v Bogu modrost.

2 In glej, morda boš imel privilegij, da boš plošče lahko pokazal ^atistim, ki ti bodo to delo pomagali obelodaniti;

3 in ^atrem bodo pokazane z Božjo močjo; zatoorej bodo zagotovo ^bvedeli, da so te stvari ^cresnične.

4 In te stvari se bodo potrdile po ustih treh ^aprič; in pričevanje treh in to delo, v katerem se bo pokazala Božja moč in tudi njegova beseda, o kateri pričujejo Oče in Sin

in Sveti Duh — in vse to bo poslednji dan pričevalo zoper svet.

5 In če bo tako, da se bodo pokesali in ^aprišli k Očetu v Jezusovem imenu, bodo sprejeti v Božje kraljestvo.

6 In sedaj, če nimam polnomočja za te stvari, presodite; kajti vedeli boste, da imam polnomočje, ko me boste videli, in poslednji dan bomo stali pred Bogom. Amen.

6. POGlavJE

Veter žene jeredovske barke v obljubljenem deželu. — Ljudje slavijo Gospoda zavoljo njegove dobrote. — Oríja je imenovan za kralja nad njimi. — Jered in njegov brat umreta.

IN sedaj jaz, Moroni, nadaljujem s podajanjem zapisa o Jeredu in njegovem bratu.

2 Kajti zgodilo se je, da je potem, ko je Gospod pripravil ^akamne, ki jih je Jeredov brat prinesel na goro, Jeredov brat prišel z gore in kamne dal v barke, ki so bile pripravljene, po enega na vsak konec le-teh; in glejte, barkam so dajali luč.

3 In tako je Gospod napravil, da so kamni svetili v temi, da so moškimi, ženskimi in otrokom dajali luč, da jim čez velike vode ne bi bilo treba v temi.

4 In zgodilo se je, da so, ko so

18c vss duhovni darovi.

19a Moz 2:41;
NaZ 6:13;
vss Jezus Kristus,
prevezeti ime Jezusa
Kristusa.

b 2 Ne 9:18.

5 1a 2 Ne 27:7–8, 21;

Etr 4:4–7.

2a 2 Ne 27:12–14;

NaZ 5:9–15.

3a 2 Ne 11:3; 27:12.

b NaZ 5:25.

c Etr 4:11.

4a Gl. NaZ glavo 17.
razdelka in 1. do 3.

verz; gl. tudi »
Pričevanje treh prič«
v uvodnih straneh
Mormonove knjige.

5a Mrm 9:27;

Mor 10:30–32.

6 2a Etr 3:3–6.

pripravili vsakovrstno hrano, da bi s tem preživel na vodi, in tudi hrano za svojo drobnico in govedo in vsako neudomačeno ali udomačeno žival ali ptico, ki jo bodo vzeli s seboj — in zgodilo se je, da so, ko so vse to storili, šli v plovila oziroma barke in odri-nili na morje in se priporočili Gospodu, svojemu Bogu.

5 In zgodilo se je, da je Gospod Bog ukazal, naj po vodnih gladinah proti obljubljeni deželi zapihajo ^ahudi vetrovi; in tako jih je pred vetrom premetavalo na morskih valovih.

6 In zgodilo se je, da jih je velikokrat pokopalo v morske globine zaradi valov, visokih kot gora, ki so se lomili nad njimi, in tudi velikih in strašnih divjih viharjev, ki so jih povzročili siloviti vetrovi.

7 In zgodilo se je, da jim, ko so bili pokopani v globočine, nobena voda ni mogla hudega, ker so bila njihova plovila ^azatesnjena kakor posoda in prav tako so bila zatesnjena kakor Noetova ^bladja; zato so, ko so jih številne vode zalile, klicali h Gospodu in spet jih je prinesel na površje vodá.

8 In zgodilo se je, da medtem, ko so bili na vodah, veter ni nikoli prenehal pihati proti obljubljeni deželi; tako jih je veter gnal pred seboj.

9 In ^apelj so hvale Gospodu; da, Jeredov brat je pel hvale Gospodu

in ^bzahvaljeval se je in slavil Gospoda ves dan; in ko je prišla noč, niso prenehali slaviti Gospoda.

10 In tako jih je gnalo naprej; in nobena morska pošast jih ni mogla zlomiti, niti jih kit ni mogel poškodovati; in nenehno so imeli luč, bodisi je bilo nad vodo ali pod vodo.

11 In tako jih je po vodi gnalo naprej tristo in štiriinštirideset dni.

12 In pristali so na obali obljubljenе dežele. In ko so z nogami stopili na obalo obljubljenе dežele, so se priklonili na obličju dežele in postali ponižni pred Gospodom in so pred Gospodom potočili solze radosti zaradi množice njegovih blagih milosti nad njimi.

13 In zgodilo se je, da so šli po obličju dežele in začeli obdelovati zemljo.

14 In Jered je imel štiri sinove; in imenovali so se Jakom in Gilga in Maha in Oríja.

15 In tudi Jeredovemu bratu so se rodili sinovi in hčere.

16 In ^aprijatelj Jereda in njegovega brata je bilo po številu okrog dvaindvajset duš; in tudi njim so se, preden so prišli v obljubljenó deželo, rodili sinovi in hčere; in zato jih je bilo vse več.

17 In poučeni so bili, naj pred Gospodom ^ahodijo ponižno; in ^bpoučeni so bili tudi z višave.

18 In zgodilo se je, da so se začeli

5a Etr 2:24–25.

7a Etr 2:17.

b 1 Mz 6:14;

Mz 7:43.

9a vss peti.

b 1 Krn 16:7–9;

Al 37:37;

NaZ 46:32.

16a Etr 1:41.

17a vss hoditi —

hoditi z Bogom.

b vss razodetje.

širiti po obličju dežele in se množiti in obdelovati zemljo; in v deželi so se okrepili.

19 In Jeredov brat se je začel starati in videl, da mora kmalu v grob; zatorej je Jeredu rekel: Zberiva svoje ljudstvo, da jih bova preštela, da bova od njih izvedela, kaj želijo od naju, preden greva v grob.

20 In tako so se ljudje zbrali. To rej, število sinov in hčera Jeredovega brata je bilo dvaindvajset duš; in število Jeredovih sinov in hčera je bilo dvajset, imel pa je štiri sinove.

21 In zgodilo se je, da sta preštela svoje ljudi; in potem ko sta jih preštela, sta od njih želela to, kar so si želeli, naj storita, preden bosta šla v grob.

22 In zgodilo se je, da so ljudje od njiju želeli, naj enega od svojih sinov "mazilita za kralja nad njimi.

23 In sedaj glejte, to je bilo zanj bridko. In Jeredov brat jim je rekel: To zagotovo "vodi v ujetništvo.

24 Jered pa je svojemu bratu rekel: Dopusti jim, naj imajo kralja. In zato jim je rekel: Izmed najin角度 sinov si izvolite kralja, in sicer kogar hočete.

25 In zgodilo se je, da so izbrali prav prvorojenca Jeredovega brata; in ime mu je bilo Pagag. In zgodilo se je, da je zavrnil in ni hotel biti njihov kralj. In ljudje so hoteli, da bi ga njegov oče primoral, njegov oče pa ni hotel; in

ukazal jim je, naj nikogar ne primorajo, da bi jim bil kralj.

26 In zgodilo se je, da so izbrali vse Pagagove brate in ti niso hoteli.

27 In zgodilo se je, da niti Jeredovi sinovi niso hoteli, in sicer nihče, razen eden; in Oríja je bil maziljen za kralja nad ljudstvom.

28 In začel je vladati in ljudje so začeli uspevati; in so silno obogateli.

29 In zgodilo se je, da je Jered umrl in njegov brat prav tako.

30 In zgodilo se je, da je Oríja hodil ponižno pred Gospodom in pomnil, kako velike stvari je Gospod storil za njegovega očeta, in svoje ljudstvo je tudi učil, kako velike stvari je Gospod storil za njihove očete.

7. POGlavJE

Oríja vlada pravično. — Sredi nasilne polastitve in zdrahe nastaneta tekmovalni kraljestvi Šuleta in Kohorja. — Preroki obsojajo hudobijo in malikovanje ljudstva, ki se potem pokesa.

In zgodilo se je, da je Oríja pravično izvrševal sodbo v deželi vse svoje dni, čigar dni je bilo silno veliko.

2 In rodili so se mu sinovi in hčere; da, rodilo se mu jih je enaintrideset, od katerih je bilo triindvajset sinov.

3 In zgodilo se je, da se mu je v visoki starosti rodil tudi Kib. In zgodilo se je, da je Kib vladal

namesto njega; in Kibu se je rodil Korihor.

4 In ko je bil Korihor star dvaintrideset let, se je uprl očetu in šel in prebival v nehorski deželi; in rodili so se mu sinovi in hčere in postali so silno zali; zatorej je Korihor za seboj potegnil veliko ljudi.

5 In ko je zbral vojsko, je prišel v moronsko deželo, kjer je prebival kralj, in ga zajel, kar je izpolnilo "besede Jeredovega brata, da bodo odpeljani v ujetništvo.

6 Moronska dežela, kjer je prebival kralj, je bila torej blizu dežele, ki so jo Nefijci imenovali Opustošenje.

7 In zgodilo se je, da je Kib prebival v ujetništvu, in njegovo ljudstvo pod njegovim sinom Korihorjem, dokler se ni silno postaral; vendar se je Kibu v visoki starosti rodil Šule, ko je bil še v ujetništvu.

8 In zgodilo se je, da se je Šule jezil na svojega brata; in Šule se je okreplil in postal mogočen glede na človeško moč; in prav tako je bil mogočen v presoji.

9 Zatorej je prišel do hriba Efrájim in iz hriba stalil in iz jekla napravil meče za tiste, ki jih je odpeljal s seboj; in potem ko jih je oborožil z meči, se je vrnil v mesto Nehor in se bojeval s svojim bratom Korihorjem, s čimer je pridobil kraljestvo in ga povrnil svojemu očetu Kibu.

10 In zaradi tega torej, kar je Šule napravil, mu je oče predal

kraljestvo; zato je začel kraljevati na mestu svojega očeta.

11 In zgodilo se je, da je pravično izvrševal sodbo; in svoje kraljestvo je razširil po vsem obličju dežele, kajti ljudje so postali silno številni.

12 In zgodilo se je, da se je Šuletu prav tako rodilo veliko sinov in hčera.

13 In Korihor se je pokesal številnih hudobij, ki jih je zagrešil; zatorej mu je Šule dal moč v svojem kraljestvu.

14 In zgodilo se je, da je imel Korihor veliko sinov in hčera. In med Korihorjevimi sinovi je bil eden, ki mu je bilo ime Noe.

15 In zgodilo se je, da se je Noe uprl Šuletu, kralju, in tudi svojemu očetu Korihorju in za seboj potegnil Kohorja, svojega brata, in tudi vse svoje brate in veliko ljudi.

16 In bojeval se je s Šuletom, kraljem, s čimer si je pridobil prvo dedno deželo; in postal je kralj tistega dela dežele.

17 In zgodilo se je, da se je spet bojeval s Šuletom, kraljem; in zgrabil Šuleta, kralja, in ga zaslužnjenega odpeljal v Moron.

18 In zgodilo se je, ko je bil tik pred tem, da ga usmrti, so se ponoči v Noetovo hišo priplazili Šuletovi sinovi in ga ubili in podrli vrata ječe in ven pripeljali svojega očeta in ga posadili na prestol v njegovem lastnem kraljestvu.

19 Zatorej je Noetov sin zgradil kraljestvo namesto njega; vendar

nad kraljem Šuletom niso več pridobili moči in ljudstvo, ki je bilo pod vladavino kralja Šuleta, je silno uspevalo in se krepilo.

20 In dežela je bila razdeljena; in bili sta dve kraljestvi, Šuletovo kraljestvo in kraljestvo Kohorja, Noetovega sina.

21 In Kohor, Noetov sin, je ukazal, naj se njegovo ljudstvo bojuje s Šuletom, pri čemer jih je Šule premagal in Kohorja ubil.

22 In Korihor je torej imel sina, ki se je imenoval Nimród; in Nimród je Kohorjevo kraljestvo predal Šuletu in pridobil si je naklonjenost v Šuletovih očeh; zato je Šule izkazal veliko naklonjenost in v Šuletovem kraljestvu je delal glede na njegove želje.

23 In prav tako so v Šuletovi vladavini med ljudstvo prišli preroki, ki jih je poslal Gospod, in prerokovali, da sta človeška hudobija in "malikovanje nad deželo klicala prekletstvo in da bodo pokončani, če se ne bodo pokesali.

24 In zgodilo se je, da so ljudje preroke žalili in jih zasmehovali. In zgodilo se je, da je kralj Šule izvrševal sodbo nad vsemi tistimi, ki so žalili preroke.

25 In po vsej deželi je izvrševal zakon, ki je prerokom dajal moč, da so šli, kamor jih je bila volja; in zato so se ljudje pokesali.

26 In ker so se ljudje pokesali svojih krivičnosti in malikovanja, jim je Gospod prizanesel in v deželi so spet začeli uspevati. In zgodilo se je, da so se Šuletu

v visoki starosti rodili sinovi in hčere.

27 In v Šuletovih dneh ni bilo več vojn; in pomnil je velike stvari, ki jih je Gospod storil za njegove očete, ko jih je pripeljal "čez veliko globočino v obljubljeni deželo; zato je vse svoje dni pravično izvrševal sodbo.

8. POGlavJE

V kraljestvu je zdraha in prepir. — Akiš ustanovi zapriseženo tajno zvezo, da bo ubil kralja. — Tajne zveze so od hudiča in vodijo v propad narodov. — Današnje druge narode se svari pred tajnimi zvezami, ki si bodo prizadevale uničiti svobodo vseh dežel, narodov in držav.

In zgodilo se je, da se mu je rodil Omer in Omer je vladal namesto njega. In Omerju se je rodil Jered; in Jeredu so se rodili sinovi in hčere.

2 In Jered se je uprl očetu in prišel in prebival v hetski deželi. In zgodilo se je, da je laskal veliko ljudem zaradi svojih prekanjenih besed, dokler ni pridobil polovico kraljestva.

3 In ko je pridobil polovico kraljestva, se je bojeval z očetom in očeta odpeljal v ujetništvo in ga prisilil, da je v ujetništvu služil;

4 in sedaj, v dneh Omerjeve vladavine je bil v ujetništvu polovico svojih dni. In zgodilo se je, da so se mu rodili sinovi in hčere, med katerimi sta bila Hecrón in Koriantumr;

5 in bila sta silno jezna zaradi dejanj Jereda, njunega brata, tako da sta zbrala vojsko in se z Jeredom bojevala. In zgodilo se je, da sta se z njim bojevala ponoči.

6 In zgodilo se je, da sta, ko sta pobila Jeredovo vojsko, bila tik pred tem, da ubijeta tudi njega; in rotil ju je, naj ga ne ubijeta in da bo kraljestvo predal očetu. In zgodilo se je, da sta ga pustila pri življenju.

7 In Jered se je torej zaradi izgube kraljestva začel silno žalostiti, kajti srce mu je hlepelo po kraljestvu in slavi sveta.

8 Ker je bila torej Jeredova hči silno izkušena in ker je videla potrto svojega očeta, je pomislila, da bi skovala načrt, s katerim bi kraljestvo dobila nazaj za svojega očeta.

9 Jeredova hči je bila torej silno zala. In zgodilo se je, da je govorila s svojim očetom in mu rekla: Čemu je moj oče tako potr? Mar ni prebral zapisa, ki so ga naši očetje prinesli čez veliko globočino? Glej, mar ne vsebuje poročila glede starodavnih, da so s "tajnimi načrti pridobili kraljestva in veliko slavo?

10 In sedaj naj torej moj oče da poslati po Akiša, Kimnorjevega sina; in glejte, zala sem in "plesala bom pred njim in ugajala mu bom, da me bo želel za ženo; če bo zatorej od tebe želel, da me daš njemu za ženo, potem boš rekel:

Dal jo bom, če mi boš prinesel glavo mojega očeta, kralja.

11 In Omer je bil torej Akišev prijatelj; ko je zatorej Jered poslal po Akiša, je Jeredova hči plesala pred njim, da mu je ugajala, tako da jo je želel za ženo. In zgodilo se je, da je Jeredu rekel: Daj mi jo za ženo.

12 In Jered mu je rekel: Dal ti jo bom, če mi boš prinesel glavo mojega očeta, kralja.

13 In zgodilo se je, da je Akiš v Jeredovi hiši zbral vse svoje sorodnike in jim rekel: Ali mi boste zaprisegli, da mi boste zvesti v tem, kar bom želel od vas?

14 In zgodilo se je, da so mu vsi "prisegli pri Bogu nebes in tudi pri nebesih in tudi pri zemlji in pri svoji glavi, da bo ta, kdor bo odrekel pomoč, ki jo je Akiš želel, izgubil glavo; in kdor bo izdal, kar jim bo Akiš razkril, bo ob življenje.

15 In zgodilo se je, da so se tako pogodili z Akišem. In Akiš jim je narekoval "prisege, ki so jih dali ti od starodavnih, ki so si prav tako prizadevali za oblast, ki so se predajale od ^bKajna, ki je bil morilec od začetka.

16 In podpirala jih je hudičeva moč, da so te prisege narekovali ljudem, da bi jih držali v temi, da bi pomagali takšnim, ki so si prizadevali za oblast, da bi si oblast pridobili in morili in plenili in lagali in zagrešili vsakovrstne hudo bije in vlačugarstvo.

8 9a He 6:26–30;
3 Ne 6:28;
Mz 5:51–52.

10a Mr 6:22–28.
14a vss bogokletstvo —
govoriti bogokletno.

15a vss prisega.
b 1 Mz 4:7–8;
Mz 5:28–30.

17 In Jeredova hči je bila tista, ki mu je položila v srce, da si je prizadeval za te starodavne stvari; in Jered je to položil Akišu v srce; zato je jih je Akiš narekoval svojemu sorodstvu in prijateljem, ki jih je zavajal z lepimi obljubami, da bi storili, kar je želel.

18 In zgodilo se je, da so ustanovili "tajno zvezo, prav kakor ti od starodavnih; zvezo, ki je v Božjih očeh med vsemi najbolj nagnusna in hudobna;

19 kajti Gospod ne deluje v tajnih zvezah, niti si ne želi, da bi človek prelival kri, pač pa je v vseh stvareh to prepovedal od začetka človekovega obstoja.

20 In sedaj jaz, Moroni, ne zapišem načina njihovih priseg in zvez, kajti bilo mi je razkrito, da jih imajo vsa ljudstva in Lamanci jih imajo.

21 In povzročile so "propad tega ljudstva, o katerem sedaj govorim, in tudi propad Nefijevega ljudstva.

22 In kateri koli narod bo podpiral takšne tajne zveze, da bi si pridobil oblast in dobiček, dokler se ne bodo razširile med narodom, glejte, bodo pokončani; kajti Gospod ne bo dopustil, da bo "kri njegovih svetih, ki jo bodo prelili, vselej iz zemlje vpila k njemu po ^bmaščevanju nad njimi in jih še ne maščuje.

23 Zatorej, o vi drugi narodi, je to v Bogu modrost, da vam bo to

pokazano, da se boste tako lahko pokesali svojih grehov in ne dopustili, da bi vas prevzele te morilske zveze, ki so se razvile, da bi pridobili "oblast in dobiček — in početje, da, in sicer uničevalsko početje pride nad vas, da, in sicer meč pravice večnega Boga bo padel nad vas v vaš padec in pogubo, če boste dopustili, da takšne stvari bodo.

24 Zatorej vam Gospod zapoveduje, da se, ko boste te stvari videli priti med vas, prebudite k zavesti svojega strašnega stanja zaradi te tajne zveze, ki bo med vami; oziroma gorje tej zaradi krvi teh, ki so bili ubiti; kajti iz prahu kličejo po maščevanju nad tem in tudi nad tistimi, ki so to razvili.

25 Kajti zgodi se, da si, kdor to razvija, prizadeva uničiti "svobodo vseh dežel, narodov in držav; in to privede do propada vseh ljudstev, kajti to je razvil hudič, ki je oče vseh laži; prav tisti lažnivec, ki je ^bpreslepil naša prva starša, da, prav tisti lažnivec, ki je povzročil, da je človek zagrešil umor od začetka, ki je ljudi delal trdosrčne, da so morili preroke in jih kamenjali in jih izvrgli od začetka.

26 Zatorej je meni, Moroniju, zapovedano pisati te stvari, da bo hudobije konec in da bo prišel čas, ko Satan ne bo imel "moči nad srci človeških otrok, pač pa da se jih

18a vss tajne zveze.

21a He 6:28.

22a Mrm 8:27, 40–41.

b vss maščevanje.

23a 1 Ne 22:22–23;

Mz 6:15.

25a vss svoboda — svoboden.

b 1 Mz 3:1–13;

2 Ne 9:9;

Moz 16:3; Mz 4:5–19.

26a 1 Ne 22:26.

bo lahko ^bprepričalo, da bodo ne-
nehno delali dobro, da bodo prišli
k izviru vse pravičnosti in bodo
odrešeni.

9. POGLAVJE

*Kraljestvo prehaja od enega na dru-
gega z dedovanjem, spletkarjenjem
in umorom. — Emer je videl Sina
Pravičnosti. — Veliko prerokov
kliče h kesanju. — Lakota in stru-
penjače trpinčijo ljudi.*

IN sedaj jaz, Moroni, nadaljujem s
svojim zapisom. Zato, glejte, se je
zgodilo, da so zaradi ^atajnih zvez
Akiša in njegovih prijateljev, glejte,
zrušili Omerjevo kraljestvo.

2 Vendar je bil Gospod milosten
z Omerjem in tudi z njegovimi
sinovi in z njegovimi hčerami,
ki si niso prizadevali za njegov
propad.

3 In Gospod je Omerja v sanjah
posvaril, naj odide iz dežele; zato-
rej je Omer z družino odšel iz de-
žele in potoval veliko dni in prišel
na drugo stran in šel mimo hriba
^aŠim in prišel do kraja, ^bkjer so bili
Nefijci pokončani, in od tamkaj na
vzhod in prišel do kraja, ki se je
imenoval Ablom, ob morski obali,
in tam si je postavil šotor in tudi
njegovi sinovi in hčere in vsa nje-
gova hiša, razen Jereda in njegove
družine.

4 In zgodilo se je, da je bil Jered
za kralja nad ljudstvom maziljen
z roko hudobije; in Akišu je dal za
ženo svojo hčer.

5 In zgodilo se je, da je Akiš stre-
gel po življenju svojemu tastu; in
obrnil se je na te, katerim je zap-
risegel s prisego starodavnih, in
dobili so glavo njegovega tasta,
ko je sedel na prestolu, ko je v av-
dienco sprejemal svoje ljudstvo.

6 Kajti tako veliko je bilo širje-
nje tega hudobnega in tajnega
društva, da je izpridilo srca vseh
ljudi; zato so Jereda umorili na
prestolu in namesto njega je za-
vladal Akiš.

7 In zgodilo se je, da je Akiš po-
stal ljubosumen na svojega sina,
zato ga je zaprl v ječo in mu da-
jal malo oziroma nič hrane, dok-
ler ni utrpel smrti.

8 In brat tega, ki je utrpel smrt
(in ime mu je bilo Nimra), se je to-
rej razjezil na očeta zaradi tega,
kar je oče storil njegovemu bratu.

9 In zgodilo se je, da je Nimra
zbral majhno število mož in zbe-
žal iz dežele in prišel prebivat k
Omerju.

10 In zgodilo se je, da so se Akišu
rodili drugi sinovi in pridobili so
si srca ljudi, navkljub temu, da so
mu zaprisegli, da bodo delali vsa-
kovrstne krivičnosti glede na to,
kar je želel.

11 Akiševi ljudje so torej želeli
dobiček, prav kakor si je Akiš že-
lel moči; zatorej so jim Akiševi si-
novi ponudili denar, s čimer so za
seboj potegnili večji del ljudstva.

12 In med Akiševimi sinovi in
Akišem se je začela vojna, ki je
trajala veliko let, da, do propada

26b 2 Ne 33:4;
Mor 7:12–17.

9 1a Etr 8:13–17.
3a Mrm 1:3; 4:23.

b Mrm 6:1–15.

skoraj vsega ljudstva v kraljestvu, da, prav vseh, razen trideset duš in tistih, ki so zbežali z Omerjevo hišo.

13 Zatorej se je Omer spet vrnil v deželo svoje dediščine.

14 In zgodilo se je, da se je Omer začel starati; vendar se mu je v visoki starosti rodil Emer; in Emerja je mazilil za kralja, da bo vladal namesto njega.

15 In potem ko je Emerja mazilil za kralja, je v deželi vladal mir za razdobje dveh let in je umrl, potem ko je videl silno veliko dni, ki so bili polni potrtosti. In zgodilo se je, da je namesto njega vladal Emer in šel je po stopinjah svojega očeta.

16 In Gospod je spet začel deželi jemati prekletstvo in Emerjeva hiša je pod Emerjevo kraljevino silno uspevala; in v razdobju dvainšestdesetih let so postali silno močni, tako da so silno obogateli —

17 ker so imeli vsakovrstno sadje in žito in svile in izvrstno platno in zlato in srebro in dragocenosti;

18 in tudi vsakovrstno živino, vole in krave in ovce in prašiče in koze in tudi veliko drugih vrst živali, ki so jih uporabljali za hrano za ljudi.

19 In imeli so tudi "konje in osle in bili so tudi sloni in kurelomi in kumomi; vse te je človek uporabljal, in še zlasti slone in kurelome in kumome.

20 In tako je Gospod izlil svoje blagoslove na to deželo, ki je bila "izvoljena nad vsemi drugimi

deželami; in zapovedal je, da jo bo, kdor bo deželo posedoval, posedoval za Gospoda ali pa bodo ^bpokončani, ko bodo dozoreli v krivičnosti; kajti nad takšne, govori Gospod, bom izlil polnost svojega srda.

21 In Emer je vse svoje dni pravično izvrševal sodbo in rodilo se mu je veliko sinov in hčera; in rodil se mu je Koriantum in Koriantuma je mazilil, da je vladal namesto njega.

22 In potem ko je Koriantuma mazilil, da bo vladal namesto njega, je živel štiri leta in v deželi je videl mir; da, in videl je celo "Sina Pravičnosti in radostil se je in slavil njegov dan; in umrl je v miru.

23 In zgodilo se je, da je Koriantum hodil po očetovih stopinjah in zgradil veliko mogočnih mest in vse svoje dni je svojemu ljudstvu nudil to, kar je dobro. In zgodilo se je, da ni imel otrok, in sicer dokler ni bil silno star.

24 In zgodilo se je, da mu je žena umrla, ko je bil star sto in dve leti. In zgodilo se je, da si je Koriantum vzel za ženo, v visoki starosti, mlado žensko in rodili so se mu sinovi in hčere; zatorej je živel, dokler ni bil star sto in dva-inštirideset let.

25 In zgodilo se je, da se mu je rodil Kom in Kom je vladal namesto njega; in vladal je devet-inštirideset let in rodil se mu je Het; in rodili so se mu tudi drugi sinovi in hčere.

19a 1 Ne 18:25.

20a Etr 2:15.

^b Etr 2:8–11.

22a 3 Ne 25:2.

26 In ljudje so se spet razširili po vsem obličju dežele in spet se je po obličju dežele začela silno velika hudobija in Het se je spet začel oklepiti starodavnih tajnih načrtov, da bi pokončal očeta.

27 In zgodilo se je, da je očeta vrgel s prestola, kajti ubil ga je s svojim lastnim mečem; in zavlada je namesto njega.

28 In v deželo so spet prišli pre-roki, kličoč jih h kesanju — da morajo pripraviti Gospodovo pot ali pa bo na obličje dežele prišlo prekletstvo; da, in sicer bo huda lakota, v kateri bodo pokončani, če se ne bodo pokesali.

29 Toda ljudje niso verjeli besedam prerokov, ampak so jih izgnali; in nekatere od njih so vrgli v jame in jih pustili umreti. In zgodilo se je, da so vse to delali glede na ukaz kralja Heta.

30 In zgodilo se je, da je v deželi nastalo veliko pomanjkanje in prebivalci so zaradi pomanjkanja začeli silno hitro umirati, kajti na obličju zemlje ni bilo dežja.

31 In na obličju dežele so se pojavile tudi strupenjače in zastrupile veliko ljudi. In zgodilo se je, da je njihova drobnica začela bežati pred strupenjačami proti deželi na jugu, ki so jo Nefijci imenovali "Zarahemla.

32 In zgodilo se je, da jih je bilo med njimi veliko, ki so na poti pomrli; vendar jih je bilo nekaj, ki so zbežali v deželo na jugu.

33 In zgodilo se je, da je Gospod

napravil, da jih "kače niso več zasledovale, ampak so jim zaprle pot, da ljudje niso mogli mimo, da bi, kdor bi poskušal iti mimo, padel zavoljo strupenjač.

34 In zgodilo se je, da so ljudje sledili sledem živali in žrli mrhovino, ki je ležala ob poti, dokler niso vseh požrli. Ko so torej ljudje videli, da morajo pomreti, so se začeli "kesati svojih krivichnosti in klicati h Gospodu.

35 In zgodilo se je, da je, ko so postali zadosti "ponižni pred Gospodom, na obličje zemlje spet poslal dež; in ljudje so spet zaživeli in v severnih deželah in v vseh okoliških deželah je obrodilo sadje. In Gospod jim je pokazal svojo moč, ko jih je obvaroval pred lakoto.

10. POGLAVJE

En kralj nasledi drugega. — Nekateri kralji so pravični; drugi so hudobni. — Ko prevladuje pravičnost, Gospod ljudi blagoslovi in uspevajo.

In zgodilo se je, da je Šez, ki je bil Hetov potomec — kajti Het je umrl od lakote in vsa njegova hiša, razen Šeza — zatorej je Šez spet začel krepiti potrto ljudstvo.

2 In zgodilo se je, da je Šez pomnil propad svojih očetov in je zgradil pravično kraljestvo; kajti pomnil je, kaj je Gospod storil, ko je Jereda in njegovega brata pripeljal "čez globočino; in hodil je po Gospodovih poteh; in rodili so se mu sinovi in hčere.

31a Om 1:13.
33a 4 Mz 21:6–9.

34a Al 34:34;
NaZ 101:8.

35a NaZ 5:24.
10 2a Etr 6:1–12.

3 In njegov najstarejši sin, ki mu je bilo ime Šez, se mu je uprl; vendar je Šeza zaradi njegovega silnega bogastva udarila roka roparja, kar je njegovemu očetu spet prineslo mir.

4 In zgodilo se je, da je njegov oče po obličju dežele zgradil veliko mest in ljudje so se spet začeli širiti po vsem obličju dežele. In Šez je živel do silno visoke starosti; in rodil se mu je Riplakiš. In umrl je in Riplakiš je zavladal namesto njega.

5 In zgodilo se je, da Riplakiš ni delal tega, kar je bilo prav v Gospodovih očeh, kajti imel je veliko žena in "priležnic in je to napravil ljudem na ramena, kar je bilo bridko prenašati; da, obdavčil jih je z visokimi davki; in z davki je zgradil veliko prostornih zgradb.

6 In postavil si je silno lep prestol; in zgradil je veliko ječ in vsakogar, ki se ni hotel podvreči davkom, je vrgel v ječo; in kdor davkov ni mogel plačevati, tega je vrgel v ječo; in ukazal je, naj nenehno delajo za njegovo vzdrževanje; in kdor ni hotel delati, tega je dal usmrtiti.

7 Zatorej je dobil vse svoje umetelno delo, da, in celo svoje zlato je dal plemenititi v ječi; in vsakovrstno umetelno rokodelstvo je dal napraviti v ječi. In zgodilo se je, da je ljudstvo prizadel s svojim vlačugarstvom in gnusobami.

8 In ko je vladal za razdobje dvainštiridesetih let, se je ljudstvo dvignilo k uporuh zoper njega; in v

deželi se je spet začela vojna, tako da je bil Riplakiš ubit in njegovi potomci so bili pregnani iz dežele.

9 In po razdobju veliko let se je zgodilo, da je Morianton (ki je bil Riplakišev potomec) zbral vojsko izobčencev in šel in se z ljudstvom bojeval; in pridobil si je oblast nad številnimi mesti; in vojna je postala silno huda in je trajala veliko let; in pridobil si je oblast nad vso deželo in postavil se je za kralja vse dežele.

10 In potem ko se je postavil za kralja, je olajšal bremena ljudi, s čimer si je v očeh ljudstva pridobil naklonjenost in mazilili so ga za kralja.

11 In do ljudi je bil pravičen, do sebe pa ne zaradi svojega velikega vlačugarstva; zatorej je bil ločen od Gospodove navzočnosti.

12 In zgodilo se je, da je Morianton zgradil veliko mest in pod njegovo vladavino je ljudstvo silno obogatelo tako z zgradbami kot z zlatom in srebrom in z gojenjem žita in drobnice in goveda in takšnimi stvarmi, ki so jim bile povrnjene.

13 In Morianton je živel do silno častitljive starosti in potem se mu je rodil Kim; in Kim je vladal na mestu svojega očeta; in vladal je osem let in njegov oče je umrl. In zgodilo se je, da Kim ni vladal pravično, zatorej ni bil priljubljen pri Gospodu.

14 In njegov brat se je dvignil k uporuh zoper njega, kar ga je privedlo v ujetništvo; in v ujetništvu

je ostal vse svoje dni; in v ujetništvu so se mu rodili sinovi in hčere in v visoki starosti se mu je rodil Levi; in umrl je.

15 In zgodilo se je, da je Levi po smrti svojega očeta služil v ujetništvu za razdobje dvainštiridesetih let. In vojskoval se je proti kralju dežele, s čimer si je pridobil kraljestvo.

16 In potem ko si je pridobil kraljestvo, je delal, kar je bilo prav v Gospodovih očeh; in ljudstvo je v deželi uspevalo; in živel je do lepe visoke starosti in rodili so se mu sinovi in hčere; in rodil se mu je tudi Korom, ki ga je mazilil za svojega prestolonaslednika.

17 In zgodilo se je, da je Korom vse svoje dni delal, kar je bilo dobro v Gospodovih očeh; in rodilo se mu je veliko sinov in hčera; in potem ko je videl veliko dni, je umrl, in sicer kakor preostala zemlja; in namesto njega je zavladal Kiš.

18 In zgodilo se je, da je tudi Kiš umrl in namesto njega je zavladal Lib.

19 In zgodilo se je, da je tudi Lib delal, kar je bilo dobro v Gospodovih očeh. In v Libovih dneh so bile "strupenjače pokončane. Zatorej so šli v deželo na jugu, da so lovili hrano za ljudstvo svoje dežele, kajti deželo so prekrivale gozdne živali. In tudi Lib sam je postal velik lovec.

20 In zgradili so veliko mesto ob ozki kopenski ožini, na kraju, kjer morje deli deželo.

21 In deželo na jugu so ohranili kot divjino, da bi imeli divjačino. In vse obličje dežele na severu je bilo prekrito s prebivalci.

22 In bili so silno delavni in kupovali so in prodajali in trgovali med seboj, da bi zaslužili.

23 In delali so z vsakovrstno rudo in pridobivali so zlato in srebro in železo in bron in vsakovrstne kovine; in to so kopali iz zemlje; zatorej so nametali velike kupe zemlje, da so prišli do rude, zlata in srebra in "železa in bakra. In izdelovali so vsakovrstno umetno delo.

24 In imeli so svile in tanko tkano platno; in izdelovali so vsakovrstno blago, da bi pokrili svojo goloto.

25 In izdelovali so vsakovrstno orodje za obdelovanje zemlje, tako za oranje kot za sejanje, za žetev kot za okopavanje in tudi za mlatenje.

26 In izdelovali so vsakovrstno orodje, s katerim so s svojimi živalmi delali.

27 In izdelovali so vsakovrstno bojno orožje. In izdelovali so vsakovrstna dela silno prefinjene izdelave.

28 In nikoli ne bi moglo biti ljudstvo bolj blagoslovljeno, kakor so bili oni, in bolj uspevati po Gospodovi roki. In bili so v deželi, ki je bila izvoljena nad vsemi deželami, kajti to je rekel Gospod.

29 In zgodilo se je, da je Lib živel veliko let in so se mu rodili

sinovi in hčere; in rodil se mu je tudi Heartom.

30 In zgodilo se je, da je Heartom vladal na mestu svojega očeta. In ko je Heartom vladal štiriindvajset let, glejte, mu je bilo kraljestvo odvzeto. In veliko let je služil v ujetništvu, da, in sicer preostanek vseh svojih dni.

31 In rodil se mu je Het in Het je vse svoje dni preživel v ujetništvu. In Hetu se je rodil Aron in Aron je vse svoje dni prebil v ujetništvu; in rodil se mu je Amnigada in tudi Amnigada je vse svoje dni prebil v ujetništvu; in rodil se mu je Koriantum in Koriantum je vse svoje dni prebil v ujetništvu; in rodil se mu je Kom.

32 In zgodilo se je, da je Kom za seboj potegnil polovico kraljestva. In nad polovico kraljestva je vladal dvainštirideset let; in šel se je bojevat s kraljem, Amgidom, in bojevala sta se veliko let; v tem času si je Kom pridobil oblast nad Amgidom in pridobil si je oblast nad preostalim kraljestvom.

33 In v Komovih dneh so se v deželi pojavili roparji; in privzeli so stare načrte in narekovali "pri-sege po navadi starodavnih in si spet prizadevali uničiti kraljestvo.

34 Kom se je torej veliko bojeval zoper njih; vendar jih ni premagal.

11. POGlavJE

Vojne, razprtije in hudobija vladajo

v življenju Jeredovcev. — Preroki napovejo popoln propad Jeredovcev, če se ne bodo pokesali. — Ljudje zarnejo besede prerokov.

IN v Komovih dneh je prišlo tudi veliko prerokov in prerokovalo o propadu tistega velikega ljudstva, če se ne bodo pokesali in se obrnili h Gospodu in opustili svoje umore in hudobijo.

2 In zgodilo se je, da so ljudje preroke zavrnili in ti so zbežali h Komu po zaščito, kajti ljudje so si jih prizadevali pokončati.

3 In Komu so prerokovali veliko stvari; in preostanek vseh svojih dni je bil blagoslovljen.

4 In živel je do lepe visoke starosti in rodil se mu je Šiblom; in Šiblom je vladal namesto njega. In Šiblomu se je brat uprl in v vsej deželi se je začela silno strašna vojna.

5 In zgodilo se je, da je Šiblomov brat ukazal, naj usmrtijo vse preroke, ki so prerokovali o propadu ljudstva;

6 in po vsej deželi je bil velik nemir, kajti pričevali so, da bo nad deželo in tudi nad ljudstvo prišlo veliko prekletstvo in da bo med njimi veliko uničenje, takšno, kakršnega še nikoli ni bilo na obličju zemlje, in njihove kosti bodo po obličju dežele kakor "kupi zemlje, če se ne bodo pokesali svoje hudobije.

7 In zaradi svojih hudobnih zvez niso prisluhnili Gospodovemu

glasu; zato je so se po vsej deželi začele vojne in prepiri in tudi veliko lakot in kužne bolezni, tako da je prišlo do velikega uničenja, takšnega, kakršnega obličje zemlje ni nikoli poznalo; in vse to se je zgodilo v Šiblomovih dneh.

8 In ljudje so se začeli kesati svoje krivičnosti; in kolikor so se, toliko je bil Gospod "usmiljen z njimi.

9 In zgodilo se je, da je bil Šiblom ubit, Set pa je bil odpeljan v ujetništvo in v ujetništvu je prebil vse svoje dni.

10 In zgodilo se je, da je Ahah, njegov sin, dobil kraljestvo; in vse svoje dni je vladal ljudstvu. In v svojih dneh je delal vsakovrstne krivičnosti, s čimer je povzročil veliko prelivanje krvi; in njegovih dni je bilo malo.

11 In Etem je, ker je bil Ahahov potomec, dobil kraljestvo; in tudi on je v svojih dneh delal to, kar je bilo hudobno.

12 In zgodilo se je, da je v Etemovih dneh prišlo veliko prerokov in spet so prerokovali ljudem; da, prerokovali so, da jih bo Gospod povsem izbrisal z obličja zemlje, če se ne bodo pokesali svojih krivičnosti.

13 In zgodilo se je, da so ljudje postali trdosrčni in niso hoteli "prisluhniti njihovim besedam; in preroki so žalovali in se od ljudstva umaknili.

14 In zgodilo se je, da je Etem vse svoje dni sodbo izvrševal v

hudobiji; in rodil se mu je Moron. In zgodilo se je, da je Moron vladal namesto njega; in Moron je delal, kar je bilo hudobno pred Gospodom.

15 In zgodilo se je, da je med ljudstvom izbruhnil "upor zaradi tajne zveze, ki se je razvila, da bi si pridobili oblast in dobiček; in med njimi se je dvignil mož, mogočen v krivičnosti, in se bojeval z Moronom, s čimer je zrušil polovico kraljestva; in polovico kraljestva je obdržal veliko let.

16 In zgodilo se je, da ga je Moron strmoglavil in je kraljestvo spet pridobil.

17 In zgodilo se je, da se je dvignil še en mogočnejši; in bil je potomec Jeredovega brata.

18 In zgodilo se je, da je strmoglavil Morona in pridobil kraljestvo; zato je Moron preostanek vseh svojih dni prebil v ujetništvu; in rodil se mu je Koriantor.

19 In zgodilo se je, da je Koriantor vse svoje dni prebil v ujetništvu.

20 In v Koriantorjevih dneh je prišlo veliko prerokov in prerokovali so velike in čudovite stvari in klicali ljudi h kesanju in če se ne bodo pokesali, bo Gospod Bog izvršil "sodbo nad njimi v njihov popoln propad;

21 in da bo Gospod Bog poslal oziroma privedel "drugo ljudstvo, da bo posedovalo deželo, s svojo močjo, tako kakor je privedel njihove očete.

8a vss milost — milosten.
13a Moz 16:2.

15a vss upor — uporništvo.
20a vss sodba — soditi.

21a Etr 13:20–21.

22 In vse besede prerokov so zavrnili zaradi svojega tajnega društva in hudobnih gnusob.

23 In zgodilo se je, da se je Koriantorju rodil ^aEter in umrl je, potem ko je vse svoje dni prebil v ujetništvu.

12. POGlavJE

Prerok Eter opominja ljudi, naj verjamejo v Boga. — Moroni pripoveduje o čudesih in čudih, ki so se zgodila po veri. — Vera je omogočila Jeredovemu bratu, da je videl Kristusa. — Gospod daje ljudem šibkost, da bi bili ponižni. — Jeredov brat je z vero premaknil goro Zerín. — Za odrešitev so potrebni vera, upanje in dobrotljivost. — Moroni je videl Jezusa iz obličja v obličje.

IN zgodilo se je, da so bili Etrovi dnevi v Koriantumrovih dneh; in ^aKoriantumr je bil kralj vse dežele.

2 In ^aEter je bil Gospodov prerok; zatorej je Eter prišel v Koriantumrovih dneh in začel ljudem prerokovati, kajti ni ga bilo moč ^bzadržati zaradi Gospodovega Duha, ki je bil v njem.

3 Kajti ^aklical je od jutra prav do sončnega zahoda, opominja joč ljudi, naj verjamejo v Boga za kesanje, da ne bodo ^bpokončani, govoreč jim, da se po ^cveri izpolni vse —

4 zatorej lahko, kdor verjame v Boga, zagotovo ^aupa na boljši svet, da, in sicer na mesto na Božji desnici, z upanjem, ki pride z vero, ki je ^bsidro za človeške duše, ki jih bo napravila gotove in stanovitne, da bodo vselej delali obilo ^cdobrih del, da bodo ^dslavili Boga.

5 In zgodilo se je, da je Eter ljudem prerokoval velike in čudovite stvari, v katere niso verjeli, ker jih niso videli.

6 In sedaj bi jaz, Moroni, želel nekoliko govoriti glede teh stvari; svetu bi pokazal, da je ^avera to, ^bna kar upamo in ^cne vidimo; zatorej se ne sporekajte, ker ne vidite, kajti prej ne boste prejeli pričevanja kakor šele po ^dpreizkušnji svoje vere.

7 Kajti po veri se je Kristus pokazal našim očetom, potem ko je vstal od mrtvih; in ni se jim pokazal, dokler niso verovali vanj; zatorej mora biti, da so nekateri verovali vanj, kajti svetu se ni pokazal.

8 Toda zaradi vere ljudi se je pokazal svetu in povečičal Očetovo ime in pripravil pot, da bi bili s tem lahko drugi deležni nebeškega daru, da bi lahko upali na tisto, česar niso videli.

9 Zatorej lahko tudi vi upate in ste deležni daru, če boste le verovali.

10 Glejte, po veri so bili ti od

23a Etr 1:6; 15:33–34.

12 1a Etr 13:13–31.

2a vss Eter.

b Jer 20:9;

En 1:26;

Al 43:1.

3a NaZ 112:5.

b Etr 11:12, 20–22.

c vss vera.

4a vss upanje.

b Heb 6:19.

c 1 Kor 15:58.

d 3 Ne 12:16.

6a Heb 11:1.

b Rim 8:24–25.

c Al 32:21.

d 3 Ne 26:11;

NaZ 105:19; 121:7–8.

starodavnih "poklicani glede na sveti Božji red.

11 Zatorej je bila po veri dana Mojzesova postava. V daru svojega Sina pa je Bog pripravil "odličnejšo pot; in po veri se je izpolnila.

12 Kajti če med človeškimi otroki ni "vere, Bog med njimi ne more delati ^bčudežev; zatorej se jim ni pokazal, dokler niso verovali.

13 Glejte, Almova in Amulekova vera je bila tista, ki je povzročila, da se je "ječa zrušila na zemljo.

14 Glejte, vera Nefija in Lehija je bila tista, ki je "spremenila Lamance, da so se krstili z ognjem in s ^bSvetim Duhom.

15 Glejte, vera "Amona in njegovih bratov je bila tista, ki je med Lamanci ^b naredila tak velik čudež.

16 Da, in vsi tisti, ki so delali "čudeže, so jih delali z ^bvero, in sicer tisti, ki so bili pred Kristusom, in tudi tisti, ki so bili po tem.

17 In po veri so trije učenci prejeli obljubo, da "ne bodo okusili smrti; in obljube niso prejeli, dokler niso verovali.

18 In niti ni nikdar nihče delal čudežev, dokler ni veroval;

zatorej so najprej verjeli v Božjega Sina.

19 In bilo jih je veliko, katerih vera je bila tako silno močna, celo "preden je prišel Kristus, ki jih ni bilo moč zadržati pred ^btančico, ampak so resnično s svojimi očmi videli to, kar so gledali z očesom vere, in bili so zadovoljni.

20 In glejte, v tem zapisu smo videli, da je bil eden od teh Jeredov brat; kajti tako velika je bila njegova vera v Boga, da takrat, ko je Bog iztegnil svoj "prst, tega ni mogel skriti pred očmi Jeredovega brata zaradi besede, ki mu jo je govoril, tiste besede, ki jo je dobil po veri.

21 In potem ko je Jeredov brat videl Gospodov prst zaradi "obljube, ki jo je Jeredov brat dobil po veri, Gospod ničesar ni mogel prikriti pred njegovimi očmi; zatorej mu je pokazal vse, kajti nič več ga ni mogel zadržati pred ^btančico.

22 In po veri so moji očetje prejeli "obljubo, da bodo te stvari prišle k njihovim bratom preko drugih narodov; zato mi je Gospod zapovedal, da, in sicer Jezus Kristus.

23 In rekel sem mu: Gospod,

10a Al 13:3–4;
vss poklic —
poklicati —
poklican od Boga.

11a 1 Kor 12:31.

12a 2 Ne 27:23;
Moz 8:18;
Mor 7:37;
NaZ 35:8–11.

b Mt 13:58;
Mrm 9:20.

13a Al 14:26–29.

14a He 5:50–52.

b He 5:45;

3 Ne 9:20.

15a Al 17:29–39.

b Tj. kot je navedeno
v Almu 17–26.

16a vss čudež.

b Heb 11:7–40.

17a 3 Ne 28:7;

Mrm 8:10–12.

19a 2 Ne 11:1–4;

JakK 4:4–5;

Jar 1:11;

Al 25:15–16.

b Etr 3:6;

vss tančica.

20a Etr 3:4.

21a Etr 3:25–26.

b Etr 3:20;

NaZ 67:10–13.

22a En 1:13.

drugi narodi bodo te stvari zamehovali zaradi naše ^ašibkosti v pisanju; kajti Gospod, po veri si nas napravil mogočne v besedi, nisi pa nas napravil ^bmogočne v pisanju; kajti vse te ljudi si napravil, da so lahko veliko govorili zaradi Svetega Duha, ki si jim ga dal;

24 in napravil si nas, da lahko le malo zapišemo zaradi okornosti naših rok. Glej, nisi nas napravil mogočne v ^apisanju kakor Jeredovega brata, kajti napravil si ga, da je to, kar je zapisal, veliko, prav kakor si ti, da človeka prevzame, ko to bere.

25 Tudi naše besede si napravil močne in velike, prav da jih ne moremo zapisati; ko zatorej zapisujemo, vidimo svojo šibkost in se opotekamo zaradi postavljanja svojih besed; in bojim se, da se drugi narodi ne bi ^aposmehovali našim besedam.

26 In ko sem to izrekel, mi je Gospod spregovoril, rekoč: Nes-pametni se ^aposmehujejo, ampak žalovali bodo; in moja milostljivost je zadosti za krotke, da ne bodo izkoristili vaše šibkosti;

27 in če bodo ljudje prišli k meni, jim bom pokazal njihovo ^ašibkost. Ljudem ^bdajem šibkost, da bi bili ponižni; in moja ^cmilostljivost je

zadosti za vse ljudi, ki postanejo ^aponižni pred menoj; kajti če bodo pred menoj postali ponižni in bodo vame verovali, potem bom njihove ^cšibkosti spremenil v njihovo moč.

28 Glejte, drugim narodom bom pokazal njihovo šibkost in pokazal jim bom, da ^avera, upanje in dobrotljivost vodijo k meni — izviru vse pravičnosti.

29 In ko sem jaz, Moroni, te besede slišal, sem bil potolažen in sem rekel: O Gospod, zgôdi se tvoja pravična volja, kajti vem, da človeškim otrokom napraviš glede na njihovo vero;

30 kajti Jeredov brat je gori Zerim rekel: ^aPremakni se — in se je premaknila. In če ne bi veroval, se ne bi premaknila: zatorej ti deluješ, potem ko ljudje verujejo.

31 Kajti tako si se prikazal svojim učencem; kajti potem ko so ^averovali in so govorili v tvojem imenu, si se jim pokazal v veliki moči.

32 In pomnim tudi, da si rekel, da si za človeka pripravil hišo, da, in sicer med ^abivališči tvojega Očeta, v čemer bo človekovo ^bupanje popolnejše; zatorej mora človek upati ali pa ne more prejeti dediščine na kraju, ki si ga pripravil.

23a Mrm 8:17; 9:33.

b 2 Ne 33:1.

24a vss jezik.

25a 1 Kor 2:14.

26a Gal 6:7.

27a JakK 4:7.

b 2 Mz 4:11;

1 Kor 1:27.

c vss milostljivost.

d Lk 18:10–14;

NaZ 1:28;

vss ponižnost —

ponižen.

e Lk 9:46–48;

2 Kor 12:9.

28a 1 Kor 13;

Mor 7:39–47.

30a Mt 17:20;

JakK 4:6;

He 10:6, 9;

vss moč.

31a vss vera.

32a Jn 14:2;

En 1:27;

NaZ 72:4; 98:18.

b vss upanje.

33 In spet, pomnim, da si rekel, da si svet ^aljubil, in sicer da si za svet dal svoje življenje, da bi ga spet prejel, da bi pripravil kraj za človeške otroke.

34 In vem torej, da je ta ^aljubezen, ki si jo imel do človeških otrok, dobrotljivost; če zatorej ljudje ne bodo dobrotljivi, ne morejo podedovati mesta, ki si ga pripravil v bivališčih svojega očeta.

35 Zatorej po tem, kar si rekel, vem, da jih boš, če drugi narodi ne bodo dobrotljivi, zaradi naše šibkosti, preizkusil in jim odvzel ^atalent, da, in sicer to, kar so prejeli, in dal tistim, ki bodo imeli obilneje.

36 In zgodilo se je, da sem molil h Gospodu, da bi bil do drugih narodov ^amilostljiv, da bi bili dobrotljivi.

37 In zgodilo se je, da mi je Gospod rekel: Če ne bodo dobrotljivi, tebi nič mar, ti si bil zvest; zatorej bodo tvoja oblačila postala ^ačista. In ker si videl svojo ^bšibkost, boš postal močan, in sicer da boš sédel na mesto, ki sem ga pripravil v bivališčih mojega Očeta.

38 In sedaj se jaz, Moroni, poslavljam od drugih narodov, da, in tudi od svojih bratov, ki jih imam rad, dokler se ne snidemo pred Kristusovim ^asodnim stolom, kjer bodo vsi ljudje vedeli,

da moja ^boblačila niso omadeževana z vašo krvjo.

39 In potem boste vedeli, da sem ^avidel Jezusa in da je z menoj govoril iz ^bobličja v obličje in da mi je v preprosti ponižnosti povedal, prav kakor človek pove drugemu v mojem lastnem jeziku, glede teh stvari;

40 in le nekaj sem jih zapisal zaradi svoje šibkosti v pisanju.

41 In sedaj, priporočil bi vam, da ^aiščete tega Jezusa, o katerem so preroki in apostoli zapisovali, da bo milostljivost Boga Očeta in tudi Gospoda Jezusa Kristusa in Svetega Duha, ki ^bpričuje o njima, lahko in bo vekomaj bivala v vas. Amen.

13. POGlavJE

Eter govori o Novem Jeruzalemu, ki ga bo v Ameriki zgradilo Jožefovo potomstvo. — Prerokuje, izženejo ga, zapiše zgodovino Jeredovcev in napove propad Jeredovcev. — Po vsej deželi divja vojna.

IN sedaj jaz, Moroni, končujem svoj zapis glede propada ljudstva, o katerem sem pisal.

2 Kajti glejte, zavrnilo so vse Eterove besede; kajti resnično jim je povedal vse od začetka človekovega obstoja; in ko so po obličju te dežele vode ^aupadle, je

33a Jn 3:16–17.

34a Mor 7:47;
vss dobrotljivost;
ljubezen.

35a Mt 25:14–30;
vss dar;
talent.

36a vss milostljivost.

37a NaZ 38:42;
88:74–75; 135:4–5.
b Etr 12:27.

38a vss Jezus Kristus,
sodnik.
b JakK 1:19.

39a vss Jezus Kristus,
Kristus se prikazuje

po vstajenju.

b 1 Mz 32:31;
2 Mz 33:11.

41a NaZ 88:63; 101:38.
b 3 Ne 11:32.

13 2a 1 Mz 7:11–24; 8:3.

ta postala izvoljena dežela nad vsemi drugimi deželami, Gospodova izvoljena dežela; zato je Gospod hoče, da mu vsi ljudje, ki prebivajo na njenem obličju, ^bslužijo.

3 In da je kraj ^aNovega Jeruzalema, ki bo ^bprišel iz nebes, in Gospodovo sveto svetišče.

4 Glejte, Eter je videl Kristusove dneve in govoril je glede ^aNovega Jeruzalema v tej deželi.

5 In govoril je tudi glede Izraelove hiše in ^aJeruzalema, od koder bo prišel ^bLehi — potem ko bo uničen, bo spet zgrajen, ^csveto mesto Gospodu; zato je ne bo novi Jeruzalem, saj je bil v starodavnih časih; ampak bo spet zgrajen in postal bo Gospodovo sveto mesto; in zgrajen bo za Izraelovo hišo —

6 in da bo ^aNovi Jeruzalem zgrajen na tem ozemlju za ostanek ^bJožefovega potomstva, po ^cvzoru, ki smo ga imeli.

7 Kajti kakor je Jožef svojega očeta pripeljal v ^aegiptovsko deželo, prav tako je tam umrl; zato je Gospod ostanek Jožefovega potomstva izpeljal iz jeruzalemske dežele, da bi bil milosten z Jožefovim potomstvom, da ^bne bi

pomrli, prav kakor je bil milosten z Jožefovim očetom, da ne bi umrl.

8 Zatorej bo ostanek Jožefove hiše zgrajen na tem ^aozemlju; in to bo dežela njihove dediščine; in Gospodu bodo zgradili sveto mesto prav kakor starodavni Jeruzalem; in ^bnič več ne bodo zmedeni, dokler ne pride konec, ko bo zemlja preminila.

9 In ^anovo nebo bo in nova zemlja; in bosta kakor stari, samo da bo staro minilo in bo vse nastalo novo.

10 In potem pride Novi Jeruzalem; in blagor tistim, ki prebivajo tamkaj, kajti to so tisti, katerih oblačila so ^abela zaradi Jagnjetove krvi; in to so tisti, ki so prišteti med ostanek Jožefovega potomstva, ki je bilo iz Izraelove hiše.

11 In potem pride tudi starodavni Jeruzalem; in prebivalci le-tega, blagor jim, kajti umiti so bili v Jagnjetovi krvi; in to so tisti, ki so bili razkropljeni in ^azbrani s štirih strani zemlje in iz ^bsevernih dežel in so deležni izpolnitve zaveze, ki jo je Bog sklenil z njihovim Očetom ^cAbrahamom.

12 In ko bo to prišlo, se bo uresničil sveti spis, ki pravi, da bodo

2b Etr 2:8.

3a 3 Ne 20:22; 21:23–24;
vss Novi Jeruzalem.

b Raz 3:12; 21:2.

4a vss Sion.

5a vss Jeruzalem.

b 1 Ne 1:18–20.

c Raz 21:10;

3 Ne 20:29–36.

6a NaZ 42:9; 45:66–67;
84:2–5;

ČV 1:10.

b vss Jožef, Jakobov sin.

c Al 46:24;

vss simbolika.

7a 1 Mz 46:2–7; 47:6.

b 2 Ne 3:5.

8a vss obljubljeni dežela.

b Mor 10:31.

9a 2 Pt 3:10–13;

Raz 21:1;

3 Ne 26:3;

NaZ 101:23–25.

10a Raz 7:14;

1 Ne 12:10–11;

Al 5:27.

11a vss Izrael, zbiranje
Izraela.

b NaZ 133:26–35.

c vss Abrahamova
zaveza.

tisti, ki so bili "prvi, zadnji; in da bodo tisti, ki so bili zadnji, prvi.

13 In nameraval sem zapisati več, ampak mi je prepovedano; ampak velike in čudovite so bile Etrove prerokbe; imeli pa so ga za nič in izgnali so ga; in podnevi se je skrival v skalni votlini, ponoči pa je gledal to, kar bo prišlo nad ljudi.

14 In ko je prebival v skalni votlini, je napravil preostanek tega zapisa, ker je ponoči videl propad, ki je doletel ljudi.

15 In zgodilo se je, da se je tistega leta, v katerem so ga izgnali izmed ljudi, med ljudmi začela strašna vojna, kajti veliko jih je bilo, ki so se uprli, ki so bili mogočni moške in so si s svojimi hudobnimi tajnimi načrti, o katerih je bilo govora, prizadevali pokončati Koriantumra.

16 In ker je torej Koriantumr sam preučeval vso umetnost vojskovanja in vso prekanjenost sveta, se je zatorej bojeval s tistimi, ki so si ga prizadevali pokončati.

17 Ampak ni se pokesal, niti njegovih zali sinovi ne hčere; niti Korihorjevi zali sinovi in hčere; niti Korihorjevi zali sinovi in hčere; in skratka, po vsem obličju zemlje ni bilo nobenega zalega sina in hčere, ki bi se pokesal svojih grehov.

18 Zatorej se je zgodilo, da je bilo v prvem letu, ko je Eter prebival v skalni votlini, veliko ljudi, ki so

bili pobiti z mečem "tajnih zvez, ki so se bojevale zoper Koriantumra, da bi pridobile kraljestvo.

19 In zgodilo se je, da so se Koriantumrovi sinovi veliko bojevali in veliko krvaveli.

20 In v drugem letu je k Etru prišla Gospodova beseda, naj gre in "Koriantumru prerokuje, da mu bo, če se bo pokesal on in vsa njegova hiša, Gospod dal njegovo kraljestvo in prizanesel ljudem —

21 sicer bodo pokončani in vsa njegova hiša, razen njega samega. In živel bo le toliko, da bo videl izpolnitev prerokb, ki so bile izrečene glede nekega "drugega ljudstva, ki bo deželo prejelo za svojo dediščino; in ti bodo Koriantumra pokopali; in vsaka duša bo pokončana, razen ^bKoriantumra.

22 In zgodilo se je, da se Koriantumr ni pokesal, niti njegova hiša niti ljudstvo; in vojne niso prenehale; in prizadevali so si ubiti Etra, vendar je pred njimi zbežal in se spet skrnil v skalno votlino.

23 In zgodilo se je, da se je Šared dvignil in se prav tako bojeval s Koriantumrom; in premagal ga je, tako da ga je v tretjem letu odpeljal v ujetništvo.

24 In Koriantumrovi sinovi so v četrtem letu premagali Šareda in kraljestvo spet pridobili za očeta.

25 Po vsem obličju dežeze se je torej začela vojna, vsak se je s svojo tolpo bojeval za to, kar je želel.

26 In po vsem obličju dežeze

12a Mr 10:31;
1 Ne 13:42;
JakK 5:63;

NaZ 90:9.
18a Etr 8:9–26.
20a Etr 12:1–2.

21a Om 1:19–21;
Etr 11:21.
b Etr 15:29–32.

so bili roparji in, skratka, vsakovrstne hudobije.

27 In zgodilo se je, da se je Koriantumr silno razjezil na Šareda in je šel s svojimi četami nadenj v bitko; in spopadli so se v veliki jezi in spopadli so se v dolini Gilgal; in bitka je postala silno huda.

28 In zgodilo se je, da se je Šared bojeval z njim kake tri dni. In zgodilo se je, da ga je Koriantumr premagal in ga zasledoval, dokler ni prišel do hešlonskih planjav.

29 In zgodilo se je, da ga je Šared spet napadel na planjavah; in glejte, premagal je Koriantumra in ga spet potisnil nazaj v dolino Gilgal.

30 In Koriantumr je spet napadel Šareda v dolini Gilgal, kjer je Šareda premagal in ga ubil.

31 In Šared je Koriantumra ranil v stegno, da ni šel ponovno v bitko za kakšni dve leti, v času ko so vsi ljudje na obličju dežele prelivali kri in nikogar ni bilo, ki bi jih zaustavil.

14. POGlavJE

Krivičnost ljudi nad deželo priključuje prekletstvo. — Koriantumr se zaplete v vojskovanje z Gileádom, potem Libom in potem Šizom. — Deželo prekrijeta kri in pokol.

IN sedaj se je zaradi krivičnosti ljudi po vsej deželi začelo veliko "prekletstvo, zaradi katerega ga človek, če je svoje orodje ali svoj meč odložil na polico oziroma ga položil tjakaj, kamor ga

je spravljaj, glejte, naslednji dan ni mogel najti, tako veliko je bilo prekletstvo nad deželo.

2 Zatorej se je vsakdo oklenil tega, kar je bilo njegovo, z rokami in si ni sposojal, niti ni posojal; in vsakdo je ročaj svojega meča držal v desnici v bran svojega imetja in svojega lastnega življenja in svoje žene in otrok.

3 In sedaj, po razmiku dveh let in po Šaredovi smrti, glejte, se je dvignil Šaredov brat in se bojeval s Koriantumrom, pri čemer je Koriantumra premagal in ga pregnal v divjino Akiš.

4 In zgodilo se je, da se je Šaredov brat bojeval z njimi v divjini Akiš; in bitka je postala silno huda in več tisočev jih je padlo pod mečem.

5 In zgodilo se je, da je Koriantumr v divjini napravil zasedo; in Šaredov brat je ponoči prikorakal iz divjine in pobil del Koriantumrove vojske, ko so bili pijani.

6 In prišel je v moronsko deželo in se posadil na Koriantumrov prestol.

7 In zgodilo se je, da je Koriantumr s svojo vojsko v divjini prebival za razdobje dveh let, v katerih je za svojo vojsko prejel veliko okrepitev.

8 Torej, tudi Šaredov brat, ki mu je bilo ime Gileád, je zaradi tajnih zvez dobil veliko okrepitev za svojo vojsko.

9 In zgodilo se je, da so ga njegovi veliki duhovniki umorili, ko je sedel na svojem prestolu.

10 In zgodilo se je, da ga je nekdo iz tajnih zvez umoril v skritem prehodu in si pridobil kraljestvo; in ime mu je bilo Lib; in Lib je bil človek velike postave, bolj kot vsak drug človek med vsem ljudstvom.

11 In zgodilo se je, da je v prvem Libovem letu Koriantumr prišel v moronsko deželo in se z Libom bojeval.

12 In zgodilo se je, da se je z Libom bojeval, pri čemer ga je Lib udaril po roki, da je bil ranjen; vendar je Koriantumrova vojska pritiskala na Liba, da je zbežal do meja morske obale.

13 In zgodilo se je, da ga je Koriantumr zasledoval; in Lib ga je napadel na morski obali.

14 In zgodilo se je, da je Lib udaril po Koriantumrovi vojski, da so spet zbežali v divjino Akiš.

15 In zgodilo se je, da ga je Lib zasledoval, dokler ni prišel do agoških planjav. In Koriantumr je s seboj vzel vse ljudi, ko je bežal pred Libom v tisti predel dežele, kamor je zbežal.

16 In ko je prišel do agoških planjav, je Liba napadel in udarjal po njem, dokler ni umrl; vendar je namesto njega nad Koriantumra prišel Libov brat in bitka je postala silno huda, v kateri je Koriantumr spet zbežal pred vojsko Libovega brata.

17 Libovemu bratu je bilo torej ime Šiz. In zgodilo se je, da je Šiz zasledoval Koriantumra in je zavzel veliko mest, in je pobijal

tako ženske kot otroke, in je mesta požgal.

18 In po vsej deželi se je razširil strah pred Šizom; da, po deželi se je širil krik — Kdo lahko obstane pred Šizovo vojsko? Glejte, pred seboj pometa zemljo!

19 In zgodilo se je, da so se ljudje po vsem obličju dežele začeli zgriinjati v čete.

20 In bili so razdeljeni; in del njih je pribegnil k Šizovi vojski in del njih je pribegnil h Koriantumrovi vojski.

21 In tako huda in dolgotrajna je bila vojna in tako dolg je bil prizor prelivanja krvi in pokola, da je bilo vse obličje dežele prekrito s "telesi mrtvih.

22 In tako bliskovita in nagla je bila vojna, da ni bilo nikogar več, ki bi pokopal mrtve, ampak so korakali naprej iz prelivanja krvi v prelivanje krvi in puščali telesa tako moških, žensk kot otrok, da so prekrivala obličje dežele, da so postala plen mesnih "črvov.

23 In njihov smrad se je širil po obličju dežele, in sicer po vsem obličju dežele; zatorej je ljudi smrad začel motiti podnevi in ponoči.

24 Vendar Šiz ni prenehal zasledovati Koriantumra; kajti zaprisegel je, da se bo maščeval Koriantumru za kri svojega brata, ki je bil ubit, in Gospodovi besedi, ki je prišla k Etru, da Koriantumr ne bo padel pod mečem.

25 In tako vidimo, da jih je Gospod obiskal v polnosti svojega

srda in njihova hudobija in gnusobe so pripravile pot za njihovo večno pogubo.

26 In zgodilo se je, da je Šiz zasledoval Koriantumra na vzhod celo do meja ob morski obali in tam se je s Šizom bojeval kake tri dni.

27 In tako strašno je bilo uničenje med Šizovimi četami, da so se ljudje začeli bati in so začeli bežati pred Koriantumrovimi četami; in zbežali so v Korihorjevo deželo in pred seboj izbrisali prebivalce, vse tiste, ki se jim niso hoteli pridružiti.

28 In šotore so si postavili v dolini Korihor; in Koriantumr si je šotore postavil v dolini Šur. Dolina Šur je bila torej blizu hriba Komnor; zato je Koriantumr zbral svoje čete na hribu Komnor in s trobento zatrobil Šizovim četam, da bi izzval bitko z njimi.

29 In zgodilo se je, da so prišli, vendar so bili spet pregnani; in prišli so v drugo in so bili spet v drugo pregnani. In zgodilo se je, da so prišli v tretje in bitka je postala silno huda.

30 In zgodilo se je, da je Šiz udaril po Koriantumru, da mu je zadal veliko globokih ran; in Koriantumr je, ker je izgubil kri, omedlel in odnesli so ga, kot da bi bil mrtev.

31 Izguba mož, žensk in otrok na obeh straneh je bila torej tako velika, da je Šiz svojim ljudem ukazal, naj ne zasledujejo Koriantumrovih čet; zato je vrnil v svoj tabor.

15. POGlavJE

V bitki je pobitih na milijone Jeredovcev. — Šiz in Koriantumr zbereta vse ljudi za bitko na življenje in smrt. — Gospodov Duh se preneha truditi z njimi. — Jeredovski narod je povsem pokončan. — Ostane samo Koriantumr.

In zgodilo se je, ko so se Koriantumru rane pozdravile, se je začel spominjati "besed, ki mu jih je govoril Eter.

2 Videl je, da je bilo z mečem pobitih skoraj dva milijona njegovih ljudi, in v srcu je postajal potr; da, pobitih je bilo dva milijona mogočnih mož in tudi njihove žene in njihovi otroci.

3 Začel se je kesati za zlo, ki ga je storil; začel se je spominjati besed, ki so jih govorila usta vseh prerokov, in videl jih je, da so se doslej izpolnile, vsaka malenkost; in njegova duša je žalovala in se ni hotela potolažiti.

4 In zgodilo se je, da je Šizu napisal pismo in od njega želel, naj prizanese ljudem in da se bo kraljestvu odrekel zavoljo življenja ljudi.

5 In zgodilo se je, da je Šiz, ko je prejel njegovo pismo, Koriantumru napisal pismo, da bo, če se bo predal, da ga bo ubil s svojim lastnim mečem, ljudi pustil pri življenju.

6 In zgodilo se je, da se ljudje niso pokesali svoje krivičnosti; in Koriantumrove ljudi se je podžigalo k jezi zoper Šizove ljudi; in

Šizove ljudi se je podžigalo k jezi zoper Koriantumrove ljudi; zato rej so se Šizovi ljudje bojevali s Koriantumrovimi ljudmi.

7 In ko je Koriantumr videl, da je tik pred tem, da pade, je spet zbežal pred Šizovimi ljudmi.

8 In zgodilo se je, da je prišel do Riplianikumovih voda, kar v prevodu pomeni obsežno oziroma kar presega vse; ko so zatorej prišli do teh voda, so si postavili šotore; in v njihovi bližini si je tudi Šiz postavil šotore; in zato so naslednji dan šli v bitko.

9 In zgodilo se je, da so bojevali silno hudo bitko, v kateri je bil Koriantumr spet ranjen in je zaradi izgube krvi omedlel.

10 In zgodilo se je, da so Koriantumrove čete pritiskale na Šizove čete, da so jih premagale, da so povzročile, da so pred njimi bežale; in bežale so proti jugu in postavili so si šotore na kraju, ki se je imenoval Ogat.

11 In zgodilo se je, da si je Koriantumrova vojska postavila šotore pri hribu Rama; in bil je tisti hrib, kjer je moj oče Mormon za Gospoda "skril zapise, ki so bili sveti.

12 In zgodilo se je, da so po vsem obličju dežele zbrali vse ljudi, ki niso bili pobiti, razen Etra.

13 In zgodilo se je, da je Eter videl vsa dejanja ljudi; in videl je, da so se ljudje, ki so bili za Koriantumra, zbirali v Koriantumrovo vojsko; in ljudje, ki so bili za Šiza, so se zbirali v Šizovo vojsko.

14 Zatorej so za razdobje štirih let zbirali ljudi, da bi dobili vse, ki so bili po obličju dežele, in da bi prejeli vso moč, ki jim jo je bilo moč prejeti.

15 In zgodilo se je, da so, ko so se vsi zbrali, vsak v vojski, v kateri je hotel, s svojo ženo in svojimi otroki — z bojnim orožjem so bili oboroženi tako moški, ženske kot otroci in imeli so ščite in "naprsne oklepe in šleme in oblečeni so bili kakor v vojni — korakali drug proti drugemu v bitko; in bojevali so se ves dan in niso zmagali.

16 In zgodilo se je, da so bili, ko se je znočilo, utrujeni in so se umaknili v svoje tabore; in potem ko so se umaknili v svoje tabore, se je začelo ječanje in objokovanje zavoljo izgube njihovih pobitih ljudi; in tako glasen je bil njihov jok, njihovo ječanje in objokovanje, da je silno pretresalo zrak.

17 In zgodilo se je, da so šli naslednji dan spet v bitko, in hud in strašen je bil tisti dan; vendar niso zmagali in ko je spet prišla noč, so zrak pretresali njihov jok in njihovo ječanje in njihovo žalovanje zavoljo izgube njihovih pobitih ljudi.

18 In zgodilo se je, da je Koriantumr spet napisal pismo Šizu, želeč, da ne bi spet prišel v bitko, ampak da bi prevzel kraljestvo in ljudi pustil pri življenju.

19 Toda glejte, Gospodov Duh se je prenehal truditi z njimi in "Satan je imel vso moč nad srci ljudi;

kajti predajali so se svoji trdosrčnosti in slepomiselnosti, da bi bili pogubljeni; zato rej so spet šli v bitko.

20 In zgodilo se je, da so se bojevali ves dan in ko je prišla noč, so zaspali na svojem meču.

21 In naslednji dan so se bojevali, prav dokler ni prišla noč.

22 In ko je prišla noč, so bili "prijani od jeze, prav kakor človek, ki je pijan od vina; in spet so zaspali na svojem meču.

23 In naslednji dan so se spet bojevali; in ko je prišla noč, so vsi padli pod mečem, razen dvainpetdesetih Koriantumrovih ljudi in devetinšestdesetih Šizovih ljudi.

24 In zgodilo se je, da so tisto noč zaspali na svojem meču in naslednji dan so se spet bojevali in ves tisti dan so se borili v svoji moči s svojimi meči in s svojimi ščiti.

25 In ko je prišla noč, je bilo dvaintrideset Šizovih ljudi in sedemindvajset Koriantumrovih ljudi.

26 In zgodilo se je, da so pojedli in zaspali in se pripravili, da bodo naslednji dan umrli. In bili so veliki in mogočni možje glede na človeško moč.

27 In zgodilo se je, da so se bojevali za kake tri ure in zaradi izgube krvi so omedleli.

28 In zgodilo se je, da so, ko so Koriantumrovi možje dobili zadosti moči, da so lahko hodili, bili

na tem, da pobegnejo zavoljo svojega življenja; toda glejte, Šiz se je dvignil in tudi njegovi možje in v srdu je zaprisegel, da bo Koriantumra ubil ali pa bo pokončan z mečem.

29 Zatorej jih je zasledoval in naslednji dan jih je dohitel; in spet so se bojevali z meči. In zgodilo se je, da je, ko so pod mečem "padli vsi, razen Koriantumra in Šiza, glejte, Šiz zaradi izgube krvi omedlel.

30 In zgodilo se je, da je Koriantumr, ko se je naslonil na svoj meč, da bi se nekoliko odpočil, Šizu odsekal glavo.

31 In zgodilo se je, da se je, potem ko je Šizu odsekal glavo, Šiz dvignil na roke in padel; in potem ko je hlatal za sapo, je umrl.

32 In zgodilo se je, da je "Koriantumr padel na zemljo in bil, kot da ne bi imel življenja.

33 In Gospod je spregovoril Etru in mu rekel: Pojdi! In šel je in videl, da so se Gospodove besede vse izpolnile; in končal je svoj "zapis (in zapisal nisem niti stotega dela); in skril jih je tako, da so jih Limhijevi ljudje našli.

34 Zadnje besede, ki jih je "Eter torej zapisal, so téle: Najsi Gospod želi, da bom prenesen oziroma da bom po Gospodovi volji v mesu, ni pomembno, če bo tako, da bom odrešen v Božje kraljestvo. Amen.

22a Mor 9:23.

29a Etr 13:20–21.

32a Om 1:20–22.

33a Moz 8:9;

Al 37:21–31;

Etr 1:1–5.

34a Etr 12:2.

MORONIJEVA KNJIGA

1. POGLAVJE

Moroni zapisuje v korist Lamancev. — Nefijci, ki nočejo zanikati Kristusa, so usmrčeni. Med letoma 401 in 421 po Kr.

SEDAJ sem jaz, "Moroni, potem ko sem zaključil z okrajšavo poročila o Jeredovem ljudstvu, predpostavljal, da ne bom zapisal nič več, toda nisem še umrl; in ne razkrijem se Lamancem, da me ne bi pokončali.

2 Kajti glejte, njihove medsebojne "vojne so silno srdite; in zaradi svojega sovraštva ^busmrtiljo vsakega Nefijca, ki noče zanikati Kristusa.

3 In jaz, Moroni, Kristusa nočem "zanikati; zatorej tavam kamor lahko zavoljo varnosti svojega življenja.

4 Zatorej zapišem nekaj več, kar je v nasprotju s tem, kar sem predpostavljal; kajti nisem predpostavljal, da bom še kaj zapisal; ampak zapišem nekaj več, da bi bile v nekem prihodnjem dnevu morda precejšnje vrednosti za moje brate Lamance glede na Gospodovo voljo.

2. POGLAVJE

Jezus je dal dvanajstim nefijskim

učencem moč za podeljevanje daru Svetega Duha. Med letoma 401 in 421 po Kr.

KRISTUSOVE besede, ki jih je govoril svojim "učencem, dvanajsterim, ki jih je izvolil, ko je nanje položil roke —

2 in poklical jih je po imenu, rekoč: V mojem imenu boste k Očetu klicali v goreči molitvi; in potem ko boste to storili, boste imeli "moč, da boste tistemu, na katerega boste položili ^broke, "podelili Svetega Duha; in v mojem imenu ga boste podelili, kajti tako delajo moji apostoli.

3 Te besede jim je Kristus torej govoril takrat, ko se je prikazal prvič; in množica tega ni slišala, ampak so to slišali učenci; in na tolike, na kolike so "položili roke, se je spustil Sveti Duh.

3. POGLAVJE

Starešine posvetijo duhovnike in učitelje s polaganjem rok. Med letoma 401 in 421 po Kr.

NAČIN, na katerega so učenci, ki so se imenovali "starešine cerkve, ^bposvetili duhovnike in učitelje —

2 potem ko so molili k Očetu v Kristusovem imenu, so nanje položili roke in rekli:

1 1a vss Moroni,
Mormonov sin.
2a 1 Ne 12:20–23.
b Al 45:14.
3a Mt 10:32–33;

3 Ne 29:5.
2 1a 3 Ne 13:25.
2a vss moč.
b vss polaganje rok.
c 3 Ne 18:37.

3a Apd 19:6.
3 1a Al 6:1;
vss starešina.
b vss posvetitev —
posvetiti.

3 V imenu Jezusa Kristusa te posvetim za duhovnika (oziroma če bo učitelj, te posvetim za učitelja), da boš pridigal kesanje in ^aodpuščanje grehov po Jezusu Kristusu z vztrajnostjo v veri v njegovo ime do konca. Amen.

4 In tako so ^aposvetili duhovnike in učitelje glede na Božje ^bdarove in poklice, dane ljudem; in posvetili so jih z ^cmočjo Svetega Duha, ki je bil v njih.

4. POGLAVJE

Pojasnjeno je, kako starešine in duhovniki blagoslovijo zakramentni kruh. Med letoma 401 in 421 po Kr.

^aNAČIN, na katerega ^bstarešine in duhovniki za cerkev blagoslovijo Kristusovo meso in kri; in to so ^cblagoslovili glede na Kristusove zapovedi; zatoj vemo, da je tako pravilno; in starešina oziroma duhovnik ga je blagoslovil —

2 in s cerkvijo so pokleknili in molili k Očetu v Kristusovem imenu, rekoč:

3 O Bog, Večni Oče, prosimo te v imenu tvojega Sina, Jezusa Kristusa, da blagosloviš in posvetiš ta ^akruh za duše vseh tistih, ki od tega jedó, da bodo lahko jedli v ^bspomin na telo tvojega Sina in ti pričevali, o Bog, Večni Oče, da so voljni prevzeti ^cime tvojega Sina

in se ga vselej spominjati in izpolnjevati njegove zapovedi, ki jim jih je dal, da bo njegov ^aDuh lahko vselej z njimi. Amen.

5. POGLAVJE

Prikazan je način blagoslavljanja zakramentnega vina. Med letoma 401 in 421 po Kr.

^aNAČIN blagoslavljanja vina — glejte, vzeli so čašo in rekli:

2 O Bog, Večni Oče, prosimo te v imenu tvojega Sina, Jezusa Kristusa, da blagosloviš in posvetiš to ^avino za duše vseh tistih, ki od tega pijejo, da bodo to lahko delali v ^bspomin na kri tvojega Sina, ki je bila prelita zanje, da ti bodo lahko pričevali, o Bog, Večni Oče, da se ga vselej spominjajo, da bo njegov Duh lahko z njimi. Amen.

6. POGLAVJE

Skesani se krstijo in sprejmejo jih medse. — Članom Cerkve, ki se pokesajo, je odpuščeno. — Sestanki so vodeni z močjo Svetega Duha. Med letoma 401 in 421 po Kr.

IN sedaj spregovorim glede ^akrsta. Glejte, starešine, duhovniki in učitelji so se krstili; in niso se krstili, če niso dokazali, da so bili tega ^bvredni.

2 Niti niso h krstu pustili niko-

3a vss odpuščanje grehov.

4a NaZ 18:32; 20:60.

b vss dar.

c 1 Ne 13:37; Mor 6:9.

4 1a 3 Ne 18:1–7.

b vss starešina.

c NaZ 20:76–77.

3a vss zakrament.

b Lk 22:19;

1 Kor 11:23–24;

3 Ne 18:7.

c vss Jezus Kristus, prevzeti ime Jezusa Kristusa.

d vss Sveti Duh.

5 1a 3 Ne 18:8–11;

NaZ 20:78–79.

2a NaZ 27:2–4;

vss zakrament.

b Lk 22:19–20;

1 Kor 11:25.

6 1a vss krst — krstiti.

b vss vreden — biti vreden.

gar, če ni pristopil ^astrtega srca in skesanega duha in cerkvi pričeval, da se je resnično pokesal vseh svojih grehov.

3 In nikogar niso sprejeli h krstu, če ni ^aprevzel Kristusovega imena in bil odločen, da mu bo služil do konca.

4 In potem ko so bili sprejeti h krstu in je nanje delovala moč Svetega Duha in jih ^aočistila, so bili prišteti med ljudi v Kristusovi cerkvi; in njihova ^bimena so zapisali, da bi se jih spominjali in jih hranili z dobro Božjo besedo, da bi jih obdržali na pravi poti, da bi jih nenehno ohranjali ^cčuječe pri molitvi, ^dzanašajoč se zgolj na zasluge Kristusa, ki je bil ^epovzročitelj in dopolnitelj njihove vere.

5 In ^acerkev se je ^bčesto sestajala, da so se ^cpostili in molili in da so drug z drugim govorili glede blaginje svojih duš.

6 In često so se sestajali, da so vzeli kruh in vino v spomin na Gospoda Jezusa.

7 In strogo so pazili, da med njimi ^ani bilo krivičnosti; in kogar so dobili, da je bil krivičen, in so ga ^btri priče iz cerkve obsodile pred ^cstarešinami in če se ni pokesal in ^dni priznal, so njegovo ime

^eizbrisali in ga niso prišteli med Kristusovo ljudstvo.

8 Toda ^akolikor krat so se pokesali in si za odpuščanje prizadevali z resničnim namenom, jim je bilo ^bodpuščeno.

9 In cerkev je njihove sestanke ^avodila glede na delovanje Duha in z močjo ^bSvetega Duha; kajti kakor jih je moč Svetega Duha vodila bodisi k pridiganju oziroma k opominjanju oziroma k molitvi oziroma k ponižnim prošnjam oziroma k petju, celo tako je bilo storjeno.

7. POGlavJE

Dano je povabilo, da stopimo v Gospodov počitek. — Molite z resničnim namenom. — Kristusov Duh ljudem omogoča, da prepoznajajo dobro od hudega. — Satan prepričuje ljudi, naj zanikajo Kristusa in delajo húdo. — Preroki jasno pokažejo na Kristusov prihod. — Po veri se dogajajo čudeži in delujejo angeli. — Ljudje naj upajo na večno življenje in se oklenejo dobrotljivosti. Med letoma 401 in 421 po Kr.

IN sedaj jaz, Moroni, zapišem nekaj besed mojega očeta Mormona, ki jih je govoril glede ^avere, upanja

2a vss strto srce.

3a vss Jezus Kristus, prevzeti ime Jezusa Kristusa.

4a vss čistost — čist.

b NaZ 20:82.

c Al 34:39;

3 Ne 18:15–18.

d 2 Ne 31:19;

NaZ 3:20.

e Heb 12:2.

5a vss Cerkev Jezusa

Kristusa.

b 3 Ne 18:22;

4 Ne 1:12;

NaZ 88:76.

c vss post — postiti se.

7a NaZ 20:54.

b NaZ 42:80–81;

vss priča — pričevati.

c Al 6:1;

vss starešina.

d vss priznanje —

priznati.

e 2 Mz 32:33;

NaZ 20:83;

vss izobčenje.

8a Moz 26:30–31.

b vss odpustiti.

9a NaZ 20:45; 46:2.

b vss Sveti Duh.

7 1a 1 Kor 13;

Etr 12:3–22, 27–37;

Mor 8:14; 10:20–23.

in dobrotljivosti; kajti tako je govoril ljudem, ko jih je učil v shodnici, ki so jo zgradili za kraj čaščenja.

2 In sedaj jaz, Mormon, govorim vam, moji ljubljene bratje; in po milostljivosti Boga Očeta in našega Gospoda Jezusa Kristusa in njegovi sveti volji, zaradi daru, s katerim ^ame je poklical, mi je dovoljeno, da vam tokrat spregovorim.

3 Zatorej bi želel spregovoriti vam, ki ste v cerkvi, ki ste miroljubni Kristusovi privrženci in ki ste doslej prejeli zadostno upanje, s katerim lahko stopite v Gospodov ^apočitek, odslej do takrat, ko boste z njim počivali v nebesih.

4 In sedaj, bratje moji, tako vas presodim, ker miroljubno ^ahodite s človeškimi otroki.

5 Kajti pomnim Božjo besedo, ki pravi, po njihovih delih jih boste ^apoznali; kajti če so njihova dela dobra, potem so dobri tudi oni.

6 Kajti glejte, Bog je rekel, da človek, ki je ^ahudoben, ne more delati tega, kar je dobro; kajti če ponudi dar oziroma ^bmoli k Bogu, razen če to stori z resničnim namenom, mu nič ne koristi.

7 Kajti glejte, ne šteje se mu za pravičnost.

8 Kajti glejte, če človek, ki je

^ahudoben, podari dar, to stori z ^bnegodovanjem; zatorej se mu šteje enako, kakor če bi si dar zadržal; zatorej se ga pred Bogom šteje za hudobnega.

9 In prav tako se bo človeku prištevalo za ^húdo, če bo molil in ne z ^aresničnim namenom v srcu; da, in nič mu ne koristi, kajti Bog takšnih ne sprejme.

10 Zatorej človek, ki je hudoben, ne more delati tega, kar je dobro; niti ne bo dal dobrega daru.

11 Kajti glejte, grenak ^astudenec ne more dajati dobre vode; niti ne more dober studenec dajati grenke vode; zatorej človek, ki je hudičev služabnik, ne more hoditi za Kristusom; in če ^bhodi za Kristusom, ne more biti hudičev služabnik.

12 Zatorej vse, kar je ^adobro, prihaja od Boga; in to, kar je ^búdo, prihaja od hudiča; kajti hudič je sovražnik Bogu in se nenehno bojuje z njim in vabi in zvablja, da bi ^cgrešili in da bi nenehno delali to, kar je ^húdo.

13 Toda glejte, to, kar je od Boga, vabi in zvablja, da nenehno delamo dobro; zatorej je vse, kar vabi in ^azvablja, da delamo dobro in da ljubimo Boga in da mu služimo, ^bnavdihnjeno od Boga.

14 Zatorej pazite, moji ljubljene

2a vss poklic —
poklicati —
poklican od Boga.

3a vss počitek —
odpočiti se.

4a 1 Jn 2:6;
NaZ 19:23.

5a 3 Ne 14:15–20.

6a Mt 7:15–18.
b Al 34:28;

vss molitev.

8a Prg 15:8.

b NaZ 64:34.

9a Jak 1:6–7; 5:16;
Mor 10:4.

11a Jak 3:11–12.

b Mt 6:24;
2 Ne 31:10–13;
NaZ 56:2.

12a Jak 1:17;

1 Jn 4:1–2;

Etr 4:12.

b Al 5:39–42.

c He 6:30;

vss greh.

13a 2 Ne 33:4;

Etr 8:26.

b vss navdih —
navdihniti.

bratje, da ne boste tega, kar je "húdo, presodili, da je od Boga, oziroma tistega, kar je dobro in od Boga, da je od hudiča.

15 Kajti glejte, bratje moji, dano vam je, da "presojate, da lahko prepoznate dobro od hudega; in kako presojati je tako jasno, da to lahko veste s popolnim spoznanjem, kakor se dnevna svetloba razlikuje od temne noči.

16 Kajti glejte, "Kristusov Duh je dan vsakomur, da lahko ^bprepozna dobro od hudega; zato-rej vam pokažem, kako presoditi; kajti vse, kar vabi, da delamo dobro, in prepričuje, naj verjamemo v Kristusa, je poslano s Kristusovo močjo in darom; zato-rej lahko s popolnim spoznanjem veste, da je od Boga.

17 Toda vse, kar ljudi prepričuje, da delajo "húdo in ne verjamejo v Kristusa in ga zanikajo in ne služijo Bogu, takrat lahko s popolnim spoznanjem veste, da je to od hudiča; kajti tako dela hudič, kajti ljudi ne prepričuje, naj delajo dobro, ne, niti enega; niti ne njegovi angeli; niti ne tisti, ki se mu podvržejo.

18 In sedaj, bratje moji, ker vidim, da poznate luč, s katero lahko presojate, luč, ki je "Kristusova luč, glejte, da ne presojate

napak; kajti s to isto ^bsodbo, s katero sodite, se bo sodilo tudi vam.

19 Zatorej vas rotim, bratje, da marljivo iščite v "Kristusovi luči, da boste lahko prepoznavali dobro od hudega; in če se boste oprijeli vsega dobrega in tega ne obsojali, boste zagotovo ^bKristusov otrok.

20 In sedaj, bratje moji, kako je mogoče, da se lahko oprimate vsega dobrega?

21 In sedaj pridem do tiste vere, o kateri sem rekel, da bom govoril; in povedal vam bom, kako se lahko oprimate vsega dobrega.

22 Kajti glejte, Bog "ve vse, ker je iz večnosti v večnost, glejte, poslal je ^bangele, da služijo človeškim otrokom, da jim razodenejo glede Kristusovega prihoda; in v Kristusu mora priti vse dobro.

23 In tudi Bog je prerokom po svojih ustih razglasil, da bo Kristus prišel.

24 In glejte, raznolike so bile poti, po katerih je človeškim otrokom pokazal to, kar je bilo dobro; in vse, kar je dobro, prihaja od Kristusa; sicer bi ljudje "padli in nič dobrega se jim ne bi zgodilo.

25 Zatorej so po delovanju "angelov in z vsako besedo, ki je prišla iz Božjih ust, ljudje začeli udejanjati vero v Kristusa; in tako

14a Iz 5:20;

2 Ne 15:20.

15a vss dar prepoznavanja oziroma presojanja.

16a vss Kristusova luč; vest.

b 1 Mz 3:5;

2 Ne 2:5, 18, 26;

Moz 16:3; Al 29:5;

He 14:31.

17a vss greh.

18a Moz 16:9;

NaZ 50:24; 88:7–13;

vss Kristusova luč.

b pjs Mt 7:1–2 (Dodatek);

Lk 6:37;

Jn 7:24.

19a NaZ 84:45–46.

b Moz 15:10–12; 27:25;

vss Božji sinovi

in hčere.

22a vss Bog — Božja trojica.

b Mz 5:58;

vss angeli.

24a 2 Ne 2:5.

25a Al 12:28–30.

so se po veri oprijeli vsega dobrega; in tako je bilo do Kristusovega prihoda.

26 In potem ko je prišel, so bili ljudje prav tako odrešeni po veri v njegovo ime; in po veri postanejo Božji sinovi. In tako zagotovo kakor živi Kristus, je te besede govoril našim očetom, govoreč: "Vse, kar boste Očeta prosili v mojem imenu, kar je dobro, v veri, verujoč, da boste prejeli, glejte, se vam bo zgodilo.

27 Zatorej, moji ljubljene bratje, mar "čudežev ni več, ker se je Kristus dvignil v nebesa in se je usedel na Božjo desnico, da je od Očeta ^bzahteval svoje pravice do milosti, ki jo ima do človeških otrok?

28 Kajti izpolnil je namene postavite in zahteva vse tiste, ki verujejo vanj; in tisti, ki vanj verujejo, se bodo "oklenili vsega dobrega; zatorej ^bzagovarja primer človeških otrok; in večno prebiva v nebesih.

29 In ker je to storil, moji ljubljene bratje, mar čudežev ni več? Glejte, povem vam, ne; niti niso angeli prenehali služiti človeškim otrokom.

30 Kajti glejte, pokorni so mu, da služijo glede na besedo njegove zapovedi, da se pokažejo tistim, ki so močne vere in trdnega mišljenja v vseh oblikah pobožnosti.

31 In služba njihovega delovanja je, da kličejo ljudi h kesanju in da izpolnjujejo in opravljajo delo Očetovih zavez, ki jih je sklenil s človeškimi otroki, da med človeškimi otroki pripravljajo pot, tako da razglašajo Kristusovo besedo izvoljenim Gospodovim posodam, da lahko pričujejo o njem.

32 In s tem Gospod Bog pripravi pot, da bi preostanek ljudi lahko "veroval v Kristusa, da bi imel Sveti Duh v njihovih srcih mesto glede na moč le-tega; in tako Oče udejanja zaveze, ki jih je sklenil s človeškimi otroki.

33 In Kristus je rekel: "Če boste verovali vame, boste imeli moč, da naredite vse, kar je ^bpotrebno v meni.

34 In rekel je: "Pokesajte se, vsi vi konci zemlje, in pridite k meni in se krstite v mojem imenu in verujte vame, da boste lahko odrešeni!

35 In sedaj, moji ljubljene bratje, če je to tako, da je to, kar sem vam govoril, res, in Bog vam bo poslednji "dan z ^bmočjo in veliko slavo pokazal, da je res, in če je res, mar dneva čudežev ni več?

36 Oziroma so se mar angeli prenehali prikazovati človeškim otrokom? Oziroma je mar "zadržal moč Svetega Duha pred njimi? Oziroma mar bo tako dolgo, dokler bo trajal čas oziroma bo stala zemlja oziroma bo potrebno

26a 3 Ne 18:20;
vss molitev.

27a vss čudež.
b Iz 53:12;
Moz 14:12.

28a Rim 12:9;

NaZ 98:11.

b 1 Jn 2:1;
2 Ne 2:9;
vss zagovornik.

32a vss vera.
33a Mt 17:20.

b NaZ 88:64–65.

34a 3 Ne 27:20;
Etr 4:18.

35a NaZ 35:8.

b 2 Ne 33:11.
36a Mor 10:4–5, 7, 19.

enega samega človeka na obličju le-te odrešiti?

37 Glejte, povem vam, ne; kajti ^ačudeži se dogajajo po veri; in po veri se prikažejo angeli in služijo ljudem; če zatorej tega ni več, gorje človeškim otrokom, kajti to je zaradi ^bnevere in vse je zaman.

38 Kajti nihče ne more biti odrešen, glede na Kristusove besede, če ne bo veroval v njegovo ime; če zatorej tega ni več, potem tudi vere ni več; in strašno je človekovo stanje, kajti je, kakor da odkupitve ne bi bilo.

39 Toda glejte, moji ljubljeni bratje, tako vam presodim, kajti sodim, da verujete v Kristusa zaradi svoje krotkosti; kajti če vanj ne verujete, potem niste ^apripravljeni, da bi bili prišteti med ljudstvo njegove cerkve.

40 In spet, moji ljubljeni bratje, bi vam želel govoriti glede ^aupanja. Kako to, da lahko pridobite vero, če nimate upanja?

41 In kaj je to, na kar boste ^aupali? Glejte, povem vam, da boste zaradi Kristusove odkupne daritve in moči njegovega vstajenja imeli ^bupanje, da boste vstali v ^cvečno življenje in to zaradi svoje vere vanj, glede na obljubo.

42 Če ima zatorej človek ^avero,

^bmora imeti upanje; kajti brez vere ne more biti upanja.

43 In spet, glejte, povem vam, da vere in upanja ne more imeti, če ni ^akrotak in v srcu ponižen.

44 Če to ni tako, sta njegova ^avera in upanje zaman, kajti Bog drugega ne sprejme kakor krotkega in v srcu ponižnega; in če je človek krotak in v srcu ponižen in z močjo Svetega Duha ^bprizna, da Jezus je Kristus, mora biti dobitljiv; kajti če ni dobitljiv, ni nič; zatorej mora biti dobitljiv.

45 In ^adobrotljivost je potrpežljiva in je prijazna in ^bne zavida in se ne napihuje, ne išče svojega, se ne da zlahka razdražiti, ne misli hudega in se ne radosti krivčnosti, ampak se radosti resnice, vse prenaša, vse verjame, vse upa, vse prestane.

46 Zatorej, moji ljubljeni bratje, če niste dobitljivi, niste nič, kajti dobitljivost nikoli ne mine. Zatorej se oklenite dobitljivosti, ki je največja od vsega, kajti vse mora preminiti —

47 ^adobrotljivost pa je čista Kristusova ^bljubezen in traja vekomaj; in kdor jo bo poslednji dan posedoval, bo zanj dobro.

48 Zatorej, moji ljubljeni bratje, ^amolite k Očetu z vso srčno

37a Mt 13:58;
Mrm 9:20;
Etr 12:12–18.

b Mor 10:19–24.

39a vss vreden —
biti vreden.

40a Etr 12:4;
vss upanje.

41a NaZ 138:14.
b Tit 1:2;

JakK 4:4;
Al 25:16;
Mor 9:25.

c vss večno življenje.

42a vss vera.
b Mor 10:20.

43a vss krotkost — krotak.

44a Al 7:24;
Etr 12:28–34.

b Lk 12:8–9;

vss pričevanje;
priznanje — priznati.

45a 1 Kor 13.

b vss zavidanje —
zavidati.

47a 2 Ne 26:30;
vss dobitljivost.

b Joz 22:5;
vss ljubezen.

48a vss molitev.

vnemo, da vas bo lahko navdala ta ljubezen, ki jo je podelil vsem pravim ^bprivržencem njegovega Sina, Jezusa Kristusa; da boste postali Božji sinovi; da bomo, ko se bo prikazal, ^ckakor je on; kajti videli ga bomo takšnega, kakršen je; da bomo lahko imeli to upanje; da bomo lahko ^dočiščeni, prav kakor je čist on. Amen.

8. POGlavJE

Krst majhnih otrok je hudobna gnusoba. — Majhni otroci živijo v Kristusu zaradi odkupne daritve. — Vera, kesanje, krotkost in ponižnost srca, prejetje Svetega Duha in vztrajanje do konca vodijo v odrešitev. Med letoma 401 in 421 po Kr.

Pismo mojega ^aočeta Mormona, ki ga je napisal meni, Moroniju; in napisano mi je bilo kmalu po mojem vpoklicu na služenje. In takole mi je pisal, rekoč:

2 Moj ljubljeni sin, Moroni, silno se radostim, da se te je tvoj Gospod Jezus Kristus spomnil in te je poklical k služenju in k svojemu svetemu delu.

3 In vselej se te spominjam v svojih molitvah, ko nenehno molim k Bogu Očetu v imenu njegovega Svetega Otroka, Jezusa, da te bo zaradi neskončne ^adobrote in ^bmilostljivosti varoval zaradi

vztrajnosti v veri v njegovo ime do konca.

4 In sedaj, sin moj, ti govorim glede tega, kar me silno žalosti; kajti žalosti me, da so se med vami pojavili ^aspori.

5 Kajti če sem izvedel resnico, so bili med vami spori glede krsta vaših majhnih otrok.

6 In sedaj, sin moj, želim, da boste marljivo delali, da bo ta velika napaka iz vaše srede odstranjena; kajti s tem namenom sem napisal to pismo.

7 Kajti takoj potem, ko sem od tebe za to izvedel, sem glede te zadeve vprašal Gospoda. In Gospodova ^abeseda je prišla k meni z močjo Svetega Duha, rekoč:

8 Poslušaj besede Kristusa, svojega Odkupitelja, svojega Gospoda in svojega Boga. Glej, na svet nisem prišel, da bi h kesanju klical pravične, ampak grešnike; ^azdravi ne potrebujejo zdravnika, ampak tisti, ki so bolni; zato je so majhni ^botroci ^cčisti, kajti niso zmožni ^dgrešiti; zato je ^eAdamovo prekletstvo v meni odvzeto, da nad njimi nima moči; in zakon ^fobreze je z menoj ukinjen.

9 In tako mi je Sveti Duh razodel Božjo besedo; zato je, moj ljubljeni sin, vem, da je resno posmehovanje pred Bogom, da bi krščevali majhne otroke.

48 ^b vss Jezus Kristus, zglej Jezusa Kristusa; poslušnost — poslušen.
c 1 Jn 3:1–3;
3 Ne 27:27.
d 3 Ne 19:28–29;
vss čistost — čist.

8 1 ^a MrmB 1:1.
3 ^a Moz 4:11.
^b vss milostljivost.
4 ^a 3 Ne 11:22, 28; 18:34.
7 ^a vss Božja beseda.
8 ^a Mr 2:17.
^b Mr 10:13–16.

c Moz 3:16; NaZ 74:7.
^d vss greh.
^e 2 Ne 2:25–27;
vss padec Adama in Eve.
^f 1 Mz 17:10–11;
vss obreza.

10 Glej, povem ti, da boste učili tole — kesanje in krst za tiste, ki so "odgovorni za svoja dejanja in zmožni grešiti; da, starše učite, da se morajo pokesati in se krstiti in postati ponižni kakor njihovi majhni ^botroci in bodo vsi odrešeni s svojimi majhnimi otroki.

11 In majhnim ^aotrokom se ni potrebno ne kesati ne krstiti. Glejte, krst je za kesanje za izpolnitev zapovedi za ^bodpuščanje grehov.

12 Majhni ^aotroci pa v Kristusu živijo, in sicer od osnovanja sveta; če to ni tako, je Bog pristranski Bog in tudi spremenljiv Bog in ^bgleda na osebo; kajti kako veliko majhnih otrok je umrlo brez krsta!

13 Če zatorej majhni otroci ne bi mogli biti odrešeni brez krsta, bi ti morali oditi v neskončni pekel.

14 Glej, povem ti, da je ta, ki predpostavlja, da se je majhnim otrokom potrebno krstiti, v breznu bridkosti in v sponah krivičnosti; kajti nima ne "vere, upanja, ne dobrotljivosti; če bi zatorej umrl, ko je te misli, mora v pekel.

15 Kajti hudo grešno je predpostavljati, da Bog enega otroka odreši zaradi krsta, drugi pa mora biti pogubljen, ker ni krščen.

16 Gorje jim, ki bodo tako izkrivljali Gospodova pota, kajti pogubljeni bodo, če se ne bodo pokesali. Glej, smelo govorim, ker imam Božje "polnomočje; in ne bojim se, kaj lahko napravi človek; kajti popolna ^bljubezen "prežene ves strah.

17 In navdaja me ^adobrotljivost, ki je večna ljubezen; zatorej so zame vsi otroci enaki; zatorej imam majhne ^botroke rad s popolno ljubeznijo; in vsi so enaki in so deležni odrešitve.

18 Kajti vem, da Bog ni pristranski Bog, niti ni spremenljivo bitje; ampak je iz "vse večnosti v vso večnost ^bnespremenljiv.

19 Majhni ^aotroci se ne morejo kesati; zatorej je strašno hudo, da bi jim odrekli čisto milost Boga, kajti v njem vsi živijo zaradi njegove ^bmilosti.

20 In ta, ki pravi, da se morajo majhni otroci krstiti, zanika Kristusove milosti in omalovažuje njegovo "odkupno daritev in moč njegove odkupitve.

21 Gorje takšnim, kajti v nevarnosti smrti, "pekla in ^bneskončnega mučenja so. To govorim smelo; Bog mi je zapovedal. Poslušajte in prisluhnite jim ali pa

10a vss odgovornost — odgovoren.

b vss otrok — otroci; ponižnost — ponižen.

11a vss krst — krstiti, pogoji za krst; otrok — otroci.

b vss odpuščanje grehov.

12a NaZ 29:46–47; 93:38.

b Ef 6:9;
2 Ne 26:33;
NaZ 38:16.

14a 1 Kor 13;

Etr 12:6;

Mor 7:25–28; 10:20–23.

16a vss polnomočje.

b vss ljubezen.

c 1 Jn 4:18.

17a vss dobrotljivost.

b Moz 3:16–19.

18a Mor 7:22.

b Al 7:20;
Mrm 9:9;

vss Bog — Božja

trojica.

19a Lk 18:15–17.

b vss milost — milosten.

20a vss načrt odkupitve; odkupna daritev — plačati odkupnino.

21a vss pekel.

b JakK 6:10;

Moz 28:3;
NaZ 19:10–12.

bodo pri Kristusovem †sodnem stolu nastopile proti vam.

22 Kajti glejte, vsi majhni otroci †živijo v Kristusu in tudi vsi tisti, ki so brez †postave. Kajti moč †odkupitve pride k vsem tistim, ki postave nimajo; zatorej se ta, ki ni obsojen, oziroma ta, ki ni pod obsodbo, ne more pokesati; in takšnim krst nič ne koristi —

23 ampak je posmehovanje pred Bogom in zanika Kristusove milosti in moč njegovega Svetega Duha in zaupa v †mrtva dela.

24 Glej, sin moj, tega ne bi smelo biti; kajti †kesanje je za tiste, ki so pod obsodbo in pod prekletstvom prekršenega zakona.

25 In prvi sad †kesanja je †krst; in krst pride po veri za izpolnjevanje zapovedi; in izpolnjevanje zapovedi prinese †odpuščanje grehov;

26 in odpuščanje grehov prinese †krotkost in ponižnost srca; in zaradi krotkosti in ponižnosti srca pride obiskanje †Svetega Duha, †Tolažnika, ki navdaja z †upanjem in s popolno †ljubeznijo, z ljubeznijo, ki vztraja z †marljivostjo v †molitvi, dokler ne bo prišel konec, ko bodo vsi †sveti prebivali z Bogom.

27 Glej, sin moj, spet ti bom pisal, če ne bom kmalu šel nad

Lamance. Glej, †ponos tega naroda oziroma nefijskega ljudstva se bo končal z njihovim propadom, če se ne bodo pokesali.

28 Moli zanje, sin moj, da bo k njim lahko prišlo kesanje. Toda glej, bojim se, da se je Duh prenehhal †truditi z njimi; in v tem delu dežele si prav tako prizadevajo zrušiti vsakršno moč in polno-moče, ki prihaja od Boga; in †zanikajo Svetega Duha.

29 In potem ko so zavrnilo tako veliko spoznanje, sin moj, morajo kmalu preminiti, da se bodo izpolnile prerokbe, ki so jih izrekli preroki, kakor tudi besede našega Odrešenika samega.

30 Zbogom, sin moj, dokler ti ne pišem oziroma se spet ne srečam s teboj. Amen.

Drugo Mormonovo pismo sinu Moroniju.

Obsega 9. poglavje.

9. POGLAVJE

Tako Nefijci kot Lamanci so pokvarjeni in izprijeni. — Drug drugega mučijo in ubijajo. — Mormon moli, da bi milostljivost in dobrota

21 c vss Jezus Kristus, sodnik.

22 a vss odrešitev, odrešitev otrok.

b Apd 17:30; NaZ 76:71–72.

c vss odkupitev — odkupiti — odkupljen.

23 a NaZ 22:2.

24 a vss kesanje — kesati se.

25 a vss krst — krstiti, pogoji za krst.

b Mz 6:58–60.
c NaZ 76:52;

vss odpuščanje grehov.

26 a vss krotkost — krotak.

b vss Sveti Duh.

c vss Tolažnik.

d vss upanje.

e 1 Pt 1:22;

1 Ne 11:22–25.

f vss marljivost.

g vss molitev.

h vss sveti.

27 a NaZ 38:39;

vss ponos.

28 a Mrm 5:16.

b Al 39:6;

vss neodpustljiv greh.

vekomaj lahko počivali nad Moronijem. Okrog leta 401 po Kr.

Moj ljubljeni sin, ponovno ti pišem, da boš lahko vedel, da sem še živ; toda pišem nekoliko o tem, kar je žalostno.

2 Kajti glej, z Lamanci sem bojeval hudo bitko, v kateri nismo zmagali; in Arheantus je padel pod mečem in tudi Luram in Emron; da, in izgubili smo veliko število odličnih mož.

3 In sedaj glej, sin moj, bojim se, da bodo Lamanci to ljudstvo pokončali; kajti ne pokesajo se in Satan jih nenehno podžiga k medsebojni jezi.

4 Glej, nenehno delam z njimi; in ko Božjo besedo govorim z "ostrino, trepetajo in se jezijo name; in ko ne govorim z ostrino, postanejo trdosrčni do nje; zatorej se bojim, da se je Gospodov Duh prenehel ^btruditi z njimi.

5 Kajti tako silno se jezijo, da se mi zdi, da se ne bojijo smrti; in izgubili so medsebojno ljubezen; in nenehno "hlepijo po krvi in maščevanju.

6 In sedaj, moj ljubljeni sin, navkljub njihovi brezčutnosti "marljivo delajva; kajti če bova prenehala ^bdelati, bova prišla pod obsodbo; kajti medtem ko sva v tem tabernaklju iz ila, morava opravljati delo, da bova lahko premagala sovražnika vse

pravičnosti in se bo najina duša odpočila v Božjem kraljestvu.

7 In sedaj bom nekoliko pisal glede trpljenja tega ljudstva. Kajti glede na vest, ki sem jo prejel od Amorona, glej, imajo Lamanci veliko ujetnikov, ki so jih zajeli pri Šerizajevem stolpu; in tam so bili možje, ženske in otroci.

8 In može in očete tistih žensk in otrok so pobili; in ženske hranijo z mesom njihovih mož in otroke z mesom njihovih očetov; in čisto malo vode jim dajejo.

9 In navkljub tej veliki gnusobi Lamancev ta ne presega te od našega ljudstva v Moriantumu. Kajti glej, veliko lamanskih hčera so zajeli kot ujetnice; in potem ko so jih prikrajšali za to, kar je bilo najdražje in najdragocenejše nad vsem, kar je "neomadeževanost in ^bkrepost —

10 in potem ko so to storili, so jih umorili na najokrutnejši način, tako da so njihova telesa mučili prav do smrti; in potem ko so to storili, so njihovo meso požrli kakor divje živali; zaradi svoje trdosrčnosti; in to delajo v znamenje junaštva.

11 O moj ljubljeni sin, kako lahko takšno ljudstvo, ki je brez omike —

12 (in le nekaj let je minilo in bili so omikano in očarljivo ljudstvo)

13 toda, o, sin moj, kako lahko takšno ljudstvo, katerega radost je v tolikšni gnusobi —

9 4a 2 Ne 1:26–27;
NaZ 121:41–43.
b NaZ 1:33.
5a Mrm 4:11–12.

6a vss marljivost.
b JakK 1:19;
En 1:20;
vss dolžnost.

9a vss neomadeževanost.
b vss krepost.

14 kako lahko pričakujemo, da bo Bog "zadržal svojo roko v sodbi nad nami?"

15 Glej, moje srce kliče: Gorje temu ljudstvu! Prikaži se v sodbi, o Bog, in skrij njihove grehe in hudobijo in gnusobe izpred svojega obličja!

16 In spet, sin moj, veliko "vdov je in njihovih hčera, ki ostajajo v Šerizaju; in tisti delež živeža, ki ga niso odnesli Lamanci, glej, je odnesla Zenefijeva vojska in jih pustila tavati naokrog za hrano; in veliko starih žensk ob poti omedli in umrejo.

17 In vojska, ki je z menoj, je šibka; in lamanske čete so med Šerizajem in menoj; in toliki, kolikor jih je zbežalo k "Aronovi vojski, so postali žrtve njihove strašne krutosti.

18 O pokvarjenost mojega ljudstva! Brez reda so in brez milosti. Glejte, sem samo človek in imam samo človeško moč in nič več ne morem uveljaviti svojih ukazov.

19 In postali so močni v svoji pokvarjenosti; in so enako surovi, ne prizanašajoč nikomur, niti staremu niti mlademu; in radostijo se v vsem, razen v tem, kar je dobro; in trpljenje naših žensk in naših otrok na obličju te dežele presega vse; da, jezik ne more povedati, niti se tega ne da zapisati.

20 In sedaj, sin moj, nič več ne

ostajam pri tem strašnem prizoru. Glej, poznaš hudobijo tega ljudstva; veš, da so brez načel in brezčutni; in njihova hudobija "presega to od Lamancev.

21 Glej, sin moj, ne morem jih priporočiti Bogu, da me ne udari.

22 Toda glej, sin moj, Bogu priporočim tebe in zaupam v Kristusa, da boš odrešen; in molim k Bogu, da te bo "pustil pri življenju, da boš priča vrnitvi njegovega ljudstva k njemu ali pa njihovemu popolnemu propadu; kajti vem, da morajo biti pogubljeni, če se ne bodo ^bpokesali in se vrnili k njemu.

23 In če bodo pogubljeni, bo kakor z Jeredovci zaradi samovolje njihovih src, ker "iščejo kri in ^bmaščevanje.

24 In če bo tako, da bodo pogubljeni, vemo, da je veliko naših bratov "prebegnilo k Lamancem in še veliko več jih bo prebegnilo k njim; zatoj zapiši nekoliko, če ti bo prizanešeno, in jaz bom umrl in te ne bom videl; ampak zaupam, da te bom kmalu lahko videl; kajti imam svete zapise, ki bi ti jih ^bizročil.

25 Sin moj, bodi zvest v Kristusu; in naj te to, kar sem zapisal, ne žalosti, da bi te upognilo v smrt; ampak naj te Kristus dvigne in naj njegovo "trpljenje in smrt in prikazovanje njegovega telesa našim očetom in njegova milost in

14a Al 10:23.

16a vss vdova.

17a Mrm 2:9.

20a He 6:34–35.

22a Mrm 8:3.

^b Mal 3:7;

He 13:11;

3 Ne 10:6; 24:7.

23a Mrm 4:11–12.

^b Etr 15:15–31.

24a Al 45:14.

^b Mrm 6:6.

25a vss odkupna daritev — plačati odkupnino.

njegovo veliko potrpljenje in upanje na njegovo slavo in na ^bvečno življenje vekomaj počiva v tvojih ^cmislih.

26 In naj milostljivost Boga Očeta, čigar prestol je visoko v nebesih, in našega Gospoda, Jezusa Kristusa, ki sedi na ^adesnici njegove moči, dokler mu ne bo vse postalo pokorno, bo in vekomaj prebiva s teboj. Amen.

10. POGlavJE

Pričevanje o Mormonovi knjigi pride z močjo Svetega Duha. — Duhovni darovi so podeljeni zvestim. — Vero vselej spremljajo duhovni darovi. — Moronijeve besede govorijo iz prahu. — Pridite h Kristusu, bodite izpopolnjeni v njem in posvečujte svojo dušo. Okrog leta 421 po Kr.

SEDAJ, jaz, Moroni, pišem nekoliko, kakor se mi zdi dobro; in pišem svojim bratom, ^aLamancem; in želel bi, da bi oni vedeli, da je minilo več kot štiristo in dvajset let od takrat, ko je bilo dano znamenje o Kristusovem prihodu.

2 In te zapise ^azapečatim, potem ko sem vam v opomin izgovoril nekaj besed.

3 Glejte, opomnil bi vas, da se

boste, ko boste to brali, če bo v Bogu modrost, da boste to brali, spomnili, kako milosten je bil Gospod s človeškimi otroki od Adamovega stvarjenja prav do časa, ko boste to prejeli in o tem ^apremišljevali v ^bsrcu.

4 In ko boste to prejeli, bi vas opomnil, da bi ^avprašali Boga, Večnega Očeta, v Kristusovem imenu, ali je to mar ^bresnica; in če boste vprašali z ^ciskrenim srcem, z ^dresničnim namenom, z ^evero v Kristusa, vam bo ^fresnico tega ^grazodel z močjo Svetega Duha.

5 In z močjo Svetega Duha lahko ^apoznate ^bresnico o vsem.

6 In vse, kar je dobro, je pravično in res; zatorej nič dobrega ne zanika Kristusa, ampak priznava, da on je.

7 In z močjo Svetega Duha lahko veste, da on je; zatorej bi vas opomnil, da ne zanikate moči Boga; kajti on deluje z močjo ^aglede na vero človeških otrok tako danes kot jutri in vekomaj.

8 In spet, opominjam vas, bratje moji, da ne zanikate Božjih ^adarov, kajti veliko jih je; in prihajajo od istega Boga. In so ^brazlični načini, na katere se s temi darovi deluje; je pa isti Bog, ki dela vse v vsem; in ljudem so dani po

25 *b* vss večno življenje.
c vss misli.

26 *a* Lk 22:69;
Apd 7:55–56;
Moz 5:9; Al 28:12.

10 *1a* NaZ 10:48.

2 *a* Mrm 8:4, 13–14;
vss sveti spisi, *sveti spisi, prerokovani, da pridejo na dan.*

3 *a* 5 Mz 11:18–19;
vss *premišljevati.*
b 5 Mz 6:6–7.

4 *a* vss *molitev.*
b 1 Ne 13:39; 14:30;
Moz 1:6;
Etr 4:10–11; 5:3.

c vss *poštenje — pošten.*
d Jak 1:5–7; Mor 7:9.
e vss *vera.*

f vss *resnica.*
g vss *razodetje.*
5 *a* NaZ 35:19;

vss *dar prepoznavanja oziroma presojanja; pričevanje.*
b Jn 8:32.

7 *a* 1 Ne 10:17–19.

8 *a* vss *duhovni darovi.*
b NaZ 46:15.

razodetjih Božjega Duha, da bi jim bilo v korist.

9 Kajti glej, ^aenemu je po Božjem Duhu dano, da lahko ^buči besedo modrosti;

10 in drugemu, da lahko z istim Duhom uči besedo spoznanja;

11 in drugemu silno velika ^avera; in drugemu po istem Duhu darovi ^bzdravljenja;

12 in drugemu spet, da lahko dela velike ^ačudeže;

13 in drugemu spet, da lahko prerokuje glede vsega;

14 in drugemu spet videnje angelov in duhov, ki služijo;

15 in drugemu spet vse vrste jeziki;

16 in drugemu spet tolmačenje jezikov in vseh vrst ^agovorov.

17 In vsi ti darovi prihajajo po Kristusovem Duhu; in pridejo k vsakemu posebej glede na to, kakor želi.

18 In opomnil bi vas, moji ljubljeni bratje, da bi pomnili, da vsak ^adober dar pride od Kristusa.

19 In opomnil bi vas, moji ljubljeni bratje, da pomnite, da je ^aisti včeraj, danes in za vekomaj in da vsi ti darovi, o katerih sem govoril, ki so duhovni, nikoli ne bodo prenehali, in sicer tako dolgo, dokler bo stal svet, drugače kakor samo z ^bnevero človeških otrok.

20 Zatorej ^avera mora biti; in če mora biti vera, mora biti tudi upanje; in če mora biti upanje, mora biti tudi dobrotljivost.

21 In če niste ^adobrotljivi, nikakor ne morete biti odrešeni v Božje kraljestvo; niti ne morete biti odrešeni v Božje kraljestvo, če nimate vere; niti ne morete, če nimate upanja.

22 In če nimate upanja, ste zagotovo obupani; in obup pride zaradi krivičnosti.

23 In Kristus je našim očetom resnično rekel: Če ^averujete, lahko naredite vse, kar je potrebno v meni.

24 In sedaj govorim vsem koncem zemlje — da bo, če bo prišel dan, ko med vami ne bo več Božje moči in darov, to ^azaradi ^bnevere.

25 In gorje človeškim otrokom, če bo temu tako; kajti ^ane bo ga med vami, ki dela dobro, niti enega. Kajti če bo med vami eden, ki bo delal dobro, bo deloval z močjo in darovi Boga.

26 In gorje jim, ki bodo s tem opravili in umrli, kajti ^aumrejo v svojih ^bgrehih in ne morejo biti odrešeni v Božje kraljestvo; in govorim glede na Kristusove besede; in ne lažem.

27 In opominjam vas, da to pomnite; kajti naglo bo prišel čas, ko

9a 1 Kor 12:8–11;

NaZ 46:8–29.

b NaZ 88:77–79, 118.

11a vss vera.

b vss zdravljenja — zdravitii.

12a vss čudež.

16a vss dar jezikov.

18a Jak 1:17.

19a Heb 13:8.

b Mor 7:37.

20a Etr 12:3–37.

21a 1 Kor 13;

Mor 7:1, 42–48;
vss dobrotljivost.

23a Mor 7:33.

24a Mor 7:37.

b vss nevera.

25a Pjs Ps 14:1–7

(Dodatek);

Rim 3:10–12.

26a Ezk 18:26–27;

1 Ne 15:32–33;

Moz 15:26.

b Jn 8:21.

boste vedeli, da ne lažem, kajti videli me boste pred Božjim sodnim stolom; in Gospod Bog vam bo rekel: Mar ti nisem razglašal svojih "besed, ki jih je ta človek zapisal kakor nekdo, ki ^bkliče od mrtvih, da, prav kakor nekdo, ki govori iz "prahu?

28 Te stvari razglašam, da se bodo prerokbe izpolnile. In glejte, prišle bodo iz ust večnega Boga; in njegova beseda bo "švignila iz roda v rod.

29 In Bog vam bo pokazal, da to, kar sem zapisal, izpričuje resnico.

30 In spet bi vas opomnil, da bi "prišli h Kristusu in se oprijeli vsakega dobrega daru in se ne ^bdotaknili hudobnega daru, niti nečistega.

31 In "prebudi se in se dvigni iz prahu, o Jeruzalem; da, in nadeni si svoja lepa oblačila, o ^bsi-onska hči; in "utrdi svoje ^dkole in razširi svoje meje za vekomaj, da "ne boš nikoli več zmedena, da se bodo zaveze Večnega Očeta, ki jih je sklenil s teboj, o Izraelova hiša, lahko izpolnile.

32 Da, "pridite h Kristusu in boste ^bizpopolnjeni v njem in se odrecite vsej brezbožnosti in če se boste odrekli vsej brezbožnosti in "ljubili Boga z vso odločnostjo, umom in močjo, potem je njegova milostljivost za vas zadosti, da boste z njegovo milostljivostjo postali popolni v Kristusu; in če boste po Božji ^dmilostljivosti postali popolni v Kristusu, nikakor ne morete zanikati Božje moči.

33 In spet, če ste po Božji milostljivosti popolni v Kristusu in ne zanikate njegove moči, potem ste po Božji milostljivosti "posvečeni v Kristusu s Kristusovo prelito ^bkrvjo, ki je v Očetovi zavezi za "odpuščanje vaših grehov, da boste postali ^dsveti, brez madeža.

34 In sedaj vsem vam rečem z bogom. Kmalu pojdem "pochivat v Božji ^braj, dokler se moj "duh in telo ne bosta spet ^dzdružila in bom prišel zmagoslavno po ^ezraku, da se bom srečal z vami pred ^fprijetnim sodnim stolom velikega ^gJehova, večnega ^hSodnika tako živih kot mrtvih. Amen.

27a 2 Ne 33:10–11.

b 2 Ne 3:19–20; 27:13; 33:13; Mrm 9:30.

c Iz 29:4.

28a 2 Ne 29:2.

30a 1 Ne 6:4; Mrm 9:27; Etr 5:5.

b Al 5:57.

31a Iz 52:1–2.

b vss Sion.

c Iz 54:2.

d vss kol.

e Etr 13:8.

32a Mt 11:28;

2 Ne 26:33;

JakK 1:7;

Om 1:26.

b Mt 5:48;

3 Ne 12:48;

vss popoln.

c NaŽ 4:2; 59:5–6.

d 2 Ne 25:23.

33a vss posvetitev — posvetiti.

b vss odkupna daritev — plačati

odkupnino.

c vss odpuščanje grehov.

d vss svetost.

34a vss počitek —

odpočiti se.

b vss raj.

c vss Duh.

d vss vstajenje.

e 1 Tes 4:17.

f JakK 6:13.

g vss Jehova.

h vss Jezus Kristus, sodnik.

DODATEK

VODIČ PO SVETIH SPISIH

KRONOLOGIJA

SKLADNOST EVANGELIJEV

VODIČ PO SVETIH SPISIH

Vodič po svetih spisih pojasnjuje izbrane nauke, načela, ljudi in kraje, ki jih najdemo v Svetem pismu, Mormonovi knjigi, Nauku in zavezah ter Dragocenem biseru. Nudi vam tudi ključne odlomke iz svetih spisov za preučevanje posamezne teme. Vodič vam je lahko v pomoč pri osebnem in družinskem preučevanju svetih spisov. Lahko vam pomaga odgovoriti na vprašanja o evangeliju, pri študijskih témah v svetih spisih, pri pripravi govorov in lekcij ter vam obogati evangelijsko znanje in vam poveča pričevanje.

Naslednji prikaz pojasnjuje primer vpisa v Vodiču po svetih spisih:

Téme so poudarjene s krepkimi črkami.

zemlja *Gl. tudi svet (samostalni);*
ustvariti.

Včasih druge teme v vodiču vsebujejo podatek, ki se navezuje na témo, ki jo preučujete. Do teh sorodnih tém vas vodi ležeče označen pojem *Gl. tudi*.

Téme vključujejo kratko pojasnilo.

Planet, na katerem živimo, je Bog po Jezusu Kristusu ustvaril, da ga človek uporablja, ko bo v tem življenju preizkušán. Zemlji je usojeno, da bo na koncu poveličana in povzdignjena (NaZ 77:1–2; 130:8–9). Zemlja bo postala večna dediščina tistih, ki so živeli vredni celestialne slave (NaZ 88:14–26). Uživali bodo navzočnost Očeta in Sina (NaZ 76:62).

Odlomki iz svetih spisov, ki so vam v pomoč pri razumevanju pojasnila, so podani v oklepaju.

Nekateré teme vsebujejo podnaslove. Ti so označeni ležeče.

Ustvarjena za človeka: Bog je dal človeku oblast nad zemljo, **1 Mz** 1:28 (Mz 2:28). Zemlja je Gospodova, **2 Mz** 9:29 (Ps 24:1). Gospod je zemljo dal človeškim otrokom, **Ps** 115:16. Jaz sem naredil zemljo in ustvaril človeka na njej, **Iz** 45:12.

Z močjo njegove besede je človek prišel na zemljo, **JakK** 4:9.

Vsakemu odlomku iz svetih spisov sledi kratak navedek iz svetih spisov oziroma povzetek odlomka iz svetih spisov.

Sorodni odlomki iz svetih spisov so podani v oklepaju.

Zemlja bo dana tistim, ki so si Svetega Duha izvolili za vodiča, **NaZ** 45:56–58 (NaZ 103:7). Tisti, ki so poslušni evangeliju, so poplačani z dobrimi stvarmi zemlje, **NaZ** 59:3. Revni in krotki bodo zemljo podedovali, **NaZ** 88:17 (Mt 5:5; 3 Ne 12:5).

Naredili bomo zemljo in mi jih bomo preizkusili, **Abr** 3:24–25.

Včasih podatek o témi ni vključen pod določeno témo, ki ste jo pogledali. Ležeče označena beseda *Gl.* vas vodi do teme, kjer boste podatek našli.

zmernost *Gl. jeza.*

zli duhovi *Gl. Duh, zli duhovi.*

Ležeče označena beseda *Gl.* (oziroma *Gl. tudi*) vam pove, da boste podatek našli v podnaslovu (»Zli duhovi«) glavne teme (»Duh«).

Abdija

Abdija

Starozavezni prerok, ki je napovedal obsodbo Edóma. Verjetno je, da je prerokoval med Jorámovo vladavino (848–844 pr. Kr.) oziroma med vdorom Babiloncev leta 586 pr. Kr.

Abdijeva knjiga: Knjiga v Stari zavezi. Ima le eno poglavje. V njej je Abdija pisal o padcu Edóma in prerokoval, da bodo odrešeniki stali na gori Sion.

Abéd Negó *Gl. tudi* Daniel.

Šadráh, Mešáh in Abéd Negó v Stari zavezi so bili trije izraelski mladeniči, ki so bili skupaj z Danielom privedeni v palačo babilonskega kralja Nebukadnezarja. Abéd Negóvo hebrejsko ime je bilo Azarjaj. Ti štirje mladeniči se niso hoteli omadeževati z uživanjem kraljevega mesa in vina (Dan 1). Kralj je Šadráha, Mešáha in Abéd Nega vrgel v ognjeno peč, vendar so bili čudežno obvarovani (Dan 3).

Abel *Gl. tudi* Adam; Kajn.

Sin Adama in Eve v Stari zavezi.

Bogu je daroval bolj izvrstno žrtvovanje, kot je to storil njegov brat Kajn, **1 Mz** 4:4–5 (Heb 11:4; Mz 5:16–21). Kajn ga je umoril, **1 Mz** 4:8 (Mz 5:32).

Od Adama je prejel duhovništvo, **NaZ** 84:16.

Satan se je s Kajnom zarotil, da bo Abela umoril, **Mz** 5:28–31 (He 6:27).

Abinadi *Gl. tudi*

mučenik — mučeništvo.

Nefijski prerok v Mormonovi knjigi.

Prerokoval je, da bo Bog ljudstvo hudobnega kralja Noeta kaznoval, če se ne bodo pokesali, **Moz** 11:20–25. Zaprli so ga, ker je prerokoval pogubljenje kralja Noeta in njegovega ljudstva, **Moz** 12:1–17. Hudobne duhovnike kralja Noeta je učil o Mojzesovi postavi in o Kristusu, **Moz** 12–16. Alma starejši je verjel in njegove besede zapisal, **Moz** 17:2–4. Kralj Noe ga je dal usmrtiti z ognjem, **Moz** 17:20.

Abraham *Gl. tudi* Abrahamova zaveza.

Terahov sin, rojen v Uru v Kaldeji (1 Mz 11:26, 31; 17:5). Gospodov prerok, s katerim je Gospod sklenil večne zaveze, s katerimi bodo blagoslovljeni vsi narodi zemlje. Abraham se je prvotno imenoval Abram.

Preselil se je v Harán, kjer je umrl Terah, **1 Mz** 11:31–32 (Abr 2:1–5). Bog ga je poklical, naj odpotuje v Kánaan in prejme božansko zavezo, **1 Mz** 12:1–8 (Abr 2:4, 15–17). Odpotoval je v Egipt, **1 Mz** 12:9–20 (Abr 2:21–25). Naselil se je v Hebrónu, **1 Mz** 13:18. Rešil je Lota, **1 Mz** 14:1–16. Srečal se je z Melkízedekom, **1 Mz** 14:18–20. Hagára mu je rodila sina Izmaela, **1 Mz** 16:15–16. Njegovo ime je bilo spremenjeno v Abraham, **1 Mz** 17:5. Gospod je Abrahamu in Sari povedal, da bosta imela sina, **1 Mz** 17:15–22; 18:1–14. Sara mu je rodila sina Izaka, **1 Mz** 21:2–3. Zapovedano mu je bilo, naj žrtvuje Izaka, **1 Mz** 22:1–18. Sara je umrla in pokopali so jo, **1 Mz** 23:1–2, 19. Abraham je umrl in pokopali so ga, **1 Mz** 25:8–10.

Abrahamova pripravljenost, da daruje Izaka, je bila prispodobna Boga in njegovega edinorojenega Sina, **JakK** 4:5. Melkízedeku je plačeval desetino, **Al** 13:15. Predvidel je Kristusov prihod in o tem pričeval, **He** 8:16–17.

Od Melkízedeka je prejel duhovništvo, **NaZ** 84:14. Zvesti postanejo Abrahamovo potomstvo, **NaZ** 84:33–34 (Gal 3:27–29). Vse je prejel z razodetjem, **NaZ** 132:29.

Prizadeval si je za očetove blagoslove in za imenovanje v duhovništvo, **Abr** 1:1–4. Pregarjali so ga lažni duhovniki iz Kaldeje, **Abr** 1:5–15. Gospod ga je rešil, **Abr** 1:16–20. Poučil se je o soncu, luni in zvezdah, **Abr** 3:1–14. Poučil se je o predsmrtnem življenju in stvarjenju, **Abr** 3:22–28.

Abrahamova knjiga: Starodavni zapisi, ki jih je zapisal Abraham, ki so leta 1835 prišli v last Cerkev. Antonio Lebolo je v egipčanskih katakombah odkril nekaj

zapisov in mumij ter jih zapustil Michaelu Chandlerju. Chandler jih je leta 1835 razstavil v Združenih državah. Nekateri prijatelji Josepha Smitha so jih od Chandlerja kupili in jih izročili preroku, ta pa jih je prevedel. Nekatero od teh zapisov sedaj najdemo v Dragocenem biseru.

Prvo poglavje opisuje Abrahamove izkušnje v Uru Kaldejcev, kjer so ga hudobni duhovniki poskušali žrtvovati. Drugo poglavje govori o njegovem potovanju v Kanaan. Prikazal se mu je Gospod in z njim sklenil zaveze. Tretje poglavje opisuje, da je Abraham videl vesolje in dojel odnose med nebeškimi telesi. Četrto in peto poglavje sta še eno poročilo o stvarjenju.

Abrahamovo potomstvo: Ljudje, ki s poslušnostjo zakonom in uredbam evangelija Jezusa Kristusa prejmejo obljube in zaveze, ki jih je Bog sklenil z Abrahamom. Moški in ženske lahko te blagoslove prejmejo, če so dobesedno iz Abrahamovega rodu oziroma če so posinovljeni v njegovo družino, tako da sprejmejo evangelij in se krstijo (Gal 3:26–29; 4:1–7; NaZ 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Abr 2:9–11). Dobesedni Abrahamovi potomci lahko blagoslove izgubijo zaradi neposlušnosti (Rim 4:13; 9:6–8).

Abrahamova zaveza *Gl. tudi*

Abraham; obreza; zaveza.

Abraham je prejel evangelij in bil posvečen v višje duhovništvo (NaZ 84:14; Abr 2:11) in sklenil je celestialno poroko, ki je zaveza povzdignjenja (NaZ 131:1–4; 132:19, 29). Abraham je prejel obljubo, da bodo vsi blagoslovi teh zavez ponujeni njegovemu potomstvu na zemlji (NaZ 132:29–31; Abr 2:6–11). Te zaveze in obljube skupaj se imenujejo Abrahamova zaveza. Obnova te zaveze je bila obnova evangelija v poslednjih dneh, kajti preko nje bodo blagoslovljeni vsi narodi zemlje (Gal 3:8–9, 29; NaZ 110:12; 124:58; Abr 2:10–11).

Abrahamovo potomstvo *Gl.*

Abraham, *Abrahamovo potomstvo.*

Abram *Gl.* Abraham.

Adam *Gl. tudi* Adam-ondi-Ahman; Eden; Eva; Mihael; nadangel; padec Adama in Eve.

Prvi človek, ustvarjen na zemlji.

Adam je oče in patriarh človeškega rodu na zemlji. Njegov prestopok v edenskem vrtu (1 Mz 3; NaZ 29:40–42; Mz 4) je povzročil, da je »padel« in postal smrtnik; korak, potreben, da človeštvo na tej zemlji napreduje (2 Ne 2:14–29; Al 12:21–26). Adama in Evo bi morali torej zaradi njune vloge pri tem, da sta nam omogočila večno rast, spoštovati. Adam je Staroletni in je poznan tudi kot Mihael (Dan 7; NaZ 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). On je nadangel (NaZ 107:54) in bo spet prišel na zemljo kot patriarh človeške družine (NaZ 116).

Bog je človeka ustvaril po svoji lastni podobi, **1 Mz** 1:26–28 (Mz 2:26–28; Abr 4:26–28). Bog je človeku dal oblast nad vsem in mu zapovedal, naj se množi in napolni zemljo, **1 Mz** 1:28–31 (Mz 2:28–31; Abr 4:28–31). Bog je Adama in Evo postavil v edenski vrt in jima prepovedal jesti z drevesa spoznanja dobrega in hudega, **1 Mz** 2:7–9, 15–17 (Mz 3:7–9, 15–17; Abr 5:7–13). Adam je poimenoval vsa živa bitja, **1 Mz** 2:19–20 (Mz 3:19–20; Abr 5:20–21). Bog je poročil Adama in Evo, **1 Mz** 2:18–25 (Mz 3:18–25; Abr 5:14–21). Satan je Adama in Evo skušal, jedla sta od prepovedanega sadu in bila izgnana iz edenskega vrta, **1 Mz** 3 (Mz 4). Adam je bil star devetsto trideset let, ko je umrl, **1 Mz** 5:5 (Mz 6:12).

Adam je bil prvi človek, **NaZ** 84:16. Adam je pred svojo smrtjo sklical svoje pravične potomce in jih pri Adam-ondi-Ahmanu blagoslovil, **NaZ** 107:53–57.

Adam je daroval žrtev, **Mz** 5:4–8. Adam se je krstil, prejel Svetega Duha in bil posvečen v duhovništvo, **Mz** 6:51–68.

Adam-ondi-Ahman *Gl. tudi* Adam.

Kraj, kjer je Adam tri leta pred svojo smrtjo blagoslovil svoje pravično po-

Agej

tomstvo (NaZ 107:53–56) in kamor bo prišel pred drugim prihodom (NaZ 116).

Agej

Starozavezni prerok, ki je prerokoval v Jeruzalemu približno 520 let pr. Kr., kmalu po tem ko so se Judje vrnili iz izgnanstva v Babilonu (Ezra 5:1; 6:14). Govoril je o ponovni izgradnji Gospodovega templja v Jeruzalemu in oštel ljudi, ker le-ta še ni bil dokončan. Pisal je tudi o tisočletnem templju in Odrešenikovem vladanju.

Agejeva knjiga: V prvem poglavju je Gospod grajal ljudi, ker so živeli v dokončanih hišah, medtem ko je tempelj ostajal nezgrajen. Drugo poglavje opisuje Agejevo prerokbo, da bo Gospod naklonil mir v svojem templju.

Agripa *Gl. tudi Pavel.*

Sin Heroda Agripe prvega in brat Berenike in Druzile v Novi zavezi. Bil je kralj Kalkide, ki se je nahajala v Libanonu. Prisluhnil je apostolu Pavlu, ki ga je skoraj prepričal, da bi postal kristjan (Apd 25–26; JS – ŽZ 1:24).

Aháb *Gl. tudi Jezabela.*

Eden najhudobnejših in najmogočnejših starozaveznih kraljev severnega Izraela. Poročil se je z Jezabelo, sidónsko princeso, ki je v Izraelu s svojim vplivom uvedla čaščenje Báala in Astarte (1 Kr 16:29–33; 2 Kr 3:2) ter poskušala odpraviti preroke in čaščenje Jehova (1 Kr 18:13).

Izraelu in Samariji je vladal dvaindvajset let, 1 Kr 16:29 (1 Kr 16–22). Delal je, kar je húdo v Gospodovih očeh; slabši od vseh, ki so bili pred njim, 1 Kr 16:30. Ubit je bil v bitki, 1 Kr 22:29–40.

Alfa in Omega *Gl. tudi Jezus Kristus.*

Alfa je prva črka grške abecede, omega zadnja. Sta tudi imeni za Jezusa Kristusa in se uporabljata kot simbola, ki kažeta, da je Kristus tako začetek kot konec (Raz 1:8; NaZ 19:1).

alkohol *Gl. Beseda modrosti.*

Alma starejši

Nefijski prerok v Mormonovi knjigi, ki je v dneh hudobnega kralja Noeta ustanovil Cerkev.

Bil je duhovnik hudobnega kralja Noeta in Nefijev potomec, **Moz** 17:1–2. Potem ko je prisluhnil Abinadiju in mu verjel, ga je kralj izgnal. Zbežal je, se skril in Abinadijeve besede zapisal, **Moz** 17:3–4. Pokesal se je in učil Abinadijeve besede, **Moz** 18:1. Krstil se je v Mormonovih vodah, **Moz** 18:12–16. Ustanovil je Cerkev, **Moz** 18:17–29. S svojim ljudstvom je prispel v Zarahemlo, **Moz** 24:25. Dano mu je bilo polnomočje nad Cerkvijo, **Moz** 26:8. Sodil je in vodil Cerkev, **Moz** 26:34–39. Svojemu sinu je podelil službo vélikega duhovnika, **Al** 4:4 (**Moz** 29:42; **Al** 5:3).

Alma, Almov sin *Gl. tudi Alma starejši; Amulek; Mozijevi sinovi.*

Prvi vrhovni sodnik in prerok nefijskega naroda v Mormonovi knjigi. V svojih ranih letih si je prizadeval uničiti Cerkev (**Moz** 27:8–10). Vendar se mu je prikazal angel in spreobrnil se je k evangeliju (**Moz** 27:8–24; **Al** 36:6–27). Kasneje se je svojemu položaju vrhovnega sodnika odrekel, zato da bi učil ljudi (**Al** 4:11–20).

Almova knjiga: Knjiga v Mormonovi knjigi, ki zajema okrajšavo zapisov prerokov Alma, Almovega sina, in njegovega sina Helamana. Dogodki, opisani v knjigi, se dogajajo od približno leta 91 do leta 52 pr. Kr. Knjiga vsebuje trinšestdeset poglavij. Poglavja od ena do štiri opisujejo upor Nehorjevih in Amlisijevih privržencev zoper Nefijce. Posledične vojne so bile med najbolj uničujočimi v dotedanji nefijski zgodovini. Poglavja od pet do šestnajst vsebujejo poročilo o Almovih zgodnjih misijonarskih potovanjih, vključno z njegovo pridigo o dobrem Pastirju (**Alma** 5) in njegovo pridiganje z Amulekom v mestu Amo-

níha. Poglavlja od sedemnajst do sedemindvajset vsebujejo zapis o Mozijevih sinovih in njihovem delovanju med Lamanci. Poglavlja od osemindvajset do štiriinštirideset vsebujejo nekaj Almovih najpomembnejših pridig. V dvaintridesetem poglavju je Alma besedo primerjal s semenom; v šestintridesetem poglavju je zgodbo o svoji spreobrnitvi povedal svojemu sinu Helamanu. Poglavlja od devetintrideset do dvainštirideset zapisujejo Almov nasvet sinu Koriantonu, ki se je vpletel v moralni prestopok. Ta pomembna pridiga poudarja pravičnost, milost, vstajenje in odkupno daritev. Poglavlja od petinštirideset do triinšestdeset opisujejo nefijske vojne tistega časovnega obdobja in preseljevanja v času Hagota. Tako veliki voditelji, kot so poveljnik Moroni, Teankum in Lehi, so s svojimi pogumnimi in pravočasnimi dejanji pripomogli k ohranitvi Nefijcev.

Amalečani

Arabsko ljudstvo, ki je živelo v paránski puščavi med Arábo in Sredozemljem. Nenehno so se vojskovali s Hebrejci; od Mojzesovega časa (2 Mz 17:8) do Savla in Davida (1 Sam 15; 27:8; 30; 2 Sam 8:11–12).

Amalekijci

Skupina nefijskih odpadnikov, ki je Lamance popeljala v bitko zoper Nefijce (Al 21–24; 43).

Amalikija

Nefijski izdajalec v Mormonovi knjigi, ki si je med Lamanci pridobil oblast in jih je popeljal nad Nefijce (Al 46–51).

amen *Gl. tudi* molitev.

Pomeni »naj bo tako« oziroma »tako je«. *Amen* rečemo, da pokažemo srčno oziroma svečano odobravanje in strinjanje (5 Mz 27:14–26) oziroma potrdimo verodostojnost (1 Kr 1:36). Danes na koncu molitve, pričevanj in govorov tisti, ki so molitev oziroma sporočilo

Amon, Zarahemlov potomec

slišali, glasno rečejo *amen*, da pokažejo strinjanje in odobravanje.

V času Stare zaveze je *amen* moral izreči vsak, ki je prisegel (1 Krn 16:7, 35–36; Neh 5:12–13; 8:2–6). Kristus se imenuje »Amen, zvesta in resnična priča« (Raz 3:14). V Šoli prerokov je *amen* služil tudi kot znamenje zaveze (NaZ 88:133–135).

Amlisi — Amlisijci

Mož v Mormonovi knjigi, ki je vodil skupino Nefijcev, ki so med vladavino sodnikov želeli kralja. Ti Nefijci, imenovani Amlisijci, so se odkrito uprli Bogu, zaradi česar so bili prekleti (Al 2–3).

Amon, Mozijev sin *Gl. tudi*

Anti-Nefi-Lehijci; Mozija, Benjaminov sin; Mozijevi sinovi.

Sin kralja Mozije v Mormonovi knjigi. Amon je služil kot misijonar, čigar marljiva prizadevanja so pripomogla, da se je veliko duš spreobrnilo h Kristusu.

Kot nevernik si je prizadeval uničiti Cerkev, **Moz** 27:8–10, 34. Njemu in njegovim družabnikom se je prikazal angel, **Moz** 27:11. Pokesal se je in začel pridigati Božjo besedo, **Moz** 27:32–28:8. Odklonil je, da bi ga imenovali za kralja, in namesto tega šel v lamansko deželo pridigati Božjo besedo, **Al** 17:6–9. Postil se je in molil za vodstvo, **Al** 17:8–11. Zvezanega so ga privedli pred kralja Lamonija, **Al** 17:20–21. Rešil je Lamonijevo drobnico, **Al** 17:26–39. Pridigal je Lamoniju, **Al** 18:1–19:13. Zahvalil se je Bogu in premagala ga je radost, **Al** 19:14. Njegovi spreobrneni niso nikoli odpadli, **Al** 23:6. Radostil se je, ker je bil orodje v Božjih rokah, ko jih je na tisoče privedel k resnici, **Al** 26:1–8 (**Al** 26). Anti-nefi-lehijsko ljudstvo je odpeljal na varno, **Al** 27. Ko se je srečal z Almom, je občutil veliko radost, **Al** 27:16–18.

Amon, Zarahemlov potomec *Gl. tudi* Limhi.

Močan in mogočen mož v Mormonovi knjigi, ki je vodil odpravo iz Zarahemle v lehi-nefijsko deželo (**Moz**

Amos

7:1–16). Pokazani so mu bili starodavni zapisi in pojasnil je, kaj pomeni videc (Moz 8:5–18). Kasneje je kralju Limhiju in njegovemu ljudstvu pomagal, da so se osvobodili Lamancev in se vrnili v Zarahemlo (Moz 22).

Amos

Prerok Stare zaveze, ki je prerokoval od približno leta 792 do leta 740 pr. Kr., v dneh Judovega kralja Uzija in Izraelovega kralja Jerobeama.

Amos: knjiga v Stari zavezi. Številne Amosove prerokbe Izrael in njegove sosednje narode svarijo, naj se povrnejo k pravičnosti.

Poglavja od ena do pet kličejo Izrael in njegove sosednje narode h kesanju. Tretje poglavje pojasni, da Gospod svoje skrivnosti razodeva prerokom in da bo nasprotnik uničil Izrael zaradi prestopka. Poglavja od šest do osem prerokujejo, da bo Izrael veliko let pred asirskim vdorom propadel. Deveto poglavje prerokuje, da se bo Izrael vrnil v svojo deželo.

Amulek *Gl. tudi* Alma, Almov sin.

Misijonarski družabnik Almovega sina Alma v Mormonovi knjigi.

Obiskal ga je angel, **AI** 8:20; 10:7. Sprejel je Alma v svojem domu, **AI** 8:21–27. Ljudem v Amonihu je pridigal z močjo, **AI** 8:29–32; 10:1–11. Bil je Nefijev, Lehijev in Manásejev potomec, **AI** 10:2–3. Pričeval je o resnici, **AI** 10:4–11. Ljudi je klical h kesanju in zavrnili so ga, **AI** 10:12–32. Prepiral se je z Zezromom, **AI** 11:20–40. Učil je o vstajenju, sodbi in obnovi, **AI** 11:41–45. Hotel je ustaviti mučeništvo vernikov, **AI** 14:9–10. Z Almom je bil zaprt v ječi, **AI** 14:14–23. Po veri se je osvobodil okov ječe, **AI** 14:24–29. Pričeval je o odkupni daritvi, milosti in pravici, **AI** 34:8–16. Učil je o molitvi, **AI** 34:17–28. Ljudi je spodbujal, naj ne odlašajo s kesanjem, **AI** 34:30–41. Vera Alma in Amuleka je povzročila, da so se zidovi ječe zrušili, **Etr** 12:13.

Ana (Nova zaveza)

Novozavezna prerokinja iz Aserjevega rodu. V času Jezusovega rojstva je bila ostarela vdova. Videla je dojenčka Jezusa, ko so ga predstavili v tempelju, in ga prepoznala kot Odkupitelja (Lk 2:36–38).

Ana (Stara zaveza) *Gl. tudi* Samuel, prerok Stare zaveze.

Mati Samuela, preroka Stare zaveze. Gospod je Ani v odgovor na njene molitve dal Samuela (1 Sam 1:11, 20–28). Ana je Samuela posvetila Gospodu. Njeno zahvalno pesem lahko primerjamo s pesmijo o Mariji, Jezusovi mami (1 Sam 2:1–10; Lk 1:46–55).

Andrej

Brat Simona Petra v Novi zavezi in eden od dvanajstih apostolov, ki jih je Jezus poklical med svojim zemeljskim delovanjem (Mt 4:18–19; Mr 1:16–18, 29).

angeli

Sta dve vrsti nebeških bitij, ki se imenujejo angeli: tisti, ki so duhovi, in tisti, ki imajo telo iz mesa in kosti. Angeli, ki so duhovi, še niso dobili telesa iz mesa in kosti, oziroma so duhovi, ki so nekoč imeli umrljivo telo in čakajo na vstajenje. Angeli, ki imajo telo iz mesa in kosti, so bodisi vstali od mrtvih oziroma so preneseni.

V svetih spisih je veliko odlomkov o delu angelov. Ko angeli razglašajo Božja sporočila, včasih govorijo z glasom groma (Moz 27:11–16). Tudi pravični ljudje se lahko imenujejo angeli (PJS, 1 Mz 19:15 [Dodatek]). Nekateri angeli služijo pri Božjem prestolu v nebesih (AI 36:22).

Sveti spisi govorijo tudi o hudičevih angelih. To so tisti duhovi, ki so sledili Luciferju in so bili v predsmrtnem življenju izvrženi iz Božje navzočnosti in vrženi na zemljo (Raz 12:1–9; 2 Ne 9:9, 16; NaZ 29:36–37).

Jakob je videl Božje angele, ki so se

dvigali in spuščali, **1 Mz** 28:12. Božji angeli so se srečali z Jakobom, **1 Mz** 32:1–2. Gideón je videl Gospodovega angela iz obličja v obličje, **Sod** 6:22. Angel je iztegnil roko nad Jeruzalem, da bi ga uničil, **2 Sam** 24:16. Angel se je dotaknil Elija in mu rekel: »Vstani in jej!«, **1 Kr** 19:5–7. Daniel je v videnju videl angela Gabriela, **Dan** 8:15–16. Angel Mihael je pomagal Danielu, **Dan** 10:13.

Angel Gabriela je poslal Bog, **Lk** 1:19, 26–27. Hudičevi angeli bodo do sodbe vklenjeni v verige, **Jud** 1:6 (2 Pt 2:4).

Ljudje so videli angele, ki so se spuščali iz nebes, **3 Ne** 17:24. Moroni je zapisal o delovanju angelov, **Mor** 7:25–32.

Aronovo duhovništvo ima ključ za delovanje angelov, **NaZ** 13. Moroni, Janez Krstnik, Peter, Jakob, Janez, Mojzes, Elija in Elias so vsi kot angeli služili Josephu Smithu, **NaZ** 27:5–12. Ne zmorete prenesti delovanja angelov, **NaZ** 67:13. Mihael, nadangel, je Adam, **NaZ** 107:54. Angeli so vstala bitja, ki imajo telo iz mesa in kosti, **NaZ** 129. Na tej zemlji ne delujejo drugi angeli kakor tisti, ki ji pripadajo, **NaZ** 130:5. Ljudje, ki niso poslušni Božjemu zakonu večne zakonske zveze, se niti ne poročijo niti niso dane v zakon, ampak so določeni za angele v nebesih, **NaZ** 132:16–17.

antikrist *Gl. tudi hudič.*

Vsakdo oziroma vse, kar popači pravi evangelijski načrt odrešitve in kar odkrito oziroma prikrito nasprotuje Kristusu. Janez Razodevalec je antikrista opisal kot sleparja (1 Jn 2:18–22; 4:3–6; 2 Jn 1:7). Veliki antikrist je Lucifer, vendar ima veliko pomočnikov, tako duhovna bitja kot ljudi.

Sin pogubljenja nasprotuje in se povzdiguje nad vsem, kar se imenuje Bog, **2 Tes** 2:1–12. Tiste, ki prebivajo na zemlji, zavaja s pomočjo čudežev, **Raz** 13:13–17.

Šerem je zanikal Kristusa in zavedel številne, **JakK** 7:1–23. Nehor je učil lažne nauke, ustanovil cerkev in uvedel

kvaziduhovništvo, **Al** 1:2–16. Korihor je zasmehoval Kristusa, odkupno daritev in duha preroštva, **Al** 30:6–60.

Anti-Nefi-Lehijci *Gl. tudi Amon, Mozijev sin; Helamanovi sinovi; Mozijevi sinovi.*

Ime v Mormonovi knjigi, dano Lamancem, ki so jih Mozijevi sinovi spreobrnili. Po svoji spreobrnitvi so bili ti ljudje, ki so se imenovali tudi Amonovo ljudstvo, zvesti vse življenje (**Al** 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

Prevzeli so ime Anti-Nefi-Lehijci, **Al** 23:16–17; 24:1. Niso hoteli prelitati krvi in so zakopali svoje orožje, **Al** 24:6–19. Njihovi sinovi so se pripravili na vojno in so za svojega voditelja izbrali Helamana, **Al** 53:16–19; 56–58 (ti sinovi so bili znani tudi kot dva tisoč mladih bojevnikov).

apokalipsa *Gl. tudi Janezovo razodetje.*

Razodetje, zadnja knjiga v Novi zavezi; prav tako lahko pomeni vsako silno razodetje. Izhaja iz grške besede, ki pomeni »razodet« oziroma »razkrit«.

apokrifi *Gl. tudi sveti spisi; Sveto pismo.*

Svete knjige judovskega ljudstva, ki niso bile vključene v hebrejsko Sveto pismo, ampak so se ohranile v Svetih pismih nekaterih krščanskih cerkva. Te knjige so pogosto dragocene pri povezovanju Stare in Nove zaveze in jih Cerkev upošteva kot koristno branje.

Apokrifi so večinoma prevedeni pravilno, vendar vsebujejo vstavke, ki ne držijo, **NaZ** 91:1–3. Apokrifi lahko koristijo tistim, ki jih je razsvetlil Duh, **NaZ** 91:4–6.

apostol *Gl. tudi razodetje; učenec.*

Beseda *apostol* v grščini pomeni »ta, ki je poslan«. To je ime, ki ga je Jezus dal dvanajsterim, ki jih je izvolil in jih posvetil za svoje najožje učence ter pomočnike med svojim zemeljskim delo-

Apostolska dela

vanjem (Lk 6:13; Jn 15:16). Poslal jih je, da ga predstavljajo in delujejo zanj po njegovem vnebohodu. Tako v starodavnih časih kot v zboru dvanajstih apostolov v obnovljeni Cerkvi danes je apostol posebna priča Jezusa Kristusa, ki vsemu svetu pričuje o njegovi božanskosti in o njegovem vstajenju od mrtvih (Apd 1:22; NaZ 107:23).

Kristusova cerkev je sezidana na temelju apostolov in prerokov, Ef 2:20; 4:11.

Lehi in Nefti sta videla dvanajst apostolov, ki so sledili Jezusu, **1 Ne** 1:10; 11:34. Apostoli bodo sodili Izraelovi hiši, **Mrm** 3:18.

Tisti, ki ne bodo prisluhnili besedam prerokov in apostolov, bodo odrezani, **NaZ** 1:14 (3 Ne 12:1). Razodeta sta bila poklic in poslanstvo dvanajsterih, **NaZ** 18:26–36. Joseph Smith je bil posvečen za apostola, **NaZ** 20:2; 21:1. Apostoli so posebne priče Kristusovega imena in nosijo ključe za delovanje, **NaZ** 27:12 (NaZ 112:30–32). Dvanajst apostolov predstavlja zbor, po polnomočju enakovreden Prvemu predsedstvu, **NaZ** 107:23–24. Dvanajsteri so potujoči predsedujoči visoki svet, **NaZ** 107:33. Apostoli imajo ključe za misijonarsko delo, **NaZ** 107:35. Opisane so nekatere dolžnosti apostolov, **NaZ** 107:58. Vsem dvanajsterim rečem: Hodite za menoj in hranite moje ovce, **NaZ** 112:14–15.

Verjamemo v apostole, **ČV** 1:6.

Izbiranje apostolov: Gospod izvoli apostole (Jn 6:70; 15:16).

Jezus je med svojimi učenci izvolil dvanajst apostolov, **Lk** 6:13–16. Matija je bil izvoljen za apostola, **Apd** 1:21–26.

Oliverju Cowderyju in Davidu Whitmerju je bilo zapovedano, naj poiščeta dvanajstere, **NaZ** 18:37–39.

Apostolska dela *Gl. tudi* Luka.

Ta knjiga je drugi od dveh delov, ki jih je Luka napisal Teofilu. Prvi del poznamo kot Evangelij po Luku. Poglavlja od ena do dvanajst opisujejo nekatera glavna misijonarska prizadevanja dva-

najstih apostolov pod Petrovim vodstvom neposredno po Odrešenikovi smrti in vstajenju. Poglavlja od trinajst do osemindvajset opisujejo nekatera potovanja in misijonarsko delo apostola Pavla.

Aron, Mojzesov brat *Gl. tudi*

Aronovo duhovništvo; Mojzes.

V Stari zavezi, Amrámov in Johébedin sin iz Levijevega rodu (2 Mz 6:16–20), starejši Mojzesov brat (2 Mz 7:7).

Gospod ga je določil, naj Mojzesu pomaga izpeljati Izraelove otroke iz Egipta in naj bo njegov govornik, **2 Mz** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. Mojzes je na gori Sinaj prejel navodila o imenovanju Arona in njegovih štirih sinov v Aronovo duhovništvo, **2 Mz** 28:1–4. Na zahtevo ljudi je izdelal zlato tele, **2 Mz** 32:1–6, 21, 24, 35. Umrl je na gori Hor, star sto triindvajset let, **4 Mz** 20:22–29 (4 Mz 33:38–39).

Gospod je duhovništvo podelil tudi Aronu in njegovemu potomstvu, **NaZ** 84:18, 26–27, 30. Tisti, ki poveljujejo duhovniške poklice, postanejo Mojzesovi in Aronovi sinovi, **NaZ** 84:33–34.

Aron, Mozijev sin *Gl. tudi* Mozija,

Benjaminov sin; Mozijevi sinovi.

Sin kralja Mozija v Mormonovi knjigi. Aron je služil kot misijonar, čigar marljiva prizadevanja so pripomogla, da se je veliko duš spreobrnilo h Kristusu.

Kot nevernik si je prizadeval uničiti Cerkev, **Moz** 27:8–10, 34. Njemu in njegovim družabnikom se je prikazal angel, **Moz** 27:11. Pokesal se je in začel pridigati Božjo besedo, **Moz** 27:32–28:8. Odklonil je, da bi ga imenovali za kralja in namesto tega odšel v lamansko deželo pridigati Božjo besedo, **AI** 17:6–9. Postil se je in molil za vodstvo, **AI** 17:8–11. Učil je očeta kralja Lamonija, **AI** 22:1–26. Šel je pridigati Zoramcem, **AI** 31:6–7.

Aronovo duhovništvo *Gl. tudi*

Aron, Mojzesov brat; duhovništvo; Mojzesova postava.

Nižje duhovništvo (Heb 7:11–12;

NaZ 107:13–14). Službe tega so škof, duhovnik, učitelj in diakon (NaZ 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). V starodavnih časih so bili pod Mojzesovo postavo veliki duhovniki, duhovniki in leviti. Ker so se starodavni Izraelci uprli Bogu, sta jim bila odvzeta Mojzes in sveto duhovništvo, nadaljevalo pa se je nižje duhovništvo. Odklonili so, da bi bili posvečeni in da bi prejeti Melkizedekovo duhovništvo ter uredbe le-tega (NaZ 84:23–26). Aronovo duhovništvo obravnava posvetne in zunanje uredbe postave in evangelija (1 Krn 23:27–32; NaZ 84:26–27; 107:20). Ima ključ za delovanje angelov, evangelija kesanja in krsta (NaZ 13). Aronovo duhovništvo je bilo na zemlji obnovljeno v tem razdobju, in sicer 15. maja 1829. Janez Krstnik ga je blizu Harmonyja v Pensilvaniji podelil Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju (NaZ 13; JS – ŽZ 1:68–73).

In imel bo zavezo večnega duhovništva, **4 Mz** 25:13. Gospod bo očistil Levijeve sinove in jih prečistil, **Mal** 3:3 (3 Ne 24:3).

Nihče si te časti ne jemlje sam, **Heb** 5:4. Popolnost ne pride po levitskem duhovništvu, **Heb** 7:11.

To duhovništvo ne bo nikoli odvzeto z zemlje, dokler Levijevi sinovi ne bodo ponovno darovali daritev, **NaZ** 13. Joseph Smith in Oliver Cowdery sta bila posvečena v Aronovo duhovništvo, **NaZ** 27:8. Nižje duhovništvo ima ključ za delovanje angelov, **NaZ** 84:26 (NaZ 13). Sta dve duhovništvu, in sicer Melkizedekovo in Aronovo, **NaZ** 107:1. Drugo duhovništvo se imenuje Aronovo duhovništvo, **NaZ** 107:13.

Asá

Tretji Judov kralj v Stari zavezi. Sveti spisi zapisujejo, da je bilo njegovo srce vse njegove dni popolno z Gospodom (1 Kr 15:14). Med svojo vladavino je dvignil vojsko do izjemne moči, se otresel etiopskega jarma, odstranil lažne malike in ljudi pozval, naj sklenejo za-

vezo, da bodo iskali Jehova (1 Kr 15–16; 2 Krn 14–16). Ko pa je bolehal v nogah, Gospoda ni prosil za pomoč in je umrl (1 Kr 15:23–24; 2 Krn 16:12–13).

Aser *Gl. tudi* Izrael; Jakob, Izakov sin.

V Stari zavezi, sin Jakoba in Leine služabnice Zilpe (1 Mz 30:12–13).

Aserjev rod: Jakob je blagoslovil Aserja (1 Mz 49:20) in Mojzes je blagoslovil Aserjeve potomce (5 Mz 33:1, 24–29). Ti potomci so se imenovali pogumni mogočni možje (1 Krn 7:40).

Asirija

Starodavno cesarstvo v Stari zavezi, ki je večino časa s svojim tekmečem Babilonom vladalo večini starih držav Aráma in Palestine. Čeprav so imeli Asirci od sredine 12. stoletja do konca 7. stoletja pr. Kr. veliko moč, niso nikoli mogli razviti trdne politične strukture. Vladali so s strahom, svoje nasprotnike uničevali z ognjem in mečem oziroma so jih oslabili tako, da so velik del prebivalstva pregnali v druge dele cesarstva. Ljudstvo, ki je bilo podvrženo asirski vladavini, se je nenehno bojevalo zoper cesarstvo. (Gl. 2 Kr 18–19; 2 Krn 32; Iz 7:17–20; 10; 19; 37.)

Báal *Gl. tudi* malikovanje.

Bog sonca, ki so ga častili zlasti v Fenikiji (1 Kr 16:31), na različne načine pa so ga častili tudi v različnih krajih: Moábci kot Báala Peórja (4 Mz 25:1–3), v Sihemu kot Báala zaveze (Sod 8:33; 9:4), v Ekrónu kot Báala Zebúba (2 Kr 1:2). Báal je morda isti kakor Bel v Babilonu in Zevs v Grčiji. Beseda *Báal* izraža odnos med gospodarjem in njegovim sužnjem. Običajen simbol za Báala je bil bik. Astarta je bila boginja, ki so jo večinoma častili skupaj z Báalom.

Da bi poudarili povezavo z Báalom, je bilo ime *Báal* včasih sestavljeno z drugim imenom oziroma besedo, kot sta kraj, kjer so ga častili, ali oseba z Báalovimi lastnostmi. Ker so bili *Báalovi* na-

Babilon

meni zelo hudobni, jo je kasneje v tistih sestavljenih imenih zamenjala beseda *Bošet*. *Bošet* pomeni »sramota«.

Babilon *Gl. tudi* Nebukadnezar; svet (samostalnik).

Glavno mesto Babilonije.

Babilon, ustanovil ga je Nimród, je bilo eno najstarejših mest v mezopotamski oziroma šinárski deželi (1 Mz 10:8–10). Gospod je jezik zmešal v času, ko so ljudje gradili babilonski stolp (1 Mz 11:1–9; Etr 1:3–5, 33–35). Babilon je kasneje postal Nebukadnezarjevo glavno mesto. Nebukadnezar je zgradil velikansko mesto, katerega ruševine še vedno stojijo. Babilon je postal zelo hudobno mesto in odtlej predstavlja hudobijo sveta.

Bežite iz srede Babilona, **Jer** 51:6.

Babilon se bo utrdil in bo padel, **Raz** 17–18.

Babilon bo uničen, **2 Ne** 25:15.

Babilon bo padel, **NaZ** 1:16. Prizanesel ne bom nikomur, ki ostaja v Babilonu, **NaZ** 64:24. Pojdite iz Babilona, **NaZ** 133:5, 7, 14.

bahanje *Gl.* ponos.

balzam iz Gileáda

Dišeča smola oziroma dišava, ki so jo uporabljali za zdravljenje ran (1 Mz 43:11; Jer 8:22; 46:11; 51:8). Grm, ki je daljal smolo, iz katere so izdelovali balzam, je v Gileádu v času Stare zaveze tako obilno rasel, da je balzam postal znan kot »balzam iz Gileáda« (1 Mz 37:25; Ezk 27:17).

Baraba

Ime moškega, ki so ga v času križanja osvobodili namesto Jezusa. Baraba je bil upornik, morilec in ropar (Mt 27:16–26; Mr 15:6–15; Lk 23:18–25; Jn 18:40).

Barnaba

Ime, dano Jožefu (imenovanemu tudi Jožej), levitu iz Cipra, ki je prodal svoje zemljišče in iztržek dal apostolom (Apd 4:36–37). Čeprav ni bil eden prvih dva-

najstih apostolov, je postal apostol (Apd 14:4, 14) in služil na več misijonarskih potovanjih (Apd 11:22–30; 12:25; 13–15; 1 Kor 9:6; Gal 2:1, 9; Kol 4:10).

Bartolomej *Gl. tudi* Natánael.

V Novi zavezi eden prvih dvanajstih apostolov Jezusa Kristusa (Mt 10:2–4).

Batšéba *Gl. tudi* David.

Urijájeva žena, kasneje Davidova žena in Salomonova mati. Kralj David je z njo prešuštoval. Prav tako je načrtoval, da je njen mož v bitki umrl (2 Sam 11) in ta greh je imel za Davida večne posledice (NaZ 132:39).

Belšacár *Gl. tudi* Babilon.

Zadnji babilonski kralj v Stari zavezi, ki je vladal pred Kirom, je osvojil Babilon; Nebukadnezarjev sin in naslednik (Dan 5:1–2).

Benjamin, Jakobov sin *Gl. tudi*

Izrael; Jakob, Izakov sin.

Drugi sin Jakoba in Rahele v Stari zavezi (1 Mz 35:16–20).

Benjaminov rod: Jakob je blagoslovil Benjamin (1 Mz 49:27). Benjaminovi potomci so bili bojeviti rod. Dva pomembna Benjaminovca sta bila Savel, prvi izraelski kralj (1 Sam 9:1–2), in Pavel, apostol Nove zaveze (Rim 11:1).

Benjamin, Mozijev oče *Gl. tudi*

Mozija, Benjaminov sin.

Prerok in kralj v Mormonovi knjigi (Moz 1–6).

Spoprijemal se je z resnimi težavami, ko je vzpostavljaj mir v deželi, **Om** 1:23–25 (MrMB 1:12–18). Učil je svoje sinove, **Moz** 1:1–8. Kraljestvo je predal sinu Moziju, **Moz** 1:9–18. Njegovo ljudstvo se je zbralo, da bi prisluhnilo njegovim zadnjim besedam, **Moz** 2:1–8. Nagovoril je svoje ljudstvo, **Moz** 2:9–4:30. Njegovo ljudstvo je z Gospodom sklenilo zavezo, **Moz** 5–6.

beseda *Gl.* Jezus Kristus, *Kristusov predsmrtni obtoj*.

Beseda modrosti

Zakon zdravja, ki ga je Gospod razodel za telesno in duhovno korist svetih (NaZ 89). Splošno se ga omenja kot Beseda modrosti. Gospod je svoje privrženca vselej učil načela zdravja. Gospod je Josephu Smithu razodel, katero vrsto hrane lahko jemo in kateri naj se izogibamo, skupaj z obljubo o posvetnih in duhovnih blagoslovih zavoljo poslušnosti Besedi modrosti.

Ne pijte vina niti močne pijače, **3 Mz** 10:9. Posmehljivec je vino, razgrajč je močna pijača, **Pr**g 20:1. Močna pijača bo grenka za tiste, ki jo pijejo, **Iz** 24:9. Daniel se ni hotel omadeževati z uživanjem kraljevega mesa in vina, **Dan** 1:8.

Če pa kdo Božji tempelj uničuje, bo Bog uničil njega, **1 Kor** 3:16–17. Pijanci ne bodo podedovali Božjega kraljestva, **1 Kor** 6:10 (Gal 5:21).

Kdor prepoveduje, naj človek ne je mesa, ni posvečen od Boga, **NaZ** 49:18–21. Vse stvari, ki jih daje zemlja, naj bi se uporabljalo preudarno, ne s pretiravanjem, **NaZ** 59:20. Gospod je svetim svetoval, naj ne uživajo vina, močnih pijač, tobaka in toplih napitkov, **NaZ** 89:1–9. Zelišča, sadje, meso in žitarice so predpisane za uporabo človeku in živalim, **NaZ** 89:10–17. Poslušnost Besedi modrosti prinaša posvetne in duhovne blagoslove, **NaZ** 89:18–21.

Betanija

Vas, v kateri je Jezus Kristus prebival zadnji teden svojega zemeljskega življenja (Mt 21:17; Mr 11:11). V Betaniji, ki se nahaja na jugovzhodnem pobočju Olske gore, so živeli Lazar, Marija in Marta (Jn 11:1–46; 12:1).

Betel

V hebrejščini pomeni »Božja hiša« in je eden najsvetejših krajev v Izraelu. Nahaja se približno šestnajst kilometrov severno od Jeruzalema. Tu je Abraham, takrat ko je prvič prišel v Kánaan, postavil oltar (1 Mz 12:8; 13:3). Tu je Jakob v videnju videl stopnice, ki so segale

do neba (1 Mz 28:10–19). To je bil tudi sveti kraj v Samuelovih dneh (1 Sam 7:16; 10:3).

Betlehem

Majhno mesto, ki se nahaja osem kilometrov južno od Jeruzalema. Betlehem v hebrejščini pomeni »hiša kruha«; imenuje se tudi Efráta, kar pomeni »ploden«. V Betlehemu se je rodil Jezus Kristus (Mih 5:1; Mt 2:1–8). To je kraj, kjer je pokopana Rahela (1 Mz 35:19; 48:7).

Tam sta živela Ruta in Boaz, **Rut** 1:22. Samuel je tam mazilil Davida, **1 Sam** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28.

Herod je tam dal pomoriti otroke, **Mt** 2:16.

Bileám

Prerok v Stari zavezi, ki je hotel Izrael prekleti za denar. Gospod mu je zapovedal, naj Izraela ne prekolne (4 Mz 22–24).

Bileámova oslica ni hotela naprej, ker ji je na poti stal angel, **4 Mz** 22:22–35.

binškošti *Gl. tudi* Mojzesova postava.

Binškoštni praznik oziroma gostijo s prvimi sadovi so kot del Mojzesove postave proslavljali petdeseti dan po prazniku pashe (3 Mz 23:16). Binškošti so bili namenjeni praznovanju žetve in v Stari zavezi se imenujejo praznik žetve oziroma praznik tednov. To je tisti praznik, ki so ga praznovali, ko je apostole v Jeruzalemu navdal Sveti Duh in so govorili v jezikih (Apd 2; NaZ 109:36–37).

blaginja *Gl. tudi* daritev —

darovanje; miloščina — dajati miloščino; post — postiti se; reven; služenje.

Postopek in načini, s katerimi poskrbimo za duhovne in posvetne potrebe ljudi.

V svoji deželi široko odpiraj svojo roko bratu, revnemu in pomoči potrebnemu, **5 Mz** 15:11. Kdor daje revnemu, ne bo trpel pomanjkanja, **Pr**g 28:27. Mar ni to post, kakršnega sem

izbral: da daješ lačnemu svoj kruh, da pripelješ revne v svojo hišo, **Iz** 58:6–7.

Lačen sem bil in ste mi dali jesti, tujec sem bil in ste me sprejeli. Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili, **Mt** 25:35–40.

Od svojega imetja dajte njemu, ki ga potrebuje, **Moz** 4:16–26. Drug drugemu so dajali posvetno in duhovno glede na svoje potrebe in pomanjkanje, **Moz** 18:29. Zapovedano jim je bilo, naj se združujejo v postu in molitvi za blaginjo tistih, ki niso poznali Boga, **Al** 6:6. Molite za svojo blaginjo in za blaginjo tistih okrog vas, **Al** 34:27–28. Med seboj so imeli vse v skupni lasti, **4 Ne** 1:3.

Pomnite revne, **NaZ** 42:30–31. Obiščite revne in pomoči potrebne, **NaZ** 44:6. V vsem se spomnite revnih in pomoči potrebnih, **NaZ** 52:40. Gorje vam bogati, ki od svojega imetja nočete dati revnim, in gorje vam revni, ki niste potešeni, ki ste lakomni in ki nočete delati, **NaZ** 56:16–17.

V Sionu med njimi ni bilo revnih, **Mz** 7:18.

blagoslov — blagosloviti *Gl. tudi*

blagoslov bolnim; milostljivost; patriarhalni blagoslov; postava; zahvala — zahvaljevanje.

Nekomu izkazati božansko naklonjenost. Vse, kar doprinese k resnični sreči, blaginji oziroma blagostanju, je blagoslov.

Vsi blagoslovi so osnovani na večnih zakonih (**NaZ** 130:20–21). Ker Bog želi, da njegovi otroci najdejo radost v življenju (2 **Ne** 2:25), jim blagoslove daje zaradi poslušnosti njegovim zapovedim (**NaZ** 82:10), v odgovor na molitev oziroma duhovniško uredbo (**NaZ** 19:38; 107:65–67) oziroma zaradi njegove milostljivosti (2 **Ne** 25:23).

Splošno znani seznam izjav o blaženstvu so blagri (**Mt** 5:1–12; 3 **Ne** 12:1–12).

Splošno: Iz tebe bom napravil velik narod in te bom blagoslovil, **1 Mz** 12:2–3 (1 **Ne** 15:18; **Abr** 2:9–11). Blagoslovi so nad glavo pravičnega, **Prg** 10:6.

Zvesti človek bo bogat z blagoslovi, **Prg** 28:20. Gospod bo odprl zapornice nebes in izlil na vas blagoslove, **Mal** 3:10 (3 **Ne** 24:10).

Blagri obljublajo blagoslove, **Mt** 5:1–12 (3 **Ne** 12:1–12). Blagor tistim, ki so poklicani na Jagnjetovo poročno gostijo, **Raz** 19:9.

Ta, ki je pravičen, je pri Bogu priljubljen, **1 Ne** 17:35 (Moz 10:13). Če boste prisluhnili, vam bom pustil blagoslov, **2 Ne** 1:28. Puščam vam isti blagoslov, **2 Ne** 4:9. Nemudoma vas blagoslovi, **Moz** 2:24. Gospod tiste, ki mu zaupajo, blagoslavlja in jih napravi uspešne, **He** 12:1.

Pomagaj izvajati moje delo in boš blagoslovljen, **NaZ** 6:9. Vselej moli in velik bo tvoj blagoslov, **NaZ** 19:38. Krsti se in prejel boš mojega Duha in tako velik blagoslov, kot ga nisi nikoli poznal, **NaZ** 39:10. Po hudi stiski pridejo blagoslovi, **NaZ** 58:4. Ljudje ne ubogajo, prekličem in ne prejmejo blagoslova, **NaZ** 58:32. Niste razumeli, kako velike blagoslove je Oče pripravil za vas, **NaZ** 78:17. Od velikega duhovništva izhaja izvajanje uredb in blagoslovov v cerkvi, **NaZ** 107:65–67. Je zakon, na katerem temeljijo vsi blagoslovi, **NaZ** 130:20. Vsi, ki bodo imeli blagoslov po moji roki, bodo zvesti zakonu, **NaZ** 132:5. Blagoslovi so prihranjeni za tiste, ki ljubijo Gospoda, **NaZ** 138:52.

Abraham si je prizadeval za blagoslove očetov in pravico, da bi to izvajal tudi sam, **Abr** 1:2.

Blagoslov otrok: Objel jih je in jih blagoslovil, **Mr** 10:16.

Vzel je njihove majhne otroke, drugega za drugim, in jih blagoslovil, **3 Ne** 17:21.

Starešine naj otroke blagoslovijo v imenu Jezusa Kristusa, **NaZ** 20:70.

blagoslov bolnim *Gl. tudi*

duhovništvo; maziliti; olje; polaganje rok; zdravljenja — zdraviti.

Blagoslov, ki ga bolnemu podeli

moški, ki ima Melkízedekovo duhovništvo, pri tem pa uporabi posvečeno olje.

Položi roko nanjo, **Mt** 9:18. Jezus je na nekaj bolnikov položil roke in jih ozdravil, **Mr** 6:5. Kristusovi apostoli so z oljem mazilili številne, ki so bili bolni, in jih ozdravili, **Mr** 6:13. Starešine naj mazilijo in zdravijo bolne, **Jak** 5:14–15.

Ne zdravite bolnih, razen če vas bodo prosili tisti, ki si bodo to želeli, **NaZ** 24:13–14. Starešine bodo na bolne položili roke, **NaZ** 42:44. Na bolne položijo roke in bodo ozdraveli, **NaZ** 66:9.

blagri *Gl. tudi* pridiga na gori.

Vrsta naukov, ki jih je Jezus podal v pridigi na gori, ki opisujejo značaj izpopolnjenega in duhovnega človeka (**Mt** 5:3–12; **Lk** 6:20–23). Blagri so razvrščeni tako, da vsaka izjava nadgrajuje predhodno. Obsežnejši in točnejši zapis blagrov najdemo v dvanajstem poglavju Tretjega Nefija.

Boaz *Gl. tudi* Ruta.

Rutin mož (**Rut** 4:9–10), praded Davida, Izraelovega kralja (**Rut** 4:13–17), in praoče Kristusa, Kralja kraljev (**Lk** 3:32).

Bog — Božja trojica *Gl. tudi* Gospod; Jezus Kristus; Oče v nebesih; Sveti Duh.

Božjo trojico sestavljajo tri ločena bitja: Bog, Večni Oče; njegov Sin, Jezus Kristus, in Sveti Duh. Verjamemo v vsakega od njih (**ČV** 1:1). Iz razodetja poslednjih dni izvemo, da imata Oče in Sin stvarno telo iz mesa in kosti ter da je Sveti Duh osebnost iz Duha, brez mesa in kosti (**NaZ** 130:22–23). Te tri osebnosti so eno v popolni enotnosti in složnosti glede namena in nauka (**Jn** 17:21–23; **2 Ne** 31:21; **3 Ne** 11:27, 36).

Bog Oče: Običajno je Oče oziroma Elohim tisti, ki ga naslavljamo z imenom Bog. Imenuje se Oče, ker je oče našega duha (**4 Mz** 16:22; **27:16**; **Mal** 2:10; **Mt** 6:9; **Ef** 4:6; **Heb** 12:9). Bog Oče je največji vladar vesolja. Je vsemogočen (**1 Mz**

18:14; **Al** 26:35; **NaZ** 19:1–3), vseveden (**Mt** 6:8; **2 Ne** 2:24) in po svojem Duhu povsod prisoten (**Ps** 139:7–12; **NaZ** 88:7–13, 41). Človeštvo ima z Bogom poseben odnos, kar človeka ločuje od vseh drugih stvaritev: moški in ženske so duhovni Božji otroci (**Ps** 82:6; **1 Jn** 3:1–3; **NaZ** 20:17–18).

Nekaj zapisanih primerov je, ko se je Bog Oče prikazal človeku oziroma je z njim govoril. Sveti spisi pravijo, da je govoril z Adamom in Evo (**Mz** 4:14–31) in ob več priložnostih predstavil Jezusa Kristusa (**Mt** 3:17; **17:5**; **Jn** 12:28–29; **3 Ne** 11:3–7). Prikazal se je Štefanu (**Apd** 7:55–56) in Josephu Smithu (**JS** – **ŽZ** 1:17). Kasneje se je prikazal tako Josephu Smithu kot Sidneyju Rigdonu (**NaZ** 76:20, 23). Včasih da Bog tistim, ki ga ljubijo in se pred njim očiščujejo, privilegij, da sami vidijo in spoznajo, da je on Bog (**Mt** 5:8; **3 Ne** 12:8; **NaZ** 76:116–118; **93:1**).

Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil, **Mr** 15:34. Ti ljudje so služabniki najvišjega Boga, **Apd** 16:17. Smo Božji potomci, **Apd** 17:28–29.

Daruj svoje zakramente Najvišjemu, **NaZ** 59:10–12.

Henoh je videl duhove, ki jih je Bog ustvaril, **Mz** 6:36. Človek Svetosti mu je ime, **Mz** 6:57.

Bog Sin: Bog, poznan kot Jehova, je Sin, Jezus Kristus (**Iz** 12:2; **43:11**; **49:26**; **1 Kor** 10:1–4; **1 Tim** 1:1; **Raz** 1:8; **2 Ne** 22:2). Jezus deluje pod Očetovim vodstvom in je z njim v popolni složnosti. Vsi ljudje so njegovi bratje in sestre, kajti on je najstarejši Elohimov duhovni otrok. Nekateri odlomki v svetih spisih ga imenujejo z besedo *Bog*. Na primer, sveti spisi pravijo, da je »Bog ustvaril nebo in zemljo« (**1 Mz** 1:1); vendar je bil pravzaprav Jezus, ki je bil Stvarnik pod vodstvom Boga Očeta (**Jn** 1:1–3, 10, 14; **Heb** 1:1–2).

Gospod se je predstavil kot JAZ SEM, **2 Mz** 3:13–16. Jaz sem Gospod [Jehova] in razen mene ni odrešenika, **Iz** 43:11 (**Iz** 45:21).

bogastvo

Jaz sem luč sveta, **Jn** 8:12. Preden je bil Abraham, jaz sem, **Jn** 8:58.

Gospod bo deloval med ljudmi v tabernaklju iz ila, **Moz** 3:5–10. Abinadi je pojasnil, kako je Kristus Oče in Sin, **Moz** 15:1–4 (Etr 3:14). Gospod se je prikazal Jeredovemu bratu, **Etr** 3. Poslušajte besede Kristusa, vašega Gospoda in vašega Boga, **Mor** 8:8. Jehova je sodnik živih in mrtvih, **Mor** 10:34.

Jezus se je prikazal Josephu Smithu in Sidneyju Rigdonu, **NaZ** 76:20, 23. Gospod Jehova se je prikazal v Tempelju Kirtland, **NaZ** 110:1–4.

Jehova je spregovoril Abrahamu, **Abr** 1:16–19. Jezus se je prikazal Josephu Smithu, **JS** – **ŽZ** 1:17.

Bog Sveti Duh: Sveti Duh je tudi Bog in se med drugimi podobnimi imeni in nazivi imenuje Sveti Duh, Duh in Božji Duh. Človek lahko s pomočjo Svetega Duha pozna voljo Boga Očeta in ve, da Jezus je Kristus (1 Kor 12:3).

Sveti Duh vas bo učil, kar morate reči, **Lk** 12:12. Sveti Duh je Tolažnik, **Jn** 14:26 (Jn 16:7–15). Jezus je dal apostolom zapovedi po Svetem Duhu, **Apd** 1:2. Sveti Duh pričuje o Bogu in Kristusu, **Apd** 5:29–32 (1 Kor 12:3). Tudi Sveti Duh nam pričuje, **Heb** 10:10–17.

Z močjo Svetega Duha lahko spoznate resnico o vsem, **Mor** 10:5.

Sveti Duh je duh razodetja, **NaZ** 8:2–3 (NaZ 68:4).

bogastvo *Gl. tudi* denar; ponos.

Premožnost oziroma obilje. Gospod svetim svetuje, naj ne iščejo posvetnega bogastva, razen da bi delali dobro. Sveti iskanja posvetnega bogastva ne smejo postaviti pred iskanjem Božjega kraljestva, ki ima bogastva večnosti (JakK 2:18–19).

Če bogastvo raste, nanj srca ne navezujte, **Ps** 62:11. Bogastvo ne koristi na dan srda, **Prg** 11:4. Kdor zaupa v svoje bogastvo, propade, **Prg** 11:28. Dobro ime je boljše kakor veliko bogastvo, **Prg** 22:1.

Kako težko bodo tisti, ki so bogati,

vstopili v Božje kraljestvo, **Mr** 10:23 (Lk 18:24–25). Korenina vsega zla je ljubezen do denarja, **1 Tim** 6:10.

Gorje bogatim, ki prezirajo revne in čigar zaklad je njihov bog, **2 Ne** 9:30. Pravični svoja srca niso predajali bogastvu, ampak so delili z vsemi, **Al** 1:30. Ljudstvo je postajalo ponosno zaradi bogastva, **Al** 4:6–8. Ljudje so se razlikovali po slojih glede na svoje bogastvo, **3 Ne** 6:12.

Ne iščite bogastva, temveč modrost, **NaZ** 6:7 (Al 39:14; NaZ 11:7). Božja stvar je, komu da bogastva zemlje; toda varujte se ponosa, **NaZ** 38:39.

Bogastva večnosti: Nabirajte si zaklade v nebesih, **Mt** 6:19–21.

Kako često sem vas poklical z bogastvi večnega življenja, **NaZ** 43:25. Komu bom dal bogastva večnosti, je moja stvar, **NaZ** 67:2 (NaZ 78:18).

bogokletstvo — govoriti

bogokletno *Gl. tudi* neodpustljiv greh.

Nespoštovanje oziroma zaničevanje svetih stvari.

O Bogu oziroma svetih stvarih govoriti nespoštljivo oziroma omalovažujoče.

Judje so Jezusa večkrat obtožili bogokletnega govorjenja, ker je zahteval pravico do odpušcanja grehov (Mt 9:2–3; Lk 5:20–21), ker je sebe imenoval Božji Sin (Jn 10:22–36; 19:7) in ker je rekel, da ga bodo videli sedeti na desnici moči in prihajati na oblakih neba (Mt 26:64–65). Te obtožbe bi bile upravičene, če dejansko ne bi bil vse to, kar je rekel, da je. Obtožba, ki sta jo na sojenju pred vélikim zborom zoper njega podali lažni prič (Mt 26:59–61), je bila bogokletstvo zoper Božji tempelj. Bogokletstvo zoper Svetega Duha, ki je zavestno zanikanje Kristusa, potem ko smo o njem prejeli popolno spoznanje, je neodpustljiv greh (Mt 12:31–32; Mr 3:28–29; NaZ 132:27).

Ne izgovarjaj vnamar imena Gospoda, svojega Boga, **2 Mz** 20:7 (2 Ne

26:32; Moz 13:15; NaZ 136:21). Kdor sramoti Gospodovo ime, bo usmrčen, **3 Mz** 24:11–16. Zakaj oskrunjamo zavezo svojih očetov, **Mal** 2:10.

Za vsako prazno besedo, ki jo ljudje izgovorijo, bodo odgovarjali na sodni dan, **Mt** 12:34–37. Iz istih ust prihajata blagoslov in prekletstvo, kar pa ne bi smelo biti, **Jak** 3:10.

Naše besede nas bodo obsodile, **Al** 12:14 (Moz 4:30).

Vsak človek naj se varuje, kako moje ime izgovarja s svojimi usti, **NaZ** 63:61–62. Gospodovim sovražnikom se ne bo pustilo sramotiti njegovega imena, **NaZ** 105:15. Maščevanje bo prišlo nad tiste, ki govorijo bogokletno zoper Gospoda, **NaZ** 112:24–26.

bolezen — bolan

Imeti neko bolezen. V svetih spisih včasih telesna bolezen služi kot znak za pomanjkanje duhovne blaginje (Iz 1:4–7; 33:24).

Slišal sem tvojo molitev, videl tvoje solze. Glej, ozdravil te bom, **2 Kr** 20:1–5 (2 Krn 32:24; Iz 38:1–5).

Jezus je ozdravljaval vsakovrstne boleznin in vsakovrstne slabosti, **Mt** 4:23–24 (1 Ne 11:31; Moz 3:5–6). Zdravi ne potrebujejo zdravnika, ampak tisti, ki so bolni, **Mt** 9:10–13 (Mr 2:14–17; Lk 5:27–32). Če je kdo med vami bolan, naj pokliče starešine, **Jak** 5:14–15.

Kristus bo prevzel bolečine in boleznin svojega ljudstva, **Al** 7:10–12. Jezus je ozdravil vse bolne med Nefijci, **3 Ne** 26:15.

Bolne hranite z vso nežnostjo, z zelišči in lahko hrano, **NaZ** 42:43 (Al 46:40). V vsem se spomnite bolnih in prizadetih, **NaZ** 52:40. Na bolne položite roke in bodo ozdraveli, **NaZ** 66:9.

Book of Commandments Gl. knjiga zapovedi.

božanstvo Gl. Bog — Božja trojica; človek — ljudje, *človek*, z zmoglostmi, da postane kakor nebeški Oče; povzdignjenje; večno življenje.

Božja beseda Gl. tudi Božje zapovedi; razodetje; sveti spisi.

Božja navodila, zapovedi oziroma sporočilo. Božji otroci lahko njegovo besedo prejmejo neposredno z razodetjem po Duhu oziroma od njegovih izvoljenih služabnikov (NaZ 1:38).

Človek živi od vsake besede, ki pride iz Gospodovih ust, **5 Mz** 8:3 (Mt 4:4; NaZ 84:43–44). Tvoja beseda je svetilka mojim nogam in luč moji stezi, **Ps** 119:105.

Vse je navdal Sveti Duh in smelo so govorili Božjo besedo, **Apd** 4:31–33.

Železni drog je bila Božja beseda, ki je vodila do drevesa življenja, **1 Ne** 11:25 (1 Ne 15:23–25). Bila sta brezčutna, da nista mogla začutiti njegovih besed, **1 Ne** 17:45–46. Gorje mu, ki zavrača Božjo besedo, **2 Ne** 27:14 (2 Ne 28:29; Etr 4:8). Še naprej si prizadevajte in se gostite s Kristusovo besedo, **2 Ne** 31:20 (2 Ne 32:3). Zaradi svoje nevere niso mogli razumeti Božje besede, **Moz** 26:3 (Al 12:10). Marljivo so raziskovali svete spise, da bi poznali Božjo besedo, **Al** 17:2. Preizkusite učinkovitost Božje besede, **Al** 31:5. Alma je Božjo besedo primerjal s semenom, **Al** 32:28–43.

Kar bodo govorili, ko jih bo navdihnil Sveti Duh, bo Gospodova beseda, **NaZ** 68:4. Živite po vsaki besedi, ki pride iz Božjih ust, **NaZ** 84:44–45.

Kdor bo mojo besedo ohranil v spominu, ne bo prevaran, **JS – Mt** 1:37.

Božje Jagnje Gl. tudi Jezus Kristus; odkupna daritev — plačati odkupnino; pasha.

Ime za Odrešenika, ki se nanaša na Jezusa kot žrtveno daritev, dano za nas.

Je kakor Jagnje, ki ga peljejo v zakol, **Iz** 53:7 (Moz 14:7).

Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema grehe sveta, **Jn** 1:29 (Al 7:14). Odkupljeni ste bili z dragoceno krvjo Kristusa, neoporečnega jagnjeta, **1 Pt** 1:18–20. Vredno je Jagnje, ki je bilo umorjeno, **Raz** 5:12. Satana premagamo z Jagnjetovo krvjo, **Raz** 12:11.

Ti so postali beli v Jagnjetovi krvi zaradi svoje vere vanj, **1 Ne** 12:11. Božje Jagnje je Sin Večnega Očeta in Odrešenik sveta, **1 Ne** 13:40 (1 Ne 11:21). Glasno kličite k Očetu v Jezusovem imenu, da boste morda očiščeni z Jagnjetovo krvjo, **Mrm** 9:6 (Raz 7:14; Al 34:36).

Sin človekov je Jagnje, umorjeno od osnovanja sveta, **Mz** 7:47.

Božje oziroma nebeško kraljestvo

Gl. tudi celestialna slava; Cerkev Jezusa Kristusa.

Božje kraljestvo na zemlji je Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni (NaZ 65). Namen Cerkve je, da člane pripravi, da bodo vekomaj živeli v celestialnem oziroma nebeškem kraljestvu. Vendar sveti spisi včasih Cerkev imenujejo nebeško kraljestvo, kar pomeni, da je Cerkev nebeško kraljestvo na zemlji.

Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni je Božje kraljestvo na zemlji, vendar je sedaj omejeno na cerkveno kraljestvo. V tisočletnici bo Božje kraljestvo tako politično kot cerkveno.

Gospod je Kralj na vekov veke, **P**s 10:16 (Ps 11:4). Bog nebes bo ustanovil kraljestvo, ki ne bo nikoli uničeno, **D**an 2:44 (NaZ 138:44).

Pokesajte se, kajti nebeško kraljestvo se je približalo, **Mt** 3:2 (Mt 4:17). Pridi tvoje kraljstvo. Zgodi se tvoja volja na zemlji, **Mt** 6:10. Iščite najprej Božje kraljestvo, **Mt** 6:33 (3 Ne 13:33). Dal ti bom ključne kraljestva, **Mt** 16:19. Pridite, podedujte kraljestvo, pripravljeno za vas, **Mt** 25:34. Ko bom z vami vzel zakrament v Očetovem kraljestvu, **Mt** 26:26–29. Vse preroke boste videli v Božjem kraljestvu, **Lk** 13:28. Nepravični ne bodo podedovali Božjega kraljestva, **1 Kor** 6:9. Meso in kri ne moreta podedovati Božjega kraljestva, **1 Kor** 15:50.

Preden iščete bogastvo, iščite Božje kraljestvo, **JakK** 2:18. Nič nečistega ne more podedovati nebeškega kraljestva, **Al** 11:37.

Z njimi se boš lahko odpočil v kraljestvu mojega Očeta, **NaZ** 15:6. Dano vam je bilo kraljestvo oziroma ključni Cerkve, **NaZ** 42:69 (NaZ 65:2). Naj se Božje kraljestvo nadaljuje, da bo nebeško kraljestvo lahko prišlo, **NaZ** 65:5–6. Ključni tega kraljestva ti nikoli ne bodo odvzeti, **NaZ** 90:3. Kdor te sprejme kot majhen otrok, sprejme moje kraljestvo, **NaZ** 99:3. Tako se bo imenovala moja Cerkev v poslednjih dneh, in sicer Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, **NaZ** 115:4. Odprla so se nebesa in zagledal sem Božje celestialno kraljestvo, **NaZ** 137:1–4.

Božje skrivnosti

Božje skrivnosti so duhovne resnice, znane le z razodetjem. Bog svoje skrivnosti razodeva tistim, ki so poslušni evangeliju. Razodete bodo še nekatere Božje skrivnosti.

Vam je dano spoznati skrivnosti nebeškega kraljestva, **Mt** 13:11. Čeprav bi razumel vse skrivnosti, dobrotljivosti pa ne bi imel, nisem nič, **1 Kor** 13:2.

Nefi je imel veliko spoznanje o Božjih skrivnostih, **1 Ne** 1:1. Številnim je dano spoznati Božje skrivnosti, **Al** 12:9. Takemu je dano spoznati Božje skrivnosti, **Al** 26:22. Te skrivnosti mi še niso bile v celoti razkrite, **Al** 37:11. Veliko je skrivnosti, ki jih ne pozna nihče drug kakor sam Bog, **Al** 40:3.

Kako velika je skrivnost pobožnosti, **NaZ** 19:10. Če boste vprašali, boste prejeli razodetje in poznali skrivnosti kraljestva, **NaZ** 42:61, 65 (1 Kor 2:7, 11–14). Temu, ki zapovedi izpolnjuje, bodo dane skrivnosti kraljestva, **NaZ** 63:23. Razodel jim bom vse skrivnosti, **NaZ** 76:7. Višje duhovništvo ima ključ do skrivnosti, **NaZ** 84:19. Gospod bo ob svojem prihodu razodel skrite stvari, ki jih ne pozna nihče, **NaZ** 101:32–33. Melkizedekovo duhovništvo je, da ima privilegij prejemati skrivnosti nebeškega kraljestva, **NaZ** 107:19.

Božje zapovedi *Gl. tudi* Božja beseda; deset zapovedi; greh; poslušnost — poslušen; postava.

Zakoni in zahteve, ki jih Bog daje človeštvu, bodisi osebno ali skupinsko. Izpolnjevanje zapovedi bo poslušnim prineslo Gospodove blagoslove (NaZ 130:21).

Noe je storil, kakor mu je Bog zapovedal, **1 Mz** 6:22. Ravnajte se po mojih predpisih in izpolnjujte moje zapovedi, **3 Mz** 26:3. Izpolnjuj moje zapovedi in boš živel, **Pr**g 4:4 (Pr^g 7:2).

Če me ljubite, izpolnjujte moje zapovedi, **Jn** 14:15 (NaZ 42:29). Kar prosimo, dobimo od njega, ker izpolnjujemo njegove zapovedi, **1 Jn** 3:22. Njegove zapovedi niso težke, **1 Jn** 5:3.

Neomajno izpolnjujte zapovedi, **1 Ne** 2:10. Gospod ne zapove nič, ne da bi pripravil pot, **1 Ne** 3:7. Narediti moram glede na stroge Božje zapovedi, **JakK** 2:10. Če boste izpolnjevali moje zapovedi, boste v deželi uspevali, **Jar** 1:9 (Al 9:13; 50:20). V mladosti se nauči izpolnjevati Božje zapovedi, **Al** 37:35.

Te zapovedi so od mene, **NaZ** 1:24. Raziskujte te zapovedi, **NaZ** 1:37. Tisti, ki ne izpolnjujejo zapovedi, ne morejo biti odrešeni, **NaZ** 18:46 (NaZ 25:15; 56:2). Moje zapovedi so duhovne; niso ne naravne ne posvetne, **NaZ** 29:35. Zapovedi so dane, da lahko razumemo Gospodovo voljo, **NaZ** 82:8.

Ne vem, razen da mi je Gospod zapovedal, **Mz** 5:6. Gospod bo preizkusil ljudi, da bo videl, če bodo naredili vse, kar jim zapove, **Abr** 3:25.

Božji otroci *Gl.* Božji sinovi in hčere; človek — ljudje.

Božji Sin *Gl.* Bog — Božja trojica; Jezus Kristus.

Božji sinovi in hčere *Gl. tudi* človek — ljudje; Kristusovi otroci; odkupna daritev — plačati odkupnino; roditi — roditi se — roditi se v Bogu.

Sveti spisi izraza uporabljajo na dva

načina. V enem pomenu smo vsi dobesedni duhovni otroci nebeškega Očeta. V drugem pomenu pa so Božji sinovi in hčere tisti, ki so se zaradi Kristusove odkupne daritve ponovno rodili.

Očetovi duhovni otroci: Bogovi ste, otroci Najvišjega, **Ps** 82:6.

Smo Božji potomci, **Apd** 17:29. Pokorimo se Očetu duhov, **Heb** 12:9.

Jaz sem Božji sin, **Mz** 1:13.

Otroci, ki so se ponovno rodili zaradi odkupne daritve: Tistim pa, ki so ga sprejeli, je dal moč, da postanejo Božji sinovi, **Jn** 1:12 (Rim 8:14; 3 Ne 9:17; NaZ 11:30). Božji otroci smo, **1 Jn** 3:1–2.

Imenovali se boste Kristusovi otroci, njegovi sinovi in hčerke, **Moz** 5:7. Vsi ljudje se morajo ponovno roditi in postati njegovi sinovi in hčere, **Moz** 27:25. Postali bodo moji sinovi in moje hčere, **Etr** 3:14. Zagotovo boste postali Kristusov otrok, **Mor** 7:19.

Vsi tisti, ki sprejmejo moj evangelij, so sinovi in hčere, **NaZ** 25:1. So bogovi, in sicer Božji sinovi, **NaZ** 76:58.

Tako lahko vsi postanejo moji sinovi, **Mz** 6:68. Veliko jih je verjelo in so postali Božji sinovi, **Mz** 7:1.

brat — bratje *Gl. tudi* človek — ljudje; sestra; ženska — ženske.

Vsi otroci nebeškega Očeta, vsi moški in ženske, smo duhovni bratje in sestre. V Cerkvi se moške člane in prijatelje Cerkve pogosto naslavja kot brate.

Ko se boš spreobrnil, okrèpi svoje brate, **Lk** 22:32. Kdor ne ljubi svojega brata, ostaja v smrti, **1 Jn** 3:10–17.

O svojih bratih mislite kot o sebi, **JakK** 2:17.

Vsak naj svojega brata ceni kakor sebe, **NaZ** 38:24–25. Okrèpi svoje brate v vseh svojih pogovorih, **NaZ** 108:7.

brezbožen *Gl. tudi* greh; hudobija — hudoben; nepravličnost — nepravilčen; umazanija — umazan.

Nekdo oziroma nekaj, kar ni v skladu z Božjo voljo oziroma zapovedmi; hudobni in nesveti.

brezdelje — brezdelen

Pot brezbožnih vodi v pogubo, **Ps** 1:6.

Če se pravični komaj reši, kje se bo pokazal brezbožni, **1 Pt** 4:18.

Odrecite se vsej brezbožnosti, **Mor** 10:32.

Maščevanje pride naglo na brezbožne, **NaZ** 97:22. Med brezbožnimi se Odrešenikov glas ni dvigal, **NaZ** 138:20.

brezdelje — brezdelen

Nedejavni in nezavzeti za pravična dela.

Kdor noče delati, naj tudi ne jé, **2 Tes** 3:10.

Postali so brezdelno ljudstvo, polno objestnosti, **2 Ne** 5:24. Vzdrži se brezdelja, **Al** 38:12.

Ta, ki je brezdelen, naj ne je kruha delavca, **NaZ** 42:42. Gorje vam, ki nočete delati z lastnimi rokami, **NaZ** 56:17. Goreče si prizadevajte za dobro, **NaZ** 58:27. Ne bodite več brezdelni, **NaZ** 88:124.

bronasta kača *Gl. tudi* Jezus Kristus; Mojzes.

Bronasta kača, ki jo je po Božji zapovedi naredil Mojzes, da je zdravil Izraelce, ki so jih v puščavi pičile strupene kače (4 Mz 21:8–9). Ta bronasta kača je bila pritrjena na palico in vzdignjena, da bi, kdor bi pogledal nanjo, živel (Al 33:19–22). Gospod je simbolično dejanje vzdignjene kače v puščavi primerjal s tem, ko so njega vzdignili na križ (Jn 3:14–15). Razodetje poslednjih dni potrjuje poročilo o strupenih kačah in o tem, kako so bili ljudje ozdravljeni (1 Ne 17:41; 2 Ne 25:20; He 8:14–15).

celestialna slava *Gl. tudi*

повzdignjenje; stopnje slave; večno življenje.

Najvišja od treh stopenj slave, ki jo človek lahko doseže po tem življenju. Tu bodo pravični prebivali v navzočnosti Boga Očeta in njegovega Sina Jezusa Kristusa.

Slava celestialnega je eno, **1 Kor** 15:40

(NaZ 76:96). Pavel je bil vzet do tretjih nebes, **2 Kor** 12:2.

Celestialna slava je bila pokazana v videnju, **NaZ** 76:50–70. Če sveti želijo mesto v celestialnem svetu, se morajo pripraviti, **NaZ** 78:7. Ta, ki ne more biti zvest postavi celestialnega kraljestva, ne more prenesti celestialne slave, **NaZ** 88:15–22. V celestialni slavi so tri nebesa; podani so pogoji za pridobitev najvišje, **NaZ** 131:1–2. Otroci, ki umrejo, preden dopolnijo leto odgovornosti, so odrešeni v celestialno kraljestvo, **NaZ** 137:10.

celibat *Gl. poroka* — poročiti se.

ceniti *Gl. tudi* čast — častiti — izkazati čast; spoštljivost.

Imeti nekoga oziroma nekaj za vredno in dragoceno, zlasti v evangeliju.

Prezirali smo ga in nismo ga cenili, **Iz** 53:3–4.

Tisto, kar ljudje visoko cenijo, je v Božjih očeh gnusoba, **Lk** 16:15. Vsakdo naj druge ceni bolj kot sebe, **Flp** 2:3.

Pred Gospodom je vse meso enako, **1 Ne** 17:35. Vsak naj svojega bližnjega ceni kakor samega sebe, **Moz** 27:4 (NaZ 38:24–25).

Na dan svojega miru so moj nasvet jemali nalahko, **NaZ** 101:8.

Cerkev, ime *Gl. tudi* Cerkev Jezusa Kristusa; Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni; Mormon (-i).

Mormonova knjiga nas uči, da je Jezus Kristus kmalu potem, ko se je po svojem vstajenju prikazal pravičnim Nefijcem, rekel, naj se njegova Cerkev imenuje po njem (3 Ne 27:3–8). V sodobnem času je Gospod razodel, da se bo Cerkev imenovala »Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni« (NaZ 115:4).

Cerkev Jezusa Kristusa *Gl. tudi* Božje oziroma nebeško kraljestvo; Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni; Cerkev, ime;

evangelijska obnova; sveti; znamenja prave cerkve.

Organizirana skupina vernikov, ki so s krstom in potrditvijo prevzeli ime Jezusa Kristusa. Da bi bila Cerkev prava, mora biti Gospodova Cerkev. Imeti mora njegovo polnomočje, nauke, zakone, uredbe in ime. Gospod jo mora voditi po predstavnikih, ki jih je določil.

Gospod je Cerkvi vsak dan pridružen, **Apd** 2:47. Čeprav nas je več, smo eno telo v Kristusu, **Rim** 12:5. V enem Duhu smo vsi krščeni v eno telo, **1 Kor** 12:13. Cerkev je sezidana na temelju apostolov in prerokov, **Ef** 2:19–20. Apostoli in preroki so bistveni za Cerkev, **Ef** 4:11–16. Kristus je glava Cerkve, **Ef** 5:23.

Dasi je bilo veliko cerkva, so bile vse ena Cerkev, **Moz** 25:19–22. Cerkev je bila prečiščena in napravljen je bil red, **Al** 6:1–6. Kristusova Cerkev se mora imenovati z njegovim imenom, **3 Ne** 27:8. Cerkev se je često sestajala, da so se postili in molili in govorili, **Mor** 6:5.

To je edina prava in živa Cerkev, **NaZ** 1:30. Kristusova Cerkev je doživela vzpon v teh poslednjih dneh, **NaZ** 20:1. Gospod kliče svoje služabnike, naj gradijo njegovo Cerkev, **NaZ** 39:13. Kajti tako se bo imenovala moja Cerkev v poslednjih dneh, **NaZ** 115:4.

Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni *Gl. tudi* Cerkev

Jezusa Kristusa; Cerkev, ime; evangelijska obnova; znamenja prave cerkve.

Ime, dano Kristusovi Cerkvi v poslednjih dneh, da bi se jo razlikovalo od Cerkve v drugih razdobjih (**NaZ** 115:3–4).

Gospod bo na svete iz poslednjih dni izlil spoznanje, **NaZ** 121:33. Joseph Smith je prerok in videc Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, **NaZ** 127:12. Gospodov veliki dan se je za svete iz poslednjih dni približal, **NaZ** 128:21, 24. Joseph Smith je pomagal zbrati svete iz poslednjih dni, **NaZ** 135:3. Skupine svetih iz poslednjih dni naj bodo organizirane za potovanje na

zahodno ozemlje Združenih držav, **NaZ** 136:2. Za svete iz poslednjih dni so pojasnjeni zakoni zakonske zveze, Prva uradna izjava. Duhovništvo je dano vsem vrednim moškim članom Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, Druga uradna izjava.

Poročilo o Prvem videnju vsem svetim iz poslednjih dni, **JS – ŽZ** 1:1.

cerkev, mogočna in nagnusna *Gl. hudič, hudičeva cerkev.*

cesar

Naziv, s katerim so bili v Novi zavezi prepoznani nekateri rimski imperatorji. V svetih spisih se ga uporablja kot znamenje posvetnega vladanja oziroma moči.

Dajte cesarju, kar je cesarjevega, **Mt** 22:21 (**Mr** 12:17; **Lk** 20:25; **NaZ** 63:26).

cestninar *Gl. tudi* rimsko cesarstvo.

Vladni pobiralec davkov v starodavnem Rimu. Na splošno so Judje cestninarje sovražili. Nekateri cestninarji so rade volje sprejeli evangelij (**Mt** 9:9–10; **Lk** 19:2–8).

Cipóra *Gl. tudi* Mojzes.

Mojzesova žena in Jitrova hči v Stari zavezi (2 **Mz** 2:21; 18:2).

Cowdery, Oliver

Drugi starešina obnovljene Cerkve in eden od treh prič, ki je pričeval o božanskem izvoru in verodostojnosti Mormonove knjige. Delal je kot pisar, medtem ko je Joseph Smith prevajal Mormonovo knjigo z zlatih plošč (**JS – ŽZ** 1:66–68).

Prejel je pričevanje o resnici prevoda Mormonove knjige, **NaZ** 6:17, 22–24. Posvetil ga je Janez Krstnik, **NaZ** 13 (**NaZ** 27:8; **JS – ŽZ** 1:68–73, gl. opombo za 71. verz). Ko boste pridobili vero in jih videli na lastne oči, boste pričevali, da ste jih videli, **NaZ** 17:3, 5. Po mojem Duhu sem ti pokazal, da je to, kar si zapisal, res, **NaZ** 18:2. Imenovan in posvečen za skrbnika razodetij, **NaZ** 70:3. Z

Josephom Smithom sta prejela duhovniške ključe, **NaZ** 110.

čast — častiti — izkazati čast *Gl.*

tudi Bog — Božja trojica; ceniti; spoštljivost.

V svetih spisih se običajno uporablja za izkazovanje ljubezni, spoštovanja, spoštljivosti do nekoga oziroma nečesa, za služenje in vdanost Bogu (**NaZ** 20:19). Izkazovanje časti vključuje molitev, post, cerkveno služenje, sodelovanje v evangelijskih uredbah in druge verske običaje, ki izkazujejo vdanost in ljubezen do Boga.

Ne imej drugih bogov poleg mene, **2 Mz** 20:3 (2 Mz 32:1–8, 19–35; Ps 81:9). Spoštuj očeta in mater, **2 Mz** 20:12 (1 Ne 17:55; Moz 13:20). Gospodu izkaži čast s svojim imetjem, **Prg** 3:9.

Častite Očeta v duhu in resnici, **Jn** 4:23. Če kdo služi meni, mu bo Oče izkazal čast, **Jn** 12:26. Moške naj svoji ženi izkazujejo spoštovanje, **1 Pt** 3:7. Častite njega, ki je naredil nebo in zemljo, **Raz** 14:7 (**NaZ** 133:38–39).

Častite ga z vso odločnostjo, umom in močjo, **2 Ne** 25:29. Samo s svojimi ustnicami častijo Gospoda, **2 Ne** 27:25 (Iz 29:13). Verjeli so v Kristusa in častili Očeta v njegovem imenu, **JakK** 4:5. Zenos je učil, da morajo ljudje povsod moliti in častiti, **Al** 33:3–11. Častite Boga, v katerem koli kraju boste, v duhu in resnici, **Al** 34:38. Ne prizadevam si za čast sveta, **Al** 60:36. Ljudstvo je popadalo k Jezusovim nogam in ga častilo, **3 Ne** 11:17.

Vsi ljudje se morajo pokesati, verjeti v Jezusa Kristusa in častiti Očeta v njegovem imenu, **NaZ** 20:29. Hudič se mi je uprl, rekoč: Daj mi svojo čast, ki je moja moč, **NaZ** 29:36. Zvesti bodo okronani s častjo, **NaZ** 75:5 (**NaZ** 124:55). Gospod z veseljem izkaže čast tistim, ki mu služijo, **NaZ** 76:5. Te besede vam dajem, da boste razumeli in vedeli, kako častiti, in vedeli, kaj častite, **NaZ** 93:19. Niso izvoljeni, ker hrepenijo po človeških časteh, **NaZ** 121:34–35.

Edino tega Boga bom častil, **Mz** 1:12–20. Lastimo si pravico, da častimo vse-mogočnega Boga, **ČV** 1:11. Verjame, da moramo spoštovati in podpirati zakon, **ČV** 1:12 (**NaZ** 134:6).

Četrta Mojzesova knjiga (Numeri) *Gl. tudi* Peteroknjžje (Pentatevh).

Knjiga v Stari zavezi, ki se imenuje tudi Numeri. To knjigo je napisal Mojzes. Ime knjige izhaja iz popisa števila prebivalstva (4 Mz 1–2; 26). Knjiga pove zgodbo o Izraelovem potovanju z gore Sinaj do Moábskih planjav na kánaanski meji. Ena pomembnih lekcij, ki jo uči, je, da morajo Božji ljudje hoditi v veri in zaupati v njegove obljube, če želijo biti še naprej uspešni. Poroča o Božjem kaznovanju Izraela zaradi neposlušnosti in posreduje podatke o izraelskih zakonih.

Prvih deset poglavij govori o izraelskih pripravah na odhod s Sinaja. Poglavlja od enajst do štirinajst opisujejo sam pohod, pošiljanje izvidnikov v Kánaan in Izraelovo odklonitev, da gredo v obljubljeno deželo. Poglavlja od petnajst do devetnajst beležijo različne zakone in zgodovinske dogodke. Poglavlja od dvajset do šestintrideset so zgodovina ljudstva in njihovih zadnjih let v puščavi.

čistost — čist *Gl. tudi* čisto in nečisto; posvetitev — posvetiti.

Osvobojen greha oziroma krivde; brez graje. Človek se očisti, ko so njegove misli in dejanja čista v vsakem pogledu. Človek, ki je zagrešil greh, se lahko očisti zaradi vere v Jezusa Kristusa, s kesanjem in evangelijskimi uredbami.

Ta, ki je čistih rok in čistega srca, bo prejel Gospodove blagoslove, **Ps** 24:3–5. Bodite čisti, vi, ki nosite Gospodove posode, **Iz** 52:11 (**NaZ** 133:4–5).

Blagor čistim v srcu, **Mt** 5:8 (3 Ne 12:8). Vse, kar je čisto, imejte v mislih, **Flp** 4:8 (**ČV** 1:13).

Vsi vi, ki ste čisti v srcu, dvignite glavo in sprejmite prijetno Božjo besedo, **JakK**

3:2–3. Mar tistega dne lahko pogledate navzgor k Bogu s čistim srcem in čistimi rokami, **Al** 5:19. Ker so bili čisti in brezmadežni pred Bogom, na greh niso mogli gledati drugače kakor z gnusom, **Al** 13:12. Bodite očiščeni, prav kakor je čist Kristus, **Mor** 7:48 (**Mrm** 9:6).

Kristus si bo ohranil čisto ljudstvo, **NaZ** 43:14. Gospod je zapovedal, naj se v Sionu zgradi hiša, v kateri bodo čisti videli Boga, **NaZ** 97:10–17. To je Sion — čisti v srcu, **NaZ** 97:21.

Čisto in nečisto *Gl. tudi čistost —*

čist; Mojzesova postava; umazanija — umazan.

Gospod je v Stari zavezi Mojzesu in starodavnim Izraelcem razodel, da samo določena hrana velja za čisto, oziroma drugače rečeno, da je primerna za uživanje. Meja, ki so jo Izraelci potegnili med čistimi in nečistimi živili, je močno vplivala na njihovo versko in družabno življenje. Določene živali, ptice in ribe so veljale za čiste in primerne za uživanje, medtem ko so bile druge nečiste in so bile prepovedane (3 **Mz** 11; 5 **Mz** 14:3–20). Nekateri oboleli ljudje so prav tako veljali za nečiste.

Biti čist v duhovnem pomenu pomeni biti osvobojen greha in grešnih želja. V tem pomenu se beseda uporablja za opis človeka, ki je kreposten in čistega srca (**Ps** 24:4). Božje ljudstvo zaveze je vselej imelo posebna navodila, da bi bili čisti (3 **Ne** 20:41; **NaZ** 38:42; 133:5).

Ta, ki je čistih rok in čistega srca, se bo povzpel na Gospodovo goro, **Ps** 24:3–4. Nobenega človeka ne imenuj omadeževanega ali nečistega, **Apd** 10:11–28.

Mar tistega dne lahko pogledate navzgor k Bogu s čistim srcem in čistimi rokami, **Al** 5:19.

Gospod bo Sion karal, dokler ne bo čist, **NaZ** 90:36. Bodite čisti, vi, ki nosite Gospodove posode, **NaZ** 133:4–5, 14 (**Iz** 52:11).

Členi vere *Gl. tudi Dragoceni biser; Smith ml., Joseph.*

Trinajst osnovnih točk verovanja, v

katero verjamejo člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Joseph Smith jih je najprej zapisal v pismu Johnu Wentworthu, uredniku *Chicago Democratu*, v odgovor na njegovo prošnjo, da bi vedel, kaj člani Cerkve verjamejo. Pismo je postalo znano kot Wentworthovo pismo in je bilo prvič objavljeno marca 1842 v časopisu *Times and Seasons*. 10. oktobra 1880 so bili Členi vere z glasovanjem članov Cerkve uradno sprejeti kot sveti spis in bili vključeni kot del Dragocenega bisera.

Človek Svetosti *Gl. tudi Bog —* Božja trojica; Oče v nebesih; Sin človekov.

Še eno ime za Boga Očeta (**Mz** 6:57).

človek — ljudje *Gl. tudi Bog —* Božja trojica; Božji sinovi in hčere; brat — bratje; Duh; duhovno stvarjenje; sestra; ženska — ženske.

Nanaša se na vse človeštvo, tako moške kot ženske. Vsi moški in ženske so dobesedni duhovni potomci nebeškega Očeta. Ob rojstvu prejmejo snovno, umrljivo telo. Njihovo telo je bilo ustvarjeno po Božji podobi (1 **Mz** 1:26–27). Moški in ženske, ki zvesto prejemajo potrebne uredbe, izpolnjujejo zaveze in so poslušni Božjim zapovedim, bodo prejeli svoje povzdignjenje in postali kot Bog.

Bog je človeka ustvaril po svoji lastni podobi, **1 Mz** 1:27 (**Moz** 7:27; **NaZ** 20:17–18). Kaj je človek, da se ga spominjaš, **Ps** 8:4–5. Preklet je mož, ki zaupa v človeka in se opira na meso, **Jer** 17:5 (2 **Ne** 4:34; 28:26, 31).

Ko sem postal mož, sem prenehal s tem, kar je otroškega, **1 Kor** 13:11.

Ljudje so, da bi se radostili, **2 Ne** 2:25. Naravni človek je Bogu sovražnik, **Moz** 3:19. Kakšni ljudje morate torej biti, **3 Ne** 27:27.

Ni Božje delo tisto, ki se izjalovi, temveč delo ljudi, **NaZ** 3:3. Človeka se ne bi smel bati bolj kot Boga, **NaZ** 3:7 (**NaZ** 30:11; 122:9). Vse stvari so ustvarjene v korist in za uporabo človeku, **NaZ** 59:18.

Vem, da človek ni nič, **Mz** 1:10. Božje

čudež

delo in slava je, da uresniči človekovo nesmrtnost in večno življenje, **Mz** 1:39.

Človek, duhovni otrok nebeškega Očeta: Padla sta na obraz in rekla: »O Bog, Bog duhov vsega mesa«, **4 Mz** 16:22 (4 Mz 27:16). Sinovi ste Gospodu, svojemu Bogu, **5 Mz** 14:1. Bogovi ste in vsi vi ste otroci Najvišjega, **Ps** 82:6. Vi ste sinovi živega Boga, **Oz** 2:1. Mar nimamo vsi enega Očeta? Mar nas ni ustvaril en Bog, **Mal** 2:10.

Smo Božji potomci, **Apd** 17:29. Sam Duh pričuje, da smo Božji otroci, **Rim** 8:16. Pokorimo se Očetu duhov, **Heb** 12:9.

Duhovi vseh ljudi gredo domov k tistemu Bogu, ki jim je dal življenje, **Al** 40:11.

Prebivalci svetov so sinovi in hčere, rojeni Bogu, **NaZ** 76:24. Človek je bil na začetku pri Bogu, **NaZ** 93:23, 29.

Bog je vse ljudi ustvaril duhovno, preden so bili na obličju zemlje, **Mz** 3:5–7. Jaz sem Bog; jaz sem ustvaril svet in ljudi, preden so bili v mesu, **Mz** 6:51.

Človek, z zmoglostmi, da postane kakor nebeški Oče: Bodite torej popolni kakor vaš Oče, **Mt** 5:48 (3 Ne 12:48). Mar ni v vaši postavi zapisano, da ste bogovi, **Jn** 10:34 (NaZ 76:58). Postanemo lahko dediči pri Bogu in sodediči s Kristusom, **Rim** 8:17. Sin si, če pa si sin, si Božji dedič po Kristusu, **Gal** 4:7. Ko se bo prikazal, mu bomo podobni, **1 Jn** 3:2. Kdor zmaga, mu bom dal, da sede z menoj na moj prestol, **Raz** 3:21.

Njim sem dal, da postanejo Božji sinovi, **3 Ne** 9:17.

Tisti, ki podedujejo celestialno kraljestvo, so bogovi, in sicer Božji sinovi, **NaZ** 76:50, 58. Potem bodo bogovi, ker imajo vso moč, **NaZ** 132:20.

čudež *Gl. tudi* vera; znamenje.

Nenavaden dogodek, ki je posledica Božje moči. Čudeži so pomemben vidik v delovanju Jezusa Kristusa. Vključujejo zdravljenja, obujanje mrtvih in vstajenje. Čudeži so del evangelija Jezusa Kristusa. Da bi se razodeli čudeži, je

potrebna vera (Mr 6:5–6; Mrm 9:10–20; Etr 12:12).

Če vama bo faraon govoril: »Naredita kak čudež«, **2 Mz** 7:9.

Nihče, ki bo v mojem imenu storil čudež, o meni ne more govoriti hudobno, **Mr** 9:39. Kana je bila kraj, kjer je Jezus izvedel svoj prvi čudež, **Jn** 2:11.

Jaz sem Bog čudežev, **2 Ne** 27:23. Božja moč dela čudeže, **Al** 23:6. Kristus je tistim na ameriški celinei zaradi njihove velike vere lahko pokazal večje čudeže, **3 Ne** 19:35. Bog ni prenehal biti Bog čudežev, **Mrm** 9:15.

Ne zahtevajta čudežev, razen če vama Gospod zapove, **NaZ** 24:13–14. Nekaterim je dan dar, da delajo čudeže, **NaZ** 46:21 (Mor 10:12).

čutiti *Gl. tudi* Sveti Duh.

Zaznavati navdihe Duha.

Bila sta brezčutna, da nista mogla začutiti njegovih besed, **1 Ne** 17:45. Ko boste začutili te premike kaljenja, si boste začeli govoriti, da je to seme dobro, **Al** 32:28.

Čutil boš, da je prav, **NaZ** 9:8. Vsi ljudje, ki bodo vstopili v Gospodovo hišo, bodo lahko čutili tvojo moč, **NaZ** 109:13.

Dalíla *Gl. tudi* Filistejci.

Filistejka v Stari zavezi, ki je prevarala in izdala Samsona (Sod 16).

Damask

Starodavno arámsko oziroma sirsko mesto.

Damask se nahaja na bogati planjavi na robu puščave in ga zelo dobro napaja reka Barada. Sveti spisi ga pogosto omenjajo (začenši s Prvo Mojzesovo knjigo 14:15). Pavel je bil na poti v Damask, ko se mu je prikazal vstali Gospod (Apd 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20).

Dan *Gl. tudi* Izrael; Jakob, Izakov sin.

V Stari zavezi, sin Jakoba in Bilhe, Raheline dekle (1 Mz 30:5–6).

Danov rod: Jakobov blagoslov Danu, gl. 1 Mz 49:16–18. Mojzesov blagoslov Danovemu rodu je v Peti Mojzesovi knjigi 33:22. Ko se je Danov rod naseлил v Kánaanu, je prejel majhen, a zelo rodoviten kos zemlje (Joz 19:40–48). Z veliko težavami so jo branili pred Amorejci (Sod 1:34) in pred Filistejci (Sod 13:2, 25; 18:1). Zaradi tega so se Danovci naselili severno od Palestine (Sod 18), okrog Lajiša, in tisto mesto preimenovali v Dan. To mesto je dobro znano kot severna palestinska meja, ki poteka »od Dana do Beeršebe«.

Daniel

Glavna oseba Danielove knjige v Stari zavezi; Božji prerok in mož velike vere.

O njegovih starših ne vemo nič, čeprav se zdi, da je bil kraljevskega rodu (Dan 1:3). Odpeljali so ga v babilonsko ujetništvo, kjer so mu dali ime Beltšacár (Dan 1:6–7). Daniel in trije drugi ujetniki iz verskih razlogov niso hoteli jesti kraljeve hrane (Dan 1:8–16).

Daniel si je zaradi svoje zmožnosti razlaganja sanj pridobil Nebukadnezarjevo in Darejevo naklonjenost (Dan 2; 4; 6). Prebral in razložil je tudi pisanje na zidu (Dan 5). Njegovi sovražniki so se zarotili zoper njega in ga vrgli v levnjak, Gospod pa ga je ohranil pri življenju (Dan 6).

Daniel: Knjiga ima dva dela: prvih šest poglavij so zgodbe o Danielu in njegovih treh družabnikih; poglavja od sedem do dvanajst pa so Danielova preroška videnja. Knjiga uči o pomembnosti zvestobe Bogu in ponazarja, da Gospod zveste blagoslovi.

Glavni doprinos knjige je razlaga sanj kralja Nebukadnezarja. V sanjah je Božje kraljestvo v poslednjih dneh opisano kot kamen, ki se je utrgal z gore. Kamen se bo kotalil, dokler ne bo napolnil vse zemlje (Dan 2; gl. tudi NaZ 65:2).

dar *Gl. tudi* dar Svetega Duha; duhovni darovi.

Bog daje človeku veliko blagoslovov in darov.

Veliko je duhovnih darov, **1 Kor** 12:4–10. Iskreno iščite najboljše darove, **1 Kor** 12:31. Vsak popolni dar je od Boga, **Jak** 1:17.

Moč Svetega Duha je Božji dar, **1 Ne** 10:17. Tisti, ki pravijo, da darov ni, ne poznajo Kristusovega evangelija, **Mrm** 9:7–8. Vsak dober dar pride od Kristusa, **Mor** 10:8–18.

Večno življenje je največji od vseh Božjih darov, **NaZ** 14:7 (1 Ne 15:36). Darovi so dani tistim, ki ljubijo Gospoda, **NaZ** 46:8–11. Vsem niso bili dani vsi darovi, **NaZ** 46:11–29.

dar jezikov *Gl. tudi* duhovni darovi; jezik.

Dar Svetega Duha, ki navdihnjenim posameznikom omogoča, da govorijo, razumejo oziroma tolmačijo neznan jezik. Verjamemo v dar jezikov (ČV 1:7).

Vse je navdal Sveti Duh in začeli so govoriti v tujih jezikih, **Apd** 2:4. Ta, ki govori v tujem jeziku, ne govori ljudem, temveč Bogu, **1 Kor** 14:1–5, 27–28. Jeziki so za znamenje tistim, ki ne verjamejo, **1 Kor** 14:22–28.

Potem pride krst z ognjem in s Svetim Duhom; in potem lahko govorite v jeziku angelov, **2 Ne** 31:13–14. Amaleki je vse ljudi opominjal, naj verjamejo v dar govora jezikov, **Om** 1:25.

Nekaterim je dano, da govorijo jezike; drugim pa je dano tolmačenje jezikov, **NaZ** 46:24–25 (1 Kor 12:10; Mor 10:8, 15–16). Naj se izlije dar jezikov, **NaZ** 109:36.

dar prepoznavanja oziroma presojanja *Gl. tudi* duhovni darovi.

Nekaj razumeti oziroma vedeti z močjo Duha. Dar prepoznavanja oziroma presojanja je eden od duhovnih darov. Vključuje dojemanje pravega značaja ljudi in vira ter pomena duhovnih razodetij.

Človek vidi, kar je pred očmi, Gospod pa vidi v srce, **1 Sam** 16:7. Gorje jim, ki hudemu pravijo dobro, **Iz** 5:20 (2 Ne 15:20).

Božje stvari se presoja duhovno,

dar Svetega Duha

1 Kor 2:14. Nekaterim ljudem je dan dar prepoznavanja duhov, **1 Kor 12:10.**

Amon je presodil njegove misli, **Al 18:18.** Tihi glas je tem, ki so ga slišali, prodrlo do središča, **3 Ne 11:3.**

Da ne boste prevarani, si prizadevajte za najboljše darove, **NaZ 46:8, 23.** Cerkvem voditeljem je dana moč, da prepoznajo duhovne darove, **NaZ 46:27.** Tisto telo, ki ga navdaja svetloba, doume vse, **NaZ 88:67.**

Mojzes je videl zemljo, prepoznavajoč jo z Božjim Duhom, **Mz 1:27.**

dar Svetega Duha *Gl. tudi* Bog — Božja trojica; dar; duhovni darovi; Sveti Duh.

Pravica vsakega vrednega krščenege člana Cerkve je, da lahko stalno čuti vpliv Svetega Duha. Krščenec po krstu v pravo Cerkev Jezusa Kristusa prejme dar Svetega Duha, ki mu ga s polaganjem rok podeli tisti, ki ima ustrezno polnomočje (Apd 8:12–25; Mor 2; NaZ 39:23). O prejetju daru Svetega Duha pogosto govorimo kot o krstu z ognjem (Mt 3:11; NaZ 19:31).

Ljudem je zapovedano, naj se pokesajo, se krstijo in prejmejo dar Svetega Duha, **Apd 2:38.** Peter in Janez sta dar Svetega Duha podeljevala s polaganjem rok, **Apd 8:14–22.** Svetega Duha prejmemo s polaganjem rok, **Apd 19:2–6.**

Odpuščanje grehov pride z ognjem in s Svetim Duhom, **2 Ne 31:17.**

Verjamemo v polaganje rok za dar Svetega Duha, **ČV 1:4.**

Darej *Gl. tudi* Babilon.

Medijski kralj v Stari zavezi, ki je po Belšacárjevi smrti vladal v Babilonu (Dan 5:31; 6:9, 25–28; 9:1; 11:1).

daritev — darovanje *Gl. tudi* blaginja; desetina — plačati desetino; miloščina — dajati miloščino; post — postiti se; žrtvovanje — žrtvovati.

Dar Gospodu. Stara zaveza to besedo pogosto uporabi v zvezi z žrtvovanji oziroma žgalnimi daritvami. Cerkev da-

nes postna in druga prostovoljna darovanja (vključno s časom, talenti in imetjem) uporablja za pomoč revnim in v druge dobrodelne namene.

Oropali ste me pri desetini in darovanjih, **Mal 3:8–10.**

Najprej se spravi z bratom, potem pa daruj svoj dar, **Mt 5:23–24.**

Darujte vso svojo dušo kot daritev Kristusu, **Om 1:26.** Če človek ponudi dar brez resničnega namena, mu nič ne koristi, **Mor 7:6.**

Aronovo duhovništvo ne bo nikoli več odvzeto z zemlje, dokler Levijevi sinovi ne bodo ponovno pravično darovali daritev Gospodu, **NaZ 13.** Na ta, Gospodov dan, daruj svoje daritve in svoje zakramente Najvišjemu, **NaZ 59:12.** Kot cerkev in kot ljudstvo Gospodu darujemo daritev v pravičnosti, **NaZ 128:24.**

David *Gl. tudi* Batšéba; psalm.

Kralj starodavnega Izraela v Stari zavezi.

David je bil Jesejev sin iz Judovega rodu. Bil je pogumen mladenič, ki je ubil leva, medveda in filistejskega velikana Goljata (1 Sam 17). David je bil izvoljen in maziljen za Izraelovega kralja. V dobi odraslosti je tako kot Savel zakrivil resne zločine, vendar se je za razliko od Savla iskreno pokesal. Zato mu je bilo odpuščeno vse, razen umora Urijája (NaZ 132:39). Njegovo življenje lahko razdelimo na štiri obdobja: prvič, v Betlehemu, kjer je bil pastir (1 Sam 16–17); drugič, na dvoru kralja Savla (1 Sam 18:1–19:18); tretjič, kot begunec (1 Sam 19:18–31:13; 2 Sam 1); četrtič, kot kralj nad Judom v Hebrónu (2 Sam 2–4) in kasneje kot kralj nad vsem Izraelom (2 Sam 5–24; 1 Kr 1:1–2:11).

Davidovemu grehu prešuštva z Batšébo je sledila vrsta nesrečnih okoliščin, kar mu je uničilo zadnjih dvajset let življenja. Med njegovo vladavino je uspeval ves narod, David sam pa je trpel zaradi posledic svojih grehov. Imeli so nenehne družinske spore, ki so se v

Absalomovem in Adonijevem primeru končali z odkritim uporom. Ti dogodki so izpolnitev besed, ki jih je prerok Natán izrekel Davidu zaradi njegovega greha (2 Sam 12:7–13).

Navzlic tem nesrečam je bilo Davidovo vladanje najodličnejše v izraelski zgodovini, kajti, prvič, združil je rodove v en narod, drugič, zaščitil je nesporno lastništvo dežele, in tretjič, utemeljil vodenje na pravi veri, tako da je bila Božja volja izraelska postava. Zaradi teh razlogov se je na Davidovo vladavino kasneje gledalo kot na narodno zlato obdobje in simbol veličastnejšega obdobja, ko bo prišel Mesija (Iz 16:5; Jer 23:5; Ezk 37:24–28).

Davidovo življenje ponazarja, da je potrebno, da vsi ljudje do konca vztrajajo v pravičnosti. Kot fantu mu je bilo rečeno, da je človek po Gospodovem srcu (1 Sam 13:14); kot moški je govoril z Duhom in imel veliko razodetij. Vendar je za svojo neposlušnost Božjim zapovedim plačal visoko ceno (NaZ 132:39).

Debóra

Prerokinja v Stari zavezi, ki je sodila Izraelu in Baráka podžigala zoper Kánaance (Sod 4). Debórina in Barákova pesem je proslavila rešitev Izraela iz suženjstva (Sod 5).

dedič

Človek, upravičen do dedovanja fizičnih oziroma duhovnih darov. V svetih spisih je pravičnim obljubljeno, da bodo postali dediči vsega, kar ima Bog.

Abraham si je želel dediča, **1 Mz** 15:2–5.

Abraham je postal dedič sveta po pravičnosti, ki izvira iz vere, **Rim** 4:13. Smo Božji otroci. In če smo otroci, smo tudi dediči, dediči pri Bogu, sodediči pa s Kristusom, **Rim** 8:16–17 (NaZ 84:38). Si sin, Božji dedič po Kristusu, **Gal** 4:7. Bog je svojega Sina postavil za dediča vsega, **Heb** 1:2.

Tisti, ki pričakujejo odpuščanje grehov, so dediči Božjega kraljestva, **Moz**

15:11. Ljudje so postali Kristusovi otroci in dediči Božjega kraljestva, **4 Ne** 1:17.

Tisti, ki so umrli, ne da bi za evangelij vedeli, bodo lahko postali dediči celestialnega kraljestva, **NaZ** 137:7–8. Mrtvi, ki se pokesajo, so dediči odrešitve, **NaZ** 138:58–59.

Abraham je s svojo pravičnostjo postal upravičeni dedič, **Abr** 1:2.

dela

Človekova dejanja, bodisi dobra ali slaba. Vsakemu človeku bo sojeno po njegovih delih.

Gospod bo vsakemu človeku povrnil po njegovih delih, **Prg** 24:12.

Tako naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo lahko videli vaša dobra dela, **Mt** 5:16 (3 Ne 12:16). Ta, ki izpolnjuje voljo mojega Očeta, bo vstopil v nebeško kraljestvo, **Mt** 7:21. Vera brez del je mrtva, **Jak** 2:14–26.

Soditi se jim mora po njihovih delih, **1 Ne** 15:32 (Moz 3:24). Vemo, da smo odrešeni po milostljivosti, po vsem kar lahko storimo, **2 Ne** 25:23. Poučuj jih, naj se nikoli ne naveličajo dobrih del, **Al** 37:34. Nujno potrebno je, da se ljudem sodi po njihovih delih, **Al** 41:3. Po njihovih delih jih boste poznali, **Mor** 7:5 (NaZ 18:38).

Jaz, Gospod, bom vsem ljudem sodil po njihovih delih, **NaZ** 137:9.

delovati *Gl. tudi* duhovništvo; služenje.

Opravljati Gospodovo delo na zemlji. Bog mora poklicati Božje izvoljene služabnike, da bodo opravljali njegovo delo. Ko pravi služabniki opravljajo Gospodovo voljo, v svojih uradnih dolžnostih predstavljajo Gospoda in delujejo kot njegovi zastopniki (NaZ 64:29) ter tako vodijo delo, potrebno za odrešitev človeštva. Gospod je dal apostole, preroke, evangeliste, velike duhovnike, sedemdesetere, starešine, škofove, duhovnike, učitelje, diakone, pomoč in vodenja za izpopolnjevanje svetih, za služenje (1 Kor 12:12–28; Ef 4:11–16; NaZ 20; 107).

denar

Gospod ga je izvolil, da deluje v Gospodovem imenu, **5 Mz** 18:5. Imenovali vas bodo služabnike našega Boga, **Iz** 61:6.

Sin človekov ni prišel, da bi mu služili, ampak da bi služil, **Mt** 20:26–28. Prikazal sem se, da bi te izvolil za služabnika in za pričo, **Apd** 26:16–18. Bog ni nepravičen, da bi pozabil na vaše delo ljubezni v tem, da ste služili svetim, **Heb** 6:10. Če kdo služi, naj to dela z zmožnostjo, ki jo daje Bog, **1 Pt** 4:10–11.

Učili so in drug drugemu služili, **3 Ne** 26:19.

Dolžnost dvanajsterih je, da posveti evangelijske pridigarje, **NaZ** 107:39–40. Veliki duhovnik je lahko oddeljen za delovanje v posvetnih stvareh, **NaZ** 107:71–72. Ti sedemdeseteri naj bodo potujoči duhovniki, **NaZ** 107:93–97. Starešine so posvečeni za stalne duhovnike moje cerkve, **NaZ** 124:137.

denar *Gl. tudi bogastvo; desetina — plačati desetino; miloščina — dati miloščino; posvetnost.*

Kovanci, bankovci, potrdila oziroma to, kar ljudje uporabljajo kot plačilo za dobrine oziroma usluge. Včasih je to znamenje materializma.

Brez denarja boste odkupljeni, **Iz** 52:3.

Dvanajsterim je bilo rečeno, naj na pot ne jemljejo ničesar, ne torbe, ne kruha, ne denarja, **Mr** 6:8. Peter je čarodeju Simonu rekel, da bo njegov denar pogubljen z njim, **Apd** 8:20. Korenina vsega zla je ljubezen do denarja, **1 Tim** 6:10.

Ne upravljate denarja za tisto, kar nima vrednosti, **2 Ne** 9:50–51 (**Iz** 55:1–2; **2 Ne** 26:25–27). Če bodo delali za denar, bodo pogubljeni, **2 Ne** 26:31. Preden iščete bogastvo, iščite Božje kraljestvo, **JakK** 2:18–19. Cerkev bodo rekly, da vam bodo za vaš denar grehi odpuščeni, **Mrn** 8:32, 37.

Ta, ki da svoj denar za Sionovo stvar, nikakor ne bo ob svoje plačilo, **NaZ** 84:89–90.

deset rodov *Gl. Izrael.*

deset zapovedi *Gl. tudi Božje zapovedi; Mojzes.*

Deset zakonov, ki jih je Bog dal po preroku Mojzesu za nadzorovanje moralnega obnašanja.

Hebrejsko ime zanje je »Deset besed«. Imenujejo se tudi zaveza (**5 Mz** 9:9) oziroma pričevanje (**2 Mz** 25:21; **32:15**). Dogodek, ko Bog deset zapovedi dá Mojzesu in po njem Izraelu, je opisan v Drugi Mojzesovi knjigi **19:9–20:23**; **32:15–19**; **34:1**. Zapovedi so bile vgravirane na dveh kamnitih ploščah, ki sta bili nameščeni v skrinji; odslej se je skrinja imenovala skrinja zaveze (**4 Mz** 10:33). Ko je Gospod navajal odlomke iz Pete Mojzesove knjige **6:4–5** in Tretje Mojzesove knjige **19:18**, je Deset zapovedi povzel v dve veliki zapovedi (**Mt** 22:37–39).

Deset zapovedi se ponovi v razodetju svetih iz poslednjih dni (**PJS**, **2 Mz** 34:1–2, **14** [Dodatek]; **Moz** 12:32–37; **13:12–24**; **NaZ** 42:18–28; **59:5–13**).

desetina — plačati desetino *Gl. tudi daritev — darovanje; denar.*

Deseti del človekovega letnega prihodka, dan Gospodu preko Cerkve. Sredstva iz desetine se uporabljajo za gradnjo cerkvenih zgradb in templjev, za podporo misijonarskega dela in za gradnjo Božjega kraljestva na zemlji.

Abraham je desetino vsega, kar je posedoval, dal Melkizedeku, **1 Mz** 14:18–20 (**Heb** 7:1–2, 9; **Al** 13:15). Vsa desetina je Gospodova; Gospodu je sveta, **3 Mz** 27:30–34. Resnično plačaj desetino vsega prihodka, **5 Mz** 14:22, 28. Prinašali so desetino vsega v obilju, **2 Krn** 31:5. Bo človek oropal Boga? V čem smo te oropali? V desetini in darovanjih, **Mal** 3:8–11 (**3 Ne** 24:8–11).

Ta, ki plačuje desetino, ob njegovem prihodu ne bo zgorel, **NaZ** 64:23 (**NaZ** 85:3). Gospodova hiša bo zgrajena z desetino njegovega ljudstva, **NaZ** 97:11–12. Gospod je razodel zakon desetine, **NaZ** 119. Desetino bo razkril svèt, **NaZ** 120.

devica *Gl. tudi Marija, Jezusova mati.*

Ženska, zrela za zakon, ki še nikoli ni imela spolnih odnosov. V svetih spisih lahko devica predstavlja nekoga, ki je moralno čist (Raz 14:4).

Devica bo spočela in rodila sina, **Iz** 7:14 (Mt 1:23; 2 Ne 17:14).

Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, **Mt** 25:1–13.

V mestu Nazaret sem zagledal devico, ki je bila mati Božjega Sina, **1 Ne** 11:13–18. Marija je bila devica, dragocena in izvoljena posoda, **Al** 7:10.

devica Marija *Gl. Marija, Jezusova mati.*

dezeret *Gl. tudi Jeredovci.*

Jeredovska beseda v Mormonovi knjigi, ki pomeni »čebela« (Etr 2:3).

diakon *Gl. tudi Aronovo duhovništvo.*

Imenovanje v cerkveno služenje v času apostola Pavla (Flp 1:1; 1 Tim 3:8–13) in služba v Aronovem duhovništvu (NaZ 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

dobri Pastir *Gl. tudi Jezus Kristus.*

Jezus Kristus je dobri Pastir. V simboličnem pomenu so njegovi privrženci kakor ovce, nad katerimi Jezus bdi.

Gospod je moj pastir, **Ps** 23:1. Kakor pastir bo pasel svojo čredo, **Iz** 40:11. Tako bom tudi jaz poiskal svoje ovce, **Ezk** 34:12.

Jaz sem dobri pastir, **Jn** 10:14–15. Jezus je tisti véliki pastir ovc, **Heb** 13:20.

Prešteje svoje ovce in te ga poznajo, **1 Ne** 22:25. Dobri pastir vas kliče v svojem imenu, ki je Kristus, **Al** 5:38, 60. Ena čreda bo in en pastir, **3 Ne** 15:21 (Jn 10:16).

dobrotljivost *Gl. tudi blaginja; ljubezen; služenje; sočutje.*

Čista Kristusova ljubezen (Mor 7:47); ljubezen, ki jo ima Kristus do človeških otrok in ki bi jo človeški otroci mo-

rali imeti drug do drugega (2 Ne 26:30; 33:7–9; Etr 12:33–34); najvišja, najplemenitejša, najmočnejša oblika ljubezni, ne le naklonjenost.

Spoznanje napihuje, dobrotljivost pa izgrajuje, **1 Kor** 8:1. Dobrotljivost, čista ljubezen, prekaša in presega skoraj vse drugo, **1 Kor** 13. Namen te zapovedi je dobrotljivost, ki izvira iz čistega srca, **1 Tim** 1:5. Bratski prijaznosti dodajte dobrotljivost, **2 Pt** 1:7.

Gospod je zapovedal, naj bodo vsi ljudje dobrotljivi, **2 Ne** 26:30 (Mor 7:44–47). Glejte, da boste imeli vero, upanje in dobrotljivost, **Al** 7:24. Ljubezen, ki jo ima Gospod do človeških otrok, je dobrotljivost, **Etr** 12:33–34. Ljudje brez dobrotljivosti ne morejo podedovati mesta, pripravljenega v Očetovih bivališčih, **Etr** 12:34 (Mor 10:20–21). Moroni je zapisal Mormonove besede o veri, upanju in dobrotljivosti, **Mor** 7.

Dobrotljivost ljudi pripravi na Gospodovo delo, **NaZ** 4:5–6 (NaZ 12:8). Oblačite se v zavezo dobrotljivosti, **NaZ** 88:125. Do obisti naj te navdaja dobrotljivost, **NaZ** 121:45.

dolg *Gl. tudi odpustiti.*

V svetih spisih je dolžnik zaradi denarja oziroma imetja, ki ga dolguje drugemu, v neki obliki ujetništva. V drugem smislu je Jezus učil, naj Očeta prosimo, da nam odpusti naše dolgove oziroma da nas oprosti plačila cene za naše grehe — zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa — potem ko smo drugim odpustili njihove prestopke zoper nas (Mt 6:12; 3 Ne 13:11).

Krivični si izposoja, a ne vrača, **Ps** 37:21. Kdor si izposodi, je hlapec upniku, **Prg** 22:7.

Ves dolg sem ti odpustil: Ali nisi bil tudi ti dolžan izkazati sočutje, **Mt** 18:23–35. Nikomur ničesar ne dolgujte, ampak imejte drug drugega radi, **Rim** 13:8.

Večno ste dolžni nebeškemu Očetu, **Moz** 2:21–24, 34. Kdor si izposodi od

dolžnost

svojeja bližnjega, mora vrniti to, kar si je izposodil, **Moz** 4:28.

Plačaj dolg in reši se odvisnosti, **NaZ** 19:35. Prepovedano je zadolževanje pri sovražnikih, **NaZ** 64:27. Poplačajte vse svoje dolgove, **NaZ** 104:78. Ne zapadite v dolgove zaradi gradnje Gospodove hiše, **NaZ** 115:13.

dolžnost *Gl. tudi*

poslušnost — poslušen.

V svetih spisih naloga, zadolžitev oziroma odgovornost, ki jo pogosto da Gospod oziroma njegovi služabniki.

Izpolnuj njegove zapovedi, kajti to je vsa človekova dolžnost, **Prd** 12:13. Kaj Gospod hoče od tebe, kakor da ravnaš pravično, **Mih** 6:8.

Bogu moramo biti poslušni bolj kot ljudem, **Apd** 5:29.

Doletele so jih stiske, da bi se v njih obudil spomin na njihovo dolžnost, **Moz** 1:17.

Opisane so dolžnosti starešin, duhovnikov, učiteljev in diakonov, **NaZ** 20:38–67. Duhovniški bratje naj opravljajo vse družinske dolžnosti, **NaZ** 20:47, 51. Opisane so dolžnosti članov po krstu, **NaZ** 20:68–69. Moji starešine naj krajše obdobje počakajo, da bo moje ljudstvo popolneje poznalo svojo dolžnost, **NaZ** 105:9–10. Vsak mož naj se pouči o svoji dolžnosti, **NaZ** 107:99–100.

dom *Gl. tudi* družina.

Dom bi moral biti središče evangelijskih in družinskih dejavnosti.

Mož naj bo doma prost in naj razvešlje ženo, **5 Mz** 24:5.

Poslal ga je domov, **Mr** 8:26. Otroci, naj se naučijo doma izkazovati pobožnost, **1 Tim** 5:4. Bodite razumne, spodobne, dobre hišne gospodinjje, **Tit** 2:5.

Pojdite domov in premišlujte o tem, kar sem rekel, **3 Ne** 17:2–3. Rotil sem jih, naj se borijo za svojo ženo in svoje otroke in svojo hišo in svoj dom, **Mrm** 2:23.

Očetom je zapovedano, naj bodo

doma marljivejši in skrbnejši, **NaZ** 93:43–44, 48–50.

Dragoceni biser *Gl. tudi* kánon; Smith ml., Joseph; sveti spisi.

Božje kraljestvo na zemlji je podobno »dragocenemu biseru« (Mt 13:45–46).

Dragoceni biser je tudi naslov ene od štirih knjig svetih spisov, ki se imenujejo »standardna dela« Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Prva izdaja Dragocenega bisera je bila objavljena leta 1851 in je vsebovala nekaj gradiva, ki je sedaj v Nauku in zavezah. Izdaje, objavljene po letu 1902, vsebujejo: prvič, izvlečke prevoda Prve Mojzesove knjige po Josephu Smithu, ki se imenuje Mojzesova knjiga, in 24. poglavja Evangelija po Mateju, ki se imenuje Joseph Smith — Evangelij po Mateju; drugič, prevod nekaterih egipčanskih zvitkov Josepha Smitha, ki jih je dobil leta 1835, ki se imenujejo Abrahamova knjiga; tretjič, izvleček cerkvene zgodovine, ki jo je Joseph Smith zapisal leta 1838, se imenuje Joseph Smith — Življenjska zgodba; in četrtič, Člene vere, trinajst izjav verovanj in nauka.

drevo življenja *Gl. tudi* Eden.

Drevo v edenskem vrtu in Božji raj (1 Mz 2:9; Raz 2:7). Drevo življenja v Lehijevih sanjah predstavlja Božjo ljubezen in se jo omenja kot največji od vseh Božjih darov (1 Ne 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Kerubi in ognjeni meč so stražili pot do drevesa življenja, **1 Mz** 3:24 (Al 12:21–23; 42:2–6).

Janez je videl drevo življenja in listi so za narode imeli zdravilno moč, **Raz** 22:2.

Lehi je videl drevo življenja, **1 Ne** 8:10–35. Nefi je videl drevo, ki ga je videl njegov oče, **1 Ne** 11:8–9. Železni drog vodi do drevesa življenja, **1 Ne** 11:25 (1 Ne 15:22–24). Strašen prepad hudobne loči od drevesa življenja, **1 Ne** 15:28, 36. Mora biti, da je bil prepovedani sad v nasprotju z drevesom življenja, **2 Ne** 2:15. Pridite h Gospodu in jejte

od sadu z drevesa življenja, **AI** 5:34, 62. Če bi naša prva starša jedla od drevesa življenja, bi bila vekomaj nesrečna, **AI** 12:26. Če besede ne boste negovali, nikoli ne boste mogli trgati sadu z drevesa življenja, **AI** 32:40.

Gospod je sredi vrta posadil drevo življenja, **Mz** 3:9 (**Abr** 5:9). Bog je Adama izgnal iz Edena, da ne bi jedel od drevesa življenja in vekomaj živel, **Mz** 4:28–31.

Druga Mojzesova knjiga (Eksodus) *Gl. tudi* Peteroknjižje (Pentatevh).

Knjiga v Stari zavezi, ki se imenuje tudi Eksodus. Ime izhaja iz besede, ki v stari grščini pomeni množična selitev. Knjigo je napisal Mojzes in opisuje odhod Izraelcev iz Egipta. Zgodnjo zgodovino Izraela, kot je zapisana v Drugi Mojzesovi knjigi, lahko razdelimo na tri dele, prvič, Izraelci v egiptovskem suženjstvu, drugič, odhod iz Egipta pod Mojzesovim vodstvom, in tretjič, njihova predanost Božjemu služenju v verskem in političnem življenju.

Prvi del, Druga Mojzesova knjiga 1:1–15:21, pojasni zatiranje Izraela v Egiptu; zgodnjo zgodovino in imenovanje Mojzesa, množično selitev in uvedbo pashe, pohod do Rdečega morja, uničenje faraonove vojske in Mojzesovo pesem o zmagi.

Drugi del, 2 Mz 15:22–18:27, govori o Izraelovi odkupitvi in dogodkih na poti od Rdečega morja do Sinaja, o grenkih vodáh iz Mare, prejemanju prepelice in mane, posvečevanju sobotnega dne, čudežnem daru vode pri Refidímu in tamkajšnji bitki z Amalekijci, o Jitrovem prihodu v tabor in njegovem nasvetu za vodenje ljudi.

Tretji del, poglavja od devetnajst do štirideset, obravnava izraelsko posvetitev Božjemu služenju med svečanimi dogodki na Sinaju. Gospod je ljudstvo oddelil za kraljestvo duhovnikov in sveti narod. Dal je deset zapovedi in navodila glede tabernaklja, njegove oprave, in čaščenja v njem. Potem sledi po-

ročilo o grehu ljudi, ki so častili zlato tele, in slednjič poročilo o gradnji tabernaklja in pripravah za služenje v njem.

Druga uradna izjava *Gl. tudi* duhovništvo; Kimball, Spencer W.

Doktrinarna izjava glede tega, kdo ima lahko Božje duhovništvo, je sedaj natisnjena na zadnjih straneh Nauka in zavez. Na začetku junija 1978 je Gospod predsedniku Spencerju W. Kimballu razodel, naj bo duhovništvo dano vsem vrednim moškim članom Cerkve. Zaradi tega je duhovništvo postalo dostopno vsem vrednim moškim, tempeljski blagoslovi pa so postali dostopni vsem vrednim članom ne glede na raso oziroma barvo kože. 30. septembra 1978 je bila ta izjava predstavljena na generalni konferenci Cerkve in enoglasno sprejeta.

drugi narodi

Izraz *drugi narodi*, kot je uporabljen v svetih spisih, ima več pomenov. Včasih označuje ljudi neizraelskega porekla, včasih ljudi nejudovskega porekla, včasih pa narode, ki so brez evangelija, čeprav je med ljudstvom morda nekaj izraelske krvi. Ta slednja raba je zlasti značilna za besedo, kot je uporabljena v Mormonovi knjigi in Nauku in zavezah.

Izraelci se niso smeli poročati z Neizraelkami (drugi narodi), **5 Mz** 7:1–3. Gospod bo prišel, da bo luč drugim narodom, **Iz** 42:6.

Petru je bilo zapovedano, naj evangelij ponese drugim narodom, **Apd** 10:9–48. Bog je tudi drugim narodom dal kesanje, **Apd** 11:18. Krščeni smo v eno cerkev, naj bomo Judje ali drugi narodi, **1 Kor** 12:13. Drugi narodi morajo biti sodediči v Kristusu po evangeliju, **Ef** 3:6.

Mormonova knjiga je bila napisana za druge narode, **naslovnica Mormonove knjige** (Mrm 3:17). Človek med drugimi narodi je šel čez vodovje, **1 Ne** 13:12. Druge knjige so prišle od drugih narodov, **1 Ne** 13:39. Polnost evangelija bo prišla k drugim narodom, **1 Ne** 15:13 (3 Ne 16:7; NaZ 20:9). Za druge na-

drugi prihod Jezusa Kristusa

rode bo ta dežela dežela svobode, **2 Ne** 10:11. Drugi narodi so podoba divje oljke, **JakK** 5.

Evangelij bo prišel v časih drugih narodov, **NaZ** 45:28 (NaZ 19:27). Beseda bo šla na konce zemlje, najprej k drugim narodom in nato k Judom, **NaZ** 90:8–10. Sedemdeseteri so posebne priče drugim narodom, **NaZ** 107:25. Razpošljite staršine moje cerkve, naj kličejo vse narode, najprej druge narode in nato Jude, **NaZ** 133:8.

drugi prihod Jezusa Kristusa

Gl. tudi Gog; Harmagedón; Jezus Kristus; Magóg; znamenja časov.

Na začetku tisočletnega obdobja se bo Kristus vrnil na zemljo. Ta dogodek bo zaznamoval konec preizkušnje te zemlje. Hudobni bodo odstranjeni z zemlje, pravični pa bodo vzeti v nebo, medtem ko se bo zemljo očistilo. Čeprav nihče ne ve, kdaj točno bo Kristus drugič prišel, nam je dal znamenja, na katera smo lahko pozorni, ki kažejo, da je čas blizu (Mt 24; JS – Mt 1).

Vem, da bo moj Odkupitelj poslednji dan stal na zemlji, **Job** 19:25. Meni se bo upognilo vsako koleno, zaprisegel vsak jezik, **Iz** 45:23 (NaZ 88:104). Sin človekov je prišel z oblaki neba, **Dan** 7:13 (Mt 26:64; Lk 21:25–28). Ozirali se bodo name, ki so ga prebodli, **Zah** 12:10. Rekli bodo: Kakšne rane imaš na rokah, **Zah** 13:6 (NaZ 45:51). Kdo bo mogel prenesti dan njegovega prihoda? Kajti on je kakor topilčev ogenj, **Mal** 3:2 (3 Ne 24:2; NaZ 128:24).

Sin človekov bo prišel v slavi svojega Očeta, **Mt** 16:27 (Mt 25:31). Za tisti dan in uro pa ne ve nihče, ampak samo moj Oče, **Mt** 24:36 (NaZ 49:7; JS – Mt 1:38–48). Ta Jezus bo prišel na enak način, kakor ste ga videli iti v nebo, **Apd** 1:11. Sam Gospod se bo spustil iz nebes, **1 Tes** 4:16. Gospodov dan bo prišel kakor tat v noči, **2 Pt** 3:10. Gospod pride z deset tisočimi svojimi svetimi, **Jud** 1:14. Prihaja z oblaki in videlo ga bo vsako oko, **Raz** 1:7.

Jezus bo stal, da bo sodil svetu, **3 Ne** 27:14–18.

Pripravite se, pripravite se, kajti Gospod je blizu, **NaZ** 1:12. Razodel se bom iz nebes z močjo in prebival na zemlji tisoč let, **NaZ** 29:9–12. Povzdigni svoj glas in kliči h kesanju, pripravljajoč Gospodovo pot za njegov drugi prihod, **NaZ** 34:5–12. Jaz sem Jezus Kristus in nenadoma bom prišel v svoj tempelj, **NaZ** 36:8 (NaZ 133:2). Kmalu pride dan, ko me boste videli in vedeli, da sem, **NaZ** 38:8. Ta, ki se me boji, bo pričakoval znamenja prihoda Sina človekovega, **NaZ** 45:39. Gospodov obraz bo razkrit, **NaZ** 88:95. Veliki in strašni Gospodov dan je blizu, **NaZ** 110:16. Ko se bo Odrešenik prikazal, ga bomo videli takšnega, kakršen je, **NaZ** 130:1. Odrešenik bo stal sredi svojega ljudstva in bo vladal, **NaZ** 133:25. Kdo je to, ki prihaja dol od Boga v nebesih z obarvanimi oblačili, **NaZ** 133:46 (Iz 63:1).

drugi Tolažnik *Gl.* Tolažnik.drugo stanje *Gl.*

umrljivost — umrljiv.

družina *Gl. tudi* mati; oče, zemeljski;

otrok — otroci; poroka — poročiti se.

Družino, kot se jo uporablja v svetih spisih, sestavljajo mož in žena, otroci ter včasih drugi sorodniki, ki živijo v isti hiši oziroma kot člani ene družine. Družina je lahko tudi samski starš z otroki, mož in žena brez otrok oziroma celo nekdo, ki živi sam.

Splošno: V tebi bodo blagoslovljene vse družine zemlje, **1 Mz** 12:3 (1 Mz 28:14; Abr 2:11). Bog bom vsem Izraelovim družinam, **Jer** 31:1.

Celotna družina v nebesih in na zemlji se imenuje po Očetu, **Ef** 3:14–15.

Adamu in Evi se je rodila družina vse zemlje, **2 Ne** 2:20.

Tvoja slava bo nadaljevanje potomstva ne veke, **NaZ** 132:19. Dal mu bom krone večnih življenj v večnih svetovih, **NaZ** 132:55. Pečatenje otrok k star-

šem je del velikega dela polnosti časov, **NaZ** 138:48.

Moškega in žensko sem ustvaril in jima rekel: Bodita plodna in se množita, **Mz** 2:27–28. Ni dobro za človeka, da je sam, **Mz** 3:18. Adam in Eva sta delala skupaj, **Mz** 5:1.

Starševske odgovornosti: Abraham bo zapovedal svojim otrokom in držali se bodo Gospodove poti, **1 Mz** 18:17–19. Svoje otroke marljivo učite te besede, **5 Mz** 6:7 (5 Mz 11:19). Ta, ki ima svojega sina rad, ga kara, **Prg** 13:24 (Prg 23:13). Vzgajaj otroka primerno njegovi poti, **Prg** 22:6. Uživaj življenje z ženo, ki jo ljubiš, **Prd** 9:9. Vse tvoje otroke bo učil Gospod, **Iz** 54:13 (3 Ne 22:13).

Vzgajajte jih v Gospodovi vzgoji, **Ef** 6:1–4 (En 1:1). Če kdo ne skrbi za svoje, je zatajil vero, **1 Tim** 5:8.

Opominjal ju je z vsem občutjem nežnega starša, **1 Ne** 8:37. Govorimo o Kristusu, da bodo naši otroci vedeli, h kateremu viru naj se ozirajo, **2 Ne** 25:26. Njihovi možje in njihove žene ljubijo svoje otroke, **JakK** 3:7. Učite jih, naj imajo drug drugega radi in naj drug drugemu služijo, **Moz** 4:14–15. Svoje družine boste branili prav do prelivanja krvi, **Al** 43:47. V družini molite, da bodo vaša žena in otroci blagoslovljeni, **3 Ne** 18:21.

Starši morajo svoje otroke učiti evangelij, **NaZ** 68:25. Vsak moški je dolžan poskrbeti za svojo družino, **NaZ** 75:28. Vsi otroci imajo pravico, da jih starši vzdržujejo, **NaZ** 83:4. Otroke vzgajajte v svetlobi in resnici, **NaZ** 93:40. Napravite red v svoji lastni hiši, **NaZ** 93:43–44, 50. Duhovniški bratje bi morali na druge vplivati le z nehlinjeno ljubeznijo, **NaZ** 121:41.

Adam in Eva sta vse razodela svojim otrokom, **Mz** 5:12.

Otrokove odgovornosti: Spoštuj očeta in mater, **2 Mz** 20:12. Sin moj, poslušaj napotke svojega očeta, **Prg** 1:8 (Prg 13:1; 23:22).

Jezus je bil pokoren svojim staršem, **Lk** 2:51. Jezus je izpolnil voljo svojega

Očeta, **Jn** 6:38 (3 Ne 27:13). Ubogajte svoje starše v Gospodu, **Ef** 6:1 (Kol 3:20).

Če se bodo otroci pokesali, se bo tvoja togota odvrnila, **NaZ** 98:45–48. Evine zveste hčere so častile pravega in živega Boga, **NaZ** 138:38–39.

Večna družina: Nauk in zaveze pojasni večno naravo zakonskega odnosa in družine. Celestialna poroka in nadaljevanje družinske enote možem in ženam omogoča, da postanejo bogovi (**NaZ** 132:15–20).

družinska zgodovina *Gl. odrešitev za mrtve; rodoslovje.*

Duh *Gl. tudi človek — ljudje; duša; smrt, telesna; vstajenje.*

Tisti del živega bitja, ki je obstajal pred rojstvom na zemlji, med zemeljskim življenjem prebiva v telesu, po smrti pa obstaja kot ločeno bitje vse do vstajanja. Vsa živa bitja — človeštvo, živali in rastline — so bila duhovi, preden je na zemlji obstajala kakršna koli oblika življenja (1 Mz 2:4–5; Mz 3:4–7). Duhovno telo izgleda kot snovno telo (1 Ne 11:11; Etr 3:15–16; NaZ 77:2; 129). Duh je snov, vendar je bolj prefinjen oziroma čist kot zemeljska prvina oziroma snov (**NaZ** 131:7).

Vsak človek je dobesedno Božji sin oziroma hči, ker se je rodil kot duh nebeškemu staršem, preden se je rodil zemeljskim staršem (Heb 12:9). Vsak človek na zemlji ima poleg telesa iz mesa in kosti nesmrtno duhovno telo. Duh in telo skupaj, kot to včasih opredeljujejo sveti spisi, tvorita dušo (1 Mz 2:7; NaZ 88:15; Mz 3:7, 9, 19; Abr 5:7). Duh lahko živi brez telesa, telo brez duha pa ne more živeti (Jak 2:26). Telesna smrt je ločitev duha od telesa. V vstajenju se duh združi z istim telesom iz mesa in kosti, ki ga je posedoval kot smrtnik, vendar z dvema glavnima razlikama: nikoli več se ne bosta ločila, telo pa bo nesmrtno in popolno (Al 11:45; NaZ 138:16–17).

Duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz, **Lk** 24:39. Sam Duh pri-

duhovna ječa

čuje našemu duhu, da smo Božji otroci, **Rim** 8:16. Slavite Boga v svojem telesu in v svojem duhu, **1 Kor** 6:20.

To telo je telo mojega duha, **Etr** 3:16.

Človek je duh, **NaZ** 93:33. Kristus je deloval med pravičnimi duhovi v raju, **NaZ** 138:28–30 (1 Pt 3:18–19).

V svet ste se rodili z vodo in krvjo in duhom, **Mz** 6:59. Stal je med tistimi, ki so bili duhovi, **Abr** 3:23.

Zli duhovi: Jezus je izgnal veliko demonov, **Mr** 1:27, 34, 39. Pojdi iz človeka, nečisti duh, **Mr** 5:2–13.

Zli duh človeka uči, da ne sme moliti, **2 Ne** 32:8. V Jezusovem imenu je izganjal demone in nečiste duhove, **3 Ne** 7:19.

Veliko lažnih duhov gre in zavaja svet, **NaZ** 50:2, 31–32. Joseph Smith je pojasnil tri ključne za določanje tega, ali je duh od Boga ali od hudiča, **NaZ** 129.

duhovna ječa *Gl.* pekel.

duhovna smrt *Gl.* smrt, duhovna.

duhovni darovi *Gl.* tudi dar.

Posebni duhovni blagoslovi, ki jih je Gospod dal vrednim posameznikom za njihovo korist in da jih uporabljajo za blagoslavljanje drugih. Za opis duhovnih darov preučite Nauk in zavezo 46:11–33; Prvo pismo Korinčanom 12:1–12 in Moronijevo knjigo 10:8–18.

Iskreno hlepote po najboljših darovih, **1 Kor** 12:31 (1 Kor 14:1).

Nefijcem je bilo danih veliko duhovnih darov, **Al** 9:21. Gorje mu, ki pravi, da Gospod nič več ne dela z darovi ali z močjo Svetega Duha, **3 Ne** 29:6. Bog zvestim daje darove, **Mrm** 9:7. Darovi pridejo po Kristusovem Duhu, **Mor** 10:17.

Veliko je darov in vsakomur je dar dan po Duhu, **NaZ** 46:11. Cerkvenim voditeljem je dana moč, da prepoznajo duhovne darove, **NaZ** 46:27. Predsednik Cerkve ima vse darove, ki jih Bog podeli glavi Cerkve, **NaZ** 107:91–92.

duhovnik v Aronovem duhovništvu *Gl.* tudi Aron,

Mojzesov brat; Aronovo duhovništvo; veliki duhovnik.

Služba v Aronovem duhovništvu. V starodavnih časih so najvišjo službo v levitskem duhovništvu imeli le Aron in njegovi potomci. Ko je Kristus izpolnil Mojzesovo postavo, je bila ta omejitev odpravljena.

Opisane so dolžnosti duhovnika v obnovljeni Cerkvi, **NaZ** 20:46–52.

duhovniška posvetitev *Gl.* posvetitev — posvetiti.

duhovniška prisega in zaveza *Gl.* tudi duhovništvo; prisega; zaveza.

Prisega je zaprisežena izjava, da bomo zvesti in zanesljivi za obljube nekoga. Zaveza je svečana obljuba med dvema strankama. Aronovo duhovništvo se prejme le z zavezo. Bratje z Melkizedekovim duhovništvom duhovništvo prejmejo tako z neizrečeno prisego kot tudi z zavezo. Če so duhovniški bratje zvesti in povečujejo svoje poklice, kot jim Bog narekuje, jih blagoslovi. Tisti, ki bodo zvesti do konca in delali vse, kar jih Oče prosi, bodo prejeli vse, kar ima (**NaZ** 84:33–39).

Gospod se je zavezal z Abrahamom in Abraham je bil poslušen, **1 Mz** 15:18; 17:1; 22:16–18. Duhovniki v Ezekielovem času niso pasli črede, **Ezk** 34:2–3. Duhovniki v Malahijevem času so izpridili zavezo, **Mal** 1–2.

duhovniški ključ *Gl.* tudi duhovništvo; Prvo predsedstvo; razdobje.

Ključni so pravice predsedovanja oziroma moč, ki jo Bog da moškemu, da usmerja, nadzoruje in vodi Božje duhovništvo na zemlji. Duhovniški bratje, poklicani na položaje predsedovanja, ključne prejmejo od tistih, ki so po polnomočju nad njimi. Duhovniški bratje duhovništvo uporabljajo le v mejah, ki so jih postavili tisti, ki imajo ključne. Predsednik Cerkve je edini človek na zemlji, ki ima in je pooblaščen, da udejanja

vse duhovniške ključe (NaZ 107:65–67, 91–92; 132:7).

Peter je prejel ključe kraljestva, **Mt** 16:19.

Mihael (Adam) je ključe odrešitve prejel pod vodstvom Jezusa Kristusa, **NaZ** 78:16. Ključi kraljestva vselej pripadajo Prvemu predsedstvu, **NaZ** 81:2. Melkizedekovo duhovništvo ima ključ do skrivnosti, do spoznanja o Bogu, **NaZ** 84:19. Dvanajst apostolov ima posebne ključe, **NaZ** 107:35; 112:16, 32; 124:128. Joseph Smith in Oliver Cowdery sta prejela ključe glede zbiranja Izraela, Abrahamovega evangelija in moči pečatenja, **NaZ** 110:11–16. Prvo predsedstvo in dvanajsteri imajo ključe razdobja polnosti časov, **NaZ** 112:30–34. Uradniki v duhovništvu imajo ključe, **NaZ** 124:123. Ta, ki ima ključe, lahko pridobi spoznanje, **NaZ** 128:11.

Aronovo duhovništvo ima ključe za delovanje angelov in za evangelij keanja in krsta, **JS – ŽZ** 1:69 (NaZ 13).

duhovništvo *Gl. tudi* Aronovo duhovništvo; duhovniška prisega in zaveza; duhovniški ključi; Melkizedekovo duhovništvo; moč; polnomočje; posvetitev — posvetiti.

Polnomočje in moč, ki jo Bog daje moškemu, da deluje v vseh stvareh za človekovo odrešitev (NaZ 50:26–27). Moški člani Cerkve, ki imajo duhovništvo, so organizirani v zборе in so pooblašteni, da izvajajo uredbe in določene upravne posle v Cerkvi.

Njihovo maziljenje bo zagotovo večno duhovništvo, **2 Mz** 40:15 (4 Mz 25:13).

Posvetil sem vas, **Jn** 15:16. Zgrajeni ste v duhovno hišo, sveto duhovništvo, **1 Pt** 2:5. Ste izvoljeni rod, kraljevsko duhovništvo, **1 Pt** 2:9 (2 Mz 19:6).

Moški so poklicani za velike duhovnike zaradi svoje silne vere in dobrih del, **Al** 13:1–12. Dajem ti moč za krščenje, **3 Ne** 11:21. Imeli boste moč, da boste podelili Svetega Duha, **Mor** 2:2.

Po Eliju vam bom razodel duhovništvo, **NaZ** 2:1 (JS – ŽZ 1:38). Go-

duhovništvo, Melkizedekovo

spod je duhovništvo podelil tudi Aronu in njegovemu potomstvu, **NaZ** 84:18. To višje duhovništvo izvaja evangelij, **NaZ** 84:19. Iz njihove srede je vzel Mojzesa in sveto duhovništvo, **NaZ** 84:25. Opisani sta duhovniška prisega in zaveza, **NaZ** 84:33–42. Duhovništvo se je nadaljevalo po potomcih vaših očetov, **NaZ** 86:8. V Cerkvi sta dve duhovništvu, **NaZ** 107:1. Prvo duhovništvo je sveto duhovništvo po redu Božjega Sina, **NaZ** 107:2–4. Pravice duhovništva so neločljivo povezane z nebeškimi močmi, **NaZ** 121:36. Nobene moči oziroma vpliva se na osnovi duhovništva ne more oziroma se ne bi smelo obdržati, kakor le s prigovarjanjem in z nehlinjeno ljubeznijo, **NaZ** 121:41. Vsak zvesti, vredni moški član Cerkve, lahko prejme duhovništvo, Druga uradna izjava.

Verjamemo, da mora biti človek poklican od Boga, **ČV** 1:5.

duhovništvo, Aronovo *Gl.*

Aronovo duhovništvo; duhovnik v Aronovem duhovništvu.

duhovništvo, Melkizedekovo *Gl.*

tudi Melkizedekovo duhovništvo; veliki duhovnik.

Moški, ki za druge izvaja verske obrede in so naslovljeni na Boga. V svetih spisih so duhovniki pogosto dejansko veliki duhovniki po Melkizedekovem redu (Al 13:2). Tisti, ki po vstajenju prejmejo polnost Božje slave, vstanejo duhovniki in kralji v celestialnem svetu.

Melkizedek je bil duhovnik najvišjega Boga, **1 Mz** 14:18. Ti si duhovnik na veke po Melkizedekovem redu, **Ps** 110:4 (Heb 5:6; 7:17, 21).

Kristus je iz nas napravil kralje in duhovnike za Boga in svojega Očeta, **Raz** 1:6 (Raz 5:10; 20:6).

Pomnite, da je Gospod Bog posvetil duhovnike po svojem svetem redu, **Al** 13:1–20.

Tisti, ki bodo vstali v vstajenju pravičnih, so duhovniki in kralji, **NaZ** 76:50, 55–60.

duhovno stvarjenje

duhovno stvarjenje *Gl. tudi*

človek — ljudje; ustvariti.

Gospod je vse stvari ustvaril duhovno, preden jih je ustvaril snovno (Mz 3:5).

Gospod je naredil vsako rastlino, preden je bila na zemlji, **1 Mz** 2:4–6 (Abr 5:5).

Z močjo svojega Duha sem ustvaril vse — najprej duhovno, potem posvetno, **NaZ** 29:31–32. To, kar je telesno, je po podobi tega, kar je duhovno, **NaZ** 77:2.

Jaz sem naredil svet in ljudi, preden so bili v mesu, **Mz** 6:51.

duša *Gl. tudi* Duh; telo.

Sveti spisi o dušah govorijo na tri načine: prvič, duhovna bitja tako predsmrtna kot posmrtna (**Al** 40:11–14; **Abr** 3:23); drugič, duh in telo, združena v tem življenju (**NaZ** 88:15; **Abr** 5:7); in, tretjič, nesmrtno vstalo bitje, čigar duh in telo sta postala neločljivo povezana (**2 Ne** 9:13; **NaZ** 88:15–16).

Kri izvrši odkupno daritev za dušo, **3 Mz** 17:11. Mojo dušo poživlja, **Ps** 23:1–3.

Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vso dušo, **Mt** 22:37 (**Mr** 12:30).

Hudič goljufa njihove duše, **2 Ne** 28:21. Darujte mu vso svojo dušo kot darovanje, **Om** 1:26. Beseda mi začenja širiti dušo, **Al** 32:28. Njegova duša ne bo nikoli lačna ne žejna, **3 Ne** 20:8. Zakramentni kruh in vino sta posvečena za duše tistih, ki od tega jedo in pijejo, **Mor** 4–5 (**NaZ** 20:77–79).

Delavci v kraljestvu s služenjem prinesejo odrešitev svojim dušam, **NaZ** 4:2, 4. Vrednost duš je velika, **NaZ** 18:10.

V svet ste se rodili z vodo, krvjo in duhom in tako postali živa duša, **Mz** 6:59.

Vrednost duš: Vsi ljudje so Božji duhovni otroci. Bog skrbi za vse svoje otroke in vsak mu je pomemben. Ker so njegovi otroci, imajo možnost, da postanejo kakor on. Zato so velike vrednosti.

Radost je nad enim grešnikom, ki se

pokesa, **Lk** 15:10. Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, **Jn** 3:16.

Niso mogli prenesti, da bi se kakšna človeška duša pogubila, **Moz** 28:3. Mar ni za Boga duša v tem času prav tako dragocena, kakor bo duša v času njegovega prihoda, **Al** 39:17.

Stvar, ki bo zate nadvse velike vrednosti, je, da boš k meni pripeljal duše, **NaZ** 15:6. Pomnita, vrednost duš je velika v Božjih očeh, **NaZ** 18:10–15.

To je moje delo in moja slava — da uresničim človekovo nesmrtnost in večno življenje, **Mz** 1:39.

dvanajst Izraelovih rodov *Gl.*

Izrael, *dvanajst Izraelovih rodov.*

Eden *Gl. tudi* Adam; Eva.

Dom Adama in Eve, naših prvih staršev (**1 Mz** 2:8–3:24; 4:16; **2 Ne** 2:19–25; **Mz** 3–4; **Abr** 5), določen kot vrt, vzhodno v Edenu. Adam in Eva sta bila iz Edena izgnana, ko sta jedla od prepovedanega sadu, in postala sta smrtnika (**Mz** 4:29). Razodetje poslednjih dni potrjuje svetopisemsko poročilo o edenskem vrtu. Dodaja pomemben podatek, da se je vrt nahajal tam, kjer je sedaj severno ameriška celina.

edenski vrt *Gl.* Eden.**Edinorojenec** *Gl. tudi* Jezus Kristus; roditi — roditi se — roditi se v Bogu.

Še eno ime za Jezusa Kristusa. On je Očetov edinorojeni Sin (**Lk** 1:26–35; **Jn** 1:14; 3:16; **1 Ne** 11:18–20; **2 Ne** 25:12; **Al** 7:10; 12:33; **Mz** 7:62).

Efrájim *Gl. tudi* Izrael; Jožef, Jakobov sin; Manáse; Mormonova knjiga.

Drugi sin Jožefa in Asenáte v Stari zavezi (**1 Mz** 41:50–52; 46:20). Efrájim je v nasprotju s tradicionalnim običajem blagoslov prvorojenstva prejel namesto Manáseja, ki je bil starejši sin (**1 Mz** 48:17–20). Efrájim je postal oče Efrájimovega rodu.

Efrájimov rod: Efrájimu je bila dana pravica prvorojenstva v Izraelu (1 Krn 5:1–2; Jer 31:9). Njihov privilegij in odgovornost v poslednjih dneh je, da imajo duhovništvo, da svetu posredujejo sporočilo o obnovljenem evangeliju in dvigneno zastavo za zbiranje razkropljenega Izraela (Iz 11:12–13; 2 Ne 21:12–13). Efrájimovi otroci bodo s slavo okronali tiste iz severnih dežel, ki se bodo vrnili v poslednjih dneh (NaZ 133:26–34).

Efrájimova ali Jožefova palica: Zapis ene skupine iz Efrájimovega rodu, ki je bila približno leta 600 pr. Kr. iz Jeruzalema vodena v Ameriko. Zapis te skupine se imenuje Efrájimova oziroma Jožefova palica oziroma Mormonova knjiga. Skupaj z Judovo palico (Sveto pismo) sestavljata zedinjeno pričevanje o Gospodu Jezusu Kristusu, njegovem vstajenju in njegovem božanskem delu med tema dvema členoma Izraelove hiše.

Efrájimova veja se bo odlomila in bo zapisala še eno zavezo o Kristusu, **PJS**, **1 Mz** 50:24–26, 30–31. Judova palica in Jožefova palica bosta postali eno, **Ezk** 37:15–19.

Judovi in Jožefovi zapisi bodo zrasli skupaj, **2 Ne** 3:12. Gospod govori številnim narodom, **2 Ne** 29.

Ključni do zapisa o Efrájimovi palici so bili poverjeni Moroniju, **NaZ** 27:5.

Efrájimova palica *Gl.* Efrájim,
Efrájimova ali Jožefova palica.

Egipt

Dežela v severovzhodnem kotičku Afrike. Egipt je večinoma nerodovit in pust. Večina prebivalcev živi v dolini reke Nil, ki se razteza kakih 890 kilometrov.

Starodavni Egipt je bil bogat in uspešen. Opravljena so bila velika javna dela, med drugim so bili postavljeni namakalni kanali, močna obrambna mesta in kraljevi spomeniki, zlasti piramidne grobnice in templji, ki še vedno veljajo za čudesa sveta. Egiptčanska vlada je ne-

kaj časa posnemala patriarhalni duhovniški red (Abr 1:21–27).

Abraham in Jožef sta bila odpeljana v Egipt, da sta svojo družino rešila pred lakoto, **1 Mz** 12:10 (1 Mz 37:28). Jožefa so prodali v Egipt, **1 Mz** 45:4–5 (1 Ne 5:14–15). Jakoba so odpeljali v Egipt, **1 Mz** 46:1–7. Mojzes je Izraelove otroke izpeljal iz Egipta, **2 Mz** 3:7–10; 13:14 (Heb 11:27; 1 Ne 17:40; Mz 1:25–26). Egipt je predstavljal zlo, **Ezk** 29:14–15 (Oz 9:3–7; Abr 1:6, 8, 11–12, 23).

Angel je Jožefu rekel, naj z Marijo in Jezusom zbeži v Egipt, **Mt** 2:13 (Oz 11:1).

Egipta

Ime tako žene kot tudi hčere Noetovega sina Hama. Ime v kaldejščini pomeni »Egipt« oziroma to, kar je prepovedano (Abr 1:23–25).

Éli *Gl.* tudi Samuel, prerok Stare zaveze.

Véliki duhovnik in sodnik v Stari zavezi, ki je Gospod za preroka poklical Samuela (1 Sam 3). Gospod ga je grajal, ker je dopuščal hudobijo svojih sinov (1 Sam 2:22–36; 3:13).

Elias *Gl.* tudi Elija.

V svetih spisih se večkrat uporablja ime oziroma naziv *Elias*:

Elija: Elias je grška oblika hebrejskega imena Elija. Slovensko Sveto pismo ne razlikuje med Eliasom in Elijem (pr. Mt 17:3–4, Lk 4:25–26 in Jak 5:17). Elijevo delovanje je zapisano v Prvi in Drugi knjigi kraljev.

Predhodnik: Elias je tudi naziv za tistega, ki je predhodnik. Na primer, Janez Krstnik je bil Elias, ker je bil poslan, da Jezusu pripravi pot (Mt 17:12–13).

Obnovitelj: Naziv Elias se nanaša tudi na druge, ki so morali izpolniti določena poslanstva, kot sta Janez Razodevalec (NaZ 77:14) in Gabriel (Lk 1:11–20; NaZ 27:6–7; 110:12).

Človek v Abrahamovem razdobju: Pre-

Elija

rok, ki se imenuje Ezaija ali Elias, ki je očitno živel v Abrahamovih dneh (NaZ 84:11–13; 110:12).

Elija *Gl. tudi* Elias; odrešitev; pečatenje — pečatiti.

Starozavezni prerok, ki se je v poslednjih dneh vrnil, da je Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju podelil ključe moči pečatenja. Elija je v svojih dneh deloval v severnem Izraelovem kraljestvu (1 Kr 17–22; 2 Kr 1–2). Imel je veliko vero v Gospoda in je znan po številnih čudežih. Bog je na njegovo zahtevo povzročil, da tri leta in pol ni deževalo. Dečka je obudil od mrtvih in priklical ogenj iz nebes (1 Kr 17–18). Judje še vedno čakajo, da se bo Elija vrnil, kot je prerokoval Malahija (Mal 3:23). Ostaja povabljeni gost na judovski pashini pojedini, kjer ga vselej čakajo odprta vrata in prost sedež.

Prerok Joseph Smith je rekel, da je imel Elija moč pečatenja Melkizedekovega duhovništva in je bil zadnji prerok pred časom Jezusa Kristusa, ki je tako delal. Z Mojzesom se je prikazal na Gori spremenitve ter Petru, Jakobu in Janezu podelil duhovniške ključe (Mt 17:3). Z Mojzesom in drugimi se je ponovno prikazal 3. aprila 1836 v templju Kirtland v Ohio ter iste ključe podelil Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju (NaZ 110:13–16). Vse to je bilo priprava na drugi Gospodov prihod, o čemer je govoril v triindvajsetem in štiriindvajsetem verzu tretjega poglavja Malahije.

Elijeva moč je duhovniška moč pečatenja, s katero je to, kar je zvezano oziroma razvezano na zemlji, zvezano oziroma razvezano v nebesih (NaZ 128:8–18). To moč pečatenja imajo na zemlji danes izvoljeni Gospodovi služabniki, ki izvajajo odrešilne evangelijske uredbe za žive in mrtve (NaZ 128:8).

Zapečatil nebesa in krokarji so ga hranili, **1 Kr** 17:1–7. Zapovedal je, da vdovi ne bo pošlo moke v loncu in da olja v vrču ne bo zmanjkalo, **1 Kr** 17:8–16. Vdovina sina je obudil od mrtvih,

1 Kr 17:17–24. Porazil je Báalove duhovnike, **1 Kr** 18:21–39. Spregovoril mu je mirni tihi glas, **1 Kr** 19:11–12. V ognjeni kočiji se je dvignil v nebo, **2 Kr** 2:11. Malahija je prerokoval njegovo vrnitev v poslednjih dneh, **Mal** 3:23–24 (3 Ne 25:5).

Leta 1836 se je prikazal v templju v Kirtlandu v Ohio, **NaZ** 110:13–16.

Elizabeta *Gl. tudi* Janez Krstnik.

Zaharijeva žena, mati Janeza Krstnika in Marijina sorodnica v Novi zavezi (Lk 1:5–60).

Elizej

Starozavezni prerok severnega Izraelovega kraljestva in zanesljiv svetovalec več kraljev te dežele.

Elizej je bil ljubezniv in ljubeč, brez tiste ognjevitosti, po kateri je slovel njegov gospodar Elija. Njegovi znameniti čudeži (2 Kr 2–5; 8) pričujejo, da je resnično prejel Elijevo moč, ko je nasledil preroka Elija (2 Kr 2:9–12). Na primer, ozdravil je vode grenkega studenca, ločil vode reke Jordan, pomnožil vdovino olje, dečka obudil od mrtvih, moškega ozdravil gobavosti, povzročil, da je sekira priplavala na vrh in Arámce udaril s slepoto (2 Kr 2–6). Njegovo delovanje je med vladavino Joráma, Jehúja, Joaháza in Joáša trajalo več kot petdeset let.

Prejel je plašč preroka Elija, **2 Kr** 2:13. Vdovi je pomnožil olje, **2 Kr** 4:1–7. Šunémkinega sina je obudil od mrtvih, **2 Kr** 4:18–37. Ozdravil je Arámca Naamána, **2 Kr** 5:1–14. Povzročil je, da so arámski vojaki oslepeli, njegovemu služabniku pa so se odprle oči, **2 Kr** 6:8–23.

Elohim *Gl.* Bog — Božja trojica; Oče v nebesih.

Emanuel *Gl. tudi* Jezus Kristus.

Eno od imen za Jezusa Kristusa. Izhaja iz hebrejske besedne zveze, ki pomeni »Bog z nami«.

Emanuel je ime, dano kot znamenje Božje rešitve (Iz 7:14). Matej je Izaijevo

sklicevanje na Emanuela izrecno označil kot prerokbo Jezusovega rojstva na zemlji (Mt 1:18–25). Ime se pojavlja tudi v svetih spisih v poslednjih dneh (2 Ne 17:14; 18:8; NaZ 128:22).

eno *Gl.* Bog — Božja trojica; enotnost.

Enoš, Jakobov sin

Nefijski prerok in pisec zapisov v Mormonovi knjigi, ki je z vero v Kristusa molil in prejel odpuščanje grehov (En 1:1–8). Gospod se je z Enošem zavezal, da bo Mormonovo knjigo obelodanil Lamancem (En 1:15–17).

Enoševa knjiga: Knjiga v Mormonovi knjigi, ki govori o Enošu, ki je h Gospodu molil za osebno odpuščanje, za svoje ljudstvo in za druge. Gospod mu je obljubil, da bo Mormonova knjiga ohranjena in v prihodnosti na voljo Lamancem. Čeprav knjiga vsebuje le eno poglavje, opisuje vplivno življenjsko zgodbo moža, ki je v molitvi iskal Boga, živel poslušno Božjim zapovedim in se pred smrtjo radostil v svojem spoznanju o Odkupitelju.

enotnost *Gl. tudi* Bog — Božja trojica.

Postati eno v mislih, želji in namenu, najprej z našim Očetom v nebesih in Jezusom Kristusom, potem pa še z drugimi svetimi.

Dobro je, da bratje bivajo skupaj v enotnosti, **Ps** 133:1.

Jaz in Oče sva eno, **Jn** 10:30 (NaZ 50:43). Jezus je molil, da bi vsi lahko bili eno, kakor sta eno on in njegov Oče, **Jn** 17:11–23 (3 Ne 19:23). Rotim vas, naj med vami ne bo razdorov, ampak da boste popolnoma povezani, **1 Kor** 1:10.

Bodite enih misli in enega srca, zedinjeni v vsem, **2 Ne** 1:21. Sveti naj imajo srca prepletena v eno, **Moz** 18:21. Jezus je molil za enotnost med svojimi nefijskimi učenci, **3 Ne** 19:23. Učenci so bili zedinjeni v goreči molitvi in postu, **3 Ne** 27:1.

Oče, Sin in Sveti Duh so eno, **NaZ**

20:27–28 (NaZ 35:2; 50:43). Tvoja dolžnost je, da se pridružiš pravi cerkvi, **NaZ** 23:7. Kar koli boste prosili v veri, zedinjeni v molitvi, boste prejeli, **NaZ** 29:6. Če niste eno, niste moji, **NaZ** 38:27.

Gospod je svoje ljudstvo imenoval Sion, ker so bili enega srca in enih misli, **Mz** 7:18.

Estera

Ženska z veliko vere in glavna osebnost v Esterini knjigi.

Esterina knjiga: Knjiga v Stari zavezi, ki vsebuje zgodbo o velikem pogumu kraljice Estere, ki je svoje ljudstvo rešila pred uničenjem.

Prvi dve poglavji govorita, kako je bila Judinja Estera, posvojena hči Juda po imenu Mordohaj, zaradi svoje lepote izvoljena za perzijsko kraljico. Tretje poglavje pojasni, da je Hamán, glavar na kraljevem dvoru, sovražil Mordohaja in dosegel odredbo, naj se usmrti vse Jude. Poglavja od štiri do deset govorijo, kako je Estera na svoje veliko tveganje kralju razkrila svojo narodnost in dosegla razveljavitev odredbe.

Eter *Gl. tudi* Jeredovci.

Zadnji jeredovski prerok v Mormonovi knjigi (Etr 12:1–2).

Etrova knjiga: Knjiga v Mormonovi knjigi, ki vsebuje dele jeredovskega zapisa. Jeredovci so bili skupina ljudi, ki je živel na zahodni polobli veliko stoletij pred Lehijevim ljudstvom. Etrova knjiga je bila vzeta iz štiriindvajsetih plošč, ki so jih našli Limhijevi ljudje (Moz 8:8–9).

Prvi dve poglavji govorita o tem, kako so Jeredovci v času babilonskega stolpa zapustili svoj dom in začeli svoje potovanje na ameriško celino, kot jo poznamo danes. Poglavja od tri do šest pojasnijo, da je Jeredov brat videl predsmrtnega Odrešenika in da so Jeredovci potovali v osmih barkah. Poglavja od sedem do enajst nadaljujejo z zgodovino hudobije, ki je prevladovala večino jeredovske zgodovine. Moroni, ki

je uredil Etrov zapis, je v dvanajstem in trinajstem poglavju pisal o čudežih, storjenih po veri, in o Kristusu in Novem Jeruzalemu, ki bo prišel. Štirinajsto in petnajsto poglavje govorita, kako so Jeredovci postali mogočen narod, a so bili zaradi hudobije pobiti v državljanski vojni.

Eva *Gl. tudi* Adam; Eden; padec Adama in Eve.

Prva ženska, ki je živela na tej zemlji (1 Mz 2:21–25; 3:20). Bila je Adamova žena. Ime v hebrejščini pomeni »življenje«. Ime je dobila zato, ker je bila »mati vseh živih« (Mz 4:26). Z Adamom, prvim človekom, si bosta za svojo vlogo, ker sta omogočila večni napredek vsega človeštva, delila večno slavo.

Eva je bila skušana in je jedla od prepovedanega sadu, **1 Mz 3** (2 Ne 2:15–20; Mz 4).

Predsednik Joseph F. Smith je v svojem videnju sveta duhov videl Evo, **NaZ 138:39**.

Eva se je zavedala nujnosti padca in radosti odkupitve, **Mz 5:11–12**.

evangelij *Gl. tudi* Kristusov nauk; načrt odkupitve; razdobje.

Božji načrt odrešitve, omogočen zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa. Evangelij vključuje večne resnice oziroma zakone, zaveze in uredbe, potrebne, da se bo človeštvo vrnilo v Božjo navzočnost. Bog je v 19. stoletju po preroku Josephu Smithu obnovil polnost evangelija na zemlji.

Pojdite po vsem svetu in pridigajte evangelij, **Mr 16:15**.

Preprosti in dragoceni deli Jagnjetovega evangelija so bili zadržani, **1 Ne 13:32**. To je moj evangelij, **3 Ne 27:13–21** (NaZ 39:6).

Mormonova knjiga vsebuje polnost evangelija, **NaZ 20:8–9** (NaZ 42:12). To je evangelij, **NaZ 76:40–43**. Melkízedekovo duhovništvo izvaja evangelij, **NaZ 84:19**. Vsak bo polnost evangelija slišal v svoji govorici, **NaZ 90:11**. Sin je evan-

gelij pridigal duhovom mrtvih, **NaZ 138:18–21, 28–37**.

Evangelij se je pridigalo od začetka, **Mz 5:58**. Opisana so prva evangelijska načela in uredbe, **ČV 1:4**.

evangelij, obnova *Gl. evangelijska obnova*.

Evangeliji *Gl. tudi* Janez, Zebedejev sin; Luka; Marko; Matej.

Štirje zapisi oziroma pričevanja o Jezusovem zemeljskem življenju in dogodkih, ki se nanašajo na njegovo delovanje v prvih štirih knjigah Nove zaveze. Zapisali so jih Matej, Marko, Luka in Janez in so zapisana pričevanja o Kristusovem življenju. Tretja Ne-fijeva knjiga v Mormonovi knjigi je v marsičem podobna tem štirim evangelijem v Novi zavezi.

Knjige Nove zaveze so bile prvotno napisane v grščini. Grška beseda za evangelij pomeni »dobre novice«. Dobra novica je, da je Jezus Kristus izvršil odkupno daritev, da bo vse človeštvo odkupil od smrti in vsakega posameznika poplačal po njegovih delih (Jn 3:16; Rim 5:10–11; 2 Ne 9:26; Al 34:9; NaZ 76:69).

Gl. tudi Skladnost Evangelijev v Dodatku.

evangelijska obnova *Gl. tudi* evangelij; odpad — odpadništvo; razdobje; Smith ml., Joseph.

Bog je med ljudmi na zemlji ponovno uvedel evangelijske resnice in uredbe. Evangelij Jezusa Kristusa se je zaradi odpada, do katerega je prišlo po zemeljskem delovanju Kristusovih apostolov, z zemlje izgubil. Zaradi tega odpada je bila evangelijska obnova nujna. Bog je evangelij ljudem na zemlji obnovil z videnji, delovanjem angelov in razodetji. Obnova se je začela s prerokom Josephom Smithom (JS – ŽŽ 1; NaZ 128:20–21) in se je z delom Gospodovih živih prerokov nadaljevala do današnjega dne.

Gospodova hiša bo utrjena na vrhu

gorá, **Iz** 2:2 (Mih 4:2; 2 Ne 12:2). Bog bo delal čudovito in čudežno delo, **Iz** 29:14 (2 Ne 25:17–18; NaZ 4:1). Bog bo ustanovil kraljestvo, ki ne bo nikoli uničeno, **Dan** 2:44.

Elias bo prišel in obnovil vse stvari, **Mt** 17:11 (Mr 9:12; NaZ 77:14). Nastopili bodo časi obnove vsega, **Apd** 3:21 (NaZ 27:6). Bog bo v razdobju polnosti časov zbral vse v eno, **Ef** 1:10. Videl sem drugega angela, ki je imel večni evangelij, da ga oznani, **Raz** 14:6.

Polnost evangelija bo prišla k drugim narodom, **1 Ne** 15:13–18. Judje se bodo vrnili v pravo cerkev, **2 Ne** 9:2. V poslednjih dneh bo prišla resnica, **3 Ne** 16:7.

Podeljujem ti Aronovo duhovništvo, **NaZ** 13 (JS – ŽZ 1:69). Ključne kraljestva sem poveril za poslednje čase, **NaZ** 27:6, 13–14 (NaZ 128:19–21). Zberite Izraelove rodove in obnovite vse stvari, **NaZ** 77:9. Poverjeni so ključni tega razdobja, **NaZ** 110:16 (NaZ 65:2). Duhovništvo je dano v razdobju polnosti časov, **NaZ** 112:30.

Zagledal sem dve bitji, **JS – ŽZ** 1:17. Po Eliju vam bom razodel duhovništvo, **JS – ŽZ** 1:38 (Mal 3:23–24).

evangelist *Gl. tudi* patriarh — patriarhalen; patriarhalni blagoslov.

Tisti, ki prinaša oziroma razglašala dobre novice o evangeliju Jezusa Kristusa. Joseph Smith je učil, da je evangelist patriarh. Patriarhi so pod vodstvom dvanajstih apostolov poklicani in posvečeni, da dajo poseben blagoslov, ki se imenuje patriarhalni blagoslov.

Gospod pokliče nekatere može za apostole, druge za preroke in druge za evangeliste, **Ef** 4:11. Opravi delo evangelista, **2 Tim** 4:5.

Verjamemo v apostole, preroke, pastirje, učitelje, evangeliste, **ČV** 1:6.

Ezaija

Novozavezna (grška) oblika imena Izaija. Ezaija je bil tudi prerok, ki je živel v Abrahamovih dneh (NaZ 76:100; 84:13).

Ezav *Gl. tudi* Izak; Jakob, Izakov sin.

Izakov in Rebebin starejši sin ter Jakobov dvojček v Stari zavezi. Brata sta si bila že od rojstva tekmeča (1 Mz 25:19–26). Ezavovi potomci, Edómcí, in Jakobovi potomci, Izraelci, so postali tekmovalni ljudstvi (1 Mz 25:23).

Ezav je svoje prvorojenstvo prodal Jakobu, **1 Mz** 25:33 (Heb 12:16–17). Ezav se je na žalost svojih staršev poročil s Hetejkama, **1 Mz** 26:34–35. Jakob in Ezav sta se spravila, **1 Mz** 33.

Ezekiel

Prerok, ki je napisal Ezekielovo knjigo v Stari zavezi. Bil je duhovnik iz Cadókovke družine in eden od judovskih ujetnikov, ki jih je Nebukadnezar odpeljal v ujetništvo. Z judovskimi izgnanci se je naselil v Babilonu in prerokoval dvaindvajset let, od leta 592 do leta 570 pr. Kr.

Ezekielova knjiga: Ezekielovo knjigo lahko razdelimo na štiri dele. Prva tri poglavja govorijo o Božjem videnju in Ezekielovem pozivu k služenju; poglavja od štiri do štiriindvajset govorijo o obsodbah Jeruzalema in zakaj so bila dana, poglavja od petindvajset do dvaintrideset razglašajo obsodbe, ki bodo doletele narode, poglavja od trintrideset do osemintrideset pa opisujejo videnja Izraela poslednjih dni.

Ezekija

Pravični kralj Judovega naroda v Stari zavezi. Vladal je devetindvajset let v času, ko je bil Izaija prerok v Judu (2 Kr 18–20; 2 Krn 29–32; Iz 36–39). Izaija mu je pomagal pri preureditvi tako cerkve kot države. Prepovedal je malikovanje in obnovil tempeljsko služenje. Ezekijú je bilo življenje zaradi molitve in vere podaljšano za petnajst let (2 Kr 20:1–7). Na začetku je bilo njegovo vladanje uspešno, toda njegov upor zoper asirskega kralja (2 Kr 18:7) je povzročil dva asirska vdora: prvi je opisan v Izaiju 10:24–32, drugi v Drugi Knjigi kraljev 18:13–19:7. Pri drugem vdoru je Gospodov angel rešil Jeruzalem (2 Kr 19:35).

Ezra

Starozavezni duhovnik in pisar, ki je nekaj Judov iz babilonskega ujetništva pripeljal v Jeruzalem (Ezr 7–10; Neh 8; 12). Leta 458 pr. Kr. je od Artakserksa, perzijskega kralja, dobil dovoljenje, naj v Jeruzalem odvede vse judovske izgnance, ki so bili voljni iti (Ezr 7:12–26).

Pred Ezrovim časom so imeli duhovniki skoraj popoln nadzor nad branjem zbirke zapisanih svetih spisov, imenovanih »postava«. Ezra je pripomogel, da so sveti spisi postali dosegljivi vsakemu Judu. Sčasoma je bilo javno prebiranje »knjige postave« v središču judovskega življenja. Ezrov največji nauk morda izvira iz njegovega lastnega zgleda, ko se je v srcu pripravil, da bi preiskoval Gospodovo postavo, ji bil poslušen in o njej učil druge (Ezr 7:10).

Ezra: Prvih šest poglavij opisuje dogodke, ki so se zgodili šestdeset do osemdeset let pred Ezrovim prihodom v Jeruzalem — Kirova odredba iz leta 537 pr. Kr. in vrnitev Judov pod Zerubabélovim vodstvom. Poglavja od sedem do deset pojasnijo, kako je Ezra šel v Jeruzalem. S skupino se je postil in molil za zaščito. V Jeruzalemu so našli veliko Judov, ki so šli v Jeruzalem prej pod Zerubabéлом in so se z ženskami poročili zunaj zaveze in se tako onečastili. Ezra je molil zanje in morali so se zavezati, da se bodo od tistih žená ločili. Kasnejšo Ezrovo zgodbo najdemo v Nehemiju.

faraon *Gl. tudi* Egipt; Egipta.

Najstarejši sin Egipte, Hamove hčere (Abr 1:25). Tudi ime, dano egiptovskim kraljem (Abr 1:27).

farizeji *Gl. tudi* Judje.

Judovska verska skupina v Novi zavezi, katere ime pomeni biti ločeni oziroma odvojeni. Farizeji so se ponašali s strogim izpolnjevanjem Mojzesove postave in se izogibali vsemu, kar je bilo povezano z drugimi narodi. Verjeli so

v posmrtno življenje, vstajenje in obstoj angelov in duhov. Verjeli so, da sta ustna postava in izročilo enako pomembna kot zapisani zakoni. Njihovi nauki so vero omejili le na izpolnjevanje predpisov in podžigali duhovni ponos. Povzročili so, da je veliko Judov podvomilo v Kristusa in njegov evangelij. Gospod je farizeje in njihovo delo obtožil v naslednjih odlomkih: Mt 23; Mr 7:1–23; in Lk 11:37–44.

Fayette, New York (ZDA)

Kmetijsko posestvo v lasti Petra Whitmerja st., kjer je prerok Joseph Smith ml. prejel veliko razodetij. Tu je bila 6. aprila 1830 ustanovljena Cerkev in slišal se je Gospodov glas (NaZ 128:20).

Filemon *Gl. tudi* Pavel.

Kristjan v Novi zavezi, ki je imel sužnja Onézima, ki je zbežal in se pridružil Pavlu. Pavel je Onézima poslal nazaj k Filemonu, s pismom, v katerem ga je prosil, naj sužnju odpusti.

Filip

V Novi zavezi je bil Filip iz Betsajde eden prvih Odrešenikovih dvanajstih apostolov (Mt 10:2–4; Jn 1:43–45).

Drugi Filip je bil eden od sedmih izvoljenih, da pomaga dvanajstim apostolom (Apd 6:2–6). Pridigal je v Samariji in etiopskemu evnuhu (Apd 8).

Filistejci

Rod v Stari zavezi, ki je prvotno prišel iz Kaftorja (Am 9:7) in pred Abrahamovi dnevi zavzemal bogato nižavo na sredozemski obali od Jope do egiptčanske puščave (1 Mz 21:32). Veliko let so med Filistejci in Izraelci potekali vojaški spopadi. Slednjič je Palestina, ime filistejskega ozemlja, postala znani naziv za celotno Sveto deželo.

Filistejci so imeli Izrael v suženjstvu štirideset let, **Sod** 13:1. Samson se je bojeval s Filistejci, **Sod** 13–16. Goljat je bil Filistejec iz Gata, **1 Sam** 17. David je porazil Filistejce, **1 Sam** 19:8.

Gabriel *Gl. tudi* angeli; Marija, Jezusova mati; Noe, svetopisemski patriarh.

Angel, poslan k Danielu (Dan 8:16; 9:21), Zahariju (Lk 1:11–19; NaZ 27:7), Mariji (Lk 1:26–38) in drugim (NaZ 128:21). Prerok Joseph Smith je naznačil, da je Gabriel prerok Noe iz Stare zaveze.

Gad, Jakobov sin *Gl. tudi* Izrael; Jakob, Izakov sin.

Sin Jakoba in Zilpe v Stari zavezi (1 Mz 30:10–11). Njegovi potomci so postali Izraelov rod.

Gadov rod: Jakobov blagoslov sinu Gadu, gl. 1 Mz 49:19. Mojzesov blagoslov Gadovemu rodu je v Peti Mojzesovi knjigi 33:20–21. Glede na ta blagoslova, naj bi bili Gadovi potomci bojeviti rod. Zemljišča, ki so jim bila dodeljena v kánaanski deželi, so se najhala vzhodno od Jordana in so obsegala dobre pašnike z obilo vode.

Gadantonovi razbojniki *Gl. tudi* tajne zveze.

Razbojniška tolpa v Mormonovi knjigi, ki jo je ustanovil hudobni Nefijec po imenu Gadanton. Njihova organizacija je temeljila na tajnosti in satanskih prisegah.

Gadanton je povzročil propad nefijskega naroda, **He** 2:12–13. Hudič je z Gadantom sklenil tajne prisege in zaveze, **He** 6:16–32. Tajne zveze so povzročile propad jeredovskega naroda, **Etr** 8:15–26.

Galileja

V starodavnih in sodobnih časih naj-severnejše okrožje Izraela zahodno od Jordana in Galilejskega jezera. Galileja v dolžino meri približno 97 kilometrov, v širino pa 48 kilometrov. V starodavnih časih je obsegala nekaj najboljšega ozemlja in najživahnejša izraelska mesta. Pomembne glavne ceste, ki so vodile v Damask, Egipt in vzhodni Izrael, so šle skozi Galilejo. Zaradi odlič-

nega podnebja in rodovitne zemlje je obrodila veliko pridelkov oliv, pšenice, ječmena in grozdja. Ribiči ob Galilejskem jezeru so omogočili velik izvozni promet in bili velik vir bogastva. Odrešenik je veliko časa preživel v Galileji.

Velika luč bo zasvetila v Galileji, **Iz** 9:1–3 (2 Ne 19:1–3).

Jezus je šel po vsej Galileji in pridigal, učil ter zdravil, **Mt** 4:23. Jezus se je po vstajenju prikazal v Galileji, **Mr** 14:28 (Jn 21:1–14). Po vsej Galileji se je razširil sloves o Jezusu, **Lk** 4:14. Jezus je v galilejski Kani začel s svojimi čudeži, **Jn** 2:11.

Galilejsko jezero: Galilejsko jezero se nahaja v severnem Izraelu. V Stari zavezi so ga imenovali tudi Kinéret, v Novi zavezi pa Genezareško oziroma Tiberijsko jezero. Jezus je tam učil več pridig (Mt 13:2). Jezero, ki je v obliki hruške, je dolgo 20 kilometrov in široko tudi do 12 kilometrov. Leži 207 metrov pod višino morske gladine, kar pogosto povzroča dokaj vroče ozračje. Hladen zrak, ki pridrvi s hribov in se pomeša z vročim zrakom nad vodo, pogosto povzroči nenadne nevihte (Lk 8:22–24).

Gamaliél *Gl. tudi* farizeji.

Znani farizej v Novi zavezi, ki je poznal judovsko postavo in jo poučeval. Apostol Pavel je bil eden od njegovih učencev (Apd 22:3). Bil je zelo vpliven v velikem zboru (Apd 5:34–40).

generalne osebnosti *Gl.*

apostol; predsedujoči škof; Prvo predsedstvo; sedemdeseteri.

Getsemani *Gl. tudi* odkupna daritev — plačati odkupnino; Oljska gora.

Vrt, ki je v Novi zavezi omenjen kot vrt blizu Oljske gore. Beseda *getsemani* v aramejščini pomeni »oljna stiskalnica«. Jezus je v vrt šel na večer, ko ga je Juda izdal. V Getsemaniju je molil in trpel za grehe človeštva (Mt 26:36, 39; Mr 14:32; Jn 18:1; Al 21:9; NaZ 19:15–19).

getsemanski vrt

getsemanski vrt *Gl.* Getsemani.

Gideón (Mormonova knjiga)

Zvesti nefijski voditelj.

Bil je močan človek in sovražnik kralja Noa, **Moz** 19:4–8. Posvetoval se je s kraljem Limhijem, **Moz** 20:17–22. Predlagal je načrt za pobeg iz lamanskega suženjstva, **Moz** 22:3–9. Ubil ga je Nehor, **Al** 1:8–10.

Gideón (Stara zaveza)

Vodja, ki je Izrael rešil pred Midjánci (Sod 6:11–40; 7–8).

glas *Gl. tudi* razodetje.

To je, kot piše v svetih spisih, včasih slišno sporočilo, ki ga izreče Gospod oziroma njegovi glasniki. Glas Duha je lahko tudi neslišen in usmerjen v srce oziroma misli.

Adam in Eva sta zaslišala glas Gospoda Boga, **1 Mz** 3:8 (Mz 4:14). Gospod je Eliju spregovoril z mirnim tihim glasom, **1 Kr** 19:11–13.

Pravični sledijo glasu dobrega Pastirja, **Jn** 10:1–16. Vsak, ki je iz resnice, posluša moj glas, **Jn** 18:37.

Bil sem poslušen glasu Duha, **1 Ne** 4:6–18. K meni je prišel glas, rekoč: Enóš, grehi so ti odpuščeni, **En** 1:5. To je bil mirni glas popolne miline in prodril je prav do same duše, **He** 5:29–33 (3 Ne 11:3–7).

Najsi po mojem glasu ali po glasu mojih služabnikov, je vseeno, **NaZ** 1:38. In kar bodo govorili, ko jih bo navdihnil Sveti Duh, bo Gospodov glas, **NaZ** 68:2–4. Vsaka duša, ki je poslušna mojemu glasu, bo videla moj obraz in vedela, da sem, **NaZ** 93:1.

glasba *Gl. tudi* hvalnica; peti.

Napevi in takti, ki so jih prepevali in igrali že v zgodnjem svetopisemskem času, da so izražali radost, slavljenje in čaščenje (2 Sam 6:5). To je lahko oblika molitve. Psalme so verjetno prepevali na preproste napeve in jih spremljali z glasbili.

Mirjam, Aronova in Mojzesova sestra, je vzela boben in z ženskami zaplesala, **2 Mz** 15:20. Leviti, ki so bili pevci, so imeli cimbele in harfe, stodvajset duhovnikov pa je trobilo na svoje trobente, **2 Krn** 5:12.

Jezus in dvanajsteri so po zadnji večerji odpeli hvalnico, **Mt** 26:30. Učite in opominjajte drug drugega s psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi, **Kol** 3:16.

Ste začutili, da želite peti pesem o ljubezni odkupljenja, **Al** 5:26.

Božja duša se radosti v pesmi srca, da, pesem pravičnih je molitev, **NaZ** 25:12. Slavite Gospoda s petjem, z glasbo in s plesom, **NaZ** 136:28.

glasovati *Gl.* soglasje.

gnusoba — **gnusen** *Gl. tudi* greh.

V svetih spisih nekaj, kar pravičnim in čistim povzroča gnus oziroma sovraštvo.

Lažnive ustnice so Gospodu gnusoba, **Prg** 12:22.

Ponos je gnusen v Gospodovih očeh, **JakK** 2:13–22. Hudobni so zapisani pogledu na lastne gnusobe, **Moz** 3:25. Omadeževanost je najgnusnejša od vseh grehov, razen umora in zanikanja Svetega Duha, **Al** 39:3–5.

Gospodova togota se je razvnela zoper njihove gnusobe, **NaZ** 97:24.

gobavost

Strašna oblika kožne bolezni, o kateri govorita Stara in Nova zaveza. Številni ugledni ljudje v Svetem pismu so se prej ali slej okužili z njo, vključno z Mojzesom (2 Mz 4:6–7), njegovo sestro Mirjam (4 Mz 12:10), Naamánom (2 Kr 5) in kraljem Uzíjem (2 Krn 26:19–21).

Jezus je več ljudi ozdravil gobavosti, **Mt** 8:2–4 (Mr 1:40–45; Lk 5:12–15; 3 Ne 17:7–9). Jezus je ozdravil deset gobavcev, **Lk** 17:11–19.

godrnjati *Gl. tudi*

upor — uporništvo.

Godrnjati in se pritoževati nad Božjimi nameni, načrti ali služabniki.

Ljudstvo je godrnjalo nad Mojzesom, **2 Mz** 15:23–16:3.

Judje so tedaj godrnjali nad Jezusom, **Jn** 6:41.

Laman in Lemuel sta v mnogočem godrnjala, **1 Ne** 2:11–12 (1 Ne 3:31; 17:17).

Ne godrnjaj zaradi stvari, ki jih nisi videla, **NaZ** 25:4.

Gog *Gl. tudi drugi prihod Jezusa Kristusa; Magóga.*

Kralj Magóga. Ezekiel je prerokoval, da bo Gog v času drugega Gospodovega prihoda vdrl v Izrael (**Ezk** 38–39). Še ena bitka, ki se imenuje bitka Goga in Magóga, se bo zgodila na koncu tisočletnice (**Raz** 20:7–9; **NaZ** 88:111–116).

Golgota *Gl. tudi Jezus Kristus; križanje.*

Golgota v aramejščini pomeni »lobanja«. To je ime kraja, kjer je bil križan Kristus (**Mt** 27:33; **Mr** 15:22; **Jn** 19:17). Latinsko ime za ta kraj je Kalvarija (**Lk** 23:33).

Goljat *Gl. tudi David.*

Filistejski velikan v Stari zavezi, ki je izzval izraelske čete. David je njegov izziv sprejel in ga z Gospodovo pomočjo ubil (1 Sam 17).

Gomóra *Gl. tudi Sódoma.*

Hudobno mesto v Stari zavezi, ki ga je Gospod uničil (1 Mz 19:12–29).

gora Sinaj *Gl. tudi Mojzes; Mojzesova postava.*

Gora na Sinajskem polotoku, blizu katere so Mojzes in Izraelci po svoji množični selitvi iz Egipta tri mesece taborili; imenuje se tudi gora Horeb (2 Mz 3:1). Tu je Bog Mojzesu dal svojo postavo za Izraelovo hišo; tu so tudi postavili tabernakelj (2 Mz 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

gorčično seme

Semena gorjušice. Čeprav je seme zelo majhno, je rastlina, ki iz njega

zraste, zelo visoka. Jezus je nebeško kraljestvo primerjal z gorčičnim semenom (**Mt** 13:31).

Če bi imeli vero kakor gorčično zrno, bi lahko gore premikali, **Mt** 17:20.

Gospod *Gl. tudi Bog — Božja trojica; Jezus Kristus.*

Zelo spošljivo in častljivo ime za Boga Očeta in Odrešenika Jezusa Kristusa. Ime se nanaša na njun položaj kot najvišja, ljubeča gospodarja svojih stvaritev.

Za Gospoda ni nič pretežko, **1 Mz** 18:14. Gospod je govoril z Mojzesom iz obličja v obličje, **2 Mz** 33:11. Ljubi Gospoda, svojega Boga, **5 Mz** 6:5 (**Mt** 22:37; **Mr** 12:30). Jaz in moja hiša pa bomo služili Gospodu, **Joz** 24:15. Gospod je moj pastir, **Ps** 23:1. Gospod je močan in mogočen, mogočen v boju, **Ps** 24:8. Gospod Jehova je moja moč, **Iz** 12:2 (2 Ne 22:2). Jaz Gospod sem tvoj Odrešenik in tvoj Odkupitelj, **Iz** 60:16.

Časti Gospoda, svojega Boga, **Mt** 4:10 (**Lk** 4:8). Kako velike stvari je storil Gospod, **Mr** 5:19. Je en Gospod Jezus Kristus, **1 Kor** 8:6. Je en Gospod, ena vera, en krst, **Ef** 4:5. Sam Gospod bo stopil z neba, **1 Tes** 4:16.

Šel bom in storil to, kar je Gospod zapovedal, **1 Ne** 3:7. Gospod bo revnim pravično sodil, **2 Ne** 30:9. Gospod Bog, Abrahamov Bog, je Izraelce rešil iz suženjstva, **Al** 29:11. Nič drugega ne more odrešiti ljudstva, razen kesanje in vera v Gospoda, **He** 13:6 (**Moz** 3:12).

Poslušaj besede Jezusa Kristusa, tvojega Gospoda, **NaZ** 15:1. Vselej iščite Gospodov obraz, **NaZ** 101:38. Gospod bo ob drugem prihodu v svojih rdečih oblačilih, **NaZ** 133:48 (**Iz** 63:1–4).

Abraham je z Gospodom govoril iz obličja v obličje, **Abr** 3:11. Verjamemo, da je prvo evangelijsko načelo vera v Gospoda Jezusa Kristusa, **ČV** 1:4.

Gospod nad vojskami *Gl. tudi Jezus Kristus.*

Še eno ime za Jezusa Kristusa. Vlada

Gospodov dan

nad vojskami nebes in zemlje ter pravične vodi nad zlo (NaZ 29:9; 121:23).

Gospod nad vojskami je Kralj slave, **Pš** 24:10.

Izraelov Bog je Gospod nad vojskami, **1 Ne** 20:2.

Moj Duh se ne bo vselej trudil s človekom, govori Gospod nad vojskami, **NaZ** 1:33.

Gospodov dan *Gl. drugi prihod*

Jezusa Kristusa; poslednja sodba; sobotni dan.

Gospodov vinograd *Gl. tudi Izrael;*

polje.

Znamenje za polje duhovnega dela. V svetih spisih se Gospodov vinograd običajno nanaša na Izraelovo hišo oziroma Božje kraljestvo na zemlji. Včasih se nanaša na ljudstvo sveta na splošno.

Vinograd Gospoda nad vojskami je Izraelova hiša, **Iz** 5:7 (2 Ne 15:7).

Jezus je povedal priliko o delavcih v vinogradu, **Mt** 20:1–16.

Izrael je podoben gojeni oljki, ki se jo neguje v Gospodovem vinogradu, **JakK** 5. Gospodovi služabniki bodo še poslednjič obrezali njegov vinograd, **JakK** 6.

Gospod bo blagoslovil vse, ki delajo v njegovem vinogradu, **NaZ** 21:9 (Al 28:14). Poslednjič delajte v mojem vinogradu, **NaZ** 43:28.

Gospodova hiša *Gl. tempelj,*

Gospodova hiša.

Gospodova molitev *Gl. tudi*

molitev.

Molitev, ki jo je za svoje učence izrekel Odrešenik, ki služi kot vzorec za vsako molitev (Mt 6:9–13; 3 Ne 13:9–13).

Gospodova večerja *Gl. zakrament.***govorica** *Gl. tudi* hudobno govorjenje; obrekovati.

Satan širi govorce in neti prepire — včasih deloma temeljijo na resnici — da ljudi odvraca od Boga in vsega dobrega (He 16:22; JS – ŽZ 1:1). Eno od znamenj

drugega prihoda Jezusa Kristusa je, da bodo ljudje slišali o vojnah in govorce o vojnah (Mt 24:6; NaZ 45:26; JS – Mt 1:23).

greh *Gl. tudi* brezbožen; gnusoba — gnusen; hudobija — hudoben; nepravčnost — nepravčen; umazanija — umazan; upor — upornišтво; užaliti.

Zavestna neposlušnost Božjim zapovedim.

Kdor prikriva svoje grehe, ne bo uspeval, **PrG** 28:13. Čeprav so vaši grehi kakor škrlat, bodo beli kakor sneg, **Iz** 1:18. Grešniki bodo umrli, pravični pa bodo odrešeni, **Ezk** 18.

Božje Jagnje odvzema grehe sveta, **Jn** 1:29. Krstite se in se umijte svojih grehov, **Apd** 22:16. Plačilo za greh je smrt, **Rim** 6:23. Kdor zna delati dobro, pa ne dela, ima greh, **Jak** 4:17.

Ali boš napravil, da se bom tresel pred pojavo greha, **2 Ne** 4:31. Gorje vsem tistim, ki umrejo v svojih grehih, **2 Ne** 9:38. Na greh niso mogli gledati drugače kakor z gnusom, **Al** 13:12. Ne predpostavljaj, da se boš od greha povrnil k sreči, **Al** 41:9–10. Gospod na greh ne more gledati z najmanjšo mero dopustnosti, **Al** 45:16 (NaZ 1:31). Majhni otroci niso zmožni grešiti, **Mor** 8:8.

Da bi se človek pokesal, mora svoje grehe priznati in jih opustiti, **NaZ** 58:42–43. Večji greh ostaja v njem, ki ne odpusti, **NaZ** 64:9. Ta, ki greši zoper večjo luč, bo prejel večjo obsodbo, **NaZ** 82:3. Tisti duši, ki greši, se bodo prejšnji grehi vrnil, **NaZ** 82:7. Če si prizadevamo prikriti svoje grehe, se nebesa umaknejo, **NaZ** 121:37.

grob *Gl. tudi* vstajenje.

Kraj, kamor pokopljemo telo smrtnika. Zaradi odkupne daritve bodo vsi vstali iz groba.

Po Kristusovem vstajenju so se grobovi odprli in veliko teles je vstalo, **Mt** 27:52–53 (3 Ne 23:9–13). O grob, kje je tvoja zmaga, **1 Kor** 15:55.

Grob mora izročiti mrtve, **2 Ne** 9:11–13.

Ti, ki spijo v grobu, bodo vstali, **NaZ** 88:97–98. Krstni bazen je znamenje groba, **NaZ** 128:12–13.

Habakúk

Starozavezni prerok v Judu, ki je govoril o pregrešnosti ljudi, verjetno med Jojahínovo vladavino (okrog 600 let pr. Kr.).

Habakúkova knjiga: Prvo poglavje je pogovor med Gospodom in njegovim prerokom, podobno tistima v dvanajstem poglavju Jeremije in v 121. razdelku Nauka in zavez. Habakúka je motilo, ker se je zdelo, da hudobni uspevajo. V drugem poglavju Gospod Habakúku svetuje, naj bo potrpežljiv — pravični se morajo naučiti živeti po veri. Tretje poglavje opisuje Habakúkovo molitev, v kateri je priznal Božjo pravico.

Hagára *Gl. tudi* Abraham; Izmael, Abrahamov sin.

Sarina egipčanska dekla v Stari zavezi. Postala je Abrahamova žena in Izmaelova mati (1 Mz 16; 25:12; NaZ 132:34, 65). Gospod je Hagári obljubil, da bo po njenem sinu izšel velik narod (1 Mz 21:9–21).

Hagot

Nefijski graditelj ladij v Mormonovi knjigi (Al 63:5–7).

Ham *Gl. tudi* Noe, svetopisemski patriarh.

Tretji Noetov sin v Stari zavezi (1 Mz 5:32; 6:10; Mz 8:12, 27).

Noe, njegovi sinovi in njihove družine so šli na ladjo, **1 Mz** 7:13. Kánaan, Hamov sin, je bil preklet, **1 Mz** 9:18–25.

Hamovo vodenje je bilo patriarhalno in bil je blagoslovljen glede stvari zemlje in modrosti, vendar ne glede duhovništva, **Abr** 1:21–27. Hamova žena Egipta je bila Kajnova potomka, sinovi njune

hčerke Egipte so se naselili v Egiptu, **Abr** 1:23, 25 (Ps 105:23; 106:21–22).

Hana *Gl. tudi* Kajfa.

Mož v Novi zavezi, ki je imel v vélikem zboru velik vpliv. Ko so Jezusa priprli, so ga najprej privedli predenj (Jn 18:13); zavzel je tudi vodilni del v sojenju apostolom (Apd 4:3–6).

Hananija iz Damaska *Gl. tudi* Pavel.

Krščanski učenec iz Damaska, ki je krstil Pavla (Apd 9:10–18; 22:12).

Hananija iz Jeruzalema

V Novi zavezi sta on in njegova žena Safíra lagala Gospodu, ko sta pridržala del denarja, ki sta ga posvetila Gospodu. Ko se je Peter z njima soočil, sta oba padla po tleh in umrla (Apd 5:1–11).

Harmagedón *Gl. tudi* drugi prihod Jezusa Kristusa; Gog; Magóg.

Beseda *Harmagedón* izhaja iz hebrejskega izraza *Har Megiddon*, kar pomeni »gora Megído«. Megídska ravnina je na zahodnem delu Ezdrelonske planjave, osemdeset kilometrov severno od Jeruzalema, in je bila v starozaveznem času prizorišče več odločilnih bitk. Veliki in zadnji spor, ki se bo zgodil malo pred drugim Gospodovim prihodom, se imenuje harmagedónska bitka, ker se bo začela na istem prizorišču (gl. Ezk 39:11; Zah 12–14, zlasti 12:11; Raz 16:14–21).

Harris, Martin *Gl. tudi* priče Mormonove knjige.

Eden od treh prič, ki je pričeval o božanskem izvoru in verodostojnosti Mormonove knjige. Finančno je pomagal Josephu Smithu in Cerkvi. Gospod je Martina Harrisa prosil, naj proda svoje imeče in svoja sredstva nameni za plačilo objave Mormonove knjige (NaZ 19:26–27, 34–35), naj bo Cerkvi vzor (NaZ 58:35) in naj pomaga poplačati stroške delovanja (NaZ 104:26).

Martin Harris je bil iz Cerkve izobčen, vendar je kasneje spet postal polno-

hebrejščina

pravi član. Do konca svojega življenja je pričeval, da je videl angela Moronija in zlate plošče, s katerih je Joseph Smith prevedel Mormonovo knjigo.

hebrejščina *Gl. tudi* Izrael.

Semitski jezik, ki so ga govorili Izraelovi otroci.

Izraelci so govorili hebrejsko vse do svoje vrnitve iz babilonskega ujetništva, ko je aramejščina postala jezik vsakdanjega govora. V Jezusovem času je bila hebrejščina jezik učenih, postave in verske književnosti.

Hebrón

Starodavno Judovo mesto, dvaintrideset kilometrov južno od Jeruzalema. To je kraj, kjer so bili pokopani Abraham in njegova družina (1 Mz 49:29–32). To je bilo Davidovo glavno mesto na začetku njegovega vladanja (2 Sam 5:3–5).

Helaman, Almov sin *Gl. tudi* Alma, Almov sin; Anti-Nefi-Lehijci; Helamanovi sinovi.

V Mormonovi knjigi najstarejši sin Almovega sina Alma (Al 31:7). Helaman je bil prerok in vojaški vodja.

Alma je sinu Helamanu zaupal zapise svojega ljudstva in jeredovske plošče, Al 37:1–2, 21. Alma je Helamanu zapovedal, naj nadaljuje s pisanjem zgodovine svojega ljudstva, Al 45–62. Helaman je ponovno ustanovil Cerkev, Al 45:22–23. Dva tisoč mladih amonskih bojevnikov je želelo, naj bo Helaman njihov voditelj, Al 53:19, 22. Helaman in njegovi mladi Amonci so se bojevali z Lamanci in bili obvarovani po veri, Al 57:19–27.

Helaman, Helamanov sin

Prerok in pisec zapisov v Mormonovi knjigi, ki je učil nefijsko ljudstvo. Bil je vnuk Alma mlajšega in oče Nefija, kateremu je bila dana moč nad vsemi prvinami. Helaman je s sinom Nefijem napisal Helamanovo knjigo.

Helamanova knjiga: Prvi dve poglavji opisujeta čas velikih političnih težav.

Tretje in četrto poglavje opisujeta, da sta Helaman in Moronija, vrhovni poveljnik nefijskih čet, končno le dosegla začasni mir. Vendar so ljudje kljub vodstvu teh dobrih mož postali zelo hudobni. V poglavjih 5:1–6:14 se Nefi, tako kot je to storil njegov dedek Alma, odreče sodnemu stolu, da bi učil ljudi. Nekaj časa so se ljudje kesali. Poglavja 6:15–12:26 pa govorijo o tem, da je nefijski narod postal hudoben. Zadnja poglavja, poglavja od trinajst do šestnajst, vsebujejo nenavadno poročilo o preroku, ki se je imenoval Samuel Lamanec, ki je napovedal Odrešenikovo rojstvo in križanje ter znamenja, ki bodo zaznamovala te dogodke.

Helaman, sin kralja Benjamina *Gl. tudi* Benjamin, Mozijev oče.

Eden od treh sinov kralja Benjamina v Mormonovi knjigi (Moz 1:2–8).

Helamanovi sinovi *Gl. tudi* Anti-Nefi-Lehijci; Helaman, Almov sin.

Sinovi spreobrnjenih Lamancev v Mormonovi knjigi, znanih kot Amonci, ki so postali bojevniki pod Helamanovim poveljevanjem (Al 53:16–22).

Helaman jih je imel za vredne, da jih je imenoval za svoje sinove, Al 56:10. Matere so jih učile, naj ne dvomijo, da jih je Gospod zmožen rešiti, Al 56:47. Porazili so Lamance in bili zaradi svoje vere obvarovani tako, da nobeden ni bil ubit, Al 56:52–54, 56; 57:26.

Henoh *Gl. tudi* Sion.

Prerok, ki je vodil ljudstvo mesta Sion. Njegovo delovanje je omenjeno tako v Stari zavezi kot Dragocenem biseru. Bil je sedmi patriarh po Adamu. Bil je Jeredov sin in Matuzalemov oče (1 Mz 5:18–24; Lk 3:37).

Henoh je bil velik človek in njegovo delovanje je bilo pomembnejše, kot o njem navaja kratko poročilo v Svetem pismu. Sveto pismo omenja, da je bil prenesen (Heb 11:5), vendar ne podaja nobenih podrobnosti njegovega delo-

vanja. Štirinajsti verz prvega poglavja Judovega pisma vsebuje navedek njegove prerokbe. Razodetje poslednjih dni o Henohu pojasni veliko več, zlasti o njegovem pridiganju, njegovem mestu, imenovanem Sion, njegovih videnjih in njegovih prerokbah (NaZ 107:48–57; Mz 6–7). Sion je bil zaradi pravičnosti tistih, ki so v njem živeli, vzet v nebesa (Mz 7:69).

Bog se je razodel Henohu, **Mz 6:26–37**. Henoh je učil evangelij, **Mz 6:37–68**. Henoh je učil ljudstvo in utrdil Sion, **Mz 7:1–21**. Henoh je videl vse, prav do konca sveta, **Mz 7:23–68**.

Herod

Družina vladarjev v Judeji približno v času Jezusa Kristusa. Bili so pomembne osebnosti v številnih dogodkih Nove zaveze. Družino je osnoval Herod Veliki, ki se je bal Odrješnikovega rojstva (Mt 2:3) in ukazal pobiti dojenčke v Betlehemu. Njegovi sinovi so bili Aristóbul; Herod Filip (Mt 14:3; Mr 6:17); Herod Antípa, četrtni oblastnik (Mt 14:1; Lk 9:7; znan tudi kot kralj Herod, Mr 6:14); Arhelaj (Mt 2:22) in Filip, četrtni oblastnik Itureje (Lk 3:1). Herod Agripa I (Apd 12:1–23) in njegova sestra Herodiada (Mt 14:3; Mr 6:17) sta bila Aristóbulova otroka. Herod Agripa je imel več otrok, ki so prav tako omenjeni v Novi zavezi, vključno s Herodom Agripo drugim (Apd 25:13), Bereníko (Apd 25:13) in Feliksovo ženo Druzílo (Apd 24:24).

Herodiada

Sestra Heroda Agripe v Novi zavezi. Poročena je bila s svojim stricem Herodom Filipom, s katerim je imela hčerko Salomo. S Salomo sta skovali zaroto, da data obglavit Janeza Krstnika (Mt 14:3–11).

Himni *Gl. tudi* Mozija, Benjaminov sin; Mozijevi sinovi.

Sin kralja Mozije v Mormonovi knjigi. Himni je šel s svojima bratoma pridigat Lamancem (Moz 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

hlepeti

Gl. tudi

zavidanje — zavidati.

Hlepeti, kot je uporabljeno v svetih spisih, pomeni nekomu zavidati oziroma si nekaj pretirano želeli.

Ne želi, **2 Mz 20:17** (5 Mz 5:21; Moz 13:24; NaZ 19:25). Kdor sovraži pohlepnost, bo podaljšal svoje dneve, **Prg 28:16**. Hlepeli so po poljih in jih pograbili, **Mih 2:2**.

Varujte se pohlepnosti, **Lk 12:15**. Postava pravi: Ne želi, **Rim 7:7**. V poslednjih dneh bodo ljudje pohlepni, **2 Tim 3:1–2**.

Ko je Laban videl naše imetje, je poželed po njem, **1 Ne 3:25**.

Ne hlêpi po svojem imetju, **NaZ 19:26**. Ne bodite več pohlepni, **NaZ 88:123**. Ne želi tistega, kar je tvojega brata, **NaZ 136:20**.

hoditi — hoditi z Bogom

Gl. tudi poslušnost — poslušen; pot; pravičnost — pravičen.

Biti v složnosti z Božjimi nauki in živeti kakor Bog želi, da bi njegovi ljudje živeli; biti dovteten in poslušen za navdih Svetega Duha.

Morda jih preizkusim, ali se bodo ravnali po moji postavi ali ne, **2 Mz 16:4**. Nič dobrega se ne bo odreklo tistim, ki hodijo pokončno, **Ps 84:11**. Tisti, ki se ravnajo po mojih predpisih in izpolnjujejo moje uredbe, bodo moje ljudstvo, **Ezk 11:20–21** (5 Mz 8:6). Kaj drugega hoče Gospod od tebe, kakor da ponižno hodiš z Bogom, **Mih 6:8** (NaZ 11:12).

Hodite v luči, kakor je Bog v luči, **1 Jn 1:7** (2 Jn 1:6; 3 Jn 1:4; 4 Ne 1:12).

Hodite po tesni poti, ki vodi v življenje, **2 Ne 33:9**. Kralj Benjamin je pred Bogom hodil s čisto vestjo, **Moz 2:27**. Vaša dolžnost je, da hodite brez krivde glede na sveti Božji red, **Al 7:22**.

Člani Cerkve bodo pokazali pobožno obnašanje in pogovor, **NaZ 20:69**. Prisluhnite preroku in hodite v vsej svetosti pred Gospodom, **NaZ 21:4**. Otroke učite

homoseksualnost

moliti in hoditi pokončno pred Gospodom, **NaZ** 68:28.

Ostani v meni in jaz v tebi; zato hodi z menoj, **Mz** 6:34.

homoseksualnost *Gl. tudi*

poltenost — polten; prešuštvo.

Spolna zveza posameznikov istega spola. Bog prepoveduje tovrstno spolno zvezo.

Pripelji ju ven k nam, da ju spoznamo, **1 Mz** 19:1–11 (**Mz** 5:51–53). Ne smeš ležati z moškim; to je gnusoba, **3 Mz** 18:22 (**3 Mz** 20:13). Naj ne bo sodomita med Izraelovimi sinovi, **5 Mz** 23:18. Svoj greh razglašajo kakor Sódoma, ne skrivajo ga, **Iz** 3:9 (**2 Ne** 13:9).

Moški so se v svojem poželenju vneli drug do drugega, **Rim** 1:27. Homoseksualci ne bodo podedovali Božjega kraljestva, **1 Kor** 6:9–10. Postava ni dana za pravičnega, ampak za tiste, ki se onečaščujejo, **1 Tim** 1:9–10. Tisti, ki se vdajajo poželenju po drugem mesu, so postavljeni za zgled takó, da trpijo maščevanje večnega ognja, **Jud** 1:7.

hozána

Beseda hebrejskega izvora, ki pomeni »prosim, reši nas« in se uporablja v slavljenju ter ponižni prošnji.

Na tabernakeljskem prazniku, praznovanju Gospodove rešitve Izraela v obljubljeni deželi, so ljudje opevali besede stoosemnajstega psalma in mahali s palmovimi vejami. Ob Gospodovem slavnostnem prihodu v Jeruzalem, je množica vzklikala »Hozána« in razgrinjala palmove veje, po katerih je šel Jezus, in tako ponazorila svoje razumevanje tega, da je Jezus isti Gospod, ki je rešil starodavni Izrael (**Ps** 118:25–26; **Mt** 21:9, 15; **Mr** 11:9–10; **Jn** 12:13). Ti ljudje so prepoznali Kristusa kot dolgo pričakovanega Mesija. Beseda hozána pomeni slavljenje Mesija v vseh časih (**1 Ne** 11:6; **3 Ne** 11:14–17). Vzklik hozána je bil vključen v posvetitvi Templja Kirtland (**NaZ** 109:79) in je sedaj del posvetitve sodobnih templejev.

hrib Kumora *Gl. tudi* Mormonova knjiga; Moroni, Mormonov sin; Smith ml., Joseph.

Majhen hrib, ki se nahaja v zahodnem New Yorku v Združenih državah Amerike. Tu je starodavni prerok po imenu Moroni skril zlate plošče, ki so vsebovale nekaj zapisov nefijskih in jerodovskih narodov. Leta 1827 je vstali Moroni Josepha Smitha vodil do tega hriba, da bi te plošče dobil in jih del teh prevedel. Ta prevod je Mormonova knjiga.

Nefijci so se zbrali na Kumori, **Mrm** 6:2–4. Kumora je bila v deželi številnih vodá, **Mrm** 6:4. Mormon je zapise skril na hribu Kumora, **Mrm** 6:6. Na Kumori so bili ubiti vsi Nefijci, razen štiriindvajsetih, **Mrm** 6:11.

Slišimo vesele novice s Kumore, **NaZ** 128:20.

Joseph Smith je plošče prinesel s hriba Kumora, **JS – ŽZ** 1:42, 50–54, 59.

hudič *Gl. tudi* antikrist; Duh,

zli duhovi; Lucifer; pekel;

pokončevalec; sinovi pogubljenja.

Satan. Hudič je sovražnik pravičnosti in tistih, ki si prizadevajo izpolnjevati Božjo voljo. Je dobesedno Božji duhovni sin in enkrat je bil angel s polnomočjem v Božji navzočnosti (**Iz** 14:12; **2 Ne** 2:17). Vendar se je v predsmrtnem življenju uprl in tretjino Očetovih duhovnih otrok prepričal, da se je uprla z njim (**NaZ** 29:36; **Mz** 4:1–4; **Abr** 3:27–28). Izgnani so bili iz nebes, prikrašani so bili za priložnost, da bi dobili telo in izkusili to življenje, in večno bodo prekleti. Hudič si odtlej, ko je bil izgnan iz nebes, nenehno prizadeva, da bi vse moške in ženske zavedel ter jih odvrnil od Božje besede, da bi vse človeštvo napravil za tako bedne, kot je on (**Raz** 12:9; **2 Ne** 2:27; **9:8–9**).

Jezus je grajal hudiča, **Mt** 17:18. Večni ogenj je pripravljen za hudiča in njegove angele, **Mt** 25:41. Uprite se hudiču in bo od vas zbežal, **Jak** 4:7.

Hudobni bodo odpeljani v hudičevo

ujetništvo, **1 Ne** 14:7. Hudič je oče vseh laži, **2 Ne** 2:18 (Mz 4:4). Hudič si prizadeva, da bi bili vsi ljudje nesrečni, kakor je on sam, **2 Ne** 2:27. Če meso ne bi več vstalo, bi morali naši duhovi postati podvrženi hudiču, **2 Ne** 9:8–9. Hudič bo besnel, miril in laskal, **2 Ne** 28:20–23. Tisto, kar je húdo, pride od hudiča, **Om** 1:25 (Al 5:40; Mor 7:12, 17). Varujte se, da med vami ne bodo nastali prepiri in da ne boste poslušni zlemu duhu, **Moz** 2:32. Če niste ovce dobrega pastirja, je hudič vaš pastir, **Al** 5:38–39. Hudič ne bo podpiral svojih otrok, **Al** 30:60. Nenehno molite, da vas ne bodo zapeljale hudičeve skušnjave, **Al** 34:39 (3 Ne 18:15, 18). Temelje postavite na skali Odkupitelja, da hudičevi silni vetrovi ne bodo imeli moči nad vami, **He** 5:12. Hudič je osnovelec vsakega greha, **He** 6:26–31.

Hudič si je prizadeval skovati prekanjen načrt, **NaZ** 10:12. In mora biti, da bo hudič skušal človeške otroke, sicer ne bi mogli sami delovati, **NaZ** 29:39. Adam je postal podvržen hudičevi volji, ker je podlegel skušnjavi, **NaZ** 29:40. Sinovi pogubljenja bodo vladali s hudičem in njegovimi angeli v večnosti, **NaZ** 76:32–33, 44. Hudič bo zvezan tisoč let, **NaZ** 88:110 (Raz 20:2). Hudič odvzame svobodo in resnico, **NaZ** 93:39.

Satan ni obdržal svojega prvega stanja, **Abr** 3:28.

Hudičeva cerkev: Vsaka hudobna in posvetna organizacija na zemlji, ki izkrivlja čist in popoln evangelijski ter se bojuje zoper Božje Jagnje.

Hudič je ustanovil mogočno in nagnusno cerkev, **1 Ne** 13:6 (1 Ne 14:9). Samo dve cerkvi sta, ena je cerkev Božjega Jagnjeta, druga pa je hudičeva cerkev, **1 Ne** 14:10 (Al 5:39).

Ne borita se zoper nobeno cerkev, razen če je hudičeva cerkev, **NaZ** 18:20. Mogočna in nagnusna cerkev bo uničena, **NaZ** 29:21.

hudobija — **hudoben** *Gl. tudi* brezbožen; greh; nepravičnost —

nepravičen; tema, duhovna; umazanija — umazan.

Zlo, krivičnost; neposlušnost Božjim zapovedim.

Kako naj torej storim to veliko hudobijo in grešim zoper Boga, **1 Mz** 39:7–9. Gospod je daleč od hudobnih, sliši pa molitev pravičnih, **Pr** 15:29. Ko vladajo hudobni, ljudje žalujejo, **Pr** 29:2 (NaZ 98:9).

Hudobneža izločite iz svoje srede, **1 Kor** 5:13. Borimo se zoper duhovno hudobijo na visokih krajih, **Ef** 6:12.

Pojdite stran od hudobnih in se ne dotikajte njihove nečistosti, **Al** 5:56–57 (NaZ 38:42). To je končno stanje hudobnih, **Al** 34:35 (Al 40:13–14). Hudobija nikoli ni bila sreča, **Al** 41:10. Hudobni bodo kaznovali hudobne, **Mrm** 4:5 (NaZ 63:33).

In tisto uro bodo pravični in hudobni v celoti ločeni, **NaZ** 63:54.

Tako pride konec hudobnih, **JS – Mt** 1:55.

hudobno govorjenje *Gl. tudi*

govorica; laganje; obrekovati; prepri.

Govoriti to, kar je napačno, škodljivo in hudobno. V svetih spisih je takšno govorjenje pogosto namenjeno temu, da nekomu zadamo bolečino.

Zadržuj svoj jezik od zla, **Ps** 34:14 (1 Pt 3:10). Brezbožnik sprošča hudobijo, **Pr** 16:27.

Blagor vam, ko bodo ljudje vse húdo o vas lažljivo govorili, **Mt** 5:11 (3 Ne 12:11). Iz srca prihajajo hudobne misli, **Mt** 15:19 (Mr 7:21). Ne govori hudobno o vladarju, **Apd** 23:5. Naj med vami izgine vsako hudobno govorjenje, **Ef** 4:31. Ne govorite hudobno drug proti drugemu, **Jak** 4:11.

Glejte, da ni obrekovanja, niti hudobnega govorjenja, **NaZ** 20:54.

hvaležnost — **hvaležen** *Gl.*

zahvala — zahvaljevanje.

hvalnica *Gl. tudi* glasba; peti.

Pesem hvale Bogu.

Preden je Gospod odšel v Getsemani, je dvanajst apostolov odpelo hvalnico, **Mt** 26:30.

Gospod je poklical Emmo Smith, da napravi izbor svetih hvalnic, **NaZ** 25:11. Pesem pravičnih je molitev k meni in nanjo bom odgovoril z blagoslovom nad njihovimi glavami, **NaZ** 25:12. Slavite Gospoda s petjem in z glasbo, **NaZ** 136:28.

Hyde, Orson

Član prvega zbora dvanajstih apostolov, poklican v tem razdobju (**NaZ** 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Za Cerkev je opravil veliko poslanstev, med drugimi je leta 1841 posvetil Sveto deželo za vrnitev Judov.

ime Cerkve *Gl.* Cerkev, ime; Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

imenovanje *Gl. tudi* poklic in imenovanje.

Bog je v predsmrtnem življenju na osnovi osebne vrednosti izbral tiste, ki bodo potomstvo Abrahama in Izraelove hiše ter bodo postali ljudstvo zaveze (5 Mz 32:7–9; Abr 2:9–11). Tem ljudem so dani posebni blagoslovi in dolžnosti, da lahko blagoslovijo vse narode sveta (Rim 11:5–7; 1 Pt 1:2; Al 13:1–5; NaZ 84:99). Vendar morajo celo ti izvoljenci v tem življenju biti poklicani in izvoljeni, da bodo dosegli odrešitev.

integriteta *Gl. tudi* poštenje — pošten; pravičnost — pravičen.

Pravičnost, poštenje in iskrenost.

Dokler ne umrem, ne odstopim od svoje integritete, **Job** 27:5. Pravični hodi v svoji integriteti, **Prg** 20:7.

Bili so možje, ki so bili vselej zvesti vsem, kar jim je bilo zaupano, **Al** 53:20.

Gospod je imel Hyruma Smitha rad zaradi integritete njegovega srca, **NaZ** 124:15.

inteligenca — inteligence *Gl. tudi*

Duh; Kristusova luč; resnica.

Inteligenca ima več pomenov, trije od teh so, prvič, to je luč resnice, ki daje življenje in luč vsemu v vesolju. Vselej je obstajala. Drugič, beseda *inteligence* se lahko nanaša tudi na Božje duhovne otroke. Tretjič, sveti spisi lahko o inteligenci govorijo tudi, ko omenjajo duhovno prvino, ki je obstajala, preden smo se rodili kot duhovni otroci.

Inteligenca se oprime inteligence, **NaZ** 88:40. Inteligenca ni bila ustvarjena ali narejena, **NaZ** 93:29. Vsa inteligenca je neodvisna v tisti razsežnosti, v katero jo je postavil Bog, **NaZ** 93:30. Božja slava je inteligenca, **NaZ** 93:36–37. Inteligenca, ki jo pridobimo v tem življenju, bo vstala z nami v vstajenju, **NaZ** 130:18–19.

Gospod vlada vsem inteligencam, **Abr** 3:21. Gospod je Abrahamu pokazal inteligence, ki so bile organizirane, preden je bil svet, **Abr** 3:22.

Isahár *Gl. tudi* Izrael; Jakob, Izakov sin.

Sin Jakoba in Lee v Stari zavezi (1 Mz 30:17–18; 35:23; 46:13). Njegovi potomci so postali eden od dvanajstih Izraelovih rodov.

Isahárjev rod: Jakobov blagoslov Isahárju najdemo v Prvi Mojzesovi knjigi 49:14–15. Ko so se naselili v Kánaanu, je rod prejel nekaj delov najbogatejše palestinske dežele, vključno z Ezdrelonsko planjavo. Znotraj Isahárjevih meja je bilo v judovski zgodovini več pomembnih krajev, na primer, Karmel, Megído, Dotán, Gilbóa, Jezreél, Tabor in Nazaret (Joz 19:17–23).

Izaija

Prerok Stare zaveze, ki je prerokoval od leta 740 do leta 701 pr. Kr. Izaija je imel kot glavni svetovalec kralja Ezekíje velik verski in politični vpliv.

Jezus je Izaija navajal pogosteje kot katerega koli drugega preroka. Izaija so pogosto navajali tudi Peter, Janez in Pa-

vel v Novi zavezi. Mormonova knjiga in Nauk in zaveze vsebujeta več navedkov Izaije kot od katerega koli drugega prekora in nudita veliko pomoči pri razlagi njegovih besed. Nefi je svoje ljudstvo učil iz Izaijevih zapisov (2 Ne 12–24; Iz 2–14). Gospod je Nefijcem povedal, da so Izaijeve besede velike in da se bo vse, kar je Izaija prerokoval, izpolnilo (3 Ne 23:1–3).

Izaijeva knjiga: Knjiga v Stari zavezi. Veliko Izaijevih prerokb obravnava prihod Odkupitelja, tako v času njegovega zemeljskega delovanja (Iz 9:6) in kot velikega Kralja na poslednji dan (Iz 63). Veliko je tudi prerokoval o Izraelovi prihodnosti.

Prvo poglavje je uvod v preostanek knjige. Odlomki 7:14; 9:6–7; 11:1–5; 53 in 61:1–3 oznanjajo Odrešenikovo poslanstvo. Drugo, enajsto, dvanajsto in petintrideseto poglavje obravnavajo dogodke v poslednjih dneh, ko bo evangelij obnovljen, Izrael bo zbran in žejna dežela bo zacvetela kakor vrtnica. Devetindvajseto poglavje vsebuje prerokbo o prihodu Mormonove knjige na dan (2 Ne 27). Poglavja od štirideset do šestinštirideset razglašajo premoč Jehova kot resničnega Boga nad maliki, bogovi poganskih častilcev. Preostala poglavja (od sedeminštiridesetega do šestinšestdesetega poglavja) obravnavajo dogodke v poslednji obnovi Izraela in ustanovitvi Siona, z Gospodom, ki prebiva med svojim ljudstvom.

Izak *Gl. tudi Abraham, Abrahamovo potomstvo.*

Starozavezni patriarh. Njegovo rojstvo Abrahamu in Sari v njuni visoki starosti je bil čudež (1 Mz 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Abrahamova pripravljenost, da žrtvuje Izaka, je prisposoba Boga in njegovega edinorojenega Sina (JakK 4:5). Izak je bil dedič obljub Abrahamove zaveze (1 Mz 21:9–12; 1 Ne 17:40; NaZ 27:10).

Izakovo rojstvo, **1 Mz 21:1–7**. Žrtvovan naj bi bil na gori Morija, **1 Mz 22:1–**

Izmael, Abrahamov sin

19 (NaZ 101:4). Poročil se je, **1 Mz 24**. Ukvarjal se je s svojima sinovoma, **1 Mz 27:1–28:9**.

Z Abrahamom in Jakobom je prejel povzdignjenje, **NaZ 132:37** (Mt 8:11).

izgubljene knjige svetih spisov *Gl. sveti spisi, izgubljeni sveti spisi.*

izgubljeni rodovi *Gl. Izrael, Deset izgubljenih Izraelovih rodov.*

izkazati prijateljstvo *Gl. tudi enotnost; ljubezen.*

Za svete iz poslednjih dni prijateljstvo vključuje izkazovanje prijateljskega druženja, služenje, spodbujanje in krepitev drugih.

Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe, **3 Mz 19:18** (Mt 19:19; NaZ 59:6).

Ko se boš spreobrnil, okrepi svoje brate, **Lk 22:32**. Moji učenci ste, če boste med seboj imeli ljubezen, **Jn 13:35**. Hrani moja jagnjeta, **Jn 21:15–17**. Molili so, da bi smeli sodelovati pri služenju svetim, **2 Kor 8:1–5**. Mi smo v občestvu z Očetom in z njegovim Sinom, **1 Jn 1:3**.

Nefijci in Lamanci so se družili med seboj, **He 6:3**.

Vsak naj svojega brata ceni kakor sebe, **NaZ 38:24–25**. Če niste eno, niste moji, **NaZ 38:27**. Sprejemem te v družabništvo, da bom tvoj prijatelj in brat, **NaZ 88:133**.

Izmael, Abrahamov sin *Gl. tudi Abraham; Hagára.*

Sin Abrahama in Hagáre, Sarine egipčanske dekle, v Stari zavezi (1 Mz 16:11–16). Gospod je tako Abrahamu kot Hagári obljubil, da bo Izmael postal oče velikega naroda (1 Mz 21:8–21).

Zaveza se je izpolnila z Izakom in ne Izmaelom, **1 Mz 17:19–21** (Gal 4:22–5:1). Bog je Izmaela blagoslovil, da bo rodoviten, **1 Mz 17:20**. Izmael je pomagal pokopati Abrahama, **1 Mz 25:8–9**. Imenovanje Izmaelovih dvanajstih sinov, **1 Mz 25:12–16**. Izmael umre, **1 Mz 25:17–18**. Ezav je za ženo vzel Izmaelovo hči Mahaláto, **1 Mz 28:9**.

Izmael, Nefijev tast

Izmael, Nefijev tast *Gl. tudi* Lehi, Nefijev oče.

Mož v Mormonovi knjigi, ki se je z družino pridružil Lehijevi družini na njihovem potovanju v obljubljeni deželo.

Nefi se je z brati vrnil v Jeruzalem in Izmaela ter njegovo družino prepričal, da so se pridružili Lehiju in njegovi družini na poti v obljubljeni deželo, **1 Ne** 7:2–5. Otroci teh dveh družin so se med seboj poročili, **1 Ne** 16:7. Izmael je umrl v puščavi, **1 Ne** 16:34.

izobčenje *Gl. tudi* odpad — odpadništvo; upor — uporništvo.

Izobčenje je najhujši cerkveni disciplinski ukrep. Človek, ki je izobčen, ni več član Cerkve. Cerkvene oblasti člana iz Cerkve izobčijo le takrat, ko se je odločil, da bo živel v nasprotju z Gospodovimi zapovedmi in se je tako sam odrekel nadaljnemu članstvu v Cerkvi.

Veliko jih je postalo trdosrčnih in njihova imena so bila izbrisana, **Al** 1:24 (**Al** 6:3). Če se ne pokesa, ne bo prištet med moje ljudstvo, **3 Ne** 18:31 (**Moz** 26).

Prešuštniki, ki se ne pokesajo, bodo izvrženi, **NaZ** 42:24. Ta, ki greši in se ne pokesa, bo izvržen, **NaZ** 42:28. Dani so postopki za razrešitev pomembnih težav v Cerkvi, **NaZ** 102 (**NaZ** 42:80–93). Škof je imenovan za sodnika v Izraelu, **NaZ** 107:72. Verske skupnosti imajo pravico obravnavati svoje člane zaradi nezakonitega ravnanja, **NaZ** 134:10.

Izrael *Gl. tudi* Abraham, *Abrahamovo potomstvo*; Jakob, Izakov sin; posvojitev.

Gospod je Jakoba, Izakovega sina in Abrahamovega vnuka v Stari zavezi, imenoval Izrael (**1 Mz** 32:28; 35:10). Ime Izrael se lahko nanaša na Jakoba samega, njegove potomce oziroma na kraljestvo, ki so ga ti potomci nekoč posedovali v starozaveznih časih (**2 Sam** 1:24; 23:3). Potem ko je Mojzes Izraelove otroke izpeljal iz egipčanskega suženjstva (**2 Mz** 3–14), so jim več kot tristo

let vladali sodniki. Začenši s kraljem Savlom so združenemu Izraelu vladali kralji vse do Salomonove smrti, ko se je deset rodov uprlo Roboamu, da bi nastal ločen narod. Ko je bilo Izraelovo kraljestvo razdeljeno, so severni rodovi, kot večji del, obdržali ime Izrael, medtem ko se je južno kraljestvo imenovalo Juda. Danes se dežela Kánaan prav tako imenuje Izrael. V drugem pogledu Izrael pomeni pravega Kristusovega vernika (**Rim** 10:1; 11:7; **Gal** 6:16; **Ef** 2:12).

Dvanajst Izraelovih rodov: Abrahamov vnuk Jakob, čigar ime je bilo spremenjeno v Izrael, je imel dvanajst sinov. Njihovi potomci so postali znani kot dvanajst Izraelovih rodov oziroma Izraelovi otroci. Naslednji so dvanajst rodov: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isahár in Zábulon (Jakobovi in Leini sinovi); Dan in Neftáli (Jakobova in Bilhina sinova); Gad in Aser (Jakobova in Zilpina sinova); Jožef in Benjamin (Jakobova in Rahelina sinova) (**1 Mz** 29:32–30:24; 35:16–18).

Jakob je, preden je umrl, vsakemu voditelju rodu dal blagoslov (**1 Mz** 49:1–28). Več o tem preberite pod imenom vsakega od Jakobovih sinov.

Ruben, prvorojeni sin Jakobove prve žene Lee, je zaradi nemoralnosti ostal brez blagoslova prvorojenstva in dvojnega dela dediščine (**1 Mz** 49:3–4). Prvorojenstvo je potem prešlo na Jožefa, ki je bil prvorojeni sin Jakobove druge žene Rahele (**1 Krn** 5:1–2). Levi, čigar rod je Gospod izvolil, da služijo kot njegovi duhovniški služabniki, zaradi svojega posebnega imenovanja, da služijo med vsemi rodovi, dediščine ni prejel. To je omogočilo, da so Jožefov dvojni delež razdelili med njegova sinova, Efrájima in Manáseja (**1 Krn** 5:1; **Jer** 31:9), ki sta veljala za ločena Izraelova rodova (**PJS**, **1 Mz** 48:5–6 [**Dodatek**]).

Člani Judovega rodu naj bi bili vladarji vse do Mesijevega prihoda (**1 Mz** 49:10; **PJS**, **1 Mz** 50:24 [**Dodatek**]). V poslednjih dneh ima Efrájimov rod privilegij, da svetu preda sporočilo o

evangelijski obnovi in zbere razkropljeni Izrael (5 Mz 33:13–17). Prišel bo čas, ko bo imel Efrajim preko evangelija Jezusa Kristusa vodilno vlogo pri združevanju vseh Izraelovih rodov (Iz 11:12–13; NaZ 133:26–34).

Razkropitev Izraela: Gospod je dvanajst Izraelovih rodov razkropil in prizadejal zaradi njihove nepravčnosti in upora. Vendar je Gospod to razkropitev svojega izvoljenega ljudstva med narodi sveta uporabil tudi za to, da bi tiste narode blagoslovil.

Razkropil vas bom med poganе, **3 Mz** 26:33. Gospod te bo razkropil med vsa ljudstva, **5 Mz** 28:25, 37, 64. Izročil jih bom, da bodo odstranjeni v vsa kraljestva zemlje, **Jer** 29:18–19. Med vsemi narodi bom prerešetal Izraelovo hišo, **Am** 9:9 (Zah 10:9).

Jezus je bil poslan k izgubljenim ovcam Izraelove hiše, **Mt** 15:24. Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva, **Jn** 10:16.

Izrael bo razkropljen po vsem obličju zemlje, **1 Ne** 22:3–8. Jakob pojasni Zenosovo prisposodobno o gojeni in divji oljki, **JakK** 5–6. Očetovo delo se bo začelo med razkropljenimi rodovi, **3 Ne** 21:26.

Zbiranje Izraela: Izraelova hiša bo zbrana v poslednjih dneh pred Kristusovim prihodom (ČV 1:10). Gospod zbere svoje ljudstvo Izrael, ko ga sprejmejo in izpolnjujejo njegove zapovedi.

Dvignil bo zastavo in prišli bodo, **Iz** 5:26. Z velikimi milostmi te bom zbral, **Iz** 54:7. Izrael in Juda bosta zbrana v svojih deželah, **Jer** 30:3. Gospod bo zbral Izraelovo hišo iz ljudstev, med katera so bili razkropljeni, **Ezk** 28:25.

V razdobju polnosti časov bo v eno zbral vse v Kristusu, **Ef** 1:10.

Potem ko bo Izrael razkropljen, bodo zbrani, **1 Ne** 15:12–17. Gospod bo zbral vsa ljudstva iz Izraelove hiše, **1 Ne** 19:16 (3 Ne 16:5). Pripeljeni bodo iz teme in vedeli, da je Gospod njihov Odrešenik, **1 Ne** 22:12. Bog zbere in prešteje svoje otroke, **1 Ne** 22:25. Ljudstva drugih na-

rodov bodo Izrael ponesla v dežele njihove dediščine, **2 Ne** 10:8 (3 Ne 16:4). Moje ljudstvo in moja beseda bosta zbrana kot eno, **2 Ne** 29:13–14.

Starešine so poklicani, da zberejo izvoljene, **NaZ** 29:7 (NaZ 39:11). Zbral bom svoje izvoljene, **NaZ** 33:6. Zberite se, da vam bom lahko dal svojo postavo in da boste lahko obdarjeni, **NaZ** 38:31–33. Obnovil bom svoje ljudstvo, ki so iz Izraelove hiše, **NaZ** 39:11. Sveti bodo prišli, **NaZ** 45:46. Mojzes je predal ključne zbiranja, **NaZ** 110:11.

Pravičnost in resnica bosta šli po zemlji in zbrali Gospodove izvoljene, **Mz** 7:62. Zbiranje se primerja z zbiranjem orlov na truplih, **JS – Mt** 1:27.

Deset izgubljenih Izraelovih rodov: Deset Izraelovih rodov je sestavljalo severno Izraelovo kraljestvo, leta 721 pr. Kr. pa so bili odpeljani v asirsko ujetništvo. Tistikrat so šli v »severne dežele« in drugi zanje niso več slišali. V poslednjih dneh se bodo vrnil.

Severu porečem: »Daj!«, **Iz** 43:6. Tile bodo prišli s severa, **Iz** 49:12 (1 Ne 21:12). Juda in Izrael bosta skupaj prišla iz severne dežele, **Jer** 3:18. Gospod, ki je Izraelove otroke pripeljal iz severne dežele, živí, **Jer** 16:14–16. Pripeljem jih iz severne dežele, **Jer** 31:8.

Nefijci in Judje bodo imeli besede izgubljenih Izraelovih rodov, **2 Ne** 29:12–13. Grem se pokazati izgubljenim Izraelovim rodovom, **3 Ne** 17:4. Ko se bo evangelij pridigalo ostanku Izraelove hiše, bodo izgubljeni rodovi zbrani doma v deželi svoje dediščine, **3 Ne** 21:26–29.

Mojzes je ključne zbiranja Izraela poveril Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju, **NaZ** 110:11. Gospod se bo spomnil tistih, ki so v severnih deželah, **NaZ** 133:26–32.

Verjamemo v dobesedno zbiranje Izraela, **ČV** 1:10.

Izraelov Sveti *Gl.* Jezus Kristus.

Izraelova hiša *Gl.* Izrael.

Izraelovi otroci

Izraelovi otroci *Gl. Izrael.*

izročila

Verovanja in običaji, ki se prenašajo iz roda v rod (2 Tes 2:15). V svetih spisih Gospod pravične nenehno svari, naj se izogibajo hudobnim izročilom ljudi (3 Mz 18:30; Mr 7:6–8; Moz 1:5; NaZ 93:39–40).

izvoliti *Gl. tudi poklic —*

poklicati — poklican od Boga; svoboda — svobodен; svobodna volja.

Ko Gospod izbere oziroma izvoli posameznika oziroma skupino, jih običajno tudi pokliče, da služijo.

Danes se odločite, komu boste služili, **Joz** 24:15 (Al 30:8; Mz 6:33). V topilnici trpljenja sem te izvolil, **Iz** 48:10 (1 Ne 20:10).

Zato je veliko poklicanih, a malo izvoljenih, **Mt** 22:14 (Mt 20:16; NaZ 95:5; 121:34, 40). Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil, **Jn** 15:16. Bog si je izvolil tisto, kar je v očeh sveta neumnost, da bi zmedel modre, **1 Kor** 1:27. Pred osnovanjem sveta nas je izvolil, **Ef** 1:4.

Svobodno se lahko odločamo za svobodo in večno življenje oziroma ujetništvo in smrt, **2 Ne** 2:27.

Plemeniti in veliki so bili izvoljeni na začetku, **NaZ** 138:55–56.

Izraela je izvolil Bog, **Mz** 1:26. Abraham je bil izvoljen, preden se je rodil, **Abr** 3:23.

izvoljen — izvoljeni *Gl. tudi*

izvoliti; poklic — poklicati — poklican od Boga.

Izvoljeni so tisti, ki srčno ljubijo Boga in živijo življenje, ki je Bogu všeč. Gospod bo tiste, ki takšno življenje učenca živijo, nekega dne izbral, da bodo med njegovimi izvoljenimi otroki.

Zavezo sem sklenil s svojim izvoljenem, **Ps** 89:4.

Če bi bilo mogoče, bi zavedli celo izvoljene, **Mt** 24:24. Sveti so izvoljeni rod,

kraljevsko duhovništvo, **1 Pt** 2:9. Janez se je radostil, ker so bili otroci izvoljene gospe zvesti in zanesljivi, **2 Jn** 1.

Grehi so ti odpuščeni in izvoljena gospa si, **NaZ** 25:3. Moji izvoljeni slišijo moj glas in ne postanejo trdosrčni, **NaZ** 29:7. Prav tako bom zbral svoje izvoljene s štirih strani zemlje, **NaZ** 33:6. Sveti spisi bodo dani za odrešitev mojih lastnih izvoljenih, **NaZ** 35:20–21. Tisti, ki povečujejo duhovniške poklice, postanejo Božji izvoljenci, **NaZ** 84:33–34.

Kristus je bil Božji ljubljени in izvoljeni na začetku, **Mz** 4:2. Zavoljo izvoljenih, se bodo dnevi stiske skrajšali, **JS – Mt** 1:20.

Jafet *Gl. tudi Noe, svetopisemski patriarh.*

Najstarejši sin Noeta, preroka Stare zaveze (**Mz** 8:12).

Noetu se je rodil Jafet, **1 Mz** 5:32 (1 Mz 6:10; Mz 8:12). Jafet in njegova žena sta šla v Noetovo ladjo, **1 Mz** 7:13. Jafet je šel iz ladje, **1 Mz** 9:18. Naj Bog razširi Jafetov prostor, **1 Mz** 9:27.

Jakob, Alfejev sin

Eden od dvanajstih apostolov, ki jih je Jezus izvolil med svojim zemeljskim delovanjem (**Mt** 10:3; **Mr** 3:18; **Lk** 6:15; **Apd** 1:13).

Jakob, Gospodov brat

V Novi zavezi brat Gospoda (**Gal** 1:19) in Jožefa, Simona, Juda in nekaj sester (**Mt** 13:55–56; **Mr** 6:3; **Jud** 1:1). Znan je bil tudi kot Jakob Pravični in imel pomemben položaj v Cerkvi v Jeruzalemu (**Apd** 12:17; 15:13; **1 Kor** 15:7; **Gal** 2:9–12). Verjetno je on napisal Jakobovo pismo.

Jakobovo pismo: knjiga v Novi zavezi. Prvotno je bilo to pismo, naslovljeno na dvanajst razkropljenih Izraelovih rodov. Verjetno je bilo napisano v Jeruzalemu. Pismo vsebuje nekaj jasno navedenih točk o praktični veri, vključno s pomembnim nasvetom v prvem poglavju,

da naj človek, če mu manjka modrosti, za pomoč prosi Boga (Jak 1:5–6; JS – ŽZ 1:9–20). Drugo poglavje obravnava vero in dela. Tretje in četrto poglavje govorita o potrebi po tem, da brzdamo jezik in svete opominjamo, naj o drugih ne govorijo hudobno. Peto poglavje svete spodbuja, naj bodo potrpežljivi in naj pokličejo starešine za blagoslov, ko so bolni; prav tako uči o blagoslovih, ko pomagamo spreobrniti druge.

Jakob, Izakov sin *Gl. tudi Ezav;*
Izak; Izrael.

Starozavezni patriarh in prerok; mlajši dvojček, sin Izaka in Rebeke (1 Mz 25:19–26). Jakob je pravico prvorojenstva prejel namesto brata Ezava. To se je zgodilo, ker je bil Jakob tega vreden in ker se je poročil v zavezi, medtem ko je Ezav svojo pravico prvorojenstva preziral in se je poročil zunaj zaveze (1 Mz 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Heb 12:16).

Rebeka je od Gospoda izvedela, da bo Ezav služil Jakobu, **1 Mz 25:23**. Od Ezava je kupil pravico prvorojenstva, **1 Mz 25:29–34**. Sanjal je o stopnicah, ki segajo do neba, **1 Mz 28**. Poročil se je z Leo in Rahelo, **1 Mz 29:1–30**. Imel je dvanajst sinov in eno hčer, **1 Mz 29:31–30:24; 35:16–20**. Poročil se je z Bilho in Zilpo, **1 Mz 30:3–4, 9**. Ime je bilo spremenjeno v Izrael, **1 Mz 32:28**. Videl je Boga iz obličja v obličje, **1 Mz 32:30**. Bil je naklonjen Jožefu, **1 Mz 37:3**. Z družino je šel v Egipt, **1 Mz 46:1–7**. Blagoslovil je sinove in njihovo potomstvo, **1 Mz 49**. Umril je, **1 Mz 49:33**.

Izpolnjeval je zapovedi, danes pa je povzdignjen na nebeškem prestolu v družbi z Abrahamom in Izakom, **NaZ 132:37**.

Jakob, Lehijev sin *Gl. tudi Lehi,*
Nefijev oče.

Prerok v Mormonovi knjigi in avtor več pridig v Drugi Nefijevi knjigi in v Jakobovi knjigi (2 Ne 6–11; JakK 1–7).

Jakobova knjiga: tretja knjiga v Mormo-

novi knjigi. Prvo poglavje pove, da je Nefi zapise predal Jakobu in potem Jakobu in njegovemu bratu Jožefa posvetil za duhovnika in učitelja ljudi. Poglavja od dve do štiri so pridige, ki ljudi opominjajo, naj bodo moralno čisti. Jakob je učil tudi o prihodu Mesija odkupljenja in navedel razloge, zakaj ga nekateri v Izraelu od njegovem prihodu ne bodo sprejeli. Peto in šesto poglavje vsebujeta Jakobovo pričevanje in preroško prispevajo o zgodovini in poslanstvu Izraelovega ljudstva. Sedmo poglavje vsebuje poročilo o učenem uporniku po imenu Šerem, ki ga je premagalo Jakobovo božansko pričevanje.

Jakob, Zebedejev sin

Eden od dvanajstih apostolov, ki jih je Jezus izvolil med svojim zemeljskim delovanjem. Bil je Janezov brat. Bil je eden od treh apostolov, izvoljen, da je bil z Jezusom ob določenih posebnih priložnostih: ob obuditvi Jaírove hčere (Mr 5:37), ob spremenitvi (Mt 17:1; Mr 9:2; Lk 9:28) in v Getsemaniju (Mt 26:37; Mr 14:33). S Petrom in Janezom je na zemlji obnovil Melkizedekovo duhovništvo tako, da je posvetil Josepha Smitha in Oliverja Cowderyja (NaZ 27:12; 128:20; JS – ŽZ 1:72).

Janez Krstnik *Gl. tudi Aronovo*
duhovništvo; Elias.

Sin Zaharije in Elizabete v Novi zavezi. Janez je bil poslan, da ljudi pripravi, da bodo sprejeli Mesija (Jn 1:19–27). Imel je ključne Aronovega duhovništva in krstil je Jezusa Kristusa.

Izaija in drugi so prerokovali o Janezovem poslanstvu, **Iz 40:3** (Mal 3:1; 1 Ne 10:7–10; 2 Ne 31:4).

Vrgli so ga v ječo in ga obglavili, **Mt 14:3–12** (Mr 6:17–29). Gabriel je Zahariju oznanil Janezovo rojstvo in delovanje, **Lk 1:5–25**. Jezus je učil, da je Janez Krstnik velik prerok, **Lk 7:24–28**. Jezusa je priznal kot Božjega Sina, **Jn 1:29–34**. Janezovi učenci so postali Jezusovi učenci, **Jn 1:25–29, 35–42** (Apd 1:21–22). Ni naredil nobenega čudeža, **Jn 10:41**.

Janez, Zebedejev sin

Kot vstalo bitje je bil poslan, da Joseph Smitha in Oliverja Cowderyja posveti v Aronovo duhovništvo, **NaZ** 13 (**NaZ** 27:7–8; **JS** – **ŽZ** 1:68–72). Angel ga je posvetil, ko je bil star osem dni, **NaZ** 84:28.

Janez, Zebedejev sin *Gl. tudi* apostol; Evangeliji; Janezovo razodetje; Melkizedekovo duhovništvo; prenesena bitja.

Eden od dvanajstih apostolov v Novi zavezi, Zebedejev sin in Jakobov brat. V svojem ranem življenju je bil ribič (**Mr** 1:17–20). On je verjetno tisti neimenovani učenec Janeza Krstnika, omenjen v štiridesetem verzu prvega poglavja Evangelija po Janezu. Kasneje je prejel klic, naj postane učenec Jezusa Kristusa (**Mt** 4:21–22; **Lk** 5:1–11). Napisal je Evangelij po Janezu, tri pisma in Razodetje. Bil je eden od treh, ki so bili z Gospodom, ko je obudil Jaírovo hči (**Mr** 5:35–42), na Gori spremenitve (**Mt** 17:1–9) in v Getsemani (**Mt** 26:36–46). V svojih zapisih sebe omenja kot učenca, ki ga je imel Jezus zelo rad (**Jn** 13:23; 21:20), in kot drugega učenca (**Jn** 20:2–8). Jezus je njega in njegovega brata imenoval tudi Boanergés, »Sinova groma« (**Mr** 3:17). Pogosto se ga omenja v poročilih o križanju in vstajenju (**Lk** 22:8; **Jn** 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Janez je bil kasneje izgnan na otok Patmos, kjer je napisal knjigo Razodetje (**Raz** 1:9).

Janeza se pogosto omenja v razodetju poslednjih dni (**1 Ne** 14:18–27; **3 Ne** 28:6; **Etr** 4:16; **NaZ** 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Ti odlomki potrjujejo Janezov svetopi-semki zapis in nudijo tudi vpogled v njegovo veličino in pomembnost dela, ki mu ga je Gospod zaupal, da ga na zemlji opravi v času Nove zaveze in v poslednjih dneh. Ti sveti spisi poslednjih dni razjasnijo, da Janez ni umrl, ampak mu je bilo dovoljeno, da ostane na zemlji kot služéči služabnik do drugega Gospodovega prihoda (**Jn** 21:20–23; **3 Ne** 28:6–7; **NaZ** 7).

Janezova pisma: Čeprav pisec teh treh

pisem sebe ne omenja po imenu, je način izražanja tako zelo podoben izražanju apostola Janeza, da se domneva, da je napisal vse tri.

Prvo Janezovo pismo svete opominja, naj sprejmejo Boga. Drugo poglavje poudarja, da sveti Boga poznajo s poslušnostjo in jih uči, naj ne ljubijo sveta. Tretje poglavje poziva vse, naj postanejo Božji otroci in imajo drug drugega radi. Četrto poglavje pojasni, da je Bog ljubezen in prebiva v tistih, ki ga ljubijo. Peto poglavje pojasni, da so sveti rojeni v Bogu zaradi verovanja v Kristusa.

Drugo Janezovo pismo je podobno Prvemu Janezovemu pismu. V njem se Janez radosti zaradi zvestobe otrok »izvoljene gospe«.

Tretje Janezovo pismo človeka po imenu Gaj hvali zaradi njegove zvestobe in pomoči tistim, ki ljubijo resnico.

Evangelij po Janezu: V tej knjigi Nove zaveze apostol Janez pričuje, da Jezus je Kristus oziroma Mesija in da je Jezus Božji Sin (**Jn** 20:31). Dogodki iz Jezusovega življenja, ki jih opisuje, so skrbno izbrani in urejeni s tem ciljem v mislih. Knjiga se začne z izjavo o Kristusovem stanju v predsmrtnem obstoju: Bil je z Bogom, bil je Bog in bil je stvarnik vsega. Rodil se je v mesu kot Očetov edinorojeni Sin. Janez odkriva potek Jezusovega delovanja in zelo poudarja njegovo božanskost in vstajenje od mrtvih. Jasno trdi, da je Jezus Božji Sin, kar potrjujejo čudeži, priče, preroki in Kristus s svojim glasom. Janez uči tako, da luč primerja s temo, resnico z zmoto, dobro s hudim, Boga s hudičem. Morda v nobenem drugem zapisu ni tako jasno navedena Jezusova svetost in brezvernost judovskih vladarjev.

Janez je večinoma pisal o Kristusovem delovanju v Judeji, zlasti o zadnjem tednu njegovega zemeljskega delovanja, medtem ko so Matej, Marko in Luka večinoma pisali o njegovem delovanju v Galileji. Več točk iz tega evangelija po-

jasni razodetje poslednjih dni (NaZ 7 in NaZ 88:138–141).

Več o seznamu dogodkov v Odrešenikovem življenju, opisanem v Evangeliju po Janezu, preberite v poglavju Skladnost Evangelijev, ki se nahaja v Dodatku.

Knjiga Razodetje: Gl. Janezovo razodetje

Janezovo razodetje *Gl. tudi apokalipsa; Janez, Zebedejev sin.*

Zadnja knjiga v Novi zavezi, ki vsebuje razodetje, dano apostolu Janezu. Dovoljeno mu je bilo videti zgodovino sveta, zlasti poslednjih dni (Raz 1:1–2; 1 Ne 14:18–27; NaZ 77). Janezovo razodetje je poznano tudi kot apokalipsa.

Janez je to razodetje prejel na Gospodov dan na otoku Patmos (Raz 1:9–10) ob obali Azije, nedaleč od Efeza. Točen datum razodetja ni znan.

Ključni za razumevanje knjige so zajeti v Prvi Nefijevi knjigi 14:18–27 in Nauku in zavezah 77 (Etr 4:15–16).

Prva tri poglavja so uvod v knjigo in pisma sedmim cerkvam v Aziji. Janez je pisma napisal, da bi svetim pomagal razrešiti določene probleme. Četrto in peto poglavje opisujeta videnja, ki jih je Janez prejel, in razkrivajo veličastje ter pravično moč Boga in Kristusa. V poglavjih od šest do devet ter v enajstem poglavju je Janez zapisal, da je videl knjigo, zapečateno s sedmimi pečati, od katerih vsak predstavlja tisoč let zemeljske posvetne zgodovine. Ta poglavja prvenstveno obravnavajo dogodke, zajete v sedmem pečatu (gl. Raz 8–9; 11:1–15). Deseto poglavje opisuje knjigo, ki jo je Janez pojedel. Knjiga predstavlja poslanstvo, ki ga bo v prihodnosti opravil. Dvanajsto poglavje opisuje videnje o hudobiji, ki se je začela v nebesih, ko se je Satan uprl in bil izgnan. Vojna, ki se je tam začela, se nadaljuje na zemlji. V trinajstem poglavju in v poglavjih od sedemnajst do devetnajst je Janez opisal hudobna zemeljska kraljestva, ki jih nadzira Satan, in za-

pisal njihovo usodo, vključno s končnim uničenjem hudobije. Poglavja od štirinajst do šestnajst opisujejo pravičnost svetih sredi hudobije tik pred drugim Kristusovim prihodom. Poglavja od dvajset do dvaindvajset opisujejo tisočletnico, čudovito mesto Novi Jeruzalem in poslednje dogodke zgodovine zemlje.

jarem *Gl. tudi učencem.*

Naprava, ki so jo dali živalim oziroma človeku okrog vratu, da so jih oziroma so ga vpregli. Kristusov jarem je znamenje učencev, medtem ko je jarem suženjstva znamenje zatiranja.

Moj jarem je prijeten in moje breme je lahko, **Mt** 11:29–30. Ne dajte se nepriumno podjarmljati z neverniki, **2 Kor** 6:14. Ne dajte se ponovno vkleniti v jarem suženjstva, **Gal** 5:1.

Niti ne želimo nikogar vkleniti v jarem suženjstva, **Al** 44:2.

Trpljenje svetih je železni jarem, močan jermen in verige pekla, **NaZ** 123:1–3, 7–8.

Jarom

Enóšev sin in Lehijev pravnuk v Mormonovi knjigi. Nefijske zapise je vodil šestdeset let, od leta 420 do leta 361 pr. Kr. (En 1:25; Jar 1:13). Bil je zvest človek, ki se je odločil, da v zgodovinski zapis ne bo veliko pisal (Jar 1:2).

Jaromova knjiga: Ta knjiga v Mormonovi knjigi ima samo petnajst verzov. Jarom je zapisal, da so Nefijci še naprej živeli po Mojzesovi postavi in pričakovali Kristusov prihod. Vodili so jih kralji, ki so bili mogočni možje vere. Ko so prisluhnili svojim prerokom, duhovnikom in učiteljem, so uspevali.

JAZ SEM *Gl. tudi Jehova; Jezus Kristus.*

Eno od imen Gospoda Jezusa Kristusa.

Bog je Mojzesu rekel: JAZ SEM, KI SEM, **2 Mz** 3:14–15. Jaz sem Gospod, **2 Mz** 6:2–3.

ječa v Carthagu (ZDA)

Preden je bil Abraham, jaz sem, **Jn** 8:56–59.

Poslušajte glas Jezusa Kristusa, velikega jaz sem, **NaZ** 29:1 (NaZ 38:1; 39:1).

ječa v Carthagu (ZDA) *Gl. tudi*

Smith ml., Joseph; Smith, Hyrum.

Josepha in Hyruma Smitha je drhal umorila 27. junija 1844 v ječi v Carthagu v Illinoisu v Združenih državah Amerike (NaZ 135).

ječa v Libertyju v Misuriju (ZDA)

Gl. tudi Smith ml., Joseph.

Majhna ječa, v kateri so bili od noembra 1838 do aprila 1839 po krivici zaprti prerok Joseph Smith in drugi. Joseph je v teh težkih okoliščinah prejel določena razodetja, prerokoval in bil navdihnjen, da je svetim napisal pomembno pismo, katerega izvlečki se nahajajo v Nauku in zavezah 121–123.

Jehova *Gl. tudi* **JAZ SEM**; Jezus

Kristus.

Zaveza oziroma primerno ime Izraelovega Boga. Pomeni »večni JAZ SEM« (2 Mz 3:14; Jn 8:58). Jehova je predsmrtni Jezus Kristus. Na zemljo je prišel kot Marijin sin (Moz 3:8; 15:1; 3 Ne 15:1–5). Ko v Stari zavezi naletimo na besedo *Gospod*, le-ta običajno predstavlja »Jehova«.

Jehova je Kristus: Jehova so poznali starodavni preroki (2 Mz 6:3; Abr 1:16). Apostol Pavel je učil, da je Kristus Jehova Stare zaveze (2 Mz 17:6; 1 Kor 10:1–4). Jeredov brat v Mormonovi knjigi je videl predsmrtnega Kristusa in ga častil (Etr 3:13–15). Tudi Moroni je Kristusa imenoval Jehova (Mor 10:34). Joseph Smith in Oliver Cowdery sta v templju Kirtland videla vstalega Jehova (NaZ 110:3–4).

Jered *Gl. tudi* Jeredov brat;

Jeredovci.

Voditelj v Mormonovi knjigi, ki je skupaj z bratom vodil skupino ljudi od babilonskega stolpa v obljubljeni deželo na zahodni polobli (Etr 1:33–2:1).

Jered je brata prosil, naj moli, da Gospod ne bo zmešal jezika njune družine in prijateljev, **Etr** 1:34–37. Potoval je do morja in tam prebival štiri leta, **Etr** 2:13. Odplul je v obljubljeni deželo, **Etr** 6:4–12.

Jeredov brat *Gl. tudi* Jered;

Jeredovci.

Prerok v Mormonovi knjigi. On in njegov brat sta osnovala jeredovski narod, ko sta skupino ljudi vodila od babilonskega stolpa v obljubljeni deželo na zahodni polobli (Etr 1–6). Bil je mož tako velike vere, da je z Gospodom govoril iz obličja v obličje (NaZ 17:1). Njegova zgodba je zapisana v Etrovi knjigi.

Jeredov brat je bil velik in mogočen mož in močno priljubljen pri Gospodu, **Etr** 1:34. Jeredov brat je zaradi svoje vere videl Gospodov prst, **Etr** 3:6–9 (Etr 12:20). Kristus je Jeredovemu bratu pokazal svoje duhovno telo, **Etr** 3:13–20. Ni bilo razodetih večjih reči od tistih, ki so bile razodete Jeredovemu bratu, **Etr** 4:4. Jeredov brat je svoje ljudstvo svaril pred kraljevino, **Etr** 6:22–23. Gospod je Jeredovemu bratu pokazal vse, **Etr** 12:21. Jeredov brat je bil mogočen v pisanju, **Etr** 12:24. Jeredov brat je z vero premaknil goro Zerim, **Etr** 12:30.

Jeredovci *Gl. tudi* Jered; Jeredov

brat; Mormonova knjiga.

Ljudje v Mormonovi knjigi, ki so bili potomci Jereda, njegovega brata in njihovih prijateljev (Etr 1:33–41). Bog jih je vodil od babilonskega stolpa v Ameriko, obljubljeni deželo (Etr 1:42–43; 2:3; 6:1–18). Čeprav je njihovo ljudstvo nekoč imelo na milijone ljudi, so bili vsi pobiti v državljanski vojni, ki jo je povzročila hudobija (Etr 14–15).

Jeremija *Gl. tudi* Žalostinke.

Starozavezni prerok, ki se je rodil duhovniški družini in prerokoval v Judu od leta 626 do leta 586 pr. Kr. Živel je približno v času drugih velikih prerokov: Lehija, Ezekielja, Ozeja in Daniela.

Jeremija je bil za preroka posvečen v

predsmrtnem življenju (Jer 1:4–5). Približno štirideset let je kot prerok učil zoper malikovanje in nemoralnost med judovskim ljudstvom (Jer 3:1–5; 7:8–10). Soočal se je z nenehnim nasprotovanjem in žaljenjem (Jer 20:2; 36:18–19; 38:4). Po padcu Jeruzalema so Judje, ki so pobegnili v Egipt, s seboj vzeli Jeremija (Jer 43:5–6), kjer so ga glede na običaj kamenjali do smrti.

Jeremijeva knjiga: Prvih šest poglavij vsebuje prerokbe, dane med Jošijevo vladavino. Poglavja od sedem do dvajset so prerokbe v času Jojakíma. Poglavja od enaindvajset do osemtrideset obravnavajo vladavino Sedekíja. Poglavja od devettrideset do štirinštrideset vsebujejo prerokbe in opisujejo zgodovinske dogodke po padcu Jeruzalema. Petinštrideseto poglavje vsebuje obljubo Baruhu, njegovemu pisarju, da bo njegovo življenje obvarovano. Poglavja od šestinštrideset do enainpetdeset so prerokbe zoper tuje narode. Dvainpetdeseto poglavje je zgodovinski zaključek. Labanove medeninaste plošče, ki jih je dobil Nefi, so vsebovale nekatere Jeremijeve prerokbe (1 Ne 5:10–13). Jeremija je v Mormonovi knjigi omenjen še dvakrat (1 Ne 7:14; He 8:20).

Jeremijeva knjiga vključuje tudi potrditev o človekovem predsmrtnem obstoju in Jeremijevi vnaprejšnji poklicanosti (Jer 1:4–5); prerokbo o vrnitvi Izraela iz njihovega razkropljenega stanja, da bo Gospod zbral enega iz mesta, dva iz družine v Sion, prijetno deželo, kjer bosta Izrael in Juda lahko prebivala v varnosti in miru (Jer 3:12–19) in prerokbo o Gospodu, ki zbira Izrael iz severnih dežel tako, da pošilja številne »ribiče« in »lovce«, da jih najdejo (Jer 16:14–21). Ta dogodek poslednjih dni bo celo večje razsežnosti kot Mojzesova rešitev Izraela iz Egipta (Jer 16:13–15; 23:8).

Jeriha

Obzidano mesto v jordanski dolini, 245 metrov pod višino morske gladine.

Jeriha je blizu kraja, kjer so Izraelci šli čez reko, ko so prišli v obljubljeni deželo (Joz 2:1–3; 3:16; 6).

Izraelci so se bojevali v Jerihi, **Joz 6:1–20**. Józue je Jeriho preklel, **Joz 6:26** (1 Kr 16:34). Jeriha je bila znotraj ozemlja, deljenega Benjaminu, **Joz 18:11–12, 21**.

Gospod je na svojem zadnjem potovanju v Jeruzalem obiskal Jeriho, **Mr 10:46** (Lk 18:35; 19:1).

Jerobeám

V Stari zavezi je bil Jerobeám prvi kralj severnega dela razdeljenega Izraela. Bil je član Efrájimovega rodu. Hudobni Jerobeám je vodil upor proti Judovi hiši in Davidovi družini.

Jerobeám je ljudem v Danu in Betelu postavil malike, da so jih častili, **1 Kr 12:28–29**. Ahíja je grajal Jerobeáma, **1 Kr 14:6–16**. Jerobeáma so se spominjali, ker je v Izrael privedel strašen greh, **1 Kr 15:34** (1 Kr 12:30).

Jerubáal *Gl. tudi* Gideón (Stara zaveza).

Ime, dano Gideónu v Stari zavezi, potem ko je uničil Báalov oltar (Sod 6:32; 7:1; 9; 1 Sam 12:11).

Jeruzalem

Mesto, ki se nahaja v današnjem Izraelu. To je najpomembnejše mesto v svetopisemski zgodovini. V tem mestu je za kristjane, Jude in muslimane nekaj najsvetejših krajev, ki jih pogosto obiščejo številni zvesti verniki. Pogosto ga imenujemo sveto mesto.

Jeruzalem, nekoč znan kot Salem (1 Mz 14:18; Ps 76:2), je bil jebusejsko mesto, vse dokler ga ni zavzel David (Joz 10:1; 15:8; 2 Sam 5:6–7), ki ga je napravil za glavno mesto. Dotlej je večinoma služil kot gorska trdnjava, na približno 800 metrih nadmorske višine. Z vseh strani, razen na severu, ga obdajajo globoke doline.

Kralj David je med svojo vladavino v Jeruzalemu zasedel leseno palačo. Vendar je ljudstvo med Salomonovo vlada-

Jeruzalem, Novi

vino naredilo veliko stvari, vključno z gradnjo kraljeve palače in templja, da bi mesto polepšali.

Jeruzalem je po razdelitvi Izraelovega in Judovega kraljestva ostal glavno Judovo mesto. Zavojevalske čete so ga pogosto napadle (1 Kr 14:25; 2 Kr 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Jeruzalem je pod Ezekijem postal središče verskega čaščenja, vendar je bil delno uničen leta 320, 168 in 65 pr. Kr. Herod je ponovno pozidal zidove in tempelj, Rimljani pa so ga leta 70 po Kr. docela uničili.

Melkízedek je bil salemski kralj, **1 Mz** 14:18 (Heb 7:1–2). Izaija je Jeruzalem klical, naj si obleče svoja čudovita oblačila, **Iz** 52:1. Gospodova beseda bo prišla iz Jeruzalema, **Mih** 4:2.

Kristus je žaloval nad usodo Jeruzalema, **Mt** 23:37–39 (Lk 13:34). Jeruzalem je mesto živega Boga, **Heb** 12:22.

Jeruzalem bo uničen, če se ne bo pokesal, **1 Ne** 1:4, 13, 18 (2 Ne 1:4; He 8:20). Jeruzalem bo po uničenju ponovno poseljen, **3 Ne** 20:46. Jeruzalem bo spet zgrajen, **Etr** 13:5.

Kristus je posvaril svete iz poslednjih dni, kakor je posvaril jeruzalemsko ljudstvo, **NaZ** 5:20. Tisti od Juda zbežijo v Jeruzalem, **NaZ** 133:13. Gospod bo govoril iz Jeruzalema, **NaZ** 133:21.

Jeruzalem, Novi *Gl. Novi*

Jeruzalem; Sion.

Jese *Gl. tudi David.*

V Stari zavezi, Davidov oče in prednik Kristusa in vseh judovskih kraljev.

Jesejev oče je bil Rutin sin Obéd, **Rut** 4:17, 22. Jesejevi predniki šteti nazaj do Juda, **1 Krn** 2:5–12 (Mt 1:5–6).

jeza *Gl. tudi ljubezen;*
sovrašтво — sovražiti.

Jeza je pokazatelj razpoloženja. Gospod je svoje svete posvaril, naj brzdajo svojo jezo (Mt 5:22). Niti starš niti otrok ne smeta zlorabljati drugih v družini. V svetih spisih je jeza pogosto simbolično predstavljena z ognjem (2 Ne 15:25; NaZ 1:13).

Kajn pa je bil silno besen in obraz mu je upadel, **1 Mz** 4:5. Gospod je počasen v jezi in zelo milosten, **Ps** 145:8. Mil odgovor pomirja srd, **Prg** 15:1. Srdit človek izzove prepir, kdor pa je počasen za jezo, prepir pomiri, **Prg** 15:18 (Prg 14:29). Zaradi svojega imena zadržujem svojo jezo, **Iz** 48:9. Iztegoval sem svoje roke proti ljudstvu, ki me nenehno izziva k jezi, **Iz** 65:2–3.

Če te kdo udari po desnem licu, mu nastavi še levo, **Mt** 5:39. Vi, očetje, ne jezite svojih otrok, **Ef** 6:4.

Ker sem vam povedal resnico, ste name jezni, **Moz** 13:4. Te ljudi bom obiskal v svoji jezi, **Al** 8:29.

Zoper nikogar se ne razvname njegov srd, razen zoper tistih, ki ne priznajo njegove roke v vsem, **NaZ** 59:21. Jaz, Gospod, sem jezen na hudobne, **NaZ** 63:32.

Jezabela *Gl. tudi Aháb.*

Hudobna ženska v Stari zavezi, ki je bila iz feničanske dežele. Bila je žena Ahába (1 Kr 16:30–31), Izraelovega kralja, ki je vladal v času preroka Elija.

Jezabelina poroka z Ahábom je bolj kot kateri koli drug dogodek povzročil propad severnega Izraelovega kraljestva; Jezabela je v Izraelu namesto čaščenja Jehova vpeljala najhujšo obliko čaščenja malikov iz svoje dežele (1 Kr 18:13, 19).

Jezabela je ubila veliko Božjih prerokov, **1 Kr** 18:4. Jezabela je poskušala ubiti Elija, **1 Kr** 19:1–3. Jezabelina hudobija se je končala z njeno strašno smrtjo, **2 Kr** 9:30–37.

jezik *Gl. tudi dar jezikov.*

Besede, zapisane ali izrečene, povedane v določenih vzorcih, da bi posredovale podatke, misli in pojmovanja. *Jezik* se prav tako nanaša na govornje jezikov in na ljudi. S svojim izražanjem pokažemo, kaj čutimo do Boga in drugih ljudi. Sveti morajo nadzorovati svoj jezik, kar pomeni, da morajo nadzorovati svoje besede. Ob drugem prihodu Jezusa Kristusa bo Gospod vsemu

človeštvu dal čisto govorico (Sof 3:8–9). Nazadnje se bo vsako koleno upognilo in vsak jezik priznal Bogu (Iz 45:23; Rim 14:11).

Vsa zemlja je imela en sam jezik, **1 Mz** 11:1. Gospod je zmešal jezik vse zemlje, **1 Mz** 11:4–9. Zadržuj svoj jezik od zla, **Ps** 34:13 (1 Pt 3:10). Kdor pazi na svoja usta in svoj jezik, bo svojo dušo obvaroval pred težavami, **Prg** 21:23.

Vsakdo jih je slišal govoriti v svojem jeziku, **Apd** 2:1–6. Če kdo ne brzda svojega jezika, je njegova pobožnost prazna, **Jak** 1:26. Če pa kdo v besedi ne dela napake, je popoln mož, **Jak** 3:1–13. Evangelij se bo pridigalo vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu, **Raz** 14:6–7 (2 Ne 26:13; Moz 3:13, 20; NaZ 88:103; 112:1).

Gospod ljudem govori v njihovem jeziku, **2 Ne** 31:3 (NaZ 1:24). Benjamin je svoje sinove poučil o jeziku svojih očetov, da bi postali možje razumevanja, **Moz** 1:2–5. Gospod da vsem narodom, glede na njihovo narodnost in jezik, da se poučuje njegova beseda, **Al** 29:8. Te plošče bodo šle k vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu, **Al** 37:4.

Pridobite mojo besedo in potem se vam bo jezik razvezal, **NaZ** 11:21. Ta, ki govori krotko in izgrajuje, je od Boga, če je zvest mojim uredbam, **NaZ** 52:16. Vsak bo polnost evangelija slišal v svoji govorici, **NaZ** 90:11. Seznanite se z jeziki, govori in ljudstvi, **NaZ** 90:15.

Adam in njegovi otroci so imeli jezik, ki je bil čist in neonečaščen, **Mz** 6:5–6, 46. Bog je dal Henohu veliko moč govora, **Mz** 7:13.

Jezus Kristus *Gl. tudi* Alfa in

Omega; Bog — Božja trojica; Božje Jagnje; bronasta kača; dobri Pastir; drugi prihod Jezusa Kristusa; Emanuel; Evangeliji; Golgota; Gospod; **JAZ SEM**; Jehova; kesanje — kesati se; kri; Kristusova luč; križ; križanje; kruh življenja; Marija, Jezusova mati; Maziljenec; Mesija; milostljivost; načrt odkupitve; Neskončni; Odkupitelj;

odkupitev — odkupiti — odkupljen; odkupna daritev — plačati odkupnino; odpuščanje grehov; Odrešenik; padec Adama in Eve; posrednik; pot; pridiga na gori; prvorojenec — Prvorojeni; Rešitelj; roditi — roditi se — roditi se v Bogu; Sin človekov; skala; spremenitev, *Kristusova spremenitev*; temeljni kamen; Tolažnik; ustvariti; vera; vest; vnebohod; vstajenje; začetek; zagovornik; zakrament; Ženin; živa voda; žrtvovanje — žrtvovati.

Kristus (grška beseda) in *Mesija* (hebrejska beseda) pomenita »maziljeni«. Jezus Kristus je Očetov Prvorojeni v duhu (Heb 1:6; NaZ 93:21). On je Očetov Edinorojeni v mesu (Jn 1:14; 3:16). On je Jehova (NaZ 110:3–4) in je bil za ta veliki poklic vnaprej določen pred stvarjenjem sveta. Jezus je pod Očetovim vodstvom ustvaril zemljo in vse na njej (Jn 1:3, 14; Mz 1:31–33). Rodil se je Mariji v Betlehemu, živel brez greha in izpeljal popolno odkupno daritev za grehe vsega človeštva tako, da je preлил svojo kri in dal svoje življenje na križu (Mt 2:1; 1 Ne 11:13–33; 3 Ne 27:13–16; NaZ 76:40–42). Vstal je od mrtvih in tako vsemu človeštvu zagotovil vstajenje. Zaradi Jezusove odkupne daritve in vstajenja bodo lahko tisti, ki se pokesajo svojih grehov in so poslušni Božjim zapovedim, večno živeli z Jezusom in Očetom (2 Ne 9:10–12; 21–22; NaZ 76:50–53, 62).

Jezus Kristus je najpomembnejša oseba, ki se je rodila na zemlji. Njegovo življenje je popoln vzor tega, kako naj bi vse človeštvo živelo. Vse molitve, blagoslovi in duhovniške uredbe bi morale biti opravljene v njegovem imenu. On je Gospod gospodov, Kralj kraljev, Stvarnik, Odrešenik in Bog vsega sveta.

Jezus Kristus bo ponovno prišel v moči in slavi, da bo med tisočletnico vladal na zemlji. Poslednji dan bo sodil vsemu človeštvu (Al 11:40–41; JS – Mt 1).

Povzetek njegovega življenja (v zaporedju

dogodkov): Jezusovo rojstvo in poslanstvo sta bila napovedana, **Lk** 1:26–38 (Iz 7:14; 9:6–7; 1 Ne 11). Njegovo rojstvo, **Lk** 2:1–7 (Mt 1:18–25). Bil je obrezan, **Lk** 2:21. Bil je predstavljen v templju, **Lk** 2:22–38. Obiskali so ga modreci, **Mt** 2:1–12. Jožef in Marija sta z njim zbežala v Egipt, **Mt** 2:13–18. Pripeljali so ga v Nazaret, **Mt** 2:19–23. Pri dvanajstih letih je šel v tempelj, **Lk** 2:41–50. Imel je brate in sestre, **Mt** 13:55–56 (Mr 6:3). Krstil se je, **Mt** 3:13–17 (Mr 1:9–11; Lk 3:21–22). Hudič ga je skušal, **Mt** 4:1–11 (Mr 1:12–13; Lk 4:1–13). Poklical je svoje učence, **Mt** 4:18–22 (Mt 9:9; Mr 1:16–20; 2:13–14; Lk 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Jn 1:35–51). Pooblastil je dvanajstere, **Mt** 10:1–4 (Mr 3:13–19; Lk 6:12–16). Imel je pridgo na gori, **Mt** 5–7. Napovedal je svojo smrt in vstajenje, **Mt** 16:21 (Mt 17:22–23; 20:17–19; Mr 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Lk 9:22; 18:31–34). Bil je spremenjen, **Mt** 17:1–9 (Mr 9:2–8; Lk 9:28–36). Poslal je sedemdesetere, **Lk** 10:1–20. Njegov slavnostni prihod v Jeruzalem, **Mt** 21:1–11 (Mr 11:1–11; Lk 19:29–40; Jn 12:12–15). Vpeljal je zakrament, **Mt** 26:26–29 (Mr 14:22–25; Lk 22:19–20). V Getsemaniju je trpel in molil, **Mt** 26:36–46 (Mr 14:32–42; Lk 22:39–46). Bil je izdan, priprt in zapuščen, **Mt** 26:47–56 (Mr 14:43–53; Lk 22:47–54; Jn 18:2–13). Bil je križan, **Mt** 27:31–54 (Mr 15:20–41; Lk 23:26–28, 32–49; Jn 19:16–30). Vstal je, **Mt** 28:1–8 (Mr 16:1–8; Lk 24:1–12; Jn 20:1–10). Po vstajenju se je prikazal, **Mt** 28:9–20 (Mr 16:9–18; Lk 24:13–48; Jn 20:11–31; Apd 1:3–8; 1 Kor 15:5–8). Dvignil se je v nebesa, **Mr** 16:19–20 (Lk 24:51–53; Apd 1:9–12). Prikazal se je Nefijcem, **3 Ne** 11:1–17 (3 Ne 11–26).

Prikazal se je Josephu Smithu, **JS – ŽZ** 1:15–20.

Glava Cerkve: Kristus je glava Cerkve, **Ef** 5:23 (Ef 1:22; 4:15). On je glava telesa, Cerkve, **Kol** 1:18.

To je moja Cerkev, **Moz** 26:22 (Moz 27:13). Kristus je bil povzročitelj in dopolnilitelj njihove vere, **Mor** 6:1–4.

To Cerkev sem ustanovil, **NaZ** 33:5 (3 Ne 27:3–8).

Kristus se prikazuje po vstajenju: Ko je Jezus vstal, se je najprej prikazal Mariji, **Mr** 16:9 (Jn 20:11–18). Jezus je hodil in se pogovarjal z dvema učencema na poti v Emavs, **Lk** 24:13–34. Jezus se je prikazal apostolom, ki so mu otipali roke in noge, **Lk** 24:36–43 (Jn 20:19–20). Jezus se je prikazal Tomažu, **Jn** 20:24–29. Jezus se je prikazal učencem pri Tiberijskem jezeru, **Jn** 21:1–14. Jezus je po vstajenju deloval štirideset dni, **Apd** 1:2–3. Štefan je videl Jezusa, ki je stal na Božji desnici, **Apd** 7:55–56. Jezus se je prikazal Savlu, **Apd** 9:1–8 (PJS, Apd 9:7; Apd 26:9–17). Kristusa je videlo več kot petsto ljudi, **1 Kor** 15:3–8.

Jezus Kristus se je pokazal Nefijevemu ljudstvu, **3 Ne** 11:1–17. Dva tisoč petsto ljudi je Jezusa videlo in slišalo, **3 Ne** 17:16–25. Mormonu se je prikazal Gospod, **Mrm** 1:15.

Joseph Smith in Sidney Rigdon sta videla Jezusa na Božji desnici, **NaZ** 76:22–23. Joseph Smith in Oliver Cowdery sta Gospoda videla v Templju Kirtland, **NaZ** 110:1–4.

Joseph Smith je videl Jezusa, **JS – ŽZ** 1:15–17.

Kristusov predsmrtni obstoj: Gospod se je prikazal Abrammu, **1 Mz** 12:7 (1 Mz 17:1; 18:1; Abr 2:6–8). Gospod je z Mojzesom govoril iz obličja v obličje, **2 Mz** 33:11 (5 Mz 34:10; Mz 1:1–2). Videl sem Gospoda stati nad oltarjem, **Am** 9:1.

Na začetku je bila Beseda pri Bogu. In Beseda je postala meso in prebivala med nami, **Jn** 1:1, 14 (1 Jn 1:1–3). Preden je bil Abraham, jaz sem, **Jn** 8:58. Poveličaj me s slavo, ki sem jo imel pri tebi, preden je bil svet, **Jn** 17:5.

Izaija je resnično videl mojega Odkupitelja, kakor sva ga videla z bratom Jakobom, **2 Ne** 11:2–3. Jutri pridem na svet, **3 Ne** 1:12–14. Kristus je bil, preden se je začel svet, **3 Ne** 26:5 (Jn 6:62). Kakor sem se prikazal tebi, se bom prikazal svojemu ljudstvu v mesu, **Etr** 3:14–17.

Henoh je videl Gospoda in hodil z njim, **NaZ** 107:48–49.

Moj ljubljeni Sin, ki je bil moj Ljubljeni in Izvoljeni od začetka, **Mz** 4:2. Gospod je rekel: Koga naj pošljem? In eden je odgovoril kakor Sin človekov: Tukaj sem, mene pošlji, **Abr** 3:27.

Kristusova znamenja oziroma simboli: Abel je daroval od prvencev svoje drobnice, **1 Mz** 4:4 (Mz 5:20). Vzemi svojega edinca Izaka in ga daruj kot daritev, **1 Mz** 22:1–13 (JakK 4:5). Gospod je Izraelovim otrokom zapovedal, naj žrtvujejo neoporečna jagnjeta, **2 Mz** 12:5, 21, 46 (4 Mz 9:12; Jn 1:29; 19:33; 1 Pt 1:19; Raz 5:6). To je kruh, ki vam ga je Gospod dal jesti, **2 Mz** 16:2–15 (Jn 6:51). Udari po skali in iz nje bo pritekla voda, da bo ljudstvo moglo piti, **2 Mz** 17:6 (Jn 4:6–14; 1 Kor 10:1–4). Kozel naj odnese na sebi vse njihove krivičnosti, **3 Mz** 16:20–22 (Iz 53:11; Moz 14:11; 15:6–9). Mojzes je dvignil bronasto kačo, da bi rešil tiste, ki bi jo pogledali, **4 Mz** 21:8–9 (Jn 3:14–15; Al 33:19; He 8:14–15). Jona je bil tri dni v kitovem trebuhu, **Jon** 1:17 (Mt 12:40).

To je prisposodba žrtvovanja Očetovega Edinorojenega, **Mz** 5:4–8.

Kristusovo tisočletno vladanje: Vladarstvo bo na njegovi rami, **Iz** 9:6 (2 Ne 19:6). Prebival bom v tvoji sredi, govori Gospod, **Zah** 2:14 (Zah 14:9).

Bog bo Jezusu dal prestol njegovega očeta Davida, **Lk** 1:30–33. Kristus bo kraljeval na veke vekov, **Raz** 11:15. Sveti bodo s Kristusom kraljevali tisoč let, **Raz** 20:4 (NaZ 76:63).

Zaradi pravičnosti ljudi Satan ne bo imel moči, **1 Ne** 22:26 (Raz 20:1–3).

Pravično bom bival z ljudmi na zemlji tisoč let, **NaZ** 29:11 (NaZ 43:29–30). Pokorite se obstoječim oblastem, dokler ne bo zavladal ta, čigar pravica je vladati, **NaZ** 58:22 (1 Kor 15:25).

Kristus bo osebno kraljeval na zemlji, **ČV** 1:10 (Iz 32:1).

Oblast oziroma polnomočje: Vladarstvo bo na njegovi rami, **Iz** 9:5 (2 Ne 19:6).

Jezus je učil kakor nekdo, ki ima pol-

nomočje, **Mt** 7:28–29 (Mr 1:22). Sin človekov ima na zemlji moč, da odpušča grehe, **Mt** 9:6. Jezus je nečistim duhovom zapovedal s polnomočjem in poslušali so ga, **Mr** 1:27 (Lk 4:33–36). Jezus jih je posvetil dvanajst, da bi imeli moč, **Mr** 3:14–15. Jezusova beseda je bila izrečena z močjo, **Lk** 4:32. Oče je vso sodbo poveril Sinu, **Jn** 5:22, 27. Bog je Jezusa mazilil s Svetim Duhom in z močjo, **Apd** 10:38. Kristus je bil vnaprej določen pred osnovanjem sveta, **1 Pt** 1:20 (Etr 3:14). Kristus ima ključe pekla in smrti, **Raz** 1:18.

Vsi ljudje bodo pokorni Kristusu, **2 Ne** 9:5. Jezus Kristus, Božji Sin, je Oče nebes in zemlje, Stvarnik vsega od začetka, **He** 14:12.

Kristus je prišel po volji Očeta, da bi izvršil njegovo voljo, **NaZ** 19:24. Jezus je prejel polnost Očetove slave in prejel je vso moč, **NaZ** 93:3–4, 16–17 (Jn 3:35–36).

Prerokbe o rojstvu in smrti Jezusa Kristusa: Devica bo spočela in rodila sina, **Iz** 7:14 (1 Ne 11:13–20). Iz Betlehema bo prišel vladar v Izraelu, **Mih** 5:1.

Samuel Lamanec je prerokoval dan, noč in dan svetlobe, novo zvezdo in druga znamenja, **He** 14:2–6. Samuel Lamanec je prerokoval temo, grome in bliske in tresenje zemlje, **He** 14:20–27. Znamenja Jezusovega rojstva so se izpolnila, **3 Ne** 1:15–21. Znamenja Jezusove smrti so se izpolnila, **3 Ne** 8:5–23.

Prevzeti ime Jezusa Kristusa: Ni drugega imena, po katerem naj bi se rešili, **Apd** 4:12 (2 Ne 31:21). Apostoli so se radostili, ker se jih je štelo za vredne, da trpijo sramoto zavoljo njegovega imena, **Apd** 5:38–42. To je njegova zapoved, da verjamemo v ime njegovega Sina Jezusa Kristusa, **1 Jn** 3:23.

Pričujte, da ste s krstom voljni prevzeti Kristusovo ime, **2 Ne** 31:13. Želel bi, da bi prevzeli Kristusovo ime, **Moz** 5:6–12 (Moz 1:11). Kdor je bil željan prevzeti Kristusovo ime, se je pridružil Božji Cerkvi, **Moz** 25:23. Vsi tisti, ki so bili pravi verniki v Kristusa, so prevzeli

Kristusovo ime, **Al** 46:15. Nebeška vrata so odprta tistim, ki bodo verjeli v ime Jezusa Kristusa, **He** 3:28. Blagor temu, ki bo poslednji dan spoznan za zvestega mojemu imenu, **Etr** 4:19. Voljni so prevzeti Sinovo ime, **Mor** 4:3 (**NaZ** 20:77).

Prevzemite Kristusovo ime, **NaZ** 18:21–25.

Pričevanje o Jezusu Kristusu: Pavel je pričeval, da Jezus je Kristus, **Apd** 18:5. Celozli duhovi so pričevali, da poznajo Jezusa, **Apd** 19:15. Nihče ne more reči, da Jezus je Gospod, razen po Svetem Duhu, **1 Kor** 12:3. Vsako koleno se bo upognilo in vsak jezik bo priznal, da je Jezus Kristus Gospod, **Flp** 2:10–11.

Govorimo o Kristusu, radostimo se v Kristusu, pridigamo o Kristusu, prerokujemo o Kristusu, **2 Ne** 25:26. Mormonova knjiga naj bi Jude in druge narode prepričala, da Jezus je Kristus, **2 Ne** 26:12 (naslovnica Mormonove knjige). Preroki in sveti spisi pričujejo o Kristusu, **JakK** 7:11, 19. Iščite tega Jezusa, o katerem so zapisovali preroki in apostoli, **Etr** 12:41.

Videla sva ga in slišala glas, ki je pričeval, da je Edinorojeni, **NaZ** 76:20–24. To so večna življenja — poznati Boga in Jezusa Kristusa, **NaZ** 132:24.

Verjamemo v Boga, Večnega Očeta, in v njegovega Sina, Jezusa Kristusa, **ČV** 1:1. Verjamemo, da bo Kristus osebno kraljeval na zemlji, **ČV** 1:10.

Slava Jezusa Kristusa: Gospodova slava je napolnila tabernakelj, **2 Mz** 40:34–38. Vsa zemlja je polna njegove slave, **Iz** 6:3 (**2 Ne** 16:3). Gospodova slava je vžšla nad teboj, **Iz** 60:1–2.

Sin človekov bo prišel v slavi svojega Očeta, **Mt** 16:27. Poveljaj me s slavo, ki sem jo imel pri tebi, preden je bil svet, **Jn** 17:5.

Izraelov Sveti mora kraljevati v veliki slavi, **1 Ne** 22:24. Upali smo na njegovo slavo, **JakK** 4:4. Božji Sin pride v slavi, **Al** 5:50. Pojasnil je vse, od začetka do časa, ko naj bi prišel v svoji slavi, **3 Ne** 26:3.

Moji apostoli bodo oblečeni v slavo,

prav kakor sem sam, **NaZ** 29:12 (**NaZ** 45:44). Videla sva slavo Sina na Očetovi desnici, **NaZ** 76:19–23. Janez je videl in pričeval o polnosti moje slave, **NaZ** 93:6 (**Jn** 1:14). Njegovo obličje je žarelo bolj kot sijaj sonca, **NaZ** 110:3.

Njegova slava je bila na meni in videl sem njegov obraz, **Mz** 1:1–11. To je moje delo in moja slava, **Mz** 1:39.

Sodnik: Gospod bo svet sodil pravično, **Ps** 9:8 (**3 Ne** 27:16). Prihaja soditi zemljo, **Ps** 96:13. Pravičnega in krivičnega bo sodil Bog, **Prd** 3:17. Sodil bo med narodi, **Iz** 2:4 (**Mih** 4:3; **2 Ne** 12:4). Pravično bo sodil revnim, **Iz** 11:2–4.

Oče je vso sodbo poveril Sinu, **Jn** 5:22. Če sodim jaz, je moja sodba resnična, **Jn** 8:16. Bog ga je posvetil za Sodnika živih in mrtvih, **Apd** 10:42 (**2 Tim** 4:1). Bog bo po Jezusu Kristusu sodil temu, kar se skriva v ljudeh, **Rim** 2:16. Vsi bomo stali pred Kristusovim sodnim stolom, **Rim** 14:10 (**2 Kor** 5:10; **Al** 12:12; **Mrm** 3:20; 7:6; **Etr** 12:38; **NaZ** 135:5).

Vsi ljudje pridejo k Bogu, da jim bo sodil glede na resnico in svetost, ki je v njem, **2 Ne** 2:10. Stali boste pred Bogom, da vam bo sojeno po delih, **Al** 5:15 (**Al** 12:15; 33:22; **3 Ne** 27:14).

Bog in Kristus sta sodnika vseh, **NaZ** 76:68.

Zgled Jezusa Kristusa: Zgled sem vam dal, **Jn** 13:15. Jaz sem pot, resnica in življenje, **Jn** 14:6. Tudi Kristus je trpel za nas in nam zapustil zgled, da bi hodili po njegovih stopinjah, **1 Pt** 2:21.

Če človek ne sledi vzoru Sina živega Boga, ne more biti odrešen, **2 Ne** 31:16. Želel bi, da bi bili popolni prav kakor jaz, **3 Ne** 12:48. To boste vselej izpolnjevali, prav kakor sem jaz, **3 Ne** 18:6. Dal sem vam zgled, **3 Ne** 18:16. Dela, katera ste mene videli delati, delajte tudi vi, **3 Ne** 27:21, 27. Pravi privrženci Jezusa Kristusa mu bodo podobni, **Mor** 7:48.

Jitro *Gl. tudi* Mojzes.

Midjánski princ in duhovnik iz Stare zaveze, ki je Mojzesu, potem ko je zbežal iz Egipta, nudil dom. Imenuje se

tudi Reguél (2 Mz 2:18). Mojzes se je kasneje poročil z Jitrovo hčero Cipóro (2 Mz 3:1; 4:18; 18:1–12). Jitro je Mojzesa poučil o poverjanju odgovornosti (2 Mz 18:13–27). Mojzes je Melkízedekovo duhovništvo prejel od Jitra (NaZ 84:6–7).

Job

Pravični mož v Stari zavezi, ki je pretrpel hudo stisko in vendarle ostal zvest svojemu verovanju v Boga. Njegova zgodba je zapisana v Jobovi knjigi.

Jobova knjiga: Čeprav knjiga govori o Jobovem trpljenju, ne podaja popolnega odgovora na vprašanje, zakaj je moral Job (ali kdo drug) trpeti bolečino in izgubiti družino in dobrine. Knjiga pojasni, da ni nujno, da stiske, ki jih imamo, pomenijo, da je človek grešil. Gospod lahko stisko uporabi za izkušnjo, disciplino in poučevanje, pa tudi za kazen (NaZ 122).

Knjigo lahko razdelimo na štiri dele. Prvo in drugo poglavje sta uvod v zgodbo. Poglavja od tri do enaintrideset navajajo niz pogovorov med Jobom in tremi prijatelji. Poglavja od dvaintrideset do sedemintrideset vsebujejo besede Elihúja, četrtega prijatelja, ki za razliko od prvih treh prijateljev Joba obsoja iz drugih razlogov. Poglavja od osemintrideset do dvainštirideset končajo knjigo z zagotovilom Jobu, da je bila njegova življenjska pot od vsega začetka dobra.

Jobova knjiga uči, da bo človek, če bo imel prava spoznanja o Bogu in življenju, ki je za Boga sprejemljivo, bolje prenašal preizkušnje, ki so pred njim. Jobovo neomajno vero označujejo takšne izjave: »Pa naj me umori, ne obotavljam se!« (Job 13:15) Job je omenjen tudi v Ezekielu 14:14; Jakobu 5:11; Nauku in zavezah 121:10.

Joél

Starozavezni prerok v Judovi deželi. Obdobje njegovega življenja ni točno določeno — morda je živel nekje v času vladavine Joáša, pred letom 850 pr. Kr. in vrtnitvijo Judovega rodu iz ujetništva v Babilonu.

Joélova knjiga: Knjiga se osredotoča na Joélovo prerokbo, ki jo je dal, ko sta Judovo deželo prizadela huda suša in divje kobilice (Jl 1:4–20). Joél je ljudstvu zagotovil, da bodo s kesanjem ponovno prešli Božje blagoslove (Jl 2:12–14).

Prvo poglavje je poziv k svečanemu zborovanju v Gospodovi hiši. Drugo poglavje govori o vojni in opustošenju pred tisočletnico. Tretje poglavje govori o poslednjih dneh in trdi, da se bodo vsi narodi vojskovali, da pa bo nazadnje Gospod prebival v Sionu.

Peter je navedel Joélovo prerokbo o razdetju Duha na binško dan (Jl 3:1–5; Apd 2:16–21). Ta isti odlomek je angel Moroni navedel Josephu Smithu (JS – ŽZ 1:41).

Jona Gl. tudi Ninive.

Starozavezni prerok, ki ga je Gospod poklical, naj v mestu Ninive pridiga kesanje (Jon 1:1–2).

Jonova knjiga: Knjiga v Stari zavezi, ki govori o izkušnji v Jonovem življenju. Jona knjige verjetno ni napisal sam. Glavna misel Jonove knjige je, da Jehova vlada povsod in da svoje ljubezni ne omejuje zgolj na en sam narod oziroma ljudstvo.

V prvem poglavju je Gospod Jona poklical, naj pridiga v Ninivah. Jona je, namesto da bi naredil, kot mu je Gospod zapovedal, zbežal z ladjo in velika riba ga je pojedla. V drugem poglavju je Jona molil h Gospodu in riba ga je izbljuvala na kopno. Tretje poglavje opisuje, da je Jona šel v Ninive in prerokoval o njihovem propadu. Vendar so se ljudje pokesali. V četrtem poglavju je Gospod grajal Jona, kajti Jona je bil jezen, da je Gospod ljudstvo rešil.

Jezus je učil, da je to, da je Jona pojedla riba, služilo kot oznanjanje Jezusove smrti in vstajenja (Mt 12:39–40; 16:4; Lk 11:29–30).

Jonatan Gl. tudi David; Savel, Izraelov kralj.

Sin Savla, Izraelovega kralja v Stari

zavezi. Jonatan je bil Davidov zaupni prijatelj (1 Sam 13–23; 31).

Jordan

Reka Jordan se iz Galilejskega jezera izliva v Mrtvo morje. Reka je dolga 160 kilometrov in nastane po združitvi več izvirov, ki pritekajo s pobočja gore Hermon. To je najpomembnejša reka v Izraelu.

S to reko sta povezana dva pomembna dogodka: Gospodova razdelitev reke za prehod Izraelcev (Joz 3:14–17) in krst Jezusa Kristusa (Mt 3:13–17; 1 Ne 10:9).

Joseph Smith ml. *Gl. Smith ml., Joseph.*

Jošija

Pravični Judov kralj, ki je vladal od leta 641 do leta 610 pr. Kr. (2 Kr 22–24; 2 Krn 34–35). Med njegovim vladanjem so knjigo postave našli v Gospodovi hiši (2 Kr 22:8–13).

Józafat

Zvesti Judov kralj v Stari zavezi (1 Kr 15:24; 22).

Józue *Gl. tudi Jeriha.*

Starozavezni prerok in voditelj ter Mojzesov naslednik. Rodil se je v Egiptu, preden so Izraelovi otroci pobegnili (4 Mz 14:26–31). On in Kaleb sta bila med dvanajstimi izvidniki, poslanimi v Kánaan. O deželi so poročali dobro (4 Mz 13:8, 16–33; 14:1–10). Umril je star stodeset let (Joz 24:29). Józue je bil velik zgled prizadevnega preroka-bojevnik.

Józuetova knjiga: Ta knjiga se po Józuetu imenuje zato, ker je on njena glavna osebnost in ne zato, ker bi bil njen avtor. Poglavlja od ena do dvanajst opisujejo osvojitve Kánaana; poglavja od trinajst do štiriindvajset pa govorijo o Izraelovih rodovih, ki so razdelili deželo, in o Józuetovih zadnjih nasvetih.

Dva znana verza v Józuetovi knjigi sta Gospodova zapoved Józuetu, naj premišljuje o svetih spisih (Joz 1:8) in

Józuetov klic ljudem, naj bodo zvesti Gospodu (Joz 24:15).

Jožef iz Arimateje

Jožef iz Arimateje je bil član vélikega zbora, Kristusov učenec in bogati in zvesti Izraelec, ki ni sodeloval pri Gospodovi obsodbi. Po križanju je Jožef Odrešenikovo telo zavil v čist lanen prt in ga položil v svojo grobnico, podobno votlini (Mt 27:57–60; Mr 15:43–46; Lk 23:50–53; Jn 19:38–42).

Jožef, Jakobov sin *Gl. tudi Izrael; Jakob, Izakov sin.*

Prvorojenec Jakoba in Rahele v Stari zavezi (1 Mz 30:22–24; 37:3).

Jožef je pravico prvorojenstva v Izraelu dobil zato, ker je Ruben, prvorojeni sin Jakobove prve žene, ta privilegij zaradi prestopka izgubil (1 Krn 5:1–2). Ker je bil Jožef kot prvorojenec Jakobove druge žene tega vrreden, je bil naslednji v liniji za blagoslov. Jožef je prav tako od svojega očeta Jakoba tik pred njegovo smrtjo prejel blagoslov (1 Mz 49:22–26).

Jožef je bil mož plemenitega značaja, »razumen in moder« človek (1 Mz 41:39). Njegova zavrnitev Potifárjeve žene je zgled vere, neomadeževanosti in osebne integritete (1 Mz 39:7–12). Ko je Jožef v Egiptu svojim bratom razkril pravo identiteto, se jim je, namesto da bi jih krivil za njihovo ravnanje, zahvalil. Verjel je, da so njihova dejanja pomagala izvršiti božansko Božjo voljo (1 Mz 45:4–15).

Razodetje poslednjih dni razodeva večje poslanstvo Jožefove družine v poslednjih dneh (PJS, 1 Mz 50:24–38 [Dodatek]; 2 Ne 3:3–24; 3 Ne 20:25–27).

Jakob je imel Jožefa zelo rad in mu je dal pisano suknjo, 1 Mz 37:3. Zaradi ljubosumnosti so Jožefa bratje zasovražili in se zarotili, da ga bodo ubili, namesto tega pa so ga prodali trgovcem, ki so bili na poti v Egipt, 1 Mz 37:5–36. V Egiptu je Gospod blagoslovil Jožefa in postal je oskrbnik Potifárjeve hiše, 1 Mz 39:1–4. Potifárjeva žena je lagala, rekoč,

da jo je Jožef poskušal zapeljati; Jožefa so po krivici obsodili in ga vrgli v ječo, **1 Mz 39:7–20**. Jožef je razložil sanje faraonovega glavnega točaja in peka, **1 Mz 40**. Faraon je bil naklonjen Jožefu, ker je Jožef razložil ene od faraonovih sanj; postavil ga je za vladarja nad Egiptom, **1 Mz 41:14–45**. Efrájimovo in Manásejevo rojstvo, **1 Mz 41:50–52**. Jožef se je ponovno srečal s svojim očetom in brati, **1 Mz 45–46**. Jožef je umrl v Egiptu star stodeset let, **1 Mz 50:22–26**.

Jožef, Marijin mož *Gl. tudi Jezus Kristus; Marija, Jezusova mati.*

Mož Jezusove matere Marije. Jožef je bil Davidov potomec (Mt 1:1–16; Lk 3:23–38) in je živel v Nazaretu. Bil je zaobljubljen Mariji. Tik pred poroko se je Mariji prikazal angel Gabriel, ki je oznanil, da je bila Marija izvoljena, da bo Odrešenikova mati (Lk 1:26–35). Tudi Jožef je prejel razodetje o tem božanskem rojstvu (Mt 1:20–25).

Marija je bila Jezusov edini zemeljski starš, zato ker je bil njegov oče Bog Oče. Toda Judje so Jožefa imeli za Jezusovega očeta in tudi Jezus se je do njega tako obnašal (Lk 2:48, 51). Jožef, ki je bil v nebeških sanjah posvarjen, je obvaroval Jezusovo življenje tako, do se zbežali v Egipt (Mt 2:13–14). Ko je Herod umrl, je angel Jožefu naročil, naj Kristusa odvede nazaj v Izrael (Mt 2:19–23).

Jožefova palica *Gl. Efrájim, Efrájimova ali Jožefova palica; Mormonova knjiga.*

Juda (Nova zaveza)

Eden Jezusovih bratov v Novi zavezi in najverjetneje avtor Judovega pisma (Mt 13:55; Jud 1:1).

Judovo pismo: Ta knjiga vsebuje Judovo pismo določenim svetim, katerih vera je postajala šibka. Šibki so postali zaradi tistih med njimi, ki so trdili, da so kristjani, a so izvajali nemoralno pogansko čaščenje in zatrjevali, da so izvzeti poslušnosti moralnemu zakonu. Juda je svete želel prebuditi, da bi uvi-

deli duhovno nevarnost, in jih spodbuditi, naj ostanejo zvesti.

Nekaj pomembnih odlomkov v Judovi knjigi je v šestem verzu, ki govori o vojni v nebesih in izgonu Luciferja in njegovih angelov od tistega predsmrtnega stanja (Abr 3:26–28), in v štirinajstem ter petnajstem verzu, ki navajata Henohovo prerokbo.

Juda (Stara zaveza) *Gl. tudi Izrael; Judje; Sveto pismo.*

Četrti sin Jakoba in Lee v Stari zavezi (1 Mz 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Jakob je blagoslovil Juda, da bo pristni voditelj med Jakobovimi sinovi in da bo šilo (Jezus Kristus) njegov potomec (1 Mz 49:10).

Judov rod: Judov rod je po naselitvi v Kánaanu prevzel vodenje. Njihov glavni tekmeč je bil Efrájimov rod. Mojzes je blagoslovil Judov rod (5 Mz 33:7). Po Salomonovem vladanju je Judov rod postal Judovo kraljestvo.

Judovo kraljestvo: V Roboámovi vladavini so se Salomonova gospostva razdelila na dve ločeni kraljestvi, predvsem zaradi zavisti med Efrájimovim in Judovim rodом. Južno oziroma Judovo kraljestvo je vključevalo Judov rod in večji del Benjaminovega rodu. Jeruzalem je bilo njegovo glavno mesto. Na splošno so čaščenju Jehova ostali bolj zvesti kot severno kraljestvo. Juda je bil manj izpostavljen napadom s severa in vzhoda, največja moč pa je ostala v rokah Davidove družine vse do babilonskega ujetništva. Judovemu kraljestvu se je po padcu številčnejšega in močnejšega Izraelovega kraljestva uspelo obdržati stopetintrideset let.

Judova palica: To se nanaša na Sveto pismo kot zapis Judove hiše (Ezk 37:15–19). Ko bodo v poslednjih dneh zbrane različne veje Izraelove hiše, bodo zbrani tudi njihovi sveti zapisi. Ti zapisi svetih spisov se dopolnjujejo in sestavljajo enotno pričevanje, da Jezus je Kristus, Izraelov Bog in Bog vsega sveta (PJS, 1 Mz 50:24–36 [Dodatek]; 2 Ne 3; 29).

Juda Iškarijot

Juda Iškarijot

Eden Jezusovih dvanajstih apostolov v Novi zavezi (Mt 10:4; Mr 14:10; Jn 6:71; 12:4). Njegov priimek je pomenil »mož iz Kerijóta«. Bil je iz Judovega rodu in med apostoli je bil edini, ki ni bil Galilejec. Juda je izdal Gospoda.

Prejel je trideset srebrnikov, da je Kristusa izročil enemu od glavnih duhovnikov, **Mt** 26:14–16 (Zah 11:12–13). Gospoda je izdal s poljubom, **Mt** 26:47–50 (Mr 14:43–45; Lk 22:47–48; Jn 18:2–5). Obesil se je, **Mt** 27:5. Satan je šel v Juda, **Lk** 22:3 (Jn 13:2, 26–30). David je govoril o tem, da bo Juda izdal Jezusa, **Apd** 1:16 (Ps 41:9).

Juda, Jakobov brat

Eden prvih dvanajstih apostolov Jezusa Kristusa v Novi zavezi (Lk 6:13–16). Verjetno je bil znan tudi kot Tadej (Mt 10:2–4).

Judje *Gl. tudi* Izrael; Juda (Stara zaveza).

Judje so lahko, prvič, potomci Juda, enega od dvanajstih Jakobovih sinov, drugič, ljudstvo starodavnega južnega Judovega kraljestva, oziroma tretjič, ljudje, ki udejanjajo vero, način življenja in izročila judovstva, bodisi da so bodisi niso Judje po rojstvu. Postalo je v navadi, da besedo *Jud* uporabljamo, ko se nanašamo na vse Jakobove potomce, vendar je to zmotno. Še zlasti danes bi se morali omejiti le na tiste iz Judovega kraljestva oziroma tiste iz Judovega rodu in tiste, ki so bili z njim povezani.

Ne bo se umaknilo žezlo od Juda, dokler ne pride Šilo, **1 Mz** 49:10.

Kristusov evangelij je Božja moč v odrešitev, najprej Judu, **Rim** 1:16.

Gospod bo med Judi vzgojil preroka — in sicer Mesija, **1 Ne** 10:4. Ko je knjiga prišla iz Judovih ust, so bile stvari preproste in popolne, **1 Ne** 14:23. Judje bodo razkropljeni med vse narode, **2 Ne** 25:15. Judje so moje starodavno ljudstvo zaveze, **2 Ne** 29:4. Judje, ki so razkropljeni, bodo začeli verjeti

v Kristusa, **2 Ne** 30:7. Judje bodo zavrgli kamen, na katerem bi lahko gradili, **JakK** 4:14–16. Judje bodo imeli še eno pričo, da je Jezus sam Kristus, **Mrm** 3:20–21.

Dva preroka bosta v poslednjih dneh vzgojena za judovski narod, **NaZ** 77:15. Kličite vse narode, najprej druge narode in nato Jude, **NaZ** 133:8.

V tistih dneh bodo med Judi velike stiske, **JS** – **Mt** 1:18.

Judova palica *Gl. Juda* (Stara zaveza), *Judova palica*.

Kajfa *Gl. tudi* Hana; saduceji.

Veliki duhovnik v Novi zavezi in Hanov zet. Kajfa je zavzeto nasprotoval Jezusu in njegovim učencem (Mt 26:3–4; Jn 11:47–51; 18:13–14).

Kajn *Gl. tudi* Abel; Adam; tajne zveze; umor — umoriti.

Adamov in Evin sin, ki je ubil mlajšega brata Abela (1 Mz 4:1–16).

Gospod je zavrnil njegovo daritev, **1 Mz** 4:3–7 (Mz 5:5–8, 18–26). Ubil je brata Abela, **1 Mz** 4:8–14 (Mz 5:32–37). Gospod ga je udaril s prekletstvom in znamenjem, **1 Mz** 4:15 (Mz 5:37–41).

Adam in Eva sta pred njegovim rojstvom imela veliko sinov in hčera, **Mz** 5:1–3, 16–17. Satana je ljubil bolj kot Boga, **Mz** 5:13, 18. S Satanom je sklenil nesveto zavezo, **Mz** 5:29–31.

Kaléb

Eden tistih, ki jih je Mojzes v drugem letu po množični selitvi poslal, da preiščejo kánaansko deželo. Z Józuetom sta natančno poročala o deželi (4 Mz 13:6, 30; 14:6–38). Od vseh, ki so zapustili Egipt, sta samo onadva preživela štiri-deset let v puščavi (4 Mz 26:65; 32:12; 5 Mz 1:36) in prišla v Kánaan (Joz 14:6–14; 15:13–19).

kamen *Gl. skala*.

Kánaan — **Kánaanec**

Četrty Hamov sin (1 Mz 9:22; 10:1, 6)

in Noetov vnuk v času Stare zaveze. *Kánaanec* se nanaša na nekoga iz dežele, kjer je Kánaan prvotno živel, pa tudi na njegove potomce. *Kánaanec* je tudi ime za ljudi, ki so poselili nižave vzdolž palestinske sredozemske obale. S tem imenom se je včasih opisovalo vse neizraelske prebivalce dežele zahodno od Jordana, ki so jih Grki imenovali Feničani.

kánon *Gl. tudi* Dragoceni biser; Mormonova knjiga; Nauk in zaveze; sveti spisi; Sveto pismo.

Priznana, veljavna zbirka svetih knjig. V Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni se kanonske knjige imenujejo standardna dela in vključujejo Staro in Novo zavezo, Mormonovo knjigo, Nauk in zaveze ter Dragoceni biser.

karanje — karati *Gl. tudi* nadloga.

Opominjanje ali vzgajanje, namejneno posameznikom oziroma skupinam, da bi jim pomagali napredovati oziroma da bi postali močnejši.

Ne preziraj karajoče roke Vsemogočnega, **Job** 5:17 (Prg 3:11). Blagor človeku, ki ga karaš, o Gospod, **Pš** 94:12.

Vsak sveti spis je dan za svarjenje, za poboljševanje, **2 Tim** 3:16. Gospod kara tiste, ki jih ljubi, **Heb** 12:5–11.

Gospodu se zdi prav karati svoje ljudstvo, **Moz** 23:21–22. Če Gospod svojega ljudstva ne kara, se ga ne bodo spominjali, **He** 12:3. Gospod je govoril z Jeredovim bratom in ga okaral, **Etr** 2:14.

Bili so okarani, da so se lahko pokesali, **NaZ** 1:27. Tiste, ki jih ljubim, tudi okaram, da so jim grehi lahko odpuščeni, **NaZ** 95:1. Vsi tisti, ki karanja ne bodo prenesli, ne morejo biti posvečeni, **NaZ** 101:2–5. Moje ljudstvo mora biti karano, dokler se ne bodo naučili poslušnosti, **NaZ** 105:6. Ta, ki graje ne bo prenesel, mojega kraljestva ni vreden, **NaZ** 136:31.

kerubi

Podobe, ki predstavljajo nebeška bi-

tja; prava oblika ni znana. Kerubi so bili poklicani, da varujejo svete kraje.

Gospod je postavil kerube, da stražijo pot do drevesa življenja, **1 Mz** 3:24 (Al 12:21–29; 42:2–3; Mz 4:31). Simbolični ponazoritvi kerubov sta bili nameščeni na pravem pokrovu, **2 Mz** 25:18, 22 (1 Kr 6:23–28; Heb 9:5). Kerubi so omenjeni v Ezekielovih videnjih, **Ezk** 10; 11:22.

kesanje — kesati se *Gl. tudi* Jezus Kristus; odkupna daritev — plačati odkupnino; odpustiti; odpuščanje grehov; priznanje — priznati; strto srce.

Sprememba misli in srca, ki prinaša nov odnos do Boga, samega sebe in življenja nasploh. Kesanje pomeni, da se človek odvrne od zla ter srce in hotenje obrne k Bogu, se ukloni Božjim zapovedim in volji ter opusti greh. Resnično kesanje izvira iz ljubezni do Boga in iskrene želje po poslušnosti njegovim zapovedim. Vsi, ki so odgovorni za svoja dejanja, so grešili in se morajo pokesati, da bi napredovali k odrešitvi. Le zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa lahko naše kesanje postane učinkovito in Bogu sprejemljivo.

Izpovejte se Gospodu, **Ezr** 10:11. Odstranite svoja hudobna dejanja, ne delajte več hudega, **Iz** 1:16. Pokesajte se in odvrnite od vseh svojih prestopkov, **Ezk** 18:30–31.

Pokesajte se, kajti nebeško kraljestvo se je približalo, **Mt** 3:2. V nebesih je radost nad enim grešnikom, ki se pokesa, **Lk** 15:7. Bog vsem ljudem vsepovsod zapoveduje, naj se pokesajo, **Apd** 17:30 (2 Ne 9:23; 3 Ne 11:31–40; NaZ 133:16). Žalost, ki je po volji Bogu, povzroči kesanje v odrešitev, **2 Kor** 7:10.

Duh Gospoda Vsemogočnega je v našem srcu povzročil veliko spremembo, da nismo več nagnjeni k temu, da bi delali húdo, **Moz** 5:2. Če bo grehe priznal in se pokesal, temu boš odpustil, **Moz** 26:29. Po Almovem pridiganju so se številni začeli kesati, **Al** 14:1. Ne odlašajte z dnevom svojega kesanja, **Al** 34:33.

Alma je Helamana učil o svojem kesanju in spreobrnitvi, **AI** 36 (Moz 27:8–32). Ljudje se ne bi mogli kesati, če ne bi bilo kazni, **AI** 42:16. Naj te tvoji grehi skrbijo s takšno skrbjo, ki te bo pripravila do kesanja, **AI** 42:29. Za žrtev mi boste darovali strto srce in skesanega duha, **3 Ne** 9:20. Kdor se pokesa in pride k meni kot majhen otrok, ga bom sprejel, **3 Ne** 9:22. Pokesajte se, vsi vi konci zemlje, **3 Ne** 27:20. Kolikor krat so se pokesali, jim je bilo odpuščeno, **Mor** 6:8.

Temu rodu ne govori drugega kakor kesanje, **NaZ** 6:9 (NaZ 11:9). Kako velika je njegova radost nad dušo, ki se pokesa, **NaZ** 18:13. Vsak se mora pokesati ali trpeti, **NaZ** 19:4. Ta, ki greši in se ne pokesa, bo izvržen, **NaZ** 42:28. Temu, ki svoje grehe prizna in jih opusti, je odpuščeno, **NaZ** 58:42–43. Mrtvi, ki se pokesajo, bodo odkupljeni, **NaZ** 138:58.

Verjamemo v kesanje, **ČV** 1:4.

Kimball, Spencer W. *Gl. tudi* Druga uradna izjava.

Dvanajsti predsednik Cerkve od njene ustanovitve leta 1830. Spencer W. Kimball je kot predsednik služil od decembra 1973 do novembra 1985. Rodil se je leta 1895, umrl pa leta 1985 star devdeset let.

Junija 1978 je Prvo predsedstvo oznanilo, da je predsednik Kimball prejel razodetje, da so duhovništvo in tempeljski blagoslovi na voljo vsem vrednim moškim članom, Druga uradna izjava.

Kir

Perzijski kralj v Stari zavezi, ki je izpolnil Izaijevo prerokbo (2 Krn 36:22–23; Iz 44:28; 45:1), ko je Judom dopustil, da se vrnejo v Jeruzalem, da ponovno zgradijo tempelj, in tako delno končal babilonsko ujetništvo. Izaija je to prerokoval približno sto osemdeset let pred kraljevim dejanjem.

Kiškumen *Gl. tudi* Gadiantonovi razbojniki.

Vodja skupine hudobnežev v Mormo-

novi knjigi, kasneje znani kot Gadiantonovi razbojniki (He 1:9–12; 2).

knjiga spominov *Gl. tudi* knjiga življenja; rodoslovje.

Knjiga, ki jo je začel Adam, v kateri so bila zapisana dela njegovih potomcev; prav tako vsi podobni zapisi, ki so jih od tistega časa ohranjali preroki in zvesti člani. Adam in njegovi otroci so pisali knjigo spominov, v katero so pisali po duhu navdiha, in knjigo rodov, ki je vsebovala rodoslovje (Mz 6:5, 8). Takšni zapisi bodo morda pomembni pri določanju naše poslednje sodbe.

Napisana je bila knjiga spominov, **Mal** 3:16–18 (3 Ne 24:16–18).

Vsi tisti, katerih imena ni najti zapisanega v knjigi spominov, tisti dan ne bodo našli nobene dediščine, **NaZ** 85:9. Mrtvim se je sodilo po knjigah, ki so vsebovale zapis o njihovih delih, **NaZ** 128:7. Prinesimo knjigo, ki vsebuje zapise o naših mrtvih, **NaZ** 128:24.

Pisala se je knjiga spominov, **Mz** 6:5–8. Imamo knjigo spominov, **Mz** 6:46. Abraham si je prizadeval pisati zapis za svoje potomstvo, **Abr** 1:31.

knjiga zapovedi *Gl. tudi* Nauk in zaveze; razodetje.

Številna razodetja, ki jih je prejel prerok Joseph Smith, so bila leta 1833 pripravljena za objavo z naslovom A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ (Knjiga zapovedi za vodenje Kristusove Cerkve). Gospod se je še naprej sporazumeval s svojimi služabniki in dve leti kasneje je bila objavljena obsežna zbirka razodetij kot Nauk in zaveze.

Prvi razdelek Nauka in zavez je Gospodov uvod v knjigo njegovih zapovedi, **NaZ** 1:6. Gospod je najmodrejšega izzval, naj posnema njegova najmanjša razodetja v knjigi Book of Commandments (Knjiga zapovedi), **NaZ** 67:4–9. Določeni so bili nadzorniki za objavo razodetij, **NaZ** 70:1–5.

knjiga življenja *Gl. tudi knjiga spominov.*

V nekem pogledu je knjiga življenja skupek človekovih misli in dejanj — zapis njegovega življenja. Vendar sveti spisi tudi navajajo, da se o zvestih vodi nebeški zapis, vključno z njihovimi imeni in poročili o njihovih pravičnih delih.

Gospod bo grešnike izbrisal iz svoje knjige, **2 Mz** 32:33.

Kdor zmagaja, ne bo izbrisan iz knjige življenja, **Raz** 3:5. Odprla pa se je druga knjiga, ki je knjiga življenja, **Raz** 20:12 (**NaZ** 128:6–7).

Imena pravičnih bodo zapisana v knjigi življenja, **AI** 5:58.

Vaše molitve so zapisane v knjigi imen posvečenih, **NaZ** 88:2.

kol

Ena od organizacijskih in upravnih enot Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Kol sestavlja več oddelkov oziroma vej. Ponavadi ima niz zemljepisnih mej in ustreza šotoru, opisanem v drugem verzus štiriinpetdesete glavlja Izaijeve knjige: »Podaljšaj svoje vrvi, utrdi svoje kole.« Vsak si- onski kol podpira in pomaga podpirati Cerkev tako kot koli podpirajo šotor ali tabernakelj. Kol je zbirališče za ostanke razkropljenega Izraela (**NaZ** 82:13–14; 101:17–21).

Okrepi svoje kole in razširi svoje meje, **Mor** 10:31 (**NaZ** 82:14).

Sionu določi druge kole poleg tega, **NaZ** 109:59. Da bo zbiranje v Sionu in njegovih kolih za obrambo, **NaZ** 115:6 (**NaZ** 101:21). Določeni naj bodo drugi kraji za kole, **NaZ** 115:18. Predsednik zbora vélikih duhovnikov je, da usposablja tiste, ki bodo imenovani za kolske predsednike, **NaZ** 124:133–134. Pojdite v deželo Sion, da se bodo njegovi koli okrepili, **NaZ** 133:9.

Kolob

Zvezda, najbližje Božjemu prestolu (**Abr** 3:2–3, 9).

Abraham je videl Kolob in zvezde, **Abr** 3:2–18. Gospodov čas se meri glede na Kolobov čas, **Abr** 3:4, 9 (**Abr** 5:13).

komolec

Običajna dolžinska enota med Hebrejci — prvotno dolžina od komolca do konic prstov.

konec sveta *Gl. svet (samostalnik), konec sveta.*

Korianton *Gl. tudi Alma, Almov sin.*

Sin Almovega sina Alma v Mormonovi knjigi.

Šel je med Zoramce, **AI** 31:7. Opuštil je služenje in šel za vlačugo, **AI** 39:3. Alma ga je poučil o stanju obstoja po smrti, vstajenju in odkupni daritvi, **AI** 39–42. Bil je poklican, da ponovno pridiga, **AI** 42:31. Z ladjo je odšel v deželo na severu, **AI** 63:10.

Koriantumr *Gl. tudi Jeredovci.*

Kralj Jeredovcev in zadnji preživeli izmed jeredovskega naroda v Mormonovi knjigi.

Odkrilo ga je zarahemelsko ljudstvo, **Om** 1:21. Bil je kralj vse dežele, **Etr** 12:1–2. Bil je Šaredov ujetnik, sinovi pa so ga osvobodili, **Etr** 13:23–24. Bojeval se je s številnimi sovražniki, **Etr** 13:28–14:31. Pokesal se je, **Etr** 15:3. S Šizom je bojeval svojo zadnjo bitko, **Etr** 15:15–32.

Korihor *Gl. tudi antikrist.*

Antikrist v Mormonovi knjigi, ki je zahteval znamenje kot dokaz Božje moči; Gospod je povzročil, da je Korihor onemel (**AI** 30:6–60).

Kornelij *Gl. tudi drugi narodi; Peter; stotnik.*

Stotnik v Cezareji, ki ga je krstil Peter (**Apd** 10). Verjetno je bil prvi človek izmed drugih narodov, ki se je pridružil Cerkvi, ne da bi se najprej spreobrnil v judovstvo. Krst Kornelija in njegove družine je zaznamoval začetek poti, da se evangelij pridiga med drugimi narodi. To pridiganje je vodil Peter, glavni

kraja — krasti

apostol, ki je tistikrat imel ključje Božjega kraljestva na zemlji.

kraja — krasti

Nepošteno oziroma nezakonito je-manje nečesa komu. Gospod je svojim otrokom vselej zapovedoval, naj ne kra-dejo (2 Mz 20:15; Mt 19:18; 2 Ne 26:32; Moz 13:22; NaZ 59:6).

Nabirajte si zaklade v nebesih, kjer tatovi ne vlamljajo in ne kradejo, **Mt** 6:19–21.

Nefijci so bili poraženi zaradi ponosa, bogastva, plenjenja, tatvin, **He** 4:12.

Kdor krade in se ne pokesa, bo izvržen, **NaZ** 42:20. Tisti, ki kradejo, bodo izročeni deželnemu zakonu, **NaZ** 42:84–85.

Kralji

Knjigi v Stari zavezi. Ti knjigi opi-sujeta izraelsko zgodovino od upora Adonija, četrtega sina kralja Davida (približno leta 1015 pr. Kr.), do končnega Judovega ujetništva (približno leta 586 pr. Kr.). Vključujeta celotno zgodovino severnega kraljestva (deset Izraelovih rodov) od ločitve do tedaj, ko so jih Asirci odvedli v ujetništvo v severne dežele. Gl. tudi Kronologija, Dodatek.

Prva knjiga kraljev: Prvo poglavje opisuje zadnje dneve življenja kralja Davida. Poglavja od dva do enajst opi-sujejo Salomonovo življenje. Poglavja od dvanajst do šestnajst govorijo o Sa-lomonovih prvih naslednikih, Roboámu in Jerobeámu. Jerobeám je povzročil de-litev Izraelovega kraljestva. Omenjeni so tudi drugi kralji. Poglavja od sedem-najst do enaindvajset opisujejo dele de-lovanja Elija, ko je opominjal Ahába, Izraelovega kralja. Dvaindvajseto pog-lavje opisuje vojno proti Arámu, v kateri sta Aháb in Józafat, Judov kralj, združila sile. Prerok Miha prerokuje zoper kralje.

Druga knjiga kraljev: Poglavja od 1:1–2:11 opisujejo Elijevo življenje, vključno s tem, ko se je v ognjeni kočiji vzdignil v nebo. Poglavja od dve do devet poročajo o Elizejevem delovanju v veri

in veliki moči. Deseto poglavje govori o kralju Jehúju in o tem, kako je uničil Ahábovo hišo in Báalove duhovnike. Poglavja od enajst do trinajst opisujejo Joáševo pravično vladanje in Elizejevo smrt. Poglavja od štirinajst do sedem-najst govorijo o različnih kraljih, ki so v Izraelu in Judu pogosto vladali s hu-dobijo. Petnajsto poglavje opisuje asirsko ujetništvo desetih Izraelovih rodov. Poglavja od osemnajst do dvajset opi-sujejo pravično življenje Ezekija, Judo-vega kralja, in preroka Izaija. Poglavja od enaindvajset do triindvajset govo-rijo o kralju Manáseju in Jošfju. Glede na izročilo je bil Manáse odgovoren za Izaijevo mučeniško smrt. Jošija je bil pravičen kralj, ki je med Judi ponovno uvedel postavo. Poglavja od štiriindvaj-set do petindvajset opisujejo babilon-sko ujetništvo.

krepost Gl. tudi integriteta; moč; neomadeževanost.

Integriteta in moralna odličnost, moč in sila (Lk 8:46) oziroma spolna čistost (Mor 9:9).

Si krepostna ženska, **Rut** 3:11. Ta, ki je čistih rok in čistega srca, bo stal na Gos-podovem svetem kraju, **Ps** 24:3–4. Kre-postna ženska je krona svojemu možu, **Prg** 12:4. Cena krepostne ženske je da-leč nad rubini, **Prg** 31:10–31.

Svoji veri dodajte krepost, **2 Pt** 1:5 (NaZ 4:6).

Preizkusite učinkovitost Božje be-sede, **Al** 31:5.

Naj ti krepost neprestano krasi misli, **NaZ** 121:45.

Verjamemo, da moramo biti kre-postni, **ČV** 1:13 (Flp 4:8).

kri Gl. tudi Jezus Kristus; odkupna daritev — plačati odkupnino; žrtvovanje — žrtvovati.

Cenjena kot življenjska tekočina ozi-roma bistvena energija vsega mesa tako pri starodavnih Izraelcih kot pri števil-nih kulturah danes. V času Stare za-veze je Gospod Izraelu prepovedal, da

bi se hranili s krvjo (3 Mz 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Odkupna moč žrtvovanja je bila v krvi, ker je kri veljala za življenjsko potrebno. Žrtvovanje živali v Stari zavezi je bilo znamenje velikega žrtvovanja, ki ga je kasneje opravil Jezus Kristus (3 Mz 17:11; Mz 5:5–7). Odkupna kri Jezusa Kristusa skesanega očisti greha (1 Jn 1:7).

Njegov pót je bil kakor velike kaplje krvi, **Lk** 22:44. Posvečeni smo s prelivanjem Kristusove krvi, **Heb** 10:1–22.

Kri je pritekla iz vsake pore, **Moz** 3:7 (NaZ 19:18).

Gospodova kri je bila prelita za odpuščanje grehov, **NaZ** 27:2. Jezus je zaradi prelivanja svoje lastne krvi izpeljal popolno odkupno daritev, **NaZ** 76:69.

S krvjo ste posvečeni, **Mz** 6:60.

kristjani *Gl. tudi* sveti; učenec.

Ime, dano vernikom v Jezusa Kristusa. Čeprav je ta izraz splošno uveljavljen po svetu, je Gospod prave Kristusove privržence imenoval za svete (Apd 9:13, 32, 41; 1 Kor 1:2; NaZ 115:4).

Učence so imenovali kristjane, **Apd** 11:26. Če pa kdo trpi kot kristjan, naj ga ne bo sram, **1 Pt** 4:16.

Zaradi zaveze se boste imenovali Kristusovi otroci, **Moz** 5:7. Tisti, ki niso bili člani Cerkve, so prave vernike imenovali kristjane, **Al** 46:13–16.

Kristus *Gl.* Jezus Kristus.

Kristusov nauk *Gl. tudi* evangelij; načrt odkupitve.

Načela in nauki evangelija Jezusa Kristusa.

Moj nauk bo padal kakor dež, **5 Mz** 32:2. Tisti, ki so godrnjali, se bodo naučili nauka, **Iz** 29:24.

Množice so se čudile njegovim naukom, **Mt** 7:28. Moj nauk ni moj, temveč tistega, ki me je poslal, **Jn** 7:16. Vsak sveti spis je koristen za poučevanje, **2 Tim** 3:16.

To je Kristusov nauk in Očetov edini in pravi nauk, **2 Ne** 31:21 (2 Ne 32:6). Med vami naj ne bo sporov glede točk mojega nauka, **3 Ne** 11:28, 32, 35, 39–40.

Satan podžiga srca ljudi k prepiru glede točk mojega nauka, **NaZ** 10:62–63, 67. Otroke učite nauk kesanja, vero v Kristusa, krst in dar Svetega Duha, **NaZ** 68:25. Drug drugega učite nauk kraljestva, **NaZ** 88:77–78. Nauk duhovništva bo kapljal v tvojo dušo, **NaZ** 121:45.

Kristusova luč *Gl. tudi*

inteligenca — inteligence; Jezus Kristus; resnica; Sveti Duh; vest.

Božanska energija, moč oziroma vpliv, ki preko Kristusa prihaja od Boga in vsemu daje življenje in luč. To je zakon, s katerim je vse vodeno v nebesih in na zemlji (NaZ 88:6–13). Ljudem tudi pomaga, da razumejo evangelijske resnice in pridejo na evangelijsko pot, ki vodi v odrešitev (Jn 3:19–21; 12:46; Al 26:15; 32:35; NaZ 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Kristusove luči ne smemo zamenjevati s Svetim Duhom. Kristusova luč ni oseba. To je vpliv, ki pride od Boga in človeka pripravi, da prejme Svetega Duha. To je vpliv dobrega v življenju vseh ljudi (Jn 1:9; NaZ 84:46–47).

Dokaz Kristusove luči je tudi vest, ki človeku pomaga, da se odloči med dobrim in slabim (Mor 7:16). Ko ljudje o evangeliju izvejo več, postane njihova vest dozretnejša (Mor 7:12–19). Ljudje, ki prisluhnejo Kristusovi luči, so vodeni k evangeliju Jezusa Kristusa (NaZ 84:46–48).

Gospod je moja luč, **Ps** 27:1. Hodimo v Gospodovi luči, **Iz** 2:5 (2 Ne 12:5). Gospod bo večna luč, **Iz** 60:19.

Resnična luč razsvetljuje vsakega človeka, ki pride na svet, **Jn** 1:4–9 (Jn 3:19; NaZ 6:21; 34:1–3). Jaz sem luč sveta, **Jn** 8:12 (Jn 9:5; NaZ 11:28).

Kar je luč, je dobro, **Al** 32:35. Kristus je življenje in luč sveta, **Al** 38:9 (3 Ne 9:18; 11:11; Etr 4:12). Kristusov Duh je

Kristusovi otroci

dan vsakomur, da lahko prepozna dobro od hudega, **Mor** 7:15–19.

Tisto, kar je od Boga, je svetloba in postaja svetlejša in svetlejša do popolnega dne, **NaZ** 50:24. Duh razsvetljuje vsakega človeka, **NaZ** 84:45–48 (**NaZ** 93:1–2). Ta, ki izpolnjuje njegove zapovedi, prejema luč in resnico, **NaZ** 93:27–28. Svetloba in resnica zapustita tistega zlodeja, **NaZ** 93:37.

Kristusovi otroci *Gl. tudi* Božji sinovi in hčere; Jezus Kristus; roditi — roditi se — roditi se v Bogu.

Tisti, ki so sprejeli evangelij Jezusa Kristusa.

Kdor bo postal ponižen kot ta otrok, bo največji, **Mt** 18:1–4. Verjemite v luč, da boste lahko otroci luči, **Jn** 12:36.

Odvrzite naravnega človeka in postanite kakor majhen otrok, **Moz** 3:19; 27:25–26. Zaradi zaveze se boste imenovali Kristusovi otroci, **Moz** 5:7. Če se boste oprijeli vsega dobrega, boste zagotovo Kristusov otrok, **Mor** 7:19.

Tolikim, kolikor me jih je sprejelo, sem dal moč, da so postali moji sinovi, **NaZ** 39:4. Ne bojte se, majhni otroci, kajti moji ste, **NaZ** 50:40–41.

Ti si eno v meni, Božji sin, **Mz** 6:68.

krivda *Gl. tudi* kesanje — kesati se.

Stanje, ko kaj naredimo narobe, oziroma občutki obžalovanja in žalosti, ki bi morali spremljati greh.

Grešil je, zato je kriv, **3 Mz** 6:1–6.

Kdor bo nevreden vzel zakrament, je kriv Jezusovega telesa in krvi, **1 Kor** 11:27.

Za krivičnega je resnica težka, **1 Ne** 16:2. Imeli bomo popolno spoznanje o vsej svoji krivdi, **2 Ne** 9:14. Krivda mi je bila izbrisana, **En** 1:6. Pripisana je bila kazen, ki je prinesla očitek vesti, **Al** 42:18. Naj te tvoji grehi skrbijo s takšno skrbjo, ki te bo pripravila do kesanja, **Al** 42:29.

Nekateri med vami so krivi pred menoj, toda milosten bom, **NaZ** 38:14.

Božji Sin je plačal odkupnino za izvirno krivdo, **Mz** 6:54.

križ *Gl. tudi* Golgota; Jezus Kristus; križanje; odkupna daritev — plačati odkupnino; zakrament.

Leseno ogrodje, na katerem je bil križan Jezus Kristus (**Mr** 15:20–26). Številni v svetu sedaj na križ gledajo kot na znamenje Kristusovega križanja in odkupnega žrtvovanja; vendar je Gospod za svoje križanje in žrtvovanje uveljavil svoji lastni znamenji — zakramentni kruh in vodo (**Mt** 26:26–28; **NaZ** 20:40, 75–79). V svetih spisih imajo tisti, ki vzamejo svoj križ, Jezusa Kristusa tako zelo radi, da se odrečejo brezbožnosti in vsakemu posvetnemu poželenju ter izpolnjujejo njegove zapovedi (PJS, **Mt** 16:25–26 [Dodatek]).

Vzemi svoj križ in hodi za menoj, **Mr** 10:21 (3 **Ne** 12:30; **NaZ** 23:6). Jezus je pretrpel križ in sédel na desnico Božjega prestola, **Heb** 12:2.

Vzdignili so ga na križ in umorili za grehe sveta, **1 Ne** 11:33. Tisti, ki so prenašali križe sveta, bodo podedovali Božje kraljestvo, **2 Ne** 9:18. Moj Oče me je poslal, da bom vzdignjen na križ, **3 Ne** 27:14–15.

Tisti, ki ne bo vzel svojega križa in hodil za menoj ter izpolnjeval mojih zapovedi, ne bo odrešen, **NaZ** 56:2.

Glejte, Sina človekovega, vzdignjenega na križ, **Mz** 7:55.

križanje *Gl. tudi* Golgota; Jezus Kristus; križ; odkupna daritev — plačati odkupnino.

Rimska oblika usmrtitve, pogosta v času Nove zaveze, pri kateri so žrtev usmrtili tako, da so ji roke in noge privezali ali pribili na križ. Običajno je to doletelo le sužnje in najhujše zločince. Bičanju ali šibanju je pogosto sledilo križanje (**Mr** 15:15). Običajno so tistega, ki so ga potem križali, prisilili, da je križ nesel do kraja usmrtitve (**Jn** 19:16–17). Ponavadi so jim oblačila vzeli vojaki, ki so obsodbo izvršili (**Mt** 27:35). Križ so zabili v tla tako, da so bile noge križa-

nega le trideset ali šestdeset centimetrov nad tlemi. Vojaki so križ stražili tako dolgo, dokler križani ni umrl, kar je včasih trajalo tudi do tri dni (Jn 19:31–37).

Jezus Kristus je bil križan, ker ga je skupina nevernikov lažno obtožila vstaje zoper cesarja in bogokletstva, ker je rekel, da je Božji Sin. Jezusa so ogrnili s škrlatnim ogrinjalom (Jn 19:2), ga ovenčali s trnovo krono in ga sramotili (Mt 26:67; Mr 14:65).

Hudobneži bodo Mesiju prebodli roke in noge, **Ps** 22:11–18. Kristus bo šel kakor jagnje v zakol, **Iz** 53:7.

Jezus je napovedal svoje križanje, **Mt** 20:18–19. Opisano je Kristusovo križanje, **Mt** 27:22–50 (Mr 15:22–37; Lk 23:26–46; Jn 19:17–30).

Nefi je v videnju videl križanje Božjega Jagnjeta, **1 Ne** 11:33. Nefi je povedal o Kristusovem trpljenju in križanju, **1 Ne** 19:9–14. Jakob je povedal o delovanju in križanju Izraelovega Svetega, **2 Ne** 6:9. Divji viharji, potresi, požari in vrtnčasti viharji v Ameriki so pričevali o Kristusovem križanju v Jeruzalemu, **3 Ne** 8.

Jaz sem Jezus, ki je bil križan, **NaZ** 45:51–52. Kristusovo delovanje med duhovi v ječi je bilo omejeno na čas med njegovo smrtjo in vstajenjem, **NaZ** 138:27.

krona *Gl. tudi* večno življenje.

Okroglo okrasje, ki so ga vladarji nosili na glavi. Je lahko simbol celestialne moči, gospostva in božanstva. Tisti, ki bodo vztrajali do konca, tako da bodo izpolnjevali vse Božje zapovedi, bodo prejeli krono večnega življenja (gl. **NaZ** 20:14; **Mz** 7:56; **JS** – **Mt** 1:1).

Zame je pripravljena krona pravičnosti, **2 Tim** 4:8. Prejeli boste nevenljivo krono slave, **1 Pt** 5:4.

Mrtvi, ki umrejo v Gospodu, bodo prejeli krono pravičnosti, **NaZ** 29:13. Prejeli bodo krono v bivališčih mojega Očeta, **NaZ** 59:2. Gospod svete pripravi, da pridejo do krone, pripravljene zanje, **NaZ** 78:15. Gospod je svojim sve-

tim obljubil krono slave na svoji desnici, **NaZ** 104:7.

Kroniški knjigi

Knjigi v Stari zavezi. Podajata kratko zgodovino dogodkov od stvarjenja do Kirovega razglasa, ki je Judom omogočil vrnitev v Jeruzalem.

Prva kroniška knjiga: Prvih devet poglavij našteva rodovnike od Adama do Savla. Deseto poglavje poroča o Savlovi smrti. Poglavja od enajst do dvaindvajset odkrivajo dogodke, povezane z Davidovim vladanjem. Poglavja od trindvajset do sedemindvajset pojasnijo, da je bil Salomon postavljen za kralja, leviti pa so bili vpeljani v red. Osemindvajseto poglavje pojasni, da je David Salomonu zapovedal zgraditi tempelj. Devetindvajseto poglavje opisuje Davidovo smrt.

Druga kroniška knjiga: Prvih devet poglavij odkriva dogodke, povezane s Salomonovo vladavino. Poglavja od deset do dvanajst pripovedujejo o vladavini Salomonovega sina Roboáma, v času katerega je bilo združeno Izraelovo kraljestvo razdeljeno na Severno in južno kraljestvo. Poglavja od trinajst do šestintrideset opisujejo vladavine različnih kraljev do Nebukadnezarjevega zavzetja Judovega kraljestva. Knjiga se zaključuje s Kirovo odredbo, da se ujeti Judovi otroci lahko vrnejo v Jeruzalem.

kronologija

Gl. Kronologija, Dodatek.

krotkost — krotak

Gl. tudi ponižnost — ponižen; potrpežljivost; strto srce.

Bogaboječ, pravičen, ponižen, učljiv in potrpežljiv med trpljenjem. Krotki so voljni slediti evangelijskim naukom.

Mojzes je bilo zelo krotak, **4 Mz** 12:3. Krotki bodo podedovali zemljo, **Ps** 37:11 (Mt 5:5; 3 Ne 12:5; NaZ 88:17). Iščite Gospoda, vsi krotki; iščite pravičnost, iščite krotkost, **Sof** 2:3 (1 Tim 6:11).

Učite se od mene, ker sem krotak in

krst dojenčka

v srcu ponižen, **Mt** 11:29. Krotkost je sad Duha, **Gal** 5:22–23. Gospodov služabnik mora biti blag, zmožen učiti in potrpežljiv. S krotkostjo mora vzgajati nasprotnike, **2 Tim** 2:24–25. Krotak in tih duh je dragocen v Božjih očeh, **1 Pt** 3:4.

Odvrzite naravnega človeka in postanite krotki, **Moz** 3:19 (**Al** 13:27–28). Bog je Helamanu zapovedal, naj ljudi uči, naj bodo krotki, **Al** 37:33. Gospodova milostljivost je za krotke zadosti, **Etr** 12:26. Zaradi svoje krotkosti verujete v Kristusa, **Mor** 7:39. Bog drugega ne sprejme kakor krotkega in v srcu ponižnega, **Mor** 7:44. Odpuščanje grehov prinese krotkost, zaradi krotkosti pa pride obiskanje Svetega Duha, **Mor** 8:26.

Hodi v krotkosti mojega Duha, **NaZ** 19:23. Svojo hišo vodi krotko, **NaZ** 31:9. Moč in vpliv duhovništva lahko obdržite z ljubeznivostjo in krotkostjo, **NaZ** 121:41.

krst dojenčka *Gl. tudi* krst — krstiti, *krst, dojenčki so izvezeti*; odgovornost — odgovoren; odrešitev, *odrešitev otrok*; otrok — otroci.

Nepotreben običaj krščevanja dojenčkov in otrok, ki še niso dopolnili leta odgovornosti, ki je osem let. Gospod krst dojenčkov obsoja (**Mor** 8:10–21). Otroci se rodijo nedolžni in brez greha. Satan nima moči, da bi skušal otroke, dokler ne postanejo odgovorni (**NaZ** 29:46–47), zato se jim ni treba kesati oziroma krstiti. Otroke bi morali krstiti, ko so stari osem let (**NaZ** 68:25–27).

krst — **krstiti** *Gl. tudi* krst dojenčka; roditi — roditi se — roditi se v Bogu; Sveti Duh; uredbe.

Beseda, uporabljena v prvotnem grškem besedilu, pomeni »potopiti«. Krst s potopitvijo v vodi, ki ga izvede moški, ki ima polnomočje, je prva evangelijska uredba in je potrebna, da postanemo član Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. To je posledica vere v Jezusa Kristusa in kesanja. Da

bi bila ta uredba popolna, ji mora slediti prejetje daru Svetega Duha (2 **Ne** 31:13–14). Preden lahko človek vstopi v celestialno kraljestvo, se mora krstiti z vodo in Duhom. Adam je bil prvi, ki se je krstil (**Mz** 6:64–65). Tudi Jezus se je krstil, da je izpolnil vso pravičnost in pokazal pot za vse človeštvo (**Mt** 3:13–17; 2 **Ne** 31:5–12).

Ker ljudje nimajo vsi priložnosti, da bi evangelij sprejeli v času zemeljskega življenja, je Gospod pooblastil krste, ki jih za mrtve izvajajo namestniki. Zato se tisti, ki evangelij sprejmejo v svetu duhov, pripravijo, da pridejo v Božje kraljestvo.

Bistveno: Pústi zdaj, da izpolniva vso pravičnost, **Mt** 3:15. Jezus je prišel in Janez ga je krstil, **Mr** 1:9. Farizeji in učitelji postave so zavrnili Božji nasvet, ko se niso krstili, **Lk** 7:30. Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more vstopiti v Božje kraljestvo, **Jn** 3:5. Pokesajte se! Vsak od vas naj se dá krstiti, **Apd** 2:38.

Vsem ljudem zapoveduje, da se morajo krstiti v njegovem imenu, **2 Ne** 9:23–24. Ljudje morajo hoditi za Kristusom, se krstiti, prejeti Svetega Duha in vztrajati do konca, da bodo odrešeni, **2 Ne** 31. Kristusov nauk je, da morajo ljudje verjeti in se krstiti, **3 Ne** 11:20–40.

Tisti, ki ne bodo verjeli vašim besedam in se ne bodo krstili v vodi v mojem imenu, bodo prekleti, **NaZ** 84:74.

Bog je Adamu pojasnil, zakaj sta kesanje in krst potrebna, **Mz** 6:52–60.

Krst s potopitvijo: Jezus je po krstu takoj stopil iz vode, **Mt** 3:16 (**Mr** 1:10). Janez je krščeval v Enónu, ker je bilo tam veliko voda, **Jn** 3:23. Filip in evnuh sta stopila v vodo, **Apd** 8:38. S krstom smo pokopani z njim, **Rim** 6:4 (**Kol** 2:12).

Sledite svojemu Gospodu in svojemu Odrešeniku v vodo, **2 Ne** 31:13. Alma, Helam in drugi so se potopili v vodo, **Moz** 18:12–16. In nato jih boste potopili v vodo, **3 Ne** 11:25–26.

Pojasnjeno je pravilno krščevanje, **NaZ** 20:72–74. Krstili so se na način njegovega pokopa, tako da so bili poko-

pani v vodo v njegovem imenu, **NaZ** 76:50–51.

Adam je bil potopljen pod vodo in bil vzdignjen iz vode, **Mz** 6:64. Krst je s potopitvijo za odpuščanje grehov, **ČV** 1:4.

Krst za odpuščanje grehov: Vstani in se krsti in se umij svojih grehov, **Apd** 22:16.

Po krstu pride odpuščanje vaših grehov z ognjem in s Svetim Duhom, **2 Ne** 31:17. Pridite in se krstite v kesanje, da boste umiti svojih grehov, **Al** 7:14. Blagor tistim, ki bodo verjeli in se krstili, kajti prejeli bodo odpuščanje grehov, **3 Ne** 12:1–2.

Razglašaj kesanje in vero v Odrešenika in odpuščanje grehov s krstom, **NaZ** 19:31.

Verjamemo v krst s potopitvijo za odpuščanje grehov, **ČV** 1:4.

Ustrezno polnomočje: Pojdite in učite vse narode, krščujoč v imenu Očeta, Sina in Svetega Duha, **Mt** 28:19 (NaZ 68:8).

Limhi in številni iz njegovega ljudstva so se želeli krstiti, toda v deželi ni bilo nikogar, ki bi imel Božje polnomočje, **Moz** 21:33. Dajem ti moč, da boš krščeval, **3 Ne** 11:19–21.

Aronovo duhovništvo ima ključne krsta s potopitvijo za odpuščanje grehov, **NaZ** 13. Ti so tisti, ki sem jih posvetil, da bodo krščevali v mojem imenu, **NaZ** 18:29.

Janez Krstnik je Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju podelil polnomočje za krščenje, **JS – ŽZ** 1:68–69.

Pogoji za krst: Pokesajte se in se krstite v imenu mojega ljubljene Sina, **2 Ne** 31:11. Morate se pokesati in se ponovno roditi, **Al** 7:14. Glejte, da se ne boste krstili nevedni, **Mrm** 9:29. Starše učite, da se morajo pokesati in se krstiti in postati ponižni, **Mor** 8:10.

Podani so pogoji za tiste, ki se želijo krstiti, **NaZ** 20:37. Otroci se bodo krstili za odpuščanje grehov, ko bodo stari osem let, **NaZ** 68:25, 27.

Zaveza, sklenjena s krstom: Z njim ste sklenili zavezo, da mu boste služili in iz-

polnjevali njegove zapovedi, **Moz** 18:8–10, 13.

Tisti, ki se pokesajo, prevzamejo Kristusovo ime in se odločijo, da mu bodo služili, bodo sprejeti s krstom, **NaZ** 20:37.

Krst za mrtve: Kaj bodo dosegli tisti, ki se krstijo za mrtve, **1 Kor** 15:29.

Krsti za mrtve se izvajajo za odpuščanje grehov, **NaZ** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Krst, dojenčki so izvzeti: Resno zasmehovanje pred Bogom je, da bi krščevali majhne otroke, **Mor** 8:4–23.

Otroci se bodo krstili, ko bodo stari osem let, **NaZ** 68:27. Vsi otroci, ki umrejo preden dopolnijo leto odgovornosti, so odrešeni v celestialno kraljestvo, **NaZ** 137:10.

Krstnik *Gl. Janez Krstnik.*

kruh življenja *Gl. tudi Jezus Kristus; zakrament.*

Jezus Kristus je kruh življenja. Zakramentni kruh simbolično predstavlja Kristusovo telo.

Jaz sem kruh življenja, **Jn** 6:33–58.

Jejte kruh in pijte vodo življenja, **Al** 5:34. Kruh je v spomin na Kristusovo telo, **3 Ne** 18:5–7.

Kruh je znamenje Kristusovega mesa, **NaZ** 20:40, 77 (Mor 4).

kvaziduhovništvo

Moški, ki pridigajo in se postavljajo za luč svetu, da bi se okoristili in prejeli hvalo sveta; ne iščejo blaginje Siona (2 Ne 26:29).

Pásite Božjo čredo, ne zaradi grdega pohlepa po dobičku, **1 Pt** 5:2.

Cerkve, ki so zgrajene, da bi se okoristile, morajo postati ponižne, **1 Ne** 22:23 (Mrm 8:32–41). Jezus bo križan zaradi kvaziduhovništev in krivičnosti, **2 Ne** 10:5. Kjer se bo kvaziduhovništvo temu ljudstvu vsiljevalo, se bo to končalo z njihovim popolnim propadom, **Al** 1:12. Drugi narodi bodo navdani z vsakovrstnimi kvaziduhovništvimi, **3 Ne** 16:10.

Laban, Rebekin brat

Laban, Rebekin brat *Gl. tudi*

Rebeka.

Rebekin brat in oče Jakobovih žena, Lee in Rahele, v Stari zavezi (1 Mz 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31).

Laban, skrbnik medeninastih

plošč *Gl. tudi* medeninaste plošče.

Mož v Mormonovi knjigi, ki je v času Lehijeve družine v Jeruzalemu imel medeninaste plošče. Laban je Nefija in njegova brata oropal in jih skušal ubiti (1 Ne 3:1–27). Duh je Nefija vodil, naj Laban ubije, da bi dobil plošče (1 Ne 4:1–26).

ladja *Gl. tudi* mavrica; Noe,

svetopisemski patriarh; potop v Noetovem času.

Ladja, ki jo je v času Stare zaveze zgradil Noe, da je ohranil življenja med velikim potopom.

Napravi ladjo iz cipresovega lesa, **1 Mz** 6:14. Ladja je obstala na ararát-skih gorah, **1 Mz** 8:4.

Jeredovske barke so bile zatesnjene kakor Noetova ladja, **Etr** 6:7.

laganje *Gl. tudi* hudobno

govorjenje; poštenje — pošten; prevara — prevarati.

Vsako lažnivo oziroma neresnično govorjenje z namenom prevare.

Ne kradi; niti ne varaj; niti ne laži, **3 Mz** 19:11. Laganje sovražim in preziram, **Ps** 119:163. Lažnive ustnice so Gospodu gnusoba, **Prg** 12:22. So moje ljudstvo, ki ne bodo lagali, **Iz** 63:8.

Hudič je lažnivec in oče laži, **Jn** 8:44 (2 Ne 2:18; Etr 8:25; Mz 4:4). Ne ljudem, temveč Bogu si lagal, **Apd** 5:4 (Al 12:3). Če kdo pravi: Ljubim Boga, pa sovraži svojega brata, je lažnivec, **1 Jn** 4:20. Vsi lažnivci bodo imeli delež pri drugi smrti, **Raz** 21:8 (NaZ 63:17).

Gorje lažnivcu, kajti vržen bo v pekel, **2 Ne** 9:34. Veliko jih bo učilo lažne nauke, rekoč: Lažite malo, v tem ni nič slabega, **2 Ne** 28:8–9 (NaZ 10:25). Ali si

predstavljate, da boste Gospodu lahko lagali, **Al** 5:17. Ti si Bog resnice in ne moreš lagati, **Etr** 3:12 (4 Mz 23:19; 1 Sam 15:29; Tit 1:2; Heb 6:18; En 1:6).

Kdor laže in se ne bo pokesal, bo izvržen, **NaZ** 42:21. Lažnivci podedujejo teletstialno slavo, **NaZ** 76:81, 103–106.

Verjamemo, da moramo biti pošteni, **ČV** 1:13.

lahkomiselnost *Gl. tudi* hudobno

govorjenje.

Svete stvari jemati naláhko (NaZ 84:54).

Sveti naj ne imajo ničevih misli niti pretiranega smeha, **NaZ** 88:69. Opustite ves ponos in lahkomiselnost, **NaZ** 88:121.

lakomnost *Gl.* hlepeti;

zavidanje — zavidati.

Laman *Gl. tudi* Lamanci; Lehi,

Nefijev oče.

Najstarejši sin Lehija in Sarije ter najstarejši Nefijev brat v Mormonovi knjigi (1 Ne 2:5). Laman se je večinoma odločal, da je delal húdo namesto dobro.

Laman je godrnjal nad očetom, **1 Ne** 2:11–12. Uprl se je svojemu pravičnemu bratu Nefiju, **1 Ne** 7:6 (1 Ne 3:28–29). Ni jedel od sadu drevesa življenja v Lehijevem videnju, **1 Ne** 8:35–36. Nad Lamana in njegove privrženice je prišlo prekletstvo, **2 Ne** 5:21 (Al 3:7).

Lamanci *Gl. tudi* Laman;

Mormonova knjiga; Nefijci.

Skupina ljudi v Mormonovi knjigi, med katerimi jih je bilo veliko potomcev Lamana, najstarejšega Lehijevega sina. Menili so, da so jim Nefi in njegovi potomci prizadejali krivico (Moz 10:11–17). Zaradi tega so se Nefijcem uprli in pogosto zavrnili evangelijske nauke. Vendar so Lamanci malo pred rojstvom Jezusa Kristusa evangelij sprejeli in bili pravičnejši od Nefijcev (He 6:34–36). Dvesto let potem, ko se je Kristus prikazal v Ameriki, so tako Lamanci kot tudi Nefijci postali hudobni in so se

pričeli vojskovati drug proti drugemu. Približno 400 let po Kr. so Lamanci dočela pobili nefijski narod.

Lamanci so premagali Nefijevo potomstvo, **1 Ne** 12:19–20. Lamanci so Nefijce sovražili, **2 Ne** 5:14. Lamanci bodo bič Nefijcem, **2 Ne** 5:25. Mormonova knjiga bo Lamancem obnovila spoznanje o njihovih prednikih in o evangeliju Jezusa Kristusa, **2 Ne** 30:3–6 (naslovnica Mormonove knjige).

Lamanci so ostanek Judov, **NaZ** 19:27. Lamanci bodo pred Gospodovim prihodom cveteli kot vrtnica, **NaZ** 49:24.

Lamoni *Gl. tudi* Amon, Mozijev sin.

Lamanski kralj v Mormonovi knjigi, ki se je spreobrnil po Gospodovem Duhu in zaradi Amonovih navdihnjenih prizadevanj in nauk (Al 17–19).

Lazar *Gl. tudi* Marija iz Betanije; Marta.

Martin in Marijin brat v Novi zavezi. Jezus ga je obudil od mrtvih (Jn 11:1–44; 12:1–2, 9–11). To ni isti Lazar kot berač v priliki, ki jo je učil Jezus (Lk 16:19–31).

Lea *Gl. tudi* Jakob, Izakov sin; Laban, Rebekin brat.

Najstarejša Labanova hči in ena od Jakobovih žena v Stari zavezi (1 Mz 29). Lea je postala mati šestih sinov in ene hčere (1 Mz 29:31–35; 30:17–21).

Lehi, Nefijev oče

Hebrejski prerok v Mormonovi knjigi, ki je približno 600 let pr. Kr. svojo družino in privrženca vodil iz Jeruzalema v obljubljeno deželo na zahodni polobli. Lehi je bil prvi prerok med svojim ljudstvom v Mormonovi knjigi.

Lehi je na Gospodovo zapoved z družino zbežal iz Jeruzalema (1 Ne 2:1–4). Bil je potomec Jožefa, ki so ga prodali v Egipt (1 Ne 5:14). Gospod mu je dal videnje o drevesu življenja (1 Ne 8:2–35). Lehi in njegovi sinovi so zgradili ladjo in odpluli na zahodno poloblo (1 Ne 17–18). On in njegovi potomci so se naselili v novi deželi (1 Ne 18:23–25). Lehi

je, preden je umrl, blagoslovil sinove in jih učil o Kristusu in o tem, da bo v poslednjih dneh prišla na dan Mormonova knjiga (2 Ne 1:1–4:12).

Lehijeva knjiga: Ko je Joseph Smith prevajal Mormonovo knjigo, je začel z Lehijevo knjigo. To je bil zapis, ki ga je Mormon okrajšal z Lehijevih plošč. Joseph je, potem ko je imel 116 strani rokopisa, ki ga je prevedel iz te knjige, rokopis izročil Martinu Harrisu, ki je kratek čas služil kot njegov pisar pri prevodu Mormonove knjige. Strani so se potem izgubile. Da bi nadomestil izgubljeni rokopis, Joseph Lehijeve knjige ni ponovno prevedel, ampak je namesto tega prevedel druge sorodne zapise z zlatih plošč (gl. uvoda v 3. in 10. razdelek Nauka in zavez). Ti drugi zapisi so sedaj prvih šest knjig Mormonove knjige.

Lehi, nefijski misijonar *Gl. tudi* Helaman, Helamanov sin.

Sin Helamanovega sina Helamana v Mormonovi knjigi. Lehi je bil velik misijonar (He 3:21; 4:14).

Imenovali so ga Lehi, da bi se spominjali svojega prednika, **He** 5:4–6. Z Nefijem sta spreobrnila številne, zaprli so ga, obdal ga je ogenj in govoril je z angeli, **He** 5:14–48. Vsak dan je prejel veliko razodetij, **He** 11:23.

Lehi, nefijski vojaški poveljnik

Nefijski vojaški poveljnik v Mormonovi knjigi (Al 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

Lemuel *Gl. tudi* Laman; Lamanci; Lehi, Nefijev oče.

Drugi Lehijev sin in eden Nefijevih starejših bratov v Mormonovi knjigi. Pridružil se je Lamanu, da bi nasprotoval Nefiju.

Lehi je Lemuela opomnil, naj bo stanoviten kot dolina, **1 Ne** 2:10. Razjezil se je na Nefija in prisluhnil Lamanu, **1 Ne** 3:28. Lemuelci so bili prišteti med Lamance, **JakK** 1:13–14 (Al 47:35).

leto odgovornosti

leto odgovornosti *Gl. krst dojenčka; krst — krstiti, krst, dojenčki so izvzeti; odgovornost — odgovoren; otrok — otroci.*

Levi *Gl. tudi Izrael; Jakob, Izakov sin.*

Tretji sin Jakoba in Lee v Stari zavezi (1 Mz 29:34; 35:23). Levi je postal oče enega od Izraelovih rodov.

Levijev rod: Jakob je blagoslovil Levija in njegove potomce (1 Mz 49:5–7, 28). Levijevi potomci so služili v Izraelovih svetiščih (4 Mz 1:47–54). Aron je bil levit, njegovi potomci pa so bili duhovniki (2 Mz 6:16–20; 28:1–4; 29). Leviti so pomagali duhovnikom, Arovnim sinovom (4 Mz 3:5–10; 1 Kr 8:4). Včasih so delovali kot glasbeniki (1 Krn 15:16; Neh 11:22), priskrbeli žrtvene živali (2 Krn 29:34; Ezr 6:20), večinoma pa so pomagali v templju (Neh 11:16). Leviti so predano služili Gospodu, ko so za Izraelove otroke izvajali uredbe. Leviti sami so bili darovani v prid Izraelovih otrok (4 Mz 8:11–22); tako so postali Božja posebna lastnina, dana njemu namesto prvorojenca (4 Mz 8:16). Niso bili posvečeni, ampak so bili očiščeni za svojo službo (4 Mz 8:7–16). V Kánaanu niso imeli dediščine v zemljišču (4 Mz 18:23–24), ampak so prejeli desetino (4 Mz 18:21), osemštirideset mest (4 Mz 35:6) in pravico, da ob praznikih od ljudi prejemajo miloščino (5 Mz 12:18–19; 14:27–29).

levitsko duhovništvo *Gl. Aronovo duhovništvo.*

liahona

V Mormonovi knjigi medeninasta krogla z dvema kazalcema, ki je Lehija in njegove privržence, če so bili pravični, usmerjala — kakor kompas — in dajala duhovna navodila. Gospod je priskrbel liahono in z njo dajal navodila.

Lehi je našel medeninasto kroglo z dvema kazalkama, ki sta kazali pot, po kateri naj bi Lehi in njegova družina šli, **1 Ne** 16:10. Krogla je delovala glede na

vero in marljivost, **1 Ne** 16:28–29 (Al 37:40). Benjamin je kroglo izročil Moziju, **Moz** 1:16. Krogla oziroma usmerjevalec se je imenovala liahona, **Al** 37:38. Liahono so primerjali s Kristusovo besedo, **Al** 37:43–45.

Tri priče Mormonove knjige vidijo usmerjevalec, dan Lehiju, **NaZ** 17:1.

Limhi *Gl. tudi Noe, Zenifov sin.*

Pravični nefijski kralj v nefijski deželi v Mormonovi knjigi. Bil je sin kralja Noeta (**Moz** 7:7–9). Kralj Limhi je sklenil zavezo, da bo služil Bogu (**Moz** 21:32). Svoje ljudstvo je vodil iz lamanskega suženjstva in se vrnil v Zarahemlo (**Moz** 22).

ljubezen *Gl. tudi dobrotljivost; sočutje; sovraštvo — sovražiti.*

Globoka vdanost in naklonjenost. Ljubezen do Boga vključuje vdanost, občudovanje, spoštljivost, blagost, milost, odpuščanje, sočutje, milostljivost, služenje, hvaležnost, prijaznost. Največji zgled ljubezni, ki jo Bog goji do svojih otrok, najdemo v neskončni odkupni daritvi Jezusa Kristusa.

Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe, **3 Mz** 19:18 (**Mt** 5:43–44; **22:37–40**; **Rim** 13:9; **Gal** 5:14; **Jak** 2:8; **Moz** 23:15; **NaZ** 59:6). Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, **5 Mz** 6:5 (**Mor** 10:32; **NaZ** 59:5). Gospod, vaš Bog, vas preizkuša, da bi spoznali, ali ljubite Gospoda, svojega Boga, **5 Mz** 13:3. Kogar Gospod ljubi, ga opominja, **Prg** 3:12. Prijatelj vselej izkazuje ljubezen, **Prg** 17:17.

Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, **Jn** 3:16 (**NaZ** 138:3). Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj, **Jn** 13:34 (**Jn** 15:12, 17; **Mz** 7:33). Če me ljubite, izpolnjujte moje zapovedi, **Jn** 14:15 (**NaZ** 42:29). Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje, **Jn** 15:13. Peter, ali me ljubiš bolj kot tile? Hrani moja jagnjeta, **Jn** 21:15–17. Nič nas ne bo ločilo od Božje ljubezni v Kristusu, **Rim** 8:35–39. Oko ni

videlo to, kar je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo, **1 Kor** 2:9. Z ljubeznijo služite drug drugemu, **Gal** 5:13. Možje, ljubite svojo ženo, **Ef** 5:25 (Kol 3:19). Ne ljubite sveta, **1 Jn** 2:15. Bog je ljubezen, **1 Jn** 4:8. Ljubimo ga, ker nas je on prvi vzljudil, **1 Jn** 4:19.

Kristus trpi zaradi svoje ljubeče prijaznosti do ljudi, **1 Ne** 19:9. Še naprej si prizadevajte z ljubeznijo do Boga in do vseh ljudi, **2 Ne** 31:20. Svoje otroke boste učili, naj imajo drug drugega radi in naj drug drugemu služijo, **Moz** 4:15. Če ste začutili, da želite peti pesem o ljubezni odkupljenja, ali lahko tako občutite sedaj, **Al** 5:26. Da bi vas vodil Sveti Duh, ker bi postali ponižni, navdani z ljubeznijo, **Al** 13:28. Brzdaj vse svoje strasti, da te bo navdala ljubezen, **Al** 38:12. Zaradi Božje ljubezni, ki je prebivala v srcih ljudi, ni bilo prepиров, **4 Ne** 1:15. Vse, kar vabi, da ljubimo Boga, je navdihneno od Boga, **Mor** 7:13–16. Dobrotljivost je čista Kristusova ljubezen, **Mor** 7:47. Popolna ljubezen prežene strah, **Mor** 8:16 (1 Jn 4:18).

Ljubezen ljudi usposobi za Božje delo, **NaZ** 4:5 (NaZ 12:8). Posvetitev je za vse tiste, ki ljubijo Boga in mu služijo, **NaZ** 20:31. Če me ljubite, mi služite in izpolnjujte moje zapovedi, **NaZ** 42:29 (Jn 14:15). Izkaži veliko ljubezni tistim, ki si jih kaznoval oziroma oštel, **NaZ** 121:43.

Ljudje so Satana ljubili bolj kot Boga, **Mz** 5:13, 18, 28.

Ljubosumnost — ljubosumen *Gl. tudi zavidanje — zavidati.*

Beseda *ljubosumen*, kot se uporablja v svetih spisih, ima dva pomena, prvič, biti goreč in imeti zelo nežne in globoke občutke o nečem oziroma nekem, in drugič, biti nevoščljiv oziroma nezaupljiv zaradi uspeha drugega.

Imeti goreče občutke: Jaz, Gospod, sem ljubosumen Bog, **2 Mz** 20:5 (5 Mz 5:9; 6:15; Moz 11:22). Ljubosumen bom za svoje sveto ime, **Ezk** 39:25. Ves gorim za Jeruzalem in Sion, **Zah** 1:14.

Biti nevoščljiv oziroma nezaupljiv: Ljubosumnost je človekov bes, **Pr** 6:32–35.

Akiš je postal ljubosumen na svojega sina, **Etr** 9:7.

Opustite ljubosumnje in strahove, **NaZ** 67:10.

Ljudje *Gl. človek — ljudje.*

ljuljka

Vrsta trave oziroma strupen plevel, ki je na videz podoben pšenici. Od pšenice se jo loči šele, ko zraste (Mt 13:24–30; NaZ 86:1–7).

Lobanja *Gl. Golgota.*

ločitev *Gl. tudi poroka — poročiti se.*

Razveza zakonske zveze na podlagi civilnega oziroma cerkvenega zakona. Glede na Novo zavezo je Bog zaradi trdosrčnosti ljudi ločitev dovolil pod nekaterimi pogoji, vendar je Jezus pojasnil, da »od začetka pa ni bilo tako« (Mt 19:3–12). Sveti spisi na splošno svarjajo zoper ločitev ter možem in ženam svetujejo, naj se imajo radi v pravičnosti (1 Kor 7:10–12; NaZ 42:22).

Lot *Gl. tudi Abraham.*

Haránov sin in Abrahamov nečak v Stari zavezi (1 Mz 11:27, 31; Abr 2:4). Harán je umrl zaradi lakote v Uru (Abr 2:1). Lot je z Abrahamom in Saro odšel iz Ura in z njima odpotoval v Kánaan (1 Mz 12:4–5). Lot se je odločil, da bo živel v Sódomi. Gospod je poslal glasnike, da so Lota posvarili, naj pobegne iz Sódome, preden jo je Gospod zaradi človeške hudobije uničil (1 Mz 13:8–13; 19:1, 13, 15); Lotova žena pa se je ob uničenju ozrla nazaj in postala solnat steber (1 Mz 19:26). Nova zaveza vsebuje odlomke o Lotu (Lk 17:29; 2 Pt 2:6–7). Njegovo življenje potem, ko so sta se z Abrahamom razšla, je opisano v 13., 14. in 19. poglavju Prve Mojzesove knjige.

Lucifer *Gl. tudi antikrist; hudič; pekeli; pokončevalec; sinovi pogubljenja.*

Ime pomeni Sijoči oziroma nosilec

luči. Poznan je tudi kot Sin jutra. Lucifer je bil duhovni otrok nebeškega Očeta in je v predsmrtnem življenju vodil upor. Ime Lucifer se v Svetem pismu pojavi le kot opomba (Iz 14:12). Razodetje poslednjih dni podrobneje pojasni Luciferjev padec (NaZ 76:25–29).

Lucifer je padel v predsmrtnem obstoju, **Iz 14:12** (Lk 10:18; 2 Ne 24:12).

Po padcu je postal Satan in hudič, **NaZ 76:25–29** (Mz 4:1–4).

Luka *Gl. tudi* Apostolska dela; Evangeliji.

Avtor Evangelija po Luku in Apostolskih del v Novi zavezi ter Pavlov misionarski družabnik. Rodil se je grškim staršem in delal kot zdravnik (Kol 4:14). Luka je bil zelo izobražen. Ko se je v Troadi pridružil apostolu Pavlu, se je predstavil kot njegov družabnik (Apd 16:10–11). Luka je bil s Pavlom tudi v Filipah na njegovem zadnjem potovanju v Jeruzalem (Apd 20:6) in skupaj sta bila do prihoda v Rim. Luka je bil s Pavlom tudi, ko je bil drugič v rimski ječi (2 Tim 4:11). Izročilo pravi, da je umrl mučeniške smrti.

Evangelij po Luku: Poročilo, ki ga je Luka napisal o Jezusu Kristusu in njegovem zemeljskem delovanju. Knjiga Apostolska dela so nadaljevanje Evangelija po Luku. Luka je zapustil zelo dobro napisano poročilo o Jezusovem delovanju in Jezusa predstavil kot Odrešenika tako Judov kot drugih narodov. Veliko je napisal o Jezusovih naukih in njegovih dejanjih. V Evangeliju po Luku najdemo edina poročila o tem, da se je Zahariji in Mariji prikazal Gabriel (Lk 1), o pastirjih, ki so obiskali dete Jezusa (Lk 2:8–18), dvanajstletnem Jezusu v templju (Lk 2:41–52), sedemdeseterih, ki so dobili nalogo in bili poslani (Lk 10:1–24), Jezusu, ki je potil krvavi pot (Lk 22:44), Jezusovemu pogovoru z razbojnikom na križu (Lk 23:39–43) in o tem, da je Jezus po vstajenju jedel ribo (Lk 24:42–43).

Več o seznamu dogodkov v Odreše-

nikovem življenju, opisanem v Evangeliju po Janezu, preberite v poglavju Skladnost Evangelijev, ki se nahaja v Dodatku.

Magóg *Gl. tudi* drugi prihod Jezusa Kristusa; Gog.

Svetopisemska dežela in ljudstvo blizu Črnega morja. Njihov kralj, Gog, bo Magógove čete vodil v zadnji veliki bitki pred drugim Kristusovim prihodom (Ezk 38:2; 39:6). Sveti spisi govorijo o še eni veliki bitki Goga in Magóga na koncu tisočletnice med Božjimi silami in silami zla (Raz 20:7–9; NaZ 88:111–116).

Malahija

Starozavezni prerok, ki je zapisoval in prerokoval približno 430 let pr. Kr.

Malahijeva knjiga: Malahijeva knjiga oziroma prerokba je zadnja knjiga v Stari zavezi. Zdi se, da obravnava štiri glavne teme: prvič, Izraelove grehe (Mal 1:6–2:17; 3:8–9); drugič, sodbe, ki bodo doletele Izrael zaradi njihove neposlušnosti (Mal 1:14; 2:2–3, 12; 3:5); tretjič, obljube za poslušnost (Mal 3:10–12, 16–18; 3:20–21), in četrtič, prerokbe, ki se nanašajo na Izrael (Mal 3:1–5; 3:19, 23–24; NaZ 2; 128:17; JS – ŽZ 1:37–39).

Malahija je v svoji prerokbi pisal o Janezu Krstniku (Mal 3:1; Mt 11:10), zakonu desetine (Mal 3:7–12), drugem Gospodovem prihodu (Mal 3:23) in Elijevi vrnitvi (Mal 3:23–24; NaZ 2; 128:17; JS – ŽZ 1:37–39). Odrešenik je Nefijcem navajal celotno tretje poglavje Malahije (3 Ne 24–25).

malikovanje

Čaščenje malikov oziroma pretirana navezanost ali predanost nečemu.

Ne imej drugih bogov poleg mene, **2 Mz 20:3** (Moz 12:35; 13:12–13). Če boste hodili za drugimi bogovi, boste zagotovo pogubljeni, **5 Mz 8:19**. Trmoglavost je krivičnost in malikovanje, **1 Sam 15:23**. Drugim si se razgaljala, **Iz**

57:8. Slavil si bogove iz srebra in zlata, **Dan** 5:23.

Ne morete služiti Bogu in mamonu, **Mt** 6:24. Pohlepnost je malikovanje, **Kol** 3:5. Otroci, varujte se malikov, **1 Jn** 5:21.

Gorje tistim, ki častijo malike, **2 Ne** 9:37. Malikovanje je Nefijevo ljudstvo pripeljalo do njihovih vojn in pogube, **Al** 50:21.

Vsak hodi po podobi svojega lastnega boga, **NaZ** 1:16. Delajo naj s svojimi lastnimi rokami, da ne bo malikovanja, **NaZ** 52:39.

Malikovanje je zapeljalo Abrahamovega očeta, **Abr** 1:27.

mamon *Gl. tudi* denar.

Aramejska beseda, ki pomeni »bogastvo« (Mt 6:24; Lk 16:9; NaZ 82:22).

mana *Gl. tudi* Druga Mojzesova knjiga (Eksodus); kruh življenja.

Majhno, okroglo živilo z okusom po medenem kolaču (2 Mz 16:14–31) oziroma svežem olju (4 Mz 11:7–8). Gospod je to priskrbel, da je hranil Izraelove otroke med njihovim štiridesetletnim bivanjem v puščavi (2 Mz 16:4–5, 14–30, 35; Joz 5:12; 1 Ne 17:28).

Ker Izraelovi otroci niso vedeli, kaj to je, so ji rekli mana oziroma po hebrejsko *man-hu*, kar pomeni »Kaj je to?« (2 Mz 16:15). Rekli so ji tudi »angelska hrana« in »kruh iz nebes« (Ps 78:24–25; Jn 6:31). Bila je simbol za Kristusa, ki je kruh življenja (Jn 6:31–35).

Manáse *Gl. tudi* Efrájim; Izrael; Jožef, Jakobov sin.

Najstarejši sin Asenáte in Jožefa v Stari zavezi, ki je bil prodan v Egipt (1 Mz 41:50–51). Z bratom Efrájimom sta bila Jakobova (Izraelova) vnuka, vendar ju je Jakob posvojil in blagoslovil, kot da bi bila njegova sinova (1 Mz 48:1–20).

Manásejev rod: Manásejevi potomci so bili prištetni med Izraelove rodove (4 Mz 1:34–35; Joz 13:29–31). Mojzesov blagoslov Jožefovemu rodu, ki je bil dan tudi Efrájimu in Manáseju, je zapisan v Peti

Mojzesovi knjigi 33:13–17. Dežela, ki jim je bila dodeljena, je bila deloma zahodno od Jordana in poleg Efrájimove. Imeli so tudi kolonije vzhodno od Jordana na bogatih bašánskkih in gileádskih pašnikih. V poslednjih dneh bo Manásejev rod Efrájimovemu rodu pomagati pri zbiranju razkropljenega Izraela (5 Mz 33:13–17). Lehi, prerok v Mormonovi knjigi, je bil Manásejev potomec (Al 10:3).

manifest *Gl. tudi* poroka — poročiti se, *mногоženstvo*; Woodruff, Wilford.

Uradna izjava predsednika Wilforda Woodruffa iz leta 1890 jasno navaja, da so se Cerkev in njeni člani uklonili deželnemu zakonu in mnogoženstva niso več izvajali (Prva uradna izjava). Predsednik Woodruff je manifest izdal po Božjem videnju in razodetju.

Marija iz Betanije *Gl. tudi* Lazar; Marta.

Sestra Lazarja in Marte v Novi zavezi.

Marija je sedela ob Jezusovih nogah in poslušala, **Lk** 10:39, 42. Marija in njena sestra Marta sta poslali po Jezusu, **Jn** 11:1–45. Jezusu je z dišavnim oljem maznila nogo, **Jn** 12:3–8.

Marija Magdalena

Ženska v Novi zavezi, ki je postala predana učenka Jezusa Kristusa. Magdalena se navezuje na Magdalo, kraj, od koder je ta Marija bila. Nahaja se na zahodni obali Galilejskega jezera.

Bila je v bližini križa, **Mt** 27:56 (Mr 15:40; Jn 19:25). Bila je na Kristusovem pogrebu, **Mt** 27:61 (Mr 15:47). Bila je pri grobu na jutro vstajenja, **Mt** 28:1 (Mr 16:1; Lk 24:10; Jn 20:1, 11). Jezus se je po vstajenju najprej prikazal njej, **Mr** 16:9 (Jn 20:14–18). Sedem demonov je izšlo iz nje, **Lk** 8:2.

Marija, Jezusova mati *Gl. tudi* Jezus Kristus; Jožef, Marijin mož.

Devica v Novi zavezi, ki jo je Bog Oče izvolil za mater svojega Sina v mesu.

Marija, Markova mati

Marija je po Jezusovem rojstvu imela več otrok (Mr 6:3).

Bila je zaročena z Jožefom, **Mt** 1:18 (Lk 1:27). Jožefu je bilo naročeno, naj se ne loči od Marije oziroma naj ne razdre zaroke z njo, **Mt** 1:18–25. Modri so obiskali Marijo, **Mt** 2:11. Marija in Jožef sta z detetom Jezusom zbežala v Egipt, **Mt** 2:13–14. Po Herodovi smrti se je družina vrnila v Nazaret, **Mt** 2:19–23. Prikazal se ji je angel Gabriel, **Lk** 1:26–38. Obiskala je Elizabeto, svojo sestrično, **Lk** 1:36, 40–45. Marija je Gospodu namenila hvalnico, **Lk** 1:46–55. Marija je šla z Jožefom v Betlehem, **Lk** 2:4–5. Marija je rodila Jezusa in ga položila v jasi, **Lk** 2:7. Pastirji so šli v Betlehem, da bi obiskali dete Kristusa, **Lk** 2:16–20. Marija in Jožef sta Jezusa odpeljala v tempelj v Jeruzalemu, **Lk** 2:21–38. Marija in Jožef sta Jezusa odpeljala na praznovanje pashe, **Lk** 2:41–52. Marija je bila na poroki v Kani, **Jn** 2:2–5. Ko je bil Odršečnik na križu, je Janez prosil, naj skrbi za njegovo mamo, **Jn** 19:25–27. Marija je bila z apostoli, potem ko je bil Kristus vzet v nebo, **Apd** 1:14.

Marija je bila devica, nadvse lepa in najkrepostnejša med vsemi drugimi devicami, **1 Ne** 11:13–20. Kristusova mati se bo imenovala Marija, **Moz** 3:8. Marija bo devica, dragocena in izvoljena posoda, **Al** 7:10.

Marija, Markova mati *Gl. tudi*

Marko.

V Novi zavezi, mati Janeza Marka, ki je napisal Evangelij po Marku (**Apd** 12:12).

Marko *Gl. tudi* Evangeliji.

Janez Marko v Novi zavezi je bil sin Marije, ki je živela v Jeruzalemu (**Apd** 12:12); morda je bil tudi Barnabov bratranec ali nečak (**Kol** 4:10). S Pavlom in Barnabom je šel iz Jeruzalema, ko sta bila na svojem prvem misijonarskem potovanju, in ju zapustil v Pergi, (**Apd** 12:25; 13:5, 13). Kasneje je Barnaba spremljal v Ciper (**Apd** 15:37–39). Bil je s Pavlom v Rimu (**Kol** 4:10; **Flm** 1:24),

s Petrom v Babilonu (verjetno v Rimu, **1 Pt** 5:13), nazadnje pa je bil s Timotejem v Efezu (**2 Tim** 4:11).

Evangelij po Marku: Druga knjiga v Novi zavezi. Markov evangelij je bil verjetno napisan pod Petrovim vodstvom. Njegov namen je opisati Gospoda kot Božjega Sina, ki živi in deluje med ljudmi. Marko vneto in ponižno opisuje, kakšen vtis je Jezus naredil na očividce. Izročilo pravi, da je Marko po Petrovi smrti šel v Egipt, v Aleksandriji organiziral Cerkev ter da je umrl mučeniške smrti.

Več o seznamu dogodkov v Odršečnikovem življenju, opisanem v Evangeliju po Janezu, preberite v poglavju Skladnost Evangelijev, ki se nahaja v Dodatku.

marljivost

Dosledno, hrabro prizadevanje, zlasti pri služenju Gospodu in poslušnosti njegovi besedi.

Marljivo mi prisluhnite, **Iz** 55:2.

Bog poplača tiste, ki ga marljivo iščejo, **Heb** 11:6. Bodite nadvse marljivi in svoji veri dodajte krepost, **2 Pt** 1:5.

Božjo besedo učite z vso marljivostjo, **JakK** 1:19. Marljivo so raziskovali svete spise, **Al** 17:2. Bili so voljni z vso marljivostjo izpolnjevati zapovedi, **3 Ne** 6:14. Marljivo delajva, **Mor** 9:6.

Goreče si prizadevajte za dobro, **NaZ** 58:27. Niti ne bodite brezdelni, temveč močno delajte, **NaZ** 75:3. Marljivo prisluhnite besedam večnega življenja, **NaZ** 84:43. Vsak mož naj se pouči o svoji dolžnosti in deluje z vso marljivostjo, **NaZ** 107:99.

Marsh, Thomas B.

Prvi predsednik zbora dvanajstih apostolov po obnovi Cerkve leta 1830. Imel je ključke kraljestva, kar zadeva dvanajstere (**NaZ** 112:16), leta 1838 pa mu je bilo z razodejem zapovedano, naj objavi Gospodovo besedo (**NaZ** 118:2). Enaintrideseti razdelek Nauka in zavez je naslovljen nanj. Marsh je bil leta 1839

iz Cerkve izobčen, julija leta 1857 pa se je ponovno krstil.

Marta *Gl. tudi Lazar; Marija iz Betanije.*

Lazarjeva in Marijina sestra v Novi zavezi (Lk 10:38–42; Jn 11:1–46; 12:2).

maščevanje *Gl. tudi sovraštvo — sovražiti.*

Maščevalnost oziroma povračilo za krivico ali razžalitev.

Bog prihaja, da maščuje, **Iz** 35:4.

Maščevanje je moje, jaz bom povrnil, **Rim** 12:19 (Mrm 3:15; 8:20).

Meč maščevanja visi nad vami, **Mrm** 8:40–41.

Maščeval se bom nad hudobnimi, kajti nočejo se pokesati, **NaZ** 29:17.

Odrešenik je prišel v dneh hudobije in maščevanja, **Mz** 7:45–46.

Matej *Gl. tudi Evangeliji.*

Apostol Jezusa Kristusa in avtor prve knjige v Novi zavezi. Matej, Jud, ki je v Kafarnáumu za Rimljane pobiral davek, je verjetno služil pri Herodu Antípu. Preden se je spreobrnil, so ga poznali kot Levija, Alfejevega sina (Mr 2:14). Kmalu po tem, ko je bil poklican za Jezusovega učenca, je pripravil gostijo, na kateri je bil navzoč Gospod (Mt 9:9–13; Mr 2:14–17; Lk 5:27–32). Matej je verjetno zelo dobro poznal nauke Stare zaveze in je lahko videl natančno izpolnitev prerokbe v Gospodovem življenju. O apostolovem kasnejšem življenju je malo znanega. Eno izročilo trdi, da je umrl mučeniške smrti.

Evangelij po Mateju: prva knjiga v Novi zavezi. Matejev evangelij je bil sprva verjetno napisan za uporabo Judom v Palestini. Uporablja veliko navedkov iz Stare zaveze. Matejev glavni cilj je bil prikazati, da Jezus je Mesija, o katerem so govorili preroki Stare zaveze. Poudaril je tudi, da je Jezus kralj in sodnik ljudi.

Več o seznamu dogodkov v Odrešnikovem življenju, opisanem v Evan-

geliju po Janezu, preberite v poglavju Skladnost Evangelijev, ki se nahaja v Dodatku.

mati *Gl. tudi družina; Eva; starši.*

Častljivo poimenovanje, ki se nanaša na žensko, ki otroka rodi oziroma ga posvoji. Matere v Božjem načrtu pomagajo tako, da Božjim duhovnim otrokom priskrbijo umrljivo telo.

Adam je svojo ženo imenoval Eva, ker je bila mati vseh živih, **1 Mz** 3:20 (Mz 4:26). Spoštuj očeta in mater, **2 Mz** 20:12 (Ef 6:1–3; Moz 13:20). Ne opusti nauka svoje matere, **Prig** 1:8. Nespametnež prezira svojo mater, **Prig** 15:20 (Prig 10:1). Ne preziraj svoje matere, ko se postara, **Prig** 23:22. Njeni otroci in jo vstajajo in jo imenujejo blagoslovljena in mož jo hvali, **Prig** 31:28.

Jezusova mati je stala poleg križa, **Jn** 19:25–27.

Dva tisoč lamanskih bojevnikov so matere učile, **AI** 56:47 (AI 57:21).

Naša veličastna Mati Eva je bila med velikimi in mogočnimi, ki jih je Gospod poučil v svetu duhov, **NaZ** 138:38–39.

Matija *Gl. tudi apostol, izbiranje apostolov.*

Človek, izvoljen, da nadomesti Juda Iškarjota kot član zbora dvanajstih apostolov (Apd 1:15–26). Bil je učenec ves čas Jezusovega zemeljskega delovanja (Apd 1:21–22).

Matuzalem *Gl. tudi Henoh.*

Sin Henoha v Stari zavezi. Matuzalem je živel 969 let (1 Mz 5:21–27; Lk 3:37; Mz 8:7). Bil je pravičen prerok, ki je ostal na zemlji, ko je bilo Henohovo mesto vzeto v nebesa. Na zemlji je ostal, da bi poskrbel za potomstvo, preko katerega bo prišel Noe (Mz 8:3–4).

mavrica *Gl. tudi ladja; Noe, svetopisemski patriarh; potop v Noetovem času.*

Znamenje oziroma dokaz Božje zaveze z Noetom (1 Mz 9:13–17). PJS, Prva Mojzesova knjiga (Geneza) 9:21–25

maziliti

(Dodatek) pojasni, da zaveza vključuje obljube, da zemlja ne bo nikoli več poplavljena, da se bo Henohov Sion vrnil in da bo Gospod spet prišel, da bo prebival na zemlji.

maziliti *Gl. tudi* blagoslov bolnim; olje.

V starodavnih časih so Gospodovi preroki, kot so bili Aron oziroma duhovniki oziroma kralji, ki so vladali Izraelu, z oljem mazilili tiste, ki so opravljali posebne dolžnosti. V Cerkvi danes maziliti pomeni, da na glavo človeka kanemo majhno količino posvečenega olja kot del posebnega blagoslova. To lahko storimo le s polnomočjem in z močjo Melkizedekovega duhovništva. Po maziljenju moški, ki deluje s polnomočjem taistega duhovništva, maziljenje pečati in maziljenemu da poseben blagoslov.

Mazili jih in jih posveti, da mi bodo služili, **2 Mz** 28:41 (3 Mz 8:6–12, 30). Mazili ga za poveljnika čez moje ljudstvo Izraela, **1 Sam** 9:16; 10:1.

Starešine naj mazilijo in blagoslovijo bolnega, **Jak** 5:14–15 (NaZ 42:44).

Maziljenec *Gl. tudi* Jezus Kristus; Mesija.

Jezus se imenuje *Kristus* (grška beseda) oziroma *Mesija* (aramejska beseda). Obe besedi pomenita »maziljeni«. On je tisti, ki ga je Oče *mazilil* za svojega osebnega predstavnika v vsem, kar za deva odrešitev človeštva.

Gospod me je mazilil, **Iz** 61:1–3.

Mazilil ga je, da pridiga evangelij, **Lk** 4:16–22. Jezusa je mazilil Bog Oče, **Apd** 4:27. Bog je mazilil Jezusa Nazarečana, **Apd** 10:38.

medeninaste plošče *Gl. tudi* plošče.

Zapis Judov od začetka do leta 600 pr. Kr., ki vsebuje veliko zapisov prerokov (1 Ne 5:10–16). Ta zapis je hranil Laban, eden od judovskih starešin v Jeruzalemu. Ko so bili Lehi in njegova družina v puščavi, je Lehi svoje sinove

poslal v Jeruzalem, da bi ta zapis dobili (1 Ne 3–4). (Več o tem preberite v poglavju »Kratko pojasnilo o Mormonovi knjigi«, ki je v Mormonovi knjigi.)

meditirati *Gl.* premišljevat.

Melkizedek *Gl. tudi* Melkizedekovo duhovništvo; Salem.

Velik starozavezni véliki duhovnik, prerok in voditelj, ki je živel po potopu in v Abrahamovem času. Imenovali so ga kralj Salema (Jeruzalem), kralj miru, kralj pravičnosti (kar beseda *Melkizedek* pomeni po hebrejsko) in duhovnik najvišjega Boga.

Abraham je Melkizedeku plačeval desetino, **1 Mz** 14:18–20. Melkizedekovo ljudstvo je ravnalo pravično in prejelo nebesa, **PJS**, **1 Mz** 14:25–40.

Kristus je bil véliki duhovnik po Melkizedekovem redu, **Heb** 5:6. Melkizedek je bil salemski kralj, duhovnik najvišjega Boga, **Heb** 7:1–3.

Ni ga bilo večjega od Melkizedeka, **Al** 13:14–19.

Abraham je prejel duhovništvo od Melkizedeka, **NaZ** 84:14. Iz spoštovanja do Gospodovega imena so v starodavni Cerkvi višje duhovništvo imenovali Melkizedekovo duhovništvo, **NaZ** 107:1–4.

Melkizedekovo duhovništvo *Gl.*

tudi duhovništvo; Melkizedek; starešina.

Melkizedekovo duhovništvo je višje duhovništvo, Aronovo duhovništvo je nižje. Melkizedekovo duhovništvo vsebuje ključne duhovnih blagoslovov Cerkve. Z uredbami višjega duhovništva se ljudem razodeva moč božanskosti (NaZ 84:18–25; 107:18–21).

Bog je to višje duhovništvo najprej razodel Adamu. To polnomočje so imeli patriarhi in preroki v vsakem razdobju (NaZ 84:6–17). Sprva se je imenovalo Sveto duhovništvo, po redu Božjega Sina. Kasneje je postalo znano kot Melkizedekovo duhovništvo (NaZ 107:2–4).

Ko Izraelovi otroci niso več živeli

vredni privilegijev in zavez Melkízedekovega duhovništva, je Gospod odvzel višjo postavo in jim dal nižje duhovništvo in nižjo postavo (NaZ 84:23–26). Ti sta se imenovali Aronovo duhovništvo in Mojzesova postava. Ko je Jezus prišel na zemljo, je Judom obnovil Melkízedekovo duhovništvo in med njimi začel graditi Cerkev. Vendar sta bila duhovništvo in Cerkev zaradi odpada ponovno izgubljena. Kasneje sta bila obnovljena preko Josepha Smitha ml. (NaZ 27:12–13; 128:20; JS – ŽZ 1:73).

V Melkízedekovem duhovništvu so službe starešine, vélikega duhovnika, patriarha, sedemdeseterega in apostola (NaZ 107). Melkízedekovo duhovništvo bo vselej del Božjega kraljestva na zemlji.

Predsednik Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni je predsednik vélikega oziroma Melkízedekovega duhovništva in ima vse ključe, ki zadevajo Božje kraljestvo na zemlji. Poklic predsednika ima istočasno le en moški in je edini na zemlji, ki je pooblaščen, da udejanja vse duhovniške ključe (NaZ 107:64–67; 132:7).

Kristus bo vekomaj duhovnik po Melkízedekovem redu, **Ps** 110:4 (Heb 5:6, 10; 7:11).

Melkízedekovo duhovništvo izvaja evangelij, **Heb** 7 (NaZ 84:18–25).

Melkízedek je udejanjal mogočno vero in prejel službo vélikega duhovništva, **Al** 13:18.

Melkízedekovo duhovništvo je bilo podeljeno Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju, **NaZ** 27:12–13 (JS – ŽZ 1:72). To duhovništvo je prejetjo glede na prigo in zavezo, **NaZ** 84:33–42. Sta dva dela oziroma glavni enoti, Melkízedekovo in Aronovo duhovništvo, **NaZ** 107:6. Melkízedekovo duhovništvo ima pravico, da deluje z vsemi duhovnimi blagoslovi, **NaZ** 107:8–18. Mojzes, Elias in Elija so Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju dali duhovniške ključe, **NaZ** 110:11–16. Sedaj vam razodenem uradnike, ki pripadajo mojemu duhovniš-

tvu, da boste imeli ključe le-tega, **NaZ** 124:123.

mesen *Gl. tudi* naravni človek; padec Adama in Eve; poltenost — polten.

Nekaj, kar ni duhovno; besedo lahko predvsem uporabljamo bodisi v smislu zemeljskega in posvetnega (NaZ 67:10) oziroma mesenega in poltenega (Moz 16:10–12).

Biti meseno naravnan je smrt, **2 Ne** 9:39. Hudič ljudi zaziba v meseno varnost, **2 Ne** 28:21. Sebe so zagledali v svojem lastnem mesenem stanju, **Moz** 4:2. Ta, ki vztraja v svoji lastni meseni naravi, ostane v svojem padlem stanju, **Moz** 16:5. Vse se mora roditi v Bogu, se spremeniti iz mesenega in padlega stanja, **Moz** 27:25. Človeštvo je postalo meseno, polteno in hudičevsko, **Al** 42:10.

Tisti, ki sledijo lastni volji in mesenim poželenjem, morajo pasti, **NaZ** 3:4. Človek z mesenim umom ne more videti Boga, **NaZ** 67:10–12.

Ljudje so postajali meseni, polteni in hudičevski, **Mz** 5:13; 6:49.

Mesija *Gl. tudi* Jezus Kristus; Maziljenec.

Oblika aramejske in hebrejske besede, ki pomeni »maziljeni«. V Novi zavezi se Jezus imenuje Kristus, kar je grška ustreznica imena Mesija. Pomeni maziljeni prerok, duhovnik, Kralj in Rešitelj, čigar prihod so Judje željno pričakovali.

Veliko Judov je pričakovalo zgolj nekoga, ki jih bo rešil izpod rimske oblasti in njihovemu narodu omogočil večje blagostanje, tako so Mesija, ko je prišel, voditelji in številni drugi zavrnil. Le ponižni in zvesti so v Jezusu iz Nazareta videli pravega Kristusa (Iz 53; Mt 16:16; Jn 4:25–26).

Mesija bo imel Duha, pridigal evangelij in razglašal svobodo, **Iz** 61:1–3 (Lk 4:18–21).

Našli smo Mesija, kar v prevodu pomeni Kristus, **Jn** 1:41 (Jn 4:25–26).

Bog je med Judi vzgojil Mesija, ozi-

Mešáh

roma drugače rečeno, Odrašenika, **1 Ne** 10:4. Božji Sin je bil Mesija, ki bo prišel, **1 Ne** 10:17. Odkupitev pride po in preko svetega Mesija, **2 Ne** 2:6. Mesija pride ob polnosti časa, **2 Ne** 2:26. Mesija bo vstal od mrtvih, **2 Ne** 25:14.

V Mesijevem imenu podeljujem Aro-novo duhovništvo, **NaZ** 13.

Gospod je rekel: Jaz sem Mesija, Kralj Siona, **Mz** 7:53.

meso *Gl. tudi* mesen; naravni človek; telo; umrljivost — umrljiv.

Meso ima več pomenov, prvič, mehko tkivo, ki sestavlja telo človeka, živali, ptic ali rib, drugič, umrljivost, oziroma tretjič, človekova fizična oziroma mesena narava.

Telesno tkivo: Živali ti bodo za meso, **1 Mz** 9:3. Živali ne ubijajte po nepotreb-nem, **PJS**, **1 Mz** 9:10–11 (NaZ 49:21).

Živali in ptice so človeku dane za hrano in obleko, **NaZ** 49:18–19 (NaZ 59:16–20). Meso bi morali jesti varčno, **NaZ** 89:12–15.

To življenje: Jezus je Očetov edini edinorojen na zemlji, **Jn** 1:14 (Moz 15:1–3).

Adam je postal prvo meso, **Mz** 3:7.

Človekova mesena narava: Preklet človek, ki se opira na meso, **Jer** 17:5.

Duh je voljan, a meso je slabotno, **Mr** 14:38. Poželenje mesa ni od Očeta, **1 Jn** 2:16.

Nefi je bil žalosten zaradi svojega mesa in krivčnosti, **2 Ne** 4:17–18, 34. Ne spravite se s hudičem in mesom, **2 Ne** 10:24.

Mešáh *Gl. tudi* Daniel.

Šadráh, Mešáh in Abéd Negó v Stari zavezi so bili trije izraelski mladeniči, ki so bili skupaj z Danielom privedeni v palačo babilonskega kralja Nebukad-nezarja. Mešáhovo hebrejsko ime je bilo Mišaél. Ti štirje mladeniči se niso hoteli omadeževati z uživanjem kraljevega mesa in vina (Dan 1). Kralj je Šadráha, Mešáha in Abéd Nega vrgel v ognjeno peč, vendar so bili čudežno obvarovani (Dan 3).

Mihael *Gl. tudi* Adam; nadangel.

Ime, s katerim je bil Adam poznan v predsmrtnem življenju. Imenuje se nadangel. Ime v hebrejščini pomeni »Kdo je kakor Bog«.

Mihael, eden glavnih princev, je prišel pomagat Danielu, **Dan** 10:13, 21 (NaZ 78:16). V poslednjih dneh bo nastopil Mihael, veliki princ, **Dan** 12:1.

Nadangel Mihael se je boril s hudičem, **Jud** 1:9. Mihael in njegovi angeli so se bojevali z zmajem, **Raz** 12:7 (Dan 7).

Mihael je Adam, **NaZ** 27:11 (NaZ 107:53–57; 128:21). Mihael, Gospodov nadangel, bo zatrobil s trobento, **NaZ** 29:26. Mihael bo zbral svoje vojske in se bojeval s Satanom, **NaZ** 88:112–115. Zaslíšal se je glas Mihaela, ko je razkrinkal hudiča, **NaZ** 128:20.

Mihej

Starozavezni prerok. Rodil se je v Moréšet Gatu v judovski planjavi in prerokoval, ko je bil Ezekíja kralj (Mih 1:1–2).

Mihejeva knjiga: Mihej je edina knjiga v Stari zavezi, ki Betlehem omenja kot kraj, kjer se bo rodil Mesija (Mih 5:2). V knjigi se je Gospod posvetoval s svojim ljudstvom in jim poročal o svoji minuli dobroti; od njih je terjal pravico, milost in ponižnost (Mih 6:8).

milost — milosten *Gl. tudi* Jezus

Kristus; milostljivost; odkupna daritev — plačati odkupnino; odpustiti; pravica.

Duh sočutja, nežnosti in odpuščanja. Milost je ena od Božjih lastnosti. Jezus Kristus nam milost ponuja s svojim odkupnim žrtvovanjem.

Gospod je milosten in milostljiv, **2 Mz** 34:6 (5 Mz 4:31). Njegova milost traja na veke, **1 Krn** 16:34. Dobrota in milost me bosta spremljali, **Ps** 23:6. Kdor je milosten z reveži, je srečen, **Prg** 14:21. Želel sem milosti in ne žrtvovanja, **Oz** 6:6.

Blagor milostnim, kajti prejeli bodo milost, **Mt** 5:7 (3 Ne 12:7). Gorje hinavcem, ki plačujejo desetino in opuščajo

pomembnejše zadeve zakona, presoje, milosti in vere, **Mt** 23:23. Bodite torej milostni, kakor je milosten tudi vaš Oče, **Lk** 6:36. Rešil nas je, vendar ne zaradi naših pravičnih del, ampak glede na svojo milost, **Tit** 3:5.

Gospodove blage milosti so nad vsemi, **1 Ne** 1:20. Neskesani ne more več zahtevati milosti, **Moz** 2:38–39. Bog je milosten z vsemi, ki verjamejo v njegovo ime, **Al** 32:22. Milost lahko zadoosti zahtevam pravice, **Al** 34:16. Mar predpostavljate, da lahko milost oropa pravico, **Al** 42:25 (**Al** 42:13–25). Majhni otroci živijo v Kristusu zaradi njegove milosti, **Mor** 8:19–20 (**NaZ** 29:46).

Roka milosti Jezusa Kristusa je plačala odkupnino za vaše grehe, **NaZ** 29:1. Na osnovi krvi, ki sem jo prelil, sem pred Očetom prosil za tiste, ki verjamejo v moje ime, **NaZ** 38:4. Tisti, ki so izpolnjevali zavezo, bodo prejeli milost, **NaZ** 54:6. Jaz, Gospod, odpuščam grehe in sem milosten s tistimi, ki svoje grehe priznajo s ponižnim srcem, **NaZ** 61:2. Jaz, Gospod, izkažem milost vsem krotkim, **NaZ** 97:2. In kdor te sprejme kot majhen otrok, sprejme moje kraljestvo; kajti prejeli bodo milost, **NaZ** 99:3.

Milost bo šla pred tvojim obličjem, **Mz** 7:31.

milostljivost *Gl. tudi* Jezus Kristus;

milost — milosten; odkupna daritev — plačati odkupnino; odrešitev.

Velika moč od Boga, ki moškim in ženskam omogoča, da prejemajo blagoslove v tem življenju in da dosežejo večno življenje ter povzdignjenje, potem ko so udejanjali vero, se pokesali in se po svojih najboljših močeh prizadevali izpolnjevati zapovedi. Takšna božanska pomoč oziroma moč je dana po Božji milosti in ljubezni. Vsak smrtnik božansko milostljivost potrebuje zaradi Adamovega padca in tudi zaradi človeških šibkosti.

Milostljivost in resnica sta prišli po Jezusu Kristusu, **Jn** 1:17. Odrešeni bomo

zaradi Kristusove milostljivosti, **Apd** 15:11 (**Rim** 3:23–24; **NaZ** 138:14). Po veri lahko pridemo do njegove milostljivosti, **Rim** 5:2. Z milostljivostjo ste odrešeni po veri, **Ef** 2:8. Božja milostljivost prinaša odrešitev, **Tit** 2:11. Smelo pristopimo k prestolu milostljivosti, **Heb** 4:16. Bog ponižnim daje milostljivost, **1 Pt** 5:5.

Nihče ni more prebivati v Božji navzočnosti, kakor le po zaslugah, milosti in milostljivosti Svetega Mesija, **2 Ne** 2:8. Ljudje so lahko rešeni samo v in zaradi Božje milostljivosti, **2 Ne** 10:24. Odrešeni smo po milostljivosti, po vsem kar lahko storimo, **2 Ne** 25:23. Po milostljivosti imamo moč, da to delamo, **Jakk** 4:7. Ljudem se lahko povrne milostljivost za milostljivostjo, po njihovih delih, **He** 12:24. Moja milostljivost je zadoosti za krotke in vse, ki postanejo ponižni, **Etr** 12:26–27. Moroni je molil, da bi drugi narodi prejeli milostljivost, da bi bili dobrotljivi, **Etr** 12:36, 41. Z Božjo milostljivostjo ste popolni v Kristusu, **Mor** 10:32–33.

Jezus je prejel milostljivost za milostljivostjo, **NaZ** 93:12–13, 20.

miloščina — **dajati miloščino** *Gl.*

tudi blaginja; daritev — darovanje; post — postiti se; reven.

Darovanja za pomoč revnim.

Ne dajte miloščine pred ljudmi, **Mt** 6:1–4 (**3 Ne** 13:1–4). Ta uboga vdova je vrgla več kot vsi, **Mr** 12:41–44. Večji blagoslov je dajati kakor prejemati, **Apd** 20:33–35.

Želel bi, da bi revnim dajali od svojega imetja, **Moz** 4:26. Ljudje v Cerкви naj dajejo od svojega imetja, vsak glede na to, kar ima, **Moz** 18:27.

mir *Gl. tudi* miroljubni; počitek — odpočiti se; tisočletnica.

V svetih spisih lahko mir pomeni bodisi odsotnost spora in nemira oziroma notranji mir in tolažba, rojena v Duhu, ki ju Bog daje svojim zvestim svetim.

Odsotnost spora in nemira: Končuje

Mirjam

vojne, **Ps** 46:9. Ne bodo se več učili vojskovanja, **Iz** 2:4.

Živite v miru z vsemi ljudmi. Ne maščujte se, **Rim** 12:18–21.

V deželi je bil še vedno mir, **4 Ne** 1:4, 15–20.

Odrecite se vojni in razglasite mir, **NaZ** 98:16. Dvignite zastavo miru, **NaZ** 105:39.

Mir od Boga k poslušnim: Odrešenik se bo imenoval Princ miru, **Iz** 9:6. Ni miru za hudobne, **Iz** 48:22.

Nebeške vojske so hvalile Boga in govorile: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir«, **Lk** 2:13–14. Mir vam zapuščam, **Jn** 14:27. Božji mir presega vse razumevanje, **Flp** 4:7.

Ljudstvo kralja Benjamina je imelo mirno vest, **Moz** 4:3. Kako lepe so na gorah noge tistih, ki oznanjajo mir, **Moz** 15:14–18 (**Iz** 52:7). Alma je zaklical h Gospodu in našel mir, **Al** 38:8. Duhovi pravičnih bodo prejeli stanje miru, **Al** 40:12.

Mar te glede te zadeve nisem v mislih pomiril, **NaZ** 6:23. Hodi v krotkosti mojega Duha in v meni boš imel mir, **NaZ** 19:23. Ta, ki dela pravična dela, bo prejel mir, **NaZ** 59:23. Oblačite se v zavezo dobrotljivosti, ki je vez popolnosti in miru, **NaZ** 88:125. Sin moj, mir bodi tvoji duši, **NaZ** 121:7.

Spoznal sem, da obstaja večji mir, zato sem iskal blagoslove očetov, **Abr** 1:2.

Mirjam *Gl. tudi* Mojzes.

Mojzeseva sestra v Stari zavezi (4 Mz 26:59).

Bdela je nad košaro, izdelano iz papirusa, **2 Mz** 2:1–8. Vodila je ženske z bobni, **2 Mz** 15:20–21. Godrnjala je nad Mojzesom in udarila jo je gobavost, nato je bila ozdravljena, **4 Mz** 12:1–15 (5 Mz 24:9).

miroljubni *Gl. tudi* mir.

Človek, ki prinaša oziroma spodbuja mir (**Mt** 5:9; **3 Ne** 12:9). Miroljubni je lahko tudi nekdo, ki razglaša evangelij (**Moz** 15:11–18).

misijonarsko delo *Gl. tudi* evangelij; pridigati.

Evangelij Jezusa Kristusa razglašati z besedo in zgledom.

Kako lepe so na gorah noge njega, ki oznanja odrešitev, **Iz** 52:7. Poskrbel bom za svoje ovce in jih poiskal, **Ezk** 34:11.

Pridigajte evangelij vsakemu bitju, **Mr** 16:15 (**Mrm** 9:22). Polja so bela že za žetev, **Jn** 4:35. In kako naj pridigajo, če niso bili poslani, **Rim** 10:15.

Božjo besedo jih učite z vso marljivostjo, **JakK** 1:19. Gospod da vsem narodom, da se poučuje njegovo besedo, **Al** 29:8.

Evangelij lahko razglašajo šibki in preprosti, **NaZ** 1:23. Čudovito delo bo kmalu prišlo, **NaZ** 4:1. Če bosta vse svoje dni delala in mi pripeljala eno samo dušo, kako velika bo vajina radost, **NaZ** 18:15. Moji izvoljeni slišijo moj glas in ne postanejo trdosrčni, **NaZ** 29:7. Pojdite, pridigajoč moj evangelij, po dva in dva, **NaZ** 42:6. Iz tega kraja mora glas, **NaZ** 58:64. Odprite usta za razglašanje mojega evangelija, **NaZ** 71:1. Razglašajte resnico glede na razodetja in zapovedi, **NaZ** 75:4. Vsak, ki je bil posvarjen, naj posvari bližnjega, **NaZ** 88:81 (**NaZ** 38:40–41). Gospod bo poskrbel za družine tistih, ki pridigajo evangelij, **NaZ** 118:3. Božji služabniki bodo šli dalje, **NaZ** 133:38. Zvesti starešine, ko zapustijo to življenje, nadaljujejo s svojim delom, **NaZ** 138:57.

misli *Gl. tudi* premišljevat; svobodna volja.

Zamislí, pojmi in predstave v človeškem umu.

Umske sposobnosti; zavestne moči misli. Moč razmišljanja je dar od Boga in svobodno se lahko odločimo, kako bomo moč razmišljanja uporabili. Način razmišljanja zelo vpliva na vedenje in obnašanje, pa tudi na naš položaj po tem življenju. Pravične misli vodijo v odrešitev, hudobne misli vodijo v prekletstvo.

Služite mu s popolnim srcem in z

voljno dušo, **1 Krn** 28:9. Gospod razume vse domišljije misli, **1 Krn** 28:9. Človek je, kar misli v svojem srcu, **Prg** 23:7. Moje misli niso vaše misli, **Iz** 55:7–9.

Jezus je poznal njihove misli, **Mt** 12:25 (Lk 5:22; 6:8). Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem svojim umom, **Mt** 22:37. Od znotraj, iz človekovega srca, prihajajo hudobne misli, **Mr** 7:20–23. Vsako misel podvrzimo poslušnosti Kristusu, **2 Kor** 10:5. Vse, kar je resnično, pošteno, čisto oziroma ljubeznivo, imejte v mislih, **Flp** 4:8.

Pomnite, biti meseno naravnan je smrt, biti duhovno naravnan pa je večno življenje, **2 Ne** 9:39. V misli mi je prišel Gospodov glas, **En** 1:10. Če ne boste bdeli nad seboj in svojimi mislimi, morate biti pogubljeni, **Moz** 4:30. Naše misli nas bodo obsodile, **Al** 12:14. Beseda je imela močnejši učinek na um ljudi kakor meč, **Al** 31:5.

Samo Bog pozna misli in vzgibe tvojeja srca, **NaZ** 6:16 (NaZ 33:1). K meni se ozirajta v vsaki misli, **NaZ** 6:36. V mislih ti bom povedal, **NaZ** 8:2. To preuči v mislih, **NaZ** 9:8. V mislih premišljuje svečane resnice večnosti, **NaZ** 43:34. Vaše misli je v preteklih časih zajela tema, **NaZ** 84:54. V mislih ohranjajte besede življenja, **NaZ** 84:85. Odvrzite ničeve misli, **NaZ** 88:69. Razodete bodo misli človeških src, **NaZ** 88:109. V posteljo pojdite zgodaj, vstajajte zgodaj, da bosta vaše telo in vaš um poživiljena, **NaZ** 88:124. Naj ti krepost neprestano krasi misli, **NaZ** 121:45.

Satan ni poznal Božjih misli, **Mz** 4:6. Gospod je svoje ljudstvo imenoval Sion, ker so bili enega srca in enih misli, **Mz** 7:18. Misli vsakega človeka so bile nenehno samo hudobne, **Mz** 8:22.

Misuri *Gl.* Novi Jeruzalem.

mногоženstvo *Gl.* poroka — poročiti se, *mногоženstvo*.

Moáb *Gl.* tudi Lot.

Starozavezna dežela, ki se nahaja vzhodno od Mrtvega morja. Moábci so bili Lotovi potomci in so bili v sorodu

z Izraelci. Govorili so jezik, podoben hebrejščini. Moábci in Izraelci so se nenehno vojskovali (Sod 3:12–30; 11:17; 2 Sam 8:2; 2 Kr 3:6–27; 2 Krn 20:1–25; Iz 15).

moč *Gl.* tudi duhovništvo; polnomočje.

Zmožnost, da nekaj naredimo. Imeti moč nad nekom oziroma nečim pomeni biti zmožen nadzorovati oziroma ukazovati temu človeku oziroma stvari. V svetih spisih je moč pogosto povezana z Božjo oziroma nebeško močjo. Pogosto je tesno povezana z duhovniškim polnomočjem, ki je dovoljenje oziroma pravica, da delujemo za Boga.

Zaradi tega sem te obudil, da na tebi pokažem svojo moč, **2 Mz** 9:16. Bog je moja moč, **2 Sam** 22:33. Ne odklanjaj dobrote, če je v tvoji moči, da jo izkažeš, **Prg** 3:27. Resnično me navdaja moč Gospodovega duha, **Mih** 3:8.

Dana mi je vsa moč v nebesih in na zemlji, **Mt** 28:18. Čudili so se njegovim naukom, kajti njegova beseda je bila izrečena z močjo, **Lk** 4:32. Ostanite v mestu, dokler ne boste odeti z močjo z višave, **Lk** 24:49. Tolikim, kolikor ga je sprejelo, njim je dal moč, da postanejo Božji otroci, **Jn** 1:12 (NaZ 11:30). Potem, ko bo na vas prišel Sveti Duh, boste prejeli moč, **Apd** 1:8. Ni je moči kot od Boga, **Rim** 13:1. Zaradi vere v odrešitev vas ohranja Božja moč, **1 Pt** 1:3–5.

Navdaja me Božja moč, **1 Ne** 17:48. Razodete mi je bilo z močjo Svetega Duha, **JakK** 7:12. Človek ima lahko veliko moč, ki mu jo da Bog, **Moz** 8:16. Učili so z Božjo močjo in polnomočjem, **Al** 17:2–3. Nefi je poučeval z močjo in z velikim polnomočjem, **3 Ne** 7:15–20 (3 Ne 11:19–22).

Čprav ima človek lahko moč, da naredi veliko mogočnih del, mora pasti, če se baha z lastno močjo, **NaZ** 3:4. V vsakem človeku je moč, da dela dobro, **NaZ** 58:27–28. V uredbah Melkizedekovega duhovništva se razodeva moč božanskeosti, **NaZ** 84:19–22. Pravice duhovniš-

modrost

tna so neločljivo povezane z nebeškimi močmi, **NaZ** 121:34–46.

Vodil te bom za roko in moja moč bo nad teboj, **Abr** 1:18.

modrost *Gl. tudi* razumevanje; resnica; spoznanje.

Zmožnost oziroma dar od Boga, da presojamo prav. Človek modrost pridobi z izkušnjami, preučevanjem in upoštevanjem Božjega navjeta. Človek brez Božje pomoči nima prave modrosti (2 Ne 9:28; 27:26).

Bog je dal Salomonu modrost, **1 Kr** 4:29–30. Modrost je glavna: pridobivaj si torej modrost, **Prg** 4:7. Kdor pridobiva modrost, ima rad svojo dušo, **Prg** 19:8.

Jezus je napredoval v modrosti, **Lk** 2:40, 52. Če pa komu od vas manjka modrosti, naj jo prosi od Boga, **Jak** 1:5 (NaZ 42:68; JS – ŽZ 1:11).

To vam povem, da se boste lahko učili modrosti, **Moz** 2:17. V mladosti se uči modrosti, **Al** 37:35.

Sveti bodo našli modrost in velike zaklade znanja, **NaZ** 89:19. Ta, ki je neveden, naj se modrosti uči tako, da postane ponižen in kliče h Gospodu, **NaZ** 136:32.

mogočna in nagnusna cerkev *Gl. hudič, hudičeva cerkev.*

Mojzes *Gl. tudi* Aron, Mojzesov brat; deset zapovedi; Mojzesova postava; Peteroknjžje (Pentatevh); spremenitev, *Kristusova spremenitev.*

Starozavezni prerok, ki je Izraelce izpeljal iz egipčanskega suženjstva in jim dal niz verskih, družbenih in prehranskih zakonov, kot jih je razodel Bog.

Mojzesovo delovanje ni bilo omejeno le na čas njegovega zemeljskega življenja. Joseph Smith je učil, da je z Elijem prišel na Goro spremenitve ter Petru, Jakobu in Janezu podelil duhovniške ključne (Mt 17:3–4; Mr 9:4–9; Lk 9:30; NaZ 63:21).

Mojzes se je 3. aprila 1836 v templju v Kirtlandu prikazal Josephu Smithu

in Oliverju Cowderyju ter jima podelil ključne za zbiranje Izraela (NaZ 110:11).

Razodetje poslednjih dni veliko govori o Mojzesu. Pogosto je omenjen v Mormonovi knjigi, v Nauku in zavezah pa se poučimo o njegovem delovanju (NaZ 84:20–26) in izvemo, da je duhovništvo prejel od svojega tasta Jitra (NaZ 84:6).

Razodetje poslednjih dni prav tako potrjuje svetopisemsko poročilo o njegovem delovanju med Izraelovimi otroki in potrjuje, da je napisal prvih pet knjig Stare zaveze (1 Ne 5:11; Mz 1:40–41).

Faraonova hči ga je rešila, **2 Mz** 2:1–10. Zbežal je v Midján, **2 Mz** 2:11–22. V gorečem grmu se mu je prikazal Gospodov angel, **2 Mz** 3:1–15. Napovedal je nadloge, ki bodo prišle nad Egipčane, **2 Mz** 7–11. Gospod je vpeljal pasho, **2 Mz** 12:1–30. Izraelove otroke je vodil čez Rdeče morje, **2 Mz** 14:5–31. Gospod je v puščavo poslal mano, **2 Mz** 16. Udaril je po skali na Horebu in pritekla je voda, **2 Mz** 17:1–7. Aron in Hur sta mu podpirala roke, da je Józue premagal Amáleka, **2 Mz** 17:8–16. Jitro se je posvetoval z njim, **2 Mz** 18:13–26. Ljudstvo je pripravil na to, da se bo Gospod prikazal na gori Sinaj, **2 Mz** 19. Gospod mu je razodel deset zapovedi, **2 Mz** 20:1–17. S sedemdesetimi starešinami je videl Boga, **2 Mz** 24:9–11. Razbil je plošči pričevanja in uničil zlato tele, **2 Mz** 32:19–20. Z Bogom je govoril iz obličja v obličje, **2 Mz** 33:9–11.

Prikazal se je, ko se je Jezus spremenil, **Mt** 17:1–13 (Mr 9:2–13; Lk 9:28–36).

Bodimo močni kakor Mojzes, **1 Ne** 4:2. Kristus je prerok kakor Mojzes, ki ga bo Gospod vzdignil, **1 Ne** 22:20–21 (5 Mz 18:15; 3 Ne 20:23).

Izrael je vodil z razodetjem, **NaZ** 8:3. Videli so ga med plemenitimi duhovi, **NaZ** 138:41.

Videl je Boga iz obličja v obličje, **Mz** 1:2, 31. Bil je prisposodba Edinorojenca, **Mz** 1:6, 13. Zapisati je moral to, kar mu je bilo razodeto glede stvarjenja, **Mz** 2:1.

Mojzesova knjiga: Knjiga v Dragoce-nem biseru, ki vsebuje prvih sedem poglavij Prve Mojzesove knjige v navdihnjenem prevodu Josepha Smitha.

Prvo poglavje opisuje videnje, v katerem je Mojzes videl Boga, ki mu je razodel ves načrt odrešitve. Poglavja od dve do pet so poročilo o stvarjenju in človekovem padcu. Šesto in sedmo poglavje vsebujeta videnje o Henohu in njegovem delovanju na zemlji. Osmo poglavje vsebuje videnje o Noetu in velikem potopu.

Pet Mojzesovih knjig: Gl. Prva Mojzesova knjiga (Geneza); Druga Mojzesova knjiga (Eksodus); Tretja Mojzesova knjiga (Levitik); Četrta Mojzesova knjiga (Numeri); Peta Mojzesova knjiga (Devteronomij)

Prvih pet knjig Stare zaveze poznamo kot Mojzesove knjige. Medeninaste plošče, ki jih je Nefi vzal od Labana, so vsebovale Mojzesove knjige (1 Ne 5:11).

Nefi je bral veliko tega, kar je bilo zapisano v Mojzesovih knjigah, **1 Ne 19:23**.

Mojzesova postava *Gl. tudi*

Aronovo duhovništvo; čisto in nečisto; Mojzes; postava.

Bog je dal po Mojzesu Izraelovi hiši zakone, ki bi nadomestili višjo postavo, ki je niso mogli izpolniti (2 Mz 34; PJS, 2 Mz 34:1–2; PJS, 5 Mz 10:2 [Dodatek]). Mojzesova postava je vsebovala številna načela, pravila, obrede in simbole, da bi ljudstvo opominjala na njihove dolžnosti in odgovornosti. Vsebovala je postavo moralnih, etičnih, verskih in naravnih zapovedi ter izvajanj — vključno z žrtvami (3 Mz 1–7) — ki so bila namenjena, da jih spomnijo na Boga in na njihovo dolžnost do njega (Moz 13:30). Vera, kesanje, krst v vodi in odpuščanje grehov so bili del postave, kot so bile deset zapovedi in številne druge zapovedi velike etične in moralne vrednosti. Velik del obredne postave se je izpolnil ob smrti in vstajenju Jezusa Kristusa, s čimer se je za-

ključilo žrtvovanje s prelivanjem krvi (Al 34:13–14). Postava se je izvajala pod Aronovim duhovništvom in je bila pripravljalni evangelij, da svoje privržence pripelje h Kristusu.

Dal jim bom postavo kakor prvič, ampak ta bo po postavi mesene zapovedi, **PJS, 2 Mz 34:1–2**.

Postava je postala za nas vzgojiteljica, ki nas je vzgojila za Kristusa, **Gal 3:19–24**.

Izpolnjujemo Mojzesovo postavo in s stanovitnostjo pričakujemo Kristusa, **2 Ne 25:24–30**. Odrešitev ne pride le po Mojzesovi postavi, **Moz 12:27–13:32**. V meni se je Mojzesova postava izpolnila, **3 Ne 9:17**. Postava, ki je bila dana Mojzesu, se je končala v meni, **3 Ne 15:1–10**.

Gospod je Izraelovim otrokom zaradi neposlušnosti odvzel Mojzesa in sveto duhovništvo ter pustil postavo mesenih zapovedi, **NaZ 84:23–27**.

molitev *Gl. tudi* amen; čast — častiti — izkazati čast; premišljevat; prositi.

Spoštljivo sporazumevanje z Bogom, ko se človek zahvali in prosi za blagoslove. Molitev naslovimo na nebeškega Očeta v imenu Jezusa Kristusa. Molitev je lahko bodisi izrečena na glas ali potih. Tudi človekove misli, če so usmerjene k Bogu, so lahko molitev. Pesem pravičnih je lahko molitev k Bogu (NaZ 25:12).

Cilj molitve ni spremeniti Božjo voljo, ampak sebi in drugim zagotoviti blagoslove, ki jih je Bog že pripravljen dati, vendar moramo, da bi jih prejeli, zanje prositi.

K Očetu molimo v Kristusovem imenu (Jn 14:13–14; 16:23–24). V Kristusovem imenu lahko zares molimo tedaj, ko so naše želje Kristusove želje (Jn 15:7; NaZ 46:30). Potem prosimo za to, kar je prav in kar nam Bog lahko dá (3 Ne 18:20). Nekatere molitve ostanejo neodgovorjene, ker nikakor ne predstavljajo Kristusove želje, ampak so prej posledica človeške sebičnosti (Jak 4:3; NaZ

moralnost

46:9). Resnično, če bomo Boga presilili za to, kar je nepravilno, se bo to sprevrglo v našo obsodbo (NaZ 88:65).

Takrat so začeli klicati Gospodovo ime, **1 Mz** 4:26. Abraham je na mestu, kjer je bil oltar, klical Gospodovo ime, **1 Mz** 13:4. Abrahamov služabnik je molil za pomoč pri iskanju žene za Izaka, **1 Mz** 24:10–19. Bog ne daj, da bi grešil zoper Gospoda, da bi prenehal moliti za vas, **1 Sam** 12:23. Gospod sliši molitve pravičnih, **Prig** 15:29. Našli me boste, ko me boste iskali z vsem srcem, **Jer** 29:12–13.

Molite za te, ki vas kruto izrabljajo, **Mt** 5:44 (Lk 6:28; 3 Ne 12:44). Móli k svojemu Očetu, ki je na skrivnem, **Mt** 6:5–8 (3 Ne 13:5–8). Vi torej molite takóle, **Mt** 6:9–13 (Lk 11:2; 3 Ne 13:9). Prosite in vam bo dano, **Mt** 7:7 (3 Ne 14:7; NaZ 4:7; 6:5; 66:9). Jezus je šel na goro, da bi na samem molil, **Mt** 14:23. Bдите in molíte, da ne pridete v skušnjavo, **Mt** 26:41 (Mr 14:38; 3 Ne 18:15–18; NaZ 31:12). Prosi naj v veri, ne da bi kaj dvomil, **Jak** 1:5–6 (NaZ 42:68; 46:7). Veliko moč ima goreča molitev pravičnega, **Jak** 5:16.

Prisluhnite Duhu, ki človeka uči moliti, **2 Ne** 32:8–9. Klical sem k njemu v goreči molitvi, **En** 1:4. Postil sem se in molil veliko dni, **Al** 5:45–46 (Al 26:22). Veliko so se predajali molitvi in postu, **Al** 17:3. Ali se spomnite, kaj je Zenos rekel glede molitve oziroma čaščenja, **Al** 33:3. Postanite ponižni in še naprej molite, **Al** 34:18–27. Posvetuj se z Gospodom v vseh svojih dejanjih, **Al** 37:37. Vselej molite k Očetu v mojem imenu, **3 Ne** 18:19–20. V družini molite, **3 Ne** 18:21. Jezus je molil k Očetu, **3 Ne** 19:31–34 (Jn 17; 3 Ne 18:16). Zapovedal jim je, naj v srcu ne prenehajo moliti, **3 Ne** 20:1. Če bo molil in ne z resničnim namenom v srcu, mu nič ne koristi, **Mor** 7:6–9.

Ne prosi za to, za kar ne bi smel, **NaZ** 8:10. Vselej moli, da boš lahko izšel kot zmagovalec, **NaZ** 10:5. Zapovedujem ti, da moliš tako na glas kakor v srcu, **NaZ** 19:28. Duh vam bo dan z molitvijo v veri, **NaZ** 42:14. Pojdi v hišo mo-

litve in daruj svoje zakramente, **NaZ** 59:9 (Mt 21:13). Starši naj svoje otroke učijo moliti, **NaZ** 68:28. Gospod, njihov Bog, je počasen v tem, da bi prisluhnil njihovim molitvam, **NaZ** 101:7–8 (Moz 21:15). Bodi ponižen in Gospod, tvoj Bog, bo odgovarjal na tvoje molitve, **NaZ** 112:10.

Adamu je bilo zapovedano, naj kliče k Bogu v Sinovem imenu, **Mz** 5:8. Josephu Smithu sta se v odgovor na njegovo molitev prikazala Oče in Sin, **JS – ŽZ** 1:11–20.

moralnost *Gl.* nečistovanje; neomadeževanje; prešuštvo; spolna nemoralnost.

Mormon (-i) *Gl.* tudi Cerkev Jezusa Kristusa; Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Ljudje, ki niso bili člani Cerkve, so članom Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni nadeli vzdevek *Mormon*. Ime izvira iz knjige svetih spisov, ki jih je zbral starodavni prerok Mormon, in jo ponaslovil Mormonova knjiga. Ime, ki ga je dal Gospod, s katerim naj bi bili člani Cerkve poznani, je »sveti«. Pravilno ime Cerkve je Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Mormon, nefijski prerok *Gl.* tudi Mormonova knjiga.

Nefijski prerok, vojaški general in pisec zapisov v Mormonovi knjigi. Mormon je živel okrog leta 311 do 385 po Kr. (Mrm 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Večino svojega življenja, začevši s petnajstimi leti, je bil vojaški vodja (Mrm 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Amáron je Mormonu naročil, naj se pripravi, da bo prevzel skrb za zapise in vodenje le-teh (Mrm 1:2–5; 2:17–18). Mormon je, potem ko je zapisal zgodovino svojega časa, velike Nefijeve plošče okrajšal na Mormonove plošče. Kasneje je ta sveti zapis predal sinu Moroniju. Te plošče so bile del zapisa, s katerega je Joseph Smith prevedel Mormonovo knjigo.

Mormonove besede: Majhna knjiga v

Mormonovi knjigi. Mormon, urednik vseh zapisov, je med zadnjimi Amalekijevimi besedami v Omnijevi knjigi in prvimi besedami v Mozijevi knjigi, naredil ta manjši vrinek. (Gl. »Kratko pojasnilo o Mormonovi knjigi« na začetku Mormonove knjige.)

Mormonova knjiga: Knjiga v zbirki svetih spisov, znani kot Mormonova knjiga. Prvi dve poglavji govorita o Amáronu, nefijskemu preroku, ki je Mormonu naročil, kdaj in kje bo dobil plošče. Začele so se tudi strašne vojne in trije Nefijci so bili vzeti zaradi hudobije ljudi. Tretje in četrto poglavje govorita o Mormonu, ki je ljudstvo klical h kesanju, vendar so bili brezčutni in prevladala je še večja hudobija kot kdaj prej v vsem Izraelu. Peto in šesto poglavje opisujeta poslednje bitke med Nefijci in Lamanci. Mormon je bil ubit skupaj z večino nefijskega naroda. V sedmem poglavju je Mormon pred smrtjo klical ljudem — tedaj in v prihodnosti — naj se pokesajo. Osmo in deveto poglavje opisujeta, da je na koncu ostal le Mormonov sin Moroni. Zapisal je zaključne prizore smrti in pokola, vključno s pokončanjem nefijskega ljudstva, in prihodnjim rodovom in bralcem tega zapisa napisal sporočilo.

Mormonova knjiga Gl. tudi Efrájim,

Efrájimova ali Jožefova palica; kánon; Mormon, nefijski prerok; plošče; priče Mormonove knjige; Smith ml., Joseph; sveti spisi; zlate plošče.

Ena od štirih knjig svetih spisov, ki jih je sprejela Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Je okrajšava zapisov starodavnih prebivalcev Amerike, ki jo je napravil starodavni prerok po imenu Mormon. Napisana je bila, da pričuje, da Jezus je Kristus. Prerok Joseph Smith je o tem zapisu, ki ga je prevedel z Božjim darom in močjo, rekel: »Bratom sem povedal, da je Mormonova knjiga najpravilnejša od vseh knjig na zemlji in sklepnik naše veroizpovedi, in če bo človek živel po njenih naukih, se bo Bogu približal bolj kot s

katero koli drugo knjigo.« (Gl. Uvod na začetku Mormonove knjige.)

Mormonova knjiga je verski zapis treh skupin ljudi, ki so se iz Starega sveta preselili na ameriško celino. Te skupine so vodili preroki, ki so njihovo versko in posvetno zgodovino zapisali na kovinske plošče. Mormonova knjiga opisuje, da se je Jezus Kristus po vstajenju prikazal ljudem v Ameriki. Temu Kristusovemu prihodu je sledilo dvestoletno obdobje miru.

Moroni, zadnji nefijski prerok zgodovinopisec, je okrog leta 421 po Kr. okrajšane zapise teh ljudi zapečatil in jih skril. Leta 1823 se je vstali Moroni prikazal Josephu Smithu in mu kasneje predal te starodavne in svete zapise, da jih prevede in obelodani svetu kot še eno zavezo Jezusa Kristusa.

Jožef je rodovitna mladika, čigar veje se vzpenjajo po zidu, **1 Mz** 49:22–26. Iz zemlje bo izšla resnica, **Ps** 85:12 (Mrm 8:16; Mz 7:62). Gospod bo dvignil zastavo narodom in jim bo požvižgal, **Iz** 5:26. Glas bo govoril iz zemlje, **Iz** 29:4 (2 Ne 26:14–17). Videnje vsega je postalo kot besede zapečatenе knjige, **Iz** 29:11 (Iz 29:9–18; 2 Ne 27:6–26). Jožefova in Judova palica bosta eno v Gospodovi roki, **Ezk** 37:15–20.

Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva, **Jn** 10:16 (3 Ne 15:16–24).

Mormonova knjiga in Sveto pismo bosta zrasla skupaj, **2 Ne** 3:12–21. Gospodove besede bodo švigile na konce zemlje, **2 Ne** 29:2. Gospod se je z Enóšem zavezal, da bo Mormonovo knjigo obelodanil Lamancem, **En** 1:15–16. Mormonova knjiga je bila napisana z namenom, da bi verjeli Svetemu pismu, **Mrm** 7:9. Mormonova knjiga bo pričevala zoper svet, **Etr** 5:4. Vprašajte Boga, ali je to mar resnica, **Mor** 10:4.

Kristus je pričeval, da Mormonova knjiga izpričuje resnico, **NaZ** 17:6. Mormonova knjiga vsebuje polnost evangelija Jezusa Kristusa, **NaZ** 20:9 (NaZ 20:8–12; 42:12).

Moroni, Mormonov sin

Verjamemo, da je Mormonova knjiga Božja beseda, ČV 1:8.

Moroni, Mormonov sin *Gl. tudi* Mormon, nefijski prerok; Mormonova knjiga.

Zadnji nefijski prerok v Mormonovi knjigi (okrog 421 po Kr.). Mormon je tik pred smrtjo sinu Moroniju izročil zgodovinski zapis, ki se imenuje Mormonove plošče (MrmB 1:1). Moroni je zbral Mormonove plošče. Mormonovi knjigi je dodal osmo in deveto poglavje (Mrm 8:1). Okrajšal in vključil je Etrovo knjigo (Etr 1:1–2) in dodal svojo knjigo, ki se imenuje Moronijeva knjiga (Mor 1). Moroni je plošče zapečatil in jih skril na hribu Kumora (Mrm 8:14; Mor 10:2). Leta 1823 je bil Moroni kot vstalo bitje poslan, da Mormonovo knjigo razodene Josephu Smithu (NaZ 27:5; JS – ŽZ 1:30–42, 45). Med letoma 1823 in 1827 je vsako leto poučeval mladega preroka (JS – ŽZ 1:54), leta 1827 pa mu je naposled predal plošče (JS – ŽZ 1:59). Ko je Joseph Smith s prevajanjem zaključil, je plošče vrnil Moroniju.

Moronijeva knjiga: zadnja knjiga v Mormonovi knjigi. Napisal jo je Moroni, zadnji nefijski prerok. Prva tri poglavja govorijo o končnem propadu Nefijcev in dajejo navodila glede podelitve Svetega Duha in duhovništva. Četrto in peto poglavje pojasnita pravi način blagoslavljanja zakramenta. Šesto poglavje je pregled cerkvenega dela. Sedmo in osmo poglavje sta pridigi o prvih evangeljskih načelih, vključno z Mormonovimi nauki o veri, upanju in dobrotljivosti ter o načinu presojanja med dobrim in hudim (Mor 7), in Mormonovo pojasnilo, da majhni otroci živijo v Kristusu in se jim ni treba krstiti (Mor 8). Deveto poglavje opisuje pokvarjenost nefijskega naroda. Deseto poglavje je Moronijevo zadnje sporočilo in vključuje način, kako lahko spoznamo, da Mormonova knjiga izpričuje resnico (Mor 10:3–5).

Moroni, poveljnik *Gl. tudi* napis svobode.

Pravični nefijski vojaški poveljnik v Mormonovi knjigi, ki je živel približno 100 let pr. Kr.

Moroni je bil imenovan za vrhovnega poveljnika vseh nefijskih čet, AI 43:16–17. Nefijske vojake je navdihnil, da se borijo za svojo svobodo, AI 43:48–50. Iz kosa svoje suknje je naredil napis svobode, AI 46:12–13. Bil je Božji mož, AI 48:11–18. Bil je jezen na vlado zaradi njene brezbriznosti glede svobode dežele, AI 59:13.

Moronija, sin poveljnika Moronija

Pravični nefijski poveljnik v Mormonovi knjigi (okrog leta 60 pr. Kr.).

Moroni je čete prepustil sinu Moroniju, AI 62:43. Ponovno je zavzel mesto Zarahemla, He 1:33. Nefijce je privedel h kesanju in ponovno vzpostavil nadzor v deželi, He 4:14–20.

Mozija, Benjaminov oče *Gl. tudi* Benjamin, Mozijev oče; Zarahemla.

Nefijski prerok v Mormonovi knjigi, ki so ga postavili za kralja nad ljudstvom v Zarahemli.

Mozija je bil posvarjen, naj iz nefijske dežele pobegne, Om 1:12. Odkril je zarahemelsko ljudstvo, Om 1:14–15. Zarahemelsko ljudstvo je dal poučevati v svojem jeziku, Om 1:18. Bil je imenovan za kralja združenih ljudstev, Om 1:19. Po njegovi smrti je vladal njegov sin Benjamin, Om 1:23.

Mozija, Benjaminov sin *Gl. tudi* Benjamin, Mozijev oče; Mozijevi sinovi.

Pravični nefijski kralj in prerok v Mormonovi knjigi. Mozija je sledil očetovemu pravičnemu zgledu (Moz 6:4–7). Prevedel je štiriindvajset zlatih plošč, ki so vsebovale jeredovski zapis (Moz 28:17).

Mozijeva knjiga: knjiga v Mormonovi

knjigi. Prvih šest poglavij vsebuje prepričljivo pridigo, ki jo je kralj Benjamin namenil svojemu ljudstvu. Gospodov Duh se jih je v srcu dotaknil in ljudje so se spreobrnil in nič več niso želeli delati húdo. Sedmo in osmo poglavje govorita o skupini Nefijcev, ki so šli živeti v lamansko deželo. Odposlali so skupino iskalcev, da bi jih našli. Amon, vodja te skupine, jih je našel in izvedel za zgodbo o njihovih preizkušnjah pod lamanskim zatiranjem. Poglavja od devet do štiriindvajset opisujejo to zatiranje in kako so njihovi voditelji, Zenif, Noe in Limhi živeli pod Lamanci. Zapisana je tudi mučeniška smrt preroka, ki se je imenoval Abinadi. Alma se je spreobrnil na Abinadijevem zaslšanju. Poglavja od petindvajset do osemindvajset vsebujejo zgodbe o tem, kako so se Almov sin in štirje sinovi kralja Mozija spreobrnil. V devetindvajsetem poglavju je kralj Mozija predlagal, naj kralje zamenjajo s sodniki. Za prvega vrhovnega sodnika je bil izvoljen Almov sin Alma.

Mozijevi sinovi *Gl. tudi* Amon, Mozijev sin; Aron, Mozijev sin; Himni; Mozija, Benjaminov sin; Omner.

Štirje sinovi kralja Mozija v Mormonovi knjigi, ki so se spreobrnil, ko se jim je prikazal angel in jih klical h kesanju. Ime jim je bilo Amon, Aron, Omner in Himni (Moz 27:34). Štirinajst let so uspešno pridigali evangelij Lamancem. Zapis o njihovem delovanju med Lamanci se nahaja v Almovi knjigi, in sicer od sedemnajstega do šestindvajsetega poglavja.

Pred tem so bili neverniki, ki so poskušali uničiti Cerkev, **Moz** 27:8–10 (Al 36:6). Angel jih je grajal in pokesali so se, **Moz** 27:11–12, 18–20. Dovoljeno jim je bilo pridigati Lamancem, **Moz** 28:1–7.

mož *Gl. družina; poroka — poročiti se.*

mrtvi, odrešitev *Gl. odrešitev za mrtve.*

Mrtvo morje

Slano morje na južnem delu jordanске doline. Znano je bilo tudi kot Slano morje. Njegova gladina je približno 395 metrov pod Sredozemskim morjem. Blizu njegove obale so bila mesta Sódoma, Gomóra in Coar oziroma Bera (1 Mz 14:2–3).

Vode Mrtvega morja bodo glede na izpolnitve prerokbe in kot eno od znamenj drugega Odrešenikovega prihoda ozdravljene in življenje tam bo uspešno (Ezk 47:8–9).

mučenik — mučeništvo

Človek, ki raje da svoje življenje, kot da bi zapustil Kristusa, opustil evangelij oziroma svoja pravična prepričanja oziroma načela.

Vsa pravična kri od Abela do Zaharije bo pričevala zoper hudobne, **Mt** 23:35 (Lk 11:50). Kdor bo izgubil svoje življenje zavaljo Kristusovega imena in zaradi evangelija, ga bo rešil, **Mr** 8:35 (NaZ 98:13). In kamnali so Štefana, **Apd** 7:59 (Apd 22:20). Kjer je oporoka, mora biti oporočnikova smrt, **Heb** 9:16–17.

Abinadi je padel, ker je utrpel smrt v ognju, **Moz** 17:20. Spreobrnjeni Amonihjci so bili vrženi v ogenj, **Al** 14:8–11. Veliko jih je bilo pobitih, ker so pričevali o tem, **3 Ne** 10:15.

Kdor bo svoje življenje predal zaradi mene, bo našel večno življenje, **NaZ** 98:13–14. Joseph Smith in Hyrum Smith sta bila mučenika evangelijske obnove, **NaZ** 135. Joseph Smith je svoje pričevanje zapečatil s svojo krvjo, **NaZ** 136:39.

Mulek *Gl. tudi* Sedekija.

Sin starozaveznega kralja Sedekije (okrog 589 let pr. Kr.). Sveto pismo opisuje, da so bili vsi Sedekijevi sinovi ubiti (2 Kr 25:7), Mormonova knjiga pa razjasni, da je Mulek preživel (He 8:21).

Zarahemla je bil Mulekov potomec, **Moz** 25:2. Mulekovo ljudstvo se je pridružilo Nefijcem, **Moz** 25:13. Gospod je Muleka pripeljal v deželo na severu,

Naamán

He 6:10. Ubiti so bili vsi Sedekíjevi sinovi, razen Muleka, **He** 8:21.

Naamán *Gl. tudi* Elizej.

Poveljnik arámske kraljeve vojske v Stari zavezi. Postal je gobav. Zaradi vere izraelske deklice je šel v Izrael, da bi videl preroka Elizeja. Ker je postal ponížen in se sedemkrat umil v reki Jordan, kot mu je naročil prerok Elizej, je bil ozdravljen gobavosti (2 Kr 5:1–19; Lk 4:27).

načelo *Gl. tudi* evangelij.

Osnovni nauk, nesnica oziroma zakon. Prvi evangelijski načeli sta vera v Gospoda Jezusa Kristusa in kesanje (ČV 1:4).

Pojdimo k popolnosti, ne da bi opustili načela Kristusovega nauka, **PJS**, **Heb** 6:1.

Starešine, duhovniki in učitelji naj učijo načela mojega evangelija, ki so v svetih spisih, **NaZ** 42:12. Bodite popolneje poučeni o načelu, o nauku, o vsem, **NaZ** 88:78 (NaZ 97:14). Vsak lahko deluje po nauku in načelu glede na moralno svobodno voljo, ki sem mu jo dal, **NaZ** 101:78. Katero koli načelo inteligence pridobimo v tem življenju, bo z nami vstalo v vstajenju, **NaZ** 130:18–19.

način *Gl. pot.*

načrt odkupitve *Gl. tudi* evangelij; Jezus Kristus; odkupna daritev — plačati odkupnino; odrešitev; padec Adama in Eve.

Polnost evangelija Jezusa Kristusa, namenjena uresničitvi človekove nesmrtnosti in večnega življenja. Vključuje stvarjenje, odpad in odkupno daritev skupaj z vsemi Božjimi zakoni, uredbami in nauki. Ta načrt omogoča, da bodo vsi ljudje povzdignjeni in vekomaj živeli z Bogom (2 Ne 2; 9). Sveti spisi ta načrt omenjajo tudi kot načrt odrešitve, načrt sreče in načrt milosti.

Ranjen je bil zaradi naših prestopkov, **Iz** 53:5 (Moz 14:5).

Pod nebom ni drugega imena, po katerem se človek lahko odreši, **Apd** 4:12. Kakor v Adamu vsi umirajo, tako bodo v Kristusu vsi ožvljeni, **1 Kor** 15:22. Z milostljivostjo ste odrešeni po veri, **Ef** 2:8 (2 Ne 25:23). Bog je večno življenje obljubil, preden se je začel svet, **Tit** 1:2. Jezus je izvir večne odrešitve, **Heb** 5:8–9. Načrt odkupitve je bil omogočen mrtvim, **1 Pt** 3:18–20; 4:6 (NaZ 138).

Smrt izpolni milostni načrt velikega Stvarnika, **2 Ne** 9:6. Kako velik je načrt našega Boga, **2 Ne** 9:13. Načrt odkupitve uresniči vstajenje in odpušcanje grehov, **Al** 12:25–34. Aron je Lamoničevega očeta učil o načrtu odkupitve, **Al** 22:12–14. Amulek je pojasnil načrt odrešitve, **Al** 34:8–16. Alma je pojasnil načrt odrešitve, **Al** 42:5–26, 31.

Nauki o stvarjenju, padcu, odkupni daritvi in krstu so potrjeni v sodobnem razodetju, **NaZ** 20:17–29. Načrt je bil predpisan, preden je bil svet, **NaZ** 128:22.

Moje delo in moja slava je, da uresničim človekovo nesmrtnost in večno življenje, **Mz** 1:39. To je načrt odrešitve za vse ljudi, **Mz** 6:52–62. Preizkusili jih bomo s tem, **Abr** 3:22–26.

načrt odrešitve *Gl. načrt* odkupitve.

nadangel *Gl. tudi* Adam; Mihael.

Mihael oziroma Adam je nadangel oziroma glavni angel.

Gospod se bo z vzklikanjem, z glasom nadangela, spustil iz nebes, **1 Tes** 4:16. Mihael je nadangel, **Jud** 1:9 (NaZ 29:26; 88:112; 128:20–21).

nadloga *Gl. tudi* karanje — karati; preganjanje — preganjati; skušnjava — skušati; vztrajati.

Človek, ki se v nadlogah — preizkušnjah, težavah in stiskah — obrača h Gospodu, lahko doživi veliko izkušenj, ki vodijo v duhovno rast in večni napredek.

Bog sam vas je rešil iz vseh vaših nadlog in stisk, **1 Sam** 10:19. V svoji stiski so klicali h Gospodu, **Ps** 107:6, 13, 19,

28. Čeprav vam Gospod daje kruh nadloge, tvoji učitelji ne bodo odstranjeni, **Iz** 30:20–21.

Mora biti, da je v vsem nasprotje, **2 Ne** 2:11.

Če nikoli ne bi imeli grenkega, ne bi mogli poznati sladkega, **NaZ** 29:39. Tvoja nadloga bo le kratek trenutek, **NaZ** 121:7–8. Vse to ti bo dalo izkušnje in bo za tvoje dobro, **NaZ** 122:5–8.

Okušajo grenko, da bi znali ceniti dobro, **Mz** 6:55.

nagnusna cerkev *Gl. hudič, hudičeva cerkev.*

Nahum

Starozavezni prerok iz Galileje, ki je svoje prerokbe zapisal nekje med letoma 642 in 606 pr. Kr.

Nahumova knjiga: Prvo poglavje govori o gorenju zemlje ob drugem prihodu in o Gospodovi milosti in moči. Drugo poglavje govori o uničenju Niniv, kar je oznanjanje tistega, kar bo prišlo v poslednjih dneh. Tretje poglavje še naprej napoveduje nesrečno uničenje Niniv.

najzunanjejša tema *Gl. hudič; pekel; sinovi pogubljenja; smrt, duhovna.*

namestniški *Gl. odrešitev za mrtve; uredba, namestniške uredbe.*

Naomí *Gl. tudi Ruta.*

Pravična ženska in Elimélehoва žena v Stari zavezi (Rut 1–4). Da bi ušli lakoti, sta Eliméleh in Naomí družino odpeljala v Moáb. Naomí se je po smrti Eliméleha in svojih dveh sinov s snaho Ruto vrnila v Betlehem.

napis svobode *Gl. tudi Moroni, poveljnik.*

Prapor, ki ga je dvignil Moroni, glavni poveljnik nefijske vojske v Mormonovi knjigi. Moroni je prapor napravil, da bi nefijsko ljudstvo navdihnil, da bi branili svojo vero, svobodo, mir in družine.

Moroni si je pretrgal sukno in iz nje napravil napis svobode, **AI** 46:12–13. Tisti, ki so napis hoteli obdržati, so sklenili zavezo, **AI** 46:20–22. Moroni je dal napis izobesiti na vsak stolp, **AI** 46:36 (**AI** 51:20).

naprsni oklep *Gl. naprsnika.*

naprsnika *Gl. tudi urím in tumím.*

Sveti spisi omenjajo dve vrsti naprsnikov: prvič, sprednji del vojaške zaščitne obleke oziroma oklep. V simboličnem smislu naj bi sveti nosili naprsnik pravičnosti, da bi se zaščitili pred zlom (**Iz** 59:17; **Ef** 6:14). Drugič, del oblačila, ki so ga po Mojzesovi postavi nosili veliki duhovniki (2 **Mz** 28:13–30; 39:8–21). Izdelano je bilo iz lanenega platna in vdelano z dvanajstimi dragocenimi kamni. Včasih ga omenjamo v povezavi z urímom in tumímom (**NaZ** 17:1; **JS** – **ŽZ** 1:35, 42, 52).

naravni človek *Gl. tudi mesen; padec Adama in Eve; roditi — roditi se — roditi se v Bogu.*

Človek, ki se odloči, da bodo nanj bolj kot navdihni Svetega Duha vplivale želje, poželenja in meseni občutki. Takšen človek lahko doume to, kar je telesno, ne pa tega, kar je duhovno. Zaradi Adamovega in Evinega padca so vsi ljudje meseni oziroma umrljivi. Zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa se mora vsakdo ponovno roditi, da ne bo več naravni človek.

Naravni človek ne prejme tega, kar je duhovno, **1 Kor** 2:14.

Naravni človek je Bogu sovražnik in bi ga morali odvreči, **Moz** 3:19. Ta, ki vztraja v svoji lastni meseni naravi, ostane v svojem padlem stanju, **Moz** 16:5 (**AI** 42:7–24; **NaZ** 20:20). Kdo je tisti naravni človek, ki to pozna, **AI** 26:19–22. Naravni oziroma meseni ljudje so brez Boga v svetu, **AI** 41:11.

Človek je zaradi svojega prestopka postal duhovno mrtev, **NaZ** 29:41. Noben naravni človek niti ne more prenesti Božje navzočnosti, **NaZ** 67:12.

nasprotnik

In človek je postajal mesen, polten in hudičevski, **Mz** 5:13 (**Mz** 6:49).

nasprotnik *Gl. hudič.*

nasprotovanje *Gl. nadloga.*

nasvet *Gl. tudi prerok.*

Opomini, svarila, posvet in navodila od Gospoda in njegovih posvečenih voditeljev.

Dam ti nasvet, **2 Mz** 18:19. Bog me bo vodil s svojim nasvetom, **Ps** 73:24. Kjer ni danega nasveta, ljudstvo propada, **Prg** 11:14.

Farizeji in učitelji postave so zavrnili Božji nasvet, **Lk** 7:30.

Biti učen pa je dobro, če prisluhnejo Božjemu nasvetu, **2 Ne** 9:29.

Poslušajte nasvet njega, ki vas je posvetil, **NaZ** 78:2. Prejmite nasvet tistega, ki sem ga imenoval, **NaZ** 108:1. Prizadeval si je uveljaviti svoj nasvet namesto nasveta, ki sem ga odredil jaz, **NaZ** 124:84. Prisluhni nasvetu mojega služabnika Josepha, **NaZ** 124:89. Če kdo ne išče mojega nasveta, ne bo imel moči, **NaZ** 136:19.

Natán *Gl. tudi David.*

Starozavezni prerok v času kralja Davida. Ko se je David ponudil, da zgradi tempelj za Gospoda, je Gospod Natánu naročil, naj Davidu pove, da ga ne bo gradil. Natán je Davida tudi grajal, ker je povzročil smrt Urijája, enega svojih bojevnikov, in ker je vzel Urijájovo ženo Batšévo (**2 Sam** 12:1–15; **NaZ** 132:38–39). Cadók je z Natánom za kralja mazilil Davidovega sina Salomona (**1 Kr** 1:38–39, 45).

Natánael *Gl. tudi Bartolomej.*

Kristusov apostol in Filipov prijatelj v Novi zavezi (**Jn** 1:45–51). Prišel je iz galilejske Kane (**Jn** 21:2). Kristus je rekel, da je Natánael Izraelec, v katerem ni zvijače (**Jn** 1:47). Na splošno velja, da sta bila on in Bartolomej ista oseba (**Mt** 10:3; **Mr** 3:18; **Lk** 6:14; **Jn** 1:43–45).

Nauk in zaveze *Gl. tudi kánon;* knjiga zapovedi; Smith ml., Joseph; sveti spisi.

Zbir božanskih razodetij in navdih-njenih izjav v poslednjih dneh. Gospod je te dal Josephu Smithu in več njegovim naslednikom za ustanovitev in upravljanje Božjega kraljestva na zemlji v poslednjih dneh. Knjiga Nauk in zaveze je s Svetim pismom, Mormonovo knjigo in Dragocenim biserom eno od standardnih del svetih spisov v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Vendar je Nauk in zaveze edinstvena, ker to ni prevod starodavnih dokumentov; Gospod je ta razodetja dal svojim izvoljenim prerokom v tem sodobnem času, da bi obnovil svoje kraljestvo. V razodetjih je slišati blag, toda odločen glas Gospoda Jezusa Kristusa (**NaZ** 18:35–36).

Življenjska zgodba Josepha Smitha pravi, da je knjiga Nauk in zaveze temelj Cerkve v poslednjih dneh in korist svetu (**NaZ** 70, glava). Razodetja v njej spodbujajo delo priprave poti za Gospodov drugi prihod kot izpolnitev vseh besed, ki so jih izrekli preroki, odkar se je začel svet.

Nauvoo, Illinois (ZDA)

Mesto v državi Illinois, ki so ga leta 1839 ustanovili sveti iz poslednjih dni. Nahaja se ob reki Misisipi, skoraj 320 kilometrov od St. Louisa po reki navzgor.

Zaradi preganjanj v državi Misuri so sveti krenili približno 320 kilometrov proti severovzhodu, čez reko Misisipi in v Illinois, kjer so bili pogoji ugodnejši. Sveti so sčasoma kupili zemljo v bližini nerazvitega mesta Commerce. Ta zemlja je bila dobesedno močvirna divjina z le nekaj preprostimi zgradbami. Sveti so izsušili zemljo in postavili domove. Joseph Smith se je z družino preselil v majhno kočo. Ime mesta Commerce je bilo spremenjeno v Nauvoo, po hebrejski besedi, ki pomeni »lep«.

V Nauvooju je bilo zapisanih več razdelkov Nauka in zavez (**NaZ** 124–129; 132; 135). Svetim je bilo rečeno,

naj v Nauvoju zgradijo tempelj (NaZ 124:26–27). Preden so bili leta 1846 pregnani s svojih domov, so zgradili tempelj in ustanovili sionske kole. Zaradi tega preganjanja so sveti zapustili področje in se odpravili na zahod.

navdih — navdihniti *Gl. tudi* razodetje; Sveti Duh.

Božansko vodstvo, ki ga Bog daje človeku. Navdih v človekove misli ali srce pogosto pride po Duhu na različne načine.

Za ognjem je prišel glas rahlega šepeta, **1 Kr** 19:12.

Sveti Duh vas bo učil vsega in spomnil vsega, **Jn** 14:26. Duh resnice vas bo uvedel v vso resnico, **Jn** 16:13.

Duh me je vodil, ne da bi jaz vnaprej vedel, kaj naj storim, **1 Ne** 4:6. V misli mi je prišel Gospodov glas, **En** 1:10. Vse, kar vabi in zvalja, da delamo dobro, je navdihneno od Boga, **Mor** 7:13–16.

Mar te nisem v mislih pomiril, **NaZ** 6:23. V mislih in v srcu ti bom povedal, **NaZ** 8:2. Moj Duh ti bo razsvetlil um, ki ti bo dušo navdal z radostjo, **NaZ** 11:13. Tisti trenutek ti bo dano, kaj naj rečeš in zapišeš, **NaZ** 24:6 (NaZ 84:85). Mirni tihi glas šepetne v prodre vsepovsod, **NaZ** 85:6.

Nazaret *Gl. tudi* Jezus Kristus.

Vas med hribi zahodno od Galilejskega jezera. Nazaret je bil prvi Jezusov dom (Mt 2:23). Jezus je učil v shodnici v Nazaretu in razglasil, da je izpolnil preokbo v Izaiju 61:1–2 (Mt 13:54–58; Mr 6:1–6; Lk 4:16–30).

nebeški Oče *Gl. Bog — Božja trojica;* Oče v nebesih.

nebo — nebesa *Gl. tudi* Božje oziroma nebeško kraljestvo; celestialna slava; raj.

Izraz *nebo oziroma nebesa* ima v svetih spisih dva osnovna pomena. Prvič, to je kraj, kjer živi Bog, in je bodoči dom svetih (1 Mz 28:12; Ps 11:4; Mt 6:9). Drugič, je prostranstvo okrog zemlje (1 Mz

1:1, 17; 2 Mz 24:10). Jasno je, da nebesa niso *raj*, ki je začasen kraj za zveste duhove tistih, ki so na tej zemlji živeli in umrli. Jezus je po svoji smrti na križu odšel v raj, tretji dan pa je Mariji povedal, da pri Očetu še ni bil (Lk 23:39–44; Jn 20:17; NaZ 138:11–37).

Gledam nebo, delo tvojih prstov, **Ps** 8:4. Z Gospodovo besedo so bila narejena nebesa, **Ps** 33:6. Kako si padel iz nebes, o Lucifer, **Iz** 14:12 (2 Ne 24:12). Nebesa se bodo zvila kakor knjižni svitek, **Iz** 34:4. Ustvaril bom novo nebo in novo zemljo, **Iz** 65:17. Bog bo odprl zapornice nebes, **Mal** 3:10.

Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime, **Mt** 6:9 (3 Ne 13:9). Pavel je bil vzet do tretjih nebes, **2 Kor** 12:2. V nebesih je bila tišina, **Raz** 8:1 (NaZ 88:95–98).

Če bodo zvesto vztrajali do konca, bodo sprejeti v nebesa, **Moz** 2:41. Da boste otroci vašega Očeta, ki je v nebesih, **3 Ne** 12:45.

Prišel bom na oblakih neba, **NaZ** 45:16. Elija je bil vzet v nebesa, ne da bi okusil smrt, **NaZ** 110:13. Pravice duhovništva so povezane z nebeškimi močmi, **NaZ** 121:36. V nebesih sta dve vrsti bitij, **NaZ** 129:1.

Sion je bil vzet v nebesa, **Mz** 7:23.

Nebukadnezar *Gl. tudi* Babilon; Daniel.

Babilonski kralj v Stari zavezi (604–561 pr. Kr.), ki je podjarmil Juda (2 Kr 24:1–4) in oblegal Jeruzalem (2 Kr 24:10–11). Približno leta 600 pr. Kr. je bilo preokro Lehiju zapovedano, naj pobegne iz Jeruzalema, da bi se izognil temu, da bi ga odpeljali v babilonsko ujetništvo (1 Ne 1:4–13), ko je Nebukadnezar odpeljal kralja Sedekija in ljudstvo (2 Kr 25:1, 8–16, 20–22). Daniel je razložil Nebukadnezarjeve sanje (Dan 2; 4).

nečimrnost — nečimrn *Gl. tudi* ponos; posvetnost.

Laž oziroma prevara; ponos. Besedi *nečimrnost* in *nečimrn* lahko pomenita tudi puhel oziroma brez vrednosti.

nečist

Ta, ki svoje duše ni vzdignil k nečimrnosti, bo stal na Gospodovem svetem kraju, **Ps** 24:3–4.

Ko molite, ne ponavljajte v prazno, **Mt** 6:7.

Velika in prostorna zgradba so puhla domišljanja in ponos, **1 Ne** 12:18. Mar boste vztrajali v tem, da boste srce predajali puhlostim sveta, **AI** 5:53. Ne išči puhlosti tega sveta, kajti ne moreš jih nesti s seboj, **AI** 39:14.

Nečimrnost in nevera sta Cerkev privedla pod obsodbo, **NaZ** 84:54–55. Če si prizadevamo zadostiti svojemu nečimrnemu častihlepju, se nebesa umaknejo, **NaZ** 121:37.

nečist *Gl.* čisto in nečisto.

nečistovanje *Gl. tudi*

neomadeževanost; poltenost — polten; prešuštvo.

Nedopustni spolni odnosi med moškim in žensko, ki nista poročena. V svetih spisih je občasno uporabljeno tudi kot znamenje za odpadništvo.

Vzdržite se nečistovanja, **Apd** 15:20. Telo ni za nečistovanje, ampak za Gospoda, **1 Kor** 6:13–18. Da bi se izognili nečistovanju, naj ima vsak moški svojo ženo, **1 Kor** 7:2–3. To je Božja volja: da se vzdržite nečistovanja, **1 Tes** 4:3.

Jakob je Nefijevo ljudstvo posvaril pred nečistovanjem, **JakK** 3:12. Zaradi umorov in nečistovanja dozorevate za pogubo, **He** 8:26.

Nečistniki se morajo pokesati, če se želijo pridružiti Cerkvi, **NaZ** 42:74–78.

nedelja *Gl.* sobotni dan.

nedolžnost — nedolžen

Brez krivde oziroma brez greha

Pred padcem sta bila Adam in Eva v stanju nedolžnosti, **2 Ne** 2:23. Kri nedolžnih bo pričevala zoper njih, **AI** 14:11.

Vsak človeški duh je bil na začetku nedolžen, **NaZ** 93:38. Nedolžni naj ne bodo obsojeni s krivičnimi, **NaZ** 104:7. Joseph in Hyrum Smith sta bila nedolžna vsakršnega zločina, **NaZ** 135:6–7.

Otroci so čisti od osnovanja zemlje, **Mz** 6:54.

Nefi, Helamanov sin *Gl. tudi*

Helaman, Helamanov sin; Lehi, nefijski misijonar.

Velik nefijski prerok in misijonar v Mormonovi knjigi.

Bil je starejši Helamanov sin, **He** 3:21. Bil je imenovan za vrhovnega sodnika, **He** 3:37. Z bratom Lehijem sta veliko Lamancev spreobrnila k evangeliju, **He** 5:18–19. Obdal ga je ogenj in bil je izpuščen iz ječe, **He** 5:20–52. Molil je na stolpu na vrtu, **He** 7:6–10. Razkril je umor vrhovnega sodnika, **He** 8:25–28; 9:1–38. Gospod mu je dal veliko moč, **He** 10:3–11. Gospoda je prosil za lakoto in za konec lakote, **He** 11:3–18.

Nefi, Lehijev sin *Gl. tudi* Lehi,

Nefijev oče; Nefijci.

Pravični sin Lehija in Sarije v Mormonovi knjigi (1 Ne 1:1–4; 2:5). Nefi je močno veroval v Božjo besedo (1 Ne 3:7) in postal velik prerok, pisec zapisov in voditelj svojega ljudstva.

Bil je poslušen in je molil v veri, **1 Ne** 2:16. Vrnil se je v Jeruzalem, da bi dobil medeninaste plošče, **1 Ne** 3–4. Vrnil se je v Jeruzalem, da bi Izmaelovo družino pripeljal v puščavo, **1 Ne** 7. Imel je enako videnje, kot ga je imel Lehi, **1 Ne** 10:17–22; 11. V videnju je videl prihodnost svojega ljudstva in evangelijsko obnovo, **1 Ne** 12–13. Razložil je videnje o drevesu življenja, **1 Ne** 15:21–36. Zlomil je lok, vendar je zaradi vere lahko priskrbel hrano, **1 Ne** 16:18–32. Zgradil je ladjo in odpotoval v obljubljeni deželo, **1 Ne** 17–18. Nefijci in Lamanci se ločijo, **2 Ne** 5. Še zadnjič je pričeval, **2 Ne** 33.

Prva Nefijeva knjiga: Poglavlja od 1 do 18:8 večinoma obravnavajo preroka Lehija in njegovo družino, ki so zapustili Jeruzalem. Potovali so po nerodovitnih puščavah, dokler niso prispeli do morja. Prva Nefijeva knjiga 18:9–23 govori o njihovi poti v obljubljeni deželo, kamor jih je navkljub Lamanovemu in Le-

muelovemu kljubovanju vodil Gospod. Poglavlja od devetnajst do dvaindvajset govorijo o Nefijevem namenu vodenja zapisov (1 Ne 6; 19:18) — prepričati vse, naj pomnijo Gospoda, svojega Odkupitelja. Navajal je Izaija (1 Ne 20–21) in razložil Izaijevo sporočilo, v upanju, da bodo Jezusa Kristusa vsi lahko spoznali za svojega Odrešenika in Odkupitelja (1 Ne 22:12).

Druga Nefijeva knjiga: Prva štiri poglavja vsebujejo nekaj Lehijevih sklepnih nauk in prerokb pred njegovo smrtjo, vključno z blagoslovi sinov in njihovih potomcev. Peto poglavje pojasni, zakaj so se Nefijci ločili od Lamancev. Nefijci so zgradili tempelj, učili Mojzesovo postavo in vodili zapise. Poglavlja od šest do deset vsebujejo besede Jakoba, Nefijevega mlajšega brata. Jakob je obnovil Judovo zgodovino in prerokoval o Mesiju; nekaj tega je bilo vzeto iz zapisov preroka Izaija. Nefi je v poglavjih od enajst do triinštrideset zapisal svoje pričevanje o Kristusu, Jakobovo pričevanje, prerokbe o poslednjih dneh in več poglavij iz Izaijeve knjige v Stari zavezi.

Nefijeve plošče: Gl. plošče.

Nefi, sin Helamanovega sina

Nefija Gl. tudi Nefi, Helamanov sin; učenec.

Eden od dvanajstih nefijskih učencev v Mormonovi knjigi, ki jih je izvolil vstali Jezus Kristus (3 Ne 1:2–3; 19:4). Ta prerok je goreče molil h Gospodu za dobro svojega ljudstva. Nefi je slišal Gospodov glas (3 Ne 1:11–14). Nefija so prav tako obiskali angeli, izganjal je demone, svojega brata je obudil od mrtvih in pričeval tako, da niso mogli dvomiti (3 Ne 7:15–19; 19:4). Nefi je vodil zapis svetih spisov (3 Ne 1:2–3).

Tretja Nefijeva knjiga: Knjiga v Mormonovi knjigi, ki jo je napisal Nefijev sin Nefi. Prvih deset poglavij kaže na izpolnitev prerokb o Gospodovem prihodu. Dano je bilo znamenje Kristusovega rojstva; ljudstvo se je pokesalo, potem pa so spet postali hudobni. Naposled

so divji viharji, potresi, močne nevihte in veliko uničenje najavili Kristusovo smrt. Poglavlja od enajst do osemindvajset zapisujejo Kristusov prihod v Ameriko. To je osrednji del Tretje Nefijeve knjige. Veliko Kristusovih besed je podobnih njegovim pridigam, zapisanih v Svetem pismu (npr. Mt 5–7 in 3 Ne 12–14). Devetindvajseto in trideseto poglavje so Mormonove besede ljudstvom poslednjih dni.

Četrta Nefi: Ta knjiga ima le devetinštrideset verzov, vsa v enem poglavju, pa vendar obsega skoraj tristo let nefijske zgodovine (34–321 po Kr.). K zapisu je prispevalo več rodov piscev, vključno z Nefijem. Prvih devetnajst verzov govori o tem, da so se Nefijci in Lamanci, potem ko se jim je prikazal vstali Kristus, vsi spreobrnili k evangeliju. Vladali so mir, ljubezen in složnost. Trije nefijski učenci, ki jim je Kristus dovolil ostati na zemlji do njegovega drugega prihoda (3 Ne 28:4–9), so služili ljudem. Nefi je zapis zapustil sinu Amosu. Verzi od devetnajst do sedeminštrideset so zapis Amosovega delovanja (84 let) in delovanja njegovega sina Amosa (112 let). Leta 201 po Kr. je ponos povzročil težave med ljudmi, ki so se potem razdelili na razrede in ustanavljali lažne cerkve, da bi se okoristili (4 Ne 1:24–34).

Zadnji verzi Četrte Nefijeve knjige kažejo, da je ljudstvo spet postalo hudobno (4 Ne 1:35–49). Leta 305 po Kr. je umrl Amosov sin Amos, njegov brat Amáron pa je vse svete zapise skrnil na varno. Kasneje je Amáron zapise zaupal Mormonu, ki je zapisal veliko dogodkov svojega časa in jih potem okrajšal (Mrm 1:2–4).

Nefijci Gl. tudi Lamanci; Mormonova knjiga; Nefi, Lehijev sin.

Skupina ljudi v Mormonovi knjigi, med katerimi jih je bilo veliko potomcev preroka Nefija, Lehijevega sina. Ločili so se od Lamancev in bili večinoma pravičnejši od njih. Vendar pa so jih Lamanci zaradi hudobije na koncu pobili.

Nefijci so se ločili od Lamancev, **2 Ne** 5:5–17. Vsi tisti, ki niso bili Lamanci, so bili Nefijci, **JakK** 1:13. Nefijce je navdihovala boljša stvar, **AI** 43:6–9, 45. Nefijci niso bili nikoli srečnejši, kot so bili v Moronijevem času, **AI** 50:23. Nefijci so bili rešeni zaradi molitev pravičnih, **AI** 62:40. Nefijci so začeli hirati v neveri, **He** 6:34–35. Jezus je učil in deloval med Nefijci, **3 Ne** 11:1–28:12. Vsi so se spreobrnili h Gospodu in imeli vse v skupni lasti, **4 Ne** 1:2–3. Ni bilo preprirov, Božja ljubezen je prebivala v njihovih srcih in bili so najsrečnejši ljudje, **4 Ne** 1:15–16. Nefijci so postajali ponosni in nečimrni, **4 Ne** 1:43. Po vsem obličju dežele se je razlila kri in se je začel pokol, **Mrm** 2:8. Nefijci so postajali vse bolj hudobni in Mormon jih ni hotel voditi, **Mrm** 3:9–11. Ubiti so bili vsi Nefijci, razen štiriindvajsetih, **Mrm** 6:7–15. Vsak Nefijec, ki ni zanikal Kristusa, je bil usmrčen, **Mor** 1:2.

Nefijci so bili pokončani zaradi hudobije in grehov, **NaZ** 3:18. Varujte se ponosa iz strahu, da ne boste postali kakor Nefijci, **NaZ** 38:39.

nefijski učenci *Gl.* trije nefijski učenci.

Neftáli *Gl.* tudi Izrael; Jakob, Izakov sin.

Šesti od Jakobovih dvanajstih sinov in drugi otrok Bilhe, Raheline služabnice (1 Mz 30:7–8). Neftáli je imel štiri sinove (1 Krn 7:13).

Neftálijev rod: Jakobov blagoslov Neftáliju je zapisan v Prvi Mojzesovi knjigi 49:21. Mojzesov blagoslov rodu je zapisan v Peti Mojzesovi knjigi 33:23.

Nehemija

Izraelski plemič iz Babilona v Stari zavezi (bodisi levit ali iz Judovega rodu), ki je imel službo dvornega točaja na dvoru Artakserksa, od katerega je dobil kraljevi nalog s pooblastilom, da spet pozida jeruzalemsko obzidje.

Nehemijeva knjiga: Ta knjiga je nadaljevanje Ezrove knjige. Vsebuje poro-

čilo o napredku in težavah v zvezi z delom v Jeruzalemu po vrnitvi Judov iz babilonskega ujetništva. Prvih sedem poglavij govori o Nehemijevem prvem prihodu v Jeruzalem in ponovni postavitvi mestnega obzidja navkljub velikemu nasprotovanju. Poglavja od osem do deset opisujejo verske in družbene reforme, ki jih je Nehemija poskušal izvesti. Poglavja od enajst do trinajst navajajo imena tistih, ki so vredni, in poročajo o posvetitvi obzidja. Verzi od štiri do enaintrideset v trinajstem poglavju so zapis o Nehemiju, ki po dvanajstih letih drugič obišče Jeruzalem.

Nehor *Gl.* tudi antikrist; kvaziduhovništvo.

Zlobnež v Mormonovi knjigi. Nehor je bil eden prvih, ki je med Nefijci izvajal kvaziduhovništvo. Nehorja so, ko je učil lažne nauke in ubil Gideóna, usmrtili zaradi njegovih zločinov (Al 1). Nehorjevi privrženci so s svojimi hudobnimi običaji in nauki nadaljevali še dolgo po Nehorjevi smrti.

Alma in Amuleka je zaprl sodnik iz Nehorjevega reda, **AI** 14:14–18. Bili so veroizpovedi Nehorja, ki je bil ubit, **AI** 16:11. Veliko jih je bilo iz Nehorjevega reda, **AI** 21:4. Največ tistih, ki so ubili svoje brate, je bilo iz Nehorjevega reda, **AI** 24:28.

nemoralnost *Gl.* hudobija — hudoben; neomadeževanost; poltenost — polten; spolna nemoralnost.

neodpustljiv greh *Gl.* tudi bogokletstvo — govoriti bogokletno; sinovi pogubljenja; Sveti Duh; umor — umoriti.

Greh zanikanja Svetega Duha, greh, za katerega ni odpuščanja.

Bogokletstvo zoper Svetega Duha človeku ne bo odpuščeno, **Mt** 12:31–32 (Mr 3:29; Lk 12:10). Nemogoče je, da bi se tisti, ki so že bili deležni Svetega Duha, ponovno prenovili h kesanju,

Heb 6:4–6. Če zavestno grešimo, potem ko smo spoznali resnico, ne ostane za grehe nobena žrtev več, **Heb** 10:26.

Če zanikate Svetega Duha in veste, da ga zanikate, je to greh, ki je neodpustljiv, **AI** 39:5–6 (**JakK** 7:19).

Zanje ni odpuščanja, ker so zanikali edinorojenega Sina, ker so ga križali sami sebi, **NaZ** 76:30–35. Bogokletstvo zoper Svetega Duha, ki je prelivanje nedolžne krvi, potem ko ste prejeli mojo novo in večno zavezo, ne bo odpuščeno, **NaZ** 132:26–27.

neomadeževanost *Gl. tudi* krepost; nečistovanje; poltenost — polten; prešuštvo.

Spolna čistost moških in žensk.

Joseph se je uprl dvorjenju Potifárjeve žene, **1 Mz** 39:7–21 (**NaZ** 42:24; 59:6). Ne prešuštuj, **2 Mz** 20:14. Krepostna žena je krona svojemu možu, **Prg** 12:4 (**Prg** 31:10).

Mar ne veste, da je vaše telo tempelj Svetega Duha, **1 Kor** 6:18–19. Bodi zgled v čistosti, **1 Tim** 4:12.

Z Bogom ne more prebivati nič nečistega, **1 Ne** 10:21. Kajti jaz, Gospod Bog, se radostim nad neomadeževanostjo žensk, **JakK** 2:28. Spolni greh je gnusoba, **AI** 39:1–13. Neomadeževanost in krepost sta najdražji in najdragocenejši od vsega, **Mor** 9:9.

Verjamemo, da moramo biti neomadeževani, **ČV** 1:13.

nepravičnost — nepravičen *Gl. tudi* brezbožen; greh; hudobija — hudoben; pravičnost — pravičen; umazanija — umazan.

Hudobni, krivični ljudje, ki ne ljubijo Boga oziroma Božjih stvari in ki ne podpirajo njegovega namena.

Nepravični ne bodo podedovali Božjega kraljestva, **1 Kor** 6:9–10. Tisti, ki se veselijo v nepravičnosti, so prekleti, **2 Tes** 2:12. Jezus Kristus nas lahko očisti vse nepravičnosti, **1 Jn** 1:9.

Nepravični kralj izkrivlja poti vse pravičnosti, **Moz** 29:23. Nepravični

pravniki in sodniki polagajo temelje uničenja, **AI** 10:27.

Pošiljam vas, da boste svet ošteli zaradi nepravičnih del, **NaZ** 84:87. Duša mora biti posvečena vse nepravičnosti, **NaZ** 88:17–18. Nagnjenje skoraj vseh ljudi je, da začnejo izvajati nepravično oblast, **NaZ** 121:39.

Neskončni *Gl. tudi* Bog — Božja trojica.

Eno od imen za Boga, ki označuje njegovo večno naravo (**NaZ** 19:10–12; **Mz** 1:3; 7:35).

nesmrtnost — nesmrten *Gl. tudi*

Jezus Kristus; odkupna daritev — plačati odkupnino; odrešitev; umrljivost — umrljiv; vstajenje.

Stanje večnega življenja v vstalem stanju, ne da bi bili podvrženi telesni smrti.

Obujen je, **Mr** 16:6. Tako bodo v Kristusu tudi vsi oživljeni, **1 Kor** 15:22. Smrt je použita, ko si bo to umrljivo nadelo nesmrtnost, **1 Kor** 15:53–54. Kristus je uničil smrt in prinesel nesmrtnost, **2 Tim** 1:10.

Nesmrtnost je obnovitev duha k telesu, **2 Ne** 9:13. Duhovi, združeni s telesom, postanejo nesmrtni, da ne bodo več umrli, **AI** 11:45.

Zvesti bodo okronani z nesmrtnostjo in večnim življenjem, **NaZ** 75:5. Zemlja bo posvečena in nesmrtna, **NaZ** 77:1 (**NaZ** 130:9).

Božje delo in slava je, da uresniči človekovo nesmrtnost in večno življenje, **Mz** 1:39.

nesvet *Gl.* brezbožen.

nevera *Gl. tudi* verovanje — verjeti.

Pomanjkanje vere v Boga in njegov evangelij.

Zaradi njihove nevere tam ni storil veliko mogočnih del, **Mt** 13:58. Jezusovi učenci zaradi svoje nevere niso mogli izgnati hudiča, **Mt** 17:14–21. Pomagaj moji neveri, **Mr** 9:23–24. Jezus je apostole pograjal zaradi njihove nevere in

Nikodém

trdosrčnosti, **Mr** 16:14. Bo nevera uničila Božjo vero, **Rim** 3:3.

Bolje je, da umre en človek, kakor da bi narod hiral in se pogubil v neveri, **1 Ne** 4:13. Ko bo prišel čas, da bodo hirali v neveri, bo napravil, da bodo razkropljeni in udarjeni, **2 Ne** 1:10–11 (NaZ 3:18). Zaradi svoje nevere niso mogli razumeti Božje besede, **Moz** 26:1–5. Judom zaradi njihove nevere nisem mogel pokazati tako velikih čudežev, **3 Ne** 19:35.

V preteklih časih je vaše misli zaradi nevere zajela tema, **NaZ** 84:54–58.

Nikodém *Gl. tudi* farizeji.

Pravični judovski vladar (verjetno član vélikega zbora) in farizej v Novi zavezi (Jn 3:1).

Ponoči je govoril z Jezusom, **Jn** 3:1–21. Kristusa je zagovarjal pred farizeji, **Jn** 7:50–53. Prinesel je dišave na Jezusov pogreb, **Jn** 19:39–40.

Ninive *Gl. tudi* Asirija; Jona.

Glavno mesto Asirije v Stari zavezi, ki je bilo več kot dvesto let veliko trgovsko središče na vzhodnem bregu reke Tigris. Padlo je po zrušenju asirskega cesarstva leta 606 pr. Kr.

Sanherib, asirski kralj, je živel v Ninivah, **2 Kr** 19:36. Jona je bil poslan, da mesto kliče h kesanju, **Jon** 1:1–2 (Jon 3:1–4). Ninivljani so se pokesali, **Jon** 3:5–10.

Kristus je pred Judi Ninive uporabil kot zgled kesanja, **Mt** 12:41.

Noe, svetopisemski patriarh *Gl.*

tudi Gabriel; ladja; mavrica; potop v Noetovem času.

Lamehov sin in deseti patriarh po Adamu v Stari zavezi (1 Mz 5:29–32). Pričeval je o Kristusu in pridigal kesanje hudobnemu rodu. Ko so ljudje njegovo sporočilo zavrnil, mu je Bog zapovedal, naj zgradi ladjo, ki je nudila dom njegovi družini in vsem živalim v času, ko je zemljo poplavalilo in so bili hudobni pokončani (1 Mz 6:13–22; Mz 8:16–30).

Prerok Joseph Smith je učil, da je Noe angel Gabriel in da je glede ključev odrešitve takoj za Adamom.

On in njegovi sinovi Jafet, Sem in Ham ter njihove žene so se rešili, ko so na Božjo zapoved zgradili ladjo, **1 Mz** 6–8 (Heb 11:7; 1 Pt 3:20). Gospod je z Noetom obnovil zavezo, ki jo je sklenil s Henohom, **1 Mz** 9:1–17 (PJS, 1 Mz 9:15, 21–25; Mz 7:49–52).

Noe je bil star deset let, ko ga je Matuzalem posvetil v duhovništvo, **NaZ** 107:52.

Ljudje so mu poskušali vzeti življenje, toda Božja moč ga je rešila, **Mz** 8:18. Postal je pridigar pravičnosti in učil evangelij Jezusa Kristusa, **Mz** 8:19, 23–24 (2 Pt 2:5).

Noe, Zenifov sin

Hudobni kralj v Mormonovi knjigi. Vladal je skupini Nefijcev v nefijevi deželi.

Noe je veliko grešil, **Moz** 11:1–15. Ukazal je, naj ubijajo preroka Abinadija, **Moz** 13:1 (Moz 17:1, 5–20). Noe je zgorel do smrti, **Moz** 19:20.

nova in večna zaveza *Gl. tudi* zaveza.

Polnost evangelija Jezusa Kristusa (NaZ 66:2). Nova je vsakič, ko je po obdobju odpada nanovo razodeta. Je večna v smislu, da je Božja zaveza in ljudje so jo imeli v vsakem evangelijskem razdobju, če so jo le bili pripravljeni sprejeti. Jezus Kristus je preko preroka Josepha Smitha ljudem na zemlji ponovno razodel novo in večno zavezo. Vsebuje svete uredbe, ki se jih izvaja z duhovniškim polnomočjem, kot sta krst in tempeljska poroka, ki poskrbijo za človekovo odrešitev, nesmrtnost in večno življenje. Ko ljudje sprejmejo evangelij in obljubijo, da bodo izpolnjevali Božje zapovedi, se Bog zaveže, da jim bo dal blagoslove svoje nove in večne zaveze.

Postavil bom svojo zavezo med menoj in teboj, **1 Mz** 17:7. Imel bo zavezo več-

nega duhovništva, **4 Mz** 25:13. Ljudje so spreminjali uredbe in razdrli večno zavezo, **Iz** 24:5 (NaZ 1:15). Z vami bom sklenil večno zavezo, **Iz** 55:3 (Jer 32:40). To bo večna zaveza, **Ezk** 37:26.

Gospod je sklenil novo zavezo, stara pa je minila, **Heb** 8:13. Jezus je posrednik nove zaveze, **Heb** 12:24 (NaZ 76:69).

To je nova in večna zaveza, **NaZ** 22:1. Svojo večno zavezo sem poslal v svet, **NaZ** 45:9 (NaZ 49:9). Gospod je poslal polnost svojega evangelija, svojo večno zavezo, **NaZ** 66:2 (NaZ 133:57). Če hoče človek prejeti najvišjo stopnjo v celestialnem kraljestvu, mora skleniti novo in večno zakonsko zavezo, **NaZ** 131:1–2. Nova in večna zaveza je bila vpeljana za polnost Gospodove slave, **NaZ** 132:6, 19.

Nova zaveza *Gl. tudi* sveti spisi; Sveto pismo.

Zbir navdihnenih zapisov (izvorno v grščini) o življenju in delovanju Jezusa Kristusa, apostolov in drugih privrženecv Jezusa Kristusa. Nova zaveza je splošno razdeljena na Evangelije, Apostolska dela, Pavlova pisma, splošna pisma in Razodetje.

Štirje Evangeliji — Matejev, Markov, Lukov in Janezov — so poročila o Kristusovem življenju. Apostolska dela zapisujejo zgodovino Cerkve in apostolov, zlasti Pavlova misijonarska potovanja po Kristusovi smrti. Pavlova pisma so navodila cerkvenim voditeljem in članom. Druga pisma so napisali drugi apostoli in so dodaten nasvet prvim svetim. Razodetje, knjiga, ki jo je napisal apostol Janez, vsebuje večinoma preokbe, ki se nanašajo na poslednje dni.

Novi Jeruzalem *Gl. tudi* Sion.

Kraj, kjer se bodo sveti zbrali med tisočletnico in bo Kristus z njimi osebno kraljeval. Sion (Novi Jeruzalem) bo zgrajen na ameriški celini, zemlja pa bo prenovljena in bo prejela rajsko slavo (ČV 1:10). Nanaša se tudi na sveto mesto, ki bo na začetku tisočletnice prišlo iz nebes.

S Siona bo prišla postava, **Mih** 4:2.

Ime mesta mojega Boga je Novi Jeruzalem, **Raz** 3:12. Janez je videl sveto mesto, Novi Jeruzalem, **Raz** 21:1–5.

To ljudstvo bom utrdil v tej deželi in to bo Novi Jeruzalem, **3 Ne** 20:22. Novi Jeruzalem bo zgrajen v Ameriki, **Etr** 13:3–6, 10.

Pripravljeno bo mesto Novi Jeruzalem, **NaZ** 42:9, 35, 62–69. Sveti naj se zberejo in zgradijo Novi Jeruzalem, **NaZ** 45:63–75. Novi Jeruzalem naj se zgradi v Misuriju, **NaZ** 84:1–5 (NaZ 57:1–3). Jagnje bo stalo na gori Sion in na svetem mestu, Novem Jeruzalemu, **NaZ** 133:56.

Moj tabernakelj se bo imenoval Sion, Novi Jeruzalem, **Mz** 7:62.

obdaritev *Gl. tudi* tempelj, Gospodova hiša.

V splošnem pomenu dar Božje moči. Vredni člani Cerkve lahko s tempeljskimi uredbami prejmejo dar moči, ki jim daje navodila in zaveze svetega duhovništva, ki jih potrebujejo, če želijo doseči povzdignjenje. Obdaritev vključuje navodila o načrtu odrešitve.

Tam boste obdarjeni z močjo z višave, **NaZ** 38:32, 38 (Lk 24:49; NaZ 43:16). Zgradite hišo, in sicer hišo, v kateri nameravam obdariti tiste, ki sem jih izvolil, **NaZ** 95:8. Pripravil sem pomembno obdaritev in blagoslov, **NaZ** 105:12, 18, 33. Številni se bodo radostili zaradi obdaritve, s katero so bili moji služabniki obdarjeni, **NaZ** 110:9. Slava, čast in obdaritev so posvečeni z uredbami moje svete hiše, **NaZ** 124:39. Tisti, ki jih je Oče poklical, kakor je Arona, so obdarjeni z duhovniškimi ključi, **NaZ** 132:59.

Obéd *Gl. tudi* Boaz; Ruta.

V Stari zavezi, sin Boaza in Rute in Je-sejev oče, ki je postal oče kralja Davida (Rut 4:13–17, 21–22).

obhajilo *Gl.* zakrament.

oblast *Gl.* vlada — vladati.

obličje

obličje

Izraz na obrazu nekoga, ki pogosto odraža duhoven odnos in način razmišljanja.

Izraz njihovih obrazov je pričal zoper njih, **Iz** 3:9. Kralju je obraz poblebel in njegove misli so ga prestrašile, **Dan** 5:6.

Njegovo obličje je bilo kakor blisk, **Mt** 28:3. Njegovo obličje je bilo kakor sonce, **Raz** 1:16.

Ali je vaše obličje prevzelo Božjo podobo, **Al** 5:14, 19. Amon je videl, da se je kralju izraz na obrazu spremenil, **Al** 18:12.

Postite se in molite veselega srca in vedrega obraza, **NaZ** 59:14–15. Njegovo obličje je žarelo bolj kot sijaj sonca, **NaZ** 110:3.

obljubljena dežela

Dežele, ki jih Gospod svojim zvestim privržencem, pogosto pa tudi njihovim potomcem, obljublja v dediščino. Veliko je obljubljenih dežel. Obljubljena dežela, o kateri se v Mormonovi knjigi pogosto govori, je Amerika.

Tvojemu potomstvu bom dal to deželo, **1 Mz** 12:7 (**Abr** 2:19). Tebi in tvojemu potomstvu bom dal kánaansko deželo, **1 Mz** 17:8 (**1 Mz** 28:13). Mojzes je določil meje izraelske in kánaanske dežele, **4 Mz** 34:1–12 (**4 Mz** 27:12).

Vodeni boste v obljubljeno deželo, **1 Ne** 2:20 (**1 Ne** 5:5). Gospod pravične odpelje v dragocene dežele, **1 Ne** 17:38. Če bodo Lehijevi potomci izpolnjevali Božje zapovedi, bodo v obljubljeni deželi uspevali, **2 Ne** 1:5–9. Izrael se bo vrnil v svoje obljubljene dežele, **2 Ne** 24:1–2 (**Iz** 14:1–2). Kateri koli narod bo posedoval to obljubljeno deželo, naj služi Bogu ali pa bo izbrisan, **Etr** 2:9–12.

To je obljubljena dežela in kraj za mesto Sion, **NaZ** 57:2. Juda se lahko začne vračati v Abrahamove dežele, **NaZ** 109:64.

Novi Jeruzalem bo zgrajen na ameriški celini, **ČV** 1:10.

obnova *Gl. tudi* evangelijska obnova.

Vračilo tistega, kar je bilo odvzeto oziroma izgubljeno, oziroma povrnitev v prvotno stanje.

Duh in telo se bosta spet združila v svojo popolno obliko, **Al** 11:43–44. Obnova pomeni húdo povrniti za húdo, pravično za pravično, **Al** 41:10–15.

Verjamemo v obnovo desetih rodov in da bo zemlja obnovljena in bo prejela rajsko slavo, **ČV** 1:10 (**NaZ** 133:23–24).

obraz *Gl.* obličje.

obrekovanje *Gl.* hudobno gorvorjenje.

obrekovati *Gl. tudi* govoricar; hudobno gorvorjenje.

Posredovati osebna dejstva oziroma podatke o drugem človeku brez njegove privolitve.

Ljudje bodo odgovarjali za vsako izgovorjeno prazno besedo, **Mt** 12:36. Sveti so opomnjeni, naj ne bodo klepetavi in zvedavi ter naj ne govorijo, česar ne bi smeli, **1 Tim** 5:11–14.

Ne govori hudobno zoper bližnjega, **NaZ** 42:27. Okrèpi svoje brate v vsem svojem pogovoru, **NaZ** 108:7.

obreza *Gl. tudi* Abrahamova zaveza.

Znamenje Abrahamove zaveze za Izraelce v razdobjih Stare zaveze (**1 Mz** 17:10–11, 23–27; **PJS**, **1 Mz** 17:11 [**Do-datek**]). Obreza se je izvajala z obrezovanjem »mesa prednjih kožic« tako pri moških dojenčkah kot odraslih. Tisti, ki so to zavezo sklenili, so uživali privilegije in prevzeli odgovornosti zaveze. Obreza kot znamenje zaveze je bila s Kristusovim delovanjem ukinjena (**Mor** 8:8; **NaZ** 74:3–7).

obsodba — **obsoditi** *Gl. tudi* poslednja sodba; sodba — soditi.

Soditi oziroma biti pred Bogom spoznani za krivega.

Bog bo obsodil snovalca hudobnih zvijač, **Prg** 12:2.

Gospod nas kara, da ne bi bili obsojeni s svetom vred, **1 Kor** 11:32.

Naše besede, dela in misli nas bodo obsodile, **Al** 12:14. Ljudje pridejo pod obsodbo, ker to vedó in tega ne delajo, **He** 14:19. Če bova prenehala delati, bova pod obsodbo, **Mor** 9:6.

Ta, ki svojemu bratu ne odpusti, je pred Gospodom obsojen, **NaZ** 64:9. Ta, ki greši zoper večjo luč, bo prejel večjo obsodbo, **NaZ** 82:3. Vsa Cerkev je pod obsodbo, dokler se ne bodo pokesali in pomnili Mormonove knjige, **NaZ** 84:54–57.

Oče v nebesih *Gl. tudi* Bog — Božja trojica.

Oče duhov vsega človeštva (Ps 82:6; Mt 5:48; Jn 10:34; Rim 8:16–17; Gal 4:7; 1 Jn 3:2). Jezus je njegov edinorojeni Sin v mesu. Človeku je bilo zapovedano, naj bo poslušen in spoštljiv do Očeta ter k njemu moli v Jezusovem imenu.

Če odpustite ljudem, bo tudi nebeški Oče odpustil vam, **Mt** 6:14 (Mt 18:35; 3 Ne 13:14). Nebeški Oče ve, da vse to potrebujete, **Mt** 6:26–33 (3 Ne 13:26–33). Koliko bolj bo nebeški Oče Sve-tega Duha dal tistim, ki ga prosijo, **Lk** 11:11–13. Blagoslovljen bodi Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, **Ef** 1:3.

Večno ste dolžni nebeškemu Očetu, **Moz** 2:34. Kristus je povečičal Očetovo ime, **Etr** 12:8.

Sveti naj pričujejo o svojih preganjanjih, preden Oče pride iz svojega skri-vališča, **NaZ** 123:1–3, 6.

Deležna sva bila velikih in veličastnih blagoslovov nebeškega Očeta, **JS – ŽZ** 1:73.

oče, zemeljski *Gl. tudi* družina;

patriarh — patriarhalen;
patriarhalni blagoslov; starši.

Častljivo poimenovanje, ki se nanaša na moškega, ki se mu je otrok rodil ali pa ga je zakonito posvojil.

Spoštuj očeta in mater, **2 Mz** 20:12

odgovornost — odgovoren

(5 Mz 5:16; Mt 19:19; Moz 13:20). Oče bo sina, katerega ima rad, opominjal, **PrG** 3:12.

Očetje, ne jezite svojih otrok, **Ef** 6:1–4.

Nekoliko sem bil poučen v vsej učeniosti svojega očeta, **1 Ne** 1:1. Moj oče je bil pravičen človek, kajti učil me je, **En** 1:1. Alma je molil za svojega sina, **Moz** 27:14. Alma je svojim sinovom dal zapovedi, **Al** 36–42. Helaman je svoja sinova imenoval po njihovih prednikih, **He** 5:5–12. Mormon se je v molitvah vselej spominjal svojega sina, **Mor** 8:2–3.

Iz rok očetov se bo lahko terjalo velike stvari, **NaZ** 29:48. Vsak moški je dolžan poskrbeti za svojo družino, **NaZ** 75:28.

Zapovedal mi je, naj grem k očetu, **JS – ŽZ** 1:49.

oddelitev *Gl. tudi* poklic —

poklicati — poklican od Boga;
polaganje rok.

Biti izbran in posvečen v svete namene. To imenovanje za določeno služenje znotraj cerkvene organizacije s polaganjem rok izvrši nekdo, ki ima ustrezno polnomočje. Samo tisti, ki predsedujejo duhovniškim zborom, prejmejo ključke, ko so oddeljeni. Vsi, ki se jih oddeli na položaje, razen predsednikov duhovniških zborov, lahko prejmejo duhovniški blagoslov, vendar s tem blagoslovom ne dobijo nobenih ključev.

Odberite mi Barnaba in Savla za delo, **Apd** 13:2–3.

Oddeli se druge škofo, **NaZ** 68:14. Škof, splošni sodnik, bo oddeljen v to službo, **NaZ** 107:17, 74.

Človek mora biti poklican od Boga s preroštvom in s polaganjem rok, **ČV** 1:5.

odgovornost — odgovoren *Gl. tudi*

svobodna volja.

Gospod je rekel, da so vsi ljudje odgovorni za svoje lastne vzgibe, ravnanja, želje in dejanja.

Leta odgovornosti so leta, ko otroci veljajo za odgovorne za svoja dejanja in so zmožni grešiti in se pokesati.

Odkupitelj

Vsakogar bom sodil glede na njegove poti, **Ezk** 18:30.

Odgovarjali bodo za vsako prazno besedo, **Mt** 12:36. Poročaj o svojem skrbništvu, **Lk** 16:2. Vsak bo o sebi poročal Bogu, **Rim** 14:12. Umrlim se bo sodilo po njihovih delih, **Raz** 20:12.

Naše besede, dejanja in misli nas bodo obsodile, **Al** 12:14. Sami smo si sodniki, bodisi da delamo dobro bodisi húdo, **Al** 41:7. Dovoljeno vam je, da delujete sami, **He** 14:29–31. Tole boste učili — kesanje in krst za tiste, ki so odgovorni za svoja dejanja, **Mor** 8:10.

Vsi se morajo pokesati in se krstiti, ko dopolnijo leto odgovornosti, **NaZ** 18:42. Satan ne more skušati majhnih otrok, dokler ne postanejo odgovorni pred menoj, **NaZ** 29:46–47. Otroci se bodo krstili, ko bodo stari osem let, **NaZ** 68:27. Vsak bo na sodni dan odgovarjal za svoje grehe, **NaZ** 101:78.

Ljudem je dano, da prepoznavajo dobro od hudega; zatorej lahko sami delujejo, **Mz** 6:56. Ljudje bodo kaznovani za svoje osebne grehe, **ČV** 1:2.

Odkupitelj *Gl. tudi* Jezus Kristus; Odrešenik.

Jezus Kristus je véliki Odkupitelj človeštva, ker je z odkupno daritvijo plačal ceno za grehe človeštva in omogočil vstajenje vsem ljudem.

Vem, da moj Odkupitelj živi, **Job** 19:25. Pomagal ti bom, govori tvoj Odkupitelj, Izraelov Sveti, **Iz** 41:14 (**Iz** 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Jaz, Gospod, sem tvoj Odrešenik in tvoj Odkupitelj, **Iz** 49:26 (**Iz** 60:16).

Daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov, **Mt** 1:21. Sin človekov je prišel, da bi dal svoje življenje v odkupnino za mnoge, **Mt** 20:28 (**1 Tim** 2:5–6). Gospod, Izraelov Bog, se je ozrl na svoje ljudstvo in ga odkupil, **Lk** 1:68. S smrtjo njegovega Sina smo se spravili z Bogom, **Rim** 5:10. Jezus Kristus je dal sam sebe za nas, da bi nas odkupil od vsake krivičnosti, **Tit** 2:13–14. Jezus Kristus nas je s svojo

lastno krvjo umil naših grehov, **Raz** 1:5.

Odkupitev pride po in preko Svetega Mesija, **2 Ne** 2:6–7, 26. Sin je prevzel človekovo krivičnost in prestopke, jih odkupil in zadostil zahtevam pravice, **Moz** 15:6–9, 18–27. Kristus je prišel odkupit vse tiste, ki se bodo krstili v kesanje, **Al** 9:26–27. Prišel bo na svet odkupit svoje ljudstvo, **Al** 11:40–41. Odkupitev pride s kesanjem, **Al** 42:13–26. Jezus Kristus je prišel odkupit svet, **He** 5:9–12. Kristus je človeštvo odkupil iz telesne in duhovne smrti, **He** 14:12–17. Odkupitev pride po Kristusu, **3 Ne** 9:17. Jaz sem ta, ki je bil pripravljen od osnovanja sveta, da odkupim svoje ljudstvo, **Etr** 3:14.

Gospod, vajin Odkupitelj, je preстал smrt po mesu, **NaZ** 18:11. Kristus je trpel za vse, če se bodo le pokesali, **NaZ** 19:1, 16–20. Majhni otroci so odkupljeni po Edinorojencu, **NaZ** 29:46. Poslal sem svojega edinorojenega Sina na svet za odkupitev sveta, **NaZ** 49:5. Kristus je luč in Odkupitelj sveta, **NaZ** 93:8–9. Joseph F. Smith je prejel videnje o odkupitvi mrtvih, **NaZ** 138.

Verjamemo, da bo zaradi Kristusove odkupne daritve vse človeštvo lahko odrešeno, **ČV** 1:3.

odkupitev — odkupiti — odkupljen *Gl. tudi* Jezus Kristus; načrt odkupitve; odkupna daritev — plačati odkupnino; odrešitev; padec Adama in Eve; smrt, duhovna; smrt, telesna.

Rešiti, kupiti oziroma odkupiti, kot je na primer s plačilom osvoboditi človeka iz ujetništva. *Odkupitev* se nanaša na odkupno daritev Jezusa Kristusa in na rešitev iz greha. Jezusova odkupna daritev vse človeštvo odkupi iz telesne smrti. Zaradi njegove odkupne daritve bodo tisti, ki vanj verujejo in ki se pokesajo, prav tako odkupljeni od duhovne smrti.

Odkupil sem te, **Iz** 44:22. Odkupil jih bom od smrti, **Oz** 13:14 (**Ps** 49:15).

Preko Kristusove krvi imamo odkupitev, **Ef** 1:7, 14 (**Heb** 9:11–15; **1 Pt** 1:18–19; **Al** 5:21; **He** 5:9–12).

Gospod je mojo dušo odkupil iz pekla, **2 Ne** 1:15. Odkupitev pride po in preko Svetega Mesija, **2 Ne** 2:6–7, 26 (**Moz** 15:26–27; 26:26). Peli so o ljubezni odkupljenja, **Al** 5:9 (**Al** 5:26; 26:13). Hudo bni ostanejo, kakor da odkupitve ne bi bilo, **Al** 11:40–41 (**Al** 34:16; 42:13; **He** 14:16–18). Jezus Kristus je uresničil odkupitev sveta, **Mrm** 7:5–7. Moč odkupitve pride k vsem tistim, ki postave nimajo, **Mor** 8:22 (**NaZ** 45:54).

Tisti, ki ne verjamejo, ne morejo biti odkupljeni od duhovnega padca, **NaZ** 29:44. Majhni otroci so odkupljeni od osnovanja sveta, **NaZ** 29:46. Gospod je odkupil svoje ljudstvo, **NaZ** 84:99. Joseph F. Smith je v videnju videl odkupitev mrtvih, **NaZ** 138.

Adam in Eva sta se radostila svoje odkupitve, **Mz** 5:9–11.

odkupna daritev — plačati

odkupnino *Gl. tudi* Božji sinovi in hčere; Getsemani; Jezus Kristus; kesanje — kesati se; kri; Kristusovi otroci; križ; križanje; milost — milosten; milostljivost; načrt odkupitve; nesmrtnost — nesmrten; odkupitev — odkupiti — odkupljen; odpustiti; odpuščanje grehov; odrešitev; opravičenje — opravičiti; padec Adama in Eve; posvetitev — posvetiti; vstajenje; zakrament; žrtvovanje — žrtvovati.

Spraviti človeka z Bogom.

Plačati odkupnino, kot je uporabljeno v svetih spisih, pomeni trpeti kazen za grešno dejanje, s čimer se od skesanega grešnika odstrani vplive greha in se mu omogoči sprava z Bogom. Jezus Kristus je bil edini, ki je bil zmožen izvršiti popolno odkupno daritev za vse človeštvo. To je lahko naredil, ker je bil na velikem svetu, preden je bil svet oblikovan (**Etr** 3:14; **Mz** 4:1–2; **Abr** 3:27), zaradi svojega božanskega sinovstva in brezgrešnega življenja, izbran in vnaprej poklican. Njegova od-

kupna daritev je vključevala to, da je trpel za grehe človeštva, preлил svojo kri, umrl in kasneje vstal iz groba (**Iz** 53:3–12; **Lk** 22:44; **Moz** 3:5–11; **Al** 7:10–13; **NaZ** 19:16–19). Zaradi odkupne daritve bodo vsi ljudje vstali od mrtvih in imeli nesmrtno telo (**1 Kor** 15:22). Odkupna daritev nam prav tako omogoča, da nam bodo grehi odpuščeni in bomo vekomaj živeli z Bogom. Tisti pa, ki je že dopolnil leto odgovornosti in prejel postavlo, lahko te blagoslove prejme le, če veruje v Jezusa Kristusa, se pokesa svojih grehov, prejme odrešilne uredbe in je poslušen Božjim zapovedim. Tisti, ki ne dopolnijo starosti odgovornosti, in tisti brez postavbe, so odkupljeni zaradi odkupne daritve (**Moz** 15:24–25; **Mor** 8:22). Sveti spisi jasno učijo, da, če Kristus ne bi plačal odkupnine za naše grehe, nobena postava, uredba oziroma žrtvovanje ne bi zadostila zahtevam pravice in človek ne bi nikoli prišel v Božjo navzočnost (**2 Ne** 2; 9).

To je moja kri, prelita za mnoge za odpuščanje grehov, **Mt** 26:28. Njegov pot je bil kakor velike kaplje krvi, **Lk** 22:39–44. Dal bom svoje meso za življenje sveta, **Jn** 6:51. Jaz sem vstajenje in življenje, **Jn** 11:25. Kristus je izvir večne odrešitve vsem, ki so poslušni, **Heb** 5:9. Posvečeni smo s prelivanjem Kristusove krvi, **Heb** 9; 10:1–10. Tudi Kristus je nekoč trpel za grehe, **1 Pt** 3:18. Kri Jezusa Kristusa nas očisti vsakega greha, **1 Jn** 1:7.

Vzdignili so ga na križ in umorili za grehe sveta, **1 Ne** 11:32–33. Odkupitev je za tiste, ki so strtega srca in skesanega duha, **2 Ne** 2:3–10, 25–27. Daroval se je kot žrtev za greh, **2 Ne** 2:7. Odkupna daritev ljudi odkupi od padca in jih odreši od smrti in pekla, **2 Ne** 9:5–24. Mora biti neskončna odkupna daritev, **2 Ne** 9:7. Spravite se z Bogom zaradi Kristusove odkupne daritve, **JakK** 4:11. Njegova kri plača odkupnino za grehe tistih, ki so nevede grešili, **Moz** 3:11–18. Človek je odrešitev prejel zaradi odkupne daritve, **Moz** 4:6–8. Če ne bi bilo odkupne daritve, bi morali biti neizogibno po-

odločitev

gubljeni, **Moz** 13:27–32. Plačal bo odkupnino za grehe sveta, **Al** 34:8–16. Bog sam je plačal odkupnino za grehe sveta, da bi uresničil načrt milosti, **Al** 42:11–30. Jaz sem Bog vse zemlje, ubit za grehe sveta, **3 Ne** 11:14.

Jaz, Bog, sem vse to prenašal za vse, **NaZ** 19:16. Majhni otroci so odkupljeni po mojem Edinorojencu, **NaZ** 29:46–47. Poglej trpljenje in smrt tega, ki ni storil greha, **NaZ** 45:3–5.

To je prisposodba žrtvovanja Edinorojenca, **Mz** 5:7. Zaradi Kristusove odkupne daritve je lahko odrešeno vse človeštvo, **ČV** 1:3.

odločitev *Gl.* izvoliti; svobodna volja.

odpad — odpadništvo *Gl.* tudi evangelijska obnova; upor — upornišтво.

Ko se posamezniki, Cerkev oziroma celotni narodi odvrnejo od resnice.

Splošni odpad: Izrael se je moral braniti pred tem, da bi se v srcu odvrnil od Gospoda, **5 Mz** 29:18. Kjer ni videanja, ljudstvo propade, **Prg** 29:18. Prelomili so večno zavezo, **Iz** 24:5.

Vetrovi so udarjali v to hišo in padla je, **Mt** 7:27. Čudim se, da se tako hitro obračate k drugemu evangeliju, **Gal** 1:6.

Začeli so na dobri poti, a so v megli izgubili pot, **1 Ne** 8:23 (1 Ne 12:17). Ko so sad okusili, so odpadli na prepovedane poti, **1 Ne** 8:28. Nefijsko odpadništvo je bilo za nevernike kamen spotike, **Al** 4:6–12. Veliko članov Cerkve je postalo ponosnih in preganjali so druge člane, **He** 3:33–34 (He 4:11–13; 5:2–3). Ko Gospod svoje ljudstvo napravi uspešno, včasih postanejo trdosrčni in nanj pozabijo, **He** 12:2; 13:38. Nefijci so postali trdosrčni in padli pod Satanovo oblast, **3 Ne** 2:1–3. Moroni je prerokoval o odpadništvu v poslednjih dneh, **Mrm** 8:28, 31–41.

Pred drugim prihodom bo odpad, **NaZ** 1:13–16.

Odpad zgodnje krščanske cerkve: To ljudstvo se mi približuje s svojimi usti, **Iz**

29:10, 13. Tema bo prekrila zemljo, **Iz** 60:2. Gospod bo poslal lakoto po poslušanju Gospodove besede, **Am** 8:11.

Vstali bodo lažni Kristusi in lažni preroki, **Mt** 24:24. Med vas bodo prišli grabežljivi volkovi, **Apd** 20:29. Čudim se, da se tako hitro odvrčate od njega, **Gal** 1:6. Pred drugim prihodom mora najprej priti odpad, **2 Tes** 2:3. Nekateri ljudje se motijo glede resnice, **2 Tim** 2:18. Nekateri ljudje se bodo držali zunanje oblike pobožnosti, zanikali pa njeno moč, **2 Tim** 3:2–5. Prišel bo čas, ko ne bodo prenesli zdravega nauka, **2 Tim** 4:3–4. Med ljudstvom bodo lažni preroki in lažni učitelji, **2 Pt** 2:1. Nekateri ljudje so se prikradli, zanikajoč edinega Gospoda Boga, **Jud** 1:4. Nekateri ljudje so rekli, da so apostoli, pa to niso, **Raz** 2:2.

Nefi je videl ustanavljanje mogočne in nagnusne cerkve, **1 Ne** 13:26. Drugi narodi so se opotekali in zgradili veliko cerkva, **2 Ne** 26:20.

Skrenili so od mojih uredb in so prelomili mojo večno zavezo, **NaZ** 1:15. Tema prekriva zemljo in trda tema um ljudi, **NaZ** 112:23.

Josephu je bilo rečeno, da so vse cerkve napačne; njihovo srce je daleč od Boga, **JS – ŽZ** 1:19.

odpustiti *Gl.* tudi kesanje — kesati se; odkupna daritev — plačati odkupnino; odpuščanje grehov; priznanje — priznati.

Odpustiti, kot je uporabljeno v svetih spisih, na splošno pomeni eno od naslednjega: Prvič, ko Bog ljudem odpusti, razveljavi oziroma opusti zahtevano kazen za greh. Zaradi Kristusove odkupne daritve je odpuščanje grehov na voljo vsem, ki se pokesajo, razen tistim, ki so krivi umora ali neodpušljivega greha zoper Svetega Duha. Drugič, če ljudje drug drugemu odpustijo, drug z drugim ravnajo s Kristusovo ljubeznijo in nimajo nobenih slabih občutkov do tistih, ki so jih užalili (Mt 5:43–45; 6:12–15; Lk 17:3–4; 1 Ne 7:19–21).

Gospod je potrpežljiv in zelo milosten, odpušča krivičnost in prestopok, **4 Mz** 14:18. Čeprav so vaši grehi kakor škrlat, bodo beli kakor sneg, **Iz** 1:18.

Odpusti nam naše dolgove, kakor smo tudi mi odpustili svojim dolžnikom, **Mt** 6:12 (Lk 11:4; 3 Ne 13:11). Sin človekov ima moč, da odpušča grehe, **Mt** 9:6 (Mt 18:35; Mr 2:10; Lk 5:20–24). Koliko krat naj odpustim svojemu bratu, če greši zoper mene, **Mt** 18:21–22 (NaZ 98:40). Temu, ki govori bogokletno zoper Svetega Duha, ne bo nikoli odpuščeno, **Mr** 3:29 (Al 39:6). Če tvoj brat greši zoper tebe in se pokesa, mu odpusti, **Lk** 17:3. Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo, **Lk** 23:34.

Molite za odpuščanje, **1 Ne** 7:21. Sklicuj se na Kristusovo odkupno kri, da bomo prejeli odpuščanje grehov, **Moz** 4:2. Če bo svoje grehe priznal pred teboj in menoj in se pokesal, temu boš odpustil, **Moz** 26:29–31.

Temu, ki se bo pokesal in izpolnjeval Gospodove zapovedi, bo odpuščeno, **NaZ** 1:32. Zamahni s srpom in grehi so ti odpuščeni, **NaZ** 31:5 (NaZ 84:61). Temu, ki se je grehov pokesal, je odpuščeno, in jaz, Gospod, se jih nič več ne spomnim, **NaZ** 58:42. Jaz bom odpustil, komur bom odpustil, od vas pa se zahteva, da odpustite vsem ljudem, **NaZ** 64:10. Če ste prestopke odpustili drug drugemu, celo tako jaz, Gospod, odpustim vam, **NaZ** 82:1. Tiste, ki jih imam rad, tudi okaram, da so jim grehi lahko odpuščeni, **NaZ** 95:1.

Odpustil sem ti prestopke, **Mz** 6:53.

odpuščanje grehov *Gl. tudi*

Jezus Kristus; kesanje — kesati se; odkupna daritev — plačati odkupnino; odpustiti.

Odpuščanje za krivično dejanje pod pogojem kesanja. Odpuščanje grehov je omogočeno z odkupno daritvijo Jezusa Kristusa. Človeku so grehi odpuščeni, če veruje v Kristusa, se pokesa grehov, prejme uredbi krsta in polaganja rok za dar Svetega Duha in je poslušen Božjim zapovedim (ČV 1:3–4).

Čeprav so vaši grehi kakor škrlat, bodo beli kakor sneg, **Iz** 1:16–18.

To je moja kri, ki se preliva za mnoge za odpuščanje grehov, **Mt** 26:28 (Heb 9:22–28; NaZ 27:2). Pokesajte se in se krstite za odpuščanje grehov, **Apd** 2:38 (Lk 3:3; NaZ 107:20). Tistim, ki verjamejo v Jezusa, bodo grehi odpuščeni, **Apd** 10:43 (Moz 3:13).

Kristus je vir, h kateremu naj se ozirajo za odpuščanje grehov, **2 Ne** 25:26. Da bi ohranili odpuščanje grehov, moramo skrbeti za revne in pomoči potrebne, **Moz** 4:11–12, 26. Kdor se pokesa, bo imel pravico do milosti za odpuščanje grehov, **Al** 12:34. Izpolnjevanje zapovedi prinese odpuščanje grehov, **Mor** 8:25.

Aronovo duhovništvo ima ključ krsta s potopitvijo za odpuščanje grehov, **NaZ** 13 (NaZ 84:64, 74; ČV 1:4). Jaz, Gospod, se njihovih grehov nič več ne spomnim, **NaZ** 58:42–43 (Ezk 18:21–22). Učili so jih o namestniškem krstu za odpuščanje grehov, **NaZ** 138:33.

Odrešenik *Gl. tudi* Jezus Kristus.

Ta, ki odreši. Jezus Kristus je s svojo odkupno daritvijo vsemu človeštvu daroval odkupitev in odrešitev. »Odrešenik« je ime oziroma naziv za Jezusa Kristusa.

Gospod je moja luč in moja odrešitev, **Ps** 27:1 (2 Mz 15:1–2; 2 Sam 22:2–3). Jaz sem Gospod; in razen mene ni odrešenika, **Iz** 43:11 (NaZ 76:1).

Daj mu ime Jezus, kajti on bo svoje ljudstvo odrešil grehov, **Mt** 1:21. Danes se vam je rodil Odrešenik, ki je Kristus Gospod, **Lk** 2:11. Bog je svet tako ljubil, da je edinorojeni Sin prišel odrešiti ljudi, **Jn** 3:16–17. Ni drugega imena, razen Kristusovega, po katerem se človek lahko odreši, **Apd** 4:10–12 (2 Ne 25:20; Moz 3:17; 5:8; NaZ 18:23; Mz 6:52). Iz nebes pričakujemo Odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa, **Flp** 3:20. Oče je poslal Sina za Odrešenika sveta, **1 Jn** 4:14.

Gospod je vzgojil Mesija, Odrešenika

odrešitev

sveta, **1 Ne** 10:4. Božje Jagnje je Odrešenik sveta, **1 Ne** 13:40. Spoznanje o Odrešeniku se bo razširilo med vsemi narodi, rodovi, jeziki in ljudstvi, **Moz** 3:20. Kristus je moral umreti, da je prišlo do odrešitve, **He** 14:15–16.

Opravičenje in posvetitev preko Odrešenika sta pravični in resnični, **NaZ** 20:30–31. Jaz sem Jezus Kristus, Odrešenik sveta, **NaZ** 43:34.

Moj Edinorojeni je Odrešenik, **Mz** 1:6. Toliko, kolikor jih bo verjelo v Sina in se bodo pokesali svojih grehov, bo odrešenih, **Mz** 5:15.

odrešitev *Gl. tudi* Jezus Kristus; milostljivost; načrt odkupitve; odkupitev — odkupiti — odkupljen; odkupna daritev — plačati odkupnino; povzdignjenje; smrt, duhovna; smrt, telesna.

Biti odrešen tako telesne kot duhovne smrti. Vsi ljudje bodo telesne smrti odrešeni z Božjo milostljivostjo preko smrti in vstajenja Jezusa Kristusa. Vsak človek pa je z Božjo milostljivostjo, z vero v Jezusa Kristusa, lahko odrešen tudi duhovne smrti. Takšno vero pokažemo, če živimo poslušni evangelijskim zakonom in uredbam ter služimo Kristusu.

Gospod je moja luč in moja odrešitev, **Ps** 27:1. Le on je moja skala in moja odrešitev, **Ps** 62:2.

Evangelij je Božja moč v odrešitev, **Rim** 1:16 (**NaZ** 68:4). Za svojo odrešitev delajte s strahom, **Flp** 2:12. Bog vas je izvolil za odrešitev preko posvetitve, **2 Tes** 2:13.

Odrešitev je brezplačna, **2 Ne** 2:4.

Ni večjega daru, kot je dar odrešitve, **NaZ** 6:13.

Jezus Kristus je edino ime, po katerem bo prišla odrešitev, **Mz** 6:52 (**Apd** 4:10–12). Verjamemo, da bo zaradi Kristusove odkupne daritve vse človeštvo lahko odrešeno, **ČV** 1:3.

Odrešitev otrok: Če ne boste postali kakor majhni otroci, ne boste vstopili v nebeško kraljestvo, **Mt** 18:3.

Tudi majhni otroci imajo večno življenje, **Moz** 15:25. Krst dojenčka je gnusoba in majhni otroci živijo v Kristusu zaradi odkupne daritve, **Mor** 8:8–24.

Majhni otroci so odkupljeni po Edinorojencu; Satan jih ne more skušati, **NaZ** 29:46–47. Otroke je treba učiti evangelij in krstiti, ko so stari osem let, **NaZ** 68:25–28. Majhni otroci so posvečeni zaradi Jezusa Kristusa, **NaZ** 74:7. Ljudje so ponovno, v svojem otroškem stanju, nedolžni, **NaZ** 93:38. Vsi otroci, ki umrejo, preden dopolnijo leto odgovornosti, so odrešeni v celestialno kraljestvo, **NaZ** 137:10.

Otroci so čisti od osnovanja sveta, **Mz** 6:54.

odrešitev otrok *Gl. odrešitev, odrešitev otrok; otrok — otroci.*

odrešitev za mrtve *Gl. tudi* knjiga spominov; načrt odkupitve; odrešitev; rodoslovje.

Priložnost, da za tiste, ki so umrli, ne da bi prejeli odrešilne evangelijske uredbe, te uredbe v tempeljih izvedejo vredni člani Cerkve. Mrtve se v svetu duhov poučuje evangelij. Ti lahko sprejmejo uredbe, ki se jih zanje izvede v tem življenju.

Zvesti člani Cerkve raziščejo in pripravijo družinsko zgodovino, da poiščejo imena in rojstne podatke prednikov, zato da se lahko zanje izvedejo odrešilne uredbe.

Reči jetnikom: »Pridite ven!«, **Iz** 49:9 (**Iz** 24:22; **1 Ne** 21:9). Razglasi svobodo ujetnikom, **Iz** 61:1 (**Lk** 4:18). Srca očetov bo obrnil k otrokom, **Mal** 3:23–24 (**3 Ne** 25:5–6; **NaZ** 110:13–16).

Mrtvi bodo slišali glas Božjega Sina, **Jn** 5:25. Zakaj se sploh krstijo za mrtve, **1 Kor** 15:29. Kristus je pridigal duhovom v ječi, **1 Pt** 3:18–20. Zaradi tega se je evangelij pridigalo tudi tem, ki so mrtvi, **1 Pt** 4:6.

Sin je obiskal duhove v ječi, **NaZ** 76:73. Potem pride odkupitev tistih, ki so svoj delež dobili v tisti ječi, **NaZ** 88:99. Na zemlji ni krstilnika, da bi se

moji sveti lahko krščevali za tiste, ki so mrtvi, **NaZ** 124:29. Vsi tisti, ki so umrli, ki bi evangelij sprejeli, bodo dediči celestialnega kraljestva, **NaZ** 137:7–10. Prikazal se je Božji Sin in razglasil svobodo ujetnikom, ki so bili zvesti, **NaZ** 138:18.

Toliko duhov, kolikor jih je bilo v ječi, je prišlo ven, **Mz** 7:57.

ogenj *Gl. tudi* krst — krstiti; pekel; Sveti Duh; zemlja, očiščenje zemlje.

Znamenje za čiščenje, očiščevanje ali posvečevanje. Ogenj lahko služi tudi kot znamenje Božje navzočnosti.

Tvoj Bog je ogenj, ki požira, **5 Mz** 4:24. Gospod svoje služabnike napravi za plamteč ogenj, **Ps** 104:4. Gospod nad vojskami jih bo obiskal s plamenom požirajočega ognja, **Iz** 29:6 (2 **Ne** 27:2). Gospod bo prišel v ognju, **Iz** 66:15. On je kakor topilčev ogenj, **Mal** 3:2 (3 **Ne** 24:2; **NaZ** 128:24).

On vas bo krstil s Svetim Duhom in z ognjem, **Mt** 3:11 (Lk 3:16).

Pravični bodo obvarovani pred ognjem, **1 Ne** 22:17. Hudobni bodo pokončani z ognjem, **2 Ne** 30:10. Nefi je pojasnil, kako prejmemo krst z ognjem in Svetim Duhom, **2 Ne** 31:13–14 (3 **Ne** 9:20; 12:1; 19:13; **Etr** 12:14; **NaZ** 33:11).

Razglašaj odpusčanje grehov s krstom in z ognjem, **NaZ** 19:31. Mogočno in nagnusno cerkev bo uničil požirajoči ogenj, **NaZ** 29:21. Zemlja bo prešla tako kot po ognju, **NaZ** 43:32. Gospodova navzočnost bo kakor požirajoči ogenj, **NaZ** 133:41.

Adam se je krstil z ognjem in Svetim Duhom, **Mz** 6:66.

oklep

Zaščita, ki so jo nosili, da so telo zaščitili pred udarci oziroma vbodi z orožjem. Besedo uporabljamo tudi v smislu duhovnih lastnosti, ki človeka ščitijo pred skušnjavo ali zlom.

Nadenite si celotni Božji oklep, **Ef** 6:11–18 (**NaZ** 27:15–18).

oko — oči

V svetih spisih se oko pogosto uporablja kot znamenje človekove sposobnosti pridobivanja Božje luči. Človekovo oko simbolično kaže tudi na duhovno stanje in razumevanje Božjih stvari.

Gospodova zapoved je jasna, razsvetljuje oči, **Ps** 19:9. Nespametni ima oči, pa ne vidi, **Jer** 5:21 (**Mr** 8:18).

Svetilka telesa je oko, **Mt** 6:22 (Lk 11:34; 3 **Ne** 13:22; **NaZ** 88:67). Blagor vašim očem, ker vidijo, **Mt** 13:16. Oči tvojeja razumevanja bodo razsvetljene, **Ef** 1:17–18.

Gorje modrim v njihovih lastnih očeh, **2 Ne** 15:21 (**Iz** 5:21). Začeli so se postiti in moliti, da bi se ljudem odprle oči, **Moz** 27:22. Satan jim je zaslepil oči, **3 Ne** 2:2. Nihče ne more imeti moči, da obelodani Mormonovo knjigo, razen z očesom, zazrtim v Božjo slavo, **Mr**m 8:15.

Z močjo Duha so se nama oči odprle in najino razumevanje je bilo razsvetljeno, **NaZ** 76:12. Luč je preko njega, ki vam razsvetljuje oči, **NaZ** 88:11. Če bo vaše oko zazrto v mojo slavo, bo vse vaše telo navdala svetloba, **NaZ** 88:67.

okraj Jackson, Misuri (ZDA) Gl.

tudi Novi Jeruzalem.

Zbirališče svetih v poslednjih dneh; to je, središče, kjer bodo ustanovili Novi Jeruzalem (**NaZ** 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

olja Gl. tudi

blagoslov bolnim; maziliti; oljka.

Ko je v svetih spisih omenjeno olje, je običajno mišljeno olivno olje. Že v času Stare zaveze so olivno olje uporabljali za tempelske in tabernakelske obrede, za maziljenja, kot gorivo za svetilke in za hrano. Včasih je olivno olje simbol za čistost in za Svetega Duha ter njegov vpliv (1 **Sam** 10:1, 6; 16:13; **Iz** 61:1–3).

Duhovnik naj pomaže mečico desnega ušesa, **3 Mz** 14:28–29. Gospod me je poslal, da te mazilim za kralja čez njegovo ljudstvo, **1 Sam** 15:1. Vdovina posoda z oljem se ni izpraznila,

oljka

1 Kr 17:10–16. Gospod mi z oljem mazili glavo, **Ps** 23:5.

Veliko bolnikov so mazilili z oljem, **Mr** 6:13. Starešine naj nad njim molijo ter ga pomazilijo z oljem, **Jak** 5:13–15.

Svetilki imejta pripravljene in prižgani in olje s seboj, **NaZ** 33:17 (**Mt** 25:1–13).

oljka *Gl. tudi* Izrael; olje.

Drvo, značilno za Izrael in pomemben kmetijski vir v svetopisemskih deželah. Gojijo jo zaradi lesa, ploda in olja. Oljka se v svetih spisih najpogosteje uporablja za ponazoritev Izraelove hiše.

Izraelovo hišo se primerja z oljko, katere veje so odlomljene in razkropljene, **1 Ne** 10:12 (1 **Ne** 15:12). Gospod je Izraelovo hišo primerjal z gojeno oljko, **JakK** 5–6.

Joseph Smith je razodetje v 88. razdelku imenoval oljna vejica, **NaZ** 88 (glava). Neki plemič je svojim služabnikom rekel, naj gredo v njegov vinograd in posadijo dvanajst oljk, **NaZ** 101:43–62.

Oljaska gora *Gl. tudi* Getsemani.

Hrib, vzhodno od Cedronske doline in vzhodno od Jeruzalema. Blizu vznožja na zahodnih pobočjih Olske gore je getsemanski vrt. Bétfaga in Betanija se nahajata na najvišjem in vzhodnem pobočju. Ta gora je bila kraj številnih svetopisemskih dogodkov (**Mt** 24:3) in bo prav tako pomemben kraj za dogodke poslednjih dni (**Zah** 14:3–5; **NaZ** 45:48–54; 133:20).

oltar *Gl. tudi* žrtvovanje — žrtvovati.

Priprava, namenjena za žrtvovanje, daritve in čaščenje.

Noe je Gospodu postavil oltar in daroval žgalne daritve, **1 Mz** 8:20. Abram je Gospodu postavil oltar, **1 Mz** 12:7–8. Abraham je sina Izaka zvezal na oltar, **1 Mz** 22:9 (1 **Mz** 22:1–13). Jakob je tam postavil oltar in kraj imenoval El iz Betela, **1 Mz** 35:6–7. Elija je postavil ol-

tar in izzval Báalove duhovnike, **1 Kr** 18:17–40.

Če svoj dar prineseš k oltarju, se najprej spravi z bratom, **Mt** 5:23–24. Ob vznožju oltarja sem videl duše tistih, ki so bili ubiti zaradi Božje besede, **Raz** 6:9 (**NaZ** 135:7).

Lehi je postavil oltar iz kamnov in se zahvalil Gospodu, **1 Ne** 2:7.

Abraham je bil rešen smrti na Elkenovem oltarju, **Abr** 1:8–20.

Omega *Gl. Alfa in Omega; Jezus Kristus.*

Omner *Gl. tudi* Mozija, Benjaminov sin; Mozijevi sinovi.

Sin kralja Mozije v Mormonovi knjigi. Omner je šel s svojimi brati pridigat Lamancem (**Moz** 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Omni

Nefijski pisec zapisov v Mormonovi knjigi, ki je zapisoval približno leta 361 pr. Kr. (**Jar** 1:15; **Om** 1:1–3).

Omnijeva knjiga: Knjiga v Mormonovi knjigi, prevedena z malih Nefijevih plošč. Knjiga ima eno samo poglavje, ki vsebuje poročilo o vojnah med Nefijci in Lamanci. Omni je napisal samo prve tri verze knjige. Ploščice so se nato zaporedoma predale Ámaronu, Kemišu, Abinadomu in nazadnje Amalekiju. Amaleki je ploščice predal kralju Benjaminu, zarahemelskemu kralju.

opravičenje — opravičiti *Gl. tudi* odkupna daritev — plačati odkupnino; posvetitev — posvetiti.

Biti oproščen kazni za greh in razglašen za nedolžnega. Človek je opravičen z Odrešenikovo milostljivostjo po veri vanj. Ta vera se kaže s kesanjem in poslušnostjo evangelijskim zakonom in uredbam. Odkupna daritev Jezusa Kristusa človeštvu omogoča, da se pokesa in bo opravičeno oziroma oproščeno kazni, ki bi jo drugače prejeli.

V Gospodu bo ves Izrael opravičen, **Iz** 45:25.

Ne tisti, ki slišijo, ampak tisti, ki pos-

tavo izpolnjujejo, bodo opravičeni, **Rim** 2:13. Človek je opravičen s Kristusovo krvjo, **Rim** 5:1–2, 9. Opravičeni ste v imenu Gospoda Jezusa, **1 Kor** 6:11. Opravičeni po njegovi milostljivosti, bomo postali dediči, **Tit** 3:7. Ali ni bil naš oče Abraham opravičen z deli, **Jak** 2:21. Človek se opraviči z deli in ne samo z vero, **Jak** 2:14–26.

Postava mesa ne opravičuje, **2 Ne** 2:5. Moj pravični služabnik bo opravičil številne; kajti nosil bo njihove krivičnosti, **Moz** 14:11 (Iz 53:11). Mar bi lahko rekli, da so vaša oblačila očiščena preko Kristusa, **Al** 5:27.

Opravičenje preko milostljivosti Jezusa Kristusa je resnično, **NaZ** 20:30–31 (**NaZ** 88:39).

Po Duhu ste opravičeni, **Mz** 6:60.

otrok — otroci *Gl. tudi* blagoslov — blagosloviti, *blagoslov otrok*; družina; krst dojenčka; odgovornost — odgovoren; odkupna daritev — plačati odkupnino; odrešitev, *odrešitev otrok*.

Mlad človek, ki še ni v puberteti. Očetje in mame morajo svoje otroke vzgajati, da bodo poslušni Božji volji. Otroci so brez greha, dokler ne dopolnijo leto odgovornosti (**Mor** 8:22; **NaZ** 68:27).

Otroci so Gospodova dediščina, **Ps** 127:3–5. Vzgačaj otroka primerno njegovi poti, **Pr** 22:6.

Pustite otroke in jim ne prepovedjte priti k meni, **Mt** 19:14. Ubogajte svoje starše, **Ef** 6:1–3 (**Kol** 3:20).

Če ne bi bilo padca, Adam in Eva ne bi imela otrok, **2 Ne** 2:22–23. Otroke učite hoditi v resnici in treznosti, **Moz** 4:14–15. Majhni otroci imajo večno življenje, **Moz** 15:25. Jezus je vzel majhne otroke in jih blagoslovil, **3 Ne** 17:21. Vse tvoje otroke bo učil Gospod; in velik bo mir tvojih otrok, **3 Ne** 22:13 (Iz 54:13). Majhni otroci ne potrebujejo kesanja ali krsta, **Mor** 8:8–24.

Majhni otroci so odkupljeni od os-

novanja sveta po mojem Edinorojencu, **NaZ** 29:46–47. Starši bi otroke morali učiti evangelijskih načel in navad, **NaZ** 68:25, 27–28. Otroci so sveti zaradi Kristusove odkupne daritve, **NaZ** 74:7. Staršem je zapovedano, da svoje otroke vzgajajo v svetlobi in resnici, **NaZ** 93:40. Otroci, ki umrejo, preden dopolnijo leto odgovornosti, so odrešeni v celestialno kraljestvo, **NaZ** 137:10.

Ozej

Starozavezni prerok, ki je v drugi polovici vladavine Jerobeama II prerokoval v severnem Izraelovem kraljestvu. Živel je v času propada in uničenja Izraelovega naroda, kar je bila posledica njihovega greha.

Ozejeva knjiga: Glavna téma knjige je ljubezen Boga do svojega ljudstva. Vse njegove graje so bile zadane v ljubezni in zaradi njegove ljubezni bo Izrael obnovljen (**Oz** 2:19; 14:4). Nasprotno pa Ozej kaže na Izraelovo izdajstvo in nezvestobo. Vendarle se je Bog zmožen veseliti Izraelove končne odkupitve (**Oz** 11:12–14:9).

oživiti — poživiti

Gl. tudi vstajenje.

Napraviti, da nekdo oživi, vstane od mrtvih oziroma se spremeni tako, da je lahko v Božji navzočnosti.

Bog nas je skupaj s Kristusom oživil, **Ef** 2:4–5 (**Kol** 2:6, 12–13). Kristus je bil po mesu umorjen, a po Duhu je bil oživiljen, **1 Pt** 3:18 (**NaZ** 138:7).

Nihče ni videl Boga, če ga ni poživil Božji Duh, **NaZ** 67:11. Odkupitev je preko tega, ki poživlja vse stvari, **NaZ** 88:16–17. Sveti bodo poživljeni in vzeti, da se bodo srečali s Kristusom, **NaZ** 88:96.

Adam je bil oživljen kot notranji človek, **Mz** 6:65.

padec Adama in Eve

Gl. tudi

Adam; Eva; Jezus Kristus; načrt odkupitve; naravni človek; odkupitev — odkupiti — odkupljen; odkupna daritev —

plačati odkupnino; smrt, duhovna; smrt, telesna; umrljivost — umrljiv.

Razvoj, pri katerem je človeštvo na tej zemlji postalo umrljivo. Ko sta Adam in Eva jedla od prepovedanega sadu, sta postala smrtnika, to je, podvržena grehu in smrti. Adam je postal »prvo meso« na zemlji (Mz 3:7). Razodetje poslednjih dni pojasni, da je padec blagoslov ter da bi Adama in Evo morali spoštovati kot prva starša vsega človeštva.

Padec je bil potreben korak v človekovem napredku. Ker je Bog vedel, da bo do padca prišlo, je v predsmrtnem življenju načrtoval Odrešenika. Jezus Kristus je prišel ob poldnevu časa, da je plačal odkupnino za Adamov padec in tudi za posamezne grehe človeka pod pogojem, da se človek pokasa.

Tisti dan, ko boš z njega jedel, boš zagotovo umrl, **1 Mz 2:17** (Mz 3:17). Vzela je od njegovega sadu in jedla, **1 Mz 3:6** (Mz 4:12).

Kakor v Adamu vsi umirajo, tako bodo v Kristusu tudi vsi oživljeni, **1 Kor 15:22**.

Vse človeštvo je bilo v izgubljenem in padlem stanju, **1 Ne 10:6**. Pot je pripravljena od človekovega padca, **2 Ne 2:4**. Potem ko sta Adam in Eva jedla od prepovedanega sadu, sta bila izgnana iz edenskega vrta, **2 Ne 2:19**. Adam je padel, da bi ljudje bili, **2 Ne 2:15–26**. Naravni človek je Bogu sovražnik in je bil od Adamovega padca, **Moz 3:19**. Aron je Lamonijevega očeta učil o padcu, **Al 22:12–14**. Odkupna daritev mora biti izvršena, ali pa bo vse človeštvo padlo in bo izgubljeno, **Al 34:9**. Naša prva starša sta bila tako posvetno kot duhovno ločena od Gospodove navzočnosti, **Al 42:2–15** (He 14:16). Zaradi padca je naša narava postala grešna, **Etr 3:2**.

S prestopkom teh svetih zakonov je človek postal padli človek, **NaZ 20:20** (NaZ 29:34–44).

Kakor si padel, si lahko odkupljen, **Mz 5:9–12**. Zaradi prestopka pride pa-

dec, **Mz 6:59**. Ljudje bodo kaznovani za svoje osebne grehe, **ČV 1:2**.

Pahoran

Tretji nefijski vrhovni sodnik v Mormonovi knjigi (Al 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

Partridge, Edward

Eden prvih članov in voditelj Cerkve po njeni obnovi v sodobnih časih. Edward Partridge je služil kot prvi škof Cerkve (NaZ 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

pasha *Gl. tudi* Božje Jagnje; zadnja večerja.

Praznik pashe je bil vpeljan, da bi se Izraelovi otroci spominjali, kdaj je šel pokončevalski angel mimo njihovih hiš in jih rešil pred Egipčani (2 Mz 12:21–28; 13:14–15). Neoporečna jagnjeta, katerih kri so uporabili kot znamenje za rešitev starodavnega Izraela, so simbol za Jezusa Kristusa, Božjega Jagnjeta, čigar žrtvovanje je odkupilo vse človeštvo.

To je uredba pashe, **2 Mz 12:43**.

Jezus in njegovi apostoli so pasho obhajali na zadnji večerji, **Mt 26:17–29** (Mr 14:12–25). Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta, **Jn 1:29, 36**. Kristus, naša Pasha, se je žrtvoval za nas, **1 Kor 5:7**. Odkupljeni smo s krvjo Kristusa kot neoporečnega jagnjeta, **1 Pt 1:18–19**.

Verujte v Božje Jagnje, ki odvzema grehe sveta, **Al 7:14**.

Da bodo sveti, ki živijo po Besedi modrosti, obvarovani, kot so bili Izraelovi otroci, **NaZ 89:21**.

Jagnje je umorjeno od osnovanja sveta, **Mz 7:47**.

pastir *Gl. tudi* dobri Pastir; Jezus Kristus.

V simboličnem pomenu nekdo, ki skrbi za Gospodove otroke.

Gospod je moj pastir, **Ps 23:1**. Pastirji naj pasejo čredo, **Ezk 34:2–3**.

patriarh — patriarhalen *Gl. tudi* evangelist; Melkizedekovo

duhovništvo; oče, zemeljski; patriarhalni blagoslov.

Sveti spisi govorijo o dveh vrstah patriarhov: prvič, o posvečeni službi v Melkizedekovem duhovništvu, ki ji včasih rečemo evangelist; drugič, o očetu v družini. Posvečeni patriarhi vrednim članom Cerkev podelijo poseben blagoslov.

Posvečeni patriarhi: On je dal, da so drugi preroki, spet drugi evangelisti, Ef 4:11 (ČV 1:6).

Dolžnost dvanajstih je, da posvetijo evangelijske pridigarje, NaZ 107:39. Hyrum lahko prevzame službo duhovništva in patriarha, NaZ 124:91–92, 124; 135:1.

Očetje: Jakob je blagoslovil svoje sinove in njihove potomce, 1 Mz 49:1–28.

Naj vam odkrito spregovorim o patriarhu Davidu, Apd 2:29.

Lehi je svetoval svojim potomcem in jih blagoslovil, 2 Ne 4:3–11.

Postal sem upravičen dedič, ker sem imel pravico, ki pripada očetom, Abr 1:2–4.

patriarhalni blagoslov *Gl.*

tudi evangelist; oče, zemeljski; patriarh — patriarhalen.

Blagoslov, ki ga vrednim članom Cerkev podelijo posvečeni patriarhi. Patriarhalni blagoslov vsebuje Gospodov nasvet človeku, ki blagoslov prejme, in razglasi poreklo tega človeka v Izraelovi hiši. Očetje kot patriarhi v svoji družini lahko dajo posebne blagoslove, vendar Cerkev take blagoslove ne zapisuje oziroma hrani.

Izrael je iztegnil desnico in jo položil na Efrájimovo glavo, 1 Mz 48:14. Jakob je blagoslovil svoje sinove in njihovo potomstvo, 1 Mz 49.

Lehi je blagoslovil svoje potomstvo, 2 Ne 4:3–11.

Patten, David W.

Član prvega zbora dvanajstih aposto-
lov, izvoljen v razdobju poslednjih dni.
David Patten je bil prvi mučenik ob-

novljene Cerkev, saj je bil ubit v bitki pri reki Crooked v Misuriju leta 1838.

Poklican, da opravi svoje posle in opravi misijon, NaZ 114:1. Gospod ga je vzel k sebi, NaZ 124:19, 130.

Pavel *Gl. tudi* Pavlova pisma.

Apostol v Novi zavezi. Pavlovo hebrejsko ime je bilo Savel. Tako se je imenoval vse do začetka svojega poslanstva med drugimi narodi. Pred tem je preganjal Cerkev, ko pa je videl videnje o Jezusu Kristusu, se je spreobrnil in sprejel njeno resnico. Pavel je šel na tri velika misijonarska potovanja in svetim napisal veliko pisem. Danes štirinajst od teh pisem sestavlja del Nove zaveze. Nazadnje so ga kot ujetnika odpeljali v Rim in ga verjetno spomladi leta 65 po Kr. ubili.

Dopustil je, da so Štefana kamenjali, Apd 7:57–8:1. Preganjal je svete, Apd 8:3. Potoval je v Damask, ko se mu je prikazal Jezus, Apd 9:1–9. Krstil ga je Hananija, Apd 9:10–18. Po vrnitvi v Arabijo se je vrnil v Damask pridigat, Apd 9:19–25 (Gal 1:17). Tri leta po spreobrnitvi se je vrnil v Jeruzalem, Apd 9:26–30 (Gal 1:18–19). Šel je na tri misijonarska potovanja, pridigal evangelij in ustanavljal cerkvene veje v različnih delih rimskega cesarstva, Apd 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. Ko se je po svojem tretjem misijonu vrnil v Jeruzalem, so ga zaprli in poslali v Cezarejo, Apd 21:7–23:35. Dve leti je ostal zaprt v Cezareji, Apd 24:1–26:32. Poslali so ga v Rim na zaslišanje, na poti pa je doživel brodolom, Apd 27:1–28:11.

Pavlova pisma *Gl. tudi* naslovi posameznih pisem; Pavel.

Štirinajst knjig v Novi zavezi, ki so bila prvotno pisma, ki jih je apostol Pavel napisal članom Cerkev. Razdeljene so v naslednje skupine:

Prvo in Drugo pismo Tesaloničanom (50–51 po Kr.)

Pavel je pismi Tesaloničanom napisal v Korintu na svojem drugem misi-

jonarskem potovanju. Njegovo delo v Tesaloníki je opisano v sedemnajstem poglavju Apostolskih del. Hotel se je vrniti v Tesaloníko, a tega ni mogel storiti (1 Tes 2:18). Zato je poslal Timóteja, da bi spodbudil spreobrnjence in mu sporočil, kako jim gre. Prvo pismo je posledica njegove hvaležnosti ob Timótejevi vrnitvi. Drugo pismo je bilo napisano nekoliko kasneje.

Prvo in Drugo pismo Korinčanom, Pismo Galačanom in Pismo Rimljanom (55–57 po Kr.)

Pavel je pismi Korinčanom napisal na svojem tretjem misijonarskem potovanju, da bi odgovoril na vprašanja in odpravil nemire med svetimi v Korintu.

Pismo Galačanom je bilo verjetno napisano za številne cerkvene enote v Galatiji. Nekateri člani Cerkve so evangelij opuščali zaradi judovske postave. Pavel je v tem pismu pojasnil namen Mojzeseve postave in vrednost duhovne vere.

Pavel je pismo Rimljanom napisal iz Korinta, deloma zato, da bi rimske svete pripravil na svoj obisk, ki se ga je nadejal. To pismo potrjuje tudi nauke, o katerih so razpravljali nekateri Judje, ki so se spreobrnili v krščanstvo.

Pismo Filipljanom, Pismo Kološanom, Pismo Efežanom, Pismo Filemonu, Pismo Hebrejcem (60–62 po Kr.)

Pavel je ta pisma napisal v Rimu, ko je bil prvič v ječi.

Pavel je pismo Filipljanom napisal zlasti zato, da bi izrazil hvaležnost in ljubezen do filipljanskih svetih ter da bi jih zaradi razočaranja, ker je bil dolgo zaprt v ječi, razveselil.

Pavel je pismo Kološanom napisal kot odgovor na poročila, da so sveti v Kolosah zapadali in resno zablodo. Verjeli so, da popolnost dosežemo zgolj s skrbnim izpolnjevanjem zunanjih uredb in ne z razvijanjem Kristusovega značaja.

Pismo Efežanom je zelo pomembno, saj vsebuje Pavlove nauke o Kristusovi Cerkvi.

Pismo Filemonu je osebno pismo o Onézimu, sužnju, ki je oropal svojega gospodarja Filemona in zbežal v Rim. Pavel je Onézima poslal nazaj k svojemu gospodarju, s pismom, v katerem ga je prosil, naj Onézimu odpusti.

Pavel je pismo Hebrejcem napisal judovskim članom Cerkve, da bi jih prepričal, da je bila Mojzeseva postava izpolnjena v Kristusu in da jo je zamenjala Kristusova evangelijska postava.

Prvo in Drugo pismo Timóteju, Pismo Titu (64–65 po Kr.)

Pavel je ta pisma napisal, potem ko je bil prvič izpuščen iz rimske ječe.

Pavel je potoval v Efez, kjer je pustil Timóteja, da bi ustavil širjenje nekaterih domnev, in se kasneje nameraval vrniti. Prvo pismo Timóteju je napisal, morda iz Makedonije, da bi mu svetoval in ga spodbudil k izpolnitvi njegove dolžnosti.

Pavel je pismo Titu napisal v času, ko je bil osvobojen iz ječe. Morda je šel na Kreto, kjer je Tit služil. Pismo večinoma obravnava pravično življenje in disciplino znotraj Cerkve.

Pavel je svoje drugo pismo Timóteju napisal, ko je bil zaprt v drugo, malo pred Pavlovo mučeniško smrtjo. Pismo vsebuje Pavlove zadnje besede in odkriva čudovit pogum in zaupanje, s katerima se je soočil s smrtjo.

pečatenje — pečatiti *Gl. tudi duhovništvo; Elija; uredbe.*

Napraviti, da uredbe, ki se jih na zemlji izvaja z duhovniškim polnomočjem, v nebesih postanejo pravnomočne. Uredbe so pečatene, ko prejmejo odobritev Svetega Duha obljube, ki je Sveti Duh.

Kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih, **Mt 16:19** (**Mt 18:18**; **NaZ 124:93**; **132:46**). Pečateni ste bili s tistim Svetim Duhom obljube, **Ef 1:13**.

Dajem ti moč, da bo, kar boš zapečatil na zemlji, zapečateno v nebesih, **He 10:7**.

Njim je dana moč, da zapečatijo tako

na zemlji kot v nebesih, **NaZ** 1:8. Tiste v celestialni slavi pečati Sveti Duh oblube, **NaZ** 76:50–70. Elija preda ključne moči pečatenja v roke Josephu Smithu, **NaZ** 110:13–16. To je moč pečatenja in povezovanja, **NaZ** 128:14. Zanesljivejša preroška beseda pomeni spoznanje, da je nekdo pečaten za večno življenje, **NaZ** 131:5. Vse zaveze, ki jih ne pečati Sveti Duh oblube, se končajo, ko ljudje umrejo, **NaZ** 132:7. Veliko delo, ki se izvaja v templjih, vključuje pečatenje otrok k staršem, **NaZ** 138:47–48.

pekel *Gl. tudi* hudič; prekletstvo; sinovi pogubljenja; smrt, duhovna.

Razodetje poslednjih dni o peklu govori v vsaj dveh pomenih. Prvič, v svetu duhov je to začasno bivališče za tiste, ki so bili v tem življenju neposlušni. V tem pomenu ima pekel konec. Tam se bo duhove učilo evangelij in enkrat, ko se bodo pokesali, bodo vstali v stopnjo slave, ki so jo vredni. Tisti, ki se ne bodo pokesali, a vseeno niso sinovi pogubljenja, bodo v peklu ostali vse do tisočletnice. Po tisočih letih mučenja bodo vstali v telesialno slavo (**NaZ** 76:81–86; 88:100–101).

Drugič, to je stalni kraj tistih, ki niso odkupljeni z odkupno daritvijo Jezusa Kristusa. V tem pomenu je pekel trajen. Je za tiste, ki so »še umazani« (**NaZ** 88:35, 102). To je kraj, kjer bodo Satan, njegovi angeli in sinovi pogubljenja — tisti, ki so zanikali Sina, potem ko ga je Oče razodel — prebivali večno (**NaZ** 76:43–46).

Sveti spisi o peklu včasih govorijo kot o najzunanjejši temi.

Davidova duša ne bo ostala v peklu, **Ps** 16:10 (**Ps** 86:13).

Greš v pekel, v tisti ogenj, ki ne bo nikoli ugasnil, **Mr** 9:43 (**Moz** 2:38). Bogataš v peklu povzdigne oči, ko prestaja muke, **Lk** 16:22–23 (**NaZ** 104:18). Smrt in pekel sta izročila mrtve, **Raz** 20:13.

Pripravljen je kraj, da, in sicer tisti strašni pekel, **1 Ne** 15:35. Volja mesa daje hudičevemu duhu moč, da nas

privede v pekel, **2 Ne** 2:29. Kristus je pripravil pot za našo rešitev iz smrti in pekla, **2 Ne** 9:10–12. Tisti, ki ostanejo umazani, gredo v večno mučenje, **2 Ne** 9:16. Hudič goljufa njihove duše in jih oprezno vodi dol v pekel, **2 Ne** 28:21. Jezus je mojo dušo odkupil iz pekla, **2 Ne** 33:6. Osvobodite se peklenjskih bolečin, **JakK** 3:11. To, da nas hudič ujame in nas s svojo voljo vodi v pogubo, so verige pekla, **Al** 12:11. Hudoobni so izvrženi v najzunanjejšo temo do časa svojega vstajenja, **Al** 40:13–14. Umazani bi bili nesrečnejši, če bi prebivali z Bogom, kot če bi prebivali v peklu, **Mrm** 9:4.

Kazen, ki prihaja po moji roki, je neskončna kazen, **NaZ** 19:10–12. Pekel je kraj, pripravljen za hudiča in njegove angele, **NaZ** 29:37–38. Tisti, ki priznajo Boga, so rešeni smrti in verig pekla, **NaZ** 138:23.

Peleg

Eberjev sin in Semov prapravnuk v Stari zavezi. V njegovih dneh je bila zemlja razdeljena (1 **Mz** 10:22–25).

Peta Mojzesova knjiga

(**Devteronomij**) *Gl. tudi* Peteroknjižje (Pentatevh).

Peta knjiga Stare zaveze.

Peta Mojzesova knjiga vsebuje zadnje tri govore, ki jih je na Moabskih planjavah imel Mojzes, tik preden je bil prenesen. Prvi govor (prva štiri poglavja) je uvod. Drugi govor (od petega do šestindvajsetega poglavja) se deli na dva dela: prvi del, od petega do enajstega poglavja, vsebuje deset zapovedi in praktično pojasnilo teh; in drugi del, od dvanajstega do šestindvajsetega poglavja, vsebuje zbir zakonov, ki tvorijo jedro celotne knjige. Tretji govor (od sedemindvajsetega do tridesetega poglavja) vsebuje svečano obnovitev zaveze med Izraelom in Bogom ter objavo blagoslovov, ki spremljajo poslušnost, in prekletstev, ki spremljajo neposlušnost. Poglavja od enaintrideset do štiriintrideset opi-

Peter

sujejo izročitev postave Levijcem, Mojzesovo pesem in zadnji blagoslov ter Mojzesov odhod.

Peter

Peter v Novi zavezi je bil prvotno poznan kot Simeon oziroma Simon (2 Pt 1:1), ribič iz Betsajde, ki je z ženo živel v Kafarnáumu. Jezus je ozdravil Petrovo taščo (Mr 1:29–31). Peter je bil z bratom Andrejem poklican za učenca Jezusa Kristusa (Mt 4:18–22; Mr 1:16–18; Lk 5:1–11). Gospod mu je dal aramejsko ime Kefa, kar pomeni »videc« oziroma »kamen« (Jn 1:40–42; PJS, Jn 1:42 [Dodatek]). Čeprav Nova zaveza omenja nekaj Petrovih človeških šibkosti, tudi pojasni, da jih je premagal in da je zaradi vere v Jezusa Kristusa postal močan.

Peter je priznal, da Jezus je Kristus in Božji Sin (Jn 6:68–69) in Gospod ga je izbral, da bo imel ključe kraljestva na zemlji (Mt 16:13–19). Peter je na Gori spremenitve videl spremenjenega Odrešenika, pa tudi Mojzesa in Eliasa (Elija) (Mt 17:1–9).

Peter je bil glavni apostol svojih dni. Po Odrešenikovi smrti, vstajenju in vnebohodu je sklical Cerkev in naročil imenovanje apostola, ki bi zamenjal Juda Iškarijota (Apd 1:15–26). Peter in Janez sta ozdravila človeka, ki je bil od rojstva hrom (Apd 3:1–16), in bila čudežno izpuščena iz ječe (Apd 5:11–29; 12:1–19). Zaradi Petrovega delovanja je bil evangelij prvič dostopen drugim narodom (Apd 10–11). V poslednjih dneh je Peter z Jakobom in Janezom prišel iz nebes ter Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju podelil Melkizedekovo duhovništvo ter ključje tega (NaZ 27:12–13; 128:20).

Prvo Petrovo pismo: Prvo pismo je bilo napisano v »Babilonu« (verjetno Rim) in je bilo kmalu potem, ko je Neron začel preganjati kristjane, poslano svetim v Malo Azijo, kot ji rečemo danes.

Prvo poglavje govori o Kristusovi vnaprej določeni vlogi Odkupitelja.

Drugo in tretje poglavje pojasnita, da je Kristus glavni temeljni kamen Cerkve, da imajo sveti kraljevsko duhovništvo in da je Kristus pridigal duhovom v ječi. Četrto in peto poglavje pojasnita, zakaj se evangelij pridiga mrtvim in zakaj morajo starešine pasti čredo.

Drugo Petrovo pismo: Prvo poglavje svete opominja, naj utrdijo svoj poklic in imenovanje. Drugo poglavje sviri pred lažnimi učitelji. Tretje poglavje govori o poslednjih dneh in Kristusovem drugem prihodu.

Peteroknjižje (Pentatevh) *Gl. tudi*

Četrta Mojzesova knjiga (Numeri); Druga Mojzesova knjiga (Eksodus); Mojzes; Peta Mojzesova knjiga (Devteronomij); Prva Mojzesova knjiga (Geneza); Stara zaveza; Tretja Mojzesova knjiga (Levitik).

Naslovi prvih petih knjig Stare zaveze — Prva Mojzesova knjiga (Geneza), Druga Mojzesova knjiga (Eksodus), Tretja Mojzesova knjiga (Levitik), Četrta Mojzesova knjiga (Numeri) in Peta Mojzesova knjiga (Devteronomij). Judje te knjige omenjajo kot Tora oziroma Izraelova postava. Napisal jih je Mojzes (1 Ne 5:10–11).

peti *Gl. tudi* glasba; hvalnica.

Častiti in hvaliti Boga v pesmi in glasbi.

Pojte Gospodu, **1 Krn** 16:23–36 (Ps 96). Pojte Gospodu in se zahvaljujte, **Ps** 30:4. Radostno vzklikajte Gospodu, **Ps** 100:1.

Ko so odpeli hvalnico, so odšli proti Oljski gori, **Mt** 26:30.

Sveti Duh jih je vodil k petju, **Mor** 6:9.

Pesem pravičnih je molitev k meni, **NaZ** 25:12. Če ste veseli, slavite Gospoda s petjem, **NaZ** 136:28.

Phelps, William W.

Eden prvih članov in voditelj Cerkve po njeni obnovi leta 1830. Gospod je Williama Phelpsja poklical za cerkvenega tiskarja (NaZ 57:11; 58:40; 70:1).

Pilat, Poncij

Rimski vladar v Judeji, od leta 26 do leta 36 po Kr. (Lk 3:1). Sovražil je judovsko ljudstvo in njihovo veroizpoved ter dal usmrtni nekaj Galilejcev (Lk 13:1). Jezus je bil pred Pilatom obdolžen in obsojen na križanje (Mt 27:2, 11–26, 58–66; Mr 15; Lk 23; Jn 18:28–19:38).

pisar

Stara in Nova zaveza ta izraz uporabljata nekoliko drugače. Prvič, pisar v Stari zavezi je bil v osnovi odgovoren za prepisovanje svetih spisov (Jer 8:8). Drugič, pisarji so pogosto omenjeni v Novi zavezi; včasih se imenujejo pravniki oziroma učitelji postave. Postavo so razvili do potankosti in jo uporabili v okoliščinah svojega časa (Mt 13:52; Mr 2:16–17; 11:17–18; Lk 11:44–53; 20:46–47).

Pismi Timóteju *Gl. tudi Pavel;*
Pavlova pisma; Timótej.

Knjigi v Novi zavezi. Obe sta bili prvotno pismi, ki ju je Pavel napisal Timóteju.

Prvo pismo Timóteju: Pavel je prvo pismo napisal, potem ko je bil prvič zaprt. Timóteja je pustil v Efezu in se kasneje nameraval vrniti (1 Tim 3:14). Vendar je Pavel čutil, da se bo morda zadržal, zato je Timóteju pisal, morda iz Makedonije (1 Tim 1:3), da bi mu svetoval in ga spodbujal pri izpolnjevanju njegovih dolžnosti.

Prvo poglavje vsebuje Pavlov pozdrav in tudi njegova navodila glede neumnih domnev, ki so se pojavila v Cerkv. Poglavji od dve do tri podajata navodila o javnem čaščenju in o značaju ter ravnanju službujočih. Poglavji od štiri do pet opisujeta odpadništvo v poslednjih dneh in nasvet Timóteju o tem, kako naj služi tem, ki jih je vodil. Šesto poglavje je opomin, da se dokažemo za zveste in da se izogibamo posvetnemu bogastvu.

Drugo Timótejevo pismo: Pavel je drugo pismo napisal, ko je bil drugič zaprt

malo pred svojim mučeništvom. Vsebuje apostolove zadnje besede in prikazuje čudovit pogum in zaupanje, s katerima se je soočil s smrtjo.

Prvo poglavje vsebuje Pavlove pozdrave in zadolžitev, dano Timóteju. Drugo in tretje poglavje podajata razna svarila in navodila ter izziv, kako se soočiti z grozečimi nevarnostmi. Četrto poglavje je sporočilo Pavlovim prijateljem, ki vsebuje nasvet, kako obravnnavati odpadnike.

Pismo Efežanom *Gl. tudi Pavel;*
Pavlova pisma.

Pismo v Novi zavezi, ki ga je apostol Pavel napisal svetim v Efezu. To pismo je zelo pomembno, ker vsebuje Pavlove nauke o Kristusovi cerkvi.

Prvo poglavje vsebuje običajen pozdrav. Drugo in tretje poglavje pojasnita spremembo, ki nastopi pri ljudeh, ko postanejo člani Cerkve — postanejo sodržavljani s svetimi, z drugimi narodi in Judi, združeni v eni Cerkv. Poglavja od štiri do šest pojasnijo vlogo apostolov in prerokov, potrebo po enotnosti in potrebo po tem, da si nadenemo celoten Božji oklep.

Pismo Filemonu *Gl. tudi Pavel;*
Pavlova pisma.

Knjiga v Novi zavezi, vzeta iz pisma, ki ga je napisal Pavel. Pavlovo pismo Filemonu je osebno pismo o Onézimu, sužnju, ki je oropal svojega gospodarja Filemona in zbežal v Rim. Pavel ga je skupaj s Tihikom, ki je Kološanom prinesel Pavlovo pismo, poslal nazaj k svojemu gospodarju v Kolose. Pavel je prosil, naj se Onézimu odpusti in se ga ponovno sprejme kot sokristjana. Pavel je to pismo napisal, ko je bil prvič v ječi v Rimu.

Pismo Filipljanom *Gl. tudi Pavel;*
Pavlova pisma.

Pismo, ki ga je Pavel napisal svetim v Filipah, ko je bil prvič v ječi v Rimu. To je sedaj Pismo Filipljanom v Novi zavezi.

Pismo Galačanom

Prvo poglavje vsebuje Pavlove pozdrave in navodila glede enotnosti, ponižnosti in stanovitnosti. Drugo poglavje poudarja, da se bodo vsi priklonili Kristusu in da mora vsak delati za svojo odrešitev. V tretjem poglavju Pavel pojasni, da je za Kristusa žrtvoval vse. V četrtem poglavju se je Pavel filipljanskim svetim zahvalil za pomoč.

Pismo Galačanom *Gl. tudi Pavel;*
Pavlova pisma.

Knjiga v Novi zavezi. Prvotno je bilo to pismo, ki ga ja apostol Pavel napisal svetim, ki so živeli v Galatiji. Téma tega pisma je, da pravo svobodo lahko najdemo le, če živimo po evangeliju Jezusa Kristusa. Če bi sveti sprejeli nauke judovskih kristjanov, ki so vztrajali pri izpolnjevanju Mojzesove postave, bi omejili oziroma odvzeli svobodo, ki so jo našli v Kristusu. Pavel si je v pismu utrdil položaj kot apostol, pojasnil nauk pravičnosti po veri in zagotovil vrednost duhovne veroizpovedi.

V prvih dveh poglavjih je Pavel izrazil obžalovanje ob novici, ki jo je prejel o odpadništvu med Galačani, in razjasnil svoj položaj med apostoli. Tretje in četrto poglavje obravnava nauke vere in del. Peto in šesto poglavje vsebujeta pridigo o uporabnih posledicah nauka vere.

Pismo Hebrejcem *Gl. tudi Pavel;*
Pavlova pisma.

Knjiga v Novi zavezi. Pavel je to pismo napisal judovskim članom Cerkve, da bi jih prepričal, da so se v Kristusu izpolnili pomembni vidiki Mojzesove postave in da jo je nadomestila višja Kristusova evangelijska postava. Ko se je Pavel na koncu svojega tretjega misijona vrnil v Jeruzalem (približno 60 let po Kr.), je ugotovil, da je še vedno veliko judovskih članov Cerkve predanih Mojzesovi postavi (Apd 21:20). To je bilo vsaj deset let potem, ko so na konferenci Cerkve v Jeruzalemu določili, da določene uredbe Mojzesove postave niso potrebne za odreši-

tev kristjanov drugih narodov. Očitno je Pavel kmalu po tistem pisal Hebrejcem, da bi jim z njihovim svetim spisom in z razumnim razlogom pokazal, zakaj Mojzesove postave ne smejo več izvajati.

Prvi dve poglavji pojasnita, da je Jezus večji kot angeli. Poglavja od tri do sedem Jezusa primerjajo z Mojzesom in z Mojzesovo postavo ter pričujejo, da je večji od obeh. Učijo tudi, da je Melkizedekovo duhovništvo večje kot Aronovo. Osmo in deveto poglavje opisujeta, kako so Mojzesove uredbe ljudi pripravile na Kristusovo delovanje in zakaj je Kristus posrednik nove zaveze (Al 37:38–45; NaZ 84:21–24). Deseto poglavje je opomin k marljivosti in zvestobi. Enajsto poglavje je govor o veri. Dvanajsto poglavje vsebuje opominjanja in pozdrave. Trinajsto poglavje navaja častno naravo zakonske zveze in pomembnost poslušnosti.

Pismo Kološanom *Gl. tudi Pavel;*
Pavlova pisma.

Knjiga v Novi zavezi. Prvotno je bilo to pismo, ki ga je apostol Pavel napisal Kološanom, potem ko ga je obiskal Epafrá, evangelist Cerkve v Kolósah (Kol 1:7–8). Epafrá je Pavlu povedal, da Kološani zapadajo v resno zmoto — menili so, da so boljši od drugih ljudi, ker so pozorno upoštevali določene zunanje uredbe (Kol 2:16), se odrekli določenim telesnim potrebam in čistili angele (Kol 2:18). Te navade so Kološane navajale k mnenju, da so posvečeni. Prav tako so menili, da skrivnosti vesolja razumejo bolje kot drugi člani Cerkve. Pavel jih je v svojem pismu grajal, ko je učil, da odkupitev pride samo po Kristusu in da moramo biti modri in mu služiti.

Prvo poglavje so Pavlovi pozdravi Kološanom. Drugo in tretje poglavje sta doktrinarni in vsebujeta izjave o Kristusu kot Odkupitelju, nevarnosti lažnega čaščenja in pomembnosti vstajenja. Četrto poglavje uči, da morajo biti sveti modri v vsem.

Pismo Korinčanom *Gl. tudi Pavel;*
Pavlova pisma.

Knjigi v Novi zavezi. Prvotno sta bili to pismi, ki ju je Pavel napisal svetim v Korintu, da bi med njimi odpravil nered. Korinčani so živeli v družbi, ki je bila moralno pokvarjena.

Prvo pismo Korinčanom: Prvo poglavje vsebuje Pavlove pozdrave in svarilo članom, naj bodo enotni. V poglavjih od dva do šest Pavel opominja na napake svetih v Korintu. Poglavja od sedem do dvanajst vsebujejo Pavlove odgovore na določena vprašanja. Poglavja od trinajst do petnajst obravnavajo dobrotljivost, duhovne darove in vstajenje. Šestnajsto poglavje vsebuje Pavlov nasvet, naj bodo močni v veri.

Drugo pismo Korinčanom: Prvo poglavje vsebuje Pavlove pozdrave in sporočilo tolažbe. Drugo poglavje vsebuje osebni nasvet Titu. Poglavja od tri do sedem obravnavajo evangelijsko moč v življenju svetih in njihovih voditeljev. Poglavja od osem do devet svetim svetujejo, naj bodo radodarni do revnih. Poglavja od deset do dvanajst so Pavlove izjave o njegovem položaju apostola. Trinajsto poglavje je opomin, naj bomo popolni.

Pismo Rimljanom *Gl. tudi Pavel;*
Pavlova pisma.

Pismo v Novi zavezi, ki ga je Pavel napisal svetim v Rimu. Nameraval je oditi v Jeruzalem, kar je bilo zagotovo nevarno. Upal je, da bo, če bo ostal pri življenju, odšel v Rim. Pismo je bilo mišljeno deloma zato, da bi Cerkev tam pripravili, da bi ga sprejeli, ko bo prišel. Nanj lahko gledamo tudi kot na izjavo, ki vsebuje določene sporne nauke, na katere je Pavel sedaj gledal kot na dokončno uveljavljene.

Prvo poglavje vsebuje Pavlov pozdrav Rimljanom. Poglavja od dve do enajst vključujejo več izjav o nauku vere, del in milostljivosti. Poglavja od dvanajst do šestnajst vsebujejo koristne nauke o ljubezni, dolžnosti in svetosti.

Pismo Tesaloničanom *Gl. tudi Pavel;*
Pavlova pisma.

Knjigi v Novi zavezi. Prvotno sta bili to pismi, ki ju je Pavel napisal Tesaloničanom, ko je bil v Korintu med svojim prvim prihodom v Evropo okrog leta 50 po Kr. Njegovo delo v Tesaloniki je opisano v sedemnajstem poglavju Apostolskih del. Pavel se je hotel vrniti v Tesaloniko, a tega ni mogel storiti (1 Tes 2:18). Zato je poslal Timóteja, da bi spodbudil spreobrnjenec in mu sporočil, kako jim gre. Pavel je prvo pismo napisal kot posledica svoje hvaležnosti ob Timótejevi vrnitvi.

Prvo pismo Tesaloničanom: Prvi dve poglavji vsebujeta Pavlov pozdrav in njegovo molitev za svete; poglavja od tri do pet nudijo navodila glede duhovne rasti, ljubezni, neomadeževanosti, marljivosti in drugega prihoda Jezusa Kristusa.

Drugo pismo Tesaloničanom: Prvo poglavje vsebuje molitev za svete. Drugo poglavje govori o prihajajočem odpadu. Tretje poglavje vsebuje Pavlovo molitev za uspeh evangelija.

Pismo Titu *Gl. tudi Pavel;* Pavlova
pisma; Tit.

Ko je bil Pavel začasno osvobojen rimske ječe, je Titu, ki je bil na Kreti, napisal pismo. Pismo v glavnem naslavlja vprašanja v zvezi z notranjo disciplino in ureditvijo Cerkve.

Prvo poglavje vsebuje Pavlov pozdrav, pa tudi navodila in splošne pogoje za škofo. Poglavji od dve do tri vsebujeta splošne nauke in osebna sporočila Titu o ravnanju različnih skupin v cerkvi na Kreti. Pavel je svete spodbujal, naj premagajo pokvarjenost, naj bodo trezni in zvesti ter opravljajo dobra dela.

piti *Gl. Beseda modrosti.*

plošče *Gl. tudi Mormonova knjiga;*
zlate plošče.

V starodavnih časih so nekatere kulture svojo zgodovino in zapise zapisale

počitek — odpočiti se

na kovinske plošče, kot je bilo to v primeru Mormonove knjige. Več o tem preberite v poglavju »Kratko pojasnilo o Mormonovi knjigi« v uvodu Mormonove knjige.

počitek — odpočiti se *Gl. tudi mir; sobotni dan.*

Uživanje miru in svobode brez težav in tegob. Gospod je svojim zvestim privržencem takšen počitek obljubil že v tem življenju. Zanje je kraj počitka pripravil tudi v prihodnjem življenju.

Moja navzočnost bo šla s teboj in naklonil ti bom počitek, **2 Mz** 33:14.

Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, in jaz vam bom naklonil počitek, **Mt** 11:28–29.

Delala sva, da bi lahko stopili v njegov počitek, **JakK** 1:7 (Heb 4:1–11). Kdor se pokesa, bo stopil v moj počitek, **Al** 12:34. Bilo jih je izredno silno veliko, ki so bili očiščeni in so stopili v Gospodov počitek, **Al** 13:12–16. Raj je stanje počitka, **Al** 40:12 (Al 60:13). Nič ne stopi v njegov počitek, razen tistih, ki so si oblačila oprali v moji krvi, **3 Ne** 27:19.

Tem ljudem razglašaj kesanje, da se boš z njimi lahko odpočil v kraljestvu mojega Očeta, **NaZ** 15:6 (NaZ 16:6). Tisti, ki bodo umrli, se bodo odpočili od vseh svojih del, **NaZ** 59:2 (Raz 14:13). Gospodov počitek je polnost njegove slave, **NaZ** 84:24.

podpora cerkvenim voditeljem *Gl. tudi soglasje.*

Jamčiti podporo tistim, ki v Cerkvi služijo na generalnih in krajevnih voditeljskih položajih.

Postavi Józqueta pred vse občestvo in ga umesti pred njihovimi očmi, **4 Mz** 27:18–19. Vse ljudstvo je zavriskalo in reklo: Živel kralj, **1 Sam** 10:24. Verjemite njegovim prerokom in boste uspeli, **2 Krn** 20:20.

Poslušajte te, ki ti vladajo, **Heb** 13:17.

Gospod ti bo naklonjen, ker nisi godrnjal, **1 Ne** 3:6. Tem, ki so sprejeli pre-

roke, je bilo prizanešeno, **3 Ne** 10:12–13. Prisluhnite besedam teh dvanajsterih, **3 Ne** 12:1.

Po mojem glasu ali po glasu mojih služabnikov, je vseeno, **NaZ** 1:38. Njegovo besedo boš prejela, kakor če bi jo iz mojih lastnih ust, **NaZ** 21:5. Ta, ki sprejme moje služabnike, mene sprejme, **NaZ** 84:35–38. Kdor sprejme mene, sprejme tista dva, ki sem ju poslal, **NaZ** 112:20. Če moje ljudstvo ne bo prisluhnilo glasu teh mož, ki sem jih imenoval, ne bodo blagoslovljeni, **NaZ** 124:45–46.

Poguba — pogubljenje *Gl. sinovi pogubljenja.*

pogum — pogumen *Gl. tudi strah; vera.*

Da nas ni strah, zlasti, če delamo, kar je prav.

Bodite krepki in pogumni, **5 Mz** 31:6 (Joz 1:6–7). Bodite zelo pogumni, da boste izpolnjevali in storili vse, kar je zapisano, **Joz** 23:6.

Bog nam ni dal duha strahu, **2 Tim** 1:7.

Ko je slišal, se je v srcu opogumil, **Al** 15:4 (Al 62:1). Helamanovi sinovi so bili silno hrabrega poguma, **Al** 53:20–21. Nikoli nisem videl tako velikega poguma, **Al** 56:45.

Pogum, bratje; in naprej, naprej k zmagi, **NaZ** 128:22.

pohlepnost *Gl. hlepeti; zavidanje — zavidati.*

poklic in imenovanje *Gl. tudi imenovanje.*

Pravični Kristusovi privrženci bodo lahko prišteti med izvoljene, ki prejmejo zagotovilo za povzdignjenje. Ta poklic in imenovanje se začne s kesanjem in krstom. Postane popolno, če si bodo še naprej »prizadevali, ko se [bodo] gostili s Kristusovo besedo, in vztrajali do konca« (2 Ne 31:19–20). Sveti spisi ta postopek imenujejo utrjevanje našega poklica in imenovanja (2 Pt 1:4–11; NaZ 131:5–6).

Vi mi boste kraljestvo duhovnikov, **2 Mz** 19:5–6 (Raz 1:6).

Bog je od začetka izvoljene izbral za odrešitev, **2 Tes** 2:13. Z marljivostjo utrdite svoj poklic in imenovanje, **2 Pt** 1:10.

Gospod vas lahko pečati za svoje, **Moz** 5:15. S teboj se zavežujem, da boš imel večno življenje, **Moz** 26:20.

Zvesti duhovniški bratje postanejo cerkev in kraljestvo in Božji izvoljeni, **NaZ** 84:33–34. Zanesljivejša preroška beseda pomeni spoznanje, da je nekdo pečaten za večno življenje, **NaZ** 131:5–6. Na tebi pečatim tvoje povzdignjenje, **NaZ** 132:49.

poklic — poklicati — poklican od Boga *Gl. tudi* izvoliti; izvoljen — izvoljeni; polnomočje; posvetitev — posvetiti; skrbništvo — skrbnik.

To, da nas Bog pokliče, pomeni, da nas on oziroma njegov pristojno pooblaščen cerkveni voditelj imenuje oziroma povabijo, da mu služimo na poseben način.

Položil je roke nanj in mu podelil odgovornost, **4 Mz** 27:23. Posvetil sem te za preroka, **Jer** 1:5.

Izvolil sem vas in vas posvetil, **Jn** 15:16. Pavel je bil poklican za apostola, **Rim** 1:1. Nihče si te časti ne jemlje sam, ampak ta, ki ga pokliče Bog, **Heb** 5:4. Jezusa je Bog poklical po Melkízedekovem redu, **Heb** 5:10.

Glede na duha razodetja in preroštva sem bil poklican pridigati Božjo besedo, **Al** 8:24. Duhovniki so bili poklicani in pripravljani od osnovanja sveta, **Al** 13:3.

Če imate željo služiti Bogu, ste poklicani, **NaZ** 4:3. Bodi stanovitven v delu, h kateremu sem te poklical, **NaZ** 9:14. Ni ti treba predpostavljati, da si poklican pridigati, dokler nisi poklican, **NaZ** 11:15. Starešine so poklicani, da uresničijo zbiranje izvoljenih, **NaZ** 29:7. Nihče ne bo pridigal mojega evangelija ali gradil moje Cerkve, če ni posvečen, **NaZ** 42:11. Veliko je poklicanih, a malo izvoljenih, **NaZ** 121:34.

Človek mora biti poklican od Boga, **ČV** 1:5.

pokončevalec *Gl. tudi* hudič.

Satan je pokončevalec.

Gospod ne bo pustil, da bi pokončevalec vstopal v vaše hiše, **2 Mz** 12:23.

Pokončevalec prihaja po vodi, **NaZ** 61:19. Stražar bi lahko rešil moj vinograd pred pokončevalcem, **NaZ** 101:51–54.

polaganje rok *Gl. tudi* blagoslov bolnim; dar Svetega Duha; oddelitev; posvetitev — posvetiti.

Dejanje polaganja rok na glavo osebe kot del duhovniške uredbe. Veliko duhovniških uredb, kot so oddelitev, blagoslovi, blagoslov bolnim, potrjevanje cerkvenega članstva in podeljevanje Svetega Duha, se izvaja s polaganjem rok.

Mojzes je položil roke na Józuetovo glavo, kot mu je Gospod zapovedal, **4 Mz** 27:18, 22–23 (5 Mz 34:9).

Jezus je na nekaj bolnikov položil roke in jih ozdravil, **Mr** 6:5 (Mrm 9:24). Apostoli so položili roke na sedmere, ki so jim pomagali, **Apd** 6:5–6. Sveti Duh je bil dan s polaganjem rok, **Apd** 8:14–17. Hananija je položil roke na Savla in mu povrnil vid, **Apd** 9:12, 17–18. Pavel je nanj položil roke in ga ozdravil, **Apd** 28:8. Pavel je učil nauk krsta in polaganja rok, **Heb** 6:2.

Alma je s polaganjem rok posvetil duhovnike in starešine, **Al** 6:1. Jezus je svojim učencem dal moč za podeljevanje Svetega Duha s polaganjem rok, **3 Ne** 18:36–37. Tistemu, na katerega boste položili roke, boste podelili Svetega Duha, **Mor** 2:2.

Starešine naj otrokom za blagoslov na glavo položijo roke, **NaZ** 20:70. Svetega Duha bodo prejeli s polaganjem rok, **NaZ** 35:6 (ČV 1:4). Starešine bodo na bolne položili roke, **NaZ** 42:44 (NaZ 66:9). Na otroke se bo po krstu položilo roke, **NaZ** 68:27. Duhovništvo se prejme s polaganjem rok, **NaZ** 84:6–16.

poligamija

poligamija *Gl. poroka — poročiti se, mnogoženstvo.*

polje *Gl. tudi* Gospodov vinograd; svet (samostalnik).

V svetih spisih zemljišče, uporabljeno za obdelovanje ali pašnik. Pogosto predstavlja svet in njegove ljudi.

Polje je svet, **Mt** 13:38. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na polju, **Mt** 13:44.

Zagledal sem veliko in obsežno polje, **1 Ne** 8:9, 20. Polje je obrodilo, **Al** 26:5.

Polje je belo že za žetev, **NaZ** 4:4 (**NaZ** 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Polje je bilo svet, **NaZ** 86:1–2. Ta kraljestva bom primerjal s človekom, ki je imel polje, **NaZ** 88:51.

polnomočje *Gl. tudi* duhovniški ključ; duhovništvo; moč; poklic — poklicati — poklican od Boga; posvetitev — posvetiti.

Dovoljenje, dano moškim na zemlji, ki so poklicani oziroma posvečeni, da pri opravljanju Božjega dela delujejo za in v imenu Boga Očeta ali Jezusa Kristusa.

Jaz sem te poslal, **2 Mz** 3:12–15. Povej vse, kar ti zapovem, **2 Mz** 7:2.

Dvanajstim učencem je dal moč, **Mt** 10:1. Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas posvetil, **Jn** 15:16.

Nefi in Lehi sta pridigala z velikim polnomočjem, **He** 5:18. Nefi, Helamanov sin, je bil Božji človek, ki je imel veliko Božjo moč in polnomočje, **He** 11:18 (3 **Ne** 7:17). Jezus je dvanajstim Nefijcem dal moč in polnomočje, **3 Ne** 12:1–2.

Bog je poklical Josepha Smitha in ga posvetil, **NaZ** 20:2. Nihče ne bo pridigal mojega evangelija oziroma gradil moje Cerkve, če ne bo posvečen in se v Cerkvi ve, da ima polnomočje, **NaZ** 42:11. Starešine naj pridigajo evangelij, delujoč s polnomočjem, **NaZ** 68:8. Melkizedekovo duhovništvo ima polnomočje za delovanje v duhovnih stvarih, **NaZ** 107:8, 18–19. Kar je narejeno

z božanskim polnomočjem, postane zakon, **NaZ** 128:9.

Vsakogar, ki pridiga oziroma deluje za Boga, mora Bog poklicati po tistih, ki imajo polnomočje, **ČV** 1:5.

poltenost — polten *Gl. tudi* nečistovanje; neomadeževanost; poželenje — poželeti; prešuštvo; spolna nemoralnost.

Grešno nagnjenje oziroma želja po telesnem zadovoljstvu, zlasti spolna nemoralnost.

Žena njegovega gospodarja je vrgla oči na Jožefa, **1 Mz** 39:7.

Kdor pogleda žensko, da jo poželi, je že prešuštoval, **Mt** 5:28 (3 **Ne** 12:28). Vzdržite se mesenih poželenj, ki se vojskujejo proti duši, **1 Pt** 2:11. Poželenje mesa in poželenje oči ni od Očeta, **1 Jn** 2:16.

Ne sledi več poželenju svojih oči, **Al** 39:9.

S prestopkom svetih zakonov je človek postal polten, **NaZ** 20:20. Če bo kdo v srcu prešuštoval, ne bo imel Duha, **NaZ** 63:16. Opustite vse poželjive želje, **NaZ** 88:121.

Ljudje so postajali meseni, polteni in hudičevski, **Mz** 5:13 (**Moz** 16:3; **Mz** 6:49).

ponižnost — ponižen *Gl. tudi* krotkost — krotak; ponos; reven; strto srce; šibkost.

Napraviti krotko in učljivo oziroma stanje krotkega in učljivega. Ponižnost vključuje prepoznavanje naše odvisnosti od Boga in željo, da se podvržemo njegovi volji.

Bog te je štirideset let vodil po puščavi, da bi ti postal ponižen, **5 Mz** 8:2. S postom sem postal ponižen v duši, **Ps** 35:13. Boljši je ubog in moder otrok, kakor star in nespameten kralj, **Prd** 4:13. Gospod prebiva s tistim, ki je ponižen, **Iz** 57:15.

Kdor bo postal ponižen kot ta otrok, bo največji v nebeškem kraljestvu, **Mt** 18:4. Kdor bo postal ponižen, bo po-

vzdignjen, **Mt** 23:12 (Lk 14:11; 18:14). Jezus je postal ponižen in bil poslušen vse do smrti, **Flp** 2:8 (Lk 22:42; 23:46). Bog se ponosnim upira, ponižnim pa daje milost, **1 Pt** 5:5–6 (2 Ne 9:42).

Postanite ponižni do globin ponižnosti, **Moz** 4:11 (2 Ne 9:42; 3 Ne 12:2). Ali ste bili zadosti ponižni, **Al** 5:27–28. Ponižnejši del ljudstva je postal močnejši v ponižnosti, **He** 3:33–35. Ljudem dam je šibkost, da bi bili ponižni, **Etr** 12:27.

Ponižnost je prvi pogoj za krst, **NaZ** 20:37. Postanite ponižni pred menoj in me boste videli in vedeli, da sem, **NaZ** 67:10. Bodi ponižen in Gospod bo odgovarjal na tvoje molitve, **NaZ** 112:10. Ta, ki je neveden, naj se modrosti uči tako, da postane ponižen, **NaZ** 136:32. Duh je poslan, da razsvetli ponižne, **NaZ** 136:33.

ponos *Gl. tudi bogastvo; denar; nečimrnost — nečimrn; ponižnost — ponižen; posvetnost.*

Pomanjkanje oziroma odsotnost ponižnosti oziroma učljivosti. Ponos ljudi privede do tega, da nasprotujejo drug drugemu in Bogu. Ponosnež se povzdiguje nad tiste okrog sebe in sledi svoji lastni volji in ne Božji. Domišljavost, zavidanje, trdosrčnost in ošabnost so prav tako značilni za ponosneža.

Varuj se, da ne pozabiš Gospoda, da se tvoje srce ne prevzame, **5 Mz** 8:11–14. Sovražim ponos in domišljavost, **Prg** 8:13 (Prg 6:16–17). Ponos je pred uničenjem, **Prg** 16:18. Gospodov dan pride nad ponosne, **Iz** 2:11–12 (2 Ne 12:11–12). Ponos srca te je zavedel, **Abd** 1:3. Vsi ponosneži bodo strnje, **Mal** 3:19 (1 Ne 22:15; 3 Ne 25:1; NaZ 29:9).

Kdor se bo povzdigoval, bo ponižan, **Mt** 23:12 (NaZ 101:42). Bog se ponosnim upira, **1 Pt** 5:5.

Ogromna in prostorna zgradba je bila ponos sveta, **1 Ne** 11:36 (1 Ne 12:18). Če so učeni, mislijo, da so modri, **2 Ne** 9:28–29. Vzvišeni ste v ponosu srca, **JakK** 2:13, 16 (Al 4:8–12). Ali ste opustili ponos, **Al** 5:28. Silno velik ponos se

je naselil v srca ljudi, **He** 3:33–36. Kako hitro so človeški otroci vzvišeni v ponosu, **He** 12:4–5. Ponos tega naroda se bo končal z njihovim propadom, **Mor** 8:27.

Varujte se ponosa, da ne boste postali kakor Nefijci, **NaZ** 38:39. Opustite ves ponos in lahkomišelnost, **NaZ** 88:121.

popoln

Dovršen, celovit in docela razvit; povsem pravičen. Biti popoln lahko pomeni tudi biti brez greha oziroma zla. Povsem popoln je bil samo Kristus. Pravi Kristusovi privrženci lahko postanejo popolni zaradi njegove milostljivosti in odkupne daritve.

Vaše srce naj bo popolno z Gospodom, **1 Kr** 8:61.

Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš Oče v nebesih, **Mt** 5:48 (3 Ne 12:48). Če pa kdo v besedi ne dela napake, je popoln mož, **Jak** 3:2.

Vera ni, da bi imeli popolno spoznanje o stvareh, **Al** 32:21, 26. Odkupna daritev je bila izvršena zato, da bi bil Bog popoln Bog, **Al** 42:15. Moroni je bil človek s popolnim razumevanjem, **Al** 48:11–13, 17–18. Kristusov Duh je dan vsakomur, da sodi in s popolnim spoznanjem ve, ali je nekaj od Boga ali od hudiča, **Mor** 7:15–17. Pridite h Kristusu in bodite izpopolnjeni v njem, **Mor** 10:32.

Bodite še naprej potrpežljivi, dokler ne boste izpopolnjeni, **NaZ** 67:13. To so tisti, ki so pravični ljudje, ki so postali popolni preko Jezusa, **NaZ** 76:69. Službe v Cerkvi so za izpopolnjevanje svetih, **NaZ** 124:143 (Ef 4:11–13). Živi niso popolni brez svojih mrtvih, **NaZ** 128:15, 18.

Noe je bil pravičen mož in popoln v svojem rodu, **Mz** 8:27.

pornografija *Gl. nečistovanje; neomadeževanost; prešuštvo.*

poroka — poročiti se *Gl. tudi družina; ločitev.*

Zakonita zaveza oziroma pogodba med moškim in žensko, ki ju napravi

poslednja sodba

za moža in ženo. Bog je posvetil zakonsko zvezo (NaZ 49:15).

Ni dobro za človeka, da je sam, **1 Mz** 2:18 (Mz 3:18). Mož se bo pridružil svoji ženi in bosta eno meso, **1 Mz** 2:24 (Mt 19:5; Abr 5:18).

Kar je Bog združil, naj človek ne ločuje, **Mt** 19:6 (Mr 10:9). V poslednjih dneh bodo nekateri odpadli od vere in prepovedovali poroko, **1 Tim** 4:1–3. Zakonsko zvezo naj spoštujejo, **Heb** 13:4.

Gospod je Lehijevim sinovom zapovedal, naj se poročijo z Izmaelovimi hčerami, **1 Ne** 7:1, 5 (1 Ne 16:7–8).

Bog je Adama in Evo ustvaril za moža in ženo, **Mz** 3:7, 18, 21–25.

Nova in večna zakonska zaveza: Zakonska zveza, sklenjena z evangelijskim zakonom in svetim duhovništvom, je za to življenje in za večnost. Vredni moški in ženske, ki so bili tako pečateni v tempelju, lahko v zakonski zvezi kot mož in žena vztrajajo vso večnost.

Jezus je učil zakon zakonske zveze, **Lk** 20:27–36. V Gospodu ni niti moškega brez ženske, **1 Kor** 11:11. Mož in žena sta skupaj deležna milostljivosti življenja, **1 Pt** 3:7.

Kar boš zapečatil na zemlji, bo zapečaten v nebesih, **He** 10:7 (Mt 16:19).

Da bi človek prejel najvišjo stopnjo celestialnega kraljestva, mora skleniti novo in večno zakonsko zvezo, **NaZ** 131:1–4. Če se moški z ženo ne poroči preko mene, njuna zaveza in poroka nista veljavni, ko umreta, **NaZ** 132:15. Če se moški poroči z ženo z mojo besedo in z novo in večno zavezo, in je k njima pečaten s Svetim Duhom obljube, bo v celoti veljavno, ko bosta odšla iz sveta, **NaZ** 132:19.

Versko mešana zakonska zveza: Zakonska zveza med moškim in žensko različnih verskih prepričanj in običajev.

Mojemu sinu ne vzami žene izmed hčera Kánaancev, **1 Mz** 24:3. Če si Jakob vzame za ženo izmed Hetovih hčera, čemu naj še živim, **1 Mz** 27:46 (1 Mz 28:1–2). Izrael naj se ne poroča s

Kánaanci, **5 Mz** 7:3–4. Izrael se je poročal s Kánaanci, častil lažne bogove in bil preklet, **Sod** 3:1–8. Salomonu so žene nagnile srce k čaščenju lažnih bogov, **1 Kr** 11:1–6. Svojih hčera ne bomo dajali ljudstvom dežele in njihovih hčera ne bomo jemali za svoje sinove, **Neh** 10:30.

Ne dajte se vpregati v jarem z neverniki, **2 Kor** 6:14.

Gospod je Lamance zaznamoval, da se Nefijci ne bi mešali in verjeli v napačna izročila, **Al** 3:6–10.

Če se moški z ženo ne poroči preko mene, njuna zaveza in poroka nista veljavni, ko umreta, **NaZ** 132:15.

Človeški sinovi so si jih jemali za žene, prav kakor so se odločili, **Mz** 8:13–15.

Mnogoženstvo: Zakonska zveza moža z dvema oziroma več ženami hkrati. Zakonito je, da ima moški samo eno ženo, razen če Gospod z razodetjem ne zapove drugače (JakK 2:27–30). Mnogoženstvo v času Stare zaveze in v prvih dneh obnovljene Cerkve se je z razodetjem izvajalo po navodilih preroka, ki je imel duhovniške ključe (NaZ 132:34–40, 45). V Cerkvi se ga ne izvaja več (Prva uradna izjava). Danes člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni ne smejo imeti več kot eno ženo.

Saraja je Abrammu dala za ženo Hagáro, **1 Mz** 16:1–11. Jakob je dobil Leo in Rahelo ter njuni služabnici za žene, **1 Mz** 29:21–28 (1 Mz 30:4, 9, 26). Če si moški vzame drugo ženo, prvi ženi ne sme kratiti imetja, **2 Mz** 21:10. David je s svojima ženama šel v Hebrón, **2 Sam** 2:1–2.

Abraham, Izak in Jakob so storili, kar jim je bilo zapovedano glede več žena, **NaZ** 132:37. David in Salomon nista grešila v ničemer drugem kakor v tem, česar nista prejela od Gospoda, **NaZ** 132:38–39.

poslednja sodba Gl. tudi Jezus

Kristus, *sodnik*; obsodba — obsoditi; sodba — soditi.

Poslednja sodba, ki bo nastopila po

vstajanju. Bog bo preko Jezusa Kristusa sodil vsakemu človeku, da določi večno slavo, ki jo bo prejel. Ta sodba bo temeljila na tem, kako poslušen Božjim zapovedim je bil vsak posameznik, vključno s tem, ali je sprejel odkupno žrtvovanje Jezusa Kristusa.

Oče je vso sodbo poveril Sinu, **Jn** 5:22. Vsi bomo stali pred Kristusovim sodnim stolom, **Rim** 14:10. Umrli so bili sojeni po tem, kar je bilo napisano, **Raz** 20:12 (NaZ 128:6–7).

Za vsa svoja dejanja boš pripeljan pred sodbo, **1 Ne** 10:20. Dvanajst apostolov in dvanajst nefijskih učencev bo sodilo Izraelu, **1 Ne** 12:9–10 (NaZ 29:12). Vsi se morajo pojaviti pred sodnim stolom Svetega, **2 Ne** 9:15. Pripravite svojo dušo za tisti veličastni dan, **2 Ne** 9:46. Mar si lahko predstavljate, da ste pred Božjim sodiščem, **Al** 5:17–25. Jezus Kristus bo stal, da bo sodil svetu, **3 Ne** 27:16.

Gospod se bo spustil s prekletstvom k sodbi na brezbožne, **NaZ** 133:2.

poslednji dnevi *Gl. tudi drugi* prihod Jezusa Kristusa; znamenja časov.

Čas, v katerem živimo sedaj. Dnevi (oziroma časovno razdobje) tik pred drugim Gospodovim prihodom.

Povem vam, kaj vas bo doletelo v poslednjih dneh, **1 Mz** 49:1. Odkupitelj bo poslednji dan stal na zemlji, **Job** 19:25. V poslednjih dneh bo ustanovljena Gospodova hiša, **Iz** 2:2.

V poslednjih dneh bodo nastopili hudi časi, **2 Tim** 3:1–7. Porogljivci v poslednjih dneh bodo zanikali drugi prihod, **2 Pt** 3:3–7.

Prerokujem vam glede poslednjih dni, **2 Ne** 26:14–30.

Tako se bo imenovala moja cerkev v poslednjih dneh, in sicer Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, **NaZ** 115:4.

Kristus bo prišel v poslednjih dneh, **Mz** 7:60.

poslušnost — poslušen *Gl. tudi* blagoslov — blagosloviti; Božje

poslušnost — poslušen

zapovedi; hoditi — hoditi z Bogom; postava; prisluhiniti; radost.

V duhovnem smislu je poslušnost izvrševanje Božje volje.

Noe je storil, kakor mu je Bog zapovedal, **1 Mz** 6:22. Abraham je bil poslušen Gospodu, **1 Mz** 22:15–18. Vse, kar je Gospod rekel, bomo storili, **2 Mz** 24:7. Poslušaj torej, o Izrael, in to izpolnjuj, **5 Mz** 6:1–3. Ljubi Gospoda in bodi poslušen njegovemu glasu, **5 Mz** 30:20. Poslušnost je boljša od žrtvovanja, **1 Sam** 15:22. Boj se Boga in izpolnjuj njegove zapovedi, **Prd** 12:13–14.

Ne vstopi v nebeško kraljestvo vsak, ampak kdor uresničuje Očetovo voljo, **Mt** 7:21 (3 Ne 14:21). Če hoče kdo uresničevati njegovo voljo, bo spoznal glede nauka, ali je od Boga, **Jn** 7:17. Bogu je treba biti poslušen bolj kot ljudem, **Apd** 5:29. Otroci, ubogajte svoje starše, **Ef** 6:1 (Kol 3:20).

Šel bom in storil to, kar je Gospod zapovedal, **1 Ne** 3:7. Bil sem poslušen glasu Duha, **1 Ne** 4:6–18. Če človeški otroci izpolnjujejo Božje zapovedi, jih hrani, **1 Ne** 17:3. Varujte se, da ne boste poslušni zlemu duhu, **Moz** 2:32–33, 37 (NaZ 29:45). Ljudje žanjejo svoje plačilo glede na duha, kateremu so poslušni, **Al** 3:26–27.

Ljudje bi morali veliko tega narediti po lastni volji, **NaZ** 58:26–29. Z ničemer človek ne užali Boga, razen tisti, ki ne priznajo njegove roke in niso poslušni njegovim zapovedim, **NaZ** 59:21. Mene, Gospoda, veže obljuba, če delate, kar rečem, **NaZ** 82:10. Vsaka duša, ki je poslušna mojemu glasu, bo videla moj obraz in vedela, da sem, **NaZ** 93:1. Ljudstvo mora biti karano, dokler se ne bodo naučili poslušnosti, **NaZ** 105:6. Ko od Boga prejmemo kakšen blagoslov, je zaradi poslušnosti tistemu zakonu, na katerem temelji, **NaZ** 130:21.

Adam je bil poslušen, **Mz** 5:5. Preizkusili jih bomo, da bomo videli, ali bodo storili vse, kar bo Gospod zapovedal, **Abr** 3:25.

posrednik

posrednik *Gl. tudi* Jezus Kristus; odkupna daritev — plačati odkupnino.

Posredovalec oziroma posrednik. Jezus Kristus je posrednik med Bogom in človekom. Njegova odkupna daritev je ljudem omogočila, da se pokesajo svojih grehov in se spravijo z Bogom.

Nihče ne pride k Očetu drugače kot po Jezusu Kristusu, **Jn** 14:6. Med Bogom in človekom je en posrednik, **1 Tim** 2:5. Kristus je posrednik boljše zaveze, **Heb** 8:6 (**Heb** 9:15; 12:24; **NaZ** 107:19).

Sveti Mesija bo posredoval za vse človeške otroke, **2 Ne** 2:9 (**Iz** 53:12; **Moz** 14:12). Ozirati bi se morali k velikemu posredniku, **2 Ne** 2:27–28.

Postali smo popolni preko Jezusa, posrednika nove zaveze, **NaZ** 76:69.

post — **postiti se** *Gl. tudi* blaginja; daritev — darovanje; miloščina — dajati miloščino; reven.

Prostovoljno odrekanje hrani oziroma pijači z namenom, da se približamo Gospodu in ga prosimo za blagoslove. Ko se posamezniki in skupine postijo, naj tudi molijo, da bodo razumeli Božjo voljo in da bodo razvili večjo duhovno moč. Pravi verniki se vselej postijo.

Cerkev danes vsak mesec eno nedeljo namenja postu. V tem času se člani Cerkve za nekaj časa vzdržijo hrane in pijače. Nato Cerkvi prispevajo denar, ki bi ga drugače porabili za hrano. Ta denar se imenuje postno darovanje. Cerkev s postnimi darovanji pomaga revnim in pomoči potrebnim.

Postili smo se in prosili svojega Boga, **Ezr** 8:21–23, 31. Postil sem se in molil pred Bogom nebes, **Neh** 1:4. Postite se zame! Tri dni ne jejte in ne pijte, **Est** 4:16. S postom sem postal ponižen v duši, **Ps** 35:13. Mar ni to post, ki sem ga izbral, **Iz** 58:3–12. Obrnil sem svoj obraz h Gospodu Bogu, da bi ga iskal z molitvijo, s postom, **Dan** 9:3. Obrnite se k meni z vsem srcem in s postom, **Jl** 2:12. Ninivljani so verjeli Bogu in razglasili post, **Jon** 3:5.

Jezus se je postil štirideset dni, **Mt** 4:2 (2 **Mz** 34:28; 1 **Kr** 19:8; **Lk** 4:1–2). Ne kaži ljudem, da se postiš, **Mt** 6:18 (3 **Ne** 13:16). Ta rod ne odide drugače kot z molitvijo in postom, **Mt** 17:21.

Nadaljujte s postom in molitvijo, **Om** 1:26 (4 **Ne** 1:12). Začeli so se postiti in moliti h Gospodu, svojemu Bogu, **Moz** 27:22. Postil sem se in molil veliko dni, da bi to sam spoznal, **AI** 5:46. Božji otroci so se združili v postu in goreči molitvi, **AI** 6:6. Mozijevi sinovi so se veliko predajali molitvi in postu, **AI** 17:3, 9. Po smrti številnih Nefijcev je napačil čas posta in molitve, **AI** 28:5–6. Veliko so se postili in veliko molili, **AI** 45:1 (**He** 3:35).

S predanim srcem naj bo pripravljena tvoja hrana, da bo tvoj post popoln, **NaZ** 59:13–14. Še naprej molite in se postite, **NaZ** 88:76.

postava *Gl. tudi* blagoslov — blagosloviti; Božje zapovedi; Mojzesova postava; poslušnost — poslušen.

Božje zapovedi oziroma pravila, na katerih temeljijo vsi blagoslovi in kazni tako v nebesih kot na zemlji. Tisti, ki so poslušni Božjim zakonom, prejmejo obljubljene blagoslove. Prerok Joseph Smith je učil, da bi morali ljudje upoštevati, spoštovati in podpirati tudi državne zakone (**ČV** 1:12).

Mojzesova postava je bila pripravljala postava, da bi moške in ženske pripeljala h Kristusu. To je bila postava omejitev, predpisov in uredb. Danes je Kristusova postava, ki je izpolnila Mojzesovo postavo, polnost evangelija oziroma »popolna postava svobode« (**Jak** 1:25).

Bog je Adamu dal zapovedi, **1 Mz** 1:28; 2:16–17. Bog je Noetu dal zakone, **1 Mz** 9:1. Gospodova postava je popolna, spreobrača dušo, **Ps** 19:8. Gospod je naš zakonodajalec, **Iz** 33:22.

Zakonodajalec je eden, **Jak** 4:12.

Kjer ni postave, tam ni kazni, **2 Ne** 9:25. Postava je dana, **AI** 42:17–22. Lju-

dem se bo sodilo glede na postavo, **Al** 42:23. Kristus je postava, **3 Ne** 15:9.

Vsi zakoni so duhovni, **NaZ** 29:34. Joseph Smith je postavo Cerkev prejel z razodetjem, **NaZ** 42. Ta, ki Božjo postavo izpolnjuje, nima potrebe, da bi kršil deželne zakone, **NaZ** 58:21. Kristusova luč je postava, s katero je vse vodeno, **NaZ** 88:7–13. Vsem stvarjem je dal zakon, **NaZ** 88:42–43. Ljudje bi morali izpolnjevati deželni zakon, **NaZ** 98:4–5. Ko od Boga prejmemo blagoslov, je zaradi poslušnosti zakonu, **NaZ** 130:20–21. Cerkev je razglasila svoja verovanja glede civilnih zakonov, **NaZ** 134.

Človeštvo je odrešeno s poslušnostjo evangelijskim zakonom in uredbam, **ČV** 1:3.

posvetitev — **posvetiti** *Gl. tudi* duhovništvo; Jezus Kristus; odkupna daritev — plačati odkupnino; opravičenje — opravičiti; poklic — poklicati — poklican od Boga; polaganje rok; polnomočje; služba — uradnik.

Beseda posvetiti, kot je uporabljena v svetih spisih, pomeni dvoje: prvič, postopek, ko se zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa osvobodimo greha, postanemo neomadeževani, čisti in sveti (**Mz** 6:59–60), drugič, imenovanje v službo oziroma podelitev polnomočja. Človek lahko uporablja polnomočje v Gospodovi Cerkvi, če ga pokliče Bog, s preroštvom in s polaganjem rok tistih, ki so pooblašteni (**ČV** 1:5). Čeprav lahko človek polnomočje prejme s posvetitvijo, le-tega uporablja pod vodstvom tistih, ki imajo za to polnomočje posebne ključne.

Posvetil sem te za preroka narodom, **Jer** 1:5.

Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas posvetil, **Jn** 15:16. Bog vas je izvolil za odrešitev preko posvetitve Duha, **2 Tes** 2:13. Posvečeni smo z daritvijo Jezusovega telesa, **Heb** 10:10. Jezus je trpel, da bi ljudstvo lahko posvetil s svojo lastno krvjo, **Heb** 13:12.

Alma, ki je imel Božje polnomočje, je posvetil duhovnike, **Moz** 18:18. Moški so v veliko duhovništvo posvečeni s sveto uredbo, **Al** 13:1–9. Veliki duhovniki so bili posvečeni in njihova oblačila so bila z Jagnjetovo krvjo belo oprana, **Al** 13:10–12. Posvetitev pride k tistim, ki svoje srce predajajo Bogu, **He** 3:33–35. Jezus je poklical in posvetil dvanajst učencev, **3 Ne** 12:1. Pokesajte se, da boste lahko posvečeni s prejemom Svetega Duha, **3 Ne** 27:20. Starešine posvetijo duhovnike in učitelje s polaganjem rok, **Mor** 3.

Še malo moraš počakati, kajti nisi še posvečen, **NaZ** 5:17. Joseph Smith je bil posvečen za apostola Jezusa Kristusa, **NaZ** 20:2 (**NaZ** 27:12). Posvetitev preko milostljivosti Jezusa Kristusa je pravična in resnična, **NaZ** 20:31. Nihče naj ne bo posvečen brez glasu Cerkev, **NaZ** 20:65. Nikomur ne bo dano, naj gre pridigati moj evangelij, če ga ne posveti nekdo, ki ima polnomočje, **NaZ** 42:11. Starešine so posvečeni za pridiganje mojega evangelija, **NaZ** 50:13–18. Jezus je prišel, da bo posvetil svet, **NaZ** 76:41. Posvečujte se, da boste v mislih postali zazrti v Boga, **NaZ** 88:68. Dolžnost dvanajsterih je, da posvetijo in v red vpeljejo vse druge uradnike Cerkev, **NaZ** 107:58.

Prosil sem za blagoslove očetov in pravico, v katero naj bi bil posvečen, **Abr** 1:2. Joseph Smith in Oliver Cowdery sta drug drugega posvetila v Aro-novo duhovništvo, **JS – ŽZ** 1:68–72.

posvetnost *Gl. tudi* bogastvo; denar; nečimrnost — nečimrn; ponos.

Nepravične želje in prizadevanja za posvetnim bogastvom in materialnimi dobrinami, medtem ko se duhovne stvari opušča.

Kajti, kaj koristi človeku, če si pridobi ves svet, svojo dušo pa izgubi, **Mt** 16:26.

Srce so predajali puhlostim sveta, **Al** 4:8 (**Al** 31:27).

Stvari tega sveta daj na stran, **NaZ**

posvojitev

25:10. Človeška srca se tako zelo predajajo stvarjem tega sveta, **NaZ** 121:35.

posvojitev *Gl. tudi* Abraham, *Abrahamovo potomstvo*; Božji sinovi in hčere; Izrael; Kristusovi otroci.

Sveti spisi govorijo o dveh vrstah posvojitve.

Prvič, ta, ki ni iz Izraelovega rodu, član Abrahamove družine in Izraelove hiše postane, če veruje v Jezusa Kristusa, se pokesa, se krsti s potopitvijo in prejme Svetega Duha (2 **Ne** 31:17–18; **NaZ** 84:73–74; **Abr** 2:6, 10–11).

Drugič, vsi, ki so prejeli odrešilne evangelijske uredbe, postanejo sinovi in hčere Jezusa Kristusa, če bodo še naprej poslušni njegovim zapovedim (**Rim** 8:15–17; **Gal** 3:24–29; 4:5–7; **Moz** 5:7–8).

poštenje — **pošten** *Gl. tudi* integriteta.

Biti iskren, resnicoljuben in brez prevare.

Gospodu so všeč tisti, ki si prizadevajo za resnico, **Prig** 12:22. Kar si obljubil, izpolni, **Prd** 5:4–5.

Odrekli smo se skrivnim, nepoštenim stvarjem, **2 Kor** 4:1–2. Bodite pošteni v svojem pogovoru, **1 Pt** 2:12.

Govorje lažnivcu, kajti vržen bo v pekel, **2 Ne** 9:34. Duh govori resnico in ne laže, **JakK** 4:13. Kdor si izposodi od svojega bližnjega, mora vrniti to, kar si je izposodil, **Moz** 4:28 (**NaZ** 136:25). Glej, da boš ravnal pošteno, sodil pravično in delal dobro, **Al** 41:14.

Vsak naj ravna pošteno, **NaZ** 51:9. Vse, ki vedo, da je njihovo srce iskreno, sprejemem, **NaZ** 97:8. Za politične službe bi morali iskati poštene, modre in dobre ljudi, **NaZ** 98:4–10. Marljivo si prizadevajte vrniti tisto, kar je tvoj bližnji izgubil, **NaZ** 136:26.

Verjамemo, da moramo biti pošteni, **ČV** 1:13.

pot *Gl. tudi* hoditi — hoditi z Bogom; Jezus Kristus.

Pot oziroma smer, kateri človek sledi. Jezus je rekel, da je on pot (**Jn** 14:4–6).

Izpolniju Gospodove zapovedi; hodi po njegovih poteh, **5 Mz** 8:6. Vzgajaj otroka primerno njegovi poti, **Prig** 22:6 (2 **Ne** 4:5). Gospod je rekel, da so njegove poti višje kot naše, **Iz** 55:8–9.

Ozka so vrata in tesna je pot, ki vodi v življenje, **Mt** 7:13–14 (3 **Ne** 14:13–14; 27:33; **NaZ** 132:22, 25). Bog vam bo pripravil pot, da boste ušli skušnjavi, **1 Kor** 10:13.

Gospod ne zapove nič, ne da bi svojim otrokom pripravil pot, da to izpolnijo, **1 Ne** 3:7 (1 **Ne** 9:6; 17:3, 13). Ni druge poti kakor pri vratih, **2 Ne** 9:41. Svobodno lahko delujete — da izberete pot večne smrti ali pot večnega življenja, **2 Ne** 10:23. To je pot in ni druge poti niti imena, **2 Ne** 31:21 (**Moz** 3:17; **Al** 38:9; **He** 5:9). V daru svojega Sina pa je Bog pripravil odličnejšo pot, **Etr** 12:11 (1 **Kor** 12:31).

Vsak hodi po svoji lastni poti, **NaZ** 1:16. Storjeno mora biti na moj način, **NaZ** 104:16.

potop v Noetovem času *Gl. tudi* ladja; mavrica; Noe, svetopisemski patriarh.

V Noetovem času je bila zemlja popolnoma prekrita z vodo. To je bil krst zemlje in je predstavljal očiščenje (1 **Pt** 3:20–21).

Bog bo zлил vode potopa na zemljo, da bo pokončal vse meso, **1 Mz** 6:17 (**Mz** 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Vode potopa so prišle na zemljo, **1 Mz** 7:10. Bog je v oblakih postavil mavrico kot znamenje zaveze, **1 Mz** 9:9–17.

Ko so vode upadle, je Amerika postala izvoljena dežela, **Etr** 13:2.

Hudobni bodo pomrli v povodnji, **Mz** 7:38; 8:24.

potopitev *Gl. krst* — krstiti, *krst s potopitvijo*.

potrditev *Gl. polaganje rok*.

potrpežljivost *Gl. tudi* krotkost — krotak; vztrajati.

Mirno prenašanje; zmožnost, da sti-

sko, žalitev oziroma krivico prenašamo brez pritoževanja oziroma maščevanja.

Počivaj v Gospodu in ga potrpežljivo čakaj, **Ps** 37:7–8. Ta, ki je počasen za srd, kaže veliko razumevanje, **Prg** 14:29.

S svojo potrpežljivostjo posedujete svojo dušo, **Lk** 21:19. Upamo zaradi potrpežljivosti in tolažbe, ki jo najdemo v svetih spisih, **Rim** 15:4. Bodite privrženci tistih, ki so zaradi vere in potrpežljivosti podedovali obljube, **Heb** 6:12–15. Naj potrpežljivost opravi svoje popolno delo, da boste popolni in celoviti, **Jak** 1:2–4. Slišali ste o Jobovi potrpežljivosti, **Jak** 5:11.

Vsej Gospodovi volji so se podvrgli vedro in s potrpežljivostjo, **Moz** 24:15. Vse to si prenašal s potrpežljivostjo, ker je bil Gospod s teboj, **Al** 38:4–5.

Bodite še naprej potrpežljivi, dokler ne boste izpopolnjeni, **NaZ** 67:13.

povzdignjenje *Gl. tudi* celestialna slava; človek — ljudje, človek, z zmožnostmi, da postane kakor nebeški Oče; krona; odkupna daritev — plačati odkupnino; večno življenje.

Najvišje stanje sreče in slave v celestialnem kraljestvu.

V tvoji navzočnosti je polnost radosti, **Ps** 16:11.

So bogovi, in sicer Božji sinovi — zatorej je vse njihovo, **NaZ** 76:58–59. Sveti bodo prejeli svojo dediščino in mu bodo postali enakovredni, **NaZ** 88:107. Ti angeli niso bili zvesti moji postavi; zato ostanejo ločeni in samski, brez povzdignjenja, **NaZ** 132:17. Moški in ženske se morajo poročiti glede na Božjo postavo, če hočejo doseči povzdignjenje, **NaZ** 132:19–20. Ozka so vrata in tesna pot, ki vodi v povzdignjenje, **NaZ** 132:22–23. Abraham, Izak in Jakob so prejeli svoje povzdignjenje, **NaZ** 132:29, 37. Na tebi pečatim tvoje povzdignjenje, **NaZ** 132:49.

poželenje — **poželeti** *Gl. tudi* poltenost — polten.

Imeti neprimerno močno željo po nečem.

Ne poželi njene lepote v svojem srcu, **Prg** 6:25.

Kdor pogleda žensko, da jo poželi, je že prešuštvoval, **Mt** 5:28 (3 Ne 12:28). Moški so se v svojem poželenju vneli drug do drugega, **Rim** 1:27. Po svojih željah si bodo poiskali veliko učiteljev, **2 Tim** 4:3–4.

Laban je videl naše imetje in si ga je pozelel, **1 Ne** 3:25. Ne sledi več poželenju svojih oči, **Al** 39:3–4, 9.

Kdor pogleda žensko, da jo poželi, bo zanikal vero, **NaZ** 42:23. Opustite vse poželjive želje, **NaZ** 88:121.

Pratt, Orson

Eden prvih dvanajstih apostolov, poklican po obnovi Cerkve v sodobnih dneh (**NaZ** 124:128–129). Bil je član Cerkve samo šest tednov, ko mu je Gospod po Josephu Smithu dal razodetje (**NaZ** 34). Orson Pratt je bil tudi misijonar Cerkve (**NaZ** 52:26; 75:14) in je več let služil kot zgodovinar Cerkve.

Pratt, Parley Parker

Starejši brat Orsona Pratta in eden prvih dvanajstih apostolov, poklican po obnovi Cerkve v sodobnih dneh (**NaZ** 124:128–129). Parley Pratt je bil na prvo od več misijonarskih prizadevanj poklican, ko mu je Gospod oktobra 1830 dal razodetje po preroku Josephu Smithu (**NaZ** 32; 50:37).

pravica *Gl. tudi* milost — milosten; odkupna daritev — plačati odkupnino.

Gotova posledica blagoslovov za pravične misli in dejanja ter kazni za greh, za katerega se nismo pokesali. Pravica je večni zakon, ki vsakič, ko je Božji zakon prekršen, zahteva kazni (**Al** 42:13–24). Grešnik mora plačati kazni, če se ne pokesa (**Moz** 2:38–39; **NaZ** 19:17). Če pa se pokesa, Odrešenik zaradi odkupne daritve plača kazni, proseč za milost (**Al** 34:16).

Duša, ki greši, umre, **Ezk** 18:4. Kaj Gospod hoče od tebe: nič drugega, kakor da ravnaš pravično, **Mih** 6:8.

Jezus bo pravičen in nam bo grehe odpustil, **1 Jn** 1:9.

Božja pravica je ločila hudobne od pravičnih, **1 Ne** 15:30. Odkupna daritev zadosti zahtevam pravice, **2 Ne** 9:26. Vse človeštvo je padlo in je v primežu pravice, **Al** 42:14. Odkupna daritev ugoti zahtevam pravice, **Al** 42:15. Mar predpostavljate, da lahko milost oropa pravico, **Al** 42:25. Božja pravica visi nad teboj, če se ne boš pokesal, **Al** 54:6.

Pravica in sodba sta kazen, ki je povezana z mojo postavo, **NaZ** 82:4. Pravica nadaljuje po svoji poti in zahteva svoje, **NaZ** 88:40. Nihče ne bo izvzet pred pravico in Božjimi zakoni, **NaZ** 107:84.

pravica prvorojenstva *Gl. zaveza;* prvorojenec — Prvorojeni; prvorojenstvo.

pravičnost — pravičen *Gl. tudi* Božje zapovedi; hoditi — hoditi z Bogom; integriteta; nepravičnost — nepravičen; vreden — biti vreden.

Biti pravičen, svet, kreposten, iskren; delovati in poslušnosti Božjim zapovedim; izogibati se grehu.

Gospod bo blagoslovil pravične, **Ps** 5:13. Gospodove oči so uprte v pravične, **Ps** 34:16, 18 (1 Pt 3:12). Ko imajo pravični oblast, se ljudstvo radosti, **Prg** 29:2 (NaZ 98:9–10).

Blagor tistim, ki so lačni in žejni pravičnosti, **Mt** 5:6 (3 Ne 12:6). Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost, **Mt** 6:33. Pravični pojdejo v večno življenje, **Mt** 25:46. Veliko moč ima goreča molitev pravičnega, **Jak** 5:16.

Ta, ki je pravičen, je pri Bogu priljubljen, **1 Ne** 17:35. Pravične bo obvaroval; ni se jim treba bati, **1 Ne** 22:17, 22. Satan ne bo imel moči zaradi pravičnosti Gospodovega ljudstva, **1 Ne** 22:26. Če ni pravičnosti, ni sreče, **2 Ne** 2:13. Pravični bodo podedovali Božje kraljestvo, **2 Ne** 9:18. Pravični se ne bojijo besed resnice, **2 Ne** 9:40. Vsi ljudje se morajo spremeniti v stanje pravičnosti, **Moz** 27:25–26. Imena pravičnih bodo zapisana v knjigo življenja, **Al**

5:58. Srečo ste iskali v povzročanju krivice, kar je v nasprotju z naravo pravičnosti, **He** 13:38.

Pesem pravičnih je molitev k meni, **NaZ** 25:12. Stojte, z naprsnikom pravičnosti, **NaZ** 27:16 (Ef 6:14). Pravičnim je smrt prijetna, **NaZ** 42:46. Pravični bodo zbrani izmed vseh narodov, **NaZ** 45:71. Ljudje bi morali po lastni volji uresničevati veliko pravičnosti, **NaZ** 58:27. Ta, ki dela pravična dela, bo prejel mir v tem svetu in večno življenje v prihodnjem svetu, **NaZ** 59:23. Ob drugem prihodu bodo pravični in hudobni v celoti ločeni, **NaZ** 63:54. Nebeških moči ni moč nadzorovati drugače kakor po načelih pravičnosti, **NaZ** 121:36. Med pravičnimi je bil mir, **NaZ** 138:22.

Ljudstvo Siona je živelo pravično, **Mz** 7:18. Abraham je bil privrženec pravičnosti, **Abr** 1:2.

predsednik *Gl. tudi prerok;* Prvo predsedstvo.

Naziv za predsedujočega uradnika neke organizacije. Predsednik Cerkve je prerok, videc in razodevalec (NaZ 21:1; 107:91–92), člani Cerkve pa naj preroka Cerkve kličejo z nazivom »predsednik« (NaZ 107:65). On je edini človek na zemlji, pooblaščen, da udejanja vse duhovniške ključe.

Voditelji duhovniških zborov in drugih cerkvenih organizacij imajo prav tako lahko naziv predsednika.

Gospod je ključe kraljestva dal Josephu Smithu, **NaZ** 81:1–2. Trije predsedniki predstavljajo zbor Predsedstva Cerkve, **NaZ** 107:21–24. Predsedniki so bili posvečeni po Melkizedekovem redu, **NaZ** 107:29. Opisane so dolžnosti predsednikov do diakonov, učiteljev, duhovnikov in starešin, **NaZ** 107:85–89 (NaZ 124:136–138, 142). Sedem predsednikov je nad vsemi drugimi sedemdeseterimi, **NaZ** 107:93–95. Imenovani so bili kolski predsedniki, **NaZ** 124:133–135.

predsedstvo *Gl. Prvo predsedstvo.*

predsedujoči škof

Cerkvena generalna osebnost. V osnovi je odgovoren za posvetno blaginjo Cerkve (NaZ 107:68). Predsedujoči škof in njegova svetovalca, ki so tudi generalne osebnosti, predsedujejo Aronovemu duhovništvu Cerkve (NaZ 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edward Partridge naj bo posvečen za škofa, **NaZ** 41:9. Škofe pokličite in oddeli Prvo predsedstvo, **NaZ** 68:14–15. Dobe sedni Aronovi potomci, ki so prvorojenci, imajo pravico, da predsedujejo, če jih pokličite, oddeli in posveti Prvo predsedstvo, **NaZ** 68:16, 18–20. Sodi se jim lahko le pred Prvim predsedstvom, **NaZ** 68:22–24 (NaZ 107:82).

predsmrtno življenje *Gl. tudi*

človek — ljudje; svet v nebesih; vojna v nebesih; začetek.

Življenje pred zemeljskim življenjem. Vsi moški in ženske so, preden so prišli na zemljo kot umrljiva bitja, živeli z Bogom kot njegovi duhovni otroci. Temu včasih rečemo prvo stanje (Abr 3:26).

Ko je Bog položil temelje zemlje, so vsi Božji sinovi vriskali od radosti, **Job** 38:4–7. Duh se bo vrnil k Bogu, ki ga je dal, **Prd** 12:7. Preden sem te oblikoval v materinem telesu, sem te poznal, **Jer** 1:4–5.

Vsi smo njegovi potomci, **Apd** 17:28. Bog nas je izvolil pred osnovanjem sveta, **Ef** 1:3–4. Pokorimo se Očetu duhov, **Heb** 12:9. Angele, ki niso obdržali svojega prvega stanja, je prihranil v večnih verigah, **Jud** 1:6 (Abr 3:26). Hudič in njegovi angeli so bili izvrženi, **Raz** 12:9.

Bili so poklicani in pripravljani od osnovanja sveta, **Al** 13:3.

Kristus se je ozrl na širono razsežnost večnosti in nebeške vojske, preden je bil ustvarjen svet, **NaZ** 38:1. Tudi človek je bil na začetku pri Bogu, **NaZ** 93:29 (He 14:17; NaZ 49:17). Plemeniti duhovi so bili na začetku izvoljeni, da bodo vladarji v Cerkvi, **NaZ** 138:53–55. Številni so svoje prve lekcije prejeli v svetu duhov, **NaZ** 138:56.

Vse stvari so bile ustvarjene duhovno, preden so bile na zemlji, **Mz** 3:5. Jaz sem ustvaril svet in ljudi, preden so bili v mesu, **Mz** 6:51. Abraham je videl inteligence, ki so bile organizirane, preden je bil svet, **Abr** 3:21–24.

preganjanje — preganjati *Gl. tudi* nadloga.

Drugim povzročiti tesnobo oziroma bolečino zaradi njihovih prepričanj oziroma družbenega stanja; trpinčiti oziroma zatirati.

Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, **Mt** 5:10 (3 Ne 12:10). Molite za te, ki vas kruto izrabljajo in vas preganjajo, **Mt** 5:44 (3 Ne 12:44).

Ker so bogati, preganjajo krotke, **2 Ne** 9:30 (2 Ne 28:12–13). Pravični, ki navkljub vsemu preganjanju pričakujejo Kristusa, ne bodo pogubljeni, **2 Ne** 26:8.

Vse to ti bo dalo izkušnje, **NaZ** 122:7.

pregovor

Jednat moralni rek oziroma nasvet.

Knjiga pregovorov: Knjiga v Stari zavezi, ki vsebuje veliko prilik, rekov in pesmi; nekatere od teh je napisal Salomon. Knjigo Pregovorov se pogosto navaja v Novi zavezi.

Prvih devet poglavij vsebuje pojasnilo o resnični modrosti. Poglavlja od deset do štiriindvajset vsebujejo zbir rekov o pravem in napačnem načinu življenja. Poglavlja od petindvajset do devetindvajset vsebujejo Salomonove pregovore, ki so jih zapisali možje Judovega kralja Ezekija. Trideseto in enaintrideseto poglavje vsebujeta opis krepostne ženske.

prekletstvo *Gl. tudi* bogokletstvo — govoriti bogokletno; hudič; pekel; sinovi pogubljenja; smrt, duhovna.

Stanje, ko nekdo ne napreduje več in ne bo deležen Božje navzočnosti in slave. Prekletstvo obstaja v različnih stopnjah. Vsi, ki ne bodo prejeli polnosti celestialnega povzdignjenja, bodo neko-

premišljevat

liko omejeni v svojem napredku in privilegijih, in bodo do te mere prekleti.

V svetih spisih je prekletstvo udejanjanje božanskega zakona, ki omogoča oziroma prinaša sodbe in njene posledice na stvari, človeka oziroma ljudi prvenstveno zaradi nepravčnosti. Prekletstva so dokaz nebeške Božje ljubezni in pravice. Prikljče jih morda neposredno Bog oziroma jih izrečejo njegovi pooblašteni služabniki. Včasih razloge za prekletstvo v celoti pozna le Bog. Poleg tega stanje prekletstva izkusijo tisti, ki namerno ne ubogajo Boga in se tako oddaljijo od Gospodovega Duha.

Gospod lahko odstrani prekletstvo, ker posamezniki oziroma ljudje verujejo v Jezusa Kristusa in se poslušajo evangeljskim zakonom in uredbam (Al 23:16–18; 3 Ne 2:14–16; ČV 1:3).

Bog je preklel kačo, ker je prevarala Adama in Evo, **1 Mz** 3:13–15 (Mz 4:19–21). Zemlja je bila prekleta zavoljo Adama in Eve, **1 Mz** 3:17–19 (Mz 4:23–25). Gospod je preklel Kajna, ker je ubil Abela, **1 Mz** 4:11–16 (Mz 5:22–41). Gospod je preklel Kánaan in njegove potomce, **1 Mz** 9:25–27 (Mz 7:6–8; Abr 1:21–27). Izrael bo blagoslovljen, če bo Bogu poslušen, in preklet, če bo neposlušen, **5 Mz** 28 (5 Mz 29:18–28). Gehazi in njegovi potomci so bili prekleti z Naamánovo gobavostjo, **2 Kr** 5:20–27. Gospod je starodavni izraelski narod preklel, ker ni plačeval desetine in darovanj, **Mal** 3:6–10.

Gorje vam, hinavci. Prejeli boste večje prekletstvo, **Mt** 23:14. Kdor bo bogokletno govoril zoper Svetega Duha, je v nevarnosti večnega prekletstva, **Mr** 3:29. Jezus je preklel smokvino drevo, da je odmrlo, **Mr** 11:11–14, 20–21. Jezus je preklel mesta Horazin, Betsajdo in Kafarnáum, **Lk** 10:10–15. Tisti, ki so delali húdo, bodo vstali v vstajenje prekletstva, **Jn** 5:29 (3 Ne 26:5). Kdor nevreden jé in pije, jé in pije svoje prekletstvo, **1 Kor** 11:29 (3 Ne 18:28–29).

Ker Lamanci niso hoteli poslušati Gospoda, so bili ločeni iz Gospodove

navzočnosti in bili prekleti, **2 Ne** 5:20–24. Ta, ki se ne bo pokesal, krstil in vztrajal do konca, mora biti preklet, **2 Ne** 9:24 (Mr 16:16; Etr 4:18; NaZ 68:9; 84:74). Vsi so povabljeni, naj pridejo k Bogu, **2 Ne** 26:33. Gospod bo preklel tiste, ki se vdajajo vlačugarstvu, **JakK** 2:31–33. Nefijci bodo bolj prekleti kot Lamanci, če se ne bodo pokesali, **JakK** 3:3–5. Uporni ljudje si sami nakopljejo prekletstvo, **Al** 3:18–19 (5 Mz 11:26–28). Korihor je bil preklet, ker je ljudi vodil proč od Boga, **Al** 30:43–60. Gospod je preklel nefijske dežele in bogastva zaradi krivičnosti ljudi, **He** 13:22–23 (2 Ne 1:7; Al 37:31). Hudobni bi bili bolj nesrečni, če bi prebivali z Bogom, kakor s prekletimi dušami v pecku, **Mrm** 9:4. Gospod je preklel hudobne Jeredovce, **Etr** 9:28–35. Kristusova odkupna daritev odstrani Adamovo prekletstvo od majhnih otrok, **Mor** 8:8–12.

Tisti, ki se odvrnejo od Gospoda, so prekleti, **NaZ** 41:1. Ta, ki ničesar ne naredi, dokler se mu ne zapove, tisti je preklet, **NaZ** 58:29. Zemlja bo udarjena s prekletstvom, če ne bo trdne vezi med očeti in otroki, **NaZ** 128:18 (Mal 3:23–24). Ta, ki prejme polnost nove in večne zaveze, mora živeti po zakonu, ali pa bo preklet, **NaZ** 132:6.

Bogokletstvo: Preklinjati pomeni tudi govoriti nespodobno, bogokletno ali zaničevalno.

Ljudje naj ne preklinjajo svojega očeta ali mater, **2 Mz** 21:17 (Mt 15:4). Ne preklinjaj tistih, ki ti vladajo, **2 Mz** 22:27 (Prd 10:20). Moški in ženske naj ne preklinjajo Boga, **3 Mz** 24:13–16.

Peter je sramotil, ko je zanikal poznanstvo z Jezusom, **Mt** 26:69–74.

Hudobni Nefijci so prekleli Boga in hoteli umreti, **Mrm** 2:14.

premišljevat *Gl. tudi* molitev; razodetje.

Meditirati oziroma globoko razmišljati, pogosto o svetih spisih oziroma drugih Božjih stvareh. Če premišljevanje o Božjih stvareh združimo z mo-

litvijo, smo lahko deležni razodetja in razumevanja.

Marija je to premišljevala v svojem srcu, **Lk 2:19**.

Ko sem v srcu premišljujoč sedel, sem bil v Gospodovem Duhu vzet, **1 Ne 11:1**. Moje srce premišljuje o svetih spisih, **2 Ne 4:15**. Nefi je šel svojo pot, premišljujoč o tem, kar mu je Gospod pokazal, **He 10:2–3**. Pojdite domov in premišljuje o tem, kar sem rekel, **3 Ne 17:3**. Spomnite se, kako milosten je bil Gospod, in o tem premišljuje v srcu, **Mor 10:3**.

Premišljuje o tem, kar si prejel, **NaZ 30:3**. Ko sva o tem premišljevala, se je Gospod dotaknil oči najinega razumevanja, **NaZ 76:19**. Sedel sem v svoji sobi in premišljeval o svetih spisih, **NaZ 138:1–11**.

Vedno znova sem premišljeval o tem, **JS – ŽZ 1:12**.

prenesena bitja

Tisti, ki so spremenjeni, tako da do vstajenja v nesmrtnost ne izkusijo bolečine ali smrti.

Henoh je hodil z Bogom: in ni ga bilo, kajti Bog ga je vzel, **1 Mz 5:24** (Heb 11:5; NaZ 107:48–49). Za Mojzesov grob pa do današnjega dne ne ve nihče, **5 Mz 34:5–6** (Al 45:19). Elija se je v viharju vzdignil v nebo, **2 Kr 2:11**.

Če hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj to tebi mar, **Jn 21:22–23** (NaZ 7:1–3).

Nikoli ne boste okusili smrti, **3 Ne 28:7**. Da ne bi okusili smrti, se jim je telo spremenilo, **3 Ne 28:38** (4 Ne 1:14; Mrm 8:10–11).

Janez Ljubljani bo živel, dokler ne bo prišel Gospod, **NaZ 7**. Jaz sem Henohov Sion vzel na svoje lastne prsi, **NaZ 38:4** (Mz 7:21, 31, 69). Henoh in njegovi bratje so mesto, prihranjeno, dokler ne bo prišel dan pravičnosti, **NaZ 45:11–12**. Elija je bil vzet v nebesa, ne da bi okusil smrt, **NaZ 110:13**.

Sveti Duh se je spustil na številne in vzeti so bili v Sion, **Mz 7:27**.

prepir *Gl. tudi* upor — uporništvu.

Prepir, prerekanje in spori. Prepir, zlasti med člani Gospodove Cerkve ali med družinskimi člani, Gospodu ni všeč.

Naj ne bo prepira med menoj in teboj, **1 Mz 13:8**. Ponos povzroča prepir, **Prp 13:10**.

Če se ima kateri kaj pritožiti proti kateremu, odpustite, kakor je odpustil Kristus, **Kol 3:13**. Ogibaj se nespametnih razprav in prepиров, **Tit 3:9**.

Gospod ljudem zapove, naj se ne prepirajo med seboj, **2 Ne 26:32**. Ne boste dopustili, da bi se vaši otroci med seboj pretepali in prerekali, **Moz 4:14**. Alma je zapovedal, naj med člani Cerkve ne bo prepira, **Moz 18:21**. Satan širi govornice in prepire, **He 16:22**. Hudič je oče prepira in hujska ljudi, da se prepirajo med seboj, **3 Ne 11:29** (Moz 23:15).

Postavi moj evangelij, da ne bi bilo toliko prepиров, **NaZ 10:62–64**. Ne prepirajte se več med seboj, **NaZ 136:23**.

prepovedani sad *Gl. Eden; padec* Adama in Eve.

prerekati se *Gl. prepir*.

prerok *Gl. tudi* predsednik; prerokba — prerokovati; razodetje; videc.

Človek, ki ga je poklical Bog in zanj govori. Prerok kot Božji glasnik od Boga prejema zapovedi, prerokbe in razodetja. Odgovoren je, da človeštvu razkrije Božjo voljo in pravi značaj ter pokaže pomembnost njegovih ravnanj z njimi. Prerok obtoži greh in napove njegove posledice. Je glasnik pravičnosti. Včasih je prerok navdahnjen, da napove prihodnost v korist človeštva. Vendar je v osnovi odgovoren, da pričuje o Kristusu. Predsednik Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni je današnji Božji prerok na zemlji. Člane Prvega predsedstva in dvanajst apostolov podpiramo kot preroke, vidce in razodevalce.

O, ko bi se vse Gospodovo ljudstvo

prerokba — prerokovati

spremenilo v preroke, **4 Mz** 11:29. Če je prerok, se mu bom jaz, Gospod, razkril v videnju, **4 Mz** 12:6. Gospod je zoper Izrael pričeval po vseh prerokih, **2 Kr** 17:13 (2 Krn 36:15–16; Jer 7:25). Posvetil sem te za preroka narodom, **Jer** 1:5, 7. Svojo skrivnost razodeva svojim služabnikom prerokom, **Am** 3:7.

Govoril je po ustih svojih svetih prerokov, **Lk** 1:70 (Apd 3:21). O Kristusu so pričevali vsi preroki, **Apd** 10:43. Bog je v Cerkvi postavil preroke, **1 Kor** 12:28 (Ef 4:11). Cerkev je sezidana na temelju apostolov in prerokov, **Ef** 2:19–20.

Ljudje so zavrnili besede prerokov, **1 Ne** 3:17–18 (2 Ne 26:3). Prerokom je po Duhu razkrito vse, **1 Ne** 22:1–2. Kristus je prišel k Nefijcem, da bi izpolnil vse, kar je govoril po ustih svojih svetih prerokov, **3 Ne** 1:13 (NaZ 42:39).

Tisti, ki ne bodo prisluhnili besedam prerokov, bodo odrezani, **NaZ** 1:14. Tisti, ki verjamejo besedam prerokov, imajo večno življenje, **NaZ** 20:26. Prerokovo besedo boste prejeli, kakor če bi jo iz njegovih lastnih ust, **NaZ** 21:4–6. Razodetja in zapovedi za Cerkev pridejo samo po njem, ki je določen, **NaZ** 43:1–7. Dolžnost predsednika je, da predseduje vsej Cerkvi in da je kot Mojzes, da je prerok, **NaZ** 107:91–92.

Verjamemo v preroke, **ČV** 1:6.

prerokba — prerokovati *Gl. tudi* prerok; prerokinja; razodetje; videc.

Prerokba se sestoji iz božansko navdihnenih besed oziroma zapisov, ki jih človek prejme po razodetju Svetega Duha. Pričevanje o Jezusu je duh preročstva (Raz 19:10). Prerokba se lahko nanaša na preteklost, sedanost ali prihodnost. Ko človek prerokuje, govori ali zapisuje to, kar Bog želi, da ve za svoje lastno dobro oziroma dobro drugih. Posamezniki lahko prejmejo prerokbo oziroma razodetje za svoje življenje.

Bog želi, da bi se vse Gospodovo ljudstvo spremenilo v preroke, **4 Mz** 11:29. Vaši sinovi in vaše hčere bodo preroko-

vali, **Jl** 3:1 (Apd 2:17–18). Svojo skrivnost razodeva svojim služabnikom prerokom, **Am** 3:7.

Nobena prerokba v svetih spisih ni stvar osebne razlage, **2 Pt** 1:20.

Nefijci so imeli veliko razodetij in duha preročstva, **JakK** 4:6, 13. Alma in Amulek sta po duhu preročstva poznala vzgibe Zezromovega srca, **Al** 12:7. Gorje mu, ki pravi, da Gospod nič več ne dela s preročstvom, **3 Ne** 29:6. Raziskujte Izaieje prerokbe, **Mrm** 8:23.

Prerokbe se bodo vse izpolnile, **NaZ** 1:37–38.

Človek mora biti poklican od Boga s preročstvom, **ČV** 1:5.

prerokinja *Gl. tudi* prerokba — prerokovati.

Ženska, ki je prejela pričevanje o Jezusu in uživa duha razodetja. Prerokinja nima duhovništva oziroma duhovniških ključev. Čeprav se je le nekaj žensk v svetih spisih imenovalo prerokinja, so številne prerokovale, tako kot so Rebeka, Ana, Elizabeta in Marija.

Mirjam se je imenovala prerokinja, **2 Mz** 15:20. Debóra se je imenovala prerokinja, **Sod** 4:4. Hulda se je imenovala prerokinja, **2 Kr** 22:14 (2 Krn 34:22).

Ana se je imenovala prerokinja, **Lk** 2:36.

presveto *Gl. tudi* tabernakelj; tempelj, Gospodova hiša.

Najsvetejša soba v Mojzesovem tabernaklju in kasneje v templju. Presveto se imenuje tudi »najsvetejše« (2 Mz 26:33–34).

prešuštvo *Gl. tudi* homoseksualnost; nečistovanje; neomadeževanost; poltenost — polten; spolna nemoralnost.

Nezakonita spolna zveza med moškim in žensko. Čeprav se prešuštvo običajno nanaša na spolno občevanje med poročenim in nekom, ki ni njegov oziroma njen zakonec, se lahko v svetih spisih nanaša tudi na neporočene.

Včasih se prešuštvo uporablja kot

znamenje za odpad naroda oziroma celotnega ljudstva od Gospodovih poti (4 Mz 25:1–3; Jer 3:6–10; Ezk 16:15–59; Oz 4).

Jožef ne bi storil te velike hudobije in grešil zoper Boga, **1 Mz** 39:7–12. Ne prešuštvuj, **2 Mz** 20:14.

Kdor pogleda žensko, da jo poželi, je v srcu že prešuštoval, **Mt** 5:28. Ne nečistniki ne prešuštovalci ne bodo podeovali Božjega kraljestva, **1 Kor** 6:9–10. Nečistnikom in prešuštnikom bo sodil Bog, **Heb** 13:4.

Prešuštvo je najgusnejše od vseh grehov, razen prelivanja nedolžne krvi ali zanikanja Svetega Duha, **Al** 39:3–5.

Kdor prešuštvuje in se ne pokesa, bo izvržen, **NaZ** 42:23–26. Če bo kdo v srcu prešuštoval, ne bo imel Duha, **NaZ** 63:14–16.

prevara — prevarati *Gl. tudi* laganje; zvijača — zvijačnost.

V svetih spisih varati pomeni povzročiti, da nekdo verjame nekaj, kar ni res.

Tisti, ki ne zaprisega po krivem, se bo povzpел na Gospodovo goro, **Ps** 24:3–4. Reši me pred varljivcem, **Ps** 43:1. Gorje jim, ki hudemu pravijo dobro, dobremu pa húdo, **Iz** 5:20 (2 Ne 15:20).

Nihče naj se ne vara, **1 Kor** 3:18. Nihče naj vas ne zavaja s puhlimi besedami, **Ef** 5:6. Hudobni ljudje bodo varali in bodo varani, **2 Tim** 3:13. Satan, ki je prevaral vesoljni svet, je bil izgnan, **Raz** 12:9. Satan je bil zvezan, da ne bi več zavajal narodov, **Raz** 20:1–3.

Gospoda se ne da prevarati, **2 Ne** 9:41. Če boste hodili za Sinom, brez prevare pred Bogom, boste prejeli Svetega Duha, **2 Ne** 31:13. Šerem je priznal, da ga je prevarala hudičeva moč, **JakK** 7:18. Ljudstvo kralja Noeta so prevarale laskave besede, **Moz** 11:7.

Modri so si Svetega Duha izvolili za vodiča in niso bili prevarani, **NaZ** 45:57. Gorje jim, ki so sleparji, **NaZ** 50:6.

Postal je Satan, oče vseh laži, da vara in slepi ljudi, **Mz** 4:4.

prevesti

Pomen pojma, podanega v enem jeziku, z enakovrednimi besedami izraziti v drugem jeziku (Moz 8:8–13; ČV 1:8). V svetih spisih se to pogosto omeinja kot Božji dar (Al 9:21; NaZ 8; 9:7–9). To včasih lahko pomeni izboljšati oziroma popraviti obstoječi prevod oziroma obnoviti izgubljeno besedilo (NaZ 45:60–61). Josephu Smithu je bilo zapovedano, naj se loti navdihnjenega prevoda Svetega pisma kralja Jakoba (NaZ 42:56; 76:15).

Joseph Smith je imel moč, da je prevajal po Božji milosti, z Božjo močjo, **NaZ** 1:29. Imaš dar prevajanja, **NaZ** 5:4. Dam ti dar, če želiš od mene, da boš prevajal, **NaZ** 6:25. Bog je Josephu Smithu dal moč z višave, da prevede Mormonovo knjigo, **NaZ** 20:8.

S pomočjo urima in tumíma sem prevedel nekaj znakov, **JS – ŽZ** 1:62 (Moz 8:13; 28:13).

Prevod Josepha Smitha (PJS) Gl. tudi Smith ml., Joseph.

Ponovni pregled oziroma prevod angleškega Svetopisemskega prevoda kralja Jakoba, ki ga je prerok Joseph Smith začel junija 1830. Bog mu je zapovedal, naj se loti prevoda in naj na to gleda kot na del svojega poklica kot prerok.

Čeprav je Joseph večino prevoda končal do julija 1833, je nadaljeval do svoje smrti leta 1844, da bi naredil spremembe, medtem ko je pripravljaval rokopis za objavo. Čeprav je nekaj delov prevoda objavil za časa svojega življenja, je možno, da bi, če bi še živel, napravil dodatne spremembe, da bi objavil celotno delo. Leta 1867 je Reorganizirana Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni objavila prvo izdajo navdihnjenega prevoda Josepha Smitha. Odtlej so objavili več izdaj.

Prerok se je med prevajanjem veliko naučil. Zaradi njegovega prevajalskega dela je bilo prejetih več razdelkov Nauka in zavez (kot so 76., 77., 91. in 132. razdelek). Gospod je dal Josephu pri

prezirati

prevajanju natančna navodila, ki so bila zapisana v Nauku in zavezah (NaZ 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Mojzesova knjiga in Joseph Smith — Evangelij po Mateju, ki sta sedaj vključeni v Dragoceni biser, sta bili vzeti neposredno iz Prevoda Josepha Smitha.

Prevod Josepha Smitha je obnovil nekaj preprostih in dragocenih stvari, ki so se iz Svetega pisma izgubile (1 Ne 13). Čeprav ta prevod ni uradno Sveto pismo Cerkve, podaja veliko zanimivih vpogledov in je zelo dragocen pri razumevanju Svetega pisma. Je tudi priča božanskega poklica in delovanja pre-roka Josepha Smitha.

prezirati *Gl.* sovrašтво — sovražiti.

priča — **pričevati** *Gl.* tudi pričevanje.

Izjava oziroma drug dokaz, ki potrjuje resničnost nečesa; pričevanje. Priča je lahko tudi nekdo, ki takšno izjavo oziroma dokaz poda na podlagi osebnega spoznanja; to je, nekdo, ki pričuje

pričevati z močjo Svetega Duha; svečano izjavljati o resnici, ki temelji na osebnem spoznanju oziroma prepričanju.

Ne pričaj po krivem, **2 Mz** 20:16.

Evangelij se bo pridigalo po vsem svetu v pričevanje vsem narodom, **Mt** 24:14 (JS – Mt 1:31). Tolažnik bo pričeval o meni, **Jn** 15:26. Moje priče boste, **Apd** 1:8. Zapovedal nam je, naj pridigamo in pričujemo, **Apd** 10:42. Sam Duh pričuje našemu duhu, **Rim** 8:16 (1 Jn 5:6).

Tri priče bodo pričevale o resnici, **2 Ne** 27:12. Moč Svetega Duha to ponese do src človeških otrok, **2 Ne** 33:1. Sveti spisi pričujejo o Kristusu, **JakK** 7:10–11 (Jn 5:39). Vselej ste voljni pričevati o Bogu, **Moz** 18:8–9. Pričujem vam, da vem, da je to, o čemer sem govoril, res, **Al** 5:45 (Al 34:8). Zakrament vzamemo, da Očetu pričujemo, da bomo izpolnjevali zapovedi in se Jezusa vselej spominjali, **3 Ne** 18:10–11 (Mor 4–5;

NaZ 20:77–79). Prej ne bomo prejeli pričevanja kakor šele po preizkušnji svoje vere, **Etr** 12:6.

Zakon prič: Vsaka beseda se bo potrdila po ustih dveh ali treh prič, **NaZ** 6:28 (5 Mz 17:6; Mt 18:16; 2 Kor 13:1; Etr 5:4; NaZ 128:3). O njih boste pričevali z Božjo močjo, **NaZ** 17:3–5. Posvetil sem vas za apostole in posebne priče mojega imena, **NaZ** 27:12 (NaZ 107:23). Delajte to, kar vam Duh pričuje, **NaZ** 46:7. Poslal sem vas pričevat in svarit, **NaZ** 88:81. Sedemdeseteri so poklicani, da so posebne priče drugim narodom in po vsem svetu, **NaZ** 107:25. Naj bo zapisovalec in naj bo očividec vašemu krstu, **NaZ** 127:6 (NaZ 128:2–4).

priče Mormonove knjige

Gl. tudi Mormonova knjiga;

priča — pričevati.

Gospod je poleg preroka Josepha Smitha tudi drugim zapovedal, naj pričujejo o božanskosti Mormonove knjige (NaZ 17; 128:20). Glejte pričevanja teh prič v »Uvodu« na začetku Mormonove knjige.

Po besedah treh bom potrdil svojo besedo, **2 Ne** 11:3. Priče, ki bodo človeškim otrokom pričevale o njegovi besedi, **2 Ne** 27:12–13. Te stvari se bodo potrdile po ustih treh prič, **Etr** 5:4.

Po veri bodo tri priče videle plošče, **NaZ** 17.

pričevanje *Gl.* tudi priča — pričevati; Sveti Duh.

Spoznanje in duhovno pričevanje, dano po Svetem Duhu. Pričevanje je lahko tudi uradna oziroma zakonita izjava tega, kar človek dojema kot resnico (NaZ 102:26).

Vem, da moj Odkupitelj živi, **Job** 19:25–26.

Ne sramuj se pričevanja o našem Gospodu, **2 Tim** 1:8. Pričevanje o Jezusu je duh preroštva, **Raz** 19:10.

Vselej pričujte o Bogu, **Moz** 18:9. Ni bilo druge poti, da bi ljudi privedel nazaj na pravo pot, kakor da je jasno pri-

čeval zoper njih, **Al** 4:19–20. Vse mi pričuje, da so te stvari resnične, **Al** 30:41–44. Prej ne boste prejeli pričevanja kakor šele po preizkušnji svoje vere, **Etr** 12:6.

Ali te nisem v srcu pomiril? Ali imaš lahko večje pričevanje kot to od Boga, **NaZ** 6:22–23. In sedaj, po številnih pričevanjih, s katerimi se je pričevalo o njem, je to pričevanje, s katerim pričujeva o njem, **NaZ** 76:22–24. Poslal sem vas pričevat in svarit ljudi, **NaZ** 88:81–82. Oporočnika sta sedaj mrtva in njuna oporoča je veljavna, **NaZ** 135:4–5.

Henoh je videl angele, ki so pričevali o Očetu in Sinu, **Mz** 7:27. Čeprav so me sovražili in preganjali, ker sem govoril, da sem imel videnje, je bilo slednje res, **JS – ŽZ** 1:24–25.

pridiga na gori *Gl. tudi blagri; Jezus Kristus.*

Govor, ki ga je Gospod Jezus Kristus namenil svojim učencem, ki so bili na tem, da gredo na misijon (**Mt** 5–7; **Lk** 6:20–49). Gospod je pridigo povedal kmalu potem, ko je poklical dvanajstere.

Pridigo razjasni svetopisemski prevod Josepha Smitha in podobna prilika, zapisana v Tretji Nefijevi knjigi, v poglavjih od dvanajst do štirinajst, ki kaže, da so se pomembni deli prilike iz poročila v Evangeliju po Matjeju izgubili.

Pridigar

Knjiga v Stari zavezi, ki vsebuje razmišljanja o nekaterih najglobljih življenjskih težavah.

Avtor knjige, Pridigar, veliko piše z vidika tistih, ki evangelija ne razumejo. Piše glede na občutke ljudi sveta — to je tistih »pod soncem« (Prd 1:9). Večnoma se knjiga zdi negativna in pesimistična (Prd 9:5, 10). Gospod ne želi, da bi mi tako dojemali življenje, temveč je to prej pridigarjevo opažanje tega, kako na stvari gledajo nerazsvetljeni ljudje na zemlji. Najduhovnejši del knjige je v enajstem in dvanajstem

prigovarjanje — prigovarjati

poglavju, kjer avtor sklene, da je poslušnost Božjim zapovedim edina trajna vrednota.

pridigati *Gl. tudi evangelij; misijonarsko delo.*

Podati sporočilo, ki omogoča boljše razumevanje evangelijskega načela oziroma nauka.

Gospod me je mazilil, da krotkim pridigam dobre novice, **Iz** 61:1 (**Lk** 4:16–21). Vstani, pojdi v Ninive in tam pridigaj, **Jon** 3:2–10.

Od takrat je Jezus začel pridigati, **Mt** 4:17. Pojdite po vsem svetu in pridigajte evangelij vsakemu bitju, **Mr** 16:15. Pridigamo o križanem Kristusu, **1 Kor** 1:22–24. Šel je in pridigal duhovom v ječi, **1 Pt** 3:19.

Nič drugega ni bilo kakor pridiganje in nenehno opominjanje, da so ostajali v strahu pred Gospodom, **En** 1:23. Zapovedal jim je, naj ne pridigajo nič drugega, razen kesanja in vere v Gospoda, **Moz** 18:20. Pridiganje besede je imelo veliko težnjo, da je vodilo ljudi, da so delali to, kar je pravično, **Al** 31:5.

Ni ti treba predpostavljati, da si poklican pridigati, dokler nisi poklican, **NaZ** 11:15. Nikomur ne bo dano, naj gre pridigati moj evangelij, če ne bo posvečen, **NaZ** 42:11. Ta evangelij se bo pridigalo vsakemu narodu, **NaZ** 133:37.

Evangelij se je začelo pridigati od začetka, **Mz** 5:58.

prigovarjanje — prigovarjati *Gl. tudi Sveti Duh.*

Biti močno spodbujen, da nekaj naredimo ali ne, zlasti z vplivom in močjo Svetega Duha.

Duh v meni mi prigovarja, **Job** 32:18. Kristusova ljubezen nam prigovarja, **2 Kor** 5:14.

Duh mi je prigovarjal, naj Labana ubijem, **1 Ne** 4:10. Duh mi prigovarja, **Al** 14:11. Primoran sem glede na zavezo, **Al** 60:34. Amáron je, ker mu je Sveti Duh prigovarjal, skril zapise, **4 Ne** 1:48.

To, kar pride od zgoraj, se mora iz-

prilika

govarjati po prigovarjanju Duha, **NaZ** 63:64.

prilika

Preprosta zgodba, ki ponazori in uči duhovno resnico oziroma načelo. Prilika temelji na primerjavi običajnega predmeta oziroma dogodka z resnico, osnovni pomen oziroma sporočilo prilike pa je za poslušalca, ki duhovno ni pripravljen, da ga sprejme, pogosto prikrito (Mt 13:10–17).

Jezus je pogosto učil v prilikah. Jezusove ključne prilike najdete v poglavju Skladnost Evangelijev, ki se nahaja v Dodatku.

primorati *Gl. tudi* prigovarjanje — prigovarjati; Sveti Duh.

prisega *Gl. tudi* duhovniška prisega in zaveza; zaveza.

Prisega, kot se uporablja v svetih spisih, je običajno sveta zaveza ali obljuba. Vendar tudi hudobneži, vključno s Satanom in njegovimi angeli, sklepajo prisego, da izvršijo svoje hudobne namene. V času Stare zaveze so bile prisege sprejemljive, vendar pa je Jezus Kristus učil, naj ljudje ne zaprisegajo v imenu Boga oziroma njegovih stvaritev (Mt 5:33–37).

Izpolnil bom prisego, ki sem jo zaprisegel Abrahamu, **1 Mz** 26:3. Če se človek v duši s prisego zapriseže, naj tega ne prelomi, **4 Mz** 30:3. Priselgli so, da se bodo držali Božje postave, **Neh** 10:30.

Izpolni Gospodu svoje prisege, **Mt** 5:33 (Prd 5:4–5; 3 Ne 12:33). Bog s prisego zapriseže, da bodo zvesti odrešeni, **Heb** 6:13–18.

Ko je Zoram prisegel, se nismo nič več bali, **1 Ne** 4:37. Amonovo ljudstvo je priseglo, da ne bodo nikoli več prelili krvi, **Al** 53:11. Hudobni Nefijci so s Satanom sklenili tajne prisege in zaveze, **He** 6:21–30.

Ljudje dosežejo večno življenje na podlagi duhovniške prisege in zaveze, **NaZ** 84:33–42. Vse zaveze, pogodbe, obveznosti, dolžnosti in prisege, ki jih ne pečati Sveti Duh obljube, se končajo, ko ljudje umrejo, **NaZ** 132:7.

prisluhniti *Gl. tudi* poslušnost — poslušen; uho.

Poslušati in ubogati Gospodov glas oziroma njegove nauke.

Gospod bo vzgojil preroka kakor Mojzesa in ljudstvo naj mu prisluhne, **5 Mz** 18:15. Poslušnost je boljša od maščobe žrtvenih ovnov, **1 Sam** 15:20–23. Nismo prisluhnili Gospodovim služabnikom, prerokom, **Dan** 9:6.

Pravični, ki prisluhnejo besedam prerokov, ne bodo pogubljeni, **2 Ne** 26:8. Če ne boste prisluhnili glasu dobrega pastirja, niste njegove ovce, **Al** 5:38 (He 7:18).

Prisluhni, o ljudstvo moje cerkve, **NaZ** 1:1. Tisti, ki prisluhnejo glasu Duha, so razsvetljeni in pridejo k Očetu, **NaZ** 84:46–47. Bili so počasni v tem, da bi prisluhnili Gospodu, zato je Gospod počasen v tem, da bi prisluhnili njihovim molitvam, **NaZ** 101:7–9. Tisti, ki ne prisluhnejo zapovedim, so karani, **NaZ** 103:4 (Mz 4:4).

pristaši kraljevine

Skupina v Mormonovi knjigi, ki je hotela zrušiti nefijsko vlado (Al 51:1–8).

priti *Gl. tudi* poslušnost — poslušen; učenec.

Približati se nekomu tako, da sledimo oziroma smo poslušni, kot pogosto pravi izraz v svetih spisih »pridite h Kristusu in bodite izpopolnjeni v njem« (Mor 10:32).

Nagnite svoje uho in pridite k meni, **Iz** 55:3.

Pridite k meni vsi, ki delate, **Mt** 11:28. Pustite otroke priti k meni, **Mt** 19:14. Če hoče kdo iti za menoj, naj se odreče sebi, **Lk** 9:23. Ta, ki pride k meni, ne bo nikoli lačen, **Jn** 6:35.

Kristus vse povabi, naj pridejo k njemu, **2 Ne** 26:33. Pridite k meni in bodite odrešeni, **3 Ne** 12:20. Pridite h Kristusu, **Mor** 10:32.

Vse vabita, naj pridejo h Kristusu, **NaZ** 20:59. Pridite k meni in bo vaša duša živela, **NaZ** 45:46.

priznanje — priznati *Gl. tudi*
kesanje — kesati se; odpustiti.

V svetih spisih se glagol »priznati« uporabljata na vsaj dva načina. Prvič, »priznati« pomeni izpovedati vero, kot je priznati, da Jezus je Kristus (Mt 10:32; Rim 10:9; 1 Jn 4:1–3; NaZ 88:104).

Drugič, »priznati« pomeni priznati krivdo, kakor je priznanje grehov. Dolžnost vseh ljudi je, da Gospodu priznajo vse svoje grehe in prejmejo njegove odpuščanje (NaZ 58:42–43). Ko je potrebno, moramo grehe priznati tistemu oziroma tistim, zoper katere smo grešili. Resne grehe moramo priznati cerkvenim uradnikom (v večini primerov škofu).

Priznal bo, da je grešil, **3 Mz** 5:5. Priznali bodo svojo krivičnost, **3 Mz** 26:40–42. Izkaži slavo Gospodu, Izraelovemu Bogu, in priznaj, kaj si storil, **Joz** 7:19.

Dajali so se mu krstiti v reki Jordan, priznavajoč svoje grehe, **Mt** 3:5–6.

Prestopniku, ki svoje grehe prizna, bo odpuščeno, **Moz** 26:29.

Priznaj svoje grehe, sicer boš prenašal kazni, **NaZ** 19:20. Skesani bo svoje grehe priznal in jih opustil, **NaZ** 58:43. Gospod je milosten s tistimi, ki grehe priznajo s ponižnim srcem, **NaZ** 61:2. Gospod grehe odpušča tistim, ki priznajo in prosijo odpuščanja, **NaZ** 64:7.

prositi *Gl. tudi* molitev.

Poizvedovati, vprašati oziroma prositi Boga za določeno uslugo.

Prosíte in vam bo dano, **Mt** 7:7. Če komu od vas manjka modrosti, naj jo prosí od Boga, **Jak** 1:5 (JS – ŽZ 1:7–20).

Prosíte me v veri, **1 Ne** 15:11. Če teh besed ne morete razumeti, bo zato, ker ne prosíte, **2 Ne** 32:4. Prosíte z iskrenim srcem, **Moz** 4:10. Bog vam da, kar koli ga prosíte, kar je prav, v veri, **Moz** 4:21. Vprašajte Boga, ali je to mar resnica, **Mor** 10:4.

Temo imajo raje kot luč, zato me ne bodo prosili, **NaZ** 10:21. V vsem vam je zapovedano prositi Boga, **NaZ** 46:7.

prva evangelijska načela *Gl.*

kesanje — kesati se; krst — krstiti; Sveti Duh; vera.

Prva Mojzesova knjiga (Geneza)

Gl. tudi Peteroknjžje (Pentatevh).

Prva Mojzesova knjiga je prva knjiga Stare zaveze. Napisal jo je prerok Mojzes. Poroča o številnih začetkih, kot so stvarjenje zemlje, postavitve živali in človeka na zemljo, padec Adama in Eve, razodetje evangelija Adamu, začetek rodov in ras, izvor različnih jezikov v Babilonu ter začetek Abrahamove družine, kar je pripeljalo do ustanavljanja Izraelove hiše. V Prvi Mojzesovi knjigi je poudarjena Jožefova vloga varuha Izraela.

Razodetje poslednjih dni potrjuje in pojasnjuje zapis Prve Mojzesove knjige (1 Ne 5; Etr 1; Mz 1–8; Abr 1–5).

Prva štiri poglavja Prve Mojzesove knjige govorijo o stvarjenju sveta in rasti Adamove družine. Poglavja od pet do deset zapisujejo Noetovo zgodovino. Poglavja od enajst do dvajset govorijo o Abrahamu in njegovi družini vse do Izakovega časa. Poglavja od enaindvajset do petintrideset opisujejo Izakovo družino. Šestintrideseto poglavje govori o Ezavu in njegovi družini. Poglavja od sedemintrideset do petdeset govorijo o Jakobovi družini in poročajo o Jožefu, ki so ga prodali v Egipt, ter o njegovi vlogi pri reševanju Izraelove hiše.

Prva uradna izjava *Gl. tudi*

manifest; poroka — poročiti se, mnogoženstvo; Woodruff, Wilford.

Prvi del Prve uradne izjave, natisnjene na zadnjih straneh Nauka in zavez, poznamo tudi kot manifest. Manifest je podal predsednik Wilford Woodruff in ga članom Cerkve predstavil na generalni konferenci 6. oktobra 1890. Leta 1862 in v naslednjih petindvajsetih letih so v Združenih državah z različnimi zakoni mnogoženstvo prepovedali. Gospod je Wilfordu Woodruffu v videnju in z razodetjem pokazal, kaj se bo zgodilo, če sveti z izvajanjem mnogoženstva ne bodo prenehali. Manifest

prvi sadovi

je uradna izjava, da se mnogoženstva ne izvaja več.

prvi sadovi

Prvi pridelki, zbrani v nekem letnem času. V času Stare zaveze so jih darovali Gospodu (3 Mz 23:9–20). Jezus Kristus je bil prvi sad Bogu v tem, da je prvi vstal od mrtvih (1 Kor 15:20, 23; 2 Ne 2:9). Tisti, ki sprejmejo evangelij in zvesto vztrajajo do konca, so simbolično prvi sadovi, kajti pripadajo Bogu.

Tisti, ki hodijo za Jagnjetom, kamor koli gre, so prvi sadovi, **Raz** 14:4.

Tisti, ki se bodo najprej spustili s Kristusom, so prvi sadovi, **NaZ** 88:98.

Prvo predsedstvo *Gl. tudi*

duhovniški ključ; predsednik; razodetje.

Predsednik Cerkve in njegova sve-tovalca. So zbor treh vélikih duhovnikov in predsedujejo vsej Cerkvi. Prvo predsedstvo ima vse duhovniške ključe.

Ključ kraljestva vselej pripadajo predsedstvu vélikega duhovništva, **NaZ** 81:2. Predsedstvo vélikega duhovništva ima pravico, da izvršuje dolžnosti v vseh službah, **NaZ** 107:9, 22. Kdor sprejme mene, sprejme Prvo predsedstvo, **NaZ** 112:20, 30. Prvo predsedstvo prerokbe [razodetja] prejema za vso Cerkev, **NaZ** 124:126.

Prvo videnje *Gl. tudi* evangelijska
obnova; Smith ml., Joseph.

Dogodek, ko sta se preroku Josephu Smithu v gozdiču prikazala Bog Oče in njegov Sin Jezus Kristus.

Pomladi leta 1820 je bil Joseph Smith ml. star štirinajst let. Z družino je živel v mestecu Palmyra v New Yorku. Ndaleč stran, zahodno od njihove družinske hiše, je bil gozd z velikimi drevesi. Joseph je šel do tega mesta molit k Bogu, da bi spoznal, katera cerkev je prava. Med branjem Svetega pisma je začutil, da mora ta odgovor poiskati pri Bogu (Jak 1:5–6). V odgovor na molitev sta se mu prikazala Oče in Sin ter mu pove-

dala, naj se ne pridruži nobeni od cerkva, ki so bile tedaj na zemlji, ker so bile vse napačne (JS – ŽZ 1:15–20). Ta sveta izkušnja je sprožila vrsto dogodkov, ki so uresničili obnovo evangelija in prave Kristusove Cerkve.

prvorojenec — Prvorojeni *Gl. tudi*

Jezus Kristus; prvorojenstvo.

V času starodavnih patriarhov je prvorojeni sin prejel pravico prvorojenstva (1 Mz 43:33) in tako podedoval pravico do vodenja družine po očetovi smrti. Prvorojenec je moral biti vreden, da je lahko prevzel to odgovornost (1 Krn 5:1–2) in je svojo pravico prvorojenstva zaradi nepravilnosti lahko izgubil.

Pod Mojzesovo postavo se je na prvorojenega sina gledalo kot na Božjo last. Prvorojenec je prejel dvojni delež očetovega imetja (5 Mz 21:17). Po očetovi smrti je bil odgovoren, da skrbi za svojo mamo in sestre.

Prvenci živali so prav tako pripadali Bogu. Čiste živali so uporabili za žrtvovanje, medtem ko so nečiste živali lahko odkupili, prodali ali usmrtili (2 Mz 13:2, 11–13; 34:19–20; 3 Mz 27:11–13, 26–27).

Prvorojenec je predstavljal Jezusa Kristusa in njegovo zemeljsko delovanje, opominjajoč ljudi, da bo veliki Mesija prišel (Mz 5:4–8; 6:63).

Jezus je bil prvorojeni duhovni otrok nebeškega Očeta, Očetov Edinorojeni v mesu, in prvi, ki je v vstajenju vstal od mrtvih (Kol 1:13–18). Zvesti sveti postanejo člani Cerkve Prvorojenega v večnosti (**NaZ** 93:21–22).

Daruj mi prvorojenca od svojih sinov, **2 Mz** 22:28. Posvetil sem si vse prvorojence v Izraelu, **4 Mz** 3:13.

Morda je prvorojenec med veliko brati, **Rim** 8:29. V svet vpelje prvorojenca, **Heb** 1:6.

To so tisti, ki so Cerkev Prvorojenega, **NaZ** 76:54, 94.

To so mi podelili očetje, in sicer pravico prvorojenstva, **Abr** 1:3.

prvorojenstvo *Gl. tudi*

prvorojenec — Prvorojeni; zaveza.

Pravica do dedovanja, ki pripada prvorojenemu sinu. Pravica prvorojenstva v širšem pomenu zajema katere koli oziroma vse pravice oziroma dedščino, ki se prenese na človeka, ko se rodi v neko družino in določeno kulturo.

Danes mi prodaj svojo pravico prvorojenstva, **1 Mz** 25:29–34 (1 Mz 27:36). Prvorojenec je sedel glede na svoje prvorojenstvo, **1 Mz** 43:33. Efrájima je postavil pred Manáseja, **1 Mz** 48:14–20 (Jer 31:9). Pravico prvorojenstva je imel Jožef, **1 Krn** 5:2.

Ezav je prodal svojo pravico prvorojenstva, **Heb** 12:16.

Ste zakoniti dediči, **NaZ** 86:9. Sion ima pravico do duhovništva po nasledstveni črti, **NaZ** 113:8 (Abr 2:9–11).

psalm *Gl. tudi* David; glasba.

Navdihnjena pesem oziroma hvalnica.

Psalmi: Knjiga v Stari zavezi, ki vsebuje zbirko psalmov, od katerih so številni o Kristusu. Psalme se pogosto navaja v Novi zavezi.

David je napisal številne od psalmov. Psalmi so bili napisani kot hvale Bogu. Številne so uglasbili.

radost *Gl. tudi*

poslušnost — poslušen.

Stanje velike sreče, ki pride zaradi pravičnega življenja. Smisel tega življenja je, da bi se vsi ljudje radostili (2 Ne 2:22–25). Polna radost bo prišla samo preko Jezusa Kristusa (Jn 15:11; NaZ 93:33–34; 101:36).

Tudi krotki bodo povečali svojo radost v Gospodu, **Iz** 29:19 (2 Ne 27:30).

Prinašam vam dobre novice o veliki radosti, **Lk** 2:10. Radosti vam nihče ne bo vzel, **Jn** 16:22. Sad Duha so ljubezen, radost, mir, **Gal** 5:22.

Zaradi sadu le-tega mi je dušo navdalo s silno veliko radostjo, **1 Ne** 8:12.

Ljudje so, da bi se radostili, **2 Ne** 2:25. Radost pravičnih bo vekomaj polna, **2 Ne** 9:18. Z Bogom bodo lahko prebivali v stanju sreče brez konca, **Moz** 2:41. Odrekel se bom vsemu, kar posedujem, da bom lahko prejel to veliko radost, **AI** 22:15. Da bi morda bil orodje v Božjih rokah, da bi nekaj duš privedel h kesanju; in to je moja radost, **AI** 29:9. Kakšna radost in kakšno čudovito luč sem zagledal, **AI** 36:20.

Moj Duh ti bo dušo navdal z radostjo, **NaZ** 11:13. Kako velika bo vajina radost nad njim v kraljestvu mojega Očeta, **NaZ** 18:15–16. V tem svetu vaša radost ni polna, v meni pa je vaša radost polna, **NaZ** 101:36.

V tem življenju se bom radostil, **Mz** 5:10–11.

Rafael *Gl. tudi* angeli.

Gospodov angel, ki je sodeloval pri obnovi vsega (**NaZ** 128:21).

Rahela *Gl. tudi* Jakob, Izakov sin.

Jakobova žena v Stari zavezi (1 Mz 29–31; 35). Bila je tudi Jožefova in Benjaminova mati.

raj *Gl. tudi* nebo — nebesa.

Tisti del sveta duhov, v katerem pravični duhovi, ki so odšli iz tega življenja, čakajo na vstajenje telesa. To je stanje sreče in miru.

Beseda *raj* se uporablja tudi v svetih spisih in pomeni svet duhov (Lk 23:43), celestialno kraljestvo (2 Kor 12:4) in povečano tisočletno stanje zemlje (ČV 1:10).

Tistemu, ki zmaga, bom dal jesti od drevesa življenja, ki je sredi Božjega raja, **Raz** 2:7.

Božji raj mora izročiti duhove pravičnih, **2 Ne** 9:13. Duhovi pravičnih bodo sprejeti v stanje sreče, ki se imenuje raj, **AI** 40:11–12. Vsi Jezusovi učenci so odšli v Božji raj, razen treh, **4 Ne** 1:14. Kmalu pojdem počivat v Božji raj, **Mor** 10:34.

Kristus je poučeval pravične duhove v raj, **NaZ** 138.

Rameumptom

Rameumptom

Visoko stojišče v Mormonovi knjigi, na katerem so Zoramci, odpadniški Nefijci, molili (Al 31:8–14, 21).

razdobje *Gl. tudi* duhovniški ključi; duhovništvo; evangelij; evangelijska obnova.

Evangelijsko razdobje je časovno obdobje, v katerem ima Gospod na zemlji vsaj enega pooblaščenega služabnika, ki ima ključne svetega duhovništva.

Adam, Henoh, Noe, Abraham, Mojzes, Jezus Kristus, Joseph Smith in drugi so vsak začeli novo evangelijsko razdobje. Ko Gospod uvede razdobje, se evangelij znova razodene, da se ljudem tistega razdobja za spoznanje o načrtu odrešitve ni treba zanašati na pretekla razdobja. Razdobje, ki ga je začel Joseph Smith, je znano kot »razdobje polnosti časov«.

Bog nebes je ustanovil kraljestvo, **Dan** 2:44 (NaZ 65).

V poslednjih dneh bom razlil svojega Duha čez vse meso, **Apd** 2:17 (Jl 3:1). Kristusa morajo sprejeti nebesa do časov, ko bo vse obnovljeno, **Apd** 3:21. V razdobju polnosti časov bo Bog vse zbral v Kristusu, **Ef** 1:10.

Med njimi bom ustanovil svojo cerkev, **3 Ne** 21:22.

Gospod je poveril ključne svojega kraljestva in evangelijskega razdobja za poslednje čase, **NaZ** 27:13. V roke so vama poverjeni ključni tega razdobja, **NaZ** 110:12–16. Vsi ključni preteklih razdobjij so obnovljeni v razdobju polnosti časov, **NaZ** 128:18–21.

razkropitev *Gl. Izrael, razkropitev Izraela.*

razkropitev Izraela *Gl. Izrael, razkropitev Izraela.*

razodetje *Gl. tudi* Božja beseda; glas; Kristusova luč; navdih — navdihniti; prerokba — prerokovati; sanje; Sveti Duh; videnje.

Sporazumevanje med Bogom in njegovimi otroki na zemlji. Razodetje lahko preko Kristusove luči in Svetega Duha pride z navdihom, videnji, sanjami oziroma obiskovanji angelov. Razodetje nudi vodstvo, ki lahko zveste vodi v večno odrešitev v celestialnem kraljestvu.

Gospod svoje delo razodeva svojim prerokom, vernikom pa potrjuje, da so razodetja prerokom resnična (Am 3:7). Gospod z razodetjem nudi osebno vodstvo vsakomur, ki to išče, ki veruje, se pokesa in je poslušen evangeliju Jezusa Kristusa. »Sveti Duh je razodevalec,« je rekel Joseph Smith, in »nihče ne more prejeti Svetega Duha, ne da bi prejemal razodetja.«

V Gospodovi Cerkvi so člani Prvega predsedstva in zbora dvanajstih apostolov preroki, vidci in razodevalci za Cerkev in za svet. Predsednik Cerkve je edini, ki ga je Gospod pooblastil, da prejema razodetja za Cerkev (NaZ 28:2–7). Vsakdo lahko prejme osebno razodetje v svoje dobro.

Človek živi od vsake besede, ki pride iz Gospodovih ust, **5 Mz** 8:3 (Mt 4:4; NaZ 98:11). Gospod govori z mirnim tihim glasom, **1 Kr** 19:12. Kjer ni videnja, ljudstvo propade, **Prg** 29:18. Gospod Bog zagotovo ne bo storil ničesar, ne da bi svojo skrivnost razodel svojim služabnikom prerokom, **Am** 3:7.

Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, **Mt** 16:15–19. Duh vas bo uvedel v vso resnico in vam pokazal prihodnje stvari, **Jn** 16:13. Če pa komu od vas manjka modrosti, naj jo prosi od Boga, **Jak** 1:5.

Razodeto bo vse, **2 Ne** 27:11. Človeškim otrokom bom dal vrstico za vrstico, **2 Ne** 28:30. Ničesar ni, kar je skrito, kar ne bo razodeto, **2 Ne** 30:17. Sveti Duh vam bo pokazal vse, **2 Ne** 32:5. Nihče ne ve za Božja pota, če mu ni razodeto, **JakK** 4:8. Alma se je postil in molil za razodetje, **Al** 5:46. Zvestim bo razodeto to, kar ni bilo nikdar razodeto, **Al** 26:22.

Tisti, ki zanikajo razodetje, ne poznajo evangelija Jezusa Kristusa in ne razumejo svetih spisov, **Mrm** 9:7–8. Prej ne boste prejeli pričevanja kakor šele po preizkušnji svoje vere, **Etr** 12:6.

Moja beseda se bo vsa izpolnila, **NaZ** 1:38. Mar te glede te zadeve nisem v mislih pomiril, **NaZ** 6:22–23. V mislih in v srcu ti bom povedal, **NaZ** 8:2–3. Če je prav, bom napravil, da ti bo v prsih zagorelo, **NaZ** 9:8. Ne zanikaj duha razodetja, **NaZ** 11:25. Tisti, ki vprašajo, bodo prejeli razodetje za razodetjem, **NaZ** 42:61. Kar bodo govorili, ko jih bo navdihnil Sveti Duh, bo Gospodov glas, **NaZ** 68:4. Bog vam bo dal spoznanje, **NaZ** 121:26.

Joseph Smith je videl Očeta in Sina, **JS – ZZ** 1:17. Verjamemo vse, kar je Bog razodel, in da bo še razodel, **ČV** 1:7, 9.

razumevanje *Gl. tudi* modrost; resnica; spoznanje.

Pridobiti spoznanje oziroma dojeti pomen neke resnice, vključno z udejanjanjem le-te v življenju.

Ne zanašaj se na svoje razumevanje, **Prg** 3:5. Z vsem svojim pridobivanjem pridobivaj razumevanje, **Prg** 4:7.

Jezus je govoril v prilikah in nekateri niso razumeli, **Mt** 13:12–17. Gospod jim je odprl um, da so razumeli, **Lk** 24:45.

Če teh besed ne morete razumeti, bo zato, ker ne vprašate, **2 Ne** 32:4 (3 Ne 17:3). Zapisi so se ohranili, da bi mi lahko brali in razumeli, **Moz** 1:2–5. Zaradi svoje nevere niso mogli razumeti Božje besede, **Moz** 26:3. Bili so možje jasne presoje, **Al** 17:2–3. Beseda mi začelnja razsvetljevati razumevanje, **Al** 32:28.

Skupaj razsodimo, da boste lahko razumeli, **NaZ** 50:10–12, 19–23. Starši morajo svoje otroke učiti, da bodo razumeli, **NaZ** 68:25. Božja dela in skrivnosti lahko razumemo le po Svetem Duhu, **NaZ** 76:114–116. Satan si človeška srca prizadeva odvrniti od razumevanja, **NaZ** 78:10. Kristusova luč nam razsvetljuje razumevanje, **NaZ** 88:11.

Rdeče morje *Gl. tudi* Mojzes.

Morje med Egiptom in Arabijo. Njuna severna zaliva oblikujeta obalo Sinajskega polotoka. Gospod je čudežno razdelil Rdeče morje, da so Izraelci pod Mojzesovim vodstvom lahko po suhem šli čez (2 Mz 14:13–31; Heb 11:29). V razodetju iz poslednjih dni je potrjeno, da je Mojzes razdelil morje (1 Ne 4:2; He 8:11; NaZ 8:3; Mz 1:25).

Rebeka *Gl. tudi* Izak.

Žena Izaka, patriarha v Stari zavezi (1 Mz 24–27). Rebeka je bila Ezavova in Jakobova mati (1 Mz 25:23–26).

Reguél *Gl. Jitro.*

resnica *Gl. tudi* inteligenca — inteligence; Kristusova luč; spoznanje.

Spoznanje stvari, kakršne so in kakršne so bile in kakor se bodo zgodile (NaZ 93:24). Resnica se nanaša tudi na luč in razodetje iz nebes.

Iz zemlje bo izšla resnica, **Ps** 85:12 (Mz 7:62).

Spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila, **Jn** 8:32. Jaz sem pot, resnica in življenje, **Jn** 14:6. Če rečemo, da smo brez greha, resnice ni v nas, **1 Jn** 1:8.

Za krivičnega je resnica težka, **1 Ne** 16:2. Pravični ljubijo resnico, **2 Ne** 9:40. Duh govori resnico in ne laže, **JakK** 4:13. Ti si Bog resnice in ne moreš lagati, **Etr** 3:12. Z močjo Svetega Duha lahko poznate resnico o vsem, **Mor** 10:5.

Resnica ostaja na veke vekov, **NaZ** 1:39. Razsvetlil te je Duh resnice, **NaZ** 6:15. Mormonova knjiga vsebuje resnico in Božjo besedo, **NaZ** 19:26. Tolažnik je bil poslan učiti resnico, **NaZ** 50:14. Ta, ki prejme besedo po Duhu resnice, jo prejme kakor se jo pridiga po Duhu resnice, **NaZ** 50:17–22. Razglašaj resnico glede na razodetja, ki sem ti jih dal, **NaZ** 75:3–4. Vse, kar je resnica, je luč, **NaZ** 84:45. Kristusova luč je luč resnice, **NaZ** 88:6–7, 40. Moj Duh je resnica, **NaZ** 88:66. Inteligenca oziroma luč resnice ni bila ustvarjena, **NaZ** 93:29. Božja

Rešitelj

slava je inteligenca oziroma luč in resnica, **NaZ** 93:36. Zapovedal sem vam, da svoje otroke vzgajate v luči in resnici, **NaZ** 93:40.

Mojea Edinorojenca navdajata mi-
lostljivost in resnica, **Mz** 1:6.

Rešitelj *Gl. tudi* Jezus Kristus.

Jezus Kristus je Rešitelj človeštva, ker vse reši suženjstva smrti, skesanega pa pred kaznimi za greh.

Gospod je moja skala in moj rešitelj, **2 Sam** 22:2 (Ps 18:2; 144:2). Ti si moja pomoč in moj rešitelj, **Ps** 40:18 (Ps 70:6).

S Siona bo prišel Rešitelj, **Rim** 11:26.

Sveti so Božjega Sina priznali za svojega Odkupitelja in Rešitelja, **NaZ** 138:23.

reven *Gl. tudi* blaginja; daritev — darovanje; miloščina — dajati miloščino; ponižnost — ponižen; post — postiti se.

V svetih spisih se beseda »reven« nanaša na ljudi, ki so brez potrebnih materialnih dobrin, kot so hrana, oblačila in zavetje, sopenenka »ubog« pa se nanaša na ljudi, ki so ponižni in se ne ponašajo.

Revni v materialnih dobrinah: Ne zapiraj roke pred svojim revnim bratom, **5 Mz** 15:7. Hudobni v svojem ponosu preganja revnega, **Ps** 10:2. Kdor daje revnemu, ne bo trpel pomanjkanja, **Prg** 28:27. Pripelji revne v svojo hišo, **Iz** 58:6–7.

Če hočeš biti popoln, daj revnim, **Mt** 19:21 (Mr 10:21; Lk 18:22). Ali ni Bog izvolil revne tega sveta, **Jak** 2:5.

Ker so bogati, prezirajo revne, **2 Ne** 9:30. Da bi ohranili odpuščanje grehov, od svojega imetja dajajte revnim, **Moz** 4:26. Od svojega imetja so dajali revnim, **Al** 1:27. Če zavrnete pomoči potrebnega, je vaša molitev zaman, **Al** 34:28. Nefijci so imeli vse v skupni lasti; ni bilo bogatih in revnih, **4 Ne** 1:3.

Pomnite revne, **NaZ** 42:30 (NaZ 52:40). Gorje revnim, katerih srce ni strto, **NaZ** 56:17–18. Revni bodo prišli

na Jagnjetovo svatbo, **NaZ** 58:6–11. Škof naj išče revne, **NaZ** 84:112. Evangelijska postava narekuje skrb za revne, **NaZ** 104:17–18.

Med njimi ni bilo revnih, **Mz** 7:18.

Ubogi v duhu: Bolj blagoslovljeni so tisti, ki postanejo ponižni, ne da bi bili zaradi revščine v to primorani, **Al** 32:4–6, 12–16. Blagor ubogim v duhu, ki pridejo k meni, **3 Ne** 12:3 (Mt 5:3).

Evangelij se bo pridigalo revnim in krotkim, **NaZ** 35:15.

Rigdon, Sidney

Zgodnji spreobrnjenec in od leta 1830 do začetka leta 1840 voditelj v obnovljeni Cerkvi. Sidney Rigdon je nekaj časa služil v Prvem predsedstvu Cerkve kot prvi svetovalec Josepha Smitha (NaZ 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Kasneje je od Cerkve odpadel, septembra 1844 pa je bil izobčen.

Rim *Gl. tudi* rimsko cesarstvo.

V Novi zavezi, glavno mesto rimskega cesarstva, ki se nahaja ob reki Tiberi v Italiji (Apd 18:2; 19:21; 23:11). Pavel je v Rimu, ko je bil ujetnik rimske vlade, učil evangelij (Apd 28:14–31; Rim 1:7, 15–16).

rimsko cesarstvo *Gl. tudi* Rim.

Cesarstvo starodavnega Rima. Rimsko cesarstvo je bilo v apostolski dobi največja svetovna sila. Obsegalo je ozemlje vse od Evfrata, Donave, Rena, Atlantskega oceana do saharške puščave. Palestina je leta 63 pr. Kr., ko je Pompej zavzel Jeruzalem, postala klientna država. Čeprav so Rimljani Judom dali številne privilegije, so Judje rimsko vladavino sovražili in se nenehno upirali.

Pavel, rimski državljani, je zato, da je evangelij razširil po vsem cesarstvu, uporabljal grščino, splošno najbolj uporabljen jezik cesarstva.

Dajte cesarju, kar je cesarjevega, **Mt** 22:17–22. Pavel se je kot rimski držav-

ljan skliceval na svoje pravice, **Apd** 16:37–39 (Apd 22:25–29).

Roboám *Gl. tudi* Salomon.

Sin kralja Salomona v Stari zavezi. Nasledil je svojega očeta in sedemnajst let vladal v Jeruzalemu (1 Kr 11:43; 14:21, 31). Med Roboámovo vladavino je bilo kraljestvo razdeljeno na Izraelovo kraljestvo na severu in Judovo kraljestvo na jugu (1 Kr 11:31–36; 12:19–20). Roboám je vladal Judovemu kraljestvu.

roditi — roditi se — roditi se v

Bogu *Gl. tudi* Božji sinovi in hčere; Edinorojenec; Kristusovi otroci; krst — krstiti; naravni človek; spreobrnitev — spreobrniti — spreobrnjenec.

Roditi se. Zaploditi pomeni ustvariti, spočeti življenje. V svetih spisih se ta beseda pogosto uporablja v smislu biti rojen v Bogu. Čeprav je Jezus Kristus Očetov edinorojeni otrok na zemlji, so lahko vsi ljudje duhovno rojeni v Kristusu tako, da ga sprejmejo, so poslušni njegovim zapovedim in z močjo Svetega Duha postanejo nov človek.

Gospodov Duh povzroči, da se človek v srcu močno spremeni, da nima več želje, da bi delal húdo, ampak želi iskati Božje stvari.

Danes sem te rodil, **Ps** 2:7 (Apd 13:33; Heb 1:5–6; 5:5). Novega duha bom položil v tvojo notranjost, **Ezk** 11:19 (Ezk 18:31; 36:26).

Tisti, ki so verjeli v Kristusovo ime, so se rodili, ne v krvi, ampak v Bogu, **Jn** 1:12–13. Njegova slava je bila slava Očetovega Edinorojenega, **Jn** 1:14 (2 Ne 25:12; Al 12:33–34; NaZ 76:23). Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more vstopiti v Božje kraljestvo, **Jn** 3:3–7. Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, **Jn** 3:16 (NaZ 20:21). Z Božjo besedo se lahko ponovno rodimo, **1 Pt** 1:3–23. Kajti, kar je rojeno v Bogu, premaga svet, **1 Jn** 5:4. Kdor je rojen v Bogu, ne vztraja v grehu, **PJS**, **1 Jn** 3:9.

Tisti, ki se rodijo v Kristusu, se za-

vežejo z Bogom, **Moz** 3:19; 5:2–7. Kristusovo ljudstvo se je duhovno rodilo v njem, **Moz** 5:7. Vsi ljudje se morajo ponovno roditi; da, roditi se v Bogu, **Moz** 27:25–26 (Al 5:49). Ali ste se duhovno rodili v Bogu, **Al** 5:12–19. Če se ne boste ponovno rodili, ne morete podedovati nebeškega kraljestva, **Al** 7:14.

Vsakdo, ki verjame mojim besedam, se bo rodil v meni, in sicer iz vode in iz Duha, **NaZ** 5:16. Tisti, ki so rojeni v Gospodu, so Cerkev Prvorojenega, **NaZ** 93:22.

Ponovno se morate roditi v nebeško kraljestvo, **Mz** 6:59.

rodoslovje *Gl. tudi* družina; knjiga spominov; krst — krstiti, *krst za mrtve*; odrešitev; odrešitev za mrtve; uredbe, *namestniške uredbe*.

Zapis, ki odkriva linijo rodu v družini. Kjer so bile duhovniške službe oziroma določeni blagoslovi omejeni na posamezno družino, so bili rodovniki v svetih spisih zelo pomembni (1 Mz 5; 10; 25; 46; 1 Krn 1–9; Ezr 2:61–62; Neh 7:63–64; Mt 1:1–17; Lk 3:23–38; 1 Ne 3:1–4; 5:14–19; Jar 1:1–2). Danes člani v obnovljeni Cerkvi še naprej raziskujejo svoje družinske rodovne linije, deloma zato, da bi pravilno povezali svoje umrle prednike, da bi zanje lahko opravili odrešilne uredbe. Te uredbe so veljavne za tiste umrle ljudi, ki evangelij Jezusa Kristusa sprejmejo v svetu duhov (NaZ 127–128).

Ruben *Gl. tudi* Izrael; Jakob, Izakov sin.

Najstarejši sin Jakoba in Lee v Stari zavezi (1 Mz 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Čeprav je bil Ruben prvorojenec, je zaradi greha izgubil svoje prvorojenstvo (1 Mz 35:22; 49:3–4).

Rubenov rod: Jakobov blagoslov Rubenu najdemo v Prvi Mojzesovi knjigi 49:3 in Peti Mojzesovi knjigi 33:6. Rod se je postopoma številčno zmanjševal in čeprav je še naprej obstajal, je postal politično manj pomemben. Rubenovo prvorojenstvo je prešlo na Jožefa

Ruta

in njegova sinova, ker je bil Jožef prvorojeni sin Jakobove druge žene Rahele (1 Krn 5:1–2).

Ruta *Gl. tudi* Boaz.

Moábka Ruta v Stari zavezi je bila snaha Naomí in Eliméleha, ki sta bila Izraelca. Ruta se je po mozevi smrti poročila z Naomíjinim sorodnikom Boazom. Njun sin Obed je bil Davidov in Kristusov prednik. Rutina zgodba čudovito ponazori spreobrnitev Neizraelca v Izraelovo čredo. Ruta se je odrekla svojemu prejšnjemu bogu in nekdanjemu življenju, da bi se pridružila domačim po veri v služanju Izraelovemu Bogu (Rut 1:16).

Rutina knjiga: Prvo poglavje opisuje življenje Eliméleha in njegove družine v Moábu. Naomí in Ruta sta se po smrti svojih mož vrnili v Betlehem. Drugo poglavje pojasni, da je Ruta paberkovala na Boazovih poljih. Tretje poglavje govori, kako je Naomí Ruto poučila, naj gre na mlatišče in se uleže k Boazovim nogam. Četrto poglavje je zgodba o Rutini poroki z Boazom. Imela sta sina Obeda, po čigar potomcih sta prišla David in Kristus.

saduceji *Gl. tudi* Judje.

Majhna, a politično vplivna skupina med Judi. Verjetno so bili najbolj znani po svojem togem verovanju glede doslednega izpolnjevanja Mojzesove postave in zaradi zavračanja realnosti duhov in angelov, pa tudi nauka vstajenja in večnega življenja (Mr 12:18–27; Apd 4:1–3; 23:7–8).

Salem *Gl. tudi* Jeruzalem;
Melkízedek.

Mesto v Stari zavezi, kjer je vladal Melkízedek. Morda se je nahajalo na področju današnjega Jeruzalema. Ime *Salem* je zelo podobno hebrejski besedi, ki pomeni »mir«.

Salemski kralj Melkízedek je prinesel kruha in vina, **1 Mz** 14:18.

Salemski kralj Melkízedek je bil duhovnik najvišjega Boga, **Heb** 7:1–2.

Melkízedek je bil kralj salemske dežele, **Al** 13:17–18.

Salomon *Gl. tudi* Batšéba; David.

Sin Davida in Batšébe v Stari zavezi (2 Sam 12:24). Salomon je bil nekaj časa Izraelov kralj.

David je Salomona imenoval za kralja, **1 Kr** 1:11–53. David je Salomonu naročil, naj hodi po Gospodovih poteh, **1 Kr** 2:1–9. Gospod mu je obljubil razumevajoče srce, **1 Kr** 3:5–15. Rzsodil je med dvema materama in dognal otrokovo pravo mamo, **1 Kr** 3:16–28. Govoril je pregovore in pesmi, **1 Kr** 4:32. Zgradil je tempelj, **1 Kr** 6; 7:13–51. Posvetil je tempelj, **1 Kr** 8. Obiskala ga je kraljica iz Sabe, **1 Kr** 10:1–13. Salomon se je poročil zunaj Izraela in njegove žene so se v srcu obrnile k čaščenju lažnih bogov, **1 Kr** 11:1–8. Gospod se je razjezil na Salomona, **1 Kr** 11:9–13. Salomonova smrt, **1 Kr** 11:43. David je prerokoval o slavi Salomonove vladavine, **Ps** 72.

Salomon je prejel veliko žena in priležnic, vendar nekatere ni prejel od Gospoda, **NaZ** 132:38 (JakK 2:24).

Sam *Gl. tudi* Lehi, Nefijev oče.

Tretji Lehijev sin v Mormonovi knjigi (1 Ne 2:5). Bil je pravičen in svet mož, ki se je odločil, da bo hodil za Gospodom (1 Ne 2:17; 2 Ne 5:5–6; Al 3:6).

Samarija *Gl. tudi* Samarijani.

Glavno mesto severnega Izraelovega kraljestva v Stari zavezi (1 Kr 16:23–24). Zaradi svojega močnega vojaškega položaja na hribu so jo Asirci zavzeli šele po triletnem obleganju (2 Kr 17:5–6). Herod jo je ponovno pozidal in jo imenoval Sebaste. V času Nove zaveze je bila Samarija ime celotnega osrednjega okrožja Palestine, zahodno od Jordana.

Samarijani *Gl. tudi* Samarija.

Svetopisemsko ljudstvo, ki je živelo v Samariji, potem ko so Asirci zavzeli severno Izraelovo kraljestvo. Samari-

jani so bili deloma Izraelci in deloma drugi narodi. Njihova vera je bila mešanica judovskih in poganskih verovanj in običajev. Prilika o usmiljenem Samarijanu v Evangeliju po Luku 10:25–37 kaže na sovraštvo, ki so ga Judje gojili do Samarijanov, ker so Samarijani odpadli od izraelske vere. Gospod je apostolom naročil, naj Samarijane poučujejo evangelij (Apd 1:6–8). Filip je ljudem v Samariji uspešno pridigal Kristusov evangelij in med njimi izvedel številne čudeže (Apd 8:5–39).

Samson

Dvanajsti Izraelov sodnik v Stari zavezi. Znan je bil po svoji veliki telesni moči, vendar v nekaterih moralnih odločitvah in dejanjih ni bil moder (Sod 13:24–16:31).

Samuel Lamanec

Lamanski prerok v Mormonovi knjigi, ki ga je Gospod tik pred Odrešenikovim rojstvom poslal, da uči in svari Nefijce. Samuel je prerokoval o znamenjih v zvezi z rojstvom in smrtjo Jezusa Kristusa in o propadu Nefijcev (He 13–16).

Samuel, prerok Stare zaveze

Samuel, sin Elkaná in Ane, se je rodil v odgovor na materino molitev (1 Sam 1). Kot otroka so ga dali v skrbništvo Ēliju, vélikem duhovniku v tabernaklju v Šilu (1 Sam 2:11; 3:1). Gospod je Samuela že v mladih letih poklical za preroka (1 Sam 3). Samuel je po Ēlijevi smrti postal velik prerok in Izraelov sodnik. V deželi je obnovil zakon, red in redno versko čaščenje (1 Sam 4:15–18; 7:3–17).

Prva Samuelova knjiga 28:5–20 vsebuje poročilo o Samuelu, ki ga je vedeževalka iz En Dora na zahtevo kralja Savla priklicala od mrtvih. To videnje ni moglo biti od Boga, ker vedeževalka oziroma drug duhovni posrednik ne more vplivati, da bi se prerok pojavil na njen oziroma njegov ukaz.

Prva in druga Samuelova knjiga: V ne-

katerih različicah Svetega pisma se Prva in Druga Samuelova knjiga pojavljata kot ena knjiga. V drugih sta dve knjigi. Knjigi obsegata približno stotridesetletno obdobje od Samuelovega rojstva do tik pred smrtjo kralja Davida.

Prva Samuelova knjiga: Prva tri poglavja opisujejo, da je Gospod Ēlijevo družino prekel in kaznoval, Samuela pa poklical za vélikega duhovnika in sodnika. Poglavja od štiri do šest pripovedujejo, kako je skrinja zaveze prišla v roke Filistejcev. Poglavja od sedem do osem zapisujejo Samuelova svarila pred lažnimi bogovi in hudobnim kraljem. Poglavja od devet do petnajst opisujejo kronanje Savla za kralja in njegovo vladanje. Poglavja od šestnajst do enatrideset pripovedujejo Davidovo zgodbo in njegovo pridobivanje moči — Samuel je mazilil Davida, ki je ubil Goljata. Savel je Davida sovražil, vendar David Savla ni hotel ubiti, čeprav je imel priložnost, da bi to storil.

Druga Samuelova knjiga: Knjiga vsebuje podrobnosti vladavine Davida kot Judovega kralja in nazadnje kralja vsega Izraela. Prva štiri poglavja prikazujejo dolg boj med Davidovimi privrženci, potem ko ga je Juda okronal, in Savelovimi privrženci. Poglavja od pet do deset prikazujejo, da je David postal mogočen v številnih deželah. Poglavja od enajst do dvaindvajset prikazujejo upad Davidove duhovne moči zaradi njegovega greha in upornišva znotraj njegove družine. Poglavja od dvaindvajset do štiriindvajset opisujejo Davidove poskuse, da bi z Gospodom sklenil spravo.

sanje *Gl. tudi* razodetje.

Eden od načinov, kako Bog moškimi in ženskami na zemlji razodeva svojo voljo. Vendar vse sanje niso razodetja. Navdihnjene sanje so sad vere.

Sanjal je in videl lestev, ki je segala do neba, **1 Mz** 28:12. Jožef je sanjal sanje, **1 Mz** 37:5. Gospod bo v sanjah govoril z njim, **4 Mz** 12:6. Nebukadnezar je sa-

Sara

njal sanje, **Dan** 2:1–3. Starčki bodo sanjali sanje, **Jl** 3:1 (Apd 2:17).

V sanjah se mu je prikazal Gospodov angel, **Mt** 1:20 (Mt 2:19).

Lehi je zapisal veliko tega, kar je videl v sanjah, **1 Ne** 1:16. Lehi je sanjal sanje, **1 Ne** 8.

Sara *Gl. tudi* Abraham.

Prva Abrahamova žena v Stari zavezi. V visoki starosti je postala Izakova mati (1 Mz 18:9–15; 21:2).

Sarija *Gl. tudi* Lehi, Nefijev oče.

Lehijeva žena (1 Ne 5:1–8; 8:14–16; 18:19) in mati Lamana, Lemuela, Sama, Nefija, Jakoba, Jožefa in hčera v Mormonovi knjigi (1 Ne 2:5; 2 Ne 5:6).

Satan *Gl. hudič.*

Savel iz Taršiša *Gl. Pavel.*

Savel, Izraelov kralj

Prvi starozavezni kralj Izraela, preden je bil ta razdeljen. Čeprav je bil na začetku svojega vladanja pravičen, ga je sčasoma prevzel ponos in ni poslušal Boga (1 Sam 9–31).

Sedekija *Gl. tudi* Mulek.

Zadnji Judov kralj v Stari zavezi (2 Kr 24:17–20; 25:2–7). Sedekija je zaprl preroka Jeremija (Jer 32:1–5), Jeremija pa je prerokoval Sedekijevo ujetništvo (Jer 34:2–8, 21). Lehi in njegova družina so živeli v Jeruzalemu med prvim letom Sedekijeve vladavine (1 Ne 1:4). Ubiti so bili vsi Sedekijevi sinovi, razen enega. Njegov sin Mulek je pobegnil na zahodno poloblo (Jer 52:10; Om 1:15; He 8:21).

sedemdeseteri *Gl. tudi* apostol; Melkizedekovo duhovništvo.

Služba, v katero so posvečeni moški v Melkizedekovem duhovništvu. Danes zbori sedemdeseterih vključujejo generalne osebnosti in področne sedemdesetere. Sedemdeseteri služijo v Gospodovem imenu pod vodstvom Prvega predsedstva in Zbora dvanajstih apos-

tolov (gl. NaZ 107:34). Delovanju posvetijo ves svoj čas.

Gospod je določil druge sedemdesetere, **Lk** 10:1.

Sedemdeseteri so poklicani, da pridigajo evangelij in da so posebne priče Jezusa Kristusa, **NaZ** 107:25–26. Sedemdeseteri delujejo v Gospodovem imenu, pod vodstvom dvanajsterih, pri gradnji Cerkve in upravljanju vseh zadev tega v vseh narodih, **NaZ** 107:34. Izvoli drugih sedemdeset, in sicer sedemkrat sedemdeset, če delo to zahteva, **NaZ** 107:93–97. Zbor sedemdeseterih je vpeljan za potujoče starešine, da po vsem svetu pričujejo o mojem imenu, **NaZ** 124:138–139.

Sem *Gl. tudi* Noe, svetopisemski patriarh.

Pravični Noetov sin v Stari zavezi in glede na izročilo prednik semitskih ljudstev oziroma Semitov, vključno z Arabci, Hebrejci, Babilonci, Arámci, Feničani in Asirci (1 Mz 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Mz 8:12). V razodetju iz poslednjih dni se Sema omenja kot velikega vélikega duhovnika (NaZ 138:41).

sestra *Gl. tudi* brat — bratje; človek — ljudje; ženska — ženske.

Vsi moški in ženske so kot otroci nebeškega Očeta duhovni bratje in sestre. V Cerkvi se članice in prijateljice Cerkve pogosto naslavljajo s »sestra«.

Kdor izpolnjuje voljo mojega Očeta, ta je moj brat in sestra, **Mt** 12:50 (Mr 3:35).

Podani so zakoni, ki narekujejo priznavanje grehov med brati in sestrami v Cerkvi, **NaZ** 42:88–93.

Set *Gl. tudi* Adam.

Pravični sin Adama in Eve v Stari zavezi.

Set je bil popoln človek in je bil po podobi izrezana podoba svojega očeta, **NaZ** 107:42–43 (1 Mz 5:3). Set je bil med mogočnimi v svetu duhov, **NaZ** 138:40.

Bog se je razodel Setu, **Mz** 6:1–3, 8–14.

shodnica *Gl. tudi* Judje.

Shajališče, uporabljeno v verske namene. V času Nove zaveze je bila oprema večinoma preprosta, vključevala je skrinjo, v kateri so bili zvitki z zapisano postavo, in druge svete zapise, bralno mizo in sedeže za vernike.

Vsako shodnico je vodil krajevni svet starešin. Oni so se odločili, koga bodo sprejeli in koga bodo izključili (Jn 9:22; 12:42). Najpomembnejši uradnik je bil predstojnik shodnice (Mr 5:22; Lk 13:14). Navadno je bil pismouk; skrbel je za zgradbo in nadziral služenje. Služitelj je opravil duhovniške dolžnosti (Lk 4:20).

Shodnice so bile v vsakem mestu, kjer so Judje živeli, tako v Palestini kot drugod. To je bila velika pomoč pri razglašanju evangelija Jezusa Kristusa, ker so prvi misijonarji Cerkve običajno lahko govorili v shodnicah (Apd 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Taisti običaj je obstajal med misijonarji v Mormonovi knjigi (Al 16:13; 21:4–5; 32:1), kakor tudi med prvimi misijonarji v tem razdobju (NaZ 66:7; 68:1).

simbolika

Uporabiti nekaj kot podobnost oziroma podobo druge stvari. Svetopisemska simbolika za predstavitev načela oziroma evangelijskega nauka vsebuje znane predmete, dogodke oziroma okoliščine. Na primer, Alma, prerok v Mormonovi knjigi, je s semenom predstavil Božjo besedo (Al 32).

Preroki so v svetih spisih za poučevanje o Jezusu Kristusu uporabili simboliko. Nekateri od teh simbolov vključujejo obrede in uredbe (Mz 6:63), žrtvovanja (Heb 9:11–15; Mz 5:7–8), zakrament (PJS, Mr 14:20–24 [Dodatek]; Lk 22:13–20) in krst (Rim 6:1–6; NaZ 128:12–13). Veliko svetopisemskih imen je simboličnih. Tabernakeljski obred in Mojzesova postava v Stari zavezi sta predstavljala večne resnice (Heb 8–10; Moz 13:29–32; Al 25:15; He 8:14–15). Za več primerov gl. Mt 5:13–16; Jn 3:14–15; JakK 4:5; Al 37:38–45.

Simeon *Gl. tudi* Izrael; Jakob, Izakov sin.

Drugi sin Jakoba in njegove žene Lee v Stari zavezi (1 Mz 29:33; 35:23; 2 Mz 1:2). Pridružil se je Leviju pri pokolu Simeonov (1 Mz 34:25–31). Jakobovo preokrobo glede Simeona najdemo v Prvi Mojzesovi knjigi 49:5–7.

Simeonov rod: Simeonovi potomci so pogosto prebivali z Judovim rodом in znotraj meja Judovega kraljestva (Joz 19:1–9; 1 Krn 4:24–33). Simeonov rod se je pridružil Judu v bitki zoper Kánaanec (Sod 1:3, 17). Kasneje so se pridružili tudi Davidovi vojski (1 Krn 12:25).

Simon Kánaanec

Eden prvih dvanajstih apostolov Jezusa Kristusa v Novi zavezi (Mt 10:2–4).

Simon Peter

Gl. Peter.

Sin človekov *Gl. tudi* Bog — Božja trojica; Jezus Kristus.

Ime, ki ga je Jezus Kristus uporabljal, ko je govoril o sebi (Lk 9:22; Lk 21:36). Pomenilo je Sin Človeka Svetosti. Človek Svetosti je eno od imen Boga Očeta. Ko je Jezus sebe imenoval Sin človekov, je odkrito razglasil svoj božanski odnos z Očetom. To ime se pogosto pojavlja v Evangelijih. Razodetje svetih iz poslednjih dni potrjuje poseben pomen in svetost tega Odrešenikovega imena (NaZ 45:39; 49:6, 22; 58:65; Mz 6:57).

sinovi pogubljenja

Gl. tudi

hudič; neodpustljiv greh; pekel; prekletstvo; smrt, duhovna.

Satanovi privrženci, ki bodo z njim trpeli v večnosti. Sinovi pogubljenja so, prvič, tisti, ki so šli za Satanom in bili zaradi upornišva v predsmrtnem življenju izgnani iz nebes, in drugič, tisti, ki jim je bilo dovoljeno, da se rodijo na ta svet in prejmejo snovno telo, a so potem služili Satanu in se povsem odvrnili od Boga. Tisti v drugi skupini bodo vstali od mrtvih, vendar ne bodo odkupljeni od druge (duhovne) smrti in

ne morejo prebivati v kraljestvu slave (NaZ 88:32, 35).

Nobeden izmed njih se ni pogubil, razen sina pogubljenja, **Jn** 17:12. Nemo-goče jih je prenoviti, da bi se pokesali, **Heb** 6:4–6 (Heb 10:26–29).

Ta človek ne more več zahtevati mi-losti in njegova končna obsodba je, da prenaša neskončno mučenje, **Moz** 2:36–39. On je, kakor da odkupitve ne bi bilo, **Moz** 16:5. Tisti, ki bodo zanikali Kristusove čudeže, da bi se okoristili, bodo postali kakor sinovi pogubljenja, **3 Ne** 29:7.

Ne bodo prejeli odpuščanja ne v tem svetu ne v prihodnjem, **NaZ** 76:30–34 (NaZ 84:41; 132:27). Oni so edini, ki ne bodo odkupljeni od druge smrti, **NaZ** 76:34–48. Sinovi pogubljenja zanikajo Svetega Duha, potem ko so ga prejeli, **NaZ** 76:35. Sinovi pogubljenja zanikajo Sina, potem ko ga je Oče razodel, **NaZ** 76:43.

Kajn se bo imenoval Poguba, **Mz** 5:22–26.

Sion *Gl. tudi* Henoh; Novi Jeruzalem.

Čisti v srcu (NaZ 97:21). Sion pomeni tudi kraj, kjer živijo čisti v srcu. Mesto, ki so ga zgradili Henoh in njegovo ljudstvo, ki je bilo slednjič zaradi pravičnosti vzeto v nebesa, se je imenovalo Sion (NaZ 38:4; Mz 7:18–21, 69). V poslednjih dneh bo mesto, imenovano Sion, zgrajeno blizu okraja Jackson v Misuriju (Združene države Amerike), v katerem se bodo zbrali Izraelovi rodovi (NaZ 103:11–22; 133:18). Svetim je svetovano, naj zgradijo Sion, kjer koli v svetu živijo.

Davidovo mesto se je imenovalo Sion, **1 Kr** 8:1. Iz Siona bo prišla postava, **Iz** 2:2–3 (Mih 4:2; 2 Ne 12:2–3). Odkupitelj bo prišel v Sion, **Iz** 59:20. Vzel vas bom, enega iz mesta, dva iz družine, in vas pripeljem na Sion, **Jer** 3:14. Na gori Sion in v Jeruzalemu bo rešitev, **Jl** 3:5 (Abd 1:17).

Blagor tistim, ki si bodo prizadevali ustanovljati moj Sion, **1 Ne** 13:37. Sionske hčere so ošabne, **2 Ne** 13:16 (Iz 3:16).

Gorje mu, ki se v Sionu počuti lagodno, **2 Ne** 28:19–25.

Prizadevajta si izvajati in utrjevati Sionovo stvar, **NaZ** 6:6 (NaZ 11:6). Njega sem navdihnil, da je premaknil Sionovo stvar v veliki moči za dobro, **NaZ** 21:7. Novi Jeruzalem se bo imenoval Sion, **NaZ** 45:66–67. Independence v Misuriju je kraj za mesto Sion, **NaZ** 57:1–3. Bič ostaja nad sionskimi otroki, dokler se ne pokesajo, **NaZ** 84:58.

Gospod je svoje ljudstvo imenoval Sion, ker so bili enega srca in enih misli, **Mz** 7:18–19. Sion (Novi Jeruzalem) bo zgrajen na ameriški celini, **ČV** 1:10.

skala *Gl. tudi* evangelij; Jezus Kristus; razodetje.

V prenesenem pomenu, Jezus Kristus in njegov evangelij, ki sta trden temelj in opora (NaZ 11:24; 33:12–13). *Skala* se lahko nanaša tudi na razodetje, s katerim Bog človeku razkriva svoj evangelij (Mt 16:15–18).

Gospod je skala, njegovo delo je popolno, **5 Mz** 32:4. Gospod je moja skala; vanj bom zaupal, **2 Sam** 22:2–3. Brez človeških rok se je utrgal kamen, **Dan** 2:34–35.

Temelje je imela na skali, **Mt** 7:25 (3 Ne 14:25). Jezus Kristus je kamen, ki so ga zavrgli, **Apd** 4:10–11. Ta skala je bil Kristus, **1 Kor** 10:1–4 (2 Mz 17:6).

Ta, ki je zgrajen na skali, prejme resnico, **2 Ne** 28:28. Judje bodo zavrnili kamen [Kristus], na katerem bi lahko gradili, **JakK** 4:15–17. Temelje moramo sezidati na skali našega Odkupitelja, **He** 5:12. Kdor gradi na Kristusovem nauku, gradi na njegovi skali in ne bo padel, ko pridejo povodnji, **3 Ne** 11:39–40 (Mt 7:24–27; 3 Ne 18:12–13). Modrec si je hišo zgradil na skali, **3 Ne** 14:24.

Če ste sezidani na moji skali, zemlja in pekel ne moreta zmagati, **NaZ** 6:34. Ta, ki zida na tej skali, ne bo nikoli padel, **NaZ** 50:44.

Jaz sem Mesija, Kralj Siona, Skala nebes, **Mz** 7:53.

skesan duh *Gl. strto srce.*

skladišče *Gl. tudi* blaginja.

Kraj, kjer škof prevzema posvečena darovanja svetih iz poslednjih dni, jih hrani in razdeljuje med revne. Vsako skladišče je lahko tako veliko oziroma tako majhno kot to zahtevajo okoliščine. Zvesti sveti škofu prispevajo s talenti, večšinami, materialnimi in denarnimi sredstvi, da poskrbi za revne v stiski. Skladišče lahko zato vključuje seznam razpoložljivih uslug, denarja, hrane oziroma drugih koristnih stvari. Škof je za skladišče odgovoren in dobrine ter usluge razporeja glede na potrebe in kot mu narekuje Gospodov Duh (NaZ 42:29–36; 82:14–19).

Zberejo naj živež in ga shranijo za sedem let lakote, **1 Mz** 41:34–36, 46–57. Prinesite vso desetino v zakladnico, **Mal** 3:10 (3 Ne 24:10).

Škof naj tej Cerkvi določi skladišče, **NaZ** 51:13. Presežek dobrin bo dan v moje skladišče, **NaZ** 70:7–8. Sveti naj organizirajo in ustanovijo skladišče, **NaZ** 78:1–4. Otroci lahko zaprosijo v Gospodovem skladišču, če starši nimajo, **NaZ** 83:5.

skrbništvo — **skrbnik** *Gl. tudi*

poklic — poklicati — poklican od Boga.

Človek, ki skrbi za zadeve oziroma imetje drugega. Tisto, za kar skrbnik skrbi, se imenuje skrbništvo. Vse stvari na zemlji pripadajo Gospodu; mi smo njegovi skrbniki. Odgovorni smo Gospodu, toda o svojem skrbništvu lahko poročamo tudi Božjim pooblaščenim predstavnikom. Ko od Gospoda ali njegovih pooblaščenih služabnikov prejmemo poklic za služenje, lahko to skrbništvo vključuje tako duhovne kot posvetne zadeve (NaZ 29:34).

V malem si bil zvest, postavil te bom za vladarja nad veliko stvarmi, **Mt** 25:14–23. Od vsakega, ki mu je bilo veliko dano, se bo veliko zahtevalo, **Lk** 12:48 (NaZ 82:3). Jezus je povedal priliko o krivičnem oskrbniku, **Lk** 16:1–8.

Kogar se bo spoznalo za zvestega

oskrbnika, bo vstopil v radost svojega Gospoda, **NaZ** 51:19. Vsak človek naj poroča o svojem skrbništvu, **NaZ** 72:3–5. Ta, ki je zvesti in modri skrbnik, bo podedoval vse, **NaZ** 78:22. Gospod bo vsakogar napravil odgovornega kot skrbnika zemeljskih blagoslovov, **NaZ** 104:11–17 (NaZ 42:32). Bodite marljivi, da boste lahko modri skrbnik, **NaZ** 136:27.

skrinja zaveze *Gl. tudi* tabernakelj.

Skrinja zaveze, znana tudi kot Jehovova skrinja in skrinja pričevanja, je bila podolgovata lesena skrinja oziroma zaboj, prevlečen z zlatom. Bila je najstarejši in nadvse sveti izraelski verski simbol. Spravni pokrov, ki je oblikoval pregrinjalo, je veljal za Jehovovo zemeljsko prebivališče (2 Mz 25:22). Po dokončanju templja je bila skrinja postavljena v presveto, najsvetejši prostor v objektu (1 Kr 8:1–8).

Mojzes je skrinjo izdelal po Božji zapovedi, **2 Mz** 25. Levijevi sinovi so bili zadolženi, da skrbijo za skrinjo, **4 Mz** 3:15, 31. Skrinja zaveze je šla pred njimi, **4 Mz** 10:33. Vzemite to knjigo postave in jo položite v skrinjo zaveze, **5 Mz** 31:24–26. Jordanske vode so se pred skrinjo zaveze razdelile, **Joz** 3:13–17; 4:1–7. Duhovniki so vzeli skrinjo zaveze, ko so zavzemali Jeriho, **Joz** 6:6–20. Filistejci so zaplenili Božjo skrinjo, **1 Sam** 5. Gospod je hišo Obéd Edóma blagoslovil zaradi Božje skrinje, **2 Sam** 6:11–12. Gospod je ubil Uzája, ko je neposlušno poskušal prijeti za skrinjo, **1 Krn** 13:9–12 (NaZ 85:8). Sezidajte svetišče Gospoda Boga, da se prinese skrinjo zaveze, **1 Krn** 22:19.

Opisana je vsebina skrinje zaveze, **Heb** 9:4.

skromnost *Gl. tudi*

ponižnost — ponižen.

Ponižno, preprosto in spodobno vedenje ali videz. Skromen človek se izogiba pretiravanju in zahtevam.

Bog je naredil suknji iz kože in ob-

lekel Adama in Evo, **1 Mz** 3:21 (Mz 4:27).

Ženske se krasijo s skromno obleko, **1 Tim** 2:9. Bodite spodobne, neomadeževane, hišne gospodinje, **Tit** 2:5.

Številni so vzvišeni v ponosu zaradi dragocenih oblačil, **JakK** 2:13.

Naj bodo vsa tvoja oblačila preprosta, **NaZ** 42:40.

Verjameo, da moramo biti neomadeževani in krepostni, **ČV** 1:13.

skušnjava — skušati *Gl. tudi* hudič; svobodna volja; vztrajati.

Preizkus zmožnosti človeka, da se namesto za húdo odloči za dobro; vaba, da greši in namesto za Bogom hodi za Satanom.

Ne zapelji nas v skušnjavo, temveč nas reši hudega, **Mt** 6:13 (3 Ne 13:12). Bog ne bo dopustil, da bi bili skušani bolj, kot ste zmožni prenesti, **1 Kor** 10:13. Kristus je bil skušan, prav kakor smo mi, **Heb** 4:14–15. Blagor človeku, ki prestane skušnjavo, **Jak** 1:12–14.

Nasprotnikove skušnjave ne morejo premagati tiste, ki prisluhnejo Božji besedi, **1 Ne** 15:24 (He 5:12). Človek sam od sebe ne bi mogel delovati, razen če ga ni eno ali drugo privlačilo, **2 Ne** 2:11–16. Nenehno bdite in molite, da ne boste skušani bolj, kot lahko prenesete, **Al** 13:28. Učite jih, naj se vsaki hudičevi skušnjavi zoperstavijo z vero v Gospoda Jezusa Kristusa, **Al** 37:33. Vselej molite, da ne pridete v skušnjavo, **3 Ne** 18:15, 18 (NaZ 20:33; 31:12; 61:39).

Varuj se ponosa, da ne boš prišel v skušnjavo, **NaZ** 23:1. Adam je postal podvržen hudičevi volji, ker je podleгал skušnjavi, **NaZ** 29:39–40.

Prepuščen sem bil vsakovrstnim skušnjavam, **JS – ŽZ** 1:28.

slava *Gl. tudi* Kristusova luč; resnica; stopnje slave.

V svetih spisih se slava pogosto nanaša na Božjo luč in resnico. Nanaša se lahko tudi na hvalo ali čast in na določeno stanje večnega življenja oziroma na Božjo slavo.

Svet je Gospod nad vojskami, vsa zemlja je polna njegove slave, **Iz** 6:3 (2 Ne 16:3).

Spremenjeni smo v isto podobo iz slave v slavo, **2 Kor** 3:18.

Obudil me bo, da bom prebival z njim v slavi, **Al** 36:28.

Slave, ki jih bomo prejeli v vstajenju, se bodo razlikovale glede na pravičnost, **NaZ** 76:50–119. Božja slava je inteligenca, **NaZ** 93:36.

Božja slava je, da uresniči človekovo nesmrtnost in večno življenje, **Mz** 1:39. Zagledal sem dve bitji, katerih sijaja in slave ni moč opisati, **JS – ŽZ** 1:17.

slaviti *Gl. slava;* zahvala — zahvaljevanje.

služba — uradnik *Gl. tudi* duhovništvo; posvetitev — posvetiti.

Položaj polnomočja oziroma odgovornosti v organizaciji, ki je v svetih spisih pogosto uporabljen v pomenu položaja v duhovniškem polnomočju; pomeni lahko tudi dolžnosti, določene za položaj oziroma osebo, ki ta položaj ima.

Člani nimajo vsi iste službe, **Rim** 12:4. Svojo službo sva poveljevala Gospodu, **JakK** 1:19. Melkizedek je prejel službo vélikega duhovništva, **Al** 13:18. Dolžnosti delovanja angelov so, da ljudi kličejo h kesanju, **Mor** 7:31.

Nihče naj ne bo posvečen v nobeno službo v tej cerkvi brez glasu tiste cerkve, **NaZ** 20:65. Vsak naj opravlja svojo službo, **NaZ** 84:109. So predsedniki oziroma predsedujoči uradniki, imenovani izmed tistih, ki so posvečeni v službe teh dveh duhovništev, **NaZ** 107:21. Opisane so dolžnosti tistih, ki predsedujejo službam duhovniških zborov, **NaZ** 107:85–98. Vsak mož naj se pouči o svoji dolžnosti in deluje v službi, v katero je imenovan, **NaZ** 107:99–100. Razodenem vam uradnike, ki pripadajo mojemu duhovništvu, **NaZ** 124:123.

služeči angeli *Gl. angeli.*

služenje *Gl. tudi* blaginja; ljubezen.

Izkazana skrb oziroma opravljeno delo v korist Bogu in drugim. Ko služimo drugim, služimo tudi Bogu.

Danes se odločite, komu boste služili, **Joz** 24:15.

Kar koli ste storili enemu od teh najmanjših, ste meni storili, **Mt** 25:35–45. Darujte svoja telesa v živo žrtev, ki je vaše razumno služenje, **Rim** 12:1. Z ljubeznijo služite drug drugemu, **Gal** 5:13.

Dneve boš prebil v služenju Bogu, **2 Ne** 2:3. Ko služite svojim soljudem, le Bogu služite, **Moz** 2:17. Tisti, ki posedujejo obljubljeni deželo, morajo služiti Bogu ali pa bodo izbrisani, **Etr** 2:8–12.

Tisti, ki se podajajo na služenje Bogu, naj mu služijo z vsem srcem, **NaZ** 4:2. Gospod je dal zapovedi, naj ga človeštvo ljubi in mu služi, **NaZ** 20:18–19. Bogu služi v imenu Jezusa Kristusa, **NaZ** 59:5. Jaz, Gospod, z veseljem izkažem čast tistim, ki mi služijo, **NaZ** 76:5.

Časti Boga, kajti samo njemu služi, **Mz** 1:15.

služiti *Gl.* delovati; duhovništvo; služenje.

Smith ml., Joseph *Gl. tudi*

Dragoceni biser; evangelijska obnova; Mormonova knjiga; Nauk in zaveze; Prevod Josepha Smitha (PJS); Prvo videnje.

Prerok, izvoljen, da na zemlji obnovi pravo Cerkev Jezusa Kristusa. Joseph Smith se je rodil v državi Vermont v Združenih državah Amerike in živel od leta 1805 do 1844.

Leta 1820 sta se Bog Oče in Jezus Kristus prikazala Josephu in spoznal je, da nobena od cerkva na zemlji ni prava (JS – ŽZ 1:1–20). Kasneje se mu je prikazal angel Moroni, ki je razodel skrivališče zlatih plošč, ki so vsebovale zapis starodavnih ljudstev na ameriški celine (JS – ŽZ 1:29–54).

Joseph je zlate plošče prevedel in jih leta 1830 objavil kot Mormonovo knjigo (JS – ŽZ 1:66–67, 75). Leta 1829 je od

Janeza Krstnika in od Petra, Jakoba ter Janeza prejel duhovniško polnomočje (NaZ 13; 27:12; 128:20; JS – ŽZ 1:68–70).

6. aprila 1830 so Joseph in nekaj drugih po Božjem naročilu ustanovili obnovljeno Cerkev Jezusa Kristusa (NaZ 20:1–4). Pod Josephovim vodstvom je Cerkev rasla v Kanadi, Angliji in vzhodnem delu Združenih držav, zlasti v Ohio, Misuriju in Illinoisu. Joseph in sveti so bili povsod, kamor koli so se naselili, hudo preganjani. 27. junija 1844 sta Joseph in njegov brat Hyrum v Carthagu v Illinoisu v Združenih državah Amerike umrla mučeniške smrti.

Jožef, Jakobov sin, je prerokoval o Josephu Smithu, **2 Ne** 3:6–15.

Ker je Gospod vedel za prihajajočo stisko, je poklical svojega služabnika Josepha Smitha, **NaZ** 1:17 (NaZ 19:13). Joseph Smith je bil posvečen za apostola Jezusa Kristusa in prvega starešino te Cerkve, **NaZ** 20:2. Josepha so za apostola posvetili Peter, Jakob in Janez, **NaZ** 27:12. Joseph in Sidney Rigdon sta pričevala, da sta videla Očetovega Edinorojenega, **NaZ** 76:23. Joseph Smith je skupaj z Oliverjem Cowderyjem v videnju videl Gospoda, **NaZ** 110:1–4. Gospod je Josepha poklical za predsedujočega starešino, prevajalca, razodevalca, vidca in preroka, **NaZ** 124:125. Joseph Smith je, razen Jezusa, za odrešitev ljudi v tem svetu naredil več kot vsak drug človek, **NaZ** 135:3.

Sveti spis, ki ga je obelodanil prerok Joseph Smith: Joseph je prevedel dele zlatih plošč, ki mu jih je dal angel Moroni, katerih prevod je bil objavljen leta 1830 kot Mormonova knjiga. Prav tako je od Gospoda prejel veliko razodetij, ki opisujejo osnovne nauke in organizacijo Cerkve. Veliko teh razodetij je bilo zbranih v to, kar danes poznamo kot Nauk in zaveze. Odgovoren je bil tudi za objavo Dragocenega bisera, ki vsebuje navdihnjene prevode nekaterih Mojzesovih, Abrahamovih in Mattejevih zapisov, odlomke iz njegovega

Smith st., Joseph

življenja in pričevanje ter trinajst izjav o nauku in verovanjih Cerkve.

Smith st., Joseph *Gl. tudi* Smith ml., Joseph; Smith, Lucy Mack.

Oče preroka Josepha Smitha. Rodil se je 12. julija 1771. Poročil se je z Lucy Mack, s katero sta imela devet otrok (JS – ŽŽ 1:4). Joseph je postal zvest vernik v obnovi poslednjih dni in prvi patriarh v Cerkvi. Umrl je 14. septembra 1840.

Bog mu je preko sina Josepha razodel navodila, **NaZ** 4; 23:5. Moj ostareli služabnik naj z družino ostane, **NaZ** 90:20. Moj ostareli služabnik Joseph sedi z Abrahamom na njegovi desnici, **NaZ** 124:19. Joseph Smith ml. je v videnju celestialnega kraljestva videl svojega očeta, **NaZ** 137:5.

Angel je Josephu Smithu ml. zapovedal, naj očetu pove o videnju, ki ga je prejel, **JS** – **ŽŽ** 1:49–50.

Smith, Emma Hale *Gl. tudi* Smith ml., Joseph.

Žena preroka Josepha Smitha. Gospod je Emmi zapovedal, naj za Cerkve napravi izbor hvalnic. Prav tako je služila kot prva predsednica Društva za pomoč.

Emmi Smith je bilo dano razodetje glede Gospodove volje, **NaZ** 25. Gospod je Emmi Smith svetoval glede zakonske zveze, **NaZ** 132:51–56.

Smith, Hyrum *Gl. tudi* Smith ml., Joseph.

Starejši brat in zvesti družabnik Josepha Smitha. Hyrum se je rodil 9. februarja 1800. Služil je kot Josephov pomočnik v predsedstvu Cerkve, pa tudi kot drugi patriarh v Cerkvi. 27. junija 1844 je v ječi v Carthagu skupaj z Josephom umrl mučeniške smrti.

Bog je Hyrumu preko njegovega brata Josepha razodel navodila, **NaZ** 11; 23:3. Blagoslovljen je moj služabnik Hyrum Smith zaradi integritete svojega srca, **NaZ** 124:15. Hyrumu je bilo zapove-

dano, naj prevzame službo cerkvenega patriarha, **NaZ** 124:91–96, 124. Joseph in Hyrum sta v ječi v Carthagu umrla mučeniške smrti, **NaZ** 135. Hyrum in drugi izvoljeni duhovi so bili prihranjeni, da bodo prišli v polnosti časov, **NaZ** 138:53.

Smith, Joseph F.

Šesti predsednik Cerkve; edini sin Hyruma in Mary Fielding Smith. Rodil se je 13. novembra 1838, umrl pa 19. novembra 1918.

Joseph F. Smith je prejel videnje o odkupitvi mrtvih, **NaZ** 138.

Smith, Lucy Mack *Gl. tudi* Smith ml., Joseph; Smith st., Joseph.

Mati preroka Josepha Smitha in žena Josepha Smitha st. (JS – ŽŽ 1:4, 7, 20). Rodila se je 8. julija 1776, umrla pa 5. maja 1856.

Joseph je v videnju celestialnega kraljestva videl svojo mamo, **NaZ** 137:5.

Smith, Samuel H. *Gl. tudi* Smith ml., Joseph.

Mlajši brat preroka Josepha Smitha (JS – ŽŽ 1:4). Samuel se je rodil leta 1808, umrl pa leta 1844. Bil je eden od osmih prič Mormonove knjige in služil kot eden prvih misijonarjev obnovljene Cerkve (**NaZ** 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

smrt, druga *Gl.* smrt, duhovna.

smrt, duhovna *Gl. tudi* hudič; odrešitev; padec Adama in Eve; pekel; prekletstvo; sinovi pogubljenja.

Ločitev od Boga in njegovega vpliva; umreti v tem, kar zadeva pravičnost. Ko so bili Lucifer in tretjina nebeških vojsk izgnani iz nebes, so utrpeli duhovno smrt (**NaZ** 29:36–37).

Z Adamovim padcem je bila na svet vpeljana duhovna smrt (**Mz** 6:48). Ljudje hudobnih misli, besed in dejanj so duhovno mrtvi, čeprav še vedno živijo na zemlji (1 Tim 5:6). Moški in ženske se lahko zaradi odkupne daritve Jezusa

Kristusa in poslušnosti evangelijskim načelom in uredbam očistijo greha ter premagajo duhovno smrt.

Duhovna smrt prav tako nastopi po smrti umrljivega telesa. Sodilo se bo tako vstalim bitjem kot hudiču in njegovim angelom. Tisti, ki so se namerno uprli evangelijski svetlobi in resnici, bodo utrpeli duhovno smrt. Ta smrt se pogosto imenuje druga smrt (Al 12:16; He 14:16–19; NaZ 76:36–38).

Hudobneži bodo odrezani, **Ps** 37:9.

Meseno življenje je smrt, **Rim** 8:6 (2 Ne 9:39). Poželenja pogrezajo ljudi v uničenje in pogubljenje, **1 Tim** 6:9. Greh porodi smrt, **Jak** 1:15. Kdor zmagaja, ga druga smrt ne bo prizadela, **Raz** 2:11. Nad takimi druga smrt nima moči, **Raz** 20:6, 12–14. Hudobni bodo imeli svoj delež v jezeru, ki gori z ognjem in žveplom, ki je druga smrt, **Raz** 21:8 (NaZ 63:17–18).

Ljudje se svobodno odločajo za svobodo in večno življenje oziroma izberejo ujetništvo in smrt, **2 Ne** 2:27 (2 Ne 10:23; Al 29:5; He 14:30–31). Bog nam je pripravil pot za pobeg iz smrti in pekla, **2 Ne** 9:10. Osvobodite se peklenskih bolečin, da vam ne bo treba utrpeti druge smrti, **JakK** 3:11. Naravni človek je Bogu sovražnik, **Moz** 3:19. Naj vam Gospod da kesanje, da vam ne bo treba utrpeti druge smrti, **Al** 13:30. Alma so obdajale večne verige smrti, **Al** 36:18. Hudobni umrejo, kar zadeva pravičnost, **Al** 40:26 (Al 12:16). Padec je vsemu človeštvu prinesel duhovno smrt, **Al** 42:9 (He 14:16–18).

Ko je Adam padel, je postal duhovno mrtev, **NaZ** 29:40–41, 44.

smrt, telesna *Gl. tudi* odrešitev; padec Adama in Eve; umrljivost — umrljiv; vstajenje.

Ločitev telesa in duha. Padec je na zemljo prinesel umrljivost in smrt (2 Ne 2:22; Mz 6:48). Odkupna daritev Jezusa Kristusa je premagala smrt tako, da bodo vsi vstali (1 Kor 15:21–23). Vstajenje je zastojnski dar vsem ljudem ne

glede na to ali so v tem življenju delali dobro ali húdo (Al 11:42–44). Vsak utрпи le eno telesno smrt, kajti po vstajenju, naše telo ne more več umreti (Al 11:45).

Vse meso bo izdihnilo, človek se bo znova povrnil v prah, **Job** 34:15. Dragocena je v očeh Gospodovih smrt njegovih svetih, **Ps** 116:15. Prah se bo vrnil v zemljo, duh pa se bo vrnil k Bogu, **Prd** 12:7.

Po človeku pride smrt, **1 Kor** 15:21. Odrešenik ima ključ pekla in smrti, **Raz** 1:18. Smrti ne bo več, niti žalosti, **Raz** 21:4.

Nad vse ljudi je prišla smrt, **2 Ne** 9:6, 11 (Al 12:24). Na smrt niso nikoli gledali s strahom, **Al** 27:28. Alma je pojasnil stanje duše med smrtjo in vstajenjem, **Al** 40:11.

Tisti, ki bodo umrli v meni, ne bodo okusili smrti, **NaZ** 42:46. Tisti, ki niso zapisani smrti, bodo ozdravljeni, **NaZ** 42:48. V vsem vas bom preizkusil prav do smrti, **NaZ** 98:14.

V prah se boš povrnil, **Mz** 4:25. Adam je padel in z njegovim padcem je prišla smrt, **Mz** 6:48.

smrtna kazen *Gl. tudi* umor — umoriti.

Kazen s smrtjo za storjen zločin, zlasti povezana s kaznijo za umor.

Kdor prelije človeško kri, bo človek prelił njegovo kri, **1 Mz** 9:6 (PJS, 1 Mz 9:12–13). Morilca je nedvomno treba usmrtiti, **4 Mz** 35:16.

Morilci, ki namerno ubijajo, bodo umrli, **2 Ne** 9:35. Glede na zakon si obsojen na smrt, **Al** 1:13–14. Tega, ki je moril, so kaznovali s smrtjo, **Al** 1:18. Zakon zahteva življenje tega, ki je moril, **Al** 34:12.

Kdor ubija, bo umrl, **NaZ** 42:19.

sobotni dan *Gl. tudi* počitek — odpočiti se; ustvariti.

Sveti dan v tednu, določen za počitek in čaščenje. Ko je Bog ustvaril vse stvari, je sedmi dan počival in zapovedal, naj

sočutje

bo en dan v tednu dan počitka, da bi se ga ljudje lažje spominjali (2 Mz 20:8–11).

Pred Kristusovim vstajanjem so člani Cerkve zadnji dan v tednu obhajali kot sobotni dan, kot so to počeli Judje. Po vstajenju so člani Cerkve, bodisi Judje ali drugi narodi, obhajali prvi dan v tednu (Gospodov dan), da bi se spominjali Gospodovega vstajanja. Cerkev danes še naprej obhaja en dan v tednu kot sveti sobotni dan, ko časti Boga in počiva od del sveta.

Sobotni dan ljudi opominja na njihovo potrebo po duhovni hrani in na njihovo dolžnost, da so poslušni Bogu. Ko narod postaja lahkomišelen glede spoštovanja sobotnega dne, so napadeni vsi vidiki življenja, njegovo versko življenje pa propade (Neh 13:15–18; Jer 17:21–27).

Bog je sedmi dan počival, **1 Mz** 2:1–3. Izraelovi otroci mane niso pobirali na sobotni dan, **2 Mz** 16:22–30. Pomni sobotni dan, da ga ohranjaš svetega, **2 Mz** 20:8–11 (Moz 13:16–19). Sobotni dan je bil dan kot znamenje med Bogom in človekom, **2 Mz** 31:12–17 (Ezk 20:12, 20). Na sobotni dan ne bi smeli ne kupovati ne prodajati, **Neh** 10:31. Imenuj sobotni dan užitek, spoštuj Gospoda in ne išči svojega zadovoljstva, **Iz** 58:13–14.

Sobotni dan je bil ustvarjen zavoljo človeka in ne človek zavoljo sobotnega dne, **Mr** 2:23–28. Sin človekov je Gospod sobotnega dne, **Lk** 6:1–10. Jezus je učil in shodnici in zdravil na sobotni dan, **Lk** 13:10–14.

Nefijci so sobotni dan ohranjali svetega, **Jar** 1:5. Spoštujte sobotni dan, da ga ohranjate svetega, **Moz** 18:23.

Daruj svoje zakramente na moj sveti dan, **NaZ** 59:9–13. Prebivalci Siona naj spoštujejo sobotni dan, **NaZ** 68:29.

Jaz, Bog, sem sedmi dan počival od vsega svojega dela, **Mz** 3:1–3 (1 Mz 2:1–3; Abr 5:1–3).

sočutje *Gl. tudi* dobrotljivost; ljubezen; milost — milosten.

Sočutje v svetih spisih dobesedno po-

meni »trpeti z«. Pomeni tudi izkazovanje naklonjenosti, sočutnosti in milosti.

Gospod je klical svoje ljudstvo, naj izkažejo sočutje, **Zah** 7:8–10.

Jezusa je ganilo sočutje, **Mt** 9:36 (Mt 20:34; Mr 1:41; Lk 7:13). Neki Samarijan je sočustvoval z njim, **Lk** 10:33. Sočustvujte z drugimi, **1 Pt** 3:8.

Kristusa navdaja sočutje do človeških otrok, **Moz** 15:9. Obist mi navdaja sočutje do vas, **3 Ne** 17:6.

Joseph Smith je molil za Gospodovo sočutje, **NaZ** 121:3–5.

sodba — soditi *Gl. tudi* Jezus

Kristus, *sodnik*; obsodba — obsoditi; poslednja sodba.

Oceniti vedenje v odnosu z evangeljskimi načeli; odločiti se; prepoznavati med dobrim in hûdim.

Mojzes se je usedel, da bi sodil ljudstvo, **2 Mz** 18:13. Pravično sodi svojega bližnjega, **3 Mz** 19:15.

Ne sodite, da ne boste sojeni, **Mt** 7:1 (PJS, Mt 7:1–2; Lk 6:37; 3 Ne 14:1). Tolkim, kolikor jih je grešilo pod postavo, se bo sodilo po postavi, **Rim** 2:12. Sveti bodo sodili svetu, **1 Kor** 6:2–3.

Sinu večnega Boga je sodil svet, **1 Ne** 11:32. Dvanajst Jagnjetovih apostolov bo sodilo dvanajstim Izraelovim rodovom, **1 Ne** 12:9 (NaZ 29:12). Smrt, pekel, hudič in vsi, katere so zgrabili, morajo biti sojeni, **2 Ne** 28:23 (1 Ne 15:33). Če sodite človeka, ki vas prosi od vašega imetja, koliko bolj pravična bo obsodba nad vami, ker zadržujete svoje imetje, **Moz** 4:22. Ljudem se bo sodilo po njihovih delih, **Al** 41:3. Sodi pravično in spet ti bo povrnjena pravica, **Al** 41:14. Iz knjig, ki bodo napisane, se bo sodilo svetu, **3 Ne** 27:23–26 (Raz 20:12). Preostalim tega ljudstva bodo sodili dvanajsteri, ki jih je Jezus izvolil v tej deželi, **Mrm** 3:18–20. Mormon je pojasnil, kako presojeti dobro od hudega, **Mor** 7:14–18.

Zaupaj v tistega Duha, ki vodi, da presojaš pravično, **NaZ** 11:12. V srcu bi morali reči: Bog naj presodi med menoj

in teboj, **NaZ** 64:11. Gospodova Cerkev bo sodila narodom, **NaZ** 64:37–38. Sin je šel k duhovom v ječi, da se jim bo lahko sodilo glede na ljudi v mesu, **NaZ** 76:73 (1 Pt 4:6). Škof bo splošni sodnik, **NaZ** 107:72–74. Gospod bo vsem ljudem sodil po njihovih delih, po željah njihovega srca, **NaZ** 137:9.

Sodniki

Knjiga v Stari zavezi. Knjiga Sodnikov obravnava Izraelce od Józuetove smrti do Samuelovega rojstva.

Prva tri poglavja so uvod v celotno knjigo Sodnikov. Pojasnijo, da morajo Izraelci, ker niso izgnali svojih sovražnikov (Sod 1:16–35), trpeti posledice: izgubo vere, poroke z neverniki in malikovanje. Poglavja od štiri do pet govorijo o izkušnji Debóre in Baráka, ki sta Izrael rešila pred Kánaanci. Poglavja od šest do osem spodbujajo vero z izkušnjami Gideóna, ki ga je Gospod blagoslovil, da je Izrael rešil pred Midjánci. V poglavjih od devet do dvanajst beremo, da v času, ko je večina Izraelcev živela v odpadništvu in so jim vladali tuji vladarji, več različnih mož služi kot sodniki v Izraelu. Poglavja od trinajst do šestnajst govorijo o vzponu in padcu zadnjega sodnika, Samsona. Zadnja poglavja, poglavja od sedemnajst do enaindvajset, lahko opišemo kot dodatek, ki razodeva globino Izraelovih grehov.

Sódoma *Gl. tudi* Gomóra.

Starozavezno hudobno mesto, ki ga je Gospod uničil (1 Mz 19:12–29).

Sofonija

Starozavezni prerok, ki je živel med Jošijevo vladavino (639–608 pr. Kr.).

Sofonija: Prvo poglavje govori o dnevu prihoda, ki bo poln srda in težav. Drugo poglavje Izraelovo ljudstvo opominja, naj si prizadevajo za pravičnost in krotkost. Tretje poglavje govori o drugem prihodu, ko se bodo vsa ljudstva zbrala za bitko. Gospod pa bo vladal v njihovi sredi.

soglasje *Gl. tudi* Cerkev Jezusa Kristusa; podpora cerkvenim voditeljem.

Načelo, po katerem člani Cerkve potrjujejo tiste, ki so poklicani, da služijo v Cerkvi, kakor tudi druge cerkvene odločitve, ki zahtevajo njihovo podporo, ki jo običajno izkažejo z dvigom desnice.

Jezus Kristus vodi svojo Cerkev. Po navdihu Svetega Duha usmerja cerkvene voditelje pri pomembnih dejanjih in odločitvah. Vendar imajo vsi člani Cerkve pravico in privilegij, da dejanja in odločitve svojih voditeljev podpirajo oziroma ne podpirajo.

Vse ljudstvo je odgovorilo z enim glasom, **2 Mz** 24:3 (4 Mz 27:18–19).

Apostoli in starešine so soglasno sklenili, **Apd** 15:25.

Nihče naj ne bo posvečen brez glasu Cerkve, **NaZ** 20:65–66. Vse se bo delalo soglasno, **NaZ** 26:2 (NaZ 28:13). Vse naj bo storjeno z zedinjeno privolitvijo, **NaZ** 104:21.

sol

V starodavnem svetu so sol uporabljali kot pomemben prehrambeni konzervans; bila je nujno potrebna za življenje.

Lotova žena je postala solnat steber, **1 Mz** 19:26.

Vi ste sol zemlje, **Mt** 5:13 (Lk 14:34; 3 Ne 12:13).

Gospodovo ljudstvo zaveže je mišljeno kot sol zemlje, **NaZ** 101:39–40. Če sveti niso odrešeniki ljudi, so kot sol, ki je izgubila okus, **NaZ** 103:9–10.

sovrašstvo — sovražiti *Gl. tudi*

ljubezen; maščevanje; zavidanje — zavidati.

Sovrašstvo je močan odpor do nekoga oziroma nečesa. V svetih spisih antagonizem, sovražnost in mržnja.

Sovrašstvo bom naredil med teboj in žensko, **1 Mz** 3:15 (Mz 4:21). Jaz, Bog, kaznujem krivičnost očetov na otrocih tistih, ki me sovražijo, **2 Mz** 20:5. Šest reči sovraži Gospod, **Prg** 6:16. Nespa-

spanje

metnež prezira svojo mater, **Prg** 15:20. Ljudje ga prezirajo in zavračajo, **Iz** 53:3.

Delajte dobro tistim, ki vas sovražijo, **Mt** 5:44. Ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo enega držal in drugega preziral, **Mt** 6:24. Vsi vas bodo sovražili zavoljo mojega imena, **Mt** 10:22. Vsak, ki dela húdo, sovraži luč, **Jn** 3:20. Meseni um je sovraštvo do Boga, **Rim** 8:7. Nihče naj te ne prezira zaradi tvoje mladosti, **1 Tim** 4:12. Prijateljstvo s svetom je sovraštvo do Boga, **Jak** 4:4.

Ker so bogati, prezirajo revne, **2 Ne** 9:30. Ne prezirajte Božjih razodetij, **JakK** 4:8. Gojili so večno sovraštvo do nas, **JakK** 7:24.

Ljudje omalovažujejo Božje nasvete in prezirajo njegove besede, **NaZ** 3:7. Tisti dan bo sovražnost pred mojim obrazom prenehala, **NaZ** 101:26.

Sovražili so me in me preganjali, ker sem rekel, da sem imel videnje, **JS – ŽZ** 1:25.

spanje

Stanje počitka, v katerem človek miruje in se ničesar ne zaveda. Gospod je svojim svetim svetloval, naj ne spijo dlje, kot je potrebno (**NaZ** 88:124). Spanje je lahko tudi znamenje za duhovno smrt (1 Kor 11:30; 2 Ne 1:13) oziroma za telesno smrt (**Mrm** 9:13).

spolna nemoralnost *Gl. tudi*

nečistovanje; poltenost — polten; prešuštvo.

Zavestno vdajanje prešuštvu, nečistovanju, homoseksualnosti in lezbijštvu; krvoskrunstvo oziroma vsakršna nesveta, nenaravna oziroma nečista spolna zveza.

Dajva očetu piti vina in bova legli z njim, **1 Mz** 19:30–36. Ruben je šel in ležal z Bilho, očetovo priležnico, **1 Mz** 35:22 (1 Mz 49:4; 1 Krn 5:1). Homoseksualnost in druge spolne sprevrženosti so gnusoba, **3 Mz** 18:22–23. Če moški žensko prisili, da leže z njim, je za greh kriv le moški, **5 Mz** 22:25–27.

Kdor pogleda žensko, da jo poželi,

je v srcu že prešuštoval z njo, **Mt** 5:28 (3 Ne 12:28). Nečistovanje, nečistost, strastnost so malikovanje, **Kol** 3:5. V poslednjih dneh bodo ljudje brez pristne naklonjenosti, **2 Tim** 3:1–3.

Spolni greh je gnusoba, **Al** 39:3–5.

spoštljivost *Gl. tudi* čast — častiti — izkazati čast; strah.

Globoko spoštovanje svetih stvari; čudenje.

Gospod je Mojzesu zapovedal, naj se sezuje, kajti stal je na svetih tleh, **2 Mz** 3:4–5. Boga se je treba bati in biti do njega spoštljiv, **Ps** 89:8.

Služimo Bogu s spoštljivostjo in strahom, kakor mu je všeč, **Heb** 12:28.

Moroni se je priklonil do zemlje in goreče molil, **Al** 46:13. Množica je popadala na zemljo in častila Kristusa, **3 Ne** 11:12–19.

Prikloni se pred menoj, **NaZ** 5:24. Pred Božjim prestolom se vse priklanja v ponižni spoštljivosti, **NaZ** 76:93. Vaše misli je zajela tema, ker ste naláhko jemali to, kar ste prejeli, **NaZ** 84:54–57. Vsako koleno se bo upognilo in vsak jezik bo priznal, **NaZ** 88:104. Zaradi spoštovanja oziroma spoštljivosti do imena najvišjega Bitja je Cerkev tisto duhovništvo poimenovala po Melkízedeku, **NaZ** 107:4. Blagoslovi se bodo izlili na tiste, ki častijo Gospoda v njegovi hiši, **NaZ** 109:21.

spoštovanje — spoštovati *Gl.*

Bog — Božja trojica; ceniti; čast — častiti — izkazati čast.

spoznanje *Gl. tudi* modrost; razumevanje; resnica.

Razumevanje in dojemanje, zlasti resnice, kot jo je učil oziroma potrdil Duh.

Gospod je Bog spoznanja, **1 Sam** 2:3. Gospodovo spoznanje je popolno, **Job** 37:16. Strah pred Gospodom je začetek spoznanja, **Prg** 1:7. Ta, ki ima spoznanje, brzda svoje besede, **Prg** 17:27. Zemlja bo polna Gospodovega spoznanja, **Iz** 11:9 (2 Ne 21:9; 30:15).

Vzeli ste ključ spoznanja, **Lk** 11:52.

Kristusova ljubezen presega spoznanje, **Ef 3:19**. Svoji veri dodajte krepost, kreposti spoznanje, **2 Pt 1:5**.

Nefi je imel veliko spoznanje o Božji dobroti, **1 Ne 1:1**. Spoznali bodo svojega Odkupitelja, **2 Ne 6:11**. Pravični bodo imeli popolno spoznanje o svoji pravičnosti, **2 Ne 9:14**. Duh daje spoznanje, **Al 18:35**. Vaše spoznanje je v tem popolno, **Al 32:34**. Lamanci bodo privedeni k resničnemu spoznanju o njihovem Odkupitelju, **He 15:13**. S popolnim spoznanjem lahko veste, da je od Boga, **Mor 7:15–17**.

Sveti bodo našli velike zaklade znanja, **NaZ 89:19**. Čisto spoznanje močno razširi dušo, **NaZ 121:42**. Tistemu, ki ima ključ svete duhovnosti, ni težko pridobiti spoznanja o dejstvih, **NaZ 128:11**. Če človek pridobi spoznanje v tem življenju, bo imel prednost v prihodnjem svetu, **NaZ 130:19**. Nemože je, da bi bili odrešeni v nevednosti, **NaZ 131:6**.

spremenitev *Gl. tudi duhovniški ključ; Jezus Kristus.*

Stanje posameznikov, ki so po videzu in naravi začasno spremenjeni — in sicer, povzdignjeni na višjo duhovno raven — da lahko prenesejo navzočnost in slavo nebeških bitij.

Kristusova spremenitev: Peter, Jakob in Janez so videli Gospoda, ki se je pred njimi poveličal in spremenil. Odrešenik je enkrat prej obljubil, da bo Peter prejel ključ nebeškega kraljestva (**Mt 16:13–19; 17:1–9; Mr 9:2–10; Lk 9:28–36; 2 Pt 1:16–18**). Ob tem pomembnem dogodku so Odrešenik, Mojzes in Elias (Elija) Petru, Jakobu in Janezu dali obljubljene duhovniške ključ. S temi duhovniškimi ključ so apostoli imeli moč, da so po Jezusovem vnebohodu nadaljevali z delom kraljestva.

Joseph Smith je učil, da so bili na Gori spremenitve spremenjeni tudi Peter, Jakob in Janez. Videli so videnje zemlje, kakršna se bo pojavila v svojem prihodnjem poveličanem stanju (**NaZ 63:20–**

21). Videli so Mojzesa in Elija, preneseni bitji, ter zaslišali Očetov glas. Oče je rekel: Ta je moj ljubljani Sin, s katerim sem zelo zadovoljen, njega poslušajte! (**Mt 17:5**).

Spremenjena bitja: Videli so Izraelovega Boga, **2 Mz 24:9–11**. Koža na obrazu mu je sijala, ko je govoril z Bogom, **2 Mz 34:29** (**Mr 9:2–3**).

Jezusov obraz je sijal, **Mt 17:2** (**Mr 9:2–3**). Izrael ni mogel nepremično gledati Mojzesu v obraz zavoljo slave, **2 Kor 3:7**.

Abinadijev obraz je sijal s silnim sijem, **Moz 13:5–9**. Bila sta obdana, kakor če bi bila z ognjem, **He 5:23, 36, 43–45** (**3 Ne 17:24; 19:14**). Bili so tako beli kakor Jezusovo obličje, **3 Ne 19:25**. Zdelo se jim je kakor spremenitev, **3 Ne 28:15**.

Nihče v mesu ni videl Boga, če ga ni poživil Duh, **NaZ 67:10–12**. Z močjo Duha so se nama oči odprle, **NaZ 76:12**.

Na Mojzesu je bila Božja slava, **Mz 1:2**. Na meni je bila njegova slava; in videl sem njegov obraz, kajti bil sem spremenjen, **Mz 1:11**. Videl sem nebesa odprta in oblečen sem bil v slavo, **Mz 7:3–4**.

spreobrnitev — spreobrniti — spreobrnjenec *Gl. tudi roditi — roditi se — roditi se v Bogu; učenec.*

Ko nekdo spremeni prepričanje, ko se spremeni v srcu in spremeni življenje tako, da sprejme Božjo voljo in se ji pokori (**Apd 3:19**).

Spreobrnitev je človekova zavestna odločitev, da opusti stara póta in postane Kristusov učenec. Kesanje, krst za odpuščanje grehov, prejem Svetega Duha s polaganjem rok in vztrajna vera v Gospoda Jezusa Kristusa dovršijo spreobrnitev. Naravni človek se bo spremenil v novega človeka, ki je posvečen in čist, ponovno rojen v Kristusu Jezusu (**2 Kor 5:17; Moz 3:19**).

Ljudje se morajo spreobrniti in postati kot majhni otroci, **Mt 18:3** (**Moz 3:19**). Ko se boš spreobrnil, okrèpi svoje brate, **Lk 22:32**. Tisti, ki so rade volje sprejeli njegovo besedo, so se krstili,

sramotiti

Apd 2:37–41. Spreobrnite grešnika od njegovih zmotnih poti, **Jak** 5:20.

Enoš se je spreobrnil, **En** 1:2–5. Besede kralja Benjamina so v ljudeh povzročile veliko spremembo, **Moz** 5:2 (Al 5:12–14). Vse človeštvo se mora ponovno roditi; da, roditi se v Bogu, **Moz** 27:25. Alma in Mozijevi sinovi so se spreobrnil, **Moz** 27:33–35. Lamonijev oče se je spreobrnil, **Al** 22:15–18. Božja moč in beseda sta jih spreobrnila h Gospodu, **Al** 53:10. Kesanje v srcu spremeni, **He** 15:7. Toliko, kolikor se jih je spreobrnilo, jih je resnično kazalo, da jih je obšla moč Božjega Duha, **3 Ne** 7:21. Zaradi svoje vere v Kristusa v času svojega spreobrnjenja, so se krstili z ognjem in s Svetim Duhom, **3 Ne** 9:20.

Šli bodo in pridigali kesanje in veliko se jih bo spreobrnilo, **NaZ** 44:3–4.

sramotiti *Gl.* bogokletstvo — govoriti bogokletno.

srce *Gl.* tudi roditi — roditi se — roditi se v Bogu; strto srce.

Znamenje človekovega razuma in volje ter simboličen vir vseh čustev in občutkov.

Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, **5 Mz** 6:5 (5 Mz 6:3–7; Mt 22:37; Lk 10:27; NaZ 59:5). Gospod si je poiskal moža po svojem srcu, **1 Sam** 13:14. Človek vidi, kar je pred očmi, Gospod pa vidi v srce, **1 Sam** 16:7. Ta, ki je čistih rok in čistega srca, se bo povzpел na Gospodovo goro in bo blagoslovljen, **Ps** 24:3–5 (2 Ne 25:16). Človek je, kar misli v svojem srcu, **Prg** 23:7. Elija bo srce očetov obrnil k otrokom in srce otrok k očetom, **Mal** 3:23–24 (Lk 1:17; NaZ 2:2; 110:14–15; 138:47; JS – ŽZ 1:38–39).

Blagor čistim v srcu, **Mt** 5:8 (3 Ne 12:8). Človek govori iz dobrega ali hudobnega v svojem srcu, **Lk** 6:45.

V srcu trdno odločeni hodite za Sinom, **2 Ne** 31:13. Ali ste se duhovno rodili v Bogu in v srcu izkusili mogočno spremembo, **Al** 5:14. Gospodu za žrtev darujte strto srce in skesanega duha, **3 Ne** 9:20 (3 Ne 12:19; Etr 4:15; Mor 6:2).

V mislih in v srcu ti bom povedal po Svetem Duhu, **NaZ** 8:2.

srd *Gl.* jeza.

sreča — **srečen** *Gl.* radost.

standardna dela *Gl.* kánon.

Stara zaveza *Gl.* tudi Peteroknjižje (Pentatevh); sveti spisi; Sveto pismo.

Zapisi starodavnih prerokov, ki so delovali pod vplivom Svetega Duha in ki so skozi veliko stoletij pričevali o Kristusu in njegovem prihodnjem delovanju. Vsebuje tudi zapis o zgodovini Abrahama in njegovih potomcev, začeniši z Abrahamom, in zavezo oziroma *testament*, ki ga je Gospod sklenil z Abrahamom in njegovim potomstvom.

Prvih pet knjig Stare zaveze je napisal Mojzes. To so Prva Mojzesova knjiga (Geneza), Druga Mojzesova knjiga (Eksodus), Tretja Mojzesova knjiga (Levitik), Četrta Mojzesova knjiga (Numeri) in Peta Mojzesova knjiga (Devteronomij). Prva Mojzesova knjiga omenja izvor zemlje, človeštva, jezikov, rodov in začetek Izraelove hiše.

Zgodovinske knjige govorijo o dogodkih Izraela. Te knjige so Józue, Sodniki, Ruta, Prva in Druga Samuelova knjiga, Prva in Druga knjiga kraljev, Prva in Druga kroniška knjiga, Ezra, Nehemija in Estera.

Pesniške knjige zapisujejo nekatere modrosti in književnost prerokov. Te so Job, Psalmi, Pregovori, Pridigar, Visoka pesem in Žalostinke.

Preroki so Izrael posvarili pred njegovimi grehi in pričevali o blagoslovih, ki pridejo zaradi poslušnosti. Prerokovali so o prihodu Kristusa, ki bo plačal odkupnino za grehe tistih, ki se bodo pokesali, prejeli uredbe in živeli po evanĝeliju. Knjige prerokov so: Izaija, Jeremija, Ezekiel, Daniel, Ozej, Joél, Amos, Abdija, Jona, Mihej, Nahum, Habakúk, Sofonija, Agej, Zaharija in Malahija.

Večina starozaveznih knjig je bila

napisanih v hebrejščini. Nekaj zapisov vsebuje aramejščino, ki je soroden jezik.

starešina *Gl. tudi* duhovništvo; Melkizedekovo duhovništvo.

Izraz *starešina* se v Svetem pismu uporablja na različne načine. V Stari zavezi se pogosto nanaša na starejše moške v rodu, katerim so bile običajno zaupane zadeve vodenja (1 Mz 50:7; Joz 20:4; Rut 4:2; Mt 15:2). Zaradi njihove starosti in izkušenj je bil njihov nasvet dragocen. Njihov položaj ni bil ravno duhovniški poklic.

V času Stare zaveze so bili tudi posvečeni starešine v Melkizedekovem duhovništvu (2 Mz 24:9–11). V Novi zavezi so starešine omenjeni kot duhovniška služba v Cerkvi (Jak 5:14–15). Med Nefijci so bili tudi posvečeni starešine v duhovništvu (Al 4:7, 16; Mor 3:1). Joseph Smith in Oliver Cowdery sta bila v tem razdobju prvi starešini, ki sta bila posvečena (NaZ 20:2–3).

Starešina je naziv, s katerim se danes imenujejo vsi, ki imajo Melkizedekovo duhovništvo. Na primer, moške misijonarje se naslavlja s starešino. Tudi apostol je starešina in prav je, da o članih zbora dvanajsternih oziroma zborih sedemdeseterih govorimo s tem nazivom (NaZ 20:38; 1 Pt 5:1). Dolžnosti posvečenih starešin v Cerkvi danes so bile dane v razodetju poslednjih dni (NaZ 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Mojzes je zapisal vsem Izraelovim starešinam, **5 Mz** 31:9.

Barnaba je poslal pomoč starešinam cerkve, **Apd** 11:30. Starešine so bili posvečeni v vsaki cerkvi, **Apd** 14:23 (Tit 1:5). Pokličite starešine, naj molijo nad bolnimi, **Jak** 5:14.

Starešine so bili posvečeni s polaganjem rok, **Al** 6:1.

Starešine naj blagoslovijo otroke, **NaZ** 20:70. Starešine naj sestanke vodijo s Svetim Duhom, **NaZ** 46:2. Starešine naj poročajo o svojem skrbništvu, **NaZ** 72:5. Starešine naj evangelij pridi-gajo narodom, **NaZ** 133:8.

staroletni *Gl.* Adam.

starši *Gl. tudi* mati; oče, zemeljski.

Očete in matere. Vredni možje in žene, ki so bili v Božjem templju pravilno pečateni v zakonski zvezi, lahko izpolnijo svojo vlogo kot starši v večnosti. »Starši imajo sveto dolžnost, da otroke vzgajajo ljubeče in pravično, da skrbijo za njihove telesne in duhovne potrebe ter jih učijo, naj imajo druge radi in jim služijo, izpolnjujejo Božje zapovedi in so poslušni Božjim zapovedim, kjer koli živijo.« (Družina: Razglas svetu, *Ensign*, nov. 2010, str. 129)

Otroci, ubogajte svoje starše, **Ef** 6:1–3 (Kol 3:20).

Adam in Eva sta bila naša prva starša, **1 Ne** 5:11. Za prekletstvo bodo odgovarjali vaši starši, **2 Ne** 4:6. Starše učite, da se morajo pokesati in se krstiti, **Mor** 8:10.

Staršem je zapovedano, naj svoje otroke poučujejo evangelij, **NaZ** 68:25. Vsi otroci imajo pravico, da jih starši vzdržujejo, **NaZ** 83:4.

Otroci ne morejo odgovarjati za grehe staršev, **Mz** 6:54.

stopnje slave *Gl. tudi* celestialna slava; teletialna slava; terestrialna slava.

Različna kraljestva v nebesih. Ob poslednji sodbi bo vsakdo podedoval večno prebivališče v določenem kraljestvu slave, razen tisti, ki so sinovi pogubljenja.

Jezus je rekel: V hiši mojega Očeta je veliko bivališč, **Jn** 14:2 (Etr 12:32). Ena je slava sonca in druga lune in spet druga zvezd, **1 Kor** 15:40–41. Pavel je bil vzet do tretjih nebes, **2 Kor** 12:2.

Je kraj brez slave, kraj večne kazni, **NaZ** 76:30–38, 43–45. So tri stopnje slave, **NaZ** 76:50–113; 88:20–32.

storiti *Gl.* poslušnost — poslušen.

stotnik

Častnik v rimski vojski, ki je poveljeval skupini od petdeset do sto mož. Tak-

strah

šna skupina je sestavljala šestdesetino dela rimske legije (gl. Mt 8:5; Lk 23:47; Apd 10:1–8).

strah *Gl. tudi* pogum — pogumen; spoštljivost; vera.

Strah ima lahko dvojni pomen, prvič, bati se Boga pomeni do njega čutiti spoštljivost in globoko spoštovanje in biti poslušen njegovim zapovedim, drugič, bati se človeka, zemeljskih nevarnosti, bolečine in hudobije pomeni bati se takšnih stvari in pred njimi trepetati.

Strah pred Bogom: V tem kraju zagotovo ni strahu pred Bogom, **1 Mz** 20:11. Gospoda, svojega Boga, se boj, **5 Mz** 6:13 (Joz 24:14; 1 Sam 12:24). S strahom služite Gospodu, **Ps** 2:11. Začetek modrosti je strah pred Gospodom, **Ps** 111:10. Boj se Gospoda in opusti zlo, **Prg** 3:7. Dobro bo tem, ki se bojijo Boga, **Prd** 8:12.

Za svojo odrešitev delajte s strahom in trepetom, **Flp** 2:12. Bojte se Boga in ga slavite, **Raz** 14:7 (NaZ 88:104).

Preroki so nenehno opominjali ljudi, da so ostajali v strahu pred Gospodom, **En** 1:23. Alma in Mozijevi sinovi so popadali na zemljo, kajti obšel jih je strah pred Gospodom, **Al** 36:7. Za svojo odrešitev delajte s strahom in trepetom, **Mrm** 9:27.

Tiste, ki se me ne bojijo, bom vznemiril in povzročil, da bodo trepetali, **NaZ** 10:56. Ta, ki se me boji, bo pričakoval znamenja prihoda Sina človekovega, **NaZ** 45:39.

Strah pred človekom: Ne boj se, kajti jaz sem s teboj, **1 Mz** 26:24 (Iz 41:10). Gospod je z nami. Ne bojte se jih, **4 Mz** 14:9. Ne boj se! Kajti teh, ki so z nami, je več, **2 Kr** 6:16. Ne bom se bal, kaj lahko stori človek, **Ps** 56:5. Ne bojte se očitkov ljudi, **Iz** 51:7 (2 Ne 8:7).

Bog nam ni dal duha strahu, **2 Tim** 1:7. Popolna ljubezen prežene strah, **1 Jn** 4:18 (Mor 8:16).

Helamanovi sinovi se niso bali smrti, **Al** 56:46–48. Smrtni strah navda prsi hudobnih, **Mrm** 6:7. Ne boj se, kaj lahko napravi človek, **Mor** 8:16.

Človeka se ne bi smel bati bolj kot Boga, **NaZ** 3:7 (NaZ 30:1, 11; 122:9). Ne bojta se delati dobro, **NaZ** 6:33. Tistemu, ki pripada moji cerkvi, se ni treba bati, **NaZ** 10:55. Če boste pripravljeni, se ne boste bali, **NaZ** 38:30. Opustite strah, **NaZ** 67:10. Veselite se in se ne bojte, kajti jaz, Gospod, sem z vami, **NaZ** 68:6. Ne bojte se svojih sovražnikov, **NaZ** 136:17.

stražiti — **stražarji** *Gl. tudi* svarilo — svariti.

Biti oprezen, stražiti. Človek, ki bdi in je poslušen, je gotov in pripravljen. Stražarji so voditelji, ki so jih Gospodovi predstavniki poklicali, da imajo posebne odgovornosti za blaginjo drugih. Tisti, ki so poklicani za voditelje, imajo posebno odgovornost, da so tudi stražarji preostanku sveta.

Tebe sem postavil za stražarja, **Ezk** 3:17–21. Stražarji, ki dvigajo svarilni glas, odrešijo svojo dušo, **Ezk** 33:7–9.

Bdite torej, kajti ne veste, ob kateri uri bo prišel Gospod prišel, **Mt** 24:42–43 (Mt 25:13; Mr 13:35–37; NaZ 133:10–11). Bdite in molite, da ne pridete v skušnjavo, **Mt** 26:41 (3 Ne 18:15, 18).

Če ne boste bdeli nad seboj, svojimi mislimi, svojimi besedami, svojimi dejanji, morate biti pogubljeni, **Moz** 4:30. Alma je posvetil duhovnike in starešine, da predsedujejo in bdijo nad Cerkvijo, **Al** 6:1.

Ta, ki ne bo čakal na Odrešenika, bo odrezan, **NaZ** 45:44. Bog je škofa in druge imenoval in posvetil, da bodo bdeli nad Cerkvijo, **NaZ** 46:27. Gospod je okrog vinograda postavil stražarje, **NaZ** 101:44–58.

strto srce *Gl. tudi* kesanje — kesati se; krotkost — krotak; ponižnost — ponižen; srce; žrtvovanje — žrtvovati.

Imeti strto srce pomeni biti ponižen, skesan, spokorjen in krotak — to je, dovzeten za Božjo voljo.

Prebivam pri njem, ki je skesanega in ponižnega duha, **Iz** 57:15.

Kristus se je daroval za tiste, ki so strtega srca in skesanega duha, **2 Ne** 2:7. Gospodu za žrtev darujte strto srce in skesanega duha, **3 Ne** 9:20 (NaZ 59:8). Samo tisti, ki so strtega srca in skesanega duha, so sprejeti h krstu, **Mor** 6:2.

Jezus je bil križan za odpuščanje grehov za skesano srce, **NaZ** 21:9. Njega, čigar duh je skesan, sprejemem, **NaZ** 52:15. Sveti Duh je obljubljen tistim, ki so skesani, **NaZ** 55:3. Moj Duh je poslan, da razsvetli ponižne in skesane, **NaZ** 136:33.

stvaritev — **stvarjenje** *Gl.* duhovno stvarjenje; Jezus Kristus; sobotni dan; ustvariti; začetek; zemlja.

Stvarnik *Gl.* Jezus Kristus; ustvariti.

svarilo — **svariti** *Gl. tudi* stražiti — stražarji.

Obvestiti oziroma opozoriti. Preroki, voditelji in starši druge svarijo in učijo, naj bodo poslušni Gospodu in njegovim naukom.

Jakob je Nefijevo ljudstvo posvaril zoper vsakovrsten greh, **JakK** 3:12.

Svarilni glas gre vsem ljudem, **NaZ** 1:4. Tvoje pridiganje naj bo svarilni glas, **NaZ** 38:41. To je dan svarila, **NaZ** 63:58. Vsakdo, ki je bil posvarjen, naj posvari bližnjega, **NaZ** 88:81. Svarim vas in vnaprej posvarim, tako da vam z razodetjem dajem to besedo modrosti, **NaZ** 89:4.

svet (pridevnik) *Gl. tudi* čistost — čist; posvetitev — posvetiti; svetost.

Posvečen, ki ima pobožen značaj oziroma je duhovno oziroma moralno čist. Nasprotnje od svetega je običajno oziroma posvetno.

Vi mi boste kraljestvo duhovnikov in svet narod, **2 Mz** 19:5–6 (1 Pt 2:9). Gospod je Izraelu zapovedal: Bodite sveti, ker sem jaz svet, **3 Mz** 11:44–45. Ta, ki je čistih rok in čistega srca, bo stal na njegovem svetem kraju, **Ps** 24:3–4. Moje ljudstvo naj poučijo o razliki med svetim in posvetnim, **Ezk** 44:23.

Bog nas je poklical s svetim imenova-

njem, **2 Tim** 1:8–9. Že od otroštva poznaš svete spise, **2 Tim** 3:15. Sveti Božji moške so govorili, kot jih je navdahnili Sveti Duh, **2 Pt** 1:21.

Vsem ljudem se bo sodilo glede na resnico in svetost, ki je v Bogu, **2 Ne** 2:10. Naravni človek postane sveti zaradi Kristusove odkupne daritve, **Moz** 3:19. Sledite svetemu Božjemu redu, **Al** 7:22 (Al 13:11–12). Trije učenci so bili posvečeni v mesu in so postali sveti, **3 Ne** 28:1–9, 36–39.

Svetih stvari ne jemlji zlahka, **NaZ** 6:12. Ne moreš zapisovati tega, kar je sveto, če ti ni dano od mene, **NaZ** 9:9. Zavezali se boste, da boste ravnali v vsej svetosti, **NaZ** 43:9. Moji učenci bodo stali na svetih krajih, **NaZ** 45:32. To, kar pride od zgoraj, je sveto, **NaZ** 63:64. Majhni otroci so sveti, **NaZ** 74:7. Posveti tisti kraj in bo postal svet, **NaZ** 124:44.

Gospod bo svoje izvoljene zbral v sveto mesto, **Mz** 7:62.

svet (samostalnik) *Gl. tudi* Babilon; umrljivost — umrljiv; zemlja.

Zemlja, kraj preizkušnje za ljudi. V prenesenem pomenu so to tisti ljudje, ki niso poslušni Božjim zapovedim.

Zemeljski obstoj: V svetu imate stisko, **Jn** 16:33.

Ne bojte se v smrt; kajti v tem svetu vaša radost ni polna, **NaZ** 101:36.

Ljudje, ki niso poslušni zapovedim: Kaznoval bom svet za njegovo hudobijo, **Iz** 13:11 (2 Ne 23:11).

Če vas svet sovraži, vedite, da je mene sovražil pred vami, **Jn** 15:18–19.

Ogromna in prostorna zgradba je bila ponos sveta, **1 Ne** 11:36.

Svet zori v krivičnosti, **NaZ** 18:6. Ohranjaj se neomadeževanega od sveta, **NaZ** 59:9. Ta, ki bo zvest in bo vztrajal, bo svet premagal, **NaZ** 63:47. Ne živite po navadi sveta, **NaZ** 95:13.

Konec sveta: Ustvarim novo zemljo in prejšnje se ne bo spominjalo, **Iz** 65:17 (Raz 21:1; ČV 1:10).

Ob koncu sveta bo ljuljka zbrana in

požgana v ognju, **Mt** 13:40, 49 (**Mal** 3:19; **JakK** 6:3).

Svoj vinograd bom dal požgati z ognjem, **JakK** 5:77 (**NaZ** 64:23–24).

Gospod bo pokončal Satana in njegova dela ob koncu sveta, **NaZ** 19:3. Zemlja bo umrla, vendar bo ponovno oživljena, **NaZ** 88:25–26.

Gospod je Henohu pokazal konec sveta, **Mz** 7:67.

svét *Gl.* svet (pridevnik); svetost.

svet duhov *Gl.* pekel; predsmrtno življenje; raj.

svét dvanajsterih *Gl.* apostol.

svét v nebesih *Gl.* tudi načrt odkupitve; predsmrtno življenje; vojna v nebesih.

Dogodek v predsmrtnem življenju, ko je Oče svojim duhovnim otrokom, ki bodo prišli na zemljo, predstavil načrt.

Božji sinovi so vriskali od radosti, **Job** 38:4–7. Nad Božje zvezde povzdignite moj prestol, **Iz** 14:12–13.

V nebesih je bila vojna, **Raz** 12:7–11.

Preden so se rodili, so v svetu duhov prejeli svoje prve lekcije, **NaZ** 138:56.

Satan se je v predsmrtnem življenju uprl, **Mz** 4:1–4. Inteligence so bile organizirane, preden je bil ustvarjen svet, **Abr** 3:22. Bogovi so se posvetovali med seboj, **Abr** 4:26. Bogovi so končali delo, o katerem so se posvetovali, **Abr** 5:2.

sveti *Gl.* tudi Cerkev Jezusa Kristusa; Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni; kristjani.

Zvesti član Cerkve Jezusa Kristusa.

Zberite mi moje svete, **Ps** 50:5.

Savel je svetim v Jeruzalemu storil veliko hudega, **Apd** 9:1–21. Peter je prišel tudi k svetim, ki so prebivali v Lidi, **Apd** 9:32. Milostljivost in mir vsem, ki ste v Rimu in se imenujete sveti, **Rim** 1:7. Sodržavljani svetih ste, **Ef** 2:19–21.

Videl sem Cerkev Božjega Jagnjeta, ki so bili Božji sveti, **1 Ne** 14:12. Naravni človek je sovražnik Bogu, če ne postane

sveti zaradi odkupne daritve Gospoda Kristusa, **Moz** 3:19.

Jaz, Gospod, sem blagoslovil deželo za uporabo mojim svetim, **NaZ** 61:17. Satan se vojskuje z Božjimi svetimi, **NaZ** 76:28–29. Marljivo delajte, da boste svete pripravili na sodbo, ki bo prišla, **NaZ** 88:84–85. Sveti naj od svojega imetja dajejo revnim in trpečim, **NaZ** 105:3. Zgornje službe sem vam dal za služenje in izpopolnjevanje mojih svetih, **NaZ** 124:143 (**Ef** 4:12).

Sveti Duh *Gl.* tudi Bog — Božja trojica; dar Svetega Duha; krst — krstiti; navdih — navdihniti; neodpustljiv greh; razodetje; Sveti Duh obljube; Tolažnik; znamenje goloba.

Tretji član Božje trojice (**1 Jn** 5:7; **NaZ** 20:28). Je osebnost iz Duha, ki nima telesa iz mesa in kosti (**NaZ** 130:22). Svetemu Duhu pogosto pravimo Duh oziroma Božji Duh.

Sveti Duh igra v načrtu odrešitve več pomembnih vlog. 1. Pričuje o Očetu in Sinu (**1 Kor** 12:3; **3 Ne** 28:11; **Etr** 12:41). 2. Razodeva resnico o vsem (**Jn** 14:26; **16:13**; **Mor** 10:5; **NaZ** 39:6). 3. Posveti tiste, ki so se pokesali in krstili (**Jn** 3:5; **3 Ne** 27:20; **Mz** 6:64–68). 4. On je Sveti Duh obljube (**NaZ** 76:50–53; **132:7**, **18–19**, **26**).

Človek lahko pred krstom občuti moč Svetega Duha in pričuje, da je evangelij pravi. Toda pravica do stalnega spremstva Svetega Duha, ko smo tega vredni, je dar, ki ga po pooblaščenem krstu v pravo Cerkev Jezusa Kristusa prejmemo le s polaganjem rok brata z Melkízedekovim duhovništvom.

Jezus je učil, da so lahko odpuščeni vsi grehi, razen bogokletstva zoper Svetega Duha (**Mt** 12:31–32; **Mr** 3:28–29; **Lk** 12:10; **Heb** 6:4–8; **NaZ** 76:34–35).

Duh ljudi pripravi, da se ravnajo po Božjih predpisih, **Ezk** 36:27.

Apostoli so bili pooblaščeni, da krščujejo v imenu Očeta, Sina in Svetega Duha, **Mt** 28:19. Sveti Duh vas bo učil

vsega, **Jn 14:26**. Sveti moške so govorili, kot jih je spodbudil Sveti Duh, **2 Pt 1:21**.

Nefija je vodil Duh, **1 Ne 4:6**. Božje skrivnosti se jim bodo razkrile z močjo Svetega Duha, **1 Ne 10:17–19**. Sveti Duh pokaže vse, kar naj bi delali, **2 Ne 32:5**. Z močjo Svetega Duha lahko spoznate resnico o vsem, **Mor 10:5**.

Sveti Duh vam bo povedal v mislih in v srcu, **NaZ 8:2**. Duh vodi k dobrim delom, **NaZ 11:12**. Sveti Duh ve vse, **NaZ 35:19**. Sveti Duh uči o miroljubnih stvarih kraljestva, **NaZ 36:2** (**NaZ 39:6**). Če Duha ne boste prejeli, ne boste učili, **NaZ 42:14**. Sveti Duh pričuje o Očetu in Sinu, **NaZ 42:17** (**1 Kor 12:3**; **3 Ne 11:32**, **35–36**). Nekaterim je po Svetem Duhu dano vedeti, da je Jezus Kristus Božji Sin, **NaZ 46:13**. Kar bodo govorili, ko jih bo navdihnil Sveti Duh, bo sveti spis, **NaZ 68:4**. Sveti Duh se bo izlil, da bo pričeval o vsem, kar bosta rekla, **NaZ 100:8**. Sveti Duh bo tvoj stalni spremljevalec, **NaZ 121:45–46**.

Sveti Duh obljube *Gl. tudi Sveti Duh.*

Sveti Duh je Sveti Duh obljube (**Apd 2:33**). Potrjuje pravična dejanja, uredbe in zaveze ljudi, ki so sprejemljiva za Boga. Sveti Duh obljube Očetu pričuje, da so bile odrešilne uredbe pravilno izvedene in da so bile zaveze, povezane z njimi, izpolnjene.

Tisti, ki so pečateni s Svetim Duhom obljube, prejmejo vse, kar ima Oče, **NaZ 76:51–60** (**Ef 1:13–14**). Vse zaveze in izvajanja morajo biti pečatena s Svetim Duhom obljube, da bodo po tem življenju veljavna, **NaZ 132:7**, **18–19**, **26**.

sveti gaj *Gl. Prvo videnje.*

sveti spisi *Gl. tudi Božja beseda; Dragoceni biser; kánon; Mormonova knjiga; Nauk in zaveze; Sveto pismo.*

Besede, ki so jih bodisi zapisali oziroma izrekli sveti Božji moške, ko jih je navdal Sveti Duh. Uradno potrjeni sveti spisi v Cerkvi danes vsebujejo Sveto

pismo, Mormonovo knjigo, Nauk in zaveze ter Dragoceni biser. Jezus in pisci Nove zaveze so na knjige Stare zaveze gledali kot na sveti spis (**Mt 22:29**; **Jn 5:39**; **2 Tim 3:15**; **2 Pt 1:20–21**). Gl. tudi Kronologija, Dodatek.

Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je odpiral svete spise, **Lk 24:32**. Raziskujete svete spise, ker mislite, da imate v njih večno življenje, in to so tisti, ki pričujejo o meni, **Jn 5:39**.

Kristusove besede vam bodo povedale vse, kaj naj delate, **2 Ne 32:3**. Toli, kolikor jih je vodenih, naj verjamejo v svete spise, so trdni in stanovitni v veri, **He 15:7–8**.

Ljudje se motijo, ko popačijo svete spise in jih ne razumejo, **NaZ 10:63**. Te besede niso od ljudi ne od človeka, temveč od mene, **NaZ 18:34–36**. Prihod Mormonove knjige na dan svetu dokazuje, da sveti spisi izpričujejo resnico, **NaZ 20:2**, **8–12**. Čas posvetite preučevanju svetih spisov, **NaZ 26:1**. Sveti spisi so dani za poučevanje svetih, **NaZ 33:16**. Sveti spisi so dani za odrešitev izvoljenih, **NaZ 35:20**. Učite načela mojega evangelija, ki so v Svetem pismu in Mormonovi knjigi, **NaZ 42:12**. Zakoni glede teh stvari so dani v mojih svetih spisih, **NaZ 42:28**. Vse, kar se govori z navdihom Svetega Duha, je sveti spis, **NaZ 68:4**.

Izgubljeni sveti spisi: V svetih spisih je omenjenih veliko svetih zapisov, ki jih danes nimamo; med njimi so naslednje knjige in pisci: zaveza (**2 Mz 24:7**), Gospodove vojne (**4 Mz 21:14**), Knjiga Pravičnega (**Joz 10:13**; **2 Sam 1:18**), Salomonova dela (**1 Kr 11:41**), videc Samuel (**1 Krn 29:29**), prerok Natán (**2 Krn 9:29**), prerok Šemajáj (**2 Krn 12:15**), prerok Idó (**2 Krn 13:22**), Jehú (**2 Krn 20:34**), dejanja vidcev (**2 Krn 33:19**), Henoh (**Jud 1:14**) in Zenokove, Neumove in Zenosove besede (**1 Ne 19:10**), Zenos (**JakK 5:1**), Zenok in Ezija (**He 8:20**) in knjiga spominov (**Mz 6:5**) ter pisma Korinčanom (**1 Kor 5:9**), Efežanom (**Ef 3:3**), iz Laodikeje (**Kol 4:16**) in od Juda (**Jud 1:3**).

sveti spisi, izgubljeni

Sveti spisi, ki bi se morali ohraniti: Te zapise bi morali dobiti, da bi lahko ohranili besede, ki so jih govorili preroki, **1 Ne** 3:19–20. Naj te plošče ohranim, **JakK** 1:3. Te stvari so se ohranjale in obvarovale po Božji roki, **Moz** 1:5. Poskrbi za te svete stvari, **Al** 37:47.

Sveti spisi bodo varno ohranjeni, **NaZ** 42:56.

Uporabil vsa prizadevanja, da jih bom ohranil, **JS – ŽZ** 1:59.

Dragocenost svetih spisov: Beri to postavo pred vsem Izraelom, **5 Mz** 31:10–13. Naj knjiga te postave ne zapusti tvojih ust, **Joz** 1:8. Gospodova postava je popolna, spreobrača dušo, **Ps** 19:8. Tvoja beseda je svetilka mojim nogam, **Ps** 119:105.

Sveti spisi pričujejo o meni, **Jn** 5:39. Vsak sveti spis je dan po Božjem navdihu in je koristen za poučevanje in navdila, **2 Tim** 3:15–16.

Poistovetil sem nas z vsemi svetimi spisi, da bi nam bilo v korist in učenje, **1 Ne** 19:23. Duša se mi radosti nad svetimi spisi, **2 Ne** 4:15–16. Marljivo zapisujemo, da bi svoje otroke in tudi naše brate prepričali, naj verjamejo v Kristusa, **2 Ne** 25:23. Raziskovali so svete spise in nič več niso prisluhnili besedam tega hudobneža, **JakK** 7:23 (**Al** 14:1). Če ne bi bilo teh plošč, bi morali trpeti v nevednosti, **Moz** 1:2–7. Marljivo so raziskovali svete spise, da bi poznali Božjo besedo, **Al** 17:2–3. Sveti spisi so se ohranili, da bi duše pripeljali k odrešitvi, **Al** 37:1–19 (**2 Ne** 3:15). Božja beseda bo vodila Kristusovega človeka, **He** 3:29.

Kar bodo govorili po Svetem Duhu bodo sveti spisi in Božja moč v odrešitev, **NaZ** 68:4. Natisnil polnost mojih svetih spisov za gradnjo moje cerkve in da boste pripravili moje ljudstvo, **NaZ** 104:58–59.

Kdor bo mojo besedo ohranil, ne bo prevaran, **JS – Mt** 1:37.

Sveti spisi, prerokovani, da pridejo na dan: Izajja je napovedal, da bo na dan prišla Mormonova knjiga, **Iz** 29:11–14.

Vzemi kos lesa in zapiši nanj, za Juda, **Ezk** 37:15–20.

Na dan bodo prišle druge knjige, **1 Ne** 13:39. Ni vam treba predpostavljati, da Sveto pismo vsebuje vse moje besede, **2 Ne** 29:10–14. Oprimate se Kristusovega evangelija, ki bo postavljen pred vas v zapisu, ki bo prišel na dan, **Mrm** 7:8–9. Blagoslovljen naj bo, ki bo to razkril, **Mrm** 8:16. Te stvari zapiši in pokazal jih bom ob svojem lastem času, **Etr** 3:27 (**Etr** 4:7).

Verjamemo, da bo razodel še veliko, **ČV** 1:9.

sveti spisi, izgubljeni *Gl. sveti spisi, izgubljeni sveti spisi.*

Sveto pismo *Gl. tudi apokrifi;*

Efrájim, *Efrájimova ali Jožefova palica;* Juda (Stara zaveza), *Judova palica;* kánon; Nova zaveza; Stara zaveza; sveti spisi.

Zbir hebrejskih in krščanskih zapisov, ki vsebuje božanska razodetja. Beseda *pismo* pomeni »knjige«. Sveto pismo je delo številnih prerokov in navdihnenih piscev, ki so delovali pod vplivom Svetega Duha (**2 Pt** 1:21).

Krščansko Sveto pismo ima dva dela, splošno znana kot Stara in Nova zaveza. Stara zaveza vključuje knjige svetih spisov, ki so jih uporabljali palestinski Judje med Gospodovim zemeljskim delovanjem. Nova zaveza vsebuje zapise, ki pripadajo apostolski dobi in veljajo za enako svete in vplivne kot judovski sveti spisi. Knjige Stare zaveze so vzete iz narodne književnosti, ki zajema več stoletij, in so bile skoraj v celoti napisane v hebrejščini, medtem ko so knjige Nove zaveze delo enega rodu in so bile v glavnem napisane v grščini.

V Stari zavezi hebrejska beseda *testament* predstavlja besedo, ki pomeni »zaveza«. Stara zaveza je postava, ki je bila dana Mojzesu, ko je Izrael zavrnil polnost evangelija, ki jo je Božje ljudstvo imelo od začetka zemeljskega življenja. Nova zaveza je evangelij, kot ga je učil Jezus Kristus.

V hebrejskem Svetem pismu (Stara zaveza) so bile knjige razdeljene v tri skupine: Postava, Preroki in Zapisi. Sveto pismo, ki ga uporablja krščanski svet, knjige razvršča glede na temátske zadeve, kot so zgodovinske, pesniške in preroške.

Knjige Nove zaveze so večinoma v naslednjem vrstnem redu: štirje Evangeliji in Apostolska dela; Pavlova pisma; splošna pisma Jakoba, Petra, Janeza in Juda ter Janezovo razodetje.

Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni ceni in spoštuje Sveto pismo ter tudi zagotavlja, da Gospod po svojih prerokih v poslednjih dneh še naprej daje dodatna razodetja, ki podpirajo in potrjujejo svetopisemsko poročilo o Božjih ravnanjih s človeštvom.

Judova palica (Sveto pismo) in Jožefova palica (Mormonova knjiga) bosta postali eno v Gospodovi roki, **Ezk** 37:15–20.

Sveti spisi iz poslednjih dni bodo potrdili verodostojnost Svetega pisma, **1 Ne** 13:38–40. Sveto pismo se bo združilo z Mormonovo knjigo, da bo zatrlo lažni nauk, **2 Ne** 3:12. Sveto pismo! Sveto pismo! Mi imamo Sveto pismo, **2 Ne** 29:3–10. Vsi, ki verjamejo Svetemu pismu, bodo verjeli tudi Mormonovi knjigi, **Mrm** 7:8–10.

Starešine naj učijo načela mojega evangelija, ki so v Svetem pismu in Mormonovi knjigi, **NaZ** 42:12.

Verjamemo, da je Sveto pismo Božja beseda, kolikor je pravilno prevedeno, **ČV** 1:8.

Sveto pismo, Prevod Josepha Smitha (PJS) *Gl.* Prevod Josepha Smitha (PJS).

svetost *Gl. tudi* čistost — čist; posvetitev — posvetiti; svet (pridevnik).

Duhovna in moralna popolnost. Svetost označuje človekovo čisto srce in namen.

Člani morajo dokazati, da so vredni Cerkve tako, da hodijo v svetosti pred

Gospodom, **NaZ** 20:69. Gospodova hiša je kraj svetosti, **NaZ** 109:13.

Človek Svetosti je eno od Božjih imen, **Mz** 6:57 (**Mz** 7:35).

svetovati

Svetovati, kot je uporabljeno v svetih spisih, pomeni poučiti.

Svetujem ti, da od mene kupiš zlata, v ognju prečiščenega, **Raz** 3:18.

Ne prizadevajte si svetovati Gospodu, **JakK** 4:10. Svetuje v modrosti nad vsem svojim delom, **AI** 37:12.

Vaši grehi so prišli k meni, ker si prizadevate svetovati po svoje, **NaZ** 56:14.

svoboda — svoboden

Gl. tudi

svobodna volja; ujetništvo.

Moč oziroma zmóžnost, da svobodno delujemo in razmišljamo ter da osebne odločitve sprejemamo brez prisile. V duhovnem smislu je človek, ki se pokesa in je poslušen Božji volji, zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa osvobojen duhovnega suženjstva greha (**Jn** 8:31–36; **Moz** 5:8).

Hodil bom svoboden, ker iščem tvoje nauke, **Ps** 119:45.

Resnica vas bo osvobodila, **Jn** 8:32. Tisti, ki se osvobodijo greha, prejmejo večno življenje, **Rim** 6:19–23. Kjer je Gospodov Duh, tam je svoboda, **2 Kor** 3:17. Bodite stanovitni v svobodi, s katero nas je Kristus osvobodil, **Gal** 5:1 (**NaZ** 88:86).

Ljudje se lahko svobodno odločajo za svobodo in večno življenje, **2 Ne** 2:27. Pravična veja Izraelove hiše bo iz ujetništva privedena v svobodo, **2 Ne** 3:5. Ta dežela bo dežela svobode, **2 Ne** 10:11. Klicali so h Gospodu za svojo svobodo, **AI** 43:48–50. Moroni je med Nefiji dvignil zastavo svobode, **AI** 46:36. Moroni se je radostil v svobodi svoje dežele, **AI** 48:11. Božji Duh je duh svobode, **AI** 61:15.

Hodite za menoj in boste svobodno ljudstvo, **NaZ** 38:22. Gospod in njegovi služabniki razglašajo svobodo ujetim duhovom, **NaZ** 138:18, 31, 42.

svobodna volja

svobodna volja *Gl. tudi*odgovornost — odgovoren;
svoboda — svoboden.

Zmožnost in privilegij, ki ju Bog daje ljudem, da se odločajo in delujejo sami od sebe.

Z vseh dreves smeš jesti, **1 Mz** 2:16. Danes se odločite, komu boste služili, **Joz** 24:15 (Al 30:8; Mz 6:33).

Človek sam od sebe ni bi mogel delovati, razen če ga ni privlačilo, **2 Ne** 2:15–16. Ljudje se lahko svobodno odločijo za svobodo in večno življenje oziroma ujetništvo in smrt, **2 Ne** 2:27. Svobodni ste; dovoljeno vam je, da delujete sami, **He** 14:30.

Tretjino nebeških vojsk je odvrnil zaradi njihove svobodne volje, **NaZ** 29:36. Mora biti, da bo hudič skušal človeške otroke, sicer ne bi mogli sami delovati, **NaZ** 29:39. Vsak naj se sam odloči, **NaZ** 37:4. Vsak lahko deluje glede na moralno svobodno voljo, ki sem mu jo dal, **NaZ** 101:78.

Satan si je prizadeval izničiti človekovo svobodno voljo, **Mz** 4:3. Gospod je človeku dal svobodno voljo, **Mz** 7:32.

Šadráh *Gl. tudi* Daniel.

Šadráh, Mešáh in Abéd Negó v Stari zavezi so bili trije izraelski mladeniči, ki so bili skupaj z Danielom privedeni v palačo babilonskega kralja Nebukadnezarja. Šadráhovo hebrejsko ime je bilo Hananjá. Ti štirje mladeniči se niso hoteli omadeževati z uživanjem kraljevega mesa in vina (Dan 1). Kralj je Šadráha, Mešáha in Abéd Nega vrgel v ognjeno peč, vendar so bili čudežno obvarovani (Dan 3).

Šerem *Gl. tudi* antikrist.

Mož v Mormonovi knjigi, ki je zanimal Kristusa in zahteval znamenje (JakK 7:1–20).

šibkost *Gl. tudi*

ponižnost — ponižen.

Stanje umrljivosti in pomanjkanje

zmožnosti, moči in večšin. Šibkost je stanje človeka. Vsi ljudje so šibki in le po Božji milostljivosti prejmejo moč za izvajanje pravičnih del (JakK 4:6–7). Ta šibkost se kaže deloma v šibkosti posameznika oziroma krhkosti, ki je v vsakem človeku.

Okrepíte šibke roke, **Iz** 35:3–4.

Duh je sicer voljan, a meso je slabotno, **Mt** 26:41 (Mr 14:38).

Zaradi šibkosti, ki je v meni, po mesu, bi se opravičil, **1 Ne** 19:6. Zapovedano mi je bilo, naj to zapišem navkljub moji šibkosti, **2 Ne** 33:11. Ne jezi se na svojega služabnika zaradi njegove šibkosti, **Etr** 3:2. Drugi narodi bodo te stvari zasmehovali zaradi naše šibkosti v pisanju, **Etr** 12:23–25, 40. Pokazal jim bom njihovo šibkost, **Etr** 12:27–28. Ker si videl svojo šibkost, boš postal močan, **Etr** 12:37.

Ta, ki je med vami šibak, bo po temle postal močan, **NaZ** 50:16. Jezus Kristus pozna človeško šibkost, **NaZ** 62:1.

Šiblon *Gl. tudi* Alma, Almov sin.

Sin Alma mlajšega v Mormonovi knjigi. Šiblon je Zoramce učil evangelij in bil preganjan zavoljo svoje pravičnosti. Gospod ga je zaradi njegove zvestobe in potrpežljivosti rešil pred preganjanjem (Al 38). Tudi Šiblon je nekaj časa skrbel za nefijske zapise (Al 63:1–2, 11–13).

Šiz *Gl. tudi* Jeredovci.

Jeredovski vojaški vodja v Mormonovi knjigi. Umril je na koncu velike bitke, v kateri je bilo pobito celotno jeredovsko ljudstvo (Etr 14:17–15:31).

škof *Gl. tudi* Aronovo duhovništvo.

Pomeni »nadzornik«, služba oziroma položaj odgovornosti. Škof je posvečena služba v Aronovem duhovništvu (NaZ 20:67; 107:87–88); škof je splošni sodnik v Izraelu (NaZ 107:72, 74).

Sveti Duh vas je postavil za nadzornike, **Apd** 20:28. Podani so pogoji za škofa, **1 Tim** 3:1–7 (Tit 1:7).

Škofa naj se posveti, **NaZ** 20:67. Edward Partridge naj bi služil kot škof Cerkve, **NaZ** 41:9. Škof naj prepoznavna duhovne darove, **NaZ** 46:27, 29. Veliki duhovnik lahko izvršuje dolžnosti v službi škofa, **NaZ** 68:14, 19 (**NaZ** 107:17). Škofa določi Gospod, **NaZ** 72. Škof mora skrbeti za revne, **NaZ** 84:112. Škof vodi vse posvetne stvari, **NaZ** 107:68. Škof je predsednik Aronovega duhovništva, **NaZ** 107:87–88.

Šola prerokov *Gl. tudi* Smith ml., Joseph.

V Kirtlandu v Ohio (Združene države Amerike) je pozimi med letoma 1832 in 1833 Gospod Josephu Smithu zapovedal, naj organizira šolo za usposabljanje bratov v vsem, kar se tiče evangelija in Božjega kraljestva. Iz te šole je izšlo veliko prvih voditeljev Cerkve. V okraju Jackson v Misuriju je Parley P. Pratt vodil še eno šolo prerokov oziroma starešin (**NaZ** 97:1–6). Kmalu po preselitvi svetih na zahod so nastale podobne šole, vendar so bile te hitro ukinjene. Danes evangelijsko poučevanje poteka doma, na duhovniških zborih in v različnih pomožnih organizacijah, v cerkvenih šolah ter razredih seminarja in instituta.

Posvečujte se in drug drugega učite nauke kraljestva, **NaZ** 88:74–80. Marljivo iščite in drug drugega učite, **NaZ** 88:118–122. Pojasnjen je bil red šole prerokov, **NaZ** 88:127–141. Prvo predsedstvo ima ključne šole prerokov, **NaZ** 90:6–7.

Štefan

Štefan je za Odrašenika in njegovo Cerkev v času Nove zaveze umrl mučeniške smrti. Njegovo pridiganje je označilo in verjetno vplivalo na veliko delo Pavla, ki je bil navzoč, ko se je Štefan zagovarjal pred velikim zborom (**Apd** 8:1; 22:20).

Štefan je bil eden od sedmih mož, določen, da pomaga dvanajstim apostolom, **Apd** 6:1–8. Štefan je naredil ve-

lika čudesa in čudeže, **Apd** 6:8. Štefan se je zapletel v spore z Judi, **Apd** 6:9–10. Zoper njega so bile podane obtožbe in zaslilišali so ga pred velikim zborom, **Apd** 6:11–15. Štefan je predstavil svojo obrambo, **Apd** 7:2–53. Ker je bil poln Svetega Duha, je v videnju videl Očeta in Sina, **Apd** 7:55–56. Štefan je za svoje pričevanje umrl mučeniške smrti, **Apd** 7:54–60.

tabernakelj *Gl. tudi* presveto; skrinja zaveze; tempelj, Gospodova hiša.

Gospodova hiša, središče Izraelovega čaščenja, med množično selitvijo iz Egipta. Tabernakelj je bil dejansko prenosljivi tempelj, ki se ga je dalo razstaviti in ponovno sestaviti. Izraelovi otroci so tabernakelj uporabljali, dokler niso zgradili Salomonovega tempelja (**NaZ** 124:38).

Bog je Mojzesu razodel vzorec tabernaklja (2 Mz 26–27) in Izraelovi otroci so ga zgradili glede na tisti vzorec (2 Mz 35–40). Ko je bil tabernakelj dokončan, je oblak prekril šotor in tabernakelj je napolnila Gospodova slava (2 Mz 40:33–34). Oblak je bil znamenje Božje navzočnosti. Ponoči je bil videti kot ogenj. Ko se je oblak zadrževal nad šotorom, so se Izraelovi otroci utaborili. Ko se je premaknil, so se z njim premaknili tudi oni (2 Mz 40:36–38; 4 Mz 9:17–18). Izraelovi otroci so med tavanjem po puščavi in osvajanjem kanaan-ske dežele tabernakelj prenašali s sabo. Po tisti zmagi se je tabernakelj nahajal v Šilu, kraju, ki ga je izbral Gospod (**Joz** 18:1). Potem ko so Izraelovi otroci zgradili Salomonov tempelj, je tabernakelj popolnoma izginil iz zgodovine.

Gospod in Izaija sta tabernakelj uporabila kot znamenje za mesti Sion in Jeruzalem v času Gospodovega drugega prihoda (**Iz** 33:20; **Mz** 7:62).

tajne zveze *Gl. tudi* Gadiantonovi razbojniki; Kajn.

Organizacija ljudi, ki jih vežejo pri-

talent

sege, da bodo izvršili hudobne namene skupine.

Oče laži človeške otroke hujska k tajnim zvezam, **2 Ne** 9:9. Uničiti moram tajna dela teme, **2 Ne** 10:15. Božje sodbe so doletele te delavce tajnih zvez, **Al** 37:30. Gadianton je bil vzrok za skoraj popoln propad Nefijevega ljudstva, **He** 2:4–13. Satan je položil ljudem v srce, da so si izmislili tajne prisege in zaveze, **He** 6:21–31. Gospod ne deluje v tajnih zvezah, **Etr** 8:19. Narodi, ki podpirajo tajne zveze, bodo pokončani, **Etr** 8:22–23. Zaradi svojega tajnega društva so zavrnilo vse besede prerokov, **Etr** 11:22.

Od Kajnovih dni je bila tajna zveza, **Mz** 5:51.

talent

Starodavna merska enota za težo oziroma vsota denarja, ki je bila velike vrednosti. Služi tudi kot simbol za nekaj zelo dragocenega, kot je evangelij Jezusa Kristusa (Mt 25:14–29; Etr 12:35; NaZ 60:2, 13).

tančica

Beseda, uporabljena v svetih spisih, pomeni, prvič, zagrinjalo, ki ločuje področja v tabernaklju oziroma templju, drugič, znamenje ločenosti med Bogom in človekom, tretjič, tanko tkanino, s katero si ljudje zakrivajo obraz oziroma pokrivajo glavo, oziroma četrtič, pozabljivost, s katero Bog človeku zastira spomin na predsmrtni obstoj.

Tančica ločuje presveto od svetega, **2 Mz** 26:33.

Tempeljska tančica se je ob Kristusovem križanju pretrgala na dvojce, **Mt** 27:51 (Mr 15:38; Lk 23:45). Zdaj gledamo skozi steklo, v temi, takrat pa iz obličja v obličje, **1 Kor** 13:12.

Z uma mu je padla temna tančica nevere, **Al** 19:6. Jeredovega brata se ni moglo zadržati, da ne bi videl skozi tančico, **Etr** 3:19 (Etr 12:19).

Tančica se bo pretrgala in me boste videli, **NaZ** 67:10 (NaZ 38:8). Tančica pokrivala mojega templja bo odstranjena,

NaZ 101:23. Z uma nama je bila odstranjena tančica, **NaZ** 110:1.

Tančica teme bo prekrila zemljo, **Mz** 7:61.

Taylor, John

Tretji predsednik Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni

Poklican je bil v svèt dvanajsterih, **NaZ** 118:6 (NaZ 124:128–129). Bil je ranjen med mučeništvom, **NaZ** 135:2. Bil je med mogočnimi, ki jih je Joseph F. Smith videl v svetu duhov, **NaZ** 138:53–56.

Teankum

Velik nefijski vojaški vodja v Mormonovi knjigi (Al 50:35; 51–52; 61–62).

telestialna slava *Gl. tudi* stopnje slave.

Najmanjša od treh stopenj slave, v kateri bodo prebivali ljudje po zadnji sodbi.

Pavel je videl slavo zvezd, **1 Kor** 15:40–41.

Joseph Smith in Sidney Rigdon sta videla telestialno slavo, **NaZ** 76:81–90. Prebivalci telestialnega sveta so bili brezštevilni kakor zvezde, **NaZ** 76:109–112. Ta, ki ne more biti zvest postavi telestialnega kraljestva, ne more prenesti telestialne slave, **NaZ** 88:24, 31, 38.

telo *Gl. tudi* duša; smrt, telesna; umrljivost — umrljiv; vstajenje.

Umrljiva, telesna zgradba iz mesa in kosti, ustvarjena po Božji podobi, ki je združena z duhom, kar tvori živega človeka. Snovno telo vseh moških in žensk se bo v vstajenju za večno združilo z njihovim duhom. Sveti spisi včasih telo in duha, združena skupaj, omenjajo kot duša (1 Mz 2:7; NaZ 88:15; Mz 3:7, 9, 19; Abr 5:7).

Gospod Bog je človeka oblikoval iz prahu zemlje, **1 Mz** 2:7 (Mz 3:7).

Potipljite me in pogledjte, kajti duh nima mesa in kosti, **Lk** 24:39. Trdo ravnaj s svojim telesom in ga usušnju-

jem, **1 Kor** 9:27. Obstaja naravno telo in obstaja duhovno telo, **1 Kor** 15:44. Telo brez duha je mrtvo, **Jak** 2:26.

Umrljivo telo bo vstalo kot nesmrtno telo, **Al** 11:43–45. Vsak del telesa bo obnovljen, **Al** 41:2. Jezus je svoje vstalo telo pokazal Nefijcem, **3 Ne** 10:18–19; 11:13–15.

Oče ima telo iz mesa in kosti tako stvarno kot človekovo; Sin prav tako, **NaZ** 130:22.

Bog je ustvaril moškega in žensko po podobi lastnega telesa, **Mz** 6:9 (1 **Mz** 9:6).

tema, duhovna *Gl. tudi* hudobija — hudoben.

Hudobija ali nevednost o duhovnih stvareh.

Gorje jim, ki temo delajo za luč, **Iz** 5:20 (2 **Ne** 15:20). Tema bo prekrila zemljo in trda tema ljudstva, **Iz** 60:2.

Jezus bo razsvetlil tiste, ki sedijo v temi, **Lk** 1:79. Luč sveti v temi in tema je ne doume, **Jn** 1:5 (**NaZ** 45:7). Odvrzimo dela teme in nadenimo si orožje luči, **Rim** 13:12. Ne sodelujte pri jalovih delih teme, **Ef** 5:8–11.

Ker ne prosite, še niste prišli do luči, ampak morate biti pogubljeni v temi, **2 Ne** 32:4. Satan širi dela teme, **He** 6:28–31.

Moči teme zmagujejo po zemlji, **NaZ** 38:8, 11–12. Ves svet ječ v temi in grehu, **NaZ** 84:49–54. In če bo vaše oko zazrto v mojo slavo, v vas ne bo teme, **NaZ** 88:67.

Dela teme so se začela uveljavljati med vsemi človeškimi sinovi, **Mz** 5:55.

tema, najzunanjejša *Gl. hudič;* pekel; sinovi pogubljenja; smrt, duhovna.

temeljni kamen *Gl. tudi* Jezus Kristus.

Glavni kamen, ki sestavlja vogal temelja zgradbe. Jezus Kristus se imenuje glavni temeljni kamen (**Ef** 2:20).

Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal glavni vogelni kamen, **Ps** 118:22

tempelj, Gospodova hiša

(**Mt** 21:42–44; **Mr** 12:10; **Lk** 20:17; **Apd** 4:10–12).

Judje so zavrnili temeljni kamen, **JakK** 4:15–17.

Tempelj Kirtland, Ohio (ZDA)

Prvi tempelj, ki ga je Cerkev zgradila v sodobnih časih. Sveti so ga zgradili v Kirtlandu glede na Gospodovo zapoved (**NaZ** 94:3–9). Eden od namenov je bil priskrbeti kraj, kjer bi lahko vredni člani Cerkve prejeli duhovno moč, polnomočje in razsvetlitev (**NaZ** 109–110). Posvečen je bil 27. marca 1836; posvetilna molitev je bila preroku Josephu Smithu dana z razodetjem (**NaZ** 109). Gospod je v tem templju dal več pomembnih razodetij in obnovil potrebne duhovniške ključe (**NaZ** 110; 137). Tempelj se ni uporabljal za vse tempeljske uredbe, ki so dane v templjih danes.

tempelj, Gospodova hiša *Gl. tudi* obdaritev; presveto; tabernakelj; uredbe.

Dobesedno Gospodova hiša. Gospod je svojim ljudem vselej zapovedoval, naj gradijo templje, svete zgradbe, v katerih vredni sveti zase in za mrtve izvajajo svete evangelijske obrede in uredbe. Gospod pride v svoje templje in to so najsvetejši od vseh krajev čaščenja.

Tabernakelj, ki so ga postavili Mojzes in Izraelovi otroci, je bil prenosni tempelj. Izraelci so ga uporabljali med množično selitvijo iz Egipta.

Najbolj znan tempelj, omenjen v Stari zavezi, je tempelj, ki ga je Salomon zgradil v Jeruzalemu (2 **Krn** 2–5). Leta 600 pr. Kr. so ga uničili Babilonci, obnovil pa Zerubabél približno sedemdeset let kasneje (**Ezr** 1–6). Del tega templja je zgorel leta 37 pr. Kr., Herod Veliki pa ga je kasneje ponovno zgradil. Tempelj so leta 70 po Kr. uničili Rimljani.

V Mormonovi knjigi so bili pravični Božji privrženci vodeni, da gradijo templje in v njih častijo (2 **Ne** 5:16; **Moz** 1:18; 3 **Ne** 11:1). Gradnja in pri-

tempeljska poroka

merno koriščenje templjev so zna-
mna prave cerkve v vsakem razdobju,
vključno z obnovljeno Cerkvijo v na-
šem času. Tempelj Kirtland je bil prvi
tempelj, zgrajen in posvečen Gospodu
v tem razdobju. Odtlej je bilo v števil-
nih deželah po svetu posvečenih veliko
templjev.

Kdo bo stal na njegovem svetem
kraju, **Ps** 24:3–5. Pojdimo do hiše Jako-
bovega Boga, **Iz** 2:2–3 (Mih 4:1–2; 2 Ne
12:2–3). Gospod bo nenadoma prišel v
svoj tempelj, **Mal** 3:1 (3 Ne 24:1; NaZ
36:8; 42:36).

Jezus je očistil tempelj, **Mt** 21:12–16
(Mr 11:15–18; Lk 19:45–48).

Svetim je bilo zapovedano, naj zgra-
dijo tempelj v Misuriju, **NaZ** 57:3 (NaZ
84:3–5). Ustanovite Božjo hišo, **NaZ**
88:119 (NaZ 109:8). Gospod je svete
okaral, ker niso zgradili templja, **NaZ**
95:1–12. V nesvete templje ne bom pri-
šel, **NaZ** 97:15–17. To hišo sem sprejel
in tu bo moje ime, **NaZ** 110:7–8. Gospo-
dovemu ljudstvu je vselej zapovedano,
naj zgradi hišo njegovemu imenu, **NaZ**
124:39. Veliko delo, ki naj bi se izvajalo
v templjih, vključuje pečatenje otrokom
k staršem, **NaZ** 138:47–48. Veliko delo
poslednjih dni vključuje gradnjo temp-
ljev, **NaZ** 138:53–54.

tempeljska poroka *Gl. poroka —*
poročiti se.

terestrialna slava *Gl. tudi* stopnje
slave.

Druga od treh stopenj slave, v kateri
bodo ljudje prebivali po poslednji sodbi.

Pavel je videl terestrialno slavo, pri-
merljivo s slavo lune, **1 Kor** 15:40–41.

Joseph Smith in Sidney Rigdon sta
videla terestrialno slavo, **NaZ** 76:71–
80. Terestrialna slava prekaša telesti-
alno, **NaZ** 76:91. Tisti, ki ne morejo biti
zvesti postavi terestrialnega kraljestva,
ne morejo prenesti terestrialne slave,
NaZ 88:23, 30, 38.

Timóteju *Gl. tudi* Pavel.

Mladi Pavlov misijonarski družabnik

med Pavlovim delovanjem v Novi za-
vezi (Apd 16:1–3; 2 Tim 1:1–5). Bil je sin
Grka in matere Judinje, s katerima je ži-
vel v Listri.

Pavel je o Timóteju govoril kot o svo-
jem »pravem sinu v veri« (1 Tim 1:2, 18;
2 Tim 1:2). Timóteju je bil morda Pavlov
najbolj zanesljiv in sposoben pomočnik
(Flp 2:19–23).

tisočletnica *Gl. tudi* drugi prihod
Jezusa Kristusa; pekel.

Tisočletno obdobje miru, ki se bo
začelo, ko se bo Kristus vrnil, da bo
osebno kraljeval na zemlji (ČV 1:10).

Ljudje ne bodo več vzdignili meča,
ne bodo se več učili vojskovanja, **Iz** 2:4
(Mih 4:3; 2 Ne 12:4). Dežela, ki je bila
opustošena, je postala kakor edenski
vrt, **Ezk** 36:35.

Oživali so in kraljevali s Kristusom ti-
soč let, **Raz** 20:4.

Zaradi pravičnosti Satan nima moči,
1 Ne 22:26.

Pravično bom bival na zemlji tisoč let,
NaZ 29:11. Ko bo minilo tisoč let, bom
do zemlje prizanesljiv le še krajše ob-
dobje, **NaZ** 29:22. Veličastna tisočletnica
bo prišla, **NaZ** 43:30. Otroci pravičnih
bodo odrasli brez greha, **NaZ** 45:58. Ot-
roci bodo odraščali, dokler se ne bodo
postarali; ljudje bodo spremenjeni v
trenu očesa, **NaZ** 63:51. Na začetku
sedme tisočletnice bo Gospod posvetil
zemljo, **NaZ** 77:12. Ti ne bodo pon-
ovno živeli, dokler ne bo minilo tisoč
let, **NaZ** 88:101. Satan bo zvezan tisoč
let, **NaZ** 88:110. Opisana je tisočletnica,
NaZ 101:23–34.

Zemlja bo počivala tisoč let, **Mz** 7:64.

Tit *Gl. tudi* Pavel; Pavlova pisma;
Pismo Titu.

Zaupanja vreden grški spreobrnjenec
v Novi zavezi, ki je v Jeruzalem potov-
val s Pavlom in kasneje postal misijonar
(Gal 2:1–4; 2 Tim 4:10). Tit je Pavlovo
prvo pismo izročil svetim v Korintu
(2 Kor 7:5–8, 13–15).

tobak *Gl. Beseda* modrosti.

Tolažnik *Gl. tudi* Jezus Kristus; Sveti Duh.

Sveti spisi govorijo o dveh Tolažnikih. Prvi je Sveti Duh (Jn 14:26–27; Mor 8:26; NaZ 21:9; 42:17; 90:11). Drugi Tolažnik je Gospod Jezus Kristus (Jn 14:18, 21, 23). Ko nekdo prejme drugega Tolažnika, se mu bo od časa do časa prikazal Jezus Kristus, razodel bo Očeta in ga učil iz obličja v obličje (NaZ 130:3).

Tomaz

Eden prvih dvanajstih apostolov v Novi zavezi, ki jih je Odrešenik izvolil med svojim zemeljskim delovanjem (Mt 10:2–3; Jn 14:5). Grško ime je Dvojček (Jn 20:24–29; 21:2). Čeprav je Tomaz dvomil v Jezusovo vstajenje, dokler ni Odrešenika videl sam, se je bil zaradi trdnega značaja z Gospodom voljan soočiti s preganjanjem in smrtjo (Jn 11:16; 20:19–25).

Tretja Mojzesova knjiga (Levitik)

Gl. tudi Peteroknjžje (Pentatevh).

Knjiga v Stari zavezi, ki govori o duhovniških dolžnostih v Izraelu. Poudarja Božjo svetost in vzorec, po katerem bi lahko njegovi ljudje živeli, da bi postali sveti. Njen cilj je, da s pomočjo obredov uči moralne nauke in verske resnice Mojzesove postave. Tretjo Mojzesovo knjigo je napisal Mojzes.

Prvih sedem poglavij pojasni žrtvene uredbe. Poglavja od osem do deset opisujejo obred, ki so ga obhajali v posvetitvi duhovnikov. Enajsto poglavje pojasni, kaj se sme oziroma ne sme jesti in kaj je čisto ali nečisto. Dvanajsto poglavje obravnava porodnice. Poglavja od trinajst do petnajst so zakoni, ki se navezujejo na obredno nečistost. Šestnajsto poglavje vsebuje obred, ki naj bi ga slavili na dan odkupne daritve. Poglavja od sedemnajst do šestindvajset vsebujejo zbir zakonov, ki obravnavajo verska in družbena načela. Sedemindvajseto poglavje pojasni, da je Gospod Izraelu zapovedal, naj Gospodu posveti svoj pridelek, drobnico in govedo.

trije nefijski učenci *Gl. tudi* Nefijci; prenesena bitja; učenec.

Trije Kristusovi izvoljeni nefijski učenci, omenjeni v Mormonovi knjigi.

Gospod je tem učencem dal isti blagoslov, kot ga je dal Ljubljenemu Janezu — da lahko ostanejo na zemlji, da bi duše pripeljali h Kristusu, dokler Gospod ne pride ponovno. Bili so preneseni, tako da ne bodo občutili bolečine in ne bodo umrli (3 Ne 28).

Kristus je trem učencem uslišal željo, da ostanejo do njegovega prihoda, **3 Ne** 28:1–9. Nikoli ne bodo utrpeli smrtnih bolečin oziroma potrtosti, **3 Ne** 28:7–9. Imeli bodo polnost radosti, **3 Ne** 28:10. Začasno so bili vzeti v nebesa, **3 Ne** 28:13–17. Služili so ljudem in prestali preganjanje, **3 Ne** 28:18–23. Služili so Mormonu, **3 Ne** 28:24–26 (Mrm 8:10–11). Služili bodo drugim narodom, Judom, razkropljenim rodovom in vsem narodom, **3 Ne** 28:27–29. Satan nad njimi nima nobene moči, **3 Ne** 28:39.

ubijati *Gl.* smrtna kazen; umor — umoriti.

ubog — ubog v duhu *Gl.* blaginja; daritev — darovanje; miloščina — dajati miloščino; ponižnost — ponižen; post — postiti se; reven.

učenec *Gl. tudi* apostol; jarem; kristjani; spreobrnitev — spreobrniti — spreobrnjenec.

Privrženec Jezusa Kristusa, ki živi glede na Kristusove nauke (NaZ 41:5). Beseda učenec se uporablja za poimenovanje dvanajstih apostolov, ki jih je Kristus poklical med svojim zemeljskim delovanjem (Mt 10:1–4). To ime se prav tako uporablja za poimenovanje dvanajstih mož, ki jih je Jezus izbral za vodenje svoje Cerkve med Nefijci in Lamanci (3 Ne 19:4).

Zapečati postavo med mojimi učenci, **Iz** 8:16.

Če ostanete v moji besedi, ste moji učenci, **Jn** 8:31.

učitelj v Aronovem duhovništvu

Mormon je bil učenec Jezusa Kristusa, **3 Ne** 5:12–13. Vi ste moji učenci, **3 Ne** 15:12. Trije učenci ne bodo okusili smrti, **3 Ne** 28:4–10.

Svarilni glas bo šel po ustih mojih učencev, **NaZ** 1:4. Moji učenci bodo stali na svetih krajih, **NaZ** 45:32. Tisti, ki se ne spomnijo revnih, pomoči potrebnih, bolnih in prizadetih, niso moji učenci, **NaZ** 52:40. Kdor ni pripravljen dati svojega življenja, ni moj učenec, **NaZ** 103:27–28.

učitelj v Aronovem duhovništvu

Gl. tudi Aronovo duhovništvo.

Služba v Aronovem duhovništvu.

Dolžnost učitelja je, da bdi nad Cerkvijo, **NaZ** 20:53–60. Služba učitelja je potreben dodatek nižjemu duhovništvu, **NaZ** 84:30, 111. Predsednik zbora učiteljev predseduje štiriindvajsetim učiteljem, **NaZ** 107:86.

učitelj — učiti *Gl. tudi* Sveti Duh.

Prenašati znanje na druge, zlasti o evangelijskih resnicah, in jih voditi v pravičnost. Tiste, ki poučujejo evangelij, bi moral voditi Duh. Vsi starši so učitelji v svoji družini. Sveti bi si morali prizadevati in biti voljni sprejeti navodila od Gospoda in njegovih voditeljev.

Svoje sinove poučuj o njih, **5 Mz** 4:8–9. Svoje otroke marljivo poučuj o tem, **5 Mz** 6:7 (5 Mz 11:18–19). Vzgajaj otroka primerno njegovi poti, **Prg** 22:6. Tvoje otroke bo učil Gospod, **Iz** 54:13 (3 Ne 22:13).

Vemo, da si prišel od Boga kot učitelj, **Jn** 3:2. Če poučuješ druge, kako to, da ne poučuješ sebe, **Rim** 2:21.

Nekoliko sem bil poučen v vsej učeničnosti svojega očeta, **1 Ne** 1:1 (En 1:1). Duhovniki in učitelji morajo učiti marljivo ali pa bodo grehi ljudi nad njihovo lastno glavo, **JakK** 1:18–19. Prisluhnite mi in napnite ušesa, **Moz** 2:9. Otroke boste učili, naj imajo drug drugega radi in naj drug drugemu služijo, **Moz** 4:15. Nikomur ne zaupajte, da bi vam bil za učitelja, razen če bo Božji otrok, **Moz** 23:14. Gospod je svojega Duha razlil

na vso deželo, da bi jih v srcu pripravil, da bodo sprejeli besedo, **Al** 16:16. Učili so z Božjo močjo in polnomočjem, **Al** 17:2–3. Matere so jih učile, **Al** 56:47 (Al 57:21).

In če so iskali modrost, so bili poučeni, **NaZ** 1:26. Učite drug drugega glede na službo, v katero sem vas imenoval, **NaZ** 38:23. Učite načela mojega evangelija, ki so v Svetem pismu in Mormonovi knjigi, **NaZ** 42:12. Uči naj se vas z višave, **NaZ** 43:15–16. Starši naj učijo svoje otroke, **NaZ** 68:25–28. Drug drugega učite nauk kraljestva, **NaZ** 88:77–78, 118. Med seboj določite učitelja, **NaZ** 88:122. Svojih otrok nisi učil o svetlobi in resnici in to je vzrok tvoji stiski, **NaZ** 93:39–42.

O teh stvarih prosto učite svoje otroke, **Mz** 6:57–61.

Poučevanje z Duhom: Ne govorite vi, ampak Duh govori v vas, **Mt** 10:19–20. Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je odpiral svete spise, **Lk** 24:32. Evangelij se pridiga z močjo Duha, **1 Kor** 2:1–14.

Govoril je z Božjo močjo in polnomočjem, **Moz** 13:5–9 (Al 17:3; He 5:17).

Imel boš mojega Duha za prepričanje ljudi, **NaZ** 11:21. Slišán boš v vsem, kar boš učil s Tolažnikom, **NaZ** 28:1 (NaZ 52:9). Če Duha ne boste prejeli, ne boste učili, **NaZ** 42:14 (NaZ 42:6). Človeške otroke učite to z močjo mojega Duha, **NaZ** 43:15. Starešine naj evangelij pridigajo po Duhu, **NaZ** 50:13–22. Tisto uro vam bo dano, kaj boste rekli, **NaZ** 84:85 (NaZ 100:5–8).

uho *Gl. tudi* prisluhniti.

V svetih spisih je uho pogosto uporabljeno kot simbol človekove zmožnosti, da sliši in razume Božje stvari.

Ušesa imajo, pa ne slišijo, **Ps** 115:6. Gospod mi prebujajo uho, da slišim, **Iz** 50:4–5 (2 Ne 7:4–5).

Ta, ki ima ušesa, da posluša, naj posluša, **Mt** 11:15. Z ušesi so težko slišali, **Mt** 13:15 (Mz 6:27). Oko še ni videlo, niti uho ni slišalo to, kar je Bog pripravil za tiste, ki ga ljubijo, **1 Kor** 2:9 (NaZ 76:10).

Hudič jim šepče v ušesa, **2 Ne** 28:22. Napnite ušesa, da boste slišali, **Moz** 2:9 (3 Ne 11:5). Velikokrat sem bil poklican in nisem hotel slišati, **Al** 10:6. Nastavi uho mojim besedam, **Al** 36:1 (Al 38:1; NaZ 58:1).

Ni ušesa, ki ne bo slišalo, **NaZ** 1:2. Ušesa so odprta zaradi ponižnosti in molitve, **NaZ** 136:32.

ujetništvo *Gl. tudi*

svoboda — svoboden.

Biti v telesnem ali duhovnem suženjstvu.

Izraelova hiša je zaradi svoje krivičnosti šla v ujetništvo, **Ezk** 39:23.

Kdor vodi v ujetništvo, bo šel v ujetništvo, **Raz** 13:10.

Hudobni bodo odpeljani v hudičevo ujetništvo, **1 Ne** 14:4, 7. Ljudje se lahko svobodno odločajo za svobodo in večno življenje oziroma ujetništvo in smrt, **2 Ne** 2:27. Volja mesa daje hudičevemu duhu moč, da ujame, **2 Ne** 2:29. Ali ste zadostno ohranili v spominu ujetništvo svojih očetov, **Al** 5:5–6. Te, ki postanejo trdosrčni, hudič ujame, **Al** 12:11. Vselej bdite in molite, da vas hudič ne bo skušal in vas ne bo odpeljal ujetih, **3 Ne** 18:15.

um *Gl. misli.*

umazanija — umazan *Gl. tudi*

brezbožen; čisto in nečisto; greh; hudobija — hudoben; nepravilnost — nepravilčen.

Duhovna nečistost zaradi zavestne neposlušnosti Bogu.

Gospod bo umil umazanijo sionskih hčera, **Iz** 4:4 (2 Ne 14:4).

Božje kraljestvo ni umazano, **1 Ne** 15:34 (Al 7:21). Ti, ki so umazani, bodo še vedno umazani, **2 Ne** 9:16 (Mrm 9:14). Kako se boste počutili, če boste stali pred Božjim sodnim stolom, če bodo vaša oblačila zamazana z umazanijo, **Al** 5:22.

Še morajo ostati umazani, **NaZ** 88:35.

Kdaj bom počival in bil očiščen umazanije, **Mz** 7:48.

umivanja — umiti — umit *Gl. tudi*

krst — krstiti; odkupna daritev — plačati odkupnino.

Očistiti telesno ali duhovno. V simboličnem pomenu je lahko skesani očiščen življenja, obteženega z grehom, in njegovih posledic zaradi odkupnega žrtvovanja Jezusa Kristusa. Določena umivanja, ki so jih izvajali z ustreznim duhovniškim polnomočjem, služijo kot svete uredbe.

Duhovnik naj si opere oblačila in se okopa v vodi, **4 Mz** 19:7. Popolnoma me operi greha, **Ps** 51:4, 9. Umijte se, očistite se, ne delajte več hudega, **Iz** 1:16–18.

Jezus je svojim apostolom umil noge, **Jn** 13:4–15 (NaZ 88:138–139). Krstite se in se umijte svojih grehov, **Apd** 22:16 (Al 7:14; NaZ 39:10).

Nihče ne more biti odrešen, razen če so njegova oblačila belo oprana, **Al** 5:21 (3 Ne 27:19). Njihova oblačila so bila s Kristusovo krvjo belo oprana, **Al** 13:11 (Etr 13:10).

Da bodo z izpolnjevanjem zapovedi lahko umiti in očiščeni vseh svojih grehov, **NaZ** 76:52. Vaša maziljenja in vaša umivanja so posvečena z uredbo moje svete hiše, **NaZ** 124:39–41.

umor — umoriti *Gl. tudi* Kajn; smrtna kazen.

Zavesten in nepravilčen odvzem človekovega življenja. Umor je greh, obsojen od vsega začetka (1 Mz 4:1–12; Mz 5:18–41).

Če kdo prelije človeško kri, bo človek prelil njegovo kri, **1 Mz** 9:6 (PJS, 1 Mz 9:12–13; 2 Mz 21:12; Al 34:12). Ne ubijaj, **2 Mz** 20:13 (5 Mz 5:17; Mt 5:21–22; Moz 13:21; NaZ 59:6).

Jezus je dejal: Ne morite, **Mt** 19:18. Morilci bodo imeli svoj delež v drugi smrti, **Raz** 21:8.

V srcu sta morilca, **1 Ne** 17:44. Gorje morilcu, ki namerno ubija, **2 Ne** 9:35. Bog je zapovedal, naj ljudje ne ubijajo, **2 Ne** 26:32. Umor se Gospodu gnusi, **Al** 39:5–6.

Temu, ki ubija, ne bo odpuščeno, **NaZ**

umrljivost — umrljiv

42:18. Kdor bo ubijal, bo izročen dežel-nim zakonom, **NaZ** 42:79.

umrljivost — umrljiv *Gl. tudi* padec Adama in Eve; smrt, telesna; svet (samostalnik); telo.

Čas od rojstva do smrti. Temu včasih rečemo drugo stanje.

Tisti dan, ko boš z njega jedel, boš zagotovo umrl, **1 Mz** 2:16–17 (Mz 3:16–17). Ob smrti se bo duša vrnila k Bogu, telo pa v zemeljski prah, **Prd** 12:7 (1 Mz 3:19; Mz 4:25).

V vašem umrljivem telesu naj ne kraljuje greh, **Rim** 6:12. To umrljivo telo si mora nadeti nesmrtnost, **1 Kor** 15:53 (En 1:27; Moz 16:10; Mrm 6:21).

Človeško stanje je postalo stanje prezkušnje, **2 Ne** 2:21 (Al 12:24; 42:10). Adam je padel, da bi ljudje bili, **2 Ne** 2:25. Ali ste se zazrli predse in vidite to umrljivo telo vstati v nesmrtnost, **Al** 5:15. To življenje je čas, da se pripravimo na srečanje z Bogom, **Al** 34:32.

Ne bojte se smrti, kajti vaša radost v tem svetu ni polna, **NaZ** 101:36.

Tisti, ki obdržijo drugo stanje, bodo deležni slave, **Abr** 3:26.

upanje *Gl. tudi* vera.

Gotovo pričakovanje in hrepenenje po obljubljenih blagoslovih pravičnosti. Sveti spisi o upanju pogosto govorijo kot o pričakovanju večnega življenja po veri v Jezusa Kristusa.

Blagoslovljen je mož, čigar upanje je Gospod, **Jer** 17:7. Gospod bo upanje svojemu ljudstvu, **Jl** 4:16.

Upanje imamo zaradi potrpežljivosti in svetih spisov, **Rim** 15:4. Bog nas je prerodil za živo upanje v Kristusovo vstajenje, **1 Pt** 1:3. Vsak, kdor ima to upanje, se očiščuje, **1 Jn** 3:2–3.

Prizadevati si morate s popolnoma svetlim upanjem, **2 Ne** 31:20. Glejte, da boste imeli vero, upanje in dobrotljivost, **Al** 7:24 (1 Kor 13:13; Mor 10:20). Želim, da bi prisluhnili mojim besedam, z upanjem, da boste prejeli večno življenje, **Al** 13:27–29. Če verujete, upate na

to, česar ne vidite, kar je resnično, **Al** 32:21 (Heb 11:1). Upanje pride z vero in je sidro za duše, **Etr** 12:4 (Heb 6:17–19). Človek mora upati ali pa ne more prejeti dediščine, **Etr** 12:32. Mormon je govoril glede vere, upanja in dobrotljivosti, **Mor** 7:1. Zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa boste upali, da boste vstali v večno življenje, **Mor** 7:40–43. Sveti Duh te navdaja z upanjem, **Mor** 8:26 (Rim 15:13).

To življenje so pustili trdni v upanju na veličastno vstajenje, **NaZ** 138:14.

upor — uporništvo *Gl.*

tudi godrnjati; greh; hudič; odpad — odpadništvo.

Kljubovanje oziroma nasprotovanje Gospodu, vključno z neupoštevanjem njegovih izvoljenih voditeljev ter namerno neposlušnostjo njegovim zapovedi.

Ne upirajte se Gospodu, **4 Mz** 14:9. Zlobnež išče le upor, **Prg** 17:11. Gorje upornim otrokom, **Iz** 30:1.

Gospod ne odkupi takšnih, ki se mu upirajo in umrejo v svojih grehah, **Moz** 15:26. Amlisjici so se odkrito uprli Bogu, **Al** 3:18–19.

Uporniški bodo prebodeni z veliko gorja, **NaZ** 1:3. Gospodova jeza se je razvnela zoper uporniške, **NaZ** 56:1 (NaZ 63:1–6).

Satan se je uprl Bogu, **Mz** 4:3.

Ur

Ur Kaldejcev je bil v Stari zavezi prvotno Abramov dom (1 Mz 11:27–28, 31; 15:7; Neh 9:7; Abr 2:1, 4).

uradnik *Gl.* služba — uradnik.

uravnavanje rojstev *Gl. tudi* družina; poroka — poročiti se.

Uravnavanje števila rojstev z omejevanjem oziroma preprečevanjem zanositve.

Bodita radovitna in množita se ter napolnita zemljo, **1 Mz** 1:28 (Mz 2:28). Otroci so Gospodova dediščina, **Ps** 127:3–5.

Lehijeva družina naj bi Gospodu vzgojila potomstvo, **1 Ne 7:1**.

Zakonsko zvezo je za človeka posvetil Bog, **NaZ 49:15–17**. Povzdignjeni bodo prejeli polnost in bodo potomce lahko imeli na veke vekov, **NaZ 132:19, 63**.

uredbe *Gl. tudi odrešitev; odrešitev za mrtve; pečatenje — pečatiti; rodoslovje; tempelj, Gospodova hiša.*

Sveti obred in običaji. Uredbe se ujemajo z dejanji, ki imajo duhovne pomenne. Uredbe lahko pomenijo tudi Božje zakone in predpise.

Uredbe v Cerkvi vključujejo blagoslov bolnim (Jak 5:14–15), blagoslov zakramenta (NaZ 20:77, 79), krst s potopitvijo (Mt 3:16; NaZ 20:72–74), blagoslov otrok (NaZ 20:70), podelitev Svetega Duha (NaZ 20:68; 33:15), podelitev duhovništva (NaZ 84:6–16; 107:41–52), tempeljske uredbe (NaZ 124:39) in zakonska zveza v novi in večni zavezi (NaZ 132:19–20).

Učite jih uredbe in zakone, **2 Mz 18:20**. Ravnajte se po mojih predpisih in izpolnjujte moje uredbe, **Ezk 11:20**.

Ljudje so Božje uredbe strogo izvajali, **Al 30:3**. Kaj koristi, da smo izpolnjevali njegove uredbe, **3 Ne 24:13–14**.

Njega, ki moli in je skesan, sprejem, če je zvest mojim uredbam, **NaZ 52:14–19**.

Ves človeški rod se lahko odreši s poslušnostjo evangelijskim zakonom in uredbam, **ČV 1:3**.

Namestniške uredbe: Verska uredba, ki se jo izvede za dobro umrlega. Te uredbe učinkujejo le, ko jih tisti, za katere so bile uredbe izvedene, sprejmejo, izpolnjujejo zaveze, povezane z njimi, in se pečatijo s Svetim Duhom obljube. Takšne uredbe se danes izvajajo v templjih.

Kaj bodo dosegli tisti, ki se krstijo za mrtve, če mrtvi sploh ne vstanejo, **1 Kor 15:29**.

Krsti za mrtve naj se izvajajo v templjih, **NaZ 124:29–36**. Duhovi v svetu

duhov so bili poučeni o namestniškem krstu za odpusčanje grehov, **NaZ 138:29–34**.

urím in tumím *Gl. tudi naprsnika; videc.*

Orodje, ki ga je Bog pripravil, da bi človeku pomagal pri prejetju razodetij in prevajanju jezikov. V hebrejščini besedi pomenita »luči in popolnosti«. Urím in tumím se sestojita iz dveh vrst kamnov v srebrnih okvirih in se včasih uporabljata z naprsnikom (NaZ 17:1; JS – ŽZ 1:35, 42, 52). Ta zemlja bo v svojem posvečenem in nesmrtnem stanju postala velik urím in tumím (NaZ 130:6–9).

V naprsnik sodbe deni urím in tumím, **2 Mz 28:30**.

Zmagovalcu bom dal bel kamenček, **Raz 2:17**.

Ima nekaj, s čimer lahko pogleda in prevede, **Moz 8:13**. Dal ti bom ta dva kamna, **Etr 3:23–24, 28** (Etr 4:5).

Joseph Smith je prejel razodetja preko uríma in tumíma, NaZ glave 6., 11., 14., 15. in 16. razdelka. Dana ti je bila moč, da si prevajal s pomočjo uríma in tumíma, **NaZ 10:1**. Tri priče naj bi videle urím in tumím, ki sta bila dana Jeredovemu bratu na gori, **NaZ 17:1**. Kraj, kjer Bog prebiva, je veliki urím in tumím. Beli kamen bo postal urím in tumím za vsakega posameznika, ki ga bo prejel, **NaZ 130:6–11**.

Jaz, Abraham, sem imel urím in tumím, **Abr 3:1, 4**.

usmiljenje — usmiljen *Gl. Jezus Kristus; milost — milosten; milostljivost; odkupna daritev — plačati odkupnino; odpustiti; pravica.*

ustava *Gl. tudi postava; vlada — vladati.*

V Nauku in zavezah se »ustava« nanaša na ustavo Združenih držav Amerike, ki je bila božansko navdihnjena, da je bila pripravljena pot za evangelijsko obnovo.

ustvariti

Podprejo naj ustavni zakon, **NaZ** 98:5–6. Gospod je povzročil, da je bila ustava sprejeta, **NaZ** 101:77, 80.

ustvariti *Gl. tudi* duhovno stvarjenje; Jezus Kristus; sobotni dan; začetek; zemlja.

Urediti. Bog, delujoč po svojem Sinu, Jezusu Kristusu, je organiziral prvine v naravi, da je oblikoval nebo in zemljo. Nebeški Oče in Jezus sta človeka ustvarila po svoji podobi (**Mz** 2:26–27).

Na začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo, **1 Mz** 1:1. Naredimo človeka po svoji podobi, **1 Mz** 1:26 (**Mz** 2:26–27; **Abr** 4:26).

Vse je bilo ustvarjeno po njem, **Jn** 1:3, 10. V njem je bilo ustvarjeno vse, kar je v nebesih, **Kol** 1:16 (**Moz** 3:8; **He** 14:12). Bog je po Sinu ustvaril svetove, **Heb** 1:2.

Na začetku je bil ustvarjen človek, **Moz** 7:27. Ustvaril sem nebo in zemljo in vse, **3 Ne** 9:15 (**Mrm** 9:11, 17). Vsi ljudje so bili na začetku ustvarjeni po moji podobi, **Etr** 3:15.

Jezus Kristus je ustvaril nebo in zemljo, **NaZ** 14:9. Ustvaril je človeka, moškega in žensko, po svoji lastni podobi, **NaZ** 20:18.

Brezšteviline svetove sem ustvaril, **Mz** 1:33. Po svojem Edinorojencu sem ustvaril nebo, **Mz** 2:1. Jaz, Gospod Bog, sem vse stvari ustvaril duhovno, preden so se udejanjile na obličju zemlje, **Mz** 3:5. Milijoni zemelj kot je ta, ne bi bil niti začetek števila tvojih stvaritev, **Mz** 7:30. Bogovi so organizirali in oblikovali nebesa, **Abr** 4:1.

užaliti

Prekršiti božanski zakon, grešiti oziroma povzročiti neugodje ali krivico; tudi ujeziti ali vznemeljati.

Užaljenega brata je težje spet pridobiti, kot osvojiti utrjeno mesto, **Prg** 18:19.

Če te desno oko pohujšuje, ga iztakni, **Mt** 5:29. Kdor užali enega od teh malih, ki verjamejo vame, bi bilo zanj bolje, da v morju utoni, **Mt** 18:6 (**NaZ** 121:19–22).

Če te brat oziroma sestra užali in prizna, se spravita, **NaZ** 42:88. Z ničemer človek ne užali Boga, razen nad tistimi, ki ne priznajo njegove roke v vsem in niso poslušni njegovim zapovedim, **NaZ** 59:21.

vdova *Gl. tudi* blaginja.

Ženska, katere mož je umrl in se ni ponovno poročila.

Sirote in vdova naj pridejo in naj se najedó, **5 Mz** 14:29.

Ta uboga vdova je vrgla vse, kar je imela, **Mr** 12:41–44. Obiskujte sirote in vdove v njihovi stiski, **Jak** 1:27.

Gospod bo hitra priča zoper tiste, ki zatirajo vdovo, **3 Ne** 24:5 (**Zah** 7:10).

Za vdove in sirote bo poskrbljeno, **NaZ** 83:6 (**NaZ** 136:8).

večna zaveza *Gl. nova in večna zaveza; zaveza.*

Večni Oče *Gl. Bog — Božja trojica; Oče v nebesih.*

večno življenje *Gl. tudi* celestialna slava; krona; odkupna daritev — plačati odkupnino; povzdignjenje; življenje.

Živeti vekomaj kot družine v Božji navzočnosti (**NaZ** 132:19–20, 24, 55). Večno življenje je največji Božji dar človeku.

Besede večnega življenja imaš, **Jn** 6:68. To je večno življenje, da poznajo tebe, edinega resničnega Boga in Jezusa Kristusa, **Jn** 17:3 (**NaZ** 132:24). Bojuj dober boj vere, sezi po večnem življenju, **1 Tim** 6:12.

Ljudje se svobodno odločajo za svobodo in večno življenje, **2 Ne** 2:27 (**He** 14:31). Biti duhovno naravnani je večno življenje, **2 Ne** 9:39. Potem ste na tesni in ozki poti, ki vodi v večno življenje, **2 Ne** 31:17–20. Verjeti v Kristusa in vztrajati do konca je večno življenje, **2 Ne** 33:4 (**3 Ne** 15:9).

Ta, ki ima večno življenje, je bogat, **NaZ** 6:7 (**NaZ** 11:7). Večno življenje je

največji od vseh Božjih darov, **NaZ** 14:7 (Rim 6:23). Pravični bodo prejeli mir v tem svetu in večno življenje v prihodnjem svetu, **NaZ** 59:23. Tisti, ki bo vztrajal do konca, bo imel krono večnega življenja, **NaZ** 66:12 (NaZ 75:5). Vsi, ki so umrli brez evangelija, ki bi ga sprejeli, če bi še živeli, so dediči celestialnega kraljestva, **NaZ** 137:7–9.

Božje delo in slava je, da uredniči človekovo nesmrtnost in večno življenje, **Mz** 1:39. Bog večno življenje da poslušnim, **Mz** 5:11.

velika noč *Gl.* Jezus Kristus; vstajenje.

véliki duhovnik *Gl. tudi* Aronovo duhovništvo; Melkizedekovo duhovništvo.

Služba v duhovništvu. Sveti spisi o »vélíkem duhovniku« govoriyo v dveh pomenih, prvič, služba v Melkizedekovem duhovništvu, in drugič, predsedujoči uradnik Aronovega duhovništva pod Mojzesovo postavo.

Prvi pomen se nanaša na Jezusa Kristusa kot velikega vélikega duhovnika. Adam in vsi patriarhi so bili prav tako véliki duhovniki. Danes trije predsedujoči véliki duhovniki predstavljajo predsedstvo Cerkve in predsedujejo vsem drugim duhovniškim bratom ter članom Cerkve. V Cerkvi danes se več vrednih moških posveti za vélike duhovnike, ko je to primerno. Véliki duhovniki so lahko poklicani, oddeljeni in posvečeni za škofo (NaZ 68:19; 107:69–71).

Drugič, pomeni, da se je predsedujoči uradnik Aronovega duhovništva pod Mojzesovo postavo imenoval véliki duhovnik. Služba je bila dedna in se je prenašala od prvorojenca v Aronovi družini, Aron sam pa je bil prvi véliki duhovnik Aronovega reda (2 Mz 28–29; 3 Mz 8; NaZ 84:18).

Melkizedek je bil duhovnik najvišjega Boga, **1 Mz** 14:18 (Al 13:14).

Véliki duhovniki so bili poklicani in pripravljani od osnovanja sveta, **Al** 13:1–10.

Véliki duhovniki delujejo v duhovnih stvarih, **NaZ** 107:10, 12, 17.

véliki zbor (hebr. sanhedrín) *Gl. tudi* Judje.

Judovski senat in najvišje judovsko sodišče tako v državnih kot tudi cerkvenih zadevah. Véliki zbor je sestavljalo enainsedemdeset članov iz vrst glavnih duhovnikov, pisarjev in starešin. V svetih spisih se pogosto imenuje svét (Mt 26:59; Mr 14:55; Apd 5:34).

véliko duhovništvo *Gl.*

Melkizedekovo duhovništvo.

vera *Gl. tudi* Jezus Kristus; upanje; verovanje — verjeti; zaupanje.

Zaupanje v nekaj oziroma nekoga. Vera, kot se v svetih spisih najpogosteje uporablja, je zaupanje v Jezusa Kristusa, ki človeka pripravi, da mu je poslušen. Vera se mora osredotočati na Jezusa Kristusa, če želimo, da bo človeka vodila v odrešitev. Sveti iz poslednjih dni prav tako verujejo v Boga Očeta, Svetega Duha, duhovniško moč in druge pomembne vidike obnovljenega evangelija.

Vera vključuje upanje v to, kar ne vidimo, kar pa je resnično (Heb 11:1; Al 32:21; Etr 12:6). Vera zagori, ko slišimo evangelij, ki ga učijo pooblaščenca oznanjevalci, ki jih je poslal Bog (Rim 10:14–17). Čudeži ne obrodijo vere, temveč močno vero razvijemo s poslušnostjo evangeliju Jezusa Kristusa. Drugače rečeno, vera pride s pravičnostjo (Al 32:40–43; Etr 12:4, 6, 12; NaZ 63:9–12).

Prava vera povzroča čudeže, videnja, sanje, zdravljenja in vse Božje darove, ki jih Bog daje svojim svetim. Po veri nekdo prejme odpuščenje grehov in nazadnje lahko prebiva v Božji navzočnosti. Pomanjkanje vere vodi človeka v obup, ki pride zaradi krivičnosti (Mor 10:22).

Pravični bodo živeli po veri, **Hab** 2:4.

Tvoja vera te je rešila, **Mt** 9:22 (Mr 5:34; Lk 7:50). Zgôdi se vama glede na vajino vero, **Mt** 9:29. Če boste imeli vero

verovanje — verjeti

kakor gorčično zrno, vam nič ne bo nemočje, **Mt** 17:20 (Lk 17:6). Molil sem zate, da tvoja vera ne opeša, **Lk** 22:32. Vera v Kristusovo ime je temu možu dala moč, **Apd** 3:16. Vera pride po poslušanju Božje besede, **Rim** 10:17. Če Kristus ni vstal, je tudi vaša vera zaman, **1 Kor** 15:14. Vera deluje po ljubezni, **Gal** 5:6. Z milostljivostjo ste odrešeni po veri, **Ef** 2:8 (2 Ne 25:23). Vzemite ščit vere, **Ef** 6:16 (NaZ 27:17). Tek sem dokončal, vero ohranil, **2 Tim** 4:7. Vera je bistvo tega, na kar upamo, **Heb** 11:1. Brez vere namreč ne moremo biti Bogu všeč, **Heb** 11:6. Vera, če nima del, je mrtva, **Jak** 2:17–18, 22.

Šel bom in storil to, kar je Gospod zapovedal, **1 Ne** 3:7. Gospod je za človeške otroke zmožen narediti vse, če udeležajo vero vanj, **1 Ne** 7:12. Kazalca v liahoni sta delovala glede na vero, **1 Ne** 16:28. Pokesajte se in se krstite v njegovem imenu in imejte popolno vero v Svetega, **2 Ne** 9:23. Kristus med človeškimi otroki dela velike čudeže glede na njihovo vero, **2 Ne** 26:13 (Etr 12:12; Mor 7:27–29, 34–38). Enošu so bili grehi odpuščeni zaradi njegove vere v Kristusa, **En** 1:3–8. Odrešitev ne pride k nobenemu od takih, razen po veri v Gospoda Jezusa Kristusa, **Moz** 3:12. V srcu ste se spremenili po veri v njegovo ime, **Moz** 5:7. Na molitve Božjih služabnikov je odgovorjeno glede na njihovo vero, **Moz** 27:14. Daj nama moč glede na najino vero v Kristusa, **Al** 14:26. V veri kliči k Bogu, **Al** 22:16. Vera ni, da bi imeli popolno spoznanje o stvareh, **Al** 32:21 (Etr 12:6). Ko začne kliti, jo celo tako hranite s svojo vero, **Al** 33:23 (Al 32:28). Njihovo ohranitev so pripisovali čudežni Božji moči zaradi njihove silne vere, **Al** 57:25–27. Toliko, kolikor jih bo z vero pogledalo Božjega Sina, jih bo živel, **He** 8:15. Vidim, da je vaša vera zadosti, da vas ozdravim, **3 Ne** 17:8. Vera je to, na kar upamo in ne vidimo, **Etr** 12:6. Vsi tisti, ki so delali čudeže, so jih delali z vero, **Etr** 12:12–18. Če bodo verovali vame, potem bom njihove šibkosti spremenil v njihovo moč,

Etr 12:27–28, 37. Mormon je učil o veri, upanju in dobrotljivosti, **Mor** 7. Vse, kar boste Očeta prosili v mojem imenu, kar je dobro, v veri, verujoč, da boste prejeli, glejte, se vam bo zgodilo, **Mor** 7:26. Tisti, ki verujejo v Kristusa, se bodo oklenili vsega dobrega, **Mor** 7:28. Če boste vprašali z vero v Kristusa, vam bo razodel resnico, **Mor** 10:4.

Brez vere ne moreš narediti ničesar; zato prosi v veri, **NaZ** 8:10. Dano jim bo glede na njihovo vero v njihovih molitvah, **NaZ** 10:47, 52. Vsi ljudje morajo vztrajati v veri v njegovo ime do konca, **NaZ** 20:25, 29. Duh vam bo dan z molitvijo v veri, **NaZ** 42:14. Vera ne pride po znamenjih, temveč znamenja spremljajo tiste, ki verjamejo, **NaZ** 63:9–12. Starši naj otroke učijo vero v Kristusa, **NaZ** 68:25. Išcite znanje, in sicer s preučevanjem in tudi z vero, **NaZ** 88:118.

Vera v Gospoda Jezusa Kristusa je prvo evangelijsko načelo, **ČV** 1:4.

verovanje — verjeti *Gl. tudi* Jezus Kristus; nevera; vera; zaupanje.

Verovati v nekoga oziroma sprejeti nekaj kot resnico. Človek se mora pokesati in verjeti v Jezusa Kristusa, zato da bo odrešen v Božje kraljestvo (NaZ 20:29).

Verjemite v Gospoda svojega Boga, verjemite njegovim prerokom, **2 Krn** 20:20. Daniel v levjem brlogu ni bil poškodovan, ker je verjel v Boga, **Dan** 6:23.

Kakor si verjel, naj se ti zgodi, **Mt** 8:13. Kar boste prosili v molitvi, verujoč, boste prejeli, **Mt** 21:22. Ne boj se, samó verjemi, **Mr** 5:36. Vse je mogoče tistemu, ki verjame, **Mr** 9:23–24. Ta, ki verjame in se krsti, bo odrešen, **Mr** 16:16 (2 Ne 2:9; 3 Ne 11:33–35). Ta, ki verjame v Sina, ima večno življenje, **Jn** 3:16, 18, 36 (Jn 5:24; NaZ 10:50). Verjamemo in vemo, da si ti Kristus, **Jn** 6:69. Kdor vame verjame, bo živel, četudi umre, **Jn** 11:25–26. Mi, ki smo verjeli, stopamo v počitek, **Heb** 4:3. Verjemite v Jezusa Kristusa in imejte drug drugega radi, **1 Jn** 3:23.

Mesija ne bo pokončal nikogar, ki bo

vanj verjel, **2 Ne** 6:14. Judje bodo preganjani, dokler se jih ne bo prepričalo, da bodo verjeli v Kristusa, **2 Ne** 25:16. Če tem stvarjem verjamete, glejte, da boste tako delali, **Moz** 4:10. Sin bo prevzel prestopke tistih, ki verjamejo v njegovo ime, **AI** 11:40. Blagor temu, ki verjame v Božjo besedo, ne da bi bil primoran, **AI** 32:16. Četudi ne morete več, kakor da želite, da bi verjeli, naj ta želja deluje v vas, **AI** 32:27. Če verjamete v Kristusovo ime, se boste pokesali, **He** 14:13. Tisti, ki verjame v Kristusa, verjame tudi v Očeta, **3 Ne** 11:35. Nikoli ni človek verjel v Gospoda tako, kakor je Jeredov brat, **Etr** 3:15. Vse, kar prepričuje, naj verjamemo v Kristusa, je poslano s Kristusovo močjo, **Mor** 7:16–17.

Tistim, ki verjamejo Gospodovim besedam, bo dano razodetje Duha, **NaZ** 5:16. Tisti, ki verjamejo v Gospodovo ime, bodo postali Božji sinovi, **NaZ** 11:30 (Jn 1:12). Nekaterim je dano, da verjamejo besedam drugih, **NaZ** 46:14. Znamenja spremljajo tiste, ki verjamejo, **NaZ** 58:64 (NaZ 63:7–12).

Tisti, ki verjamejo, se pokesajo in se krstijo, bodo prejeli Svetega Duha, **Mz** 6:52.

vest *Gl. tudi* Kristusova luč.

Notranji občutek za to, kaj je prav in kaj ne, prihaja od Kristusove luči, ki je v vsakem človeku (**Mor** 7:16). Rodili smo se z naravno zmožnostjo, da zaradi Kristusove luči, ki je dana vsakomur, razpoznavamo med dobrim in slabim (**NaZ** 84:46). Tej sposobnosti pravimo vest. To, da jo imamo, nas napravi za odgovorna bitja. Prav kakor druge sposobnosti lahko tudi vest zamre zaradi greha oziroma zlorabe.

Pisarji in farizeji so bili obsojeni zaradi svoje lastne vesti, **Jn** 8:9. O tem pričuje tudi njihova vest, **Rim** 2:14–15. Odpadniki imajo v svojo vest vžgano znamenje, **1 Tim** 4:2.

Ljudje so zadosti poučeni, da prepoznajo dobro od hudega, **2 Ne** 2:5. Kralj Benjamin je pred Bogom imel čisto vest,

Moz 2:15. Nefijce je navdala radost in imeli so mirno vest, **Moz** 4:3. Zezroma je začela mučiti vest zavoljo njegove lastne krivde, **AI** 14:6. Glede na naše želje nam je dana radost oziroma očitek vesti, **AI** 29:5. Kazen in pravična postava prinašata očitek vesti, **AI** 42:18. Kristusov Duh je dan vsakomur, da lahko prepozna dobro od hudega, **Mor** 7:16.

Vsak posameznik bi moral vest svobodno udejanjati, **NaZ** 134:2. Moja vest je čista, **NaZ** 135:4.

Lastimo si pravico, da častimo Boga po glasu svoje vesti, **ČV** 1:11.

videc *Gl. tudi* prerok; urim in tumím.

Človek, ki ga je Bog pooblastil, da z duhovnimi očmi vidi stvari, ki jih je Bog skrnil pred svetom (**Mz** 6:35–38). Je razodevalec in prerok (**Moz** 8:13–16). Amon v Mormonovi knjigi je učil, da samo videc lahko uporablja posebna tolmača oziroma urim in tumím (**Moz** 8:13; 28:16). Videc pozna preteklost, sedanjost in prihodnost. V starodavnih časih so preroka pogosto imenovali videc (**1 Sam** 9:9; **2 Sam** 24:11).

Joseph Smith je veliki videc poslednjih dni (**NaZ** 21:1; 135:3). Poleg tega Prvo predsedstvo in svet dvanajsternih podpiramo kot preroke, vidce in razodevalce.

To je uporno ljudstvo, ki vidcem pravijo: »Ne imejte videnj!« Prerokom pa: »Ne prerokujte!«, **Iz** 30:9–10.

Izvoljenega vidca bom vzdignil iz sadu tvojih ledij, **2 Ne** 3:6–15.

V tem je modrost; da, da je videc, razodevalec, prevajalec in prerok, **NaZ** 107:92. Gospod je Hyruma Smitha imenoval za preroka, vidca in razodevalca Cerkve, **NaZ** 124:91–94.

videc Gad *Gl. tudi* sveti spisi, izgubljeni sveti spisi.

Prerok in zvesti Davidov prijatelj ter svetovalec v Stari zavezi (**1 Sam** 22:5; **2 Sam** 24:11–19). Napisal je knjigo o Davidovih delih, ki je postala izgubljeni sveti spis (**1 Krn** 29:29).

videnje

videnje *Gl. tudi* Prvo videenje; razodetje; sanje.

Vizualno razodetje nekega dogodka, osebe oziroma stvari z močjo Svetega Duha.

Primeri pomembnih videenj vsebujejo naslednje: Ezekielovo videenje poslednjih dni (Ezk 37–39), Štefanovo videenje Jezusa, stoječega na Božji desnici (Apd 7:55–56), Janezovo razodetje o poslednjih dneh (Raz 4–21), Lehijevo in Nefijevo videenje drevesa življenja (1 Ne 8; 10–14), izkušnja Alma mlajšega o videnju Gospodovega angela (Moz 27), izkušnja Jeredovega brata o videnju prebivalcev zemlje (Etr 3:25), videenje slav (NaZ 76), videenja, dana Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju v templju Kirtland (NaZ 110), videenja Josepha F. Smitha o odkupitvi mrtvih (NaZ 138), Mojzesovo videenje Boga in njegovih stvaritev (Mz 1), Henohovo videenje Boga (Mz 6–7) in prvo videenje Josepha Smitha (JS – ŽZ 1).

Kjer ni videenja, ljudstvo propade, **Prg** 29:18. Mladičji bodo videli videenja, **Jl** 3:1 (Apd 2:17).

Dal mi je spoznanje v videenjih, **2 Ne** 4:23.

Bil je glasnik, poslan iz Božje navzočnosti, **JS – ŽZ** 1:33. Verjamemo v prekovanje, razodetje, videenja, **ČV** 1:7.

Visoka pesem

Knjiga v Stari zavezi. Prerok Joseph Smith je učil, da Visoka pesem ni navdihnen zapis.

visoki svèt

Svèt dvanajstih vélikih duhovnikov.

V zgodnjih dneh obnovljene Cerkve se je izraz visoki svèt nanašal na dve različni vodilni skupini, prvič, zbor dvanajstih apostolov Cerkve (NaZ 107:33, 38), in drugič, visoki svèt, ki služi znotraj vsakega kola (NaZ 102; 107:36).

vlada — vladati *Gl. tudi* ustava.

Ko se bo Jezus Kristus vrnil, bo osnoval vlado pravičnosti.

Vladarstvo bo na njegovi rami, **Iz** 9:5 (2 Ne 19:6).

Dajte cesarju, kar je cesarjevega, **Mt** 22:21 (NaZ 63:26). Pokorite se višjim oblastem, **Rim** 13:1. Molite za kralje in vse oblastnike, **1 Tim** 2:1–2. Pokorite se vladarstvom in oblastem in ubogajte sodnike, **Tit** 3:1. Zaradi Gospoda se pokorite vsaki človeški odredbi, **1 Pt** 2:13–14. Jezus Kristus bo zadnji vladar na zemlji, **Raz** 11:15.

Imejte pravične može za kralje, **Moz** 23:8. Svoj posel izvajajte po glasu ljudstva, **Moz** 29:26.

Kristus bo naš vladar, ko pride, **NaZ** 41:4. Ta, ki Božje zakone izpolnjuje, nima potrebe, da bi kršil deželne zakone, **NaZ** 58:21. Ko vladajo hudobni, ljudje žalujejo, **NaZ** 98:9–10. Vlade je vpeljal Bog v korist človeštva, **NaZ** 134:1–5. Ljudje so dolžni podpirati in zagovarjati vlade, **NaZ** 134:5.

Verjamemo, da moramo biti podložni kraljem, predsednikom, vladarjem in sodnikom, **ČV** 1:12.

vnaprej poklicani *Gl. tudi* predsmrtno življenje.

Bog je v predsmrtnem življenju posvetil svoje hrabre duhovne otroke, da v času tega življenja izpolnijo določena poslanstva.

Bog je ljudstvom določil ozemlja, **5 Mz** 32:8. Preden sem te oblikoval v materinem telesu, sem te posvetil za preroka, **Jer** 1:5.

Bog je odmeril čase, **Apd** 17:26. Kajti tiste, ki jih je že vnaprej poznal, je tudi vnaprej določil, **Rim** 8:28–30. Pred osnovanjem sveta nas je izvolil v njem, **Ef** 1:3–4. Jezus Kristus je bil vnaprej določen za Odkupitelja, **1 Pt** 1:19–20 (Raz 13:8).

Bili so poklicani in pripravljeni od osnovanja sveta, **Al** 13:1–9.

Opazil sem plemenite in vélike, ki so bili izvoljeni na začetku, **NaZ** 138:55–56.

Moj ljubljeni Sin je bil izvoljen od začetka, **Mz** 4:2. Abraham je bil izvoljen, preden se je rodil, **Abr** 3:23.

vnaprejšnja določitev *Gl.* vnaprej poklicani.

vnebohod *Gl.* tudi drugi prihod Jezusa Kristusa; Jezus Kristus.

Dogodek, ko je Odrašenik štirideset dni po vstajenju uradno zapustil zemljo. Do vnebohoda je prišlo na vrhu Oljske gore v navzočnosti učencev (Mr 16:19; Lk 24:51). Tistikrat sta angela iz nebes pričevala, da se bo v prihodnosti Gospod vrnil na enak način (Apd 1:9–12).

vodenje — voditi *Gl.* ustava; vlada — vladati.

vojna *Gl.* tudi mir.

Bitka oziroma oborožen spopad; vojskovanje z orožjem. Gospod vojno odobrava le kot zadnje sredstvo, da njegovi sveti branijo svoje družine, imetje, pravice, privilegije in svobodo (Al 43:9, 45–47).

Moroni si je prizadeval braniti svoje ljudstvo, svoje pravice, svojo deželo in svojo vero, Al 48:10–17.

Joseph Smith je prejel razodetje in prerokbo o vojni, NaZ 87. Odrecite se vojni in razglasite mir, NaZ 98:16, 34–46. Verjamemo, da so vsi ljudje opravičeni, če branijo sebe, svoje prijatelje in imetje in vlado, NaZ 134:11.

Verjamemo, da moramo biti poslušni, spoštljivi in podpirati zakon, ČV 1:12.

vojna v nebesih *Gl.* tudi predsmrtno življenje; svet v nebesih.

Spor, do katerega je prišlo v predsmrtnem življenju med Božjimi duhovnimi otroki.

Satan je bil izgnan iz nebes in vržen na zemljo, Raz 12:4, 7–9.

Hudič in tretjina nebes sta bila izvržena, NaZ 29:36–37. Lucifer se je uprl edinorojenemu Sinu, NaZ 76:25–26.

Satan si je prizadeval za Očetovo slavo in da bi izničil človekovo svobodno voljo, Mz 4:1–4 (Iz 14:12–15; Abr 3:27–28). Tisti, ki so sledili Bogu, so ob-

držali svoje prvo stanje, prišli na zemljo in prejeli telo, Abr 3:26.

vprašati *Gl.* molitev; prositi.

vreden — biti vreden *Gl.* tudi pravičnost — pravičen.

Biti sam pravičen in priznan v očeh Boga in njegovih imenovanih voditeljev.

Kdor ne sprejme svojega križa, me ni vreden, Mt 10:38. Delavec je vreden svojega plačila, Lk 10:7 (NaZ 31:5).

Glejte, da boste vse to delali vredni, Mrm 9:29. Niso bili krščeni, če tega niso bili vredni, Mor 6:1.

Lenega se ne bo štelo za vrednega, da bi ostal, NaZ 107:100. Ta, ki graje ne bo prenesel, mojega kraljestva ni vreden, NaZ 136:31. Duhovništvo je na voljo vsem vrednim moškim članom, Druga uradna izjava.

Vsemogočni *Gl.* tudi Bog — Božja trojica.

Božanska lastnost njega, ki ima vso moč (1 Mz 18:14; Al 26:35; NaZ 19:1–3).

vseprisoten *Gl.* tudi Bog — Božja trojica.

Sposobnost Boga, da je po svojem duhu povsod navzoč (Ps 139:7–12; NaZ 88:7–13, 41).

Vsevedni *Gl.* tudi Bog — Božja trojica.

Božanska lastnost posedovanja vsega spoznanja (Mt 6:8; 2 Ne 2:24).

vstajenje *Gl.* tudi Duh; Jezus Kristus; nesmrtnost — nesmrten; odkupna daritev — plačati odkupnino; smrt, telesna; telo.

Po smrti ponovna združitev duhovnega telesa s snovnim telesom iz mesa in kosti. Po vstajenju se duh in telo ne bosta nikoli več ločila, človek pa bo postal nesmrten. Ker je Jezus Kristus premagal smrt, bo vsakdo, ki se je rodil na zemlji, vstal (1 Kor 15:20–22).

Jezus Kristus je bil na tej zemlji prvi, ki je vstal od mrtvih (Apd 26:23; Kol

vzorec

1:18; Raz 1:5). Nova zaveza je trden dokaz, da je Jezus vstal s snovnim telesom: njegova grobnica je bila prazna, jedel je ribo in med, imel je telo iz mesa in kosti, ljudje so se ga dotaknili in angeli so rekli, da je vstal (Mr 16:1–6; Lk 24:1–12, 36–43; Jn 20:1–18). Razodetje poslednjih dni potrjuje resničnost vstajenja Kristusa in vsega človeštva (Al 11:40–45; 40; 3 Ne 11:1–17; NaZ 76; Mz 7:62).

Ne bodo vsi ljudje vstali v isto slavo (1 Kor 15:39–42; NaZ 76:89–98) niti ne bodo vstali ob istem času (1 Kor 15:22–23; Al 40:8; NaZ 76:64–65, 85; 88:96–102). Po Kristusovem vstajenju je vstalo veliko svetih (Mt 27:52). Pravični bodo vstali pred hudobnimi in bodo vstali v prvem vstajenju (1 Tes 4:16); neskesani grešniki pa bodo vstali v zadnjem vstajenju (Raz 20:5–13; NaZ 76:85).

Čprav bo to telo preminilo, bom v mesu vendarle videl Boga, **Job** 19:26 (Mz 5:10). Odprl bom vaše grobove in vas vzdignil, **Ezk** 37:12.

Grobovi so se odprli in veliko teles je vstalo, **Mt** 27:52–53 (3 Ne 23:9). Gospod je vstal, **Lk** 24:34. Duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz, **Lk** 24:39. Jaz sem vstajenje in življenje, **Jn** 11:25. Dvanajst apostolov je učilo, da je Jezus vstal, **Apd** 1:21–22 (Apd 2:32; 3:15; 4:33). V Kristusu bodo vsi oživljeni, **1 Kor** 15:1–22. Najprej bodo vstali tisti, ki so umrli v Kristusu, **1 Tes** 4:16. Blagoslovljen in svet je ta, ki ima delež pri prvem vstajenju, **Raz** 20:6.

Kristus preda svoje življenje in ga spet vzame, da bi uresničil vstajenje mrtvih, **2 Ne** 2:8 (Moz 13:35; 15:20; Al 33:22; 40:3; He 14:15). Brez vstajenja bi postali podvrženi Satanu, **2 Ne** 9:6–9. Vstajenje bo prišlo na vse ljudi, **2 Ne** 9:22. Abinadi je učil o prvem vstajenju, **Moz** 15:21–26. Hudobni ostanejo, kakor da ne bi bilo odkupitve, kakor le razvezanih spon smrti, **Al** 11:41–45. Alma je pojasnil stanje duš med smrtjo in vstajenjem, **Al** 40:6, 11–24.

Ob Gospodovem prihodu bodo mrtvi, ki so umrli v Kristusu, vstali, **NaZ** 29:13

(NaZ 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Jokajte, še zlasti za tiste, ki nimajo upanja na veličastno vstajenje, **NaZ** 42:45. Tisti, ki niso poznali nobene postave, bodo imeli delež pri prvem vstajenju, **NaZ** 45:54. Vstali bodo od mrtvih in potem ne bodo umrli, **NaZ** 63:49. Vstajenje od mrtvih je odkupitev duše, **NaZ** 88:14–16. Duh in prвина, neločljivo povezana, prejmeta polnost radosti, **NaZ** 93:33. Angeli, ki so vstala bitja, imajo telo iz mesa in kosti, **NaZ** 129:1. Katero koli načelo inteligence pridobimo v tem življenju, bo z nami vstalo v vstajenju, **NaZ** 130:18–19.

vzorec

Vzor, kateremu človek lahko sledi, da doseže določene rezultate. V svetih spisih *vzorec* običajno pomeni zgled bodisi za določeno življenje oziroma za gradnjo nečesa.

Gospod je Izraelu zapovedal, naj zgradi tabernakelj glede na vzorec, ki ga je pokazal Mojzesu, **2 Mz** 25. David je dal Salomonu vzorec za gradnjo templja, **1 Krn** 28:11–13.

Da bi Jezus Kristus na meni pokazal vzorec za tiste, ki bodo verjeli vanj, **1 Tim** 1:16.

V vsem vam bom dal vzorec, da ne boste prevarani, **NaZ** 52:14.

vztrajati *Gl. tudi* nadloga; potrpežljivost; skušnjava — skušati.

Ostati neomajno predani, da bomo kljub skušnjavi, nasprotovanju in sovražniku ostali zvesti Božjim zapovedim.

Kdor bo vztrajal do konca, bo odrešen, **Mt** 10:22 (Mr 13:13). Nimajo korenine in tako vztrajajo le za nekaj časa, **Mr** 4:17. Dobrotljivost vse prenaša, **1 Kor** 13:7. Ko je Abraham potrpežljivo vztrajal, je prejel obljubo, **Heb** 6:15.

Če bodo vztrajali do konca, bodo naslednji dan povzdignjeni, **1 Ne** 13:37. Če boste poslušni zapovedim in vztrajali do konca, boste odrešeni, **1 Ne** 22:31 (Al 5:13). Če si boste še naprej prizadevali, ko se boste gostili s Kristusovo

besedo, in vztrajali do konca, boste imeli večno življenje, **2 Ne** 31:20 (3 Ne 15:9; NaZ 14:7). Kdor prevzame moje ime in vztraja do konca, bo odrešen, **3 Ne** 27:6.

Kdor vztraja v moji cerkvi do konca, tega bom postavil na moji skali, **NaZ** 10:69. Ta, ki vztraja v veri, bo premagal svet, **NaZ** 63:20, 47. Vsi prestoli in gospostva bodo dani vsem, ki so hrabro vztrajali v evangeliju Jezusa Kristusa, **NaZ** 121:29.

Whitmer, David

Eden prvih voditeljev v obnovljeni Cerkvi in eden od treh prič, ki je pričeval o božanskem izvoru in verodostojnosti Mormonove knjige (NaZ 14; 17–18). Gospod mu je dal osebna navodila v Nauku in zavezah 14 in 30:1–4.

Whitmer, John

Eden prvih voditeljev v obnovljeni Cerkvi in eden od osmih prič Mormonove knjige. »Pričevanje osmih prič« na uvodnih straneh Mormonove knjige. Poklican je bil tudi, da pridiga evangelij (NaZ 30:9–11).

Whitmer ml., Peter

Eden prvih voditeljev v obnovljeni Cerkvi in eden od osmih prič Mormonove knjige. »Pričevanje osmih prič« na uvodnih straneh Mormonove knjige. Gospod mu je dal osebna navodila v Nauku in zavezah 16 in 30:5–8.

Whitney, Newel K.

Eden prvih voditeljev v obnovljeni Cerkvi. Newel K. Whitney je bil škof v Kirtlandu v Ohio (Združene države Amerike), kasneje pa je služil kot predsedujoči škof Cerkve (NaZ 72:1–8; 104; 117).

Williams, Frederick G.

Eden prvih voditelj v obnovljeni Cerkvi, ki je nekaj časa služil kot svetovalec v predsedstvu vélikega duhovništva (NaZ 81; 90:6, 19; 102:3).

Woodruff, Wilford Gl. tudi

manifest; Prva uradna izjava.

Četrti predsednik Cerkve po obnovi evangelija preko preroka Josepha Smitha. Rodil se je leta 1807, umrl pa leta 1898.

Bil je poklican, da zapolni mesto v svétu dvanajsternih, **NaZ** 118:6. Bil je med izvoljenimi duhovi, prihranjen, da pride v polnosti časov, **NaZ** 138:53. Prejel je razodetje za ukinitvev mnogoženstva v Cerkvi, Prva uradna izjava.

Young, Brigham

Eden prvih apostolov v tem razdobju in drugi predsednik Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Svete je iz Nauvooja v Illinoisu vodil na zahod v Dolino Slanega jezera. Bil je velik kolonizator v zahodnem delu Združenih držav.

Brigham Young je bil poklican za predsednika dvanajstih apostolov, **NaZ** 124:127. Brigham Young je bil pohvaljen za svoje delo in razrešen prihodnjih potovanj v tujino, **NaZ** 126. Gospod je Brigham Younga poučil, kako naj organizira svete glede njihovega potovanja na zahod, **NaZ** 136. Brigham Young je bil med izvoljenimi v svetu duhov, **NaZ** 138:53.

Zábulon Gl. tudi Izrael; Jakob,

Izakov sin.

Sin Jakoba in Lee v Stari zavezi (1 Mz 30:19–20).

Zábulonov rod: Jakob je blagoslovil Zábulonov rod (1 Mz 49:13). Zábulonov rod se je pridružil Debóri in Baráku v boju zoper Izraelove sovražnike (Sod 4:4–6, 10). Združili so se tudi z Gideonom v boju z Midjánci (Sod 6:33–35).

začetek Gl. tudi Jezus Kristus; predsmrtno življenje; ustvariti.

Večinoma se nanaša na čas pred tem življenjem — to je, predsmrtno življe-

zadnja večerja

nje. Včasih se Jezusa Kristusa omenja kot Začetek.

Na začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo, **1 Mz** 1:1 (Mz 2:1).

Na začetku je bila Beseda, **Jn** 1:1.

Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec, **3 Ne** 9:18.

Kristus je začetek in konec, **NaZ** 19:1. Nova in večna zaveza je bila od začetka, **NaZ** 22:1. Človek je bil na začetku pri Bogu, **NaZ** 93:23, 29. Plemeniti in veliki duhovi so bili na začetku izvoljeni za vladarje, **NaZ** 138:55.

Moj Edinorojeni je bil z menoj od začetka, **Mz** 2:26.

zadnja večerja *Gl. tudi* pasha; zakrament.

Zadnji obrok, ki ga je glede na Novo zavezo jedel Jezus, preden so ga prišli in križali (Lk 22:14–18). Ta obrok je Jezus z dvanajstimi apostoli jedel med pasho (Mt 26:17–30; Mr 14:12–18; Lk 22:7–13).

Odrešenik je blagoslovil kruh in vino ter ga dal apostolom, **Mt** 26:26–29 (Mr 14:22–25; Lk 22:7–20). Jezus je apostolom umil noge, **Jn** 13. Juda so označili za Jezusovega izdajalca, **Jn** 13:21–26 (Mt 26:20–25).

zagovornik *Gl. tudi* Jezus Kristus.

Jezus Kristus je naš zagovornik pri Očetu (Mor 7:28) in pri njem zagovarja naš primer.

Jezus Kristus je naš zagovornik pri Očetu, **1 Jn** 2:1 (NaZ 110:4).

Jezus bo posredoval za vse, **2 Ne** 2:9 (Heb 7:25). Jezus je dosegel zmago nad smrtjo, kar mu daje moč, da posreduje za človeške otroke, **Moz** 15:8.

Jaz sem vaš zagovornik pri Očetu, **NaZ** 29:5. Jezus Kristus zagovarja vaš primer, **NaZ** 45:3–5.

Zaharija (Nova zaveza) *Gl. tudi* Elizabeta; Janez Krstnik.

Oče Janeza Krstnika v Novi zavezi. Zaharija je imel službo duhovnika in je v templju izvrševal dolžnosti.

Zaharija so ubili med templjem in oltarjem, **Mt** 23:35 (Lk 11:51). Angel Gabriel je Zahariju in njegovi ženi Elizabeti obljubil sina, **Lk** 1:5–25 (NaZ 27:7). Jezik se mu je razvezal, **Lk** 1:59–79.

Zaharija (Stara zaveza)

Starozavezni prerok, ki je prerokoval približno 520 let pr. Kr. Živel je v istem času kot prerok Agej (Ezr 5:1; 6:14).

Zaharija: Knjiga je znana po prerokbah o Kristusovem zemeljskem delovanju in njegovem drugem prihodu (Zah 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). Prvih osem poglavij vsebuje vrsto videnj o prihodnosti Božjega ljudstva. Poglavja od devet do štirinajst vsebujejo videња o Mesiju, poslednjih dneh, zbiranju Izraela, zadnji strašni vojni in drugem prihodu.

zahvala — zahvaljevanje *Gl. tudi* blagoslov — blagosloviti; čast — častiti — izkazati čast.

Hvaležnost za blagoslove, prejete od Boga. Izražanje hvaležnosti je Bogu povšечи, iskreno čaščenje pa vključuje zahvaljevanje njemu. Gospodu bi se morali zahvaljevati za vse.

Dobro je zahvaljevati se Gospodu, **Ps** 92:1. Pred njegovo navzočnost pridimo z zahvaljevanjem, **Ps** 95:1–2. Zahvaljujte se mu in blagoslavlajte njegovo ime, **Ps** 100.

Ne nehajte se zahvaljevati, **Ef** 1:15–16. Bodite hvaležni, **Kol** 3:15. Blagoslov in slava in zahvaljevanje in čast bodi našemu Bogu, **Raz** 7:12.

O kako bi se vi morali zahvaljevati nebeškemu Kralju, **Moz** 2:19–21. Živite v vsakodnevnem zahvaljevanju, **Al** 34:38. Ko boš zjutraj vstal, naj ti srce navdaja zahvala Bogu, **Al** 37:37.

Vse izvajajte v molitvi in zahvaljevanju, **NaZ** 46:7. Bogu se morate zahvaljevati, **NaZ** 46:32. To delajte z zahvaljevanjem, **NaZ** 59:15–21. Prejmite ta blagoslov po Gospodovi roki, s hvaležnim srcem, **NaZ** 62:7. Ta, ki vse sprejme hvaležno, bo postal veličasten,

NaZ 78:19. V vsem se zahvaljujte, **NaZ** 98:1 (1 Tes 5:18). Slavite Gospoda z molitvijo slavljenja in zahvaljevanja, **NaZ** 136:28.

zakon *Gl.* postava.

zakon posvetitve *Gl. tudi* Božje oziroma nebeško kraljestvo; združeni red.

Posvetiti oziroma narediti sveto oziroma postati pravičen. Zakon posvetitve je božansko načelo, po katerem moški in ženske prostovoljno posvetijo svoj čas, talente in materialno bogastvo za ustanovitev in gradnjo Božjega kraljestva.

Danes se posvetite Gospodu, **2 Mz** 32:29.

Vsi, ki so verjeli, so imeli vse v skupni lasti, **Apd** 2:44–45.

Med seboj so imeli vse v skupni lasti; zato ni bilo bogatih in siromašnih, **4 Ne** 1:3.

Gospod je pojasnil načela posvetitve, **NaZ** 42:30–39 (NaZ 51:2–19; 58:35–36). En človek naj ne poseduje več kot drugi, **NaZ** 49:20. Vsakomur je bil dan enak del glede na njegovo družino, **NaZ** 51:3. Uveljavljen je bil red, da bi bili sveti lahko enakovredni v zavezah nebeških in zemeljskih stvari, **NaZ** 78:4–5. Vsakdo naj bi imel enako pravico, glede na svoje pomanjkanje in potrebe, **NaZ** 82:17–19. Sion je lahko zgrajen le po načelih celestialne postave, **NaZ** 105:5.

Henohovo ljudstvo je bilo enega srca in enih misli in živeli so pravično in med njimi ni bilo revnih, **Mz** 7:18.

zakonska zveza *Gl.* poroka — poročiti se.

zakrament *Gl. tudi* Jezus Kristus; križ; krst — krstiti; kruh življenja; odkupna daritev — plačati odkupnino; zadnja večerja; živa voda; žrtvovanje — žrtvovati.

Za svete iz poslednjih dni je *zakrament* uredba, ko vzamejo kruh in vodo v spomin na Kristusovo odkupno žrtvo-

vanje. Razlomljen kruh predstavlja njegovo ranjeno telo; voda predstavlja kri, ki jo je preлил, da je plačal odkupnino za naše grehe (1 Kor 11:23–25; NaZ 27:2). Ko vredni člani Cerkve vzamejo zakrament, obljubijo, da bodo prevzeli Kristusovo ime, da se ga bodo vselej spominjali in izpolnjevali njegove zapovedi. S to uredbo člani Cerkve obnovijo svoje krstne zaveze.

Jezus je uredbo zakramenta pojasnil na zadnji večerji, ko je jedel z dvanajstimi apostoli (Mt 26:17–28; Lk 22:1–20).

Jezus je vzel kruh in ga blagoslovil; in vzel je čašo in se zahvalil, **Mt** 26:26–28 (Mr 14:22–24; Lk 22:19–20). Kdor je moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje, **Jn** 6:54. Kdor nevr eden je in pije, je in pije prekletstvo svoji duši, **1 Kor** 11:29 (3 Ne 18:29).

Jezus je svojih dvanajst nefijskih učencev učil o zakramentu, **3 Ne** 18:1–11. Jezus je te učence učil, naj nevr eden prepovedo, da bi vzeli zakrament, **3 Ne** 18:28–29 (Mrm 9:29). Dani sta zakramentni molitvi, **Mor** 4–5 (NaZ 20:75–79).

Zakrament naj blagoslovi duhovnik oziroma starešina, **NaZ** 20:46, 76. Učitelji in diakoni nimajo polnomočja za blagoslavljanje zakramenta, **NaZ** 20:58. Za zakrament se lahko uporabi vse pijače, razen vina, **NaZ** 27:1–4.

zapriseči *Gl.* bogokletstvo — govoriti bogokletno; prisega.

Zarahemla *Gl. tudi* Amon, Zarahemlov potomec; Mulek.

Zarahemla v Mormonovi knjigi se naša na, prvič, človeka, ki je vodil Mulekovo kolonijo, drugič, mesto, ki je bilo poimenovano po njem, tretjič, zarahemlsko deželo, in četrtič, ljudstvo, ki je šlo za njim.

Zarahemla se je radostila, da je Gospod poslal Nefijce, **Om** 1:14. Zarahemla je podala rodoslovje očetov, **Om** 1:18. Amon je bil Zarahemlov potomec, **Moz** 7:3, 13. Cerkev je bila ustanovljena v mestu Zarahemla, **Al** 5:2. Zaradi pra-

zastava

vičnih so bili hudobni v Zarahemli rešeni, **He** 13:12. Mesto Zarahemla je bilo v času Kristusove smrti požgano, **3 Ne** 8:8, 24.

zastava

V svetih spisih prapor oziroma merilo, okrog katerega se ljudje zberejo enotni v namenu ali identiteti. V starodavnih časih znamenje, ki je vojakom v bitki služilo kot zborna mesto. Mormonova knjiga in Cerkev Jezusa Kristusa sta simbolični znamenji vsem narodom zemlje.

Dvignil bo zastavo narodom, **Iz** 5:26 (2 **Ne** 15:26). Jesejeva korenina bo za znamenje, **Iz** 11:10 (2 **Ne** 21:10; **NaZ** 113:6).

Dvignite zastavo miru, **NaZ** 105:39.

zaupanje *Gl. tudi vera;*
verovanje — verjeti.

Zanašati se na koga oziroma zaupati nečemu ali nekomu, zlasti Bogu in Jezusu Kristusu ter Božjemu Duhu.

Čprav me umori, bom vendarle zaupal vanj, **Job** 13:15. Bolje je zaupati Gospodu, kakor zaupati v človeka, **Pis** 118:8. Zaupaj v Gospoda z vsem svojim srcem, **Prg** 3:5. Gospod bo tvoje zaupanje, **Prg** 3:26. Bog je rešil svoje služabnike, ki so zaupali vanj, **Dan** 3:19–28.

Ko se bo Kristus prikazal, bomo polni zaupanja, **1 Jn** 2:28.

Vekomaj bom zaupal vate, **2 Ne** 4:34. Hudobni Nefijci so izgubili zaupanje svojih otrok, **JakK** 2:35. Radostite se in zaupajte v Boga, **Moz** 7:19. Vsak, ki bo zaupal v Boga, bo poslednji dan povzdignjen, **Moz** 23:22. Vsak, ki bo zaupal v Boga, bo v svojih preizkušnjah prejel podporo, **Al** 36:3, 27.

Ne zaupaj v roko iz mesa, **NaZ** 1:19. Zaupaj v tistega Duha, ki vodi k dobrim delom, **NaZ** 11:12. Zaupa naj vame in ne bo zmeden, **NaZ** 84:116. Nato se ti bo samozaupanje v Božji navzočnosti okrepilo, **NaZ** 121:45.

zaveza *Gl. tudi Abrahamova zaveza;*
duhovniška prisega in zaveza; nova

in večna zaveza; Nova zaveza; Stara zaveza; prisega.

Sporazum med Bogom in človekom, vendar v sporazumu ne delujeta tako enakovredno. Bog daje pogoje za zavezo, ljudje pa soglašajo, da bodo naredili, kar jih prosi. Bog potem ljudem za njihovo poslušnost obljubi določene blagoslove.

Načela in uredbe prejmemo z zavezo. Člani Cerkve, ki takšne zaveze sklenejo, obljubijo, da jih bodo spoštovali. Na primer, člani se s krstom zavežejo z Gospodom in to zavezo obnovijo, ko vzamejo zakrament. V templju sklenejo še več zavez. Gospodovo ljudstvo je ljudstvo zaveze in je močno blagoslovljeno, ko izpolnjuje svoje zaveze z Gospodom.

S teboj bom sklenil svojo zavezo, **1 Mz** 6:18. Izpolnjujte mojo zavezo; tedaj mi boste posebna lastnina, **2 Mz** 19:5. Ne sklepaj zaveze ne z njimi ne z njihovimi bogovi, **2 Mz** 23:32. Ohranjaj sobotni dan kot večno zavezo, **2 Mz** 31:16. Nikoli ne bom prelomil svoje zaveze z vami, **Sod** 2:1. Moji sveti so z žrtvovanjem sklenili zavezo z menoj, **Pis** 50:5 (**NaZ** 97:8).

Spomni se njegove svete zaveze, **Lk** 1:72 (**NaZ** 90:24).

Božja moč se je spustila na Gospodovo ljudstvo zaveze, **1 Ne** 14:14. Zaveza, sklenjena z Abrahamom, se bo izpolnila v poslednjih dneh, **1 Ne** 15:18 (3 **Ne** 16:5, 11–12; 21:7; **Mrm** 9:37). Benjaminovo ljudstvo je bilo voljno stopiti v zavezo z Bogom, da bodo izvrševali njegovo voljo, **Moz** 5:5. Krst je pričevanje, da je človek z Bogom sklenil zavezo, da mu bo služil, **Moz** 18:13. Vi ste otroci zaveze, **3 Ne** 20:25–26. Angeli izpolnjujejo in opravljajo delo Očetovih zavez, **Mor** 7:29–31. Prelivanje Kristusove krvi je zaveza, **Mor** 10:33.

Vsakdo, ki pripada tej Kristusovi Cerkvi, naj si prizadeva izpolnjevati vse zaveze, **NaZ** 42:78. Blagor tistim, ki so se držali zaveze, **NaZ** 54:6. Ta, ki bo to zavezo prelomil, bo izgubil službo in po-

ložaj v Cerkvi, **NaZ** 78:11–12. Vsi tisti, ki sprejmejo duhovništvo, sprejmejo to prisego in zavezo, **NaZ** 84:39–40. Voljni so izpolnjevati svoje zaveze z žrtvovanjem, **NaZ** 97:8. Zakonska zaveza je lahko večna, **NaZ** 132. To bo naša zaveza, da bomo živeli po vseh uredbah, **NaZ** 136:4.

zavidanje — zavidiati

Gl. tudi hlepeti;

ljubosumnost — ljubosumen.

Želeti nekaj, kar pripada drugemu, je glede na svete spise napačno.

Patriarhi so Jožefa iz zavidanja poslali v Egipt, **Apd** 7:9. Dobrotljivost ne zavida, **1 Kor** 13:4 (Mor 7:45). Zavidanje prihaja iz ponosa, **1 Tim** 6:4. Kjer je zavidanje, tam je zmeda in vsaka hudobna dela, **Jak** 3:16.

Gospod je ljudem zapovedal, naj ne zavidajo, **2 Ne** 26:32. Med Nefijevim ljudstvom ni bilo zavidanja, **4 Ne** 1:15–18.

Človeško zavidanje in srd sta moja stalna spremljevalca vse dneve mojega življenja, **NaZ** 127:2.

zbiranje Izraela *Gl. Izrael, zbiranje*

Izraela.

zbor *Gl. tudi* duhovništvo.

Besedo zbor lahko uporabljamo v dveh pomenih: prvič, določena skupina moških, ki imajo enako duhovniško službo, in drugič, večina oziroma najmanjše število članov v duhovniški skupini, ki mora biti prisotna na sestanku za upravljanje cerkvenih poslov (**NaZ** 107:28).

Opisani so zbori Prvega predsedstva, dvanajsterih in sedemdeseterih ter njihov odnos drug z drugim, **NaZ** 107:22–26, 33–34 (**NaZ** 124:126–128). Odločitve teh zborov morajo biti enoglasne, **NaZ** 107:27. Odločitve zbora morajo biti sprejete v vsej pravičnosti, **NaZ** 107:30–32. Opisane so dolžnosti predsednikov duhovniških zborov, **NaZ** 107:85–96. Zbor starešin je vpeljan za stalne duhovnike, **NaZ** 124:137.

zbor dvanajsterih *Gl. apostol.*

zdravje *Gl. Beseda modrosti.*

zdravljenja — zdraviti *Gl. tudi* blagoslov bolnim; maziliti.

Pozdraviti tako telesno kot duhovno. Sveti spisi vsebujejo veliko primerov, ko so Gospod in njegovi služabniki čudežno zdravili.

Jaz sem Gospod, ki te zdravi, **2 Mz** 15:26. Naamán se je sedemkrat potopil v reki Jordan in bil ozdravljen, **2 Kr** 5:1–14. Po njegovih ranah smo ozdravljeni, **Iz** 53:5 (Moz 14:5). Vzšlo bo sonce pravičnosti z ozdravljenjem v njegovih perutih, **Mal** 3:20.

Jezus je ozdravil vsakovrstne bolezni, **Mt** 4:23 (Mt 9:35). Dal jim je moč, da ozdravijo vsakovrstne bolezni, **Mt** 10:1. Poslal me je, da ozdravim strte v srcu, **Lk** 4:18.

Z močjo Božjega Jagnjeta so bili ozdravljeni, **1 Ne** 11:31. Če verjameš v Kristusovo odkupitev, lahko ozdraviš, **Al** 15:8. Ozdravil je vsakega, **3 Ne** 17:9.

Ta, ki veruje vame, da bo ozdravljen, bo ozdravljen, **NaZ** 42:48. V mojem imenu bodo ozdravljali bolne, **NaZ** 84:68.

Verjamemo v dar zdravljenja, **ČV** 1:7.

združeni red *Gl. tudi* zakon posvetitve.

Organizacija, s pomočjo katere so sveti v zgodnjih dneh obnovljene Cerkve poskušali živeti zakon posvetitve. Posamezniki so si delili imetje, dobrine in dobiček, in vse to prejeli glede na svoje pomanjkanje in potrebe (**NaZ** 51:3; 78:1–15; 104).

V posvetnih stvareh bodite enaki, **NaZ** 70:14. Sveti so bili organizirani tako, da so bili v vsem enakovredni, **NaZ** 78:3–11 (**NaZ** 82:17–20). Gospod je združenemu redu dal razodetje in zapoved, **NaZ** 92:1. John Johnson naj postane član združenega reda, **NaZ** 96:6–9. Gospod je dal splošna navodila za delovanje združenega reda, **NaZ** 104. Moje ljudstvo ni zedinjeno glede na zedinje-

zemlja

nost, ki jo zahteva postava celestialnega kraljestva, **NaZ** 105:1–13.

zemlja *Gl. tudi svet* (samostalnik); ustvariti.

Planet, na katerem živimo, je Bog po Jezusu Kristusu ustvaril, da ga človek uporablja, ko bo v tem življenju preizkušan. Zemlja je usojeno, da bo na koncu poveljučana in povzdignjena (**NaZ** 77:1–2; 130:8–9). Zemlja bo postala večna dediščina tistih, ki so živeli vredni celestialne slave (**NaZ** 88:14–26). Uživali bodo navzočnost Očeta in Sina (**NaZ** 76:62).

Ustvarjena za človeka: Bog je dal človeku oblast nad zemljo, **1 Mz** 1:28 (**Mz** 2:28). Zemlja je Gospodova, **2 Mz** 9:29 (**Ps** 24:1). Gospod je zemljo dal človeškemu otrokom, **Ps** 115:16. Jaz sem naredil zemljo in ustvaril človeka na njej, **Iz** 45:12.

Z močjo njegove besede je človek prišel na zemljo, **JakK** 4:9.

Zemlja bo dana tistim, ki so si Svetega Duha izvolili za vodiča, **NaZ** 45:56–58 (**NaZ** 103:7). Tisti, ki so poslušni evangeliju, so poplačani z dobrimi stvarmi zemlje, **NaZ** 59:3. Revni in krotki bodo zemljo podedovali, **NaZ** 88:17 (**Mt** 5:5; **3 Ne** 12:5).

Naredili bomo zemljo in mi jih bomo preizkusili, **Abr** 3:24–25.

Živi subjekt: Zemlja ostaja vekomaj, **Prd** 1:4.

Stekleno morje je zemlja v posvečenem, nesmrtnem in večnem stanju, **NaZ** 77:1. Zemlja mora biti posvečena in pripravljena za celestialno slavo, **NaZ** 88:18–19.

Zemlja je glasno žalovala, **Mz** 7:48.

Delitev zemlje: Vode naj se zberejo na en kraj, **1 Mz** 1:9. V Pelegovih dneh je bila zemlja razdeljena, **1 Mz** 10:25.

Ko so vode upadle, je postala izvoljena dežela, **Etr** 13:2.

Zemlja bo, kakršna je bila, preden je bila razdeljena, **NaZ** 133:24.

Očiščenje zemlje: Na zemljo je deževal štirideset dni, **1 Mz** 7:4.

Zemlja je prihranjena za ogenj na sodni dan, **2 Pt** 3:7.

Po današnjem dnevu pride ogenj, **NaZ** 64:24.

Zemlja želi biti očiščena umazanije, **Mz** 7:48.

Končno stanje zemlje: Zemlja se bo zvila kakor svitek in bo minila, **3 Ne** 26:3 (**NaZ** 29:23). Nova nebesa bodo in nova zemlja, **Etr** 13:9 (**NaZ** 29:23).

Stekleno morje je zemlja v posvečenem, nesmrtnem in večnem stanju, **NaZ** 77:1. Zemlja mora biti posvečena in pripravljena za celestialno slavo, **NaZ** 88:18–19. Ta zemlja bo postala kakor kristal in bo urim in tumim, **NaZ** 130:8–9.

Zemlja bo počivala tisoč let, **Mz** 7:64. Zemlja bo prenovljena, **ČV** 1:10.

Zenif

Mož v Mormonovi knjigi, ki je vodil skupino, ki se je vrnila v nefijsko deželo. Postal je njihov kralj in jih vodil pravično (**Moz** 9–10).

Zenok

Izraelov prerok v času Stare zaveze, ki je omenjen le v Mormonovi knjigi.

Prerokoval je Kristusovo smrt, **1 Ne** 19:10. Govoril je o Božjem Sinu, **Al** 33:15 (**Al** 34:7). Umril je mučeniške smrti zavoljo resnice, **Al** 33:17. Prerokoval je glede Mesijevega prihoda, **He** 8:20.

Zenos

Izraelov prerok v času Stare zaveze, čigar prerokbe o Kristusovem poslanstvu se nahajajo le v Mormonovi knjigi.

Prerokoval je o Kristusovem pokopu in treh dneh teme, **1 Ne** 19:10, 12. Napovedal je zbiranje Izraela, **1 Ne** 19:16. Jakob je navedel Zenosovo priliko o gojeni in divji oljki, **JakK** 5. Jakob je pojasnil Zenosovo prisposobo, **JakK** 6:1–10. Učil je o molitvi in čaščenju, **Al** 33:3–11. Učil je, da do odkupitve pride preko Sina, **Al** 34:7. Ubili so ga, ker je pričeval smelo, **He** 8:19. Govoril o obnovi Lamancev, **He** 15:11. Priče-

val o uničenju v času Kristusove smrti, **3 Ne** 10:15–16.

Zerubabél

Ko je Kir v Stari zavezi Judom dovolil, da se vrnejo v Palestino, je bil Zerubabél imenovan za upravitelja oziroma predstavnika judovske kraljeve hiše. Njegovo perzijsko ime je bilo Šešbácar (Ezr 1:8) Sodeloval je pri ponovni izgradnji templja v Jeruzalemu (Ezr 3:2, 8; 5:2).

ZeZrom

Pravnik v mestu Amoníha v Mormonovi knjigi. Alma in Amulek sta po Duhu zaznala, da ZeZrom laže. Tedaj se je spreobrnil v Kristusov evangelij (Al 11:21–46; 15:1–12).

zlate plošče *Gl. tudi* Mormonova knjiga; plošče.

Zapis, napisan na zlatih ploščah. Pri-poveduje zgodbo o dveh velikih civilizacijah na ameriških celinah. Joseph Smith je prevedel in objavil del teh plošč. Ta prevod se imenuje Mormo-nova knjiga. (Več o tem preberite v poglavjih »Uvod« in »Pričevanje preroka Josepha Smitha« v Mormonovi knjigi.)

zli duhovi *Gl. Duh, zli duhovi.*

zmernost *Gl. jeza.*

znamenja časov *Gl. tudi* drugi prihod Jezusa Kristusa; poslednji dnevi; znamenje.

Dogodki oziroma izkušnje, ki jih Bog daje ljudem, da pokaže, da se v njegovem delu je, oziroma da se kmalu bo, zgodilo nekaj pomembnega. V poslednjih dneh je prerokovano veliko znamenj Odrešenikovega drugega prihoda. Ti znaki zvestim ljudem omogočajo, da prepoznajo Božji načrt, so posvarjeni in se pripravijo.

Gora Gospodove hiše bo utrjena na vrhu gorá, **Iz** 2:2–3. Gospod bo dvignil zastavo in zbral Izrael, **Iz** 5:26 (2 Ne 15:26–30). Sonce bo otemnelo in luna ne bo več svetila, **Iz** 13:10 (Jl 4:15; NaZ

znamenja prave cerkve

29:14). Ljudje bodo kršili postavo in prelomili večno zavezo, **Iz** 24:5. Nefijci bodo govorili kot glas iz prahu, **Iz** 29:4 (2 Ne 27). Izrael bo zbran z močjo, **Iz** 49:22–23 (1 Ne 21:22–23; 3 Ne 20–21). Bog bo ustanovil kraljestvo, ki ne bo uničeno, **Dan** 2:44 (NaZ 65:2). Pred drugim prihodom bodo vojna, sanje in videnja, **Jl** 2. Vsi narodi se bodo zbrali, da se bodo bojevali zoper Jeruzalem, **Zah** 14:2 (Ezk 38–39). Prišel bo dan, ki bo razžarjen kakor peč, **Mal** 3:19 (3 Ne 25:1; NaZ 133:64; JS – ŽZ 1:37).

Pred drugim prihodom bodo hude stiske, **Mt** 24 (JS – Mt 1). Pavel je opisal odpad in hude čase poslednjih dni, **2 Tim** 3–4. Dva preroka bosta v Jeruzalemu ubita in bosta vstala od mrtvih, **Raz** 11 (NaZ 77:15). V poslednjih dneh bo po angelskem delovanju obnovljen evangelij, **Raz** 14:6–7 (NaZ 13; 27; 110:11–16; 128:8–24). Ustanovitev in padec Babilona, **Raz** 17–18.

Izrael bo zbran z močjo, **1 Ne** 21:13–26 (Iz 49:13–26; 3 Ne 20–21). To je znamenje, da boste vedeli za čas, **3 Ne** 21:1. Mormonova knjiga bo prišla na dan z Božjo močjo, **Mrm** 8.

Lamanci bodo cveteli, **NaZ** 49:24–25. Hudobni bodo pobili hudobne, **NaZ** 63:32–35 (Raz 9). Vojna se bo razmahnila med vse narode, **NaZ** 87:2. Znamenja, dviganje prvin in angeli pripravljajo pot za Gospodov prihod, **NaZ** 88:86–94. Tema bo prekrila zemljo, **NaZ** 112:23–24. Gospod je svetim zapovedal, naj se pripravijo na Drugi prihod, **NaZ** 133.

znamenja prave cerkve *Gl. tudi* Cerkev Jezusa Kristusa; Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni; znamenje.

Cerkveni nauki in dela, ki kažejo, da jo je odobril Bog in da jo je Gospod ustanovil kot sredstvo, da njegovi otroci prejmejo polnost njegovih blagoslovov. Nekatera znamenja prave cerkve so naslednja:

Pravo razumevanje Božje trojice: Bog je

znamenja prave cerkve

človeka ustvaril po svoji lastni podobi, **1 Mz** 1:26–27. Gospod je z Mojzesom govoril iz obličja v obličje, **2 Mz** 33:11.

Večno življenje je poznati Boga Očeta in Jezusa Kristusa, **Jn** 17:3.

Oče in Sin imata telo iz mesa in kosti, **NaZ** 130:22–23.

Oče in Sin sta se prikazala Josephu Smithu, **JS – ŽZ** 1:15–20. Verjamemo v Boga, Večnega Očeta, **ČV** 1:1.

Prva načela in uredbe: Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, **Jn** 3:3–5. Pokesajte se in se krstite, vsak od vas, v imenu Jezusa Kristusa, **Apd** 2:38. Takrat sta nanje položila roke in prejeli so Svetega Duha, **Apd** 8:14–17. Postanite Božji otroci po veri v Jezusa Kristusa, **Gal** 3:26–27.

Pokesajte se in se krstite v imenu mojega ljubljenega Sina, **2 Ne** 31:11–21.

Tisti, ki so verjeli, so se krstili in prejeli Svetega Duha s polaganjem rok, **NaZ** 76:50–53.

Za krščevanje in podeljevanje daru Svetega Duha je potrebno ustrezno duhovništvo, **JS – ŽZ** 1:70–72. Opisana so prva evangelijska načela in uredbe, **ČV** 1:4.

Razodetje: Kjer ni videnja, ljudstvo propade, **Prig** 29:18. Gospod svoje skrivnosti razodeva svojim prerokom, **Am** 3:7.

Cerkve je sezidana na skali razodetja, **Mt** 16:17–18 (**NaZ** 33:13).

Gorje mu, ki bo rekel, da Gospod nič več ne deluje z razodetjem, **3 Ne** 29:6.

Razodetja in zapovedi pridejo samo po njem, ki je določen, **NaZ** 43:2–7.

Verjamemo v vse, kar je Bog že razodel, **ČV** 1:9.

Preroki: Cerkve je sezidana na temelju apostolov in prerokov, **Ef** 2:19–20. Apostoli in preroki so bistveni za Cerkve, **Ef** 4:11–16.

Joseph Smith je bil imenovan za vidca, preroka in apostola, **NaZ** 21:1–3.

Verjamemo v preroke, **ČV** 1:6.

Polnomočje: Jezus je svojim učencem podelil moč in polnomočje, **Lk** 9:1–2 (**Jn** 15:16).

Nefi, Helamanov sin, je imel veliko Božje polnomočje, **He** 11:18 (**3 Ne** 7:17).

Prerok prejema zapovedi za Cerkve, **NaZ** 21:4–5. Nihče ne sme pridigati evangelija oziroma graditi Cerkve, če ga ne posveti nekdo, ki ima polnomočje, **NaZ** 42:11. Starešine naj pridigajo evangelij, delujoč s polnomočjem, **NaZ** 68:8.

Vsakogar, ki pridiga ali deluje za Boga, mora Bog poklicati po tistih, ki imajo polnomočje, **ČV** 1:5.

Dodatni sveti spisi bodo prišli na dan: Judova palica se bo združila z Jožefovo palico, **Ezk** 37:15–20.

Napovedani so bili sveti spisi, ki bodo v poslednjih dneh prišli na dan, **1 Ne** 13:38–41.

Verjamemo, da bo Bog razodel še veliko velikega in pomembnega, **ČV** 1:9.

Cerkvena organizacija: Cerkve je sezidana na temelju apostolov in prerokov, **Ef** 2:19–20. Apostoli in preroki so bistveni za Cerkve, **Ef** 4:11–16. Kristus je glava Cerkve, **Ef** 5:23.

Kristusova Cerkve se mora imenovati z njegovim imenom, **3 Ne** 27:8.

Verjamemo v isto organizacijo, ki je obstajala v prvotni Cerkvi, **ČV** 1:6.

Misijskarsko delo: Pojdite torej in učite vse narode, **Mt** 28:19–20. Sedemdeseteri so bili poklicani pridigati evangelij, **Lk** 10:1.

Želeli so, da bi se odrešitev razglašalo vsakemu bitju, **Moz** 28:3.

Starešine naj gredo, pridigajoč moj evangelij, po dva in dva, **NaZ** 42:6. Evangelij se mora pridigati vsakemu bitju, **NaZ** 58:64.

Duhovni darovi: Začeli so govoriti v tujih jeziki, **Apd** 2:4. Starešine naj zdravijo bolne, **Jak** 5:14.

Ne zanikajte Božjih darov, **Mor** 10:8.

Navedeni so duhovni darovi, **NaZ** 46:13–26 (**1 Kor** 12:1–11; **Mor** 10:9–18).

Tempelji: Sklenil bom zavezo in si v njihovi sredi postavil svetišče za vekomaj, **Ezk** 37:26–27. Gospod bo nenadoma prišel v svoj tempelj, **Mal** 3:1.

Nefi je zgradil tempelj, **2 Ne** 5:16.

Sveti so bili okarani, ker niso zgradili Gospodove hiše, **NaZ** 95 (**NaZ** 88:119). Gospodovo ljudstvo je vselej gradilo templje za izvajanje svetih uredb, **NaZ** 124:37–44. Gradnja templjev in izvajanje uredb sta del velikega tempeljskega dela poslednjih dni, **NaZ** 138:53–54.

znamenja rojstva in smrti Jezusa Kristusa *Gl. tudi* Jezus Kristus.

Dogodki, ki so spremljali rojstvo in smrt Jezusa Kristusa.

Rojstvo: Devica bo spočela in rodila sina, **Iz** 7:14. Iz Betlehema bo prišel vladar v Izraelu, **Mih** 5:2.

Samuel Lamanec je prerokoval dan, noč in dan, ko se ne bo stemnilo; novo zvezdo in druga znamenja, **He** 14:2–6. Znamenja so se izpolnila, **3 Ne** 1:15–21.

Smrt: Samuel Lamanec je prerokoval temo, grome in bliske ter tresenje zemlje, **He** 14:20–27. Znamenja so se izpolnila, **3 Ne** 8:5–23.

znamenje *Gl. tudi* čudež; zastava; znamenja časov; znamenja prave cerkve.

Dogodek oziroma izkušnja, ki jo ljudje razumejo kot dokaz nečesa. Običajno je znamenje čudežno razodetje od Boga. Tudi Satan ima moč, da pod določenimi pogoji kaže znamenja. Sveti bi si morali prizadevati za duhovne darove, vendar ne bi smeli iskati znamenj, da bi potešili radovednost oziroma vzdrževali vero. Seveda bo Gospod dajal znamenja, kot se njemu zdi prav, tistim, ki verjamejo (**NaZ** 58:64).

Gospod sam vam bo dal znamenje, **Iz** 7:14 (**2 Ne** 17:14). Bog dela znamenja in čudesa na nebu in na zemlji, **Dan** 6:28.

Hudobni in prešuštni rod zahteva znamenje, **Mt** 12:39 (**Mt** 16:4; **Lk** 11:29). Ta znamenja bodo spremljala te, ki verjamejo, **Mr** 16:17 (**Mrm** 9:24; **Etr** 4:18; **NaZ** 84:65).

Šerem je prosil za znamenje, **JakK** 7:13–20. Korihor je prosil za znamenje, **Al** 30:48–60. Pokaži nam zname-

nje, potem bomo verjeli, **Al** 32:17. Večji del ljudi je verjel znamenjem in čudesom, **3 Ne** 1:22. Ljudje so pozabili na znamenja in čudesa, **3 Ne** 2:1. Prej ne boste prejeli pričevanja kakor šele po preizkušnji svoje vere, **Etr** 12:6.

Ne zahtevajta čudežev, razen čvama zapovem, **NaZ** 24:13. Vera ne pride po znamenjih, temveč znamenja spremljajo tiste, ki verjamejo, **NaZ** 63:7–11.

V tistih dneh bodo vstali lažni Kristusi in lažni preroki in bodo delali velika znamenja in čudesa, **JS – Mt** 1:22.

znamenje goloba *Gl. tudi* Sveti Duh.

Vnaprej dogovorjeno znamenje, s katerim je Janez Krstnik prepoznal Mesija (**Jn** 1:32–34). Joseph Smith je učil, da je bilo znamenje goloba utemeljeno pred stvarjenjem sveta kot priča Svetega Duha; zato hudič ne more priti v znamenju goloba.

Božji Duh se je spustil kakor golob, **Mt** 3:16.

Ko je bil Jezus krščen, je prišel Sveti Duh v podobi goloba, **1 Ne** 11:27.

Jaz, Janez, pričujem, in glej, nebesa so bila odprta in Sveti Duh se je spustil nadenj v podobi goloba, **NaZ** 93:15.

znanje *Gl.* spoznanje.

Zoram — Zoramci

Labanov služabnik v Mormonovi knjigi, ki se je pridružil Nefiju in Lehiju na poti v obljubljeni deželo (**1 Ne** 4:31–38). Lehi je Zorama zaradi njegove zvestobe blagoslovil skupaj z Lehijevimi sinovi (**2 Ne** 1:30–32). Njegovi potomci so bili poznani kot Zoramci (**JakK** 1:13).

zveze *Gl.* tajne zveze.

zvijača — zvijačnost *Gl. tudi* prevara — prevarati.

V svetih spisih je zvijača varljiva prekanjenost.

Blagoslovljen je človek, v čigar duhu ni zvijače, **Ps** 32:2 (**Ps** 34:13; **1 Pt** 2:1).

Žalostinke

Natánael je bil Izraelec, v katerem ni bilo zvijače, **Jn** 1:47 (NaZ 41:9–11).

Čisto spoznanje bo razširilo dušo brez zvijačnosti, **NaZ** 121:42.

Žalostinke

Knjiga v Stari zavezi, ki jo je napisal Jeremija. To je zbir pesnitev oziroma pesmi gorja zaradi padca Jeruzalema in izraelskega naroda. Knjiga je bila napisana po padcu mesta približno leta 586 pr. Kr

želeti *Gl.* hlepeti;
zavidanje — zavidati.

žena *Gl.* družina; poroka — poročiti se.

Ženin *Gl. tudi* Jezus Kristus.

Jezus Kristus je v svetih spisih simbolično prikazan kot Ženin. Cerkev je njegova simbolična nevesta.

Deset devic je šlo Ženinu naproti, **Mt** 25:1–13. Kdor ima nevesto, je ženin, **Jn** 3:27–30. Blagor tistim, ki so poklicani na Jagnjetovo poročno gostijo, **Raz** 19:5–10.

Bodite pripravljene ob prihodu Ženina, **NaZ** 33:17. Pripravite se na Ženina, **NaZ** 65:3.

ženska — **ženske** *Gl. tudi* brat — bratje; človek — ljudje; sestra.

Odrasla ženska oseba, Božja hči. Beseda se v svetih spisih včasih uporablja kot spoštljiv naziv (**Jn** 19:26; **Al** 19:10).

Bog je ustvaril moškega in žensko, **1 Mz** 1:27 (**Mz** 2:27; 6:9; **Abr** 4:27). Krepotna ženska je cenjena bolj kot rubini, **Prg** 31:10–31.

Ženska je slava moškega, **1 Kor** 11:7. V Gospodu ni niti ženske brez moškega, niti moškega brez ženske, **1 Kor** 11:11. Ženske naj se krasijo s skromno obleko, **1 Tim** 2:9–10.

Jaz, Gospod Bog, se radostim nad neomadeževanostjo žensk, **JakK** 2:28.

Grehi so ti odpuščeni in izvoljena gospa si, **NaZ** 25:3. Ženske imajo pravo, da jih mož vzdržuje, **NaZ** 83:2.

žetev

Sveti spisi besedo *žetev* včasih uporabljajo v prenesenem pomenu, kar se navezuje na ljudi, ki pridejo v Cerkev, ki je Božje kraljstvo na zemlji, oziroma na čas sodbe, kot je drugi prihod Jezusa Kristusa.

Minila je žetev, poletje je mimo, mi pa še nismo rešeni, **Jer** 8:20 (**NaZ** 56:16).

Žetev je obilna, delavcev pa malo, **Mt** 9:37. Žetev je konec sveta, **Mt** 13:39. Kar bo človek sejal, bo tudi žet, **Gal** 6:7–9 (**NaZ** 6:33).

Polje je belo že za žetev, **NaZ** 4:4. Žetev je končana in vaše duše niso odrešene, **NaZ** 45:2. Prišel je čas žetve in moja beseda se mora izpolniti, **NaZ** 101:64.

živa voda *Gl. tudi* Jezus Kristus.

Znamenje Gospoda Jezusa Kristusa in njegovih nauk. Kakor je voda bistvena za življenje, so Odrešenik in njegovi nauki (živa voda) bistveni za večno življenje.

Z radostjo boste zajemali vodo iz vodnjakov odrešitve, **Iz** 12:3. Zapustili so mene, izvir žive vode, **Jer** 2:13.

Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, **Jn** 4:6–15. Če je kdo žejen, naj pride k meni in pije, **Jn** 7:37.

Železni drog je vodil k izviru živih vod, **1 Ne** 11:25.

Bodite zastojni deležni vod, življenja, **NaZ** 10:66. Moje zapovedi bodo izvir žive vode, **NaZ** 63:23.

življenje *Gl. tudi* Kristusova luč; večno življenje.

Časovni in duhovni obstoj, omogočen z Božjo močjo.

Danes sem položil predte življenje in srečo, **5 Mz** 30:15–20. Daješ mi spoznati pot življenja, **Ps** 16:11. Kdor se poganja za pravičnostjo, najde življenje, **Prg** 21:21.

Kdor najde svoje življenje, ga bo izgubil, in kdor izgubi svoje življenje za-

radi mene, ga bo našel, **Mt** 10:39 (**Mt** 16:25; **Mr** 8:35; **Lk** 9:24; 17:33). Sin človekov ni prišel pogubit človeških življenj, ampak jih rešit, **Lk** 9:56. V Besedi je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi, **Jn** 1:4. Kdor veruje njemu, ki me je poslal, je prestopil iz smrti v življenje, **Jn** 5:24. Jaz sem pot, resnica in življenje, **Jn** 14:6. Če samo v tem življenju zaupamo v Kristusa, smo nadvse pomilovanja vredni, **1 Kor** 15:19–22. Pobožnost pa obljublja življenje, sedanje in prihodnje, **1 Tim** 4:8.

Naši otroci lahko pričakujejo tisto življenje, ki je v Kristusu, **2 Ne** 25:23–27. To življenje je čas, da se ljudje pripravijo na srečanje z Bogom, **Al** 34:32 (**Al** 12:24). Jaz sem luč in življenje sveta, **3 Ne** 9:18 (**Moz** 16:9; **3 Ne** 11:11; **Etr** 4:12).

Blagor tistim, ki so zvesti, bodisi v življenju ali v smrti, **NaZ** 50:5. To so večna življenja — poznati Boga in Jezusa Kristusa, **NaZ** 132:24.

To je moje delo in moja slava — da uresničim človekovo nesmrtnost in večno življenje, **Mz** 1:39.

žreb

Način izbiranja oziroma izločanja med več možnostmi, pogosto z vlečenjem listka ali slamice. To se imenuje žrebanje.

Razdelili so si njegova oblačila, tako da so žrebali, **Mt** 27:35 (**Ps** 22:18; **Mr** 15:24; **Lk** 23:34; **Jn** 19:24). Žrebali so, žreb pa je določil Matija, **Apd** 1:23–26.

Žrebali smo — kdo od nas bo šel v Labanovo hišo, **1 Ne** 3:11.

žrtvovanje — žrtvovati *Gl. tudi*

Jezus Kristus; kri; odkupna daritev — plačati odkupnino; strto srce; zakrament.

V starodavnih dneh je *žrtvovanje* pomenilo nekaj oziroma nekoga napraviti svetega. Sedaj pa pomeni opustitev oziroma izgubo posvetnih stvari v prid Gospodu in njegovemu kraljestvu. Člani Gospodove Cerkve bi morali biti za Gospoda pripravljeni žrtvovati vse.

Joseph Smith je učil, da »verozpoved, ki ne zahteva žrtvovanja vsega, nima nikoli dovolj moči, da bi ustvarila vero, potrebno za življenje in odrešitev«. Z vidika večnosti so blagoslovi, ki jih pridobimo z žrtvovanjem, večji od vsega, čemur se odrečemo.

Ko sta bila Adam in Eva izgnana iz edenskega vrta, jima je Gospod dal zakon žrtvovanja. Ta zakon je vključeval daritev prvencev njune črede. To žrtvovanje je predstavljalo žrtvovanje, ki ga je izvršil edinorojeni Božji Sin (**Mz** 5:4–8). Ta običaj se je nadaljeval vse do smrti Jezusa Kristusa, s čimer se je žrtvovanje živali kot evangelijska uredba končalo (**Al** 34:13–14). Člani Cerkve danes vzamejo zakrament kruha in vode v spomin na žrtvovanje Jezusa Kristusa. Člane Kristusove Cerkve danes se prav tako prosi, naj za žrtev darujejo strto srce in skesanega duha (**3 Ne** 9:19–22). To pomeni, da so ponižni, skesani in voljni poslušati Božje zapovedi.

Abraham je zvezal sina Izaka in ga položil na oltar, **1 Mz** 22:1–18 (**JakK** 4:5). Žrtvuj žgalne daritve, **2 Mz** 20:24. Žrtvene živali morajo biti neoporečne, **5 Mz** 15:19–21. Poslušnost je boljša od žrtvovanja, **1 Sam** 15:22.

Ljubiti je več kot vse žgalne daritve in žrtvovanja, **Mr** 12:32–33. Posvečeni smo zaradi Kristusovega žrtvovanja, **Heb** 10:10–14.

Kristus se je daroval kot žrtev za greh, **2 Ne** 2:6–7. Tista velika in poslednja žrtev bo Božji Sin, da, neskončna in večna, **Al** 34:8–14. Nič več ne darujete žgalnih daritev; Bogu žrtvujte strto srce in skesanega duha, **3 Ne** 9:19–20 (**Ps** 51:16–17; **NaZ** 59:8).

Danes je dan žrtvovanja, **NaZ** 64:23 (**NaZ** 97:12). Gospod sprejme vse, ki so svoje zaveze voljni izpolnjevati z žrtvovanjem, **NaZ** 97:8. Joseph F. Smith je videl duhove pravičnik, ki so darovali žrtve po prispodobni Odrešenikovega žrtvovanja, **NaZ** 138:13. Odkupitev je bila opravljena tako, da se je Božji Sin žrtvoval na križu, **NaZ** 138:35.

KRONOLOGIJA

Naslednja kratka kronologija vam omogoča vpogled v zaporedje dogodkov v času Svetega pisma in Mormonove knjige. Številni datumi so približni, zlasti v času Stare zaveze.

Dogodki v dneh prvih patriarhov. (Zaradi težav pri določanju točnega datuma dogodkov v tem razdelku datumi niso podani.)

Pr. Kr. (ali pr. n. št.)

4000 Adamov padec.

Henohovo delovanje.

Noetovo delovanje. Zemlja je bila poplavljena.

Zgrajen je bil babilonski stolp. Jeredovci so odpotovali v obljubljeni deželo.

Melkízedekovo delovanje.

Noe umre.

Abramovo (Abrahamovo) rojstvo.

Izakovo rojstvo.

Jakobovo rojstvo.

Jožefovo rojstvo.

Jožefa so prodali v Egipt.

Jožef pred faraonom.

Jakob (Izrael) je z družino odšel v Egipt.

Jakob (Izrael) umre.

Jožef umre.

Mojzesovo rojstvo.

Mojzes je Izraelove otroke izpeljal iz Egipta (množična selitev).

Mojzes je bil prenesen.

Józue umre.

Po Józuetovi smrti se je začelo obdobje sodnikov. Prvi sodnik je bil Otniéel, zadnji pa Samuel; razvrstitev in datumi drugih so zelo nezanesljivi.

Savel je bil maziljeni kralj.

Dogodki v združenem Izraelovem kraljestvu

1095 Začetek Savlovega vladanja.

1063 Samuel je Davida mazilil za kralja.

1055 David je postal kralj v Hebrónu.

1047 David je postal kralj v Jeruzalemu. Natán in Gad sta prerokovala.

1015 Salomon je leta 991 postal kralj vsega Izraela.

- 991 Tempelj je bil končan.
- 975 Salomon umre. Deset severnih rodov se je uprlo Roboámu, njegovemu sinu, in Izrael je bil razdeljen.

Dogodki v zvezi z Izraelom	Dogodki v zvezi z Judom	Dogodki v zgodovini Mormonove knjige
975 Jerobeám je bil Izraelov kralj.	949 Šišák, egiptovski kralj, je oplnil Jeruzalem.	
875 Aháb je v Samariji vladal severnemu Izraelu. Elija je prerokoval.		
851 Elizej je delal velike čudeže.		
792 Amos je prerokoval.		
790 Jona in Ozej sta prerokovala.	740 Izaija začne prerokovati. (Rim je bil ustanovljen. Nabonasar je bil babilonski kralj leta 747. Tiglát Piléser III je bil asirski kralj od leta 747 do 734.)	
	728 Ezekija je bil Judov kralj. (Salmanasar IV je bil asirski kralj.)	
721 Severno kraljestvo je bilo uničeno. Deset rodov je bilo odpeljanih v ujetništvo. Mihej je prerokoval.	642 Nahum je prerokoval.	
	628 Jeremija in Cefanjája sta prerokovala.	

Dogodki v zvezi z Izraelom	Dogodki v zvezi z Judom	Dogodki v zgodovini Mormonove knjige
	609 Abdija je prerokoval. Daniel je bil odpeljan v ujetništvo v Babilon. (Ninive so padle leta 606. Nebukadnezar je bil babilonski kralj od leta 604 do 561.)	
	598 Ezekiel je prerokoval v Babilonu. Habakúk je prerokoval. Sedekija je bil Judov kralj.	600 Lehi je zapustil Jeruzalem.
		588 Mulek se je iz Jeruzalema odpravil v obljubljeni deželo.
		588 Nefijci so se ločili od Lamancev (med letoma 588 in 570).
	587 Nebukadnezar je zavzel Jeruzalem.	

Dogodki v judovski zgodovini	Dogodki v zgodovini Mormonove knjige
537 Kir je odredil, da se Judje lahko vrnejo iz Babilona.	
520 Agej in Zaharija sta prerokovala.	
486 Esteri je bilo prizanešeno.	
458 Ezra je bil pooblaščen za izvedbo reform.	
444 Nehemija je bil imenovan za upravitelja Judeje.	
432 Malahija je prerokoval.	
	400 Jarom je prejel plošče.
	360 Omni je prejel plošče.
332 Aleksander Veliki je zavzel Arám in Egipt.	
323 Aleksander umre.	

Dogodki v judovski zgodovini

- 277 Začetek Septuaginte, prevoda judovskih svetih spisov v grščino.
- 167 Makabejec Matitjá se je uprl Arámu.
- 166 Juda Makabejec je postal voditelj Judov.
- 165 Tempelj so očistili in ponovno posvetili; začetek praznovanja hanuke.
- 161 Juda Makabejec umre.
- 63 Pompej je osvojil Jeruzalem. V Izraelu se je končalo vladanje Makabejcev in začela se je rimska vladavina.
- 51 Kleopatrino vladanje.
- 41 Herod in Fazel sta postala pridružena judejska četrtna oblastnika.
- 37 Herod je postal voditelj v Jeruzalemu.
- 31 Potekala je bitka pri Akciju. Avgust je bil rimski cesar od leta 31 pr. Kr. do leta 14 po Kr.
- 30 Kleopatra umre.
- 17 Herod je obnovil tempelj.

Dogodki v zgodovini Mormonove knjige

- 148 Abinadi je umrl mučeniške smrti. Alma je ponovno ustanovil Cerkev med Nefijci.
- 124 Benjamin je še zadnjič spregovoril Nefijcem.
- 100 Alma mlajši in Mozijevi sinovi so začeli s svojim delom.
- 91 Med Nefijci se je začela vladavina sodnikov.
- 6 Lamanec Samuel je prerokoval o Kristusovem rojstvu.

Dogodki v krščanski zgodovini po Kr.	Dogodki v zgodovini Mormonove knjige po Kr.
Rojstvo Jezusa Kristusa.	
30 Začetek Kristusovega delovanja.	
33 Kristusa križajo.	33 ali Vstali Kristus se je prikazal v 34 Ameriki.
35 Pavel se spreobrne.	
45 Pavel se odpravi na svoje prvo misijonarsko potovanje.	
58 Pavla pošljejo v Rim.	
61 Konec zgodovine Apostolskih del.	
62 Rim je bil požgan. Nero preganja kristjane.	
70 Kristjani so zbežali v Pello. Jeruzalem je bil oblegan in zavzet.	
95 Domicijan preganja kristjane.	385 Nefijski narod je bil pokončan. 421 Moroni je skrnil plošče.

SKLADNOST EVANGELIJEV

Odrešenikove nauke v Evangeliju po Mateju, Marku, Luku in Janezu lahko drug z drugim in z razodetjem poslednjih dni primerjamo takole:

dogodek	Matej	Marko	Luka	Janez	razodetje poslednjih dni
Jezusov rodovnik	1:1-17		3:23-38		
rojstvo Janeza Krstnika			1:5-25, 57-58		
Jezusovo rojstvo	2:1-15		2:6-7		1 Ne 11:18-20; 2 Ne 17:14; Moz 3:5-8; Al 7:10; He 14:5-12; 3 Ne 1:4-22
Simeonove in Anine prerokbe			2:25-39		
odhod v tempelj (pasha)			2:41-50		
začetek Janezovega delovanja	3:1, 5-6	1:4	3:1-3		NaZ 35:4; 84:27-28
Jezusov krst	3:13-17	1:9-11	3:21-22	1:31-34	1 Ne 10:7-10; 2 Ne 31:4-21
Jezusove skušnjave	4:1-11	1:12-13	4:1-13		
pričevanje Janeza Krstnika				1:15-36	NaZ 93:6-18, 26
svatba v Kani (Jezusov prvi čudež)				2:1-11	
prvo očiščenje templja				2:14-17	
Nikodémov obisk				3:1-21	
Samarijanka pri vodnjaku				4:1-42	
Jezusa v Nazaretu zavrnejo			4:16-30		
ribiči poklicani za ribiče ljudi	4:18-22	1:16-20			
čudežen ulov rib v mreže			5:1-11		
imenovanje in posvetitev dvanajsterih	10:1-4	3:13-19	6:12-16		1 Ne 13:24-26, 39-41; NaZ 95:4

dogodek	Matej	Marko	Luka	Janez	razodetje poslednjih dni
pridiga na gori	5–7		6:17–49		3 Ne 12–14
Gospodova molitev	6:5–15		11:1–4		3 Ne 13:5–15
obuditev vdovinega sina			7:11–15		
ženska mazili Jezusa			7:36–50		
Jezusove prilike so kratke zgodbe, ki običajen predmet oziroma dogodek primerjajo z resnico. Jezus jih je pogosto uporabil za učenje duhovnih resnic.					
sejalec	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
ljuljka	13:24–30, 36–43				NaZ 86:1–7
gorčično seme	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
kvass	13:33		13:20–21		
zaklad na polju	13:44				
dragoceni biser	13:45–46				
ribiška mreža	13:47–50				
hišni gospodar	13:51–52				
neusmiljeni služabnik	18:23–35				
dobri Pastir				10:1–21	3 Ne 15:17–24
usmiljeni Samarijan			10:25–37		
ponižnost, poročna gostija			14:7–11		
velika večerja			14:12–24		
izgubljene ovce	gl. tudi 18:12–14		15:1–7		
izgubljeni novčič			15:8–10		
izgubljeni sin			15:11–32		
krivični oskrbnik			16:1–13		
Lazar in bogataš			16:14–15, 19–31		
krivični sodnik			18:1–8		
delavci v vinogradu	20:1–16	gl. tudi 10:31			
mine			19:11–27		
dva sinova	21:28–32				
hudobni viničarji	21:33–46	12:1–12	20:9–19		

dogodek	Matej	Marko	Luka	Janez	razodetje poslednjih dni
svatba kraljevega sina	22:1–14		prim. 14:7–24		
deset devic	25:1–13		gl. tudi 12:35–36		NaZ 45:56–59
talenti	25:14–30				
ovce, kozli	25:31–46				
pomiritev neurja	8:23–27	4:35–41	8:22–25		
izgon legij demonov v svinje	8:28–34	5:1–20	8:26–29		
obuditev Jaírove hčere	9:18–20, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
ozdravitev ženske, ki je krvavela	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
odgovornost dvanajsterih	10:5–42	6:7–13	9:1–6		NaZ 18
Jezus nasiti pet tisoč mož	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Jezus hodi po vodi	14:22–33	6:45–52		6:15–21	
pridiga o kruhu življenja				6:22–71	
Petrovo pričevanje o Kristusu	16:13–16	8:27–29	9:18–21		
Petru so obljubljeni ključi kraljestva	16:19				
spremenitev; poverjeni so duhovniški ključi	17:1–13	9:2–13	9:28–36		NaZ 63:20–21; 110:11–13
sedemdeseteri določeni in poslani			10:1–12		NaZ 107:25, 34, 93–97; 124:138–140
ozdravitev slepega na sobotni dan				9	
Lazar obujen				11:1–53	
ozdravitev desetih gobavcev			17:11–19		
blagoslov otrok	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Marija mazili Kristusove noge	26:6–13	14:3–9		12:2–8	
slavnostni prihod	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	

dogodek	Matej	Marko	Luka	Janez	razodetje poslednjih dni
izgon menjalcev denarja iz templja	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
vdovin novčič		12:41–44	21:1–4		
uničenje Jeruzalema in znamenja drugega prihoda	24	13	21:5–38		NaZ 45:16–60; JS – Mt 1
Jezusova zadnja pasha; uvedba zakramenta; navodila dvanajsterim; umivanje nog učencem	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Jezus je trta				15:1–8	
Jezusovo trpljenje v Getsemaniju	26:36–46	14:32–42	22:40–46	18:1	2 Ne 9:21–22; Moz 3:5–12; NaZ 19:1–24
Judova izdaja	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
zaslišanje pred Kajfom	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
zaslišanje pred Pilatom	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
zaslišanje pred Herodom			23:7–12		
Jezusa bičajo in zasmehujejo	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
križanje	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	He 14:20–27; 3 Ne 8:5–22; 10:9
vstajenje	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Jezus se prikaže učencem		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Jezus se prikaže Tomažu				20:24–29	
vnebohod		16:19–20	24:50–53		